

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

STANFORD JUNIOR UNIVERSITY

7
97

L U C I A N U S.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT

VOLUMINIS SECUNDI PARS PRIOR.

DE

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCXIII.

118835

YSAKU
SOKU, OSMAT? OSAKU
YTSOVNU

VI

Vindob. 123 B. *Vat.* 87 Ζ. *Vat.* 90 Γ, *Laurentiani* 77 Φ antiqua manus*), *Marcianus* 436 Ψ. *Mutinensis* 193, *Marc.* 434 Ω; quibus adnumerandus est *cod. Vat.* 1324, Nileni humanitate nuper mecum communicatus, *Parisiensis* 3673 (Ath.), qui primum ex parte a me collatus est in libro de saltatione, et si quis praeter eos bonae frugis ex magna codicum copia sive repertus est sive posthac reperietur.

His igitur praecipue cum iuvet diligentissime excutiendis operam dare, gratissimo tamen animo accipiendum est, quidquid alia ratione ad Luciani studia promovenda investigabitur eoque libentius quovis invento eventuque gaudebimus, quo clarius quot quantasque difficultates habeat Luciani conformatio, perspectum erit.

Est enim Luciani natura Protei simillima tam varia ac flexibilis, ut modo prehensus ipse cito aufugiat et qui levissimus et iucundissimus in aliis scriptis est, in aliis sit gravissimus et severissimus; sermo autem non ex communi aetatis suae vita sponte enatus sed singulari industria et arte ex antiquis litteris partus et excultus, tam non certis finibus circumscriptus est, ut quid eius proprium, quid alienum, quid per varia studiorum momenta ab ipso mutatum et temperatum sit, aegre discernamus.

Ita fit, ut ne in coniecturis quidem eorum quae dixi**)

*) Rhein. Mus. 1881 p. 314—316. Ueber die Lucianhandschrift 77 in der Laurentiana zu Florenz.

**) Vol. I P. I. p. VIII. vol. I P. II p. III.

quicquam resignem, sed in Luciano plus quam in alio ullo scriptore divinationi tribuam. Nam quemadmodum in iis scriptoribus, quorum libri continuo fontium ordine casti et integri ad nos pervenerunt, summa, ne plana ac sana turbemus, religio est adhibenda, sic minime spernenda est divinationis lux et praesidium in iis, quorum scripta sive temporum iniuria sive hominum vel amore vel odio depravata et corrupta sunt ut Luciani.

Non quo coniecturarum ope bonorum codicum damna omnino resarcire possimus, sed eam potissimum habent utilitatem, ut vulnera digito intento aperientes etiam alios commoneant, qui iunctis viribus iis mederi studeant. Et profecto vix quisquam negabit, Madvigii, Cobeti, Fritzscheii ingenia prope plus Luciano profuisse, quam librorum, quos habemus, auctoritate hucusque effectum est.

De codicibus in calce demum editionis accuratius exponere statueram*), sed data occasione iam nunc de duobus codicibus *Vat.* 87 *Æ****) et *Marc.* 436 *Υ*****) separatim disputavi. Quod non fecissem, nisi, quae firmiter substructa videbantur esse fundamenta, ne parum caute temptata corruerent, defendere ac tueri coactus fuisset.

*) Vol. I P. I p. VII.

**) *Philologus*. Zeitschrift für das classische Alterth. Herausgegeben von Otto Crusius. N. F. Bd. V. Heft I. 1892. „Ueber den Werth der Vaticanischen Lucianhandschrift 87. *Æ*. S. 72—83“.

****) *Philologus*. N. F. Bd. VI. Heft I. 1893. „Ueber den Lucian Codex der Marcusbibliothek zu Venedig 436. *Υ*“.

Postremo non est supervacaneum addere, cancellis ([]) in hac editione coerceri, quae exterminanda mihi visa sunt, cruce (†) signari, quae cum ipse non intellexissem, aliorum acumini commendata volui. Neque omittendum est, codices quibus non est adpositum nomen eorum, a quibus collati sunt, omnes a me esse collatos.

Ser. Vratislaviae

Die III m. Januarii a. MDCCCXCIII.

Julius Sommerbrodt.

LUCIANI

VOL. II. PARS I.

	Pagina
<i>Πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν</i>	1
<i>Ἀληθοῦς ἱστορίας λόγος πρῶτος</i>	27
<i>Ἀληθοῦς ἱστορίας λόγος δεῦτερος</i>	46
<i>Τυραννοκτόνος</i>	66
<i>Ἀποκηρυττόμενος</i>	76
<i>Φάλαρις πρῶτος</i>	92
<i>Φάλαρις δεῦτερος</i>	99
<i>Ἀλέξανδρος ἢ Ψευδομάντις</i>	102
<i>Περὶ ὀρχήσεως</i>	127
<i>Λεξιφάνης</i>	152
<i>Εὐνοῦχος</i>	162
<i>Περὶ τῆς ἀστρολογίης</i>	166
<i>Δημόναχτος βίος</i>	173

CODICUM LECTIONES.

<i>Quomodo historia sit conscribenda</i>	185
<i>Verae historiae lib. I.</i>	202
<i>Verae hist. lib. II.</i>	212
<i>Tyrannicida</i>	226
<i>Abdicatus</i>	231
<i>Phalaris I</i>	237
<i>Phalaris II</i>	239
<i>Alexander s. Pseudomantis</i>	241
<i>De saltatione</i>	257
<i>Lexiphanes</i>	269
<i>Eunuchus</i>	274
<i>De astrologia</i>	275
<i>Vita Demonactis</i>	281

LECTIONUM SUPPLEMENTA.

LECTIONES CODICIS VINDOBONENSIS 123 B.

	Pagina
Tyrannicida	286
Abdicatus	287
Phalaris I	288
Phalaris II	288
Alexander s. Pseudomantis	289
Vita Demonactis	292

LECTIONES COD. VATICANI 1324.

Tyrannicida	293
-----------------------	-----

ADNOTATIO CRITICA.

Quomodo historia sit conscribenda	299
Verae hist. lib. I	313
Verae hist. lib. II	316
Tyrannicida	320
Abdicatus	324
Phalaris I	326
Phalaris II	327
Alexander s. Pseudomantis	327
De saltatione	333
Lexiphanes	338
Eunuchus	340
De astrologia	341
Vita Demonactis	341

ΠΩΣ ΔΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΝ.

Lucian.
II. p.

1 1. Ἀβδηρίταις φασὶ Ἀνσιμάχον ἤδη βασιλεύοντος 1
ἐμπιεσὶν τι νόσημα, ὃ καλὸν Φίλων, τοιοῦτο· πυρέττειν
μὲν γὰρ τὰ πρῶτα πανδημεῖ ἅπαντας ἀπὸ τῆς πρώτης
εὐθὺς ἐρρωμένῳ καὶ λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ, περὶ δὲ τὴν
2 ἐβδόμην τοῖς μὲν αἷμα πολὺ ἐκ ὀνῶν ἔνεν, τοῖς δ' ἰδρωσὶ
ἐπιγεγόμενος, πολὺς καὶ οὗτος, ἔλυσε τὸν πυρετόν. ἐς
γελοῖον δὲ τι πάθος περιεστὴ τὰς γνώμας αὐτῶν· ἅπαν-
τες γὰρ ἐς τραγωδίαν παρεκλίνουσι καὶ ἰαμβεῖα ἐφθέγγοντο
καὶ μέγα ἐβόων, μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν
ἐμονοῦσαν καὶ τὴν τοῦ Περσέως ῥῆσιν ἐν μέρει διεξήεσαν,
καὶ μεστὴ ἦν ἡ πόλις τῶν ἐβδομαίων ἐκείνων τραγωδῶν
ὠχρῶν ἁπάντων καὶ λεπτῶν,

σὺ δ' ὦ Θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρωσ,
καὶ τὰ ἄλλα μεγάλη τῇ φωνῇ ἀναβοώντων καὶ τοῦτο ἐπὶ
πολύ, ἄχρη δὴ χειμῶν καὶ κρύος δὲ μέγα γεγόμενον ἔπανσε
ληροῦντας αὐτούς. αἰτίαν δὲ μοι δοκεῖ τοῦ τοιοῦτου πα-
3 ρασχεῖν Ἀρχέλαος ὁ τραγωδός, εὐδοκιμῶν τότε, μεσοῦν-
τος θέρους ἐν πολλῷ τῷ φλογμῷ τραγωδῆσας αὐτοῖς τὴν
Ἀνδρομέδαν, ὡς πυρέξαι τε ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοὺς πολ-
λοὺς καὶ ἀναστάντας ὕστερον ἐς τὴν τραγωδίαν παρο-
λισθαίνειν, ἐπὶ πολὺ ἐμφιλοχωροῦσης τῆς Ἀνδρομέδας
τῇ μνήμῃ αὐτῶν καὶ τοῦ Περσέως ἔτι σὺν τῇ Μεδοῦσῃ
τὴν ἐκάστου γνώμην περιπετομένον.

2. Ὡς οὖν ἐν, φασίν, ἐνὶ παραβαλεῖν, τὸ Ἀβδηρι- 2
κὸν ἐκεῖνο πάθος καὶ γινὺς τοὺς πολλοὺς τῶν πεπαιδευ-
μένων περιελέλυθεν, οὐχ ὥστε τραγωδεῖν — ἔλαττον γὰρ

ἂν τοῦτο παρέπαιον ἄλλοτρίοις ἰαμβείοις, οὐ φαύλοις
 κατεσχημένοι — ἀλλ' ἀφ' οὗ δὴ τὰ ἐν ποσὶ ταῦτα κεκί- 4
 νηται, ὁ πόλεμος ὁ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τὸ ἐν Ἀρ-
 μενίᾳ τραῦμα καὶ αἱ συνεχεῖς νίκαι, οὐδεὶς ὅστις οὐχ ἱστο-
 ρίαν συγγράφει, μᾶλλον δὲ Θουκυδίδαι καὶ Ἡρόδοτοι καὶ
 Ξενοφῶντες ἡμῖν ἅπαντες, καὶ ὡς ἔοικεν, ἀληθὲς ἄρ' ἦν
 ἐκεῖνο τό „Πόλεμος ἁπάντων πατήρ“, εἴ γε καὶ συγγρα-
 3 φέας τοσοῦτους ἀνέφρυσεν ὑπὸ μιᾷ τῇ ὀρμῇ. 3. ταῦτα
 τοίνυν, ὦ φιλότῃς, ὀρῶντα καὶ ἀκούοντά με τὸ τοῦ Σι-
 νωπέως ἐκεῖνο εἰσηλθεν· ὁπότε γὰρ ὁ Φίλιππος ἐλέγετο
 ἤδη ἐπελαύνειν, οἱ Κορίνθιοι πάντες ἐταράττοντο καὶ ἐν
 ἔργῳ ἦσαν, ὁ μὲν ὄπλα ἐπισκευάζων, ὁ δὲ λίθους παρα-
 φέρων, ὁ δὲ ἐποικοδομῶν τοῦ τείχους, ὁ δὲ ἔπαλξιν ὑπο-
 στηρίζων, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι τῶν χρησίμων ὑπουργῶν·
 ὁ δὲ Διογένης ὀρῶν ταῦτα, ἐπεὶ μηδὲν εἶχεν ὅ τι καὶ
 πράττοι — οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ ἐς οὐδὲν ἐχοῖτο — διαζῶ- 5
 σάμενος τὸ τριβώνιον σπουδῇ μάλα καὶ αὐτὸς ἐκύλιε τὸν
 πίθον, ἐν ᾧ ἐτύγγανεν οἰκῶν, ἄνω καὶ κάτω τοῦ Κρα-
 νείου· καὶ τινος τῶν συνήθων ἐρομένου, Τί ταῦτα ποιεῖς,
 ὦ Διογενεῖς; Κυλίω, ἔφη, κἀγὼ τὸν πίθον, ὡς μὴ μόνος
 4 ἀργεῖν δοκοῖην ἐν τοσοῦτοις ἐργαζομένοις. 4. καὶ τὸς οὖν,
 ὦ Φίλων, ὡς μὴ μόνος ἄφρωνος εἶην ἐν οὕτω πολυφώνῳ
 τῷ καιρῷ μηδ' ὡσπερ κωμικὸν δορυφόρημα κεκηνῶς σιωπῇ
 παραφεροίμην, καλῶς ἔχειν ὑπέλαβον ὡς δυνατόν μοι κυ-
 λίσαι τὸν πίθον, οὐχ ὡς ἱστορίαν συγγράφειν οὐδὲ πρά-
 ξεις αὐτὸν διεξιέναι· οὐχ οὕτω μεγαλότολμος ἐγώ, μηδὲ
 τοῦτο δεῖσις περὶ ἐμοῦ· οἶδα γάρ, ἡλίκος ὁ κίνδυνος, εἰ
 κατὰ τῶν πετρῶν κυλλοὶ τις, καὶ μάλιστα οἶον τὸν μὸν
 τοῦτο πιθάκιον οὐδὲ πᾶν καρτερῶς κεκεραμευμένον· δεή- 6
 σει γὰρ αὐτίκα μάλα πρὸς μικρόν τι λιθίδιον προσπταί-
 σαντος συλλέγειν τὰ ὄστρακα. τί οὖν ἔγνωσταί μοι καὶ
 ὅπως ἀσφαλῶς μεθέξω τοῦ πολέμου, αὐτὸς ἔξω βέλους
 ἐστῶς, ἐγὼ σοι φράσω. „τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύμα-
 τος“ καὶ φροντίδων, ὅσαι τῷ συγγράφειν ἔνευσιν, ἀνελθῶ
 ἐμαυτὸν εὖ ποιῶν, παραίνεσιν δέ τινα ταύτην μικρὰν καὶ
 ὑποθήκας ταύτας ὀλίγας ὑποθήσομαι τοῖς συγγράφουσιν,

πωμεν, ὁπόσαι τοῖς φαύλως συγγράφουσι παρακολου-
 θοῦσιν. ἃ μὲν οὖν κοινὰ πάντων λόγων ἐστὶν ἁμαρτήματα
 ἐν τε φωνῇ καὶ ἁρμονίᾳ καὶ διανοίᾳ καὶ τὴν ἄλλην ἀτεχ-
 νίαν, μακρόν τε ἂν εἴη ἐπελθεῖν καὶ τῆς παρουσίας ὑπο-
 θέσεως οὐκ ἴδιον· [κοινὰ γάρ, ὡς ἔφην, ἀπάντων λόγων
 7 ἐστὶν ἁμαρτήματα ἐν τε φωνῇ καὶ ἁρμονίᾳ]. 7. ἃ δ' ἐν
 ἱστορίᾳ ἴδια ἁμαρτάνουσι, [τὰ] τοιαῦτα ἂν εὐθροῖς ἐπιτη-
 ρῶν, οἷα κάμοι πολλάκις ἀκρωμένῳ ἔδοξε, καὶ μάλιστα
 ἦν ἅπασιν αὐτοῖς ἀναπετάσης τὰ ὄτα. οὐκ ἄκαιρον δὲ
 μεταξὺ καὶ ἀπομνημονεύσαι ἕνια παραδείγματος ἕνεκα τῶν 9
 ἤδη οὕτω συγγεγραμμένων, καὶ πρῶτόν γε ἐκεῖνο, ἠλίκον
 ἁμαρτάνουσιν, ἐπισκοπήσωμεν· ἀμελήσαντες γὰρ οἱ πολλοὶ
 αὐτῶν τοῦ ἱστορεῖν τὰ γεγενημένα τοῖς ἐπαινοῖς ἀρχόντων
 καὶ στρατηγῶν ἐνδιατρίβουσι, τοὺς μὲν οἰκείους εἰς ὕψος
 ἐπαίροντες, τοὺς πολεμίους δὲ πέρα τοῦ μετρίου καταρ-
 ρίπτοντες, ἀγνοοῦντες ὡς οὐ στενῶ τῷ ἰσθμῷ διώρισ-
 ται καὶ διατετελεχίσται ἡ ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον, ἀλλά
 τι μέγα τεῖχος ἐν μέσῳ ἐστὶν αὐτῶν καὶ τὸ τῶν μουσικῶν
 δὴ τοῦτο, δις διὰ πασῶν ἐστι πρὸς ἄλληλα, εἴ γε τῷ μὲν
 ἐγκωμιάζοντι μόνου ἐνὸς μέλει, ὅπως οὖν ἐπαινεῖσαι καὶ
 εὐφραῖναι τὸν ἐπαινούμενον, κἂν ψευσαμένῳ ὑπάρχη τυ-
 χεῖν τοῦ τέλους, ἢ δὲ οὐκ ἂν τι ψεῦδος ἐμπεσόν ἢ
 ἱστορία οὐδ' ἀκαριαῖον ἀνάσχοιτο, οὐ μᾶλλον ἢ τὴν ἀρ-
 τηρίαν ἱατρῶν παιδῆς φασὶ τὴν τραχείαν παραδέξασθαι
 8 ἂν τι εἰς αὐτὴν καταποθέν. 8. ἔτι ἀγνοεῖν εἰκόασιν οἱ
 τοιοῦτοι ὡς ποιητικῆς μὲν καὶ ποιημάτων ἄλλαι ὑπο-
 σχέσεις καὶ κανόνες ἴδιοι, ἱστορίας δὲ ἄλλοι· ἐκεῖ μὲν γὰρ
 ἄκρατος ἢ ἐλευθερία καὶ νόμος εἷς, τὸ δόξαν τῷ ποιητῇ·
 ἔνθεος γὰρ καὶ κάτοχος ἐκ Μουσῶν, καὶ ἂν ἵππων ὑπο-
 πτέρων ἄρμα ζεύξασθαι ἐθέλῃ ἢ ἐφ' ὕδατος ἄλλους ἢ 10
 ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων θεύσομένους ἀναβιβάσθαι, φθόνος
 οὐδεὶς· οὐδ' ὁπόταν ὁ Ζεὺς αὐτῶν ἀπὸ μιᾶς σειρᾶς ἀνα-
 σπάσας αἰωρῇ ὁμοῦ γῆν καὶ θάλατταν, δεδίασι μὴ ἀπορ-
 ραγείσης ἐκείνης συντριβῇ τὰ πάντα κατενεχθέντα· ἀλλὰ
 καὶ ἂν Ἀγαμέμνονα ἐπαινεῖσαι θέλωσιν, οὐδεὶς ὁ κωλύσων
 Διὶ μὲν αὐτὸν ὅμοιον εἶναι τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ὄμματα,

τὸ στέργον δὲ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ Ποσειδῶνι, τὴν δὲ ζῶντην τῷ Ἄρει, καὶ ὅλως σύνθετον ἐκ πάντων θεῶν γενέσθαι δὴ τὸν Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης· οὐ γὰρ ἱκανὸς ὁ Ζεὺς οὐδὲ ὁ Ποσειδῶν οὐδὲ ὁ Ἄρης μόνος ἕκαστος ἀναπληρῶσαι τὸ κάλλος αὐτοῦ. ἡ ἱστορία δὲ ἦν τινα κολακείαν τοιαύτην προσλάβη, τί ἄλλο ἢ περὶ τις ποιητικὴ γίγνεται, τῆς μεγαλοφωνίας μὲν ἐκείνης ἐστερημένη, τὴν
 11 λοιπὴν δὲ τερατεῖαν γυμνὴν τῶν μέτρων καὶ δι' αὐτὸ ἐπισημοτέραν ἐκφαίνουσα; μέγα τοίνυν, μᾶλλον δὲ ὑπερμεγα τοῦτο κακόν, εἰ μὴ εἰδείη τις χωρίζειν τὰ ἱστορίας καὶ τὰ ποιητικῆς, ἀλλ' ἐπεισάγοι τῇ ἱστορίᾳ τὰ τῆς ἐτέρας κομμώματα, τὸν μῦθον καὶ τὸ ἐγκώμιον καὶ τὰς ἐν τούτοις ὑπερβολάς, ὡς περ ἂν εἴ τις ἀθλητῆν τῶν καρτερῶν τούτων καὶ κομιδῇ πρηνῶν ἀλουργῶσι περιβάλοι καὶ τῷ ἄλλῳ κόσμῳ τῷ ἑταιρικῷ καὶ φυκίον ἐντρέβοι καὶ ψιμύθιον τῷ προσώπῳ, Ἡράκλεις ὡς καταγέλαστον αὐτὸν ἀπεργάσαι' ἂν αἰσχύνας τῷ κόσμῳ ἐκείνῳ. 9. καὶ οὐ 9
 τούτῳ φημι, ὡς οὐχὶ καὶ ἐπαινετέον ἐν ἱστορίᾳ ἐνίοτε· ἀλλ' ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἐπαινετέον καὶ μέτρον ἐπακτέον τῷ πράγματι, τὸ μὴ ἐπαχθὲς τοῖς ὑστερον ἀναγνωσομένοις αὐτά, καὶ ὅλως πρὸς τὰ ἔπειτα κανονιστέον τὰ
 12 τοιαῦτα, ὅπερ μικρόν ὑστερον ἐπιδείξομεν. ὅσοι δὲ οἴονται καλῶς διαιερεῖν ἐς δύο τὴν ἱστορίαν, ἐς τὸ τερπνόν καὶ χρήσιμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐσποιοῦσι καὶ τὸ ἐγκώμιον εἰς αὐτὴν ὡς τερπνόν καὶ εὐφραῖνον τοὺς ἐντυγχάνοντας, ὅρας ὅσον τάληθους ἡμαρτήκασι, πρῶτον μὲν κιβδήλῳ τῇ διαιρέσει χωόμενοι· ἐν γὰρ ἔργον ἱστορίας καὶ τέλος, τὸ χρήσιμον, ὅπερ ἐκ τοῦ ἀληθοῦς μόνου συνάγεται. τὸ τερπνόν δὲ ἄμεινον μὲν εἰ καὶ αὐτὸ παρακολουθήσειεν, ὡς περ καὶ κάλλος ἀθλητῆ, εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν κωλύσει τῶν
 13 ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον τὸν Ἰσιδότου, γεννάδαυ ὄντα καὶ τῶν ἀνταγωνιστῶν ἑκατέρων ἀλκιμώτερον, εἰ αὐτὸς μὲν αἰσχιστος εἶη ὀφθῆναι [τὴν ὄψιν], Ἀλκαῖος δὲ ὁ καλὸς ὁ Μιλήσιος ἀνταγωνίζοιτο αὐτῷ, καὶ ἐρώμενος, ὡς φασί, τοῦ Νικοστράτου ὄν. καὶ τοίνυν ἡ ἱστορία, εἰ μὲν ἄλλως τὸ τερπνόν παρεμπορεύσαιτο, πολλοὺς

ἂν τοὺς ἐραστὰς ἐπισπάσαιτο, ἄχρι δ' ἂν καὶ μόνον ἔχη
 τὸ ἴδιον ἐντελές, λέγω δὲ τὴν τῆς ἀληθείας δῆλωσιν, ὀλί-
 10 γον τοῦ κάλλους φροντιεῖ. 10. ἔτι κακεῖνο εἰπεῖν ἄξιον,
 ὅτι οὐδὲ τερπνὸν ἐν αὐτῇ τὸ κομιδῆ μὐθῶδες καὶ τὸ τῶν¹⁴
 ἐπαινῶν μάλιστα πρόσαντες παρ' ἐκάτερον τοῖς ἀκούουσιν,
 ἢ μὴ τὸν συρφετὸν καὶ τὸν πολὺν δῆμον ἐπινοήσης, ἀλλὰ
 τοὺς δικαστικῶς καὶ νῆ Δία συκοφαντικῶς προσέτι γέ ἀ-
 κροασσομένους, οὓς οὐκ ἂν τι λάθοι παραδραμόν, ὀξύτερον
 μὲν τοῦ Ἄργου δρωῖντας καὶ πανταχόθεν τοῦ σώματος,
 ἀργυραμοιβικῶς δὲ τῶν λεγομένων ἕκαστα ἐξετάζοντας,
 ὡς τὰ μὲν παρακεκομμένα εὐθὺς ἀπορρίπτειν, παραδέ-
 χασθαι δὲ τὰ δόκιμα καὶ ἔννομα καὶ ἀκριβῆ τὸν τύπον,
 πρὸς οὓς ἀποβλέποντα χρῆ συγγράφειν, τῶν δ' ἄλλων
 ὀλίγον φροντίζειν, κἂν διαρραγῶσιν ἐπαινοῦντες. ἦν δὲ
 ἀμελήσας ἐκείνων ἠδύνης πέρα τοῦ μετροῦ τὴν ἱστορίαν
 μύθοις καὶ ἐπαινοῖς καὶ τῇ ἄλλῃ θωπείᾳ, τάχιστ' ἂν
 ὁμοίαν αὐτὴν ἐξεργάσαιτο τῷ ἐν Ἀυδίᾳ Ἡρακλεῖ. ἑώρα-¹⁵
 κέναι γάρ σε πον εἰκὸς γεγραμμένον, τῇ Ὀμφάλῃ δου-
 λείοντα, πᾶν ἀλλόκοτον σκευὴν ἐκάτερον ἐνεσκευασμένον,
 ἐκείνην μὲν τὸν λέοντα αὐτοῦ περιβεβλημένην καὶ τὸ ξύ-
 λον ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσαν, ὡς Ἡρακλέα δῆθεν οὔσαν, αὐτὸν
 δὲ ἐν κροκωτῷ καὶ πορφυρίδι ἔρια ξαίνοντα καὶ παιό-
 μενον ὑπὸ τῆς Ὀμφάλῃ τῷ σανδαλίῳ, [καὶ τὸ] θέαμα
 αἴσχιστον, [ἀφροσύνα ἢ ἐσθῆς τοῦ σώματος καὶ μὴ προσ-
 ιζάνουσα καὶ] τοῦ θεοῦ τὸ ἀνδρῶδες ἀσχημόνως κατα-
 11 θηλυνόμενον. 11. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἴσως καὶ ταῦτά σου
 ἐπαινέσονται, οἱ ὀλίγοι δὲ ἐκεῖνοι, ὧν σὺ καταφρονεῖς,
 μάλα ἠδὲ καὶ ἐς κόρον γελάσονται, ὄρωντες τὸ ἀσύμφυλον
 καὶ ἀνάρμοστον καὶ δυσκόλλητον τοῦ πράγματος. ἐκάστου¹⁶
 γὰρ δὴ ἴδιόν τι καλὸν ἐστίν· εἰ δὲ τοῦτο ἐναλλάξειας,
 ἀκαλλές τὸ αὐτὸ παρὰ τὴν χρῆσιν γίγνεται. ἐγὼ λέγειν
 ὅτι οἱ ἐπαινοὶ ἐνὶ μὲν ἴσως τερπνοί, τῷ ἐπαινουμένῳ,
 τοῖς δ' ἄλλοις ἐπαχθεῖς, καὶ μάλιστα ἦν ὑπερφρεῖς τὰς
 ὑπερβολὰς ἔχουσι, οἷους αὐτοὺς οἱ πολλοὶ ἀπεργάζονται,
 τὴν εὐνοίαν τὴν παρὰ τῶν ἐπαινουμένων θηρώμενοι καὶ
 ἐνδιατρίβοντες ἄχρι τοῦ πᾶσι προφανῆ τὴν κολακείαν

ἐξεργάσασθαι· οὐδὲ γὰρ κατὰ τὴν τέχνην αὐτὸ δρᾶν ἴσασιν οὐδ' ἐπισκιάζουσι τὴν θωπείαν, ἀλλ' ἐμπεσόντες ἀθρόα πάντα καὶ ἀπίθανα καὶ γυμνά διεξιέασιν. 12. ὣστ' οὐδὲ 12
 τυγχάνουσιν οὐ μάλιστα ἐφίενται· οἱ γὰρ ἐπαινούμενοι πρὸς αὐτῶν μισοῦσι μᾶλλον καὶ ἀποστρέφονται ὡς κόλακας, εὖ ποιοῦντες, καὶ μάλιστα ἦν ἀνδρώδεις τὰς γνώμας ὡσιν· ὡσπερ Ἀλέξανδρος Ἀριστοβούλου μονομαχίαν γρά-
 17 ψαντος Ἀλεξάνδρου καὶ Πύρου, καὶ ἀναγνόντος αὐτῷ τοιοῦτο μάλιστα τι χωρίον τῆς γραφῆς — ᾤετο γὰρ χαριεῖσθαι τὰ μέγιστα τῷ βασιλεῖ ἐπιψευδόμενος ἀριστείας ἵνας αὐτῷ καὶ ἀναπλάττων ἔργα μείζω τῆς ἀληθείας — λαβὼν τὸ βιβλίον — πλέοντες δὲ ἐτύχχανον ἐν τῷ ποταμῷ τῷ Ὑδάσπῃ — ἔρριψεν ἐπὶ κεφαλὴν ἐς τὸ ὕδωρ ἐπειπών, Καὶ σὲ δὲ οὕτως ἐχρῆν, ὦ Ἀριστόβουλε, τοιαῦτα ὑπὲρ ἑμοῦ μονομαχοῦντα καὶ ἐλέφαντας ἐνὶ (†) ἀκοντίῳ φο-
 νεύοντα. καὶ ἐμελλέ γε οὕτως ἀγανακτήσειν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅς γε οὐδὲ τὴν τοῦ ἀρχιτέκτονος τόλμαν ἠνέσχετο, ὑπο-
 σχομένον τὸν Ἄθω εἰκόνα ποιήσειν αὐτοῦ καὶ μετακοσμήσειν τὸ ὄρος εἰς ὁμοιότητα τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ κόλακα εὐθύς ἐπιγνοὺς τὸν ἀνθρώπον οὐκέτ' οὐδ' ἐς τὰ ἄλλα ὁμοίως ἐχρῆτο. 13. ποῦ τοίνυν τὸ τερπνὸν ἐν τοῦτοις, 13
 ἐκτὸς εἰ μὴ τις κομιδῇ ἀνόητος εἴη, ὅς χαίρειν τὰ τοιαῦτα
 18 ἐπαινούμενος, ὧν παρὰ πόδας οἱ ἔλεγχοι; ὡσπερ οἱ ἄμορφοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα γὰρ τὰ γυναῖκα τοῖς γραφεῦσι παρακελευόμενα ὡς καλλίστας αὐτὰς γράφειν· οἶ-
 ονται γὰρ ἄμεινον ἔξειν τὴν ὄψιν, ἣν ὁ γραφεὺς αὐταῖς ἐρύ-
 θημα τε πλέον ἐπανθήσῃ καὶ τὸ λευκὸν ἐγκαταμίξῃ πολὺ τῷ φαρμάκῳ. τοιοῦτοι τῶν συγγραφότων οἱ πολλοὶ εἰσι τὸ τήμερον καὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ χρειωδές, ὅτι ἂν ἐκ τῆς ἱστορίας ἐλπίσωσι, θεραπεύοντες, οὕς μισεῖσθαι καλῶς εἶχεν, ἐς μὲν τὸ παρὸν κόλακας προδήλους καὶ ἀτέχνους ὄντας, ἐς τοῦπιόν δὲ ὑποπτοὺς ταῖς ὑπερβολαῖς τὴν ὅλην πραγματείαν ἀποφαίνοντας. εἰ δὲ τις πάντως τὸ τερπνὸν ἠγεῖται κατα-
 19 μεμῆχθαι δεῖν τῇ ἱστορίᾳ, πόσα ἄλλα σὺν ἀληθείᾳ τερπνά ἐστὶν ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τοῦ λόγου, ὧν ἀμελήσαντες οἱ πολλοὶ τὰ μηδὲν προσήκοντα ἐπεσχυκλοῦσιν.

14 14. Ἐγὼ δ' οὖν καὶ διηγήσομαι ὅποσα μέμνημαι ἔναγχος ἐν Ἴωνίᾳ συγγραφέων τινῶν, καὶ νῆ Δία ἐν Ἀχαΐᾳ πρόφην ἀκούσας τὸν αὐτὸν τοῦτον πόλεμον διηγουμένων· καὶ πρὸς Χαρίτων μηδεὶς ἀπιστήσῃ τοῖς λεχθησομένοις· ὅτι γὰρ ἀληθῆ ἔστι κἂν ἐπωμοσάμην, εἰ ἀστεῖον ἦν ὄρκον ἐντιθέσθαι συγγράμματι. εἰς μὲν τις αὐτῶν ἀπὸ Μουσῶν εὐθύς ἤρξατο παρακαλῶν τὰς θεὰς συνεγράψασθαι τοῦ συγγράμματος. ὄρξῃ ὡς ἐμμελῆς ἢ ἀρχὴ καὶ περὶ πόδα τῆ ἱστορίας καὶ τῷ τοιοῦτῳ εἶδει τῶν λέγων πρόεπουσα. εἶτα μικρὸν ὑποβάς Ἀχιλλεῖ μὲν τὸν ἡμέτερον ἄρχοντα εἶλαξε, Θεοσίτῃ δὲ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, οὐκ εἰδὼς ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἀμείνων ἦν αὐτῷ, εἰ Ἐκτορα μᾶλλον ἢ Θεοσίτην καθήρει, καὶ εἰ πρόσθεν μὲν ἔφενγεν ἐσθλός τις,

ἔδωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων.

εἰτ' ἐπῆγεν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ἐγκώμιον, καὶ ὡς ἄξιός εἴη συγγράψαι τὰς πράξεις οὕτω λαμπρὰς οὖσας. ἤδη δὲ κατιῶν ἐπῆγει καὶ τὴν πατρίδα τὴν Μίλητον, προστιθεὶς ὡς ἀμείνων ποιοῖ τοῦτο τοῦ Ὀμήρου μῆδεν μνησθέντος τῆς πατρίδος. εἰτ' ἐπὶ τέλει τοῦ προοιμίου ὑπισχεῖτο διαρρήδην καὶ σαφῶς, ἐπὶ μεῖζον μὲν ἀρεῖν τὰ ἡμέτερα, τοὺς 21 βαρβάρους δὲ καταπολεμήσειν καὶ αὐτός, ὡς ἂν δύνηται· καὶ ἤρξατο γε τῆς ἱστορίας οὕτως, αἰτίαν ἅμα τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς διεξιῶν· „Ὁ γὰρ μισρώτατος καὶ κάκιστ' ἀπολούμενος Οὐολόγεσσος ἤρξατο πολεμῆν δι' αἰτίαν 15 τοιαύδε.“ 15. οὗτος μὲν τοιαῦτα. ἕτερος δὲ Θουκυδίδου ζηλωτῆς ἄρκος, οἷος εὖ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ εἰλασμένος, καὶ τὴν ἀρχὴν ὡς ἐκεῖνος σὺν τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι ἤρξατο, χαριστάτην ἀρχῶν ἀπασῶν καὶ θύμον τοῦ Ἀττικῷ ἀποπνέουσαν. ὅρα γάρ· „Κρεπέρης Καλπουρνιαδὸς Πομπηίουπολίτης συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Παρθυαίων καὶ Ῥωμαίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος 22 εὐθύς Ξυσισταμένου.“ ὥστε μετὰ γε τοιαύτην ἀρχὴν τί ἂν σοι τὰ λοιπὰ λέγοιμι, ὅποια ἐν Ἀρμενίᾳ ἐδημηγόρησε τὸν Κερκυραῖον αἰτῶ ῥήτορα παραστησάμενος, ἢ οἶον Νισιβηνοῖς λοιμὸν τοῖς μὴ τὰ Ῥωμαίων αἰρουμένοις ἐπῆ-

ἱητρικὴν μὲν λέγων καὶ πειρὴν καὶ ὀκόσα καὶ νοῦσοι, τὰ δ' ἄλλα ὁμοδαίαια τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ πλεῖστα οἷα ἐκ τριόδου.

- 17 17. Εἰ δέ με δεῖ καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς μνησθῆναι, τὸ μὲν ὄνομα ἐν ἀφανεί κείσθω, τὴν γνώμην δὲ ἐρῶ καὶ τὰ πρῶτῃ ἐν Κορίνθῳ συγγράμματα, κρείττω πάσης ἐλπίδος· ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ προοιμίου περιόδῳ συνηρώτησε τοὺς ἀναγινώσκοντας λόγον πάνσοφον δεῖξαι σπεύδων, ὡς μόνῳ ἂν τῷ σοφῷ πρέποι ἱστορίαν συγγράφειν. εἶτα μετὰ μικρὸν ἄλλος συλλογισμὸς, εἶτα ἄλλος· καὶ ὅλως ἐν ἅπαντι σχήματι συνηρώτητο αὐτῷ τὸ προοίμιον. τὸ τῆς κολακείας ἐς κόρον, καὶ τὰ ἐγκώμια φορτικὰ καὶ κομιδῇ βωμολοχικά, οὐκ ἀσυλλόγιστα μέντοι, ἀλλὰ συνηρωτημένα κάκεινα. καὶ μὴν κάκεινο φορτικὸν ἔδοξέ μοι καὶ ἥκιστα σοφῷ ἀνδρὶ καὶ πύγωνι πολὺ καὶ βαθεῖ πρέπον, τὸ ἐν τῷ προοιμίῳ εἰπεῖν, ὡς ἐξαίρετον τοῦτο ἔξει ὁ ἡμέτερος ἄρχων, οὗ γε τὰς πράξεις καὶ φιλόσοφοι ἤδη συγγράφειν ἀξιοῦσι· τὸ γὰρ τοιοῦτον, εἴπερ ἄρα, ἡμῖν ἄμεινον ἦν (†) καταλιπεῖν λογιζέσθαι ἢ αὐτὸν εἰπεῖν. 18. καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνου ὅσιον ἀμνημονῆσαι, ὅς τοιάνδε ἀρχὴν ἤρξατο· „Ἐρχομαι ἐρέων περὶ Ῥωμαίων καὶ Περσέων,“ καὶ μικρὸν ὕστερον· „ἔδεε γὰρ Πέρσησι γενέσθαι κακῶς“, καὶ πάλιν· „ἦν Ὀσρόης, τὸν οἱ Ἕλληνες Ὀξυρόην ὀνυμέουσιν“, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. ὄρῳ, 27 ὁμοίως αὐτὸς ἐκείνῳ, παρ' ὅσον ὁ μὲν Θουκυδίδῃ, οὗτος δὲ Ἡροδότῳ εὖ μάλα ἐψέει. 19. ἄλλος τις αἰδιμὸς ἐπὶ λόγων δυνάμει Θουκυδίδῃ καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἢ ὀλίγῳ ἀμείνων αὐτοῦ, πάσας πόλεις καὶ πάντα ὄρη καὶ πεδία καὶ ποταμοὺς ἐρημνέυσας πρὸς τὸ σαφέστατον καὶ ἰσχυρότατον, ὡς ᾤετο· τὸ δὲ εἰς ἐχθρῶν κεφαλὰς ὁ ἀλεξίκακος τρέψειε· τοσαύτη ψυχρότης ἐνῆν ὑπὲρ τὴν Κασπίαν χιόνα καὶ τὸν κρύσταλλον τὸν Κελτικόν. ἢ γοῦν ἀσπίς ἢ τοῦ αὐτοκράτορος ὄλῳ βιβλίῳ μόγις ἐξηρημνέθη αὐτῷ, καὶ Γοργῶν ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐκ κυανοῦ καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ ζῶνῃ ἰριοειδῆς καὶ δράκοντες ἐλικηδὸν καὶ βοστρυχηδόν. ἢ μὲν γὰρ Οὐλο-

εἰδὼς ὅτι τὸ μὲν πάθος ἐκείνο πᾶν τριῶν οἶμαι ἡμερῶν ³⁰
 ἐγένετο, ἀπόσιτοι δὲ καὶ εἰς ἐβδόμην διαρκοῦσιν οἱ πολ-
 λοι, ἐκτός εἰ μὴ τοῦθ' ὑπολάβοι τις, ὡς Ὀσρόης τέως
 εἰστίχκει περιμένων, ἔστ' ἂν Σενηριανὸς λιμῶ ἀπόληται,
 καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπῆγε διὰ τῆς ἐβδόμης.

- 22** 22. Τοὺς δὲ καὶ ποιητικοῖς ὀνόμασιν, ὧ καλὲ Φίλων,
 ἐν ἱστορίᾳ χρωμένους ποῦ δ' ἂν τις θείη, τοὺς λέγοντας,
 „ἐλέλιξε μὲν ἡ μηχανή, τὸ τεῖχος δὲ πεσὼν μεγάλως ἐδοῦ-
 πησε,“ καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς καλῆς ἱστορίας·
 „Ἐδεσσα μὲν δὴ οὕτω τοῖς ὀπλοῖς περιεσμαραγεῖτο καὶ
 ὄτοβος ἦν καὶ κόναβος ἅπαντα ἐκείνα,“ καὶ „ὁ στρατη-
 γὸς ἐμερμηρίζεν ὧ τρόπῳ μάλιστα προσαγάγοι πρὸς τὸ
 τεῖχος.“ εἶτα μεταξὺ οὕτως εὐτελεῖ ὀνόματα καὶ δημοτικὰ
 καὶ πτωχικὰ πολλὰ παρενεβέβυστο, τὸ „ἐπέστειλεν ὁ
 στρατοπεδάρχης τῷ κυρίῳ,“ καὶ „οἱ στρατιῶται ἠγόρα-
 ζον τὰ ἐγγρήζοντα,“ καὶ „ἤδη λελουμένοι περὶ αὐτοὺς
 ἐγίγνοντο (†),“ καὶ τὰ τοιαῦτα· ὥστε τὸ πρᾶγμα εἰκόσ ³¹
 εἶναι τραγωδῶ τὸν ἕτερον μὲν πόδα ἐπ' ἐμβάτου ὑψηλοῦ
23 ἐπιβεβηκότι, θατέρῳ δὲ σανδάλων ὑποδεδεμένῳ. 23. καὶ
 μὴν καὶ ἄλλους ἴδοις ἂν τὰ μὲν προοίμια λαμπρὰ καὶ τρα-
 γικὰ καὶ εἰς ὑπερβολὴν μακρὰ συγγράφοντας, ὡς ἐλπῖσαι
 θαυμαστά ἤλικια τὰ μετὰ ταῦτα πάντως ἀκούσεσθαι, τὸ
 σῶμα δὲ αὐτὸ τὸ τῆς ἱστορίας μικρόν τι καὶ ἀγεννὲς ἐπα-
 γαγόντας, ὡς καὶ τοῦτο εἰκέναι παιδίῳ, εἴ ποῦ Ἐρωτα
 εἶδες παίζοντα, προσωπεῖον Ἡρακλέους πάμμεγα ἢ Πανὸς
 περικείμενον· εὐθὺς γοῦν οἱ ἀκούσαντες ἐπιφθέγγονται
 αὐτοῖς τό, Ὡδινεν ὄρος. χρὴ δὲ οἶμαι μὴ οὕτως, ἀλλ'
 ὅμοια τὰ πάντα καὶ ὁμόχροα εἶναι καὶ συνᾶδον τῇ κεφαλῇ
 τὸ ἄλλο σῶμα, ὡς μὴ χρυσοῦν μὲν τὸ κράνος εἶη, θώραξ
 δὲ πᾶν γελοῖος ἐκ ξακῶν ποθεν ἢ ἐκ δερμάτων σαρκῶν
 συγκεκαττυμένος καὶ ἡ ἀσπίς οἰσύνῃ καὶ χοιρίνῃ περὶ
 ταῖς κνήμας. ἴδοις γὰρ ἂν ἀφθόρους τοιοῦτους συγγρα- ³²
 φέας, τοῦ Ῥοδίου κολοσσοῦ τὴν κεφαλὴν νανώδει σώ-
 ματι ἐπιτιθέντας· ἄλλους αὖ ἔμπαλιν ἀκέφαλα τὰ σώμα-
 τα εἰσάγοντας, ἀπροοιμίαστα καὶ εὐθὺς ἐπὶ τῶν πραγμά-
 των, οἱ καὶ προσεταιρίζονται τὸν Ξενοφῶντα οὕτως ἀρ-

ξάμενον· „Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος παῖδες γίνονται δύο“, καὶ ἄλλους τῶν παλαιῶν, οὐκ εἰδότες ὡς δυνάμει τινὰ προοιμίᾳ ἔστι ληληθότα τοὺς πολλούς, ὡς ἐν ἄλλοις δειξομεν.

24. Καίτοι ταῦτα πάντα φορητὰ ἔτι, ὅσα ἢ ἐρημ-²⁴
 νείας ἢ τῆς ἄλλης διατάξεως ἀμαρτήματά ἔστι, τὸ δὲ καὶ
 περὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς ψεύδεσθαι, οὐ παρασάγγας μόνον,
 ἀλλὰ καὶ σταθμοὺς ὅλους, τίνι τῶν καλῶν ἔοικεν;
 εἰς γοῦν οὕτω ἠραδύμως συνήγαγε τὰ πράγματα, οὔτε
 Σύρω τινὲ ἐντυχῶν οὔτε τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο τῶν ἐπὶ
³³κουρείῳ τὰ τοιαῦτα μυθολογούντων ἀκούσας, ὥστε περὶ
 Εὐρώπου λέγων οὕτως ἔφη· „Ἡ δὲ Εὐρώπος κεῖται μὲν
 ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ σταθμοὺς δύο τοῦ Εὐφράτου ἀπέ-
 χουσα, ἀπώκισαν δὲ αὐτὴν Ἐδεσσαῖοι“. καὶ οὐδὲ τοῦτο
 ἀπέχρησεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμὴν πατρίδα τὰ Σαμό-
 σατα ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀράμενος ὁ γενναῖος
 αὐτῇ ἀκροπόλει καὶ τείχεσι μετέθηκεν ἐς τὴν Μεσοπο-
 ταμίαν, ὡς περιρρεῖσθαι αὐτὴν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν πο-
 ταμῶν, ἐκατέρωθεν ἐν χερῶ παραμειβομένων καὶ μονον-
 οἰχὶ τοῦ τείχους ψαύοντων. τὸ δὲ καὶ γελοῖον, εἴ σοι νῦν,
 ὦ Φίλων, ἀπολογοίμην, ὡς οὐ Παρθναίων οὐδὲ Μεσο-
 ποταμίτης σοι ἐγώ, οἷ με φέρων ὁ Θανμαστός συγγρα-
 φεὺς ἀπώκισε. 25. νῆ Δία κάκεινο κομιδῇ πιθανὸν περὶ ²⁵
 τοῦ Σεηριανοῦ ὁ αὐτὸς οὕτως εἶπεν ἐπομοσάμενος, ἢ
 μὴν ἀκούσαι τινος τῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαφρηγόν-
³⁴των· οὔτε γὰρ ξίφει ἐθέλησαι αὐτὸν ἀποθανεῖν οὔτε
 φαρμάκου πιεῖν οὔτε βρόχον ἄψασθαι, ἀλλὰ τινὰ θάνα-
 τον ἐπινοῆσαι τραγικὸν καὶ τῇ τόλμῃ ξενίζοντα· τιχεῖν
 μὲν γὰρ αὐτὸν ἔχοντα παμμεγέθη ἐκπώματα ὑάλινα τῆς
 καλλίστης ὑάλου· ἐπεὶ δὲ πάντως ἀποθανεῖν ἔγνωστο,
 καταξάντα τὸν μέγιστον τῶν σκύφων ἐνὶ τῶν θραυμά-
 των χερίσασθαι ἐς τὴν σφαγὴν ἐντεμόντα τῇ ὑάλῳ τὸν
 λαιμόν. οὕτως οὐ ξιφίδιον, οὐ λογχάριον εὔρεν, ὡς ἀν-
 δρείος γε αὐτῷ καὶ ἡρωϊκὸς ὁ θάνατος γένοιτο. 26. εἰτ' ²⁶
 ἐπειδὴ Θουκυδίδης ἐπιτάφιόν τινα εἶπε τοῖς πρώτοις τοῦ
 πολέμου ἐκείνου νεκροῖς, καὶ αὐτὸς ἠγήσατο χρῆναι ἐπει-

πεῖν τῷ Σεηριανῷ· ἅπασι γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ κακῶν, τὸν Θουκυδίδην, ἢ ἄμιλλα. θάψας οὖν τὸν Σεηριανὸν μεγαλοπρεπῶς ἀναβιβάζεται ἐπὶ τὸν τάφον Ἀφράνιον τινα Σίλωνα ἐκατόνταρχον, ἀνταγωνιστὴν Περικλέους, ὃς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπερρητόρευεν αὐτῷ, ὥστε μετὰ τὰς Χάριτας πολλὰ πᾶν δακρῦσαι ὑπὸ τοῦ γέλωτος, καὶ μάλιστα ὁπότε ὁ ῥήτωρ [ὁ Ἀφράνιος] ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου δακρῦων ἅμα σὺν οἰμωγῇ περιπαθεῖ ἐμμένητο τῶν πολυτελῶν ἐκείνου δεικνῶν καὶ προπόσεων, εἶτα ἐπέθηκεν Αἰάντειόν τινα τὴν κορωνίδα· σπασάμενος γὰρ τὸ ξίφος, εὐγενῶς πᾶν καὶ ὡς Ἀφρά- 35 νιον· εἰκόσ ἦν, πάντων ὁρώντων ἀπέσφραξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ, οὐκ ἀνάξιος ὢν μὰ τὸν Ἐνάλιον πρὸ πολλοῦ ἀποθανεῖν ἢ τοιαῦτα ἐρρητόρευε. καὶ τοῦτο ἔφη ἰδόντας τοὺς παρόντας ἅπαντας θαυμάσαι καὶ ὑπερπαινέσαι τὸν Ἀφράνιον. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ ἄλλα μὲν αὐτοῦ κατεγύγνωσκον, μονοουχὶ ζωμῶν καὶ λοπάδων μεμνημένου καὶ ἐπιδακρύνοντος τῇ τῶν πλακούντων μνήμῃ, τοῦτο δὲ μάλιστα ἠγασάμην, ὅτι μὴ τὸν συγγραφέα καὶ διδάσκαλον τοῦ δράματος προαποσφάξας ἀπέθανε.

- 27 27. Πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ὁμοίους τούτοις ἔχων σοι, ὦ ἑταῖρε, καταριθμῆσασθαι, ὀλίγων ὅμως ἐπιμνησθεῖς ἐπὶ τὴν ἑτέραν ὑπόσχεσιν ἤδη μετελεύσομαι, τὴν συμβουλήν ὅπως ἂν ἄμεινον συγγράφοι τις· εἰσὶ γὰρ τινες, οἳ τὰ μεγάλα μὲν τῶν πεπραγμένων καὶ ἀξιωμακρόντα παραλείπουσιν ἢ παραθέουσι, ὑπὸ δὲ ἰδιωτείας καὶ ἀπειροκαλλίας καὶ ἀγνοίας τῶν λεπτῶν ἢ σιωπητέων τὰ μικρότατα πᾶν λιπαρῶς καὶ φιλοπόνως ἐρμηνεύουσιν ἐμβραδύνοντες, ὥσπερ ἂν εἴ τις τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ μὲν ὅλον κάλλος τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον ὃν μὴ βλέποι μηδ' ἐπαινοίῃ μηδὲ τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐξηγοῖτο, τοῦ ὑποποδίου δὲ τό τε εὐθνεργές καὶ τὸ εὐξεστον θαυμάζοι καὶ τῆς κρηπίδος τὸ εὐρεθμον, καὶ ταῦτα πάντα μετὰ πολλῆς 36 28 φροντίδος διεξιῶν. 28. ἐγὼ γοῦν ἤκουσά τιςος τὴν μὲν ἐπ' Εὐρώπῳ μάχην ἐν οὐδ' ὅλοις ἐπὶ τὰ ἔπεισι παραδραμόντος, εἴκοσι δὲ μέτρα ἢ ἔτι πλείω ὕδατος ἀναλωκότος

ἐς ψυχρὰν καὶ οὐδὲν ἡμῖν προσήκουσαν διήγησιν, ὡς
 Μαῦρος τις ἱππεὺς Μανσάκας τοῦνομα ὑπὸ δίψουσι πλα-
 νώμενος ἀνὰ τὰ ὄρη καταλάβοι Σύρους τινὰς τῶν ἀγροί-
 κων, ἄριστον παρατιθεμένους, καὶ ὅτι τὰ μὲν πρῶτα
 ἐκεῖνοι φοβηθεῖεν αὐτόν, εἶτα μέντοι μαθόντες ὡς τῶν
 φίλων εἴη κατεδέξαντο καὶ εἰστίασαν· καὶ γὰρ τινα τυ-
 χεῖν αὐτῶν ἀποδεδημηκότα καὶ αὐτὸν ἐς τὴν τῶν Μαύ-
 ρων, ἀδελφοῦ αὐτῷ ἐν τῇ γῇ στρατευομένου. μῦθοι τὸ
 μετὰ τοῦτο μακροὶ καὶ διηγήσεις, ὡς θηράσειεν αὐτὸς ἐν
 37 τῇ Μαυρουσίᾳ καὶ ὡς ἴδοι τοὺς ἐλέφαντας πολλοὺς ἐν τῷ
 αὐτῷ συννεμομένους καὶ ὡς ὑπὸ λέοντος ὀλίγου δεῖν κα-
 ταβρωθεῖη, καὶ ἡλικίους ἰχθῦς ἐπρίατο ἐν Καισαρείᾳ· καὶ
 ὁ Θανμαστός συγγραφεὺς ἀφείλε τὰς ἐν Εὐρώπῳ γιγνο-
 μένας σφαγὰς τοσαύτας καὶ ἐπελάσεις καὶ σπονδὰς ἀναγ-
 καίας καὶ φυλακὰς καὶ ἀντιφυλακὰς ἄχρι βαθείας ἐσπέ-
 ρας ἐφειστήκει ὁρῶν Μαλχίωνα τὸν Σύρον ἐν Καισαρείᾳ
 σκάρου παμμεγέθους ἀξιότιμος ὠνούμενον· εἰ δὲ μὴ νῦν
 κατέλαβέ, τάχ' ἂν καὶ συνεδείπνει μετ' αὐτοῦ ἤδη τῶν
 σκάρων ἐσκευασμένων. ἄπερ εἰ μὴ ἐνεγέγραπτο ἐπιμε-
 λῶς τῇ ἱστορίᾳ, μεγάλα ἂν ἡμεῖς ἡγνοηκότες ἦμεν, καὶ ἡ
 ζημία Ῥωμαίοις ἀφόρητος, εἰ Μανσάκας ὁ Μαῦρος διψῶν
 μὴ εὔρε πειεῖν, ἀλλ' ἄδειπνος ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸ στρατό-
 38 πεδόν. καίτοι πόσα ἄλλα μακροῦ ἀναγκαιότερα ἐκὼν ἐγὼ
 νῦν παρήμι; ὡς καὶ ἀληθεῖς ἦκεν ἐκ τῆς πλησίον κώ-
 μης αὐτοῖς καὶ ὡς δῶρα ἀλλήλοις ἀντέδωκαν, ὁ Μαῦρος
 μὲν τῷ Μαλχίωνι λόγχην, ὁ δὲ τῷ Μανσάκᾳ πόρπην,
 καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα τῆς ἐπ' Εὐρώπῳ μάχης αὐτὰ δὴ
 τὰ κεφάλαια. τοιγάρτοι εἰκότως ἂν τις εἴποι τοὺς τοιοῦ-
 τούς τὸ μὲν ῥόδον αὐτὸ μὴ βλέπειν, τὰς ἀκάνθας δὲ αὐ-
 τοῦ τὰς παρὰ τὴν ῥίζαν ἀκριβῶς ἐπισκοπεῖν. 29. ἄλλος, 29
 ὁ Φίλων, μάλα καὶ οὗτος γελοῖος, οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα
 ἐκ Κορίνθου πρόποτε προβεβηκῶς οὐδ' ἄχρι Κεγχρεῶν
 ἀποδημήσας, οὔτι γε Συρίαν ἢ Ἀρμενίαν ἰδῶν, ὧδε ἤρ-
 39 ξατο — μέμνημαι γάρ — „Ὡτα ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα.
 γεῖφω τοίνυν ἃ εἶδον, οὐχ ἃ ἤκουσα.“ καὶ οὕτως ἀκρι-
 βῶς ἅπαντα ἐωράκει, ὥστε τοὺς δράκοντας ἔφη τῶν

Παρθυσίων — σημειὸν δὲ πλήθους τοῦτο αὐτοῖς· χιλίους γὰρ οἶμαι ὁ δράκων ἄγει — ζῶντας δράκοντας παμμεγέθεις εἶναι γεννωμένους ἐν τῇ Περσίδι μικρὸν ὑπὲρ τὴν Ἰβηρίαν, τούτους δὲ τέως μὲν ἐπὶ κοντῶν μεγάλων ἐκδεδεμένους ὑψηλοῖς ἀλωρεῖσθαι καὶ πόρρωθεν ἐπελαυνόντων δέος ἐμποιεῖν, ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔργῳ ἐπειδὰν ὁμοῦ ὦσι, λύσαντες αὐτοὺς ἐπαφιάσι τοῖς πολεμίοις· ἀμέλει πολλοὺς τῶν ἡμετέρων οὕτω καταποθῆναι καὶ ἄλλους, περισπειραθέντων αὐτοῖς, ἀποπνιγῆναι καὶ συγκλασθῆναι· ταῦτα δὲ ἐφροσῶς ὄραν αὐτός, ἐν ἀσφαλεὶ μέντοι ⁴⁰ ἀπὸ δένδρου ὑψηλοῦ ποιούμενος τὴν σκοπὴν. καὶ εὖ γε ἐποίησε μὴ ὁμοσε χωρήσας τοῖς θηρίοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἡμεῖς θανμαστόν οὕτω συγγραφέα νῦν εἶχομεν καὶ ἀπὸ χειρὸς αὐτὸν μεγάλα καὶ λαμπρὰ ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ ἐργασάμενον· καὶ γὰρ ἐκινδύνευσεν πολλὰ καὶ ἐτρώθη περὶ Σούραν, ἀπὸ τοῦ Κρανείου δῆλον ὅτι βαδίζων ἐπὶ τὴν Ἀέρναν. καὶ ταῦτα Κορινθίων ἀκούοντων ἀεγίγνωσκε τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων, ὅτι μὴδὲ κατὰ τοίχον γεγραμμένον πάλεμον ἑώρακει. ἀλλ' οὐδὲ ὄπλα ἐκεῖνός γε ἦδει οὐδὲ μηχανήματα οἷά ἐστιν οὐδὲ τάξεων ἢ καταλοχισμῶν ὀνόματα· πάντῃ γοῦν ἔμελεν αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν ἐπὶ κέρως φάλαγγα, ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετώπου ἄγειν. ⁴¹

³⁰ 30. εἰς δὲ τις βέλτιστος ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος τὰ πεπραγμένα, ὅσα ἐν Ἀρμενίᾳ, ὅσα ἐν Συρίᾳ, ὅσα ἐν Μεσοποταμίᾳ, τὰ ἐπὶ τῷ Τίγρητι, τὰ ἐν Μηδίᾳ, πεντακοσίοις οὐδ' ὅλοις ἔπεσι περιλαβὼν συνεθλίψε καὶ τοῦτο ποιήσας ἱστορίαν συγγεγραφέναι φησί. τὴν μέντοι ἐπιγραφὴν ὀλίγον δεῖν μακροτέραν τοῦ βιβλίου ἐπέγραψεν, „Ἀντιοχianoῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερονίκου“ — δόλιχον γὰρ που οἶμαι ἐν παισὶ ἐνεκικήκει — „τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ ³¹ ἐν Μηδίᾳ νῦν Ῥωμαίοις πραχθέντων ἀφήγησις“. 31. ἤδη δ' ἐγὼ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφότος ἤκουσα, καὶ τὴν λήψιν τὴν Οὐβολογέσσου καὶ τὴν Ὀσρόου σφαγὴν, ὡς παραβληθήσεται τῷ λέοντι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν τριπόθητον ἡμῖν θρίαμβον. οὕτω μαντικῶς ἅμα ἔχων ἔσπευδεν ⁴² ἤδη πρὸς τὸ τέλος τῆς γραφῆς. ἀλλὰ καὶ πόλιν ἤδη ἐν τῇ

Μεσοποταμίᾳ ᾤκισε μεγέθει τε μεγίστην καὶ κάλλει καλλίστην· ἔτι μέντοι ἐπισκοπεῖ καὶ διαβουλεύεται εἴτε Νίκαιαν αὐτὴν ἀπὸ τῆς νίκης χρῆ ὀνομάζεσθαι εἴτε Ὀμόνοϊαν εἴτε Εἰρηνίαν, καὶ τοῦτο μὲν ἔτι ἀκριτον καὶ ἀνώνυμος ἡμῖν ἢ καλῆ πόλις ἐκείνη, λήρου πολλοῦ καὶ κορυΐνης συγγραφικῆς γέμουσα· τὰ δ' ἐν Ἰνδοῖς πραχθισόμενα ὑπέσχετο ἥδη γράψειν καὶ τὸν περιπλοῦν τῆς ἕξω θαλάττης, καὶ οὐχ ὑπόσχεσις ταῦτα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ προσοίμιον τῆς Ἰνδικῆς ἥδη συντέτακται, καὶ τὸ τρίτον τάγμα καὶ οἱ Κελτοὶ καὶ Μαύρων μοῖρα ὀλίγη σὺν Κασσίῳ πάντες οὗτοι ἐπεραιώθησαν τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν· ὅτι δὲ πράξουσιν ἢ πῶς δέξονται τὴν τῶν ἑλεφάντων

⁴³ ἐπέλασιν, οὐχ ἔς μακρὰν ἡμῖν ὁ Θανασιῶτης συγγραφεὺς ἀπὸ Μουζιρίδος ἢ ἀπ' Ὀξυδρακῶν ἐπιστελεῖ. 32. τοιαῦτα ³² πολλὰ ὑπ' ἀπαιδεσίας ληροῦσι, τὰ μὲν ἀξιογράτα οὔτε ὀρῶντες οὔτ', εἰ βλέπειν, κατ' ἀξίαν εἰπεῖν δυνάμενοι, ἐπισκοῦντες δὲ καὶ ἀναπλάττοντες, ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν, φασίν, ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν βιβλίων ἔτι σεμννόμενοι, καὶ μάλιστα ἐπὶ ταῖς ἐπιγραφαῖς· καὶ γὰρ αὖ καὶ αὐτοὶ παγγέλοιοι· τοῦ δεῖνος Παρθικῶν νικῶν τισάδε· καὶ αὖ· Παρθίδος πρῶτον, δεῦτερον, ὡς Ἀτθίδος δῆλον ὅτι. ἄλλος ἀστειότερον παρὰ πολὺ — ἀνέγων γὰρ — Δημητρίου Σαγαλασσέως Παρθηνικά· . . . οὐδ' ὡς ἐν γέλῳ ποιήσασθαι καὶ ἐπισκοῦσαι τὰς ἱστορίας οὔτω καλὰς οὔσας, ἀλλὰ τοῦ χρησίμου ἕνεκα· ὡς ὅστις ἂν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φεύγῃ, πολὺ μέρος ἥδη ἐς τὸ ὀρθῶς

⁴⁴ συγγράφειν οὔτος προέληψε, μᾶλλον δὲ ὀλίγων ἔτι προσδεῖται, εἴ γε ἀληθὲς ἐκείνο φησιν ἢ διαλεκτικῆ, ὡς τῶν ἀμέσων ἢ πατέρων ἄριστος τὸ ἕτερον πάντως ἀντεισάγει. 33. καὶ δὴ τὸ χωρίον σοι, φαίη τις ἂν, ἀκριβῶς ἀνακεκά- ³³ θαρταὶ καὶ αἱ τε ἄκανθαι, ὅποσαι ἦσαν, καὶ βάτοιο ἐκκεκομμένα εἰσί, τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐρείπια ἥδη ἐκπεφόρηται, καὶ εἴ τι τραχὺ ἦν, ἥδη καὶ τοῦτο λειόν ἐστιν. ὥστε οἰκοδόμει τι ἥδη καὶ αὐτός, ὡς δεῖξις οὐχ ἀνατρέψαι μόνον τὸ τῶν ἄλλων γεννάδας ὦν, ἀλλὰ τι καὶ αὐτὸς ἐπινοῆσαι δεξιὸν καὶ ὁ οὐδεὶς ἂν, ἀλλ' οὐδ' ὁ Μῶμος μωμῆσασθαι δύναίτο.

- 34 34. Φημί τοίνυν τὸν ἄριστα ἱστορίαν συγγράφοντα⁴⁵
 δύο μὲν ταῦτα κορυφαϊότατα οἴκοθεν ἔχοντα ἦκειν, σύνε-
 σιν τε πολιτικὴν καὶ δύναμιν ἐρμηνευτικὴν, τὴν μὲν ἀδί-
 δακτόν τι τῆς φύσεως δῶρον, ἢ δύναμις δὲ πολλῇ τῇ
 ἀσκήσει καὶ συνεχεῖ τῷ πόνῳ καὶ ζήλῳ τῶν ἀρχαίων
 προσγεγενημένη ἔστω. ταῦτα μὲν οὖν ἄτεχνα καὶ οὐδὲν
 ἐμοῦ συμβούλου δεόμενα· οὐ γὰρ συνετοὺς καὶ ὄξεις ἀπο-
 φαίνειν τοὺς μὴ παρὰ τῆς φύσεως τοιούτους φησὶ τοῦτο
 ἡμῖν τὸ βιβλίον· ἐπεὶ πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντός ἦν
 ἄξιον, εἰ μεταπλάσαι καὶ μετακοσμηῆσαι τὰ τηλικαῦτα
 ἡδύνατο ἢ ἐκ μολύβδου χρυσὸν ἀποφῆναι ἢ ἄργυρον ἐκ
 κασσιτέρου ἢ ἀπὸ Κόνωνος Τίτορμον ἢ ἀπὸ Λευτροφί-
 δου Μίλωνα ἐξεργάσασθαι.
- 35 35. Ἀλλὰ που τὸ τῆς τέχνης καὶ τὸ τῆς συμβουλῆς⁴⁶
 χρήσιμον· οὐκ ἐς ποιήσιν τῶν προσόντων, ἀλλ' ἐς χρήσιν
 αὐτῶν τὴν προσήκουσαν· οἷόν τι ἀμέλει καὶ Ἴγκος καὶ
 Ἡρόδιος καὶ Θεῶν καὶ εἴ τις ἄλλος γυμναστής οὐχ ὑπό-
 σχοινοτο ἂν σοὶ τοῦτον τὸν Περδίκκην παραλαβόντες — εἰ δὲ⁴⁷
 οὗτός ἐστιν ὁ τῆς μητριᾶς ἐρασθεὶς καὶ δι' αὐτὸ κατε-
 σκληρώς, [ἀλλὰ μὴ Ἀντίοχος ὁ τοῦ Σελεύκου Στρατονί-
 κης ἐκείνης] — ἀποφαίνειν Ὀλυμπιονίκην καὶ Θεαγένει
 τῷ Θασίῳ ἢ Πολυδάμαντι τῷ Σκοτουσσαίῳ ἀντίπαλον,⁴⁸
 ἀλλὰ τὴν δοθῆσαι ὑπόθεσιν εὐφρᾶ πρὸς ὑποδοχὴν τῆς
 γυμναστικῆς παρὰ πολὺ ἀμείνω ἀποφαίνειν μετὰ τῆς
 τέχνης. ὥστε ἀπέστω καὶ ἡμῶν τὸ ἐπίφθονον τοῦτο τῆς
 ὑποσχέσεως, εἰ τέχνην φαιμέν ἐφ' οὗτω μεγάλῳ καὶ χα-
 λεπῷ τῷ πράγματι εὐρηκέναι· οὐ γὰρ ὄντινοῦν παραλα-
 βόντες ἀποφανεῖν συγγραφέα φαιμέν, ἀλλὰ τῷ φύσει συ-
 νετῷ καὶ ἄριστα πρὸς λόγους ἠσκημένῳ ὑποδείξιν ὁδοῦς
 τινος ὁρθᾶς, εἰ δὴ τοιαῦται φαίνονται, αἷς χρώμενος θᾶτ-
 τον ἂν καὶ εὐμαρέστερον τελέσειεν ἄχρι πρὸς τὸν σκοπόν.
- 36 36. καίτοι οὐ γὰρ ἂν φαιῆς ἀπροσδεῖν τὸν συνετὸν εἶναι τῆς
 τέχνης καὶ διδασκαλίας ὧν ἀγνοεῖ· ἐπεὶ κἂν ἐπιθάρριζε μὴ
 μαθῶν καὶ ἤλπει καὶ πάντα ἂν ἠπίστατο. νῦν δὲ μὴ μα-
 θῶν οὐκ ἂν τι αὐτῶν χειρουργήσειεν, ὑποδείξαντος δὲ τι-⁴⁹
 νος ῥᾶστί τε ἂν μάθοι καὶ εὖ μεταχειρίσαιο ἐφ' αὐτοῦ.

37. Καὶ τοίνυν καὶ ἡμῖν τοιοῦτός τις ὁ μαθητὴς νῦν 37
 παραδεδοσθῶ, συνεῖναι τε καὶ εἰπεῖν οὐκ ἀγενής, ἀλλ'
 ὀξὺ δεδορκώς, οἷος καὶ πράγμασι χρήσασθαι ἂν, εἰ ἐπι-
 τραπεῖη, ἀλλὰ καὶ γνώμην στρατιωτικὴν μετὰ τῆς πολι-
 τικῆς καὶ ἐμπειρίαν στρατηγικὴν ἔχων, καὶ νῆ Δία καὶ ἐν
 στρατοπέδῳ γεγονώς ποτε καὶ γυμναζομένους ἢ ταττομέ-
 νους στρατιώτας ἑωρακώς καὶ ὄπλα εἰδώς καὶ μηχανή-
 ματα οἶα καὶ τί ἐπὶ κέρως καὶ τί ἐπὶ μετώπου, πῶς
 οἱ λόχοι, πῶς οἱ ἵππεῖς καὶ πόθεν καὶ τί ἐξελίττειν ἢ
 περιελίττειν, καὶ ὅλως, οὐ τῶν κατοικιδίων τις οὐδ' οἷος
 πιστεύειν μόνον τοῖς ἀπαγγέλλουσι. 38. μάλιστα δὲ καὶ 38
 πρὸ τῶν πάντων ἐλεύθερος ἔστω τὴν γνώμην καὶ μήτε
 50 φοβείσθω μηδένα μήτε ἐλλιζέτω μηδέν, ἐπεὶ ὁμοῖος ἔσται
 τοῖς φάλοις δικασταῖς πρὸς χάριν ἢ πρὸς ἀπέχθειαν
 ἐπεὶ μισθῷ δικάζουσιν. ἀλλὰ μὴ μελέτω αὐτῷ μήτε Φί-
 λιππος εἰ ἐκκεκομμένος τὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ Ἀστέρος τοῦ
 Ἀμφιπολίτου τοῦ τοξότου ἐν Ὀλύμπῳ τοιοῦτος οἷος ἦν
 δειχθήσεται· μήτ' Ἀλέξανδρος ὃς ἀνιάσεται ἐπὶ τῇ Κλεί-
 του σφαγῇ ὡμῶς· ἐν τῷ συμποσίῳ γενομένη, εἰ σαφῶς
 ἀναγράφοιτο· οὐδὲ Κλέων αὐτὸν φοβήσεται μέγα ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ δυνάμενος καὶ κατέχων τὸ βῆμα, ὡς μὴ εἰπεῖν
 ὅτι ὄλεθρος καὶ μανικὸς ἄνθρωπος οὗτος ἦν· οὐδὲ ἡ
 σύμπασα πόλις τῶν Ἀθηναίων, ἦν τὰ ἐν Σικελίᾳ κακὰ
 51 ἱστορεῖ καὶ τὴν Δημοσθένους λῆψιν καὶ τὴν Νικίου τε-
 λευτήν καὶ ὡς ἐδίψων καὶ οἶον τὸ ἕδωρ ἔπινον καὶ ὡς
 ἐφορευόντο πίνοντες οἱ πολλοί. ἡγήσεται γάρ — ὅπερ
 δικαιότατον — ὑπ' οὐδενὸς τῶν νοῦν ἐχόντων αὐτὸς ἔξειν
 τὴν αἰτίαν, ἦν τὰ δυστιχῶς ἢ ἀνοήτως γεγενημένα ὡς
 ἐπράχθη διηγήται· οὐ γὰρ ποιητὴς αὐτῶν, ἀλλὰ μνην-
 τὴς [ἦν]. ὥστε κἂν καταναυμαχῶνται ποτε, οὐκ ἐκεῖνος ὁ
 καταδύων ἔστί, κἂν φεύγῃσιν, οὐκ ἐκεῖνος ὁ διώκων,
 ἐκτός εἰ μὴ, εὐξασθαι δέον, παρέλιπεν· ἐπεὶ τοί γε εἰ
 σιωπήσας αὐτὰ ἢ πρὸς τούναντίον εἰπὼν ἐπανορθώσα-
 52 σθαι ἐδύνατο, ῥᾶστον ἦν ἐνὶ καλάμῳ λεπτῷ [τὸν Θουκυ-
 κιδῆν] ἀνατρέψαι μὲν τὸ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς παρατείχισμα,
 καταδῆσαι δὲ τὴν Ἐρμοκράτους τριήρη καὶ τὸν κατάρα-

- τον Γύλιππον διαπεύρει μεταξὺ ἀποτεριζόντα καὶ ἀποταφρεύοντα τὰς ὁδοὺς, καὶ τέλος Συρακουσίους μὲν ἐς τὰς λιθοτομίας ἐμβαλεῖν, τοὺς δὲ Ἀθηναίους περιπλεῖν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν μετὰ τῶν πρώτων τοῦ Ἀλικυβιάδου ἐλπίδων. ἀλλ', οἶμαι, τὰ μὲν προαχθέντα οὐδὲ Κλωθῶ ἂν 39 ἔτι ἀνακλώσειεν οὐδὲ Ἄτροπος μετατρέψει. 39. τοῦ δὴ συγγραφέως ἔργον ἔν, ἕκαστα ὡς ἐπράχθη εἰπεῖν. τοῦτο δ' οὐκ ἂν δύναίτο, ἄχρι ἂν ἡ φοβῆται Ἀρταξέρξην ἰατρὸς αὐτοῦ ὄν, ἢ ἐλπίξῃ κίνδυνον πορφυροῦν καὶ στρεπτόν χρυσοῦν καὶ ἵππον τῶν Νισαίων λήψεσθαι μισθὸν τῶν ἐν τῇ γραφῇ ἐπαιῶν. ἀλλ' οὐ Ξενοφῶν αὐτὸ ποιήσει, δίκαιος συγγραφεὺς, οὐδὲ Θουκυδίδης. ἀλλὰ κὰν ἰδίᾳ μισθῷ 53 τινας, πολὺ ἀναγκαιότερον ἠγήσεται τὸ κοινὸν καὶ τὴν ἀλήθειαν περὶ πλείονος ποιήσεται τῆς ἔχθρας, κὰν φιλή, ὅμως οὐκ ἀρέξεται ἀμαρτάνοντος· ἐν γάρ, ὡς ἔφη, τοῦτο ἴδιον ἱστορίας, καὶ μόνη θυτέον τῇ ἀληθείᾳ, εἴ τις ἱστορίαν γράψων ἤ, τῶν δὲ ἄλλων ἀπάντων ἀμελητέον αὐτῷ, καὶ ὅλως πῆχυς εἰς καὶ μέτρον ἀκριβές, ἀποβλέπειν μὴ ἐς τοὺς νῦν ἀκούοντας, ἀλλ' ἐς τοὺς μετὰ ταῦτα 40 συνεσομένους τοῖς συγγράμμασιν. 40. εἰ δὲ τὸ παραντίκα τις θεραπεύει, τῆς τῶν κολακευόντων μερίδος εἰκότως ἂν νομισθεῖη, οὗς πάλαι ἡ ἱστορία καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἀπέστραπτο, οὐ μείον ἢ κομμωτικὴν ἢ γυμνασικὴν. Ἀλεξάνδρον γοῦν καὶ τοῦτο ἀπομνημονεύουσιν, ὅς, Ἡδέως 54 ἂν, ἔφη, πρὸς ὄλλγον ἀνεβλόν, ὦ Ὀνησίκριτε, ἀποθανών, ὅπως μάθοιμι πῶς ταῦτα οἱ ἄνθρωποι τότε ἀναγιγνώσκουσιν. εἰ δὲ νῦν αὐτὰ ἐπαινοῦσι καὶ ἀσπάζονται, μὴ θαυμάσης· οἶονται γάρ οὐ μικρῷ τινι τῷ δελέασι τοῦτο ἀνασπάσειν ἕκαστος τὴν παρ' ἡμῶν εὐνοίαν. Ὀμήρου γοῦν, καίτοι πρὸς τὸ μινθῶδες τὰ πλείστα συγγεγραφότι ὑπὲρ τοῦ Ἀχιλλέως, ἤδη καὶ πιστεύειν τινὲς ὑπάγονται, μόνον τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας μέγα τεκμήριον τιθέμενοι, ὅτι μὴ περὶ ζῶντος ἔγραφεν· οὐ γὰρ εὐρίσκουσιν οὕτινος ἕνεκα ἐψεύδει' ἂν.
- 41 41. Τοιοῦτος οὖν μοι ὁ συγγραφεὺς ἔστω, ἄφοβος, ἀδέκαστος, ἐλεύθερος, παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς

ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην
 35 ὀνομάζων, οὐ μίσει οὐδὲν οὐδὲ φίλιν νέμων οὐδὲ φειδόμε-
 νος ἢ ἑλεῶν ἢ αἰσχυρόμενος ἢ δυσωπούμενος, ἴσος δι-
 καστής, εὔνοος ἅπασιν ἄχρι τοῦ μὴ θατέρω τι ἀπονεῖμαι
 πλέον τοῦ δέοντος, ξένος ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ ἄπολις,
 αὐτόνομος, ἀβασίλευτος, οὐ τί τῷδε ἢ τῷδε δόξει λογι-
 ζόμενος, ἀλλὰ τί πέπρακται λέγων. 42. ὁ δ' οὖν Θουκυ- 42
 δίδης εὖ μάλα τοῦτ' ἐνομοθέτησε καὶ διέκρινεν ἀρετὴν
 καὶ κακίαν συγγραφικὴν, ὁρῶν μάλιστα θαυμάζομενον
 τὸν Ἡρόδοτον, ἄχρι τοῦ καὶ Μοῦσας κληθῆναι αὐτοῦ τὰ
 βιβλία· κῆμα γὰρ φησι μᾶλλον ἐς αἰεὶ συγγράφειν ἢ περ
 ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα, καὶ μὴ τὸ μυθῶδες ἀσπάζεσθαι,
 ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων ἀπολείπειν τοῖς
 ὕστερον. καὶ ἐπάγει τὸ χρήσιμον καὶ ὁ τέλος ἂν τις εὖ
 36 φρονῶν ὑπόθοιτο ἱστορίας, ὡς εἴ ποτε καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια
 καταλάβοι, ἔχοιεν, φησί, πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀπο-
 βλέποντες εὖ χρῆσθαι τοῖς ἐν ποσὶ. 43. καὶ τὴν μὲν γνώ- 43
 μιν τοιαύτην ἔχων ὁ συγγραφεὺς ἠκέτι μοι, τὴν δὲ φω-
 νὴν καὶ τὴν τῆς ἐρμηνείας ἰσχύν, τὴν μὲν σφοδρὰν ἐκεί-
 νην καὶ κάρχαρον καὶ συνεχῆ ταῖς περιόδοις καὶ ἀγύλην
 ταῖς ἐπιχειρήσεσι καὶ τὴν ἄλλην τῆς ἔητορείας δεινότητα
 μὴ κομιδῇ τεθηγμένος ἀρχέσθω τῆς γραφῆς, ἀλλ' εἰρη-
 νικώτερον διακείμενος. καὶ ὁ μὲν νοῦς εὔστοχος ἔστω
 καὶ πυκνός, ἡ λέξις δὲ σαφὴς καὶ πολιτικὴ, οἷα ἐπισημό-
 44 τατα δηλοῦν τὸ ὑποκείμενον. 44. ὡς γὰρ τῇ γνώμῃ τοῦ 44
 συγγραφέως σκοποὺς ὑπεθέμεθα παρηρησίαν καὶ ἀλή-
 θειαν, οὕτω δὲ καὶ τῇ φωνῇ αὐτοῦ εἰς σκοπὸς ὁ πρῶτος,
 37 σαφῶς δηλῶσαι καὶ φανότατα ἐμφανίσει τὸ πρᾶγμα, μήτε 45
 ἀπρορρήτους καὶ ἔξω πάτον ὀνόμασι μήτε τοῖς ἀγοραίοις
 τοῦτοις καὶ κατηλικοῖς, ἀλλ' ὡς μὲν τοὺς πολλοὺς συν-
 εῖναι, τοὺς δὲ πεπαιδευμένους ἐπαινέσαι. καὶ μὴν καὶ
 σχήμασι κεκοσμήσθω ἀνεπαχθέσι καὶ τὸ ἀνεπιτήδεντον
 μάλιστα ἔχουσιν· ἐπεὶ τοῖς μὴ κατηρημένοις τῶν ζυμῶν
 λοικότης ἀποφανεῖ τοὺς λόγους. 45. καὶ ἡ μὲν γνώμη 45
 κοινωνεῖτω καὶ προσαπτέσθω τι καὶ ποιητικῆς, παρ' ὅσον
 μεγαληγῆρος καὶ διηρομένη καὶ ἐκείνη, καὶ μάλιστα ὁπό-

ταν παρατάξεισι καὶ μάχαις καὶ ναυμαχίαις συμπλέκῃται·
 δεήσει γὰρ τότε ποιητικοῦ τινος ἀνέμου ἐπουριάσοντος
 τὰ ἀκάτια καὶ συνδιοίσοντος ὑψηλὴν καὶ ἐπ' ἄκρων τῶν
 κυμάτων τὴν ναῦν. ἡ λέξις δὲ ὁμως ἐπὶ γῆς βεβηκέτω, ⁵⁸
 τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συνεπαι-
 ρομένη καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα ὁμοιουμένη, μὴ ξενίζουσα δὲ
 μηδ' ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα· κίνδυνος γὰρ αὐτῇ τότε
 μέγιστος παρακινήσαι καὶ κατενεχθῆναι ἐς τὸν τῆς ποιη-
 τικῆς κορύβαντα, ὥστε μάλιστα πειστέον τηνικαῦτα τῷ
 χαλινῷ καὶ σωφρονητέον, εἰδότας ὡς ἵπποτυφία τις καὶ
 ἐν λόγοις πάθος οὐ μικρὸν γίγνεται. ἄμεινον οὖν ἐφ'
 ἵππου ὄχουμένη ποτὲ τῇ γνώμῃ τὴν ἐρμηγείαν πεζῇ συμ-
 παραθεῖν, ἐχομένην τοῦ ἐφιππίου, ὡς μὴ ἀπολείποιο τῆς
46 φορᾶς. 46. καὶ μὴν καὶ συνθήκη τῶν ὀνομάτων εὐκράτη
 καὶ μέση χρησιτέον, οὔτε ἄγαν ἀφισιάντα καὶ ἀπαριώντα
 ῥυθμοῦ — τραχὺ γάρ — οὔτε ῥυθμῷ παρ' ὀλίγον, ὡς οἱ
 ποιηταί, συνάπτοντα· τὸ μὲν γὰρ ἐπαίτιον, τὸ δὲ ἀηδὲς τοῖς
47 ἀκούουσι. 47. τὰ δὲ πράγματα αὐτὰ οὐχ ὡς ἔτιχε συνακ-
 τέον, ἀλλὰ φιλοπόνως καὶ τάλαιπῶρως πολλάκις περὶ τῶν
 αὐτῶν ἀνακρίναντα, καὶ μάλιστα μὲν παρόντα καὶ ἐφορῶν-
 τα, εἰ δὲ μή, τοῖς ἀδεκαστότερον ἐξηγουμένοις προσέχοντα
 καὶ οὖς εἰκάσειεν ἂν τις ἥμιστα πρὸς χάριν ἢ ἀπέχθειαν
 ἀφαιρήσειν ἢ προσθήσειν τοῖς γεγονόσι. κἀνταῦθα ἤδη
48 ἔστω. 48. καὶ ἐπειδὴν ἀθροίσῃ ἅπαντα ἢ τὰ πλείστα,
 πρῶτα μὲν ὑπόμνημά τι συνυφαινέτω αὐτῶν καὶ σῶμα
 ποιείτω ἀκαλλὲς ἔτι καὶ ἀδιάφθροτον· εἶτα ἐπιθεῖς τὴν
 τάξιν ἐπαγέτω τὸ κάλλος καὶ χρωρνύτω τῇ λέξει καὶ σχη-
49 ματιζέτω καὶ ῥυθμιζέτω. 49. καὶ ὅλως λοικέτω τότε τῷ
 τοῦ Ὀμήρου Διὶ ἄρτι μὲν τὴν τῶν ἵπποπόλων Θρηκῶν ⁶⁰
 γῆν ὄρωντι, ἄρτι δὲ τὴν Μυσῶν· κατὰ ταῦτα γὰρ καὶ αὐτὸς
 ἄρτι μὲν τὰ ἴδια ὄράτω καὶ δηλούτω ἡμῖν οἷα ἐφαίνεται
 αὐτῷ ἀφ' ὑψηλοῦ ὄρωντι, ἄρτι δὲ τὰ Περσῶν, εἰτ' ἀμφο-
 τερα, εἰ μάχονται. καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ παρατάξει μὴ πρὸς
 ἐν μέρος ὄράτω μηδ' εἰς ἓνα ἵππεά ἢ πεζόν, εἰ μὴ Βρα-
 σίδας τις εἴη προπηδῶν ἢ Δημοσθένης ἀνακόπτων τὴν

ἀπόβυσιν, ἀλλ' ἐς τοὺς στρατηγούς μὲν τὰ πρῶτα, καὶ εἴ
 τι παρεκλείσαντο, κάκεινο ἀκηκοέτω, καὶ ὅπως καὶ ἦτινι
 γνώμη καὶ ἐπινοία ἔταξαν. ἐπειδὴν δὲ ἀναμιχθῶσι, κοινὴ
 ἔστω ἡ θεά, καὶ ζυγостаτείτω τότε ὡσπερ ἐν τρυτάνῃ τὰ
 61 γιγνόμενα καὶ συνδιωκέτω καὶ συμφεγγέτω. 50. καὶ πᾶσι 50
 τούτοις μέτρον ἐπιθεῖς μὴ ἐς κόρον μηδὲ ἀπειροκάλως
 μηδὲ κενῶς, ἀλλὰ ῥαδίως ἀπολυέσθω· καὶ στήσας ἐν-
 ταυθά που ταῦτα ἐπ' ἐκεῖνα μεταβαίνεται, ἣν κατεπέιγῃ·
 εἶτα ἐπανίτω λυθεῖς, ὁπόταν ἐκεῖνα καλῇ· καὶ πρὸς πάντα
 σπενδέτω καὶ ὡς δυνατόν ὁμοχρονεῖτω καὶ μεταπετέσθω
 ἀπ' Ἀρμενίας μὲν ἐς Μηδίαν, ἐκεῖθεν δὲ ροιζήματι ἐνὶ
 εἰς Ἰβηρίαν, εἶτα εἰς Ἰταλίαν, ὡς μηδενοῦς καιροῦ ἀπο-
 λείπεται. 51. μάλιστα δὲ κατοπτρῶ ἰοικύϊαν παρασχέσθω 51
 τὴν γνώμην ἀδόλφω καὶ σιλιπνῶ καὶ ἀκριβεῖ τὸ κέντρον,
 62 καὶ ὁποίας ἂν δέξηται τὰς μορφὰς τῶν ἔργων, τοιαῦτα
 καὶ δεκνίτω αὐτά, διάστροφον δὲ ἢ παράχρουν ἢ ἑτε-
 ρόσχημον μηδέν· οὐ γὰρ ὡσπερ τοῖς ῥήτορσι . . . γράφου-
 σιν, ἀλλὰ τὰ μὲν λεχθησόμενα οἷα ἔστι καὶ εἰρήσεται· πέ-
 πρακται γὰρ ἦδη· δεῖ δὲ τάξαι καὶ εἰπεῖν αὐτά. ὥστε οὐ
 τί εἰπωσι ζητητέον αὐτοῖς, ἀλλ' ὅπως εἰπωσιν. ὅλως δὲ
 νομιστέον τὸν ἱστορίαν συγγράφοντα Φειδίᾳ χρῆναι ἢ
 Πραξιτέλει ἰοικέται ἢ Ἀλκαμένει ἢ τῷ ἄλλῳ ἐκείνων.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνοι χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν ἢ ἐλέφαντα ἢ
 τὴν ἄλλην ὕλην ἐποίουν, ἀλλ' ἢ μὲν ὑπῆρχε καὶ προῦπε-
 βέβλητο, Ἡλείων ἢ Ἀθηναίων ἢ Ἀργείων πεπορισμένων,
 οἳ δὲ ἐπλαττον μόνον καὶ ἔπριον τὸν ἐλέφαντα καὶ ἔξeson
 καὶ ἐκόλλων καὶ ἐρρύθμιζον καὶ ἐπήνθιζον τῷ χρυσοῦ,
 καὶ τοῦτο ἦν ἡ τέχνη αὐτοῖς, ἐς θεόν οἰκονομήσασθαι τὴν
 ὕλην. τοιοῦτο δὴ τι καὶ τὸ τοῦ συγγραφέως ἔργον, ἐς
 63 καλὸν διαθέσθαι τὰ πεπραγμένα καὶ ἐς δύναμιν ἐναρ-
 γέστατα ἐπιδειξάαι αὐτά. καὶ ὅταν τις ἀκροώμενος οἴηται
 ταῦτα ὄραν τὰ λεγόμενα καὶ κατὰ τοῦτο ἐπαινῇ, τότε
 δὴ τότε ἀπηκρίβωται καὶ τὸν οἰκείον ἐπαινον ἀπέιληφε
 τὸ ἔργον [τῷ τῆς ἱστορίας Φειδίᾳ]. 52. πάντων δὲ ἦδη 52
 παρεσκευασμένων, καὶ ἀπροοιμίαστον μὲν ποτε ποιήσε-
 ται τὴν ἀρχήν, ὁπόταν μὴ πάνυ κατεπέιγῃ τὸ πρᾶγμα

προδιοικήσασθαι τι ἐν τῷ προοιμίῳ· δυνάμει δὲ καὶ τότε προοιμίῳ χρήσεται τῷ ἀποσαφῶντι περὶ τῶν λεπτέων.

53 53. ὁπόταν δὲ καὶ φροιμάζηται, ἀπὸ δυοῖν μόνον ἄρξεται, οὐχ ὡσπερ οἱ ῥήτορες ἀπὸ τριῶν, ἀλλὰ τὸ τῆς εὐνοίας παρὲς προσοχὴν καὶ εὐμάθειαν εὐπορήσει τοῖς ἀκούουσι. προσέξουσι μὲν γὰρ αὐτῷ, ἣν δείξει ὡς περὶ μεγάλων ἢ ἀναγκαίων ἢ οἰκείων ἢ χρησίμων ἔρει· εὐμαθῆ δὲ καὶ σαφῆ τὰ ἕστερον ποιήσει, τὰς αἰτίας προεκτιθέμενος καὶ περιορίζων τὰ κεφάλαια τῶν γεγενημένων.

54 54. τοιούτοις προοιμίοις οἱ ἄριστοι τῶν συγγραφέων ἐχρήσαντο, Ἡρόδοτος μὲν, ὡς μὴ τὰ γενόμενα ἐξίτηλα τῷ χρόνῳ γένηται, μεγάλα καὶ θαυμαστά ὄντα, καὶ ταῦτα νίκας Ἑλληνικὰς δηλοῦντα καὶ ἤττας βαρβαρικὰς· Θουκυδίδης δέ, μέγαν τε καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον [καὶ μείζω] τῶν προγεγενημένων ἐκείνον τὸν πόλεμον· καὶ γὰρ παθήματα ἐν αὐτῷ μεγάλα ξυνέβη γε

55 νέσθαι. 55. μετὰ δὲ τὸ προοίμιον, ἀνάλογον τοῖς πράγμασιν ἢ μηχανώμενον ἢ βραχνόμενον, εὐαφῆς καὶ εὐάγωγος ἔστω ἢ ἐπὶ τὴν διήγησιν μετάβασις· ἅπαν γὰρ ἀτεχνῶς τὸ λοιπὸν σῶμα τῆς ἱστορίας διήγησις μακρὰ ἐστίν· ὥστε ταῖς τῆς διηγήσεως ἀρεταῖς κατακεκοσμησθῶ, λείως τε καὶ ὁμαλῶς προοιῶσα καὶ αὐτῇ ὁμοίως, ὥστε μὴ προὔχῃν μηδὲ κοιταίνεσθαι· ἔπειτα τὸ σαφὲς ἐπανθελίτω, τῇ τε λέξει, ὡς ἔφην, μεμηχανημένον καὶ τῇ συμπεριπλοκῇ τῶν πραγμάτων. ἀπόλυτα γὰρ καὶ ἐντελῆ πάντα ποιήσει, καὶ τὸ πρῶτον ἐξεργασάμενος ἐπάξει τὸ δεῦτερον ἐχόμενον αὐτοῦ καὶ ἀλύσειως τρόπον συνηρμοσμένον, ὡς μὴ διακεκόφθαι μηδὲ διηγήσεις πολλὰς εἶναι ἀλλήλαις παρακειμένας, ἀλλ' αἰεὶ τὸ πρῶτον τῷ δευτέρῳ μὴ γεινῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ κοινωνεῖν καὶ ἀνακεκρᾶσθαι κατὰ

56 τὰ ἄκρα. 56. τάχος ἐπὶ πᾶσι χρήσιμον, καὶ μάλιστα εἰ μὴ ἀπορία τῶν λεπτέων εἴη· καὶ τοῦτο πορίζεσθαι χρὴ μὴ τοσοῦτον ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἢ ἑρημάτων, ὅσον ἀπὸ τῶν πραγμάτων· λέγω δέ, εἰ παραθέοις μὲν τὰ μικρὰ καὶ ἥττον ἀναγκαῖα, λέγοις δὲ ἱκανῶς τὰ μεγάλα· μᾶλλον δὲ καὶ παραλειπτέον πολλὰ. οὐδὲ γὰρ ἦν ἐστιᾶς τοὺς φίλους

καὶ πάντα ἢ παρεσκευασμένα, διὰ τοῦτο ἐν μέσοις τοῖς πέμμασι καὶ τοῖς ὀρνέοις καὶ σὺν ἀγρίοις καὶ λαγωῖς καὶ ἑπογαστρίοις καὶ λοιπὰσι τοσαύταις καὶ σαπέροδην ἐνθάσεις καὶ ἔττος, ὅτι κάκεινο παρεσκευάστο, ἀμελήσεις δὲ τῶν εὐτελεστέρων. 57. μάλιστα δὲ σωφρονητέον ἐν ταῖς τῶν ὄρων ἢ τειχῶν ἢ ποταμῶν ἐρημνείαις, ὡς μὴ δύναμιν λόγων ἀπειροκάλως παρεπιδείκνυσθαι δοκοῖης καὶ τὸ σαυτοῦ δορᾶν παρὲς τὴν ἱστορίαν, ἀλλ' ὀλίγον προσαψάμενός, τοῦ χρησίμου καὶ σαφοῦς ἕνεκα, μεταβῆση ἐκφυγῶν τὸν ἴξον τὸν ἐν τῷ πράγματι καὶ τὴν τοιαύτην ἀπασαν λιχνείαν, οἷόν τι ὄρεῖς ὡς καὶ Ὅμηρος ὁ μεγαλόφρων ποιεῖ, καίτοι ποιητῆς ὢν παραθεῖ τὸν Τάνταλον καὶ τὸν Ἴξιον καὶ τὸν Τιτυὸν καὶ τοὺς ἄλλους. εἰ δὲ Παρθένιος ἢ Εὐφορίων ἢ Καλλιμαχος ἔλεγε, πόσοις ἂν οἶε ἔπεισι τὸ ὕδωρ ἄχρι πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ Ταντάλου ἤγαγεν; εἶτα πόσοις ἂν Ἴξιον ἐκύλισε; μᾶλλον δὲ ὁ Θουκυδίδης αὐτὸς ὀλίγα τῷ τοιοῦτῳ εἶδει τοῦ λόγου χρησάμενος σκέψαι ὅπως εὐθὺς ἀφίσταται ἢ μηχανήμα ἐρημνεύσας ἢ πολιορκίας σχῆμα δηλώσας, ἀναγκαῖον καὶ χρεῖωδες ὄν, ἢ Ἐπιπολῶν ἔρυμα ἢ Συρακουσίων λιμένα· ὅταν μὲν γὰρ τὸν λοιμὸν διηγῆται καὶ μακρὸς εἶναι δοκῇ, σὺ τὰ πράγματα ἐννόησον· εἴση γὰρ οὕτω τὸ τάχος καὶ ὡς φεύγοντος ὅμως ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τὰ γεγενημένα πολλὰ ὄντα. 58. ἢν δὲ ποτε καὶ λόγους ἐροῦντά τινα δεῖση εἰσαγεῖν, μάλιστα μὲν ἰοικότα τῷ προσώπῳ καὶ τῷ πράγματι οἰκεία λεγέσθω, ἔπειτα ὡς σαφέστατα καὶ ταῦτα, πλὴν ἐφεῖται σοι τότε καὶ ῥητορεῦσαι καὶ ἐπιδείξαι τὴν τῶν λόγων δεινότητα. 59. ἔπαινοι μὲν γὰρ ἢ ψόγοι πάντῃν πεφεισμένοι καὶ περιεσκεμμένοι καὶ ἀσυκοφάντητοι καὶ μετὰ ἀποδείξεων καὶ σαφεῖς καὶ μὴ ἄκαιροι, ἐπεὶ ἔξω τοῦ δικαστηρίου ἐκεῖνοί εἰσι, καὶ τὴν αὐτὴν Θεοπόμπῳ αἰτίαν ἔξεις φιλαπεχθιμόνως κατηγοροῦντι τῶν πλείστων καὶ διατριβῆν ποιουμένῳ τὸ πρᾶγμα, ὡς κατηγορεῖν μᾶλλον ἢ ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα. 60. καὶ μὴν καὶ μῦθος εἴ τις παρεμπέσοι, λεκτέος μὲν, οὐ μὴν πιστωτέος πάντως, ἀλλ' ἐν μέσῳ θετέος τοῖς ὅπως ἂν ἐθέλωσιν εἰκάσουσι

- περὶ αὐτοῦ· σὺ δ' ἀκίνδυνος καὶ πρὸς οὐδέτερον ἐπιρ-
61 ρεπέστερος. 61. τὸ δ' ὄλον ἐκείνου μοι μέμνησο — πολ-
 λάκις γὰρ τοῦτο ἔρω — καὶ μὴ πρὸς τὸ παρὸν μόνον ὄρων
 γράφε, ὡς οἱ νῦν ἐπαινέσονται σε καὶ τιμήσουσιν, ἀλλὰ
 τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἐστοχασμένοις πρὸς τοὺς ἔπειτα
 μᾶλλον σύγγραφε καὶ παρ' ἐκείνων ἀπαίτει τὸν μισθόν⁶³
 τῆς γραφῆς, ὡς λέγεται καὶ περὶ σοῦ· „ἐκείνος μέντοι
 ἐλεύθερος ἀνὴρ ἦν καὶ παρρησίας μεστός, οὐδὲν οὔτε
 κολακευτικὸν οὔτε δουλοπρεπές, ἀλλ' ἀλήθεια ἐπὶ πᾶσι.“
 τοῦτ', εἰ σωφρονοίη τις, ὑπὲρ πάσας τὰς νῦν ἐλπίδας
62 θεῖτο ἂν, οὕτως ὀλιγοχρονίους οὔσας. 62. ὄρξας τὸν Κνί-
 διον ἐκείνον ἀρχιτέκτονα, οἷον ἐποίησεν· οἰκοδομήσας
 γὰρ τὸν ἐπὶ τῇ Φάρῳ πύργον, μέγιστον καὶ κάλλιστον
 ἔργων ἀπάντων, ὡς πυρσεύοιτο ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ναυτιλ-
 λομένοις ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάττης καὶ μὴ καταφέροιντο ἐς
 τὴν Παραϊονίαν, παγχάλεπον, ὧς φασιν, οὔσαν καὶ
 ἄφικτον, εἴ τις ἐμπέσοι ἐς τὰ ἔξματα· οἰκοδομήσας οὖν
 τὸ ἔργον ἔνδοθεν μὲν κατὰ τῶν λίθων τὸ αὐτοῦ ὄνο-
 μα ἔγραψεν, ἐπιχρίσας δὲ τιτάνῳ καὶ ἐπικαλύψας ἐπέ-
 γραψε τὸ ὄνομα τοῦ τότε βασιλεύοντος, εἰδώς, ὅπερ καὶ⁶⁹
 ἐγένετο, πάνυ ὀλίγου χρόνου συνεκπεσοῦμενα μὲν τῷ
 χρίσματι τὰ γράμματα, ἐκφανησόμενον δέ, „Σώστρατος
 Λεξιφάνους Κνίδιος θεοῖς σωτήρσιν ὑπὲρ τῶν πλωϊζο-
 μένων.“ οὕτως οὐδ' ἐκείνος ἐς τὸν τότε καιρὸν οὐδὲ τὸν
 αὐτοῦ βίον τὸν ὀλίγον ἑώρα, ἀλλ' ἐς τὸν νῦν καὶ τὸν
 αἰεὶ, ἄχρι ἂν ἐστήκῃ ὁ πύργος καὶ μένη αὐτοῦ ἡ τέχνη.
63 63. χρῆ τοίνυν καὶ τὴν ἱστορίαν οὕτω γράφεσθαι σὺν τῷ
 ἀληθεῖ μᾶλλον πρὸς τὴν μέλλουσαν ἐλπίδα ἢ περὶ σὺν
 κολακείᾳ πρὸς τὸ ἥδὺ τοῖς νῦν [ἐπαινουμένοις.] οὕτως σοι
 κανὼν καὶ στάθμη ἱστορίας δικαίας. καὶ εἰ μὲν σταθμή-
 σονται τινες αὐτῇ, εὖ ἂν ἔχοι καὶ ἐς δέον ἡμῖν γέγρα-
 πται, εἰ δὲ μή, κεύλισται ὁ πῖθος ἐν Κρανείῳ.

- διηγούμενος ανέμων τε δουλείαν καὶ μονοφθάλμους καὶ ὠμοφάγους καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνθρώπους, ἔτι δὲ πολυκέφαλα ζῆα καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἐταίρων μεταβολάς, οἷα πολλὰ ἐκείνος πρὸς ἰδιώτας ἀνθρώπους
- 4 ἔτερατεύσατο τοὺς Φαίακας. 4. τούτοις οὖν ἐντυχὼν ἅπασιν τοῦ ψεύσασθαι μὲν οὐ σφόδρα τοὺς ἄνδρας ἐμειψάμην ὁρῶν ἤδη σύνηθες ὃν τοῦτο καὶ τοῖς φιλοσοφεῖν ὑπισχνουμένοις· ἐκεῖνο δὲ αὐτῶν ἐθαίμαζον, εἰ ἐνόμισαν λήσειν οὐκ ἀληθῆ συγγράφοντες. διόπερ καὶ αὐτὸς ὑπὸ κενοδοξίας ἀπολιπεῖν τι σπονδάσας τοῖς μεθ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ μόνος ἄμοιρος ὦ τῆς ἐν τῷ μυθολογεῖν ἐλευθερίας, ἐπεὶ μηδὲν ἀληθὲς ἱστορεῖν εἶχον — οὐδὲν γὰρ ἐπεπόνθειν ἀξιόλογον — ἐπὶ τὸ ψεῦδος ἐτραπόμην πολὺ τῶν ἄλλων ἐγνωμονέστερος· καὶ ἐν γὰρ τοῦτο δὴ ἀληθεύσω λέγων, ὅτι ψεῦδομαι. οὕτω δ' ἂν μοι δοκῶ καὶ τὴν παρὰ τῶν ἄλλων κατηγορίαν ἐκφυγεῖν αὐτὸς ὁμολογῶν μηδὲν ἀληθὲς λέγειν. γράφω τοίνυν περὶ ὧν μῆτε εἶδον μῆτε ἔπαθον μῆτε παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, ἔτι δὲ μῆτε ὄλως ὄντων μῆτε τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων. διὸ δεῖ τοὺς ἐντυγχάνοντας μηδαμῶς πιστεῦειν αὐτοῖς.
- 5 5. Ὀρμηθεῖς γάρ ποτε ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν καὶ ἀφείδεις ἐς τὸν ἐσπέριον ὠκεανὸν οὐρίῳ ἀνέμῳ τὸν πλοῦν ἐποιοῦμην. αἰτία δὲ μοι τῆς ἀποδημίας καὶ ὑπόθεσις ἡ τῆς διανοίας παρεργασία καὶ πραγμάτων καινῶν ἐπιθυμία καὶ τὸ βούλεσθαι μαθεῖν τί τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τίνες οἱ πέραν κατοικοῦντες ἀνθρώποι. τούτου γέ τοι ἕνεκα πάμπολλα μὲν σιτία ἐνεβαλόμην, ἱκανὸν δὲ καὶ ὕδωρ ἐνεθέμην, πεντήκοντα δὲ τῶν ἡλικιωτῶν προσεποιησάμην τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχοντας, ἔτι δὲ καὶ ὄπλων πολὺ τι πλῆθος παρεσκευασάμην καὶ κυβερνήτην τὸν ἀριστον μισθῷ μεγάλῳ πείσας παρέλαβον καὶ τὴν ναῦν — ἄκατος δὲ ἦν — ὡς πρὸς μέγαν καὶ βίαιον
- 6 πλοῦν ἐκρατυνάμην. 6. ἡμέραν μὲν οὖν καὶ νύκτα οὐρίῳ πλέοντες ἔτι τῆς γῆς ὑποφαινομένης οὐ σφόδρα βιαιῶς ἀνηγόμεθα, τῇ ἐπιούσῃ δὲ ἅμα ἡλίῳ ἀνατίλλονται ὅτε ἄνεμος ἐπεδίδον καὶ τὸ κύμα ἠϋζάνετο καὶ ζόφος ἐπε-

γίγνεται καὶ οὐκέτ' οὐδὲ στεῖλαι τὴν ὀθόνην δυνατὸν ἦν.
 ἐπιτρέψαντες οὖν τῷ πνεύματι καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς
 ἐχειμαζόμεθα ἡμέρας ἑννέα καὶ ἑβδομήκοντα, τῇ ὀδοη-
 κοστῇ δὲ ἄφρω ἐκλάμπαντος ἡλίου καθορῶμεν οὐ πόρρω
 νῆσον ὑψηλὴν καὶ δασεῖαν, οὐ τραχεῖ περιηχομένην τῷ
 κύματι· καὶ γὰρ ἤδη τὸ πολὺ τῆς ζάλης κατεπέπαντο.
 προσσχόντες οὖν καὶ ἀποβάντες ὡς ἂν ἐκ μακρᾶς ταλαι-
 πωρίας πολὺν μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐλείμεθα, διανα-
 στάντες δὲ ὅμως ἀπεκρίναμεν ἡμῶν αὐτῶν τριάκοντα
 μὲν φύλακας τῆς νεῶς παραμένειν, εἴκοσι δὲ σὺν ἐμοὶ
 ἀνελθεῖν ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐν τῇ νήσῳ. 7. προελθόντες 7
 δὲ ὅσον σταδίους τρεῖς ἀπὸ τῆς θαλάττης δι' ὕλης ὀρῶ-
 75 μὲν τινα στήλην χαλκοῦ πεποιημένην, Ἑλληνικοῖς γράμ-
 μασι καταγεγραμμένην, ἀμυδροῖς δὲ καὶ ἐκτετριμμένοις,
 λέγουσαν „ἄρχοι τούτων Ἡρακλῆς καὶ Διονύσος ἀφίζον-
 το.“ ἦν δὲ καὶ ἴχνη δύο πλησίον ἐπὶ πέτρας, τὸ μὲν πλε-
 θριαῖον, τὸ δὲ ἕλαττον· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ μὲν τοῦ Διο-
 νύσου τὸ μικρότερον, θάτερον δὲ Ἡρακλέους. προσκυ-
 νήσαντες δ' οὖν προήειμεν· οὐπω δὲ πολὺ παρήειμεν
 καὶ ἐφιστάμεθα ποταμῷ οἴνῳ ῥέοντι ὁμοιοτάτῳ μάλιστα
 οἴοσπερ ὁ Χιὸς ἐστίν. ἄφθονον δὲ ἦν τὸ ῥεῦμα καὶ πολὺ,
 ὥστε ἐνιαχοῦ καὶ νασίπορον εἶναι δύνασθαι. ἐπήει οὖν
 ἡμῖν πολὺ μᾶλλον πιστεύειν τῷ ἐπὶ τῆς στήλης ἐπιγράμ-
 ματι ὀρῶσι τὰ σημεῖα τῆς Διονύσου ἐπιδημίας. δόξαν δὲ
 μοι καὶ ὄθεν ἄρχεται ὁ ποταμὸς καταμαθεῖν, ἀνήειν παρὰ
 τὸ ῥεῦμα, καὶ πηγὴν μὲν οὐδεμίαν εὔρον αὐτοῦ, πολλὰς
 δὲ καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλήρεις βοτρυῶν, παρὰ δὲ τὴν
 εἴξαν ἐκάστης ἀπέρρει σταγῶν οἴνου διανοῦς, ἀφ' ὧν
 ἐγένετο ὁ ποταμὸς. ἦν δὲ καὶ ἰχθῦς ἐν αὐτῷ πολλοὺς
 76 ἰδεῖν, οἴνῳ μάλιστα καὶ τὴν χροῖαν καὶ τὴν γεῦσιν προσ-
 εοικότας· ἡμεῖς γοῦν ἀγρεύσαντες αὐτῶν τινὰς καὶ ἐμ-
 φραγόντες ἐμεθύσαμεν· ἀμέλει καὶ ἀνατεμόντες αὐτοὺς
 εὐρίσκομεν τρυγὸς μεστούς. ὕστερον μέντοι ἐπινοήσαν-
 τες τοὺς ἄλλους ἰχθῦς, τοὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, παρα-
 μινγνῆναι ἐτραῦνομεν τὸ σφοδρὸν τῆς οἴνοφαγίας. 8. τότε 8
 δὲ τὸν ποταμὸν διαπεράσαντες, ἧ διαβατός ἦν, εὔρομεν

ἀμπέλων χρῆμα τεράστιον· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὃ στέλεχος αὐτὸς εὐερνῆς καὶ παχύς, τὸ δὲ ἄνω γυναῖκες ἦσαν, ὅσον ἐκ τῶν λαγόνων ἅπαντα ἔχουσαι τέλεια. τοιαύτην παρ' ἡμῖν τὴν Λάφνην γράφουσιν ἄρτι τοῦ Ἀπόλλωνος καταλαμβάνοντος ἀποδενδρουμένην. ἀπὸ δὲ τῶν δακτύλων ἄκρων ἐξεφύοντο αὐταῖς οἱ κλάδοι καὶ μεστοὶ ἦσαν βοτρυών. καὶ μὴν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐκόμων ἔλιξι τε καὶ φύλλοις καὶ βότρυσι. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς ἤσπάζοντό τε καὶ ἐδεξιοῦντο, αἱ μὲν Λίδιον, αἱ δὲ Ἰνδικήν, αἱ πλείσται δὲ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν προϊέμεναι. καὶ ἐφίλων δὲ ἡμᾶς τοῖς στόμασιν· ὃ δὲ φιληθεῖς αὐτίκα ἐμέθνε καὶ παράφορος ἦν. δρέπεσθαι μέντοι οὐ παρεῖχον τοῦ καρποῦ, ἀλλ' ἤλγουν καὶ ἐβόων ἀποσπωμένον. αἱ δὲ καὶ μίγνυσθαι ἡμῖν ἐπεθύμουν· καὶ δύο τινὲς τῶν ἑταίρων πλησιάσαντες αὐταῖς οὐκέτ' ἀπελύοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν αἰ-⁷⁷δοίων ἐδέδεκτο· συνεφύοντο γὰρ καὶ συνερριζοῦντο, καὶ ἤδη αὐτοῖς κλάδοι ἐπεφύκεσαν οἱ δάκτυλοι καὶ ταῖς ἔλιξι περιπλεκόμενοι ὅσον οὐδέπω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσειν

⁹ ἔμελλον. 9. καταλιπόντες δὲ αὐτοὺς ἐπὶ ταῦν ἐφεύγομεν καὶ τοῖς ἀπολειφθεῖσι διηγούμεθα ἐλθόντες τὰ τε ἄλλα καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀμπελομιξίαν. καὶ δὴ λαβόντες ἀμφορέας τινὰς καὶ ὑδρευσάμενοί τε ἅμα καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ οἰνισάμενοι καὶ αὐτοῦ πλησίον ἐπὶ τῆς ἡϊόνος αὐλισάμενοι ἔωθεν ἀνήχθημεν οὐ σφόδρα βιαίῳ πνεύματι· περὶ μεσημβρίαν δὲ οὐκέτι τῆς νῆσου φαινομένης ἄφρω τυφῶν ἐπιγενόμενος καὶ περιδιήσας τὴν ναῦν καὶ μετεωρίσας ὅσον ἐπὶ σταδίους τρισχιλίους οὐκέτι καθῆκεν ἐς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετέωρον ἐξηρημένην ἄνεμος ἐμπεσὼν τοῖς ἰστίοις ἔφερε κολπώσας τὴν ὀθόνην.

¹⁰ 10. ἑπτὰ δὲ ἡμέρας καὶ τὰς ἴσας νύκτας ἀεροδρομήσαντες ὁγδόῃ καθορῶμεν γῆν τινα μεγάλην ἐν τῷ ἀέρι καθάπερ νῆσον, λαμπρὰν καὶ σφαιροειδῆ καὶ φωτὶ μεγάλῳ καταλαμπομένην· προσενεχθέντες δὲ αὐτῇ καὶ ὀρμισάμενοι ἀπέβημεν, ἐπισκοποῦντες δὲ τὴν χώραν εὐρίσκομεν οἰκουμένην τε καὶ γεωργομένην. ἡμέρας μὲν οὖν οὐδὲν αὐτόθεν καθορῶμεν, νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ἐφαίνοντο ⁷⁸

ἡμῖν καὶ ἄλλαι πολλαὶ νῆσοι πλησίον, αἱ μὲν μείζους, αἱ δὲ μικρότεραι, περὶ τὴν χθόαν προσεικνύται, καὶ ἄλλη δέ τις γῆ κάτω καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ ποταμοὺς ἔχουσα καὶ πελάγη καὶ ὕλας καὶ ὄρη. ταύτην οὖν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην εἰκάζομεν. 11. δόξαν δὲ ἡμῖν καὶ ἔτι πορρωτέρω¹¹ προελθεῖν, ξυνηλήφθημεν τοῖς Ἰππογύποις παρ' αὐτοῖς καλουμένοις ἀπαντήσαντες. οἱ δ' Ἰππογύποι οὗτοι εἰσιν ἄνδρες ἐπὶ γυπῶν μεγάλων ὀχούμενοι καὶ καθάπερ ἵπποις τοῖς ὀρνέοις χρώμενοι· μέγαλοι γὰρ οἱ γυπες καὶ ὡς ἐπίπαι τρικέφαλοι. μάθοι δ' ἂν τις τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐντεῦθεν· νεῶς γὰρ μεγάλης φορτίδος ἱστοῦ ἕκαστον τῶν πτερῶν μακρότερον καὶ παχύτερον φέρουσι. τούτοις οὖν τοῖς Ἰππογύποις προστέτακται περιπετομένοις τὴν γῆν, εἴ τις εὖρεθείη ξένος, ἀνάγειν ὡς τὸν βασιλέα· καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς ξυλλαβόντες ἀνάγουσιν ὡς αὐτόν. ὁ δὲ θεασάμενος καὶ ἀπὸ τῆς θεᾶς (†) καὶ τῆς στολῆς εἰκάσας, „Ἐλληγες ἄρα“, ἔφη, „ὑμεῖς, ὦ ξένοι;“ συμφρησάντων δέ, „Πῶς οὖν ἀφίκεσθε“, ἔφη, „τοσοῦτον ἄερα διελθόντες;“ καὶ ἡμεῖς τὸ πᾶν αὐτῷ διηγούμεθα· καὶ ὃς ἀρξάμενος τὸ καθ' αὐτόν ἡμῖν διεξήκει, ὡς καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ὢν τοῦνομα Ἐνδυμίων ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γῆς καθεύδων ἀναρπασθεῖη ποτὲ καὶ ἀφικόμενος βασιλεύσειε τῆς χώρας· εἶναι δὲ τὴν γῆν ἐκείνην ἔλεγε τὴν ἡμῖν κάτω φαινομένην Σελήνην. ἀλλὰ θαρρεῖν τε παρεκελεύετο καὶ μηδένα κίνδυνον ἐφορᾶσθαι· πάντα γὰρ ἡμῖν παρέσσεσθαι ὧν δεόμεθα. 12. Ἦν δὲ καὶ κατορθώσω, ἔφη, τὸν πόλεμον, ὃν ἐκφέρω¹² τῶν πρὸς τοὺς τὸν ἥλιον κατοικοῦντας, ἀπάντων εὐδαιμονέστατα παρ' ἐμοὶ καταβιώσεσθε. καὶ ἡμεῖς ἠρόμεθα τίνας τε εἶεν οἱ πολέμιοι καὶ τὴν αἰτίαν τῆς διαφορᾶς· Ὁ δέ, „Φαέθων“, φησὶν, „ὁ τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ κατοικοῦντων βασιλεὺς — οἰκεῖται γὰρ δὴ κάκεινος ὡσπερ καὶ ἡ Σελήνη — πολλὴν ἤδη πρὸς ἡμᾶς πολεμῆι χρόνον. ἤρξατο δὲ ἐξ αἰτίας τοιαύτης· τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ ποτε τοὺς ἀπορωπιάτους συναγαγὼν ἐβουλήθη ἀποικίαν ἐς τὸν Ἐωσφόρον στείλαι, ὄντα ἔρημον καὶ ὑπὸ μηδενὸς κατοικούμενον· ὁ τοίνυν Φαέθων φθονήσας ἐκώλυε τὴν ἀποι-

κίαν κατὰ μέσον τὸν πόρον ἀπαντήσας ἐπὶ τῶν Ἰππομυρ-
μήκων. τότε μὲν οὖν νικηθέντες — οὐ γὰρ ἤμεν ἀντί-
παλοι τῇ παρασκευῇ — ἀνεχωρήσαμεν· νῦν δὲ βούλομαι
αὐθις ἐξενεγκεῖν τὸν πόλεμον καὶ ἀποστεῖλαι τὴν ἀποι-
κίαν. ἢν οὖν ἐθέλητε, κοινωθήσατέ μοι τοῦ στόλου,
γῦπας δὲ ὑμῖν ἐγὼ παρέξω τῶν βασιλικῶν ἕνα ἐκάστην
καὶ τὴν ἄλλην ὀπλισιν· αὐριον δὲ ποιησόμεθα τὴν ἔσο-
δον.“ „Οὕτως“, ἔφην ἐγώ, „γίγνέσθω, ἐπειδὴ σοι δοκεῖ.“

- 13 13. τότε μὲν οὖν παρ' αὐτῷ ἐστιαθέντες ἐμείναμεν, ἔω-
θεν δὲ διαναστάντες ἐταπτόμεθα· καὶ γὰρ οἱ σκοποὶ ἐσή-
μαινον πλησίον εἶναι τοὺς πολεμίους. τὸ μὲν οὖν πλήθος
τῆς στρατιᾶς δέκα μυριάδες ἐγένοντο ἄνευ τῶν σκευο-
φόρων καὶ τῶν μηχανοποιῶν καὶ τῶν πεζῶν καὶ τῶν ξέ-
νων συμμάχων· τούτων δὲ ὀκτακισμῦριοι μὲν ἦσαν οἱ
Ἰππόγυπτοι, δισμῦριοι δὲ οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπτέρων. ὄρ-
νεον δὲ καὶ τοῦτό ἐστι μέγιστον, ἀντὶ τῶν πτερῶν λαχά-
νοις πάντη λάσιον, τὰ δὲ ὑπέριστα ἔχει Θριδακίνης φύλ-
λοις μάλιστα προσεικίότα. ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ Κεγχροβόλοι
ἐτετάχατο καὶ οἱ Σκοροδομάχοι. ἦλθον δὲ αὐτῶν καὶ ἀπὸ
τῆς ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμῦριοι μὲν Ψυλλοτοξόται,
πεντακισμῦριοι δὲ Ἀνεμοδρόμοι· τούτων δ' οἱ μὲν Ψυλ-
λοτοξόται ἐπὶ ψυλλῶν μεγάλων ἱππάζονται, ὅθεν καὶ
τὴν προσηγορίαν ἔχουσι· μέγεθος δὲ τῶν ψυλλῶν ὅσον
δώδεκα ἐλέφαντες· οἱ δὲ Ἀνεμοδρόμοι πεζοὶ μὲν εἰσι,
φέρονται δὲ ἐν τῷ ἀέρι ἄνευ πτερῶν· ὁ δὲ τρόπος τῆς
φορᾶς τοιόσδε· χιτῶνας ποδήρεις ὑποζωσάμενοι κολπώ-
σαντες αὐτοὺς τῶν ἀνέμων καθάπερ ἰστία φέρονται ὥσπερ
τὰ σκάφη. τὰ πολλὰ δ' οἱ τοιοῦτοι ἐν ταῖς μάχαις πελ-
τασταὶ εἰσιν. ἐλέγοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὴν Καππα-
δοκίαν ἀστέρων ἤξειν Στρουθοβάλανοι μὲν ἑπτακισμῦ-
ριοι, Ἰππογέρανοι δὲ πεντακισχίλιοι. τούτους ἐγὼ οὐκ
ἐθεασάμην· οὐ γὰρ ἀφίκοντο. διόπερ οὐδὲ γράψαι τὰς
φρίσεις αὐτῶν ἐτόλμησα· τεράστια γὰρ καὶ ἄπιστα περὶ
14 αὐτῶν ἐλέγετο. 14. αὕτη μὲν ἢ τοῦ Ἐνδυμίωνος δύνα-
μις ἦν. σκευὴ δὲ πάντων ἢ αὕτη· κράνη μὲν ἀπὸ τῶν
κνάμων· μεγάλοι γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ κνάμοι καὶ καρτε-

γοντο δὲ κάκεινων ὑστερίζειν τῶν συμμάχων οὓς τε ἀπὸ τοῦ Γαλαξίου μετεπέμπετο σφενδονήτας καὶ οἱ Νεφελοκένταυροι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν τῆς μάχης ἤδη κεκριμένης ἀφίκοντο, ὡς μήποτε ὤφελον· οἱ σφενδονήται δὲ οὐδὲ ὅλως παρεγένοντο, διόπερ φασὶν αὐτοῖς ἕστερον ὀργισθέντα τὸν Φαέθοντα πρὸς πολῆσαι τὴν χώραν. τοιαύτη

17 μὲν καὶ ὁ Φαέθων ἐπήγει παρασκευῆ. 17. συμμιζαντες δὲ ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἤρθη καὶ ὠγήσαντο ἐκατέρων οἱ ὄνοι — τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπιστῶν χρῶνται — ἐμάχοντο.⁸⁴ καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν Ἑλιωτῶν αὐτίκα ἔφυγον οὐδ' ἐς χεῖρας δεξιόμενοι τοὺς Ἰππογύπους, καὶ ἡμεῖς εἰπόμεθα κτείνοντες· τὸ δεξιὸν δὲ αὐτῶν ἐκράτει τοῦ ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ εὐώνυμου, καὶ ἐπεξήλθον οἱ Ἀεροκίλωνες διώκοντες ἄχρι πρὸς τοὺς πεζοὺς. ἐνταῦθα δὲ κάκεινων ἐπιβοηθούτων ἔφυγον ἐγκλίναντες, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἤσθοντο τοὺς ἐπὶ τῷ εὐώνυμῳ σφῶν νενικημένους. τῆς δὲ τροπῆς λαμπρᾶς γεγενημένης πολλοὶ μὲν ζῶντες ἤλισκοντο, πολλοὶ δὲ καὶ ἀνηροῦντο, καὶ τὸ αἷμα ἔρρει πολὺ μὲν ἐπὶ τῶν νεφῶν, ὥστε αὐτὰ βάπτεσθαι καὶ ἐρυθρὰ φαίνεσθαι, οἷα παρ' ἡμῖν δυομένου τοῦ ἡλίου φαίνεται, πολὺ δὲ καὶ ἐς τὴν γῆν κατέσταζεν, ὥστε με εἰκάζειν, μὴ ἄρα τοιοῦτου τινὸς καὶ πάλαι ἄνω γενομένου Ὅμηρος ὑπέλαβεν αἵματι ὑσαι τὸν Δία ἐπὶ τῷ τοῦ Σαρπηδόος

18 θανάτῳ. 18. ἀναστρέψαντες δὲ ἀπὸ τῆς διώξεως δύο τροπαια ἐστήσαμεν, τὸ μὲν ἐπὶ τῶν ἀραχνίων τῆς πεζομαχίας, τὸ δὲ τῆς ἀερομαχίας ἐπὶ τῶν νεφῶν. ἄρτι δὲ τούτων γιγνομένων ἠγγέλλοντο ὑπὸ τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελοκένταυροι προσελαύνοντες, οὓς ἔδει πρὸ τῆς μάχης ἐλθεῖν τῷ Φαέθοντι. καὶ δὴ ἐφαίνοντο προσιόντες, θέαμα παραδοξότατον, ἐξ ἵππων πτερωτῶν καὶ ἀνθρώπων συγκείμενοι· μέγεθος δὲ τῶν μὲν ἀνθρώπων ὅσον τοῦ Ροδίων κολοσσοῦ ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ ἄνω, τῶν δὲ ἵππων ὅσον νεῶς μεγάλης φορτίδος. τὸ μέντοι πλήθος αὐτῶν οὐκ ἀνέγραψα, μὴ τι καὶ ἄπιστον δόξῃ, τοσοῦτον ἦν.⁸⁵ ἠγείτο δὲ αὐτῶν ὁ ἐκ τοῦ Ζωδιακοῦ τοξότης, ἐπεὶ δὲ ἤσθοντο τοὺς φίλους νενικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν Φαέ-

θοντα ἔπεμπον ἀγγέλιαν αὐθις ἐπιέναι, αὐτοὶ δὲ δια-
ταξαμένοι τεταραγμένοις ἐπιπίπτουσι τοῖς Σεληνίταις,
ἀτάκτοις περὶ τὴν δίωξιν καὶ τὰ λάφυρα διεσκεδασμέ-
νοις· καὶ πάντας μὲν τρέπουσιν, αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα
καταδιώκουσι πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὰ πλείστα τῶν ὀρνέων
αὐτοῦ χτείνουσιν· ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ τρόπαια καὶ κατέ-
δραμον ἅπαν τὸ ὑπὸ τῶν ἀραχνῶν πεδίον ὑφασμένον,
ἐμὲ δὲ καὶ δύο τινας τῶν ἐταίρων ἔζωγρησαν. ἤδη δὲ
παρῆν καὶ ὁ Φαέθιον καὶ ἄλλα αὐθις τρόπαια ὑπ' ἐκεί-
νων ἴστατο. ἡμεῖς μὲν σὺν ἀπηγόμεθα ἐς τὸν Ἥλιον αὐ-
θημερὸν τῷ χεῖρε ὀπίσω δεθέντες ἀραχνίου ἀποκόμματα.

19. οἱ δὲ πολιορκεῖν μὲν οὐκ ἔγνωσαν τὴν πόλιν, ἀνα-
στρέψαντες δὲ τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος ἀπετείχιζον, ὥστε
μηκέτι τὰς ἀγᾶς ἀπὸ τοῦ Ἥλιου πρὸς τὴν Σελήνην διή-
κειν. τὸ δὲ τεῖχος ἦν διπλοῦν, νεφελωτόν· ὥστε σαφῆς
ἐκλειψις τῆς Σελήνης ἐγεγόνει καὶ νικτὶ διηγεκὶ πᾶσα
κατειχέτο. πιεζόμενος δὲ τούτοις ὁ Ἐνδυμίον πέμψας
ἰκέτευε καθαιρεῖν τὸ οἰκοδόμημα καὶ μὴ σφᾶς περιορᾶν
ἐν σκότῳ βιοτεύοντας, ὑπισχενέτο δὲ καὶ φόρους τελέ-
σειν καὶ σύμμαχος ἔσεσθαι καὶ μηκέτι πολεμήσειν, καὶ
δηήρους ἐπὶ τούτοις δοῦναι ἤθελεν. οἱ δὲ περὶ τὸν Φαέ-
θοντα γενομένης δις ἐκκλησίας τῇ προτέρᾳ μὲν οὐδὲν
86 παρέλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστερᾳ δὲ μετέγνωσαν, καὶ
ἐγένετο ἡ εἰρήνη ἐπὶ τούτοις. 20. „κατὰ τὰδε συνθήκας 20
ἐποιήσαντο οἱ Ἠλιῶται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς Σεληνίτας
καὶ τοὺς συμμάχους, ἐπὶ τῷ καταλῦσαι μὲν τοὺς Ἠλιώ-
τας τὸ διατείχισμα καὶ μηκέτι ἐς τὴν Σελήνην ἐσβάλλειν,
ἀποδοῦναι δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ὄητου ἕκαστον χρή-
ματος, τοὺς δὲ Σεληνίτας ἀφεῖναι μὲν αὐτονόμους τοὺς
γε ἄλλους ἀστέρας, ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς Ἠλιώταις,
συμμαχεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἣν τις ἐπίη· φόρον δὲ ὑπο-
τελεῖν ἕκαστου ἔτους τὸν βασιλέα τῶν Σεληνιτῶν τῷ βα-
σιλεῖ τῶν Ἠλιωτῶν δρόσου ἀμφορέας μυρίους, καὶ δηή-
ρους δὲ σφῶν αὐτῶν δοῦναι μυρίους, τὴν δὲ ἀποικίαν
τὴν ἐς τὸν Ἐωσφόρον κοινῇ ποιῆσθαι καὶ μετέχειν τῶν
ἄλλων τὸν βουλόμενον· ἐγγράφαι δὲ τὰς συνθήκας στήλη

ἤλεκτρινῆ καὶ ἀναστῆσαι ἐν μέσῳ τῷ ἄερι ἐπὶ τοῖς μεθο-
 ρίοις. ὤμοσαν δὲ Ἑλιωτῶν μὲν Πυρωνίδης καὶ Θερίτης
 καὶ Φλόγιος, Σεληνιτῶν δὲ Νύκτωρ καὶ Μήνιος καὶ Πο-
 21 λυλαμπής. 21. τοιαύτη μὲν ἡ εἰρήνη ἐγένετο· εὐθύς δὲ
 τὸ τεῖχος καθρεῖτο καὶ ἡμᾶς τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέδο-
 σαν. ἐπεὶ δὲ ἀφικόμεθα ἐς τὴν Σελήνην, ὑπηντίαζον⁸⁷
 ἡμᾶς καὶ ἠσπάζοντο μετὰ δακρύων οἱ τε ἑταῖροι καὶ ὁ
 Ἐνδυμίων αὐτός. καὶ ὁ μὲν ἠξίου μείναι τε παρ' αὐτῷ
 καὶ κοινωνεῖν τῆς ἀποικίας ὑπισχνούμενος δώσειν πρὸς
 γάμον τὸν ἑαυτοῦ παῖδα· γυναῖκες γὰρ οὐκ εἰσὶ παρ' αὐ-
 τοῖς. ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς ἐπειθόμεν, ἀλλ' ἠξίου ἀποπεμ-
 φθῆναι κάτω ἐς τὴν θάλατταν. ὡς δὲ ἔγνω ἀδύνατον ὄν
 22 πείθειν, ἀποπέμπει ἡμᾶς ἐστιάσας ἑπτὰ ἡμέρας. 22. ἃ
 δὲ [ἐν τῷ] μεταξὺ διατρέβων ἐν τῇ Σελήνῃ κατενόησα καινὰ
 καὶ παράδοξα, ταῦτα βούλομαι εἰπεῖν. πρῶτα μὲν τὸ μὴ
 ἐκ γυναικῶν γενᾶσθαι αὐτούς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄρρενων·
 γάμοις γὰρ τοῖς ἄρρεσι χρῶνται καὶ οὐδὲ ὄνομα γυναικὸς
 ὄλως ἴσασι. μέχρι μὲν οὖν πέντε καὶ εἴκοσι ἐτῶν γαμει-
 ται ἕκαστος, ἀπὸ δὲ τούτων γαμει αὐτός· κύουσι δὲ οὐκ
 ἐν τῇ νηδύϊ, ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις· ἐπειδὴν γὰρ
 συλλάβῃ τὸ ἔμβρυον, παχύνεται ἡ κνήμη, καὶ χρόνῳ
 ἴσπερον ἀνατεμόντες ἐξάγουσι νεκρά, ἐκθέντες δὲ αὐτὰ
 πρὸς τὸν ἄνεμον κεκηνότα ζυροποιούσι. δοκεῖ δέ μοι καὶ
 ἐς τοὺς Ἑλληνας ἐκεῖθεν ἦκειν τῆς γαστροκνημίας τού-
 νομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις ἀντὶ γαστρός κωφορεῖ. μείζον δὲ
 τούτου ἄλλο διηγήσομαι. γένος ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώ-⁸⁸
 πων οἱ καλούμενοι Λενδρίται, γίνεται δὲ τὸν τρόπον
 τούτου· ὄρχιν ἀνθρώπου τὸν δεξιὸν ἀποτεμόντες ἐν γῆ
 φυτεύουσιν, ἐκ δὲ αὐτοῦ δένδρον ἀναφύεται μέγιστον,
 σάρκινον, οἷον φαλλός· ἔχει δὲ καὶ κλάδους καὶ φύλλα·
 ὁ δὲ καρπὸς ἐστὶ βάλανοι πηχναῖαι τὸ μέγεθος. ἐπειδὴν
 οὖν πεπανθῶσι, τρυγήσαντες αὐτὰς ἐκκολάπτουσι τοὺς
 ἀνθρώπους. αἰδοῖα μέντοι πρόσθετα ἔχουσιν οἱ μὲν ἐλε-
 φάντινα, οἱ δὲ πένητες αὐτῶν ξύλινα, καὶ διὰ τούτων
 23 23. ἐπειδὴν δὲ γηράσῃ ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἀποθνήσκει,

ἀλλ' ὡσπερ ὁ καπνὸς διαλυόμενος ἀήρ γίνεται. τροφή δὲ πᾶσιν αὕτη· ἐπειδὴν γὰρ πῦρ ἀνακαύσῃσι, βατράχους ὀπτῶσιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώκων· πολλοὶ δὲ παρ' αὐτοῖς εἰσιν ἐν τῷ ἀέρι πετόμενοι· ὀπτωμένων δὲ περικαθεζόμενοι ὡσπερ δὴ περὶ τράπεζαν κάπτουσι τὸν ἀναθυμώμενον
 80 καπνὸν καὶ εὐωχοῦνται. σίτω μὲν δὴ τρέφονται τοιοῦτῳ· ποτὸν δὲ αὐτοῖς ἐστὶν ἀήρ ἀποθλιβόμενος ἐς κύλικα ἕγρον ἄνιεις ὡσπερ δρόσον. οὐ μὴν ἀπουροῦσί γε καὶ ἀφοδεύουσιν, ἀλλ' οὐδὲ τέτρηται ἢ περ ἡμεῖς· ἀλλ' οὐδὲ τὴν συνοσίαν οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἕδραις παρέχουσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰγνύσιν ὑπὲρ τὴν γαστροκνημίαν· ἐκεῖ γάρ εἰσι τέτρημένοι. καλὸς δὲ νομίζεται παρ' αὐτοῖς ἢν πού τις φαλακρὸς καὶ ἄκομος ἢ, τοὺς δὲ κομήτας καὶ μυσάττονται. ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀστέρων τὸναντίον τοὺς κομήτας νομίζουσι καλοῦς· ἐπεδήμου γάρ τινες, οἳ καὶ περὶ ἐκείνων διηγοῦντο. καὶ μὴν καὶ γένεια φύουσι μικρὸν ὑπὲρ τὰ γόνατα. καὶ ὄνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντες εἰσι μονοδάκτυλοι. ὑπὲρ δὲ τὰς πνυγὰς ἐκάστω αὐτῶν κράμβη ἐκπέφυκε μακρὰ ὡσπερ οὐρά, θάλλουσα ἐς αἶθρα καὶ ὑπτίον ἀναπίπτοντος οὐ κατακλωμένη.
 90 24. ἀπομύττονται δὲ μέλι δριμύτατον· κάπειδὴν ἢ πο- 24
 τῶσιν ἢ γυμνάζονται, γάλακτι πᾶν τὸ σῶμα ἰδροῦσιν, ὥστε καὶ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πήγνυσθαι, ὀλίγον τοῦ μέλιτος ἐπιστάξαντες· ἔλαιον δὲ ποιοῦνται ἀπὸ τῶν κρομμύων πᾶν λιπαρὸν τε καὶ εὐῶδες ὡσπερ μύρον. ἀμπέλους δὲ πολλὰς ἔχουσιν ὑδροφόρους· αἱ γὰρ ῥᾶγες τῶν βοτρυῶν εἰσὶν ὡσπερ χάλαζα, καὶ μοι δοκεῖ ἐπειδὴν ἐμπεσῶν ἄνεμος διασεισῇ τὰς ἀμπέλους ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς καταπίπτει ἢ χάλαζα διαρραγέντων τῶν βοτρυῶν. τῇ μέντοι γαστρὶ ὅσα πῆρα χρωῖνται τιθέντες ἐν αὐτῇ ὄσων θέονται· ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὕτη καὶ πάλιν κλειστή ἐστίν· ἔντερον δὲ οὐδὲν ἐν αὐτῇ φαίνεται ἢ περ τοῦτο μόνον, ὅτι δασεῖα πᾶσα ἔντοσθεν καὶ λάσιός ἐστιν, ὥστε καὶ τὰ νεογνά, ἐπειδὴν ῥιγῶσιν, ἐς ταύτην ὑποδύεται. 25. ἐσθῆς δὲ τοῖς μὲν πλουσίοις ὑαλίνη μαλθακῆ, 25
 τοῖς πένησι δὲ χαλκῆ ὑφαντῆ· πολύχαλκα γὰρ τὰ ἐκεῖ

χωρία καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὕδατι ὑποβρέξαντες ὡσπερ τὰ ἔρια. περὶ μέντοι τῶν ὀφθαλμῶν, οἷους ἔχουσι, ὀκνῶ μὲν εἰπεῖν, μὴ τίς με νομίση ψεύδεσθαι διὰ τὸ ἄπιστον τοῦ λόγου. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐρῶ· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαιρετοὺς ἔχουσι, καὶ ὁ βουλόμενος ἐξελὼν τοὺς αὐτοῦ φυλάττει ἔστ' ἂν δεηθῇ ἰδεῖν· οὕτω δ' ἐνθάμε-⁹¹
 νος ὄρα· καὶ πολλοὶ τοὺς σφετέρους ἀπολέσαντες παρ' ἄλλων χρησάμενοι ὄρωσιν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ πολλοὺς ἀποθέτους ἔχουσι. τὰ ὧτα δὲ πλατάνων φύλλα ἐστὶν αὐτοῖς πλὴν γε τοῖς ἀπὸ τῶν βαλάνων· ἐκεῖνοι γὰρ μόνοι ξύλινα
 26 ἔχουσι. 26. καὶ μὴν καὶ ἄλλο θαῦμα ἐν τοῖς βασιλείοις ἐθεασάμην· κάτοπτρον μέγιστον κείται ὑπὲρ φρέατος οὐ πάνυ βαθέος. ἂν μὲν οὖν ἐς τὸ φρέαρ καταβῆ τις, ἀκούει πάντων τῶν παρ' ἡμῖν ἐν τῇ γῇ λεγομένων, ἔαν δὲ ἐς τὸ κάτοπτρον ἀποβλέψῃ, πάσας μὲν πόλεις, πάντα δὲ ἔθνη ὄρα ὡσπερ ἐφρεστώς ἐκάστοις· τότε καὶ τοὺς οἰκίους ἐγὼ ἐθεασάμην καὶ πᾶσαν τὴν πατρίδα, εἰ δὲ κάκεινοι ἐμὲ ἐώρων, οἷκ' ἔχω τὸ ἀσφαλὲς εἰπεῖν. ὅστις δὲ ταῦτα μὴ πιστεύει οὕτως ἔχει, ἂν ποτε καὶ αὐτὸς
 27 ἐκεῖσε ἀφίκηται, εἴσεται ὡς ἀληθῆ λέγω. 27. τότε δ' οὖν ἀσπασάμενοι τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἐμβάντες ἀνήχθημεν· ἐμοὶ δὲ καὶ δῶρα ἔδωκεν ὁ Ἐνδυμίων, δύο μὲν τῶν ὑαλίνων χιτῶνων, πέντε δὲ χαλκοῦς, καὶ πανοπλίαν θερμίνην, ἃ πάντα ἐν τῷ κῆτει κατέλιπον. συνέπεμψε δὲ ἡμῖν καὶ Ἰππογύπους χιλιούς παραπέμψοντας
 28 ἄχρι σταδίων πεντακοσίων. 28. ἐν δὲ τῷ παράπλῳ πολ-⁹²
 λὰς μὲν καὶ ἄλλας χώρας παρημείψαμεν, προσέσχομεν δὲ καὶ τῷ Ἐωσφόρῳ ἄρτι συνοικιζομένῳ καὶ ἀποβάντες ὑδρευσάμεθα. ἐμβάντες δὲ ἐς τὸν Ζωδιακὸν ἐν ἀριστερᾷ παρήειμεν τὸν ἥλιον ἐν χωρῇ [τὴν γῆν] παραπλέοντες· οὐ γὰρ ἀπέβημεν καίτοι πολλὰ τῶν ἑταίρων ἐπιθυμούντων, ἀλλ' ὁ ἄνεμος οὐκ ἐφῆκεν. ἐθεώμεθα μέντοι τὴν χώραν εὐθαλῆ τε καὶ πλοῖα καὶ εὐὐδρον καὶ πολλῶν ἀγαθῶν μεστήν. ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ Νεφελοκένταυροι, μισθοφοροῦντες παρὰ τῷ Φαέθοντι, ἐπέπτησαν ἐπὶ τὴν ναῦν
 29 καὶ μαθόντες ἐνσπόνδους ἀνεχώρησαν. 29. ἦδη δὲ καὶ οἱ

Ἰππιόγυποι ἀπεληλύθεσαν· πλεύσαντες δὲ τὴν ἐπιούσαν
 νύκτα καὶ ἡμέραν περὶ ἑσπέραν ἀφικόμεθα εἰς τὴν Λιχνό-
 πολιν καλουμένην ἤδη τὸν κάτω πλοῦν διώκοντες. ἡ δὲ
 πόλις αὕτη κεῖται μεταξὺ τοῦ Πλειάδων καὶ τοῦ Ὑάδων
 αἴρος, ταπεινότερα μέντοι πολὺ τοῦ Ζωδιακοῦ. ἀπο-
 βάντες δὲ ἄνθρωπον μὲν οὐδὲνα εὔρομεν, λύχνους δὲ
 περιθρόντας καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ περὶ τὸν λιμένα δια-
 τριβόντας, τοὺς μὲν μικροὺς καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν κήνητας
 πολλοὺς, ὀλίγους δὲ τῶν μεγάλων καὶ δυνατῶν πάνυ
 λαμπροὺς καὶ περιφανεῖς. οἰκήσεις δὲ αὐτοῖς καὶ λυχνεῶνες
 ἰδίᾳ ἐκάστῳ πεποιήντο, καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὥσπερ
 οἱ ἄνθρωποι, καὶ φωνὴν προετιμένων ἠκούομεν, καὶ οὐ-
 δὲν ἡμᾶς ἠδίκουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξένα ἔκαλον· ἡμεῖς δὲ
 ὁμῶς ἐφοβοῦμεθα, καὶ οὔτε δειπνήσαι οὔτε ὑπνώσαι τις
 93 ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχεῖα δὲ αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ πόλει πε-
 ποίηται, ἔνθα ὁ ἄρχων αὐτῶν διὰ νυκτὸς ὅλης κάθηται
 ὀνομαστικῶν καλῶν ἕκαστον· ὅς δ' ἂν μὴ ὑπακούσῃ, κατα-
 δικάζεται ἀποθανεῖν ὡς λιπῶν τὴν τάξιν· ὁ δὲ θάνατός
 ἐστι σβεσθῆναι. παρεστῶτες δὲ ἡμεῖς ἐωρῶμεν τὰ γινό-
 μενα καὶ ἠκούομεν ἅμα τῶν λύχνων ἀπολογουμένων καὶ
 τὰς αἰτίας λεγόντων δι' ὅς ἐβράδυνον. ἔνθα καὶ τὸν ἡμέ-
 τερον λύχνον ἐγνώρισα καὶ προσεῖπὼν αὐτὸν περὶ τῶν
 κατ' οἶκον ἐπυνθανόμην ὅπως ἔχοιεν· ὁ δὲ μοι ἅπαντα
 ἐκεῖνα διηγήσατο. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκείνην αὐτοῦ ἐμεί-
 ναιεν, τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἄρα ντες ἐπλέομεν ἤδη πλησίον τῶν
 νεφῶν· ἔνθα δὴ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυλίαν πόλιν ἰδόντες
 ἐθανμάσαμεν, οὐ μέντοι ἐπέβημεν αὐτῆς· οὐ γὰρ εἶα τὸ
 πνεῦμα. βασιλεύειν μέντοι αὐτῶν ἐλέγετο Κόρωνος ὁ
 Κοιτυφρίωνος, καὶ ἐγὼ ἐμνήσθην Ἀριστοφάνους τοῦ
 ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἀληθοῦς καὶ μάτην ἐφ' οἷς
 ἔγραψεν ἀπιστοῦμένον. τρίτῃ δὲ ἀπὸ ταύτης ἡμέρας καὶ
 τὸν ὠκεανὸν ἤδη σαφῶς ἐωρῶμεν, γῆν δὲ οὐδαμοῦ, πλὴν
 γε τῶν ἐν τῷ αἴρι· καὶ αὐταὶ δὲ πνεύματις ἤδη καὶ ὑπεραν-
 γεῖς ἐφαντάζοντο. τῇ δὲ τετάρτῃ περὶ μεσημβρίαν μα-
 λακῶς ἐνδιδόντος τοῦ πνεύματος καὶ συνιζάνοντος ἐπὶ
 τὴν θάλατταν κατετέθημεν. 30. ὡς δὲ τοῦ ὕδατος ἐψαύ-

σαμεν, Θανασιώς ὑπερηδόμεθα καὶ ὑπερεχαίρομεν καὶ
 πᾶσαν εὐφροσύνην ἐκ τῶν παρόντων ἐποιοῦμεθα καὶ ⁹⁴
 ἀποβάντες ἐνηχόμεθα· καὶ γὰρ ἔτυχε γαλήνη οὕσα καὶ
 εὐσταθοῦν τὸ πέλαιος. ἔοικε δὲ ἀρχὴ κακῶν μειζόνων
 γίνεσθαι πολλάκις ἢ πρὸς τὸ βέλτιον μεταβολή· καὶ
 γὰρ ἡμεῖς δύο μόνας ἡμέρας ἐν εὐδίᾳ πλεύσαντες τῆς
 τρίτης ὑποφαινούσης πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἄφρω
 ὀρῶμεν θηρία καὶ κήτη πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐν δὲ μέγι-
 στον ἀπάντων ὅσον σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων τὸ
 μέγεθος· ἐπήει δὲ κεκρηγὸς καὶ πρὸ πολλοῦ ταράττον τὴν
 θάλατταν ἀφρῶ τε περικλυζόμενον καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκ-
 φαῖνον πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν φαλλῶν ὑψηλοτέρους, ὄξεις
 δὲ πάντας ὥσπερ σκόλοπας καὶ λευκοὺς ὥσπερ ἐλεφαν-
 τίνους. ἡμεῖς μὲν οὖν τὸ ὕστατον ἀλλήλους προσειπόν-
 τες καὶ περιβαλόντες ἐμένομεν· τὸ δὲ ἤδη παρῆν καὶ
 ἀναρροφῆσαν ἡμᾶς αὐτῇ νηὶ κατέπιεν. οὐ μέντοι ἔφθη
 συναράξει τοῖς ὀδοῦσιν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀραιωμάτων ἢ ⁹⁵
31 ναῦς ἕς τὸ ἔσω διεξέειπεν. **31.** ἐπεὶ δὲ ἔνδον ἦμεν, τί
 μὲν πρῶτον σκότος ἦν καὶ οὐδὲν ἐωρῶμεν, ὕστερον δὲ
 αὐτοῦ ἀναχανόντος εἶδομεν κύτος μέγα καὶ πάντη πλατὺ
 καὶ ὑψηλόν, ἱκανὸν μυριάσδεσσι πόλει ἐνοικεῖν. ἔκειντο
 δὲ ἐν μέσῳ καὶ μικροὶ ἰχθύες καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία
 συγκεκομμένα καὶ πλοίων ἰστία καὶ ἄγκυραι καὶ ἀνθρώ-
 πων ὀστᾶ καὶ φορτία, κατὰ μέσον δὲ καὶ γῆ καὶ λόφοι
 ἦσαν, ἔμοι δοκεῖν, ἐκ τῆς ἰλῦος ἦν κατέπιε συνίζάνουσα.
 ὕλη γοῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ δένδρα παντοῖα ἐπερφεύκει καὶ
 λάχανα ἐβεβλαστήκει καὶ ἐθήκει πάντα ἐξειργασμένοις.
 περίμετρον δὲ τῆς γῆς στάδιοι διακόσιοι καὶ τετρακόνο-
 τα. ἦν δὲ ἰδεῖν καὶ ὄρνεα θαλάττια, λάρους καὶ ἀλ-
32 κύνους, ἐπὶ τῶν δένδρων νεοιτεύοντα. **32.** τότε μὲν οὖν
 ἐπὶ πολὺ ἐδακρύομεν, ὕστερον δὲ ἀναστήσαντες τοὺς
 ἑταίρους τὴν μὲν ναῦν ὑπεστηρίξαμεν, αὐτοὶ δὲ τὰ πυρρεῖα
 συντριψάντες καὶ πῦρ ἀνακαύσαντες δεῖπνον ἐκ τῶν παρόν-
 των ἐποιοῦμεθα. παρέκειτο δὲ ἄφθονα καὶ παντοδαπὰ ⁹⁶
 κρέα τῶν ἰχθύων καὶ ὕδωρ ἔτι τὸ ἐκ τοῦ Ἑωσφόρου εἶ-
 χομεν. τῇ ἐπιούσῃ δὲ διαναστάντες, εἴ ποτε ἀναχάνοι τὸ

τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ τὸν ἐν τῷ ἀέρι πλοῦν, καὶ τὸν πόλε-
 μον, καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς ἐς τὸ κῆτος καταδύσεως.
 34 34. ὁ δὲ ὑπερθανμάσας καὶ αὐτὸς ἐν μέρει τὰ καθ' ἑαυ-
 τὸν διεξήκει λέγων, „Τὸ μὲν γένος εἰμί, ὧ ξένοι, Κύπριος,
 ὁρμηθεὶς δὲ καθ' ἔμποριαν ἀπὸ τῆς πατρίδος μετὰ τοῦ
 παιδός, ὃν ὁρᾶτε, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν ἔπλεον εἰς
 Ἰταλίαν ποικίλον φόρτον κομίζων ἐπὶ νεῶς μεγάλης, ἣν
 ἐπὶ στόματι τοῦ κήτους διαλελυμένην ἴσως ἐωράκατε. μέ-
 χρι μὲν οὖν Σικελίας εὐτυχῶς διεπλεύσαμεν· ἐκεῖθεν δὲ
 ἀρπασθέντες ἀέμῳ σφοδρῷ τριταῖοι ἐς τὸν ὠκεανὸν
 ἀπηρέχθημεν, ἔνθα τῷ κήτει περιτυχόντες καὶ αὐτανδροὶ
 καταποθέντες δύο ἡμῖς μόνοι τῶν ἄλλων ἀποθανόντων
 ἐσώθημεν. θάψαντες δὲ τοὺς ἑταίρους καὶ καθὼν τῷ Πο-
 σειδῶνι δειμάμενοι τουτονὶ τὸν βίον ζῶμεν, λάχανα μὲν
 κηπεύοντες, ἰχθῦς δὲ σιτούμενοι καὶ ἀκρόδρα. πολλή⁹⁸
 δέ, ὡς ὁρᾶτε, ἡ ὕλη, καὶ μὴν καὶ ἀμπέλους ἔχει πολλὰς,
 ἀφ' ὧν ἡδιστος οἶνος γίγνεται· καὶ τὴν πηγὴν δὲ ἴσως
 εἶδετε καλλίστου καὶ ψυχροτάτου ὕδατος. εὐνήν δὲ ἀπὸ
 τῶν φύλλων ποιοῦμεθα καὶ πῦρ ἄφθονον καίομεν καὶ
 ὄρεα δὲ θηρεύομεν τὰ ἐσπετόμενα καὶ ζῶντας ἰχθῦς
 ἀγρεύομεν ἐξιόντες ἐπὶ τὰ βραχίλια τοῦ θηρίου, ἔνθα καὶ
 λούμεθα, ὅποταν ἐπιθυμήσωμεν. καὶ μὴν καὶ λίμνη οὐ
 πόρρω ἐστὶν ἀλμυρὰ σταδίων εἴκοσι τὸ περίμετρον ἰχθῦς
 ἔχουσα παντοδαπούς, ἐν ἧ καὶ νηχόμεθα καὶ πλέομεν
 ἐπὶ σάφους μικροῦ, ὃ ἐγὼ ἐναυπηγησάμην. ἔτη δὲ ἡμῖν
 35 35 ἐστὶ τῆς καταπόσεως ταῦτα ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. 35. καὶ τὰ
 μὲν ἄλλα ἴσως φέρειν ἐδυνάμεθα, οἱ δὲ γείτονες ἡμῶν
 καὶ πάροικοι σφόδρα χαλεποὶ καὶ βαρεῖς εἰσιν, ἄμικτοί
 τε ὄντες καὶ ἄγριοι.“ „Ἡ γάρ“, ἔφη ἐγώ, „καὶ ἄλλοι τινὲς
 εἰσιν ἐν τῷ κήτει;“ „Πολλοὶ μὲν“, ἔφη, „καὶ ἄξενοι καὶ τὰς⁹⁹
 μορφὰς ἀλλόκοτοι· τὰ μὲν γὰρ ἐσπέρια καὶ οὐραία τῆς
 ὕλης Ταριχᾶνες οἰκοῦσιν, ἔθνος ἐγγέλνωπὸν καὶ κατα-
 βοπρόσωπον, μάχιμον καὶ θρασὺ καὶ ὠμοσάγον· τὰ δὲ
 τῆς ἐτέρας πλευρᾶς κατὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον Τριτωνομέν-
 δητες, τὰ μὲν ἄνω ἀνθρώποις ἰοικότες, τὰ δὲ κάτω τοῖς
 γαλεώταις, ἦττον μέντοι ἄδικοι εἰσι τῶν ἄλλων· τὰ λαῖα

δὲ Καρχινόχειρες καὶ Θυνησκέφαλοι συμμαχίαν τε καὶ φιλίαν πρὸς ἑαυτοὺς πεποιημένοι· τὴν δὲ μεσόγαίαν νέμονται Παγουρίδαι καὶ Ψητιόποδες, γένος μάχιμον καὶ δραμικώτατον· τὰ ἔφα δὲ τὰ πρὸς αὐτῶ τῷ στόματι τὰ μὲν πολλὰ ἔρημά ἐστι προσκλιζόμενα τῇ θαλάττῃ. ὅμως δὲ ἐγὼ ταῦτα ἔχω φόρον τοῖς Ψητιόποσιν ἑποτελιῶν ἑκάστου ἔτους ὄστρεια πεντακόσια. 36. τοιαύτη μὲν ἡ χώρα ἐστίν· 36 ἡμᾶς δὲ χρὴ ὄραν ὅπως δυνασόμεθα τοσοῦτοις ἔθνεσι μάχε-
 100 σθαι καὶ ὅπως βιοτεύσομεν.“ „Πόσοι δέ“, ἔφη ἐγὼ, „πάντες οὗτοί εἰσι“; „Πλείους“, ἔφη, „πῶν χιλίων.“ „Ὅπλα δὲ τίνα ἐστὶν αὐτοῖς“; „Οὐδέν“, ἔφη, „πλὴν τὰ ὄστα τῶν ἰχθύων.“ „Οἴκουν“, ἔφη ἐγὼ, „ἄριστ' ἂν ἔχοι διὰ μάχης ἔλθειν αὐτοῖς ἅτε ἀνόπλιος οὖσιν αὐτοῖς γε ἐπισημένους· εἰ γὰρ κρατήσομεν αὐτῶν, ἀδεῶς τὸν λοιπὸν βίον οὐκ ἔχομεν.“ ἔδοξε ταῦτα, καὶ ἀπελθόντες ἐπὶ ταῖν παρεσκευαζόμεθα. αἰτία δὲ τοῦ πολέμου ἐμελλεν ἔσεσθαι τοῦ φόρου ἢ οὐκ ἀπόδοσις, ἣδη τῆς προθεσμίας ἐνεσιώσις. καὶ δὴ οἱ μὲν ἐπιμκον ἀπαιτοῦντες τὸν ὄσμον· ὁ δὲ ὑπεροπτικῶς ἀποκρινάμενος ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους. πρῶτοι οὖν οἱ Ψητιόποδες καὶ οἱ Παγουρίδαι χαλεπαίνοντες τῷ Σινθάρῳ — τοῦτο γὰρ ἑκαλεῖτο — μετὰ πολλοῦ θυροῖον ἐπῆσαν. 37. ἡμεῖς δὲ τὴν ἔφοδον ὑποπτεύοντες ἐξοπλι-
 101 σάμενοι ἀνεμένομεν, λόχον τινα προτάξαντες ἀνδρῶν πέντε καὶ εἴκοσιν· προείργα δὲ τοῖς ἐν τῇ ἐκείδῳ, ἐπειδὴν ἴδωσι παρεληλυθότας τοῖς πολεμίοις, ἐπαύσασθαι· καὶ οὕτως ἐποίησαν. ἐπαραστάτες γὰρ κατόπιν ἔκοπτον αὐτοῖς, καὶ ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτοὶ πέντε καὶ εἴκοσι τὸν ἄριθμὸν ὄντες — καὶ γὰρ ὁ Σινθάρος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ συνεστρατεύοντο — ὑπερτιάζομεν καὶ συμμίζαντες θυμῷ καὶ φάμῃ διεκινδυνεύομεν. τέλος δὲ τροπὴν αὐτῶν ποιησάμενοι κατεδίωξαμεν ἄχρι πρὸς τοῖς φουλοῖς. ἀπέθανον δὲ τῶν μὲν πολεμίων ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν, ἡμῶν δὲ εἰς ὁ κυβερνήτης τρίγλις πλευρῆ διαπαρεῖς τὸ μεταφρενον. 38. ἐκείτην μὲν οὖν τὴν ἡμέ-
 38 ραν καὶ τὴν νύκτα ἐπηνευσάμεθα τῇ μάχῃ καὶ τροπαιοῖον
 101 ἴστησαμεν ῥάχιν ξηρὰν δελφίνος ἀναπήξαντες. τῇ ἰστί-

ραία δὲ καὶ οἱ ἄλλοι αἰσθόμενοι παρήσαν, τὸ μὲν δεξιὸν κέρας ἔχοντες οἱ Ταριχᾶνες — ἤγειτο δὲ αὐτῶν Πήλαμος — τὸ δ' εὐώνυμον οἱ Θυννοκέφαλοι, τὸ μέσον δὲ οἱ Καρκινόχειρες· οἱ γὰρ Τριτωνομένδητες τὴν ἡσυχίαν ἦγον οὐδετέροις συμμαχεῖν προαιρούμενοι. ἡμεῖς δὲ προαπαντήσαντες αὐτοῖς παρὰ τὸ Ποσειδώνιον συνεμίξαμεν πολλῇ βοῇ χρώμενοι. ἀντήχει δὲ τὸ κῆτος ὡσπερ τὰ σπήλαια. τρεψάμενοι δ' αὐτοὺς ἄτε γυμνῆτας ὄντας καὶ καταδιώξαντες ἐς τὴν ὕλην τὸ λοιπὸν ἐπεκρατοῦμεν τῆς γῆς.

39 καὶ μετ' οὐ πολὺ κήρυκας ἀποστείλαντες νεκρούς τε ἀνηροῦντο καὶ περὶ φιλίας διελέγοντο· ἡμῖν δὲ οὐκ ἐδόκει σπένδεσθαι, ἀλλὰ τῇ ἰστεραία χωρήσαντες ἐπ' αὐτοὺς πάντας ἄρδην ἐξεκόψαμεν πλὴν τῶν Τριτωνομενδῆτων. οὗτοι δὲ ὡς εἶδον τὰ γινόμενα, διαδράντες ἐκ τῶν βραγχιῶν ἀφῆκαν αὐτοὺς ἐς τὴν θάλατταν. ἡμεῖς δὲ τὴν χώραν ἐπελθόντες ἔρημον ἤδη οὖσαν τῶν πολεμίων τὸ λοιπὸν ἀδεῶς κατοικοῦμεν, τὰ πολλὰ γυμνασίοις τε καὶ κυνηγεσίοις χρώμενοι καὶ ἀμπελουργοῦντες καὶ τὸν καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ὅλως ἐρέκειμεν τοῖς ἐν δεσμοῦ τῆριώ μεγάλῳ καὶ ἀφύκτῳ τρυφῶσι καὶ λελυμένοις. ἐνιαυτὸν μὲν οὖν καὶ μῆνας ὀκτώ τοῦτον 40 διήγομεν τὸν τρόπον. 40. τῷ δ' ἐνάτῳ μηνὶ πέμπτη ἰσταμένου περὶ τὴν δευτέραν τοῦ στόματος ἀνοξιν — ἀπαξ γὰρ δὴ τοῦτο κατὰ τὴν ὥραν ἐκάστην ἐποίει τὸ κῆτος, ὥστε ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνοίξεις τεχμαίρεσθαι τὰς ὥρας — 102 περὶ οὖν τὴν δευτέραν, ὡσπερ ἔφην, ἀνοξιν, ἄφρω βοή τε πολλή καὶ θόρυβος ἤκούετο καὶ ὡσπερ κελεύσματα καὶ εἰρεσίαι· ταραχθέντες οὖν ἀνειρπίσαμεν ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ θηρίου καὶ στάντες ἐνδοτέρω τῶν ὀδόντων καθεωρῶμεν ἀπάντων ὧν ἐγὼ εἶδον θεαμάτων παραδοξότατον, ἄνδρας μεγάλους ὅσον ἡμισταδιαίους τὰς ἡλικίας ἐπὶ ἡῶν μεγάλων προσπλέοντας ὡσπερ ἐπὶ τριηρῶν. οἶδα μὲν οὖν ἀπίστοις βεβηκότα ἱστορήσων, λέξω δὲ ὁμῶς.

Νῆσοι ἦσαν ἐπιμήκεις μὲν, οὐ πάνυ δὲ ὑψηλαί, ὅσον ἑκατὸν σταδίων ἐκάστη τὸ περίμετρον· ἐπὶ δ' αὐτῶν

ἐπλεον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν·
τούτων δὲ οἱ μὲν παρ' ἑκάτερα τῆς νήσου καθήμενοι
ἐφεξῆς ἐκωπηλάτουν κυπαρίττοις μεγάλας αὐτοκλάδοις
καὶ αὐτοκόμοις ὡσπερὶ ἔρετροις, κατόπιν δὲ ἐπὶ τῆς
πρύμνης, ὡς ἐδόκει, κυβερνήτης ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ εἰστή-
κει χαλκοῦν ἔχων πηδάλιον πεντεσταδιαῖον τὸ μήκος· ἐπὶ
δὲ τῆς πρύφρας ὅσον τετραράκοντα ὀπλισμένοι αὐτῶν
ἐμάχοντο πάντα βαιόκοτες ἀνθρώποις πλὴν τῆς κόμης·
αὕτη δὲ πῦρ ἦν καὶ ἑκαίετο, ὥστε οὐδὲ κορυθῶν ἐδέοντο.
ἀντὶ δὲ ἰστίων ὁ ἄνεμος ἐμπέπτων τῇ ὕλῃ πολλῇ οὔσῃ ἐν
ἐκάστη ἐκόλπου τε αὐτὴν καὶ ἔφερε τὴν νήσον ἢ ἐθέλοι ὁ
κυβερνήτης· κελουστὴς δὲ ἐφειστήκει αὐτοῖς καὶ πρὸς τὴν
εἰρεσίαν ὀξέως ἐκινούντο ὡσπερ τὰ μακρὰ τῶν πλοίων.

103 41. τὸ μὲν οὖν πρῶτον δύο ἢ τρεῖς ἐωρῶμεν, ὕστερον δὲ 41
ἐφάνησαν ὅσον ἑξακόσιοι, καὶ διαστάντες ἐπολέμου καὶ
ἐνανμάχον. πολλαὶ μὲν οὖν ἀντίπρωροι συνηράσσοντο
ἀλλήλαις, πολλαὶ δὲ καὶ ἐμβληθεῖσαι κατεδύοντο, αἱ δὲ
συμπλεκόμεναι καρτερῶς διηγωνίζοντο καὶ οὐ ῥαδίως
ἀπελύοντο· οἱ γὰρ ἐπὶ τῆς πρύφρας παρατεταγμένοι πᾶ-
σαν ἐπεδείκνυντο προθυμίαν ἐπιβαίνοντες καὶ ἀναιροῦν-
τες· ἐξώγει δὲ οὐδεὶς. ἀντὶ δὲ χειρῶν σιδηρῶν πολυπο-
δας μεγάλους ἐκδεδεμένους ἀλλήλοις ἐπερρίπτον, οἱ
δὲ περιπλεκόμενοι τῇ ὕλῃ κατεῖχον τὴν νήσον. ἔβαλ-
λον μέντοι καὶ ἐτίτρωσκον ὄστρεοῖς τε ἀμαξοπληθεῖσι
καὶ σπόγγοις πλεθρῖαισι. 42. ἦγειτο δὲ τῶν μὲν Αἰολο-42
κένταυρος, τῶν δὲ Θαλασσοπότης· καὶ μάχῃ αὐτοῖς ἐγε-
γένητο, ὡς ἐδόκει, λείας ἕνεκα· ἐλέγετο γὰρ ὁ Θαλασ-
σοπότης πολλὰς ἀγέλας δελφίνων τοῦ Αἰολοκενταύρου
ἐληλακέναι, ὡς ἦν ἀκούειν ἐπικαλούντων ἀλλήλοις καὶ
τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων ἐπιβωμένων. τέλος δὲ νικῶ-
σιν οἱ τοῦ Αἰολοκενταύρου καὶ νήσους τῶν πολεμίων κα-
ταδύουσιν ἀμφὶ τὰς πενήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ ἄλλας
τρεῖς λαμβάνουσι αὐτοῖς ἀνδράσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ πρύμναν
χρουσάμεναι ἔφηνον. οἱ δὲ μέχρι τινὸς διώξαντες, ἐπει-
δὴ ἐσπέρα ἦν, τραπόμενοι πρὸς τὰ νανάγια τῶν πλεί-
104 στων ἐπεκράτησαν καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀνείλοντο· καὶ γὰρ

τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια· κυβερῶν δ' ἔμελλεν ὁ Σκίνθαρος. τῇ δ' ἐπιούσῃ τὸ μὲν ἤδη ἔτεθνήκει. 2. ἡμεῖς δὲ ἀνελκί- 2
σαντες τὸ πλοῖον καὶ διὰ τῶν ἄραιωμάτων διαγαγόντες καὶ ἐκ τῶν ὀδόντων ἐξάψαντες ἠρέμα καθήκαμεν ἐς τὴν θάλατταν· ἐπαναβάντες δὲ ἐπὶ τὰ νῶτα καὶ θίσαντες τῷ Ποσειδῶνι αὐτοῦ παρὰ τὸ τροπαιον ἡμέρας τε τρεῖς ἐπαυλισάμενοι — νηνεμία γὰρ ἦν — τῇ τετάρτῃ ἀπεπλεύσαμεν. ἔνθα δὴ πολλοῖς τῶν ἐκ τῆς νησομαχίας νεκροῖς ἀπητηῶμεν καὶ προσωκέλλομεν, καὶ τὰ σώματα καταμετροῦντες ἐθαυμάζομεν. καὶ ἡμέρας μὲν τινὰς ἐπλέομεν εὐκράτῳ ἄερι χρώμενοι, ἔπειτα βορέου σφοδροῦ πνεύσαντος μέγα κρύος ἐγένετο καὶ ὑπ' αὐτοῦ πᾶν ἐπάγη τὸ πέλαγος οὐκ ἐπιπολῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος ὅσον ἐπὶ τετρακοσίας ὀργυίας, ὥστε καὶ ἀποβάνας διαθεῖν ἐπὶ 106
τοῦ κρυστάλλου. ἐπιμένοτος δὲ τοῦ πνεύματος φέρειν οὐ δύναμενοι τοιοῦδε τι ἐπενοήσαμεν — ὁ δὲ τὴν γνώμην ἀποφηνάμενος ἦν Σκίνθαρος — σκάψαντες γὰρ ἐν τῷ ὕδατι σπήλαιον μέγιστον ἐν τούτῳ ἐμίναμεν ἡμέρας τριακόσια, πῦρ ἀνακαίοντες καὶ σιτούμενοι τοῖς ἰχθύσι· εὐρίσσομεν δὲ αὐτοὺς ἀνορύττοντες. ἐπειδὴ δὲ ἤδη ἐπέλιπε τὰ ἐπιτήδεια, προελθόντες καὶ τὴν ταῦν πεπηγυῖαν ἀνασπάσαντες καὶ πετάσαντες τὴν ὀθόνην ἐστροφόμεθα ὥσπερ πλέοντες λείως καὶ προσηνῶς ἐπὶ τοῦ πάγου διολισθαίνοντες. ἡμέρα δὲ πέμπτη ἀλέα τε ἤδη ἦν καὶ ὁ πάγος ἐλίετο καὶ ὕδωρ πάντα αὐθις ἐγένετο. 3. πλείσαντες 3
οὖν ὅσον τριακοσίους σταδίους νήσω μικρᾷ καὶ ἐρήμῃ προσηρέχθημεν, ἀφ' ἧς ὕδωρ λαβόντες — ἐπελελοίπει γὰρ ἤδη — καὶ δύο ταύρους ἀγρίους κατατοξείσαντες ἀπεπλεύσαμεν· οἱ δὲ ταῦροι οὗτοι τὰ κέρατα οὐκ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχον, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ ὁ Μῶμος ἤξιου. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐς πέλαγος ἐνεβαίνομεν, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ γάλακτος· καὶ νῆσος ἐν αὐτῷ ἐφαίνετο λευκὴ πλήρης ἀμπέλων. ἦν δὲ ἡ νῆσος τυρὸς μέγιστος, πάνυ συμπεπηγυῖς, ὡς ὕστερον ἐμφαγόντες ἐμάθομεν, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίων τὸ περίμετρον· αἱ δ' ἄμπελοι βοτρύων πλήρεις, οὐ μέντοι ὄλνον, ἀλλὰ γάλα ἐξ αὐτῶν

ἀπεθλίβομεν. ἱερὸν δὲ ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ ἀνφοδόμιτο
 Γαλατείας τῆς Νηρηΐδος, ὡς ἐδήλου τὸ ἐπιγραμμα-
 ὄσον δ' οὖν χρόνον ἐκεῖ ἐμείναμεν, ὄψον μὲν ἡμῖν καὶ
 σιτίον ἢ γῆ ὑπῆρχε, ποτὸν δὲ τὸ γάλα τὸ ἐκ τῶν βο-
 τρυῶν. βασιλεύειν δὲ τῶν χωρίων τούτων ἐλέγετο Τυρῶν¹⁰⁷
 ἢ Σαλμωνέως, μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν ταύτην
 4 παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος λαβοῦσα τὴν τιμὴν. 4. μείναντες
 δὲ ἡμέρας ἐν τῇ νήσῳ πέντε τῇ ἕκτῃ ἐξωρηθήσαμεν, αὐ-
 ρας μὲν τινος παραπεμπούσης, λειοκύμοнос δὲ οὔσης τῆς
 θαλάττης· τῇ ὀγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ πλέοντες οὐκέτι διὰ τοῦ
 γάλακτος, ἀλλ' ἤδη ἐν ἄλμυρῷ καὶ κτανῷ ὕδατι, καθο-
 ρῶμεν ἀνθρώπους πολλοὺς ἐπὶ τοῦ πελάγους διαθέον-
 τας, ἅπαντα ἡμῖν προσεικότας καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ με-
 γέθη, πλὴν τῶν ποδῶν μόνων· ταῦτα γὰρ φέλλινα εἶχον·
 ἀφ' οὗ δὴ οἶμαι καὶ ἐκαλοῦντο Φελλόποδες. ἐθαυμάζο-
 μεν οὖν ἰδόντες οὐ βαπτίζομένους, ἀλλ' ὑπερέχοντας τῶν
 κυμάτων καὶ ἀδεῶς ὀδοιποροῦντας. οἱ δὲ καὶ προσήεσαν
 καὶ ἠσπάζοντο ἡμᾶς Ἑλληνικῇ φωνῇ ἕλεγόν τε ἐς Φελλῶ
 τὴν αὐτῶν πατρίδα ἐπείγεσθαι· μέχρι μὲν οὖν τινος συν-
 ωδοιπόρου ἡμῖν παραθέοντες, εἶτα ἀποτραπόμενοι τῆς
 ὁδοῦ βράδιζον εὐπλοίαν ἡμῖν ἐπενξάμενοι. μετ' ὀλίγον
 δὲ πολλαὶ νῆσοι ἐφαίνοντο, πλησίον μὲν ἐξ ἀριστερῶν ἢ
 Φελλῶ, εἰς ἣν ἐκεῖνοι ἔσπευδον, πόλις ἐπὶ μεγάλου καὶ
 στρογγύλου φελλοῦ κατοικουμένη· πόρρωθεν δὲ καὶ μᾶλ-
 λον ἐν δεξιᾷ πέντε μέγισται καὶ ὑψηλόταται, καὶ πῦρ
 5 πολὺ ἀπ' αὐτῶν ἀνεκαίετο. 5. κατὰ δὲ τὴν πρῶσαν μία
 πλατεῖα καὶ ταπεινὴ, σταδίους ἐπέχουσα οὐκ ἐλάττους
 πεντακοσίων. ἤδη δὲ πλησίον τε ἤμεν καὶ θαυμαστὴ τις
 αὔρα περιέπνευσεν ἡμᾶς, ἠδεῖα καὶ εὐώδης, οἷαν φησὶν
 ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος ἀπόζειν τῆς εὐδαίμονος Ἀρα-
 βίας. οἷον γὰρ ἀπὸ ῥόδων καὶ ναρκίσσων καὶ ὑακίνθων¹⁰⁸
 καὶ κρίνων καὶ ἴων, ἔτι δὲ μυρρίνης καὶ δάφνης καὶ ἀμ-
 πελάνθης, τοιοῦτον ἡμῖν τὸ ἡδὺ προσέβαλλεν. ἠσθέντες
 δὲ τῇ ὁσμῇ καὶ χρηστὰ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντες κατ'
 ὀλίγον ἤδη πλησίον τῆς νήσου ἐγιγνόμεθα· ἐνθα δὴ καὶ
 καθερωρῶμεν λιμένας τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκλύτους

καὶ μεγάλους ποταμούς τε διατρεῖς ἐξιόντος ἤρεμα ἐς τὴν θάλατταν, ἔτι δὲ λιμῶνος καὶ ὕλος καὶ ὄρνεκα μοιραῖα, τὰ μὲν ἐκ τῶν ἡρίωνων ἄγοντα, πολλὰ δὲ καὶ ἐκ τῶν κλάδων· ἄρ' τε κοῦφος καὶ εὐπνοὺς περιεπέχθη τὴν χώραν· καὶ αὖραι δὲ τινες ἤδειαι διαπνέουσαι ἤρεμα τὴν ὕλην διεσάλευον, ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν κλάδων κινουμένων τετρατὰ καὶ συνεχῆ μέλη ἀπεσφρίζετο ἑοικῶτα τοῖς ἐπ' ἐρημίας ἀλγίμασι τῶν πλαγίων αἰλῶν. καὶ μὴν καὶ βοῆ σήμεριος ἤκούετο ἄθροος, οὐ θορυβώδης, ἀλλ' οἷα γένοιτ' ἂν ἐν συμποσίῳ, τῶν μὲν αἰλούντων, τῶν δ' ἐκροδόντων, ἐπίων δὲ κροτούντων πρὸς αἰλὸν ἢ κιδάρον.

1096. τοῖσι τοῖσι ἀπασιν κηλούμενοι κατήχθημεν, ὁρμίσαντες δὲ 6 τὴν ναῦν ἀπεβαίνομεν τὸν Σαίνθαρρον ἐν αὐτῇ καὶ δύο τῶν ἐταίρων ἀπολιπόντες. προϊόντες δὲ διὰ λιμῶνος εὐανθοῦς ἐντυγχάνομεν τοῖς φρουροῖς καὶ περιπόλοις, οἱ δὲ δήσαντες ἡμᾶς ῥοδίνοις στεφάνοις — οἷτος γὰρ μέγιστος παρ' αὐτοῖς δεσμός ἐστιν — ἀνήγον ὡς τὸν ἄρχοντα, παρ' ὧν δὴ καθ' ὁδὸν ἤκούσαμεν ὡς ἡ μὲν τῆσος εἶη τῶν Μακάρων προσαγορευομένων, ἀρχὸς δὲ ὁ Κῆρς Ῥαδάμανθης. καὶ δὴ ἀναχθέντες ὡς αὐτὸν ἐν τάξει τῶν δικαζομένων ἔστημεν τέταρτοι. 7. ἦν δὲ ἡ μὲν πρώτη περὶ 7 Διάνας τοῦ Τελαμῶνος, εἴτε χρηὴ αὐτὸν σκεῖναι τοῖς ἥρωσι εἴτε καὶ μὴ· κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ ὅτι μεμῆτοι καὶ ἐαττὸν ἀπεκτόνοι. τέλος δὲ πολλῶν φηθέντων ἔγνω ὁ Ῥαδάμανθης, νῦν μὲν αὐτὸν πύομενον τοῦ Ἰλλεβόρου παροδοθῆναι Ἰπποκράτει τῷ Κῆρς ἰατρῷ, ἕτερον δὲ 110 σωφρονήσαντα μετέχειν τοῦ συμποσίου. 8. δευτέρα δὲ 8 ἦν κρίσις ἐρωτικῆ, Θησέως καὶ Μενελάου περὶ τῆς Ἑλένης διαγωνιζομένων, ποτέρῳ αὐτὴν χρηὴ στυοκαῖν. καὶ ὁ Ῥαδάμανθης ἰδίκασε Μενελάῳ σκεῖναι αὐτὴν ἅτε τοσαῦτα ποιήσαντι καὶ κινδυνεύσαντι τοῦ γάμου ἕνεκα· καὶ γὰρ αὐτῷ τῷ Θησεί καὶ ἄλλας εἶναι γυναῖκας τὴν τε Ἀμαζόνα καὶ τὰς τοῦ Μίνως θυγατέρας. 9. τρίτη δ' ἔδει 9 κασθῆ περὶ προεδρίας Ἀλεξάνδρου τε τῷ Φιλίππῳ καὶ Ἀντίβῳ τῷ Καρχηδονίῳ, καὶ ἔδοξε προέχειν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ θρόνος αὐτῷ ἐτέθη παρὰ Κίρον τὸν Πέρσην

- 10 [τὸν πρότερον]. 10. τέταρτοι δὲ ἡμεῖς προσήχθημεν· καὶ ὁ μὲν ἤρετο τί παθόντες ἔτι ζῶντες ἱεροῦ χωρίου ἐπιβαίημεν· ἡμεῖς δὲ πάντα ἐξῆς διηγησάμεθα. οὗτος δὲ μεταστησάμενος ἡμᾶς [ἐπὶ] πολλὸν χρόνον ἐσκέπτετο καὶ τοῖς συνέδροις ἐκοινοῦτο περὶ ἡμῶν. συνήδρευον δὲ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ὁ Ἀθηναῖος. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτῷ, ἀπεφῆνατο, τῆς μὲν πολυπραγμοσύνης καὶ τῆς ἀποδημίας, ἐπειδὴν ἀποθάνωμεν, δοῦναι τὰς εὐθύνας, τὸ δὲ νῦν ῥητὸν χρόνον μείναντας ἐν τῇ νήσῳ καὶ συνδιαιτηθέντας τοῖς ἥρωσιν ἀπελθεῖν. ἔταξε δὲ καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπιδημίας μὴ πλέον μηνῶν ἑπτὰ.
1111. τούντεῦθεν αὐτομάτων ἡμῖν τῶν στεφάνων περιε-
 ρυέντων ἐλελύμεθα καὶ ἐς τὴν πόλιν ἠγόμεθα καὶ ἐς τὸ
 τῶν Μακάρων συμπόσιον. αὐτὴ μὲν οὖν ἡ πόλις πᾶσα
 χρυσῇ, τὸ δὲ τεῖχος περικείται σμαράγδινον· πύλαι δὲ
 εἰσιν ἑπτὰ, πᾶσαι μονόξυλοι κινναμώμινοι· τὸ μέντοι
 ἔδαφος τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ τείχους γῆ ἐλεφαντίνη,
 ναοὶ δὲ πάντων θεῶν βηρύλλου λίθου ὑψοδομημένοι·
 καὶ βωμοὶ ἐν αὐτοῖς μέγιστοι μονόλιθοι ἀμεθύστινοι, ἐφ'
 ὧν ποιοῦσι τὰς ἐκατόμβας. περὶ δὲ τὴν πόλιν ῥεῖ ποτα-
 μὸς μύρον τοῦ καλλίστου τὸ πλάτος πήχεων ἑκατὸν βα-
 σιλικῶν, βάθος δὲ πεντήκοντα, ὥστε νεῖν εὐμαρῶς. λου-
 τρὰ δ' αὐτοῖς οἴκοι μεγάλοι ὑάλινοι, τῷ κινναμώμῳ
 ἐγκαϊόμενοι· ἀντὶ μέντοι ὕδατος ἐν ταῖς πύλαις δρόσος
1212. 12. ἐσθῆτι δὲ χρῶνται ἀραχνίοις λεπτοῖς,
 πορφυροῖς. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ
 διαφανεῖς καὶ ἄσαρκοι εἰσι, μορφῆς δὲ ἰδέαν μόνην
 [ἔχουσι καὶ] ἐμφαίνουσι, καὶ ἀσώματοι ὄντες ὁμῶς
 συνεστᾶσι καὶ κινουῦνται καὶ φρονοῦσι καὶ φωνὴν ἀφιαῖσι,
 καὶ ὅλως ἔοικε γυμνὴ τις ἢ ψυχὴ αὐτῶν περιπολεῖν τὴν
 τοῦ σώματος ὁμοιότητα περικειμένη· εἰ γοῦν μὴ ἄψαιτό
 τις, οὐκ ἂν ἐλέγξειε μὴ εἶναι σῶμα τὸ ὀρώμενον· εἰσὶ
 γὰρ ὡσπερ σκιαὶ ὀρθαί (†), οὐ μέλαιναί. γηράσκει δὲ οὐ-
 δεῖς, ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ παραμένει. οὐ μὴν
 οὐδὲ νῦξ παρ' αὐτοῖς γίνεται, οὐδὲ ἡμέρα πάντ' λαμπρὰ·
 καθάπερ γὰρ τὸ λυκανγὲς ἤδη πρὸς ἑὼ μηδέπω ἀνατεί-

λαντος ἡλίου, τοιοῦτο φῶς ἐπέχει τὴν γῆν. καὶ μέντοι καὶ ὄραν μίαν ἴσασι τοῦ ἔτους· αἰὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἕα ἔστι καὶ εἰς ἄνεμος παρ' αὐτοῖς πνεῖ ὁ ζέφυρος. 13. ἡ δὲ ¹³ χώρα πᾶσι μὲν ἄνθεσι, πᾶσι δὲ φρυτοῖς ἡμέροις τε καὶ σκιεροῖς τέθειλεν· αἱ μὲν γὰρ ἄμτελοι δωδεκάφοροι εἰσι καὶ κατὰ μῆνα ἕκαστον καρποφοροῦσι· τὰς δὲ ῥοιάς καὶ τὰς μηλέας καὶ τὴν ἄλλην ὀπώραν ἔλεγον εἶναι τρισκαιδεκάφορον· ἐνὸς γὰρ μηνὸς τοῦ παρ' αὐτοῖς Μινῆρον δις καρποφορεῖ. ἀντὶ δὲ πυροῦ οἱ στάχυες ἄρτον ἔτοιμον ἐπ' ἄκρων φύουσιν ὥσπερ μύκητας. πηγαὶ δὲ περὶ τὴν πόλιν ὕδατος μὲν πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακόσαιοι, μέλιτος δὲ ἄλλαι τοσαῦται, μίρον δὲ πεντακόσαιοι, μικρότεραι μέντοι αὐταί· καὶ ποταμοὶ γάλακτος ἑπτὰ καὶ οἶνου ὀκτώ. 14. τὸ δὲ συμπόσιον ἔξω τῆς πόλεως πεποιήται ἐν ¹⁴ τῷ Ἡλυσίῳ καλουμένῳ πεδίῳ· λειμῶν δὲ ἔστι κάλλιστος καὶ περὶ αὐτὸν ὕλη παντοία, πικρὴ, ἐπισιαζούσα τοῖς κατακειμένοις, καὶ στρωμνὴ μὲν ἐκ τῶν ἀνθῶν ὑποβέβληται. διακονοῦνται δὲ καὶ διαφέρουσι ἕκαστα οἱ ἄνεμοι πλήν γε τοῦ οἰνοχοεῖν· τοῦτον γὰρ οὐ δέονται, ¹¹³ περὶ δὲ τὸ συμπόσιον ὑάλινά ἐστι μεγάλα δένδρα τῆς διανυεστάτης ὑάλου, καὶ καρπὸς ἔστι τῶν δένδρων τοῦτων ποτήρια παντοῖα καὶ τὰς κατασκευὰς καὶ τὰ μεγέθη. ἐπειδὴν οὖν παρή τις ἐς τὸ συμπόσιον, τρυγῆσας ἐν ἡ καὶ δύο τῶν ἐκπωμάτων παρατίθεται, τὰ δὲ αὐτὰ οἶνον πλήρη γίγνεται. οὕτω μὲν πίνουσιν. ἀντὶ δὲ τῶν στεφάνων αἱ ἀηδόνες καὶ τὰ ἄλλα μουσικὰ ὄργανα ἐκ τῶν πλησίον λειμῶνων τοῖς στόμασιν ἀνθολογοῦντα κατανίφει αὐτοὺς μετ' ὥδης ὑπερπετόμενα. καὶ μὴν καὶ μυρίζονται ὧδε· νεφέλαι πικραὶ ἀνασπάσασαι μίρον ἐκ τῶν πηγῶν καὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπιστᾶσαι ὑπὲρ τὸ συμπόσιον ἡρέμα τῶν ἀνέμων ὑποθλιβόντων ἔουσι λεπτὸν ὥσπερ δρόσον. 15. ἐπὶ δὲ τῷ δείπνῳ μουσικῇ τε καὶ ᾠδαῖς ¹⁵ σχολάζουσιν· ᾄδεται δὲ αὐτοῖς τὰ τοῦ Ομήρου ἔπη μάλιστα· καὶ αὐτὸς γὰρ πάρεστι καὶ συνευχεῖται αὐτοῖς ὑπὲρ τὸν Ὀδυσσεῖα κατακειμένος. οἱ μὲν οὖν χοροὶ ἐκ παιδῶν εἰσὶ καὶ παρθένων· ἐξάρχουσι δὲ καὶ σιγᾶδουσιν

Εὐνομός τε ὁ Λοκρὸς καὶ Ἀρίων ὁ Λέσβιος καὶ Ἀνακρέων καὶ Στισίχορος· καὶ γὰρ τοῦτον παρ' αὐτοῖς ἐθεασάμην, ἤδη τῆς Ἑλένης αὐτῷ διηλλαγμένης. ἐπειδὴν δὲ οὗτοι παύσονται ἔδοντες, δεύτερος χορὸς παρέρχεται ἐκ κύνων καὶ χελιδόνων καὶ ἀηδόνων. ἐπειδὴν δὲ καὶ οὗτοι ἔσσωσι, τότε ἤδη πᾶσα ἡ ὕλη ἐπανλεῖ τῶν ἀνέμων καταρχόντων.

16 16. μέγιστον δὲ δὴ πρὸς εὐφροσύνην ἐκείνο ἔχουσι· πη-114
γαί εἰσι δύο παρὰ τὸ συμπόσιον, ἡ μὲν γέλωτος, ἡ δὲ ἠδονῆς· ἐκ τούτων ἑκατέρας πάντες ἐν ἀρχῇ τῆς εὐωχίας πίνουσι καὶ τὸ λοιπὸν ἠδόμενοι καὶ γελῶντες διάγουσι.

17 17. Βούλομαι δὲ εἰπεῖν καὶ τῶν ἐπισήμων οὐστίνας παρ' αὐτοῖς ἐθεασάμην· πάντας μὲν τοὺς ἡμιθέους καὶ τοὺς ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντας πλήν γε τοῦ Λοκροῦ Ἀϊαντος· ἐκείνον δὲ μόνον ἔφρασκον ἐν τῷ τῶν ἀσεβῶν χώρῳ κολάζεσθαι. βαρβάρων δὲ Κύρους τε ἀμφοτέρους καὶ τὸν Σκύθην Ἀνάχαρσιν καὶ τὸν Θορᾶκα Ζάμολξιν καὶ Νομῆαν τὸν Ἰταλιώτην, καὶ μὴν καὶ Ἀνκοῦργον τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ Φωκίωνα καὶ Τέλλον τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τοὺς σοφοὺς ἄνευ Περιάνδρου. εἶδον δὲ καὶ Σωκράτην τὸν Σωφρονίσκου ἀδολεσχοῦντα μετὰ Νέστορος καὶ Παλαμήδους· περὶ δὲ αὐτὸν ἦσαν Ἰακίνθος τε ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ ὁ Θεσπιεὺς Νάρκισσος καὶ Ὑλας καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ καλοί. καὶ μοι ἐδόκει ἐρᾶν τοῦ Ἰακίνθου· πολλὰ γοῦν ἐκείνον διήλεγχεν. ἐλέγετο δὲ χαλεπαίνειν αὐτῷ ὁ Ραδάμανθους καὶ ἠπειληκῆναι πολλάκις ἐμβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς νήσου, ἣν φλυαρῆ καὶ μὴ ἐθέλη 115
ἀφρεῖς τὴν εἰρωνείαν εὐωχεῖσθαι. Πλάτων δὲ μόνος οὐ παρῆν, ἀλλ' ἐλέγετο [καὶ] αὐτὸς ἐν τῇ ἀναπλασθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ πόλει οἰκεῖν χρώμενος τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς νόμοις
18 οἷς συνέγραψεν. 18. οἱ μέντοι ἀμφ' Ἀρίστιππόν τε καὶ Ἐπίκουρον τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο ἡδέεις τε ὄντες καὶ κεχαρισμένοι καὶ συμποτικώτατοι. παρῆν δὲ καὶ Αἰσωπος ὁ Φρύξ· τοῦτῳ δὲ ὅσα καὶ γελωτοποιῶ χρώνται. Διογένης μὲν γε ὁ Σινωπεὺς τοσοῦτον μετέβαλε τοῦ τρόπου, ὥστε γῆμαι μὲν Αἰῖδα τὴν ἑταῖραν, ὀρχεῖσθαι δὲ πολλάκις ὑπὸ μέθῃς ἀνιστάμενον καὶ παροινεῖν. τῶν δὲ

Στωϊκῶν οὐδείς παρῆν· ἔτι γὰρ ἐλέγοντο ἀναβαίνειν τὸν
 τῆς ἀρετῆς ὄρθιον λόφον. ἤκούομεν δὲ καὶ περὶ Χρυσίπ-
 που ὅτι οὐ πρότερον αὐτῷ ἐπιβῆναι τῆς νήσου Θέμις,
 πρὶν τὸ τέταρτον ἑαυτὸν ἐλλεβορίσειε. τοὺς δὲ Ἀκαδημαϊ-
 κούς ἔλεγον ἐθέλειν μὲν ἐλθεῖν, ἐπέχειν δὲ ἔτι καὶ δια-
 σκέπτεσθαι· μηδὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτό πω καταλαμβάνειν,
 εἰ καὶ νῆσός τις τοιαύτη ἐστίν. ἄλλως τε καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ
 116 Ῥαδαμάνθου, οἶμαι, κρίσιν ἐδεδοίκεσαν, ἄτε καὶ τὸ κρι-
 τήριον αὐτοῖ ἀνηρχότες. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἔφρασκον
 ὄρηθέντας ἀκολουθεῖν τοῖς ἀφικνουμένοις, ὑπὸ νωθείας
 δὲ ἀπολείπεσθαι μὴ καταλαμβάνοντας καὶ ἀναστρέφειν
 ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ. 19. οὗτοι μὲν οὖν ἦσαν οἱ ἀξιολογώ-19
 τατοι τῶν παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα τὸν Ἀχιλλέα καὶ
 μετὰ τοῦτον Θησέα. περὶ δὲ σπουδῆς καὶ ἀφροδισίων
 οἷτω φρονουσί· μίσηται μὲν ἀναφανδὸν πάντων ὄρων-
 των καὶ γυναιξὶ καὶ ἄρρεσι, καὶ οὐδαμῶς τοῦτο αἰσχρὸν
 αὐτοῖς δοκεῖ· μόνος δὲ Σωκράτης διώμνυτο ἢ μὴν καθα-
 ρῶς πλησιάζειν τοῖς νέοις· καὶ μέντοι πάντες αὐτοῦ ἐπι-
 ορκεῖν κατεγίνωσκον· πολλάκις γοῦν ὁ μὲν Ὑάκινθος ἢ
 ὁ Νάρκισσος ὠμολόγουν, ἐκεῖνος δὲ ἤρνεϊτο. αἱ δὲ γυ-
 ναϊκῆς εἰσι πᾶσι κοιναὶ καὶ οὐδείς φθονεῖ τῷ πλησίον,
 ἀλλ' εἰσὶ περὶ τοῦτο μάλιστα Πλατωνικώτατοι· καὶ οἱ
 παῖδες δὲ παρέχουσι τοῖς βουλομένοις οὐδὲν ἀτιλέγοντες.
 117 20. Οὕπω δὲ δύο ἢ τρεῖς ἡμέραι διεληλίθεσαν, καὶ 20
 προσελθὼν ἐγὼ Ὀμήρω τῷ ποιητῇ, σχολῆς οὔσης ἀμφοῖν,
 τὰ τε ἄλλα ἐπυρθανόμην καὶ ὄθεν εἶη, λέγων τοῦτο μά-
 λιστα παρ' ἡμῖν εἰσέτι νῦν ζητεῖσθαι. ὁ δὲ οὐδ' αὐτὸς
 μὲν ἀγνοεῖν ἔφρασκεν ὡς οἱ μὲν Χίον, οἱ δὲ Σμινραῖον,
 πολλοὶ δὲ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν νομίζουσιν. εἶναι μὲν-
 τοι γε ἔλεγε Βαβυλώνιος, καὶ παρά γε τοῖς πολίταις οὐχ
 Ὀμηρος, ἀλλὰ Τιγράνης καλεῖσθαι· ὕστερον δὲ ὀμηρεύ-
 σασ παρά τοῖς Ἑλλήσιν ὀλλάξαι τὴν προσηγορίαν. ἔτι δὲ
 καὶ περὶ τῶν ἀφειτουμένων στίχων ἐπηρώτιον, εἰ ὑπ' ἐκεῖ-
 νου εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι. καὶ ὃς ἔφρασκε πάντας αὐτοῦ
 εἶναι. κατεγίνωσκον οὖν τῶν ἀμφὶ τὸν Ζηνόδοτον καὶ
 Ἀρίσταρχον γραμματικῶν πολλὴν τὴν ψυχρολογίαν. ἐπεὶ

- δὲ ταῦτα ἱκανῶς ἀπεκρίνατο, πάλιν αὐτὸν ἠρώτων τί δὴ ποτε ἀπὸ τῆς μήνιδος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο· καὶ ὃς εἶπεν¹¹³ οὕτως ἐπελθεῖν αὐτῷ μηδὲν ἐπιτηδεύσαντι. καὶ μὴν κάκεινο ἐπεθύμουν εἰδέναι, εἰ προτέραν ἔγραψε τὴν Ὀδύσειαν τῆς Ἰλιάδος, ὡς οἱ πολλοὶ φασιν· ὁ δὲ ἤρνεϊτο. ὅτι μὲν γὰρ οὐδὲ τυφλὸς ἦν, ὃ καὶ αὐτὸ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, αὐτίκα ἠπιστάμην· ἑώρων γάρ, ἄστε οὐδὲ πυνθάνεσθαι ἐδεόμην. πολλάκις δὲ καὶ ἄλλοτε τοῦτο ἐποίουν, εἰ ποτε αὐτὸν σχολὴν ἄγοντα ἑώρων· προσιῶν γὰρ ἂν τι ἐπυνθανόμην αὐτοῦ, καὶ ὃς προθύμως πάντα ἀπεκρίνατο, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν δίκην, ἐπειδὴ ἐκράτησεν· ἦν γὰρ τις γραφὴ κατ' αὐτοῦ εἰσηνηγεμένη ὕβρεως ὑπὸ Θεορίτου ἔφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔσχωψε, καὶ ἐνί-
21 κησεν Ὅμηρος Ὀδυσσεύς συναγορεύοντος. **21.** κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀφίκετο καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος ἐπτάκις ἀλλαγίς καὶ ἐν τοσοῦτοις ζῳοῖς βιοτεύσας καὶ ἐκτελέσας τῆς ψυχῆς τὰς περιόδους. ἦν δὲ χρυσοῦς ὅλον¹¹⁹ τὸ δεξιὸν ἡμίτομον. καὶ ἐκρίθη μὲν συμπολιτεύεσθαι αὐτοῖς, ἐνεδοιάζετο δὲ ἔτι πότερον Πυθαγόραν ἢ Εὐφορβὸν χρῆ αὐτὸν ὀνομάζειν. ὁ μέντοι Ἐμπεδοκλῆς — ἦλθε μὲν καὶ οὗτος, περιεφθός καὶ τὸ σῶμα ὅλον ὠπτημένος· — οὐ μὴν παρεδέχθη καίτοι πολλὰ ἱκετέων.
- 22.** Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐνέστη [ὁ ἀγὼν] τὰ παρ' αὐτοῖς Θανατούσια. ἠγωνοθέτει δὲ Ἀχιλλεύς τὸ πέμπτον καὶ Θησεὺς τὸ ἕβδομον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα μακρὸν ἂν εἴη λέγειν· τὰ δὲ κεφάλαια τῶν πραχθέντων διηγῆσομαι. πάλην μὲν ἐνίκησε Κᾶρος ὁ ἀφ' Ἡρακλέους Ὀδυσσεά [περὶ τοῦ στεφάνου] καταγωνισάμενος· πνυγμὴ δὲ ἴση ἐγένετο Ἀρείου τε τοῦ Αἰγυπτίου, ὃς ἐν Κορίνθῳ τέθραπται, καὶ¹²⁰ Ἐπειοῦ ἀλλήλοις συνελθόντων. παγκρατίου δ' οὐ τίθεται ἄθλα παρ' αὐτοῖς. τὸν μέντοι δρόμον οὐκέτι μέμνημαι ὅστις ἐνίκησε. ποιητῶν δὲ τῇ μὲν ἀληθείᾳ παρὰ πολὺ ἐκράτει Ὅμηρος, ἐνίκησε δὲ ὅμως Ἡσίοδος. τὰ δὲ ἄθλα ἦν ἅπασι στέφανος πλακεῖς ἐκ πτερῶν ταιωνείων.
- 23.** **23.** Ἄρτι δὲ τοῦ ἀγῶνος συντετελεσμένου ἠγγέλλοντο οἱ ἐν τῷ χώρῳ τῶν ἀσεβῶν κολαζόμενοι ἀπορρη-

ξαντες τὰ δεσμὰ καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες ἐλαύ-
 ρειν ἐπὶ τὴν νῆσον· ἤγεισθαι δὲ αὐτῶν Φάλαριν τε τὸν
 Ἀχραγαρτῖνον καὶ Βούσιριν τὸν Αἰγύπτιον καὶ Διομήδην
 121 τὸν Θοῦρα καὶ τοὺς περὶ Σκείρωνα καὶ Πιτυοκάμπτην.
 ὡς δὲ ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ραδάμανθυς, ἐκτάττει τοὺς ἥρωας
 ἐπὶ τῆς ἡτόνος· ἤγειτο δὲ Θησεύς τε καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ
 Αἴας ὁ Τελαμώνιος ἤδη σωφρονῶν· καὶ συμμίζαντες
 ἐμάχοντο καὶ ἐνίκησαν οἱ ἥρωες Ἀχιλλεύς τὰ πλείστα
 κατορθώσας. ἤριστευσεν δὲ καὶ Σωκράτης ἐπὶ τῷ δεξιῷ
 ταχθεὶς πολὺ μᾶλλον ἢ ὅτε ζῶν ἐπὶ Δηλίῳ ἐμάχετο. προσ-
 ωπίτων γὰρ τῶν πολεμίων οὐκ ἔφυγε καὶ τὸ πρόσωπον
 ἄτρεπτος ἦν· ἐφ' οἷς καὶ ὕστερον ἐξηρέθη αὐτῷ ἀριστεῖον,
 καλὸς τε καὶ μέγιστος παράδεισος ἐν τῷ προαστείῳ, ἔνθα
 καὶ συγκαλῶν τοὺς ἐταίρους διελέγετο Νεκρακαθημίαν
 122 τὸν τόπον προσαγορεύσας. 24. συλλαβόντες οὖν τοὺς 24
 νενικημένους καὶ δῆσαντες αὐτοὺς ἀπέπεμψαν ἔτι μᾶλλον
 κολασθησομένους. ἔγραψε δὲ καὶ ταύτην τὴν μάχην Ὀμη-
 ρος καὶ ἀπιόντι μοι ἔδωκε τὰ βιβλία κομίζειν τοῖς παρ'
 ἡμῖν ἀνθρώποις· ἀλλ' ὕστερον καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἄλ-
 λων ἀπώλεσαμεν. ἦν δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ποιήματος αὕτη,
 τὴν δέ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, μάχην νεκῶν ἡρώων.
 τότε δ' οὖν κῆρυκεύς ἐψήσαντες, ὥσπερ παρ' αὐτοῖς νό-
 μος ἐπειδὴν τὸν πόλεμον κατορθώσωσιν, εἰσιπύοντο τὰ
 ἐπινίκια καὶ ἑορτὴν μεγάλην ἤγον· μόνος δὲ ταύτης οὐ
 μετεῖχε Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσιτος πόρρω ἐκαθέζετο μν-
 σατιόμενος τὴν κυμοφαγίαν.

25. Ἦδη δὲ μηνῶν ἕξ διεληλυθότων περὶ μεσοῦντα 25
 τὸν ἑβδομον νεώτερα συνίστατο πράγματα· Κινύρας γὰρ
 ὁ τοῦ Σκινθάρου παῖς μέγας τε ὦν καὶ καλὸς ἦρα [ἐπὶ]
 πολὺν ἤδη χρόνον τῆς Ἑλένης, καὶ αὕτη δὲ οὐκ ἀφανὴς ἦν
 ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τὸν νεανίσκον· πολλάκις γοῦν καὶ
 διένευον ἀλλήλοις ἐν τῷ συμποσίῳ καὶ προὔπινον καὶ
 μόνοι ἔξανιστάμενοι ἐπλανῶντο περὶ τὴν ὕλην. καὶ
 δὴ ποτε ὑπ' ἔρωτος ἀμχανίας ἐβουλεύσατο ὁ Κινύρας
 123 ἀρπάσας τὴν Ἑλένην φυγεῖν. ἐδόκει δὲ κάκεινῃ ταῦτα,
 οἶχεσθαι ἀπιόντας ἕς τινα τῶν ἐπικειμένων νήσων, ἦτοι

ἐς τὴν Φελλῶ ἢ ἐς τὴν Τυρόεσσαν. συνωμότας δὲ πάσαι
 προσειλήφεσαν τρεῖς τῶν ἐταίρων τῶν ἐμῶν τοὺς Θρασυ-
 τάτους. τῷ μέντοι πατρὶ ταῦτα οὐκ ἐμήνυσεν· ἠπίστατο
 γὰρ ὑπ' αὐτοῦ κωλυθησόμενος. ὡς δὲ ἐδόκει αὐτοῖς, ἐτέ-
 λουν τὴν ἐπιβουλὴν. καὶ ἐπειδὴ νῦξ ἐγένετο — ἐγὼ μὲν
 οὐ παρῆν· ἐτύγχανον γὰρ ἐν τῷ συμποσίῳ κοιμώμε-
 νος — οἱ δὲ λαθόντες τοὺς ἄλλους ἀναλαβόντες τὴν Ἑλέ-
 26 νην ὑπὸ σπουδῆς ἀνήχθησαν. 26. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον
 ἀνεγρόμενος ὁ Μενέλεως ἐπεὶ ἔμαθε τὴν εὐνὴν κενὴν
 τῆς γυναικός, βοήν τε ἴστη καὶ τὸν ἀδελφὸν παραλαβὼν
 ἦει πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Ῥαδάμανθυν. ἡμέρας δὲ ὑπο-
 φαινούσης ἔλεγον οἱ σκοποὶ καθορᾶν τὴν ναῦν οὐ πολὺ
 ἀπέχουσαν· οὕτω δὴ ἐμβιβάσας ὁ Ῥαδάμανθυσ πεντή-
 κοντα τῶν ἡρώων ἐς ναῦν μονόξυλον ἀσφοδελλινὴν παρ-
 ἠγγειλε διώκειν· οἱ δὲ ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες περὶ
 μεσημβρίαν καταλαμβάνουσι αὐτοὺς ἄρτι ἐς τὸν γα-
 λακτώδη ὠκεανὸν ἐμβαίνοντας πλησίον τῆς Τυρόεσσης·
 παρὰ τοσοῦτον ἤλθον διαδρᾶναι· καὶ ἀναδησάμενοι τὴν¹²⁴
 ναῦν ἀλύσει ῥοδινῇ κατέπλεον. ἡ μὲν οὖν Ἑλένη ἐδάκρυνέ
 τε καὶ ἠσχύνετο καὶ ἐνεκαλύπτετο, τοὺς δὲ ἀμφὶ τὸν Κι-
 νύραν ἀνακρίνας πρότερον ὁ Ῥαδάμανθυσ, εἴ τινες καὶ
 ἄλλοι αὐτοῖς συνίσασιν, ὡς οὐδένα εἶπον, ἐκ τῶν αἰδοίων
 δήσας ἀπέπεμψεν ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χώρον μαλάχῃ πρό-
 27 τερον μαστιγωθέντας. 27. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ ἡμᾶς ἐμ-
 προθέσμονς ἐκπέμπειν ἐκ τῆς νήσου τὴν ἐπιούσαν ἡμέ-
 ραν μόνην ἐπιμείναντας. ἐνταῦθα δὴ ἐγὼ ἐποινιώμην
 τε καὶ ἐδάκρουν οἷα ἔμελλον ἀγαθὰ καταλιπὼν αὐθις
 πλανηθῆσεσθαι. αὐτοὶ μέντοι παρεμυθοῦντο λέγοντες οὐ
 πολλῶν ἐτῶν ἀφίξεσθαι πάλιν ὡς αὐτοὺς, καὶ μοι ἤδη
 θρόνον τε καὶ κλισίαν ἐς τοῦπιὸν ἐπεδείκνυσαν πλησίον
 τῶν ἀρίστων. ἐγὼ δὲ προσελθὼν τῷ Ῥαδαμάνθυι πολλὰ
 ἰκέτευον εἰπεῖν τὰ μέλλοντα καὶ ὑποδείξαι μοι τὸν πλοῦν.
 ὁ δὲ ἔφρασκεν ἀφίξεσθαι μὲν ἐς τὴν πατριδα πολλὰ πρό-
 τερον πλανηθέντα καὶ κινδυνεύσαντα, τὸν δὲ χρόνον
 οὐκέτι τῆς ἐπανόδου προσθεῖναι ἠθέλησεν· ἀλλὰ δὴ καὶ
 δεικνὺς τὰς πλησίον νήσους — ἐφαίνοντο δὲ πέντε τὸν

ἀριθμόν, ἄλλη δὲ ἔκτη πόρρωθεν — ταύτας μὲν εἶναι
 ἔφασκε τὰς τῶν ἀσεβῶν, τὰς πλησίον, „Ἄφ' ὧν δὴ, ἔφη,
 τὸ πολὺ πῦρ ὄρεας καιόμενον, ἔκτη δὲ ἐκείνη τῶν ὀνει-
 125 ρων ἢ πόλις· μετὰ ταύτην δὲ ἢ τῆς Καλυψοῦς νῆσος,
 ἀλλ' οὐδέπω σοι φαίνεται. ἐπειδὴν δὲ ταύτας παραπλευ-
 σης, τότε δὴ ἀφίξῃ εἰς τὴν μεγάλην ἤπειρον τὴν ἐναντίαν
 τῇ ἔφ' ἡμῶν κατοικουμένη· ἐνταῦθα δὴ πολλὰ παθῶν
 καὶ ποικίλα ἔθνη διελθὼν καὶ ἀνθρώποις ἀμείκτοις ἐπι-
 δημήσας χρόνῳ ποτὲ ἤξειε εἰς τὴν ἑμετέραν ἤπειρον“. το-
 σαῦτα εἶπε. 28. καὶ ἀνασκάσας ἀπὸ τῆς γῆς μαλάχης ῥίζαν²⁸
 ὤρεξέ μοι, ταύτην κελεύσας ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις
 προσείχεσθαι· παρήγεσε δὲ καὶ εἴ ποτε ἀφικοίμην εἰς
 τήνδε τὴν γῆν, μήτε πῦρ μαχαίρα σκαλεῖν μήτε θεό-
 μους ἐσθλῆν μήτε παιδί ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαιδέκα ἔτη πλη-
 σιάζειν· τούτων γὰρ ἂν μειντημένον ἐλπίδας ἔχειν τῆς
 εἰς τὴν νῆσον ἀφίξεως. τότε μὲν οὖν τὰ περὶ τὸν πλοῦν
 παρεσκευαζόμεν, καὶ ἐκεῖ καιρὸς ἦν, συνεισιτώμην αὐ-
 τοῖς. τῇ δ' ἐπιούσῃ προσελθὼν πρὸς Ὅμηρον τὸν ποιη-
 τὴν ἐδεήθην αὐτοῦ ποιῆσαί μοι δίστιχον ἐπίγραμμα· καὶ
 ἐπειδὴ ἐποίησε, στήλην βηρύλλου λίθου ἀναστήσας ἐπέ-
 γραψα πρὸς τῷ λιμένι. τὸ δὲ ἐπίγραμμα ἦν τοιοῦτον·

Λουκιάτὸς τάδε πάντα φίλος μακάρεσσι θεοῖσιν
 εἰδέ τε καὶ πάλιν ἦλθεν ἔην εἰς πατρίδα γαίαν.

126 29. μέγας δὲ κάκεινην τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιούσης ἀηρό-²⁹
 μιν τῶν ἠρώων παραπεμπόντων. ἔνθα μοι καὶ Ὀδυσσεὺς
 προσελθὼν λάθρα τῆς Πηνελόπης δίδωσιν ἐπιστολὴν εἰς
 Ὠγγίον τὴν νῆσον Καλυψοῖ κομίζειν. συνέπεμψε δὲ μοι
 ὁ Ῥαδάμανθης τὸν πορθμέα Ναύπλιον, ἵν' εἰ καταχθείη-
 μεν εἰς τὰς νῆσους, μηδεὶς ἡμῶς συλλάβῃ ἅτε κατ' ἄλλην
 ἔμποριαν καταπλέοντας. ἐπεὶ δὲ τὸν εὐώδη αἴερα προϊόν-
 τες παρεληλύθειμεν, αὐτίκα ἡμᾶς ὁσμὴ τε δεινὴ διεδέχετο
 οἶον ἀσφάλτου καὶ θείου καὶ πίττης ἅμα καιομένων, καὶ
 κνῖσα δὲ ποτηρὰ καὶ ἀφόρητος ὥσπερ ἀπ' ἀνθρώπων
 ὀπτωμένων, καὶ ὁ αἶρ ζοφερός καὶ ὀμιχλώδης, καὶ κατέ-
 σταξεν ἔξ αὐτοῦ ὄροσος πιττίνῃ· ἠκούομεν δὲ καὶ μαστί-
 γων ψόφρον καὶ ὀλωγῆν ἀνθρώπων πολλῶν. 30. ταῖς μὲν 30

οὖν ἄλλαις οὐ προσέσχομεν, ἧ δὲ ἐπέβημεν, τοιαύδε ἦν· κύκλι μὲν πᾶσα κρημνώδης καὶ ἀπόξυρος, πέτραις καὶ τραχώσι κατεσκληκυῖα, δένδρον δ' οὐδὲν οὐδὲ ὕδωρ ἐνῆν· ἀνερπίσαντες δὲ ὅμως κατὰ τοὺς κρημνοὺς προήειμεν διὰ τινος ἀκανθώδους καὶ σκολόπων μεστῆς ἀτραποῦ, πολλὴν ἀμορφίαν τῆς χώρας ἐχούσης. ἐλθόντες δὲ ἐπὶ τὴν εἰρκτὴν καὶ τὸ κολαστήριον πρῶτα μὲν τὴν φύσιν τοῦ τόπου ἐθαυμάζομεν· τὸ μὲν γὰρ ἔδαφος αὐτὸ μαχαίραις καὶ σκόλοπι πάντῃ ἐξηρθήκει, κύκλι δὲ ποταμοὶ περιέρρεον, ὁ μὲν βορβόρον, ὁ δὲ δεύτερος αἵματος, ὁ δὲ ἔνδον πυρός, πᾶν μέγας οὗτος καὶ ἀπέρατος, καὶ ἔρρει ὡσπερ ὕδωρ καὶ ἐκυματοῦτο ὡσπερ θάλαιτα, καὶ ἰχθῦς δὲ εἶχε πολλούς, τοὺς μὲν δαλοῖς προσεικίσις, τοὺς δὲ μικροὺς ἀνθραξι πεπυρωμένους, ἐκάλου δὲ αἰ-
31 τοὺς λυχνίσκουσ. **31.** εἴσοδος δὲ μία στενὴ διὰ πάντων ἦν καὶ πυλωρὸς ἐφειστήκει Τίμων ὁ Ἀθηναῖος. παρελθόντες δὲ ὅμως τοῦ Ναυπλίου καθηγουμένου ἐωρῶμεν κολαζομένους πολλοὺς μὲν βασιλέας, πολλοὺς δὲ καὶ ἰδιώτας, ὧν ἐτίους καὶ ἐγνωρίζομεν· εἶδομεν δὲ καὶ τὸν Κινύραν καπνῷ ὑποτυφόμενον ἐκ τῶν αἰδοίων ἀπηρητημένον. προσετίθεσαν δὲ οἱ περιηγηταὶ καὶ τοὺς ἐκάστιον βίους καὶ τὰς αἰτίας ἐφ' αἷς κολάζονται· καὶ μεγίστας ἀπασῶν τιμωρίας ὑπέμενον οἱ ψευδάμενοί τι παρὰ τὸν βίον καὶ οἱ μὴ τάληθῆ συγγεγραφότες, ἐν οἷς καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος ἦν καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι πολλοί. τούτους οὖν ὁρῶν ἐγὼ χρηστὰς εἶχον ἐς τοῦπιόν τὰς ἐλλπίδας· οὐδὲν
32 γὰρ ἐμαντῷ ψεῦδος εἰπόντι συνηπιστάμην. **32.** ταχέως δ' οὖν ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ναῦν — οὐ γὰρ ἠδυνάμην φέρειν τὴν ὄψιν — ἀσπασάμενος τὸν Ναύπλιον ἀπέπλευσα· καὶ μετ' ὀλίγον ἐφαίνετο πλησίον ἢ τῶν ὄνειρων νῆσος, ἀμυδρὰ καὶ ἀσαφὴς ἰδεῖν· ἔπασχε δὲ καὶ αὐτῇ τοῖς ὄνειροις τι παραπλήσιον· ὑπεχώρει γὰρ προσιόντων
12 ἡμῶν καὶ ὑπέφευγε καὶ πορρωτέρω ὑπέβαινε. καταλαβόντες δὲ ποτε αὐτὴν καὶ ἐσπλεύσαντες ἐς τὸν Ὑπνον λιμένα προσαγορευόμενον πλησίον τῶν πυλῶν τῶν ἐλεφαντίνων, ἧ τὸ τοῦ Ἀλεκτρούνοσ ἱερόν ἐστι, περὶ δείλην

ὄψιαν ἀπεβαίνομεν, παρελθόντες δὲ ἐς τὴν πόλιν πολλοὺς
 ὄνειρους καὶ ποικίλους ἐωρῶμεν. πρῶτον δὲ βούλομαι
 περὶ τῆς πόλεως εἰπεῖν, ἐπεὶ μηδὲ ἄλλῳ τινὶ γέγραπται
 περὶ αὐτῆς, ὅς δὲ καὶ μόνος ἐπεμνήσθη Ὅμηρος, οὐ πᾶν
 ἀκριβῶς συνέγραψε. 33. κύκλῳ μὲν περὶ πᾶσαν αὐτὴν 33
 ἔλη ἀνέστηκε, τὰ δένδρα δὲ ἐστὶ μήκωνες ὑψηλαὶ καὶ
 μανθραγόραι καὶ ἐπ' αὐτῶν πολὺ τι πλήθος νυκτερίδων·
 τοῦτο γὰρ μόνον ἐν τῇ νήσῳ γίνεται ὄρεον. ποταμὸς δὲ
 παραρρεῖ πλησίον ὃ ὑπ' αὐτῶν καλούμενος Νυκτιπορος,
 καὶ πηγαὶ δύο παρὰ τὰς πύλας· ὀνόματα καὶ ταύταις, τῇ
 μὲν Νήγητος, τῇ δὲ Παννυχία. ὁ περιβολὸς δὲ τῆς πό-
 λεως ὑψηλὸς τε καὶ ποικίλος, ἴριδι τὴν χροῖαν ὁμοιότα-
 τος. πύλαι μέντοι ἔπεισιν οὐ δύο, καθάπερ Ὅμηρος εἴ-
 ρηκεν, ἀλλὰ τέτταρες, δύο μὲν πρὸς τὸ τῆς Βλακείας
 129 πεδῖον ἀποβλέπουσαι, ἡ μὲν σιδηρᾶ, ἡ δὲ ἐκ κεράμου
 πεποιημένη, καθ' ἃς ἐλέγοντο ἀποδημεῖν αὐτῶν οἱ τε
 φοβεροὶ καὶ φορικοὶ καὶ ἀπηνεῖς, δύο δὲ πρὸς τὸν λιμένα
 καὶ τὴν θάλατταν, ἡ μὲν κερατίνη, καθ' ἣν ἡμεῖς παρήλ-
 θομεν, ἡ δὲ ἐλεφαντίνη. εἰσιόντι δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐν δεξιᾷ
 μὲν ἐστὶ τὸ Νυκτιφῶν· σέβουσι γὰρ θεῶν ταύτην μάλιστα
 καὶ τὸν Ἀλεκτρινόνα· ἐκείνῳ δὲ πλησίον τοῦ λιμένος τὸ
 ἱερὸν πεποιήται. ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὰ τοῦ Ὑπνου βασιλεία.
 οὗτος γὰρ δὴ ἄρχει παρ' αὐτοῖς σατράπης δύο καὶ ὑπάρ-
 χους πεποιημένος, Ταραξίωνα τε τὸν Ματαιιογένουσ καὶ
 Πλουτοκλέα τὸν Φαντασίωνοσ. ἐν μέσῃ δὲ τῇ ἀγορᾷ πηγὴ
 τίς ἐστίν, ἣν καλοῦσι Καρεῶτιν· καὶ πλησίον ναοὶ δύο,
 Ἀπάτης καὶ Ἀληθείας· ἐνθα καὶ τὸ ἄδντόν ἐστιν αὐτοῖς
 καὶ τὸ μαντεῖον, οὗ προειστίηκει προφητεύων Ἀντιφῶν
 ὃ τῶν ὄνειρων ὑποκριτής, ταύτης παρὰ τοῦ Ὑπνου λαχὼν
 τῆς τιμῆς. 34. αὐτῶν μέντοι τῶν ὄνειρων οὔτε φύσις 34
 οὔτε ἰδέα ἢ αὐτῆ. ἀλλ' οἱ μὲν μακροὶ τε ἦσαν καὶ μαλα-
 κοὶ καὶ [καλοὶ καὶ] εὐεδαεῖς, οἱ δὲ σκληροὶ καὶ μικροὶ καὶ
 ἄμορφοι, καὶ οἱ μὲν χρυσοὶ, ὡς ἐδόκουν, οἱ δὲ ταπει-
 130 νοὶ τε καὶ εὐτελεῖς. ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς καὶ πτερωτοὶ τινες
 καὶ τερατώδεις, καὶ ἄλλοι καθάπερ ἐς πομπὴν διεσκευ-
 ασμένοι, οἱ μὲν ἐς βασιλείας, οἱ δὲ ἐς θεοὺς, οἱ δὲ εἰς

ἄλλα τοιαῦτα κεκοσμημένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνω-
 ρίσαμεν πάλοι παρ' ἡμῖν ἑωρακότες, οἳ δὴ καὶ προσήεσαν
 καὶ ἡσπάζοντο ὡς ἂν καὶ συνήθεις ὑπάρχοντες, καὶ παρα-
 λαβόντες ἡμᾶς καὶ κατακοιμίσαντες πάννυ λαμπρῶς καὶ
 δεξιῶς ἐξένιζον, τὴν τε ἄλλην ὑποδοχὴν μεγαλοπρεπῆ
 κατασκευάσαντες καὶ ὑπισχνόμενοι βασιλέας τε ποιή-
 σειν καὶ σατράπας. ἔνιοι δὲ καὶ ἀπήγον ἡμᾶς ἐς τὰς
 πατρίδας καὶ τοὺς οἰκείους ἐπεδείκνυον καὶ αὐθημερόν
 35 ἐπανήγον. 35. ἡμέρας μὲν οὖν τριάκοντα καὶ ἕσας νύκτας
 παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν καθεύδοντες καὶ εὐωχούμενοι.
 ἔπειτα ἄφνω βροντῆς μεγάλης καταρραγεῖσης ἀνεγρόμε-
 νοι καὶ ἀναθορόντες ἀνήχθημεν ἐπισιτισάμενοι. τριταῖοι
 δ' ἐκεῖθεν τῇ Ὠγγύϊα νήσῳ προσσχόντες ἐπιβαίνομεν.
 πρότερον δ' ἐγὼ λύσας τὴν ἐπιστολὴν ἀνεγίνωσκον τὰ
 γεγραμμένα. ἦν δὲ τοιάδε· „Ὀδυσσεὺς Καλυψοῖ χαιρεῖν.
 Ἴσθι με, ὡς τὰ πρῶτα ἐξέπλευσα παρὰ σοῦ τὴν σχεδίαν
 κατασκευασάμενος, ναυαγία χρησάμενον μόλις ὑπὸ Λευ-
 κοθέας διασωθῆναι ἐς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν, ὑφ'
 ὧν ἐς τὴν οἰκίαν ἀποπεμφθεὶς κατέλαβον πολλοὺς τῆς 131
 γυναικὸς μνηστῆρας ἐν τοῖς ἡμετέροις τρυφῶντας· ἀπο-
 κτείνας δὲ ἅπαντας ὑπὸ Τηλεγόνου ὕστερον τοῦ ἐκ Κίρκης
 μοι γενομένου ἀνηρέθην, καὶ νῦν εἰμι ἐν τῇ Μακά-
 ρων νήσῳ πάννυ μεταρῶν ἐπὶ τῷ καταλιπεῖν τὴν παρὰ
 σοὶ διαίταν καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ προτεινομένην ἀθανασίαν.
 ἦν οὖν καιροῦ λάβωμαι, ἀποδράς ἀφίξομαι πρὸς σέ.“
 ταῦτα μὲν ἐδήλου ἢ ἐπιστολή, καὶ περὶ ἡμῶν, ὅπως ξε-
 36 νισθῶμεν. 36. ἐγὼ δὲ προελθὼν ὀλίγον ἀπὸ τῆς θαλατ-
 τῆς εὔρον τὸ σπῆλαιον τοιοῦτον οἶον Ὅμηρος εἶπε, καὶ
 αὐτὴν ταλασιουργοῦσαν. ὡς δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἔλαβε καὶ
 ὑπελέξατο, πρῶτα μὲν ἐπὶ πολὺ ἐδάκρυεν, ἔπειτα δὲ
 παρεκάλει ἡμᾶς ἐπὶ ξένια καὶ εἰστία λαμπρῶς καὶ περὶ
 τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐπυρθάνετο καὶ περὶ τῆς Πηνελόπης,
 ὅποια τε εἶη τὴν ὄψιν καὶ εἰ σώφρων, καθάπερ Ὀδυσσεὺς
 πάλοι περὶ αὐτῆς ἐκόμπαζε· καὶ ἡμεῖς τοιαῦτα ἀπεκρι-
 νάμεθα, ἐξ ὧν εἰκάζομεν εὐφρανεῖσθαι αὐτήν. τότε
 μὲν οὖν ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν πλησίον ἐπὶ τῆς ἡϊόνος

ἐκοιμήθημεν. 37. ἔωθεν δὲ ἀνηγόμεθα σφοδρότερον κατι-37
 όντος τοῦ πνεύματος· καὶ δὴ χειμασθέντες ἡμέρας δύο
 τῇ τρίτῃ περιπίπτομεν τοῖς Κολοκυνθοπειραταῖς. ἄνθρω-
 ποι δὲ εἰσιν οὗτοι ἄγριοι ἐκ τῶν πλησίον νήσων ληστεύον-
 132τες τοὺς παραπλέοντας. τὰ πλοῖα δὲ ἔχουσι μεγάλα κολο-
 κύνθινα τὸ μῆκος πήχεων ἐξήκοντα· ἐπειδὴν γὰρ ξηρά-
 νωσι τὴν κολοκύνθαν, κοιλάναντες αὐτὴν καὶ ἐξελόντες
 τὴν ἐντεριώνην ἐμπλέουσιν, ἰστοῖς μὲν χρώμενοι καλα-
 μίνοις, ἀντὶ δὲ τῆς ὀθόνης τῷ φύλλῳ τῆς κολοκύνθης.
 προσβαλόντες οὖν ἡμῖν ἀπὸ δύο πληρωμάτων ἐμάχοντο
 καὶ πολλοὺς κατετραυματίζον βάλλοντες τῷ σπέρματι
 τῶν κολοκυνθῶν. ἀγχωμάλως δὲ ἐπὶ πολὺ ναυμαχοῦν-
 τες περὶ μεσημβρίαν εἶδομεν κατόπιν τῶν Κολοκυνθο-
 πειρατῶν προσπλέοντας τοὺς Καρνοναῦτας. πολέμιοι δὲ
 ἦσαν ἀλλήλοις, ὡς ἔδειξαν· ἐπεὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἤσθοντο
 αὐτοῖς ἐπιόντας, ἡμῶν μὲν ὀλιγόρησαν, τραπόμενοι δὲ
 ἐπ' ἐκείνους ἐνανμάχον. 38. ἡμεῖς δὲ ἐν τοσοῦτῳ ἐπά-38
 ραντες τὴν ὀθόνην ἐφείγομεν ἀπολιπόντες αὐτοὺς μαχο-
 μένοις. καὶ δήλοι ἦσαν κρατήσοντες οἱ Καρνοναῦται ἅτε
 133καὶ πλείους — πέντε γὰρ εἶχον πληρώματα — καὶ ἀπὸ
 ἰσχυροτέρων νεῶν μαχόμενοι· τὰ γὰρ πλοῖα ἦν αὐτοῖς
 κελύφη, καρῶν ἡμίτομα, κεκενωμένα, μέγεθος δὲ ἐκά-
 στου ἡμιτόμου ἐς μῆκος ὀργυαὶ πεντεκαίδεκα. ἐπεὶ δὲ
 ἀπεκρύψαμεν αὐτοὺς, ἰώμεθά τε τοὺς τραυματίας καὶ τὸ
 λοιπὸν ἐν τοῖς ὄπλοις ἦμεν ὡς ἐπίπαν ἀεὶ τινὰς ἐπιβου-
 λὰς προσδεχόμενοι· οὐ μάτην. 39. οὕτω γοῦν ἐδεδύκει39
 ὁ ἥλιος, καὶ ἀπὸ τινος ἐρήμου νήσου προσήλανον ἡμῖν
 ὅσον εἴκοσιν ἄνδρες ἐπὶ δελφίνων μεγάλων ὀχούμενοι,
 λησταὶ καὶ οὗτοι· καὶ οἱ δελφῖνες αὐτοὺς ἔφερον ἀσφα-
 λῶς, καὶ ἀναπηδῶντες ἐχρεμέτιζον ὡσπερ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ
 πλησίον ἦσαν, διαστάντες οἱ μὲν ἔνθεν, οἱ δὲ ἐκεῖθεν ἔβαλ-
 λον ἡμᾶς σηπταῖς ξηραῖς καὶ ὀφθαλμοῖς καρκίνων. το-
 ξευόντων δὲ καὶ ἡμῶν καὶ ἀκοντιζόντων οὐκέτι ὑπέμει-
 ραν, ἀλλὰ τραπέντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν πρὸς τὴν νήσον
 κατέφυγον. 40. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον γαλήνης οὕσης40
 134ἐλάθομεν προσοκείλαντες ἀκνόνος καλιᾶ παμμεγέθει·

σταδίων γοῦν ἦν αὐτῆ ἐξήκοντα τὸ περίμετρον. ἐπέπλει δὲ ἡ ἄλκυων τὰ ῥὰ θάλπουσα οὐ πολὺ μείων τῆς καλιᾶς. καὶ δὴ ἀναπταμένη μικροῦ μὲν κατέδυσε τὴν ναῦν τῷ ἀνέμῳ τῶν πτερῶν· ὥχεται δ' οὖν φεύγουσα γοεράν τινα φωνὴν προειμένη. ἐσβάντες δὲ ἡμεῖς ἡμέρας ἤδη ὑποφαινούσης ἐθεώμεθα τὴν καλιὰν σχεδίᾳ μεγάλῃ προσεικυῖαν ἐκ δένδρων μεγάλων συμπεφορημένην· ἐπὶ δὲ καὶ ῥὰ πεντακόσια, ἕναστον αὐτῶν Χίου πίθου περιπληθέστερον. ἤδη μέντοι καὶ οἱ νεοττοὶ ἔνδοθεν ἐφαινοντο καὶ ἔκρωζον. πελέεσιν οὖν διακόψαντες ἐν τῶν ῥῶν νεοττῶν ἄπτερον ἐξεκολάψαμεν εἴκοσι γυπῶν ἀδρότερον.

- 41 41. ἐπεὶ δὲ πλείοντες ἀπείχομεν τῆς καλιᾶς ὅσον σταδίου διακοσίους, τέρατα ἡμῖν μεγάλα καὶ θαυμασιὰ ἐπεσήμανεν· ὃ τε γὰρ ἐν τῇ πρύμνῃ χηνίσκος ἄφνω ἐπτερεύξαστο καὶ ἀνεβόησε, καὶ ὁ κυβερνήτης ὁ Σκίνθαρος φालακρὸς ἤδη ὦν ἀνεκόμησε, καὶ τὸ πάντων δὴ παραδοξότατον, ὃ [γὰρ] ἰστός τῆς νεῶς ἐβλάστησε καὶ κλάδους ἀνέφυσε καὶ ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐκαρποφόρησεν, ὃ δὲ καρπὸς ἦν σῦκα καὶ σταφυλὴ μέλαινα, οὐπω πέπειρος. ταῦτα ἰδόντες ὡς τὸ εἶκος ἐταράχθημεν καὶ ἠνχόμεθα τοῖς θεοῖς 135
- 42 ἀποτρέψαι τὸ ἀλλόκοτον τοῦ φαντάσματος. 42. οὐπω δὲ πεντακοσίους σταδίους διελθόντες εἶδομεν ὕλην μεγίστην καὶ λάσιον πιτύων καὶ κυπαρίττων. καὶ ἡμεῖς μὲν εἰκάσαμεν ἠπειρον εἶναι· τὸ δὲ ἦν πέλαγος ἄβυσσον ἀρριζοῖς δένδροις καταπεφυτευμένον· εἰστήκει δὲ τὰ δένδρα ὁμῶς ἀκίνητα, ὀρθὰ καθάπερ ἐπιπλέοντα. πλησιάσαντες γοῦν καὶ τὸ πᾶν κατανοήσαντες ἐν ἀπόρῳ εἰχόμεθα τί χρῆ δρᾶν· οὔτε γὰρ διὰ τῶν δένδρων πλεῖν δυνατόν ἦν — πυκνὰ γὰρ καὶ προσεχῆ ὑπῆρχεν — οὔτε ἀναστρέφειν ἐδόκει ῥάδιον. ἐγὼ δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ μέγιστον δένδρον ἐπεσκόπων τὰ ἐπέκεινα ὅπως ἔχοι, καὶ ἐώρων ἐπὶ σταδίους μὲν πενήκοντα ἢ ὀλίγω πλείους τὴν ὕλην οὖσαν, ἔπειτα δὲ αὖθις ἕτερον ὠκεανὸν ἐκδεχόμενον. καὶ δὴ ἐδόκει ἡμῖν ἀναθεμένους τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν κόμην τῶν δένδρων — πυκνὴ δὲ ἦν — ὑπερβιβάσαι, εἰ δυναίμεθα, εἰς τὴν θάλατταν τὴν ἐτέραν· καὶ οὕτως ἐποιούμεν. ἐκ-

θήσαντες γὰρ αὐτὴν κάλων μεγάλων καὶ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ δένδρα μόλις ἀνιμησάμεθα, καὶ θέντες ἐπὶ τῶν κλάδων, πετάσαντες τὰ ἰστία καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπλέομεν τοῦ ἀνέμου προωθούντος ἐπισυρόμενοι· ἔνθα δὴ καὶ τὸ ¹³⁶ Ἀντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος εἰσηλθέ με. φησὶ γάρ που κάκεινος·

Τοῖσιν δ' ἕληεντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι.

43. βιασάμενοι δὲ ὅμως τὴν ἕλην ἀφικόμεθα ἐς τὸ ὕδωρ, ⁴³ καὶ πάλιν ὁμοίως καθέντες τὴν ναῦν ἐπλέομεν διὰ καθαροῦ καὶ διαυγοῦς ὕδατος, ἄχρι δὴ ἐπέστημεν χάσματι μεγάλῳ ἐκ τοῦ ὕδατος διεστῶτος γεγεννημένῳ, καθάπερ ἐν τῇ γῇ πολλάκις ὀρῶμεν ὑπὸ σεισμῶν γεγόμενα διαχωρίσματα. ἡ μὲν οὖν ναῦς καθελόντων ἡμῶν τὰ ἰστία φράδιως ἔστη παρ' ὀλίγον ἐλθοῦσα κατενεχθῆναι. ὑπερκύψαντες δὲ ἡμεῖς ἐωρῶμεν βάθος ὅσον σταδίων χιλίων μάλα φοβερόν καὶ παράδοξον· εἰστήκει γὰρ τὸ ὕδωρ ὡσπερ μεμερισμένον· περιβλέτοντες δὲ ὀρῶμεν κατὰ δεξιὰ οὐ πᾶν πόρρωθεν γέφυραν ἐπεξευγμένην ὕδατος συνάπτοτος τὰ πελάγη κατὰ τὴν ἐπιφανείαν, ἐκ τῆς ἐτέρας θαλάττης ἐς τὴν ἐτέραν διαρρέοντος. προσελάσαντες οὖν ταῖς κώπαις κατ' ἐκεῖνο παρεδράμομεν καὶ μετὰ πολλῆς ἀγωνίας ἐπεράσαμεν οὐποτε προσδοκήσαντες. 44. ἐντεῦ-⁴⁴θεν ἡμᾶς ὑπεδέχτο πέλαγός τε προσηγὴς καὶ νῆσος οὐ μεγάλη, εὐπρόσιτος, συνοικουμένη· ἐνέμοντο δὲ αὐτὴν ἄγριοι ἄνθρωποι, Βουκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες, ὅλον ¹³⁷ παρ' ἡμῖν τὸν Μινώταρον ἀναπλάττουσιν. ἀποβάντες δὲ προῆεμεν ὑδρευόμενοι καὶ σιτία ληψόμενοι, εἴ ποθεν δυνηθεῖημεν· οὐκέτι γὰρ εἶχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτοῦ πλησίον εὔρομεν, ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐφαίνεται, πλὴν μυκηθμὸς πολὺς οὐ πόρρωθεν ἤκούετο. δόξαντες οὖν ἀγέλην εἶναι βοῶν, κατ' ὀλίγον προχωροῦντες ἐπέστημεν τοῖς ἀνθρώποις. οἱ δὲ ἰδόντες ἡμᾶς ἐδίωκον, καὶ τρεῖς μὲν τῶν ἑταίρων λαμβάνουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ πρὸς τὴν θάλατταν κατεφεύγομεν. εἶτα μέντοι πάντες ὀπλισάμενοι — οὐ γὰρ ἐδόκει ἡμῖν ἀτιμωρήτους περιδεῖν τοὺς φίλους — ἐμπύπτομεν τοῖς Βουκεφάλοις τὰ κρέα τῶν ἀνη-

ρημένων διαιρουμένοις· βοήσαντες δὲ πάντες ἐδιώκομεν, καὶ κτεινομέν τε ὅσον πεντήκοντα καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν, καὶ αὐθις ὀπίσω ἀνεστρέψαμεν τοὺς αἰχμαλώτους ἔχοντες. σιτίον μέντοι οὐδὲν εὔρομεν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι παρήκουν ἀποσφάττειν τοὺς εἰλημμένους, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐδοκίμαζον, ἀλλὰ δῆσας ἐφύλαττον αὐτούς, ἄχρι δὴ ἀφίκοιτο παρὰ τῶν Βουκεφάλων πρέσβεις αἰτοῦντες ἐπὶ λύτροις τοὺς συνειλημμένους· συνίεμεν γὰρ αὐτῶν διανερόντων καὶ γοερόν τι μυκωμένων ὥσπερ ἰκετερόντων. τὰ λύτρα δὲ ἦν τυροὶ πολλοὶ καὶ ἰχθύες Ξηροὶ καὶ κρόμυα καὶ ἔλαφοι τέτταρες, τρεῖς ἐκάστη πόδας ἔχουσα,¹³⁸ δύο μὲν τοὺς ὀπισθεν, οἱ δὲ πρόσω εἰς ἓνα συνεπεφύκεισαν. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς συνειλημμένους καὶ

45 μίαν ἡμέραν ἐπιμείναντες ἀνήχθημεν. **45.** ἤδη δὲ ἰχθύες τε ἡμῖν ἐφαινότο καὶ ὄρνεα παρεπέτετο καὶ ἄλλ' ὅποσα γῆς πλησίον οὔσης σημεῖα προῦφαινέτο. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ ἄνδρας εἶδομεν καινῷ τρόπῳ ναυτίλλας χρωμένους· αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται καὶ νῆες ἦσαν. λέξω δὲ τοῦ πλοῦ τὸν τρόπον· ὑπτιοὶ κείμενοι ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὀρθώσαντες τὰ αἰδοῖα — μεγάλα δὲ φέρουσιν — ἐξ αὐτῶν ὀθόνην πετάσαντες καὶ ταῖς χερσὶ τοὺς ποδεῶνας κατέχοντες ἐμπίπτοντος τοῦ ἀνέμου ἔπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τούτους ἐπὶ φελλῶν καθήμενοι ζεύξαντες δύο δελφίνας ἤλαυνόν τε καὶ ἠνιόχουν· οἱ δὲ προϊόντες ἐπεφέροντο τοὺς φελλοὺς. οὔτοι ἡμᾶς οὔτε ἠδίκουν οὔτε ἔφευγον, ἀλλ' ἤλαυνον ἀδεῶς τε καὶ εἰρηρικῶς τὸ εἶδος τοῦ ἡμετέρου πλοίου

46 θανμάζοντες καὶ πάντοθεν περισκοποῦντες. **46.** ἐσπέρας¹³⁹ δὲ ἤδη προσήχθημεν νήσῳ οὐ μεγάλῃ· κατώκητο δὲ αὕτη ὑπὸ γυναικῶν, ὡς ἐνομιζόμεν, Ἑλλάδα φωνῆν προϊεμένων· προσήεσαν γὰρ καὶ ἐδεξιοῦντο καὶ ἠσπάζοντο, πάνυ ἔταιρικῶς κεκοσμημένοι, καλαὶ πᾶσαι καὶ νεάνιδες, ποδήρεις τοὺς χιτῶνας ἐπισυρόμεναι. ἡ μὲν οὖν νῆσος ἐκαλεῖτο Καβαλοῦσα, ἡ δὲ πόλις Ὑδραμαρδία. λαβοῦσαι δ' οὖν ἡμᾶς αἱ γυναῖκες ἐκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπήγε καὶ ξένον ἐποιεῖτο. ἐγὼ δὲ μικρὸν ἀπουτᾶς — οὐ γὰρ χρησιτὰ ἔμαντευόμην — ἀκριβέστερόν τε περιβλέπων ὄρω πολ-

λῶν ἀνθρώπων ὅσα καὶ κρανία κείμενα· καὶ τὸ μὲν βοὴν
 ἰστιάναί καὶ τοὺς ἑταίρους συγκραλεῖν καὶ ἐς τὰ ὄπλα χω-
 ρεῖν οὐκ ἔδοκίμαζον. προχειρισάμενος δὲ τὴν μαλάχην
 πολλὰ τῆλόμην αὐτῇ διαφυγεῖν ἐκ τῶν παρόντων κακῶν.
 μετ' ὀλίγον δὲ τῆς ξένης διακονουμένης εἶδον τὰ σκέλη
 140 οὐ γυναικός, ἀλλ' ὄνου διπλᾶς· καὶ δὴ σπασάμενος τὸ
 ξίφος συλλαμβάνω τ' αὐτὴν καὶ δῆσας περὶ τῶν ὄλων
 ἀνέκρινον. ἡ δὲ, ἄκουσα μὲν, εἶπε δὲ ὅμως, αὐτὰς μὲν
 εἶναι θαλαττίους γυναῖκας Ὀνοσκελέας προσάγορονομέ-
 νας, τροφὴν δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους. ἐπει-
 δὲν γάρ, ἔφη, μεθύσωμεν αὐτούς, συνετηθεῖσαι κοι-
 μωμένοις ἐπιχειροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ἐκείνην μὲν
 αὐτοῦ κατέλιπον δεδεμένην, αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ
 στέγος ἔβρων τε καὶ τοὺς ἑταίρους συνεκάλουν. ἐπεὶ
 δὲ συνῆλθον, τὰ πάντα ἐμήνων αὐτοῖς καὶ τὰ τε ὅσα
 ἔδεικνον καὶ ἦγον ἔσω πρὸς τὴν δεδεμένην· ἡ δὲ αὐτὰ
 ὕδωρ ἐγένετο καὶ ἀφανῆς ἦν. ὅμως δὲ τὸ ξίφος ἐς τὸ ὕδωρ
 καθῆκα πειρώμενος· τὸ δὲ αἷμα ἐγένετο. 47. ταχέως οὖν 47
 ἐπὶ ναῦν κατέλθόντες ἀπεπλεύσαμεν· καὶ ἐπεὶ ἡμέρα
 ὑπεῖγαγε, τὴν ἠπειρον ἀποβλεπόμενοι εἰκάζομεν εἶναι
 τὴν ἀντιπέραν τῇ ὑφ' ἡμῶν οἰκουμένη κειμένην. προσ-
 κινήσαντες δ' οὖν καὶ προσευξάμενοι περὶ τῶν μελλόν-
 των ἔσκοποῦμεν, καὶ τοῖς μὲν ἐδόκει ἐπιβᾶσι μόνον αὐθις
 ὀπίσω ἀναστρέφειν, τοῖς δὲ τὸ μὲν πλοῖον αὐτοῦ κατα-
 λειπεῖν, ἀνελθόντας δὲ ἐς τὴν μεσόγειαν πειραθῆναι τῶν
 ἐνοικούντων. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐλογιζόμεθα, χειμῶν σφο-
 δρὸς ἐπιπεσὼν καὶ προσαράξας τὸ σκάφος τῷ αἰγιαλῷ
 διέλυσεν. ἡμεῖς δὲ μόλις ἐξενηξάμεθα τὰ ὄπλα ἕκαστος
 καὶ εἴ τι ἄλλο οἶός τε ἦν ἀρπασάμενοι.

Ταῦτα μὲν οὖν τὰ μέχρι τῆς ἐτέρας γῆς συνεχθέν-
 τα μοι ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ παρὰ τὸν πλοῦν ἐν ταῖς νῆ-
 σοις καὶ ἐν τῷ ἀέρι καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ κήτει καὶ ἐπειδὴ
 141 ἐξῆλθον, παρὰ τε τοῖς ἥρωσι καὶ τοῖς ὀνειροῖς καὶ τὰ
 τελενταῖα παρὰ τοῖς Βουκεφάλοις καὶ ταῖς Ὀνοσκελείαις
 τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τοῖς ἐξῆς βιβλίοις διηγῆσομαι.

ΤΥΡΑΝΝΟΚΤΟΝΟΣ.

Ἀνῆλθὲ τις ἐς τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἀποκτενῶν τὸν τύραννον· αὐτὸν μὲν οὐχ εὔρε, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ ἀποκτείναντας κατέλιπε τὸ ξίφος ἐν τῷ σώματι. ἔλθων δὲ τύραννος καὶ τὸν υἱὸν ἰδὼν ἤδη νεκρὸν τῷ αὐτῷ ξίφει ἑαυτὸν ἀπέκτεινεν. αἰτεῖ δὲ ἀνελθὼν καὶ τὸν τοῦ τυράννου υἱὸν ἀνελὼν γέρας ὡς τυραννοκτόνος.

- 1 1. Δύο τυράννοι ἀποκτείναντες, ὧς ἄνδρες δικασταί, μιᾶς ἡμέρας, τὸν μὲν ἤδη παρηβηκότα, τὸν δὲ ἀκμάζοντα καὶ πρὸς διαδοχὴν τῶν ἀδικημάτων ἐτοιμότερον, ἤκω μίαν ὁμως ἐπ' ἀμφοτέροις αἰτήσεων δωρεῖν μόνος τῶν πρόποτε τυραννοκτόνων πληγῇ μιᾶ δύο πονηροῦς ἀποσκευασάμενος καὶ φονεύσας τὸν μὲν παῖδα τῷ ξίφει, τὸν πατέρα δὲ τῇ πρὸς τὸν υἱὸν φιλοστοργίᾳ. ὁ μὲν οὖν τύραννος ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἱκανὴν ἡμῖν δέδωκε τιμωρίαν, ζῶν ἔτι μὲν τὸν υἱὸν ἐπιδῶν προσηρημένον, παρὰ τὴν τελευταίην δὲ ἠναγκασμένος, τὸ παραδοξότατον, αὐτὸς αὐτοῦ γενέσθαι τυραννοκτόνος· ὁ παῖς δὲ ὁ ἐκείνου τέθνηκε μὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὑπερέτησε δὲ μοι καὶ ἀποθανὼν πρὸς ἄλλον φόνον, ζῶν μὲν συναδικῶν τῷ πα-¹⁴²
- 2 τρὶ, μετὰ θάνατον δὲ πατροκτονήσας, ὡς ἐδύνατο. 2. τὴν μὲν οὖν τυραννίδα ὁ παύσας εἰμι ἐγὼ καὶ τὸ ξίφος, ὃ πάντα εἴργασται, ἐμόν, τὴν δὲ τάξιν ἐνήλλαξα τῶν φόνων καὶ τὸν τρόπον ἐκαινοτόμησα τῆς τῶν πονηρῶν τελευταίης, τὸν μὲν ἰσχυρότερον καὶ ἀμύνασθαι δυνάμενον αὐτὸς ἀνελὼν, τὸν γέροντα δὲ μόνον παραχωρήσας τῷ
- 3 ξίφει. 3. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ περιπτώτερόν τι ἐπὶ τούτοις ᾤμην γενήσεσθαι μοι παρ' ὑμῶν καὶ δωρεὰς λήψεσθαι ἰσαρίθμους τοῖς ἀνηρημένοις, ὡς ἂν οὐ τῶν παρόντων ἀπαλλάξας ἑμᾶς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν μελλόντων κακῶν ἐλπίδος, καὶ τὴν ἐλευθερίαν βέβαιον παρασχωῶν, οὐδεὶς παραλελειμμένου κληρονόμου τῶν ἀδικημάτων· μεταξὺ δὲ κινδυνεύω τσαῦτα κατορθώσας ἀγέραστος ἀπελθεῖν παρ' ὑμῶν καὶ μόνος στερέσθαι τῆς παρὰ τῶν

νόμων ἀμοιβῆς, οὓς διεφύλαξα. ὁ μὲν οὖν ἀντιλέγων
 οἷοσι δοκεῖ μοι οὐ κηδόμενος, ὡς φησι, τῶν κεινῶν
 τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι ἀλλοτρημένως
 καὶ ἀμνησόμενος τὸν ἐκείνοισ τοῦ θανάτου αἴτιον γενη-
 μένον. 4. ἡμεῖς δὲ ἀνάσχεσθ' ἐμοι, ὡς ἄνδρες δεκασταί, 4
 143 πρὸς ὀλίγον τὰ ἐν τῇ τυραννίδι καίπερ εἰδόσιν ἐμῖν ἀρε-
 βῶς διηγουμένου· καὶ γὰρ τὸ μέγεθος οὕτω μάθοιαι ἐν
 τῆς εὐεργεσίας τῆς ἐμῆς, καὶ αὐτοὶ μᾶλλον εὐφρανεῖσθε
 λογιζόμενοι ὡς ἀπηλλάγητε. οὐ γὰρ ὡς περ ἄλλοις τισὶν
 ἤδη συνέβη πολλὰς, ἀπλῆν καὶ ἡμεῖς τυραννίδα καὶ
 μίαν δουλείαν ὑπεμείναμεν, οὐδὲ ἐνός ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπι-
 θυμίαν δεσπότου, ἀλλὰ μόνοι τῶν κεινότε τὰ ὄμοια
 δυστιχησάντων δύο ἀνδ' ἐνός τυράντου εἶχον καὶ
 πρὸς διττὰ οἱ δυστιχεῖς ἀδικήματα διηροῦμεθα. μετρω-
 τερὸς δὲ ὁ πρεσβύτερος ἦν παρὰ πολὺ καὶ πρὸς τὰς ἀρχὰς
 βραδύτερος καὶ πρὸς τὰς κολάσεις ἡπιώτερος καὶ πρὸς
 τὰς ἐπιθυμίας ἀμβλύτερος, ὡς ἂν ἤδη τῆς ἡλικίας τὸ μὲν
 σφοδρότερον τῆς ὀρηκῆς ἐπεχοῖσιν, τὰς δὲ τῶν ἡδονῶν
 ὀρεξέεις χαλινωγυοῖσιν. καὶ πρὸς γε τὴν ἀρχὴν τῶν ἀδι-
 κημάτων ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἅκων προσήχθαι ἐλέγετο, οὐ
 πάντ' τυραννικὸς αὐτὸς ὦν, ἀλλ' εἶκον ἐκείνῳ· φιλότα-
 κνος γὰρ εἰς ἐπιβολὴν ἐγένετο, ὡς ἴδειε, καὶ πάντα ὁ
 παῖς ἦν αὐτῷ καὶ ἐκείνῳ ἐπείθετο καὶ ἤδικα ὅσα κείνῳ
 καὶ ἐκόλαζεν οὓς προστάττοι καὶ πάντα ὑπερέπει, καὶ
 ὅλιως ἐτυραννεῖτο ἐπ' αὐτοῦ καὶ δορυφόρος τῶν τοῦ παι-
 δὸς ἐπιθυμιῶν ἦν. 5. ὁ νεώτερος δὲ τῆς μὲν τιμῆς παρε- 5
 144 χῶρει καθ' ἡλικίαν ἐκείνῳ καὶ μόνον ἐξίστατο τοῦ τῆς
 ἀρχῆς ὀνόματος, τὸ δ' ἔργον τῆς τυραννίδος καὶ τὰ
 κεφάλαιον αὐτὸς ἦν, καὶ τὸ μὲν πιστὸν καὶ ἀσφαλὲς
 αὐτοῦ παρέιχε τῇ δυναστείᾳ, τὴν δὲ ἀπόλοισιν μόνος
 ἐκαρπούτο τῶν ἀδικημάτων. ἐκείνος ἦν ὁ τοῖς δορυφό-
 ροις συνέχων, ὁ τὴν φρουρὰν κρατέων, ὁ τοῖς τυραν-
 ναμένους ἐκόλλων, ὁ τοῖς ἐπιβουλεύοντασ φοβῶν, ἐκεί-
 νος ὁ τοῖς ἐφήβοις ἀνασπῶν, ὁ ἐπιβρέζων τοῖς γάμοις·
 ἐκείνῳ αἱ παρθέναι ἀτήγοντο, καὶ εἰ τινες σφαγαὶ καὶ
 εἰ τινες φηγυαὶ καὶ χερμάτων ἀφαιρέσεις καὶ βύσαναι

καὶ ὕβρεις, πάντα ταῦτα τολμήματα ἦν νεανικά. ὁ γέρων δὲ ἐκεῖνος ἠκολούθει καὶ συνηθίζει καὶ ἐπῆρει μόνον τὰ τοῦ παιδὸς ἀδικήματα, καὶ τὸ πρᾶγμα ἡμῖν ἀφόρητον καθειστική· ὅταν γὰρ αἱ τῆς γνώμης ἐπιθυμῖαι τὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξουσίαν προσλάβωσιν, οὐδένα ὄρον ποιοῦν-
6 ται τῶν ἀδικημάτων. **6.** μάλιστα δὲ ἐκεῖνο ἐλύπει, τὸ εἶδέναι μακρὰν, μᾶλλον δὲ αἰδῖον τὴν δουλείαν ἐσομένην καὶ ἐκ διαδοχῆς παραδοθησομένην τὴν πόλιν ἄλλοτε ἄλλῳ δεσπότῃ καὶ ποτηρῶν κληροτόμημα γενησόμενον τὸν δῆμον· ὡς τοῖς γε ἄλλοις οὐ μικρά τις ἐλπίς αὐτῇ, τὸ λογίζεσθαι καὶ πρὸς αὐτοὺς λέγειν, „ἀλλ’ ἤδη παύσεται, ἀλλ’ ἤδη τεθνήξεται καὶ μετ’ ὀλίγον ἐλεύθεροι γενησόμεθα.“ ἐπ’ ἐκείνων δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἠλπίζετο, ἀλλ’ ἐωρῶμεν ἤδη ἔτοιμον τὸν τῆς ἀρχῆς διάδοχον. τοιγαροῦν οὐδ’ ἐπιχειρεῖν τις ἐτόλμα τῶν γεννικῶν καὶ τὰ αὐτὰ **145** ἔμοι προαιρουμένων, ἀλλ’ ἀπέγνωστο παντάπασιν ἢ ἐλευθερία καὶ ἄμαχος ἢ τυραννὶς ἐδόκει πρὸς τοσοῦτους ἐσο-
7 μένης τῆς ἐπιχειρήσεως. **7.** ἀλλ’ οὐκ ἐμὲ ταῦτα ἐφόβησεν οὐδὲ τὸ δυσχερὲς τῆς πράξεως λογισάμενος ἀπώκνησα οὐδὲ πρὸς τὸν κίνδυνον ἀπεδειλίασα, μόνος δέ, μόνος πρὸς οὕτως ἰσχυρὰν καὶ πολλὴν τυραννίδα, μᾶλλον δὲ οὐ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ξίφους ἀνῆγειν τοῦ συμμεμαχημένου καὶ τὸ μέρος συντετυρανοκτονηκότος, πρὸ ὀφθαλμῶν μὲν τὴν τελευταίαν ἔχων, ἀλλαξόμενος δὲ ὅμως τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τῆς σφαγῆς τῆς ἐμῆς. ἐντυχὼν δὲ τῇ πρώτῃ φρουρᾷ καὶ τρεψάμενος οὐ ἔραδίως τοὺς δορυφόρους καὶ τὸν ἐντυγχάνοντα κτείνων καὶ τὸ ἀνδιστάμενον πᾶν διαφθείρων ἐπὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἔργων ἰέμεν, ἐπὶ τὴν μόνην τῆς τυραννίδος ἰσχύν, ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἡμετέρων συμφορῶν· καὶ ἐπιστὰς τῇ τῆς ἀκροπόλεως φρουρῇ καὶ ἰδὼν γεννικῶς ἀμυνόμενον καὶ ἀντι-
8 στάμενον πολλοῖς τραύμασιν ὅμως ἀπέκτεινα. **8.** καὶ ἢ μὲν τυραννὶς ἤδη καθήρητο καὶ πέρας εἶχε μοι τὸ τόλμημα. καὶ τὸ ἀπ’ ἐκείνου πάντες ἤμεν ἐλεύθεροι, ἐλείπετο δὲ ὁ γέρων ἔτι μόνος, ἄνοπλος, ἀποβεβληκῶς τοὺς φύλακας, ἀπολωλεκῶς τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἑαυτοῦ δορυ-

φόρον, ξενημος, οὐδὲ γενναίως ἐτι χειρὸς ἄξιος. ἐνταῦθα
 τοίνυν πρὸς ἑμαυτόν, ὡς ἄνθρωπος δικασταί, τὰ τοιαῦτα
 ἐλογιζόμεν· πάντα ἔχει μοι καλῶς, πάντα πέπρακται,
 146 πάντα κατώρθωται. τίνα ἂν ὁ περίλοιπος κολασθῆι τρό-
 πον; ἑμοῦ μὲν γὰρ ἀνάξιός ἐστι καὶ τῆς ἐμῆς δεξιᾶς, καὶ
 μάλιστα ἐπ' ἔργῳ λαμπρῷ καὶ νεανικῷ καὶ γενναίῳ ἀνη-
 ρημένος καταισχυνῶν ἐκείνην τὴν σφαγὴν· ἄξιον δέ τινα
 δεῖ ζητῆσαι δήμιον ἄλλον μετὰ τὴν συμφορὰν, μηδὲ τὴν
 αὐτὴν κερδαίνειν (ἦ). ἰδέτω, κολασθῆτω, παρακείμενον
 ἐχέτω τὸ ξίφος· τοῦτω τὰ λοιπὰ ἐπιτέλλομαι. ταῦτα βου-
 λευσάμενος αὐτὸς μὲν ἐκποδῶν ἀπηλλαττόμεν, τὸ δέ,
 ὅπερ ἐγὼ προὔμαντευσάμεν, διεπράξατο καὶ ἐτυραννο-
 κτόνησε καὶ τέλος ἐπέθηκε τῷ ἐμῷ δράματι. 9. πάρεμι 9
 οὖν κομίζων ὑμῖν τὴν δημοκρατίαν καὶ θαρρεῖν ἤδη προ-
 κηρύττων ἅπασιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν εὐαγγελιζόμενος. ἤδη
 οὖν ἀπολαύετε τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. κενὴ μὲν, ὡς ὄρατε,
 πονηρῶν ἢ ἀκρόπολις, ἐπιτάττει δὲ οὐδείς, ἀλλὰ καὶ τι-
 μῶν ἔξεστι καὶ δικάζειν καὶ ἀντιλέγειν κατὰ τοὺς νόμους,
 καὶ ταῦτα πάντα γέγνηται δι' ἐμὲ ὑμῖν καὶ διὰ τὴν τόλ-
 μαν τὴν ἐμὴν, καὶ τοῦ ἐνὸς ἐκείνου φρόνου, μεθ' ὃν
 οὐκέτι ζῆν κατῆρ ἐδύνατο. ἀξιῶ δ' οὖν ἐπὶ τοῦτοις τὴν
 ὀφειλομένην δοθῆναι μοι παρ' ὑμῶν δωρεάν, οὐ φιλοκερ-
 δῆς οὐδὲ μικρολόγος τις ὧν οὐδὲ ἐπὶ μισθῷ τὴν κατρίδα
 εὐεργετεῖν προσηρημένος, ἀλλὰ βεβαιωθῆναι μοι βουλό-
 μενος τὰ κατορθώματα τῆ δωρεᾶ καὶ μὴ διαβληθῆναι
 μηδὲ ἄδοξον γενέσθαι τὴν ἐπιχείρησιν τὴν ἐμὴν ὡς ἀτελῆ
 καὶ γέρωσ ἀνάξιαν κεκριμένην. 10. οὐτοσί δὲ ἀντιλέγει 10
 καὶ φησὶν οὐκ εὐλογον ποιεῖν με τιμᾶσθαι θέλοντα καὶ
 147 δωρεάν λαμβάνειν· οὐ γὰρ εἶναι τυραννοκτόνον οὐδὲ
 πεπραχθεῖ μοι τι κατὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἐνδεῖν τι τῷ ἔργῳ
 τῷ ἐμῷ πρὸς ἀπαίτησιν τῆς δωρεᾶς. πυνθάνομαι τοίνυν
 αὐτοῦ, τί λοιπὸν ἀπαιτεῖς παρ' ἡμῶν; οὐκ ἐβουλήθην;
 οὐκ ἀνήλθον; οὐκ ἐφόνευσα; οὐκ ἠλευθέρωσα; μή τις
 ἐπιτάττει; μή τις κτελεῖ; μή τις ἀπειλεῖ δεσπότης; μή
 τις με τῶν κακούργων διέφυγεν; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ
 πάντα εὐρίνης μεστὰ καὶ πάντες σφῶι οἱ νόμοι καὶ ἐλευθερία

σαφῆς καὶ δημοκρατία βέβαιος καὶ γάμοι ἀνύβριστοι καὶ παῖδες ἀδεεῖς καὶ παρθένοι ἀσφαλεῖς καὶ ἐφορτάζουσα τὴν κοινὴν εὐτυχίαν ἢ πόλιν. τίς οὖν ὁ τούτων ἀπάντων αἷτιος; τίς ὁ ἐκεῖνα μὲν παύσας, τὰ δὲ παρεσχημένους; εἰ γάρ τίς ἐστι πρὸ ἐμοῦ τιμᾶσθαι δίκαιος, παραχωρῶ τοῦ γέρωσ, ἐξισταμαι τῆς δωρεᾶς. εἰ δὲ μόνος ἐγὼ πάντα διεπραξάμην τολμῶν, κινδυνεύων, ἀνιῶν, ἀναιρῶν, κολάζων, δι' ἀλλήλων τιμωρούμενος, τί μου διαβάλλεις τὰ κατορθώματα; τί δὲ ἀχάριστον πρὸς με τὸν δῆμον ποι-

- 11 εἶς εἶναι; 11. „Οὐ γὰρ αὐτὸν ἐφόνευσας τὸν τύραννον· ὁ δὲ νόμος τυραννοκτόνῳ δίδωσι τὴν δωρεάν“. Διαφέρει δέ τι, εἰπέ μοι, ἢ αὐτὸν ἀνελεῖν ἢ τοῦ θανάτου παρασχεῖν τὴν αἰτίαν; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι· ἀλλὰ τοῦτο μόνον ὁ νομοθέτης εἶδε, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δημοκρατίαν, τὴν τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν. τοῦτ' ἐτίμησε, τοῦτ' ἄξιον ἀμοιβῆς ὑπέλαβεν, ὅπερ οὐκ ἂν εἶποις μὴ δι' ἐμὲ γεγενῆσθαι. εἰ γὰρ ἐφόνευσας δι' ὃν ἐκεῖνος ζῆν οὐκ ἐδύνατο, αὐτὸς εἴργασμαι τὴν σφαγὴν. ἐμὸς ὁ φόνος, ἢ χεῖρ 148 ἐκείνου. μὴ τοίνυν ἀκριβολογοῦ ἔτι περὶ τοῦ τρόπου τῆς τελευτῆς μηδὲ ἐξέταζε ὅπως ἀπέθανεν, ἀλλ' εἰ μηκέτ' ἐστίν, εἰ δι' ἐμὲ τὸ μηκέτ' εἶναι ἔχει· ἐπεὶ κακίον προσεξετάσειν μοι δοκεῖς καὶ συκοφαντήσῃς τοὺς εὐεργέτας, εἴ τις μὴ ξίφει, ἀλλὰ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τιῳ τρόπῳ ἀπέκτεινε. τί δὲ, εἰ λιμῶ ἐξεπολιόρχησα τὸν τύραννον τὴν ἀνάγκην τῆς τελευτῆς παρέχων, ἀπήτεις ἂν καὶ τότε παρ' ἐμοῦ αὐτόχειρα τὴν σφαγὴν, ἢ ἐνδεῖν ἔλεγές μοι τι πρὸς τὸν νόμον, καὶ ταῦτα, χαλεπώτερον τοῦ κακούργου πεφρονεμένου; ἐν μόνον ἐξέταζε, τοῦτο ἀπαίτει, 149 τοῦτο πολυπραγμόνει, τίς τῶν πονηρῶν λείπεται, ἢ τίς ἐλπίς τοῦ φόβου ἢ τί ὑπόμνημα τῶν συμφορῶν; εἰ δὲ καθαρὰ πάντα καὶ εἰρηνικά, συκοφαντούντος ἐστὶ τῷ τρόπῳ τῶν πεπραγμένων χρώμενον ἀποστερεῖν ἐθέλειν
- 12 τὴν ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις δωρεάν. 12. ἐγὼ καὶ τοῦτο μέμνημαι διηγορευμένον ἐν τοῖς νόμοις, ἐκτός εἰ μὴ διὰ τὴν πολλὴν δουλείαν ἐπιλέλησμαι τῶν ἐν αὐτοῖς εἰρημένων, αἰτίας θανάτου εἶναι διττάς, εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτει-

νεν ἢ εἴ τις μὴ αὐτὸς μὲν ἀπέκτεινε μηδὲ τῇ χειρὶ ἔδρασε
 150 τὸ ἔργον, ἠνάγκασε δὲ καὶ παρέσχεν ἀφορμὴν τοῦ φόνου,
 τὰ ἴσα καὶ τοῦτον ἄξιόσ' ὁ νόμος αὐτὸν ἀντικολλάζεσθαι,
 μάλα δίκαιως· καὶ γὰρ ἠβούλετο τῷ πεπραγμένῳ ἴσον
 γίγνεσθαι τὸ τῆς αἰτίας· καὶ περιττὴ ἡ ἐξέτασις τοῦ
 τρόπου τῆς σφαγῆς. εἶτα τὸν μὲν οὕτως ἀποκτείναντα
 κολάζειν ὡς ἀνδροφόνον δικαιοῖς καὶ οὐδαμῶς ἀφείσθαι
 θέλεις, τὸν δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτω τρόπον εὖ πεποιη-
 κώτα τὴν πόλιν οὐ τῶν ὁμοίων ἀξιώσεις τοῖς εὐεργέταις;
 13. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο ἂν ἔχοις λέγειν, ὡς ἐγὼ μὲν ἀπλῶς 13
 αὐτὸ ἔπραξα, ἠκολούθησε δέ τι τέλος ἄλλως χρηστὸν ἐμοῦ
 μὴ θελήσαντος. τί γὰρ ἔτι ἐδεδίειν τοῦ ἰσχυροτέρου πε-
 φρονευμένου; τί δὲ κατέλιπον τὸ ξίφος ἐν τῇ σφαγῇ, εἰ
 μὴ πάντως τὸ ἐσόμενον αὐτὸ προεμαντευόμην; ἐπιὸς εἰ
 μὴ τοῦτο φῆς, ὡς οὐ τύραννος ὁ τεθνεὺς ἦν οὐδὲ ταύ-
 την εἶχε τὴν προσηγορίαν, οὐδὲ δωρεὰς ἐπ' αὐτῷ πολλὰς,
 151 εἰ ἀποθάνοι, ἠδέως ἂν ὑμεῖς ἐδώκατε. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ-
 ποις. εἶτα τοῦ τυράννου πεφρονευμένου τῷ τὴν αἰτίαν πα-
 ρασχόντι τῆς σφαγῆς οὐκ ἀποδώσεις τὴν δωρεάν; ὡς τῆς
 πολυπραγμοσύνης. μέλει δέ σοι, πῶς ἀπέθανεν, ἀπο-
 λαύοντι τῆς ἐλευθερίας, ἢ τὸν τὴν δημοκρατίαν ἀποδε-
 δωκότα περιττότερόν τι προσαπαιτεῖς; καίτοι ὁ γε νόμος,
 ὡς φῆς, τὸ κεφάλαιον ἐξετάζει τῶν πεπραγμένων, τὰ διὰ
 μέσου δὲ πάντα ἐᾷ καὶ οὐκέτι πολυπραγμονεῖ. τί γὰρ;
 οὐχὶ καὶ ἐξελάσας τις τύραννον ἤδη τιμὴν ἔλαβε τυραν-
 νοκτόνου; καὶ μάλα δίκαιως· ἐλευθερίαν γὰρ κακείνος
 ἀντὶ δουλείας παρέσχηται. τὸ δὲ ὑπ' ἐμοῦ γεγενημένον
 οὐ φηγὴ οὐδὲ δευτέρας ἐπαναστάσεως ἐλπῖς, ἀλλὰ παν-
 τελῆς καθαιρέσις καὶ πανωλεθρία παντὸς τοῦ γένους καὶ
 ὀμιζόντων τὸ δεινὸν ἅπαν ἐκκεκομμένον. 14. καὶ μοι πρὸς 14
 θεῶν ἤδη ἀπ' ἀρχῆς ἕς τέλος, εἰ δοκεῖ, πάντα ἐξετάσατε
 152 εἴ τι τῶν πρὸς τὸν νόμον παραλέλειπται καὶ εἰ ἐνδεῖ τι
 τῶν προσεῖναι ὀφειλόντων τυραννοκτόνῳ. πρῶτα μὲν δὴ
 γνώμην προὑπάρχειν χρῆ καὶ γενναίαν καὶ φιλόπολιν
 καὶ πρὸ τῶν κοινῶν κινδυνεύειν ἐθέλουσαν καὶ τῷ οἰκείῳ
 θανάτῳ τὴν τῶν πολλῶν σωτηρίαν ὠνησομένην. ἄρ' οὐκ

πρὸς τοῦτο ἐνεδέξα, ἐμαλακίσθην, ἢ προϊδόμενός τινα τῶν διὰ μέσου κινδύνων ἀπώκησα; οὐκ ἂν εἶποις. μένε τοίνυν ἐπὶ τούτου ἔτι μόνου καὶ νόμιζε τοῦ θελήσαι μόνου καὶ τοῦ βουλεύεσθαι ταῦτα, εἰ καὶ μὴ χρηστὸν ἀποβέβηκει, ἔκ γε τῆς γνώμης αὐτῆς καταστάνα με γέρας ἀξιούην ὡς εὐεργέτην λαμβάνειν. ἐμοῦ μὲν οὐ δυνηθέντος, ἄλλου δὲ μετ' ἐμὲ τετυραννοκτονητός, ἄλογον, εἰπέ μοι, ἢ ἀγνωμόνῃ ἦν παρασχεῖν; καὶ μάλιστα εἰ ἔλεγον, Ἄνδρες, ἐβουλόμην, ἠθέλησα, ἐπεχείρησα, ἐπειράσθην, ἔκ τῆς γνώμης μόνης ἀξίός εἰμι τιμᾶσθαι, τί ἂν ἀπε-
15 κρήνω τότε; **15.** νῦν δὲ οὐ τοῦτό φημι, ἀλλὰ καὶ ἀνήλθον καὶ ἐκινδύνευσά καὶ μυρία πρὸ τῆς τοῦ νεανίσκου σφαγῆς ἐπόνησα· μὴ γὰρ οὕτω ῥᾶστον μηδὲ εὐχερῆς ὑπολάβητε εἶναι τὸ πρᾶγμα, φρουρὰν ὑπερβῆναι καὶ δορυφόρων κρατῆσαι καὶ τρέψασθαι τοσοούτους μόνον, ἀλλὰ σχεδὸν τὸ μέγιστον ἐν τῇ τυραννοκτονίᾳ καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἔργων τοῦτο ἔστιν. οὐ γὰρ δὴ αὐτός γε ὁ τύραννος μέγα καὶ δυσάλωτον καὶ δυσκατέργαστόν ἐστιν, ἀλλὰ τὰ φρουροῦντα καὶ συνέχοντα τὴν τυραννίδα, ἃ τις ἂν νικήσῃ, πάντα αὐτὸς κατώρθωσε, καὶ τὸ λοιπὸν ὀλίγον. τὸ δὴ ἄχρι τῶν τυράννων προελθεῖν οὐκ ἂν ὑπῆρξέ μοι, μὴ οὐχὶ τῶν περὶ αὐτοὺς φυλάκων καὶ δορυφόρων ἀπάντων κεκρατηκότι κάκεινους ἅπαντας προνευκηκότι. οὐδὲν ἔτι **153** προστίθημι, ἀλλ' ἐπὶ τούτων αὖθις μένω· φυλακῆς ἐκράτησα, δορυφόρους ἐνίκησα, τὸν τύραννον ἀφύλακτον, ἀνοπλον, γυμνὸν ἀπέδωκα. τιμῆς ἀξίος ἐπὶ τούτοις εἶναι
16 σοι δοκῶ, ἢ ἔτι ἀπαιτεῖς παρ' ἐμοῦ τὸν φόρον; **16.** ἀλλ' εἰ καὶ φόρον ζητεῖς, οὐδὲ τοῦτο ἐνδεῖ, οὐδὲ ἀναίμακτός εἰμι, ἀλλ' εἰργασμαι μεγάλην καὶ γενναίαν σφαγὴν νεανίσκου ἀκμάζοντος καὶ πᾶσι φοβεροῦ, δι' ὃν ἀνεπιβόλευτος κάκεινος ἦν, ᾧ μόνῳ ἐθάρρει, ὃς ἀντὶ πολλῶν ἤρκει δορυφόρων. ἄρ' οὐκ ἀξίος, ὧ οὗτος, δωρεᾶς, ἀλλὰ ἀτιμὸς ἐπὶ τηλικούτοις γένωμαι; τί γάρ, εἰ δορυφόρον ἔγα, τί δ' εἰ ὑπερέτην τιγὰ τοῦ τυράννου ἀπέκτεινα, τί δ' εἰ οἰκέτην τίμιον, οὐ μέγα ἂν ἔδοξε καὶ τοῦτο, ἀνελθόντα ἐν μέσῃ τῇ ἀκροπόλει, ἐν μέσοις τοῖς ὄπλοις

φόνον τινὸς ἐργάσασθαι τῶν τοῦ τυράννου φίλων; νῦν δὲ καὶ τὸν πεφρονεμένον αὐτὸν ἰδέ. υἱὸς ἦν τυράννου, μᾶλλον δὲ τύραννος χαλεπώτερος καὶ δεσπότης ἀπαραίτητότερος καὶ κολαστὴς ὀμότερος καὶ ὑβριστὴς βιαιότερος, τὸ δὲ μέγιστον, κληρονόμος τῶν ὄλων καὶ διάδοχος καὶ ἐπὶ πολὺ παρατείνει τὰ τῆς ἡμετέρας συμφορᾶς δυνάμενος. 17. βούλει τοῦτο μόνον πεπραχῆθαι μοι, ζῆν δὲ ἔτι 17 τὸν τύραννον διαπεφευγότα; γέρας δὴ ἐπὶ τούτοις αἰτῶ. τί φρατέ; οὐ δώσετε; οὐχὶ κάκεινον ὑπεωρᾶσθε; οὐ δεσπότης; οὐ βαρὺς; οὐκ ἀφόρητος ἦν; νῦν δὲ καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐννοήσατε· ὃ γὰρ οὗτος ἀπαιτεῖ παρ' ἐμοῦ, τοῦτο, ὡς ἐγὼν, ἄριστα διεπραξάμην καὶ τὸν τύραννον ἀπέκτεινα ἐτέρῳ φόνῳ, οὐκ ἀπλῶς οὐδὲ πληγῇ μίᾳ, ὅπερ εἰκταιότατον ἦν αὐτῷ ἐπὶ τηλικούτοις ἀδικήμασιν, ἀλλὰ λύπη προβασανίσας πολλῇ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς δείξας τὰ φίλτατα οἰκτρῶς προκείμενα, υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ, εἰ καὶ πονηρόν, ἀλλ' οὐν καὶ ἀκμάζοντα καὶ ὅμοιον τῷ πατρὶ, αἵματος καὶ λόθρου ἐμπεπλησμένον. ταῦτ' ἔστι πατέρων τὰ τραύματα, ταῦτα ξίφη δικαίων τυραννοκτόνων, οὗτος θάνατος ἄξιος ὤμων τυράννων, αὕτη τιμωρία πρέπουσα τοσοῦτοις ἀδικήμασι· τὸ δ' εὐθὺς ἀποθαιεῖν, τὸ δ' εὐθὺς ἀγνοῆσαι, τὸ δὲ μηδὲν τοιοῦτο θέαμα ἰδεῖν, οὐδὲν ἔχει τυραννικῆς κολάσεως ἄξιον. 18. οὐ γὰρ ἠγνόουν, ὦ οὐ- 18 τος, οὐκ ἠγνόουν, οἷδὲ τῶν ἄλλων οὐδεὶς, ὅσην ἐκείνος εἴνοιαν πρὸς τὸν υἱὸν εἶχε καὶ ὡς οὐκ ἂν ἤξιωσεν ἐπιβῶναι οὐδ' ὀλίγον αὐτῷ χρόνον· πάντες μὲν γὰρ πατέρες ἴσως πρὸς τοὺς παῖδας τοιοῦτοι. ὃ δὲ καὶ περιτό- 155 τερόν τι τῶν ἄλλων εἶχεν, εἰκότως, ὄρων μόνον ἐκείνον κηδεμόνα καὶ φίλακα τῆς τυραννίδος καὶ μόνον προκινδυνεύοντα τοῦ πατρὸς καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῇ ἀρχῇ παρεχόμενον. ὥστε εἰ καὶ μὴ διὰ τὴν εἴνοιαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπόγνωσιν εὐθὺς ἠπιστάμην τεθνηξόμενον αὐτὸν καὶ λογιούμενον ὡς οὐδὲν ἔτι τοῦ ζῆν ὄφελος τῆς ἐκ τοῦ παιδὸς ἀσφαλείας καθηρημένης. ἅπαντα τοίνυν αὐτῷ ἀθρόα περιέστησα, τὴν φρίσιν, τὴν λύπην, τὴν ἀπόγνωσιν, τὸν φόβον, οἷς περὶ τῶν μελλόντων ἐπ' αὐτὸν

ἐχρησάμην συμμάχοις καὶ πρὸς τὴν τελευταίαν ἐκείνην σκέψιν κατηγάγασα. ἀπέθανεν ὑμῖν ἄτεκνος, λελυπημένος, ὀδυρόμενος, δακρύων, πεπενθηκῶς πένθος ὀλιγοχρόνιον μὲν, ἀλλ' ἱκανὸν πατρὶ, καὶ τὸ δεινότατον, αὐτὸς ὑφ' αὐτοῦ, ὅσπερ θανάτων οἰκτιστος καὶ πολλῶ

- 19 χαλεπώτερος ἢ εἰ ὑπ' ἄλλου γίγνοιτο. 19. ποῦ μοι τὸ ξίφος; μὴ τις ἄλλος τοῦτο γνωρίζει; μὴ τινος ἄλλου ὄπλον τοῦτο ἦν; τίς αὐτὸ ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνεκόμισε; πρὸ τοῦ τυράννου τίς ἐχρήσατο; τίς αὐτὸ ἐπ' ἐκεῖνον ἀπέστειλεν; ὦ ξίφος κοινῶν καὶ διάδοχον τῶν ἐμῶν κατορθωμάτων, μετὰ τοσοῦτους κινδύνους, μετὰ τοσοῦτους φόνους ἀμελούμεθα καὶ ἀνάξιοι δοκοῦμεν δωρεᾶς. εἰ γὰρ ὑπὲρ μόνου τούτου τὴν τιμὴν ἤτουν παρ' ὑμῶν, εἰ γὰρ ἔλεγον, Ἄνδρες, ἀποθανεῖν ἐθέλησαντι τῷ τυράννῳ καὶ ἀνόπλιε ἐπὶ τοῦ καιροῦ κατελιημένῳ ξίφος τοῦτο ἐμὸν ὑπήρτησε καὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐλευθερίας συνήρησεν, ἀπὸ τούτου οὐκ ἂν τιμῆς τε καὶ δωρεᾶς ἄξιον ἐνομίσατε δεσπότην οὕτω δημοτικῷ κτήματι; οὐκ ἂν ἠμείψασθε; οὐκ ἂν ἐν τοῖς εὐεργέταις ἀνεγράψατε; οὐκ ἂν τὸ ξίφος ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνεθήκατε; οὐκ ἂν μετὰ τῶν θεῶν
- 20 κάκεινο προσευκήσατε; 20. νῦν μοι ἐννοήσατε οἷα πεποιθέναι εἰκὸς τὸν τυράννον, οἷα δὲ εἰρηχέναι πρὸ τῆς τελευταίας· ἐπεὶ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ φονευόμενος καὶ τιρωσκόμενος πολλοῖς τραύμασιν ἐς τὰ φανερά τοῦ σώματος, (ὡς ἂν μάλιστα λυπήσειν ἔμελλον τὸν γεγεννηκότα, ὡς ἂν ἐκ τῆς πρώτης θέας διασπαράξῃ), ὃ μὲν ἀνεβόησεν οὐκ ἔτι ἐπιβουόμενος τὸν γεγεννηκότα, οὐ βοηθὸν οὐδὲ σύμμαχον — ἦδει γὰρ πρεσβύτην ὄντα καὶ ἀσθενῆ — ἀλλὰ θεατὴν τῶν οἰκείων κακῶν· (ἐγὼ γὰρ ἀπηλλαττόμην ποιητῆς μὲν τῆς ὅλης τραγωδίας γεγεννημένος, καταλιπὼν δὲ τῷ ὑποκριτῇ τὸν νεκρὸν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὸ ξίφος καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος) — ἐπιστάς ἐκεῖνος καὶ ἰδὼν ὃν υἱὸν εἶχε μόνον ὀλίγον ἐμπνέοντα, ἠμαγαμένον, ἐμπεπλησμένον τοῦ φόνου καὶ τὰ τραύματα συνεχῆ καὶ πολλὰ καὶ καιρία, ἀνεβόησε τοῦτο, „Τέκνον, ἀνηρήμεθα, πεφονεύμεθα, τετυραννοκτονήμεθα, ποῦ ὁ σφαγεὺς; τίμι με τη-

ρεῖ; τί με φυλάττει διὰ σοῦ, τέκνον, προαηρημένον; ἢ μή τι ὡς γέροντος ὑπερφρονεῖ, καὶ τῇ βραδυτῆτι, κολάζειν θέον, καὶ παρατείνει μοι τὸν φόνον καὶ μακροτέραν μοι τὴν σφαγὴν ποιεῖ;" 21. καὶ ταῦτα λέγων ἐξήτει τὸ 21
 ξίφος· αὐτὸς γὰρ ἄνοπλος ἦν διὰ τὸ πάντα τῷ παιδί θαρσεῖν. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐνεδέησε, πάλαι δὲ ἦν ὑπ' ἐμοῦ καὶ τοῦτο προπαρασκευασμένον καὶ πρὸς τὸ μέλλον τόλμημα καταλειμμένον. ἀποσπάσας δὴ τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ τραύματος ἐξελὼν τὸ ξίφος φησί, „Πρὸ μικροῦ μὲν με ἀπέκτεινας, νῦν δὲ ἀνάπασσον, ξίφος, πατρὶ πενθοῦντι παραμύθιον ἐλθὲ καὶ πρεσβυτικῇ χειρὶ δυστυχούσῃ συναγωνίσαι, ἀπόσφαξον, τυραννοκτόνησον καὶ τοῦ πενθεῖν ἀπάλλαξον. εἶθε πρῶτός σοι ἐνέτυχον, εἶθε τὴν τάξιν
 138 προῦλαβον τοῦ φόνου. ἀπέθανον ἄν, ἀλλ' ἢ ὡς τύραννος μόνον, ἀλλ' ἔτι νομίζων ἔξειν ἔκδικον· νῦν δὲ ὡς ἄτεκνος, νῦν δὲ ὡς οὐδὲ φρονέως εὐπορῶν.“ καὶ ταῦτα ἅμα λέγων ἐπῆγε τὴν σφαγὴν τρέμων, οὐ δυνάμενος, ἐπιθυμῶν μὲν, ἀσθενῶν δὲ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τολμήματος. 22. πόσαι κολάσεις ταῦτα; πόσα τραύματα; πόσοι 22
 σοι θάνατοι; πόσαι τυραννοκτονίαι; πόσαι δωρεαί; καὶ τέλος ἐωράκατε πάντες τὸν μὲν νεανίαν προκείμενον, οὐ μικρὸν οὐδ' εὐκαταγώνιστον ἔργον, τὸν πρεσβύτην δὲ αὐτῷ περιεχυμένον καὶ τὸ αἷμα ἀμφοῖν ἀνακεκραμένον, τὴν ἑλευθέριον ἐκείνην καὶ ἐπινίκιον σπονδὴν καὶ τὰ ἔργα τοῦ ξίφους τοῦ ἐμοῦ, αὐτὸ δὲ τὸ ξίφος ἐν μέσῳ ἀμφοτέρων ἐπιδεικνύμενον, ὡς οὐκ ἀνάξιον γεγένηται τοῦ δεσπότητος, καὶ μαρτυρούμενον ὅτι μοι πιστῶς διηκορήσατο. τοῦτο ὑπ' ἐμοῦ γενόμενον μικρότερον ἦν· νῦν δὲ λαμπρότερόν ἐστι τῇ καινότητι. καὶ ὁ μὲν καθελὼν τὴν τυραννίδα πᾶσαν εἰμὶ ἐγώ· μεμέρισται δὲ ἐς πολλοὺς τὸ ἔργον ὥσπερ ἐν δράματι· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐγὼ ὑπεκρινάμην, τὰ δεύτερα δὲ ὁ παῖς, τὰ δὲ τρίτα ὁ τύραννος αὐτός, τὸ ξίφος δὲ πᾶσιν ὑπηρέτησεν.

ΑΠΟΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ.

Ἀποκηρυχθεῖς τις ἰατρικὴν ἐξέμαθε. μανέντα τὸν πατέρα καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἰατρῶν ἀπεγνωσμένον. ἰασάμενος φαρμάκου δόσει ἀεληφθῆ αὖθις ἐς τὸ γένος. μετὰ ταῦτα μεμνηῦιαν τὴν μητριαν ἰασασθαι κελευόμενος καὶ λέγων μὴ δύνασθαι ἀποκηρύττεται.

- 1 1. Οὐ καινὰ μὲν ταῦτα, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐδὲ παράδοξα τὰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ παρόντι γιγνόμενα, οὐδὲ νῦν πρῶτον τὰ τοιαῦτα ὀργίζεται, ἀλλὰ πρόχειρος οὗτος ὁ νόμος αὐτῷ καὶ συνήθως ἐπὶ τοῦτ' ἀφικνεῖται τὸ δικαστήριον. ἐκεῖνο δὲ καινότερον νῦν δυστυχῶ, ὅτι ἐγκλημα μὲν ἴδιον οὐκ ἔχω, κινδυνεύω δὲ τιμωρίαν ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῆς τέχνης, εἰ μὴ πάντα δύναται κείθεσθαι τούτῳ κελεύοντι· οὐ τί γένοιτ' ἂν ἀτοπώτερον, θεραπεύειν ἐκ προστάγματος, οὐκέθ' ὡς ἡ τέχνη δύναται, 160 ἀλλ' ὡς ὁ πατὴρ βούλεται; ἐβουλόμην μὲν ἂν τὴν ἰατρικὴν καὶ τοιοῦτόν τι ἔχειν φάρμακον, ὃ μὴ μόνον τοὺς μεμνηότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀδίκως ὀργιζομένους παύειν ἐδύνατο, ἵνα καὶ τοῦτο τοῦ πατρὸς τὸ νόσημα ἰασάμην. νυνὶ δὲ τὰ μὲν τῆς μανίας αὐτῷ τέλειον πέπαιται, τὰ δὲ τῆς ὀργῆς μᾶλλον ἐπιτείνεται· καὶ τὸ δεινότερον, τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασι σωφρονεῖ, κατ' ἐμοῦ δὲ τοῦ θεραπεύσαντος μόνου μαίνεται. τὸν μὲν οὖν μισθὸν τῆς θεραπείας ἤρατε οἶον ἀπολαμβάνω, ἀποκηρυττόμενος ὑπ' αὐτοῦ πάλιν καὶ τοῦ γένους ἀλλοτριούμενος δεύτερον, ὥσπερ διὰ τοῦτ' ἀναληφθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἵν' ἀτιμότερος 2 γένωμαι πολλάκις ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας. 2. ἐγὼ δὲ ἐν μὲν τοῖς δυνατοῖς οὐδὲν κελευσθῆναι περιμένω· πρῆγην γοῦν ἄκλητος ἦγον ἐπὶ τὴν βοήθειαν, ὅταν δέ τι ἢ τελέως ἀπεγνωσμένον, οὐδ' ἐπιχειρεῖν βούλομαι. ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς ταύτης εἰκότως καὶ ἀτολμότερός εἰμι· λογίζομαι γὰρ οἷα πάθοιμ' ἂν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποτυχῶν, ὃς οὐδὲ ἀρξάμενος τῆς θεραπείας ἀποκηρύττομαι. ἄχθομαι μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τῇ μητριᾷ χαλεπῶς ἐχούση

— χρηστή γὰρ ἦν — καὶ ἐπὶ τῷ πατρὶ δι' ἐκείνην ἀνω-
 μένω, τὸ δὲ μέγιστον, ἐπ' ἑμαυτῷ ἀπειθεῖν δοκοῦντι καὶ
 161 ἂ προστάττομαι ὑπουργεῖν οὐ δυναμένῳ καὶ δι' ὑπερβο-
 λὴν τῆς νόσου καὶ ἀσθένειαν τῆς τέχνης. πλὴν οὐ δίκαιον
 οἶμαι ἀποκηρύττεσθαι τὸν ἂ μὴ δύναται ποιεῖν μηδὲ τὴν
 ἀρχὴν ὑπισχνούμενον. 3. δι' ἃς μὲν οὖν αἰτίας καὶ πρό- 3
 τερον ἀπεκήρυξέ με, ῥᾶδιον συνιδεῖν ἐκ τῶν παρόντων.
 ἐγὼ δὲ καὶ πρὸς ἐκείνας μὲν, ὡς οἶομαι, ἱκανῶς τῷ μετὰ
 ταῦτα βίῳ ἀπελογησάμην, καὶ ταυτὶ δὲ ἂ νῦν ἐγκαλεῖ,
 ὡς ἂν οἷός τε ὦ, ἀπολύσομαι μικρὰ ὑμῖν διηγησάμενος
 τῶν ἱμῶν· ὁ γὰρ δυσάγωγος καὶ δυσπειθὴς ἐγὼ, ὁ κατα-
 στήνων τὸν πατέρα καὶ ἀνάξια πράττων τοῦ γένους τότε
 μὲν αὐτῷ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα βοῶντι καὶ διατεινομένῳ ὀλίγα
 χεῖραι ἀντιλέγειν ἠόμην. ἀπελθὼν δὲ τῆς οἰκίας ἐνόμι-
 ζῶν μοι δικαστήριον ἔσεσθαι μέγα καὶ ψῆφον ἀληθῆ τὸν
 μετὰ ταῦτα βίον καὶ τὸ φαίνεσθαι πάμπολυ τῶν τοῦ πα-
 τρός ἐγκλημάτων ἐκείνων ἀρεστηχότα καὶ περὶ τὰ κάλ-
 λιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσπουδακότα καὶ τοῖς ἀρίστοις
 συνόντα. προειρωμῆν δὲ καὶ τοιοῦτόν τι καὶ ὑπὸ πτερον
 ἦδη ὡς οὐ σφόδρα καθεστηχότος τοῦ πατρὸς ἀδίως ὀρ-
 γῆσθαι καὶ ἐγκλήματα ψευδῆ καθ' υἱοῦ συνιδεῖναι·
 καὶ ἦσαν τινες οἱ μανίας ἀρχὴν ταῦτα εἶναι τομίζοντες
 καὶ ἀπειλὴν καὶ ἀκροβολισμόν οὐκ ἐς μακρὰν ἐπιτεσου-
 μένου τοῦ κακοῦ, μῖσος ἄλογον καὶ νόμον ἀπηγῆ καὶ
 162 βλασφημίας προχείρους καὶ δικαστήριον σκυθρωπὸν καὶ
 βροχὴν καὶ ὀργὴν καὶ ὄλωσ χολῆς μεστὰ πάντα. διὸ δὴ
 τάχα μοι καὶ ἱατρικῆς δεήσειν ποτὲ προσεδόχων. 4. ἀπο- 4
 δημήσας οὖν καὶ τοῖς εὐδοκιμοτάτοις τῶν ἐπὶ τῆς ἀλλο-
 δαπῆς ἱατρῶν συγγεγόμενος καὶ πόνη πολλῶ καὶ προθυ-
 μία λιπαρεῖ χρησάμενος ἐξέμαθον τὴν τέχνην. ἐπανελθὼν
 δὲ καταλαμβάνω τὸν πατέρα σαφῶς ἦδη μεμηρότα καὶ ὑπὸ
 τῶν ἐπιχωρίων ἱατρῶν ἀπεγνωσμένον οὐκ ἐς βάρους ὁρών-
 των οὐδ' ἀκριβῶς φυλοκρινούντων τὰς νόσους. πλὴν
 ὅπερ γε εἰκὸς ἦν ποιεῖν χρηστὸν υἱόν, οὔτε ἐμνησικαχῆσα
 τῆς ἀποκηρύξεως οὔτε μετὰ τεμπτος γενέσθαι περιέμεναι·
 οὐδὲ γὰρ εἶχόν τι αὐτῷ ἴδιον ἐγκαλεῖν, ἀλλὰ πάντα ἐκεῖνα

ἦν ἀλλότρια τὰ ἁμαρτήματα καὶ ὡσπερ ἔφην ἤδη, τῆς νόσου. παρελθὼν οὖν ἄκλιτος οὐκ εὐθὺς ἰασάμην· οὐ γὰρ οὕτως ποιεῖν ἔθος ἐστὶν ἡμῖν οὐδὲ ταῦτα ἢ τέχνη παραινεῖ, ἀλλὰ πάντων πρῶτον τοῦτο διδασκόμεθα συνορᾶν εἴτε ἰασιμόν ἐστι τὸ νόσημα εἴτε ἀνήκεστον καὶ ὑπερβεβηκὸς τοὺς ὅρους τῆς τέχνης· καὶ τηρικαῦτα, ἦν μὲν εὐμεταχείριστον ἢ, ἐπιχειροῦμεν καὶ πᾶσαν σπουδὴν ἐσφερόμεθα σῶσαι τὸν νοσοῦντα· ἦν δὲ κεκρατηκὸς ἤδη καὶ νενικηκὸς τὸ πάθος ἴδωμεν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν προσαιπτόμεθα, νόμον τινὰ παλαιὸν τῶν προπατόρων τῆς τέχνης ἱατρῶν φυλάττοντες, οἳ φασὶ μὴ δεῖν ἐπιχειρεῖν τοῖς κεκρατημένοις. ἰδὼν οὖν τὸν πατέρα ἔτι ἐντὸς τῆς ἐλπίδος καὶ τὸ πάθος οὐχ ὑπὲρ τὴν τέχνην, ἐπὶ πολὺ τηρήσας καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσας ἕκαστα ἐπεχειροῦν ἤδη καὶ τὸ φάρμακον τεθαρρηκότεως ἐνέχεον, καίτοι πολλοὶ τῶν παρόντων ὑπώπτεον τὴν δόσιν καὶ τὴν ἴασιν διέβαλλον ¹⁶ καὶ πρὸς κατηγορίας παρεσκευάζοντο. 5. παρῆν δὲ καὶ ἡ μητρὶα φοβουμένη καὶ ἀπιστοῦσα, οὐ τῷ μισεῖν ἐμέ, ἀλλὰ τῷ δεδιέναι καὶ ἀκριβῶς εἰδέναι πονήρως ἐκείνον διακείμενον· ἠπίστατο γὰρ μόνη τὰ πάντα συνοῦσα καὶ ὁμοδίαιτος τῇ νόσῳ. πλὴν ἀλλ' ἔγωγε οὐδὲν ἀποδειλιάσας — ἠπιστάμην γὰρ οὐ ψευσόμενά με τὰ σημεῖα οὐδὲ προδώσουσαν τὴν τέχνην — ἐπῆγον τὴν ἴασιν ἐν καιρῷ τῆς ἐπιχειρήσεως, καίτοι κάμοι τινες τῶν φίλων συνεβούλευον μὴ θρασύνεσθαι, μὴ καὶ διαβολὴν τινα μελίζω ἐνέγκῃ μοι τὸ ἀποτυχεῖν ὡς ἀμνηνομένῳ τὸν πατέρα τῷ φαρμάκῳ καὶ μνησικακήσαντι ὧν ἐπεπόνθειν ὑπ' αὐτοῦ. καὶ τὸ κεφάλαιον, σῶος μὲν οὗτος εὐθὺς ἦν καὶ ἐσωφρόνει πάλιν καὶ πάντα διεγίνωσκεν· οἳ παρόντες δὲ ἐθαύμαζον καὶ ἡ μητρὶα δὲ ἐπῆνει καὶ φανερὰ πᾶσιν ἦν χαίρουσα κάμοι εὐδοκίμοῦντι κακείνῳ σωφρονοῦντι. οὗτος δ' οὖν — μαρτυρεῖν γὰρ αὐτῷ ἔχω — μήτε μελλήσας μήτε σύμβουλάν τινα περὶ τούτων προσλαβὼν, ἐπειδὴ τὸ πᾶν ἤκουσε τῶν παρόντων, ἔλυε μὲν τὴν ἀποκήρυξιν, εἶδν δὲ ἐξ ὑπαρχῆς ἐποιεῖτό με σωτήρα καὶ εὐεργέτην ἀποκαλιῶν καὶ ἀκριβῆ πείραν εἰληφέναι ὁμολογῶν καὶ περὶ τῶν

ἔμπροσθεν ἐκείνων ἀπολογούμενος. τοῦτο γινόμενον εὐφραίνει μὲν πολλούς, ὅσοιτερ ἦσαν χρηστοί, ἐλύπει δὲ ἐκείνους, ὅσοις ἀποκήρυξις ἡδίων ἀναλήψεως. εἶδον
 164 γοῦν τότε οὐ πάντας ὁμοίως ἡδομένους τῷ πράγματι, ἀλλ' εὐθύς τινος καὶ χρόαν τρεπομένην καὶ βλέμμα τεταραγμένον καὶ πρόσωπον ὠργισμένον, ὅλον ἐκ φθόρου καὶ μίσους γίνεται. ἡμεῖς μὲν οὖν, ὡς τὸ εἶκός, ἐν εὐφροσύναις καὶ θυμηθῆναις ἡμεῖν ἀλλήλους ἀπειληφότες.
 6. ἡ μητριὰ δὲ μετὰ μικρὸν εὐθύς νοσεῖν ἤρξατο, νόσον, 6 ὡ ἄνδρες δικασταί, χαλεπὴν καὶ παράλογον· ἀρχόμενον γὰρ εὐθύς τὸ δεινὸν παρεφύλαξα· οὐ γὰρ ἀπλοῦν οὐδὲ ἐπιπόλαιον τῆς μανίας τὸ εἶδος, ἀλλὰ τι πάσαι ἐποικουροῦν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέρρηξε καὶ ἐς τοῦμφανὲς ἐξενίκησε. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ἡμῖν ἐστι σημεῖα τῶν ἀνιάτως μεμηρότων, ἐν δὲ ἐκεῖνο καινὸν ἐπὶ τῆς γυναικὸς ταύτης παρεφύλαξα· πρὸς μὲν γὰρ τοὺς ἄλλους ἡμερωτέρα καὶ πραεῖά ἐστι καὶ [παρόντων] εἰρήνην ἄγει ἡ νόσος, ἃν δὲ τινα ἰατρὸν ἴδῃ ἢ καὶ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον, κατ' κείνου μάλιστα παροξύνεται, ὅπερ καὶ αὐτὸ τοῦ πονήρως καὶ ἀνηκέστως ἔχειν ἐστὶ τεκμήριον. ταῦτα ὁρῶν ἐγὼ
 165 μὲν ἠνιώμην καὶ τὴν γυναῖκα ὥκτειρον ἀναξίαν οὖσαν καὶ παρὰ τὸ προσῆκον δυστιχοῦσαν. 7. ὁ πατὴρ δὲ ὑπὸ ἰδιωτείας — οὐ γὰρ οἶδεν οὔτε τὴν ἀρχὴν τοῦ κατέχοντος κακοῦ οὔτε τὴν αἰτίαν οὔτε τὸ μέτρον τοῦ πάθους — ἐκέλευεν ἰᾶσθαι καὶ τὸ ὅμοιον ἐγγέαι φάρμακον· ὤφειτο γὰρ ἐν εἶναι μανίας εἶδος καὶ μίαν τὴν νόσον καὶ τὸ ἀρρώστημα ταῦτόν καὶ παραπλησίαν τὴν θεραπείαν ἐνδεχόμενον. ἐπεὶ δὲ, ὅπερ ἀληθέστατον, ἀδύνατον εἶναι φημι σώζεσθαι τὴν γυναῖκα καὶ ἠττησθαι ὑπὸ τῆς νόσου ὁμολογῶ, ἀγανακτεῖ καὶ ὀργίζεται καὶ φησιν ἐκόντα καθυφίεσθαι καὶ προδιδόναι τὴν ἄνθρωπον, ἐγκαλῶν ἐμοὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς τέχνης. καὶ πάσχει μὲν τὸ σῆνδες τοῖς λυπομένοις· ὀργίζονται γοῦν ἅπαντες τοῖς μετὰ παρησίας τᾶληθῆ λέγουσι. πλὴν ἐγωγε ὡς ἂν οἶός τε ὦ, δικαιολογησόμεαι πρὸς αὐτὸν καὶ ὑπὲρ ἑμαντοῦ καὶ τῆς τέχνης.
 8. καὶ πρῶτόν γε ἀπὸ τοῦ νόμου ἄρξομαι, καθ' ὃν οὕτως 8

με ἀποκηρῦξαι βούλεται, ἴν' εἰδῆ οὐκέθ' ὁμοίαν οὖσαν¹⁶⁶
 αὐτῷ νῦν τε καὶ πρότερον τὴν ἐξουσίαν. οὐ γὰρ ἀπασιν,
 ὦ πάτερ, ὁ νομοθέτης οὐδὲ πάντας υἱέας οὐδὲ δσάκις ἂν
 ἐθέλωσιν ἀποκηρύττειν συγκεχώρηκεν οὐδ' ἐπὶ πάσαις
 αἰτίαις, ἀλλ' ὡσπερ τοῖς πατράσι τὰ τηλικαῦτα ὀργίζε-
 σθαι ἐφῆκεν, οὕτως καὶ τῶν παιδῶν προϋνόησεν, ὡς μὴ
 ἀδίκως αὐτὸ πάσχωσι· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔλευθέραν ἐφῆκε
 γίνεσθαι οὐδὲ ἄκριτον τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἐς δικαστή-
 ριον ἐκάλεσε καὶ δοκιμαστὰς ἐκάθισε τοὺς μήτε πρὸς ὀρ-
 γῆν μήτε πρὸς διαβολὴν τὸ δίκαιον κρινούοντας· ἤδει γὰρ
 πολλοῖς πολλάκις ἀλόγους αἰτίας ὀργῆς παρισταμένας,
 καὶ τὸν μὲν ψευδεῖ τιμι διαβολῇ πειθόμενον, τὸν δὲ οἰ-
 κέτη πιστεύοντα ἢ γυναίῳ ἐχθρῷ. οὐκ οὖν ἤγειτο ἀδίκασ-
 τον γίνεσθαι τὸ πρᾶγμα οὐδ' ἐξ ἐρήμης τοὺς παῖδας
 εὐθὺς ἀλίσκεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὕδωρ ἐγγεῖται καὶ λόγος ἀπο-
 9 δίδοται καὶ ἀνεξέταστον οὐδὲν καταλείπεται. 9. ἐπεὶ τοί-
 νυν ἔστι τοῦ μὲν ἐγκαλεῖν μόνου ὁ πατὴρ κύριος, τοῦ
 κρῖναι δέ, εἰ εὐλόγα αἰτιᾶται, ὑμεῖς οἱ δικάζοντες, αὐτὸ
 μὲν ὁ μοι ἐπιφέρει καὶ ἐφ' ᾧ ἦν ἀγανακτεῖ, μηδέπω
 σκοπεῖτε, πρότερον δὲ ἐκεῖνο ἐξετάσατε, εἰ ἔτι δοτέον
 ἀποκηρύττειν αὐτῷ ἅπαξ ἀποκηρύξαντι καὶ χρησαμένῳ
 τῇ παρὰ τοῦ νόμου ἐξουσίᾳ καὶ ἀποπληρώσαντι τὴν
 πατρικὴν ταύτην δυναστείαν, εἴτ' αὐθις ἀναλαβόντι καὶ¹⁶⁷
 λύσαντι τὴν ἀποκήρυξιν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἀδικώτατον εἶναι
 φημι τὸ τοιοῦτον, ἀπεράντους γίνεσθαι τῶν παιδῶν
 τὰς τιμωρίας καὶ πολλὰς τὰς καταδικὰς καὶ τὸν φό-
 βον αἰδῖον καὶ τὸν νόμον ἄρτι μὲν συνοργίεσθαι, μετὰ
 μικρὸν δὲ λύεσθαι καὶ πάλιν ὁμοίως ἰσχυρὸν εἶναι, καὶ
 ὄλωσ' ἄνω καὶ κάτω στρέφεσθαι τὰ δίκαια πρὸς τὸ ἐπί-
 καιρον δοκοῦν πατράσιν. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἄξιον
 ἐφίεσθαι καὶ ἀγανακτοῦντι συναγανακτεῖν καὶ κύριον τῆς
 τιμωρίας ποιεῖν τὸν γεγεννηκότα, ἣν δὲ ἅπαξ ἀναλώσῃ
 τὴν ἐξουσίαν καὶ καταχρήσῃται τῷ νόμῳ καὶ ἐμπλησθῇ
 τῆς ὀργῆς, εἶτα μετὰ ταῦτα ἀναλάβῃ χρηστὸν εἶναι μετα-
 πεισθεῖς, ἐπὶ τούτων ἀνάγκη μένειν καὶ μηκέτι μεταπη-
 δᾶν μηδὲ μεταβουλεύεσθαι μηδὲ μεταποιεῖν τὴν κρίσιν·

τοῦ μὲν γὰρ τὸν γεννηθέντα πονηρὸν ἢ χρησιτὸν ἀποβή-
 σεσθαι οὐδέν, οἶμαι, γνώρισμα ἦν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς
 ἀνάξιους τοῦ γένους παραιεῖσθαι συγκεχώρηται τοῖς ὅτε
 ἠγνόουν ἀναθρεψαμένοις. 10. ὅταν δὲ μὴ κατ' ἀνάγκην, 10
 ἀλλ' ἐπ' ἐξουσίας αὐτός τις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ δοκιμάσας
 ἀναλάβῃ, τίς ἔτι μηχανὴ μεταβάλλεσθαι, ἢ τίς ἔτι χερῆσις
 168 ὑπόλοιπος τοῦ νόμου; φαίη γὰρ ἂν πρὸς σέ ὁ νομοθέτης,
 εἰ πονηρὸς οὗτος ἦν καὶ τοῦ ἀποκηρυχθῆναι ἄξιός, τί
 παθὼν ἀνεκάλεις; τί δ' αὖθις ἐπανήγες ἐς τὴν οἰκίαν;
 τί δ' ἔλλες τὸν νόμον; ἐλεύθερος γὰρ ἦσθα καὶ τοῦ μὴ
 ποιεῖν ταῦτα κύριος. οὐ γὰρ δὴ ἐντροφᾶν σοι δοτέον τοῖς
 νόμοις οὐδὲ πρὸς τὰς σὰς μεταβολὰς συναγεσθαι τὰ δι-
 καστήρια οὐδὲ ἄρτι μὲν λύεσθαι ἄρτι δὲ κυρίους εἶναι
 τοὺς νόμους, καὶ τοὺς δικαστὰς καθῆσθαι μάρτυρας,
 μᾶλλον δὲ ὑπερέτας τῶν σοὶ δοκούντων ὅτε μὲν κολά-
 ζοντας ὅτε δὲ διαλλάττοντας, ὁπόταν σοι δοκῇ. ἅπαξ γε-
 γέννηκας, ἅπαξ ἀνατέτροφας, ἅπαξ καὶ τὸ ἀποκηρύττειν
 ἀντὶ τούτων ἔχεις, καὶ τότε, ἦν δικαίως αὐτὸ ποιεῖν δο-
 κῆς· τὸ δ' ἅπανστον τοῦτο καὶ αἰθίον [καὶ πολὺ καὶ ῥᾶδιον]
 μείζον ἤδη τῆς πατρικῆς ἐστὶν ἐξουσίας. 11. μὴ δὲ, πρὸς 11
 Διός, ὡς ἄνδρες δικασταί, συγχωρήσητε αὐτῷ ἐκούσιον
 τὴν ἀνάληψιν πεποιημένῳ καὶ λύσαντι τὴν γνώσιν τοῦ
 πάλαι δικαστηρίου καὶ ἀκρωσάντι τὴν ὀργὴν αὖθις τὴν
 αὐτὴν τιμωρίαν ἀνακαλεῖν καὶ ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν πα-
 τρικὴν ἀνατρέχειν, ἧς ἔξωρος ἦδη καὶ ἔωλος ἢ προθεσμία,
 καὶ μόνῳ τούτῳ ἄκυρος καὶ προδεδαπανημένη· ὁρᾶτε
 169 γὰρ πού καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις δικαστηρίοις ὡς ἀπὸ μὲν τῶν
 κλήρω λαχόντων δικαστῶν, ἦν τις ἄδικον οἴηται γεγενῆ-
 σθαι τὴν κρίσιν, δίδωσιν ὁ νόμος εἰς ἕτερον ἐφείναι δι-
 καστήριον· ἦν δὲ τινες ἐκόντες αὐτοὶ σύνθωνται δικα-
 στὰς καὶ προελόμενοι ἐπιτρέψωσι δίκαιαν, οὐκέτι. οἷς
 γὰρ ἐξῆν μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐμμένειν, εἰ τούτους τις αἰ-
 θαίρετος εἴλετο, στέργειν ἐστὶ δίκαιος τοῖς ἐγνωσμένοις.
 οὕτω δὴ καὶ σύ, ὃν ἐξῆν μηκέτ' ἀναλαμβάνειν, εἴ σοι
 ἀνάξιός ἐδόκει τοῦ γένους, τοῦτον εἰ χρησιτὸν ἠγησάμε-
 νος εἶναι πάλιν ἀνείληφας, οὐκέτ' ἀποκηρύττειν ἔξεις·

διτι γὰρ οὐκ ἄξιός αὐθις παθεῖν ταῦτα, ὑπ' αὐτοῦ σοῦ
 μεμαρτύρηται καὶ χρηστός ἤδη ὢν ὁμολόγηται. ἀμετανόη-
 τον οὖν τὴν ἀνάληψιν καὶ τὴν διαλλαγὴν βέβαιον εἶναι
 προσήκει μετὰ κρίσιν οὕτω πολλὴν καὶ δύο δικαστήρια,
 ἐν μὲν τὸ πρῶτον, ἐφ' οὗ παρητήσω, δεύτερον δὲ τὸ
 σόν, ὅτε μετεβουλεύσω καὶ ἀνάδαστον ἐποίησας· τὰ πρό-
 τερον ἐγνωσμένα λύσας βεβαιοῖς τὰ μετ' ἐκεῖνα βεβου-
 λευμένα. μένε τοίνυν ἐπὶ τῶν τελευταίων καὶ φύλαττε
 τὴν σαυτοῦ κρίσιν· πατέρα σε εἶναι δεῖ· τοῦτο γὰρ ἔδοξε
 12 σοι, τοῦτ' ἔδοκίμασας, τοῦτ' ἐκέρωσας. 12. ἐγὼ μὲν οὐδ'
 εἰ μὴ φύσει παῖς ἦν, θόμενος δὲ ἀποκηρύττειν ἤθελες,
 ἐξεῖναι ἂν σοι ᾤμην· ὃ γὰρ τὴν ἀρχὴν μὴ ποιεῖν δυνα-
 τὸν ἦν, τοῦτ' ἀδίκον λύειν ἅπαξ γινόμενον. τὸν δὲ καὶ 170
 φύσει καὶ αὐθις προαιρέσει καὶ γνώμῃ ἐσπεποιημένον,
 πῶς εὐλογον αὐθις ἀποθέσθαι καὶ πολλάκις τῆς μίας
 οἰκειότητος ἀποστρεφῆναι; εἰ δ' οἰκίτης ὢν ἐτύγγενον, καὶ
 τὸ μὲν πρῶτον πονηρὸν οἰόμενος ἐπέδησας, μεταπεισθεὶς
 δὲ ὡς οὐδὲν ἠδίκουν, ἐλεύθερον ἀφήκας εἶναι, ἄρ' ἂν
 σοι πρὸς καιρὸν ὀργισθέντι αὐθις ἐξῆν ἐς τὴν ὁμοίαν
 δουλείαν ἐπανάγειν; οὐδαμῶς. τὰ γὰρ τοιαῦτα βέβαια
 καὶ διὰ παντὸς κύρια ὑπάρχειν οἱ νόμοι ἀξιούσιν. ὑπὲρ
 μὲν οὖν τοῦ μηκέτι ἐξεῖναι τούτῳ ἀποκηρύττειν ὃν ἅπαξ
 ἀποκηρύξας ἐκὼν ἀπέλαβεν, ἔτι πολλὰ εἰπεῖν ἔχων ὁμῶς
 παύσομαι.

13 Σκέψασθε δὲ ἤδη ἔντινα ὄντα καὶ ἀποκηρύξει
 με· καὶ οὐ δὴ που τοῦτό φημι, ὡς τότε μὲν ἰδιώτην,
 νῦν δὲ λατρόν· οὐδὲ γὰρ ἂν πρὸς τοῦτο ἡ τέχνη συναγω-
 σίναίτο· οὐδ' ὅτι τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἤδη καὶ προβε-
 βηκότα καὶ τὸ πιστὸν τοῦ μηδὲν ἀδικῆσαι ἂν παρὰ τῆς
 ἡλικίας ἔχοντα· μικρὸν γὰρ ἴσως καὶ τοῦτο. ἀλλὰ τότε
 μὲν, εἰ καὶ μηδὲν ἠδικημένος, ὡς ἂν ἔγωγε φαιρῆν, ἀλλ'
 οὐδὲ εὖ πεπονθῶς παρητεῖτο τῆς οἰκίας, νῦν δὲ σωτήρα
 ἔναγχος καὶ εὐεργέτην γεγενημένον, οὗ τί γένοιτ' ἂν ἀχα- 171
 ριστότερον, σωθέντα δι' ἐμὲ καὶ τηλικούτον κίνδυνον
 διαπεφευγότα τοῖς τοιούτοις εὐθὺς ἀμείβεσθαι τῆς θε-
 ραπείας ἐκείνης οὐδένα λόγον ἔχοντα, ἀλλ' οὕτως ἔα-

δίως ἐπιλελιῆσθαι καὶ ἐπὶ τὴν ἐρημίαν ἐλαίνειν τὸν μη-
σθέντ' ἂν δικαίως ἐφ' οἷς ἀδίκως ἐξεβέβλητο μὴ μόνον
οὐ μνησικακήσαντα, ἀλλὰ καὶ σώσαντα καὶ σωφρονεῖν
παρασκευάσαντα; 14. οὐ γὰρ ἐς μικρόν, ὧ ἄνδρες δικα- 14
σταί, οὐδὲ τὸ τιχόν εὖ πεποιηκώς αὐτὸν ὁμῶς τῶν τοιοῦ-
των νῦν ἀξιοῦμαι. ἀλλ' εἰ καὶ οὗτος ἀγνοεῖ τὰ τότε, πάν-
τες ἡμεῖς ἴστε οἷα ποιοῦντα αὐτὸν καὶ πάσχοντα καὶ ὅπως
διακείμενον ἐγὼ παραλαβὼν, τῶν μὲν ἄλλων ἰατρῶν
ἀπεγνωκότων, τῶν δὲ οἰκείων φευγόντων καὶ μηδὲ πλη-
σίον προσίεσαι τολμώντων, τοιοῦτον ἀπέφηνα, ὡς καὶ
κατηγορεῖν δύνασθαι καὶ περὶ τῶν νόμων διαλέγεσθαι.
μᾶλλον δὲ ὄρα σὺ, ὧ πάτερ, τὸ παράδειγμα· τοιοῦτον ὄντα
σε παρ' ὀλίγον οἷα νῦν ἡ γυνὴ ἐστι, πρὸς τὴν ἀρχαίαν
φρόνησιν ἐπανήγαγον. σὺ δὲ δίκαιον, τοιαύτην μοι γε-
νέσθαι ἀντ' ἐκείνων τὴν ἀμοιβὴν οὐδὲ κατ' ἐμοῦ σε μό-
172 νου σωφρονεῖν· ὅτι γὰρ μὴ μικρὰ ὑπ' ἐμοῦ εὐεργέτησαι,
καὶ ἀπ' αὐτῶν ὧν ἐγκαλεῖς δῆλόν ἐστιν· ὃν γὰρ ὡς ἐν
ἐσχάτοις οὖσαν τὴν γυναῖκα καὶ καμπονήτως ἔχουσαν
οἶκ ἰώμενον μισεῖς, πῶς οὐ πολὺ μᾶλλον, ὅτι σε τῶν
ὁμοίων ἀπήλλαξα, ὑπεραγαπᾶς καὶ χάριν ὁμολογεῖς τῶν
οὕτω δεινῶν ἀπηλλαγμένος; σὺ δέ, ὅπερ ἀγνωμονέστα-
τον, σωφρονήσας εὐθὺς ἐς δικαστήριον ἄγεις καὶ σε-
σωσμένος κολάζεις καὶ ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο μίσος ἀνα-
τρέχεις καὶ τὸν αὐτὸν ἀναγινώσκεις νόμον. καλὸν γοῦν
τὸν μισθὸν ἀποδίδως τῇ τέχνῃ καὶ ἀξίας ἀμοιβὰς τῶν
φαρμάκων ἐπὶ τὸν ἰατρὸν ἰγιαίνων μόνον. 15. ἡμεῖς δέ, 15
ὧ ἄνδρες δικασταί, τὸν εὐεργέτην τοῦτω κολάζειν ἐπι-
τρέψετε καὶ τὸν σώσαντα ἐξελαίνειν καὶ τὸν σωφρονί-
σαντα μισεῖν καὶ τὸν ἀναστήσαντα τιμωρεῖσθαι; οὐκ, ἦν
γε τὰ δίκαια ποιῆτε. καὶ γὰρ εἰ τὰ μέγιστα νῦν ἀμαρτά-
νων ἐτύγχανον, ἦν μοι τις οὐ μικρὰ προσφειλομένη χά-
ρις, εἰς ἣν ἀποβλέποντα τοῦτον καὶ ἧς μεμνημένον καλῶς
εἶχε τῶν μὲν παρόντων καταφρονεῖν, δι' ἐκεῖνα δὲ πρό-
χειρον τὴν συγγνώμην ἔχειν, καὶ μάλιστα εἰ τηλικαύτη
τις ἢ εὐεργεσία τυγχάνοι, ὡς πάντα ὑπερπαίειν τὰ μετὰ
ταῦτα. ὅπερ αἶμαι κάμοι πρὸς τοῦτον ἐπάσχειν, ὅν ἐσω-

σα, καὶ ὃς τοῦ βίου παντὸς χρεώστης ἔστι μοι, καὶ ὧ τὸ εἶναι καὶ τὸ σωφρονεῖν καὶ τὸ συνιέναι παρέσχημαι, καὶ μάλιστα ὅτε οἱ ἄλλοι πάντες ἤδη ἀπεγνώκεσαν καὶ ἤτ-
 16 τους εἶναι ὠμολόγουν τῆς νόσου. 16. τοῦτο γὰρ μείζω οἶμαι ποιεῖν τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν, ὃς οὔτε νόσος ὦν τότε οὔτε ἀναγκαίαν τῆς θεραπείας ἔχων αἰτίαν, ἀλλὰ ἐλεύθερος καθεστὼς καὶ ἀλλότριος, τῆς φυσικῆς αἰτίας ἀφειμένος, ὅμως οὐ περιεῖδον, ἀλλ' ἐθελοντῆς, ἀκλήτος, ἀντεπάγγελτος ἦκον, ἐβοήθησα, προσελιπάρησα, ἰασάμην, ἀνέστησα καὶ τὸν πατέρα ἐμαντῶ διεφύλαξα καὶ ὑπὲρ τῆς ἀποκρούξεως ἀπελογησάμην καὶ τῇ εὐνοίᾳ τὴν ὀργὴν ἔπαυσα καὶ τὸν νόμον ἔλυσα τῇ φιλοστοργίᾳ καὶ μεγάλης εὐεργεσίας τὴν ἐς τὸ γένος ἐπάνοδον ἐπριάμην καὶ ἐν οὕτως ἐπισφαλεῖ καιρῷ τὴν πρὸς τὸν πατέρα πίστιν ἐπεδειξάμην καὶ μετὰ τῆς τέχνης ἐμαντὸν εἰσεποίησα καὶ γνήσιος νόσος ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνεφάνην. πόσα γὰρ οἶεσθε παθεῖν με, πόσα καμῖν παρόντα, ἐπηρετοῦντα, καιροφυλακοῦντα, νῦν μὲν εἶχοντα τῇ τοῦ πάθους ἀκμῇ, νῦν δὲ τὴν τέχνην ἐπάγοντα πρὸς ὀλίγον ἐνδιδόντος τοῦ κακοῦ; ἔστι δὲ τῶν ὄντων ἀπάντων τοῦτο ἐν τῇ ἱατρικῇ τὸ ἐπισφαλέστατον, τοὺς τοιοῦτους ἰασθαι καὶ πλησιάζειν οὕτω διακειμένοις· ἐς γὰρ τοὺς πλησίον πολλάκις ἀφίᾳσι τὴν λίτταν ἐπιζέσαντος τοῦ πάθους. καὶ ὅμως πρὸς οὐδὲν τούτων ἀπώκησα οὐδὲ ἀπεδειλίασα, συνῶν δὲ καὶ 174 πάντα τρόπον ἀντεξεταζόμενος τῇ νόσῳ τὸ τελευταῖον ἐκράτησα τῷ φαρμάκῳ. 17. μὴ γὰρ τοῦτ' ἀκούσας εὐθὺς ὑπολάβῃ τις, „πόσος δὲ ἢ πόσος ὁ κάματος ἐγγέει φάρμακον;“ πολλὰ [γὰρ] πρὸ τούτου γενέσθαι δεῖ καὶ προοδοποιῆσαι τῇ πόσει καὶ προπαρασκευάσαι ἥρδιον εἰς ἴασιν τὸ σῶμα καὶ τῆς ἀπάσης ἕξεως φροντίσαι κενοῦντα καὶ ἰσχυαίνοντα καὶ οἷς χρῆ τρέφοντα καὶ κινουῦντα εἰς ὅσον χρησίμων καὶ ὑπνοὺς ἐπινοοῦντα καὶ ἡρεμίας μηχανώμενον, ὧ περ οἱ μὲν ἄλλο τι νοσοῦντες ἥρδιως πεισθειῖεν ἄν, οἱ μεμνηότες δὲ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νοῦ δυσάγωγοι καὶ δυσημιόχητοι καὶ τῷ ἱατρῷ ἐπισφαλεῖς καὶ τῇ θεραπείᾳ δυσκαταγώνιστοι. ὅταν γοῦν πολλάκις ποιήσωμεν

ἤδη πλησίον γενέσθαι τοῦ τέλους καὶ ἐλπίσωμεν, ἐμπεσόν
 τι μικρὸν ἁμάρτημα ἐπακμάσαντος τοῦ πάθους ἅπαντα
 φράδιως ἐκείνα ἀνέτρεψε καὶ ἀνεπόδισε τὴν θεραπείαν καὶ
 τὴν τέχνην διέσφηλε. 18. τὸν οὖν ταῦτα πάντα ὑπομε- 18
 175 μενηκότα καὶ οὕτω χαλεπῶ νοσήματι προσπαλαίσαντα
 καὶ πάθος ἀπάντων παθῶν τὸ δυσαιωτότατον νενικη-
 κότα ἔτι τούτῳ ἀποκηρύττειν ἐπιτρέψετε, καὶ τοὺς νό-
 μους ὡς βούλεται ἐρημνεύειν κατ' εὐεργέτου συγχωρή-
 σετε καὶ τῇ φύσει πολεμεῖν αὐτὸν ἔασετε; ἐγὼ τῇ φύσει
 πειθόμενος, ὧ ἄνδρες δικασταί, σὴν καὶ διαφυλάττω
 τὸν πατέρα ἐμαυτῶ, καὶ ἀδικῆ· οὕτω δὲ τὸν εὐεργε-
 τηκότα παῖδα τοῖς νόμοις, ὡς φησιν, ἀκολουθῶν διαφθεί-
 ρει καὶ τοῦ γένους ἀποστρεφεί. μισόπαις οὗτος, ἐγὼ φιλο-
 πάτῳ γίγνομαι· ἐγὼ τὴν φύσιν ἀσπάζομαι, οὗτος τὰ
 τῆς φύσεως παρορᾷ καὶ καθυβρίζει τὰ δίκαια. ὧ πατὴρ
 μισοῦντος ἀδικῶς ὧ παιδὸς φιλοῦντος ἀδικιώτερον. ἐγκαλῶ
 γὰρ ἐμαυτῶ, τοῦ πατὸς ἀναγκάζοντος, ὅτι μισοῦμενος
 οὐ δέον φιλῶ καὶ φιλῶ πλέον ἢ προσῆκε. καίτοι γε ἡ
 φύσις τοῖς πατράσι τοὺς παῖδας μᾶλλον ἢ τοῖς παισὶ τοὺς
 πατέρας ἐπιτάττει φιλεῖν. ἀλλ' οὗτος ἐκὼν καὶ τοὺς νόμους
 παρορᾷ, οἱ τοὺς οὐδὲν ἡδικοκότας παῖδας τῷ γένει φυ-
 λάττουσι, καὶ τὴν φύσιν, ἢ τοὺς γεννήσαντας ἔλκει πρὸς
 πόθον τῶν γεγεννημένων πολύν. οὐχ ὅπως μείζους ἀρ-
 176 χὰς εὐνοίας ἔχων πρὸς ἐμὲ μείζονα τὰ δίκαιά μοι τῆς εὐ-
 νοίας εἰσφέρει καὶ ἐκιδίδωσιν, ἢ τό γε ἔλαττον ἐμὲ μιμεί-
 ται καὶ ζηλοῖ τοῦ φίλτρου· ἀλλ', οἴμοι τῆς συμφορᾶς,
 προσέτι καὶ μισεῖ φιλοῦντα καὶ ἀγαπῶντα ἐλαύνει καὶ
 εὐεργετοῦντα ἀδικεῖ καὶ ἀσπαζόμενον ἀποκηρύττει καὶ
 τοὺς φιλόπαιδας νόμους ὡς μισόπαιδας κατ' ἐμοῦ μετα-
 χειρίζεται. ὧ μάχης, ἢν εἰσάγεις, πάτερ, τοῖς νόμοις
 κατὰ τῆς φύσεως. 19. οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν ὡς θε- 19
 19 λεις· κακῶς ἐρημνεύεις, ὧ πάτερ, καλῶς κειμένους τοὺς
 νόμους. οὐ πολεμεῖ φύσις καὶ νόμος ἐν ταῖς εὐνοίαις,
 ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν ἑνταῦθα ἀλλήλοις καὶ συναγωνίζον-
 ται τῇ λύσει τῶν ἀδικημάτων. ὑβρίζει τὸν εὐεργέτην,
 ἀδικεῖ τὴν φύσιν. τί καὶ τοὺς νόμους συναδικεῖ τῇ φύ-

σει; οὓς καλοὺς καὶ δικαίους καὶ φιλόπαιδας εἶναι θέλοντας οὐ συγχωρεῖς, καθ' ἑνὸς παιδὸς ὡς κατὰ πολλῶν κινῶν πολλάκις καὶ ἡσυχάζειν οὐκ ἔων ἐν ταῖς τιμωρίαις τοὺς ἐν ταῖς τῶν παίδων πρὸς τοὺς πατέρας εὐνοίαις ἡσυχάζειν ἐθέλοντας, καίτοι γε ἐπὶ τοῖς μηδὲν ἡμαρτηκόσι μηδὲ κειμένους. καὶ μὴν οἱ γε νόμοι καὶ ἀχαριστίας δικάζεσθαι διδάσκει κατὰ τῶν τοὺς εὐεργέτας μὴ ἀντεμποιούντων. ὁ δὲ πρὸς τῷ μὴ ἀμείβεσθαι καὶ ἐπ' αὐτοῖς οἷς εὖ πέπονθε κολάζειν ἀξιῶν, σκέψασθε εἰ τίνα ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπεν. ὡς μὲν οὖν οὔτε ἀποκηρύττειν ἔτι τούτῳ ἔξεστιν ἄπαξ ἤδη τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἀποπληρώσαντι καὶ χρησαμένῳ τοῖς νόμοις οὔτε ἄλλως δίκαιον, εὐεργέτην ἐς τὰ τηλικαῦτα γεγεννημένον ἀπωθεῖσθαι καὶ τῆς οἰκίας παραιτεῖσθαι, ἰκανῶς, οἴμαι, δέδεικται.

- 20 20. Ἦδη δὲ καὶ ἐπ' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἔλθωμεν τῆς 177 ἀποκηρύξεως καὶ τὸ ἔγκλημα ἐξετάσωμεν ὁποῖόν ἐστιν. ἀνάγκη δὲ αὐθις ἐπὶ τὴν γνώμην ἀναδραμεῖν τοῦ νομοθέτου. ἵνα γάρ σοι τοῦτο πρὸς ὀλίγον δῶμεν, τὸ ἐξεῖναι ὁσάκις ἂν ἐθέλης ἀποκηρύττειν, καὶ κατὰ γε τοῦ εὐεργέτου προσέτι τὴν ἐξουσίαν ταύτην συγχωρήσωμεν, οὐκ ἀπλῶς, οἴμαι, οὐδὲ ἐπὶ πάσαις αἰτίαις ἀποκηρύξεις. οὐδὲ τοῦθ' ὁ νομοθέτης φησὶν, ὅτι ἂν τύχη ὁ πατὴρ αἰτιασάμενος, ἀποκηρυττέτω, καὶ ἀπόχη θελῆσαι μόνον καὶ μέμψασθαι. τί γὰρ ἂν ἔδει δικαστηρίου; ἀλλ' ἐφ' ὑμῖν ποιεῖ τοῦτο, ὡς ἄνδρες δικασταί, σκοπεῖν εἴτε ἐπὶ μεγάλοις καὶ δικαίοις ὁ πατὴρ ὀργίζεται εἴτε καὶ μὴ. οὐκοῦν τοῦτο ἤδη ἐξετάσατε. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν μετὰ τὴν μανίαν εὐθις.
- 21 21. τὰ μὲν δὴ πρῶτα τῆς σωφροσύνης τοῦ πατρὸς λύσις ἦν τῆς ἀποκηρύξεως, καὶ σωτὴρ καὶ εὐεργέτης καὶ πάντα ἦν ἐγώ. καὶ οὐδέν, οἴμαι, τούτοις ἔγκλημα προσεῖναι ἐδύνατο. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ τί τῶν πάντων αἰτία; τίνα θεραπείαν, τίνα ἐπιμέλειαν υἱοῦ παρήκα; πότε ἀπόκοιτος ἐγενόμην; τίνας πότους ἀκαίρους, τίνας κώμους ἐγκαλεῖς; τίς ἀσωτία; τίς πορνοβασκὸς ὕβρισται; τίς ἠτιάσατο; οὐδὲ εἷς. καὶ μὴν ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς μάλιστα ὁ

νόμος ἀποκηρίττειν ἐφίγαιεν. ἀλλὰ τασεῖν ἤρξατο ἢ μη-
 τριά. τί οὖν; ἐμοὶ ταῦτ' ἐγκαλεῖς καὶ νόσον δίκην ἀπαι-
 178 τεῖς; οὐ, φησίν. 22. ἀλλὰ τί; θεραπεύειν προστάττομε- 22
 νος οὐκ ἐθέλεις, καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιός ἄν εἴης ἀποκηρί-
 ξεως ἀπειθῶν τῷ πατρί. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν οἶα προστάττοντι
 αὐτῷ ὑπακούειν οὐ δυνάμενος ἀπειθεῖν δοκῶ πρὸς ὀλί-
 γον ὑπερδήσομαι· πρότερον δὲ ἀπλῶς ἐκείνῳ φημι, ὡς
 οὐ πάντα προστάττειν αὐτῷ τοῦτω δίδωσιν ὁ νόμος οὐτ'
 ἐμοὶ τὸ πείθεσθαι πᾶσι πάντως ἀναγκαῖον. ἐν δ' οὖν
 τοῖς τῶν προσταγμάτων τὰ μὲν ἀνεύθυνα ἔστι, τὰ δὲ
 ὀργῆς καὶ τιμωρίας ἄξια· ἐὰν νοσῆς αὐτός, ἐγὼ δὲ ἀμελῶ·
 ἐὰν τῶν κατ' οἶκον ἐπιμελεῖσθαι κελεύης, ἐγὼ δὲ ὀλι-
 γωρῶ· ἐὰν τὰ κατ' ἀγρὸν ἐπισκοπεῖν προστάττης, ἐγὼ
 δὲ ὀκνῶ. πάντα ταῦτα καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια εὐλόγους
 ἔχει τὰς προφάσεις καὶ τὰς μέμψεις πατρικᾶς· τὰ δὲ ἄλλα
 ἐφ' ἡμῖν ἔστι τοῖς παισίν, ὅτα τῶν τεχνῶν καὶ τῆς τοί-
 των χρήσεως, καὶ μάλιστα, εἰ μηδὲν ὁ πατὴρ αὐτὸς ἀδι-
 κοῖτο. ἐπεὶ τοι ἄν τῷ γραφεῖ πατὴρ προστάτη, ταῦτα
 μὲν, τέκνον, γράφε, ταῦτ' δὲ μή, καὶ τῷ μουσικῷ, τῆνδε
 μὲν τὴν ἀρμονίαν κροῦε, ταύτην δὲ μή, καὶ τῷ χαλ-
 κεύοντι, τοιαῦτα μὲν χάλκεε, τοιαῦτα δὲ μή, ἄρ' ἄν τις
 179 ἀνάσχοιτο ἀποκηρίττοντα, ὅτι μή κατὰ τὰ κείνῳ δο-
 κοῦντα ὁ παῖς χρεῖται τῇ τέχνῃ; οὐδὲ εἰς, οἴμαι. 23. τὸ 23
 δὲ τῆς ἰατρικῆς ὅσῳ σεμνότερόν ἐστι καὶ τῷ βίῳ χρησι-
 μώτερον, τοσοῦτω καὶ ἐλευθεριώτερον εἶναι προσήκει
 τοῖς χρωμένοις, καὶ τινα προνομίαν ἔχειν τὴν τέχνην δι-
 καιον τῇ ἐξουσίᾳ τῆς χρήσεως, ἀναγκάζεσθαι δὲ μηδὲν
 μηδὲ προστάτεσθαι πράγμα ἱερὸν καὶ θεῶν παιδεύμα
 καὶ ἀνθρώπων σοφῶν ἐπιτήδεμα, μηδ' ὑπὸ δουλείαν
 γενέσθαι νόμον μηδ' ὑπὸ φόβον καὶ τιμωρίαν δικαστη-
 ρίου, μηδ' ὑπὸ ψῆφον καὶ πατρὸς ἀπειλήν καὶ ὀργὴν
 ἰδιωτικῆν. ὥστε καὶ εἰ τοῦτό σοι σαφῶς οὐτωςὶ καὶ διαφ-
 ρηδὴν ἔλεγον, οὐ βούλομαι οὐδὲ θεραπεύω δυνάμενος,
 ἀλλ' ἐμαυτῷ μόνῳ τὴν τέχνην οἶδα καὶ τῷ πατρί, τοῖς δὲ
 ἄλλοις ἀπασιν ἰδιώτης εἶναι βούλομαι· τίς τύραννος οὕτω
 βίαιος, ὡς ἀναγκάσαι ἄν καὶ ἄκοιτα χρῆσθαι τῇ τέχνῃ;

τὰ γὰρ τοιαῦτα ἱκετείας καὶ δεήσεων, οὐ νόμοις καὶ ὄρ-¹⁵⁰
 γαῖς καὶ δικαστηρίοις ὑπάγειν, οἴμαι, προσήκει· πεῖθε-
 σθαι τὸν ἰατρὸν χρή, οὐ κελεύεσθαι, βούλεσθαι, οὐ φο-
 βεῖσθαι, ἐπὶ τὴν θεραπείαν οὐκ ἄγεσθαι, ἐκόντα δὲ ἐρχό-
 μενον ἤδεσθαι. πατρικῆς δὲ ἀνάγκης ἄμοιρος καὶ ἀτελής
 ἢ τέχνη, ὅπου γε τοῖς ἰατροῖς καὶ δημοσίᾳ αἱ πόλεις
 τιμᾶς καὶ προεδρίας καὶ ἀτελείας καὶ προνομίας διδῶσι.

- 24 24. ταῦτα μὲν οὖν ἀπλῶς ἂν εἶχον εἰπεῖν ὑπὲρ τῆς τέχνης,
 εἰ καὶ σοῦ διδασκόμενον με καὶ πολλὰ ἐπιμεληθέντος καὶ
 ἀναλώσαντος, ὡς μάθοιμι, πρὸς μίαν ὅμως θεραπείαν
 ταύτην δυνατὴν οὔσαν, ἀντέλεγον. νυνὶ δὲ κάκεινο ἐν-
 νόησον, ὡς παντάπασιν ἀγνώμον ποιεῖς οὐκ ἔων με χρη-
 σθαι μετ' ἑλευθερίας ἐμῷ κτήματι. ταύτην ἐγὼ τὴν τέχ-
 νην οὐκ υἱὸς ὢν σὸς ἐξέμαθον οὐδὲ τῷ σῷ νόμῳ ὑποκει-
 μενος, καὶ ὅμως αὐτὴν μεμάθηκα σοί — καὶ πρῶτος
 αὐτῆς ἀπολέλανκας — οὐδὲν παρὰ σοῦ πρὸς τὸ μαθεῖν
 ἔχων. τίνα διδάσκαλον ἐμισθώσω; τίνα φαρμάκων παρα-
 σκευήν; οὐδ' ἠντιναοῦν· ἀλλὰ πενόμενος ἐγὼ καὶ τῶν
 ἀναγκαίων ἀπορούμενος καὶ ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐλευ-
 μενος ἐπαιδευόμεν. καὶ μοι τοιαῦτα παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἦν πρὸς τὸ μαθεῖν ἐφόδια, λύπη καὶ ἐρημία καὶ ἀπορία
 καὶ μῖσος οἰκείων καὶ ἀποστροφὴ συγγενῶν. ἀντὶ τούτων¹⁵¹
 τοίνυν χρῆσθαι μου τῇ τέχνῃ ἀξιοῖς καὶ δεσπότης εἶναι
 θέλεις τῶν ὅτ' οὐκ ἦσθα δεσπότης πεπορισμένων; ἀγά-
 πα, εἰ τί σε καὶ πρότερον ἐκὼν οὐ προσφείλων εὖ ἐποίη-
 σα, μηδεμίαν μηδὲ τότε χάριν ἀπαιτεῖσθαι δυνάμενος.
- 25 25. οὐ δὴ δεῖ τὴν εὐποιίαν τὴν ἐμὴν ἀνάγκην ἔς τὸ λοι-
 πόν μοι γενέσθαι οὐδὲ τὸ ἐκόντα εὐεργετῆσαι ἀφορμὴν
 τοῦ ἄκοντα κελεύεσθαι καταστῆναι οὐδὲ ἔθος ὑπάρξαι
 τοῦτο, τὸ ἅπαξ τινὰ λασάμενον πάντας ἀεὶ θεραπεύειν
 ὀπόσους ἂν ὁ θεραπευθεὶς θέλῃ· ἐπεὶ δεσπότης ἂν οὐ-
 τως καθ' ἡμῶν εἶημεν τοὺς θεραπευομένους χειροτο-
 νηκότες καὶ μισθὸν τὸ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ πάντα κε-
 λεύουσιν ὑπηρετεῖν προσδεδικότες, οὐ τί γένοιτ' ἂν
 ἀδικώτερον; διότι σε νοσήσαντα χαλεπῶς οὕτως ἀνέ-
 στησα, διὰ τοῦτο νομίζεις ἐξεῖναι σοὶ καταχρησθῆναι μου

τῇ τέχνῃ; 26. ταῦτα μὲν οὖν εἶχον ἂν λέγειν, εἰ καὶ δυ- 26
 νατά μοι οὗτος προσέταττεν, ἐγὼ δὲ μὴ πάντως ἅπασι
 182 μηδὲ πρὸς ἀνάγκην ὑπήκουον. νῦν δὲ ἴδῃ σκέψασθε καὶ
 οἷά ἐστιν αὐτοῦ τὰ ἐπιτάγματα· ἐπεὶ γὰρ ἐμὲ ἰάσω, φησί,
 μεμνηνότες, μέμνητε δὲ καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ ὅμοια πάσχει —
 τοῦτο γὰρ οἶεται — καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἀπεγνω-
 σται, δύνασαι δὲ σὺ πάντα ὡς ἔδειξας, ἰῶ καὶ ταύτην καὶ
 ἀπάλλαττε ἴδῃ τῆς νόσου. τοῦτο δὲ οὕτως μὲν ἀπλῶς
 ἀκούσαι πάνν εὐλογον ἂν δόξειε, καὶ μάλιστα ἰδιώτῃ καὶ
 ἀπίερω ἰατρικῆς· εἰ δὲ μου ἀκούσαίτε ὑπὲρ τῆς τέχνης
 δικαιολογουμένον, μάθοιτ' ἂν ὡς οὔτε πάντα ἡμῖν δυ-
 νατά ἐστιν οὐδ' αἱ τῶν νοσημάτων φύσεις παραπλήσιοι
 οὔτ' ἴσσις ἢ αὐτῇ οὔτε φάρμακα τὰ αὐτὰ ἐπὶ πάντων
 ἰσχυρά, καὶ τότε ἔσται δῆλον ὡς πάμπολυ τοῦ μὴ βού-
 λεσθαί τι τὸ μὴ δύνασθαι διαφέρει. ἀνάσχεσθε δὲ μου
 τὰ περὶ τούτων φιλοσοφοῦντος, καὶ μὴ ἀπειρόκαλον μηδὲ
 ἐξαγώνιον μηδὲ ἀλλότριον ἢ ἄκαιρον ἠγήσησθε τὸν περὶ
 τούτων λόγον. 27. πρῶτα μὲν δὴ σωμάτων φύσεις καὶ 27
 κράσεις οὐχ αἱ αὐταί, κἂν ὅτι μάλιστα ἐκ τῶν ὁμοίων
 συνεσιάναι ὁμολογῶνται, ἀλλὰ τὰ μὲν τῶνδε, τὰ δὲ
 τῶνδε μᾶλλον ἢ ἕλαττον μετέχει. καὶ λέγω τοῦτο ἔτι περὶ
 τῶν ἀνδρείων, ὡς οὐδὲ ταῦτα πᾶσιν ἴσα ἢ ὅμοια οὔτε τῇ
 κράσει οὔτε τῇ συστάσει, διάφορα γὰρ δὴ καὶ μεγέθει
 καὶ εἶδει ἀνάγκη καὶ τὰ νοσήματα ἐγγίνεσθαι αὐτοῖς, καὶ
 τὰ μὲν εὐίατα εἶναι καὶ πρὸς τὴν θεραπείαν ἀναπεπτα-
 μένα, τὰ δὲ τέλειον ἀπεγνωσμένα καὶ ῥαδίως ἀλισκόμενα
 καὶ κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν νοσημάτων λαμβανόμενα. τὸ
 183 τοίνυν οἶεσθαι πάντα πυρετὸν ἢ πᾶσαν φθόγην ἢ περι-
 πνευμονίαν ἢ μανίαν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οὔσαν τῷ γέ-
 νει ὅμοιαν ἐπὶ παντὸς εἶναι σώματος, οὐ σωφρονούντων
 οὐδὲ λελογισμένων οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἐξητακότες ἐστὶν
 ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἐν μὲν τῷδε ῥάδιον ἰᾶσθαι,
 ἐν δὲ τῷδε οὐκέτι. ὥσπερ οἶμαι καὶ πυρὸν ἢ τὸν αὐτὸν
 ἐς διαφόρους χώρας ἐμβάλλης, ἄλλως μὲν ἐν τῇ πεδινῇ
 καὶ βαθείᾳ, καὶ ποτιζομένῃ καὶ εὐηλίῳ καὶ εὐηνέμῳ καὶ
 ἐξευροασμένῃ ἀναφύσεται, εὐθαλῆς οἶμαι καὶ εὐτροφος

- καὶ πολύχους καρπός, ἄλλως δὲ ἐν ὄρεινῳ καὶ ὑπολίθῳ γηδίῳ, ἄλλως δὲ ἐν δυσηλίῳ, ἄλλως δὲ ἐν ὑπωρείᾳ, καὶ ὅλως διαφόρως καθ' ἑκάστους τόπους· οὕτω δὴ καὶ τὰ νοσήματα παρὰ τοὺς ὑποδεξαμένους τόπους ἢ εὐφορα ἢ ἄτροφα (†) γίνεται. τοῦτο τοίνυν ὑπερβὰς ὁ πατήρ καὶ ὅλον ἀνεξέταστον καταλιπὼν ἀξιοὶ πᾶσαν μανίαν τὴν ἐν ἅπαντι σώματι ὁμοίαν εἶναι καὶ τὴν θεραπείαν ἴσην.
28. 28. πρὸς δὲ τοιούτοις τοιούτοις οὖσιν ὅτι τὰ γυναικεία σώματα πάμπλου τῶν ἀνδρείων διαφέρει πρὸς τε νόσου διαφορὰν καὶ πρὸς θεραπείας ἐλπίδα ἢ ἀπόγνωσιν ῥᾶδιον καταμαθεῖν· τὰ μὲν γὰρ τῶν ἀνδρῶν εὐπαγῆ καὶ εὐτονα πόνοις καὶ κινήσει καὶ ὑπαιθρίῳ διαίτῃ γεγυμνασμένα, τὰ δὲ ἔκλυτα καὶ ἀσυμπαγῆ, ἐν σικῆ τραφημένα καὶ λευκὰ αἵματος ἔνδεια καὶ θερμοῦ ἀπορία καὶ ἔγροῦ ἐπιρροία· εὐαιωτότερα τοίνυν τῶν ἀνδρείων καὶ ταῖς νόσοις ἐκκείμενα καὶ τὴν ἴασιν οὐ περιμένοντα καὶ μά- 184
λιστα πρὸς μανίας εὐχερέστερα· ἅτε γὰρ πολὺ μὲν τὸ ὀργίλον καὶ κοῦφον καὶ ὀξυκίνητον ἔχουσαι, ὀλίγην δὲ τὴν τοῦ σώματος αὐτοῦ δύναμιν, ῥᾶδίως ἐς τὸ πάθος
- 29 τοῦτο κατολισθάνουσιν. 29. οὐ δίκαιον τοίνυν παρὰ τῶν ἰατρῶν τὴν ὁμοίαν ἐπ' ἀμφοῖν θεραπείαν ἀπαιτεῖν, εἰδότας ὡς πολὺ τούν μέσῳ, βίῳ παντὶ καὶ πράξεισιν ὅλαις καὶ πᾶσιν ἐπιτηδεύμασιν ἐξ ἀρχῆς εὐθύς κεχωρισμένων. ὅταν τοίνυν λέγῃς ὅτι μέμνηε, προστίθει καὶ ὅτι γενῆ οὖσα μέμνηε, καὶ μὴ σύγχει ταῦτα πάντα τῷ τῆς μανίας ὑπάγων ὀνόματι ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ δοκοῦντι, ἀλλὰ χωρίσας, ὡσπερ ἔστι καὶ ἐν τῇ φύσει, τὸ δυνατὸν ἐφ' ἑκάστον σκόπει· καὶ γὰρ ἡμεῖς, ὅπερ ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων εἰπὼν μέμνημαι, τοῦτο πρῶτον ἐπισκοποῦμεν, φύσιν σώματος τοῦ νοσοῦντος καὶ κρᾶσιν, καὶ τίνος πλείον μετέχει, καὶ εἰ θερμότερον ἢ ψυχρότερον, καὶ ἀκμάζον ἢ παρηβηκός, καὶ μέγα ἢ μικρόν, καὶ πιμελὲς ἢ ὀλιγόσαρκον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. καὶ ὅλως ἂν τις αὐτὰ προεξετάσῃ, πάνυ ἀξιο-
- 30 πιστος ἂν εἴη ἀπογιγνώσκων τι ἢ ὑπισχνούμενος. 30. ἐπεὶ καὶ τῆς μανίας αὐτῆς μυρία εἴδη ἔστι καὶ παμπόλλας ἔχει τὰς αἰτίας καὶ οὐδὲ τὰς προσηγορίας αὐτὰς ὁμοίας· οὐ

γὰρ ταῦτόν παρανοεῖν καὶ παραπαίειν καὶ λυτῶν καὶ
 185 μεμηνέναι, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοῦ μᾶλλον ἢ ἦτιον ἔχε-
 σθαι τῇ νόσῳ ὀνόματά ἐστιν· αἰτίαι τε τοῖς μὲν ἀνδρά-
 σιν ἄλλαι, ταῖς δὲ γυναιξίν ἕτεραι, καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐ-
 τῶν τοῖς μὲν νέοις ἄλλαι, τοῖς δὲ γεγηρακῶσι διάφοροι,
 οἷον νέοις μὲν κληῖδος (†) ὡς τὸ πολὺ, γέροντας δὲ καὶ δια-
 βολῇ ἄκαιρος καὶ ὀργῇ ἄλογος πολλάκις κατ' οἰκείων ἐμ-
 πεισοῦσα τὸ μὲν πρῶτον διετάραξεν, εἶτα κατ' ὀλίγον ἐς
 μανίαν περιέτρεψε· γυναικῶν δὲ πολλὰ καθικνεῖται καὶ
 καρδίως ἐς τὴν νόσον ἐπάγεται, μάλιστα δὲ μῖσος κατὰ
 τινος πολὺ ἢ φθόνος ἐπ' ἐχθρῶν εὐτυχοῦντι ἢ λύπη τις
 ἢ ὀργή· κατ' ὀλίγον ταῦτα ὑποτυφόμενα καὶ μακρῶ
 χρόνῳ ἐντρεφόμενα μανίαν ἀποτελεῖ. 31. τοιαῦτά σοι, ὦ 31
 πάτερ, καὶ ἡ γυνὴ πέπονθε καὶ ἴσως τι λελύπηκεν αὐτὴν
 ἔναγχος· οὐδένα γὰρ ἐκείνη ἐμίσει, πλὴν ἔχειαί γε καὶ
 οὐκ ἂν ἐκ τῶν παρόντων ὑπ' ἰατροῦ θεραπευθῆναι δύ-
 ναιτο· ὡς εἴ γε ἄλλος τις ὑπόσχοιτο, εἴ τις ἀπαλλάξειε,
 μῖσει τότε ὡς ἀδικοῦντα ἐμέ. καὶ μὴν κάκεινο, ὦ πάτερ,
 οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι εἰπεῖν, ὅτι εἰ καὶ μὴ τελῶς οὕτως
 ἀπέγνωστο, ἀλλὰ τις ἔτι σωτηρίας ἐλπίς ὑπεφαίνεται, οὐκ
 ἂν οὐδὲ οὕτω καρδίως προσηψάμην οὐδ' αὖ προχείρως
 φάρμακον ἐγχείαι ἐτόλμησα δεδιὼς τὴν τύχην καὶ τὴν
 παρὰ τῶν πολλῶν δυσφημίαν. ὁρᾷς ὡς οἴονται πάντες
 εἶναι τι μῖσος πρὸς τοὺς προγόνους πάσαις μητριαῖς,
 186 κἄν ὡσεὶ χρησταί, καὶ τινα κοινὴν μανίαν ταύτην γυναι-
 κείαν αὐτὰς μεμηνέναι; τάχ' ἂν οὖν τις ὑπώπτευσεν,
 ἄλλως χωρήσαντος τοῦ κακοῦ καὶ τῶν φαρμάκων οὐ δυ-
 νηθέντων, κακοήθη καὶ δολερὰν τὴν θεραπείαν γεγονέ-
 ναι. 32. καὶ τὰ μὲν τῆς γυναικός, ὦ πάτερ, οὕτως ἔχει, 32
 καὶ πάνυ σοι τετηρηκῶς λέγω· οὐ ποτε ὄρον ἔξει, κἄν
 μυριάκις πῆν τοῦ φαρμάκου· διὰ τοῦτ' ἐπιχειρεῖν οὐκ
 ἄξιον, εἰ μὴ πρὸς μόνον τὸ ἀποτυχεῖν με κατεπείγης καὶ
 κακοδοξία περιβαλεῖν θέλῃς. ἔασον ὑπὸ τῶν ὁμοτέχνων
 φθορευθῆναι. ἐὰν δὲ με ἀποκηρύξῃς πάλιν, ἐγὼ μὲν καί-
 τοι πάντων ἔρημος γενόμενος οὐδὲν κατὰ σοῦ δεινὸν εὐ-
 ξομαι. τί δ' ἂν, ὅπερ μὴ γένοιτο, αὐθις ἢ νόσος ἐπανέλ-

θη; — φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦτα ἐρεθιζόμενα παλινοδρομεῖν — τί με πράξει δειήσει; θεραπεύσω μὲν εὖ ἴσθι καὶ τότε καὶ οὐ ποτε λείψω τὴν τάξιν, εἰς ἣν τοὺς παῖδας ἔταξεν ἢ φύσις, οὐδὲ τοῦ γένους τὸ ἐπ' ἑμαυτῷ ἐπιλήσομαι. εἴτ' ἂν σωφρονήσης, αὐθις ἀναλαμβάνειν πώποτε πιστεῦσαί με δεῖ; ὀρθῶς; ἤδη καὶ ταῦτα ποιῶν ἐπισπᾶ τὴν νόσον καὶ ὑπομιμνήσκεις τὸ πάθος. χθὲς καὶ πρόην ἐκ τηλικούτων κακῶν ἀνασφήλας διατείνη καὶ βοῶς καὶ τὸ μέγιστον, ὀργίζῃ καὶ πρὸς μῖσος τρέπη καὶ τοῖς νόμοις ἀνακαλείς. οἴμοι, πάτερ, ταῦτ' ἦν σου καὶ τῆς πάλαι μανίας τὰ προοίμια.

ΦΑΛΛΑΡΙΣ ΠΡΩΤΟΣ.

187

- 1 1. Ἐπεμψεν ἡμᾶς, ὦ Δελφοί, ὁ ἡμέτερος δυνάστης Φάλαρις ἄξοντας τῷ θεῷ τὸν ταῦρον τοῦτον καὶ ὑμῖν διαλεξομένους τὰ εἰκότα ὑπὲρ τε αὐτοῦ ἐκεῖνου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματος. ὣν μὲν οὖν ἕνεκα ἤκομεν, ταῦτα ἔστιν· ἃ δὲ γε πρὸς ὑμᾶς ἐπέστειλεν, ταῦτα· Ἐγώ, φησί, ὦ Δελφοί, καὶ παρὰ πᾶσι μὲν τοῖς Ἑλλήσι τοιοῦτος ὑπολαμβάνεσθαι ὁποῖός εἰμι, ἀλλὰ μὴ ὁποῖον ἢ παρὰ τῶν μισοῦντων καὶ φθονούντων φήμη ταῖς τῶν ἀγνοούντων ἀκοαῖς παραδέδωκεν, ἀντὶ τῶν πάντων ἀλλαξαίμην ἂν, μάλιστα δὲ παρ' ὑμῖν, ὅσω ἱεροὶ τέ ἐστε καὶ πάρεδροι τοῦ Πυθίου καὶ μόνον οὐ σύνοικοι καὶ ὁμωρόφιοι τοῦ θεοῦ. ἡγοῦμαι γάρ, εἰ ὑμῖν ἀπολογησαίμην καὶ πείσαιμι μάτην ὡμὸς ὑπειληφθαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασι δι' ὑμῶν ἀπολελογημένος ἔσσεσθαι. καλῶ δὲ ὣν ἐρῶ τὸν θεὸν αὐτὸν μάρτυρα, ὃν οὐκ ἔνι δὴ που παραλογίσασθαι καὶ ψευδεῖ λόγῳ παραγαγεῖν· ἀνθρώπους μὲν γὰρ ἴσως ἔξασπατῆσαι ῥάδιον, θεὸν δέ, καὶ μάλιστα τοῦτον, διαλα-
- 2 θεῖν ἀδύνατον. 2. ἐγὼ γάρ οὐ τῶν ἀφανῶν ἐν Ἀκράγαντι ὦν, ἀλλ' εἰ καὶ τις ἄλλος εὖ γεγενοῦς καὶ τραφεὶς ἔλενθερίως καὶ παιδείᾳ προσεσχηκῶς, αἰεὶ διετέλουν τῇ μὲν

πόλει δημοτικὸν ἔμμαντὸν παρέχων, τοῖς δὲ συμπολιτευο-
 μένοις ἐπιεικῆ καὶ μέτριον, βίαιον δὲ ἢ σκαιὸν ἢ ὑβρι-
 στικὸν ἢ αὐθέαστον οὐδεὶς οὐδὲν ἐπεκάλει μοι τῷ προ-
 τέρω ἐκείνω βίῳ. Ἐπειδὴ δὲ ἑώρων τοὺς τάναντία μοι πο-
 λιτευομένους ἐπιβουλεύοντας καὶ ἐξ ἅπαντος [τρόπου]
 ἀνελεῖν με ζητοῦντας — διήρητο δὲ ἡμῶν τότε ἡ πόλις —
 μίαν ταύτην ἀποφυγὴν καὶ ἀσφάλειαν, εὕρισκον τὴν αὐ-
 189 τὴν ἅμα καὶ τῇ πόλει σωτηρίαν, εἰ ἐπιθέμενος τῇ ἀρχῇ
 ἐκείνους μὲν ἀναστείλαιμι καὶ παύσαιμι ἐπιβουλεύοντας,
 τὴν πόλιν δὲ σωφρονεῖν καταναγκάσαιμι· καὶ ἦσαν γὰρ
 οὐκ ὀλίγοι ταῦτα ἐπαινοῦντες, ἄνδρες μέτριοι καὶ φιλο-
 πόλιδες, οἱ καὶ τὴν γνώμην ἤδεσαν τὴν ἐμὴν καὶ τῆς ἐπι-
 χειρήσεως τὴν ἀνάγκην. τούτοις συναγωνισταῖς χρησά-
 μενος ἠραδίως ἐκράτησα τῆς ἐπιχειρήσεως. 3. τούντεῦθεν 3
 οἱ μὲν οὐκέτι ἐτάραττον, ἀλλ' ὑπήκουον, ἐγὼ δὲ ἦρχον,
 ἡ πόλις δὲ ἀστασίαστος ἦν. σφαγὰς δὲ ἢ ἐλάσεις ἢ δη-
 μείσεις οὐδὲ κατὰ τῶν ἐπιβεβουλευκότων εἰργαζόμενῃ,
 καίτοι ἀναγκαῖον τὰ τοιαῦτα τολμᾶν ἐν ἀρχῇ τῆς δυνα-
 στείας μάλιστα· φιλανθρωπία γὰρ καὶ προήγητι καὶ τῷ
 ἡμέρω καὶ ἰσοτιμίας θανασιῶς ἐγὼ ἠλιπίζον ἐς τὸ πείθε-
 σθαι προσάξεσθαι τούτους. εὐθύς γοῦν τοῖς μὲν ἐχθροῖς
 ἐσπεύσμεν καὶ διηλλάγμεν, καὶ συμβούλοις καὶ συνεστίοις
 ἐχρώμεν τοῖς πλείστοις αὐτῶν. τὴν δὲ πόλιν αὐτὴν ὁρῶν
 190 ὀλιγωρῶν τῶν προεστώτων διεφθαρμένην, τῶν πολλῶν
 κλεπτόντων, μᾶλλον δὲ ἀρπαζόντων τὰ κοινά, ὑδάτων
 τε ἐπιρροαῖς ἀνεκτησάμεν καὶ οἰκοδομημάτων ἀναστά-
 σεσιν ἐκόσμησα καὶ τειχῶν περιβολῇ ἐκράτυνα καὶ τὰς
 προσόδους, ὅσαι ἦσαν κοιναί, τῇ τῶν ἐφροστώτων ἐπιμε-
 λείᾳ ἠραδίως ἐπηύξησα καὶ τῆς νεολαίας ἐπεμελούμεν
 καὶ τῶν γερόντων προὔνοον καὶ τὸν δῆμον ἐν θεαῖς
 καὶ διανομαῖς καὶ πανηγύρεσι καὶ δημοθουσίαις διήγον,
 ὑβρις δὲ παρθένων ἢ ἐφήβων διαφθοραὶ ἢ γυναικῶν
 ἀπαγωγαὶ ἢ δορυφόρων ἐπιπέμψεις ἢ δεσποτικὴ τις ἀπει-
 λῆ ἀποτρόπαιά μοι καὶ ἀκούσαι ἦν. 4. ἤδη δὲ καὶ περὶ 4
 τοῦ ἀφείναι τὴν ἀρχὴν καὶ καταθέσθαι τὴν δυναστείαν
 ἐσκοπούμεν, ὅπως μόνον ἀσφαλῶς παύσαιτο ἂν τις ἐν-

νοῶν, ἐπεὶ τό γε ἄρχειν αὐτὸ καὶ πάντα πράττειν ἐπαχθὲς ἤδη καὶ σὺν φθόνῳ καματηρὸν ἐδόκει μοι εἶναι· τὸ δ' ὅπως μηκέτι τοιαύτης τινὸς θεραπείας δεήσεται ἡ πόλις, 191 τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι. καὶ γὰρ μὲν ὁ ἀρχαῖος περὶ ταῦτα εἶχον, οἱ δὲ ἤδη τε συνίσταντο ἐπ' ἐμὲ καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἀποστάσεως ἐσκοποῦντο καὶ συνωμοσίας συνεκρότουσαν καὶ ὄπλα ἠθροίζον καὶ χρήματα ἐπορίζοντο καὶ τοὺς ἀστυγείτονας ἐπεκαλοῦντο καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Ἀκαδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους ἐπρεσβεύοντο· ἃ μὲν γὰρ περὶ ἐμοῦ αὐτοῦ, εἰ ληφθεῖην, ἐδέδοκτο ἤδη αὐτοῖς καὶ ὅπως με αὐτοχειρία διασπάσσεσθαι ἠεῖλον καὶ ἅς κολάσεις ἐπενόουν, δημοσίᾳ στρεβλοῦμενοι ἐξεῖπον. τοῦ μὲν δὴ μηδὲν παθεῖν τοιοῦτον οἱ θεοὶ αἴτιοι φωράσαντες τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ μάλιστα γὰρ ὁ Πύθιος ὄνειρατὰ τε προδείξας καὶ τοὺς μηνύσοντας ἕκαστα ἐπιπέμ-
 5 πων. 5. ἐγὼ δὲ ἐνταῦθα ἤδη ὑμᾶς, ὦ Δελφοί, ἐπὶ τοῦ 192 αὐτοῦ δέους νῦν τῷ λογισμῷ γενομένους ἀξιῶ περὶ τῶν τότε πρακτικῶν μοι συμβουλευσαί, ὅτε ἀφυλάκτως ὀλίγου δεῖν ληφθεῖς ἐζήτουν τινὰ σωτηρίαν περὶ τῶν παρόντων. πρὸς ὀλίγον οὖν τῇ γνώμῃ εἰς Ἀκράγαντα παρ' ἐμὲ ἀποδημήσαντες καὶ ἰδόντες τὰς παρασκευὰς αὐτῶν καὶ τὰς ἀπειλὰς ἀκούσαντες εἶπατε τί ἔδει ποιεῖν; φιλανθρωπίᾳ χρῆσθαι πρὸς αὐτοὺς ἔτι καὶ φείδεσθαι καὶ ἀνέχεσθαι ὅσον αὐτίκα μελλήσοντα πείσεσθαι τὰ ἔσχατα; μᾶλλον δὲ γυμνὴν ἤδη ὑπέχειν τὴν σφαγὴν καὶ τὰ φίλτατα ἐν ὀφθαλμοῖς ὄραν ἀπολλύμενα; ἢ τὰ μὲν τοιαῦτα πάνυ ἡλιθίου τινὸς εἶναι, γενναῖα δὲ καὶ ἀνδρώδη διανοηθέντα καὶ χολὴν ἔμφορος καὶ ἠδικημένου ἀνδρὸς ἀναλαβόντα μετελθεῖν ἐκείνου, ἐμαντῶ δὲ ἐκ τῶν ἐνότων τὴν ἐς τὸ ἐπιὸν ἀσφάλειαν παρασχεῖν; ταῦτ' οἶδ' ὅτι συνεβουλεύ-
 6 σατε ἄν. 6. τί οὖν ἐγὼ μετὰ τοῦτο ἐποίησα; μεταστειλά- 193 μενος τοὺς αἰτίους καὶ λόγου μεταδούς αἰτοῖς καὶ τοὺς ἐλέγχους παραγαγὼν καὶ σαφῶς ἐξελέγξας ἕκαστα, ἐπεὶ μὴδ' αὐτοὶ ἔτι ἔξαρνοι ἦσαν, ἡμνύομην ἀγαρακτῶν τὸ πλέον οὐχ ὅτι ἐπεβεβουλεύμην, ἀλλ' ὅτι μὴ εἰάθην ὑπ' αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ προαιρέσει μείναι, ἣν ἐξ ἀρχῆς

ἐνεστησάμην. καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου φυλάττων μὲν ἑμαυτὸν
 διατελώ, ἐκείνων δὲ τοὺς ἀεὶ ἐπιβουλεύοντας μοι κολά-
 ζων. εἰδ' οἱ ἄνθρωποι ἐμὲ τῆς ὠμότητος αἰτιῶνται οὐκέτι
 λογιζόμενοι παρὰ ποτέρου ἡμῶν ἢ ἡ πρώτη τούτων
 ἀρχή, συνελόντες δὲ τὰν μέσῳ καὶ ἐφ' οἷς ἐκολάζοντο τὰς
 τιμωρίας αὐτὰς ἠτιῶντο καὶ τὰς δοκούσας ἐν αὐταῖς ὠμό-
 τητας, ὅμοιον ὡς εἴ τις παρ' ὑμῖν ἱερόσυλόν τινα ἰδὼν
 ἀπὸ τῆς πέτρας χιπτόμενον ἃ μὲν ἐτόλμησε μὴ λογιζοίτο,
 ὡς νίκτωρ ἐς τὸ ἱερόν παρῆλθε καὶ κατέσπασε τὰ ἀνα-
 θήματα καὶ τοῦ ξοάνου ἤψατο, κατηγοροίη δὲ ὑμῶν πολ-
 λὴν τὴν ἀγριότητα, ὅτι Ἕλληνές τε καὶ ἱεροὶ εἶναι λέγον-
 194 τες ὑπεμείνατε ἄνθρωπον Ἕλληνα πλησίον τοῦ ἱεροῦ —
 καὶ γὰρ οὐ πᾶν πόρρω τῆς πόλεως εἶναι λέγεται ἡ πέ-
 τρα — κολάσει τοιαύτη περιβαλεῖν. ἀλλ', οἶμαι, αὐτοὶ
 τε καταγελάσασθε, ἢ ταῦτα λέγῃ τις καθ' ὑμῶν, καὶ οἱ
 ἄλλοι πάντες ἐπαινέσονται ὑμῶν τὴν κατὰ τῶν ἀσεβοῦν-
 των ὠμότητα. 7. τὸ δ' ὅλον οἱ δῆμοι οὐκ ἐξετάζοντες 7
 ὁποῖός τις ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφροσύνῃς ἐστίν, εἴτε δίκαιος
 εἴτε ἀδίκος, ἀπλῶς αὐτὸ τὸ τῆς τυραννίδος ὄνομα μισοῦσι
 καὶ τὸν τύραννον, καὶ Ἀτακὸς ἢ Μίνως ἢ Ραδάμανθυς
 ἢ, ὁμοίως ἐξ ἀπαντος ἀνελεῖν σπεύδουσι, τοὺς μὲν πο-
 ηροῦς αὐτῶν πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενοι, τοὺς δὲ χρη-
 σιτοῦς τῇ κοινῳ τῆς προσηγορίας τῷ ὁμοίῳ μίσει συμ-
 περιλαμβάνοντες. ἔγωγ' οὖν ἀκούω καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς
 195 Ἕλλησι πολλοὺς γενέσθαι τυράννους σοφοὺς ὑπὸ φραύλῳ
 ὀνόματι δοκοῦντι χρηστὸν καὶ ἡμερον ἡθὸς ἐπιδεδειγμέ-
 νους, ὧν ἐνίων καὶ λόγους εἶναι βραχεῖς ἐν τῷ ἱερῷ
 ὑμῶν ἀποκειμένους, ἀγάλματα καὶ ἀναθήματα τῷ Πυ-
 θίῳ. 8. ὁρᾶτε δὲ καὶ τοὺς νομοθέτας τῷ κολαστικῷ εἶδει 8
 τὸ πλέον νέμοντας, ὡς τῶν γε ἄλλων οὐδὲν ὄφελος, εἰ
 μὴ ὁ φόβος προσεῖη καὶ ἐλπίς τῆς κολάσεως. ἡμῖν δὲ
 τοῦτο πολλῷ ἀναγκαιότερον τοῖς τυράννοις, ὅσῳ πρὸς
 ἀνάγκην ἐξηγοῦμεθα καὶ μισοῦσι τε ἅμα καὶ ἐπιβου-
 λείουσιν ἀνθρώποις σύνεσμεν, ὅπου μηδὲ τῶν μορμολυ-
 κείων ὄφελός τι ἡμῖν γίγνεται, ἀλλὰ τῷ περὶ τῆς Ὑδρας
 μύθῳ τὸ πρᾶγμα ἔοικεν· ὅσῳ γὰρ ἂν ἐκκόπτωμεν, το-

σφῶδε πλείους ἡμῖν ἀναφύονται τοῦ κολάζειν ἀφορμαί. φέρειν δὲ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀναφνόμενον ἐκκόπτειν ἀεὶ καὶ ¹⁹⁶ ἐπικαίειν νῆ Δία κατὰ τὸν Ἰόλεων, εἰ μέλλοιμεν ἐπικρατήσειν· τὸν γὰρ ἄπαξ ἐς τὰ τοιαῦτα ἐμπεισεῖν ἤναγκασμένον ὅμοιον χρῆ τῇ ὑποθέσει ἀεὶ καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι, ἢ φειδόμενον τῶν πλησίον ἀπολωλέναι. ὅλως δέ, τίνα οἴεσθε οὕτως ἄγριον ἢ ἀνήμερον ἀνθρώπον εἶναι ὡς ἦδεσθαι μαστιγοῦντα καὶ οἰμωγῶν ἀκούοντα καὶ σφαττομένους ὀρῶντα, εἰ μὴ ἔχοι τινὰ μεγάλην τοῦ κολάζειν αἰτίαν; ποσάκις γοῦν ἐδάκρυσα μαστιγομένων ἄλλων, ποσάκις δὲ θρηγεῖν καὶ ὀδύρεσθαι τὴν ἑμαντοῦ τύχην ἀναγκάζομαι μείζω κόλασιν αὐτὸς καὶ χρονιωτέραν ὑπομένων; ἀνδρὶ γὰρ φύσει μὲν ἀγαθῷ, διὰ δὲ ἀνάγκην πικρῷ πολὺ ⁹ τοῦ κολάζεσθαι τὸ κολάζειν χαλεπώτερον. 9. εἰ δὲ δεῖ μετὰ παρρησίας εἰπεῖν, ἐγὼ μὲν, εἰ αἵρεσίς μοι προτεθείη, πότερα βούλομαι, κολάζειν τινὰς ἀδίκως ἢ αὐτὸς ἀποθανεῖν, εὖ ἴστε ὡς οὐδὲν μελλήσας ἐλοίμην ἂν τεθνᾶναι μᾶλλον ἢ μηδὲν ἀδικούντας κολάζειν. εἰ δὲ τις φάη, Βούλει, ὦ Φάλαρι, τεθνᾶναι αὐτὸς ἀδίκως ἢ δικαίως κολάζειν τοὺς ἐπιβούλους; τοῦτο βουλοίμην ἂν· αὐθις γὰρ ἐμᾶς, ὦ Δελφοί, συμβούλους καλῶ, πότερον ἀμεινόν ἐστιν ἀδίκως ἀποθανεῖν ἢ ἀδίκως σώζειν τὸν ἐπιβεβουλευκότα; οὐδεὶς οὕτως, οἶμαι, ἀνόητός ἐστιν ὃς οὐκ ἂν προτιμήσειε ζῆν μᾶλλον ἢ σώζων τοὺς ἐχθροὺς ἀπολωλέναι. καίτοι πόσους ἐγὼ καὶ τῶν ἐπιχειρησάντων μοι ¹⁹⁷ καὶ φανερώς ἐλληλεγμένων ὅμως ἔσωσα; οἷον Ἄκιανθον τουτοῖ καὶ Τιμοκράτην καὶ Αεωγόραν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, παλαιᾶς συνηθείας τῆς πρὸς αὐτοὺς μνημονεύσας.

¹⁰ 10. ὅταν δὲ βουληθῆτε τοῦμὸν εἰδέναι, τοὺς ἐσφοιτῶντας εἰς Ἀκράγαντα ξένους ἐρωτήσατε ὅποιος ἐγὼ περὶ αὐτούς εἶμι καὶ εἰ φιλανθρώπως προσφέρομαι τοῖς καταίρουσιν, ὃς γε καὶ σκοποὺς ἐπὶ τῶν λιμένων ἔχω καὶ πενθήνας, τίνες ὄθεν καταπεπλεύκασιν, ὡς κατ' ἄξιαν τιμῶν ἀποπέμποιμι αὐτούς. ἔτιοι δὲ καὶ ἐξεπίτηδες φοιτῶσι παρ' ἐμέ, οἱ σοφώτατοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὐ φείγουσι τὴν συνουσίαν τὴν ἐμήν, ὥσπερ ἀμέλει καὶ

πρώην ὁ σοφὸς Πυθαγόρας ἦκεν ὡς ἡμῶς, ἄλλα μὲν ὑπὲρ
 ἐμοῦ ἀκηκοῖς· ἐπεὶ δὲ ἐπειράθη, ἀπῆλθεν ἐπαινῶν με
 τῆς δικαιοσύνης καὶ ἑλεῶν τῆς ἀναγκαίας ὠμότητος. εἶτα
 οἴεσθε τὸν πρὸς τοὺς ὀφειλοὺς φιλάνθρωπον οὕτως ἀδί-
 κως τοῖς οἰκείοις προσφέρεσθαι, εἰ μὴ τι διαφερόντως
 ἠδίκητο; 11. ταῦτα μὲν οὖν ὑπὲρ ἐμαντοῦ ἀπολελόγημαι 11
 ἡμῖν, ἀληθῆ καὶ δίκαια καὶ ἐπαίνου μᾶλλον, ὡς ἐμαντὸν
 πείθω, ἢ μίσους ἄξια. ὑπὲρ δὲ τοῦ ἀναθήματος καιρὸς
 ἡμᾶς ἀκοῦσαι ὄφειεν καὶ ὅπως τὸν ταῦρον τοῦτον ἐκτη-
 σάμην οὐκ ἐκδοῦς αὐτὸς τῷ ἀνδριαντοποιῷ. μὴ γὰρ οὕτω
 198 μανείην, ὡς τοιούτων ἐπιθυμῆσαι κτημότων. ἀλλὰ Πε-
 ρίλαος ἦν τις ἡμεδαπός, χαλκεὺς μὲν ἀγαθός, πονηρὸς
 δὲ ἄνθρωπος. οὗτος πάμπολυ τῆς ἐμῆς γνώμης διημαρ-
 τηγῶς ᾤετο χαριεῖσθαι μοι, εἰ καινὴν τινα κόλασιν ἐπι-
 νοήσειεν, ὡς ἐξ ὅπαντος κολάζειν ἐπιθυμοῦντι. καὶ δὴ
 κατασκευάσας τὸν βοῦν ἦκέ μοι κομίζων κάλλιστον ἰδεῖν
 καὶ πρὸς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένον· κινήσεως γὰρ
 αὐτῷ καὶ μυκηθμοῦ ἔδει μόνον πρὸς τὸ καὶ ἔμψυχον εἶ-
 ναι δοκεῖν. ἰδὼν δὲ ἀνέκραγον εὐθύς, ἄξιον τὸ κτήμα
 τοῦ Πυθίου, πεμπτέος ὁ ταῦρος τῷ Θεῷ. ὁ δὲ Περίλαος
 παρεστώς, „Τί δ' εἰ μάθους,“ ἔφη, „τὴν σοφίαν τὴν ἐν αὐτῷ
 καὶ τὴν χρεῖαν ἣν παρέχεται;“ καὶ ἀνοίξας ἅμα τὸν ταῦ-
 ρον κατὰ τὰ νῶτα, „Ἦν τινα,“ ἔφη, „κολάζειν ἐθέλης, ἐμ-
 βιβάσας ἐς τὸ μηχανήμα τοῦτο καὶ κατακλείσας προστι-
 θέναι μὲν τοὺς αὐλοὺς τοῦσδε πρὸς τοὺς μυξωτήρας τοῦ
 βοός, πῦρ δὲ ὑποκαίειν κελεύειν, καὶ ὁ μὲν οἰμώζεται
 καὶ βοήσεται ἀλήκτοις ταῖς ὀδύναις ἐχόμενος, ἢ βοή δὲ
 διὰ τῶν αὐλῶν μέλη σοι ἀποτελέσει οἷα λιγυρώτατα καὶ
 ἐπανλήσει θρηνηῶδες καὶ μυκήσεται γοερώτατον, ὡς τὸν
 199 μὲν κολάζεσθαι, σὲ δὲ τέρπεσθαι μεταξὺ καταλούμενον“.

12. ἐγὼ δὲ ὡς τοῦτο ἤκουσα, ἐμυσάχθην τὴν κακομηχα- 12
 νίαν τοῦ ἀνδρός καὶ τὴν ἐπίνοιαν ἐμίσησα τοῦ κατα-
 σκευάσματος καὶ οἰκίαν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπέθηκα· καί,
 „Ἄγε δὴ“, ἔφη, „ὦ Περίλαε, εἰ μὴ κενὴ ἄλλως ὑπόσχεσις
 ταῦτά ἐστι, δεῖξον ἡμῖν αὐτὸς εἰσελθὼν τὴν ἀλήθειαν
 τῆς τέχνης καὶ μίμησαι τοὺς βοῶντας, ἵν' εἰδῶμεν εἰ καὶ

ἃ φῆς μέλη διὰ τῶν αὐλῶν φθέγγεται.“ πείθεται μὲν ταῦτα ὁ Περίλαος, ἐγὼ δέ, ἐπεὶ ἔνδον ἦν, κατακλείσας αὐτὸν πῦρ ὑφάπτειν ἐκέλευον, „Απολάμβανε“, εἰπὼν, „τὸν ἄξιον μισθὸν τῆς θαυμαστῆς σου τέχνης, ἵν' ὁ διδάσκαλος τῆς μουσικῆς αὐτὸς πρῶτος αὐλῆς.“ καὶ ὁ μὲν δίκαια ἔπασχεν ἀπολαύων τῆς αὐτοῦ εὐμηχανίας· ἐγὼ δὲ ἔτι ἔμπνουν καὶ ζῶντα τὸν ἄνδρα ἐξαιρεθῆναι κελεύσας, ὡς μὴ μιάνειε τὸ ἔργον ἑναποθανῶν, ἐκείνους μὲν ἄταφον κατὰ κρημνῶν ῥίπτειν ἐκέλευσα, καθῆρας δὲ τὸν βοῦν ἀνέπεμψα ὑμῖν ἀνατεθροσόμενον τῷ θεῷ καὶ ἐπιγράψαι γε ἐπ' αὐτῷ ἐκέλευσα τὴν πᾶσαν διήγησιν, τοῦ ἀνατι-²⁰⁰ θέντος ἐμοῦ τοῦνομα, τὸν τεχνίτην τὸν Περίλαον, τὴν ἐπίνοιαν τὴν ἐκείνου, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐμήν, τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν, τὰ τοῦ σοφοῦ χαλκῶς μέλη, τὴν

13 πρῶτην πείραν τῆς μουσικῆς. **13.** ὑμεῖς δέ, ὦ Δελφοί, δίκαια ποιήσετε θύσαντες μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ μετὰ τῶν πρέσβειων, ἀναθέντες δὲ τὸν ταῦρον ἐν καλῷ τοῦ ἱεροῦ, ὡς πάντες εἰδείεν οἷος ἐγὼ πρὸς τοὺς πονηροὺς εἰμι καὶ ὅπως ἀμύνομαι τὰς περιττὰς ἐς κακίαν ἐπιθυμίας αὐτῶν. ἱκανὸν γοῦν καὶ τοῦτο μόνον δηλῶσαι μου τὸν τρόπον, Περίλαος κολασθεὶς καὶ ὁ ταῦρος ἀνατεθεὶς καὶ μηκέτι φυλαχθεὶς πρὸς ἄλλων κολαζομένων αὐλήματα μηδὲ μελωδήσας ἄλλο ἔτι πλὴν μόνα τὰ τοῦ τεχνίτου μυκήματα, καὶ ὅτι ἐν μόνῳ αὐτῷ καὶ πείραν ἔλαβον τῆς τέχνης καὶ κατέπαυσα τὴν ἄμουσον ἐκείνην καὶ ἀπάνθρωπον ᾤδην. καὶ τὰ μὲν παρόντα ταῦτα παρ' ἐμοῦ τῷ θεῷ ἀναθήσω δὲ καὶ ἄλλα πολλάκις, ἐπειδάν μοι παράσχη μηκέτι δεῖ-

14 σθαι κολάσεων. **14.** ταῦτα μὲν, ὦ Δελφοί, τὰ παρὰ τοῦ Φαλάριδος, ἀληθῆ πάντα καὶ οἷα ἐπράχθη ἕκαστα, καὶ δίκαιοι ἂν εἴημεν πιστεύεσθαι ὑφ' ὑμῶν μαρτυροῦντες, ὡς ἂν καὶ εἰδότες καὶ μηδεμίαν αἰτίαν τοῦ ψεύδεσθαι νῦν ἔχοντες. εἰ δὲ δεῖ καὶ δεηθῆναι ὑπὲρ ἀνδρὸς μάτην πονηροῦ δοκοῦντος καὶ ἄκοντος κολάζειν ἠναγκασμένον, ἱκετεύομεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ Ἀκραγαντινοὶ Ἑλληνῆς τε ὄντες καὶ τὸ ἀρχαῖον Ἰωριεῖς, προσέσθαι τὸν ἄνδρα φίλον εἶναι ἐθέλοντα καὶ πολλὰ καὶ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον ὑμῶν

εὐ ποιῆσαι ὠρμημένον. λάβετε οὖν αὐτοὶ τὸν ταῦρον καὶ ἀνάθετε καὶ εὐξασθε ὑπὲρ τε τῆς Ἀκράγαντος καὶ ὑπὲρ τοῦ Φαλάριδος, καὶ μήτε ἡμᾶς ἀπράκτους ἀποπέμψητε μήτε ἐκείνον ὑβρίσητε μήτε τὸν Θεὸν ἀποστερήσητε καλλίστου τε ἅμα καὶ δικαιοτάτου ἀναθήματος.

ΦΑΛΛΑΡΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

1. Οὐτε Ἀκραγαντίων, ὧ ἄνδρες Δελφοί, πρόξενος ἴων οὔτε ιδιόξενος αὐτοῦ Φαλάριδος οὔτ' ἄλλην ἔχων πρὸς αὐτὸν ἢ εὐνοίας ἰδίαν αἰτίαν ἢ μελλούσης φιλίας ἑλπίδα, τῶν δὲ πρέσβειων ἀκούσας τῶν ἠκόντων παρ' αὐτοῦ ἐπιεικῆ καὶ μέτρια διεξιόντων, καὶ τὸ εὐσεβὲς ἅμα καὶ τὸ κοινῆ συμφέρον καὶ μάλιστα τὸ Δελφοῖς πρόπον προορῶμενος ἀνέστην παραινέσων ἡμῖν μήτε ὑβρίζειν ἀνδρα δυνάστην εὐσεβοῦντα μήτε ἀνάθημα ἤδη τῷ Θεῷ καθωμολογημένον ἀπαλλοτριοῦν, καὶ ταῦτα τριῶν τῶν μεγίστων ὑπόμνημα εἰς αἰεὶ γενησόμενον, τέχνης καλλίστης καὶ ἐπινοίας κακίστης καὶ δικαίας κολάσεως. 2. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τὸ ἐνδοιάσαι ἡμᾶς ὅλως περὶ τούτου καὶ ἡμῖν προθεῖναι τὴν διάσκεψιν, εἰ χρὴ δέχεσθαι τὸ ἀνάθημα ἢ ὀπίσω αὐθις ἀποπέμπειν, ἀνόσιον νομίζω, μᾶλλον δὲ οὐδ' ὑπερβολὴν ἀσεβείας ἀπολελοιπέναι· οὐδὲν γὰρ ἄλλ' ἢ ἱεροσυλία τὸ πρᾶγμά ἐστι μακρῶ τῶν ἄλλων χαλεπωτέρα, ὅσῳ τοῦ τὰ ἤδη ἀνατεθέντα συλᾶν τὸ μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῖς ἀνατιθέναι βουλομένοις ἐπιτρέπειν ἀσεβέστερον. 3. δέομαι δὲ ἡμῶν Δελφὸς καὶ αὐτὸς ὢν καὶ τὸ ἴσον μετέχων τῆς τε δημοσίας εὐκλείας, εἰ φυλάττοιο, καὶ τῆς ἐναντίας δόξης, εἰ ἐκ τῶν παρόντων προσγένοιο, μήτ' ἀποκλείειν τὸ ἱερὸν τοῖς εὐσεβοῦσι μήτε τὴν πόλιν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους διαβάλλειν ὡς τὰ πεμπόμενα τῷ Θεῷ συκοφαντοῦσαν καὶ ψήφῳ καὶ δικαστηρίῳ δοκιμάζουσαν τοὺς ἀνατιθέντας· οὐδεὶς γὰρ εἶ ἀναθεῖναι τολμήσειεν ἂν εἰδὼς οὐ προσησόμενον τὸν

4 Θεὸν ὅ τι ἂν μὴ πρότερον τοῖς Ἀελφοῖς δοκῇ. 4. ὁ μὲν ²⁰³
 οὖν Πύθιος τὴν δικαίαν ἤδη περὶ τοῦ ἀναθήματος ψῆ-
 φον ἤνεγκεν· εἰ γοῦν ἐμίσει τὸν Φάλαριν ἢ τὸ δῶρον
 αὐτοῦ ἐμυσάτετο, ῥάδιον ἴη ἐν τῷ Ἰωνίῳ μέσῳ καταδῦ-
 σαι αὐτὸ μετὰ τῆς ἀγούσης ὀλκάδος, ὃ δὲ πολὺ τούναν-
 τιον ἐν εὐδία τε διαπεραιωθῆναι, ὡς φασί, παρέσχεν
 5 αὐτοῖς καὶ σῶς ἐς τὴν Κίρραν καταῤῥαι. 5. ᾧ καὶ δῆλον
 ὅτι προσίεται τὴν τοῦ μονάρχου εὐσεβείαν. χρῆ δὲ καὶ
 ἡμᾶς τὰ αὐτὰ ἐκεῖνω ψηφισαμένους προσθεῖναι καὶ τὸν
 ταῦρον τουτονὶ τῷ ἄλλῳ κόσμῳ τοῦ ἱεροῦ· ἐπεὶ πάντων
 ἂν εἴη τοῦτο ἀτοπώτατον, πέμψαντά τινα μεγαλοπρεπῆς
 οὕτω δῶρον θεῷ τὴν καταδικάζουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ψῆ-
 φον λαβεῖν καὶ μισθὸν κομίσασθαι τῆς εὐσεβείας τὸ κε-
 6 κρισθῆναι μηδὲ τοῦ ἀνατιθέσθαι ἄξιος. 6. ὁ μὲν οὖν τάναντία
 μοι ἔγνωκώς, καθάπερ ἐκ τοῦ Ἀκράγαντος ἄρτι κατα-
 πεπλευκώς, σφαγὰς τινὰς καὶ βίας καὶ ἀρπαγὰς καὶ ἀπα-
 γωγὰς ἐτραγώδει τοῦ τυράννου μόνον οὐκ αὐτόπτης γε-
 γενῆσθαι λέγων, ὃν ἴσμεν οὐδ' ἄχρι τοῦ πλοίου ἀποδε-
 δημηκότα. χρῆ δὲ τὰ μὲν τοιαῦτα μηδὲ τοῖς πεπονθέναι
 φάσκουσι πάνυ πιστεύειν διηγουμένοις — ἄδηλον γὰρ
 εἰ ἀληθῆ λέγουσιν — οὐχ ὅπως αὐτοὺς ἂ μὴ ἐπιστάμεθα
 7 κατηγορεῖν. 7. εἰ δ' οὖν τι καὶ πέπρακται τοιοῦτον ἐν ²⁰⁴
 Σικελίᾳ, τοῦτ' οὐ Ἀελφοῖς ἀναγκαῖον πολυπραγμονεῖν,
 εἰ μὴ ἀντὶ ἱερέων ἤδη δικασταὶ εἶναι ἀξιούμεν καί, δέον
 θύειν καὶ τᾶλλα θεραπεύειν τὸν θεὸν καὶ συνανατιθέσθαι
 εἰ πέμψειέ τις, σκοποῦντες καθήμεθα εἴ τινες τῶν ὑπὲρ
 8 τὸν Ἰώνιον δικαίως ἢ ἀδίκως τυραννοῦνται. 8. καὶ τὰ
 μὲν τῶν ἄλλων ἐχέτω ὅπη βούλεται· ἡμῖν δὲ ἀναγκαῖον,
 οἶμαι, τὰ ἡμέτερα αὐτῶν εἰδέναι, ὅπως τε πάλαι διέκειτο
 καὶ ὅπως νῦν ἔχει καὶ τί ποιοῦσι λώϊον ἔσται. ὅτι μὲν δὴ
 ἐν κρημνοῖς τε οἰκοῦμεν αὐτοὶ καὶ πέτρας γεωργοῦμεν,
 οὐχ Ὅμηρον χρῆ περιμένειν δηλώσοντα ἡμῖν, ἀλλ' ὄραν
 πάρεσσι ταῦτα· καὶ ὅσον ἐπὶ τῇ γῆ, βαθεῖ λιμῶν αἰεὶ συνῆ-
 μεν ἂν. τὸ δὲ ἱερόν καὶ ὁ Πύθιος καὶ τὸ χρηστήριον
 καὶ οἱ θύοντες καὶ οἱ εὐσεβοῦντες ταῦτα Ἀελφῶν τὰ πε-
 δία, ταῦτα ἢ πρόσσδος, ἐντεῦθεν ἢ εὐπορία, ἐντεῦθεν

καινοτομήσομεν; καὶ ὁ μὴδὲ πώποτε, ἀφ' οὗ τὴν πόλιν οἰκοῦμεν καὶ ὁ Πύθιος χρῶ καὶ ὁ τρίτους φθέγγεται καὶ ἡ ἰέρεια ἐμπνεῖται, γέγνηται παρ' ἡμῖν, νῦν καταστησόμεθα, κρίνεσθαι καὶ ἐξετάζεσθαι τοὺς ἀνατιθέοντας; 207 καὶ μὴν ἐξ ἐκείνου μὲν τοῦ παλαιοῦ ἔθους, τοῦ ἀνέδην καὶ πᾶσιν ἐξεῖναι, ὁρᾶτε ὅσων ἀγαθῶν ἐμπέπλησται τὸ ἱερόν, ἀπάντων ἀνατιθέτων καὶ ὑπὲρ τὴν ὑπάρχουσαν

13 δύναμιν ἐνίων δωρουμένων τὸν θεόν. 13. εἰ δ' ὑμᾶς αὐτοὺς δοκιμαστὰς καὶ ἐξεταστὰς ἐπιστήσετε τοῖς ἀναθήμασιν, ὄνῳ μὴ ἀπορήσωμεν τῶν δοκιμασθησομένων, ἔτι οὐδενὸς ὑπομένουτος ὑπόδικον αὐτὸν καθιστάναί, καὶ ἀναλίσκοντα καὶ καταδαπανῶντα παρ' αὐτοῦ, κρίνεσθαι καὶ ὑπὲρ τῶν ὄλων κινδυνεύειν. ἢ τίτι βιωτόν, εἰ κριθήσεται τοῦ ἀνατιθέναί ἀνάξιος;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Η ΨΕΥΔΟΜΑΝΤΙΣ.

- 1 1. Σὺ μὲν ἴσως, ὦ φίλτατε Κέλσε, μικρόν τι καὶ φαῦλον οἶε τὸ πρόσταγμα, προστάττειν τὸν Ἀλεξάνδρου σοὶ τοῦ Ἀβωνοτειχίτου γόητος βίον καὶ ἐπινοίας αὐτοῦ καὶ τολμήματα καὶ μαγγανείας ἐς βιβλίον γράψαντα πέμψαι· τὸ δέ, εἴ τις ἐθέλοι πρὸς τὸ ἀκριβὲς ἕκαστον ἐπεξιέναι, οὐ μείον ἐστὶν ἢ τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου πράξεις ἀναγράψαι· τοσοῦτος γὰρ ἐν κακίᾳ οὗτος, ὅσος εἰς ἀρετὴν ἐκείνος. ὅμως δὲ εἰ μετὰ συγγνώμης ἀναγνώσεσθαι μέλλοις καὶ τὰ ἐνδέοντα τοῖς ἱστορουμένοις προσλογιέσθαι, ὑποστήσομαι σοὶ τὸν ἄθλον καὶ τὴν Αὐγέου βουστασίαν, εἰ καὶ μὴ πᾶσαν, ἀλλ' ἐς δύναμιν γε τὴν ἔμαντοῦ ἀνακαθήρασθαι πειράσομαι, ὀλίγους ὅσους τῶν κοφίνων ἐκπορήσας, ὡς ἀπ' ἐκείνων τεκμαίροιο πόση πᾶσα καὶ ὡς ἀμύθητος ἦν ἡ κόπρος, ἣν τρισχίλιοι βόες ἐν πολλοῖς ἔτεσι ποιῆσαι ἐδύναντο.
- 2 2. Αἰδοῦμαι μὲν οὖν ὑπὲρ ἀμφοῖν, ὑπὲρ τε σοῦ καὶ [ὑπὲρ] ἔμαντοῦ· σοῦ μὲν, ἀξιούντος μνήμη καὶ γραφῆ

παραδοθῆναι ἄνδρα τρισκατάρατον, ἑμῆου δέ, σπουδῆν
 ποιουμένου ἐπὶ τοιαύτῃ ἱστορίᾳ καὶ πράξεσιν ἀνδρείοις,
 20 ὄν οὐ μὰ Δία γινώσκεισθαι πρὸς τῶν παικιδευμένων ἦν
 ἄξιον, ἀλλ' ἐν πανδήμῳ τινὶ μεγίστῳ θεάτρῳ ὁρᾶσθαι
 ὑπὸ πιθήκων ἢ ἀλωπέκων σπαραττόμενον. ἀλλ' ἦν τις
 ἡμῖν ἐπιφέρῃ ταύτην τὴν αἰτίαν, ἔσομεν καὶ αὐτοὶ ἐς
 παράδειγμά τι τοιοῦτον ἀνεγγεῖν· καὶ Ἀρριανὸς γὰρ ὁ
 τοῦ Ἐπικτήτου μαθητής, ἀνὴρ Ῥωμαίων ἐν τοῖς πρώ-
 τοις καὶ παιδείᾳ παρ' ὄλον τὸν βίον συγγεγόμενος, ὁμοίον
 τι παθὼν ἀπολογῆσαι· ἂν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Τυλλερῶτος
 γοῦν τοῦ ληστοῦ κάκεινος βίον ἀναγράψαι ἤξισεν· ἡμεῖς
 δὲ πολὺ ὠμοτέρου ληστοῦ μνήμην ποιησόμεθα, ὅσῳ μὴ
 ἐν ὕλαις καὶ ἐν ὄρεσιν, ἀλλ' ἐν πόλεσιν οὗτος ἐλήσεται
 οὐ Βιθυνίαν μόνον οὐδὲ τὴν Ἰθὴν κατατρέχων οὐδὲ ὀλίγα
 τῆς Ἀσίας μέρη τὰ ἐρημότατα λεηλατῶν, ἀλλὰ πᾶσαν ὡς
 εἰπεῖν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐμπλήσας τῆς ληστείας τῆς
 αὐτοῦ.

3. Πρῶτερον δέ σοι αὐτὸν ἐπογράψω τῇ λόγῃ πρὸς 3
 τὸ ὁμοιώτατον εἰκάσας, ὡς ἂν δένωμαι, καίτοι μὴ πάν-
 210 γραφικός τις ὢν· τὸ γὰρ δὴ σῶμα, ἵνα σοι καὶ τοῦτο
 δεῖξω, μέγας τε ἦν καὶ καλὸς ἰδεῖν καὶ θεοπρεπὴς ὡς
 ἀληθῶς, λευκὸς τὴν χροάν, τὸ γένειον οὐ πάντ' ἰσχυρῶς,
 κόμην τὴν μὲν ἰδίαν, τὴν δὲ καὶ πρόσθετον ἐκκαίμενος
 εὐ μάλα εἰκασμένην καὶ τοὺς πολλοὺς ὅτι ἦν ἄλλοτριᾶ
 λεληθυῖαν· ὀφθαλμοὶ πολὺ τὸ ἐνθεον καὶ τὸ γοργόν ἐπι-
 φαίνοντες, φωνήμα ἠδιστόν τε ἅμα καὶ λαμπρότατον·
 καὶ ὄλωσ' οὐδαμῶθεν μωμητὸς ἦν ταῦτά γε. 4. τοιούδε 4
 μὲν τὴν μορφὴν· ἡ ψυχὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη, — ἀλεξίκακε
 Ἡρακλῆς καὶ Ζεὺ ἀποτρόπαιε καὶ Διόσκουροι σινητῆρες —
 πολεμίοις καὶ ἐχθροῖς ἐντιχεῖν γένοιτο, μὴ συγγενέσθαι
 τοιοῦτῳ τινί· συνέσει μὲν γὰρ καὶ ἀγχινοῖα καὶ δοιμί-
 τητι κάμπτολῳ τῶν ἄλλων διέφερε, καὶ τὸ περιεργον καὶ
 εἰμαθῆς καὶ τὸ μνημονικὸν καὶ πρὸς τὰ μαθήματα ἐπ-
 φνῆς πάντα ταῦτα εἰς ὑπερβολὴν ἐκασταχοῦ ὑπέτρεχεν αὐτῷ·
 ἐχρητο δὲ αὐτοῖς ἐς τὸ χεῖριστον· καὶ ὄργανα ταῦτα γε-
 ναῖα ὑποβεβλημένα ἔχων αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ δια-

βοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας,²¹
 ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον ἢ Φρυγίανδαν ἢ Ἀριστόδημον ἢ
 Σώστρατον. αὐτὸς μὲν γὰρ τῷ γαμβρῷ Ρουτιλιανῷ ποτε
 γράφων καὶ τὰ μετριώτατα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγων Πυθαγόρου
 ὁμοίος εἶναι ἤξιον. ἀλλ' Ἰλιεὺς μὲν ὁ Πυθαγόρας εἶη,
 σοφὸς ἀνὴρ καὶ τὴν γνώμην Θεσπέσιος. εἰ δὲ κατὰ τοῦ-
 τον ἐγεγένητο, παῖς ἂν εὖ οἶδ' ὅτι πρὸς αὐτὸν εἶναι
 ἔδοξε. καὶ πρὸς Χαρίτων μὴ με νομίσης ἐφ' ὕβρει ταῦτα
 τοῦ Πυθαγόρου λέγειν ἢ συνάπτειν πειρώμενον αὐτοῖς
 πρὸς ὁμοιότητα τῶν πράξεων. ἀλλ' εἴ τις τὰ χεῖριστα
 καὶ βλασφημότατα τῶν ἐπὶ διαβολῇ [περὶ] τοῦ Πυθαγόρου
 λεγομένων, οἷς ἔγωγε οὐκ ἂν πεισθείην ὡς ἀληθέσιν οὐ-
 σιν, ὅμως συναγάγοι ἐς τὸ αὐτό, πολλοστὸν ἂν μέρος
 ἅπαντα ἐκεῖνα γένοιτο τῆς Ἀλεξάνδρου δεινότητος. ὅλως
 γὰρ ἐπινόησόν μοι καὶ τῷ λογισμῷ διατύπωσον ποικιλω-
 τάτην τινὰ ψυχῆς κρασιν ἐκ ψεύδους καὶ δόλων καὶ ἐπι-
 ορκιῶν καὶ κακοτεχνιῶν συγκειμένην, ἔραδιαν, τολμηράν,²²
 παράβολον, φιλόπονον ἐξεργάσασθαι τὰ νοηθέντα, καὶ
 πιθανὴν καὶ ἀξιόπιστον καὶ ὑποκριτικὴν τοῦ βελτίονος
 καὶ τῷ ἐναντιωτάτῳ τῆς βουλήσεως ἕοικυῖαν. οὐδεὶς
 γοῦν τὸ πρῶτον ἐντυχῶν οὐκ ἀπῆλθε δόξαν λαβὼν περὶ
 αὐτοῦ ὡς εἶη πάντων ἀνθρώπων χρηστότατος καὶ ἐπιει-
 κέστατος καὶ προσέτι ἀπλοϊκώτατός τε καὶ ἀφελέστατος.
 ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὸ μεγαλογεῖν προσῆν καὶ τὸ μη-
 δὲν μικρὸν ἐννοεῖν, ἀλλ' αἰετὶ τοῖς μεγίστοις ἐπέχειν τὸν
 νοῦν.

5. Μειράκιον μὲν οὖν ἔτι ὢν πάνν ὥραϊον, ὡς ἐνῆν
 ἀπὸ τῆς καλᾶμης τεκμαίρεσθαι καὶ ἀκούειν τῶν διηγου-
 μένων, ἀνέδην ἐπόρνευε καὶ συνῆν ἐπὶ μισθῷ τοῖς βου-
 λομένοις. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις λαμβάνει τις αὐτὸν ἐραστῆς
 γόης τῶν μαγείας καὶ ἐπιδᾶς Θεσπεσίους ὑπισχυόμε-
 νων καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ ἐπαγωγὰς τοῖς²³
 ἐχθροῖς καὶ Θησαυρῶν ἀναπομπὰς καὶ κλήρων διαδοχὰς.
 οὗτος ἰδὼν εὐφυᾶ παιδα καὶ πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἑαυτοῦ
 πράξεων ἐτοιμώτατον, οὐ μείον ἐρῶντα τῆς κακίας [τῆς]
 αὐτοῦ ἢ αὐτὸς τῆς ὥρας τῆς ἐκείνου, ἐξεπαιδευσέ τε αὐ-

κιστοι καὶ μεγαλότολμοι καὶ πρὸς τὸ κακοεργεῖν προχειρότατοι ἐς τὸ αὐτὸ συνελθόντες ῥαδίως κατενόησαν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ὑπὸ δεῖν τοῖν μεγίστοιν τυραννόμενον τυράννοιον, ἐλπίδος καὶ φόβου, καὶ ὅτι ὁ τούτων ἐκατέρω ἐς θεὸν χρήσασθαι δυνάμενος τάχιστα πλουτήσκειν ἂν· ἀμφοτέροις γάρ, τῷ τε δεδιότι καὶ τῷ ἐλπίζοντι, ἐώρων τὴν πρόγνωσιν ἀναγκαιοτάτην τε καὶ ποθεινοτάτην οὖσαν, καὶ Δελφούς οὕτω πάλαι ²⁶ πλουτήσαι καὶ αἰοδίμους γενέσθαι καὶ Αἴηλον καὶ Κλάρων καὶ Βραγχίδας, τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ δι' οὓς προεῖπον τυράννοισι φοιτώντων ἐς τὰ ἱερὰ καὶ προμαθεῖν τὰ μέλλοντα δεομένων καὶ δι' αὐτὸ ἐκατόμβας θυόντων καὶ χρυσᾶς πλίνθους ἀνατιθέντων. ταῦτα πρὸς ἀλλήλους στρέφοντες καὶ κυκῶντες μαντεῖον συστήσασθαι καὶ χρηστήριον ἐβουλεύοντο· εἰ γὰρ τοῦτο προχωρήσειεν αὐτοῖς, αὐτίκα πλουσιοὶ τε καὶ εὐδαίμονες ἔσονται ἡλιπίζον, ὅπερ ἐπὶ μείζον ἢ κατὰ τὴν πρώτην προσδοκίαν ἀπήνησεν αὐτοῖς καὶ κρείττον διεφάνη τῆς ἐλπίδος.

9 τούτων ἐθεὶν τὴν σκέψιν ἐποιούντο, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ χωρίου, δεύτερον δὲ ἥτις ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ τρόπος ἂν γένοιτο τῆς ἐπιχειρήσεως. ὁ μὲν οὖν Κοκκωνᾶς τὴν Καλχηδόνα ἐδοκίμαζεν ἐπιτήδειον εἶναι, ὡς ἐμπορῶν χωρίον τῇ τε Θράκῃ καὶ τῇ Βιθυνίᾳ πρόσσοικον, οὐχ ἕκασ οὐδὲ τῆς Ἀσίας καὶ Γαλατίας καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν ἀπάντων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἔμπαλιν τὰ οἴκοι προὔκρινε ²⁷ λέγων ὅπερ ἦν, πρὸς τὴν τῶν τοιούτων ἀρχὴν καὶ ἐπιχειρήσιν ἀνθρώπων δεῖν παχέων καὶ ἡλιθίων τῶν ὑποδεξομένων, οἷους τοὺς Παφλαγῶνας εἶναι ἔφρασκεν ὑπεροικούντας τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος, δεισιδαίμονας τοὺς πολλοὺς καὶ πλουσίους, καὶ μόνον εἰ φανείη τις αὐλητὴν ἢ τυμπανιστὴν ἢ κυμβάλους κροτοῦντα ἐπαγόμενος, κοσκίνῳ τὸ τοῦ λόγου μαντευόμενος, αὐτίκα μάλα πάντας κεκηνότας πρὸς αὐτὸν καὶ ὡσπερ τινὰ τῶν ἐπουρανίων προσβλέποντας.

10 10. Οὐκ ὀλίγη δὲ τῆς περὶ τοῦτο στάσεως αὐτοῖς γενομένης τέλος ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἀφικόμενοι ἐς

ἐν Καλχηδὼνα — χρήσιμον γάρ τι ὅμως ἢ πόλις αὐτοῖς
 μιν ἔδοξε — ἐν τῷ τοῦ Απόλλωνος ἱερῷ, ὅπερ ἀρχαιο-
 αὐτὸν ἔστι τοῖς Καλχηθονίοις, κατορύντουσι δέλτους χαλ-
 αῖς, λεγούσας ὡς αὐτίκα μάλα ὁ Ἀσκληπιὸς σὺν τῷ πα-
 ρὲρὶ Απόλλωνι μέτεισιν ἐς τὸν Πόντον καὶ καθέξει τὸ τοῦ
 βῶνου τεῖχος. αὐταὶ δὲ αἱ δέλτοι ἐξεπίτηδες εὔρεθῆναι
 μαφοιτῆσαι ἠραδίως τὸν λόγον τοῦτον ἐς πᾶσαν τὴν Βι-
 τυνίαν καὶ τὸν Πόντον ἐποίησαν, καὶ πολὺ πρὸ τῶν ἄλ-
 λων ἐς τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος· κάκεινοι γὰρ καὶ νεῶν
 αὐτίκα ἐψηφίσαντο ἐγείραι καὶ τοὺς θεμελίους ἤδη ἔσκα-
 ττον. κἀνταῦθα ὁ μὲν Κοκκωνᾶς ἐν Χαλχηδόνι κατα-
 εἰπεται, διττοὺς τινὰς καὶ ἀμφιβόλους καὶ λοξοὺς χρη-
 μιμὸς συγγράφων. καὶ μετ' ὀλίγον ἐτελεύτησε τὸν βίον
 π' ἐχίδνης οἶμαι δηχθεῖς. 11. προεσπέμπεται δὲ ὁ 11
 Ἀλέξανδρος κομῶν ἤδη καὶ πλοκάμους καθεμμένους καὶ
 ιεσόλευκον χιτῶνα πορφυροῦν ἐνδεδυκῶς καὶ ἱμάτιον
 ἔπερ αὐτοῦ λευκὸν ἀναβεβλημένον, ἄροπην ἔχων κατὰ τὸν
 Περσεία, ἀφ' οὗ ἑαυτὸν γενεαλογῶν ἦν μητρόθεν, καὶ οἱ
 ἄλλοι ἐκεῖνοι Παφλαγόνες εἰδότες αὐτοῦ ἀμφοτέρους
 οὓς γονεῶς ἀφανεῖς καὶ ταπεινοὺς ἐπίστευον τῷ χρησμῷ
 ἔγοντι

Περσείδης γενεὴν Φοῖβῳ φίλος οὗτος ὁρᾶται,

δῖος Ἀλέξανδρος, Ποδαλειρίου αἷμα λελογχῶς.

οὕτως ἄρα ὁ Ποδαλειρίος μάχλος καὶ γυναικομανὴς τὴν
 πόσιν, ὡς ἀπὸ Τρίκκης ἄχρι Παφλαγονίας στίσεσθαι ἐπὶ
 ἢν Ἀλεξάνδρου μητέρα.] εἴρητο δὲ ἐν χρησμῷ ἤδη Σι-
 ὕλλης προμαντευομένης·

Εὐξείνου Πόντιο παρ' ἧόσιν ἄγχι Σινώπης

ἔσται τις κατὰ Τύρσιν ὑπ' Ἀύσονίοισι προφήτης,

ἐκ πρώτης δεικνὺς μονάδος τρισσῶν δεκάδων τε

πένθ' ἑτέρας μονάδας καὶ εἰκοσάδα τρισάριθμον,

ἀνδρὸς ἀλεξητῆρος ὁμωνυμίην τετρακύκλον.

12. Ἐσβαλὼν σὺν ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τοιαύτης τρα- 12
 φιδίας διὰ πολλοῦ ἐς τὴν πατρίδα περίβλεπτός τε καὶ
 ἀμπρὸς ἦν, μεμνῆναι προσποιούμενος καὶ ἀφροῦ ἐνλίτε
 τοπιμπλάμενος τὸ στόμα· ἠραδίως δὲ τοῦτο ὑπῆρχεν αἰ-

τῶ, στρουθίου τῆς βαφικῆς βοτάνης τὴν ῥίζαν διαμασησαμένῳ· τοῖς δὲ θεῖόν τι καὶ φοβερὸν ἐδόκει καὶ ὁ ἀφρός. ἐπεποίητο δὲ αὐτοῖς πάλαι καὶ κατεσκευάστο κεφαλὴ δράκοντος ὀθονίνῃ ἀνθρωπίμορφόν τι ἐπιφαίνουσα, κατάγραφος, πάνυ εἰκασμένη, ὑπὸ θριξίν ἱππέλαις ἀνοίγουσά τε καὶ αὐθις ἐπικλείουσα τὸ στόμα, καὶ γλῶττα οἷα δράκοντος διττὴ μέλαινα προέκυπτεν, ὑπὸ τριχῶν καὶ αὐτὴ ἐλκομένη. καὶ ὁ Πελλαῖος δὲ δράκων προὔπηρχε καὶ οἱκοὶ ἐτρέφετο, κατὰ καιρὸν ἐπιφανησόμενος αὐτοῖς καὶ συντραφῶδῃσιν, μᾶλλον δὲ πρωταγωνιστῆς ἐσόμενος.

- 13 13. Ἦδη δὲ ἄρχεσθαι δέον, μηχανᾶται τοιόνδε τι· νύκτωρ γὰρ ἔλθῶν ἐπὶ τοὺς θεμελίους τοῦ νεῶ τοῦ ἄρτι ὀρυττομένου — συνειστήκει δὲ ἐν αὐτοῖς ὕδωρ ἢ αὐτόθεν ποθὲν συλλειβόμενον ἢ ἐξ οὐρανοῦ πεσόν — ἐν-²²¹ ταῦθα κατατίθεται χήνειον ῥὸν προκεκερωμένον, ἔνδον φυλάττον ἐρπετόν τι ἀρτιγέννητον, καὶ βυθίσας τοῦτο ἐν μυχῶ τοῦ πηλοῦ ὀπίσω αὐθις ἀπηλλάττετο. ἔωθεν δὲ γυμνὸς ἐς τὴν ἀγορὰν προπηδήσας, διάζωμα περὶ τὸ αἰδοῖον ἔχων κατάχρυσον καὶ τοῦτο, καὶ τὴν ἄρπην ἐκείνην φέρων, σεῖων ἅμα τὴν κόμην ἄνετον ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγείροντές τε καὶ ἐνθεαζόμενοι, ἐδημηγόρει ἐπὶ βωμόν τινα ὑψηλὸν ἀναβὰς καὶ τὴν πόλιν ἐμακάριζεν ἀντίκα μάλα δεξομένην ἐναργῆ τὸν θεόν. οἱ παρόντες δὲ — ξυνδεδραμῆκει γὰρ σχεδὸν ἅπασα ἢ πόλις ἅμα γυναιξὶ καὶ γέρουσι καὶ παιδίοις — ἐτεθήπεσαν καὶ εὐχοντο καὶ προσεκύουν. ὁ δὲ φωνᾶς τινας ἀσήμους φθεγγόμενος, οἷα γένοιτ' ἂν Ἑβραίων ἢ Φοινίκων, ἐξέπληττε τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εἰδότας ὅτι καὶ λέγοι, πλὴν τοῦτο μόνον, ὅτι πᾶσιν ἐγκατεμίγνυ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν
- 14 Ἀσκληπιόν. 14. εἶτα ἔθει δρόμῳ ἐπὶ τὸν ἐσόμενον νεών· καὶ ἐπὶ τὸ ὄρυγμα ἔλθῶν καὶ τὴν προφροδομημένην τοῦ²²² χρηστηρίου πηγῆν, ἐμβὰς ἐς τὸ ὕδωρ ὕμνους τε ἦδεν Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀπόλλωνος μεγάλη τῇ φωνῇ καὶ ἐκάλει τὸν θεὸν ἦκειν τύχη τῇ ἀγαθῇ ἐς τὴν πόλιν. εἶτα φιάλην αἰτήσας, δόντος τινός, ῥαδίως ὑποβαλὼν ἀνιμάται μετὰ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ πηλοῦ τὸ ῥὸν ἐκείνο, ἐν ᾧ ὁ

ῥαδίως συνεκόλλα. ἕτερος δὲ τρόπος ὁ διὰ τοῦ λεγομένου κολλυρίου· σκευαστὸν δὲ τοῦτο ἦν ἐκ πίττης Βρυτίας καὶ ἀσφάλτου καὶ λίθου τοῦ διαφανοῦς τετριμμένον καὶ κηροῦ καὶ μαστίχης· ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων ἀναπλάσας τὸ κολλύριον καὶ θερμῆρας πυρὶ, σιάλω τὴν σφραγίδα προχρίσας ἐπιτίθει καὶ ἀπεμάττετο τὸν τύπον. εἶτα ἀντίκα ξηροῦ ἐκείνου γενομένου, λύσας ῥαδίως καὶ διαγνοῦς, ἐπιτιθεῖς τὸν κηρὸν ἀπετύπου ὡσπερ ἐκ λίθου τὴν σφραγίδα εὖ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ ἑοικυῖαν. τρίτον ἄλλο πρὸς τούτοις ἄκουσον· τιτάνου γὰρ ἐς κόλλαν ἐμβαλῶν, ἢ κολλῶσι τὰ βιβλία, καὶ κηρὸν ἐκ τούτου ποιήσας, ἔτι ὑγρὸν ὄντα ἐπιτίθει τῇ σφραγίδι καὶ ἀφελῶν — ἀντίκα δὲ ξηρὸν γίνεται καὶ κέρατος μᾶλλον δὲ σιδήρου παγιώτερον — τούτῳ ἐχρητο πρὸς τὸν τύπον. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τοῦτο ἐπινενοημένα, ὧν οὐκ ἀναγκαῖον μεμνησθαι ἀπάντων, ὡς μὴ ἀπειροκάλοι εἶναι δοκοῖμεν, καὶ μάλιστα σοῦ ἐν οἷς κατὰ μάγων συνέγραψας, καλλίστοις τε ἅμα καὶ ὠφελιμωτάτοις συγγράμμασι καὶ δυναμένοις σωφρονίζειν τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἱκανὰ παραθεμένον καὶ πολλῶν τούτων πλείονα.

- 22 22. Ἐχρη οὖν καὶ ἐθέσπιζε, πολλῇ τῇ συνέσει χρω-²³⁰μενος ἐνταῦθα καὶ τὸ εἰκαστικὸν τῇ ἐπινοίᾳ προσάπτων, τοῖς μὲν λοξὰ καὶ ἀμφίβολα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀποκρινόμενος, τοῖς δὲ καὶ πάνν ἀσαφῆ· χρησιμωδικὸν γὰρ ἐδόκει αὐτῷ καὶ τοῦτο· τοὺς δὲ ἀπέτρεπεν ἢ προὔτρεπεν, ὡς ἂν ἄμεινον ἔδοξεν αὐτῷ εἰκάζοντι, τοῖς δὲ θεραπείας προὔλεγε καὶ διαίτας, εἰδώς, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφην, πολλὰ καὶ χρήσιμα φάρμακα· μάλιστα δὲ εὐδοκίμου παρ' αὐτῷ αἰ κυτμίδες (†), ἀκόπου τι ὄνομα [πεπλασμένον] ἐκ λίπους αἰγείου συντεθειμένου. τὰς μέντοι ἐλπίδας καὶ προκοπὰς καὶ κλήρων διαδοχὰς εἰσαῦθις αἰεὶ ἀνεβάλλετο, προσ-²³¹τιθεῖς ὅτι ἔσται πάντα, ὁπόταν ἐθελήσω ἐγὼ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ προφήτης μου δεηθῆ καὶ εὐξεται ὑπὲρ ὑμῶν.
- 23 23. ἐτέτακτο δὲ ὁ μισθὸς ἐφ' ἐκάστῳ χρησιμῶ δραχμῇ καὶ δυ' ὀβολῷ. μὴ μικρὸν δὲ οἰηθῆς, ὡς ἔταίρε, μηδὲ ὀλιγον γεγενῆσθαι τὸν πόρον τοῦτον, ἀλλ' εἰς ἑπτὰ ἢ ὀκτώ

μυριάδας ἐκάστου ἔτους ἤθροίζεν, ἀνὰ δέκα καὶ πεντεκαίδεκα χρησμούς τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ ἀπληστίας ἀναδιδόντων. λαμβάνων δὲ οὐκ αὐτὸς ἐχρητο μόνος οὐδ' ἐς ²³² πλοῦτον ἀπεθυσαύριζεν, ἀλλὰ πολλοὺς ἤδη περὶ αὐτὸν ἔχων συνεργούς καὶ πευθῆνας καὶ ὑπηρέτας καὶ χρησιμοποιοὺς καὶ χρησιμοφύλακας καὶ ὑπογραφέας καὶ ἐπισφραγιστάς καὶ ἐξηγητάς ἅπασιν ἔνεμεν ἐκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν.

24. Ἦδη δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξέπεμπε, ²⁴ φήμας ἐμποιήσοντας τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ μαντείου καὶ διηρησομένους ὡς προεῖποι λοιμοὺς καὶ ἀνεύροι δραπέτας καὶ κλέπτας καὶ ληστὰς ἐξελέγξειε καὶ θησαυροὺς ἀγορεύσει παράσχοι καὶ νοσοῦντας λάσαιτο, ἐνίοις δὲ καὶ ἤδη ἀποθανόντας ἀναστήσει. δρόμος οὖν καὶ ὠθισμὸς ἀπανταχόθεν ἐγίγνετο καὶ θυσίαι καὶ ἀναθήματα, καὶ διπλάσια τῷ προφήτῃ καὶ μαθητῇ τοῦ Θεοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἐξέπεσεν ὁ χρησμός·

Τιέμεναι κέλομαι τὸν ἐμὸν θεράπονθ' ὑποφήτην·
οὐ γὰρ ἐμοὶ μέλειται χτεάνων ἄγαν, ἀλλ' ὑποφήτου.

25. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ τῶν νούν ἔχόντων ὡσπερ ἐκ ²⁵ μέθης βαθείας ἀναφέροντες συνίσταντο ἐπ' αὐτὸν καὶ μάλιστα ὅσοι Ἐπικούρου ἑταῖροι ἦσαν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπεφώρωτο ἡρέμα ἤδη πᾶσα ἡ μαγανεία καὶ συσκευὴ τοῦ δράματος, ἐκφέρει φόβητρον τι ἐπ' αὐτούς, λέγων ἀθέων ἐμπεπλήσθαι καὶ Χριστιανῶν τὸν ²³³ Πόντιον, οἱ περὶ αὐτοῦ τολμῶσι τὰ κάκιστα βλασφημεῖν οὓς ἐκέλευε λίθοις ἐλαύνειν, εἴ γε ἐθέλουσιν Ἰλεων ἔχειν τὸν Θεόν. περὶ δὲ Ἐπικούρου καὶ τοιοῦτόν τινα χρησμόν ἀπεφθέγγετο· ἐρομένου γάρ τινος τί πράττοι ἐν Αἰδου Ἐπίκουρος;

Μολυβδίνας, ἔφη, ἔχων πέδας ἐν βορβόρῳ κάθηται. εἶτα θανμάξεις, εἰ ἐπὶ μέγα ἤρθη τὸ χρηστήριον, ὀρῶν τὰς ἐρωτήσεις τῶν προσιόντων συνετὰς καὶ πεπαιδευμένας; ὅπως δὲ ἀσπονδος καὶ ἀκήρυκτος αὐτῷ ὁ πόλεμος πρὸς Ἐπίκουρον ἦν· καὶ μάλα εἰκότως. τίτι γὰρ ἄλλῳ δικαιοτέρον προσεπολέμει γόης ἄνθρωπος καὶ τερατεῖα φίλος, ἀληθεῖα δὲ ἐχθιστος, ἢ Ἐπικούρω ἀνδρὶ τὴν φύ-

σιν τῶν πραγμάτων καθωρακότει καὶ μόνῳ τὴν ἐν αὐτοῖς ἀλήθειαν εἰδότει; οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Χρυσίππον καὶ Πυθαγόραν φίλοι καὶ εἰρήνη βαθεῖα πρὸς ἐκείνους ἦν· ὁ δὲ ἄτεγκτος Ἐπίκουρος — οὕτω γὰρ αὐτὸν ὠνόμαζεν — ἔχθιστος δικαίως, πάντα ταῦτα ἐν γέλῳ καὶ παιδιᾷ τιθέμενος. διὸ καὶ τὴν Ἀμαστριν ἐμίσει μάλιστα τῶν Ποντικῶν πόλεων, ὅτι ἠπίστατο τοὺς περὶ Λέπιδον καὶ ἄλλους ὁμοίους αὐτοῖς πολλοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει· οὐδὲ ἐχρησφόδησε πώποτε Ἀμαστριανῷ ἀνδρὶ· ὁπότε δὲ καὶ ἐτόλμησεν ἀδελφῷ συγκλητικῷ χρησμοφῆσαι, καταγέλαστος ἀπήλλαξεν οὐχ εὐρῶν οὔτε αὐτὸς πλάσασθαι χρησμὸν δεξιὸν οὔτε τὸν ποιῆσαι πρὸς καιρὸν²⁶ αὐτῷ δυνησόμενον· μεμφομένῳ γὰρ αὐτῷ στομάχου ὀδύνην προστάξαι βουλόμενος ὕειον πόδα μετὰ μαλάχης ἐσκευασμένον ἐσθίειν οὕτως ἔφη·

Μάλβακα χοιρείων ἱερῇ κυμίνευσσι πιπύδην. (†)

- 26 26. Πολλάκις μὲν οὖν, ὡς προεῖπον, ἔδειξε τὸν δράκοντα τοῖς δεομένοις, οὐχ ὅλον, ἀλλὰ τὴν οὐρὰν μάλιστα καὶ τὸ ἄλλο σῶμα προβεβληκῶς, τὴν κεφαλὴν δὲ ὑπὸ κόλπου ἀθέατον φυλάττων. ἐθελήσας δὲ καὶ μειζόνως ἐκπληῆσαι τὸ πληθὸς ὑπέσχετο καὶ λαλοῦντα παρέξειν τὸν θεόν, αὐτὸν ἄνευ ὑποφήτου χρησμοφδοῦντα. εἶτα οὐ χαλεπῶς γεράνων ἀρτηρίας συνάψας καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς ἐκείνης τῆς μεμηχανημένης πρὸς ὁμοιότητα διείρας, ἄλλου τιγὸς ἔξωθεν ἐμβοῶντος, ἀπεκρίνετο πρὸς τὰς ἐρωτήσεις, τῆς φωνῆς διὰ τοῦ ὀθονίου ἐκείνου Ἀσκληπιου²³⁵ προσπιπτούσης. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ χρησμοὶ οὗτοι ἀτόφωνοι, καὶ οὐ πᾶσιν ἐδίδοντο οὐδὲ ἀνέδην, ἀλλὰ τοῖς εὐ-
27 παρόφοις καὶ πλουσίοις καὶ μεγαλοδώροις. 27. ὁ γοῦν Σευηριανῷ δοθεὶς ὑπὲρ τῆς ἐς Ἀρμενίαν εἰσόδου τῶν αὐτοφώνων καὶ αὐτὸς ἦν· προτρέπων γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐσβολὴν οὕτως ἔφη·

Πάρθους Ἀρμενίους τε θοῶν ὑπὸ δουρὶ δαμάσσας
νοστήσεις Ῥώμην καὶ Θύμβριδος ἀγλαὸν ὕδωρ
στέμμα φέρων κροτάφοισι μεμιγμένον ἀκτίνεσσιν.
εἰτ' ἐπειδὴ πεισθεὶς ὁ ἠλίθιος ἐκεῖνος Κεῖλτὸς εἰσέβαλε

²⁶ καὶ ἀπὲρλάξεν αὐτῇ στρατιᾷ ὑπὸ τοῦ Ὀθραδάου κατακοπεῖς, τοῦτον μὲν τὸν χρησμὸν ἐξαιρεῖ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων, ἐντίθῃσι δὲ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ·

Μὴ σύ γ' ἐπ' Ἀρμενίους ἐλάαν στρατόν, οὐ γὰρ
ἄμεινον,

μή σοι Θηλυχίτων τις ἀνὴρ τόξου ἄπο λυγρὸν
πότμον ἐπιπροῖεις παύση βιότου φάεός τε.

28. Καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦτο σοφώτατον ἐπενόησε, τοὺς 28
μεταχρονίους χρησμοὺς ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν κακῶς προτε-
θεσπισμένων καὶ ἀποτετευγμένων· πολλάκις γὰρ πρὸ
μὲν τῆς τελευτῆς τοῖς νοσοῦσιν ὑγίειαν ἐπηγγέλλετο, ἀπο-
θανόντων δὲ χρησμὸς [ἄλλος] ἕτοιμος ἦν παλινορθῶν·

Μηκέτι δίζησθαι νόσοιο λυγρῆς ἐπαρωγῆν·

πότμος γὰρ προφανῆς οὐδ' ἐκρυγέειν δυνατόν σοι.

29. Εἰδὼς δὲ τοὺς ἐν Κλάρῳ καὶ Αἰθύμοις καὶ Μαλ- 29
λῶ καὶ αὐτοὺς εὐδοκιμοῦντας ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ μαντικῇ ταύτῃ
²³⁷ φίλους αὐτοὺς ἐποιεῖτο, πολλοὺς τῶν προσιόντων πέμ-
πων ἐπ' αὐτοὺς λέγων·

Ἐς Κλάρον ἴεσο νῦν, τοῦμοῦ πατρὸς ὡς ὅπ' ἀκούσῃς.
καὶ πάλιν·

Βραγχιδέων ἀδύτοισι πελάζεο καὶ κλύε χρησμῶν.
καὶ αὖθις·

Ἐς Μαλλὸν χόρει θεσπίσματά τ' Ἀμφιλόχοιο.

30. Ταῦτα μὲν ἐντὸς τῶν ὅρων μέχρι τῆς Ἰωνίας καὶ 30
Κιλικίας καὶ Παφλαγονίας καὶ Γαλατίας. ὡς δὲ καὶ ἐς
τὴν Ἰταλίαν διεφοίτησε τοῦ μαντείου τὸ κλέος καὶ ἐς τὴν
Ῥωμαίων πόλιν ἐνέπεσεν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἄλλος πρὸ
ἄλλου ἠπειλεγετο, οἱ μὲν αὐτοὶ λόντες, οἱ δὲ πέμποντες,
καὶ μάλιστα οἱ δυνατώτατοι καὶ μέγιστον ἀξίωμα ἐν τῇ
πόλει ἔχοντες, ὧν πρῶτος καὶ κορυφαϊότατος ἐγένετο
Ῥουτιλιανός, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ
²³⁸ ἐν πολλαῖς τάξεσι Ῥωμαϊκαῖς ἐξητασμένος, τὰ δὲ περὶ
τοὺς θεοὺς πάνν νοσῶν καὶ ἀλλόκοτα περὶ αὐτῶν πεπι-
στευκῶς καὶ εἰ μόνον ἀηλιμμένον που λίθον ἢ ἑστεφα-
νωμένον θεάσασαιτο, προσπίπτων εὐθὺς καὶ προσκυνῶν
καὶ ἐπὶ πολὺ παρεστῶς καὶ εὐχόμενος καὶ τὰ γὰρ παρ'

- αὐτοῦ αἰτῶν. οὗτος τοίνυν ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ χρησιγ-
 ρίου μικροῦ μὲν ἐδέησεν ἀφείδω τὴν ἐγκεχειρισμένην τάξιν
 ἐς τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος ἀναβῆναι. ἔπεμπε δ' οὖν ἄλ-
 λους ἐπ' ἄλλοις· οἱ δὲ πεμπόμενοι ἰδιῶται τινες οἰκέται
 ῥαδίως ἐξαπατηθέντες ἐπαρήσαν τὰ μὲν ἰδόντες, τὰ δὲ
 ὡς ἰδόντος ἀκούσαντες διηγούμενοι καὶ προσεπιμετροῦν-
 τες ἔτι πλείω τούτων, ὡς ἐντιμότεροι εἶεν παρὰ τῷ²³⁰
 δεσπότῃ. ἐξέκαιον οὖν τὸν ἄθλιον γέροντα καὶ ἐς μα-
 31 νίαν ἐρρωμένην ἐνέβαλλον. 31. ὁ δὲ ὡς ἂν τοῖς πλείστοις
 καὶ δυνατωτάτοις φίλος ὧν περιῆει τὰ μὲν διηγούμενος
 ὡς ἀκούσειε παρὰ τῶν πεμφθέντων, τὰ δὲ καὶ παρ' αὐ-
 τοῦ προστιθείς. ἐνέπλησε δ' οὖν τὴν πόλιν καὶ διεσάλευ-
 σεν οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τοὺς πλείστους διεθορύ-
 βησεν, οἱ αὐτίκα καὶ αὐτοὶ ἠπέλιγοντο ἀκούσαι τι τῶν
 καθ' αὐτούς. ὁ δὲ τοὺς ἀφικνουμένους πᾶν φιλοφρόνως
 ὑποδεχόμενος ξενίοις τε καὶ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς πολυτε-
 λέσιν εὖνους ἐργαζόμενος αὐτῷ ἀπέπεμπεν οὐκ ἀπαγγε-
 λούντας μόνον τὰς ἐρωτήσεις, ἀλλὰ καὶ ὑμνήσοντας τὸν²⁴⁰
 θεὸν καὶ τεράστια ὑπὲρ τοῦ ματείου καὶ αὐτοὺς ψευ-
 σομένους.
- 32 32. Καὶ ἄλλο τι μηχανᾶται ὁ τρισκατάρατος οὐκ ἄσο-
 φὸν οὐδὲ τοῦ προστυχόντος ληστοῦ ἄξιον· λύων γὰρ τὰ
 πεπεμμένα βιβλίδια καὶ ἀναγινώσκων, εἴ τι εὔροι ἐπισφα-
 λές καὶ παρακεκινδυνευμένον ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι, κατεῖ-
 χεν αὐτὸ καὶ οὐκ ἀπέπεμπεν, ὡς ὑποχειρίους καὶ μονο-
 νοχὶ δούλους διὰ τὸ δέος ἔχει τοὺς πεπομπότας, μεμη-
 μένους οἷα ἦν ἅ ἦροντο. συνίης δὲ οἷας εἰκὸς τοὺς
 πλουσίους καὶ μέγα δυναμένους τὰς πίστεις πυνθάνεσθαι.
 ἐλάμβανεν οὖν πολλὰ παρ' ἐκείνων εἰδότες, ὅτι ἐντὸς
 αὐτοὺς ἔχει τῶν ἀρχύων.
- 33 33. Βούλομαι δέ σοι καὶ τῶν Ῥουτιλιανῶ δοθέντων
 χρησμῶν ἐνίους εἰπεῖν· πυνθανομένη γὰρ αὐτῷ ὑπὲρ
 τοῦ παιδὸς τοῦ ἐκ προτέρας γυναικὸς, παιδείας ὥραν
 ἔχοντος, ὄντινα προστήσεται διδάσκαλον τῶν μαθημά-
 των αὐτοῦ, ἔφη·

Πυθαγόρην πολέμων τε διάκτορον ἐσθλὸν αἰοῖδόν. 24

- Φοῖβος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλην ἀπερύκει.
καὶ τοῦτο ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν πυλώνων
γεγραμμένον ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον. τὸ δ' ἐς
τοῦναντίον τοῖς πλείστοις προὔχωρει· κατὰ γὰρ τινα τύ-
χην αὐταὶ μάλιστα αἱ οἰκίαι ἐκενώθησαν, ἐν αἷς τὸ ἔπος
ἐπεγέγραπτο. καὶ μὴ με νομίσης τούτο λέγειν, ὅτι διὰ
τὸ ἔπος ἀπώλλυντο· ἀλλὰ τύχη τινὶ οὕτως ἐγένετο. τάχα
δὲ καὶ οἱ πολλοὶ θαρροῦντες τῷ στίχῳ ἡμέλουν καὶ ἔα-
θνυμότερον διητῶντο οὐδὲν τῷ χρησμῷ πρὸς τὴν νόσον
συντελοῦντες, ὡς ἂν ἔχοντες προμαχομένης αὐτῶν τὰς³⁴
συλλαβὰς καὶ τὸν ἀκερσεκόμην Φοῖβον ἀποτοξεύοντα τὸν
- 37 λοιμόν. 37. πευθῆσθαι μέντοι ἐν αὐτῇ Ῥώμῃ κατεστήσατο
πάνυ πολλοὺς τῶν συνωμοτῶν, οἱ τὰς ἐκάστου γνώμας
διήγγελλον αὐτῷ καὶ τὰς ἐρωτήσεις προεμήννον καὶ ὡν
μάλιστα ἐφίενται, ὡς ἕτοιμον αὐτὸν πρὸς τὰς ἀποκρίσεις
καὶ πρὶν ἤκειν τοὺς πεμπομένους καταλαμβάνεσθαι.
- 38 38. Καὶ πρὸς μὲν τὰ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ταῦτα. καὶ τὰ
τοιαῦτα προσεμηχανᾶτο· τελετὴν τε γὰρ τινα συνίστη
καὶ δαδουχίας καὶ ἱεροφαντίας, τριῶν ἕξις αἰὲ τελουμέ-
νων ἡμερῶν· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρόρρησις ἦν ὡσπερ
Ἐπίκουρος τοιαύτη· „Εἴ τις ἄθεος ἢ Χριστιανὸς ἢ Ἐπικού-
ρειος ἤκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω, οἱ δὲ πι-
στεύοντες τῷ Θεῷ τελεσθῶσαν τύχη τῇ ἀγαθῇ.“ εἰτ' εὐ-
θὺς ἐν ἀρχῇ ἐξέλασις ἐγίνετο· καὶ ὁ μὲν ἠγείτο λέγων²⁴⁵
„ἔξω Χριστιανούς“, τὸ δὲ πλῆθος ἅπαν ἐπεφθέγγετο
„ἔξω Ἐπικουρείους.“ εἶτα Αἰητοὺς ἐγίνετο λοχεία καὶ
Ἀπόλλωνος γοναὶ καὶ Κορωνίδος γάμος καὶ Ἀσκληπιὸς
ἐτίκειτο· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ Γλύκωνος ἐπιφάνεια καὶ γέν-
39 νησις τοῦ Θεοῦ. 39. τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ Ποδαλειρίου ἦν καὶ
τῆς μητρὸς Ἀλεξάνδρου γάμος· Αἰδὶς δὲ ἐκαλεῖτο καὶ
δᾶδες δὲ ἐκαλοντο. καὶ τελευταῖος Σελήνης καὶ Ἀλεξάν-
δρου ἔρωσ καὶ τικτομένη τοῦ Ρουτιλιανοῦ ἡ γυνή. ἐδα-
δοῦχε δὲ καὶ ἱεροφάντει ὁ Ἐνδυμίων Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ
μὲν καθεύδων δῆθεν κατέκειτο ἐν τῷ μέσῳ, κατῆει δὲ
ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ὡς ἐξ οὐρανοῦ ἀντὶ τῆς Σελή-
νης Ρουτιλία τις ὠραιοτάτη τῶν Καίσαρος οἰκονόμων

τοὺς διετέλει γυναικίως τε ἀνέδην διαφθεύρων καὶ παισὶ συνών. καὶ ἦν μέγα καὶ εὐκτὸν ἐκάστω, εἴ τις οὖν γυναικὶ προσβλέψειεν· εἰ δὲ καὶ φιλήματος ἀξιώσειεν, ἀφρόαν τὴν ἀγαθὴν τύχην ᾤετο ἕκαστος ἐς τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐσφυήσεσθαι· πολλοὶ δὲ καὶ ἤχουν τετοκέναι παρ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄνδρες ἐπεμαρτύρουν ὅτι ἀληθῆ λέγουσιν.

- 43 43. Ἐθέλω δέ σοι καὶ διάλογον διηγήσασθαι τοῦ Γλύκωνος καὶ Σακέρδωτος τινος, Τιανοῦ ἀνθρώπου, ὁποῖου τινὸς τὴν σύνεσιν, εἶση ἀπὸ τῶν ἐρωτήσεων, ἀνέγνω δὲ αὐτὸν χρυσοῖς γράμμασι γεγραμμένον ἐν Τίω²⁴³ ἐν τῇ τοῦ Σακέρδωτος οἰκίᾳ. „Εἰπέ γάρ μοι,“ ἔφη, „ὦ δέσποτα Γλύκων, τίς εἶ;“ „Ἐγώ,“ ἦ δ' ὅς, „Ἀσκληπιὸς νέος“. „Ἄλλος παρ' ἐκείνου τὸν πρότερον, ἢ πῶς λέγεις;“ „Οὐ θέμις ἀκοῦσαι σε τοῦτό γε.“ „Πόσα δὲ ἡμῖν ἔτη παραμενεῖς χρησιμῶν;“ „Τρίτον πρὸς τοῖς χιλίοις.“ „Εἶτα ποῖ μεταστήσῃ;“ „Ἐς Βάκτρα καὶ τὴν ἐκεῖ γῆν· δεῖ γὰρ ἀπολαῦσαι καὶ τοὺς βαρβάρους τῆς ἐπιδημίας τῆς ἐμῆς.“ „Τὰ δ' ἄλλα χρηστήρια, τὸ ἐν Διδύμοις καὶ τὸ ἐν Κλέρω καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἔτι σου τὸν προπάτορα ἔχει τὸν Ἀπόλλω, ἢ ψευδεῖς εἰσὶν οἱ νῦν ἐκπίπτοντες ἐκεῖ χρησιμοί;“ „Μηδὲ τοῦτο ἐθέλησῃς εἰδέναι· οὐ γὰρ θέμις.“ „Ἐγὼ δὲ τίς ἔσομαι μετὰ τὸν νῦν βίον;“ „Κάμηλος, εἶτα ἵππος, εἶτ' ἀνὴρ σοφὸς καὶ προφήτης οὐ μείων Ἀλεξάνδρου.“ τοιαῦτα μὲν ὁ Γλύκων τῷ Σακέρδωτι διελέχθη. ἐπὶ τέλει δὲ χρησιμὸν ἔμμετρον ἐφθέγγετο εἰδὼς αὐτὸν Λεπίδω ἑταῖρον ὄντα·

Μὴ πείθου Λεπίδω, ἐπεὶ οἱ λυγρὸς οἶτος ὀπηθεῖ.

πάνυ γὰρ ἐδεδίει τὸν Ἐπίκουρον, ὡς προεῖπον, ὡς τινα ἀντίτεχρον καὶ ἀντισοφιστὴν τῆς μαγναιίας αὐτοῦ.

- 44 44. Ἐνα γοῦν τινα τῶν Ἐπικουρείων τολμήσαντα καὶ διε-²⁵⁰λέγειν αὐτὸν ἐπὶ πολλῶν τῶν παρόντων ἐς κίνδυνον οἱ μικρὸν κατέστησεν· ὁ μὲν γὰρ προσελθὼν ἔλεγε μεγάλη τῇ φωνῇ, „Σὺ μὲν, ὦ Ἀλέξανδρε, τὸν δεῖνα Παφλαγῶνα προσαγαγεῖν οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἡγουμένῳ τῆς Γαλατίας τὴν ἐπὶ Θανάτῳ ἀνέπεισας ὡς ἀπεκτονότας τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παιδευόμενον, ὁ δὲ νεανίσκος καὶ ζῆ καὶ ἐπανελήλυθε μετὰ τὴν τῶν οἰκετῶν ἀπίω-

λειαν Θηρίοις ὑπὸ σοῦ παραδοθέντων. τοιοῦτο δέ τι ἐγε-
 γήνητο· ἀναπλεύσας ὁ νεανίσκος εἰς Αἴγυπτον, ἄχρι τοῦ
 Κλύσματος πλοίου ἀναγομένου ἐπέισθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἰν-
 δίαν πλεῦσαι, κάπειδήπερ ἐβράδυνεν, οἱ δυστυχεῖς ἐκεί-
 νοι οἰκέται αὐτοῦ οἰηθέντες ἢ ἐν τῷ Νείλω πλέοντα
 διεφθάρθαι τὸν νεανίσκον ἢ καὶ ὑπὸ ληστῶν — πολλοὶ
 251 γὰρ ἦσαν τότε — ἀνηρῆσθαι ἐπανήλθον ἀπαγγέλλοντες
 αὐτοῦ τὸν ἀφανισμόν. εἶτα ὁ χρησμὸς καὶ ἡ καταδίκη,
 μεθ' ἧν ἐπέστη ὁ νεανίσκος διηγούμενος τὴν ἀποδημίαν.
 45. ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγεν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀγανακτήσας 45
 ἐπὶ τῷ ἐλέγχῳ καὶ μὴ φέρων τοῦ ὀνειδύου τὴν ἀλήθειαν
 ἐκέλευε τοὺς παρόντας λίθοις βάλλειν αὐτὸν ἢ καὶ αὐ-
 τοὺς ἐναγεῖς ἔσσεσθαι καὶ Ἐπικουρείους κληθήσεσθαι.
 τῶν δὲ βάλλειν ἀρξαμένων Δημόστρατος τις ἐπιδημῶν
 τοῦ Πόντου πρῶτος περιχυθεὶς ἐρρύσατο τοῦ θανάτου
 τὸν ἄνθρωπον μικροῦ δεῖν καταλευσθέντα, πάνν δικαίως.
 τί γὰρ ἔδει μόνον φρονεῖν ἐν τοσοῦτοις μεμηρῶσι καὶ
 παραπολαῦσαι τῆς Παφλαγόνων μωρίας; καὶ τὰ μὲν κατ'
 ἐκείνον τοιαῦτα. 46. εἰ δὲ τινι προσκαλουμένῳ κατὰ 46
 252 ἐγγίγνεται (ῥ) — ἐρομένου τοῦ κήρυκος εἰ θεσπίζει τῷδε,
 ἀνείπεν ἔνδοθεν· „Ἐς κόρακας“, οὐκέτι τὸν τοιοῦτον οὔτε
 στέγη τις ἐδέχετο οὔτε πυρὸς ἢ ὕδατος ἐκοινώνει, ἀλλ'
 ἔδει γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι ὡς ἀσεβῆ καὶ ἄθεον καὶ
 Ἐπικουρείον, ἢπερ ἦν ἡ μεγίστη λοιδορία.

47. Ἐν γοῦν καὶ γελοιότατον ἐποίησεν ὁ Ἀλέξαν- 47
 δρος· εὐρών γὰρ τὰς Ἐπικούρου κυρίας δόξας, τὸ κάλ-
 λιστον, ὡς οἶσθα, τῶν βιβλίων καὶ κεφαλαιώδη περιέχον
 τῆς τάνδρως σοφίας τὰ δόγματα, κομίσας ἐς τὴν ἀγορὰν
 μέσην ἔκασεν ἐπὶ ξύλων σικλίων ὡς δῆθεν αὐτὸν κατα-
 φλέγων, καὶ τὴν σποδὸν ἐς τὴν θάλατταν ἐξέβαλεν ἔτι
 καὶ χρησμὸν ἐπιφθεγξάμενος·

253 Πυρπολέειν κέλομαι δόξας ἀλαστο γέροντος·
 οὐδὲ εἰδὼς ὁ κατάρτος οἶων ἀγαθῶν τὸ βιβλίον ἐκείνο
 τοῖς ἐντυγχάνουσι αἴτιον γίγνεται καὶ ὄσην αὐτοῖς εἰρή-
 νην καὶ ἀταραξίαν καὶ ἐλευθερίαν ἐνεργάζεται, δειμάτων

μὲν καὶ φασμάτων καὶ τεράτων ἀπαλλάττον καὶ ἐλπίδων μεταίων καὶ περιττῶν ἐπιθυμιῶν, νοῦν δὲ καὶ ἀλήθειαν ἐντιθὲν καὶ καθαίρον ὡς ἀληθῶς τὰς γνώμας οὐχ ὑπὸ δαδὶ καὶ σκίλλῃ καὶ ταῖς τοιαύταις φλυαρίαις, ἀλλὰ λόγῳ
 48 καὶ ἀληθείᾳ καὶ παρρησίᾳ. 48. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἐν τι καὶ μέγιστον τόλμημα τοῦ μισροῦ ἀνδρὸς ἄκουσον· ἔχων γὰρ οὐ μικρὰν ἐπὶ τὰ βασίλεια καὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὸν Ῥουτιλιανὸν εὐδοκιμοῦντα πάροδον, διαπέμπεται χρησμὸν τοῦ ἐν Γερμανίᾳ πολέμου ἀκμάζοντος, ὅτε ὁ θεὸς Μάρκος 24 ἤδη τοῖς Μαρκομάνοις καὶ Κουάδοις συνεπλέκετο. ἡξίου δὲ ὁ χρησμὸς δύο λέοντας ἐμβληθῆναι ζῶντας ἐς τὸν Ἴστρον μετὰ πολλῶν ἀρωμάτων καὶ θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν. ἄμεινον δὲ αὐτὸν εἰπεῖν τὸν χρησμὸν·

Ἐς δίνας Ἴστροιο διπτετέος ποταμοῖο
 ἐσβαλέειν κέλομαι δοιοὺς Κυβέλης θεράποντας,
 θῆρας ὄρειτρεφέας, καὶ ὅσα τρέφει Ἰνδικὸς ἀῆρ
 ἄνθρα καὶ βοτάνας εὐώδεις· ἀντίκα δ' ἔσται
 νίκη καὶ μέγα κῦδος ἅμ' εἰρήνῃ ἐρατεινῇ.

γενομένων δὲ τούτων, ὡς προσέταξε, τοὺς μὲν λέοντας διανηξαμένους ἐς τὴν πολεμίαν οἱ βάρβαροι ξύλοις κατειργάσαντο ὡς τινὰς κύνας ἢ λύκους ξενικούς· ἀντίκα δὲ τὸ μέγιστον τραῦμα τοῖς ἡμετέροις ἐγένετο δισμυρίων που σχεδὸν ἀθρόων ἀπολομένων. εἶτα ἐπηκολούθησε τὰ περὶ Ἀκυλητῶν γινόμενα καὶ ἡ παρὰ μικρὸν ἐκείνης τῆς πόλεως ἄλωσις. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἀποβεβηκὸς τὴν Δελφικὴν ἐκείνην ἀπολογία καὶ τὸν τοῦ Κροίσου χρησμὸν ψυχρῶς παρήγε, νίκην μὲν γὰρ προειπεῖν τὸν θεόν, μὴ μέντοι
 49 δηλῶσαι Ῥωμαίων ἢ τῶν πολεμιῶν. 49. ἤδη δὲ πολλῶν ἐπὶ πολλοῖς ἐπεσφρόντων καὶ τῆς πόλεως αὐτῶν θλιβομένης ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐπὶ τὸ χρηστήριον ἀφικνουμένων καὶ τὰ ἐπιτήδεια διαρκῆ μὴ ἐχούσης, ἐπινοεῖ τοὺς 255 νυκτερινούς καλουμένους χρησμούς· λαμβάνων γὰρ τὰ βιβλία ἐπεκοιμᾶτο ὡς ἔφρασκεν αὐτοῖς καὶ ὡς ὄναρ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀκούων ἀπεκρίνετο, οὐ μέντοι σαφεῖς τοὺς πολλούς, ἀλλ' ἀμφιβόλους καὶ τεταραγμένους καὶ μάλιστα εἴ ποτε θεάσασαιτο περιεργότερον κατεσφραγισμένον τὸ βι-

βλίον. οὐ γὰρ λύειν παρακινδυνεύων τὸ ἐπελθὼν ἄλλως
 ἰπύγραφε, χρησιμοῖς πρόπον καὶ τὸ τοιοῦτον οἰόμενος, καὶ
 ἤσάν τινες ἐξηγηταὶ ἐπὶ τοῦτο καθήμενοι καὶ μισθοῖς
 οὐκ ὀλίγους ἐκλέγοντες παρὰ τῶν τοῖς τοιοῦτοῖς χρησιμοῖς
 λαμβανόντων ἐπὶ τῇ ἐξηγήσει καὶ διαλύσει αὐτῶν. καὶ
 τοῦτο αὐτῷ τὸ ἔργον ὑπόμισθον ἦν· ἐτέλουν γὰρ οἱ ἐξη-
 γηταὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τάλαντον Ἀττικῶν ἕκαστος. 50. ἐνί- 50
 οτε δὲ μήτε ἐρομένου τινός μήτε πεμφθέντος, ἀλλ' οὐδ'
 ὄλωσ ὄντιος ἐχρησιμῶδει πρὸς ἐκπληξιν τῶν ἀνοήτων, οἷον
 καὶ τοῦτο·

Αἴξαι ὅστις σὴν ἄλοχον μάλα πάγχυ λεληθῶς
 Καλλυγένειαν ὑπὲρ λεγέων σαλαγῆι κατὰ δῶμα;
 δοῦλος Πρωτογένης, τῷ δὴ σὺ γε πάντα πέποιθας.
 ὥπτιες γὰρ ἐκείνον, ὃ δ' αὖθις σὴν παρῴκοιτιν,
 56 ἀπτίδοσιν ταύτην ὕβρειος ἀκαρῆν ἀποτίων.
 ἀλλ' ἐπὶ σοὶ δὴ φάρμακ' ἀπ' αὐτῶν λυγρὰ τέτυκται,
 ὡς μήτ' εἰσαῖοις μήτ' εἰσοράοις ἅ ποιοῦσιν.
 εἰρήσεις δὲ κάτω ὑπὸ σῶ λέχει ἀγχοῦδι τοίχον
 πρὸς κεφαλῆς· καὶ σὴ θεράπεινα σίνουιδε Καλυψῆι.
 τίς οὐκ ἂν Δημόκριτος διεταράχθῃ ἀκούσας ὀνόματα καὶ
 τόπους ἀκριβοῦς, εἶτα μετ' ὀλίγον κατέκτευσεν ἂν συνεῖς
 τῆν ἐπίνοιαν αὐτῶν;

51. Ἀλλὰ καὶ βαρβάρους πολλὰκις ἔχρησεν, εἴ τις τῇ 51
 πατριῷ ἔροιτο φωνῇ Συριστί ἢ Κελτικί, οὐ ῥαδίως ἐξευ-
 ρίσκων τινὰς ἐπιδημοῦντας ὁμοειθεῖς τοῖς δευκαῖοσι. διὰ
 τοῦτο καὶ πολλὸς ὃ ἐν μέσῳ χρόνος ἦν τῆς τε δόσεως τῶν
 βιβλίων καὶ τῆς χρησιμῶδίας, ὡς ἐν τοσοῦτῳ κατὰ σχολ-
 λῆν λείοντό τε οἱ χρησιμοὶ ἀσφαλιῶς καὶ εὐρίσκειντο οἱ
 52 ἔρμηνεύσαι δυνάμενοι ἕκαστα, οἷος καὶ ὃ τῷ Σαῖθῃ δο-
 θεῖς χρησιμὸς ἦν·

Μόρφευ βάργυλος ἰσχνίαγχεχι ψιδῆος δε. (†)

52. Ἄλλως πάλιν οὔτε παρόντι τινὶ οὔτε ὄλωσ ὄντι 52
 ἔρη ἄνευ μέτρον, ἀναστρέφειν ὀπίσω· ὃ γὰρ πέμψας σε
 τέθνηκεν ὑπὸ τοῦ γείτονος Διοκλέους τήμερον, ληστῶν
 ἐπαχθέντων Μάγνου καὶ Κέλερος καὶ Βουβαλου, οἱ καὶ
 ἤδη δέδενται ληφθέντες.

53 53. Ὀλίγους δὲ καὶ τῶν ἐμοὶ δοθέντων ἄκουσον· ἐρομένου γάρ μου εἰ φραλακρός ἐστιν Ἀλέξανδρος, καὶ κατασημηναμένου περιέργως καὶ προφανῶς ὑπογράφεται χρησμός νυκτερήσιος,

Σαβαρδαλάχου μάλαχ' Ἄτις ἄλλος ἦν. (†)
καὶ πάλιν ἐμοῦ ἐρομένου ἐν δύο βιβλίοις διαφόροις τῇ αὐτῇ ἐρώτησιν, πόθεν ἦν Ὀμηρος ὁ ποιητής, ἐπ' ἄλλου καὶ ἄλλον ὀνόματος, τῷ ἑτέρῳ μὲν ὑπέγραψεν ἔξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ νεανίσκου — ἐρωτηθεὶς γὰρ ἔφ' ὅ τι ἦκε, „Θεραπειαν“, ἔφη, „αἰτήσων πρὸς ὀδύνην πλευροῦ“ —

Κυτιμίδι χρίεσθαι κέλομαι δροσὴν τε κέλητος·
τῷ δ' ἑτέρῳ, ἐπεὶ καὶ τοῦτ' ἠκηρόει ὡς ἐρομένου τοῦ πέμψαντος, εἴτε μοι πλεῦσαι ἐπ' Ἰταλίαν εἴτε πεζοπορήσαι λῶον, ἀπεκρίνατο οὐδὲν πρὸς τὸν Ὀμηρον·

Μὴ σὺ γε πλωόμεναι, πεζὴν δὲ κατ' οἶμον ὄδευε.

54 54. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἐμηχανησάμην αὐτῷ, οἷον καὶ ἐκεῖνο· μίαν ἐρώτησιν ἐρωτήσας ἐπέγραψα τῷ βιβλίῳ κατὰ τὸ ἔθος· τοῦ δεῖνος χρησμοὶ ὀκτώ, ψευδόμενός τι ὄνομα, καὶ τὰς ὀκτὼ δραχμὰς καὶ τὸ γιγνόμενον ἔτι πρὸς ταύταις πέμψας· ὁ δὲ πιστεύσας τῇ ἀποκομπῇ τοῦ μισθοῦ καὶ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ βιβλίου πρὸς μίαν ἐρώτησιν — ἦν δὲ αὕτη· πότε ἀλώσεται μαγγανέων Ἀλέξανδρος; — ὀκτὼ μοι χρησμοὺς ἐπεμψεν οὔτε γῆς φασιν οὔτε οὐρανοῦ ἀπτομένους, ἀνοήτους δὲ καὶ δυσνοήτους ἅπαντας. ὅπερ ὕστερον αἰσθόμενος καὶ ὅτι τὸν Ῥουτιλιανὸν ἀπέτρεπον ἐγὼ καὶ τοῦ γάμου καὶ τοῦ προσκεῖσθαι ταῖς τοῦ χρηστηρίου ἐλπίσιν, ἐμίσει, ὡς τὸ εἰκός, καὶ ἔχθιστον ἤγειτο. καὶ ποτε περὶ ἐμοῦ ἐρομένην τῷ Ῥουτιλιανῷ ἔφη·

Νυκτιπλόνοις ὄαροις χαίρει κοίταις τε δυσάνοις.

55 55. καὶ ὅλως ἔχθιστος εἰκότως ἦν ἐγώ. κάπειδ' ἔσελθόντα με εἰς τὴν πόλιν ἦσθετο καὶ ἔμαθεν ὡς ἐκεῖνος εἶην ὁ Λουκιανός — ἐπηρόμην δὲ καὶ στρατιώτας δύο, λογχοφόρον καὶ κοντοφόρον, παρὰ τοῦ ἡγουμένου τῆς Καππαδοκίας, φίλου ὄντος, λαβόν, ὡς με παραπέμψειαν ἄχρι πρὸς τὴν θάλατταν — αὐτίκα μεταστέλλεται δεξιῶς πᾶν καὶ μετὰ

πολλῆς φιλοφροσύνης. ἔλθων δ' ἐγὼ πολλοὺς καταλαμ-
βάνω περὶ αὐτόν· συνεπηγόμην δὲ καὶ τοὺς στρατιώτας
τύχη τιῶν ἀγαθῶν. καὶ ὁ μὲν προὔτεινέ μοι κύσαι τὴν
δεξιάν, ὡσπερ εἰώθει τοῖς πολλοῖς, ἐγὼ δὲ προσφύς ὡς
φιλήσιον δῆγματι χρηστῶ πάνυ μικροῦ δεῖν χολὴν αὐτῷ
τὴν χεῖρα ἐποίησα. οἱ μὲν οὖν παρόντες ἄγγειν με καὶ
παῖειν ἐπειρῶντο ὡς ἱερόσυλον, καὶ πρότερον ἔτι ἀγα-
νακτῆσαντες ὅτι Ἀλέξανδρον αὐτόν, ἀλλὰ μὴ προφήτην
προσεῖπον· ὁ δὲ πάνυ γενικῶς καρτερήσας κατέπαυέ
τε αὐτοὺς καὶ ὑπισχνεῖτο τιθασόν με ἠεὶ ἠδύως ἀποφανεῖν
καὶ δεῖξειν τὴν Γλύκωνος ἀρετὴν, ὅτι καὶ τοὺς πάνυ
τραχυνομένους φίλους ἀπεργάζεται· καὶ μεταστησάμενος
ἅπαντας ἰδικαιολογεῖτο πρὸς με λέγων πάνυ εἶδέναι καὶ
260 τὰ ὑπ' ἐμοῦ Ῥουτιλιανῶ συμβουλευόμενα, καὶ „Τί πα-
θῶν τάδε με εἰργάσω δυνάμενος ὑπ' ἐμοῦ ἐπὶ μέγα προ-
σχεθῆναι παρ' αὐτῷ;“ καὶ γὰρ ἄσμενος ἤδη ἔδεχόμην τὴν
φιλοφροσύνην ταύτην, ὁρῶν οἱ κινδύνου καθεισθήκειν,
καὶ μετ' ὀλίγον προσῆλθον φίλος γεγενημένος. καὶ τοῦτο
οὐ μικρὸν θαῦμα τοῖς ὁρῶσιν ἔδοξεν, οὕτω μου ἡρδία
γενομένη ἢ μεταβολή.

56. Εἶτα δὴ μου ἐκπλεῖν προαιρουμένου ξένια καὶ 56
διῶρα πολλὰ πέμψας — μόνος δὲ σὺν τῷ Ξενοφῶντι ἔτι-
χον ἐπιδημῶν, τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἑμοῖς ἐς Ἀμαστρίν
προὔκπευτομῶς — ὑπισχνεῖται καὶ πλοῖον αὐτὸς παρέ-
ξειν καὶ ἑρέτας τοὺς ἀπάξοντας· καὶ γὰρ μὲν ὄμην ἀπλοῖν
τοῦτ' εἶναι καὶ δεξιόν. ἐπεὶ δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον
ἐγενόμην, θαυρόντα ὁρῶν τὸν κυβερνήτην καὶ τοῖς ναύ-
ταις ἀντιλέγοντα οὐκ ἀγαθὰς εἶχον περὶ τῶν μελλόν-
των ἐλπίδας. ἦν δὲ αὐτοῖς ἐπεσταλμένον ὑπὸ τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου ἀραμένους εἶναι ἡμᾶς ἐς τὴν θάλατταν· ὅπερ
εἰ ἐγένητο, ἡρδίας ἂν αὐτῷ διεπεπολέμητο τὰ πρὸς
261 ἐμέ. ἀλλὰ θαυρόν ἐκεῖνος ἔπεισε καὶ τοὺς συνναίτας
μηδὲν ἡμᾶς δεῖν ἢ κακὸν ἐργάσασθαι, καὶ πρὸς ἐμέ
ἔφη, „Ἐτι ἐξήκοντα, ὡς ὄρεθ, ἀνεκίλητον βίον καὶ ὅσιον
βερβικῶς οὐκ ἂν βουλοίμην ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας
καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα ἔχων μιᾶναι φόνιφ τὰς χεῖρας“, δη-

- λῶν ἐφ' ὅπερ ἡμᾶς ἀνελήφει καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου
 57 προστεταγμένα. 57. καταθέμενος δὲ ἡμᾶς ἐν Αἰγιαλοῖς,
 ὧν καὶ ὁ καλὸς Ὅμηρος μέμνηται, ὀπίσω ἀπήλαυεν.
 ἐνθα ἐγὼ παραπλέοντας εὐρῶν Βοσποριανούς τινὰς
 πρέσβεις παρ' Εὐπάτορος τοῦ βασιλέως ἐς τὴν Βιθυνίαν
 ἀπλέοντας ἐπὶ κομιδῇ τῆς ἐπετείου συντάξεως καὶ διηγη-
 σάμενος αὐτοῖς τὸν περιστάνα ἡμᾶς κίνδυνον καὶ δεξιῶν
 αὐτῶν τυχῶν ἀναληφθεὶς ἐπὶ τὸ πλοῖον διασώζομαι ἐς τὴν
 Ἀμαστριν παρὰ τοσοῦτον ἐλθὼν ἀποθανεῖν. τοῦντεῦθεν
 καὶ αὐτὸς ἐπεκορυσσόμενην αὐτῷ καὶ πάντα κάλων ἐκίνον
 ἀμύνασθαι βουλόμενος, καὶ πρὸ τῆς ἐπιβουλῆς ἤδη μι-
 σῶν αὐτὸν καὶ ἔχθιστον ἠγούμενος διὰ τὴν τοῦ τρόπου
 μιανίαν, καὶ πρὸς τὴν κατηγορίαν ὠρμώμενη πολλοὺς
 συναγωνιστὰς ἔχων καὶ μάλιστα τοὺς ἀπὸ Τιμοκράτους²⁶²
 τοῦ Ἡρακλεῶτου φιλοσόφου· ἀλλ' ὁ τότε ἠγούμενος τῆς
 Βιθυνίας καὶ τοῦ Πόντου Ἀνεῖκος ἐπέσχε μονοουχί ἱκε-
 τεύων καὶ ἀντιβολῶν παύσασθαι· διὰ γὰρ τὴν πρὸς Ρου-
 τιλιανὸν εὐνοίαν μὴ ἂν δύνασθαι, καὶ εἰ φανερώς λά-
 βοι ἀδικούντα, κολάσαι αὐτόν. οὕτω μὲν ἀνεκόπη τῆς
 ὁρμῆς καὶ ἐπανσάμην ἐν δέοντι, οὐ θρασυνόμενος ἐφ'
 οὕτω διακειμένου δικαστοῦ. (?)
- 58 58. Ἐκεῖνο δὲ πῶς οὐ μέγα ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ τόλ-
 μαμα τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ αὐτοκράτο-
 ρος μετονομασθῆναι τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος καὶ Ἰωνόπολιν
 κληθῆναι καὶ νόμισμα καινὸν κόψαι ἐγκεχαραγμένον τῇ
 μὲν τοῦ Γλύκωνος, κατὰ θάτερα δὲ Ἀλεξάνδρου στέμ-
 ματά τε τοῦ πάππου Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν ἄρπην ἐκείνην
 59 τοῦ πατρομήτορος Περσέως ἔχοντος; 59. προειπὼν δὲ²⁶³
 διὰ χρησμοῦ περὶ ἑαυτοῦ ὅτι ζῆσαι εἴμαρται αὐτῷ ἔτη
 πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, εἶτα κεραυνῷ βληθέντα ἀποθα-
 νεῖν, οἰκτίστῳ τέλει οὐδὲ ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονώς ἀπέ-
 θανεν ὡς Ποδαλειρίου υἱὸς διασαπείς τὸν πόδα μέχρι
 βουβῶνος καὶ σκωλήκων ζέσας, ὅτεπερ καὶ ἐφάνη φαλα-
 κρὸς ὧν παρέχων τοῖς λατροῖς ἐπιβρέχειν αὐτοῦ τὴν κεφα-
 λὴν διὰ τὴν ὀδύνην, ὃ οὐκ ἂν ποιῆσαι ἐδύνατο μὴ οὐχὶ
 τῆς φενάκης ἀφηρημένης.

60. Τοῦτο τὸ τέλος τῆς Ἀλεξάνδρου τραγωδίας καὶ 60
 αὕτη τοῦ παντὸς δράματος ἢ καταστροφῆ, ὡς εἰκάζειν
 προνοίας τινὸς τὸ τοιοῦτον, εἰ καὶ κατὰ τύχην συνέβη.
 Ἴδει δὲ καὶ τὸν ἐπιτάφιον αὐτοῦ γενέσθαι ἄξιον τοῦ βίου
 264 καὶ ἀγωνά τινα συστήσασθαι ὑπὲρ τοῦ χρηστηρίου, τῶν
 συνωμοτῶν ἐκείνων καὶ γοήτων, ὅσοι κορυφαῖοι ἦσαν,
 ἀνελεύθρων ἐπὶ διαιτητὴν τὸν Ῥουτιλιανόν, τίνα χρῆ
 προσκριθῆναι αὐτῶν καὶ διαδέξασθαι τὸ μακτεῖον καὶ στε-
 φανωθῆναι τῷ ἱεροφαντικῷ καὶ προφητικῷ στέμματι.
 ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ Παῖτος ἰατρὸς τὴν τέχνην, πολίτης,
 οὔτε ἰατρῷ πρόποντα οὔτε πολιτικῷ (?) ἀνδρὶ ταῦτα ποιῶν.
 ἀλλ' ὁ ἀγωνοθέτης Ῥουτιλιανὸς ἀστεφανώτους αὐτοὺς
 ἀπέπεμψεν αὐτῷ τὴν προφητείαν φυλάττων μετὰ τὴν
 ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν.

61. Ταῦτα, ὦ φιλότης, ὀλίγα ἐκ πολλῶν δειγματος 61
 ἕνεκα γράψαι ἤξιωσα καὶ σοὶ μὲν χαριζόμενος ἀνδρὶ ἐταί-
 ρῳ καὶ φίλῳ καὶ ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμάσας ἔχω
 ἐπὶ τε σοφίᾳ καὶ τῷ πρὸς ἀλήθειαν ἔρωτι καὶ τρόπου
 πραότητι καὶ ἐπιεικείᾳ καὶ γαλήνῃ βίου καὶ δεξιότητι
 πρὸς τοὺς συνόντας, τὸ πλεον δέ, ὅπερ καὶ σοὶ ἦδιον,
 Ἐπιούρῳ τιμωρῶν, ἀνδρὶ ὡς ἀληθῶς ἱερῷ καὶ θεσπεσίῳ
 τὴν φύσιν καὶ μόνῳ μετ' ἀληθείας τὰ καλὰ ἐγνωκότι καὶ
 παραδεδωκότι καὶ ἐλευθερωτῇ τῶν ὁμιλησάντων αὐτῷ
 265 γενομένῳ. οἶμαι δὲ ὅτι καὶ τοῖς ἐντυχουσι χρήσιμόν τι
 ἔχειν δόξει ἢ γραφῇ τὰ μὲν διελέγγουσα, τὰ δ' ἐν ταῖς
 τῶν εὐ φρονούντων γνώμαις βεβαιούσα.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ.

1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Ἐπεὶ τοίνυν, ὦ Κράτων, δεινὴν τινα 1
 ταύτην κατηγορίαν ἐκ πολλοῦ, οἶμαι, παρεσκευασμένος
 κατηγορήσας ὀρχήσεώς τε καὶ αὐτῆς ὀρχηστικῆς καὶ
 προσέτι ἡμῶν γε τῶν χαιρόντων τῇ τοιαύτῃ θῆρα ὡς ἐπὶ

φάυλω καὶ γυναικείῳ πράγματι μεγάλην σπουδὴν ποιουμένων, ἀκουσον ὅσον τοῦ ὀρθοῦ διημέρητης καὶ ὡς λέληθας σεαυτὸν τοῦ μεγίστου τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν κατηγορῶν. καὶ συγγνώμη σοι, εἰ ἐξ ἀρχῆς βίῳ ἀνχηροῦ συζῶν καὶ μόνον τὸ σκληρὸν ἀγαθὸν ἠγούμενος ὑπ' ἀπειρίας αὐτῶν κατηγορίας ἄξια εἶναι νενομίκας.

- 2 2. ΚΡΑΤ. Ἀνὴρ δέ τις ὢν, ὃ λῶστε, καὶ ταῦτα ²⁶⁶ παιδεία σύντροφος καὶ φιλοσοφία τὰ μέτρια ὠμιληκῶς, ἀφήμενος, ὃ Ἀνκίνε, τοῦ περὶ τὰ βελτίῳ σπουδάσειν καὶ τοῖς παλαιοῖς συνεῖναι, κάθησαι καταυλούμενος, Θηλυδριαν ἀνθρωπον ὀρῶν ἐσθῆσι μαλακαῖς καὶ ἔσμασιν ἀκολάστοις ἐναβρυνόμενον καὶ μιμούμενον ἐρωτικὰ γύναια, τῶν πάλαι τὰς μαχλοτάτας, Φαίδρας καὶ Παρθενόπας καὶ Ῥοδόπας τινάς, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ κρούμασι καὶ τερετίσμασι καὶ ποδῶν κτύπῳ καταγέλαστα ὡς ἀληθῶς πράγματα καὶ ἤμιστα ἔλευθέρῳ ἀνδρὶ καὶ οἷῳ σοὶ πρόποντα; ὥστε ἔγωγε πυθόμενος ὡς τῇ τοιαύτῃ θεᾷ σχολάζοις, οὐκ ἠδέσθην μόνον ὑπὲρ σοῦ, ἀλλὰ καὶ ἠνιάσθην, εἰ Πλάτωνος καὶ Χρυσίππου καὶ Ἀριστοτέλους ἐκλαθόμενος κάθησαι τὸ ὅμοιον πεπονηθῶς τοῖς τὰ ὠτα πτερῶ κνωμένοις, καὶ ταῦτα μυρίων ἄλλων ὄντων ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων σπουδαίων, εἰ τούτων τις δέοιτο, τῶν κυ- ²⁶⁷ κλικῶν ἀνλητῶν καὶ τῶν κιδήρα τὰ ἔννομα προσεδόντων, καὶ μάλιστα τῆς σεμνῆς τραγωδίας καὶ τῆς φαιδρῶ-
 3 τᾶτης κωμῆδίας, ἅπερ καὶ ἐναγώνια εἶναι ἠξιώται. 3. πολλῆς οὖν, ὃ γενναῖε, τῆς ἀπολογίας σοι δεήσει πρὸς τοὺς πεπαιδευμένους, εἰ βούλει μὴ παντάπασιν ἐκκεκρίσθαι καὶ τῆς τῶν σπουδαίων ἀγέλης ἐξεληλάσθαι. καίτοι τό γε ἄμεινον ἐκεῖνό ἐστιν, οἴμαι, ἀρνήσει τὸ πᾶν ἰάσασθαι καὶ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ὁμολογεῖν τι τοιοῦτον παρανενομησθαι σοι. πρὸςδ' οὖν τοῦτιδόν ὄρα ὅπως μὴ λάθῃς ἡμῖν ἐξ ἀνδρὸς τοῦ πάλαι Λυδῆ τις ἢ Βάκχη γενόμενος, ὅπερ οὐ σὸν ἂν ἐγκλημα εἴη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν, εἰ μὴ σε κατὰ τὸν Ὀδυσσεᾶ τοῦ λωτοῦ ἀποσπάσαντες ἐπὶ τὰς συνήθεις διατριβὰς ἐπανάξομεν, πρὶν λάθῃς τελέως ὑπὸ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ Σειρήνων κατεσχημένος. καίτοι ἐκεῖ-

πεισθείης ποτέ καὶ ὅσον πείρας ἔνεκα παράσχοις σεαυτὸν ἀναπετάσας τοὺς ὀφθαλμούς, εὖ οἶδα ὡς οὐκ ἀνάσχοιο ἂν μὴ οὐχὶ πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν ἐν ἐπιτηδείῳ καταλαμβάνων, ὅθεν καὶ ὄψει ἀκριβῶς καὶ ἀκούσῃ ἅπαντα. 20

ΚΡΑΤ. Μὴ ὄρασιν ἄρα ἰκοίμην, εἴ τι τοιοῦτον ἀνασχοίμην ποτέ, ἔστ' ἂν θασύς τε εἶην τὰ σκέλη καὶ τὸ γένειον ἀπαράτιλος· ὡς νῦν γε καὶ σὲ ἤδη ἔλεῶ τελέως ἡμῖν ἐκβεβαχχυμένον.

- 6 6. ΛΥΚ. Βούλει σὺν ἀφέμενος, ὦ ἑταῖρε, τῶν βλασφημιῶν τούτων ἀκούσαι μού τι περὶ ὀρχήσεως λέγοντος καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν, καὶ ὡς οὐ τερπνὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμος ἐστὶ τοῖς θεωμένοις, καὶ ὅσα παιδεύει καὶ ὅσα διδάσκει καὶ ὡς ἐνθymίζει τῶν ὀρώντων τὰς ψυχὰς καλλίστοις θεάμασιν ἐγγυμνάζουσα καὶ ἀρίστοις ἀκούσμασιν ἐνδιατρίβουσα καὶ κοινόν τι ψυχῆς καὶ σώματος κάλλος ἐπιδεικνυμένη; τὸ γὰρ μετὰ μουσικῆς καὶ ἐνθymοῦ ταῦτα πάντα ποιεῖν, οὐ ψόγος ἂν αὐτῆς, ἀλλ' ἔπαινος μᾶλλον εἶη.

ΚΡΑΤ. Ἐμοὶ μὲν οὐ πᾶν σχολὴ μεμηρότος ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι τὴν νόσον τὴν αὐτοῦ ἐπαινοῦντος· σὺ δὲ εἰ βούλει λῆρόν τινα κατασκεδάσαι μου, ἔτοιμος φιλικὴν ταύτην λειτουργίαν ὑποστῆναι καὶ παρασχεῖν τὰ ὤτα, καὶ ἄνευ κηροῦ παρακούειν τῶν φασίλων δυνάμενος. ὥστε ἤδη σιωπήσομαι σοι, καὶ λέγε ὅπόσα ἐθέλεις 271 ὡς μηδὲ ἀκούοντός τινος.

- 7 7. ΛΥΚ. Εὖ γε, ὦ Κράτων, καὶ τούτου ἐδεδόμην μάλιστα· εἴση γὰρ μετ' ὀλίγον εἰ λῆρος εἶναι σοι δόξει τὰ λεχθησόμενα. καὶ πρῶτόν γε ἐκείνο πᾶν ἡγνοηκέναι μοι δοκεῖς, ὡς οὐ νεώτερον τὸ τῆς ὀρχήσεως ἐπιτήδευμα τοῦτό ἐστιν οὐδὲ χθὲς καὶ πρόην ἀρξάμενον, οἷον κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ἢ τοὺς ἐκείνων, ἀλλ' οἱ γε τὰ ληθέστατα ὀρχήσεως πέρι γενεαλογούντες ἅμα τῇ πρώτῃ γενέσει τῶν ὄλων φαῖεν ἂν σοι καὶ ὀρχῆσιν ἀναφῆναι τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ Ἔρωτι συναφανεῖσαν· ἢ γοῦν χορεία τῶν ἀστέρων καὶ ἢ πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς τῶν πλανήτων συμπλοκὴ καὶ εὐρυθμος αὐτῶν κοινωνία καὶ εὐτακτος

ἁμονία τῆς πρωτογόνου ὀρχήσεως δείγματα ἴσθι. κατ' ὀλίγον δὲ αὐξανόμενη καὶ τῆς πρὸς τὸ βέλτιον ἀεὶ προσθήκης τυγχάνουσα νῦν ἔοικεν ἐς τὸ ἀρότατον ἀποτελεῖσθαι καὶ γεγενῆσθαι ποικίλον τι καὶ παναρμόνιον καὶ πολύμοσον ἀγαθόν.

272 8. Πρωτὸν δὲ φασὶ ῥέαν ἡσθεῖσαν τῇ τέχνῃ ἐν Φρυγίᾳ μὲν τοῖς Κορυβαντας, ἐν Κρήτῃ δὲ τοῖς Κορυβτίας ὀρχεῖσθαι κελεύσαι, καὶ οὐ τὰ μέτρια ὄνατο τῆς τέχνης αὐτῶν, οἳ γε περιορχούμενοι διεσώσαντο αὐτῇ τὸν Δία, ὥστε καὶ σώστρα εἰκότως ἂν ὁ Ζεὺς ὀφείλειν ὁμολογήῃ αὐτοῖς ἐκφυγὼν διὰ τὴν ἐκείνων ὀρχησιν τοὺς πατέρας ὀδόντας· ἐνόπιος δὲ αὐτῶν ἢ ὀρχησις ἦν, τὰ ξίστη μεταξὺ κροτοῦντων πρὸς τὰς ἀσπίδας καὶ πηδῶντων ἐνθεόν τι καὶ πολεμικόν. μετὰ δὲ Κρητῶν οἱ κρείττοι ἐνεργῶς ἐπιτηδεύσαντες αὐτὸ ἄριστοι ὀρχησθαι ἐγένοντο, οὐχὶ οἱ ἰδιῶται μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βασιλικότεροι καὶ πρωτεύειν ἀξιοῦντες. ὁ γοῦν Ὅμηρος τὸν Μηριόνην οὐχ αἰσχῆναι βουλόμενος, ἀλλὰ κοσμηῆσαι, ὀρχηστὴν προσεῖπεν, καὶ οὕτως ἄρα ἐπίσημος ἦν καὶ γνώριμος ἅπασιν ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, ὥστε οὐχ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπίστατο περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοὶ καίτοι πολέμιοι ὄντες· ἐώρων γάρ, οἶμαι, καὶ τὴν ἐν τῷ πολεμῆν αὐτοῦ κορυφότητα καὶ εὐφροσύνην, ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο. φησὶ δὲ ὠδὲ πως τὰ ἔπη·

Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστὴν περ ἶόντα
ἔγχος ἕμῳν κατέπαισε.

273 καὶ ὁμοῦς οὐ κατέπαισεν αὐτόν· ἅτε γὰρ ἡσκημένος ἐν τῇ ὀρχηστικῇ ῥαδίως, οἶμαι, διεδίδρασκε τὰς ἐπ' αὐτόν ἀφάσεις τῶν ἀκοντίων. 9. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους τῶν ἡρώων εἰπεῖν ἔχων τοῖς αὐτοῖς ἐγγεγυμνασμένους καὶ τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένους ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸν Νεοπτόλεμον, Ἀχιλλέως μὲν παιδα ὄντα, πάντῃ δὲ διαπρέψαντα ἐν τῇ ὀρχηστικῇ καὶ εἶδος τὸ κάλλιστον αὐτῇ προστεθεικότα, Πυρρήχιον ἀπ' αὐτοῦ κεκλήμενον· καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα ἐπέφθοντο τοῦ παιδὸς πενθανόμενος μᾶλλον ἔχαιρεν, οἶμαι, ἢ ἐπὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ ἄλλῃ ἀκμῇ

- αὐτοῦ. τοιγαροῦν τὴν Ἴλιον τέως ἀνάλωτον οὖσαν ἢ ἐκείνου ὀρχηστικῆ καθεῖλε καὶ εἰς ἔδαφος κατέρριψε. 10. Ἀκεδαιμόνιοι μὲν ἄριστοι Ἑλλήνων εἶναι δοκοῦντες παρὰ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος καρνατίζειν μαθόντες — ὀρχήσεως δὲ καὶ τοῦτο εἶδος ἐν Καρύαις τῆς Ἀσικωνικῆς διδασκόμενον — ἅπαντα μετὰ Μουσῶν ποιοῦσιν ἄχρι τοῦ πολεμῆν πρὸς αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν [καὶ εὐτακτον ἔμβασιν τοῦ ποδός·] καὶ τ' πρῶτον σύνθημα Ἀκεδαιμονίοις πρὸς τὴν μάχην ὁ αὐλὸς ἐνδίδωσι. τοιγαροῦν καὶ ἐκράτουν ἅπαντων μουσικῆς αὐτοῖς καὶ εὐρυθμίας ἡγούμενης. ἴδοις δ' ἂν καὶ νῦν ἔτι τοὺς ἐφήβους αὐτῶν οὐ²¹⁴ μείον ὀρχεῖσθαι ἢ ὀπλομαχεῖν μανθάνοντας. ὅταν γὰρ ἀροχειρισάμενοι καὶ παῖσαντες καὶ παισθέντες ἐν τῷ μέρει παύσονται, εἰς ὀρχησιν αὐτοῖς ἢ ἀγωνία τελεντᾶ. καὶ αὐλητῆς μὲν ἐν τῷ μέσῳ κάθηται ἐπανῶν καὶ κτυπῶν τῷ ποδί, οἱ δὲ κατὰ στοῖχον ἀλλήλοις ἐπόμενοι σχήματα παντοία ἐπιδείκνυνται πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνοντες, ἄρτι μὲν πολεμικά, μετ' ὀλίγον δὲ χορευτικά, ἃ Διονύσῳ
- 11 καὶ Ἀφροδίτῃ φίλα. 11. τοιγαροῦν καὶ τὸ ἄσμα, ὃ μεταξὺ ὀρχοῦμενοι ἄδουσιν, Ἀφροδίτης ἐπικλησίς ἐστι καὶ Ἐρώτων, ὡς συγκωμᾶζοιεν αὐτοῖς καὶ συνορχοῖντο. καὶ θάτερον δὲ τῶν ἁσμάτων — δύο γὰρ ἄδεται — καὶ διδασκαλίαν ἔχει ὡς χρὴ ὀρχεῖσθαι· „Πόρρω γάρ“, φασίν, „ὦ παῖδες, πόδα μετὰβατε καὶ κωμάξατε βέλτιον“, τουτέστιν ἄμεινον ὀρχήσασθε. ὅμοια δὲ καὶ οἱ τὸν ὄρμον καλού-
- 12 μενον ὀρχοῦμενοι ποιοῦσιν. 12. ὁ δὲ ὄρμος ὀρχησίς ἐστι²¹⁵ κοινῇ ἐφήβων τε καὶ παρθένων, καθ' ἓνα χορευόντων καὶ ὡς ἀληθῶς ὄρμῳ ἑοικότων· καὶ ἡγείται μὲν ὁ ἐφηβος τὰ νεανικά ὀρχοῦμενος καὶ ὅσοις ὕστερον ἐν πολέμῳ χρῆσεται, ἢ παρθένος δὲ ἔπεται κοσμίως τὸ θῆλυ χορεύειν διδάσκουσα, ὡς εἶναι τὴν ὄρμον ἐκ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας πλεζόμενον. καὶ αἱ γυμνοποδία δὲ αὐτοῖς ὁμοίως
- 13 ὀρχησίς ἐστιν. 13. ἃ δὲ Ὅμηρος ἰπὲρ Ἀριάδνης ἐν τῇ ἄσπιδι πεποίηκε καὶ τοῦ χοροῦ ὄν αὐτῇ Αἰδαλος ἤσκησεν, ὡς ἀνεγνωκότι σοι παρήμι, καὶ τοὺς ὀρχηστὰς δὲ τοὺς δύο, οὓς ἐκεῖ ὁ ποιητῆς κυβιστητῆρας καλεῖ, ἡγου-

μένους τοῦ χοροῦ, καὶ πάλιν, ἃ ἐν τῇ αὐτῇ ἀσπίδι λέ-
 276 γει· „Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον,“ ὡς τι κάλλιστον
 τοῦτο τοῦ Ἡφαιστου ἐμπούσαντος τῇ ἀσπίδι. τοὺς μὲν
 γὰρ Φαίακας καὶ πάνυ εἰκὸς ἦν ὀρχήσει χαίρειν ἄβροῖς
 τε ὄντας καὶ ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ διατρέφοντας. ὁ γοῦν
 Ὅμηρος τοῦτο αὐτῶν μάλιστα θαυμάζοντα πεποιθεὶ τὸν
 Ὀδυσσεῖα καὶ τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ποδῶν θεωόμενον.
 14. ἐν μὲν γε Θεσσαλίᾳ τοσοῦτον ἐπέδωκε τῆς ὀρχηστικῆς 14
 ἢ ἄσκησις, ὥστε τοῖς προσιάτας καὶ προαγωνιστάς αἰ-
 τῶν προορχηστῆρας ἐκάλουν· καὶ δηλοῦσι τοῦτο αἱ τῶν
 ἀνδριάντων ἐπιγραφαί, οὓς τοῖς ἀριστεῦουσιν ἀνίστα-
 σαν· „Προῦκρινε γάρ“, φησί, „προορχηστῆρα ἃ πόλις.“
 καὶ αὐθις, „Εἰλατίωνι τὰν εἰκόνα ὁ δαμνος ἐὺ ὀρχησαμένην
 τὰν μάχαν.“

277 15. Ἐὼ λέγειν, ὅτι τελετὴν οὐδὲ μίαν ἀρχαίαν ἔστιν 15
 εἶρεῖν ἄνευ ὀρχήσεως, Ὀρφείως δηλαδὴ καὶ Μουσαίου,
 τῶν τότε ἀρίστων ὀρχηστῶν, καταστησαμένων αὐτάς, ὡς
 τι κάλλιστον καὶ τοῦτο νομοθετησάντων, σὺν ἑνθιμῇ καὶ
 ὀρχήσει μνεῖσθαι. ὅτι δ' οὕτως ἔχει, τὰ μὲν ὄργια σιω-
 πᾶν ἄξιον τῶν ἀμυήτων ἔνεκα, ἐκεῖνο δὲ πάντες ἀκούου-
 σιν, ὅτι τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐσορχεῖσθαι
 λέγουσιν οἱ πολλοί. 16. ἐν Ἀθῆναις δὲ γε οὐδὲ αἱ θυσίαι 16
 ἄνευ ὀρχήσεως, ἀλλὰ σὺν ταύτῃ καὶ μετὰ μουσικῆς
 ἐγίνοντο. παιδῶν χοροὶ συνελθόντες ὑπ' αὐλῇ καὶ κι-
 θάρᾳ οἱ μὲν ἐχόρευον, ὑπωρχοῦντο δὲ οἱ ἀριστοὶ προ-
 κριθέντες ἐξ αὐτῶν. τὰ γοῦν τοῖς χοροῖς γραφόμενα τοῦ-
 278 τοῖς ἔραματα ὑπορχήματα ἐκαλεῖτο [καὶ ἐνεπέτελιστο τῶν
 τοιοῦτων ἢ λέρα.]

17. Καὶ τί σοι τοὺς Ἕλληνας λέγω, ὅπου καὶ Ἰνδοὶ 17
 ἐπειδὴν ἔωθεν ἀναστάντες προσεύχονται τὸν Ἥλιον, σὺν
 ὥσπερ ἡμεῖς τὴν χεῖρα κίσαντες ἠγοῦμεθα ἐπιτελῆ ἡμῶν
 εἶναι τὴν εὐχὴν, ἀλλ' ἐκεῖνοι πρὸς τὴν ἀνατολὴν σιάν-
 τες ὀρχήσει τὸν Ἥλιον ἀσπάζονται σχηματίζοντες ἑα-
 τοὺς σιωπῇ καὶ μιμούμενοι τὴν χορείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ
 τοῦτό ἐστιν Ἰνδῶν καὶ εὐχὴ καὶ χοροὶ καὶ θυσία. διὸ καὶ
 τοῖσις ἰλεοῦνται τὸν Θεὸν δις καὶ ἀρχομένης καὶ δευτέρας

- 18 νης τῆς ἡμέρας. 18. Αἰθίοπες δέ γε καὶ πολεμοῦντες σὺν ὀρχήσει αὐτὸ δρωῖσι, καὶ οὐκ ἂν ἀφείη τὸ βέλος Αἰθίοψ ἀνὴρ ἀφελὼν τῆς κεφαλῆς — ταύτη γὰρ ἀντὶ φρακτέρας χρώνται περιδέοντες αὐτῇ ἀκτινηδὸν τὰ βέλη — εἰ μὴ πρότερον ὀρχήσαιοτο καὶ τῷ σχήματι ἀπειλήσειε καὶ προ-
- 19 εκφοβήσειε τῇ ὀρχήσει τὸν πολέμιον. 19. ἄξιον δέ, ἐπεὶ τὴν Ἰνδικὴν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν διεξεληλύθαμεν, καὶ ἐς τὴν γείτονα αὐτῶν Αἴγυπτον καταβῆναι τῷ λόγῳ· δοκεῖ γάρ μοι ὁ παλαιὸς μῦθος καὶ Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον οὐκ ἄλλο τι ἢ ὀρχηστὴν τινα γενέσθαι λέγειν, μιμητικὸν ἀν-²⁷⁹θρωπον καὶ πρὸς πάντα σχηματίζεσθαι καὶ μεταβάλλεσθαι δυνάμενον, ὡς καὶ ὕδατος ὑγρότητα μιμεῖσθαι καὶ πυρὸς ὀξύτητα ἐν τῇ τῆς κινήσεως σφοδρότητι καὶ λέοντος ἀγριότητα καὶ παρδάλεως θυμὸν καὶ δένδρου δόνημα, καὶ ὅλως ὅ τι καὶ θελήσειεν. ὁ δὲ μῦθος παραλαβὼν πρὸς τὸ παραδοξότερον τὴν φύσιν αὐτοῦ διηγήσατο, ὡς γιγνομένου ταῦτα ἄπερ ἐμιμεῖτο· ὅπερ δὴ καὶ τοῖς νῦν ὀρχουμένοις πρόσσεστιν. ἴδοις τ' ἂν οὖν αὐτοὺς πρὸς τὸν [αὐτὸν] καιρὸν διαλλαττομένους ὡκέως καὶ αὐτὸν μιμουμένους τὸν Πρωτέα. εἰκάξειεν δὲ χρῆ καὶ τὴν Ἐμπούσαν τὴν ἐς μυρίας μορφᾶς μεταβαλλομένην τοιαύτην τινα ἀνθρώπων ὑπὸ τοῦ μύθου παραδεδύσθαι.
- 20 20. Ἐπὶ τούτοις δίκαιον μὴδὲ τῆς Ῥωμαίων ὀρχήσεως ἀμνημονεῖν, ἣν οἱ εὐγενέστατοι αὐτῶν τῷ πολεμικωτάτῳ τῶν θεῶν Ἄρει οἱ Σάλιοι καλούμενοι — ἱερωσύνης δὲ τοῦτο ὄνομα — ὀρχοῦνται σεμνοτάτην τε ἅμα καὶ ἱερω-²⁸⁰τάτην.
- 21 21. Βιθυνὸς δὲ μῦθος, καὶ οὗτος οὐ πᾶν τῶν Ἰταλιωτικῶν ἀλλότριος, τὸν Θριάμβον δαίμονα πολεμιστὴν, [τῶν Τιτάνων οἶμαι ἓνα ἢ τῶν Ἰδαίων Λακτύλων] τοῦτο ἔργον πεποιημένον τὰ ἐνόπλια παιδεύειν, παραλαβόντα παρὰ τῆς Ἥρας τὸν Ἄρη, παῖδα μὲν ἔτι, σκληρὸν δὲ καὶ πέρα τοῦ μετρίου ἀνδρικόν, μὴ πρότερον ὀπλομαχεῖν διδάξει, πρὶν τέλειον ὀρχηστὴν ἀπειργάσατο· καὶ ἐπὶ τούτῳ καὶ μισθὸς αὐτῷ παρὰ τῆς Ἥρας ἐγένετο, δεκάτην αἰεὶ τῶν ἐκ πολέμου περιγιννομένων τῷ Ἄρει
- 22 παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. 22. τὰ μὲν γὰρ Διονυσιακὰ καὶ

Βασιχὰ οἰμαί σε μὴ περιμένειν ἐμοῦ ἀκούσαι, ὅτι ὄρχησις ἐκείνα πάντα ἦν' τριῶν γούν οὐσῶν τῶν γενικωτάτων ὀρχήσεων, κόρδακος καὶ σικιννίδος καὶ ἐμμελείας, οἱ Διονύσου Φεράποντες οἱ Σάτυροι ταύτας ἐφευρόντες ἀφ' αὐτῶν ἐκάστην ἀνόμασαν. καὶ ταύτη τῇ τέχνῃ χρώμενος ὁ Διώνυσος Τυρρηνοῦς καὶ Ἰνδοῦς καὶ Λυδοῦς ἐχειρώσατο καὶ φύλον οὕτω μάχιμον τοῖς αὐτοῦ θιάσοις καταρχήσατο.

281 23. Ὡστε, ὦ Θανμάσιε, ὄρα μὴ ἀνόσιον ἢ κατηγο- 23
ρεῖν ἐπιτηδεύματος Θεῖου τε ἅμα καὶ μυστικοῦ καὶ τοσοῖτοῖς Θεοῖς ἐσπουδασμένοι καὶ ἐπὶ τιμῇ αὐτῶν δρωμένοι καὶ τοσαύτην τέρψιν ἅμα καὶ παιδείαν [ἀφελίμων] παρεχομένου. Θανμάζω δέ σου κάκεινο, εἰδὼς Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου μάλιστα ἐραστὴν ὄντα σε — αὐθις γὰρ ἐπὶ τοὺς ποιητὰς ἐπάνειμι — πῶς ἀντιφθέγγεσθαι ἐκείνοις τολμᾶς πρὸ τῶν πάντων ὄρχησιν ἐπαινοῦσιν· ὁ μὲν γὰρ Ὀμηρος τὰ ἤδιστα καὶ κάλλιστα καταλέγων, ὕπνον καὶ φιλοτῆτα καὶ μολπὴν καὶ ὄρχησιν, ταύτην μόνην ἀμίμονα ἀνόμασε, προσμαρτυρήσας τῇ Δία καὶ τὸ ἡδὺ τῇ μολπῇ, ἅπερ ἀμφοτέρω τῇ ὄρχηστικῇ πρόσεστι, καὶ ᾠδὴν γλυκερὰ καὶ ὄρχηθμὸς ἀμίμων, ὃν σὺ νῦν μωμᾶσθαι ἐπινοεῖς. καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς ποιήσεως·

282 Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε Θεὸς πολεμῆια ἔργα,
ἄλλω δ' ὄρχηστὴν τε καὶ ἡμερόεσσαν ἀοιδὴν.
ἡμερόεσσα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἢ μετ' ὄρχήσεως ᾠδὴ καὶ δῶρον Θεῶν τοῦτο κάλλιστον. καὶ ἔοικεν ἐς δύο διηρηκῶς ὁ Ὀμηρος τὰ πάντα πράγματα, πόλεμον καὶ εἰρήνην, τοῖς τοῦ πολέμου μόνω ταῦτα ὡς κάλλιστα ἀντιτεθεικέναι. 24 ὁ δὲ Ἡσιόδος οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας, ἀλλ' ἰδὼν 24
αὐτὸς ἔωθεν εὐθὺς ὄρχουμένας τὰς Μούσας ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιῶν τοῦτο περὶ αὐτῶν τὸ μέγιστον ἐγκώμιον διηγείται, ὅτι «περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν ὄρχεῦνται» τοῦ πατρὸς τὸν βωμὸν περιχορεύουσαι. ἀλλὰ σὺ μὲν, ὦ γενναῖε, μονοουχί θεομαχῶν ὑβρίζεις ἐς τὴν ὄρχηστικὴν. 25 ὁ Σωκράτης δὲ σοφώτατος ἀνὴρ — εἰ γε πιστευ- 25
τέον τοῦτο περὶ αὐτοῦ λέγοντι τῷ Πυθίῳ — οὐ μόνον

ἐπὴναι τὴν ὀρχηστικὴν, ἀλλὰ καὶ ἐμαθεῖν αὐτὴν ἡξίου μέγιστον [ἀπο]νέμων εὐρυθυμία καὶ εὐμουσία καὶ κινήσει ἐμμελεῖ καὶ εὐσημοσύνη τοῦ κινουμένου, καὶ οὐκ ἤδειτο γέρον ἀνὴρ ἐν τῶν σπουδαιοτάτων μαθημάτων καὶ τοῦτο ἡγούμενος εἶναι· καὶ ἐμελλέ γε ἐκεῖνος περὶ ὀρχηστικὴν οὐ μετρίως σπουδάσασθαι, ὅς γε καὶ τὰ μικρὰ οὐκ ὤκνει μανθάνειν, ἀλλὰ καὶ ἐς τὰ διδασκαλεῖα τῶν ἀυλητρίδων ἐφοῖτα καὶ παρ' ἐταίρας γυναικὸς οὐκ ἀπῆξιου σπουδαῖόν τι ἀκούειν τῆς Ἀσπασίας. καίτοι ἐκεῖνος ἄρτι ἀρχομένην ἑώρα τότε τὴν τέχνην καὶ οὐδέπω ἐς τοσοῦτον κάλλος διηρθρωμένην. εἰ δὲ τοὺς νῦν ἐπὶ μέγιστον αὐτὴν προαγαγόντας ἐθεῶτο, εὖ οἶδα, πάντων ἂν ἐκεῖνός γε ἀφήμενος μόνω τῷ θεάματι τοῦτω τὸν νοῦν ἂν προσεῖχε καὶ τοὺς παῖδας οὐκ ἂν ἄλλο τι πρὸ αὐτοῦ ἐδιδάξατο.

- 26 26. Δοκεῖς δέ μοι, ὅταν κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπαινῆς, ἐπιλελῆσθαι ὅτι καὶ ἐν ἑκατέρᾳ ἐκείνων ὀρχήσεως ἴδιόν τι εἶδος ἐστίν, οἷον τραγικὴ μὲν ἢ ἐμμέλεια, κωμῳδικὴ δὲ ὁ κόρδαξ, ἐπίοτε δὲ καὶ τρίτη, σικιννίδος προσλαμβανομένης. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ προετίμησας τῆς 281 ὀρχήσεως τὴν τραγῳδίαν καὶ τὴν κωμῳδίαν καὶ ἀυλητὰς κυκλίους καὶ κιθαρῳδίαν ἐναγώνια ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο σεμνὰ προσειπῶν, φέρε νῦν ἀντεξετάσωμεν τῇ ὀρχήσει ἕκαστον αὐτῶν. καίτοι τὸν μὲν αὐλόν, εἰ δοκεῖ, καὶ τὴν κιθάραν παρῶμεν· μέρη γὰρ τῆς τοῦ ὀρχηστοῦ ὑπερ-
- 27 27. τὴν τραγῳδίαν δὲ γε ἀπὸ τοῦ σχήματος πρῶτον καταμάθωμεν οἷα ἐστίν, ὡς εἰδεχθὲς ἅμα καὶ φροβερὸν θεάμα ἐς μῆκος ἄρρηθμον ἡσχημένος ἀνθρώπος, ἐμβάταις ὑψηλοῖς ἐποχοῦμενος, πρόσσωπον ὑπὲρ κεφαλῆς ἀνατεινόμενον [ἐπικείμενος] καὶ στόμα κεκνήδος πάμμεγα ὡς καταπιόμενον τοὺς θεατὰς, ἐὼ λέγειν προστερνίδια καὶ προγαστριδία, προσθετὴν καὶ ἐπιτεχνητὴν παχύτητα [προσποιούμενος,] ὡς μὴ τοῦ μήκους ἢ ἀρρηθμίας ἐν λεπτῷ μᾶλλον ἐλέγχουτο· εἴτ' ἐνδοθεν αὐτὸς κεκρα- 285 γῶς, ἑαυτὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν, ἐπίοτε καὶ περιέρων τὰ λαμβεῖα, καὶ τὸ δὴ αἰσχιστον μελωδῶν τὰς συμ-

φορὰς καὶ μόνῃς τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν·
 τὰ γὰρ ἄλλα τοῖς ποιηταῖς ἐμέλησε πρὸ πολλοῦ ποτε γε-
 νομένοις· καὶ μέχρι μὲν Ἀνδρομάχῃ τις ἢ Ἐκάβῃ ἐστὶ,
 φορητὸς ἢ ᾠδῆ, ὅταν δὲ Ἡρακλῆς αὐτὸς εἰσελθὼν μονωδῆ
 ἐπιλαθόμενος αὐτοῦ καὶ μήτε τὴν λεοντῆν ἢν περὶκεῖται
 αἰδεσθεῖς μήτε τὸ ῥόπαλον, σολοικίαν εὖ φρονῶν εἰκότως
 φαίη ἂν τις τὸ πρᾶγμα. 28. καὶ γὰρ αὖ, ὅπερ ἐνεκάλεις 28
 τῇ ὀρχηστικῇ, τὸ ἄνδρας ὄντας μιμεισθαι γυναῖκας, κοι-
 νὸν τοῦτο καὶ τῆς τραγωδίας καὶ τῆν κωμωδίας ἐγκλημα
 ἂν εἶη· πλείους γοῦν ἐν αὐταῖς τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες.
 29. [ἢ κωμωδία δὲ καὶ τῶν προσώπων αὐτῶν τὸ καταγέ- 29
 λαστον μέρος τοῦ τερπνοῦ αὐτῇ νενομικεν, οἷα Δάων
 58 καὶ Τιβίων καὶ μαγείρων πρόσωπα.] τὸ δὲ τοῦ ὀρχηστοῦ
 σχῆμα ὡς μὲν κόσμιον καὶ εὐπρεπὲς οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν·
 δῆλα γὰρ τοῖς μὴ τυφλοῖς ταῦτα. τὸ δὲ πρόσωπον αὐτὸ
 ὡς κάλλιστον καὶ τῷ ὑποκειμένῳ δράματι εἰκόσις, οὐ κε-
 χηγὸς δὲ ὡς ἐκεῖνα ἀλλὰ συμμεινωτός· ἔχει γὰρ πολλοὺς
 τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ βοῶντας. 30. πάλαι μὲν γὰρ [οἱ] αὐτοὶ 30
 καὶ ἦδον καὶ ὠρχοῦντο· εἶτ' ἐπειδὴ κινουμένων τὸ ἔσθμα
 τὴν ᾠδὴν ἐπετάραττεν, ἄμεινον ἔδοξεν ἄλλοις αὐτοῖς
 ἐπαρθεῖν. 31. αἱ δὲ ὑποθέσεις κοινὰ ἀμφοτέροις, καὶ οὐ- 31
 δὲν τι διακεκριμένα τῶν τραγικῶν αἱ ὀρχηστικαί, πλὴν
 ὅτι ποικιλώτεραι αὐταὶ καὶ πολυπαθέστεραι καὶ μυρίας
 μεταβολὰς ἔχουσαι. 32. εἰ δὲ μὴ ἐναγώνιος ἢ ὀρχησις, 32
 ἐκείνην εἶναι φημι αἰτίαν, τὸ δόξαι τοῖς ἀγωνοθέταις
 μείζον καὶ σεμνότερον τὸ πρᾶγμα ἢ ὥστε εἰς ἐξέτασιν
 καλεῖσθαι. ἐγὼ λέγειν ὅτι πόλις ἐν Ἰταλίᾳ τοῦ Χαλκιδι-
 κοῦ γένους ἢ ἀρίστη καὶ τοῦτο ὡσπερ τι κόσμημα τῷ παρ'
 αὐτοῖς ἀγωνί προστέθεικεν.

33. Ἐθέλω δὲ σοι ἐνταῦθα ἤδη ἀπολογῆσασθαι ὑπὲρ 33
 τῶν παραλελειμμένων τῷ λόγῳ παμπόλλων ὄντων, ὡς
 μὴ δόξαν ἀγνοίας ἢ ἀμαθίας παράσχωμαι· οὐ γὰρ με
 λέληθεν ὅτι πολλοὶ πρὸ ἡμῶν περὶ ὀρχήσεως συγγεγρα-
 φότες τὴν κλειστότην διατριβὴν τῆς γραφῆς ἐποίησαντο
 πάντα τῆς ὀρχήσεως τὰ εἶδη ἐπεξιόντες καὶ ὀνόματα αὐ-
 τῶν καταλέγοντες καὶ οἷα ἐκάστη καὶ ὑφ' ὅτου εὐρέθη,

πολυμαθείας ταύτην ἐπίδειξιν ἡγούμενοι παρέξουσιν. ἐγὼ δὲ μάλιστα μὲν τὴν περὶ ταῦτα φιλοτιμίαν ἀπειρόκαλον τε καὶ ὀψιμαθῆ καὶ ἐμαυτῷ ἄκαιρον οἶομαι εἶναι καὶ διὰ 34 τοῦτο παρήμι. 34. ἔπειτα δὲ κάκεινό σε ἀξιῶ ἔννοεῖν καὶ μεμνήσθαι, ὅτι μοι νῦν οὐ πᾶσαν ὄρχησιν πρόκειται γενεαλογεῖν, οὐδὲ τοῦτον τὸν σκοπὸν ὑπεστησάμην τῷ λόγῳ ὄρχήσεων ὀνόματα καταριθμήσασθαι πλὴν ὅσων ἐν ἀρχῇ ὀλίγων ἐπεμνήσθην τὰς γενικωτέρας αὐτῶν προχειρισάμενος· ἀλλὰ τό γε ἐν τῷ παρόντι μοι κεφάλαιον τοῦ λόγου τοῦτό ἐστι, τὴν νῦν ὄρχησιν καθεστῶσαν ἐπαινεῖσαι καὶ δεῖξαι ὅσα ἐν αὐτῇ τεργνὰ καὶ χρήσιμα περιλαβοῦσα ἔχει, οὐ πάλαι ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτον κάλλος ἐπιιδόναι, ἀλλὰ κατὰ τὸν Σεβαστὸν μάλιστα· αἱ μὲν 288 γὰρ πρῶται ἐκεῖναι ὥσπερ τινὲς ῥίζαι καὶ θεμέλια τῆς ὄρχήσεως ἦσαν, τὸ δὲ ἄνθος αὐτῆς καὶ τὸν τελεώτατον καρπὸν, ὥσπερ νῦν μάλιστα ἐς τὸ ἀκρότατον ἀποτετέλεσται, τοῦτο νῦν ὁ ἡμέτερος λόγος διεξέρχεται, παρὲς τὸ θερμαῦστρίζειν καὶ γέρανον ὄρχεσθαι καὶ τὰ ἄλλα ὡς μηδὲν τῇ νῦν ταύτῃ ἔτι προσήκοντα· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο τὸ Φρύγιον τῆς ὄρχήσεως εἶδος τὸ παρόντιον καὶ συμποτικὸν μετὰ μέθης γιγνόμενον, ἀγροίκων πολλάκις πρὸς αὐλῆμα γυναικείον ὄρχουμένων σφόδρα καματηρὰ πηδήματα καὶ νῦν ἔτι ταῖς ἀγροίκαις ἐπιπολάζον, ὑπ' ἀγνοίας παρέλιπον, ἀλλ' ὅτι μηδὲν ταῦτα τῇ νῦν ὄρχήσει κοινώνει. καὶ γὰρ ὁ Πλάτων [ἐν τοῖς Νόμοις] τὰ μὲν τινα εἶδη ἐπαινεῖ ταύτης, τὰ δὲ πᾶν ἀπαξιοῖ, διαιρῶν αἰτὰ ἐς τε τὸ τεργνὸν καὶ τὸ χρήσιμον καὶ ἀπελαύνων αὐτῶν τὰ ἀσχημονέστερα, προτιμῶν δὲ καὶ θανάτων θάτερα.

35. Καὶ περὶ μὲν αὐτῆς ὄρχήσεως τοσαῦτα· τὸ γὰρ πάντα ἐπεξιόντα μῆκνυεν τὸν λόγον ἀπειρόκαλον. ἃ δὲ τὸν ὄρχηστὴν αὐτὸν ἔχειν χρῆ καὶ ὅπως δεῖ ἡσκησθαι καὶ ἃ μεμαθηγῆναι καὶ οἷς κρατύνειν τὸ ἔργον, ἤδη σοι δίδεμι, ὡς μάθης οὐ τῶν ῥαδίων καὶ τῶν εὐμεταχειρίστων 289 οὔσαν τὴν τέχνην, ἀλλὰ πάσης παιδείσεως ἐς τὸ ἀκρότατον ἀφικνουμένην, οὐ μουσικῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ῥυθμικῆς καὶ μετρικῆς καὶ τῆς σῆς φιλοσοφίας μάλιστα, τῆς τε

φυσικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς· τὴν γὰρ διαλεκτικὴν αὐτῆς περιεργίαν ἄκαιρον αὐτῇ νεόμιεν. οὐ μὴν οὐδὲ ῥητορικῆς ἀφέστηκεν, ἀλλὰ καὶ ταύτης μετέχει, καθ' ὅσον ἠθους τε καὶ πάθους ἐπιδεικτικὴ ἔστιν, ὣν καὶ οἱ ῥήτορες γλῆχονται. οὐκ ἀπήλλακται δὲ καὶ γραφικῆς καὶ πλαστικῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ταύταις εὐρυθυμίαν μάλιστα μιμουμένη φαίνεται, ὡς μηδὲν ἀμείνω μῆτε Φειδίαν αὐτῆς μῆτε Ἀπελλῆν εἶναι δοκεῖν. 36. πρὸ πάντων δὲ Μνημοσύνην καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς Πολύμνιαν ἕλων ἔχειν αὐτῇ πρόκειται καὶ μεμνησθαι πειράται ἀπάντων· κατὰ γὰρ τοὶ τὸν Ὀμηρικὸν Κάλχαντα τὸν ὄρχηστὴν εἰδέναι χρὴ „τά τ' ἕντα τά τ' ἔσσομενα πρὸ τ' ἕντα,“ ὡς μηδὲν αὐτὸν διαλαθεῖν, ἀλλ' εἶναι πρόχειρον τὴν μνήμην αὐτῶν. καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ὑποσχέσεως, μιμητικὴ τίς ἔστιν ἐπιστήμη καὶ δεικτικὴ καὶ τῶν ἐννοηθέντων ἔξαγορευτικὴ καὶ τῶν ἀφανῶν σαφηνιστικὴ, καὶ ὅπερ ὁ Θουκυδίδης περὶ τοῦ Περικλέους ἔφη ἐπαινῶν τὸν ἄνδρα, τοῦτο καὶ τὸ τοῦ ὄρχηστοῦ ἀκρότατον ἐγκώμιον ἂν εἴη, γινῶναι τε τὰ δέοντα καὶ ἐρμηνεύσαι αὐτά· ἐρμηνείαν δὲ νῦν τὴν σαφήνειαν τῶν σχημάτων λέγω. 37. ἡ δὲ πᾶσα τῷ ἔργῳ χορηγία ἢ παλαιὰ ἱστορία ἔστιν, ὡς προεῖπον, καὶ ἡ πρόχειρος αὐτῆς μνήμη τε καὶ μετ' εὐπρεπείας ἐπίδειξις· ἀπὸ γὰρ χάους εὐθύς καὶ τῆς πρώτης τοῦ κόσμου γενέσεως ἀρξάμενον χρὴ αὐτὸν ἅπαντα εἰδέναι ἄχρι τῶν κατὰ τὴν Κλεοπάτραν τὴν Αἰγυπτίαν. τούτῳ γὰρ τῷ διαστήματι περιωρισθῶ ἡμῖν ἢ τοῦ ὄρχηστοῦ πολυμάθεια καὶ τὰ διὰ μέσον μάλιστα ἴστω, Οὐρανοῦ τομὴν, Ἀφροδίτης γονάς, Τιτάνων μάχην, Διὸς γέννησιν, Πέρας ἀπάτην, [λίθου ὑποβολήν], Κρόνου δεσμὰ, τὸν τῶν τριῶν ἀδελφῶν κληρον. 38. εἶτα ἐξῆς Γιγάντων ἐπανάστασιν, πυρὸς κλοπὴν, ἀνθρώπων πλάσιν, Προμηθέως κόλασιν, Ἔρωτος ἰσχὺν ἐκατέρου, καὶ μετὰ ταῦτα Ἀήλου πλάνην καὶ Αἴητοῦς ὠδίνας καὶ Πύθωνος ἀναίρεσιν καὶ Τιτυοῦ ἐπιβουλήν καὶ τὸ μέσον τῆς γῆς εὐρισκόμενον πτήσει τῶν αἰετῶν. 39. Δευκαλιωνα ἐπὶ ταῦτοις καὶ τὴν μεγάλην ἐπ' ἐκείνου [τοῦ βίου] ναυαγίαν

- καὶ λάρνακα μίαν λείψανον τοῦ ἀνθρωπέου γένους φυλάττουσαν καὶ ἐκ λίθων ἀνθρώπους πάλιν, εἶτα Ἰάκχου σπαραγμὸν καὶ Ἥρας δόλον καὶ Σεμέλης κατάφλεξιν καὶ Διονύσου ἀμφοτέρας τὰς γονὰς καὶ ὅσα περὶ Ἀθηναῶν καὶ ὅσα περὶ Ἡραίστου καὶ Ἐριχθονίου καὶ τὴν ἔριν τὴν περὶ τῆς Ἀττικῆς καὶ Ἀλιφρόθιον καὶ τὴν πρώτην ἐν Ἀρείφω πάγῳ κρίσιν, καὶ ὅλως τὴν Ἀττικὴν πᾶσαν μυθολογίαν.
- 40 40. ἐξαιρέτως δὲ τὴν Ἀήμητρος πλάνην καὶ Κόρης εὐρεσιν καὶ Κελεοῦ ξενίαν καὶ Τριπτολέμου γεωργίαν καὶ Ἰκαρίου ἀμπελοουργίαν καὶ τὴν Ἡριγόνης συμφορὰν, καὶ 291 ὅσα περὶ Βορέου καὶ ὅσα περὶ Ὠρειθυίας καὶ Θησέως καὶ Αἰγέως· ἔτι δὲ τὴν Μηδείας ὑποδοχὴν καὶ αὐθις ἐς Πέρσας φυγὴν καὶ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὰς Παρδιοнос, ἃ τε ἐν Θράκῃ ἔπαθον καὶ ἔπραξαν· εἶτα ὁ Ἀκάμας καὶ ἡ Φυλλίς καὶ ἡ προτέρα δὲ τῆς Ἑλένης ἀρπαγὴ καὶ ἡ στρατεία τῶν Διοσκούρων ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ Ἰππολύτου πάθος καὶ Ἡρακλειδῶν κάθοδος· Ἀττικὰ γὰρ καὶ ταῦτα εἰκότως ἀν νομίζοιτο. ταῦτα μὲν τὰ Ἀθηναίων ὀλίγα πάνυ δείγματος ἕνεκα ἐκ πολλῶν τῶν παραλελειμ-
- 41 41. ἐξῆς δὲ Μέγαρα καὶ Νίσος καὶ Σκύλλα καὶ πορφυροῦς πλόκαμος καὶ Μίνως πόρος καὶ περὶ τὴν εὐεργέτιν ἀχαριστία· οἷς ἐξῆς ὁ Κιθαιρῶν καὶ τὰ Θηβαίων καὶ Λαβδακιδῶν πάθη καὶ Κάδμου ἐπιδημία καὶ βοὸς ὄκλασις καὶ ὄφεις ὀδόντες καὶ Σπαρτῶν ἀνάδοσις καὶ αὐθις τοῦ Κάδμου ἐς δράκοντα μεταβολὴ καὶ πρὸς λύραν τείχισις καὶ μανία τοῦ τειχοποιοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς Νιόβης ἡ μεγαλαιχία καὶ ἡ ἐπὶ τῷ πένθει σιγὴ καὶ τὰ Πενθέως καὶ Ἀκταίωνος καὶ τὰ Οἰδίποδος καὶ Ἡρακλῆς σὺν τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ ἅπασι [καὶ ἡ τῶν παι-
- 42 42. εἰθ' ἡ Κόρινθος πλέα καὶ αὐτὴ μύθων, τὴν Γλαύκην καὶ τὸν Κρέοντα ἔχουσα, καὶ τὸν πρὸ αὐτῶν τὸν Βελλεροφόντην καὶ τὴν Σθενέβοιαν καὶ Ἥλιου μάχην καὶ Ποσειδῶνος, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν Ἀθάμαντος μανίαν καὶ τῶν Νεφέλης παιδῶν ἐπὶ τοῦ κριοῦ τὴν διαέριον φυγὴν,
- 43 43 καὶ τὴν Ἰνοῦς καὶ Μελικέρτου ὑποδοχὴν. 43. ἐπὶ τούτοις τὰ Πελοπιδῶν καὶ Μυκῆναι καὶ τὰ ἐν αὐταῖς καὶ πρὸ αὐ-

τῶν, Ἴταχος καὶ Ἰῶ καὶ ὁ φρουρὸς αὐτῆς Ἄργος καὶ
 34 Ἀτρεΐδης καὶ Θυέστης καὶ Λερόπη, καὶ τὸ χρυσοῦν ἄρνιον
 καὶ Πελοπείας γάμος καὶ Ἀγαμέμνονος σφαγὴ καὶ Κλυ-
 ταιμνήστρας τιμωρία· καὶ ἔτι πρὸ τούτων ἢ τῶν ἐπὶ τὰ
 λοχαγῶν στρατεία καὶ ἢ τῶν φυγάδων γαμβρῶν τοῦ
 Ἀδράστου ὑποδοχὴ καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῖς χρησμὸς καὶ ἢ τῶν
 πεσόντων ἀταφία καὶ Ἀντιγόνης διὰ ταῦτα καὶ Μενου-
 κέως ἀπώλεια. 44. καὶ τὰ ἐν Νεμέᾳ δὲ ἢ Ὑψιπύλη καὶ 44
 Ἀρχέμορος, ἀναγκαιότατα τῷ ὀρχηστῇ μνημονεύματα.
 καὶ πρὸ αὐτῶν εἴσεται τὴν Λανάης παρθένευσιν καὶ Περ-
 σέως γέννησιν καὶ τὸν ἐπὶ τὰς Γοργόνας ἄθλον αὐτῷ
 προσηρημένον, ᾧ οἰκεία καὶ ἢ Αἰθιοπικὴ διήγησις, Κασ-
 σιέπεια καὶ Ἀνδρομέδα καὶ Κηφεύς, οὓς καὶ ἄστροις
 ἐγκατέλεξεν ἢ τῶν μετὰ ταῦτα πίστις. κάκεινα δὲ τὰ ἀρ-
 χαῖα τὰ Αἰγύπτου καὶ Δαναοῦ εἴσεται καὶ τὴν ἐπιθαλά-
 μιον ἐπιβουλήν. 45. οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ ἢ Λακεδαιμῶν 45
 τοιαῦτα παρέχεται, τὸν Ὑάκινθον καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλω-
 νος ἀντεραστὴν Ζέφυρον καὶ τὴν ὑπὸ τῷ δίσκῳ τοῦ μει-
 ρακίου σφαγὴν καὶ τὸ ἐκ τοῦ αἵματος ἄνθος καὶ τὴν ἐν
 αὐτῷ αἰάζουσαν ἐπιγραφὴν, καὶ τὴν Τυνδάρεω ἀνάστα-
 35 σιν καὶ τὴν Διὸς ἐπὶ τούτῳ κατ' Ἀσκληπιοῦ ὀρχήν· ἔτι
 δὲ καὶ τὸν Πάριδος ξενισμὸν καὶ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν
 μετὰ τὴν ἐπὶ τῷ μῆλῳ κρίσιν. 46. νομιστέον γὰρ τῇ 46
 Σπαρτιατικῇ ἱστορίᾳ καὶ τὴν Ἰλιακὴν συνήφθαι, πολλὴν
 οὔσαν καὶ πολυπρόσωπον· — καθ' ἕκαστον γοῦν τῶν ἐκεῖ
 πεσόντων δράμα τῇ σκηρῇ πρόκειται· — καὶ μεμνησθαι δὲ
 τούτων ἀεὶ, μάλιστα ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς εὐθύς ἄχρι τῶν
 ἐν τοῖς νόστοις γεγενημένων καὶ τῆς Αἰνείου πλάνης καὶ
 Διδοῦς ἔρωτος, ὧν οὐκ ἀλλότρια καὶ τὰ περὶ τὸν Ὀρέ-
 στην δράματα καὶ τὰ ἐν Σκυθίᾳ τῷ ἥρωϊ τετολιμημένα.
 οὐκ ἀπωδὰ δὲ καὶ τὰ πρὸ τούτων, ἀλλὰ τοῖς Ἰλιακοῖς
 συγγενῇ, Ἀχιλλέως ἐν Σκύρῳ παρθένευσις καὶ Ὀδυσσεὺς
 ματία καὶ Φιλοκτήτου ἔρημία, καὶ ὅλως ἢ πᾶσα Ὀδύσ-
 σειος πλάνη καὶ Κίρκη καὶ Τηλέγονος καὶ ἢ Αἰόλου τῶν
 ἀνέμων δυναστεία καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς τῶν μνηστή-
 ρων τιμωρίας· καὶ πρὸ τούτων ἢ κατὰ Παλαμήδους ἐπι-

βουλή καὶ ἡ Ναυπλίου ὄργη καὶ ἡ Αἴαντος μανία καὶ ἡ
 47 Φατέρου ἐν ταῖς πέτραις ἀπώλεια. 47. ἔχει πολλὰς καὶ ἡ
 Ἥλις ἀφορμὰς τοῖς ὀρχεῖσθαι πειρωμένοις, τὸν Οἰνό-²⁸
 μασον, τὸν Μυρτίλον, τὸν Κρόνον, τὸν Αἴα, τοὺς πρῶ-
 48 τούς τῶν Ὀλυμπίων ἀγωνιστάς. 48. πολλὴ δὲ καὶ ἡ κατ'
 Ἀρχαδίαν μυθολογία, Δάφνης φυγὴ, Καλλιστοῦς θη-
 ριώσις, Κενταύρων παροιμία καὶ Πανὸς γοναί, Ἀλφειοῦ
 49 ἔρως καὶ ὕψαλος ἀποδημία. 49. ἀλλὰ καὶ ἂν ἐς τὴν Κρή-
 την ἀφίκη τῷ λόγῳ, πάμπολλα κἀκεῖθεν ἡ ὄρχησις ἐρα-
 νίζεται, τὴν Εὐρώπην, τὴν Πασιφάην, τοὺς Ταύρους
 ἀμφοτέρους, τὸν Λαβύρινθον, τὴν Ἀριάδνην, τὴν Φαί-
 δραν, τὸν Ἀνδρόγεων, τὸν Λαίδαλον, τὸν Ἴκαρον, τὸν
 Γλαῦκον, τὴν Πολυῦδου μαντικὴν, τὸν Τάλω, τὸν χαλ-
 50 κοῦν τῆς Κρήτης περίπολον. 50. καὶ ἂν εἰς Αἰτωλίαν²⁹
 μετέλθῃς, κἀκεῖ πολλὰ ἡ ὄρχησις καταλαμβάνει, τὴν Ἀλ-
 θαιαν, τὸν Μελέαγρον, τὴν Ἀταλάντην, τὸν δαλόν, καὶ
 ποταμοῦ καὶ Ἡρακλέους πάλην καὶ Σειρήνων γένεσιν καὶ
 Ἐχινάδων ἀνάδυσιν καὶ μετὰ τὴν μανίαν Ἀλκμαίωνος
 οἴκησιν· εἶτα Νέσσον καὶ Ἀθιανείρας ζηλοτυπίαν, ἐφ' ἣ
 51 τὴν ἐν Οἰτῇ πυράν. 51. ἔχει καὶ Θρᾷκη πολλὰ τῶν ὄρχη-
 σομένην ἀναγκαῖα, τὸν Ὀρφέα, τὸν ἐκείνου σπαραγμὸν καὶ
 τὴν λάλον αὐτοῦ κεφαλὴν τὴν ἐπιπλέουσαν τῇ λύρᾳ, καὶ
 τὸν Αἴμον καὶ τὴν Ῥοδόπην καὶ τὴν Ἀγκούργου κόλασιν.
 52 52. καὶ Θεσσαλία δὲ ἔτι πλείω παρέχεται, τὸν Πελλίαν, τὸν
 Ἰάσονα, τὴν Ἀλκηστιν, τὸν τῶν πεντήκοντα νέων στό-²⁹⁸
 53 λον, τὴν Ἀργώ, τὴν λάλον αὐτῆς τρόπιν. 53. τὰ ἐν
 Ἀθήνῃ, τὸν Αἰήτην, τὸν Μηδείας ὄνειρον, τὸν Ἀψύρτου
 σπαραγμὸν καὶ τὰ ἐν τῷ παράπλῳ γεγόμενα, καὶ μετὰ
 54 ταῦτα τὸν Πρωτεσίλαον καὶ τὴν Ἀσπιδάμειαν. 54. καὶ ἂν
 ἐς τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῆς, πολλὰ κἀκεῖ δράματα· ἡ γὰρ
 Σάμος εὐθύς καὶ τὸ Πολυκράτους πάθος καὶ τῆς Θυγα-
 τρὸς αὐτοῦ μέχρι Περσῶν πλάνη, καὶ τὰ ἔτι ἀρχαιότερα,
 ἡ τοῦ Ταντάλου φλυαρία καὶ ἡ παρ' αὐτῷ Θεῶν ἐστίασις
 καὶ ἡ Πέλοπος κρεουργία καὶ ὁ ἐλεφάντινος ὤμος αὐτοῦ.
 55 55. καὶ ἐν Ἰταλίᾳ δὲ ὁ Ἡριδανὸς καὶ Φαέθων καὶ αἰγεί-
 56 ροι ἀδελφαὶ θρηνοῦσαι καὶ ἤλεκτρον δακρύουσαι. 56. εἰ-

σεται δὲ [ὁ τοιοῦτος] καὶ τὰς Ἑσπερίδας καὶ τὸν φρουρὸν
 20 τῆς χρυσῆς ὀπώρας δράκοντα καὶ τὸν Ἄτλαντος μόχθον
 καὶ τὸν Γηρυσόνην καὶ τὴν ἐξ Ἐρυθείας ἔλασιν τῶν βοῶν.
 57. οὐκ ἀγνοήσει δὲ καὶ τὰς μυθικὰς μεταμορφώσεις ἀπά-
 σας, ὅσαι ἐς δένδρα ἢ θηρία ἢ ὄρνεα ἠλλάγησαν καὶ
 ὅσαι ἐκ γυναικῶν ἄνδρες ἐγένοντο, τὸν Καινέα λέγω καὶ
 τὸν Τειρεσίαν καὶ τοὺς τοιούτους. 58. καὶ ἐν Φοινίκη δὲ 58
 Μύρραν καὶ τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πένθος κλαυθμυρίζομενον,
 καὶ ταῦτα εἴσεται, καὶ τὰ νεώτερα δὲ ὅσα μετὰ τὴν Μακε-
 δόνιον ἀρχὴν ἐτολήθη ὑπὸ τε Ἀντιπάτρου καὶ παρὰ Σε-
 λεύκου ἐπὶ τῷ Στρατονίκῃ ἔρωτι. 59. τὰ γὰρ Αἰγυπτίων 59
 μυστικώτερα ὄντα εἴσεται μὲν, συμβολικώτερον δὲ ἐπι-
 δείξεται, τὸν Ἐπαφρον λέγω καὶ τὸν Ὅσιριν καὶ τὰς τῶν
 300 θεῶν ἐς τὰ ζῆα μεταβολάς· πρὸ πάντων δὲ τὰ περὶ τοὺς
 ἔρωτας αὐτῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς καὶ εἰς ὅσα ἑαυτὸν
 μετεσκεύασεν. 60. εἴσεται δὲ καὶ τὴν ἐν Αἴδου ἅπασαν 60
 τραγῳδίαν καὶ τὰς κολάσεις καὶ τὰς ἐφ' ἐκάστη αἰτίας καὶ
 τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως ἄχρι τοῦ Αἴδου ἐταιρείαν.
 61. συνελόντι δὲ εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν ἐπὶ τοῦ Ὀμήρου καὶ 61
 Ἡοίодου καὶ τῶν ἀριστῶν ποιητῶν καὶ μάλιστα τῆς τρα-
 γῳδίας λεγομένων ἀγνοήσει. ταῦτα πάντ' ὀλίγα ἐκ πολ-
 λῶν, μᾶλλον δὲ ἀπειρῶν τὸ πλῆθος ἐξελὼν τὰ κεφαλαιω-
 δέστερα κατέλεξα, τὰ ἄλλα τοῖς τε ποιηταῖς ἄδειν ἀφείς
 καὶ τοῖς ὀρχησταῖς αὐτοῖς δεικνύναι καὶ σοὶ προσεξευ-
 ρίσκειν καθ' ὁμοιότητα τῶν προειρημένων, ὅπερ ἅπαντα
 πρόχειρα καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἕκαστον τῷ ὀρχηστῇ προ-
 πεπορισμένα καὶ προτεταμειμένα κείσθαι ἀναγκαῖον.
 62. ἐπεὶ δὲ μιμητικὸς ἐστὶ καὶ κινήμασι τὰ ἠδόμενα δει- 62
 ξεῖν ἐπισχεῖται, ἀναγκαῖον αὐτῷ ὅπερ καὶ τοῖς ἄλλοις, σα-
 φήνειαν ἀσκεῖν, ὡς ἕκαστον τῶν δεικνυμένων ὑπ' αὐ-
 301 τοῦ δηλοῦσθαι μηδενὸς ἐξηγητοῦ δεόμενον, ἀλλ' ὅπερ
 ἔφη ὁ Πυθικός χρησμός, δεῖ τὸν θεώμενον ὀρχησθαι καὶ
 κωφοῦ συνίεναι καὶ μὴ λαλέοντος τοῦ ὀρχηστοῦ ἀκού-
 ειν. 63. ὃ δὴ καὶ Δημήτριον τὸν Κυνηκὸν παθεῖν λέγου- 63
 σιν· ἐπεὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁμοιά σοι κατηγορεῖ τῆς ὀρχη-
 στικῆς, λέγων τοῦ αὐλοῦ καὶ τῶν συρίγγων καὶ τῶν κτύ-

πων πάρεργόν τι τὸν ὀρχηστὴν εἶναι, μηδὲν αὐτὸν πρὸς τὸ δράμα συντελοῦντα, κινούμενον δὲ ἄλογον ἄλλως κινήσιν καὶ μάταιον, οὐδενὸς αὐτῇ νοῦ προσόντος, τῶν δὲ ἀνθρώπων τοῖς περὶ τὸ πρᾶγμα γοητευομένων, ἐσθῆτι Σηρικῇ καὶ προσωπεῖω εὐπρεπεῖ, αὐτῷ τε καὶ τερετίσμασι καὶ τῇ τῶν ἁδόντων εὐφωνίᾳ, οἷς κοσμεῖσθαι μηδὲν ὄν τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ πρᾶγμα, — ὃ τότε κατὰ τὸν Νέρωνα εὐδοκίμων ὀρχηστὴς οὐκ ἀσύνητος, ὡς φασιν, ἀλλ' εἰ καὶ τις ἄλλος ἔν τε ἱστορίας μνήμη καὶ μιμήσεως κάλλει διενεγκῶν ἐδεήθη τοῦ Δημητρίου ἐγνώμονεσσιτάτην, οἴμαι, τὴν δέξιν, ἰδεῖν ὀρχούμενον, ἔπειτα κατηγορεῖν³⁰² αὐτοῦ, καὶ ὑπέσχετό γε ἄνευ αὐλοῦ καὶ ῥομάτων ἐπιδειξέσθαι αὐτῷ· καὶ οὕτως ἐποίησεν· ἤσυχίαν γὰρ τοῖς τε κτυποῦσι καὶ τοῖς αὐλοῦσι καὶ αὐτῷ παραγγείλας τῷ χορῷ αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ ὠρχήσατο τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως μοιχείαν, Ἥλιον μνημόντα καὶ Ἡφαιστον ἐπιβουλεύοντα καὶ τοῖς δεσμοῖς ἀμφοτέρους [τὴν τε Ἀφροδίτην καὶ τὸν Ἄρη] σαγηνεύοντα καὶ τοὺς ἐφροσυνῶντας θεοὺς ἕκαστον αὐτῶν, καὶ αἰδομένην μὲν τὴν Ἀφροδίτην, ὑποδεδυκότα δὲ καὶ ἰκετεύοντα τὸν Ἄρη καὶ ὅσα τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ πρόσσεστιν, ὥστε τὸν Δημήτριον ὑπερησθέντα τοῖς γιγνομένοις τοῦτον ἔπαινον ἀποδοῦναι τὸν μέγιστον τῷ ὀρχηστῇ· ἀνέκραγε γὰρ καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνεφθέγγετο, „Ἀκούω, ἄνθρωπε, ἃ ποιεῖς, οὐχ ὄρω μόνον,
64 ἀλλὰ μοι δοκεῖς ταῖς χερσὶν αὐταῖς λαλεῖν“. **64.** ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν Νέρωνα ἔσμεν τῷ λόγῳ, βούλομαι καὶ βαρβάρου ἀνδρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀρχηστοῦ γενόμενον εἰπεῖν, ὅπερ μέγιστος ἔπαινος ὀρχηστικῆς γένοιτ' ἂν· τῶν γὰρ ἐκ τοῦ Πόντου βαρβάρων βασιλικὸς τις ἄνθρωπος κατὰ³⁰³ τι χρόνος ἤκων ὡς τὸν Νέρωνα ἐθεῖτο μετὰ τῶν ἄλλων τὸν ὀρχηστὴν ἐκείνον οὕτω σαφῶς ὀρχούμενον, ὡς καί τοι μὴ ἐπακούοντα τῶν ἁδομένων — ἡμιέλλην γὰρ τις ὢν ἐτύγχανε — συνεῖναι ἀπάντων. καὶ δὴ ἀπιὼν ἤδη ἐς τὴν οἰκίαν, τοῦ Νέρωνος δεξιούμενον καὶ ὃ τι βούλοιο αἰτεῖν κελεύοντος καὶ δώσειν ὑπισχνουμένου, „Τὸν ὀρχηστὴν“, ἔφη, „δοῦς τὰ μέγιστα εὐφρανεῖς“. τοῦ δὲ Νέρω-

τος ἐρομένον, „Τὶ ἂν σοι χρήσιμος γένοιτο ἐκεῖ“; „Προσοί-
 κους“, ἔφη, „βαρβάρους ἔχω, οὐχ ὁμογλώττους, καὶ ἐρμη-
 νέων οὐ ῥᾶδιον εὐπορεῖν πρὸς αὐτούς· ἦν οὖν τινος
 δέωμαι, διανεύων οὗτος ἕκαστά μοι ἐρμηνεύσει.“ τοσοῦ-
 τον ἄρα καθέκτετο αὐτοῦ ἢ μίμησις τῆς ὀρχήσεως, ἐπίση-
 μός τε καὶ σαφῆς φανεῖσα. 65. ἡ δὲ πλείστη διατριβὴ καὶ 65
 ὁ σκοπὸς τῆς ὀρχηστικῆς ἢ ὑπόκρισις ἐστίν, ὡς ἔφην,
 κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τοῖς ῥήτορσιν ἐπιτηδευομένη, καὶ μά-
 λιστα τοῖς τὰς καλουμένας ταύτας μελέτας διεξιούσιν·
 οὐδὲν γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινοῦμεν ἢ τὸ εἰκέναι
 304 τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ μὴ ἀπρὸς εἶναι τὰ λε-
 γόμενα τῶν εἰσαγομένων ἀριστέων ἢ τυραννοκτόνων ἢ
 πενήτων ἢ γεωργῶν, ἀλλ’ ἐν ἐκάστῳ τούτων τὸ ἴδιον καὶ
 τὸ ἐξαιρετικὸν δείκνυσθαι.

66. Ἐθέλω γοῦν σοὶ καὶ ἄλλον βαρβάρου ῥῆσιν ἐπὶ 66
 τοῖτοις εἰπεῖν· ἰδὼν γὰρ πέντε πρόσωπα τῷ ὀρχηστῇ
 παρεσκευασμένα — τοσοῦτων γὰρ μερῶν τὸ δρᾶμα ἦν —
 ἔζητει ἓνα ὄρων τὸν ὀρχηστὴν, τίνες οἱ ὀρχησόμενοι καὶ
 ὑποκρινόμενοι τὰ λοιπὰ προσωπεῖα εἴεν· ἐπεὶ δὲ ἔμα-
 θεν ὅτι ὁ αὐτὸς ὑποκρινεῖται καὶ ὑποχρήσεται τὰ πάντα,
 „Ἐλελήθεις, ὦ βέλτιστε“, ἔφη, „σῶμα μὲν τοῦτο ἐν, πολλὰς
 δὲ ψυχὰς ἔχων“. 67. ταῦτα μὲν ὁ βάρβαρος. οὐκ ἀπει- 67
 κότως δὲ καὶ οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παντόμιμον κα-
 λοῦσιν [ἀπὸ τοῦ δρωμένου σχεδόν]· καλὴ γὰρ ἢ ποιητικὴ
 παραίτησις ἐκείνη τό, „ὦ καῖ, ποντίου θηρὸς πετραίου
 νόον ἴσχων πάσαις πολλέσσιν ὁμίλει“, καὶ τῷ ὀρχηστῇ
 ἀναγκαῖα· καὶ δεῖ προσφύντα τοῖς πράγμασι συνοικειοῦν
 ἑαυτὸν ἐκάστῳ τῶν δρωμένων. τὸ δὲ ὄλον ἦθη καὶ πάθη
 δείξειν καὶ ὑποκρινεῖσθαι ἢ ὀρχησις ἐπαγγέλλεται νῦν
 μὲν ἐρῶντα, νῦν δὲ ὀργιζόμενόν τινα εἰσάγουσα, καὶ ἄλ-
 λον μεμνηνότα καὶ ἄλλον λελοπημένον, καὶ ἅπαντα ταῦτα
 305 μεμνημένους· τὸ γοῦν παραδοξότατον, τῆς αὐτῆς ἡμέ-
 ρας ἄρτι μὲν Ἀθάμας μεμνηνός, ἄρτι δὲ Ἰνώ φοβουμένη
 δείκνυται, καὶ ἄλλοτε Ἀτρεὺς ὁ αὐτός, καὶ μετὰ μικρὸν
 Θεέστης, εἶτα Αἴγισθος ἢ Ἀερόπη· καὶ ταῦτα πάντα
 εἰς ἀνθρώπος ἐστί. 68. τὰ μὲν οὖν ἄλλα θεάματα καὶ 68

ἀκούσματα ἐνὸς ἑαστοῦ ἔργου τὴν ἐπίδειξιν ἔχει· ἢ γὰρ αὐλὸς ἐστὶν ἢ κιθάρα ἢ διὰ φωνῆς μελωδία ἢ τραγικὴ δραματοποιία ἢ κωμικὴ γελοιοποιία· ὁ δὲ ὀρχηστὴς τὰ πάντα ἔχει ξυλλαβῶν, καὶ ἔνεστι ποικίλην καὶ παμμυγὴ τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ ἰδεῖν, αὐλόν, σύριγγα, ποδῶν κτύπον, κυμβάλου ψόφον, ὑποκριτοῦ εὐφορίαν, ἑδόντων ὁμοφωνίαν. 69. ἔτι δὲ τὰ μὲν ἄλλα θεατέρου τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἔργα ἐστί, τὰ μὲν ψυχῆς, τὰ δὲ σώματος· ἐν δὲ τῇ ὀρχήσει ἀμφοτέρω συμμέμικται. καὶ γὰρ διανοίας ἐπίδειξιν τὰ γινόμενα ἔχει καὶ σωματικῆς ἀσκήσεως ἐνέργειαν, τὸ δὲ μέγιστον ἢ σοφία τῶν δραμένων καὶ μηδὲν ἕξω λόγου. Αεσβῶναξ γοῦν ὁ Μυτιληναῖος, ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός, χειρισσοφους τοὺς ὀρχηστὰς ἀπεκάλει καὶ ἦε ἐπὶ τὴν θεάν αὐτῶν ὡς βελτίων ἀναστρέψων ἀπὸ τοῦ θεάτρον. Τιμοκράτης δὲ ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ³⁰⁶ ἰδὼν ποτε ἄπαξ, οὐκ ἐξεπίτηδες ἐπιστάς, ὀρχηστὴν τὰ αὐτοῦ ποιοῦντα, „Ὄλου με“, ἔφη, „θεάματος ἢ πρὸς φιλοσοφίαν αἰδῶς ἀπεστέρηκεν“. 70. εἰ δ' ἐστὶν ἀληθῆ ἃ περὶ ψυχῆς ὁ Πλάτων λέγει, τὰ τρία μέρη αὐτῆς καλῶς ὁ ὀρχηστὴς δεικνῶσι, τὸ θυμικόν, ὅταν ὀργιζόμενον ἐπιδεικνύηται, τὸ ἐπιθυμητικόν, ὅταν ἐρῶντας ὑποκρίνηται, τὸ λογιστικόν, ὅταν ἑαστά τῶν παθῶν χαλιναγωγῇ· τοῦτο μὲν γε ἐν ἅπαντι μέρει τῆς ὀρχήσεως καθάπερ ἢ ἀφή ἐν ταῖς αἰσθήσεσι παρέσπαρται. κάλλους δὲ προνοῶν καὶ τῆς ἐν τοῖς ὀρχήμασιν εὐμορφίας, τί ἄλλο ἢ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπαληθεύει, τὸ κάλλος ἐπαινοῦντος καὶ μέρος τρίτον ἡγουμένου τὰγαθοῦ καὶ τοῦτο εἶναι; ἤκουσα δὲ τίνος καὶ περιττότερόν τι νεανιευόμενον ὑπὲρ τῆς τῶν ὀρχηστικῶν προσωπειῶν σιωπῆς, ὅτι αὕτη καὶ Πυθαγο-
71 ρικόν τι δόγμα αἰνίττεται. 71. ἔτι δὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων τῶν μὲν τὸ τεργνόν, τῶν δὲ τὸ χρήσιμον ὑπισχνουμένων, μόνῃ ἢ ὀρχησις ἄμφω ἔχει· καὶ πολὺ γε τὸ χρήσιμον ὠφελιμώτερον, ὅσῳ μετὰ τοῦ τεργνοῦ γίνε-
ται. πόσῳ γὰρ τοῦτο ἥδιον ὄραν ἢ πυκτεύοντας νεανίσκους καὶ αἵματι θεομένους καὶ παλαιότητας ἄλλους ἐν κόνει, οὓς ἢ ὀρχησις πολλῶν ἀσφαλέστερον ἅμα καὶ

παιμφορότερον καὶ τερπνότερον ἐπιδείκνυται. τὴν μὲν οὖν γε σύντονον κίνησιν τῆς ὀρχηστικῆς καὶ στροφᾶς αὐτῆς καὶ περιαγωγᾶς καὶ πηδήματα καὶ ὑπτιασμούς τοῖς μὲν ἄλλοις τερπνὰ εἶναι συμβέβηκεν ὁρῶσι, τοῖς δὲ ἐνεργοῦσιν αὐτοῖς ὑγιεινότερα· γυμνασίων γὰρ τὸ κάλλιστόν τε ἅμα καὶ εὐφρομότερον τοῦτο φαῖν ἂν ἔγωγε εἶναι, μαλάττον μὲν τὸ σῶμα καὶ κάμπτον καὶ κουφίζον καὶ εὐχερῆς εἶναι πρὸς μεταβολὴν διδάσκον ἰσχύν τε οὐ μικρὰν περιποιῶν τοῖς σώμασι. 72. πῶς οὖν οὐ παναρμόνιον 72
 τι χεῖμα ἢ ὀρχησις, θήγουσα μὲν τὴν ψυχὴν, ἀσκοῦσα δὲ καὶ τὸ σῶμα, τέρπουσα δὲ τοὺς ὁρῶντας, διδάσκουσα δὲ πολλὰ τῶν πάλαι ὑπ' αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις καὶ μελῶν εὐφρομῆς καὶ κηλήσει διὰ τε ὀφθαλμῶν καὶ ἀκοῆς; εἴτ' οὖν φωνῆς εὐμοιρῆαν ζητεῖς, ποῦ ἂν ἀλλαχόθι εὔροισ, ἢ ποῖον πολυφωνότερον ἄκουσμα ἢ ἑμμελέστερον; εἴτε αὐλοῦ καὶ σύριγγος τὸ λιγρύτερον, ἄλλοις καὶ τούτων ἐν ὀρχήσει ἀπολαῦσαι σοὶ πάρεστιν. ἐγὼ λέγειν ὡς ἀμείνων τὸ ἦθος ὁμιλῶν τῇ τοιαύτῃ θέα γενήσῃ, ὅταν ὁρᾶς τὸ θέατρον μισοῦν μὲν τὰ κακῶς γιγνόμενα, ἐπιδακρῶν δὲ τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ ὅλως τὰ ἦδη τῶν ὁρῶντων παιδαγωγῶν. 73. ὁ δὲ ἐστὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ὀρχηστῶν ἐπαι- 73
 νέσαι, τοῦτο ἦδη ἐρῶ· τὸ γὰρ ἰσχύν τε ἅμα καὶ ὑγρότητα τῶν μελῶν ἐπιτηδεύειν ὁμοίως παράδοξον εἶναι μοι δοκεῖ 308 ὡς εἴ τις ἐν τῷ αὐτῷ καὶ Ἡρακλέους τὸ καρτερόν καὶ Ἀφροδίτης τὸ ἀβρόν δεικνύοι.

74. Ἐθέλω δὲ ἦδη καὶ ὑποδείξαι σοὶ τῷ λόγῳ ὁποῖον 74
 χεῖμα εἶναι τὸν ἀριστον ὀρχηστὴν ἐν τε ψυχῇ καὶ σώματι. καίτοι περὶ τῆς μὲν ψυχῆς προεῖπον τὰ πλεῖστα· μνημονικόν τε γὰρ καὶ εὐφρᾶ καὶ ξυνετόν καὶ ὄξυν ἐπινοῆσαι καὶ καιροῦ μάλιστα ἐστοχάσθαι φημί δεῖν αὐτόν, ἔτι δὲ καὶ κριτικόν τε ποιημάτων καὶ ᾠμάτων καὶ μελῶν τῶν ἀρίστων διαγνωστικόν καὶ τῶν κακῶς πεποιημένων ἐλεγκτικόν. 75. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τὸν Πολυκλείτου κανόνα ἦδη 75
 ἐπιδείξει μοι δοκῶ· μήτε γὰρ ὑψηλὸς ἄγαν ἔστω καὶ πέρα τοῦ μετρίου ἐπιμήκης μήτε ταπεινὸς καὶ νανώδης τὴν φύσιν, ἀλλ' ἑμμετρος ἀκριβῶς, οὔτε πολύσαρκος —

- ἀμήχανον γάρ — οὔτε λεπτός εἰς ὑπερβολήν — σκελετώ-
 76 δες τοῦτο καὶ νεκρῶν —. 76. ἐθέλω γοῦν σοὶ καὶ δήμου
 τινός οὐ φαύλου τὰ τοιαῦτα ἐπισημαινεσθαι βοᾶς εἰπεῖν·
 οἱ γὰρ Ἀντιοχεῖς εὐφροσύνῃ πόλις καὶ ὄρχησιν μάλιστα
 προσβέουσα οὕτως ἐπιτηρεῖ τῶν λεγομένων καὶ τῶν
 γιγνομένων ἕκαστα, ὡς μηδένα μηδέν αὐτῶν διαλανθά-
 νειν. μικροῦ μὲν γὰρ ὄρχηστοῦ εἰσελθόντος καὶ τὸν³⁰
 Ἐκτορα ὄρχουμένου μιᾶ φωνῇ πάντες ἀνεβόησαν, „Σὺ
 Ἄστυνάξ, Ἐκτωρ δὲ ποῦ;“ ἄλλοτε δὲ ποτε μηκίστου τι-
 νός ὑπὲρ τὸ μέτριον ὄρχεσθαι τὸν Καπανέα ἐπιχειροῦν-
 τος καὶ προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν, „Υπέρβηθι“,
 ἔφησαν, „τὸ τεῖχος, οὐδέν σοι δεῖ κλιμακος.“ καὶ ἐπὶ τῶν
 παχέος δὲ καὶ πιμελοῦς ὄρχηστοῦ πηδᾶν μεγάλα πειρωμέ-
 νου, „Δεόμεθα“, ἔφησαν, „φείδεσθαι τῆς θυμέλης.“ τὸ δὲ
 ἐναντίον τῶν πάντων λεπτῶ ἐπεβόησαν, „Καλιῶς ἔχε,“ ὡς νο-
 σοῦντι. τούτων οὐ τοῦ γελοίου ἕνεκα ἐπεμνήσθη, ἀλλ’
 ὡς ἴδῃς ὅτι καὶ δήμοι ὅλοι μεγάλην σπουδὴν ἐποιήσαντο
 ἐπὶ τῇ ὄρχηστικῇ, ὡς ἠνθμιζέειν τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ
 77 αὐτῆς δύνασθαι. 77. εὐκίνητος δὲ τὸ μετὰ τοῦτο πάντως
 ἔστω καὶ τὸ σῶμα λελυμένος τε ἅμα καὶ συμπεπηγώς,
 ὡς λυγίζεσθαι τε ὅπῃ καιρὸς καὶ συνεστάναι καρτερῶς,
 78 εἰ τούτου δέοι. 78. ὅτι δὲ οὐκ ἀπήλλαται ὄρχησις καὶ
 τῆς ἐναγωνίου χειρονομίας, ἀλλὰ μετέχει καὶ τῶν Ἑρμοῦ
 καὶ Πολυδεύκου καὶ Ἡρακλέους ἐν ἀθλήσει καλῶν, ἴδοις
 ἂν ἐκάστη τῶν μιμήσεων ἐπισχῶν. Ἡροδότῳ μὲν οὖν τὰ³¹
 δι’ ὁμμάτων φαινόμενα πιστότερα εἶναι τῶν ὤτων δο-
 κεῖ· ὄρχησει δὲ τὰ ὤτων καὶ τὰ ὀφθαλμῶν πρόσεστιν.
 79 79. οὕτω δὲ θέλγει ὄρχησις, ὥστε ἂν ἐρῶν τις ἐς τὸ θεά-
 τρον παρέλθῃ, ἰσωφρονίσθῃ ἰδὼν ὅσα ἔρωτος κατὰ τέλη·
 καὶ λύπη ἐχόμενος ἐξέρχεται τοῦ θεάτρου φαιδρότερος
 ὥσπερ τι φάρμακον ληθεσανόν καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν
 νηπενθές τε καὶ ἄχολον πῶν. σημεῖον δὲ τῆς πρὸς τὰ
 γιγνόμενα οἰκειότητος καὶ τοῦ γνωρίζειν ἕκαστον τῶν
 ὁρώντων τὰ δεικνύμενα τὸ δακρύειν πολλάκις τοὺς θεα-
 τὰς, ὅπῃαν τι οἰκτρὸν καὶ ἔλειπνόν φάνηται. ἡ μὲν γε
 Βακχικὴ ὄρχησις ἐν Ἰωνίᾳ μάλιστα καὶ ἐν Πόντῳ σπου-

δαζομένη, καίτοι σατυρική οὔσα, οὕτω χειρίζεται τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε κατὰ τὸν τεταγμένον ἕκαστοι καιρὸν ἀπάντων ἐπιλαθόμενοι τῶν ἄλλων κάθηνται δι' ἡμέρας Πᾶνας καὶ Κορύβαντας καὶ Σατύρους καὶ βοσκόλους ὄρωντες· καὶ ὄρχοῦνται γε ταῦτα οἱ εὐγενέστατοι καὶ πρωτεύοντες ἐν ἑκάστη τῶν πόλεων οὐχ ὅπως αἰδούμενοι, ἀλλὰ καὶ μέγα φρονούντες ἐπὶ τῷ πράγματι μᾶλλον ἢ περ' ἐπ' εὐγενείαις καὶ λειτουργίαις καὶ ἀξιώμασι προγονικοῖς.

80. Ἐπεὶ δὲ τὰς ἀρετὰς ἔφην τὰς ὀρχηστικὰς, ἄκουε 80
καὶ τὰς κακίας αὐτῶν. τὰς μὲν οὖν ἐν σώματι ἤδη ἔδειξα, τὰς δὲ τῆς διανοίας οὕτως ἐπιτηρεῖν οἶμαι δύναιο ἄνθρωποι· πολλοὶ γὰρ αὐτῶν ὑπ' ἀμαθίας — ἀμήχανον γὰρ ἅπαντας εἶναι σοφοὺς — καὶ σολοικίας τινὰς ἐν τῇ ὀρχήσει ἐπιδείκνυνται, οἱ μὲν ἄλογα κινούμενοι καὶ μηδέν, ὡς φασί, πρὸς τὴν χορδήν· ἕτερα μὲν γὰρ ὁ ποῖς, ἕτερα δ' ὁ ἔνθμος λέγει. οἱ δὲ ἔνθμος μὲν, τὰ πράγματα δὲ μετὰχρονα ἢ πρόχρονα, οἷον ἐγὼ ποτε ἰδὼν μέμνημαι· τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχοῦμενός τις καὶ τὴν τοῦ Κρόνου τεκνοφαγίαν παρωχεῖτο τὰς Θεέστον συμφορὰς τῷ ὁμοίῳ παρηγημένος. καὶ ἄλλος τὴν Σεμέλην ὑποκρινόμενος βαλλομένην τῷ κεραιῶ τὴν Γλαύκην αὐτῇ εἰκάξει μεταγενεστέραν οὔσαν. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γε τῶν τοιούτων ὀρχηστῶν ὀρχήσεως αὐτῆς, οἶμαι, καταγνωστέον οὐδὲ τὸ ἔργον αὐτὸ μισητέον, ἀλλὰ τοὺς μὲν, ὥσπερ εἰσίν, ἀμαθεῖς νομιστέον, ἐπαινετέον δὲ τοὺς ἐννόμως καὶ κατὰ ἔνθμον τῆς τέχνης ἱκανῶς ἕκαστα ὄρωντας. 81. Ὅλως δὲ τὸν 81
312 ὀρχηστὴν δεῖ πανταχόθεν ἀπηκριβῶσθαι, ὡς εἶναι τὸ πᾶν εὐθύμον, εὐμορφον, σύμμετρον, αὐτὸ αὐτῷ εἰκόσ, ἀσχοφάντητον, ἀνεπίλητον, μηδαμῶς ἑλλίπες, ἐκ τῶν ἀρίστων κεκραμένον, τὰς ἐνθμῆσεις ὀξύν, τὴν παιδείαν βαθύν, τὰς ἐννοίας ἀνθρώπινον μάλιστα. ὁ γοῦν ἐπαινος αὐτῷ τότε ἂν γίγνοιτο ἐντελής παρὰ τῶν Θεατῶν, ὅταν ἕκαστος τῶν ὄρωντῶν γνωρίζῃ τὰ αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ ὥσπερ ἐν κατοπίρῳ τῷ ὀρχηστῇ ἑαυτὸν βλέπῃ καὶ ἂ πάσχειν αὐτὸς καὶ ἂ ποιεῖν εἴωθε· τότε γὰρ οὐδὲ

κατέχειν ἑαυτοὺς οἱ ἄνθρωποι ὑφ' ἡδονῆς δύνανται, ἀλλ' ἀθρόοι πρὸς τὸν ἔπαινον ἐκχέονται τὰς τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ἕκαστος εἰκόνας ὀρῶντες καὶ αὐτοὺς γνωρίζοντες· ἀτεχνῶς γὰρ τὸ Δελφικὸν ἐκεῖνο τὸ Γνώθι σεαυτὸν ἐκ τῆς θέας ἐκείνης αὐτοῖς περιγίγνεται· καὶ ἀπέρχονται ἀπὸ τοῦ θεάτρου ἅ τε χρῆ ἀίρεισθαι καὶ ἅ φεύγειν μεμα-

- 82 θημότετες καὶ ἅ πρότερον ἠγνόουν διδαχθέντες. 82. γίγνεται δὲ ὡσπερ ἐν λόγοις, οὕτω δὲ καὶ ἐν ὀρχήσει ἢ πρὸς 313 τῶν πολλῶν λεγομένη κακοζήλια ὑπερβαιόντων τὸ μέτρον τῆς μιμήσεως καὶ πέρα τοῦ δέοντος ἐπιπεινόντων καὶ εἰ μέγα τι δεῖξαι θέοι, ὑπερμέγεθες ἐπιδεικνυμένων, καὶ εἰ ἀπαλόν, κατ' ὑπερβολὴν θηλυνομένων, καὶ τὰ ἀνδρῶδη ἄχρι τοῦ ἀγρίου καὶ θηριώδους προαγόντων.
- 83 83. οἷον ἐγὼ ποτε μέμνημαι ἰδὼν ποιοῦντα ὀρχηστὴν εὐδοκιμοῦντα πρότερον συνετὸν μὲν τὰ ἄλλα καὶ θαυμάζεσθαι ὡς ἀληθῶς ἄξιον, οὐκ οἶδα δὲ ἦτιμι τύχη εἰς ἀσχήμονα ὑπόκρισιν δι' ὑπερβολὴν μιμήσεως ἐξοκείλιντα· ὀρχοῦμενος γὰρ τὸν Αἴαντα μετὰ τὴν ἦταν εὐθὺς μαινόμενον ἐς τοσοῦτον ὑπερεξέπεσεν, ὥστε οὐχ ὑποκρίνασθαι μανίαν, ἀλλὰ μαινεσθαι αὐτὸς εἰκότως ἂν τινι ἔδοξεν· ἐνόσ γὰρ τῶν τῷ σιδηρῷ ὑποδήματι κτυπούτων τὴν ἐσθῆτα κατέρρηξεν, ἐνόσ δὲ τῶν ὑπαυλούτων τὸν αὐλὸν ἀρπάσας ὡς τοῦ Ὀδυσσεύς πλησίον ἐστῶτος καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ μέγα φρονοῦντος διεῖλε τὴν κεφαλὴν κατενεγκῶν, καὶ εἰ γε μὴ ὁ πῖλος ἀντέσχε καὶ τὸ πολὺ τῆς πλη- 314 γῆς ἀπεδέξατο, ἀπωλώλει ἂν ὁ κακοδαίμων Ὀδυσσεὺς ὀρχηστῆ παραπαλοντι περιπεσῶν. ἀλλὰ τό γε θεάτρον ἅπαν συνεμμήνει τῷ Αἴαντι καὶ ἐπήδων καὶ ἐβόων καὶ τὰς ἐσθῆτας ἀνερρίπτουν, οἱ μὲν συρφετώδεις καὶ αὐτὸ τοῦτο ἰδιῶται τοῦ μὲν εὐσχήμονος οὐκ ἐστοχασμένοι οὐδὲ τὸ χεῖρον ἢ τὸ κρεῖττον ὀρῶντες, ἄκραν δὲ μίμησιν τοῦ πάθους τὰ τοιαῦτα οἴομενοι εἶναι· οἱ ἀστειότεροι δὲ συνιέντες μὲν καὶ αἰδούμενοι ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, οὐκ ἐλέγχοντες δὲ σιωπῇ τὸ πρᾶγμα, τοῖς δὲ ἐπαίνοις καὶ αὐτοὶ τὴν ἄνοιαν τῆς ὀρχήσεως ἐπικαλύπτοντες, καίτοι ἀκριβῶς ὀρῶντες ὅτι οὐκ Αἴαντος, ἀλλ' ὀρχηστοῦ μανίας τὰ γιγνό-

μενα ἦν. οὐ γὰρ ἄρκεσθεις τοῖτοις ὁ γενναῖος ἄλλο μακροῦ τούτου γελιοότερον ἔπραξε· καταβάς γὰρ ἐς τὸ μέσον ἐν τῇ βουλῇ δύο ὑπατικῶν μέσος ἐκαθέζετο πάνυ δεδιότων μὴ καὶ αὐτῶν τινα ὡσπερ κριὸν μαστιγώσῃ λαβῶν· καὶ τὸ πρᾶγμα οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ ἐγέλων, οἱ δὲ ὑπώπτενον μὴ ἄρα ἐκ τῆς ἄγαν μιμήσεως ἐς τὴν τοῦ
 84 δὲ πάθους ἀλήθειαν ὑπηνέχθη. 84. καὶ αὐτὸν μέντοι, φασίν, ἀνανήψαντα οὕτως μετανοῆσαι ἐφ' οἷς ἐποίησεν, ὥστε καὶ νοσῆσαι ὑπὸ λύπης ὡς ἀληθῶς ἐπὶ μανίᾳ καταγνωσμένον· καὶ ἐδήλωσέ γε ταῦτο σαφῶς αὐτός. αἰτούντων γὰρ αὐδὶς τῶν συστασιωτῶν αὐτὸν τὸν Αἴαντα ὀρχήσασθαι αὐτοῖς, παραστησάμενος τὸν ὑποκριτὴν ἔφη πρὸς τὸ θέατρον· „Ἰκανόν ἐστιν ἅπαξ μανῆναι.“ μάλιστα δὲ αὐτὸν ἠνίασεν ὁ ἀνταγωνιστὴς καὶ ἀντίτεχνος· τοῦ γὰρ ὁμοίου Αἴαντος αὐτῷ γραφέντος οὕτω κοσμίως καὶ σωφρόνως τὴν μανίαν ὑπεκρίνατο, ὡς ἐπαινεθῆναι μέγας ἐντὸς τῶν τῆς ὀρχήσεως ὄρων καὶ μὴ παροινήσας ἐς τὴν ὑπόκρισιν.

85. Ταῦτά σοι, ὦ φιλότης, ὀλίγα ἐκ παμπολλῶν παρῆδειξα ὀρχήσεως ἔργα καὶ ἐπιτηδεύματα, ὡς μὴ πάνυ ἄχθοιό μοι ἐρωτικῶς θεωμένῳ αὐτά. εἰ δὲ βουληθείης κοινωνῆσαι μοι τῆς θεᾶς, εὖ οἶδα ἐγὼ πάνυ ἀλωσόμενόν σε καὶ ὀρχηστομανήσοντά γε προσέει. ὥστε οὐδὲν δείσομαι τὸ τῆς Κίρκης ἐκεῖνα πρὸς σὲ εἰπεῖν τό

Θαῦμά μ' ἔχει ὡς οὔτι πῶν κάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.

816 θέλχθήσῃ γὰρ καὶ μὰ Δί' οὐκ ὄνον κεφαλῆν ἢ σὺς καρδίαν ἔξεις, ἀλλ' ὁ μὲν νόσος σοι ἐμπεδώτερος ἔσται, σὺ δὲ ὑφ' ἡδονῆς οὐδὲ ὀλίγον τοῦ κνκεῶνος ἄλλῃ μεταδώσεις πειν' ὅπερ γὰρ ὁ Ὅμηρος περὶ τῆς Ἑρμοῦ χάβδον τῆς χρυσῆς λέγει, ὅτι καὶ „ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει“ δι' αὐτῆς ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει, τοῦτο ἀτεχνῶς ὀρχησις ποιεῖ καὶ τὰ ὄμματα θέλγουσα καὶ ἐργηγορέναι ποιοῦσα καὶ ἐπεγείρουσα τὴν διάνοιαν πρὸς ἕαστα τῶν δρωμένων.

ΚΡΑΤ. Καὶ μὴν ἤδη ἐγώ, ὦ Λυκίνε, πεῖθομαι τέ σοι καὶ ἀναπεπταμένα ἔχω καὶ τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα.

καὶ μέμησό γε, ὦ φιλότης, ἐπειδὴν ἐς τὸ θέατρον ἦης, καὶ ἐμοὶ παρὰ σεαυτῷ θέαν καταλαμβάνειν, ὡς μὴ μόνος ἐκείθεν σοφώτερος ἡμῖν ἐπανίσις.

ΛΕΞΙΦΑΝΗΣ.

317

- 1 1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Λεξιφάνης ὁ καλὸς μετὰ βιβλίον;
ΛΕΞ. Νῆ Δί', ὦ Λυκίνε, γράμμα ἐστὶ τητινόν τι 315
τῶν ἐμῶν κομιδῇ νεοχμῶν.

ΛΥΚ. Ἦδη γάρ τι καὶ περὶ αὐχμῶν ἡμῖν γράφεις;

ΛΕΞ. Οὐ δῆτα, οὐδὲ αὐχμῶν εἶπον, ἀλλὰ ὦρα σοι τὸ ἀρτιγραφὲς οὕτω καλεῖν. σὺ δὲ κυψελόβυστα ἕοικας ἔχειν τὰ ὦτα.

ΛΥΚ. Σύγγνωθι, ὦ ἑταῖρε· πολὺ γὰρ τοῦ αὐχμοῦ τὸ νεοχμῶν μετέχει. ἀλλ' εἰπέ μοι, τίς ὁ νοῦς τῷ συγγράμματι;

ΛΕΞ. Ἀντισυμποσιάζω τῷ Ἀρίστωνος ἐν αὐτῷ.

ΛΥΚ. Πολλοὶ μὲν οἱ Ἀρίστωνες· σὺ δὲ ὅσον ἀπὸ τοῦ συμποσίου τὸν Πλάτωνά μοι ἐδόκεις λέγειν.

ΛΕΞ. Ὁρθῶς ἀνέγνως. τὸ δὲ λεγόμενον καὶ ἄλλῃ παντὶ νοητὸν ἂν ἦν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ὀλίγα μοι αὐτοῦ ἀνάγνωθι τοῦ βιβλίου, ὅπως μὴ παντάπασιν ἀπολειπομένη τῆς ἐστιάσεως 319
νέκταρος γὰρ τινος ἕοικας οἰνοχοήσειν ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ.

ΛΕΞ. Τὸν μὲν εἴρωνα πεδοὶ κατάβαλε· σὺ δὲ εὐπορα ποιήσας, τὰ ὦτα ἦδη ἄκουε. ἀπέστρω δὲ ἡ ἐπιβύστρα ἡ κυψελίς.

ΛΥΚ. Λέγε θαρρῶν, ὡς ἔμοιγε οὔτε Κύψελός τις οὔτε Περιανδρὸς ἐν τοῖς ὡσὶ κάθηται.

ΛΕΞ. Σκόπει δὴ μεταξύ, ἕως διαπεραινομαι, ὦ Λυκίνε, τὸν λόγον, εἰ εὐαρχός τέ ἐστι καὶ πολλὴν τὴν εὐλογίαν ἐπιδεικνύμενος καὶ εὐλεξίς, ἔτι δὲ εὐώνυμος.

ΛΥΚ. Ἔοικε τοιοῦτος εἶναι σός γε ὦν. ἀλλ' ἄρξαι ποτέ.

- 2 2. ΛΕΞ. „Εἶτα δειπνήσομεν, ἧ δ' ὅς ὁ Καλλικλῆς,
εἶτα τὸ δειλινὸν περιδινησόμεθα ἐν Λυκείῳ, νῦν δὲ ἤδη 320

καιρός ἐστὶ χρίεσθαι τὸ ἥλιοκαῆς καὶ πρὸς τὴν εἴλην θέ-
 ρεσθαι καὶ λουσαμένους ἀρτοσιτεῖν· καὶ ἤδη γε ἀπιτη-
 τία. σὺ δέ, ὦ παῖ, στλεγγίδα μοι καὶ βύρσαν καὶ φρωσώ-
 νια καὶ θύμματα ναυστολεῖν ἐς τὸ βαλανεῖον καὶ τοῦπί-
 λουτρον κομίζειν· ἔχεις δὲ χαμᾶζε παρὰ τὴν ἔγγυθόηκην
 δὴ ὀβολῷ. σὺ δὲ τί καὶ πράξεις, ὦ Λεξίφρανες, ἤξεις ἢ
 ἐλινύσεις ἔτι αὐτόθι; Κἀγώ, ἦν δ' ἐγώ, τρίπαλαι λουτιῷ·
 321 οὐκ εὐφρόως τε γὰρ ἔχω καὶ τὰ ἀμφὶ τὴν τράμιν μαλα-
 κίζομαι ἐπ' ἀστράβης ὄχηθεις. ὁ γὰρ ἀστραβηλάτης ἐπέ-
 σπερχε καίτοι ἀσκωλιάζων αὐτός. ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ
 ἀκμῆς ἦν τῷ ἀγρῷ· κατέλαβον γὰρ τοὺς ἐργάτας λιγυ-
 ρίζοντας τὴν θερινὴν ὥδην, τοὺς δὲ τάφον τῷ ἐμῷ πατρὶ
 κατασκευάζοντας. συντυμβωρυχήσας οὖν αὐτοῖς καὶ τοῖς
 322 ἐκείνους μὲν διαφῆμα τοῦ τε κρύους ἕνεκα καὶ ὅτι καύ-
 ματα ἦν· οἴσθα δὲ ὡς ἐν κρύει σφοδρῶ γίνεται τὰ καύ-
 ματα. ἐγὼ δὲ περιελθὼν τὰ ἀρώματα σιόροδά τε εὖρον
 ἐν αὐτοῖς πεφνυκότα καὶ γηπαττάλους τινὰς ἀνορύξας καὶ
 τῶν σκανθίκων καὶ βρακάνων λαχανευσάμενος, ἔτι δὲ
 κάχρος πριάμενος — οὐπω δὲ οἱ λειμῶνες ἀνθοομίαι
 ἦσαν, ὡς αὐτοποδοτὴ βαδίζειν — ἀνατεθείς ἐπὶ τὴν ἀστρά-
 323 βην ἐδάρην τὸν ὄρρον· καὶ νῦν βαδίζω τε ὀδυνηρῶς καὶ
 ἰδίῳ θ' ἅμα καὶ μαλακῷ τὸ σῶμα καὶ δέομαι διανεῦσαι ἐν
 τῷ ὕδατι ἐπὶ πλείστον· χαίρω δὲ μετὰ κάματον ἀπολού-
 μενος. 3. ἀποθρέξομαι οὖν καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν παῖδα, 3
 ὃν εἰκὸς ἢ παρὰ τῇ ληκυθοπώλιδι ἢ παρὰ τῷ γρυτοπώλῃ
 με περιμένειν· καίτοι προηγόρευτο αὐτῷ ἐπὶ τὰ γέλη
 324 ἀπαντᾶν. ἀλλ' ἐς καιρὸν οὐτοσὶ αὐτὸς ἐμπολήσας γε, ὡς
 ὄρω, πυριάτην τέ τινα καὶ ἐγκρυφίας καὶ γήτεια καὶ
 φρίσας καὶ οἴβον τουτονὶ καὶ λωγάνιον καὶ τοῦ βοῶς τὸ
 πολύπτυχον ἔγκατον καὶ φώκτας. Εὐ γε, ὦ Ἀττικίων,
 ὅτι μοι ἄβατον ἐποίησας τὸ πολὺ τῆς ὁδοῦ. Ἐγὼ δέ, ἦ δ'
 325 ὄς, σίλλος, ὦ δέσποτα, γεγένημαι σὲ περιορῶν. σὺ δὲ ποῦ
 χθὲς ἰδεῖτενεις; μῶν παρὰ Ὀνομακρίτῳ; Οὐ, μὰ Δί', ἦν
 δ' ἐγώ, ἀλλ' ἀγρόνδε ὑχόμην ψύττα κατατείνας· οἴσθα
 δὲ ὡς φίλαγρός εἰμι. ὑμεῖς δὲ ἴσως ᾤσεθέ με λαταγεῖν

κοττάβους. ἀλλ' εἰσιῶν ταῦτά τε καὶ τὰ ἄλλα ἡδύνειν καὶ³²⁵
 4 τὴν κάρδοπον σιμῆν, ὡς θριδακίνας μάττοιτε ἡμῖν. 4. ἐγὼ
 δὲ ξηραλοιφήσω ἀπελθῶν. Καὶ ἡμεῖς, ἢ δ' ὅς ὁ Φιλίνος,
 ἐγὼ τε καὶ Ὀνόμαρχος καὶ Ἑλλάνικος οὕτως ἐψόμεθα·
 καὶ γὰρ ὁ γνώμων σιάζει μέσῃν τὴν πόλον, καὶ δέος μὴ
 ἐν λουτρῷ ἀπολουσώμεθα κατόπιν τῶν Καριμάντων
 μετὰ τοῦ σύρφακος βύζην ὠστιζόμενοι. καὶ ὁ Ἑλλάνικος
 ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ δυσωπῶ· καὶ γὰρ τὴν κόρα μοι ἐπιτε-
 θόλωσθον καὶ σακταμύττω θ' ἅμα καὶ ἀρτίδακρὺς εἰμι
 καὶ τὰ ὄμματά μοι φαρμακῶ καὶ δέομαι Ἀσκληπιάδου³²⁷
 τινὸς ὀφθαλμοσόφου, ὃς ταράξας καὶ ἐγγέας μοι φάρμα-
 κον ἀπερὸ θριᾶσαι τε ποιήσει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μηκέτι
 5 λημάλεους εἶναι μηδὲ διερὸν βλέπειν. 5. Τοιαῦτα ἅτα
 διεξιόντες ἅπαντες οἱ παρόντες ἀπῆμεν· κἀπειδὴ περ
 ἤκομεν ἐς τὸ γυμνάσιον ἀπησθημένοι ἤδη, ὁ μὲν τις
 ἀροχειρισμῶ, ὁ δὲ τραχηλισμῶ καὶ ὀρθοπάλῃ ἐχρῆτο, ὁ
 δὲ λίπα χρισάμενος ἐλυγίζετο, ὁ δὲ ἀντέβαλλε τῷ κωρῶν,
 ὁ δὲ μολυβδαίνας χερμαδίους ἀράγδην ἔχων ἐχειροβόλει.³²⁸
 εἶτα συντριβέντες καὶ ἀλλήλους κατανωτισάμενοι καὶ ἐμ-
 παιζαντες τῷ γυμνασίῳ ἐγὼ μὲν καὶ Φιλίνος ἐν τῇ θερμῇ
 πυέλῳ καταιοηθέντες ἐξῆμεν· οἱ λοιποὶ δὲ τὸ ψυχρο-
 βαφὸς κἀρα δελφινίσαντες περιέεον ὑποβρύχιοι θαυμα-
 σίως. ἀναστρέψαντες δὲ αὐθις ἄλλος ἄλλα ἐδρῶμεν.
 ἐγὼ μὲν ὑποδησάμενος ἐξυόμην τὴν κεφαλὴν τῇ ὀδο-
 τωτῇ ξύστρα· καὶ γὰρ οὐ κήπιον, ἀλλὰ σκάφιον ἐκεκάρ-³²⁹
 μην ὡς ἂν οὐ πρὸ πολλοῦ τὸν κόνιον καὶ τὴν κορυφαίαν
 ἀποκεκομηκῶς· ἄλλος ἐθερμομάγει, ὁ δὲ ἡμεῖ τὸν νῆ-
 στιν, ὁ δὲ ἀραιὰς ποιῶν τὰς ῥαφανίδας ἐμυστιλᾶτο τοῦ
 ἰχθυεροῦ ζωμοῦ, ἄλλος ἤσθιε φανλίας, ὁ δὲ ἐρρόφει
 6 τῶν κριθῶν. 6. κἀπειδὴ καιρὸς ἦν, ἐπ' ἀγκῶνος ἐδει-
 πνοῦμεν· ἔκειντο δὲ καὶ ὀκλαδίαι καὶ ἀσκάνται. τὸ μὲν³³⁰
 δὴ δεῖκνον ἦν ἀπὸ συμφορῶν. παρεσκευάστο δὲ πολλὰ
 καὶ ποικίλα, δίχηλα ὕεια καὶ σελίδες καὶ ἡτριάια καὶ
 τοκάδος ὑὸς τὸ ἐμβροδόχον ἔντερον καὶ λοβὸς ἐκ ταγή-
 νου καὶ μυττωτὸς καὶ ἀβρυτάκη καὶ τοιαῦτα τινες καρ-
 κεται καὶ θρυμματίδες καὶ θρία καὶ μελιτοῦτται· τῶν δὲ

ὑποβρυχίων τὰ σελάχια πολλά καὶ ὅσα ὀστρακόρρινα τὸ
 331 θέγμα καὶ τεμάχη ποτικὰ τῶν ἐκ σαργάνης καὶ κωπαϊ-
 δες, καὶ ὄρνις σύντροφος καὶ ἀλεκτρονῶν ἤδη ἀπιδὸς καὶ
 ἰχθύς ἦν παράσιτος· καὶ ὄν δὲ ὄλον ἱπποκαῆ εἶχομεν
 καὶ βοὸς λιπογνώμονος κωλῆν. ἄρτοι μέντοι ἦσαν σι-
 φαῖοι οὐ φαῦλοι, καὶ ἄλλοι νομηῆσιοι, ὑπερήμεροι τῆς
 ἑορτῆς, καὶ λάχανα τὰ τε ὑπόγεια καὶ τὰ ὑπερφυῆ· οἴ-
 νος δὲ ἦν οὐ γέρων, ἀλλὰ τῶν ἀπὸ βύρσης, ἣδη μὲν
 332 πεπτὸς, ἀγλευκὴς δὲ ἔτι. 7. ποτήρια δὲ ἔκειτο παντοῖα ἐπὶ 7
 τῆς δελφινίδος τραπέζης, ὁ κρουσιμέτωπος (†) καὶ τρηγίς
 μεντορουργῆς εὐλαβῆ ἔχουσα τὴν κέρκον καὶ βομβυλιὸς
 καὶ δειροκύπελλον καὶ γηγενῆ πολλά οἷα Θηρικλῆς ὦπτα,
 εὐρυχαδῆ τε καὶ ἄλλα εὔστομα, τὰ μὲν Φωκαῆθεν, τὰ
 δὲ Κνιδόθεν, πάντα μέντοι ἀνεμοφόρητα καὶ ὑμενό-
 333 στρακα. κυμβία δὲ ἦν καὶ φιαλίδες καὶ ποτήρια γραμμα-
 τικά, ὧγγε μεστὸν ἦν τὸ κυλικεῖον. 8. ὁ μέντοι ἱππολέ- 8
 βης ὑπερπαφλάζων ἐς κεφαλὴν ἡμῖν ἐπέτρεπε τοὺς ἄν-
 θρακας. ἐπίνομεν δὲ ἀμυστὶ καὶ ἤδη ἀκροθώρακες ἡμεῖς·
 εἰτ' ἐχρίομεθα βακχάριδι καὶ εἰσεκύνκησέ τις ἡμῖν τὴν
 334 ποδοκτύπην καὶ τριγωνίστριαν· μετὰ δὲ ὁ μὲν τις ἐπὶ
 τὴν κατήλιφα ἀναρρηχσάμενος ἐπιφόρημα ἐζήτηι, ὁ δὲ
 ληκίνδα ἔπαιζεν, ἄλλος ἐρρικνοῦτο σὺν γέλωτι τὴν ὀσφύν.
 9. καὶ ἐν ταύτῃ λελουμένοι εἰσεκώμασαν ἡμῖν αὐτεπάγ- 9
 γελτοι Μεγαλώννομός τε ὁ δικοδίφης καὶ Χαιρέας ὁ χρυ-
 σοπέετων ὁ κατὰ νότου ποικίλος καὶ ὁ ὠτοκάταξις Εὐ-
 δημος. καὶ γὰρ ἠρόμην αὐτοὺς, τί παθόντες ὀψέ ἤκοιεν.
 ὁ μὲν οὖν Χαιρέας, Ἐγὼ, ἢ δ' ὄς, λῆρόν τινα ἐκρότου
 καὶ ἐλλόβια καὶ πέδας τῇ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ καὶ διὰ τοῦτο
 ὑμῖν ἐπιδείπνιος ἀφῆμαι. Ἐγὼ δέ, ἢ δ' ὄς ὁ Μεγαλώ-
 335 ννος, περὶ ἄλλα εἶχον· ἦν μὲν γὰρ ἄδικος ἡ ἡμέρα, ὡς
 ἴστε, καὶ ἄλογος· ὡς ἂν οὖν ἐχεγλωττίας οὔσης οὔτε
 ῥησιμετερεῖν εἶχον ἡμερολεγδὸν οὐθ' ὡς ἕδρονομεισθαι (†)
 πυθόμενος δὲ ὅτι ὁ στρατηγὸς ὀπτὸς ἔστι, λαβὼν ἀρη-
 στα ἱμάτια εὐήτρια καὶ ἀφόρητα ὑποδήματα ἐξέφρησα
 ἱμαντόν. 10. εἰτ' εὐθύς ἐντυγχάνω δραβοῦχῳ τε καὶ ἱερο- 10
 φάντῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρρητοποιοῖς Δειλίαν σύρουσιν

- ἄγδην ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἔγκλημα ἐπάγοντας, ὅτι ὠνόμαζεν αὐτούς, καὶ ταῦτα εὖ εἰδὼς ὅτι ἐξ οὐπερ ὠσιώθησαν, ἀνώνυμοι τέ εἰσι καὶ οὐκέτι ὀνομαστοὶ ὡς ἂν ἱερώνυμοι ἤδη γεγενημένοι. ἐκάλει δ' οὖν μετ' ὀνόματος. Οὐκ οἶδα, ἦν δ' ἐγώ, ὃν λέγεις τὸν Λεινίαν. Ἔστιν, ἣ δ' ὅς, ἐν τοῖς³³⁶ σκιραφείοις ἐγκαψικίδαλος ἄνθρωπος τῶν αὐτοληκύθων καὶ τῶν αὐτοκαβδάλων, αἰεὶ κουριῶν, ἐνδρομίδας ὑποδοόμενος ἢ βανκίδας, ἀμφιμάσχαλον ἔχων. Τί οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ἔδωκέν ἀμηγρέπη δίκην ἢ λακπατήσας ὄχρετο; Καὶ μὴν ἐκεῖνός γε, ἦ δ' ὅς, ὁ τέως σαυλούμενος, ἤδη ἔμπεδος ἔστιν· ὁ γὰρ στρατηγὸς καίτοι ἀτιμαγελοῦντι καρπόδεσμά τε αὐτῷ περιθεις καὶ περιδέραιον ἐν ποδοκάκαις καὶ ποδοστράβαις ἐποίησεν εἶναι. ὥστε ἐνδεσμος ὢν ὑπέβδυλλέ³³⁷ τε ὁ κακοδαίμων ὑπὸ τοῦ δέους καὶ πορδαλέος ἦν καὶ
- 11 χρεῖματα ἀντίψυχα διδόναι ἤθελεν. 11. Ἐμὲ δέ, ἦ δ' ὅς ὁ Εὐδήμος, ὑπὸ τὸ ἀροκνεφές μετεστείλατο Λαμασίας ὁ πάλαι μὲν ἀθλητῆς καὶ πολυνίκης, νῦν δὲ ἤδη ὑπὸ γήρωσ ἐξαθλος ὢν. οἶσθα τὸν χαλκοῦν τὸν ἐστῶτα ἐν τῇ ἀγορᾷ. καὶ τὰ μὲν πιπτῶν τὰ δὲ εὖων διετέλεσεν. ἐξοικεῖν γὰρ ἔμελλε τήμερον εἰς ἀνδρὸς τὴν θυγατέρα³³⁸ καὶ ἤδη ἐκαλλύνον αὐτήν. εἶτα τερμερίον τι κακὸν ἐμπεσὸν διέκοψε τὴν ἑορτήν· ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Δίων, οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ λυπηθεῖς, μᾶλλον δὲ θεοισεχθρία σχεθεῖς ἀπήγξεν ἑαυτόν, καὶ εὖ ἴστε, ἀπωλώλει ἂν, εἰ μὴ ἐγὼ ἐπιστάς ἀπηγγόνισά τε αὐτὸν καὶ παρέλυσα τῆς ἐμβροχῆς, ἐπὶ πολὺ τε ὀκλαῖξ παρακαθήμενος ἐπίτυσκον τὸν ἄνθρωπον, βανκαλῶν καὶ διακωδωνίζων, μὴ πη ἔτι συνεχῆς εἴη τὴν φάρυγγα. τὸ δὲ μάλιστα ὀνήσαν ἐκεῖνο ἦν, ὅτι ἀμφοτέραις κατασχὼν αὐτοῦ τὰ ἄκρα διεπίεσα.
- 12 12. Μῶν ἐκεῖνον, ἦν δ' ἐγώ, φῆς Δίωνα τὸν καταπύγονα καὶ λακκοσχέαν, τὸν μύρτιωνα καὶ σχινοτρούκταν νεανίσκον, ἀναφλῶντα καὶ βλιμάζοντα, ἦν τινα πεῶδη καὶ πόσθωνα αἰσθηται; Βινέων ἐκεῖνός γε καὶ ληκα-³³⁹λέος, ἀλλὰ τοι γε τὴν θεόν, ἣ δ' ὅς ὁ Εὐδήμος θανμάσας — Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ αὐλῇ Σκοπάδειον ἔργον — ταύτῃ προσπεσόντες ὅ τε Λαμασίας καὶ

ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρεσβυτις ἤδη καὶ τὴν κεφαλὴν πολιὰς ἀκριβῶς ἰκέτευον ἐλεῆσαι σφᾶς· ἡ δὲ αὐτίκα ἐπένευσε, καὶ σῶς ἦν, καὶ νῦν Θεόδωρον, μᾶλλον δὲ περιφανῶς Ἀρτεμίδωρον ἔχουσι τὸν νεανίσκον. ἀνέθεσαν οὖν αὐτῇ τὰ τε ἄλλα καὶ βέλη καὶ τόξα, ὅτι χαίρει τούτοις· τοξότις γὰρ καὶ ἐκηβόλος καὶ τηλέμαχος ἡ Ἀρτεμις. 13. Πίνωμεν οὖν, ἡ δ' ὅς ὁ Μεγαλώνυμος, καὶ γὰρ καὶ λάγνον του-
 340 τονὶ παρηβηκότος ἤκω ὑμῖν κομίζων καὶ τροφαλίδας τυροῦ καὶ ἐλάας χαμαιπετεῖς — φυλάττω δ' αὐτὰς ὑπὸ σφραγίδι Φριπηδέστοις — καὶ ἄλλας ἐλάας νευστὰς καὶ πῆλινα ταυτὶ ποτήρια, ὀξύστρακα, εὐπυνδάκωτα, ὡς ἔξ αὐτῶν πίνωμεν, καὶ πλακοῦντα ἔξ ἐντέρων κρω-
 βυλώδη τὴν πλοκὴν. σὺ δ', ὦ παῖ, πλέον μοι τοῦ ὕδατος ἔγχει, ὡς μὴ καρηβαρεῖν ἀρξαίμην κατὰ σοι τὸν παιδο-
 βοσκὸν καλῶ ἐπὶ σέ· ἴστε γὰρ ὡς ὀδυνῶμαι καὶ διέμπι-
 λον ἔχω τὴν κεφαλὴν. 14. μετὰ δὲ τὸν πότον συνυθλή-
 14 σομεν οἶα καὶ ἅττα ἐώθαμεν· οὐ γὰρ ἄκαιρον δήπουθεν ἐν οἴνῳ φλύειν. Ἐπαινῶ τοῦτο, ἡν δ' ἐγώ, καὶ γὰρ ὅτι περ ὄφελός ἐσμεν τῆς ἀττικίσεως ἄκρον. Εὐ λέγεις, ἡ δ' ὅς ὁ Καλλικλῆς· τὸ γὰρ ἐρεσχηλεῖν ἀλλήλους συχνάκις λάλης
 341 Φηγάνη γίνεται. Ἐγὼ δέ, ἡ δ' ὅς ὁ Εὐδήμος, — κρύος γὰρ ἐστίν — ἦδιον ἂν εὐζωροτέρῳ πυκνὰ ἐπιψεκάζοιμι· καὶ γὰρ χειμοθνής εἰμι, καὶ χλιανθεῖς ἦδιον ἂν ἀκούοιμι τῶν χειροσόφων τούτων τοῦ τε αὐλήτου καὶ τῆς βαρβιτω-
 δοῦ. 15. Τί ταῦτα ἔφησθα, ὦ Εὐδήμη; ἡν δ' ἐγώ· ἀλο-
 15 γίαν ἡμῖν ἐπιτάττεις ὡς ἀστόμοις οὔσι καὶ ἀπεγλωτισ-
 μένοις; ἐμοὶ δὲ ἡ γλῶττά τε ἤδη λογᾶ καὶ δι' ἀνηγρόμην γε [ὡς] ἀρχαιολογήσων ὑμῖν καὶ κατανύμων ἀπὸ γλώττης ἅπαντας. ἀλλὰ σὺ τὸ ὅμοιον εἰργάσω με ὥσπερ εἴ τις ὀλκάδα τριάρμενον ἐν οὐρίῳ πλέουσαν, ἐμπεπνευματωμένον τοῦ ἀκατίου, εὐφοροῦσάν τε καὶ ἀκροχυματοῦσαν, ἔκτοράς τινας ἀμφιστόμους καὶ ἰσχάδας σιδηρᾶς ἀφείς καὶ νασι-
 342 πέδας ἀναχαιτίζοι τοῦ δρόμου τὸ ῥόδιον φθόνῳ τῆς εὐνη-
 μίας. Οὐκοῦν, ἡ δ' ὅς, σὺ μὲν, εἰ βούλει, πλεῖ καὶ νεῖ καὶ θεῖ κατὰ τοῦ κλύδωνος, ἐγὼ δὲ ἀπόγειος πίνων ἅμα ὥσπερ ὁ τοῦ Ὀμήρου Ζεὺς, ἡ ἀπὸ φαλάκρων ἢ ἀπὸ τῆς

ἀκουρανίας ὄψομαι διαφερόμενόν σε τε καὶ τὴν ναῦν
 πρὸ μνησθῆν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου κατοουρουμένην.“

- 16 16. ΑΥΚ. Ἄλις, ὦ Λεξιφάνης, καὶ ποτοῦ καὶ ἀναγνώ-
 σεως. ἐγὼ γοῦν ἤδη μεθύω σοι καὶ ναυτιῶ καὶ ἦν μὴ
 τάχιστα ἐξεμέσω πάντα ταῦτα ὁπόσα διεξελέλυθας, εὐ-
 ἴσθι, κορυβαντιάσειν μοι δοκῶ περιβομβούμενος ὑφ' ὧν
 κατεσκεδάσας μου ὀνομάτων. καίτοι τὸ μὲν πρῶτον γε-
 λᾶν ἐπῆει μοι ἐπ' αὐτοῖς, ἐπειδὴ δὲ πολλὰ καὶ πάντα
 ὅμοια ἦν, ἠλέουν σε τῆς κακοδαιμονίας ὄρων ἐς λαβύ-
 ρινθον ἄφικτον ἐμπεπτωκότα καὶ νοσοῦντα νόσον τὴν
 17 μεγίστην, μᾶλλον δὲ μελαγχολῶντα. 17. ζητῶ σὺν πρὸς
 ἑμαυτὸν ὁπόθεν τὰ τοσαῦτα κακὰ συνελέξω καὶ ἐν ὀπίσσω
 χρόνῳ καὶ ὅπου κατακλείσας εἶχες τοσοῦτον ἔσμον ἀτό-
 πων καὶ διαστρόφων ὀνομάτων, ὧν τὰ μὲν αὐτὸς ἐποίη-
 σας, τὰ δὲ κατορωρυγμένα ποθὲν ἀνασπῶν κατὰ τὸ
 λαμβεῖον

ὄλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς·

- τοσοῦτον βόρβορον συνερανίσας κατήντησάς μου μηδὲν ³⁴³
 σε δεινὸν ἐργασμένου. δοκεῖς δέ μοι μῆτε φίλον τινὰ ἢ
 οἰκειὸν εὖνον ἔχειν μῆτε ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ πώποτε καὶ
 παρρησίαν ἄγοντι ἐντετυχημένοι, ὅς τ' ἀληθὲς εἰπὼν ἔπαν-
 σεν ἂν σε ὑδέριφ μὲν ἐχόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ πάθους διαρ-
 ραγῆναι κινδυνεύοντα, σπαντῶ δὲ εὐσαρκον εἶναι δοκοῦν-
 τα καὶ εὐρωστίαν οἰόμενον τὴν συμφορὰν καὶ ὑπὸ μὲν
 τῶν ἀνοήτων ἐπαινούμενον ἀγνοοῦντων ἢ πάσχεις, ὑπὸ
 18 δὲ τῶν πεπαιδευμένων εἰκότως ἐλεοῦμενον. 18. ἀλλ' ἐς
 καλὸν γὰρ τουτονὶ Σώπολι ὄρω τὸν ἰατρὸν προσιώντα,
 φέρε τούτῳ ἐγγειρίσαντές σε καὶ διαλεχθέντες ὑπὲρ τῆς
 νόσου ἴασιν τινὰ σοι εὐρώμεθα· συνετός γὰρ ἀνὴρ καὶ
 πολλοὺς ἤδη παραλαβὼν ὥσπερ σὲ ἡμιμανεῖς καὶ κορυ-
 ζῶντας ἀπήλλαξεν ἐγγέας φάρμακον. χαῖρε, Σώπολι, καὶ
 τουτονὶ Λεξιφάνην παραλαβὼν ἑταῖρον, ὡς οἶσθα, ἡμῖν
 ὄντα, λήρω δὲ νῦν καὶ ξένη περὶ τὴν φωνὴν νόσῳ ξυόν-
 τα καὶ κινδυνεύοντα ἤδη τελέως ἀπολωλέναι σῶσον ἐνί
 γέ τῳ τρόπῳ.

- 19 19. ΑΕΞ. Μὴ ἐμέ, Σώπολι, ἀλλὰ τουτονὶ Λυκίον,

34 ὃς περιφανῶς μακροῦ καὶ ἄνδρας πεφρενωμένους ὀλισθο-
 γνημονεῖν οἶεται καὶ κατὰ τὸν Μησάρχου τὸν Σάμιον
 σιωπὴν καὶ γλωτταργίαν ἡμῖν ἐπιβάλλει. ἀλλὰ μὰ τὴν
 ἀναίσχυτον Ἀθηναίαν καὶ τὸν μέγαν Θηριομάχον Ἡρα-
 κλέα οὐδ' ὄσον τοῦ γρῦ καὶ τοῦ φρεῖ φροντιοῦμεν αὐ-
 τοῦ ὅττειύμαι γοῦν μηδὲ θλίως ἐντυγχάνειν αὐτῷ. ἔοικα
 δὲ καὶ θινανλήσειν τοιαῦτα ἐπιτιμῶντος ἀκούων. καὶ ἤδη
 γε ἄπειμι παρὰ τὸν ἑταῖρον Κλεινίαν, ὅτι πυνθάνομαι
 χρόνον ἤδη ἀκάθαρτον εἶναι αὐτῷ τὴν γυναῖκα καὶ ταύ-
 τὴν νοσεῖν, ὅτι μὴ ῥεῖ. ὥστε οὐκέτι οὐδ' ἀναβαίνει αὐ-
 τήν, ἀλλ' ἄβατος καὶ ἀνήροτός ἐστι.

20. ΣΩΠ. Τί δὲ νοσεῖ, ὦ Ανκίνε, Λεξιφάνης; 20

ΑΥΚ. Αὐτὰ ταῦτα, ὦ Σώπολι. οὐκ ἀκούεις οἷα
 φθέγγεται; καὶ ἡμᾶς τοὺς νῦν προσομιλοῦντας καταλι-
 πῶν ὡς πρὸ χιλίων ἐτῶν ἡμῖν διαλέγεται διαστρέφων τὴν
 γλώτταν καὶ ταυτὶ τὰ ἀλλόκοτα συντιθεῖς καὶ σπουδῆν
 345 ποιοῦμενος ἐπ' αὐτοῖς, ὡς δὴ τι μέγα ὄν, εἴ τις ξενίζοι
 καὶ τὸ καθεσθηκὸς νόμισμα τῆς φωνῆς παρακόπτοι.

ΣΩΠ. Μὰ τί οὐ μικρὰν τινα λέγεις τὴν νόσον, ὦ
 Ανκίνε. βοηθητέα γοῦν τῷ ἀνδρὶ πάση μηχανῇ καὶ —
 κατὰ θεὸν γὰρ τῶν χολώντων τινὶ φάρμακον τουτὶ κερα-
 σάμενος ἀπήειν, ὡς πῶν ἐμέσειε — φέρε πρῶτος αὐτὸς
 πιθι, ὦ Λεξιφάνης, ὡς ἔγιγς ἡμῖν καὶ καθαρὸς γένοιτο
 τῆς τοιαύτης τῶν λόγων ἀτοπίας κενωθεῖς. ἀλλὰ πεί-
 σθητί μοι καὶ πιθι καὶ ῥάων ἔση.

ΛΕΞ. Οὐκ οἶδ' ὃ καὶ δράσετέ με, ὦ Σώπολι, σύ τε
 καὶ Ανκίνοσ, πιπίσχορτες τουτοῦ τοῦ φαρμάκου. δέδοικα
 γοῦν μὴ πῶμα γένοιτό μοι τουτοῦ τῶν λόγων τὸ πῶμα.

ΑΥΚ. Πιθι καὶ μὴ μέλλε, ὡς ἀνθρώπινα ἤδη φρο-
 νοίης καὶ λέγοις.

ΛΕΞ. Ἴδού πείθομαι καὶ πίομαι. φεῦ, τί τουτο;
 πολὺς ὁ βορβορυγμός. ἐγγαστρίμυθόν τινα ἔοικα πε-
 πωκέναι.

21. ΣΩΠ. Ἄρξαι δὴ ἐμεῖν. βαβαῖ. πρῶτον τουτὶ τὸ 21
 μῶν, εἶτα μετ' αὐτὸ ἐξελέλυθε τὸ κᾶτα, εἶτα ἐπ' αὐτοῖς
 τὸ ἦ δ' ὅς καὶ ἀμηγέπη καὶ λῶστε καὶ δῆπουθεν καὶ συνε-

χές τὸ ἄττα. βίασαι δ' ὅμως, κάθες ἐς τὴν φάρυγγα τοῖς δακτύλους. οὐδέπω τὸ ἴκταρ ἐμήμεκας οὐδὲ τὸ σκορδινασθαι οὐδὲ τὸ τευτάζεσθαι οὐδὲ τὸ σκύλεσθαι. πολλά ἐτι ὑποδέδυκε καὶ μεστή σοι αὐτῶν ἢ γαστήρ. ἄμεινον δέ, εἰ καὶ κάτω διαχωρήσειεν ἕνια· ἢ γοῦν σιληπορδία μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται συνεκπεσοῦσα μετὰ τοῦ πνεύματος. ἀλλ' ἤδη μὲν καθαρὸς οὔτοσί πλην εἴ τι μεμνήσκην ὑπόλοιπον ἐν τοῖς κάτω ἐντέροις. σὺ δὲ τὸ μετὰ τοῦτο παραλαβὼν αὐτόν, ὦ Λυκίνε, μεταπαιδεύε καὶ δίδασκε ἅ γρη λέγειν.

- 22 22. ΛΥΚ. Οὕτω ποιήσομεν, ὦ Σώπολι, ἐπειδήπερ ἡμῖν προωδοπεποιήται τὰ παρὰ σοῦ· καὶ πρὸς σὲ τὸ λοιπόν, ὦ Λεξιφάνες, ἢ συμβουλή. εἴπερ ἄρ' ἐθέλεις ὡς ἀληθῶς ἐπαινεῖσθαι ἐπὶ λόγοις κὰν τοῖς πλήθεσιν εὐδοκίμειν, τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα φεῦγε καὶ ἀποτρέπον, ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ τῶν ἀρίστων ποιητῶν καὶ ὑπὸ διδασκάλους αὐτοὺς ἀναγνοὺς μέτιθι ἐπὶ τοὺς δῆτορας καὶ τῇ ἐκείνων φωνῇ συντραφεῖς ἐπὶ τὰ Θουκυδίδου καὶ Πλάτωνος ἐν καιρῷ μέτιθι, πολλὰ καὶ τῇ καλῇ κωμῳδίᾳ καὶ τῇ σεμνῇ τραγῳδίᾳ ἐγγυμνασάμενος· παρὰ γὰρ τούτων ἅπαντα τὰ κάλλιστα ἀπανθισάμενος ἔσῃ τις ἐν λόγοις· ὡς νῦν γε ἐλελήθεις σαυτὸν τοῖς ὑπὸ τῶν κοροπλάθων ἐς τὴν ἀγορὰν πλαττομένοις ἰοικώς, κεχρωσμένος μὲν τῇ μίλτῳ καὶ τῷ κτανῷ, τὸ δ' ἐνδοθεν πῆλινός τε καὶ εὐθροπτος ὢν.
- 23 23. ἔὰν ταῦτα ποιῆς πρὸς ὀλίγον τὸν ἐπὶ τῇ ἀπαιδευσίᾳ ἔλεγχον ὑπομείνας καὶ μὴ αἰδεσθῆς μεταμανθάνων, θαρρῶν ὁμιλήσεις τοῖς πλήθεσι καὶ οὐ καταγελασθήσῃ ὥσπερ νῦν οὐδὲ διὰ στόματος ἐπὶ τὸ χεῖρον τοῖς ἀρίστοις ἔσῃ, Ἑλληνα καὶ Ἀτικὸν ἀποκαλούντων σε τὸν μηδὲ βαρβάρων ἐν τοῖς σαφesiάτοις ἀριθμείσθαι ἄξιον. πρὸ πάντων δὲ ἐκεῖνο μὲνησό μοι, μὴ μιμείσθαι τῶν ὀλίγων πρὸ ἡμῶν γενομένων σοφιστῶν τὰ φαυλότατα μηδὲ περιεσθίειν ἐκεῖνα ὥσπερ νῦν, ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα καταπατεῖν, ζηλοῦν δὲ τὰ ἀρχαῖα τῶν παραδειγμάτων. μηδέ σε θελγέτωσαν αἱ ἀνεμῶναί τῶν λόγων, ἀλλὰ κατὰ τὸν τῶν ἀθλητῶν νόμον ἢ στερεὰ σοι τροφή συνήθης ἔστω,

μάλιστα δὲ Χάρισι καὶ σαφηνείᾳ θῦε, ὧν πάμπολυ λίαν
 τῶν ἀπολέλειψο. 24. καὶ ὁ τυφὸς δὲ καὶ ἡ μεγαλαυχία 24
 καὶ ἡ κακοήθεια καὶ τὸ βρενθῆσθαι καὶ λαρυγγίζειν
 ἀπέστω καὶ τὸ διασιλλαινεῖν τὰ τῶν ἄλλων καὶ οἶεσθαι
 ὅτι πρῶτος ἔση αὐτός, ἦν τὰ πάντων συκοφαντῆς. καὶ
 μὴν κἀκεῖνο οὐ μικρόν, μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον ἀμαρτά-
 νεις, ὅτι οὐ πρότερον τὰς διαγοίας τῶν λέξεων προ-
 παρεσκευασμένος ἔπειτα κατακοσμεῖς τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς
 ὀνόμασιν, ἀλλ' ἦν που ῥῆμα ἔκφυλον εὐρησῆς ἢ αὐτὸς
 πλάσασμένος οἰηθῆς εἶναι καλόν, τούτῳ ζητεῖς διάνοιαν
 ἐφαρμόσαι καὶ ζημίαν ἡγήῃ, ἂν μὴ παραβύσης αὐτό ποι,
 319 κἂν τῷ λεγομένῳ μηδ' ἀναγκαῖον ἦ, οἷον προῖν τὸν θυ-
 μάλωπα οὐδὲ εἰδῶς ὅ τι σημαίνει, ἀπέρριψας οὐδὲν ἔοι-
 κότα τῷ ὑποκειμένῳ. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται πάντες ἐτεθή-
 πεσαν ὑπὸ τοῦ ξένου πληγέντες τὰ ὦτα, οἱ πεπαιδευμένοι
 δὲ ἐπ' ἀμφοτέροις καὶ σοὶ καὶ τοῖς ἐπαινοῦσιν ἐγέλων.
 25. τὸ δὲ πάντων καταγελαστότατον ἐκεῖνό ἐστιν, ὅτι 25
 ὑπεράττικος εἶναι ἀξιῶν καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀρχαιότα-
 τον ἀπηρεθισμένος τοιαῦτα ἔνια, μᾶλλον δὲ τὰ πλεῖστα
 ἐγκαταμιγνύεις τοῖς λόγοις, ἃ μὴδὲ παῖς ἄρτι μανθάνων
 ἀγνοήσειεν ἂν· οἷον ἐκεῖνα πῶς οἶει κατὰ γῆς δύναι
 ἠγρόμην ἀκούων σου ἐπιδεικνυμένον, ὅτε χιτώνιον μὲν
 καὶ τὸ ἀνδρείον ἴσον λέγεσθαι, δουλάρια δὲ καὶ τοὺς ἄρ-
 ρενας τῶν ἀκολούθων ἀπεκάλες, ἃ τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι
 χιτώνιον μὲν γυναικὸς ἐσθῆς, δουλάρια δὲ τὰ θῆλευ κα-
 λούσι; καὶ ἄλλα πολὺ τούτων προφανέστερα, οἷον τὸ
 ἵπτατο καὶ τὸ ἀπαντώμενος καὶ τὸ καθεσθεῖς οὐδὲ μετοι-
 κικὰ τῆς Ἀθηναίων φωνῆς. ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ποιητὰς ἐπαι-
 νοῦμεν τοὺς κατάγλωττα γράφοντας ποιήματα. τὰ δὲ σά,
 350 ὡς περὶ μέτροις παραβάλλειν, καθάπερ ὁ Λωσιάδα βω-
 μὸς ἂν εἴη καὶ ἡ τοῦ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα, καὶ εἴ τις
 ἔτι τούτων τὴν φωνὴν κακοδαιμονέστερος. ἂν ταῦτα ζη-
 λώσης καὶ μεταμάθῃς, ἄριστα βεβουλευμένος ὑπὲρ σεαυ-
 τοῦ ἔση ἦν δὲ λάθῃς αὐθις ἐς τὴν λιχνηίαν κατολισθῶν,
 ἐμοὶ μὲν ἀποπεπλήρωται ἡ παραίνεσις, σὺ δὲ σεαυτὸν
 αἰτιάσῃ, ἂν γε καὶ ξυνηῆς χεῖρων γεγόμενος.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ.

- 1 1. ΠΑΜΦΙΛΙΟΣ. Πόθεν, ὦ Λυκίνε, [ἦ] τί γε λῶν ἡμῖν ἀφιῶται; ἀεὶ μὲν γὰρ φαιδρὸς ὢν τυγχάνεις· τουτὶ δὲ πλέον τοῦ συνήθους εἶναι μοι δοκεῖ, ἐφ' ὅτι μηδὲ κατέχειν δυνατὸς εἶ τὸν γέλωτα.
- ΛΥΚΙΝΟΣ. Ἐξ ἀγορᾶς μὲν ἦκω σοι, ὦ Πάμφιλε. τοῦ γέλωτος δὲ αὐτίκα κοινωνὸν ποιήσομαι σε, ἣν ἀκούσης οἷα δίκη δικαζομένη παρεγερόμην, φιλοσόφων πρὸς ἀλλήλους ἐριζόντων.
- ΠΑΜΦ. Καὶ τοῦτο μὲν ὡς ἀληθῶς γελοῖον λέγεις τὸ φιλοσοφοῦντας δικάζεσθαι πρὸς ἀλλήλους, δέον, εἰ καὶ τι μέγα εἶη, κατ' εἰρήνην ἐν σφίσι διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα.
- 2 2. ΛΥΚ. Πόθεν, ὦ μακάριε, κατ' εἰρήνην ἐκείνοι, οἳ γε ξυμπεσόντες ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσεκέδασαν ἀλλήλων κεκραγότες καὶ ὑπερδιατεινομενοί;
- ΠΑΜΦ. Ἦ που, ὦ Λυκίνε, περὶ τῶν λόγων διεφέροντο τὰ συνήθη ταῦτα ἑτερόδοξοι τυγχάνοντες;
- ΛΥΚ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἑτεροῖόν τι τοῦτο ἦν· ὁμοδοξοὶ γὰρ ἄμφω καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων. δίκη δὲ ὅμως συνεισιτήκει καὶ δικασταὶ ψηφοφοροῦντες ἦσαν οἱ ἄριστοι καὶ πρεσβύτατοι καὶ σοφώτατοι τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐφ' ὧν ἂν τις ἠδέσθῃ παρὰ μέλος τι φθεγγόμενος, οὐχ ὅπως ἐς τοσαύτην ἀναισχυντίαν τραπόμενος.
- ΠΑΜΦ. Οὐκοῦν λέγοις ἂν ἤδη τὸ κεφάλαιον τῆς δίκης, ὡς καὶ αὐτὸς εἰδείην ὃ τι σοὶ τὸ κεινηκὸς εἶη τὸν τοσοῦτον γέλωτα.
- 3 3. ΛΥΚ. Συντέτακται μὲν, ὦ Πάμφιλε, ὡς οἶσθα, 352 ἐκ βασιλέως μισθοφορὰ τις οὐ φαύλη κατὰ γένη τοῖς φιλοσόφοις, Στωϊκοῖς λέγω καὶ Πλατωνικοῖς καὶ Ἐπικουρείοις, ἔτι δὲ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ περιπάτου, τὰ ἴσα τοῦτοις ἅπασιν. Ἔδει δὲ ἀποθανόντος αὐτῶν τινος ἄλλον ἀντικαθίστασθαι δοκιμασθέντα ψήφῳ τῶν ἀρίστων. καὶ τὰ ἄλλα οὐ βοεῖη τις ἦν κατὰ τὸν ποιητὴν οὐδὲ ἱερέϊον, ἀλλὰ μύριαι κατ' ἑκατὸν, ἐφ' ᾗτε συνεῖναι τοῖς νέοις.

ΠΑΜΦ. Οἶδα ταῦτα· καὶ τινὰ φασιν αὐτῶν ἔναγ-
 353χος ἀποθανεῖν, τῶν Περιπατητικῶν, οἶμαι, τὸν ἕτερον.

ΛΥΚ. Αὐτῆ, ὦ Πάμφιλε, ἢ Ἐλένη, ὑπὲρ ἧς ἐμο-
 νομάχουν πρὸς ἀλλήλους. καὶ ἄχρι γε τούτου γελοῖον
 οὐδὲν ἦν ἐκείνοις ἢ τὸ φιλοσόφους εἶναι φάσκοντας καὶ
 χρημάτων καταφρονεῖν ἔπειτα ὑπὲρ τούτων ὡς ὑπὲρ πα-
 τρίδος κινδυνεύουσης καὶ ἱερῶν πατρῶων καὶ τάφων
 προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι.

ΠΑΜΦ. Καὶ μὴν καὶ δόγμα τοῦτό γέ ἐστι τοῖς
 Περιπατητικοῖς, τὸ μὴ σφόδρα καταφρονεῖν χρημάτων,
 ἀλλὰ τρίτον ἀγαθὸν τοῦτο οἶεσθαι.

354 **ΛΥΚ.** Ὁρθῶς λέγεις. φασὶ γὰρ οὖν ταῦτα, καὶ κατὰ
 τὰ πάτρια ἐγένετο αὐτοῖς ὁ πόλεμος. 4. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ 4
 ἤδη ἄκουε. πολλοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι τὸν ἐπιτάφιον τοῦ
 ἀποθανόντος ἐκείνου ἠγωνίζοντο· δύο δὲ μάλιστα ἦσαν
 οἱ ἀμφήριστοι αὐτῶν, Διοκλῆς τε ὁ πρεσβύτερος — οἶσθα
 ὄν λέγω, τὸν ἐριστικόν — καὶ Βαγῶας ὁ εὐνούχος εἶναι
 δοκῶν. τὰ μὲν οὖν τῶν λόγων προηγήμιστο αὐτοῖς καὶ
 τὴν ἐμπειρίαν ἐκάτερος τῶν δογμάτων ἐπεδέδεικτο καὶ
 ὅτι τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῶν ἐκείνου δοκούντων εἶχετο·
 καὶ μὰ τὸν Δί' οὐδέτερος αὐτῶν ἀμείνων ἦν. 5. τὸ δ' οὖν 5
 τέλος τῆς δίκης ἐς τοῦτο περιέστη· ἀφρέμενος γὰρ ὁ Διο-
 κλῆς τοῦ δεικνύειν τὰ αὐτοῦ μετέβαιεν ἐπὶ τὸν Βαγῶαν
 καὶ διελέγγειν ἐπειράτο μάλιστα τὸν βίον αὐτοῦ· κατὰ
 ταῦτα δὲ καὶ ὁ Βαγῶας ἀντεξήταξε τὸν ἐκείνου βίον.

ΠΑΜΦ. Εἰκότως, ὦ Λυκίνε· καὶ τὰ πλείω γε τοῦ
 λόγον περὶ τούτου μᾶλλον ἔχρην εἶναι αὐτοῖς· ὡς ἔγωγε,
 εἰ δικάζων ἐτύγχανον, ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ τὸ πλεῖον διατρέ-
 ψαι ἂν μοι δοκῶ τὸν ἄμεινον βιοῦντα μᾶλλον ἢ τὸν ἐν
 τοῖς λόγοις αὐτοῖς προχειρότερον ζητῶν καὶ οἰκειότερον
 τῇ νίκῃ νομίζων.

6. **ΛΥΚ.** Εὖ λέγεις καὶ μετ' ὁμότηρον ἐν τούτῳ ἔχεις. 6
 355 ἐπεὶ δὲ ἅλις μὲν εἶχον βλασφημιῶν, ἅλις δὲ ἐλέγχων, τὸ
 τελευταῖον ἤδη ὁ Διοκλῆς ἔφη, μηδὲ τὴν ἀρχὴν θεμιτὸν
 εἶναι τῷ Βαγῶα μεταποιεῖσθαι φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπ'
 αὐτῆ ἀριστείων εὐνούχῳ γε ὄντι, ἀλλὰ τοὺς τοιούτους

οὐχ ὅπως τούτων ἀποκεκλεισθαι ἤξιον, ἀλλὰ καὶ ἱερῶν [αὐτῶν] καὶ περιρραντηρίων καὶ τῶν κοινῶν ἀπάντων συλλόγων, δυσσιώνιστόν τι ἀποφαίνων καὶ δυσάντητον θέαμα, εἴ τις ἔωθεν ἑξῶν ἐκ τῆς οἰκίας ἴδοι τοιοῦτον τινα. καὶ πολὺς ἦν ὁ περὶ τούτου λόγος, οὔτε ἄνδρα οὔτε γυναῖκα εἶναι τὸν εὐνοῦχον λέγοντος, ἀλλὰ τι σύνθετον καὶ μικτὸν καὶ τερατώδες ἔξω τῆς ἀνθρωπείας φύσεως.

ΠΑΜΦ. Καινόν γε τὸ ἐγκλημα φής, ὦ *Λυκίνε*, καὶ ἤδη γελᾶν καὶ αὐτός, ὃ ἑταῖρε, προαγομαὶ τῆς παραδόξου ταύτης κατηγορίας ἀκούων. τί δ' οὖν ἄτερος; ἄρα τὴν ἡσυχίαν ἤγαγεν, ἢ τι πρὸς ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀντειπεῖν ἐτόλμησεν;

- 7 **ΛΥΚ.** Τὰ μὲν πρῶτα ὑπ' αἰδοῦς καὶ δειλίας — οἰκτεῖον γὰρ αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον — ἐπὶ πολὺν ἔσιώπα καὶ ἡρῶθρία καὶ ἰδίῳ φανερός ἦν, τέλος δὲ λεπτόν τι καὶ γυναικίον φθρυξάμενος οὐ δίκαια ποιεῖν ἔφη τὸν Διοκλέα φιλοσοφίας ἀποκλείοντα εὐνοῦχον ὄντα, ἧς καὶ γυναιξὶ μετεῖναι καὶ παρήγοντο Ἀσπασία καὶ Διοτίμα καὶ Θαρρηλία συνηγορήσουσαι αὐτῷ, καὶ τις Ἀκαδημαϊκός³⁵⁸ εὐνοῦχος ἐκ Κελτῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εἰδοκιμήσας ἐν τοῖς Ἑλλήσιν. ὁ Διοκλῆς δὲ κάκεινον αὐτόν, εἵπερ ἦν καὶ τῶν ὁμοίων μετεποιεῖτο, εἶρξεν ἂν οὐ καταπλεγίς αὐτοῦ τὴν παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαν καὶ τινὰς καὶ αὐτὸς ἀπεμνημόνευε λόγους καὶ πρὸς ἐκείνον ὑπὸ τε Στωϊκῶν καὶ Κυνικῶν μάλιστα εἰρημένους πρὸς τὸ γελιοῦτερον
- 8 ἐπὶ τῷ ἀτελεῖ τοῦ σώματος. 8. ἐν τούτοις ἦν τοῖς δικασταῖς ἢ διατριβῇ καὶ τὸ κεφάλαιον ἤδη τοῦ σκέματος τοῦτο ἐτύγγανεν ὄν, εἰ δοκίμαστέος εὐνοῦχος ἐπὶ φιλοσοφίᾳ παραγγέλλων καὶ νέων προστασίαν ἐγχειρισθῆναι ἀξιῶν· τοῦ μὲν [καὶ σχῆμα] καὶ σώματος εὐμοιρίαν προσεῖναι φιλοσόφῳ δεῖν λέγοντος, καὶ τὸ μέγιστον, πώγωνα βαθὺν ἔχειν αὐτόν καὶ τοῖς προσιούσι καὶ μανθάνειν βουλομένοις ἀξιοπίστον καὶ πρόποντα ταῖς μυρίαις, ὡς χρὴ παρὰ βασιλέως ἀποφέρεσθαι, — τὸ δὲ τοῦ εὐνοῦχου καὶ τῶν βακῆλων χειρὸν εἶναι· τοὺς μὲν γὰρ κἂν πεπειρά-

σθαί ποτε ἀνδρείας, τοῦτον δὲ ἐξ ἀρχῆς εὐθύς ἀποκε-
κόφθαι καὶ ἀμφίβολόν τι ζῆρον εἶναι κατὰ ταῦτα ταῖς
κορώναις, αἱ μὴτε περιστεραῖς μῆτε κόραξιν ἐναριθμοῖν-
το ἂν — 9. τοῦ δὲ οὐ σωματικὴν λέγοντος εἶναι τὴν κρίσιν, 9
ἀλλὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς γνώμης ἐξέτασιν δεῖν γίνεσθαι
καὶ τῆς τῶν δογμάτων ἐπιστήμης. εἰθ' ὁ Ἀριστοτέλης
ἐκαλεῖτο μάρτυς τοῦ λόγου εἰς ὑπερβολὴν θανάσας Ἑρ-
μείαν τὸν εὐνούχον τὸν ἐκ τοῦ Ἀταρνέως τύραννον ἄχρι
τοῦ καὶ θύειν αὐτῷ κατὰ ταῦτα τοῖς θεοῖς. καὶ τι καὶ
ἐτόλμα προστιθέναι ὁ Βαγώας τοιοῦτον, ὡς πολὺ ἐπιτη-
δειότερος τοῖς νέοις εὐνούχος διδάσκαλος οὐδὲ διαβολὴν
τινα πρὸς αὐτοὺς ἐνδέξασθαι δυνάμενος οὐδὲ τὸ τοῦ
Σωκράτους ἐκεῖνο ἐγκλημα παθεῖν ἂν ὡς διαφθεῖρων
τὰ μειράκια. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐς τὸ ἀγένειον μάλιστα ἐσκώφη,
χαριέντως τοῦτο, ὡς γοῦν ᾤετο, προσέρριψεν. „Εἰ γὰρ
358 ἀπὸ πώγωνος“, ἔφη, „βαθέος κρίνεσθαι δεοὶ τοὺς φιλοσο-
φοῦντας, τὸν τράγον ἂν δικαιότερον προκριθῆναι πάν-
των.“ 10. ἐν τούτῃ τρίτος ἄλλος παρεστώς — τὸ δὲ ὄνομα 10
ἐν ἀφανεί κείσθω — „Καὶ μὲν“, ἔφη, „ὧ ἄνδρες δικασταί,
οὔτοις ὁ τὰς γνάθους λείως καὶ τὸ φῶνῆμα γυναικεῖος
καὶ τὰ ἄλλα εὐνούχῳ ἰσοικῶς εἰ ἀποδύσαιτο, πάνυ ἀνδρείος
ὑμῖν φανείται, εἴ γε μὴ ψεύδονται οἱ περὶ αὐτοῦ λέγον-
τες, ὅτι καὶ μοιχὸς ἐάλω ποτέ, ὡς ὁ ἄξων φησί, ἄρθρα ἐν
ἄρθροις ἔχων· ἀλλὰ τότε μὲν ἐς τὸν εὐνούχον ἀναφυ-
γῶν καὶ τοῦτο κρησφύγετον εὐρόμενος ἀφείδη, ἀπιστη-
σάντων τῇ κατηγορίᾳ τῶν τότε δικαστῶν ἀπὸ γε τῆς φα-
νεραῆς ὄψεως· νῦν δὲ κἂν παλινορθῆσαι μοι δοκεῖ τοῦ
προκειμένου μισθοῦ ἕνεκα“. 11. τούτων δὲ λεγομένων 11
παρὰ πάντων μὲν γέλως ἐγίνετο, ὡς τὸ εἰκός. Βαγώας
δὲ μᾶλλον ἐταράττετο καὶ παντοῖος ἦν ἐς μωρία τραπόμε-
νος χρώματα καὶ ψυχρῷ τῷ ἰδρωτὶ ῥεόμενος, καὶ οὔτε
συγκατατίθεσθαι τῷ περὶ τῆς μοιχείας ἐγκλήματι καλῶς
ἔχειν ᾤετο οὔτε ἄχρειον αὐτῷ τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐς
τὸν παρόντα ἀγῶνα ἡγεῖτο εἶναι.

ΠΑΜΦ. Γελοῖα, ὧ Ἀνκίρε, ὡς ἀληθῶς ταῦτα καὶ
ἔοικεν οὐ τὴν τυχοῦσαν ὑμῖν διατριβὴν παρεσχῆσθαι. τὸ

δ' οὐν τέλος τί ἐγένετο καὶ πῶς ἔγνωσαν ὑπὲρ αὐτῶν οἱ δικασταί;

- 12 12. ΛΥΚ. Οὐχ ὁμόψηφοι πάντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ μὲν ἠξίουσαν ἀποδύσαντας αὐτὸν ὡσπερ τοὺς ἀργυρωνήτους ἐπισκοπεῖν, εἰ δύναται φιλοσοφεῖν τὰ γε πρὸς τῶν ὄρχεων· οἱ δὲ ἔτι γελοιότερον μεταστελαιμένους τινὰ τῶν ἐξ οἰκῆματος γυναικῶν κελεύειν αὐτὸν συνεῖναι καὶ ὀπνίειν, καὶ τινα τῶν δικαστῶν τὸν πρεσβυτάτον τε καὶ πιστότατον ἐφρεσιῶτα ὄραν, εἰ φιλοσοφεῖ. μετὰ δὲ ἐπεὶ πάντας ὁ γέλωσ καταῖχε καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ τὴν γαστέρα ἤλγει βραττόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ἔγνωσαν ἀναπόμπιμον ἐς τὴν
- 13 Ἰταλίαν ἐκπέμψαι τὴν δίκην. 13. καὶ τὴν ἄτερος μὲν πρὸς τὴν τῶν λόγων ἐπίδειξιν, ὡς φασι, γυμνάζεται καὶ παρασκευάζεται καὶ κατηγορίαν συγκροτεῖ καὶ τὸ τῆς μοιχείας ἔγκλημα ὑποκινεῖ ἐναντιώτατον αὐτῷ, καὶ οὗτος κατὰ τοὺς φαύλους τῶν ῥητόρων τοῦτο ποιῶν καὶ ἐς τοὺς ἀνδρας τὸν ἀντίδικον ἐκ τοῦ ἐγκλήματος καταλέγων· τῷ Βαγῶα δὲ ἕτερα, ὡς φασι, μέλει καὶ ἀνδρίζεται τὰ πολλὰ καὶ διὰ χειρὸς ἔχει τὸ πρᾶγμα καὶ τέλος κρατήσκειν ἐλπίζει, ἣν ἐπιδείξει ὡς οὐδὲν χείρων ἐστὶ τῶν τὰς ἵππους ἀναβαινόντων ὄνων. αὕτη γάρ, ὡς ἑταῖρε, φιλοσοφίας ἀρίστη κρίσις ἔοικεν εἶναι καὶ ἀπόδειξις ἀναντίλεκτος. ὥστε καὶ τὸν υἱὸν — ἔτι δέ μοι κομιδῇ νέος ἐστίν — εὐξαίμην ἂν οὐ τὴν γνώμην οὐδὲ τὴν γλῶτταν ἀλλὰ τὸ αἰδοῖον ἔτοιμον ἐς φιλοσοφίαν ἔχειν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ.

360

- 1 1. Ἀμφί τε οὐρανοῦ ἀμφί τε ἀστέρων ἡ γραφή, οἷα αὐτῶν ἀστέρων οὐδ' αὐτοῦ πέρι οὐρανοῦ, ἀλλὰ μαντείας καὶ ἀληθείης, ἣ δὴ ἐκ τούτων ἐς ἀνθρώπων βίον ἔρχεται. ὁ δέ μοι λόγος οὐχ ὑποδημοσύνην ἔχει οὐδὲ διδασκαλίην ἐπαγγέλλεται, ὅπως ταύτην τὴν μαντοσύνην

διενεκτέον, ἀλλὰ μέμφομαι ὀκόσοι σοφοὶ ἔοντες τὰ μὲν
 ἄλλα ἐπασκέουσι καὶ πᾶσι τοῖς ἑωυτῶν ἀπηγέονται, μού-
 νην δ' ἀστρολογίην οὔτε τιμέουσι οὔτε ἐπασκέουσι. 2. ἢ 2
 μὲν ὧν σοφίη παλαιή οὐδὲ νέον ἐς ἡμέας ἀπίκετο, ἀλλ'
 ἔστιν ἔργον ἀρχαίων βασιλέων Θεοφιλέων. οἱ δὲ νῦν ἀμα-
 361 θήη καὶ ἑαθυμῆ καὶ προσέτι μισοπονή κείνοισί τε ἀντί-
 ξοα φρονέουσι καὶ εὐτ' ἂν ἀνδράσιν ἐπικυρέωσι ψεύ-
 δεα μαντευομένοισι, ἄστρον τε κατηγορέουσι καὶ αὐτὴν
 ἀστολογίην μισέουσι, οὐδέ μιν οὔτε ὑγία οὔτε ἀληθέα
 νομίζουσιν, ἀλλὰ λόγον ψευδέα καὶ ἀνεμώλιον, οὐ δι-
 καίως, ἐμοὶ δοκέει, φρονέοντες· οὔτε γὰρ τέκτονος αἰδρή
 τεκτοσύνης αὐτῆς ἀφυτῆ οὔτε αὐλητέω ἀμουσίη μουσι-
 κῆς ἀσοφίη, ἀλλ' οἱ μὲν ἀμαθῆες τῶν τεχνῶν, ἐκάστη
 δ' ἐν ἑωυτῇ σοφίη. 3. πρῶτον μὲν ὧν Αἰθίοπες τόνδε τὸν 3
 λόγον ἀνθρώποισι κατεστήσαντο. αἰτίη δὲ αὐτέοισι τὰ
 μὲν ἢ σοφίη τοῦ ἔθνεος — καὶ γὰρ τᾶλλα τῶν ἄλλων σο-
 φώτεροι Αἰθίοπες — τὰ δὲ καὶ τῆς οἰκῆσιος ἢ εὐμοιρίη·
 αἰεὶ γὰρ σφέας εὐδίη καὶ γαληναίη περικέεται· οὐδὲ τῶν
 τοῦ ἔτεος τροπέων ἀνέχονται, ἀλλ' ἐν μιῇ ὥρῃ οἰκέου-
 362 σιν. ἰδόντες ὧν πρῶτα τὴν σεληναίην οὐκ ἐς πάμπαν
 ὁμοίην φαινομένην, ἀλλὰ πολυειδέα τε γιγνομένην καὶ
 ἐν ἄλλοτε ἄλλη μορφῇ τρεπομένην, ἐδόκεον αὐτέοισι τὸ
 χρῆμα θωύματος καὶ ἀπορίης ἄξιον. ἐνθεν δὲ ζητέοντες
 εὔρον τοῦτων τὴν αἰτίην, ὅτι οὐκ ἴδιον τῇ σεληναίῃ τὸ
 φέγγος, ἀλλὰ οἱ παρ' ἡελίου ἔρχεται. 4. εὔρον δὲ καὶ 4
 τῶν ἄλλων ἀστέρων τὴν φορὴν, τοὺς δὲ πλάνητας ἡμεῖς
 καλέομεν — μῦνοι γὰρ τῶν ἄλλων [ἀστέρων] κινέονται —
 φύσιν τε αὐτῶν καὶ δυναστείην καὶ ἔργα, τὰ ἕκαστος
 ἐπιτελέουσιν. ἐν δὲ καὶ οὐνόματα αὐτεοῖσιν ἐπέθεσαν,
 οὐκ οὐνόματα, ὅπως ἐδόκεον, ἀλλὰ σημήια. 5. ταῦτα μὲν 5
 ὧν Αἰθίοπες ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπέβλεψαν. μετὰ δὲ γείτοσιν
 οὔσιν Αἰγυπτίοισιν ἀτελέα τὸν λόγον παρέδοσαν, Αἰ-
 γύπτιοι δὲ παρὰ σφέων ἐκδεξάμενοι ἡμερεγέα τὴν μαντι-
 κὴν ἐπὶ μέζον ἡγειραν μέτρα τε τῆς ἑκάστου κινήσιος
 ἐσημήναντο καὶ ἑτέων ἀριθμὸν καὶ μηνῶν καὶ ὥρεων
 διατάξαντο. καὶ μηνῶν μὲν σφίσι μέτρον ἢ σεληναίη καὶ

ἢ ταύτης ἀναστροφῇ ἐγένετο, ἔτεος δὲ ἡέλιος καὶ ἡ τοῦ
 6 ἡέλιου περίφορος. 6. οἱ δὲ καὶ ἄλλα ἐμήσαντο πολλοὶ
 μέζω τούτων· ἐκ γὰρ δὴ τοῦ παντός ἡέρος καὶ ἀστέρων
 τῶν ἄλλων ἀπλανέων τε καὶ εὐσταθέων καὶ οὐδαμὰ κινεομένων
 δυώδεκα μοίρας ἐτάμοντο ἐν τοῖσι κινεομένοισι,
 καὶ οἰκεία ζῷα ἐόντα ἕκαστον αὐτῶν ἐς ἄλλην μορφήν
 μεμιμέσται· τὰ μὲν ἐνάλια, τὰ δὲ ἀνθρώπων, τὰ δὲ
 7 θηρῶν, τὰ δὲ πτηνῶν, τὰ δὲ κτηνέων. 7. ἀπ' ὅτεώ δὴ
 καὶ ἱρὰ τὰ Αἰγύπτια πολυειδέα ποιεῖται· οὐ γὰρ πάν-
 τες Αἰγύπτιοι ἐκ τῶν δυώδεκα μοιρέων πασέων ἐμαρ-
 τεύοντο, ἄλλοι δὲ ἄλλησι μοίρησιν ἐχρέοντο· καὶ κριὸν
 μὲν σέβουσιν ὀκόσοι ἐς κριὸν ἀπέβλεπον, ἰχθύας δὲ οὐ
 σιτέονται ὀκόσοι ἰχθύας ἐπεσημήναντο, οὐδὲ τράγον κτείνου-
 σιν ὅσοι αἰγόκερων ἤδεσαν, καὶ οἱ ἄλλοι τὰλλα ὡς
 ἕκαστοι ἰλάσκονται. καὶ μὴν καὶ ταῦρον ἐς τιμὴν τοῦ
 ἡέριου ταύρου σεβίζονται, καὶ ὁ Ἄπις αὐτοῖς χρῆμα ἱερό-
 ταιον τὴν χώραν ἐπιπέμεται καὶ οἱ ἐκεῖ μαντήιον ἀνατι-
 8 θέασι σημήιον τῆς ἐκείνου τοῦ ταύρου μαντικῆς. 8. οὐ
 μετὰ πολλὸν δὲ καὶ Αἰβνες ἐπέβησαν τοῦ λόγου· καὶ γὰρ
 τὸ Αἰβύων μαντήιον τὸ Ἄμμωνος, καὶ τοῦτο ἐς τὸν ἡέρα
 καὶ ἐς τὴν τοῦτου σοφίην εὐρητο, παρ' ὅσον τὸν Ἄμ-
 9 μωνα καὶ οὔτοι κριοπρόσωπον ποιεῖονται. 9. ἐγνώσαν δὲ
 τούτων ἕκαστα καὶ Βαβυλώνιοι, οὔτοι μὲν, λέγουσι, καὶ
 πρὸ τῶν ἄλλων, ἐμοὶ δὲ δοκέει, πολλὸν ὕστερον ἐς τοῦ-
 10 τους ὁ λόγος ἀπίκετο. 10. Ἕλληγες δὲ οὔτε παρ' Αἰθιο-
 πων οὔτε παρ' Αἰγυπτίων ἀστρολογίης πέρι οὐδὲν ἤκου-
 σαν, ἀλλὰ σφίσις Ὀρφεὺς ὁ Οἰάγου καὶ Καλλιόπης
 πρῶτος τάδε ἀπηγήσατο, οὐ μάλα ἐμφανέως, οὐδὲ ἐς
 φάος τὸν λόγον προήνεγκεν, ἀλλ' ἐς γοητεῖην καὶ ἱερολο-
 γίην, οἷη διανοίη ἐκείνου· κηξάμενος γὰρ λύρην ὄργια
 τε ἐποιεῖτο καὶ τὰ ἱρὰ ἤειδεν· ἡ δὲ λύρη ἐπτάμιτος ἐοῦσα
 τῆν τῶν κινεομένων ἀστέρων ἀρμονίην συνεβάλλετο.
 ταῦτα Ὀρφεὺς διζήμενος καὶ ταῦτα ἀνακινέων πάντα
 ἔθελε καὶ πάντων ἐκράτεεν· οὐ γὰρ ἐκείνην τὴν λύρην
 ἔβλεπεν οὐδὲ οἱ ἄλλης ἐμελε μουσουργίης, ἀλλ' αὐτῆς Ὀρ-
 φέος ἡ μεγάλη λύρη. Ἕλληγές τε τάδε τιμούντες μοίρησιν

αὐτῇ ἐν οὐρανῷ ἀπέχρυσαν καὶ ἀστέρες πολλοὶ καλέονται λύρη Ὀρφείος. ἦν δέ ποτε Ὀρφέα ἴδης ἢ λίθοισιν ἢ χροῖτῃ μεμιμημένον, ἐν μέσῳ ἔζεται ἕκλος αἰείδοντι μετὰ χερσὶν ἔχων τὴν λύρην· ἀμφὶ δέ μιν ζῶα μυρία ἔστηκεν, ἐν οἷς καὶ ἄνθρωπος καὶ ταῦρος καὶ λέων καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον. εὐτ' ἂν ἐκεῖνα ἴδης, μέμνησό μοι τούτων, κοίη ἐκείνου ἀοιδῆ, κοίη δὲ καὶ ἡ λύρη, κοῖος δὲ καὶ ταῦρος ἢ ὁκοῖος λέων Ὀρφείος ἐπαῖουσιν. εἰ δὲ τὰ λέγω αἷτια γνοίης, σὺ δὲ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ δέρεχο ἕκαστον τούτων.

11. λέγουσι δὲ Τειρεσίην ἄνδρα Βοιωτίον, τοῦ δὴ κλέος 11
μαντοσύνης πέρι πολλὸν αἰεῖται, τοῦτον τὸν Τειρεσίην ἐν Ἑλλήσιν εἰπεῖν, ὅτι τῶν πλανεσμένων ἀστέρων οἱ μὲν θῆλεες, οἱ δὲ ἄρρενες ἰόντες οὐκ ἴσα ἐκτελέουσι· τῇ καὶ μιν διφυέα γενέσθαι καὶ ἀμφίβιον Τειρεσίην μυθολογέουσιν ἄλλοτε μὲν θῆλυν ἄλλοτε δὲ ἄρρενα. 12. Ἀτρεὺς 12
δὲ καὶ Θυέστηω περὶ τῇ πατρῴῃ βασιλικῇ φιλονεικόντων ἤδη τοῖσιν Ἑλλήσιν ἀναφανδὸν ἀστρολογίης τε καὶ σοφίης τῆς οὐρανίης μάλιστ' ἔμελε, καὶ τὸ ξυγὸν τῶν Ἀργείων ἄρχειν ἔγνωσαν ἐωντιῶν ὅστις τοῦ ἑτέρου σοφίην προφερέστερος. ἐνθα δὴ Θυέστης μὲν κριὸν σφισι τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ σημηνάμενος ἐπέδειξεν, ἀπ' ὅτεω δὴ ἄρρα χρύσειον Θυέστη γενέσθαι μυθολογέουσιν. Ἀτρεὺς δὲ τοῦ ἡλίου πέρι καὶ τῶν ἀνατολέων αὐτοῦ λόγον ἐποιήσατο, ὅτι οὐκ ἐς ὁμοίην φορὴν ἡλίος τε καὶ ὁ κόσμος κινέονται, ἀλλ' ἐς ἀντίξοον ἀλλήλοισι ἀντιδρομέουσι, καὶ αἱ νῦν δύσεις δοκέουσαι, τοῦ κόσμου δύσεις εἶναι, τοῦ ἡλίου ἀνατολαὶ εἰσι. τὰδε εἰκόντα βασιλεῖα μιν Ἀργεῖοι ἐποιήσαντο, καὶ μέγα κλέος ἐπὶ σοφίῃ αὐτοῦ ἐγένετο. 13. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Βελλεροφόντεω τοιάδε φρο- 13
νέω· πτηγὸν μὲν οἱ γενέσθαι ἵππον, σὺ μάλᾳ πείθομαι, δοκέω δὲ μιν ταύτην τὴν σοφίην μετέποντα ὑψηλά τε φροσιέοντα, καὶ ἀστροισιν ὁμιλέοντα εἰς οὐρανὸν οὐχὶ τῷ ἵππῳ ἀναβῆναι, ἀλλὰ τῇ διανοίῃ. 14. ἴσα δέ μοι καὶ 14
ἐς Φοῖβον τὸν Ἀθάμαντος εἰρήσθω, τὸν δὴ κρυφῶ χρυσέῳ δι' αἰθέρος ἐλάσαι μυθέονται. καὶ μέντοι καὶ Λαίδαλον τὸν Ἀθηναῖον· ξείνη μὲν ἡ ἱστορίη, δοκέω γε μὴν οὐκ

ἔξω ἀστρολογίης, ἀλλὰ οἱ αὐτὸς μάλιστα ἐχρήσατο καὶ
 15 παιδὶ τῷ ἔωντοῦ κατηγήσατο. 15. Ἰκαρος δὲ νεότητι καὶ
 ἀτασθαλίῃ χρεόμενος καὶ οὐκ ἐπικτὰ διζήμενος, ἀλλ' ἐς
 πόλον ἀεραθεὶς τῷ νῶ ἔξεπεσε τῆς ἀληθείης καὶ παντὸς
 ἀπεσφάλῃ τοῦ λόγου καὶ ἐς πέλαγος κατηρέχθη ἀβύσσων
 πρηγμάτων, τὸν Ἕλληνας ἄλλως μυθολογέουσι καὶ κόλ-
 16 16. τάχα δὲ καὶ Πασιφάη παρὰ Δαιδάλου ἀκούσασα ταύ-
 ρου τε πέρι τοῦ ἐν τοῖς ἀστροισι φαινόμενου καὶ αὐτῆς
 ἀστρολογίης εἰς ἔρωτα τοῦ λόγου ἀπίκετο, ὅθεν νομί-
 17 17. ζουσιν ὅτι Δαιδάλος μιν τῷ ταύρῳ ἐνίμφευσεν. 17. εἰσὶ
 δὲ οἱ καὶ κατὰ μέρεα τὴν ἐπιστήμην διελόντες ἕκαστοι
 αὐτῶν ἄλλα ἐπινοήσαντο, οἱ μὲν τὰ ἐς τὴν σεληναίην,
 οἱ δὲ τὰ ἐς Δία, οἱ δὲ τὰ εἰς ἥλιον συναγειραντες δρόμον
 18 18. τε αὐτῶν πέρι καὶ κινήσιος καὶ δυνάμιος. 18. καὶ Ἐν-
 19 19. θυμίων μὲν τὰ ἐς τὴν σεληναίην διετάξατο· 19. Φαέθων
 δὲ τοῦ ἡελίου δρόμον ἐτεκμήρατο, οὐ μὲν γε ἀτρεκέως,
 ἀλλ' ἀτελέα τὸν λόγον ἀπολιπὼν ἀπέθανεν. οἱ δὲ τὰδε
 ἀγροέοντες Ἥλιον παῖδα Φαέθοντα δοκέουσι καὶ μῦθον³⁰⁸
 ἐπ' αὐτῷ οὐδαμὰ πιστὸν διηγέονται· ἐλθόντα γὰρ μιν
 παρὰ τὸν Ἥλιον τὸν πατέρα αἰτέειν τὸ τοῦ φωτὸς ἄρμα
 ἡμιοχεύειν, τὸν δὲ δοῦναί τε οἱ καὶ ὑποθέσθαι τῆς ἰπ-
 πασίης τὸν νόμον. ὁ δὲ Φαέθων ἐπειδὴ ἀνέβη τὸ ἄρμα,
 ἡλικίῃ καὶ ἀπειρήῃ ἄλλοτε μὲν πρόσγειος ἡνιόχευεν, ἄλ-
 λοτε δὲ πολλὸν τῆς γῆς ἀπαιωρούμενος· τοὺς δὲ ἀνθρώ-
 20 20. πους κρύος τε καὶ θάλπος οὐκ ἀνασχετὸν διέφθειρεν. ἐπὶ
 τοῖσι δὲ τὸν Δία ἀγανακτέοντα βαλεῖν πρηστῆρι Φαέ-
 θοντα μεγάλῃ. πεσόντα δὲ μιν αἱ ἀδελφαὶ περιστάσαι
 πένθος μέγα ἐποίηον, ἔστε μετέβαλον τὰ εἶδεα, καὶ νῦν
 εἰσιν αἴγειροι καὶ τὸ ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δάκρυον στα-
 λάουσιν. οὐκ οὕτω ταῦτα ἐγένετο οὐδὲ ὅσιον αὐτοῖσι κεί-
 20 20. θεσθαι, οὐδὲ Ἥλιος παῖδα ἐποίησατο, οὐδὲ ὁ παῖς αὐ-
 τῷ ἀπέθανε. 20. λέγουσι δὲ καὶ ἄλλα Ἕλληνας πολλὰ
 μυθώδεα, τοῖσιν ἐγὼ οὐ μάλα τι πείθομαι. κῶς γὰρ δὴ
 ὅσιον πιστεῦσαι παῖδα Αἰνείην τῆς Ἀφροδίτης γενέσθαι
 καὶ Διὸς Μίνω καὶ Ἄρεος Ἀσκάλαφον καὶ Αὐτόλοκον

Ἐρμῆς· ἀλλ' οὔτοι ἕκαστος αὐτῶν θεοφιλέες ἐγένοντο καὶ σφίσι γενομένοισι τῷ μὲν ἢ Ἀφροδίτῃ, τῷ δὲ ὁ Ζεὺς, τῷ δὲ ὁ Ἄρης ἐπέβλεψαν· ὁκόσοι γὰρ δὴ ἀνθρώποισιν ἐν τῇ γενεῇ ταύτῃ οἰκοδεσποτεύουσιν, οὔτοι ὅπως τοκέες ἐωντοῖσι πάντα εἴκελα ἐτελέουσι καὶ χροὴν καὶ μορφὴν καὶ ἔργα καὶ διανοίην, καὶ βασιλεὺς μὲν ὁ Μίνως Διὸς ἡγεομένου, καλὸς δὲ Αἰνεΐης Ἀφροδίτης βουλήσει ἐγένετο, κλέπτῃς δὲ Ἀντόλυκος, ἢ δὲ οἱ κλεπτικὴ ἔξ Ἐρμῆος ἀπίκετο. 21. οὐ μὲν ὦν οὐδὲ τὸν Κρόνον ὁ Ζεὺς ἔδησεν οὐδὲ ἐς Τάρταρον ἔρριψεν οὐδὲ τὰ ἄλλα ἐμήσατο ὁκόσα ἀνθρώποι νομίζουσιν, ἀλλὰ φέρεται γὰρ ὁ Κρόνος τὴν ἔξω φορὴν πολλὸν ἀπ' ἡμέων καὶ οἱ νωθῆ τε ἢ κίνησις καὶ οὐ ῥηιδίῃ τοῖσι ἀνθρώποισι ὀρέεσθαι. διὸ δὴ μιν ἐστάναι λέγουσιν ὅπως πεπεδημένον. τὸ δὲ βάθος τὸ πολλὸν τοῦ ἥερος Τάρταρος καλέεται. 22. μάλιστα δ' ἔκ τε Ὀμήρου τοῦ ποιητέω καὶ τῶν Ἡσιόδου ἐπέων μάθοι ἂν τις τὰ παλαι τοῖς ἀστρολογέουσιν ὁμοφωνέοντα. εὐτ' ἂν δὲ τὴν σειρὴν τοῦ Διὸς ἀπηγήται καὶ τοῦ Ἥλιου τὰς βόας, τὰ δὴ ἐγὼ ἡματα εἶναι συμβάλλομαι, καὶ τὰς πόλις τὰς ἐν τῇ ἀσπίδι Ἡφαιστος ἐποιήσατο καὶ τὸν χορὸν καὶ τὴν ἀλωήν. τὰ μὲν γὰρ ὁκόσα ἐς τὴν Ἀφροδίτῃ αὐτῷ καὶ τοῦ Ἄρεος τὴν μοιχείην λέλεκται καὶ τὰ ἐμφανέα οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆσδε τῆς σοφίης πεποιημένα· ἢ γὰρ δὴ ὦν Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἄρεος ὁμοδρομίη τὴν Ὀμήρου ἀοιδίην ἀπεργάζεται· ἐν ἄλλοισι δὲ ἔπεισι τὰ ἔργα ἐκάστου αὐτῶν διωρίσατο τῇ Ἀφροδίτῃ μὲν εἰπὼν,
 ἀλλὰ σὺ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
 τὰ δὲ τοῦ πολέμου,

ταῦτα δ' Ἄρηι θοῶν καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελίσει.

23. ἅπερ οἱ παλαιοὶ ἰδόντες μάλιστα μαντήρησιν ἐχρέοντο καὶ οὐ πάρεργον αὐτὴν ἐποιέοντο, ἀλλ' οὔτε πόλις ᾗμιζον οὔτε τείχεα περιεβάλλοντο οὔτε φόνους ἐργάζοντο οὔτε γυναῖκας ἐγάμεον, πρὶν ἂν δὴ παρὰ μάντεων ἀκούσαι ἕκαστα· καὶ γὰρ δὴ τὰ μαντήια αὐτοῖσι οὐκ ἔξω ἀστρολογίης ἦν, ἀλλὰ παρὰ μὲν Δελφοῖσι παρθένος ἔχει τὴν προφητείην σύμβολον τῆς παρθένου τῆς οὐρανίης,

- καὶ δράκων ὑπὸ τῷ τρίποδι φθέγγεται, ὅτι καὶ ἐν τοῖσι
 ἄστροισι δράκων φαίνεται, καὶ ἐν Αἰδύμοις δὲ μαντήσιον
 τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἡερίων
 24 Αἰδύμων ὀνομάζεται. 24. οὕτω δὲ αὐτοῖσι χρῆμα ἰσό-
 ταιον ἢ μαντοσύνη ἐδόκεεν, ὥστε δὴ Ὀδυσσεὺς ἐπειδὴ
 ἔκαμε πλαναόμενος, ἐθελήσας ἀτρεκέες ἀκούσαι περὶ τῶν
 ἑωυτοῦ πρηγμάτων ἐς τὸν Αἶδην ἀπέκετο, οὐκ „ὄφρα ἴδῃ⁵¹
 νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον,“ ἀλλ’ ἐς λόγους ἐλθεῖν Τει-
 ρεσίῃ ἐπιθυμένῳ. καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν χῶρον ἦλθεν, ἔνθα
 οἱ Κίρκη ἐσήμηνε, καὶ ἔσκαψε τὸν βόθρον καὶ τὰ μῆλα
 ἔσφαξε, πολλῶν νεκῶν παρεόντων, ἐν τοῖσι καὶ τῆς μη-
 τρὸς τῆς ἑωυτοῦ, πιεῖν τοῦ αἵματος ἐθελόντων οὐ πρό-
 τερον ἐπῆκεν οὐδενὶ οὐδὲ αὐτῇ τῇ μητρὶ, πρὶν Τειρε-
 σίην γείσασθαι καὶ ἐξαναγκάσαι εἰπεῖν οἱ τὸ μαντήσιον·
 καὶ ἀνέσχετο διψῶσαν ὄρεων τῆς μητρὸς τὴν σκίην.
 25. Σακεδαιμονίοισι δὲ Λυκοῦργος τὴν πολιτηγὴν πᾶσαν
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διατάξατο καὶ νόμον σφίσις ἐποιήσατο
 μηδαμὰ μηδὲ ἐς πόλεμον προχωρεῖν πρὶν τὴν σεληναίην
 πλήρεια γενέσθαι· οὐ γὰρ ἴσην ἐνόμιζεν εἶναι τὴν δυνα-
 στεῖην ἀξιομένης τῆς σεληναίης καὶ ἀφανιζομένης,
 26 πάντα δὲ ὑπ’ αὐτῇ διοικέσθαι. 26. ἀλλὰ μῶνοι Ἀρχά-
 δες ταῦτα οὐκ ἐδέξαντο οὐδὲ ἐτίμησαν ἀστρολογίην, ἀνοή-
 δὲ καὶ ἀσοφίη λέγουσι καὶ τῆς σεληναίης ἔμμεναι προγε-
 27 νέστεροι. 27. οἱ μὲν ὦν πρὸ ἡμέων οὕτω κάρτα ἦσαν φι-
 λομάντιες, οἱ δὲ νῦν οἱ μὲν αὐτῶν ἀδύνατα εἶναι λέγου-
 σιν ἀνθρώποισι τέλος εὔρασθαι μαντικῆς — οὐ γὰρ εἶναι
 μιν οὔτε πιστὴν οὔτε ἀληθεῖα, οὐδὲ τὸν Ἄρεα ἢ τὸν Δία³⁷²
 ἐν τῷ οὐρανοῦ ἡμέων ἕνεκα κινέεσθαι, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀν-
 θρωπῶν πρηγμάτων οὐδεμίαν ὥρην ἐκεῖνοι ποιέονται
 οὐδ’ ἔστιν αὐτοῖσι πρὸς τάδε κοινωνίη, κατὰ σφείας δὲ
 28 χρεῖη τῆς περιφορῆς ἀναστρέφονται. 28. ἄλλοι δὲ ἀστρο-
 λογίην ἀψευδέα μὲν, ἀνωφελέα δ’ εἶναι λέγουσιν· οὐ γὰρ
 ὑπὸ μαντοσύνη ἀλλάσσεσθαι ὁκόσα τῆσι μοίρησι δοκέον-
 29 τα ἐπέρχεται. 29. ἐγὼ δὲ πρὸς τάδε ἀμφῶ ἐκεῖνα ἔχω εἰ-
 πεῖν, ὅτι οἱ μὲν ἀστέρες ἐν τῷ οὐρανοῦ τὴν σφετέρην
 εἰλέονται, πάρεργον δὲ σφίσι τῆς κινήσιος τῶν κατ’ ἡμέας

ἕκαστον ἐπιγίγνεται. ἢ ἐθέλεις ἵππου μὲν θέοντος καὶ ὀρνίθων καὶ ἀνδρῶν κινεομένων λίθους ἀνασαλεύεσθαι καὶ κάρφρα δονέεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων τοῦ δρόμου, ὑπὸ δὲ τῆ δίνη τῶν ἀστέρων μηδὲν ἄλλο γίγνεσθαι; καὶ ἐκ μὲν ἄλλου πυρὸς ἀπορροίη ἐς ἡμέας ἔρχεται, καὶ τὸ πῦρ οὐδὲ ἡμέας καίει τι οὐδέ οἱ μέλει τοῦ ἡμετέρου θάλπεος, ἀστέρων δὲ οὐδεμίην ἀπορροίην δεχόμεθα; καὶ μέντοι τῆ ἀστρολογίῃ τὰ μὲν φαῦλα ἐσθλὰ ποιῆσαι ἀδύνατά ἐστιν οὐδὲ ἀλλάξει τι τῶν ἀπορροόντων πρηγμάτων, ἀλλὰ τοὺς χροομένους τὰδε ὠφελείει, τὰ μὲν ἐσθλὰ εἰδότας ἀπιξόμενα πολλὸν ἀπόπροσθεν εὐφρανέει, τὰ δὲ φαῦλα εὐμαρῆως δέχονται· οὐ γάρ σφισιν ἀγνοέουσιν ἐπέρχεται, ἀλλ' ἐν μελέτῃ καὶ προσδοκίῃ ῥηίδια καὶ πρηγὰ ἡγγέεται. τὰδε ἀστρολογίης πέρι ἔγων ὑπολαμβάνω.

74

ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ ΒΙΟΣ.

1. Ἐμελλεν ἄρα μηδὲ ὁ καθ' ἡμᾶς βίος τὸ παντάπα-
 σιν ἄμοιρος ἔσεσθαι ἀνδρῶν λόγον καὶ μνήμης ἀξίον,
 ἀλλὰ καὶ σώματος ἀρετὴν ὑπερφυᾶ καὶ γνώμην ἀκρῶς
 φιλόσοφον ἐφανεῖν· λέγω δὲ ἐς τε τὸν Βουώτιον Σώ-
 στρατον ἀναφέρων, ὃν Ἡρακλέα οἱ Ἕλληνες ἐκάλουν καὶ
 ᾔνοντο εἶναι, καὶ μάλιστα ἐς Δημόνακτα τὸν φιλόσοφον,
 οὗς καὶ εἶδον αὐτὸς καὶ ἰδὼν ἐθαύμασα, θατέρῳ δὲ τῷ
 Δημόνακτι καὶ ἐπὶ μῆκιστον συνεγενόμην. περὶ μὲν οὖν
 Σωστράτου ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπται μοι καὶ δεδήλω-
 ται μέγεθός τε αὐτοῦ καὶ ἰσχύος ὑπερβολὴ καὶ ἡ ὑπαι-
 15 θρος ἐν τῷ Παρνασσῷ εὐνῇ καὶ ἡ ἐπίπονος διαίτα καὶ τρο-
 φαὶ ὄρειοι καὶ ἔργα οὐκ ἀπρωδὰ τοῦ ὀνόματος καὶ ὅσα ἢ
 ληστὰς ἀναιρῶν ἔπραξεν ἢ ὄδοποιῶν τὰ ἄβατα ἢ γεφυ-
 ρῶν τὰ δίσπορα.

2. Περὶ δὲ Δημόνακτος ἤδη δίκαιον λέγειν ἀμφοῖν 2
 ἔνεκα, ὡς ἐκεῖνός τε διὰ μνήμης εἴη τοῖς ἀρίστοις τό γε
 κατ' ἐμὲ καὶ οἱ γενναιότατοι τῶν νέων καὶ πρὸς φιλο-
 σοφίαν ὀρῶντες ἔχοιεν μὴ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μόνα τῶν πα-

ραδειγμάτων σφᾶς αὐτοὺς θυθμίζειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἡμε-
 τέρου βίου κανόνα προτίθεσθαι καὶ ζηλοῦν ἐκείνον ἀρι-
 3 στον ὧν οἶδα ἐγὼ φιλοσόφων γενόμενον. 3. ἦν δὲ τὸ μὲν
 γένος Κύπριος, οὐ τῶν ἀφανῶν ὅσα εἰς ἀξίωμα πολιτι-
 κὸν καὶ κτῆσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάντων τούτων ὑπεράνω ³⁷⁰
 γενόμενος καὶ ἀξιώσας ἑαυτὸν τῶν καλλίστων πρὸς φιλο-
 σοφίαν ὠρμησεν οὐκ Ἀγαθοβούλου μὰ Δί' οὐδὲ Δημη-
 τρίου πρὸ αὐτοῦ οὐδὲ Ἐπικτήτου ἐπεχειράντων, ἀλλὰ
 πᾶσι μὲν συνεγένετο τούτοις καὶ ἔτι Τιμοκράτει τῷ Ἡρα-
 κλεώτῃ σοφῷ ἀνδρὶ φωνήν τε καὶ γνώμην μάλιστα κε-
 κοσμημένῃ· ἀλλ' ὁ γὰρ Δημῶναξ οὐχ ὑπὸ τούτων τινός,
 ὡς ἔφην, παρακληθεῖς, ἀλλ' οἰκείας πρὸς τὰ καλὰ ὁρμῆς
 καὶ ἐμφύτου πρὸς φιλοσοφίαν ἔρωτος ἐκ παιδῶν εὐ-
 θύς κεινημένος ὑπερεΐδε μὲν τῶν ἀνθρωπειῶν ἀγαθῶν
 ἀπάντων, βίον δὲ παραδοῖς ἑαυτὸν ἑλευθερίᾳ καὶ παρ-
 ρησίᾳ διετέλεσεν αὐτός τε ὁρθῶ καὶ ὑγιεῖ καὶ ἀνεπιλήπτῃ
 βίῳ χρώμενος καὶ τοῖς ὁρθῶσι καὶ ἀκούουσι παραδείγμα
 παρέχων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὴν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν
 4 ἀλήθειαν. 4. οὐ μὴν ἀνίπτοις γε ποσί, τὸ τοῦ λόγου,
 πρὸς ταῦτα ἤξεν, ἀλλὰ καὶ ποιηταῖς σίντροφος ἐγένετο
 καὶ τῶν πλείστων ἐμέμνητο καὶ λέγειν ἤσκητο καὶ τὰς ἐν ³⁷¹
 φιλοσοφίᾳ προαιρέσεις οὐκ ἐπ' ὀλίγον οὐδὲ κατὰ τὴν
 παροιμίαν ἄκρῃ τῷ δακτύλῳ ἀψάμενος ἠπίστατο, καὶ τὸ
 σῶμα δὲ ἐγεγύμναστο καὶ πρὸς καρτερίαν διεπεπόνητο,
 καὶ τὸ ὄλον ἐμεμελήκει αὐτῷ μηδενὸς ἄλλον προσδεᾶ εἶ-
 ναι· ὥστε καὶ ἐπεὶ ἔμαθεν οὐκέτι ἑαυτῷ διαρχῶν, ἐκὼν
 ἀπῆλθε τοῦ βίου πολὺν ὑπὲρ αὐτοῦ λόγον τοῖς ἀρίστοις
 5 τῶν Ἑλλήνων καταλιπὼν. 5. φιλοσοφίας δὲ εἶδος οὐχ ἐν
 ἀποτεμώμενος, ἀλλὰ πολλὰ [ἐς ταῦτό] καταμίξας οὐ πάν-
 τι ἐξέφαινε τίνι αὐτῶν ἔχαιρεν· ἐψέκει δὲ τῷ Σωκράτει
 μᾶλλον ὠκειώσθαι, εἰ καὶ τῷ σχήματι καὶ τῇ τοῦ βίου
 δραστήνῃ τὸν Σινωπέα ζηλοῦν ἔδοξεν, οὐ παραχαράττων
 τὰ ἐς τὴν δίαιταν, ὡς θαυμάζοιτο καὶ ἀποβλέποιο ὑπὸ
 τῶν ἐντυγχανόντων, ἀλλ' ὁμοδίαιτος ἅπασιν καὶ πε-
 ζὸς ὧν, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τύφῳ κάτοχος συνῆν καὶ ξυνε-
 6 πολιτεύετο, 6. τὴν μὲν τοῦ Σωκράτους εἰρωνεΐαν οὐ ³⁷²

προσιέμενος, χάριτος δὲ Ἀττικῆς μεστὰς ἀποφαίνων τὰς
 σινουσίας, ὡς τοὺς προσομιλήσαντας ἀπιέναι μήτε κατα-
 φρονήσαντας ὡς ἀγεννοὺς μήτε τὸ σκυθρωπὸν τῶν ἐπι-
 τιμήσεων ἀποφεύγοντας, παντοίους δὲ ὑπ' εὐφροσύνης
 γενομένους καὶ κοσμιωτέρους παρὰ πολὺ καὶ φαιδρότε-
 ρους καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐέλπιδας. 7. οὐδεπώποτε γοῦν 7
 ὠφθῆ κεκραγὼς ἢ ὑπερδιατεινόμενος ἢ ἀγανακτῶν οὐδ'
 εἰ ἐπιτιμᾶν τῶν δέοι, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀμαρτημάτων καθή-
 πτετο, τοῖς δὲ ἀμαρτάνουσι συνεγλήγνωσκε, καὶ τὸ παρά-
 δεῖγμα παρὰ τῶν ἱατρῶν ἡξίου λαμβάνειν τὰ μὲν νοσή-
 ματα ἰωμένων, ὀργῇ δὲ πρὸς τοὺς νοσοῦντας οὐ χρωμέ-
 νων· ἤγειτο γὰρ ἀνθρώπου μὲν εἶναι τὸ ἀμαρτάνειν,
 θεοῦ δὲ ἢ ἀνδρὸς ἰσοθέου τὰ πταισθέντα ἐπινοεῖν.
 8. τοιοῦτῳ δὲ βίῳ χρώμενος εἰς ἑαυτὸν μὲν οὐδενὸς ἔδει- 8
 το, φίλοις δὲ συνέπραττε τὰ εἰκότα, καὶ τοὺς μὲν εὐτυ-
 χεῖν δοκοῦντας αὐτῶν ὑπεμίμησκεν ὡς ἐπ' ὀλιγοχρο-
 νίοις τοῖς δοκοῦσιν ἀγαθοῖς ἐπαιρομένους, τοὺς δὲ ἢ
 πενίαν ὀδυρομένους ἢ φρυγὴν δυσχεραίνοντας ἢ γῆρας ἢ
 νόσον αἰτιωμένους σὺν γέλῳ παρεμυθεῖτο, οὐχ ὀρῶν-
 τας ὅτι μετὰ μικρὸν αὐτοῖς παύσεται μὲν τὰ ἀνιώντα,
 λήθη δὲ τις ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ ἔλευθερία μακρὰ πάν-
 τας ἐν ὀλίγῳ καταλήψεται. 9. ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοῦς 9
 στασιαζόντας διαλλάττειν καὶ γυναιξὶ πρὸς τοὺς γεγαμη-
 κότας εἰρήνην προτανεύειν· καὶ πον καὶ δήμοις ταρτα-
 τομένοισι ἔμμελῶς διελέχθη καὶ τοὺς πλείστον αὐτῶν
 ἐπεισεν ὑπουργεῖν τῇ πατρίδι τὰ μέτρια. τοιοῦτός τις ἦν
 ὁ τρόπος τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, πρᾶος καὶ ἡμερος καὶ
 φαιδρός. 10. μόνον αὐτὸν ἠγία φίλου νόσος ἢ θάνατος, 10
 ὡς ἂν καὶ τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν τὴν
 φιλίαν ἠγοῦμενον· καὶ διὰ τοῦτο φίλος μὲν ἦν ἅπασι καὶ
 οὐκ ἔστιν ὄντινα οὐκ οἰκτεῖον ἐνόμιζεν, ἀνθρωπὸν γε ὄν-
 τα. πλέον δὲ ἢ ἔλαττον ἔχαιρε συνῶν ἐπίοις αὐτῶν, μό-
 νους ἐξιστάμενος ὁπόσοι ἂν ἐδόκουν αὐτῷ ὑπὲρ τὴν τῆς
 θεραπείας ἐλπίδα διαμαρτάνειν. καὶ ταῦτα πάντα μετὰ
 Χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἐπραττέ τε καὶ ἔλεγεν, ὡς
 αἰεὶ, τὸ ζωμικὸν ἐκεῖνο, τὴν πειθῶ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ

- 11 ἐπικαθῆσθαι. 11. τοιγαροῦν καὶ Ἀθηναίων ὃ τε σύμπας δῆμος καὶ οἱ ἐν τέλει ὑπερφυῶς ἐθαύμαζον αὐτὸν καὶ διετέλουν ὡς τινα τῶν κρειτόνων προσβλέποντες. καίτοι ἐν ἀρχῇ προσέκρουε τοῖς πολλοῖς αὐτῶν καὶ μῖσος οὐ μείων τοῦ Σωκράτους παρὰ τοῖς πλήθεσιν ἐκήσαστο ἐπὶ τε τῇ παρρησίᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ, καὶ τινες ἐπ' αὐτὸν συνέστησαν Ἄντιοι καὶ Μέλητοι τὰ αὐτὰ κατηγοροῦντες ἄπερ ἐκείνου οἱ τότε, ὅτι οὔτε θύων ὄφθη πώποτε οὔτε ἐμνήθη μόνος ἀπάντων ταῖς Ἐλευσiniais· πρὸς ἄπερ ἀνδρείως μάλα στεφανωσάμενος καὶ καθαρὸν ἱμάτιον ἀναλαβὼν καὶ παρελθὼν ἐς τὴν ἐκκλησίαν τὰ μὲν ἐμμελῶς, τὰ δὲ καὶ τραχύτερον ἢ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἀπελογήσαστο· πρὸς μὲν γὰρ τὸ μὴ τεθυκέναι πώποτε τῇ Ἀθηνᾷ, „Μὴ θαυμάσητε,“ ἔφη, „ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ πρότερον αὐτῇ ἔθυσσα, οὐδὲν γὰρ δεῖσθαι αὐτὴν τῶν παρ' ἐμοῦ θυσῶν ὑπελάμβανον.“ πρὸς δὲ θάτερον, τὸ τῶν μυστηρίων, ταύτην ἔφη ἔχειν αἰτίαν τοῦ μὴ κοινοῦναι σφίσι τῆς τελετῆς, ὅτι, ἂν τε φαῦλα ἢ τὰ μυστήρια, οὐ σιωπήσεται πρὸς τοὺς μηδέπω μεμνημένους, ἀλλ' ἀποτρέψει αὐτοὺς τῶν ὀργίων, ἂν τε καλά, πᾶσιν αὐτὰ ἐξαγορεύσειν ὑπὸ φιλανθρωπίας· ὥστε τοὺς Ἀθηναίους ἤδη λίθους ἐπ' αὐτὸν ἐν ταῖν χεροῖν ἔχοντας πρᾶους αὐτῶ καὶ ἴλεως γενέσθαι αὐτίκα καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἄρξασμένους τιμᾶν καὶ αἰδεῖσθαι καὶ τὰ τελευταῖα θαυμάζειν, καίτοι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῶν πρὸς αὐτοὺς λόγων τραχύτερον ἐχρίσαστο τῷ προοιμίῳ· „Ἄνδρες γάρ“, ἔφη, „Ἀθηναῖοι, ἐμὲ μὲν ὀρῶντες ἐστεφανωμένον ὑμεῖς ἤδη καμὲ καταθύσατε, τὸ γὰρ πρότερον οὐκ ἐκαλλιερέσατε.
- 12 12. Βούλομαι δὲ ἔνια παραθέσθαι τῶν εὐστόχως τε ἅμα καὶ ἀστείως ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένων, ἄρξασθαι δὲ ἀπὸ Φαβωρίνου καλὸν καὶ ὦν πρὸς ἐκεῖνον εἶπεν. ἐπεὶ γὰρ ὁ Φαβωρίνος ἀκούσας τινὸς ὡς ἐν γέλωτι ποιοῖτο τὰς ὀμιλίας αὐτοῦ καὶ μάλιστα τῶν ἐν αὐταῖς μελῶν τὸ ἐπικλασμένον σφόδρα ὡς ἀγεννὲς καὶ γυναικεῖον καὶ φιλοσοφίᾳ ἥμισυ πρέπον, προσελθὼν ἤρώτα τὸν Δημόνακτα, τίς ὦν χλευάζει τὰ αὐτοῦ· „Ἀνθρῶπος, ἔφη, οὐκ

εὐαπάτητα ἔχων τὰ ὤτα^α. ἐγκειμένον δὲ τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἐρωτῶντος, „τίνα δὲ καὶ ἐφόδια ἔχων, ὦ Δημῶναξ, ἐκ παιδίας ἐς φιλοσοφίαν ἤκεις;“ „Ὅρχεις,“ ἔφη. 13. ἄλλοτε δὲ ποτε ὁ αὐτὸς προσελθὼν ἠρώτα τὸν Δημῶνακτα, τίνα αἴρεσιν ἀσπάζεταιται μᾶλλον ἐν φιλοσοφίᾳ· ὁ δὲ, „Τίς γάρ σοι εἶπεν ὅτι φιλοσοφῶ;“ καὶ ἀπιὼν ἤδη παρ' αὐτοῦ μάλα ἠδὺ ἐγέλασεν· τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος, ἐφ' ὅτι γελᾷ, ἐκεῖνος ἔφη, „Γελοῖόν μοι εἶναι ἔδοξεν, εἰ σὺ ἀπὸ τοῦ πάγωνος ἀξιοῖς χρίνεσθαι τοὺς φιλοσοφοῦντας αὐτὸς πάγωνα οὐκ ἔχων.“ 14. τοῦ δὲ Σιδωνίου ποτὲ σοφιστοῦ Ἀθήνησιν εὐδοκιμοῦντος καὶ λέγοντος ἐπὲρ αὐτοῦ ἔπαινόν τινα τοιοῦτον, ὅτι πάσης φιλοσοφίας πεπειράται — οὐ χεῖρον δὲ αὐτὰ εἶπεν ἂ ἔλεγεν· „Ἐὰν Ἀριστοτέλης με καλῆ, ἐπὶ τὸ Ἀττικεῖον ἔσομαι· ἂν Πλάτων, ἐπὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἀφίξομαι· ἂν Ζήνων, ἐν τῇ Ποικίλῃ διατρίψω· ἂν Πυθαγόρας καλῆ, σιωπήσομαι. ἀναστὰς οὖν ἐκ μέσων τῶν ἀκροωμένων, Οὔτος, ἔφη προσειπὼν τὸ ὄνομα, καλεῖ σε Πυθαγόρας. 15. Πύθωνος δὲ τινος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ εὐπαρέφρων νεανίσκου ὠραίου ἐρεσχηλοῦντος αὐτὸν καὶ προτείνοντος ἐρώτημά τι σοφιστικὸν καὶ κελεύοντος εἶπεν τοῦ συλλογισμοῦ τὴν λύσιν, „Ἐν“ ἔφη, „οἶδα, τέκνον, ὅτι περαινῆ.“ ἀγανακτήσαντος δὲ ἐκείνου ἐπὶ τῷ τῆς ἀμφιβολίας σκώματι καὶ συναπειλήσαντος, „Αὐτίκα σοι μάλα τὸν ἄνδρα δειξω“, ὁ δὲ σὺν γέλῳ ἠρώτησε, „Καὶ γὰρ ἄνδρα ἔχεις;“ 16. ἐπεὶ δὲ τις ἀθλητῆς καταγελασθεὶς ἔπ' αὐτοῦ, ὅτι ἐσθῆτα ὠφθη ἀνθινὴν ἀμπεχόμενος Ὀλυμπιονίκης ὄν, ἐπάταξεν αὐτὸν ἐς τὴν κεφαλὴν λίθῳ καὶ αἷμα ἐρρῆ, οἱ μὲν παρόντες ἠγανάκτουν ὡς αὐτὸς ἕκαστος τετυπτημένος καὶ ἐβόων ἐπὶ τὸν ἀνθύπατον λέγειν, ὁ δὲ Δημῶναξ, „Μηδαμῶς,“ ἔφη, „ὦ ἄνδρες, πρὸς τὸν ἀνθύπατον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἱατρόν.,“ 17. ἐπεὶ δὲ ποτε καὶ χυρσοῦν δακτύλιον ὁδῶ βαδίζων εὔρε, γραμματεῖον ἐν ἀγορᾷ προθεὶς ἤξιον τὸν ἀπολέσαντα, ὅστις εἶη τοῦ δακτυλίου δεσπότης, ἤκειν καὶ εἰπόντα ὅλην αὐτοῦ καὶ λίθον καὶ τύπον ἀπολαμβάνειν· ἤκεν οὖν τις μειρακίσκος ὠραίος αὐτὸς ἀπολωλέκεναι λέγων. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὑγιὲς ἔλεγεν,

- „Απιθι,“ ἔφη, „ὦ παῖ, καὶ τὸν ἑαυτοῦ δακτύλιον φύλαττε, 18 τοῦτον γὰρ οὐκ ἀπολώλεκας.“ 18. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς τις Ἀθήνησιν υἱὸν αὐτῷ δείξας πᾶν ὥραϊον, θηλυδριαν δὲ καὶ διακεκλασμένον, „Προσαγορεύει σε,“ ἔφη, „ὁ ἐμὸς υἱὸς οὗτος!“ καὶ ὁ Δημῶναξ, „Καλός“, ἔφη, „καὶ 19 σοῦ ἄξιος καὶ τῇ μητρὶ ὅμοιος.“ 19. τὸν δὲ Κυρικὸν ἐν ἄρκτου δέρματι φιλοσοφοῦντα οὐχ Ὀνωρᾶτον, ὡσπερ 20 ὠνομάζετο, ἀλλ’ Ἀρχεσίλαον καλεῖν ἤξιον. 20. ἐρωτήσαντος δὲ τινος, τίς αὐτῷ ἕρος εὐδαιμονίας εἶναι δοκεῖ, Μόνον εὐδαιμονα, ἔφη, τὸν ἐλεύθερον· ἐκείνου δὲ φήσαντος πολλοὺς ἐλευθέρους εἶναι, „Ἄλλ’ ἐκείνον νομίζω τὸν μήτε ἐλπίζοντά τι μήτε δεδιότα“ ὁ δὲ, „Καὶ πῶς ἂν,“ ἔφη, „τοῦτό τις δύναιτο; ἅπαντες γὰρ ὡς τὸ πολὺ τοῦτοις δεδουλώμεθα.“ „Καὶ μήν,“ ἔφη, „εἰ κατανοήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, εὖροις ἂν αὐτὰ οὔτε ἐλπίδος οὔτε 21 φόβου ἄξια, παυσαμένων πάντων καὶ τῶν ἀνιαρῶν καὶ τῶν ἡδέων.“ 21. Περεργίνου δὲ τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, ὅτι ἐγέλα τὰ πολλὰ καὶ τοῖς ἀνθρώποις προσέπαιζε, καὶ λέγοντος, „Δημῶναξ, οὐ κινῆς,“ ἀπεκρίνατο, 22 „Περεργίνε, οὐκ ἀνθρωπιζεις.“ 22. καὶ μὴν καὶ φυσικὸν τινα περὶ τῶν ἀντιπόδων διαλεγόμενον ἀναστήσας καὶ ἐπὶ φρεᾶ ἀγαγὼν καὶ δείξας αὐτῷ τὴν ἐν τῷ ὕδατι σκιάν ἤρετο, „Τοιοῦτους ἄρα τοὺς ἀντίποδας εἶναι λέγεις;“ 23 23. ἀλλὰ καὶ μάγου τινὸς εἶναι λέγοντος καὶ ἐπωδὰς ἔχειν ἰσχυράς, ὡς ἰπ’ αὐτῶν ἅπαντας ἀναπέθεσθαι παρέχειν αὐτῷ ὅποσα βούλεται, „Μὴ θαύμαζε,“ ἔφη· „καὶ γὰρ αὐτὸς ὁμότεγρός εἰμι σοι, καὶ εἰ βούλει, ἔπου πρὸς τὴν ἀρότωλιν καὶ ἔψει με διὰ μιᾶς ἐπωδῆς καὶ μισροῦ του φαρμάκου πείθοντα αὐτὴν δοῦναί μοι τῶν ἄρων,“ αἰνιττόμενος τὸ νόμισμα ὡς τὰ ἴσα τῇ ἐπιφθῇ δυνάμενον. 24 24. ἐπεὶ δὲ Ἡρώδης ὁ πᾶν ἐπένθει τὸν Πολυδεύκη πρὸ ὥρας ἀποθανόντα καὶ ἤξιον ὄχημα ζεύγνησθαι αὐτῷ καὶ ἵππους παρίστασθαι ὡς ἀναβησομένῳ καὶ δεῖπνον παρασκευάζεσθαι, προσελθὼν, „Παρὰ Πολυδεύκους,“ ἔφη, „νομίζω σοὶ τινα ἐπιστολήν.“ ἡσθέντος δὲ ἐκείνου καὶ οἰηθέντος ὅτι κατὰ τὸ κοινὸν τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὸς συντρέ-

χει τῷ πάθει αὐτοῦ, καὶ εἰπόντος, „Τί οὖν, ὦ Αἰμῶναξ, Πολυδείκης ἀξιοῖ“; „Αἰτιᾶται σε,“ ἔφη, „ὅτι μὴ ἤδη πρὸς αὐτὸν ἄπει. 25. τῷ δ' αὐτῷ υἱὸν πενθοῦντι καὶ ἐν σκότῳ 25
 αὐτὰν καθείρξαντι προσελθὼν ἔλεγε μάγος τε εἶναι καὶ
 δύνασθαι αὐτῷ ἀναγαγεῖν τοῦ παιδὸς τὸ εἶδωλον, εἰ μόνον
 αὐτῷ τρεῖς τινὰς ἀνθρώπους ὀνομάσειε μηδένα πώποτε
 πεπενηθῆκότας· ἐπὶ πολὺ δὲ ἐκείνου ἐνδοιάσαντος καὶ
 ἀποροῦντος — οὐ γὰρ εἶχε τινα, οἶμαι, εἰπεῖν τοιοῦτον —
 „Εἶτ'“, ἔφη, „ὦ γελοῖε, μόνος ἀφόρητα πάσχειν νομίζεις
 μηδένα ὄρων πένθους ἄμοιρον;“ 26. καὶ μὴν κάκεινων 26
 καταγελαῶν ἤξιου τῶν ἐν ταῖς ὀμιλίαις πάνυ ἀρχαίοις καὶ
 ξένοις ὀνόμασι χρωμένων· ἐνὶ γοῦν ἐρωτηθέντι ὑπ' αὐ-
 τοῦ λόγον τινα καὶ ὑπεραττικῶς ἀποκριθέντι, „Ἐγὼ μὲν
 σε,“ ἔφη, „ὦ ἑταῖρε, νῦν ἠρώτησα, σὺ δέ μοι ὡς ἐπ' Ἀγα-
 μέμνονος ἀποκρίνη.“ 27. εἰπόντος δέ τινος τῶν ἑταίρων, 27
 280 „Ἀπίωμεν, Αἰμῶναξ, εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον καὶ προσενξώ-
 μεθα ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ,“ „Πάνν“, ἔφη, „κωφὸν ἤγῃ τὸν Ἀσκλη-
 πιδόν, εἰ μὴ δύναται κἀντεῦθεν ἡμῶν εὐχομένων ἀκοίειν.“
 28. ἰδὼν δέ ποτε δύο τινὰς φιλοσόφους κοιμηθῆ ἀπαιδεύ- 28
 τους ἐν ζητήσει ἐρίζοντας καὶ τὸν μὲν ἄτοπα ἐρωτῶντα,
 τὸν δὲ οὐδὲν πρὸς λόγον ἀποκρινόμενον, „Οὐ δοκεῖ ὑμῖν,“
 ἔφη, „ὦ φίλοι, ὁ μὲν ἕτερος τούτων τράγον ἀμέλγειν, ὁ
 δὲ αὐτῷ κόσκινον ὑποτιθέναι;“ 29. Ἀγαθοκλέους δὲ τοῦ 29
 Περιπατητικοῦ μέγα φρονούντος ὅτι μόνος αὐτός ἐστι
 καὶ πρῶτος τῶν διαλεκτικῶν, ἔφη, „Καὶ μὴν, ὦ Ἀγαθό-
 κλεις, εἰ μὲν πρῶτος, οὐ μόνος, εἰ δὲ μόνος, οὐ πρῶτος.“
 30. Κεθρίγον δὲ τοῦ ὑπατικοῦ, ὁπότε διὰ τῆς Ἑλλάδος 30
 εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπῆει πρεσβεύσων τῷ πατρί, πολλὰ κατα-
 γέλαστα καὶ λέγοντος καὶ ποιούντος, ἐπειδὴ τῶν ἑταίρων
 τις ὄρων ταῦτα ἔλεγεν αὐτὸν μέγα κάθαρμα εἶναι, „Μὰ 30
 307 τὸν Δί,“ ἔφη ὁ Αἰμῶναξ, „οὐδὲ μέγα.“ 31. καὶ Ἀπολλώ- 31
 νιον δέ ποτε τὸν φιλόσοφον ἰδὼν μετὰ πολλῶν τῶν μα-
 θητῶν ἐξελαύνοντα — ἤδη δὲ ἀπῆει μετάπεμπτος ὡς ἐπὶ
 παιδείᾳ τῷ βασιλεῖ συνεσόμενος — „Προσέρχεται,“ ἔφη,
 „Ἀπολλώνιος καὶ οἱ Ἀργοναῦται αὐτοῦ.“ 32. ἄλλον δέ ποτε 32
 ἐρομένου εἰ ἀθάνατος αὐτῷ ἢ ψυχὴ δοκεῖ εἶναι, „Ἀθάνα-

- 33 γος,“ ἔφη, „ἀλλ’ ὡς πάντα.“ 33. περὶ μέντοι Ἡρώδου ἔλε-
 χεν ἀληθεύειν τὸν Πλάτωνα φάμενον, οὐ μίαν ἡμᾶς ψυ-
 χὴν ἔχειν· οὐ γὰρ εἶναι τῆς αὐτῆς ψυχῆς Ῥηγίλλαν καὶ
 Πολυδεύκη ὡς ζῶντας ἐστιᾶν καὶ τὰ τοιαῦτα μελετᾶν.
- 34 34. ἐτόλμησε δὲ ποτε καὶ Ἀθηναίους ἐρωτῆσαι δημοσίᾳ
 τῆς προρρήσεως ἀκούσας, διὰ τίνα αἰτίαν ἀποκλείουσι
 τοὺς βαρβάρους, καὶ ταῦτα τοῦ τὴν τελετὴν αὐτοῖς κα-
 ταστησαμένου Εὐμόλπου βαρβάρου καὶ Θρακὸς ὄντος.
- 35 35. ἐπεὶ δὲ ποτε πλείν μέλλοντι αὐτῷ διὰ χειμῶνος ἔφη ³⁸
 τις τῶν φίλων, „κἄτ’ οὐ δέδοικας μὴ ἀνατραπέντος τοῦ σκά-
 φους ὑπὸ τῶν ἰχθύων καταβρωθῆς“; „ἀγνώμων ἂν εἶην,“
 ἔφη, „ὄκνων ὑπὸ ἰχθύων καταδασθῆναι τοσοῦτους αὐτὸς
- 36 ἰχθύς καταφαγών.“ 36. ζήτορι δὲ τιμὴν κάκιστα μελετήσαντι
 συνεβούλευεν ἀσκεῖν καὶ γυμνάζεσθαι· τοῦ δὲ εἰπόντος,
 „Ἄεὶ ἐπ’ ἐμαυτοῦ λέγω,“ „Εἰκότως τοίνυν,“ ἔφη, „τοιαῦτα
- 37 λέγεις μωρῷ ἀκροατῇ χρώμενος.“ 37. καὶ μάντιν δὲ ποτε
 ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον, „Οὐχ ὄρω“, ἔφη,
 „ἐφ’ ὅτῳ τὸν μισθὸν ἀπαιτεῖς· εἰ μὲν γὰρ ὡς ἀλλάξαι
 τι δυνάμενος τῶν ἐπικεκλωσμένων, ὀλίγον αἰτεῖς ὅποσον
 ἂν αἰτῆς, εἰ δὲ ὡς δέδοκται τῷ θεῷ πάντα ἔσται, τί
- 38 σου δύναται ἡ μαντική;“ 38. πρεσβύτου δὲ τινος Ῥωμαίου
 εὐσωματοῦντος καὶ τὴν ἐνόπλιον αὐτῷ μάχην πρὸς πάτ-
 τалον ἐπιδειξαμένου καὶ ἐρομένου, „Πῶς σοι, Δημῶναξ,
 μεμαχῆσθαι ἔδοξα“; „Καλῶς,“ ἔφη, „ἂν ξύλινον τὸν ἀντα-
- 39 γωνιστὴν ἔχῃς.“ 39. καὶ μὴν καὶ πρὸς τὰς ἀπόρους τῶν
 ἐρωτήσεων πάνν εὐστόχως παρεσκεύαστο· ἐρομένου γάρ
 τινος ἐπὶ χλευασμῷ „Εἰ χιλίας μνᾶς ξύλων καύσαιμι, ὡ ³⁸⁹
 Δημῶναξ, πόσαι ἂν μναὶ καπνοῦ γένοιτο;“ „Στήσον,“ ἔφη,
- 40 „τὴν σποδόν, καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν καπνὸς ἐστι.“ „40. Πο-
 λυβίου δὲ τινος, κομιδῇ ἀπαιδέτου ἀνθρώπου καὶ σο-
 λοϊκού, εἰπόντος,“ Ὁ βασιλεὺς με τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ
 τετίμηκεν· „Εἴθε σε,“ ἔφη, „Ἑλληνα μᾶλλον ἢ Ῥωμαῖον
- 41 πεποίηκεν.“ 41. ἰδὼν δὲ τινα τῶν εὐπαρόφων ἐπὶ τῷ πλά-
 τει τῆς πορφύρας μέγα φρονοῦντα, κύψας αὐτοῦ πρὸς τὸ
 οὖς καὶ τῆς ἐσθῆτος λαβόμενος καὶ δείξας, „Τοῦτο μέντοι,“
- 42 ἔφη, „πρὸ σοῦ πρόβατον ἐφόρει καὶ ἦν πρόβατον.“ 42. ἐπεὶ

μέντοι λούμενος ᾤκησεν ἐς τὸ ὕδωρ ζέον ἐμβῆναι, καὶ ἤτιάσατό τις ὡς ἀποδειλιάσαντα, „Εἰπέ μοι,“ ἔφη, „ὑπὲρ πατρίδος αὐτὸ πείσεσθαι ἔμελλον;“ 43. ἐρομένου δέ τινος, 43 „Ποῖα νομίζεις εἶναι τὰ ἐν Ἰδου;“ „Περίμεινον,“ ἔφη, „κακείθεν σοι ἐπιστελῶ.“ 44. Ἀδμήτωρ δέ τιμι ποιητῆ φάυλω 44 λέγοντι γεγραφέναι μονόστιχον ἐπιγράμμα, ὅπερ ἐν ταῖς διαθήκαις κεκέλευεν ἐπιγραφῆναι αὐτοῦ τῇ στήλῃ — οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Γαῖα λάβ' Ἀδμήτου ἔλυτρον, βῆ δ' εἰς θεὸν αὐτός —
 90 γελάσας εἶπεν, „Οὕτω καλόν ἐστιν, ὦ Ἀδμητε, τὸ ἐπιγράμμα, ὥστε ἐβουλόμην αὐτὸ ἤδη ἐπιγεγράφθαι.“ 45. ἰδὼν 45 δέ τις ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ οἶα τοῖς γέρονσιν ἐπιεικῶς γίγνεται, ἤρετο, „Τί τοῦτο, ὦ Δημῶναξ;“ ὁ δὲ μειδιάσας, „Χάρων με ἔδακεν,“ ἔφη. 46. καὶ μέντοι καὶ Λακεδαιμονίον 46 τινα ἰδὼν τὸν αὐτοῦ οἰκέτην μαστιγοῦντα, „Παῦσαι,“ ἔφη, „ὁμότιμον σαυτοῦ τὸν δοῦλον ἀποφαίνων.“ 47. Δανάης 47 δέ τινος πρὸς τὸν ἀδελφὸν Δίκην ἐχούσης, Κρίθῃτι, ἔφη, οὐ γὰρ εἰ Δανάη ἢ Ἀκριοῦ θυγάτηρ. 48. μάλιστα δὲ 48 91 ἐπολέμει τοῖς οὐ πρὸς ἀλήθειαν ἀλλὰ πρὸς ἐπίδειξιν φιλοσοφοῦσιν· ἕνα γοῦν ἰδὼν Κυρικὸν τρίβωνα μὲν καὶ πήραν ἔχοντα, ἀντὶ δὲ τῆς βακτηρίας ὑπερον, ὑπέρογκον κειραγότα καὶ λέγοντα ὅτι Ἀντισθένης καὶ Κράτητος καὶ Διογένης ἐστὶ Ζηλωτής, „Μὴ ψεύδου,“ ἔφη, „σὺ γὰρ Ὑπερείδου μαθητὴς ὠν τυγχάνεις.“ 49. ἐπεὶ μέντοι πολλοὺς τῶν 49 ἀθλητῶν εὐώρα κακομαχοῦντας καὶ παρὰ τὸν νόμον τὸν ἐναγώνιον ἀντὶ τοῦ παγκρατιάζειν δάκνοντας, „Οὐκ ἀπεικότως,“ ἔφη, „τοὺς νῦν ἀθλητὰς οἱ παρομαρτοῦντες λέοντας καλοῦσιν.“ 50. ἀστεῖον δὲ κάκεινο αὐτοῦ καὶ δητικὸν 50 92 πιπτομένων τὰ σκέλη καὶ τὸ σῶμα ὅλον· Κυρικοῦ δέ τινος ἐπὶ λίθον ἀναβάντος καὶ αὐτὸ τοῦτο κατηγοροῦντος αὐτοῦ καὶ ἐς κιναιδίαν διαβάλλοντος, ἀγανακτήσας καὶ κατασπασθῆναι τὸν Κυρικὸν κελεύσας ἔμελλεν ἢ ξύλοις συντρίψειν ἢ καὶ φυγῇ ζημιώσειν· ἀλλ' ὁ γε Δημῶναξ παρατυχῶν παρητεῖτο συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ κατὰ τινα πάτριον τοῖς Κυρικοῖς παρησίαν θρασυνομήν.

- εἰπόντος δὲ τοῦ ἀνθυπάτου, „Νῦν μὲν σοὶ ἀφίημι αὐτὸν, ἂν δὲ ὕστερον τοιοῦτόν τι τολμήσῃ, τί παθεῖν ἄξιός ἐστι;“ καὶ ὁ Δημῶναξ, „Δρωπαισιθῆναι τότε αὐτὸν κέλευσον.“
- 51 51. ἄλλω δὲ τινι στρατοπέδων ἅμα καὶ ἔθρους τοῦ μεγίστου τὴν ἀρχὴν ἐμπιστευθέντι ἐκ βασιλέως ἐρομένω, πῶς ἄριστα ἄρξει; „Ἀόρητος ἄν“, ἔφη, „καὶ ὀλίγα μὲν λαλῶν,
- 52 πολλὰ δὲ ἀκούων.“ 52. ἐρομένω δὲ τινι εἰ καὶ αὐτὸς πλακοῦντας ἐσθιοί, „Οἶε οὖν“, ἔφη, „τοῖς μωροῖς τὰς μελίττας
- 53 τιθέναι τὰ κηρία;“ 53. πρὸς δὲ τῇ Ποικίλῃ ἀνδριάντα ἰδὼν τὴν χεῖρα ἀποκεκομμένον, ὅψῃ ἔφη Ἀθηναίους εἰκόσι χαίρη
- 54 τετιμημένοι τὸν Κυναίγειρον. 54. καὶ μὴν καὶ Ῥουφῖνον τὸν Κύπριον — λέγω δὴ τὸν χωλὸν τὸν ἐκ τοῦ περιπάτου — ἰδὼν ἐπὶ πολὺ τοῖς περιπάτοις ἐνδιατρίβοντα,³⁰
- 55 „Οὐδὲν ἐστίν“, ἔφη, „ἀναισχυντότερον χωλοῦ Περιπατητικοῦ. 55. ἐπεὶ δὲ ποτε ὁ Ἐπίκτητος ἐπιτιμῶν ἅμα συνεβούλευεν αὐτῷ ἀγαγέσθαι γυναῖκα καὶ παιδοποιήσασθαι, πρέπειν γὰρ καὶ τοῦτο φιλοσόφῳ ἀνδρὶ ἕτερον ἀντ’ αὐτοῦ καταλιπεῖν τῇ φύσει, ἐλεγκτικώτατα πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο,“ Οὐκοῦν, ὦ Ἐπίκτητε, δός μοι μίαν τῶν σαυτοῦ θυγατέρων. „56. καὶ μὴν καὶ τὸ πρὸς Ἐρμίῳ τὸν Ἀριστοτελικὸν ἄξιον ἀπομνημονεῦσαι· εἰδὼς γὰρ αὐτὸν παγκάκιστον μὲν ὄντα καὶ μυρία κακὰ ἐργαζόμενον, τὸν Ἀριστοτέλην δὲ διὰ στόματος καὶ αὐτοῦ τὰς δέκα κατηγορίας ἔχοντα,“ Ἐρμίνε, „ἔφη,“ ἀληθῶς ἄξιός ἐστι δέκα κατηγοριῶν. „57. Ἀθηναίων δὲ σκεπτομένων κατὰ ζῆλον τὸν πρὸς Κορινθίους καταστήσασθαι θέαν μονομάχων προελθῶν εἰς αὐτούς,“ Μὴ πρότερον, „ἔφη,“ ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, ψηφίσθηθε, ἂν μὴ τοῦ Ἑλέου τὸν βωμὸν καθέλῃτε. „58. ἐπεὶ δὲ εἰς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἐλθόντι αὐτῷ Ἥλειοι εἰκόνα χαλκῆν ἐψηφίσαντο,“ Μηδαμῶς τοῦτο, „ἔφη“ ὦ ἄνδρες Ἥλειοι, μὴ δόξῃτε ὀνειδίζειν τοῖς προγόνοις ὑμῶν, ὅτι μήτε Σωκράτους μήτε Διογένους εἰκόνα ἀνατεθεῖ-
- 59 κασιν. 59. ἤκουσα δὲ αὐτοῦ ποτε καὶ πρὸς τὸν τῶν νόμων ἔμπειρον ταῦτα λέγοντος, ὅτι κινδυνεύουσιν ἄχρηστοι εἶναι οἱ νόμοι, ἂν τε πονηροῖς ἂν τε ἀγαθοῖς γράφονται· οἱ μὲν γὰρ οὐ δέονται νόμων, οἱ δὲ ὑπὸ νόμων

οὐδὲν βελτίους γίνονται. 60. τῶν δὲ Ὀμήρου στίχων ἕνα 60 ἦδε μάλιστα,

καίθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργίως.

61. ἐπῆνει δὲ καὶ τὸν Θερασίτην ὡς Κυρικόν τινα δημη- 61 γόρον. 62. ἐρωτηθεὶς δέ ποτε, τίς αὐτῷ ἀρέσκοι τῶν φι- 62 λосоφῶν, ἔφη, „Πάντες μὲν θαυμαστοί, ἐγὼ δὲ Σωκράτη μὲν σέβω, θαυμάζω δὲ Διογένη καὶ φιλῶ Ἀριστιππον.“

63. Ἐβίω δὲ ἔτη ὀλίγον δέοντα τῶν ἑκατὸν ἄνους, 63 ἄλυκος, οὐδένα ἐνοχλήσας τι ἢ αἰτήσας, φίλοις χρήσιμος, ἐχθρὸν οὐδένα οὐδεπώποτε ἐσχηκώς· καὶ τοσοῦτον ἔρωτα ἔσχον πρὸς αὐτὸν Ἀθηναῖοί τε αὐτοὶ καὶ ἅπασα ἡ Ἑλλάς, ὥστε παριόντι ὑπεξανίστασθαι μὲν τοὺς ἄρχοντας, σιωπὴν δὲ γίνεσθαι παρὰ πάντων. τὸ τελευταῖον δὲ ἦδη 95 ὑπέργηρος ὢν ἀκλιτος εἰς ἣν τύχοι παριῶν οἰκίαν ἐδεί- πνει καὶ ἐκάθευδε, τῶν ἐνοικούντων Θεοῦ τινα ἐπιφά- νειαν ἠγορμένων τὸ πρᾶγμα καὶ τινα ἀγαθὸν δαίμονα εἰσεληλυθέναι αὐτοῖς ἐς τὴν οἰκίαν. παριόντα δὲ αἱ ἀρ- τοπώλιδες ἀνθειλκον πρὸς αὐτὰς ἐκάστη ἀξιοῦσα παρ' αὐτῆς λαμβάνειν τῶν ἄριων, καὶ τοῦτο εὐτυχίαν ἑαυτῆς ἢ δεδωκυῖα ᾔετο. καὶ μὴν καὶ οἱ παῖδες ὀπίσθας προσέ- φερον αὐτῷ πατέρα ὀνομάζοντες. 64. στάσεως δέ ποτε 64 Ἀθήνησι γενομένης εἰσῆλθεν ἐς τὴν ἐκκλησίαν καὶ φα- νείς μόνον σιωπᾶν ἐποίησεν αὐτοῦς· ὃ δὲ ἰδὼν ἦδη μετε- γνωκῶτας οὐδὲν εἰπὼν καὶ αὐτὸς ἀπηλλάγη. 65. ὅτε δὲ 65 συνῆκεν οὐκέθ' οἷός τε ὢν αὐτῷ ἐπικουρεῖν, εἰπὼν πρὸς τοὺς παρόντας τὸν ἐναγώνιον τῶν κηρύκων πόδα

Ἀήγει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων

ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ

μηκέτι μέλλειν

καὶ πάντων ἀποσχόμενος ἀπῆλθε τοῦ βίου φαιδρὸς καὶ 96 οἷός ἀεὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐφαίνετο. 66. ὀλίγον δὲ πρὸ 66 τῆς τελευτῆς ἐρομένου τινός, „Περὶ ταφῆς τί κελεύεις;“ „Μὴ πολυπραγμανεῖτε.“ ἔφη· „ἢ γὰρ ὁδμή με θάψει.“ φρα- μένου δὲ ἐκείνου, „Τί οὖν; οὐκ αἰσχρὸν ὀρνέοις καὶ κυσὶ βορὰν προτεθῆναι τηλικούτου ἀνδρὸς σῶμα;“ „Καὶ μὴν οὐδὲν ἄτοπον;“ ἔφη, „τοῦτο, εἰ μίλλω καὶ ἀποθανῶν ζῆφοις

67 τισὶ χρήσιμος ἔσεσθαι. 67. οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι καὶ ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπὶ πολὺ ἐπένησαν καὶ τὸν θᾶκον τὸν λίθινον, ἐφ' οὗ εἰώθει δῖοτε κάμνοι ἀναπαύεσθαι, προσεκύνουν καὶ ἐστεφάνουν ἐς τιμὴν τοῦ ἀνδρὸς ἡγούμενοι ἱερὸν εἶναι καὶ τὸν λίθον, ἐφ' οὗ ἐκαθέζετο. ἐπὶ μὲν γὰρ τὴν ἐκφορὰν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἀπήντησε, καὶ μάλιστα τῶν φιλοσόφων· οἷτοι μέντοι ὑποδύντες ἐκόμιζον αὐτὸν ἄχρι πρὸς τὸν τάφον.

Ταῦτα ὀλίγα πάντ' ἐκ πολλῶν ἀπεμνημόνευσα, καὶ ἔστιν ἀπὸ τούτων τοῖς ἀναγινώσκουσι λογίζεσθαι ὁποῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐγένετο.

LUCIANI QUOMODO HISTORIA
SIT CONSCRIBENDA.

Lectiones codicum Gorlicensis A

Marciani 434 (Ω)

Vaticani 87 (A) (Niese)

Vaticani 90 (Γ)

Harleiani (Harl.) (Treu)

Parisini 3011. c. 1—13 (C)

Palatini 73. c. 1—23 (Pal.)

collatae cum editione Teubneriana.

- e. 1. φασί | φασίν A — πανδημει | πανδημι Pal. ει in ras. Γ
— ἐρρωμένως | ἐρρωμένω A — λιπαρεῖ | λεπαρεῖ A
— τῷ πυρετῷ | τῷ πυρετῷ Γ (ut plerumque ad-
posito ι) — ἐπιγεγόμενος | ἐπιγιγόμενος A — καὶ οὗτος |
οὗτος om. καὶ AC, om. καὶ οὗτος A — ἔλθε | ἔλθεν
Γ — ἐς | εἰς Γ — περιστά | περιστή (η in ras.) Γ —
παρεκίνων | παρεκινούντο AC — ἰμονόδουν | ἰμονό-
δουν Pal. — ἐν μίρει | ἐν μίλει ΩHarl.Pal. — δι-
ξήσαν | διεξήσαν om. ι Γ — τὰ ἄλλα | τᾶλλα A —
τραγωδός | om. ι Γ — τραγωδίας | om. ι Γ — τοὺς
πολλοὺς | om. τοὺς A — τραγωδίαν | om. ι Γ
- e. 2. Ἀβδηρητικὸν | Ἀβδηρητικὸν AA — τραγωδεῖν | om. ι Γ
| αμβείοις | αμβίοις Γ — κατεσχημένοι | κατωσχημένοι
A — ἀλλ' ἀφ' οὗ | ἀλλὰ ἀφ' οὗ A — Ἀρμενία | ἄρ-
μονία Ω — ἐκεῖνο τι Πόλεμος | ἐκεῖνος ὁ πόλεμος AC
ἐκεῖνο τῷ Πόλεμος Γ ἐκεῖνω τῷ πολέμῳ Pal. ἐκεῖνω
τὸ ἀπολέμῳ A — πάντων κατῆρ | ὁ πάντων π. A

- c. 3. ἐπελαύνειν || ^{επ}ἀπελαύνειν (sic) Α ἀπελαύνειν C — ἐν ἔργῳ || ἐν suprascr. m. I Α — ὑποικοδομῶν || ἐποικοδομῶν Α — ὑποστηρίζων || ἐπιστηρίζων AC — ὁ τι καὶ πράττει || ὁ τι κ. πράττει AC — οὐδείς γὰρ αὐτῷ ἐς οὐδὲν ἐχρήτο || οὐδείς γ. αὐτῷ καὶ ἐς οὐδὲν ἐχρήτο Α — Κρανείου || Κρανίου ACΑ — κυλίω || κιλίω Ω
- c. 4. Φίλων || φίλος Α — κεχηνῶς || κεχηνός ΩPal., Harl. in ras. — οὐχ ὡς ἱστορίαν συγγράφειν || om. ὡς ACΩΑ ΓPal.Harl. — αὐτὰς || αὐτὸν Α — οὕτω || οὕτως ΩΑ ΓHarl. — δεισῆς || δεισῆς(?) Γ — εἰ... κυλίοι || ... κυλίει ACΑ — πιθάκνιον || πυθάκνιον Pal. — κεκεραμμένον || κεκεραμωμένον AC — προσπταίσαντα || προσπταίσαντας ACΑΓPal. — πῶς ἀσφαλῶς || ὅπως ἀσφ. ΩHarl. — τούτου || ΩΑ — ὅσαι || ὅσοι ΓC — τινα || τάντην Α —
- c. 5. παραινέσεως οἱ πολλοὶ || παραινέσαίμῃ πολλοὶ AC παραινέσαι οἱ π. ΩPal.Harl. παραινέσοι π. ΑΓ — δεῖν οἶονται || δεῖνοι ὄντες ACΩΑPal.Harl. δεῖν οἱ (sic) ὄντες Γ — σφίσι || φησὶν ACΑΓ — ῥαθύμως || om. ι Γ — συντεθῆναι || μετατεθῆναι Α — ἀλλὰ, εἴ τι || ἀλλ' εἴ τι ACΓPal. — ὁ Θουκυδίδης || om. ὁ ΑPal. — ἐς αἰ || ὡς αἰ ΩPal. Harl. ὅς αἰ ACΑΓ — οὐ πάντ' || om. οὐ AC — ἐπαχθῆς || ἐπαχθεῖς Pal. — δόξων || δόξαι Α — ἡ ἱστορία || om. ἡ ΑΓPal.C, ἡ Π m. Harl. — ἐπήνηται || ἐπήνητε suprascr. αι Α — ἡ γε ἐλπίς || καὶ ἐλπίς ACΑΓPal. (Pal. ἐλπισ^{αι}) εἴ γε ἐλπίς Ω εἴ γε ἐλπίς, εἴ γε (in ras.) Harl. — μεταποιήσουσιν || μεταποιήσωσιν ACΩΑΓPal.Harl. — μετεγγράφουσι || μετεγγράψουσι AC μεταγράψουσι ΩΑHarl.Pal. μεταγράφουσιν Γ — βασιλείους || βασιλείας Pal. — εἰρήσθαι || εἰρεῖσθαι Pal. εἰρήσθαι (σται in corr.) Γ — ἴν' εἴ ποτε || ἦν εἴ ποτε ΩHarl. — Βακτριούς || Βακτηριούς ΑPal. — συντιθέναι || συνθεῖναι Γ — ἦνπερ γε || om. γε ΑΑ — δόξῃ || om. ι Γ — Ἀβδηρίται || Ἀβδηρίται Α — τραγωδῶσι || τραγωιδῶσιν Harl.
- c. 6. φευκτέον || φευκταῖον Pal. — οἷς ἐνδιατριπτέον || ἐν

- οἷς διατριπτόν Α — εἰπόμεν | εἰπομεν Pal. — συγ-
 γράφοναἱ | συγγράφουσιν ΑΓHarl. — [ἐν τε φωνῇ καὶ
 ἁρμονίᾳ] | Habent ACGPal.
- ε. 7. ἃ δ' ἐν | ἃ δὲ ἐν Α ἃδ' in ras. Harl. — πολλάκις | om.
 Α — ἔδοξε | ἔδοξεν ΓHarl. — ἀναπετάσθης | ἀναπετά-
 σης om. ι Γ — παραδείγματος | corr. ex α m. Ι Α —
 ἤδη οὕτω | ἤδη οὕτως ΩΓ οὕτως ἤδη Α — γεγεννημένα |
 γεγεννημένα Α — ἐνδιατρίβουσι | ἐνδιατρίβουσιν ΓHarl.
 διατρίβουσι, om. ἐν AC — εἰς ἔψος | ἐς ἔψος Α ἐς εἰς
 ἔψος (sic) Pal. — ἐκαιρόντες | γέροντες ACGPal. —
 καταρρίπτοντες | καταρίπτοντες ΓHarl. — εὐφράναι |
 εὐφράναι Α — πέρα | πέρα corr. ex παρὰ Α — καὶ εἰ
 ψευδαμένω | om. εἰ ΑΩΓPal.Harl. κἄν ψευδ. Α — ἐπάρ-
 χει | ἐπάρχειν eras. ν Ω, ἐπάρχει^H sic = ἐπάρχη Α ἐπάρ-
 χειν ACPal.Harl. (m. II) — ἀκαριατον | ἀκαιρον ACGA,
 ιατον in ras. Harl. — νόμος | corr. ex οἱ Α — ἦ τὴν ἀφ-
 τηρίαν | om. ἦ ACGPal., om. sed supraser. m. II Harl.
- c. 8. κἄν ἔπωον | κἄν in ras. Γ — ἄρμα | om. C — ἐθέλη | om.
 ι Γ θέλη AC ἐθέλη Harl. — Inter θέλη et κἄν ἐφ' ὅδ.
 interposita sunt in cod. C κἄν ἔπωον ὑποπτόρων ἄρμα
 ζεύξασθαι ἐθέλη — ἐπ' ἀνθερικών ἄκρων | ... ἄκρον
 AC — ἀπὸ μιᾶς | ἐπὸ μιᾶς Pal. — αἰωρῇ | ἑωρῇ Γ
 — θάλατταν | θάλασσαν Α — ἀπορραγείσης | ἀπορα-
 γείσης Γ — τῷ Ποσειδῶνι | om. τῷ Pal. — σύνθετον
 ἐκ π. θεῶν | σύνθετον καὶ ἐκ π. θ. Α — δεῖ | δεῖ Α —
 γίγνεται | γίνεται Α — προσλάβη | προσλάβοι Pal. —
 τις | τα'ς (sic) Pal. supraser. ι — τερατίαν | τερατίαν
 Γ — ἐγκαίνουσα | ἐμφαίνουσα Α ἐγκαίνουσαν Pal. —
 τὰ ποιητικῆς | om. τὰ C — ἐπεισάγει | ἐπεισάγοι Α —
 ἐτέρως | ἐταίρας^ε Ω ἐταίρας ΑΓPal, ἐτέρως εἰ in ras.
 Harl. — κομώματα | σκόμματα ΩHarl, σκόματα Α
 — ἄλονργίσι | ἄλονργίσι Ω ἄλονργίσι Α ἄλονργίς εἰ
 Γ ἄλονργίσι εἰ Harl, ἄλονργεσι Pal. — καρτερῶν ...
 ἄλλω | om. C — περιβάλοι | περιβάλλει Α περιβάλλοι
 Harl. — ἐντρίβοι | ἐντρίβει AC — ψιμίθιον | ψιμί-

- θιον AC ψμιμύθιον A — τῷ προσώπῳ || τὸ πρόσωπον ACΩΓ — ἀπεργάσατο || ἀπεργασαιετο Pal. ει in ras.
- c. 9. οὐ τοῦτο φημι || om. οὐ AΩΩΓPal.Harl. — ἐπιδειξόμεν || ἐπιδειξόμενος ACGPal. — οἳ δὲ || ὅσοι δὲ ΩHarl. (?) οἳ δὲ AΩ — ἐς δύο || εἰς δύο AC — ἐς αὐτήν || εἰς αὐτήν A — χρώμενοι || χρωμένοις ACΩΓ — μόνον || corr. ex v A — παρακολονθήσειεν || μὴ παρακ. Pal. — καὶ Νικόστρατον || om. καὶ ΩΩΓPal.Harl. — Ἰσιδότον || τὸν Ἰσιδ. CΩΓPal. — γεννάδαν || γεννάδα C — ἐρώμενος || ἐρωόμενος Γ — ὀφθῆναι εἶη || εἶη ὀφθῆναι A — ἐρασιᾶς || ἐργάτας ACΩΩΓHarl. — ἄχρι . . . ἔχη || ἄχρι . . . ἔχει Γ — τὸ ἴδιον || τὸ δίκαιον A — δήλωσιν || δειλώσιν Pal. — κομιδῇ || κομιδῇ sine ι Γ — μνησῶδες || θνημῶδες C
- c. 10. ἦν μὴ || ἦν μὴ ΩHarl. — ἐπινοῆς || ἐπινοῆσαι ACΩ Harl. ἐπι (sic sine lacuna) Γ ἐπι sic A — ἀλλὰ || ἄλλα A — παραδραμόν || παρὰ δρόμον A — ἀπορρίπτειν || ἀπορίπτειν Γ — τὸν τύπον || om. τὸν ΩΓPal. — ὀλίγον || ὀλίγων Pal. — πέρα || πέραν ΩΓPal. — τῇ || om. ι Γ — θωπία || θωπία Γ — τάχιστ' ἂν || τάχιστα μὲν ΩΓ — ἐξεργάσαιο || ἐργάσαις A — πον || om. A — γεγραμμένον || τὰ γεγραμμένα A — ἐσκενασμένον || ἐνεσκενασμένον (ἐν addit. m. I) A — τὸ ξύλον || om. τι A — σανδαλίῳ || σανδαλῶ A — ἐσθῆς || αἰσθῆς Pal. — προσιζάνουσα || προσίζουσα AC
- c. 11. ταῦτά σοι || ταῦτά σοι ACΩPal.Harl. — ὀλλοί δὲ || λόγοι δὲ ACG λόγοι δ' A — δι' || om. AC — ἀκαλλῆς || ἀκαλλῆς A — γίγνεται || γίνεται A — τοῖς δ' ἄλλοις || τοῖς δὲ ἄλλοις ΩΓ — αὐτοὺς || αὐτοὶ A — οἳ πολλοὶ || om. A — κολακίαν || κολακίαν Γ — ἐξεργάσασθαι || ἐξεργάσεσθαι Pal. — κατὰ τέχνην || κατὰ τὴν τέχνην A
- c. 12. κόλακας || κόλας (sic) Γ — ὄσπερ . . . γράφας || om. ΩΓ Pal., margini adscr. in Harl. — ἀναγνόντος αὐτῷ || ἀναγνῶντος αὐτοῦ Pal. — τοῦτο μάλιστα || om. A — τὸ χωρίον τῆς γραφῆς || τὸ χωρ. τῆς γραφῆς τοῦτο μάλιστα A — ᾗετο || om. ι Γ — ἀριστείας || in corr. ει Γ — ἀριστείας τινῶς || τινὰς ἀριστείας Pal. — ἐκέϊνος

- || om. ACΩΨΓPal.Harl. — ὕδασπη || ὑδάσπει ΩHarl. ἰδασπη sine ι adsc. Γ — ἔρριφεν || ἔριφεν interp. alia manu altero ρ Γ — ἐπὶ κεφαλῆν || ἐπὶ τῆν κεφαλῆν Ω — ἐνὶ ἀκοντίῳ || ἐν ἀκοντίῳ ΩΨΓPal.Harl.C ἐν ἀκοντ. A — ἔμελλέ γε οὕτως || ἔμελλεν οὕτως γε Ψ — ὁ Ἀλέξανδρος || om. ὁ Ψ — ὅς γε || ὅστε ACΩΓPal. — Ἄθω || Ἄθων ΩΨHarl. — εἰς ὁμοιότητα || εἰς ὁμοιοτ. Pal. ut fere semper in hoc libro, εἰς ὁμ. Ψ — οὐκέτ' οὐδ' || οὐκέτ' οὐδὲ A οὐκέτι οὐδὲ ΨPal. — εἰς || om. Pal. — τὰ ἄλλα || τᾶλλα Harl.
13. κομυδῆ || om. ι Γ — πλείον || πλέον Ψ — ἐπανθήση || ἐπανθήση ΩΨHarl.Pal. ἐπανθείση Γ — ἐγκαταμίξῃ || ἐγκαταμειξῆ Γ — πολὺ || πολλοὶ Pal. — τῶν συγγραφόντων οἱ πολλοὶ || πολλοὶ τῶν συγγραφόντων AC ΨPal. πολλοὶ τ. συγ. οἱ πολλοὶ(?) Harl. — εἰσὶ || εἰσιν Γ om. AC — τὸ ἴδιον || τὸ ἥδιον Harl. — χρεῖωδες || χρεῶδες ACΩΓPal. — θεραπεύοντες || θεραπεύεσθαι ACΨPal. θεραπεύεσθαι (εσθαι in ras.) Harl. θεραπεύεσθαι Γ — εἰς τοῦπιόν || εἰς τ. A — καταμεμίχθαι || καὶ μεμίχθαι A καὶ τὸ μεμίχθαι ΩHarl. καταμεμίχθαι Ψ καὶ τὸ μεμειχθαι ΓPal. — πάσῃ || πᾶσ ΨΓPal., om. Harl. — ἀλλὰ ᾗ || τὰ ἄλλα ᾗ Ω, ἀλλὰ om. ᾗ ΨΓPal., τὰ ἄλλα ᾗ (ᾗ m. Π suprascr.) Harl. — ἀληθείᾳ || om. ι Γ — ἄλλοις || om. Ψ — ἀμελήσαντες || ἀμελετήσαντες Ω — ἄλλοις || om. Ψ.
- odidem Paris. 3011 (C), quem hucusque contuli, ex praegressis intellegimus plerumque conspirare cum Gorlicensi A.
14. Ἐγὼ δ' οὖν καὶ || ἐγὼ δὲ A ἐγὼ δὲ καὶ Ψ ἐγὼ καὶ Γ — προφῆν || sine ι Γ — ἀπιστήση || ἀπιστήσει Γ — λεχθεισομένοις || λεχθεισομένοις Pal. — ἐστι || ἐστιν Γ — εἰ ἀστείον || εἰ εἰς ἀστείον Ψ — συγγράμματι || ξυγγράμματι Ψ — ἐντιθέναι || ἐπιτιθέναι Pal. — ὄρας || om. ι Γ — περὶ πόδας || παρὰ πόδας A παρα πόδας Ψ — τῇ ἱστορίᾳ || ἡ ἱστορία AΨΓPal.Harl. — εἵκαζε || εἵκασε Ω — θερότη || θεροσίτη Γ — ὁ Ἀχιλλεύς || om. ὁ Ψ — ἀμεινον || ἄμεινον Pal. — καθ-

ἤρει || sine ι Γ — πρόσθεν || πρόσθε ΩΨΓHarl. —
 ἔφευγεν ἐσθλός τις || τις ἐσθλός ἔφευγε Ψ — ἰδίωκε
 || ἰδίωκε Ψ — μεγ' || πολὸν Ψ — ἄξιος || ἄξιον Α —
 συγγράφαι || ξυγγράφαι Ψ — οὕτω λ. || οὕτως λ. Ω
 — ἐπήγει || om. ι Γ — ποιοῖ || ποιοῖτο ΑΨ — τοῦτο τοῖ
 Ὀμήρον || τοῦτο τὸ τοῦ Ὀμ. Α — κάκιστα ἀπολού-
 μενος || κάκιστ' ἀπ. Ψ — Οὐολόγεσος || οὐολόγεσος
 Ω, (εσ in ras.) Pal.Harl.

- c. 15. ἀρχῶν || ἀρχὴν Ψ — θύμον || θυμοῦ Ψ — ἀποπνέου-
 σαν || γέμουνσαν Ψ — Κρεπέριος || Κρεπέριος ΓHarl.
 Κρεπέριος ΑΨPal. — Καλπουριανός || Καλπουριανός
 ΩHarl. Καλπευριανός Ψ — Πομπηϊονπολίτης || πομ-
 πῆ-ουπολίτης (sic) Γ — τῶν Παρθυαίων || τὸν παρ-
 θυαίων sic Γ — συνέγραψε || ἀνέγραψε Α — ξυνιστα-
 μένον || συνισταμένον Ψ — Ἀρμενία || ἄρμονία Ω ἄρ-
 μονία Ψ — ἐδημογόρησε || ἐδημογόρησεν ΩΓHarl. —
 Κερκυραίων || Κερκυραεον Γ — Νισιβηνοῖς || Νισιβη-
 νοῖς ΓPal. — ἐπήγαγε || ἐπήγαγεν ΓHarl. — αἰρου-
 μένοις || ἔρονμένοις Pal. — οἱ τότε || ὀπότε ΑΨΓHarl.
 Pal. — Αἰθιοπίας || Αἰθιοπείας Ω — λοιμώξαντες ||
 λεμώξαντες Ψ — ὥστε καὶ || om. καὶ Ψ — γῆν || τὴν
 γῆν ΓPal.Harl. — ἐκείνη || om. ι Γ — ἐγὼ γοῦν || ἐγὼ του
 ΨΓ — ἔτι αὐτὸν || αὐτὸν ἔτι ΩPal.Harl. — Νισίβι ||
 Νισίβει Ψ — ὄσα || ὄσας Ψ — ἔμελλε || ἔμελλεν ΓHarl.
 — νῦν ἐστὶ || νῦν ἐστίν Harl. — τοῦτ' εἶναι || ταῦτ'
 εἶναι Pal. — μικρὰ ῥάκια, ὅπως καὶ αὐτὸς ἂν φαίης ||
 μικρὰ κάκεινα, ὅπως . . . φαίης Α μικρὰ κακεινο, ὡς . . .
 φαίης ΩHarl.Pal. μακρᾶ (?) κακία, ὅπως . . . φαίης Ψ
 μικρὰ κακειως (sic) . . . φαίης Γ — νῆ Δία κάκεινο ||
 ἡδία κάκεινα Ω ἡδία κάκεινα Harl. ἡδία (sic) κάκεινα
 Γ ἡ δία κάκεινα Pal. ἰδία κάκεινα Α — παρέλιπον ||
 παρέλιπον ΩHarl.Pal. — ἀνέγραψε || ἂν ἔγραψεν Ω
 Harl. ἂν ἔγραψε Ψ ἂν ἔγραψεν Γ — Θουκυδίδῃ || om.
 ι Γ — Ἰταλιωτικὰ ταῦτα || Ἰτ. καὶ ταῦτα Ψ — συνά-
 δοντα || om. ι Γ

- c. 16. τις αὐτῶν || τις αὐτῷ Ω τις αὐτῷ ΓHarl. — ἐπόμνημα

τῶν γεγ. || ἐπομνημάτων γεγ. ΑΓ — κομιδῆ || om. ι Γ — ἀπογραφόμενος || ἐπογραφ. ΑΞΓ — στρατιᾶ || om. ι Γ — οὔτος ἦν || ἦν οὔτος Ξ — ἄλλω || ἄλλω corr. ex ἄλλο Pal. ἄλλω om. ι Γ — τιμι || τι Ξ — προπεπονηκῶς || πεπονηκῶς Α προπεπονηκῶς Pal. — ἡτιασάμην || om. ι Γ — κατὰ τὴν τῶν συγγραμμάτων τύχην || om. τὴν ΑΓ, om. τὴν τῶν Ξ, τὴν m. Π supraser. Harl. — ἐπέφνηχρον || ἐπόφνηχρον Α — ἐκάστη || om. ι Γ — οὔτως || οὔτω Pal. — Μουσηγέτης || μουσιγέτης Ω — παιδείας || παιδίας Γ — ἰάδι || δι in ras. Γ — γράφειν || συγγράφειν Ω — οἶδα ὅτι || οἶδ' ὅτι Ξ — ἰητρείην || ἰατρείαν ΓPal. ἰατρείην inter ει et η ras. Harl. ἰατρείην Ω ἰατρικὴν Ξ — ἄλλα || ἄλλ' ὅσα Pal. Harl. — ὁμοδίατα || ὁμοδιαίτους Ξ — οἶα ἐκ τριόδου || ἐκ περιόδου ΑΞHarl.

17. με δεῖ || μέλει ΑΞΓ ἐμὲ δεῖ Pal. — πρόην || om. ι Γ — ἐν || om. Pal. — φροίμιον || προοιμίον ΩΞΓPal. Harl. — περιόδω || προόδω Ω — σπεύδων || σπενδον

Pal. — πρόποι || πρόπει rec. m. Ω — προοίμιον || προοιμια omimion Pal. — κολακείας || κολακίας Γ — ἐγκόμια || ἐγκόμια Pal. — σννηρωτημένα || σννηρ. και σννηγμένα ΞΓPal. — κάκεινα || κακεινα Γ — κάκεινο || κακεινο Γ — ἐδοξε || ἐδοξεν Γ — σοφῶ || φιλοσόφω

ΞΓPal. — πολιῶ || πολιῶ Ξ — πρόπον || προποντι^α (sic) Α πρόποντι ΓPal. — τὸ ἐν τῷ προοιμίῳ || om. τὸ Α ΓPal., τι ἐν τ. πρ. Ξ — ὁ ἡμέτερος || om. ὁ Pal. — οὐ γε || ὅτε Ξ οὔτε ΓPal. — ἀξιοῦσι || ἀξιοῦσιν Γ — τοιοῦτον || τοιοῦτο ΩΓPal.Harl. — ἔδει || om. ΑΩΞΓ Pal.Harl. — καταλιπεῖν || καταλείπειν Γ — λογιζέσθαι || λογιζέσθε Ξ — ἀνημονῆσαι || ἀνημονεῦσαι Ω

18. Περσέων || Περσάων Ξ Περσαίων Pal. — ἔδει || ἔδει Ξ — Πέρσῃσι || om. ι Γ — ἦν Ὀσρόης || ἡρονοσόης Ξ — οἱ Ἑλληνες || om. οἱ Α — Ὀξυρόην ὀνυμένοσι || Ὀξυρόηρονυμένοσι Ξ Ὀξ. ὀνυμένοσιν Γ — ὄρῃς || om.

- ι Γ — αὐτός || οὗτος ΩHarl. — Θουκυδίδης || Θουκυ-
 δίδης Γ — οὗτος δὲ || οὗτος δ' Pal.
- c. 19. ὁμοίως || ὁμοίως Γ — ὀλίγω || ὀλίγω om. ι Γ ὀλίγων
 Pal. — ἐρμηνεύσας || ἐρμηνεύς sine lacuna Γ — ὤφειτο
 || om. ι Γ — τρέψει || περιτρέψει A — τσαύτη ||
 τσαύτην Ω — κασίαν || κασιακὴν ΩΨΓHarl.Pal.
 — τὸν Κελτικόν || om. τὸν Γ — κρύσταλλον || κρύστα-
 λον Ψ — ἢ τοῦ αὐτοκρατ. || ὁ τοῦ αὐτ. A — ἰριοειδῆς ||
 ἠεροειδῆς ΑΨΓ — καὶ βοστρυχηδόν || om. A — ἢ μὲν
 ἐμὲ ΨΓ — Οὐολογέσου || Οὐολογέσσου Pal. — ἀνα-
 ξυρίς ἢ || ἀναξυρίσις Ψ ἀναξυρίση (sic) Γ — χαλινός
 || χαλεινός Γ — οἶα || οἶα Γ — κόμη || κόμην A —
 μυρρίνης || μοροίνης? Ω μυρίνης Ψ μορρίνης Harl. —
 αὐτό, σκόπει . . . τι τῶν || om. Ψ — ὧν ἄνευ οὐκ ἂν
 ἦδειμέν τι || ὡς οὐκ ἄνευ ἦδεμεν τι, om. ἂν A, ὧν οὐκ
 ἄνευ ἦδημέν τι, om. ἂν Γ, ὧν οὐκ ἄνευ ἴδειμέν τι,
 om. ἂν Ω, ὡς οὐκ ἄνευ ἂν ἦδειμέν τι Harl.
- c. 20. λεκτέων || λεχθέντων A — εἰκάσις || om. A — οἰκέτη
 || οἰκέτην A — περιβαλέσθαι || περιβάλλεσθαι ΑΩΨ —
 δειπνήσαι || δειπνήσας (sic) A — ἐμπηδήσας || ἐμπηδή-
 σαντες A ἐκπηδήσας Γ — λαγῶων || λαγῶων Ψ —
 ταρίχους || ταρίχον ΑΩΨHarl. — διαρραγῆ || om. ι Γ
 — συνέγραψε || συνέγραψεν Γ — τὸν μέγαν || om. A
 — ἐξέθανον || ἀπέθανον A — τῶν μὲν ἀρχ. || τῶν τῶν
 μὲν ἀρχ. sic Γ — Ῥωμαίων || Ῥωμαίους Ψ — πρὸς
 τοῖς || om. τοῖς ΓPal. — διακοσίους || διακοσίους Pal.
 — δύο || om. Ψ Γ, supraser. m. Π Harl. — ἐννέα ||
 ἑβδομήκοντα Ψ
- c. 21. ἐπὶ || ἐπέθ A — τοῦ κομιδῆ || τοῦτο μὴ (sic) Γ —
 Ἀττικὸς || Ἀττικὸς A — ἀκριβέστατον || ἀκριβέστερον
 Ω — οὗτος || οὕτως ΩHarl. οὕτω Pal. — καὶ τὰ ὀνό-
 ματα || om. καὶ Ω — μεταποιῆσαι || ποιῆσαι ΑΩΨHarl.
 Pal., Γ(?) — τὰ Ῥωμαίων || τῶν Ῥ. Ψ — μετεγγράφαι
 || μεταγράφαι ΩΨΓHarl.Pal. — Κρόνιον || Κρόνειον Ω
 Harl. — ἐς || εἰς Ψ — Σατουρνίνον || Σατουρνίνον Ψ
 Σατουρνίνον Harl. Σατύρινον Γ — πολλῶ || πολλὰ

- APal. — οὔτος || om. A — Σενηριανοῦ || σιουνηριανοῦ
 Pal. — ἄπαντες || πάντες ΩPal.Harl. — ἀποθ. δὲ ὁ
 ἀνὴρ || om. ὁ A om. δὲ ὁ Γ — τοῦτον γὰρ || τοῦτον
 μὲν A — τὸν θάνατον || om. τὸν A — ἐκείνο || ἐκείνω
 A ἐκείνοι Γ — ὑπολάβοι || ὑπολάβη A — εἰστίκει ||
 ἐστίκει A ἰστίκει Γ — ἀπόληται || ἀπολείται AΓ —
 ἐπήγε || ἐπήγεν A
- c. 22. ποῦ δ' ἂν || om. δ' Pal. — ἐλέλιξε || ἐξελέλιξε ΩA
 ἐλέληξε A — τὸ τεῖχος δὲ || τὸ δὲ τεῖχος A — Ἔδεσσα
 || αἰδεσσα ΩHarl. — οὔτω || οὔτως Ω — ἐμερμήριζεν
 || ἐμερμέριζεν A — προσαγάγοι || συναγάγοι A προσ-
 ἀγει A — δημοτικά || δημοτικά A — τὸ ἐπέστειλεν ||
 om. τὸ A τὸ δὲ A — στρατοπεδείρχης || στρατοπαιδάρ-
 χης (παι in ras.) Γ — τὰ ἐγγρήζοντα || τὸν ἐγ. A τὰ
 ἐνχρηζοντα Γ — ἐγίνοντο || ἐγίνοντο A — εἰκὸς ||
 εἰκῶς Pal. — τραγοδῶ || om. ι Γ — ἐπ' ἐμβάτον
 || ἐπεμβάτον A — βεβηκῶτι || ἐπιβεβηκῶτι ΩΓPal.Harl.
 — θάτερον || θατέρω ΩΓPal.Harl. — σανδάλω || σαν-
 δαλῶ sic Γ σάνδαλον Pal. — ὑποδεδεμένω || ὑποδεδε-
 μένον A, om. A
- c. 23. εἰς ὑπερβολὴν || ἐς ὑπερβ. A — πάντως || πάντα A
 ἀκούσεσθαι || ἀκούσεσθε Ω — δὲ αὐτὸ || δ' αὐτὸ corr.
 ex αὐτὰ Pal. — αὐτὸ τὸ || ὑπὸ A — τὸ τῆς ἱστορίας ||
 om. τὸ APal. — ἀγεννὲς || ἀγῆH sic Pal. — μικρόν
 τε || μικρόν τε A — συνᾶδον || συνάδοντα A συνάδον
 Γ — τὸ ἄλλο σῶμα || om. τὸ A — ἐκ δευμάτων ||
 om. ἐκ A — συγκεκαττυμένος || συγκατατετυμένος A
 — ἰδοὺς γὰρ ἂν || om. ἂν Pal. — τοῦ Ῥοδίου || τὴν Ῥ.
 A τοῦ Ῥοδίων ΓPal. — ναννώδει || ὀνώδει A νανώδει
 ΓPal. — σώματι || σώματι corr. ex τος Pal. — τὰ
 σώματα || om. τὰ AA — προσεταιρίζονται || προεταιρι-
 ζονται add. σ Pal. — ἄλλους || ἄλ. πολλοὺς A — τινὰ ||
 τινί Pal. — δείξομεν || δείξωμεν ΩHarl.
- c. 24. καίτοι ταῦτα || καὶ τοιαῦτα AΓ — φορητὰ ἔτι || φν-
 ρητὰ. ἔτι A φορητὰ ἔστιν ΩHarl. — ἐρμηνείας || ἐρ-
 μηνίας Γ — ἄμαρτ. ἔστι || ἄμ. ἔστιν Γ — τὸ δὲ || τὰ

- δὲ $\Psi\Gamma$ — περὶ || παρὰ $\Lambda\Omega\Psi\Gamma$ Harl. — δὴ τοῦτο |
om. Ψ — τῶν ἐπὶ κουρείων || τῷ ἐπικουρίῳ Ω τῷ
ἐπικουρίῳ Harl. τῷ ἐπὶ κουρίῳ Γ τῷ ἐπικουρείῳ Ψ
— ἔφη || ἔφην Γ — Ἥ || om. $\Psi\Gamma$ — μὲν || om. Λ —
ἀπόκισαν || ἀπόκησαν Ω ἀπόκεισαν suprascr. ι Γ
ἀπόκησαν Harl. — αὐτήν || αὐτόν Ψ — Ἐδεσσαῖοι |
αἰδεσσαῖοι Ω Harl. Ἐδέσσα Ψ — Σαμόσατα || σαμόσατα
 Ω — ὁ αὐτὸς || om. δ Ω Harl. — μετέθηκεν || τέθεικεν
 Ψ μεθήκεν Λ — τείχεσι || τείχεσιν Harl. — εἰς τὴν
Μεσ. || ἐς τ. Μ. $\Omega\Gamma$ — ὡς περιρρεῖσθαι || ὡς περιρρ. Γ
ὡς περιωρίσθαι $\Lambda\Omega$ ὅσπερ αἰρεῖσθαι Ψ — καὶ γελοῖον |
om. καὶ Λ — οὐ Παρθναίων || οὐδὲ Παρθναίων Ψ Παρ-
θναίων Γ — οὐδὲ Μεσ. || ὡς οὐδὲ Μεσ. $\Lambda\Gamma$ — Μεσο-
ποταμίτης || ... μήτης Γ — οἱ με || οἶμαι $\Psi\Gamma$ — ἀπό-
κισε || ἀπόκησε Ω ἀπόκισε (κι in ras.) Γ
- c. 25. κομιδῇ || κομιδῆ Γ — βρόχον || βρόχον $\Omega\Gamma$ Harl. —
τραγικὸν || om. $\Psi\Gamma$ — τῇ τόλμῃ || τὴν τόλμην Ω —
ὑάλινα || ὑαλα $\Omega\Gamma$ ὑαλᾶ Harl. ὑαλλα Ψ — ὑάλον ||
ὑάλλον Ψ — κατάξαντα || κατάζοντα $\Lambda\Gamma$ Harl. — θραν-
σμάτων || θρανμάτων Ω suprascr. Π m. σ Harl. θαν-
μάτων Ψ — ἐντεμόντα || ἐντεμόντι Λ ἐκτεμών Ψ ἐντε-
μών Γ — τῇ ὑάλῳ || τῷ ὑάλῳ Ψ — ξιφίδιον || ξιφειδίων
 Ω Harl. Π m. — αὐτῶ καὶ ἡρωϊκὸς || καὶ ἡρωϊκὸς αὐτῷ Ψ
- c. 26. ἡγήσατο || εἰσηγήσατο Ψ — εἶπε || εἶπεν Harl. — τὸν
Θουκυδίδην || om. τὸν $\Lambda\Psi$ — ὅστε με || με del. Ψ m. ι .
— δακρῦσαι || με δακρ. Ψ — ὁ ῥήτωρ || om. δ $\Lambda\Omega\Psi\Gamma$
Harl. — Ἀφράνιος || Ἀφρόνιος Ψ — οἰμωγῇ || sine ι Γ
— ἐκείνων δειπνων || δειπνων ἐκείνων Ψ — τὸ ξίφος ||
τὸ ξ. φησὶν Ψ — ἀπέσφαξεν || ἀπέσφαξεν (sic) Λ —
ἢ τοιαῦτα || εἰ τ. $\Lambda\Omega\Psi$ — ἐρρητόρευε || ἐρρητόρευε Λ ἐρη-
τόρευσε Ψ ἐρρητόρευσε Ω ἐρρητόρευεν Γ Harl. — τὰ
ἄλλα || τᾶλλα Ψ — Ἀφράνιον || Ἀφρόνιον Γ — κατε-
γίννωσκον || καταγινώσκων $\Omega\Psi\Gamma$ Harl. καταγινώσκω Λ
- e. 27. ὁμοίους || ὁμοίως $\Omega\Gamma$ Pal.Harl. — τούτοις || τοιούτοις Λ
— ἐπιμνησθεῖς || ὑπομνησθεῖς Ψ — συγγράφοι τις || σ .
τε Ψ — ιδιωτείας || ιδιωτίας $\Omega\Gamma$ — ἢ σιωπητέον || om.

- Α — τὰ μικρότατα || τὰ σμικρότατα Α — λιπαρῶς ||
 λιπαρῶς Γ — Ὀλυμπία || om. ι Γ — τοσοῦτον || τοσ-
 οῦτο ΑΩΓHarl. — τοιοῦτον || τοιοῦτο ΑΓ — βλέπει ||
 βλέπη Α — ἐπαινοίη || ἐπαινοῖ ΩΑΓHarl. ἐπαινή Α —
 οὐκ εἰδόσεν || om. οὐκ Α — θανμάζοι || θανμάζη Α
- e. 28. ἐγὼ γοῦν || ἐγὼ γ' ὄν Α — ὀλοῖς || ἄλ (a ex ω Ι) Α,
 ὄ in ras. ΓHarl. — παρατιθεμένους || προτιθεμένους Α
 — ὅτι || om. ΑΓ ὅτι m. Π Harl. — πρῶτα || πρὸ ΑΓ
 — ἐκεῖνοι || ἐκεῖνον ΑΓ — ἐς τὴν τῶν Μάγρων || ἐς
 τὸν Μάγρων Α, ἐς τῶν μάγρων om. τὴν ΩΓHarl. ἐς
 τῶν μάγρων Harl. ἐς τὸν μάγρον Α — καισαρεία || και-
 σαρία Γ — ἀφεις τὰς || ἐφιστὰς ΑΓ — ἀντιφύλακας ||
 ἀρτιφύλακας Α — ἄχοι || καὶ ἄχοι ΑΑ — ἐφειστήκει ||
 ἀφειστήκει Α — τὸν Σ. || τὸν om. Α — Σύρον || Σύρον
 Α — Μαλχίωνα || μαχίωνα Α — ἀξιόνος || ἀξιόν Ω —
 κατέλαβε || κατέλαβεν ΓHarl. κατειλήφει Α — τάχα ἂν ||
 τάχα om. ἂν ΩΓ — ἤδη τῶν || ἤδη δὲ τῶν (δὲ expet. m. Ι)
 Α ἤδη δὲ τῶν ΓHarl. — εἶρε || εἶρεν ΩΓHarl. — στρα-
 τόπεδον || στρατόπαιδον Γ — ὡς καὶ ἀλλήτρεις || καὶ
 ὡς ἀλλήτ. Α — Μανσάκα || om. ι Γ — Μανσάκα πόρ-
 πην || μανσακαπέρκην Harl.
- e. 29. Κεγχρεῶν || Κεγχριῶν ΩΓHarl. Κεγχρίων Α — εἶδον ||
 ἴδον Γ — μικρὸν ὑπὲρ || μικροῦ ὑπὲρ Harl. — αἰωρεῖ-
 σθαι || ἑωρεῖσθαι Γ — πόρρωθεν || πόρρωθεν δὲ Α —
 ἴωσι || ἴνωσι (?) Γ — Inter ἐπειδὴν et ὁμοῦ lac. quattuor
 litterarum Harl. — αὐτοῖς || αὐτοῖς ΑΓ — ἐπαφίᾳσι ||
 ἐπαφίᾳ Α — οὔτω καταπ. || οὔτως κ. Ω — περισπει-
 ραθέντων || περιπειράντων Α — οὔτω θαυμαστὸν ||
 θ. οὔτω Α οὔτως θ. Harl. οὔτω θαυμαστὰν (?) Α —
 συγγραφέα || συγγραφέων Α — νῦν || om. Α — τούτῳ ||
 τοῦτο Γ — Σοῦραν || σοῦραν Harl. — ἀπὸ τ. Κρ. ||
 ἐπὶ τοῦ Κρ. Α — Κρανείου || Κρανίου ΑΑΓ — ἀνε-
 γίνωσκε || ἀνεγίνωσκε Α ἀνεγίνωσκεν Γ — δηλον
 ὅτι || δηλονότι Α — ἀλλ' οὐδὲ || ἀλλὰ οὐδὲ Harl. —
 ἕδει || om. ι Γ — ἔμελεν || ἔμελλεν ΑΑΓ — ἐπὶ κέρως ||
 ἐπικαίρωσ Α — μετώπου || τόπου ΑΓ τοῦτόπου Α

- c. 30. *Μηδία* || om. ι Γ *μηδείαι* Harl. — *ἔπεισι* || *ἔτεσι* A — *συνέτριψε* || *συνέγραψε* A — *ψησί* || *ψησίν* Harl. — *ἐπέγραψεν* || *ἐπέγραψάν* (sic) A — *ιερονίκου* || *ιεροανκοῦ* A — *δόλιχον γὰρ* || *λουλιχονγί* A *λουλιχον* γ. Γ — *καισί* || *καισείσι* AΓ *καισίν* Harl. — *νενίγηκε* || *νενιγήκει* Γ *νενίγηκεν* Harl. — *τῶν ἐν Ἀρμ.* || *τὸν ἐν Ἀρ.* A — *Ἀρμενία Μεσοπ. Μηδία* || om. ι Γ — *Μηδία* || *μηδείαι* Harl. *μηδεία* A — *νῦν Ῥωμαίοις* || *Ῥ. νῦν* A
- c. 31. *συγγεγραφότος* || *γεγραμμένος* A — *λήψιν* || *λήψην* Γ — *τὴν Οὐολογέσον* || *τοῦ ὀλογέσον* A — *Ὀσρόου* || *οὐσρόου* A *οὐροου* Γ — *κάλλει* || om. AΓ, *supraser.* Harl. m. Π — *ὄκισε* || om. ι Γ — *Εἰρηνίαν* || *εἰρηνιαν* A — *ἄκριτον* || *ἄκριτος* A — *ἀνώνυμος* || *ἀνόνημος* Γ — *ἐκείνη* || *ἐκείνον* Γ — *θαλάττης* || *θαλάσσης* A — *μοῖρα* || *μοῖρα* A — *οὔτοι* || om. A — *ἐπειρώθησαν* || *ἐπειρώθησαν* Γ — *Ἰνδόν* || om. A *ἴδιον* A — *τί δὲ καὶ πράξουσιν* || om. καὶ AΓ — *ἐπέλασιν* || *ἐπέλευσιν* A — *δέξονται* || *δέξονται* Γ — *ἰ θανμαστός* || om. ἰ AΓ — *Μουζιρίδος* || *Μουζούριδος* A — *ἀπ' Ὀξυδρακῶν* || *ἀπὸ ξυδράκων* A *ἀπὸ ξυδρακῶν* A — *ἐπιστελεῖ* || *ἐπιστέλλει* AΓ
- c. 32. *ἐπὶ ἀπαιδεύσεως* || *ἐπ' ἀπ.* A — *οὔτε ὄρωντες* || *οὔθ' ὄρ.* A — *οὔτ' εἰ βλέποιν* || *οὔτε βλέπειν* Ω, ν m. Π Harl. — *κατ' ἀξίαν* || *ἢ κατ' ἀξίαν* Ω, ἢ m. Π Harl. — *ἀναπλάττοντες* || *πλάττοντες* A — *ἐπ' ἀκαιρίμην* || *ἐπιμέρημα* Ω *ἐπὶ καὶ ῥήμα* A *ἐπὶ κερημα* (ε et η m. Π Harl. — *ἔλθῃ* || om. ι Γ *ἐπέλθῃ* A — *ἐπὶ τῷ ἄρ.* || *ἐπὶ* om. A — *γλώσσαν* || *γλώτταν* A — *αὐται* || *αὐταὶ* A — *Παρθικῶν* || *τοῦ Παρθ.* A — *νικῶν τοσάδε* || *νικῶντος ὧδε* Ω, *νικῶντος.* ἄδὲ (sic) AA — *καὶ ἀν' Παρθίδος* || *καὶ ἀν' Παρθ.* sine interpunctione — *πρῶτον* || *πρῶτα* A *ᾧ ὦ(?)* Γ *ᾧ* Harl. — *δεύτερον* || *δευτέρα* AΓ β Harl. — *Ἀτθίδος* || *Ἀττίδος* A — *δῆλον ὅτι* || *δηλονότι* A — *πολὸν* || *πολλοὺς* A *πολλὰ* Γ — *Σαγαλασσίως* || *σαγλασσίως* Ω *Σαγαλαστέως* AA — *Παρθονικὰ* || *παρθενικά* A — *γέλωτι* || *γελῶντι* A — *ἐπι-*

- σκόψαι || επισκόψαι A — φεύγη || om. ι Γ — οὔτως || οὔτως in ras. A — προείληφε || προσείληφεν AΩΓHarl. σενείληφε A — τῶν ἀμέσων || τῶν ἀνασσῶν A τ. ἀνάσσων Γ inter α et μ ras. Harl. — ἄρσις || ἄρσις Γ
- c. 33. ἐκκεκομμένοι || ἐκκομμένοι A — ἐρείπια || ἐρίπια Γ — τρ., ἤδη || τρ. δὴ AΩΓ τραχυδη Harl. — οἰκοδόμει τι ἤδη || οἰκοδομεῖν τι ἤδη AΩAΓ οἰκοδομεῖν τι δεῖ ἤδη Harl. — ἀνατρέφαι || ἀναστρέφαι A — γεννάδας || γεννάδας, altero v interpos. Γ — ἀλλ' οὐδ' || om. οὐδ' AΓ
- c. 34. φημί || φ. δὴ A — δύο μὲν || om. μὲν A — πολλῆ || πολλῆ (ἦ in ras.) Harl. πολλῆ Γ — ζήλω || om. ι Γ — ταῦτα μὲν οὖν || om. οὖν A — [ἄν] || om. ἄν AΩ AΓHarl. — τηλικαῦτα || τηλικαῦτα, λ ex v m. I corr. A — ἡδύνατο || ἐδύνατο AΓ — μολύβδον || μολίβδον A AΓ — Λεωτροφίδου || Λεωτροφίμου A — ἐξεργάσασθαι || ἢ ἐξεργάσασθαι AΓ
- c. 35. Ἄλλὰ ποῦ || ἀλλὰ που AΩΓ — ἐς ποιήσιν || εἰς π. AΩ — ἀλλ' ἐς || ἀλλὰ ἐς ΩHarl. — Ἡρόδικος || ἠροδίκης ΩΓHarl. — οὐχ ἔποσχ. || om. οὐχ AΩAΓHarl. — ἐπόσχοιτο || ἐπόσχοιτο Ω — σοὶ που τὸν || σοὶ τοῦτον ΩAΓHarl. σοὶ τοῦ τὸν A — Περδίκκαν || Περδίκαν A — διὰ ταῦτα || δι' αὐτὰ ΩHarl. — [Στρατονίκης ἐκείνης] habet Γ — Σκοτουσσαῖω || σκοτουσσαῖω A κοττουσσαῖω A — εὐφῶ || εὐφῶς A — μετὰ τῆς τέχνης || om. τῆς Ω — τὸ ἐπίθρονον || τουπίθρονον A — ἐβρηξέναι || ἐφενρηξέναι A — ὄντινοῦν || ὄτιοῦν A οἴντινοῦν(?) Γ — δὴ τοιαῦται || δὴ τοιαῦτα AΓHarl. — αἷς || οἷς A — ἄχρι πρὸς || ἄχρι καὶ π. AΩAΓ
- c. 36. νῦν δὲ μὴ μαθῶν || νῦν μὴ δὲ μαθῶν A νῦν μηδὲ μ. Γ — αὐτῶν || αὐτὸν A — ῥᾶστά τε || om. τε A — μεταχειρίζαιτο || μεταχειρίσαι τὸ Harl. — ἐφ' αὐτοῦ || ἐφ' ἑαυτοῦ A
- c. 37. τοιοῦτός τις ὁ μαθητής || τοιοῦτός τις ἐστὶν ὁ μαθητής AΩ τ. τ. ἐστὶν ὅς μ. Harl. — ἀγεννής || ἀγενής A — ἢ ταπτομένους || om. A — ἔτι δὲ || ἔνια AΩΓ

- ὄνια \mathfrak{A} — μετώπον || τόπον Λ — πῶς οἱ λόχοι || καὶ πῶς οἱ λ. \mathfrak{A} — ἀπαγγέλλουσι || ἀπαγγέλλουσιν Γ
- c. 38. μήτε ἔλπ. || μὴ δὲ ἔλ. \mathfrak{A} — Ὀλύμπου || Ὀλυβύθου \mathfrak{A} — ἀλλὰ τοιοῦτος || om. ἀλλὰ $\Lambda\mathfrak{A}\Gamma$ — μίτ' εἰ || μήτε, om. εἰ Λ $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ — ἀνιάσεται || ἀνείασεται Γ — ἐπὶ τῇ *Κλ.* σφαγῇ || ἐπὶ τοῦ *Κλ.* σφ. \mathfrak{A} — ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ || ἐπὶ τ. ἐκ. \mathfrak{A} — ἐκκλησίᾳ || om. ι Γ — μανικός || μαντικός $\Lambda\Omega$ Harl. — οὔτος ἦν || ἦν οὔτος Λ οὐ ἦν(?) Γ — τελευτήν || τελεν in ras. \mathfrak{A} — διηγῆται || διηγείται Γ — ποιητῆς αὐτῶν || π. αὐτος \mathfrak{A} — ὅστε κἄν || ἐστὶν κἄν Harl. — καταναυμαχῶνται || καταναυμαχῶντε Γ — οὐκ ἐκείνος ὁ καταδύων || οὐ κείνος ὁ κ. Λ — κἄν φεύγῳσιν || κἄν φονεύσῳσιν \mathfrak{A} — παρέλειπεν || μή τι παρέλειπεν Λ μήτι supraser. Π m., παρέλειπεν Harl. παρέλιπον $\mathfrak{A}\Gamma$ — πρὸς τοῦναντίον || om. πρὸς $\mathfrak{A}\Gamma$ — καταδύσαι || καταδύσαι Λ — Συρακοσίους || Συρακοσίους Γ — τὰ μὲν πραχθέντα || om. μὲν Λ — οὐδὲ *Κλ.* ἂν ἔτι || ἂν om. Ω Harl. οὐδὲ *Κλ.* ἔτι ἂν Λ
- c. 39. τοῦ δὴ || τοῦ δὲ Ω — ἄχοι || ἄχοις Λ — Ἄρτοξέρῳξην || Ἄρταξέρῳξην \mathfrak{A} — ἐλπίζῃ || om. ι Γ ἐλπίζει Λ — αὐτοῦ ὄν || om. αὐτοῦ Λ — χροσοῦν || om. \mathfrak{A} — ἵππων $\mathfrak{A}\Gamma$ — Νισαίων || νησαίων $\Omega\mathfrak{A}$ Harl. — μισῇ || om. ι Γ — ἡγήσεται || ἡγήσεται $\mathfrak{A}\Gamma$ — ποιήσεται || ποιήσεται Γ Harl. — οὐκ ἀφέξεται || οὐκ ἀφίξεται Ω οὐ φείσεται Λ — ἔη || ἔοι $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ — νῦν || om. Λ
- c. 40. θεραπεύοι || θεραπεύει Λ — κομωτικὴν || κομωτικὴ Λ — Ἀλεξάνδρον || δρον supraser. Γ — ὅς, Ἠδέως || om. ὅς $\mathfrak{A}\Gamma$ — ἀνεβλόνν || ἂν ἐβλόνν \mathfrak{A} — Ὀνησίκρατε || Ὀνησίκρατες $\mathfrak{A}\Gamma$ Harl. — ὡς μάθοιμι || ἔπως μ. $\Lambda\Omega\mathfrak{A}$ Harl. — ἀναγινώσκουσιν || ἀναγινώσκουσιν $\Lambda\mathfrak{A}$ — θανμάσῃς || om. ι Γ — μικρῶ τινι || μικρόν τι $\Lambda\mathfrak{A}$ — παρ' ἡμῶν || παρ' ἑμῶν $\mathfrak{A}\Gamma$ — ἐφεύδεται' ἂν || ἐφείδετο ἂν Λ
- c. 41. ὁ κομικός || om. ὁ Γ — σῦκα || σῦκα $\Lambda\mathfrak{A}$ — τὴν σκάφην δὲ || τὴν κεφαλὴν κεφαλὴν καὶ τὴν σκάφην, om. δὲ Λ — τι νέμων || om. τι $\Lambda\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ — φειδόμενος ||

- φιλούμενος $\mathfrak{A}\Gamma$ — μὴ θατέρω \parallel μὴ δὲ θατέρω \mathfrak{A} —
 ἀπονεύμαι \parallel τι ἀπονεύμαι $\Lambda\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ — τοῦ δέοντος \parallel om.
 Λ — οὐ τί \parallel οὔτι Harl. — τῷδε \parallel om. ι Γ
- c. 42. τοῦτ' ἐνομοθέτησε \parallel τοῦτο ἐνομοθέτησε \mathfrak{A} τοῦτ' ἐνομο-
 θέτησεν Γ Harl. — τὸν Ἡρόδοτον \parallel om. Λ — κτήμα \parallel
 κτήματα $\Lambda\mathfrak{A}\Gamma$ Harl. — τὸ μυθῶδες \parallel om. τὸ $\mathfrak{A}\Gamma$ —
 ἀσπάζεσθαι \parallel ἀπάξεσθαι Ω — ἀπολείπειν \parallel ἀπολιπεῖν
 $\Lambda\mathfrak{A}$ — ἐν ποσί \parallel ἐν ποσίν Γ ἐν πόλεσι $\Lambda\Omega\mathfrak{A}$ Harl.
- c. 43. ἐρμηρίας \parallel ἐρμηρίας Γ — ῥητορείας \parallel ῥητορίας Ω Harl.
 — μὴ κομῶδῃ \parallel om. μὴ \mathfrak{A} — εἰρηνικότερον \parallel εἰρηνικότε-
 ρον Ω — καὶ ὁ μὲν . . . πυκνός \parallel om. \mathfrak{A} — οἶα \parallel οἶα $\Lambda\mathfrak{A}$
- c. 44. οὕτω δὲ \parallel οὕτω om. δὲ Λ , οὕτως δὲ Ω — φανότατα \parallel
 φανώτατα Ω — ἀπορρήτοις \parallel ἀπορορήτοις Ω — πάτον \parallel
 om. Ω — ὡς μὲν τοὺς \parallel ὡς τοὺς μὲν \mathfrak{A} — σχήμασι \parallel
 σχήματι \mathfrak{A} — ἐπεὶ τοῖς καρτ. \parallel ἐπὶ τ. κ. Γ
- c. 45. ἐπουριάσαντος \parallel ἐπουριάσαντος \mathfrak{A} Harl. — ὁμως \parallel ὁμοίως
 Λ — συνεπαιρομένη \parallel συνεπερομένη Γ — κινδυνος \parallel κίν-
 δυνον Ω Harl. κινδύνων $\mathfrak{A}\Gamma$ — μέγιστος \parallel μέγιστον $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$
 Harl. — ποιητικῆς \parallel ποικτικῆς \mathfrak{A} — πιστέον \parallel πιστέον
 $\Omega\Gamma$ Harl. — ἐν λόγοις \parallel ἐν λόφοις Ω Harl. — γίνεται \parallel
 γίνεται \mathfrak{A} — ὄχονμένη \parallel om. ι Γ ὄχονμένην Ω — τῆ
 γνώμη \parallel τὴν γνώμην \mathfrak{A} — τὴν ἐρμηρίαν \parallel τ. ἐρμη-
 ρίαν Γ τῆ ἐρμηρία \mathfrak{A} — ἐφιπλίον \parallel ἐφιπλείον Λ ἐφ'
 ἱπλείον \mathfrak{A} — ἀπολείπαιτο \parallel ἀπόλοιτο \mathfrak{A}
- c. 46. συνάπτοντα \parallel συνάπτονται Ω — τὸ μὲν γὰρ \parallel τὸ μὴ
 τὰρ \mathfrak{A} τομει (sic) γὰρ Γ — ἀκούουσι \parallel ἀκούουσιν Harl.
- c. 47. ἀνακρίναντα \parallel ἀνακρίνοντα Ω — γερονόσι \parallel γερονόσιν
 Γ — πιθανώτερον \parallel πιθανώτερον Γ
- c. 48. ἀθροίσῃ \parallel om. ι in Γ — πρῶτα μὲν \parallel om. μὲν Λ — συν-
 νφανέντω αὐτῶν \parallel σ. αὐτὸν Harl. — σχηματιζέτω \parallel
 χρηματιζέτω Γ
- c. 49. ταῦτα \parallel ταῦτα γὰρ $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ Harl. — τὰ ἴδια \parallel Ῥωμαίων ἴδια
 om. τὰ Ω , ἴδια om. τὰ \mathfrak{A} , Ῥωμαίων ἴδια(?) om. τὰ Harl.
 — ἀφ' ὑψηλοῦ \parallel ἀπ' ἕψ. Γ — παρατάξει \parallel τάξει $\Lambda\mathfrak{A}\Gamma$
 — μέντοι \parallel μὲν Λ (?) $\Omega\mathfrak{A}\Gamma$ Harl. — ἀκηκούσθω \parallel ἀκή-
 κονστο Ω Harl. ἀκήκόςθω \mathfrak{A} ἀκήκαστο Γ — καὶ ἦτιμι \parallel

- om. καὶ Α, καὶ ἤτινι om. ι Γ — γινόμενα || γινόμενα
 Α — συνδιωκέτω || om. συν ΑΓ — συμφεγγέτω || συμ-
 φυγέτω ΑΑ
- c. 50. ἐπέστω || ἐπέσθω Ω — μὴ ἐς χόρον || μὴ δὲ ἐς χ. Α —
 ὁράδως || om. ι subscr. Γ — ἐπ' ἐκεῖνα || ἐπέκεινα Α
 — παραλειπτέον || παραληπτέον Γ — εἰς Ἰβηρίαν || ἐς
 Ἰβηρίαν Ω — εἰς Ἰταλίαν || ἐς Ἰταλίαν Ω
- c. 51. παρασχέσθω || παραδεχέσθω Α — ἀδόλω || δόλω (ο ex
 η m. I) Α δόλοι Γ — τὸ κέντρον || τῷ κέντρῳ Α —
 ἀκριβεῖ || ἀκριβῆ Γ — παράχρονον || παράχρονον Γ —
 ἑτερόσχημον || ἑταιρόσχημον Γ — ἔστι || ἔστιν Γ —
 Φειδία || om. ι Γ — τῷ ἄλλῳ || τῷ ἄλλῳ Γ — οὐδὲ γὰρ
 οὐδ' || οὐ γὰρ οὐδὲ ΑHarl. οὐ γὰρ οὐδ' ΑΓ — ἕλην ||
 om. Α — προὔπέβλητο || προὔπόβλητο Α — ἐπλαττον ||
 ἐπραττον Α — ἐρρέθμιζον || ἐρῶθμιζον ΑΑΓ — αὐ-
 τοῖς || αὐτῷ Ω αὐτῶι Harl. αὐτὸς Γ αὐτοῖς (ι add.
 m. I) Α — ἐπαινῆ || ἐπαινεῖν Α — ἀπειλήφε || ἀπή-
 λειφε Α — τῷ τ. ἰστ. Φ. || τὲ τῆς ἰστ. Φειδ. ΑΑΓ
- c. 52. ὁπόταν || ὅταν Α — κατεπέιγη || om. ι Γ — τότε ||
 τῷτε ΑΑ — λεκτέων || ^λΛεκτῶν Α λεκτῶν Harl. δεκ-
 τῶν Γ
- c. 53. ὁπόταν || ὁπότε Α — μόνον || μόνοις Ω μόνων Α —
 καὶ εὐμάθειαν || ἢ εὐμ. ΓHarl. — εὐπορήσει || εὐπορίσει
 ΑΩHarl. — γὰρ || om. ΑΓ, supraser. m. II Harl. —
 ὡς περὶ || ὡσπερ Α — ἢ οἰκείων || om. ΑΑ om. ἢ Γ
 — σαφῆ τὰ ἕσπερον ποιήσει || σαφῆ τὰ ἕσπερα ποι-
 ἦσει ΩΓ σαφέστερα ποιήσει τὰ ἕσπερα Α — περιορί-
 ζων || προορίζων Ω
- c. 54. ἐξίτηλα || ἐξητήλα (sic) Α — ταῦτα || αὐτὰ ΑΑ — ξυν-
 ἔβη || συνέβη Α
- c. 55. εὐαφῆς || εὐαφῆς δὲ ΑΩ, supraser. δὲ Harl. — ἅπαν ||
 ἅπερ Α — κατακεκοσμήσθω || κατακεκοσμίεσθω Γ —
 μηδὲ κοιλαίνεσθαι || μήτε κ. Α — λέξει ὡς ἔφην || δε-
 ξιῶς ἔφην Γ — μεμηχανημένον || μεμηχανημένον (ο ex
 η corr.) Α — ἀπόλυτα γὰρ || om. γὰρ Α — ἐξεργασά-

- μενός || ἐπεργ. Α — δεύτερον || ὦ(?) Γ — παρακειμέ-
 νας || παρακειμένοις Α
- c. 56. λέγοις || λέγεις Α — ἰκ. μὲν || om. μὲν Α — παρα-
 λειπτέον || ει ex η I. m. Α παραληπτέον Γ — πέμμασι ||
 πέμμασιν Γ — λοπάσι || λοπάσι Α — καὶ λαγωοῖς . . .
 ὑπογ. || om. ΑΒΓ — ἐνθήσεις || ἐνθήσει ΩΑΓHarl. ἐν-
 θήση Α — ἀμελήσεις || ἀμελήσης Α — ὅτι κάκεινο || εἶ
 τι κάκ. Harl.
- c. 57. τὸ σαυτοῦ || τοσαυτοῦ Α — μεταβήση || μεταβῆς ΑΒ
 μεταβῆς Γ — τοιαύτην || τοσαύτην Α — λιχνίαν ||
 λιχνίαν ΓHarl. — ὄρῳς || ὄρῳς τι ΩΑΒΓ (τί) Harl. —
 ὁ μεγάλῳφρων || ὡς μεγ. ΑΩΑΓHarl. — τὸν Τιτ. || om.
 τὸν ΩΓ — τοὺς ἄλλους || om. τοὺς ΑΩ — ἔλεγε ||
 ἔλεγεν ΓHarl. ἔλεγεν εἶτα Α — πόσοις . . . εἶτα || om.
 Α — ἐκύλισε || ἐκύλισεν Harl. — ἐβῆς || om. Α —
 χρεῖῳδες || χρήσιμον Α — ἢ Ἐπιπολῶν || ἔτι πόλεων
 ΑΩΑ ἦν ἔτι πόλεων (sic) Γ Harl. in ras. — τὸν λοιμὸν ||
 τομὸν . . . (sic) ΑΒ — δοκῆ || δοκεῖ ΒΓ — εἶση || εἶσι
 Α εἶση in ras. Γ — οὔτω || οὔτως Ω φεύγοντος || φεύ-
 γοντα Α — αὐτοῖ || om. Α
- c. 58. δεήση || δεήσει Γ — οἰκεία || οἰκείται, ι in ras. Harl. —
 ἐφείται || in ras. Γ
- c. 59. πεφεισμένοι || πεφισμένοι Γ — ταχεῖς || σαφεῖς Α —
 εἶσι || εἶσιν ΓHarl.
- c. 60. παρεμπέσοι || παρεμπέσει Α παραπέσοι ΩΑHarl. — λεκ-
 τέος μὲν || λ. μὴν Γ — εἰκάσουσι || εἰκάσουσιν Harl.
 — σὶ || σοὶ ΑΩHarl. — οὐδέτερον || οὐδὲν Α
- c. 61. τοῦτο ἐρῶ || τὸ αὐτὸ ἐρῶ Ω — καὶ περὶ σοῦ || om.
 καὶ ΒΓ — μεστός || μισθός ΑΩΑΓHarl. — οὔτε κολ. ||
 οὔδὲ κολ. ΑΩΑΓHarl. — οὔτε δουλ. || οὔδὲ δουλ. ΑΩ
 ΑΓHarl. — τοῦτ' || τοῦτο Α — εἰ σωφρονοῖη || εἰ σω-
 φρονοῖ ΩΑHarl. εἰ σοι φρονοῖ Γ — πάσας τὰς νῦν
 ἐλπιδας || τὰς πάσας τὰς νῦν ἐλπ. ΑΩΓHarl.
- c. 62. ὄρῳς || om. ι in Γ — ἔργων || ἔργον Α — θαλάττης ||
 θαλάσσης Α — εἰς τὴν Παραιτ. || ἐς τ. Παρατ. ΑΒΓ
 Harl. ἐς τὴν Παρατονίαν Ω — ἀφικτον || ἀφικτον

- ΑΩΨHarl. — εἰς τὰ ἔργα. || ἐς τὰ ἔργα. ΓHarl. — αὐτὸ τὸ ἔργον || om. αὐτὸ Ω — τὸ αὐτοῦ ὄνομα || τὸ αὐτοῦ ὄνομα Α τῷ αὐτοῦ ὀνόματι Ψ — ἔγραψεν || ἐπέγραψεν ΩΓHarl. ἐπέγραψε Ψ — ἐπιχρίσας . . . ἐπέγραψε || om. Ψ — ἐπιχρίσας || ἐπιχρήσας Γ — βασιλεύοντος || βασιλεως Α — πλοῦζομένων || πλοῦζομένων ΓHarl. — οὕτως || οὕτως ΩΓHarl. — οὐδ' ἐκ. || οὐδὲ ἐκ. Α — ὀλίγον || ὀλίγον ΑΨΓ — εἰς τὸν νῦν || ἐς τὸν νῦν ΨHarl. — ἄχρι || ἄχρις ΑΩ — ἐστήκη || om. ι Γ — μένη || μένει Γ — κολακεία || om. ι Γ
- c. 63. οὕτως σοι || om. σοι Ψ — δικαίας || δικαιοῖς Ψ — σταθμίζονται || σταθμίζονσι Ψ — Κρανείω || Κρανίω ΑΩΨΓ

LUCIANI VERAE HIST. L. I.

Lectiones codicum Gorlicensis A

Marciani 434 (Ω)

Vatic. 87 (Ψ) c. 1—26

Vat. 90 (Γ) c. 1—16 (Sbdt.) c. 17 usque ad finem (Rohde)

Mutinensis Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ || ΑΛΗΘΩΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ Γ
ΑΛΗΘΙΝΩΝ-ΙΣΤΟΡΙΩΝ Ψ ΑΛΗΘΙΝΩΝ ΔΙΗΓΗΜ. Ω

- c. 1. περὶ || παρὰ Ψ — ἠσκημένοις || ἀσχολουμένοις Α — τῆς ἀσκήσεως || τῆι ἀσκ. Α — αὐτήν || om. Ψ, habet Mut. — οὕτω δὴ || οὕτω δὲ Ω — ἀνίναι || ἀνεῖναι Ψ, εἰ in ras. Γ
- c. 2. ἀνάπανσις || ἀνάγνωσις ΑΩΓMut. — ἐπιδείξεται || ἐπιδείξονται Ψ — ἐναλήθως || ἐναλήθεια Ψ — ἀκωμοδήτως || om. ι in Γ ἀκωμότης Ψ — πρὸς τινὰς ἡνικταί || ἡνικταί πρὸς τινὰς ΑΩΓMut. — συγγραφέων καὶ || om. Ψ — συγγραφότων || συγγράφοτας Ψ συγγραφότων Mut. — φανεῖσθαι || φαίνεσθαι Ψ — ἐμελλον || ἐμελλε Ψ

- c. 3. Κτησίχορον || Κτησίχρον Α — Κνίδιος || Κνίδιος δς ΑΩΓ —
καὶ τῶν ... αὐτοῖς || om. Α — εἶδε || εἶδεν ΩΓ — εἰπόντος ||
ἀληθεύοντος ΩΓMut. — περι || om. Mut. — θαλάττη ||
θαλάσση Α — γνώριμον || γνώριμα Α — γνώριμον μὲν ||
γν. δὲ Α — πλασόμενος || πεπλασμένον Α — ἀτερπῆ δὲ
ὁμῶς || ἀτ. δ' ὁμῶς Α — τὰ αὐτὰ || τοιαῦτα ΑΩ —
καὶ βίων καιν. || om. Α — Ἀλκίνοον || Ἀλκίνοον Α —
δουλείαν || δουλείας Α — ὡς πρὸς ἰδ. || om. ὡς ΑΩΑ
Mut. — ἀνθρώπους || om. Α — ἑτερατεύσατο τ. Φαίτα-
κας || τοὺς Φ. ἑτερατ. ΩΑΓ
- c. 4. οὖν || γοῦν Ω, om. οὖν Α — ἀπασί || ἀπασιν Γ —
ἐθανύμαζον || ἐθανύμασα Α — εἰ ἐνομ. || εἰς (sic) ἐνομ. Α
— συγγράφοντες || συγγράφαντες Α — μόνος || μόνον Α
— πολὶ || πολλῶ Α πολὶ Γ — ἀληθεύσω λέγων || ἀλη-
θεύσων λέγω Α — ψεύσομαι || ψεύδομαι ΩΑΓMut. —
μήτε ἐπ. || μήτ' ἐπ. Α — μήτε δλωσ || μηδὲ δλ. ΑΓ (supra-
scr. δ) — μήτε τὴν ἀρχὴν || μήτε suprascr. δ Γ
- c. 5. ἐς τὸν ἕσπ. || εἰς τ. ἕ. ΑΩΓMut. — οὐρίῳ || εὐρω (?) Α —
ἦ τ. δ. || ἦ I m., corr. in ἦν Η Γ — τί || ὅτι Α ὁ
sic Γ — τὸ τέλος || om. τὸ Γ — ἐστὶ || ἐστὶν Γ — γε
μέντοι || γέτοι ΩΓΑMut. — ἐνεβαλόμην || ἐνεβαλλόμην
ΑMut. — δὲ καὶ || τε Α — μεγάλῳ || om. Α — ἀκατος ||
ἀκάτας ΩΓ
- c. 6. ἡμέραν μὲν || om. μὲν ΩMut., suprascr. μὲν Γ — οὐρίῳ ||
οὐρίῳ ἀνεμῶ Α — ἀνηγόμεθα || ἀνηγόμε^θ Mut. — τῆ
ἐπιούσῃ || in ras. Γ τῆς ἐπιούσης Ω — ἀνατέλλοντι ||
ἀνίσχοντι ΩΑΓMut. — ἐπεγίνετο || ἐπεγίνετο ΩΓMut.
om. ἐπ' Α, ἐπεγένετο Α — πνεύματι || πνέοντι ΩMut. —
ἐννέα καὶ ἑβδομηκοντα || ὅθ Α — τῆ ὀδοηκοστῆ || τῆ
δὲ ὀγδ. ΩMut. — κατεπέπαντο || κατεπαύετο ΩΑΓMut.
— προσσχόντες || προσχόντες Α — πολὺν μὲν ἐπὶ τῆς
γῆς χρόνον ἐκ. || πολὺν μὲν χρόνον ἐπὶ τῆς γῆς ἐκείμεθα
Ω, id. om. τῆς ΓMut. πολὺν μὲν ἐπὶ γῆς χρόνον om.
τῆς Α — φύλακας || om. Mut. — ἀνελεθεῖν || ἐπανελεθεῖν Α
- c. 7. προελθόντες δὲ || om. δὲ Α — θαλάττης || θαλάσσης ΑΩΓ

- ἀμυδροῖς δὲ || ἀμ. τε ΑΩΓ — λέγουσαν || λέγουσαι ΑΩ Mut. — πλησίον || πλ. ἀλλήλων Α — ἐμοὶ δοκεῖν || ἐμοὶ δοκεῖ Mut. — προσκυνήσαντες δ' || om. δ' ΨΓ (sed ras.) — προήειμεν || προήμεν Ψ προήμεν Γ προήμ. . . μεν (sic) Mut. — οὐπω δὲ . . . παρήειμεν || om. Ψ — παρήειμεν || παρήμεν ΩΓ παρίειμεν Α — οἶνον || οἶον Mut. — ὁμοιότητῳ || ὁμοιον Ψ? — οἴοσπερ || om. περ Ψ — ὁ Χίτος || om. ὁ, rec. m. add. Ω — τὸ φέυμα || om. τὸ Ψ — μᾶλλον || μᾶλὰ Mut. — ἀνήειν || om. ι Γ — μεγάλας || μεγάλους Ω — ἐκάστης || ἐκάστην Ω — ἀπέρρει || ἀνέρρει Ψ ἀπέρρει supraser. ν Γ — καὶ τὴν χ. || om. καὶ Ψ — χροῶν || χροαῖν Ψ Mut. — αὐτῶν τινας || τινας αὐτῶν Ψ τινας ἐξ αὐτῶν Α — ἰχθῦς || ἰχθύας Ω — τοὺς ἀπὸ || om. ΑΩ, τοὺς interp., ἀπὸ supraser. Γ — μινύντες || μινύντες Α
- c. 8. διαπεράσαντες || περάσαντες Ψ διαπερῶσαντες (sic) Ω — αὐτὸς || om. Α — εὐέρνης || εὐέρνης Α — τί δὲ ἄνω || τὸ δ' ἄνω Ψ — ὄσον || ὄσον Ψ — ἅπαντα || ἅπαντ' Ψ — μέστοι || μεστὰι Ψ — προσελθόντας || προσελθοῦσαι ΑΩΓ προσελθοῦσαι Mut. (?) — ἠσπάζοντό τε || om. τε Ψ ἠσπ. τότε Α — αἱ δὲ Ἰνδικήν || αἱ δ' Ἰνδ. ΑΩΓ Mut. — ἐμέθνε || ἐμέθνε Γ Mut. — παρείχον || παρείχε^{ον} (sic) Α — ἀλλ' || ἀλλὰ Ψ — ἦλγονν || ἦλγων Ψ — αἱ δὲ καὶ || om. καὶ Ψ — αὐταῖς || αὐτῶν (?) Α — οὐκέτι³ || οὐκέτι ΑΩ Mut. — αὐτοῖς || om. Α — ἐπεφύκεσαν || ἦσαν Ψ Mut., supraser. ἦσαν m. rec. Γ — ταῖς ἐλ. || τοῖς ἐλ. Α Ω Mut. — ἔμελλον || ἤμελλον Ψ
- c. 9. δὲ αὐτοὺς || δ' αὐτοὺς Ψ — ἐφεύγομεν || ἐφύγομεν Α — ἀπολειφθεῖσι || ἀπολειφθεῖσιν Γ — ἐλθόντες || διελθόντες Α — τὴν ἀμπελομιξίαν || τὴν συμπλοκὴν καὶ ἀμπ. Ψ — καὶ δὴ || om. δὴ Ψ — καὶ αὐτοῦ . . . ἔωθεν || om., additum ἕτερα Ψ — ἠόνος || κίονος Mut. — ὄσον . . . οὐκέτι || om. Ψ — ὄσον || ὄσον Α — ἐπὶ στ. τρισχ. || ἐπὶ τρισχιλίους σταδίους Mut. ἐπὶ στ. χιλίους Α — καθῆκεν || κατέθηκεν Mut. — ἐξαπηρητημένην || ἐξηρητημένην ΩΨΓ Mut. — κυρτώσας || κολπώσας ΩΨΓ Mut.

- c. 10. καθοροῦμεν || καθορ. ἄνω A — γῆν τινα || om. τινα A — αὐτῆ || αὐτοὶ A — αὐτόθεν || αὐτόθι A — καθεωροῦμεν || om. καθ ΩAMut., supraser. καθ Γ — πολλαὶ || om. A Mut. — χορὰν || χοροίαν(?) AΩAΓMut. — αὐτῆ || αὐτῆ AΩAΓMut.
- c. 11. ξυνελήφθημεν || συνελήφθημεν AΩAΓMut. — οἱ δὲ Ἴπ. || οἱ δ' Ἴπ. A — Ἴπποις . . . ἐπίπαν || om. A — φέρουσι || φέρουσιν Mut. — περιπετομένοις || om. περι A — ἀνάγειν || ἀγειν A — ὡς τὸν βασιλέα || εἰς τ. β. ΩΓ Mut. ἐς τ. β. A — ξυλλαβόντες || συλλαβόντες Γ — ἀνάγουσιν || ἀγουσιν A — θείας καὶ τῆς || om. ΩAΓ Mut. — ἄρα || ἄρα A Mut. — συμφησάντων || συμφωνησάντων A — οὖν || om. ΩΓ Mut. — ἀφίκεσθε || ἀφήκεσθε A — ἀέρα || ? A — καὶ ὃς || ὁ δὲ Ω — αὐτὸν || ἑαυτὸν Ω — διεξήει || om. ι Γ — καθεύδων || om. A, habet Mut. — βασιλεύσειε || βασιλεύει Ω βασιλεύσαι A
- c. 12. καὶ κατ. || om. καὶ A — ἔφη || om. A — κατοικοῦντας || οἰκοῦντας A — καταβιώσεσθε || βιώσεθε, om. κατα A — τίνες τε || τε om. AΩMut., supraser. Γ — φησίαν || φησί A — ὁ τῶν . . . || om. ὁ A — ἀπορωτάτους || ἀπορωτέρους A — φθονήσας || φωνήσας A — ἐκόλυε || ἐκόλυσε A — οὐ γὰρ || οὐδὲ γὰρ A — ἀποστεῖλαι || παραγγεῖλαι A — ἐγὼ || om. Mut. — ἐπλησιν || ἐπλησιν AMut. — οὕτως || οὕτω A — γιγνέσθω || γινέσθω A
- c. 13. διαναστάντες || διαστάντες A ἀναστάντες A — ἐταττόμεθα || ἐτασσόμεθα Mut. — ἐσήμαινον || om. A — πλησίον εἶναι τοὺς πολεμίους || πλ. εἶναι ἐσήμαινον τῶν πολεμίων A — λαχάνοις || λ. τούτοις Ω — τὰ δὲ ὠκ. || τὰ δ' ὠκ. A — ἐπὶ δὲ τούτοις || ἐπὶ δὲ τούτων A — Κεγχροβόλοι || Κεχροβόλοι AA — ἐτετάχατο || τετάχατο A — αὐτῶ || om. A — πεντακισμύριοι . . . τούτων δ' || om. Γ — τούτων δ' || τ. δὲ ΩΓ — οἱ || οἱ Γ — μὲν Ψυλλ. || om. A — ἰκπάζονται || ἰκπάζοντο A — ἔχουσι || ἔχουσιν Γ — μέγεθος δὲ || om. δὲ A — φέρονται || φαίνονται A — ἐν τῷ ἀέρι || om. ἐν A —

- φέρονται || φαίνονται Ω — τὰς φύσεις αὐτῶν || αὐτῶν
τὰς φύσεις Α — ἐλέγοντο || ἐλέγετο ΩΑΓMut.
- c. 14. αὐτὴ μὲν ἢ || αὐτὴ μὲν οὖν Α — δύναμις ἦν || ἡ δύ-
ναμις ἦν Α — δ' ἐκεῖ || δὲ om. ἐκεῖ ΑΓ — γίγνεται ||
γίνεται Mut. γίγνεται ἐκεῖ Α
- c. 15. ἐπειδὴ || om. Α — ἐτάξαντο ὧδε || om. Α, habet Mut.
— ἀρίστον || om. Α — περὶ αὐτῶν || π. αὐτῶν Mut.
— τὸ δὲ μέσον || om. δὲ Ω τὸ μέσον δὲ ΑΓMut. — ὡς
ἕκαστοι || ὡς ἕκαστοις ἐδόκει ΩΑΓ ὡς ἕκαστος ἐδόκει Α
— πολλοὶ καὶ μεγάλοι || πολλαὶ καὶ μεγάλαι Α — γί-
νονται || γίνονται ΑΓ — προσέταξε || προσέταξεν Γ
— Εὐδιάνακτος || εὐδιάνακτος Α — αὐτός || οὗτος Α
ΩMut.
- c. 16. μὲν || μὲν om. Α — δὲ οὗτοι || καὶ αὐτοὶ Mut. δὲ καὶ
οὗτοι ΩΓ δὲ καὶ αὐτοὶ Α — ἐπὶ δὲ τ. δ. . . μυριά-
δας || om. Α — Ἄεροκάρδακες || Ἄεροκόρδακες ΑΩΑΓ
Mut. — ῥαφανίδας || ῥαφανίδας Γ — οὐδ' ἐπ' ὀλί-
γον || οὐδὲ ὀλίγον ΑΩΓMut. — ἡδύνατο || ἐδύνατο ΑΩ
ἐδύνατο Γ — δυσῶδιαις || καὶ δυσῶδιαις Ω — ἰφ || in
ras. Α — ἐτάχθησαν || ὀπίσω ἔταχθ. Α — ἐγγινομέ-
νης || ἐπιγυνομένης Mut. ἐπιγενομένης Α — ὀπλίται . . .
Κανλομύκητες || om. Α — μυκητίναις || μυκητίνους Α —
κανλίνους || καλαμίνους Α — ἀσπαράγων || ἀσπαράγγων
Α — δὲ αὐτῶν || δ' αὐτῶν Α — Σείριον || Σίριον Γ —
κάκείων || om. Mut. — οὕςτε || οὕςγε ΩMut. — κένταυ-
ροι || κ. δὲ (?) ΑΩMut. — ὄφελον || ὄφελον Α — οὐδὲ
ὀλως || οὐδ' ὀλ. Α — φ. αὐτοῖς ὕστερον || φ. ὕστερον
αὐτοῖς ΩΓMut. αὐτοῖς φασιν ὕστερον Α — τοιαύτη ||
τοιαύτη Α — ὁ Φαέθων || om. ὁ Α — ἐπήει || ἐπήει Α
- c. 17. ἐπειδὴ || om. δὴ Α — σαλπικτῶν || σαλπίγγων Α supraser.
Γ σαλπιστῶν ΑMut. — δεξάμενοι || δεξάμενον ΑΓ — δὲ
αὐτῶν || δ' αὐτῶν Α — εὐωνύμον || εὐωνύμο Α —
ἐπεξῆλθον || ἐξῆλθον Α — ἔφυγον || ἔπαυσαν ΩΓ —
ἐγκλιναντες || ἐπικλιναντες ΑΓMut. — σφῶν || σαφῶς
ΑΩ — γεγενημένης || γενομένης Α — καὶ ἀνηροῦντο ||
om. καὶ Α — φαίνεται || φαίνονται Α — καὶ πάλαι ||

- om. Α — Ὅμηρος || Ὅμηρον Α — τοῦ Σαρπηδόου ||
om. τοῦ Α
- e. 18. ἐστήσαμεν || ἐστήσαμεν Α — ἐπὶ τῶν ἀρ. || ἀπὸ τῶν
ἀρ. Α — γιγνομένων || γινομένων ΑΩΓMut. — συγκριμ.
... κολοσσού || om. Α, habet Mut. — ἀνέγραφα || ἐγραφα
Ω ἐνέγραφα Α — μή τῳ || μή πω Α — δόξῃ || δόξει Α
— αὐτῶν || αὐτοῦ m. rec. Γ αὐτον Α — ἐπιέναι ||
ἀπιέναι Ω ἀπ(?) ἰέναι Mut. — ἐπιπίπτονσι || ἐμπίπτονσι
ΩMut. — Σεληνήταις || σεληνήταις Α — ἀτάκτοις || om.
Α, in ras. Γ — διεσκεδασμένοις || om. δι Α — κατα-
διώκουσι || καταδιώκουσιν Mut.(?) — καὶ ἄλλα ἀνθις ||
καὶ ἀνθις ἄλλα ΩΓMut., om. ἄλλα Α — ἴστατο || ἴσαντο
Α — τῷ χειρῇ || τῷ χ. Mut. — ἀποκόμματι || κόμματι Α
- e. 19. ἀναστρέφαντες || ἀναστάντες Ω — πιεζόμενος || πιε-
ζόμενοι Α — τελέσειν || τελέσαι Α — ἐπὶ τούτοις ||
ἐπὶ τούτω Α — φαέθοντα || φαεθωντα Mut. — οὐδέν ||
οὐδέν φασί Α — τῆς ὀργῆς || τῆς ὀρμῆς Α — τῇ ἕστε-
ραῖς δὲ || τῇ δ' ἕστ. Α — ἡ εἶρ. || om. ἡ ΑΜMut.
- e. 20. οἱ Ἡλ. || om. οἱ Γ — κατὰ τὰδε συνθήκας || κατὰ τὰδε
συνθήκας Α — οἱ σύμμαχοι || om. οἱ ΓMut. — τοὺς Ἡλ. ||
om. τοὺς Mut. m. r. Γ — διατείχισμα || τείχισμα Α —
ἐς τὴν Σ. || εἰς τ. Σ. Α — ῥητοῦ || ρητῶ Α — τοὺς
γε ἄλλους || om. γε ἄλλους ΑMut. τοὺς γε ἀλλήλους Ω
— ἀλλήλων || ἀλλήλοις Α — Σεληνητῶν. || σεληνητῶν
Α — τὴν δὲ ἀποικ. || τὴν δ' ἀποικ. Α — ἐς || εἰς Α
— κοινῇ || κοινῇ ΑΓ κοινῇ ΩMut. — ὄμοσαν δὲ || om.
δὲ Α — Θερίτης || Θερέστης(?) Α — Σεληνητῶν || σε-
ληνητῶν Α — Μήνιος || μηνῖος (sic) Α
- e. 21. ἡ εἰρήνη || om. ἡ Α — δὲ ἀφικ. || δ' ἀφ. Α — ὁ Εν-
δυμίων || om. ὁ Α — μείναι τε || μείναντά με Α — καὶ
κοινωνεῖν || καὶ om. Α — ἐς τὴν θ. || εἰς τ. θ. ΩMut.
— θάλατταν || θάλασσαν ΩΑ — ὄν || om. Α
- e. 22. δὲ ἐν || δ' ἐν Α — γυναικῶν || γυναικός Α — ἀρρέ-
των || ἀρσένων Α — γάμοις γὰρ || γάμοις δὲ Α —
ἴσασι || ἴσασιν Mut. — οὐν || οὐν ἐτῶν Α — εἴκοσιν ||
εἴκοσι ΩMut. ἤ(?)κοσι Α — ἐτῶν || om. Α — γαμῆται ||

συννοσιᾶται A — γαμεῖ || συννοσιᾶ A — ἐξάγονσι || ἐξά-
 γουσιν A — ἐκθέντες || θέντες A, ἐκ in ras. Γ — ἐς τ.
 Ἑλ. || εἰς τ. Ἑλ. A — τοῦνομα || τὸ κῆμα A — τούτου ||
 τοῦτο A — ἄλλο || om. A — Δενδρίται || δεινδρίτζ A
 — ἐκ δὲ || ἐν δὲ A — πηχναῖαι || πηχναῖοι ΩA —
 ἐπειδὴν οὖν || ἐπ. δὲ A — αὐτὰς || αὐτοὺς A — ἐκ-
 κολάπτουσι || ἐγκ. A — διὰ τούτων || διὰ τοῦτο A —
 ὀχεύουσι || ὀχετεύουσι A — γαμέταις τοῖς || om. τοῖς
 Mut. γαμετοῖς om. τοῖς ΑΩΓ

c. 23. ὁ καπνὸς || om. ὁ ΩA Mut. — τροφή δὲ || om. δὲ A — ἀνα-
 καίσωσι || ἀνάψωσι A — περικαθεζόμενοι || περικαθεσθέν-
 τες ΑΩΓ περικασθέν τ' sic Mut. — δὴ || ἄν ΑΩΓ Mut. —
 περὶ τ. || om. περὶ A — λάπτουσι suprascr. κάπτουσιν Γ
 — τρέφονται || suprascr. χρῶνται Γ — ἐς κύλικα || εἰς κ.
 Ω — ἕγρον || καὶ ἕγρον ΑΩA Mut. — ἀνίεις || om. A —
 καὶ ἀφοδεύουσι || κ. ἀφοδ. om., ἀφοδευμάτων A ἀφο-
 δεύουσι δὲ A οὐδ' ἀφοδεύουσιν A οὐ ἀφοδ. Mut. —
 τέτρηται || τέτρονται A — ἤπερ || ὅσπερ A — ἀλλ' ||
 om. A — οἱ παῖδες || ὅσπερ οἱ π. A — ἕδραις || πυ-
 γαῖς A — ἰγνύσιν || ἰγνύαις ΑΓ γαστροκνημιαῖς A —
 γαστροκνημῖαν || ἰγνύην A — πού τις || πάντα τις A
 — ἄκομος || ἄκοσμος A — κομητῶν || κομήτων A —
 νομίζουσι καλοὺς || καλοὺς νομ. ΩA Mut. — ὑπίου ||
 πτίου om. υ Mut.

c. 24. ἰδροῦσιν || ἀλείφουσιν ΑΩΓ — πήγνυσθαι || πήγνυται A
 Mut. suprascr. πήγνυται Γ — μύων || μύων A — χάλαζα
 διαρραγέντων || χάλαζα αἰφάγες (sic) A Mut., suprascr. αἰ
 ῥᾶγες Γ — μέντοι γε || om. γε ΩA Mut. — ὅσα ||
 ὅσπερ A — πήρα || πύρα A — αὐτοῖς αὐτή || αὐτοῖς
 καὶ αὐτὴ A — ἔντερον δὲ || ἔτερον δὲ A — οὐδὲ ἤπαρ ||
 οὐδὲν οὐδὲ (?) ἤπαρ A supracr. οὐδὲν Γ ἔντερον δὲ lac.
 ἤπαρ Mut. — ἢ τοῦτο μ. || om. ἢ? Γ — ὅτι || ἔστι A
 — πᾶσα || om. ΩΓ — ἔντοσθεν || ἔντοσθε ΩΓ Mut. ἔν-
 τοσθε δὲ A — ῥιγῶσιν || ῥιγώσῃ Mut. — ὑποδύεται ||
 ὑποδύονται A

c. 25. μαλθακῆ || μαλθακῃ Mut. — πένησι δὲ || δὲ πέν. A —

- χαλκῆ || χαλκῆι Mut. — ἔφαντῆ || ἔφαντῆι Mut. —
οἶονος || οἶος Ψ — αὐτοῦ || αὐτοῦ A — τυγλώττει ||
φυλάττει ΩΓ Mut. φυλώττει A — δεηθῆ || πάλιν δεηθῆ
Ψ Mut. — δ' ἐνθ. || δὲ ἐνθ. ΑΩ Mut. — φύλλα || φύλ-
λοις Ψ
- c. 26. θαῦμα || θέαμα Ψ — ἐὰν δὲ || ἐμῆ = εἰ μὴ(?) A —
ἐς τὸ φρ. || εἰς τ. φ. Mut. — τῶν παρ' ἡμῖν ἐν τῆ
γῆ || τῶν ἐν τῆ παρ' ἡμῖν γῆ Mut.(?) — ἐς τὸ κατ. ||
εἰς τὸ κατ. ΑΩ — κάκεινοι || κακ. Mut. — ἐμὲ ἐώρων ||
με ἐώρ. ΑΩΓ Mut. — οὐκ || οὐκέτι Ω Mut. — ταῦτα
μὴ πιστεύει || μὴ πιστεύει ταῦτα Ω Mut. ταῦτα μὴ
πιστεύῃ A — καὶ αὐτὸς || om. καὶ Ω Mut. — εἴσεται ||
εἴσῃται A
- c. 27. ἐμβάντες || ἀναβάντες A — συνέπεμψε || συνέπεμπε Ω
— παραπέμφοντας || παραπέμφαντας A
- c. 28. Ζωδιακὸν || Ζωαδικὸν Γ — παρήειμεν || παρηίειμεν
(sic) Ω — ἐφήκεν || ἀφήκεν Γ — ἔνυδρον || ἔνυδρον A
— δὲ ἡμᾶς || δ' ἡμᾶς ΑΩ Mut. — [παρὰ] || habet ΩΓ Mut.,
non habet A — ἐπέκτησαν || ἐπέστησαν A — ἐνσπόν-
δους || ἐν lac. δους A
- c. 29. τὴν Ανχνόπ. || om. τὴν A — τοῦ Γάδων || τῶν Γ. ΑΩ
— Ζωδιακοῦ || Ζωαδικοῦ Γ — εἰπεῖν || om. Ω — ἰδίᾳ ||
ἰδίᾳ (A) Ω — ἐπὶ ξενίᾳ || ἐπὶ ξενίᾳ Mut. ἐπὶ ξενίας A(?) Ω,
ἐπὶ ξενίᾳ corr. ex ξενίᾳ Γ — οὔτε ὑπνώσαι || om. Ω
— ἡμῶν || ἡμῶν τις A — ἀρχεῖα || ἀρχεῖα Mut. — δια-
ρυκτὸς ὄλης || διὰ ὄλ. ρυκτ. Mut. — ὑπακούσῃ || ἐπα-
κούσῃ ΩΓ — λύχνον || λύχν(?) Ω — ἅπαντα || πάντα
Mut. — ἐκεῖνα || om. Mut. — αὐτοῦ || ἐκεῖ Ω — Κοττιν-
φίωνος || Κοττιφίωνος Γ κοντοφίωνος A κητοφίωνος
Ω — πλὴν γε τῶν ἐν τῷ ἀέρι || π. γ. τὴν ἐν τ. ἀέρι
ΩΓ Mut. — αὐταὶ || αὐταὶ Ω Mut. — ἥδη || om. ΑΩΓ —
ὑπερανγεῖς || πυρανγεῖς A — τῆ δὲ τετάρτῃ || τῆ τετ.
δὲ ΩΓ Mut. — κατετέθημεν || κατέθημεν ΩΓ
- c. 30. εὐφροσύνην ἐκ τῶν παρόντων || ἐκ τῶν παρόντων εὐφρ.
Ω Mut. — γίνεσθαι || γίνεσθαι ΑΩΓ — ἔν δὲ μεγ. || om.

- δὲ Α ἔν δὲ μόνον μεγ. Mut., suprascr. μόνον Γ — περιβαλόντες || περιβάλλοντες Mut. — συναράξαι || συναράξαι ΩMut.
- c. 31. ἀναχανόντος || ἀναχάναντος ΩΓ — πάντη || πάντη ΩMut. — ἔκειντο || ἔκειτο Ω — ἄλλα πολλὰ θηρία || ἄλλα θηρία πολλὰ ΩMut. — κατέπιε || κατέπινε ΩΓ Mut. — σννιζάνουσα || σννιζάνουσαν Ω — περίμετρον || περίμετρος Mut. — στάδιοι || σταδίοις Α — διακόσιοι καὶ || om. Α — τετταράκοντα || τεσσαράκοντα Γ — τὰ θαλάττια || om. τὰ ΑΩΓMut.
- c. 32. τότε μὲν || om. μὲν Α — ἀναστήσαντες || suprascr. ας Γ — τὰ πυρεῖα || τὰ πυρία Γ — διαναστάντες || ἀναστάντες Ω — ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν γῆν, ἄλλοτε δὲ ὄρη ἄλλοτε δὲ μόνον || ἄλλοτε μὲν ὄρη ἐωρῶμεν ἄλλοτε δὲ μόνον ΩMut. ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν ὄρη ἄλλοτε δὲ μόνον Γ — ἐς τὴν ἕλην || εἰς τὴν ἕλην Ω — περισκοπήσασθαι || περισκέψασθαι Mut. — ὄλους πέντε διελθῶν || π. ὄλους δ. ΩMut. ὄλ. διελθῶν πέντε σταδ. Α — ἐπιγραφὴ || γραφὴ ΑΩMut.
- c. 33. ταῦτόν ἡμῖν || ταῦτό ἡμῖν ΑΩ — παρεστήκεσαν || παρεστήκεσαν Ω — ἄρα ὑμεῖς || ὑμεῖς ἄρα ΩΓMut. — ἔφη || om. ΑΩΓMut. — κἀγὼ || ἐγὼ ΩΓ — σοὶ || τοι ΑΩMut. — νεήλυδες || ν. ἐσμεν ΩΓMut. — ἦγαγε || ἦγαγεν Mut. ἦγεν Ω, suprascr. ἦγεν Γ — ἡμᾶς || ἀμᾶς Α — ἐπεπόνθει || πεπόνθει Mut. — ἔτι δὲ || ἔτι τε Ω in ras. τε Γ — ἐς τὸ κῆτος || εἰς τ. κ. ΑΩMut.
- c. 34. καθ' ἑαυτὸν || κ. αὐτόν Ω — κατ' ἐμπορίαν ἀπὸ τῆς πατρίδος || ἀπὸ τ. π. κατ' ἐμπορίαν Α ἀπὸ τ. π. κ. ἐμπορείαν Γ — δειμάμενοι || ποιησάμενοι Α — ἡδίστος || ἡδίστατος ΑΩΓMut. — γίνετα || γεννᾶται ΑΩΓMut. — καίομεν || καίομενον Α — ζῶντας || ζ. δὲ ΩMut. — ἰχθῦς || ἰχθύας ΑΩΓ ἰχθῦας Mut. — βραγχία || Βράγχι sic Mut. — ἐστὶν ἄλμυρά σταδίων εἴκοσι || ἐστὶ σταδίων εἴκοσι, om. ἄλμυρά ΑΩΓMut. — τὸ περίμετρον || τὴν π. ΩMut. — ἡμῖν ἐστὶ || ἐστὶν ἡμῖν ΑΩMut.

35. *δυνάμεθα* || *δυνάμεθα* ΩΓMut. — *οἱ δὲ* || *οἱ δὲ γε* Mut. — *πολλοὶ μὲν* || *π. μὲν οὖν* ΑΩΓ — *καὶ οὐραία* || *om.* ΑΩ — *Τριχᾶνες* || *Τριχάρες* Α — *Θυρροκέφ.* || *Θυρροκεφ.* Mut. — *ἐαυτοὺς* || *αὐτοὺς* Mut. — *Ψηττόποδες* || *Ψιττόποδες* ΑΓ, Ω pr. m. *Ψιττοπ.*, 2 m. *Ψηττοπ.* — *μάχιμον* || *μαχικόν* Ω — *πρὸς αὐτῷ* || *τὰ πρὸς αὐτῷ* ΩΓMut. — *τὰ μὲν* || *om.* μὲν ΩMut. — *πολλὰ* || *π. μὲν* Mut. — *Ψηττόποσιν* || *ψιττόποσιν* Α
36. *δυνησόμεθα* || *δυνησόμεθα* Γ — *βιοτεύσομεν* || *βιοτεύσωμεν* Γ — *εἰσι* || *εἰσιν* Γ — *ἄριστ' ἄν* || *ἄριστα ἄν* ΩMut. — *αὐτοὺς* || *αὐτούς* Ω — *γε* || *γ'* Mut. *γε om.* ΩΓ — *ἄτε οὖσιν ἀνόπλοις αὐτούς γε ὄπλισμένους* || *ἄτε ἀνόπλοις αὐτοῖς οὖσιν ὄπλισμένοι* Α — *τὸν λοιπὸν βίον* || *τὸ λοιπὸν* Mut. — *παρεσκευαζόμεθα* || *παρεσκευαζόμεθα* Mut. — *ἐπήεσαν* || *ἐπήεσαν* Mut. — *Ψηττόποδες* || *Ψιττόποδες* ΑΓ
37. *ἑποπτεύοντες* || *ἐποπτεύοντες* Mut., Ω (Rohde) — *ἐξοπλισάμενοι* || *ἐξοπλισμένοι* Α *ἐξοπλισάμενοι* Γ, *suprascr.* *ἐξοπλισάμενοι* — *εἴκοσιν* || *εἴκοσι* ΩMut. — *ἴδωσι* || *εἶδωσι* Mut. — *ἐπειδὴν* || *ἐπειδ' ἄν* Mut. — *κατόπισθεν* || *κατόπιν* ΩΓMut. — *ἡμεῖς δὲ καὶ* || *om.* καὶ ΑΩMut. — *καὶ γὰρ ὁ Σκ.* || *καὶ γὰρ καὶ ὁ Σκ.* Mut. — *συνεστρατεύοντο* || *συνεστρατ* corr. et lac. *ντο* Mut. — *φωλεοὺς* || *φολεοὺς* Mut.
38. *ἐπηυλισάμεθα* || *ἐπηυλησ...* corr. ex *ι* Γ — *Θυρροκ.* || *Θυρροκ.* Mut. — *οὐδετέροις* || *οὐδὲ ἐτέροις* Α — *Ποσειδώνιον* || *Ποσειδωνεῖον* Ω *Ποσειδώνιον* Mut. — *κύτος* || *κῆτος* ΑΩΓ — *δ' αὐτοὺς* || *δὲ αὐτοὺς* Ω
39. *νεκροὺς τε* || *om.* τε Ω — *γιννόμενα* || *γινόμενα* ΑΓ *γενόμενα* Mut. — *ἐς* || *εἰς* ΑΩMut. — *θάλατταν* || *θάλασσαν* ΑΩ — *κατοικοῦμεν* || *κατοικοῦμεν* Α — *ἐν δεσμωτηρίῳ* || *om.* ἐν Α — *καὶ ἀφύκτω* || *om.* καὶ Α — *διήγομεν* || *διηγάγομεν* Ω(Rohde)Mut.
40. *ἐνάτω* || *ἐννάτω* Α — *πολλή* || *om.* ΩMut. — *ἀνειρπύσαμεν* || *ἀνηρπάσαμεν* Mut. — *ἐνδοτέρω* || *ἐνδοτέρωι* Mut.

- ἡμισταδίαους || ἡμισταδίους ΩΓ supraser. αι — ὥσπερ
 τριηρῶν || ὥσπερ ἐπὶ τρ. ΩMut. — λέξω || λέγω A —
 τὸ περίμετρον || εἰς περίμ. Ω (Rohde) τὴν π. in ras. Γ —
 εἴκοσι || ἑκατὸν εἴκοσι A — ὥσπερ εἰ ἐρ. || ὥσπερ ἐρ. ΩΓ
 — λόφον ἔψηλοῦ || ἔψ. λόφον A — εἰστήκει || ἰστίκει
 Γ — χάλκεον || χαλκοῦν Mut. — πρόρας || πρόρας Mut.
 — ἑκαίετο || ἐκάετο ΩΓMut. — πολλῇ οὐσῃ || οἷσῃ
 πολλῇ A — ἐκόλπον τε αὐτὴν καὶ ἔφερε τὴν νῆσον ||
 ἐκόλπον τὴν νῆσον καὶ ἔφερε ταύτην ΩMut. ἐκόλπον
 τε ταύτην καὶ ἔφερε τὴν νῆσον Γ
- c. 41. συνηράσσαντο || συνηράσσαντο ΑΩ — πρόρας || πρό-
 ρας Mut. — παρατεταγμένοι || τεταγμένοι ΩMut. —
 ἀπερορίπτον || ἐπερορίπτον ΩMut. — αὐτὴν τὴν νῆσον ||
 om. αὐτὴν ΩΓMut. — κατεῖχον αὐτὴν || om. αὐτὴν Mut.
 — ἔβαλλον || ἔβαλον A — ὄστρεοῖς || ὄστρεοῖς ΑΩ
- c. 42. πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν || ἑκατὸν πεντήκοντα A, om. καὶ
 ἑκατὸν Mut. — πεντήκοντα || Νρ ΩΓ ? Mut. — ἀν-
 δράσι || ἀνδράσι(?) A — ἔφενγον || ἔφηνγον A — νῆ-
 σων || νῆσον Γ — παιᾶνας || παιᾶνες A

LUCIANI VERAЕ HIST. L. II.

Lectiones codicum Gorlicensis A

Marciani 434 (Ω)

Vatic. 87 (A)

Vatic. 90 Γ (Rohde)

Mutinensis Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. τὸ δ' || τὸ δὲ Mut. τὰ δ' A, om. δ' A — τινα ||
 om. Ω — ῥαδία ἔμελλεν ἡμῖν ἔσεσθαι || ῥαδία ἡμῖν
 ἔμελλεν ἔσεσθαι Mut. ἐμ. ἔσεσθαι ἡμῖν A — οὐραίων ||
 Θυραίων A — συνίμεν || sic cum ras. in ιε Ω συνί-

ειμεν Mut. — ἀνάσκει || ἀνάσκεν Ω — ἀναχάνοι || ἀναχάνει Α — καὶ ἐνδεκάτη || κ. τῇ ἐνδ. Γ — συνίμενε || συνίμενεν Ξ — δεκάτη . . . ἐνδεκάτη || δεκάτη δὲ καὶ τῇ ἐνδεκάτη Mut. — ἀπονερέκρωτο || sic Mut. ἀπενεκροῦτο Ξ — μόλις || γ' (?) Ξ ἐνενοήσαμεν || ἐνόησαμεν Ξ — γομφίους || γόμφους ΑΩΞ — οὕτω δὴ || οὕτω δὲ Ξ — μεγάλοις δόκοις τὸ στόμα || τὸ στ. μεγ. δοκ. Ξ — ὡς ἐνι || ὅτι Ξ — τὰ ἄλλα || τᾶλλα ΩMut. — κυβερνᾶν || κυβερνήσειν Ξ — δ' ἐμελλεν || δὲ ἐμ. ΑΩMut. — δ' ἐπ. || δὲ ἐπιούσῃ ΑMut. — ἐτεθνήκει || τεθνήκει ΑMut.Γ

c. 2. ἐς τὴν || εἰς τ. ΑΞ — θάλατταν || θάλασσαν Ξ — ἡμέρας τε || om. τε Ξ — προσωκέλλομεν || προσεκέλλομεν Mut. προσωκέλομεν Ξ — καταμετροῦντες || μετροῦντες Α — βορέιον || om. Ξ — τετρακοσίας || τριακοσίας ΑΩΓ Mut. — ἀποβάντας || ἀποβάντες ΩΓ — διαθεῖν || διαθεῖν (?) Ξ — ἐπιμ. δὲ || ἐπ. δὲ οὖν Ξ — τοιόνδε τι || om. τι Α — ἐπενοήσαμεν || ἐποιήσαμεν ΑΩΓMut. — Σκίνθαρος || ὁ Σκ. ΩΞMut. — ἰχθῦς || ἰχθύας Ξ — αἰτόνους || om. Ξ — ἐπειδὴ || ἐπεὶ Ξ — προελθόντες || προσελθόντες Ξ — πάγου || πάγους (?) Α πρόνδ' (?) Ξ — διολισθαίνοντες || διολισθάνοντες ΓMut. — ἦδη ἦν || om. ἦδη Ξ ἦν ἦδη Mut. — ἐλύετο || διελύετο Ξ

c. 3. πλ. οὖν || πλ. δὲ Ξ — τριακ. σταδ. || σταδ. τριακ. Α — ὑπὸ τ. ὄφθ. || ἐπὶ τ. ὄφθ. ΑΩMut. — ἐνεβαίνομεν || ἀνεβαίνομεν Α ἐμβαίνομεν Ξ — πάνν συμπ. || om. πάνν Ω(Rohde) Mut. — πέντε καὶ εἴκοσι σταδίων || σταδ. εἴκοσι πέντε ΩΓ Mut. σταδίων πέντε, om. καὶ εἴκοσι Ξ — ἀποθλίβοντες || ἀποθλίβομεν Ξ — ἐπίνομεν || om. Ξ — ἱερὸν || ἱρον (?) Ξ — δὲ ἐν || δ' ἐν Ξ — μίση || μίσω Ξ — Νηρηίδος || Ἡρηίδος (sic) ΩΓ — δ' οὖν || om. δ' Ξ — ὄφρον μὲν ἢ γῆ καὶ σιτίον ὑπῆρχε || ὄφρον μὲν καὶ σιτίον ἢ γῆ ἐπῆρχεν Mut. ὄφρον μὲν ἡμῖν καὶ σ. ἢ γῆ ὑπῆρχε ΩΞΓ — ποτὸν δὲ τὸ γάλα τὸ ἐκ τῶν βοτρύων || ποτὸν δὲ τὸ ἐκ τῶν βοτρύων γάλα Ξ — χωρίων || ἐπιχωρίων Α

- τῶν χωρίων τούτων || τούτων τῶν χωρίων A —
 Τυρῶ || Τυρῶν Mut. — ταύτην || om. A — παρὰ...
 τιμήν || om. A
- c. 4. δὲ ἡμέρας || δ' ἡμ. A — θαλάττης || θαλάσσης A —
 τῇ ὄγδ. || τῇ om. AΩMut. — κνανῶ || κνανέω AΩ
 κνανέω Mut. — καθορῶμεν || καθορῶμεν A — δια-
 θέοντας || om. δια A — πλὴν τῶν ποδῶν μόνων || πλὴν
 μόνων τῶν ποδῶν A μόνον A — ἀφ' οὗ δὴ || ἀφ' οὗ
 δὲ A — ἐθανμάζομεν || ἐθανμάσαμεν AΩΓ — ἀλλ' ||
 ἀλλὰ Ω — προσήεσαν || προσήεσαν Mut. — ἔλεγόν τε ||
 ἔλ. δὲ AΩ — εἰς Φελλῶ || καὶ εἰς Φ. A — μέχρι μὲν
 οὖν || μέχρι μὲν δὴ A — συνοδοιπόρου || συνοδοιπί-
 ρου Mut. — εἰς ἦν || ἐς ἦν A — καὶ στρογγύλον ||
 om. ΩMut. — ἀπ' αὐτῶν || om. A
- c. 5. ἐπέχονσα || ἀπέχονσα ΩMut. — πεντακοσίων || πεντα-
 κοσίους (?) A A — ἤδη || ἦ sic Mut. — πλ. τε || om. AΩΓ
 Mut. — φησὶν || φασὶν Γ — ῥόδων || ῥόδου A — ναρ-
 κίσσων || ναρκίσσου A — ἱακίνθων || ἱακίνθου A —
 μυρρῖνης || μυρρίνης A μυρρήνης Γ — ἐγιγνόμεθα || ἐγενό-
 μεθα AΩMut. A ἐγινόμεθα Γ — καθορῶμεν || om. καθ
 A — ἐς τὴν θ. || εἰς τ. θ. AΩ — θάλατταν || θάλασσαν
 AΩA — διαπνέουσαι || om. δια AΩΓMut. — ἐπ' ἐρημίας ||
 ἐπτημίας (sic) A — ἄθρους || om. A
- c. 6. ἀπεβαίνομεν || ἀποβαίνομεν A — εὐανθοῦς || εὐανθοῦν-
 τος ΩMut. — καὶ περιπόλοις || om. A — ῥοδίνοις ||
 δροδίνοις A — παρ' ὧν δὴ || παρ' ὧν δὴ καὶ ΩMut.
 — εἴη || ἐστὶ A — προσαγορευομένη || προσαγορευομένων
 A — ἀρχός || ἀρχοὶ ΩMut.
- c. 7. εἴτε χρῆ || εἰ χρῆ Ω — εἴτε καὶ μὴ || om. μη A — κατ-
 ηγορεῖτο || κατηγορεῖ, add. rec. m. το Γ — μεμῖνοι ||
 μεμηνοι Mut. — ἀποκτάνοι || ἀποκτόνοι A — ἔγνω ||
 om. A — ὁ Ραδαμ. || ὁ Ρ. ἀπεφαίνετο A — παραδοθῆ-
 ναι || παραδοῦναι AΩΓ m. rec. — Ἰπποκράτει || om. A
 — σφρονήσαντα || σφρονίσαντα A
- c. 8. περὶ τῆς Ἐλ. || om. τῆς A — διαγωνιζομένων || διαγωνι-

- ζομένων Α — χορή αὐτήν συνοικεῖν || αὐτήν συνοικεῖν
 χορή Α αὐτήν χορή συνοικεῖν Mut. — ἄτε καὶ || om. καὶ
 ΑΩMut. — αὐ τῷ || αὐτῷ Ω αὐτῶι Mut.
- e. 9. τῷ Φιλίππου || τοῦ Φ. Mut. — ἔδοξε || ἔδοξεν Ω, Mut.(?)
 — παρὰ || περὶ Α
- e. 10. δὲ ἡμεῖς || δ' ἡμεῖς Α — παθόντες Γ (suprascr. μ rec. m.)
 ἱεροῦ χωρίου || ἱερῷ χωρίῳ ΩΓ — οὗτος || οὕτω ΑΩ
 Mut. — δὴ || δὲ Α — δὲ ἄλλοι || δὲ καὶ ἄλλοι Α —
 τε || om. Α — ὁ Ἀθην. || om. ὁ ΑΑ — δὲ ἔδοξεν || δ'
 ἔδ. Α — φιλοπραγμοσύνης || πολυπραγμοσύνης Α —
 δοῦναι || ἀποδοῦναι Α — νῦν || νυνὶ Α — συνδιαιτη-
 θέντας || διαιτηθέντας Ω — ἔταξε δὲ || εἰταξε, suprascr.
 Η(?) Mut. ἔταξαν δὲ ΑΓ, c. ras. in αν Ω — ἐπι-
 δημίας || ἀποδημίας Mut. — πλέον || πλείον Mut.
 πλείω Α
- e. 11. ἡμῖν ἀτομάτων τῶν στεφάνων || τῶν στεφάνων ἡμῖν
 ἀτομάτων Α ἀτομάτων ἡμῖν τ. στ. ΩΓMut. — πε-
 ριορρόντων || περιορρόντων Α — αὕτη || αὐτὴ Γ —
 οὖν || om. Α — χρυσῆ || χρυσῆι Mut. — περιέκειται ||
 παράκειται ΑΩΑ — κινναμώμιοι || κινναμώμιοι Α —
 τοῦ τείχους || om. τοῦ Α — ἀμεθύστοι || ἀμεθύστοι
 Α — ἑκατὸν βασιλικῶν || βασ. ἑκατὸν Α — πεντή-
 κοντα || om. ΑΓMut. — ἐστὶν ἐν || om. ΑMut., om. ἐν
 ΩΓ — οἶκοι || οἴκοι Γ — ὑάλιοι || ὑέλλιοι Α —
 ὕδατος || τοῦ ὕδατος ΑΓ — ἐγκαίόμενοι || ἐγκέόμενοι
 (sic) Α ἐκαίόμενοι(?) c. ras. in prima litt. Ω — ἐν ταῖς
 π. || ἐν τοῖς π. Α
- e. 12. ἔχουσι || ἔχουσιν Α — ἀναφείς || ἀφάνεις, σ et φ ut
 vid. I m. Γ — ἔχουσι καὶ || om. ΑMut. — ἐμφαίνουσι ||
 ἐμφαίνουσιν Α — σνεστᾶσι || οὖν ἐστᾶσι Α — φρο-
 νοῦσι || φονοῦσι Α — ἀφιᾶσι || ἀφιᾶσιν Ω — ὁμοιό-
 τητα || ὠραιότητα Α — ἐλέγξειε || ἐξελέγξειε Ω — ὄρ-
 θαι || ὠραιαί Α — ἡλικίας ἐλθῆ || ἐλθῆ ἡλικίας Α —
 ἐλθῆ || ἐλθοι Α — παραμένει || om. παρα Α — οὐ
 μὴν || οὐδὲ μὴν Α — καθάπερ γὰρ || καθ. δὲ ΩΓ —

τοιούτο || τοιούτον A — φῶς || om. A — ὄραν || ὄρων(?) A — παρ' αὐτοῖς πνεῖ || πνεῖ π. αὐτοῖς Ω ΓMut.

- c. 13. ἔλεγον μὲν || om. μὲν AΩ(Rohde)ΓMut. — Μινῶνον || om. A — καρποφορεῖ || καρποφορεῖν AMut. — ἄρτον ἔτοιμον || ἄρτους ἔτοιμους A — ἐπ' ἄκρων || ἐπ' ἄκρον A, ἐπ' ἄκρωι, supraser. m. rec. ου Γ — τριακόσια || τριακοσίων A — ἄλλαι || αὐται ἄλλαι Ω — πεντακόσια || πεντακοσίων A (ω in ras.)
- c. 14. καλουμένῳ || om. ΩMut. — στρωμνῇ || στρωμνῆν ΩΓ Mut. — ἀνθρώπων || ἀνθῶν Ω — ὑποβέβληται || ὑποβέβληνται ΓMut. — διαφέρουσιν || παραφέρουσιν Ω Mut. καρποφοροῦσιν A — οὐ δέονται || οὐδὲν δ. AMut. — περὶ δε... δένδρα || ἀλλ' ἔστι δένδρα περὶ τὸ συμπόσιον μεγάλα ἕλινα ΩAMut. — καρπός || κ. δὲ A — ἐπειδὴν || καὶ ἐπ. A — οὐδὲν || om. A — παρῆγ || παρεῖγ Γ — ἐς τὸ σ. || εἰς τ. σ. ΩAMut. — ἦ || om. Ω — τὰ δὲ... οἶνον πλήρη γίγνεται || om. A, om. οἶνον ΩMut. γίγνεται AΩΓ — τὰ ἄλλα || τὰλλα A — μουσικά || τὰ μουσ. ΩAMut. — τοῖς στόμασιν || om. A — κατανίφει || κατανείφει Mut. id. c. ras. in ει Ω καταστήφει A — ὄδε || ὄδι A — ὑποθλιβόντων || ἀποθλιβ. Mut. ὑποθλιβέντων A — ἕνουσι || ἕνουσιν Ω — λεπτόν ὥσπερ || ὥσπερ λ. Ω
- c. 15. τὰ τοῦ Ὀμήρου || om. τοῦ ΩAMut. — αὐτὸς γὰρ || om. γὰρ A, αὐτὸς δὲ ΩΓ — Ἀρίων || Ἀρείων Γ — ἐπειδὴν δὲ || om. δὲ A — πάνθωνται || πάνθονται Γ — καὶ οὗτοι || om. καὶ Ω — ἄσωσι || ἄσωσιν Γ — ἦδη || δὴ ΓMut. — ἢ πᾶσα ἕλη || πᾶσα ἢ ἕλη ΩΓMut., ἢ ἕλη πᾶσα A
- c. 16. δύο παρὰ τὸ συμπόσιον || παρὰ τὸ σ. δύο A — ἐκατέρως || ἐκατέρων Ω — πάντες || om. A — πίνουσι || πίνουσιν ΩMut. — τὸ λοιπὸν || om. τὸ Ω
- c. 17. πλήν γε || πλήν γε δὴ AMut. — χώρῳ || χόρω A — Νομᾶν || νομᾶν AΩAMut. — Τέλλον || τελλ Mut. — Σωκράτην || Σωκράτη Ω(Rohde)Mut. — Θεσπιεὺς ||

- Θέσπιος \mathfrak{A} — Ὑλας \parallel Ὑλλας \mathfrak{A} Mut. — πολλοὶ καὶ \parallel om. $\Omega\mathfrak{A}$ Mut. — πολλὰ γούν \parallel π. δὲ Ω Mut. — χαλ. αὐτῶ \parallel om. αὐτῶ Λ — μὴ ἐθέλῃ \parallel om. ἐ \mathfrak{A} ἐθέλοι Λ — ἀναπλασθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ \parallel ὑπ' αὐτοῦ ἀναπλ. \mathfrak{A} — πόλει \parallel πολιτεία \mathfrak{A} — οἰκεῖν . . . πολιτεία \parallel om. \mathfrak{A} — συνέγραψεν \parallel συνέγραψε πολιτεύεσθαι \mathfrak{A}
- e. 18. ἤδεῖς τε \parallel om. τε Λ — τοῖτῳ δὲ ὄσα καὶ \parallel τούτῳ δὲ καὶ ὄσα Ω — μέν γε \parallel μέντοι Ω Mut. — τοσοῦτον \parallel τοσοῦτ sic Mut. — μετέβαλε \parallel μετέβαλλε Mut. — Λαΐδα τὴν ἔταιραν \parallel ἔταιραν τὴν Λαΐδα $\Lambda\Gamma$ Mut., om. τὴν ἔταιραν Ω — ὀρχεῖσθαι δὲ \parallel ὀρχ. τε \mathfrak{A} — ὑπὸ μέθης \parallel om. Λ — πολλάκις ὑπὸ μέθης \parallel ὑπὸ μέθης πολλάκις \mathfrak{A} — ἀνιστάμενον \parallel ἀνιστάμενος \mathfrak{A} — ὄρθιον \parallel om. Λ — ἐλλεβορίσῃ \parallel ἐλλεβορίσει(?) \mathfrak{A} ἐλλεβορίσει $\Lambda\Omega$ Mut. — δὲ ἔτι \parallel δέ τι \mathfrak{A} — πω \parallel πως Λ , πως(?) \mathfrak{A} — ἄλλως τε καὶ \parallel om. καὶ $\Lambda\Omega\Gamma$ — δὲ ἀπολ. \parallel δ' ἀπολ. $\Lambda\Omega$ Mut., om. δὲ Γ
- e. 19. μάλιστα \parallel μᾶλλον \mathfrak{A} — αἰσχρὸν αὐτοῖς \parallel αὐτοῖς αἰσχρὸν $\Lambda\Omega\Gamma$ Mut. — ἄρρεσι \parallel ἀνδράσι \mathfrak{A} — ἡ μὴν \parallel ἡμῖν Λ — ὁ μὲν Ἰακ. \parallel om. μὲν Λ — πᾶσι \parallel πᾶσαι \mathfrak{A} — περὶ \parallel om. \mathfrak{A}
- s. 20. οὔσης \parallel om. Mut. — εἶη \parallel εἶη Mut. — τοῦτο \parallel τοῦτο γάρ $\Lambda\Omega\Gamma$ — καὶ Κολ. \parallel om. καὶ $\Lambda\mathfrak{A}$ — νομίζουσιν \parallel ὀνομάζουσιν \mathfrak{A} — πολίταις \parallel πλείστοις $\Lambda\Omega$ Mut. — παρὰ \parallel παραντοῖς \mathfrak{A} — ὑπ' ἐκείνον \parallel ἐπ' ἐκείνον \mathfrak{A} — εἰσὶν \parallel εἰσὶ $\Omega\mathfrak{A}$ Mut. — ἐγγεγραμμένοι \parallel γεγραμμένοι Ω — πάντας \parallel πάντα $\Lambda\Omega$ (Γ suprascr. m. rec. s) — ταῦτα ἰκ. \parallel ταῦθ' ἰκ. \mathfrak{A} — ἀπεκρίνατο \parallel ἀπεκρίκτο \mathfrak{A} — ὃς εἶπεν \parallel εἶπεν ὃς sic \mathfrak{A} — τὴν Ὀδύσσειαν \parallel om. Ω — δὲ ἦρν. \parallel δ' ἦρν. \mathfrak{A} — οὐδὲ τυφ. \parallel οὐ τ. \mathfrak{A} — καὶ αὐτὸ \parallel καὶ τοῦτο \mathfrak{A} καὶ αὐτοὶ sic Λ — ἠπιστάμην \parallel ἠπιστώμην Λ — πολλάκις δὲ \parallel om. δὲ Mut. — ἐποίουν \parallel ἐποιούμην \mathfrak{A} — γάρ τι \parallel γὰρ ἄν τι Mut. — πάλιν \parallel πάντα Mut. — ἀπεκρίνατο \parallel ἀπεκρίκτο Mut. — ἔσκωψε \parallel ἔσκωψεν $\Omega\Gamma$ Mut. — Ὀμηρος \parallel ὁ Ὀμ. Mut. — συναγορεύοντος \parallel συνηγορ. \mathfrak{A}

- c. 21. χρόνους || χρ. τούτους Mut. — συμπολιτεύεσθαι || συμπολιτεύεσθαι Mut. — χρῆ αὐτὸν ὀνομάζειν || αὐτὸν ὀνομάζειν χρῆ A — καὶ οὗτος || καὶ αὐτὸς AΩ — παρεδέχθη || παρεδεχθη 'ν (sic) Mut.
- c. 22. ὁ ἀγὼν τὰ παρ' αὐτοῖς θανατούσια || ὁ ἀγὼν παρ' αὐτοῖς τὰ θανατ. A ὁ ἀγὼν ὁ τὰ(?) παρ' αὐτοῖς τὰ θανατ. Mut. ὁ ἀγὼν ὁ παρ' αὐτοῖς τὰ θανατ. Ω — Κῆρος || Κῆρος ΩMut. — ὁ ἀφ' Ἡρακλέους || om. ὁ A — Ἀρείου τε || om. τε AΩ — παγκρ. δὲ || παγκρ. τε A — ἀθλα οὐ τίθεται || οὐ τιθ. ἀθλα ΩA Mut., γίνεται pro τίθεται A — οὐκέτι || οὐ A — ἐνίκησε || ἐνίκησεν Mut. — δὲ ὅμως || δ' ὅμως A — δὲ ἀθλα || δ' ἀθλα A — ἦν || δ' ἦν ? A — ταωνείων || ταῖνων A
- c. 23. χώρφ || χωρίω A — ἠγεῖσθαι δὲ || ἦγ. τε AMut. — Φάλαριν τε || om. τε A — καὶ Βούσιριν || ἦ Βουσ. A — Διομήδην || Διομήδη ΓMut. Διογένην A — ἐκτάττει || ἐκτάσσει ΩΓ — πολὺ μᾶλλον || om. A — Δηλίω || Δηλί Mut. Δηλω AΓ Δηλως(?) A — προσιόντων γὰρ || ἰόντων γὰρ A προσιόντων τε γὰρ Mut. προσιόντων δὲ Ω — τῶν || τεττάρων AΩ — πρόσωπον || πρ. τε Mut. — ἐφ' οἷς || ἐν οἷς AΩMut. — μέγιστος || μέγας ΩA Mut. — καὶ συγκαλῶν || om. καὶ A
- c. 24. οὖν || δ' οὖν Ω — ἀπέπεμφαν || ἀπεπέμφαμεν A — ἔδωκε || ἐδόκει A — τὰ βιβλία || om. τὰ A — καὶ ταῦτα || om. καὶ A — ἡ ἀρχὴ || om. ἡ A — τότε δ' οὖν || τοὺς δ' οὖν Γ — ὥσπερ || ὅσπερ A — τὸν πόλεμον || om. τὸν A — ταύτης || αὐτῆς AΩΓMut.
- c. 25. ἑβδομον || ἐπτά A — πράγματα || πραγματεία AΩ — ὁ Κιν. || om. ὁ A — Κινύρας || Κινυρος γὰρ A — μέγας τε ὦν || om. τε AΩMut. — ἐπὶ πολλὸν || om. ἐπὶ ΩA Mut. — χρόνον ἤδη || ἤδη χρόνον ΩMut. — αὐτῇ || αὐτῆ Mut. — ἐπινωῶς || ἐπιμανῶς Γ (ma manu rec.) — πολλάκις γοῦν || om. AΩΓMut. — δὴ ποτε || om. ποτε A — ὑπὸ τοῦ ἔρωτος || ὑπ' ἐρ. om. τοῦ ΩA — τῆς ἀμηχ. || om. τῆς ΩA Mut. — Κινύρας || Κίνυρος A Mut. — φυγεῖν

| om. ΩM Mut. — ἐς τ. T. | εἰς ΑΩ — Τυροῖσσαν | Τυροῖ
 ΑΩ Τυρ̄ (sic) Mut. — προσειλήγεσαν | συνειλήγεσαν Ω
 — τοὺς θρασυτάτους | om. τοὺς Ξ — ταῦτα οὐκ ἐμή-
 ρουσαν | οὐκ ἐμήρυσσε ταῦτα ΩM Mut. — κωλυθησό-
 μενος | κολασθησόμενος Ξ — ἐπειδὴ | ἐπεὶ Ξ — παρ-
 ἤμην | παρῆν Ξ, corr. ex ἤμην Γ — κοιμώμενος |
 κατακειμένος Α κοιμημένος Ξ

- c. 26. Μενέλεως | Μενέλαος ΑΞ — ἴστη | ἦγίει ΑΩM Mut. —
 ἦει | ἦλθε ΑΓM Mut. — πρὸς βασιλέα τὸν Ῥαδαμάνθυν |
 πρὸς τὰ βασιλεία τοῦ Ῥαδαμάνθου Ξ — δὲ ἕποφ. |
 δ' ἕποφ. Ξ — ἔλεγον | εἶπον ΑΩ — πολὴ | οὐ πολὴ
 ΑΩM Mut. — δὴ ἐμβ. | δὲ ἐμβ. ΑΩ — παρήγγειλε | πα-
 ρήγγελλε ΩΓ — αὐτοὺς | om. Mut. — ἐς τὸν γ. | εἰς τ.
 γ. Α — ὠκεανὸν | τοῦ ὠκεανοῦ τόπον ΑΩM Mut. —
 διαδράναι | διαδράναι Α — κατέπλεον | κατέπλευσαν
 Ξ — καὶ ἤσχυετο | om. Mut. — ἐνεκαλύπτετο | ἀμφ-
 εκαλύπτετο ΑΩM Mut. — δὲ ἀμφι | δ' ἀμφι Ξ — Κι-
 νύρον | Κινύρον Ξ — συνίσασιν | συνίσασι Ξ — οὐ-
 δένα | οὐδέ τινα (?) Ξ — ἀπέπεμφεν | ἐπεμφεν ΑΩ ἐπί-
 πεμφεν Mut. — ἐς τὸν τῶν ἀεσβ. | om. τῶν Ω(Rohde)
- c. 27. ἐψηφίσαντο | ἐψηφίσατο ΩM Mut. — ἐμπροθέμονος | om.
 Ξ — ἐκπέμπειν | κατακ. Α — ἐπιμείναντας | μείναν-
 τας Ξ ἀναμείναντας ΩM Mut. — ἐνταῦθα | ἐνθα Ξ —
 ἐποτνωίμην | ἠνωίμην ΩM Mut. — τε καὶ ἰδακ. | om.
 τε Ξ — πλανηθήσεσθαι | πλανήσεσθαι Ξ — μέντοι |
 μὲν οὖν Ξ — ἀφίξεσθαι κάλιν | κάλιν ἄφ. Ξ — ὡς
 αὐτοὺς | πρὸς αὐτ. Ξ — ἦδη | ἦδη εἰς τοῦτιόν ΑΩΓ
 — καὶ μοι ἦδη θρόνον τε καὶ κλισίαν εἰς τοῦτιόν
 ἐπεδείκνυσαν | καὶ . . . παρεδείκνυσαν om. εἰς τοῦ-
 τιόν Ξ, καὶ μοι ἦδη εἰς τοῦτιόν θρόνον τε καὶ κλι-
 σίαν ἐπεδείκνυσαν Mut. — εἰπεῖν τὰ μελ. | τὰ μελ.
 εἰπεῖν Α — ἐς τὴν π. | εἰς τ. π. ΩM Mut. — πολλὰ |
 πολλὰ δὲ Ξ — τῆς ἐκανόδου | τὴν ἐκ. Α — ἄλλη
 δὲ | καὶ ἄλλη, om. δὲ ΞM Mut. — ἔφρασε τὰς | om. τὰς
 ΑΩM Mut. — ἔφη ἦδη | δὴ ἔφη Mut. δὴ ὄφης Ξ —
 ὄφης | om. h. l. Ξ — παρακλιεύσας | παρακλιεῖν Ω — ἐς

τήν μ. || εἰς τ. μ. ΩΓMut. — ὑφ' ἑμῶν || ὑφ' ἡμῶν
 Α — ἐντ. δὴ || ἐντ. δὲ Α — διελθῶν || ἐλθῶν Mut.

- c. 28. ταύτη || ταίτην Α — κινδ. προσεύχεσθαι || κινδ. ταύτη
 πρ. Α — καὶ εἰ || εἰ καὶ ΑΩMut. — νῆσον || πόλιν Α —
 παρεσκευασμένη || παρεσκευασάμην ΑΩΓ — τῇ δὲ ἐπι-
 ούσῃ || τῇ δ' ἐπ. ΩMut., om. δὲ Α — προσελθῶν || δ'
 ἐλθῶν Α ἐλθῶν ΩΓMut. — ἐπέγραφα || ἐπέγραφε(?) Α
 ἐπέγραφαι (sic) Γ — τοιόνδε || τοσοῦτον Α — ἤλθεν ||
 ἤλθε Α — ἐήν || φλην Α
- c. 29. δὲ κάκεινην || δ' ἐκείνην Α — δέ μοι || μοι δὲ Α — ἔν' εἰ
 καταχθ. || ἔν' ἐάν κατ. ΑΩΓ — ἐς τ. ν. || εἰς τ. ν. ΑMut. —
 ἡμᾶς || om. Α — καταπλέοντες || πλέοντες Α — παρελη-
 λύθειμεν || προεληλύθειμεν Α — ἐμπορίαν || ἐμπορείαν Γ
 — ὁσμὴ || ὁδμή Α ὁσμὴ Γ — τε || τις Α — δεινὴ διεδ. ||
 διεδ. δεινὴ Α — κνῖσα || κνίσσης ΑΩΓ — πονηρὰ ||
 πονηρᾶς ΑΩΓ — ἀφόρητος || ἀφορήτον ΑΩΓ — ἀπ'
 ἀνθρώπων || om. ἀπ' ΑΓMut. — ὀπιωμένων || καιομέ-
 νων Α — πιττινὴ || πίττης ΑΩ — ἠκούομεν δὲ ...
 πολλῶν || καὶ μέντοι καὶ μαστίγων ψόφος ἠκούετο
 καὶ οἰμωγὴ ἀνθρώπων πολλῶν ΑMut.
- c. 30. ἦ || ἦς Α — δὲ ἐπέβημεν || δ' ἐπ. Α — ἐπέβημεν || ἐπέμ-
 βημεν Mut. — κύκλω μὲν || om. μὲν ΑΩΓ — κρημνώ-
 δης || πετρώδης Α κρημώδης Ω — ἀπόξυρος || ἀπό-
 ξηρος Α — πέτραις || π. καὶ ΩΑMut. — τραχέσι ||
 τραχωσί(?) Mut. τραγώσι(?) Ω — δένδρον || δένδροις
 Α — δ' οὐδὲν || δὲ οὐδ. Α — ἀνερπίσαντες || ἀφερ-
 πύσαντες Ω — κατὰ τ. κ. || ἐπὶ τ. κ. Α — προῆξιμεν ||
 προ||ιῆ||μεν Γ προίμεν Α προσῆξιμεν Ω — σκοπέλων ||
 σκοπελων Α — αὐτὸ || αὐτοὶ Α — ὁ δὲ δεῦτερος ||
 ὁ δεῦτερος δὲ Α — ἀπέρατος || ἄμετρος ΑΩΓ — ἔχθῆς
 δὲ εἶχε || ἔχθ. δ' εἶχε Mut. ἔχθ. τε εἶχε ΑΩ — δαλοῖς ||
 δαλλοῖς Α — μικροῦς || μικρὸν Α
- c. 31. διὰ πάντων || διὰ π. ἦν ΑΩΓMut. — πνλωρὸς || τε-
 μωρὸς πνλωρὸς ΑΩ τιμωρὸς Α — ὁ Ἄθην. || om. ὁ
 Ω — καὶ ἰδιώτας || om. καὶ Α — Κινύραν || ? Α — προσ-

- επίθεσαν || προστίθεσαν Ψ — τὰς αἰτίας || τὰς ἀμαρ-
τίας A, Ω (Rohde) — αἷς || οἷς Ψ — τὰ ληθῆ || τὰ
ἀληθῆ AΩMut. — Κτησίας || ὁ Κτ. A — Κνίδιος ||
Κνίδιος Mut. — τὰς ἐλπίδας || om. τὰς A
- e. 32. δ' οὖν || om. δ' ΩΨMut. — τὴν ναῦν || om. τὴν ΨMut.
— οὐδὲ || οὐ Ψ — εἶχε || εἶχεν A ἐπασχε ΨΓMut. —
τι τοῖς ὀνείροις π. || τοῖς ὀνείροις τι π. ΨMut. —
προσιόντων ἡμῶν || προσιοῦσι ἡμῖν Ψ — ποτε || om. Ω
— ἐσπλεύσαντες || εἰσπλεύσαντες AΩMut. — ἐς τ. Υ. ||
εἰς AΩ — ἀπεβαίνομεν || ἐπιβαίνομεν AΩ — ἐς τ. π. ||
εἰς τ. π. AΨMut. — πόλιν || supr. rec. m. πύλην Γ —
ἐπεὶ || ἐπεὶ δὲ A — μηδὲ ἄλλω || μηδ' ἄλ. Ψ
- e. 33. αὐτὴν ἔλη || ἔλη αὐτὴν A — τὰ δένδρα || om. τὰ AΩ
— πολὺ τι || π. τε Ω — παραρρεῖ || παραρρέει Ψ —
ὁ ἐπ' αὐτῶν καλούμενος || om. ὁ Ψ — τὰς πύλας ||
ταῖς πύλαις Ψ — Νήγρετος || νήγρετος ΩΨMut. (in ras.)
— ὁ περιβολος δὲ || ὁ δὲ περιβ. Ψ — χροῶν || χροῖαν
ΨMut. — ἔπεισιν || εἰσίν Ψ — τέτταρες || τέσσαρες Ω
ΓMut. — Βλακίας || βλακίας AΓ — ἐκ κεράμον || om.
ἐκ Ψ — οἳ τε φοβεροὶ καὶ φοινικοὶ || οἳ τε φοινικοὶ
καὶ φοβεροὶ ΩMut. — φοινικοὶ || φοινικοὶ A — θά-
λατταν || θάλασσαν Mut. — ἡ μὲν κερατίνη || ἡ μὲν κ.
αἰ δὲ Ψ ἡ μὲν κ. ἡ δὲ ΩΓMut. — καθ' ἣν || καθ' ἧς
Ψ — παρήλθομεν || προήλθομεν AΨ — ἡ δὲ || om. ΩΨ
ΓMut. — ἐλεφαντίνη || ἐλεφάντιναι Ψ — εἰσιόντι ||
εἰσιόντων ΨΓ — ἐς τὴν π. || om. ἐς Ψ εἰς τ. π. AΩ
— τὸ Νυκτῶν || τὸν ν. Mut. — θεῶν || θεὸν A —
ἐκείνω || ἐκείνο (sic) Ω — παρ' αὐτοῖς || παρ' αὐτοῦ
A — ταραξιωνά τε || om. τε Ψ — Πλουτοκλέα || πλου-
τοκία Ω — πῆγῃ τίς ἐστιν || om. τις Ψ — ἐστιν
αὐτοῖς || ἐστιν ἐν αὐτοῖς Ψ — προειστέκει || προειστή-
κει Ω — τῆς τιμῆς || om. τῆς Ω
- e. 34. μακροὶ τε || om. τε AΩΓ — καὶ μαλακοὶ || om. ΩΨMut. —
σκληροὶ καὶ || om. ΩΨMut. — δὲ ἐς || δ' ἐς Mut. —
ἐς θεοῦς || καὶ εἰς θ. ΩMut. — οἳ δὴ || οἳ δὲ A, Ω
(Rohde) — καὶ πρ. || om. καὶ Ψ — προσήεσαν || προσήεσαν

Γ προσήσαν Mut. — παραλαβόντες || παραλαμβάνοντες, m. Π del. Γ — κατακοιμίσαντες || κατακοιμήσαντες Mut. — ὑποδοχὴν || ὑποδοχῆ Ἀ — κατασκευάσαντες || παρασχ. Ω — βασιλέας || βασιλέα Ω — τε π. || om. τε ΑΩ — τοὺς οἰκείους || τοῖς οἰκείοις Ἀ

- c. 35. καὶ εὐωχούμενοι || om. καὶ Ω — ἔπειτα || ἐπ. δὲ ἈΓ Mut. — ἀνεγρόμενοι || om. ἀν Ἀ — ἐπισιτισάμενοι || ἐπισιτισόμενοι Mut. — ἐπιβαίνομεν || ἐπεβαίνομεν Ω ἔπεβαίνομεν Γ ἀποβαίνομεν Ἀ, Mut. (?) — ἦν δὲ τοιαύδε: in margine ἐπιστολῇ Γ — ναυαγία || ναυαγία Mut. — χρησ. μόλις || χρησ. καὶ μόλις Ἀ — διασωθῆναι || διασωθέντος Ἀ — ὑφ' ὧν || ἐφ' ὧν Γ Mut. — ἐς τὴν || εἰς τ. Ω Mut. — οἰκίαν || οἰκίαν Ἀ — ἀποπεμφθεῖς || καταπ. suprascr. ἀπο Α — ὑπὸ Τηλεγόνον ὕστερον || ὕστ. ὑπὸ Τηλ. Ἀ — σοὶ || σοῦ ΑΩ Mut. — ξενισθῶμεν || ξενισθημεν sic Ἀ
- c. 36. θαλάττης || θαλάσσης Ω Mut. — εἶπε || εἶπεν ἈΓ — ἐπελέξατο || ὑπελέξατο Mut. ὑπεδέξατο Ω ἐλέξατο Ἀ — ξενία || ξενία ΑΓΩ ξενίαι Mut. — ὅποια || ὅποια Mut. — τε || om. Ἀ — εἰ σώφρων || εἰ σωφρονοῖη Ἀ — πάλαι || om. Α, Ω (Rohde) Γ — τὴν ναῦν || om. τὴν ἈΓ Mut. — ἐπὶ τῆς ἡϊόνος || om. ἐπὶ Ἀ
- c. 37. εἰσιν || om. Ἀ — ἄγριοι || ἄγριοι οἱ ΑΩ — τὰ πλοῖα || τὰ om. Ἀ — μεγάλα || om. Ἀ — τὴν κολόκυνθαν || om. Ἀ — αὐτὴν || αὐτὰς Ἀ — τὴν ἐντεριώνην || τὰς ἐντεριώνας Ἀ — προσβαλόντες || προσβάλλοντες Ἀ — βάλλοντες || βαλ. ἀντὶ λίθων Ἀ Mut., suprascr. ἀντὶ λ. Γ — τοὺς Καρνοναύτας || om. τοὺς Ἀ — δὲ ἦσαν || δ' ἦσαν Ἀ — ἐπεὶ || ἐπειδὴ Ἀ — ἐκεῖνοι || κάκεινοι Ω Ἀ
- c. 38. κρατήσοντες || κρατήσαντες Ω Mut. — νεῶν || νηῶν Α Ω Mut. — ἰσχυροτέρων || ἰσχυρωτέρων Γ — μαχόμεναι || ἐμάχοντο Α Ἀ — κελύφη || κελυφίνα Ἀ σκελύφίνα Mut. — μεγεθ. δὲ || om. δὲ Ἀ — ἡμιτομιον || ἡμιτόμιον Ἀ Mut. — ἐς μ. || εἰς μ. ΑΩ Mut. — πεντεκαίδεκα || δεκαπέντε Α — δὲ ἀπεκρ. || δ' ἀπ. Ἀ — ἡμεν ὡς ἐπίπαν || ὡς ἐπίπαν ἡμεν Ω Ἀ Γ Mut.

39. ἐδεύκει | δεύκει Ξ — ἐρήμου | ἐρήμης ΞMut. —
 εἰκοσιν | εἰκοσι ΓMut. εἰκάζειν Ξ — οἱ δὲ ἔνθεν | οἱ
 δὲ ἐκεῖθεν Mut. — καὶ ἱμῶν | om. καὶ ΩMut. — ἐπέ-
 μειναν | ἐπέμεινον ΑΩ
40. γοῦν | που Ξ — ἦν αὐτῆ | om. Ξ — ἐξήκοντα | ἐξ-
 ἦν αὐτῆς(?) Ξ — ἐπέπλει | ἐπλεε Α ἐπέπλεε Ω ἐπε-
 πλεεδὲ sic Mut. ἐπέπλεεν Γ — δὲ ἡ ἀλκ. | om. ἡ ΑΩ —
 τὴν ναῦν | om. ΩMut. — πτερῶν | πτ. τὴν ναῦν ΩMut.
 — ἐσβάντες | ἐπιβ. ΞΓ εἰςβ. Mut. — ἐκρωζον | ἐκρω-
 ζον Ω — πελέκισιν | πελέκισι Ξ (in gas. v), Ω —
 οὔν | γοῦν ΩΞΓMut. — ἐξεκολάφωμεν | ἐκολάφωμεν
 Ξ ἐξεκαλύφωμεν Mut.
41. ἀπέχομεν | ἀπέσομεν Ξ — διακοσίους | διακοσίων Α
 — θανμαστὰ | θανμάσια Ξ — ὁ Σκ. | om. ὁ Ξ —
 δὴ | ἤδη Ξ δὲ Α — ὁ γὰρ ἰστός | om. γὰρ ΞMut. —
 ἐξεβλάστησε | ἐβλάστησε ΑΞ ἐξεβλάστα Ω — νεὸς |
 νηὸς Α — ἀνέγυσε | ἀπέγυσε Α ἀνέγυε Ω(Rohde) —
 σῦκα | σῦκα Α — σταφυλὴ μέλαινα | σταφυλαι μέλαιναι
 Ξ — πέπειρος | πέπειροι Ξ — ταῦτα ἰδ. | ταῦτ' ἰδ. Ξ
 — ὡς τὸ εἰκός | om. τὸ ΑΓMut. — ἀποτρέφαι | om.
 Ξ, om. et add. διὰ ΑΩΓ
42. οὔτω δὲ | om. δὲ Ξ — πεντακοσίον^{ων} (sic) Α — λαο-
 πιτύων καὶ κυπαρίττων | λαο. κυπαρ. καὶ πιτ. Ξ —
 δὲ ἦν | δ' ἦν ΑΩMut. — ἄβυσσον | ἄπειρον Ξ —
 ἀρριζοῖς | ἀρίζοις Α ἀρρίζοις Ξ — ὄρθα καθάπερ |
 ὄρθάπερ Α — γοῦν | δ' οὔν Ξ — δυνατὸν ἦν | om.
 ἦν Α — οὔτε ἀναστ. | οὔτ' ἀναστ. Ξ — ἰδοῦναι φέ-
 διον | φεδ. ἰδοῦναι Ξ — δὲ ἀνελθ. | δ' ἀν. Ξ — ἀπε-
 σοκόπον | ἐπισκόπον Α ἐπισκόπον ΓMut. ἐσοκόπον
 Ω — πῶς ἔχοι | πῶς ἔχει Ξ — πεκνή δὲ | π. γὰρ
 ΞMut. — εἰ δυναίμεθα | εἰ δυνάμεθα Ξ — ἐς τ. θ. |
 εἰς τ. θ. ΑΩΞMut. — θαλ. τὴν ἑτέραν | ἐτ. θαλ., om. τὴν
 Ξ — κάλω μεγάλω | κάλωι μεγάλωι, rec. m. suprascr.
 v Γ, κάλων μεγάλων Mut. καλάμωι μεγ. Ω — προσωθοῦν-
 τος | προσωθοῦντος ΑΩΓ — ἐνθα δὴ | ἐνθα μι(?) Ξ
 — τὸ Ἄντ. | τὸ τοῦ Ἄντ. Ω — τοῖ ποιητοῦ | om.

- τοῦ Ἀ — ἐπεισῆλθε || ἐπεισῆλθε με ΩΓ εἰσῆλθε με Mut.
εἰσῆλθε Ἀ — τοῖσιν || τοῖς Ω τοῖσι ΑἰΜut. — ἐρχο-
μένοις || ἐρχομένοισιν Ω
- c. 43. βιασάμενοι δὲ ὁμως || διελθόντες δ' ὁμως Ἀ — ἐς τὸ
ὔδωρ || πρὸς τ. ἔ. Ἀ — ἐρῶμεν || ἐρωῶμεν Ἀ — γε-
νόμενα || γινόμενα(?) ἈMut. — χωρίσματα || χωρήματα
ΓMut. διαχωρήματα Α διαχωρήματα Ω — ἡμῶν || om.
sed marg. adser. Ω — οἰ' ῥαδ. || om. οὐ' ΑΩἈΓMut. —
εἰστήκει || ἰσθήκει Γ — μεμερισμένον || ἰσ in ras. Ἀ —
δρῶμεν κατὰ δέξια || κατὰ τὰ δ. ἐρῶμεν Ἀ — οὐ' πάντ' ||
om. Ἀ — ἐπεξευγμένην || ὑπεξευγμένην ΑΩMut. — ἐς
τ. ἔτ. || εἰς τ. ἔτ. ΩMut. — ἐκείνο || ἐκείνην Ἀ
- c. 44. ἐντεῦθεν || τοῦντεῦθεν Ἀ — ὑπεδέχετο || ἐδέχετο Ἀ —
πελ. τε || τε om. ΑΩMut. — ἄγριοι ἄνθρωποι || ἄνθρ.
ἄγριοι ΩἈΓMut. — ὕδρευσ. καὶ σιτία ληψόμενοι || ὕδρ.
τι καὶ σιτίον ληψ. Ἀ — οὐκέτι γὰρ εἶχ. || om. Ἀ —
ἐφαίνετο || ἐνεφαίνετο Ἀ — θάλατταν || θάλασσαν Ἀ
— καταφεύγομεν || καταφεύγομεν Ἀ — βοήσαντες ||
φοβήσαντες Ἀ, id. in marg. Γ sed corr. φονήσαντες —
πάντες || πάντας Ἀ, in margine Γ — κτ. τε ὄσον || κτ.
γε ὄσον ΑΩἈMut. — αὐτῶν δύο || δύο αὐτ. ΩMut. —
ἀναστρέψαμεν || ἀναστρέφομεν Ἀ — συνειλημμένους ||
ἡρημένους Ἀ — δε ἦν || δ' ἦν Ἀ — τυροὶ πολλοὶ ||
πολλοὶ τ. Ἀ — ἰχθῦς || ἰχθύες ΩἈMut., seq. rasura
quattuor litterarum Γ — ξηροὶ || πολλοὶ ξηροὶ Α —
κρόμνα || κρόμνα Α — μὲν τοὺς || μέντοι Ω — ὄπι-
σθεν || ὀπίσω Ω — εἰς ἓνα || om. ΑΩMut. — συνεπι-
φύκεισαν || συνεπεφύκεσαν ΩἈMut.
- c. 45. ἰχθύες τε ἡμῖν || ἡμῖν ἰχθύες om. τε ἈMut. — ἐφαί-
νοντο || ὑπεφαίνοντο Ἀ — παρεπέτετο || παρεπέτατο
Mut. — ἀλλ' ὀπόσα || ἀλλὰ ὀπ. ἈMut. — προυφαί-
νετο || προυφαίνεται ΑΩΓMut. — καὶ ἄνδρας || om. καὶ
Ἀ — καινῷ τρόπῳ || κ. τῷ τρόπῳ ΩΓ — ἐπεφύροντο ||
ἐπεφύροντο Ἀ
- c. 46. κατόκητο || κατοφκείτο ΩMut. — αὐτῇ || om. ΑΩΓ —
προσῆσαν γὰρ || γὰρ om. Α — πάντ' || πάντῃ Ἀ —

καὶ καλαὶ || om. καὶ A — Καββαλοῦσα || καβαλοῦσα
 ΑΩA Mut. ἐκ^αβαλ. Γ — πόλις || πόλις αὐτῆ Ω π. αὐτῆ
 Mut. π. αὐτῆ sic A — Ὑδρομαρδία || ὑδαμαρδία Ω Mut.
 διαμαρδία(?) A (Γ?) — λαβοῦσαι || λαχουσαι (χ corr.
 ex β) Γ δῖαλαχουσαι(?) A — δ' οὖν || δὲ A — ἀπῆγε ||
 ἀπῆγεν Ω — ἑποστας || ἀποστάς Mut. — ἀκρ. τε ||
 om. τε A Mut. — περιβλέπων || προσβλ. Α — κείμενα ||
 om. A — συγκαλεῖν || συνκαλεῖν Mut. — μαλάχην ||
 μόχην Α — αὐτῆ || αὐτῆ = αὐτὸς ΑΩ αὐτῆ Mut. —
 ἐκ || om. Ω Mut. — δὴ σπασάμενος || διασπασάμενος ΑΩ
 — ταύτην || αὐτῆν A Mut. — ἀνέκρινον || ἔκρινα Α —
 θαλαττίους || θαλαττίας Mut. — ὀνοσκελέας || ὀνοσκε-
 λίας Α — μεθύσωμεν || θύσωμεν A — συνεννηθεῖσαι ||
 συνεννασθεῖσαι A Mut. Γ (supraser. m. r.) — δὲ ἀνελ-
 θῶν || δ' ἀνελ. A — στέγος || τέγος Mut. — ἑται-
 ρους || αι del. Mut. — ὕδωρ || ὕδ. τε A — ἐς τὸ ὕδ. ||
 εἰς τ. ὑ. ΑΩ Mut.

- e. 47. ἐπηγάξε || ἐπηγάξεν A ἐπηγάξε Mut. ἀπηγάξεν Α
 ΩΓ — τὴν || τὴν τε ΑΩΓ Mut. — ἀποβλεπόμενοι || ἀπε-
 βλέπομεν A — εἰκάζομεν || εἰκ. τε A Mut. — εἶναι || εἶναι
 ἤδη A — ἀντιπέραν || ἀντιπέρας A Mut. — δ' οὖν ||
 δὲ A — ἐσχοποῦμεν || ἐσχοποῦμεθα A Mut. — ἐπιβᾶσι
 μόνον || ἐπιβᾶσιν μ. Γ ἐπιβᾶσμον^{ον} Ω (Rohde) — τὸ μὲν
 πλοῖον || om. μὲν Α — ἀνελθόντας || ἀπελθόντες(?)
 A — μεσόγαιαν || μεσόγαιον A — ταῦτα ἐλ. || ταῦτ'
 ἐλ. A — προσαραξας || προσαραξας ΑΩ Mut. — μετ'
 αὐτὰ || μετὰ ταῦτα A Mut. (Γ in ras.) — κῆτι || κῆτοι(?)
 A κητη(?) Mut. — ἐπειδὴ || ἐπεὶ Mut. — τοῖς ἐξῆς ||
 ταῖς ἐ. A τῆς ἐ. Mut. — βιβλοῖς || βιβλοῖς A Γ, βί-
 βλ||οῖς sic Ω, BIB> sic Mut. Γ

LUCIANI TYRANNICIDA.

Lectiones cod. Gorlic. A

Marciani 434 (Ω)

Vat. 87 (Υ)

Vat. 90 (Γ)

collatae cum editione Teubneriana.

εἰς τ. ἀκρ. || ἐς τ. ἀκρ. Γ — τὸν τύραννον || om. τὸν Ω
(habent τὸν ΥΓ) — εἶρε || εἶρεν Γ — τὸν υἱὸν || τοῦ-
τον Υ — ἤδη νεκρὸν || ἀνηρημένον Υ — τὸν τοῦ τυρ.
om. τοῦ Ω

- c. 1. ἐπ' ἀμφοτέροις || ἐπ' ἀμφότερα Ω — πληγῇ μᾶ || μ.
π. Υ — πατέρα δὲ || δὲ πατ. Ω — ἐποίησεν || ἐποίησε
ΑΩ — ἱκανὴν || καὶ ἱκαν. Ω — τὸν υἱὸν ἐπιδῶν ||
ἐπιδ. τ. υἱὸν Ω — προανηρημένον || om. πρὸ Υ —
τὸ παραδοξ. || om. Ω (habent ΥΓ) — τέθνηκε... ἀπο-
θανῶν || om. ΑΩ (habent ΥΓ) — τέθνηκε || τέθνηκεν
Γ — ζῶν || ζῶντι ΑΩΥΓ — θάνατον δὲ || om. δὲ Ω
- c. 2. ὃ πάντα || φ̄ π. ΑΩ — ἐκαινοτόμησα || ἐκενοτόμησα Γ
— τὸν γέροντα || τῶ γέροντι Ω
- c. 3. περιττότερον || περιτότερον Α — περ. τι || τι om. Ω
— ἐπὶ τούτοις φ̄μην γενήσεσθαι || om. ἐπὶ τοῖτοις ΑΩ
φ̄μ. ἐπὶ τούτω γενέσθαι Υ — τῶν παρόντων || om.
τῶν ΑΩΓ — βέβαιον || alia m. suprascr. αν Α — οὐ
κηδόμενος || οὐ in ras. Γ οὐχ ἡδόμενος Υ — φησι ||
φασι Α — τοῦτο || τὸ αὐτὸ ΥΓ
- c. 4. ἐν τῇ τ. || om. τῇ Ω — εὐφρανεῖσθε || εὐφρανεῖσθαι
Γ — ἀπλήν || ἀπλῶς Ω — καὶ πρὸς διττὰ || om. καὶ Α
Ω — ἡπιώτερος... κολάσεις || om. Α — καὶ πρὸς
τ... ἀμβλύτερος || om. Α — ἡπιώτερος || βραδύτερος
Ω — βραδύτερος || ἀμβλύτερος(?) ras. in v Γ — ἀμ-
βλύτερος || βραδύτερος Γ — προῆχθαι || προσῆχθαι Α
ΩΥΓ — ἔδειξε || ἔδειξεν Γ

- c. 5. τὸ δ' ἔργον || τὸ δὲ ἔργον ΑΩ — τυραννουμένους ||
 τυράννους Ω — φοβῶν || ἐκκόπτων ΑΩΥΓ — ἐκ-
 κόπτων || φοβῶν ΑΩΥΓ — τοῖς γάμοις || τοὺς γάμους
 ΑΩ — καὶ εἴ τινες σφαγαὶ || om. ΑΩ — καὶ ὕβρεις || om.
 ΑΩ — ἦν νεανικά || ἦ νεανικά (sic) Α — καὶ συνη-
 δίκει || om. Ω — όταν || ὃ δὲ ἄν Α
- c. 6. καὶ ἐκ δ. || om. καὶ Ω — τὴν πόλιν || om. ΑΩ — πο-
 νηρῶν || πονηρὸν Ω πονηρῶ Υ — γενησόμενον || γε-
 νησομένην Ω — διάδοχον || κληρονόμον Υ — οὐδ'
 ἐπιχ. || οὐδὲ ἐπιχ. Α — τις ἐτόλμα || ἐτόλμα τις Ω —
 τοσοῦτους || τούτους Α τούτοις Ω
- c. 7. ἀπεδειλάσα || ἀπεδειλίασε Ω — μόνος || μόνως Α —
 τοῦ συμμεμ. || om. τοῦ Α — συντετυραννοκτονηκός ||
 τυραννηκός Υ — ἰέμην || ἰέμην Α — ἡμετέρων || ἡμε-
 τέρων Ω — γεννικῶς || γενικῶς Α
- c. 8. ἔτι || in ras. Γ — ἀνοπλος || ἄοπλος Α — ξαντοῦ ||
 αὐτοῦ ΩΥ, suprascr. ἐ Γ — πρὸς ἐμ. || κατ' ἐμ. ΑΩ
 — ἔχει μοι || om. μοι Ω — πάντα κατώρθωται || καὶ
 κατωρ. πάντα Ω — ἀνηρημένος || ἀνηρημένω ΑΩΥ
 ἀνηρημένω Γ — ἄλλον μετὰ τ. σ. || ἀλλὰ μετ. τ. σ.
 ΑΩ ἀλλ' ἅμα (?) τ. σ. Υ ἀλλὰ μὰ τ. σ. Γ — τὸ δὲ ||
 ὃ δὲ ΥΓ — ἐτυραννοκτόνησε || ἐτυραννοκτόνησεν Γ
- c. 9. ὡς ὁρᾶτε || om. Ω — ταῦτα πάντα || π. τ. ΥΓ — ἡμῶν ||
 ἡμῶν Α — οὐδὲ ἐπι || οὐδ' ἐπι Α — ἀλλὰ βεβ. || ἀλλὰ
 καὶ β. Ω — μοι || om. Υ — τὰ κατορθώματα || om. Ω
- c. 10. εὐλόγον || εὐλόγα Υ — τυραννοκτόνον || τυραννοκτό-
 μενον Α — ἐνδεῖν || ἐνδεῖ Α — τοίνυν αὐτοῦ || αὐτοῦ
 τοίνυν ΑΩ τοίνυν αὐτὸν Υ — ἐβουλήθην || ἡβουλή-
 θην ΥΓ — ἡλευθέρωσε || ἔλευθέρωσε Υ — μή τις, τις,
 τις || μή τις, τις, τις Α — ἀπειλεῖ || ἀπειλοῖ Α —
 εἴποις || εἴπης Ω — ἀδεεῖς || ἀειδεῖς Ω — εὐτυχίαν ||
 ἡσυχίαν Υ — τις οὖν || τις οὖν Υ — τις ὁ ἐκ. || τις
 δ' ὁ ἐκ. Υ — τις ἐστι || τις ἐστι τῶν ΑΥΓ — κινδυ-
 νεύων || καὶ κινδυνεύων ΑΥΓ — ἀνιῶν || ἀνιῶν ΑΥΓ
 — τί δαι || τί δὲ ΥΓ — πρὸς με τὸν δῆμον || τὸν
 δῆμον πρὸς με ΑΩ

- c. 11. οὐ γὰρ || καὶ γὰρ Ω — τυραννοκτόνω || τῷ τυρ. Ω
 — δίδωσι || δίδωσιν Γ — τὴν δωρεάν || τὰς δωρεάς
 ΑΩ — τί ἢ || τι. ἢ Ψ — ἐγὼ μὲν γὰρ || om. γὰρ Ψ
 — μόνον || μὲν οὐ Γ μὲν Ψ — εἶδε || οἶδε Ω εἶδεν Γ
 — ἐτίμησε || ἐτίμησεν Γ — τοῦτ' || τοῦτο Α — ἀμοι-
 βῆς || ἀβοιμῆς Ω — ὑπέλαβεν || ὑπέλαβε Ψ — μηκέτ'
 ἐστίν || μηκέτι ἐστ. Α, Ω(?) — μηκέτ' εἶναι || μηκέτι εἶν.
 Α — καὶ συκοφαντήσεων . . . ἢ || om. ΑΩΓ — τῷ τρόπῳ ||
 om. τῷ Α — τί δαί || τί δέ ΨΓ — εἰ λ. || om. εἰ Ω — ἐξεπο-
 λούρησα || om. ἐξ Ω — ἀπήτεις . . . ἐνδεῖν || om. ΑΩ —
 ἀπήτεις . . . ἐνδεῖν ἔλεγες || τὸ λεγε Ψ — ἔλεγες || λέγε ΑΩ
 — τι π. τ. ν. || τί π. τ. ν. Α — πεφορευμένον || πεφορευ-
 μένον Ψ — ἢ τίς || εἴ τις Ψ — ἢ τί ὑπομν. || εἴ τι Γ εἴ τι
 καὶ Ψ — ἐστι || ἐστίν Γ — χρωμένον || χρωμενόν (sic)
 Α χρωμένον ΩΨΓ
- c. 12. ἐγὼ || ἐγὼ δὲ Ω — ἐκτός εἰ || om. εἰ Ω — πολλὴν
 δουλείαν || προδουλείαν Ω — εἴ τις || ἢ εἴ τις μὴ Α
 ΩΓ — αὐτὸς || αὐτὸς μὲν ΑΩΓ — ἀπέκτεινεν || ἀπέ-
 κτεινε ΑΩ — ἢ εἴ τις . . . ἀπέκτεινε || om. ΑΩΓ ἢ εἴ
 τις μὲν αὐτὸς μὴ ἀπέκτεινε Ψ — ἔδρασε || εἰργασατο
 Ψ — τὸ ἔργον || τοῦργον Ω — ἠνάγκασε || ἠνάγκασεν
 Γ — ὁ νόμος || om. ὁ Ω — μάλα δικ. . . . γίνε-
 σθαι || om. ΑΩ, habet Γ sed οὐ γὰρ pro καὶ γὰρ —
 γίνεσθαι || γίνεσθαι Ψ — τὸ τῆς αἰτίας || τῷ τῆς
 ἀδείας ΑΩ τὸ τῆς ἀδείας ΨΓ — ἀποκτείναντα || ἀποκτεί-
 νοντα Γ
- c. 13. ἀλλῶς αὐτὸ || αὐτὸ ἀπλ. Ψ — πεφορευμένον || πεφ.
 ἀνεληλυθότος ΑΩΨΓ — τὰ διὰ μέσον δὲ || τὰ δὲ διὰ
 μέσον ΑΩΓ — οὐχὶ καὶ || καὶ οὐχὶ ΑΩΨΓ — ἔλαβε ||
 ἔλαβεν Γ — ἀντὶ δουλείας || ἀντὶ δειλείας Α — παρέ-
 σχηται || παρέχεται Ω — δὲ ὑπ' || δ' ὑπ' ΨΓ — τὸ
 δεινὸν ἅπαν || ἅπαν τὸ δεινὸν ΑΩ — ἐκκεκομμένον ||
 ἐγκεκ. ΑΩ
- c. 14. ἤδη || om. Ψ — ἀπ' ἀρχῆς || ἀπαρχῆς Α — ἐς τ. || εἰς
 τ. Ψ — εἰ δοκεῖ || om. Ψ — ἐξετάσατε || ἐξετάσετε Α

Ω — παραλείπεται || παραλείπεται Ω — τι τῶν ||
 om. τι ΑΩϺΓ — και γενναίαν || om. Ω, om. και Ϻ
 — πρὸ τῶν κοιτῶν || πρὸ τοῦ τ. κ. ϺΩ πρὸ τουτ.
 κ. Γ — προιδόμενος || προελόμενος ΑΩϺΓ — τινα ||
 τινος ΑΩ — εὐεργέτην || εὐεργέτης Ϻ — ἄλογον ||
 ἔ(?)λογον Ω — ἢ ἀγνωμον || εἰ ἀγῶ lac. μεν Ω —
 ἦν || om. ΑΩ — μόνης || μόνος ΑΩϺΓ

e. 15. σφαγῆς . . . ῥᾶστον || om. ΑΩ — μηδὲ || μὴ Ω — τῶν
 ἔργων || τὸ ἔργον Ω — και δυσάλωτον || om. και ΑΩ
 — ἐστιν || ἦν ἔτι Ϻ — τὸ δὴ || τί δὴ ΑΩ τί δὲ Ϻ
 — προσελθεῖν || προσελθεῖν ΑΩ — ἄροπλον || ἄοπλον
 Ω — ἀπέδωκα || ἀποδέδωκα ΑΩ — εἶναι || οὐκ εἶναι
 Ω — ἢ ἔτι || και ἔτι Ϻ

e. 16. νεανίσκου ἀκμάζοντος || νεανίσκον ἀκμάζοντα Ϻ —
 πᾶσι || πάνν Ω — φοβεροῦ || φοβερόν Ϻ — τηλικού-
 τοις || τηλικούτου Ϻ — ἀνελθόντα || ἀνελθόντες(?)
 Ϻ — τινος || τινα ΩϺ — τοῦ τυρ. || om. τοῦ Ω —
 ἰδέ || εἶδετε Ω — υἱὸς ἦν τυράννου || τυρ. υἱὸς ἦν Ϻ
 — ὄλων || ὄντων Ω — ἡμετέρας || ἑμετέρας Ω

e. 17. τοῦτο || τόδε Ω — πεπράχθαι || πεπράχθαι Α — οὐ
 δώσετε . . . βαρῦς || om. ΑΩ, habent ϺΓ — προβανί-
 σας || προβανίας Ω — τὰ φίλιτατα || τὸν φίλιτατον Α
 — προκείμενα || προκείμενον Α — και ἀκμάζοντα ||
 om. και ΩϺ — αἵματος || και αἵματος ΑΩ — οὐτος
 . . . τυράννων || om. ΑΩ — ἀδικήμασι || ἀδικήμασιν
 ϺΓ — τὸδ' ἀγνοῆσαι || τὸ δ' εὐθὺς ἀγν. ΑϺΓ —
 τοιοῦτο || τοιοῦτον Ω

e. 18. εἶχε || εἶχεν Γ — ἐπιβιώναι οὐδ' ὀλίγον || οὐδ' ὀλί-
 γον ἐπιβιώναι Ϻ — και περιττότερον || om. και Ω —
 ὥστε || ὅτε ΑΩ — τὰς ἐπὶ τ. μ. || οἷς ἐπὶ τ. μ. Ϻ —
 ἐλπιδας χρόνων || om. ϺΓ — τούτοις συμ. || τούτοις
 om. Ϻ τοῖς συμ. ΑΩΓ — πρὸς τ. τελευτ. || περὶ τ. τ.
 ϺΓ — ἐκείνην σκέψιν || σκ. ἐκ. Ω — λελυπημένος
 ὁδ. || om. ΑΩ — ἔφ' αὐτοῦ || ἔφ' ἑαυτοῦ Ϻ — ἢ εἰ ||
 om. εἰ ΑΩ, om. ἢ Ϻ

- c. 19. πρὸ τοῦ τυράννου τίς ἐχρήσατο; τίς αὐτὸ ἢ om. τίς
 ΑΩ, rec. m. supraser. αὐτῷ Α πρὸ τοῦ τυράννου ἐχρή-
 σατο τίς αὐτὸ Γ καὶ πρὸ τ. τυρ. χρήσ. τίς αὐτό Ψ —
 ἀνάξιοι ἢ οὐκ ἂν ἀξιοι ΑΩ — τοῦτο ἐμὸν ἢ τοῦτο μὲν
 ΑΩ τὸ ἐμὸν (?) Ψ — ἐπηρέτησε . . . οὐκ ἂν ἢ om. Ω,
 habent ΑΨΓ sed pro οὐκ ἂν habent παντὶ τοῦ Γ ἀντὶ
 τούτου Ψ παντὶ τοῦτο Α — συνήργησεν ἢ συνήργησε
 Α — ἐνομίσατε ἢ νομίσατε Ψ — δεσπότην ἢ δεσπό-
 τῆς Ψ
- c. 20. νῦν μοι ἢ om. μοι Ψ — εἰκὸς . . . εἰρηκέναι ἢ om. Ω
 — θεατήν ἢ θ. ὄντα Α, Ω (?) — ἐγὼ γὰρ ἢ om. γὰρ Ψ
 Γ — εἶχε ἢ εἶχεν Γ — καὶ πολλὰ ἢ om. Ω — ἀνεβό-
 ησε ἢ ἀνεβόησεν Γ — τοῦτο ἢ οὕτω Ψ — τίμι με
 τηρεῖ ἢ τί μ. τ. ΑΩ — τίμι με φ. ἢ τί με φ. ΑΩ —
 διὰ σοῦ ἢ διὰ σοῦ sic Α διὰ σέ Ω — παρατείνει ἢ πα-
 ρατείνειν Α — παρατ. μοι τ. φόνον ἢ παρατείνομι
 τὸν φόνον sic Ψ
- c. 21. διὰ ἢ καὶ διὰ ΑΩ — πάλαι ἢ πόλλαι sic Ψ — καὶ
 τοῦτο ἢ καὶ διὰ τοῦτο Ψ — φησί ἢ φασί Γ — ἀνά-
 παυσον ἢ ἀνάπαυσιν (i in ras.) Ω — δυστυχοῦση ἢ om.
 ΑΩ — συναγώνισαι ἢ διαγωνισάμενος Ψ — τοῦ ἢ τοῦτο
 Ω — πενθεῖν ἢ παθεῖν ΑΩ — ἀπέθανον ἂν ἢ ἀπὶ
 lac. ἂν Ψ — νομίζων ἢ νομιζον Γ — ἅμα ἢ ἄλλα ΑΩ
- c. 22. πόσα τραύματα ἢ om. Ω — δωρεαί ἢ δορεαί Α — τὸν
 μ. νεανίαν ἢ ὡς τὸν μ. ν. Ω — ἀνακεκραμένον ἢ ἀνα-
 κεκραμμένον Ψ — σπονδὴν ἢ σπονδὴν Α — μαρτυ-
 ρούμενον ἢ μαρτυρόμενον ΑΓ — γενόμενον ἢ γινόμε-
 νον ΑΩ — εἰμι ἐγώ ἢ ἐγὼ εἰμι Ω — δὲ εἰς ἢ δὲ εἰς
 Ω δ' εἰς Ψ — πολλοὺς ἢ πολλὰ Ω — τρίτα ἢ τρία Ω

LUCIANI ABDICATUS.

*Lectiones codicum Gorlicensis A**Marciani 434 (Ω)**Vatic. 90 (Γ)**Palat. 73 c. 1 — 6 Pal.**collatae cum editione Teubneriana.*

ἐξέμαθε || ἐξέμαθεν Pal. — ἀνελήθη || ἀνελείφη A —
 ἐς τὸ γένος || εἰς τ. γ. Ω — καὶ λέγων μὴ δύνασθαι ||
 om. ΓPal. καὶ μὴ βουλόμενος διὰ τὸ λέγειν μὴ δύνα-
 σθαι Ω

- ο. 1. τὰ ὑπὸ τοῦ π. || τὰ suprascr. Γ — πρῶτον || πρῶτα
 Ω — συνήθως || συνηθη(?)ς Ω — ἐπὶ τ. || καὶ ἐπὶ τ.
 Ω — δύναται || δύνασθαι Ω — τοιοῦτον || τὸ τοι-
 οῦτον Ω — ἀδίκως || ἀδίκους(?) Ω — νυνὶ || νῦν Ω
 — ἀλλοτριούμενος || ἀλλοτριούμενος(?) Γ — ἀτιμό-
 τερος || ἄτιμος Ω
- ι. 2. δὲ ἐν || δ' ἐν Pal. — πρόην || πρόην Γ — ὅταν δέ
 τι || om. τι ΑΩ — ἧ || ἧ Γ ut fere semper app. ι —
 οὐδ' ἐπιχειρεῖν || οὐδὲ ἐπιχ. Ω — ἀτολμότερος || ἀτολ-
 μότερος Ω — οὐδὲ ἀρξ. || οὐδ' ἀρξ. Pal. — ἀπει-
 θεῖν || ἀπειθεῖ Pal. — προστάττομαι || προστέταγμα
 Ω — οὐ δυναμένω . . . πλήν || om. Ω — δύναται || δύ-
 νασθαι rec. m. Γ — μηδὲ τὴν ἀρχὴν || μήτε τ. ἀρ-
 χὴν ΑΩ
- ι. 3. καὶ πρότερον ἀπεκήρυξε με || ἀπεκήρυξε με καὶ τὸ
 πρότερον Ω — ὡς οἶομαι || om. ὡς ΑΩ — τῷ μετὰ
 τ. β. || τὸ μετὰ τ. β. Ω — ταυτὶ || ταυτὸ(?) Ω —
 ἀπολύσομαι || ἀπολογήσομαι Pal. — δυσπειθής || δυ-
 σπηθεις Pal. — βιώντι || βιῶντι Ω — ψῆφον . . .
 ἀφειστηκότα καὶ || om. ΑΩ, habet Γ — ἐπιτηδευμάτων ||
 μαθημάτων Ω — τοιοῦτον || τοιοῦτο ΓPal. — ἦδη ||

- μή δὲ ΑΓ μηδὲ ΩPal. — καθεσθηκότος || καθήκον-
τος Ω καθηκότος Α — τοῦ πατρὸς || om. τοῦ ΑΩ
ΓPal. — εἶναι || εἶνα sic Α — ἐπιπεσονμένον || ἐπι-
πεσονμένον Α — ἐπιπεσονμένον τοῦ κακοῦ || ἐπι lac.
omissis πεσονμ. τοῦ κακοῦ Ω, sequitur τοῦνεκα μῖσος
ἀλ — νόμον || om. Ω — ἀπηνῆ || ἀπεινῆ Pal. — προ-
χείρους καὶ || om. Ω lac. — χολῆς . . . πάντα || om.
Ω lac.
- c. 4. ἀποδημήσας || ἀποδ. δὲ Ω — ἐπὶ τῆς ἀλλοδ. || ἐπὶ τοῖς ἀλ.
Pal. — φυλοκρινούτων || φυλονικούντων Pal., ras. in
κρ Ω — δπερ γε || om. γε Ω — ἀλλότρια ἦν || ἦν ἀλλοτ.
ΑΩ — ἰασάμην || ἰασάμενος Α — οὐ γὰρ || καὶ γὰρ ΑΩ
— οὕτως || οὕτω ΓPal. — οὐδὲ || ὅ Ω — ἀνήκεστον ||
ἀνηκτον (?) Ω — ὑπερβεβηκός || ὑπερβ. ἦδη Ω — εἰςφε-
ρόμεθα || ἐσφερόμεθα Pal. εἰσφερόμεθα Ω — τῶν προ-
πατόρων || τῶν παλαιῶν ῥητόρων Ω — τοῖς κεκρ. ||
om. τοῖς Ω — ἰδὼν οὖν || ἰδ' αὖ Ω — ἐπώπτενον ||
ἐπόπτενον Pal. — δόσιν || δόκησιν Ω
- c. 5. δεδιέναι || διδόναι Ω(?)Pal.(?) — μόνη || μόνον ἢ Α μόνον
η Ω — με || μοι Pal. — φίλων || φιλιῶν Α — διαβολὴν ||
ἀποβολὴν Α — ἐνέγκη || ἐνέγκη Γ ἐνεγκη (= κοι) (?) Pal.
— μνησικακήσαντι || μνησικακοῦντι Ω μνησικακήσουντι
Α — εὐθὺς || om. Ω — διεγίνωσκεν || διεγίνωσκειν Ω
— καὶ ἡ μητρονιά δὲ ἐπήνει || ἐπήνει δὲ καὶ ἡ μητρονιά
ΓPal. — οὕτως || οὕτως Ω — μαρτ. γὰρ || om. γὰρ Α
— αὐτῷ || αὐτῆν (?) Pal. in corr. — μελλήσας || μελή-
σας ΑΩ — εὐφραине || εὐφρανε ΑΩ — ἀποκηρῦξεις ||
ἀποκ. νιοῦ ΩPal. ἀποκηρ. νιός Γ — ὁμοίως || om. Ω
— ὀργισμένον || ὀργισμένον Pal. — γίνεται || γράφε-
ται Ω — ἐν εὐφρ. || om. ἐν Α — ἀπειληφότες || ὑπει-
ληφότες Α
- c. 6. παρεφύλαξα || παρεφνλάξατο Ω — ὑποικονοροῦν || ὑποι-
κουρεῖν Ω — τοῦμφανές || τοῦμφανες Α — ἐπὶ γῆς
γεν. || ἐπὶ τῆς γεν. ΑΓ — ὄκτειρον || ὄκτειρα Α
- c. 7. ἰδιωτείας || ἰδιωτίας Γ — οὔτε ἀρχὴν || οὔτε τὴν ἀρ-
χὴν Ω — ὤετο || οἶεται ΑΩΓ — τὸ ἀρρώσθημα || τάρ-

- ρωστ. ΑΓ — ἐνδεχόμενον || om. ἐν ΩΓ — ὅπερ ἀληθέστατον || ὡςπερ ἀλ. Α — ἀπαντες || ἀπάσι Ω — λέγουσι || λέγουσιν Γ — δικαιολογήσομαι || δικαιολογήσασθαι Ω — τῆς τέχνης || om. τῆς Α
8. πρ. γε || πρ. γε καὶ Ω — ἴν' εἰδῆ || ἴν' εἰδήτε Ω — πατράσι || πατράσιν Γ — οὕτως || οὕτω ΩΓ — αὐτὶ || τοῦτο Α — πάσχωσι || πάσχωσιν Γ — γίγνεσθαι || γίγνεσθαι Α — ἐς δικ. || εἰς δικ. Α — πρὸς διαβολῆν || om. πρὸς ΩΓ — ἤδει || ἤδη suprascr. εἰ Γ — γίγνεσθαι || εἶναι Α — ἐξ ἐρήμης || ἐξ ἐρήμου Ω
9. ἔξεστι || ἔξεστιν Γ — εἰ || εἰς Ω — ἀποπληρώσαντι || ἀποπληρώσατε Ω — γιν. τῶν παιδῶν || γιν. κατὰ τῶν παιδ. Α γιν. καὶ τ. παιδ. ΩΓ — μεταπεισθεῖς || μεταπιθεῖς Ω — ἀνάγκη || ἀν. μὲν ΑΓ — τοῦ μὲν || τοῦτο μ. Γ — τοὺς ἀναξ. || τοὺς μὲν ἀναξ. Ω τοὺς ἄγαν ἀξιούς Α
10. ἀφ' ἑαυτοῦ || ἰφ' ἑαυτοῦ ΑΩΓ — ἐπανήγες || ἐπανήγαγες Α — ἐς τ. οἰκίαν || εἰς τ. οἶκ. Ω — τοῖς νόμοις || om. Α — σοὶ δοκούντων || om. σοὶ Α — ἀνατέτροφας || ἀνατέτραφας ΩΓ — καὶ ῥαδ. || om. καὶ ΩΓ
11. τὴν αὐτὴν τιμ. || ἐπὶ τ. αὐτ. τιμ. ΑΓ — ἔξωρος || ἔξωροθος Α — εἰς ἔτ. || ἐς et lac., om. ἕτερον Ω ἐς ἕτερον Γ — οἷς || οὐς(?) Α — εἰ τούτους || εἰ τούτοις Α — οὕτω δὴ || οὕτως δὲ Α — εἰ σοὶ || εἰ μοι Ω εἰ μὴ ΑΓ — ἀποκηρύττειν || ἀποκηρύξειν Ω — βέβαιον || βέβαιον Α — ἔν μὲν || ἔν μὲν ἐκεῖνο Ω ἔν μὲν εἰ Γ — παρητήσω || παρητήσω Γ — τὰ πρότερον || τὰ γοῦν προτ. Ω
12. φῆμην || ὠόμην Ω — ἐπανάγειν || ἐπαναγαγεῖν Ω
13. ὄντα με || om. με ΩΓ — ἀποκηρύξει || ἀπ. με ΩΓ — μηδὲν ἠδικ. || μικρὸν ἠδ. Ω — ὡς ἄν || om. ἄν Ω — ἐναγχος || ἐναγχε sic Ω — ἀχαριστότερον || ἀχαριστώτερον Γ — οὕτωσι || om. ι Ω — ἐπὶ τὴν ἐρ. || om. ἐπὶ ΩΓ — ἐγησθέντ' ἄν || ἐγησθέντα, om. ἄν ΑΩΓ
14. σμικρόν || ἐς μικρόν Ω μικρόν Α, in ras. Γ — ὄρῳς ||

- ὀραῶς Γ — οἶα || οἶα A οἶαι Γ — ἔστι || ἔστιν Γ —
 τὴν ἀμοιβὴν ἀντ' ἐκείνων || ἀντ' ἐκείνων τὴν ἀμοι-
 βὴν ΩΓ — ὄν γάρ || ὄς γάρ ΑΓ — ὡς ἐν || ἐπ' Ω
 — πῶς οὐ π. || τῶν οὐ π. in ras. Ω — ὑπεραγαπᾶς ||
 ὑπεραγαπᾶς Γ — ἐκείνο μῖσος || μῖσος ἐκ. Ω
- c. 15. ὑμεῖς δὲ || ὑμεῖς μὲν A — τὸν εὐεργέτην || εἰ τὸν εἶερ.
 A — σφροδίσαντα || νι in ras. A — εἰς ἦν || ἐς ἦν
 ΩΓ — ἡ εὐεργ. || om. ἡ Ω — τυγχάνοι || τυγχάνει A
 — ὑπερβαίνει || ὑπερβαίνειν A — ὄν ἔσσοα || om. ὄν
 Ω — καὶ τὸ συνιέναι . . . ἀπεργ. καὶ || om. A, habet Γ
- c. 16. ἐμαντῶ || ἐμαντοῦ Ω — ἀπελογησάμην || ἀπελογη-
 σαι(?)μην Ω — εἰς τὸ γ. || ἐς τὸ γ. Γ — μετὰ τῆς
 τ. || διὰ τ. τ. Ω — ἔστι δὲ || ἔστιν δὲ Γ — ἀπόκνησα ||
 ἀπόκνησα Ω
- c. 17. ὑπολάβοι || ὑπολάβη Γ — εἰς ἴασιν || ἐς ἴασ. Ω —
 κερουῦντα || κινουῦντα Ω — εἰς ὄσον || ἐς ὄσον Ω —
 ᾧπερ || ἄπερ ΩΓ — ἄλλο || ἄλλοι A — ἐπακμάσαν-
 τος || ἀπακμ. A — ἀνεπόδισε || ἀνεπ. A
- c. 18. ἐρμηνεύειν || κινεῖν Ω — οὔτοσι || οὔτος. εἰ Ω, οὔτος
 εἰ om. puncto ΑΓ — φησιν || φασιν A — οὔτος ||
 οὔτῳ (sic) A — παρορᾷ || παρορᾶ Γ — καθυβρίζει ||
 καθ. δίκαια Ω — προσῆκε || προσῆκεν Γ προσῆκον A
 — τ. νόμους παρορᾷ || om. παρορᾷ ΑΩ, om. sed marg.
 adscr. Γ — καὶ τὴν φ. || om. καὶ Ω — τῶν γεγενη-
 μένων || τὸν γεγενημένον Ω — μείζονα || μ. μοι Ω
 — εἰσάγεις || ἐσάγεις Ω
- c. 19. ἐνταῦθα ἀλλήλοισι || ἀλλ. ἐντ. ΩΓ — καλοὺς || καλλοὺς
 Ω — κινῶν || κοινῶν Ω — εὐνοίαις || εὐνοίας Γ —
 ἡμαρτηκόσι || ἡμαρτηκόσιν Γ — διδόασι || διδόασιν Γ
 — οἷς εὐ π. || om. εὐ ΑΓ — σκέψασθε || σκέψασθαι Γ
 — ὡς μὲν || ὡς in corr. Ω — οὖν || om. A — ἄλλως ||
 ἄλλω Ω — εἰς τὰ τηλικ. || ἐς τὰ τηλ. Ω
- c. 20. ἐθέλης || θέλης Ω — ἀποκηρύξεις || ἀποκηρύξειν Ω
 — ποιεῖ || ποιεῖν A — εἴτε || εἴπερ Ω — ἰργίζεται ||
 ἐργάζεται Ω — ἄρξομαι δὲ || ἄρξομαι δὲ ᾗδη A

21. σωτήρ || πατήρ Ω — αἰτιᾶ || αἰτία Γ — μάλιστα ὁ νόμος || ὁ νόμος μάλιστα Α — ἐφήσιν || ἀφήσιν Ω
22. οὐκ ἐθέλεις || οὐ θέλεις ΩΓ — ἐγὼ δὲ τὸ μὲν || ἐγὼ δὲ τῷ μὲν Ω — αὐτῷ || αὐτῶν Ω — προσταγμάτων || πραγμάτων Ω — κατ' οἶκον || κατ' οἴκων Ω — κελύης || κελυῆς Γ — προσιάτης || προσιάτης Γ — τούτοις ὅμοια || τοιαῦτα Ω — ἐπεὶ τοι || ἐπεὶ τί Ω — γραφεῖ || γράφειν Γ — ταυτί || ταῦτα Α — ἀποκηρύττοντα || ἀποκηρύττοντι Ω
23. ἐστὶ || ἐστίν Γ — τῷ βίῳ || τῇ βία Ω — χρησιμώτερον || χρήσιμον Ω — τοσούτῳ || τοσούτῳ Γ — ἀναγκάζεσθαι δὲ || om. δὲ Ω — ἱερὸν || ἱερῶν Ω — δουλείαν . . . ἔπο || om. Ω — καὶ τιμωρίαν || om. καὶ Α — μηδ' ἔπο . . . διαρρήδην || om. Α — μηδ' ἔπο || μηδὲ ἔπο Γ — καὶ διαρρήδην || om. καὶ Ω — ἐμαντῷ || ἐφ' ἑαυτῷ Ω — οὕτω β. || οὐ β. Α — ἐπάγειν || . . . γει in ras. Ω — βούλεσθαι . . . φοβεῖσθαι || om. Α — ἠδέσθαι || ἰδέσθαι ΩΓ — ἡ ἀτελής τέχνη || om. ἡ Γ ἀτελ. ἡ τέχνη Α παντελῶς ἡ τέχνη Ω — ὅπου || ἡ(?) Ω — διδάσσει || διδάσκειν Γ
24. εἶχον || εἶχ< Ω εἶχεν Α, in ras. Γ — με || μου Α — διδασκόμενον || δεδοξασμένον Ω — καὶ ἀναλ. || om. Α — ἀντέλεγον. νῦν δὲ κάκεινο || ἀντελ. νῦν. εἰ δὲ κάκεινο Ω ἀντελ. νῦν ἴδε sic Γ — ποιεῖς || ποιεῖν Ω — σὸς || σοι Ω — σοι || σὺ Ω — αὐτῆς || αὐτὸς Ω — ἔχον || ἔχον, fort. ἔσχον Ω — ἠντιναοῦν || ἠντιν' οὔν Γ — πυνόμενος || πυνόμενος Α — τῶν ἀναγκαίων || ἔπο τ. ἀναγκ. Α — ἀξιοῖς || ἀξιος ΑΩΓ — ἀγάπα || ἀγάπει(?) Α — τότε || τὲ ΑΓ πω Ω
25. οὐ δὴ δεῖ || οὐ δεῖ δὴ Α — ἐς τὸ λ. || εἰς τ. λ. Α — τὸ δουλείειν || τοῦ δ. ΑΓ — προσδεδωκότες || προδεδωκότες Γ
26. εἶχον ἄν || om. ἄν Α — δυνατά μοι || δ. μὲν ΑΓ δυνατὸν μὲν Ω — ἤδη || om. Α — καὶ οἶα || om. καὶ Α — καὶ ἡγ. || om. καὶ Α — καὶ ἀπάλλαττε || om. καὶ Ω — οὐτωσὶ || οὕτως Α — μὲν || εἰ μὲν Α — δόξειε || δόξειεν

- Γ — ἀκούσαίτε || ἀκούσετε A ἀκούσεως Γ — τὸ
ἔσται || τοῦτ' ἔσται A — βούλεσθαι || βουλευέσθαι Γ
— ἀνάσχεσθε || ἀνασχεσθαι Γ — ἡγήσησθε || ἡγήση(ἰn
ras.)σθε Γ . . . σα(?)σθε A — τούτων || τῶν τοιούτων
ΩΓ(?)
- c. 27. μᾶλλον || πλέον Ω om. Γ — μετέχει || ἔχει A — ἐτι
εἴτι(?) Γ ἤτοι Ω — ἀνδρείων || ἀνδρῶν Ω — ἴ ὁμοια
καὶ ὁμ. A — διαφ. γὰρ || om. γὰρ ΑΩΓ — πεδικῆ
πεδικῆ(?) Ω — εὐτροφος || εὐτραφῆς Ω om. εὐ Γ —
διαφόρος || διάφορος Ω διαφόρους(?) A — καὶ εὐ-
τροφα || ἢ εὐτρ. ΑΩΓ — ὄλον || ὄλως A
- c. 28. τοιούτοις || τοσοῦτοις ΩΓ — διαφέρουσι || διαφέρει
ΩΓ — κινήσει || κινήσειν Γ — ἐσκιατροφημένα ||
ἐσκιατραφημένα Ω ἐν σκιᾷ τροφημένα Γ — ὕγρου
ὕγρου περιττοῦ ΩΓ — ἐνδεία || ἐνδεια Γ — ἀπορία
ἀπορία Γ — ἐπιρροία || ἐπιρροια Γ — εὐαλωτότερα ||
εὐαλότερα (sic) A — ἀνδρείων || ἀνδρῶν Ω — ἐκκεί-
μενα || ἐγκείμενα A — οὐ περιμέοντα || om. οὐ ΩΓ
— τοῦτο κατολ. || om. τοῦτο Ω — κατολισθάνουσιν ||
κατολισθαίνουσιν A
- c. 29. τοίνυν || om. Ω — τὸν || τῶν ἐν A — παντί || παν-
τη Γ — καὶ ὅτι || ὅτι καὶ A — ταῦτα πάντα || πάντα
ταῦτα ΩΓ — ἐστὶ || ἐστὶν Γ — ἐν τ. φ. || ὅν(?) A —
καὶ ἀκμάζον || ἢ ἀκμ. ΑΓ — καὶ μέγα || καὶ εἰ μέγα
Ω — ἢ μικρόν || καὶ μικρόν A — καὶ πιμελῆς || καὶ
εἰ πιμελῆς Ω — ἀπογινώσκων τι || ἀπογινώσκων τι
A ἀπογινώσκων τι Ω — ἢ ἔπισχν. || om. ἢ ΑΩ —
ἐπισχνούμενος || ἰποσχόμενος A
- c. 30. παρανοεῖν || παρανομεῖν Ω — πάντα || om. A — ὀνό-
ματα || ὀνόματι Ω — γέροντας || γέροντῶς, ας alia m.
suprascr. A — οἰκείων || οἰκιῶν Γ — περιέτρεψε || πε-
ριέτρεψεν Γ — ἐπάγεται || ἰπάγεται Ω — ὑποτυφó-
μενα || ὑποτυφούμενα Γ
- c. 31. αὐτήν || om. A — ἐπ' ἱατροῦ || ἐπὶ ἱ. A — δύναιτο ||
δύναται A — μίσει || καί(?) μ. Ω — ἐμὲ || με Ω —

ἀπέγνωστο || ^ἀεπεγνωστο (sic) Γ — ἔτι || om. A — οὕτω ||
οὕτως Ω — δεδιώς || ^{εδ}δολίως suprascr. rec. m. A —
τάχ' ἄν || τάχα ΑΩ

32. διὰ τοῦτ' || διὰ τοῦτο Α — κατεπέιγης || om. Ω κα-
τεπέιγεις ΑΓ — περιβαλεῖν || προσβαλεῖν Α — θέλης ||
ἐθέλεις Α θέλεις Γ — γενόμ. || om. Α — κατὰ σοῦ
δεινόν || δεινόν κατὰ σοῦ Ω — ἐπανάλθη || ἐπέλθοι
Ω — ἐρεθιζόμενα || ἐρεθιζομένων Α — τί με πράξαι ||
τί μὲν πράξαι Α — θεραπεύσω μὲν || θεραπεύσομεν Α
— καὶ οὔποτε || om. οὐ Ω — τὸ ἐπ' ἐμ. || τοῦ ἐπ' ἐμ.
Ω — ἐπισπᾶ || ἐπισπᾶ Γ — πρόην || πρόην Γ —
πρόην ... μῖσος || om. Ω — κακῶν || om. Α — ἀνα-
σφήλας || in ras. Γ — πρὸς μῖσος || om. πρὸς Α —
καὶ τοὺς νόμους ἀνακαλεῖς || καὶ τοὺς νόμους καὶ τὸ
μέγιστον πρόην διὰ τηλικούτων ἀνακαλεῖς ὀργίζη καὶ
κακῶν ἀνασφαλήσας οἴμοι πάτερ πρὸς μῖσος διατεινῆ
καὶ βοᾷς. ταῦτ' ἦν ... προοίμια Ω — οἴμοι || οἴμαι Α

LUCIANI PHALARIS I.

Lectiones cod. Gorlic. A

Vaticani 90 (Γ)

Marciani 434 (Ω)

collatae cum editione Teubneriana.

1. ἐπεμμεν || ἐπεμπεν Ω — καὶ ὑμῖν || κ. ἐπὲρ ὑμῖν Ω
— ταῦτα || om. Γ — καὶ φθορούντων || om. Γ —
τῶν ἐγνοούντων || τ. ἐννοούντων Ω — παραδέδωκεν ||
παρέδωκεν Γ — τῶν πάντων || om. τῶν Γ — ὅσφ
ὅσοι Α — καὶ πείσαιμι || ἢ π. Γ — δι' ὑμῶν || δι'
ἡμᾶς Α
2. ἔλευθερίως || ἔλευθερίᾳ ΑΓ — ἐμαντὸν || ἐαντὸν Γ —
συμπολιτ. || om. συμ Γ — μέτριον || μετρὸν Ω — ἐπ-

- κάλει || ἀπεκάλει Γ — μου || μοι Γ — ἐπειδὴ δὲ || ἐπεὶ
 δὲ Γ — σωτηρίαν || σρίαν Α — οὐκ ὀλίγοι || οὐκ ὀλί-
 ἄνδρες Γ — ταῦτα ἐπ. || ταῦτ' ἐπ. Γ — ἄνδρες || om.
 h. l. Γ — μέτριοι || μέτριοί τε Γ — ἤδεσαν || ἠδεῖα(?) Γ
- c. 3. οὐδὲ || οὔτε Ω — εἰραζόμεν || η pro εἰ in corr. Γ —
 καὶ τῷ ἡμέρω || om. καὶ Γ καὶ τῷ ἡμετέρω Α — θαυ-
 μασίως ἐγὼ || ἐγὼ θαυμ. Α — ἐς τὸ πειθ. || εἰς τὸ
 πειθ. ΑΓ — προσάξεσθαι || προάξεσθαι suprascr. σ m.
 rec. Ω — γοῦν || οὖν Γ — ἐσπίσμην || ἐσπίσθη Α
 ἐπεπείσμην Γ — ἐπιρροίας || ἐπιρροίας Α — ἐπεμε-
 λούμην || ἐπεμελόμην Γ — ὕβρεις δὲ . . . ἐφήβων ||
 om. Ω
- c. 4. ἐσκοπούμην || διεσκοπούμην Γ — ἐννοῶν || ἐπινοῶν
 ΑΓ — μοι εἶναι || εἶναι μοι Γ — ἀποστάσεως || ἀπο-
 στασίας ΑΓ — ἐμοῦ αὐτοῦ || ἐμαντοῦ Γ — ἤδη || om.
 Γ — ἐπερούουν || ἐπερούοτο Γ — δὴ || οὖν Γ — οἱ
 θεοὶ || om. οἱ Γ — προδείξας || προδείδας Α
- c. 5. ἀφύλακτος || ἀφυλακτος ΑΓ — μελλήσοντα || μελή-
 στοντα Α, Γ(?) — πείσεσθαι || πῆ(sic)σεσθαι Γ — πάνν ||
 om. ΑΓ — ἀνδρώδη || ἀνδριώδη Γ — ἐς τὸ ἐπιόν ||
 εἰς τ. ἐπ. Γ — ταῦτ' || ταῦτ' οὖν ΑΓ
- c. 6. σαφῶς || σαφῆ Γ — ἐξελέγξας || ἐλέγξας ΑΓ — ἔτι ||
 om. ΑΓ — οὐχ ὅτι || οὐχ ὅτοι Α — ἐνεστησάμην ||
 συνεστησάμην ΑΓ — Ἑλληνές τε || om. τε ΑΓ — αὐ-
 τοὶ τε || om. τε ΑΓ, suprascr. in Ω — ἡ πέτρα || ἡ πείρα
 sic Γ — καταγελάσεσθε || γελάσεσθαι (sic) Γ
- c. 7. ἀπλῶς αὐτὸ || αὐτὶ ἀπλῶς Ω
- c. 8. ἡμῖν δὲ || om. δὲ Γ — γίνεταί || γίνεταί ΑΓ — αἰεὶ ||
 αἰεὶ Α — ἐπικρατήσειν || om. ἐπι ΑΓ — ἀνθρ. εἶναι ||
 εἶναι om. Γ — ἔχοι || ἔχει Α — αἰτίαν || μεγάλην αἰ-
 τίαν Γ
- c. 9. ἐγὼ μὲν || ἐγὼ μὲν οὖν ΑΓ — προτεθειή || προστεθειή
 Γ — μελλήσας || μελήσας ΑΓ — τεθνάναι || τεθνήαναι
 Γ — ἄμεινον ἐστίν || ἄμ. εἶναι ΑΩΓ — Λεωγόραν

- Λεωγόρον* Ω — *πευθῆρας* | *πτυθῆρας* A — *καὶ ὄθεν* |
om. καὶ AΩΓ
 c. 10. *ὡς ἡμᾶς* | *εἰς ἡμᾶς* Γ — *ὑπὲρ* | *ὑπὸ* A — *ἐμοῦ* |
ἡμῶν Γ
 c. 11. *ἐκτησάμην* | *om.* A — *ἐπινοήσειεν* | *ἐπινοήσει* sic Γ
 — *ἐθέλῃς* | *ἐθέλοις* A — *εἰς τὸ μηχανήμα* | *εἰς τ. μ.*
 ΩΓ — *δὲ ἔποκ.* | *δ' ἔποκ.* Γ — *κελεύειν* | *κελε^ε*
 sic Γ — *ἐχόμενος* | *om.* A — *οἴα* | *om.* Γ
 c. 12. *κακομηχανίαν* | *κακοδαιμονίαν* Γ — *ταῦτά ἐστι* | *om.*
ἐστι Γ — *ταῦτα* | *τούτοις* AΓ — *τῆς μουσικῆς* | *om.*
 AΓ — *αὐτὸς πρῶτος* | *πρ. αὐτὸς* Ω — *καθήρας* |
καθάρας A — *ἀνατεθγόμενον* | *ἀναθηγόμενον* AΓ —
τοῦνομα | *τὸ ὄνομα* Γ
 c. 13. *ποιήσετε* | *ποιησέτε* sic Γ — *μετὰ τῶν πρίεβρων* | *καὶ*
τ. π. AΓ — *εἰς κακίαν* | *εἰς(?) κ.* Γ — *ἄλλο* | *ἄλλος*
 A — *ἐπειδὴν μοι παράσχη* | *bis in* Γ
 c. 14. *ταῦτα μὲν* | *ταῦτα μὲν οὖν* A — *μηδεμίαν αἰτίαν τοῦ*
ψεύδεσθαι νῦν ἔχοντες | *μηδεμίαν τοῦ ψεῦδεσθαι νῦν*
αἰτίαν ἔχοντες Ω — *Δωριεῖς* | *Δωρεῖς* A — *ἐθέλοντα* |
θέλοντα A — *τοῦ Φ.* | *αὐτοῦ Φ.* Ω

LUCIANI PHALARIS II.

Lectiones cod. Gortlic. A

Marciani 434 (Ω)

Vaticani 90 (Γ)

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. *μέτρια* | *μη^ρρία* Γ
 c. 2. *οὖν* | *om.* A — *ὑμᾶς ὄλωσ* | *ὄλωσ ὑμᾶς* Ω *ἡμᾶς* (η
in ras.) ὄλωσ Γ — *ἤδη εἶναι* | *om.* A *εἶναι ἤδη* Γ —
ἀπολελοιπέναι | *ἀπολέλοιπεν* A — *οὐδὲν γὰρ* | *οὐδέ*
γὰρ Γ — *τὸ πρᾶγμα* | *om.* Ω — *ὄσση* | *ὄσον* Γ

- c. 3. τῆς τε δημοσίας ἐνκλείας || τῆς τοῦ δημοσίου ἐνκλ. A
— ἀνθρώπους || om. AΓ — δοκιμάζουσαν || δοκιμάζε-
σθαι Γ — οὐ προσησόμενον || μὴ προσησ. Ω (οὐ habet
Γ) — ὃ τι ἄν || om. ἄν AΓ — τοῖς Δελφοῖς || τοῖς
om. Ω (habet Γ) — δοκῆ || δοκεῖ AΓ
- c. 4. κατᾶραι || κατάραι A
- c. 5. ψηφισαμένους || ψηφισομένους Γ
- c. 6. καὶ ἀπαγωγὰς || om. Γ — μόνον οὐκ ἀντόπτης || μο-
νονοὸν κατίπτης AΓ
- c. 7. Σικελία || Σικελίαι Γ ut solet; ubi deest ι notavi —
τάλλα || τὰ ἄλλα A — εἴ τινες || οἳ τινες A
- c. 8. διέκειτο || διέκιντο A — ἡμῖν || ἡμῶν A — βαθεῖ ||
βαθεῖα A — ἀεὶ || om. A — γινόμενα || γιγνόμενα Γ
— ἢ Φοίνιξιν || om. Ω — ἐς Δελφόνς || εἰς Δ. A —
ἀφικνεῖται || om. A — εὐποροῦμεν καὶ εὐδαιμονοῦμεν ||
εὐδαιμονοῦμεν καὶ εὐποροῦμεν A
- c. 9. ἀναθήμασι || ἀναθήμασιν Γ — μηδ' ἐν || μηδὲν A —
μηδὲν μηδὲ || om. μηδὲν A
- c. 10. λογίσαισθε || λογίσεσθε AΩΓ — εἴ τι μεῖζον || ἔτι μεῖ-
ζον A — ἡγήσαισθε || ἡγήσεσθε AΩ suprascr. αι
- c. 11. περὶ μὲν || om. μὲν A — βουλευόμεθα || βουλιόμεθα
(add. alio atramento) Γ — οὗτος || om. A — καὶ πάν-
τες || om. καὶ A — πολλὰ || om. AΩΓ — κατὰ τὸν
θεόν || om. τὸν A
- c. 12. ἢ τί || καὶ ὃ Ω — ἢ τί... καινοτομήσομεν; || om. sed
rec. m. additum Γ — ἀνέδην || ras. in ε Γ — τὸν
θεόν || τῷ θεῷ in ras. Ω(?)
- c. 13. καθίσταναι || καθεστάναι A — καὶ ἀνάξιος || om. καὶ
ΩΓ ἀξιός, suprascr. ^{Να} Ω

LUCIANI ALEXANDER S. PSEUDOMANTIS.

Lectiones codicum Marciani 434 Ω

Marciani 436 Ψ

Marciani 517 U

Vaticani 90 Γ (chartae, usque ad c. 17,
ι neque adposito neque subscripto)

collatae cum editione Teubneriana.

1. τοῦτο || om. Γ — Ἀβωνοτειχίου || Ἀβωνοτείχον Ω Ἀβωνοτειχόντος Γ — τοῦ γόητος || om. τοῦ U — ἐγγράφαντα || γράφαντα ΩΨΓ — ἐθέλοι || ἐθέλει U — πρὸς τὸ ἀκριβῆς || πρῶτον ἀκριβῆς ΨU — ἐν κακίᾳ || εἰς κακίαν Ω εἰς κακί (= αν) Γ — ὅσος || ὅσον Γ — μέλλοις || μέλεις U — προσλογιεῖσθαι || προλογιεῖσθαι Ψ — Ἀγγέον || ἀγγείον ΩU ἀγγείον Γ — ἐς || εἰς ΩΓ — ἀνακαθήρασθαι || ἀνακαθάρασθαι ΨU ἀνακαθῆραι in marg. ἀνακαθήρασθαι Γ — ἐκφορήσας || ἐκφορῆ sic = σας Γ — ἀμύθητος || ἀμέτρητος Ω ἀμῆρηθο(?) Γ
2. ἐπὲρ ἔμαντοῦ || om. ἐπὲρ ΨUΓ — γραφῆ || συγγραφῆ U — ἔμαντοῦ || ἔμοῦ Γ — μεγίστω θεάτρῳ || καὶ μεγ. θεάτρῳ U — πιθήκων || πιθήκου Ψ — ταύτην ἐπιφέρει || ἐπιφέρει ταύτην ΨU — ἐς παραδ. || εἰς παρ. ΩΓ — Τιλλιβόρου || Τιλλυβόρου Γ — ἐν ἔλαις || ἐν ἔλῃ ΩΓ — ἐν ὄρεσιν || om. ἐν Γ — Μυσίαν || μυνίαν ΩΓ μινύαν Ψ — μόνην || μόνον Ψ — ἐρημότερα || ἐρημώτατα ΨU — τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν || τὴν τῶν Ρ. ἀρχὴν Ψ — τῆς αὐτοῦ || om. τῆς U
3. εἰκάσας || εἰκ. τὴν μορφὴν ΩUΓ — ἰδίαν || ἰδί = ἰδιαν Γ — πολὺ || om. Ψ — τὸ γοργὸν καὶ ἐνθεον διεμφαίνοντες || τὸ ἐνθεον καὶ τὸ γοργὸν ἐπιφαίνοντες Ψ U — μωμητὸς || μεμπτὸς ΩΓ μιμητὸς ΨU

- ἐν δὲ τοῦτοις ΩΥΓ — Μακίτην | μακίστην Ψ — πλου-*
σίαν | πλ. μὲν Γ — ἔξωρον μὲν | ἐξ δὲ Γ — ἔτι
εἶναι | om. ἔτι ΨΥ — ἐκείνη | om. Ψ — ὀλιγίστους |
ὀλίγους τοὺς ΩΓ
7. *τιθασούς | τιθάσσους Ψ — ὡς καὶ ἐπὶ γ. | om. καὶ*
ΨΥ — κατὰ ταῦτά | κατὰ τὰ αὐτὰ ΨΥ — γίγνον-
ται | γίνονται Ψ — παρ' αὐτοῖς τοιοῦτοι | τοιοῦτοι
παρ' αὐτοῖς ΩΓ — δράκοντος | δρακ. τινος ΩΓ —
συγκαθεύδοντος αὐτῇ τοιοῦτον | τοιοῦτον συγκ. αὐτῇ
ΩΓΥ — ἐν τῷ κάλλιστον | om. ἐν τῷ Ω ἐν τῷ κά-
λλιστον Ψ ἐν κάλλιστον Υ
8. *τὸν θοικυδίδην | om. τὸν Ψ — ἐς τὸ αὐτὸ | εἰς τὸ*
αὐτὸ Γ — δοεῖν τοῦτοις | δοεῖν τοῦτοις Γ δοεῖν
τοῖν ΨΥ — ἐς δέον | εἰς δέον Γ — πλουτήσουσιν ἂν |
πλουτήσῃ· ἐν ΨΥ — τῷ τε δειδίωτι | τε om. ΨΥ —
πρόγνωσην | γνώσῃ Ψ — αἰί | αἰεί Γ — πλουτήσῃ |
πλουτίσαι Γ — αἰί ... τυράντους | om. Ψ — τῆς
ἐλπίδα | διὰ τὴν ἐλπίδα ΨΥ — τὸν φόβον | om. τὸν
ΨΥ — κυκλοῦντες | κυκόντες ΩΨΥΓ — ἰσοῦσθαι ἡ-
πιζον | ἡλ. ἐσ. Ψ — ἐπὶ μείζον | μείζοντος ΩΓ
9. *πρώτον | πρώτα Ω — ἢ ἀρχή | om. ἢ ΨΥ — ὁ τρό-*
πος | om. ὁ Ψ — Καλχηδόνα | καλχηδόνα ΩΨ — ὡς
ἐμπόρων χωρίον | καὶ ἱμπόρων χωρίον ΩΓ πρὸς ἱμ-
πορίαν χωρίον ΨΥ — πρόσκορον | πρόσκορον ΩΓ
— Γαλατίας | τῆς Ια. ΩΓ — ἐλκθίς | ἐλκθίς Υ —
πλουσίους | ἡλιθίους Γ — ἀελητήν ἢ τεμκαριστήν |
ἀελητής ἢ τεμκαριστής Υ — κυμβάλοις χροτόντα |
κυμβάλων χροτόν Υ κυμβάλοις χροτόν Ψ — κοσκήνῳ |
ἢ κοσκ. Υ — τὸ τοῦ λόγον | κατὰ τ. λ. Ψ
10. *τῆς | om. Γ — περὶ τοῦτο | περὶ τοῦτον ΨΥ — ἐς*
τ. X. | εἰς τ. X. Γ — Καλχηδόνα | Καλχηδόνα ΩΨ
— χρήσιμον γὰρ τι | χρ. γ. τοι Ψ — ἰδοῦναι | ἰδοῦναι
Γ — τοῦ Ἀπολ. ἐν τῷ ἱερῷ | ἐν τοῦ Ἀπ. ἱερῷ Ω ἐν
τῷ Ἀπ. ἱερῷ Γ — τοῖς Καλχηδοσίαις | Καλχηδοσίαις(?),
om. τοῖς Γ τοῖς Καλχηδοσίαις Ψ — ἐς τὸν Πόντον |
εἰς τ. II. ΨΥ — τοῦτον τὸν λόγον | τὸν λόγον τοῦ-

τον ΩΨΥ — ἐς πᾶσαν ἢ εἰς(?) π. Γ — πολὺ ἢ πολλοὶ
 Ψ — κάκεινοι ἢ ἐκεῖνοι Ω — κἀνταῦθα ἢ ἐνταῦθα Γ
 — καταλείπεται ἢ κατέλειπετό (sic) Ψ — καὶ λοξοὺς ἢ
 om. ΨΥ

- c. 11. προσιπέμπεται ἢ προπέμπεται ΨΥ — λευκὸν ἢ om.
 ΨΥ — ἑαυτὸν ἐγενεαλόγει ἢ αὐτὸν γεννεαλογῶν Ψ
 αὐτὸν γενεαλογῶν Υ — μητρόθεν ἢ μητρόσ sic Ψ —
 ὀλέθριοι ἢ ὀλεθροὶ ΩΓ — ἀμφοτέροισι ἢ ἀμφω ΩΓ —
 Περσίδης ἢ Περσίδης ΩΨΓ — λελόγως ἢ λελαχώς Ψ
 — οὕτως ἢ οὗτος ΩΨΥΓ — ἄχρι ἢ μέχρι Γ — Πα-
 φλαγονίας ἢ Παμφλαγονίας Υ — ἐπὶ τὴν Ἀ. μ. ἢ πρὸς
 τὴν Ἀ. μ. Γ — εἴρητο δὲ χρησμὸς ἢ εἴρητο δὲ καὶ χρησ-
 μὸς Ω εἴρητο δὲ ἐν χρησμῷ ΨΥ — ὡς Σ. ἢ om. ὡς
 ΨΥ — Σιβύλλης ἢ σικύλλης Ω — προμαντευσαμένης ἢ
 προμαντευομένης ΨΥ — ἠόσιν ἢ ἠόσ' ΩΥ — Ἀύσο-
 νίοισι ἢ Ἀύσοιησι Ψ Ἀύσονίοις Γ — δεκάδων τε ἢ
 δεκ. δέ τε ΩΓ — εἰκοσάδα ἢ εἰκοσάδας Ω εἰκοσά^{σθ} Γ
 — τρισάριθμον ἢ τρεῖς ἀριθμὸν ΩΓ — ἀλεξιτήρος ἢ
 Ἡ
 ἀλεξιτήρος ΨΓ

- c. 12. Ἐσβαλὼν ἢ εἰσβαλὼν Γ — οὖν ἢ γοῦν ΩΓ — προσ-
 ποιούμενος ἢ πρ. ἐνίοτε Γ — ἀφροῦ ἐνίοτε ἢ om. ἐνίοτε
 Ω, om. h. l. Γ — θεῖόν τι ἢ om. τι Ψ — καὶ ὁ ἀφρός ἢ
 om. καὶ Ω — κεφαλῇ ἢ κεφαλαὶ Υ — ἀνθρωπόμορ-
 φόν τι ἢ om. τι Ψ — διττῇ ἢ δεινῇ Ψ — αὐτῇ ἢ αὐτῆ
 Γ — κατὰ καιρὸν ἢ καὶ κ. κ. ΨΥ

- c. 13. τοιόνδε τι ἢ τι τοιόνδε ΩΓ — τοὺς ἄρτι ὀρνυτομένους ἢ
 τοῦ ἄρτι ὀρνυτομένον ΨΥ — συλλειβόμενον ἢ συν-
 θλιβόμενον ΨΥ — πεσόν ἢ συμπεσόν Υ — κατατίθε-
 ται ἢ κατατίθη(?)ται Γ — φυλάττον ἢ φυλάττων Ψ —
 διάζωμα δὲ ἢ δὲ om. ΨΥ — κατάχρησον ἢ om. Υ —
 ἐκείνην ἢ om. ΩΓ — μητρὶ ἢ μ. τῶν θεῶν Γ — ἐν-
 θεαζόμενοι ἢ ἐνθεάζοντες ΩΓ — ξυνδεδραμῆκει ἢ συν-
 δεδραμῆκει ΨΓ — ἐτεθήπεσαν ἢ ἐτεθήπησαν Γ — εὖ-
 χοντο ἢ ἠὔχοντο ΩΓ — γένοιτο ἂν ἢ γένοιτ' ἂν ΨΓ
 γένοιτ' ἂν Ω — ὅτι καὶ λέγοι ἢ om. καὶ Ω — ἐγκατε-

μίγνυ || ἐγκατεμίγνυε Γ ἐκ(?)κατάμίγνυε Ω — Ἀπόλλω || Ἀπόλλωνα ΩΓ

- c. 14. εἶτα || εἶτ' ΩΓ — προφοδομημένην || προωκορομο-
μένην Ω προωκορομημένην Γ — ἐς τὸ ἕδ. || εἰς τὸ ἕδ.
ΨΓ — ἐς τὴν πόλιν || εἰς τὴν π. Γ — δόντος || ἀναδόν-
τος ΩΨ — πηλοῦ || πελοῦ U — ψιμυθίω || ψιμύθω Ψ
ψιμυθίω Γ — στόματος || πώματος ΩΓ σώματος U —
συγκεκολλημένον || συγκεκολλημένην Ω — αὐτὸ || αὐτὰ
Ψ — ἐς τ. χ. || εἰς τ. χ. ΩΓ — ἀπέβλεπον || ἐσαπέβλε-
πον Ω — ἐπεὶ δὲ καὶ || om. καὶ Γ — ἐν τῷ ἕδατι ἐρη-
μένον || ἐῶρ. ἐν τῷ ἕδατι Ψ — ἐς κοίλην || εἰς κοίλην
Γ — ἐκείνον || ἐκεῖνο U — ἐνεπίπλατο || ἐνεπί-
πλατο Ω — ὑγίαιαν || ὑγιείας ΩΓ — ἔτεο || ἕχετο U
— καὶ τὸν ἀρτιγέννητον || om. καὶ ΨU, om. τὸν U
— δις || ἀδθις U — οὐδέ γε || οὐδ' ἐκ Γ
- c. 15. ἡμέρας μὲν οὖν || ἡμ. μὲν οὖν τινας U — τῶν Παφλ. ||
om. τῶν U — ὑπερεπέπληστο || ἐπέπληστο Ψ — ἐξη-
ρημένων || ἐξῆρημένων Γ — κλίνης || κλήνης U —
ἐπὶ κλίνης || om. Γ — θεοπρ. || θεοπρ. ἐπὶ κλίνης Γ
— ἐλάμβανεν || λαμβάνει ΩΓ — ἐς τὴν κ. || εἰς τ. κ.
ΨΓ — ὄντα || om. Ψ — αὐτοῦ || αὐτοῦ Γ — ὡς καὶ ||
om. Γ, om. καὶ Ψ — προκεχύθαι αὐτοῦ || αὐτοῦ κε-
χύθαι ΨU — ἐπὶ μάλης || ἐπὶ μάλην Ψ — κατὰ
θάτερον τοῦ πώγωνος || κ. θάτερον τοῦ χιτώνος Γ
κατὰ θάτερα τοῦ χιτώνος Ω — ἐκείνον || ἐκείθεν Ψ
— πάντως || παντὸς ΨU
- c. 16. ἐννόησον || ἐπινόησον ΩΨUΓ — πολὺν || πάνν Γ —
ἐς κόρον || εἰς κ. ΨΓ — τεταραγμένων || τεταραγμέ-
νον Ψ — προεκπεπληγμένων || προεκπεπληγμένον Ψ
προέκπεπλεγμένων U — καὶ . . . ἐπαιωρ. || om. U —
ἐσελθοῦσι || εἰσελθοῦσι ΩΓ ἐπελθοῦσι Ψ — ὀλίγων
ἡμερῶν || ἡμ. ὀλ. U — ἐξηλαύνοντο || ἐξηλ. δὲ Ψ —
αἶε || om. U — ἐπεισιόντων || ἐπεσιόντων Ψ — Μα-
κεδόνας ἐν || om. Ψ — ὁ μὲν ἤδη || om. ὁ Ψ — ἰδεῖν ||
om. ΨU — προσειπεῖν τὸ ἕστατον || προσειπεῖν τὸ
ἕστ. ἐδέοντο U rec. ut vid. m. — ἀφίκοιντο νεαλέ-

στεροι || ἀφίκοντο νεαρώτεροι U ἀφίκοντο νεαρώτεροι Ψ

- c. 17. δεῖ || δὴ Ψ — εἰ ἐξαπατήθησαν || εἰ δ' ἐξαπ. Ψ — δεῖ || χορῆ Γ — καὶ γὰρ || om. γὰρ Ψ — ὀρῶντες || ὄρ. γὰρ ΩΓ — ἢ τινος Ab his verbis cod. Γ Vatic. membranaceus est, manus antiqua. — ταῦτα καὶ || om. Γ — ἐρεῖν || εὔροι, οἰ in ras. U — ἐδύνατο || om. ΨU — γοῦν || δ' οὖν ΨU
- c. 18. ὡς τὸ εἰκὸς || κατὰ τὸ εἰκὸς ΨUΓ — ἀνθρώπων || ἀνθρώπων Γ — τούτῳ || τούτῳ Γ — θεῶν || θεῶν Γ — ἐκαλεῖτο . . . ἀνεφώνησε γὰρ || om. sed margini adscr. Ω — ἀνεφώνησε || ἐξεφώνησε ΨU — ἀνθρώποισι || ἀνθρώποισιν Γ
- c. 19. ἐμεμηχάνητο || μεμηχ. Ω ἐμεμηχ. ἤδη U — θεοπίζειν || θ. ἄρχεται in ras. U — Ἀμφιλόχον || ἀμφιλοχίον Ψ Ἀμφιλόχον, suprascr. ἀντι Γ — ἐν Κιλικίᾳ || ἐν Κιλικίᾳ Γ — ἐς τὴν Κιλικίαν || εἰς τ. Κ. Ψ, ἐς Κ. om. τὴν U — ἀπήλλαξε || ἀπήλλαξεν Γ — καὶ αὐτὸς || καὶ οὗτος ΨU — δυ' ὀβ. || δύο ὀβ. U — ἐκάστῳ || ἐκάστῳ Γ — χρησμῶν || χρησμῶν Γ — μαντεύσεται || μαντεύεται ΨU μαντεύσεται (sic) Γ — ἡμέραν || om. Ω ἡμ. προειπών(?) Γ — ἐκέλευσε || ἐκέλευσεν Γ — δέοι' ἂν || δέοιτο ἂν ΩΓ — ὃ μάλιστα || om. ὃ ΩΓ — καταράσθαι || καταράσθαι Γ — κηρῶν || κηρῶν ut semper fere inde a cap. 17 apposito ι in cod. Γ — αὐτὸς δὲ || om. δὲ Ψ — κατεσκεύαστο || παρεσκεύαστο ΩΓ — καλέσειν ἔμελλε κατὰ τάξιν τοὺς δεδωκότας || κατὰ τάξιν τοὺς δεδωκότας καλέσειν ἔμελλεν ΨU ἔμελλεν Γ — παρὰ τοῦ θεοῦ || περὶ τ. θ. Ψ — π. αὐτὸ || π. αὐτῶ Ψ π. αὐτὸν U
- c. 20. πᾶν || πάντι Ω — λαμβάνουσι || λαμβάνουσιν Γ — πολὺ ἦν . . . τὸ || om. τὸ ΨU — οὗτος || αὐτὸς ΨU — πᾶν ἄσφ. || πάντα ἄσφ. ΨU — σημηνάμενος αὐτῶ || αὐτῶ σημηνάμενος ΨU — γινώσκων || γινώσκων Γ — σφραγίσιν || σφραγίσιν Γ
- c. 21. ἴσως γὰρ || om. γὰρ Ψ — ἔχοις || ἔχῃς Ψ ἔχεις ΩUΓ

— σφραγίδα || σφραγίδα Γ — ὑπὸ τῶ λίνφ || τὸν ὑπὸ
 τ. λ. U — τοῦτό ἐστιν || τοῦτο ἦν ΨU — Βρυτίας ||
 Βηρυτ. (?) Ψ Βερντ. (?) U Βρετίας, in marg. Βρυτ.
 Γ — πρὶ || πῶ (?) Ψ — προχρίσας || προχρήσας Ψ
 — ἀπέματτε || ἀπεμάττετο ΨU — διαναγνούς || δια-
 γνούς Ψ — ἐπιτιθεῖς || ἐπιθεῖς Γ — ἀπετύπον || ἀνε-
 τύπον Ω — [αὐτήν] || habet Γ, non habent ΨU —
 ἐμβαλῶν || ἐσβαλῶν ΨU — τῇ σφραγίδι || τὴν σφρα-
 γίδα Ψ — τούτῳ δῆ || om. δῆ ΩΓ — τοῦτο || τουτῶ
 Ω τούτω Γ — ἐπιτενομημένα || ἐπιτενομημένος Ψ —
 συγγράμμασι || συγγράμμασιν Γ

- c. 22. χρώμενος ἐνταῦθα || ἐντ. χρώμενος ΩΓ — προσάπτων ||
 συνάπτων U — τοῖςδε || τοῖςδε λοξᾶ Ψ — ἀσαφῆ ||
 ἀσαφῆ ΨU — ἰδοκεῖ || ἰδοξεν Ψ — καὶ τοῦτο || om.
 καὶ Γ — καὶ τοῦτο . . . ἰδοξεν αὐτῶ || om. U — ἢ
 προὔτρεπεν || om. Ψ — προὔλεγε || προὔλεγεν Γ —
 ὡς ἂν || om. ἂν ΩΓ — κυτμίδες || σκυτώδεις Ψ κτι-
 λαΐδες U — ἀκόπον || ἄλλο πον Ψ — αἰγείου || ἀρ-
 κείου Γ — συντεθειμένον || συντεθειμένην Ψ — εἰς-
 αὔθις || αὔθις ΨU — ἀνεβάλλετο || ἀνεβάλετο Ψ —
 προστιθεῖς || προστεθεῖς Ω
- c. 23. καὶ μισθός || ὁ μισθός ΨU — χρησμῶ || μισθῶ Ψ —
 μικρὸν δὲ || om. δὲ ΩΨUΓ — μηδὲ ὀλ. || μηδ' ὀλ. Ω
 ΨΓ — ὀλίγον || ὀλιγοστόν Ψ — πόρον || τρόπον Ψ
 — ἀλλ' εἰς || ἀλλ' ἢ εἰς Ψ — ἢ ὀκτώ || ἢ καὶ ὀκτώ
 U — εἰς πλουτόν || εἰς πλ. Ω — καὶ πενθῆρας || om.
 ΨU
- c. 24. ἐξέπιμπε || ἐξέπεμπε Γ — καὶ κλέπτας || om. ΨU —
 ἐξελέγξει || ἐξελέγξει ΩΓ — καὶ θησ. || om. καὶ ΩΓ
 — ἀνορύξαι || ἀνωρύξαι Ψ — ἀναστήσει || ἀναστή-
 σαιεν Γ — τὸν ἐμὸν || τὸν om. Ψ — ὑποφήτην || προ-
 γήτην ΩΓ — θεράπονθ' ὑποφ. || θεράποντα προφ. Γ
 — ἐμοὶ || μοι ΩΓ
- c. 25. ἐπειδὴ δὲ || ἐπει δὲ ἦδη Γ — ὅσπερ ἐκ μέθης || ὅσπερ
 καὶ ἐκ μέθης Ω — οἱ Ἐπικ. ἐτ. || ὅσοι Ἐπ. ἐτ. ΩΓ
 — πολλοὶ δὲ || om. Γ — ἦδη || om. ΩΓ — πᾶσα ἢ

μαγγανεία || ἢ πᾶσα μαγγανεία ΩΓ — ἐκφέρει || ἐκφέρει Γ
 — φοβηθρόν τι || φοβηθρόν τι Ψ — ἐμπεπλήσθαι || πε-
 πλήσθαι ΩΥ — ἐκέλευε || ἐκέλευεν Γ — ἐθέλουσιν Ἰλεων
 || θέλουσιν Ἰλεω ΩΓ Ἰλεων θέλουσιν Ψ — π. δ. Ἐπι-
 κούρου || π. δ. τοῦ Ἐπικ. Ψ — τί πράττει ἐν Ἄιδου || τί
 ἐν Ἄδοῦ πράττει Ψ — ὁ Ἐπικ. || om. ὁ ΨΥ — Μο-
 λυβδίνας || μολυβδείνας Ω μολυβδαίνας Γ — ἔφη ἔχων
 πέδας || ἔχων ἔφη πέδας ΥΓ, ἔφη om. Ψ — ὄρων |
 ὄρωντων Υ — προσιόντων || εισιόντων Ψ — ὄλος
 δὲ || om. δὲ Ψ — καὶ μάλα || om. καὶ Ω — μάλα εἰκό-
 τως || lac. in Ψ — τίνι γὰρ || τίνι γὰρ ἂν Υ — τερα-
 τεία || τερατεία Γ — ἀληθεία || ἀληθεια Γ — Ἐπι-
 κούρου ἀνδρὶ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων καθεωρακότι |
 τῷ καλῶς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων καθεωρακότι (in
 ras.) Υ — ἀτεγκτος || ἀτεκτος ΩΨ — παιδιᾶ || παιδιᾶ Γ
 πεδιᾶ Ψ — Ἀμαστριν || Ἀμαστριν supraser. α Γ ἁμα-
 στραν Ψ — ὄντας || ἐνόοντας ΩΓ — Ἀμαστριανῶ ||
 ἁμαστρί^ω Ψ — ἀδελφῶ || ἀδελφῶ Γ — καταγελαστος ||
 καταγελασθεις ΨΥ καταγελάστως Γ — ἀντῶ || ἀντὸν
 Ψ — μεμφομένῳ || μεμφομένον Ω — ὕειον || οἰειον
 Ψ — χοιρείων || χοιράων ΩΥ χυρά (χυράων) Ψ —
 ιερῆ || ιερῆν Ω(?)Γ — Κυμίνεε σιπύδνῳ || καμίνεε
 σιπύδνα Υ

c. 26. οὖν || om. Ω — ἐπὶ κόλπον || ἐπὶ κόλπον ΨΥ —
 πλήθος || πάθος Υ — οὐ χάλειπῶς || οὐχ ἀπλῶς Ψ —
 καὶ διὰ τ. ζ. || om. καὶ Γ — ἀπεκρίνετο || ἀποκρίνοιτο
 Ψ — ὄθονινου || ὄθονιου Ω ὄθωνίνου Γ — προσ-
 πιπτούσης || προπιπτούσης Υ (in ras.) Γ — καὶ οὐ ||
 om. οὐ Ψ — ἀνέδην || ἀναίδην Γ

c. 27. Σενηριανῶ || Σενηριανῶ Γ — ἐς Ἀρμενίαν || ἐς Ἀρ-
 μενίους Υ ἄρμενί om. ἐς Ψ — θοῶ || θοῶν Γ — δα-
 μάσας || δαμάσας ΩΨΓΥ — φέρων || τ' ἔχων ΨΥ
 — μεμιγμένον || μεμιγμένος ΨΥ — ἀκτινεῶσιν || ἀκ-
 τινεσιν Ψ — εἰσέβαλε || ἐσέβαλε ΨΥ εἰσέβαλλεν Γ
 — ἀντῆ στρατιᾶ || ἀντῆ στρατιᾶ Γ — Ὀθρουάδου ||

- ὄθρον Ψ ὄθρον Υ — ἐντίθησι || ἐντίθησιν Γ —
 δὲ ἄλλον || δ' ἄλλον Γ — τις ἀνήρ || ἀνήρ τις Ψ —
 τόξον ἀπο λ. || τόξων ἔπο λ. Υ — παύση || παν-
 σαι Γ — βιώτοιο φάους τε || βιώτου φάεος τε ΨΥΓ
- e. 28. θεραπεία || θεραπεία Γ — πρὸ μὲν τῆς τελευτῆς τοῖς
 νοσοῦσιν || τοῖς μὲν νοσοῦσιν πρὸ τῆς τελ. Ω —
 ὑγίαιαν || ὑγίαν Ψ — ἄλλος || om. ΨΥ — παλινο-
 δῶν || παλινοδῶν Γ — διζήσθαι || διζήσθε ΩΨΓ δι-
 ζεσθαι in ras. Υ — νόσοιο || νόσοιο ΨΥ νόσον Γ
 — ἐκφυγείν || ἐκφυγείν ΨΥ
- . 29. Διδύμοις || Διδύμω Ψ — Μάλλω || Δήλω ΨΥ — αὐ-
 τοὺς ἐπ. || αὐτῶ (in ras.) ἐπ. Υ — ἀκούσης || ἀκούση
 ΩΓ — ἀδύτοισι || ἀδύτοις Ψ — Μαλλὸν || μάλον Ψ
 μᾶλον Υ — θεοπίσματα || θεοπίσματ' Ω
- . 30. ταῦτα μὲν || om. μὲν ΨΥ — διεφοίτησε || διεφοίτησεν
 Γ — ἐς τὴν Ἰταλίαν || εἰς τ. Ἰτ. Γ — ἐς τὴν τῶν
 Ρωμ. || εἰς τ. Ρωμ. Ω, om. ἐς Ψ — πρὸ ἄλλον || πρὸς
 ἄλ. ΨΓ — ἐγένετο || ἐγένετο Υ — Ῥοντιλλιανός || Ῥον-
 τιλλιανός Υ καὶ Ροντιλλιανός Ψ — καὶ εἰ μόνον || om.
 καὶ Ω — προσπίπτων εὐθὺς || πίπτωναι εἰ (sic) Γ
 — εὐθὺς || αἰ Ω αὐτῶ Ψ — καὶ ἐπὶ . . . ἐνχόμενος ||
 om. Ψ — τάγαθὰ || τὰ ἀγαθὰ Υ — τάξιν || προᾶξιν
 Ψ — ἀναπτήναι || ἀναβῆναι Υ — ἐπαρήεσαν || ἐπα-
 νήεσαν Γ ἂν ἐπαρήεσαν ΨΥ — ὡς ἰδόντες καὶ ὡς
 ἀκούσαντες || ὡς ἀκ. καὶ ἰδ. Ψ ὡς ἰδόντες καὶ ἀκού-
 σαντες Υ — οὖν || γοῦν in corr. Γ δοῦν ΨΥ
- . 31. περιήει || περιήει Γ — ἀκούσειε || ἀκούσειεν Γ — παρὰ
 τῶν πεμφθέντων || περὶ τ. π. Ψ — καὶ παρ' αὐτοῦ ||
 καὶ om. ΨΥ — προστιθείς || τιθείς Ψ — δ' οὖν ||
 οὖν Ψ — πάνν || om. Ω — ξενίοις || ξενίαις Ω ξέ-
 νια c. ras. Υ — πολυτελέσιν || ποτελέσιν Γ — ἀπέ-
 πεμπεν || ἀπέλυσεν Ψ — ἀπαγγελοῦντας || ἀγγελοῦν-
 τας Υ — τεράστια || τεράστια Ψ — αὐτοῦ || αὐτοῦς
 ΩΨΥΓ
- . 32. Ἄλλὰ || om. Ω — μηχανᾶται || μηχαν. τι ΩΓ — ληστοῦ ||
 ληστοῦ Γ — πεπεμμένα || πεμπόμενα Υ καταπεμπό-

μενα Ψ — βιβλίδια || βιβλία ΩΓ in ras. — ἀναγι-
νώσκων || ἀναγιγνώσκων Γ — ἐπισφαλῆς || οὐκ ἀσφα-
λῆς Ω — ἐρωτήσεσι || ἐρωτήσεσιν Γ — ἐν ταῖς ἐρ. ||
om. ἐν ΨΥ — κατ. αὐτὸς || κ. αὐτὰ Ψ κ. αὐτὸ Υ —
ὡς ὑποχειρ. || καὶ ὡς ὑποχ. Ω — ἔχοι || ἔχειν Ψ ἔχη
— πεπομφότας || πέμποντας ΨΥ — συνήης || συνίης
Ω συνήσοι Ψ συνίεις Γ — οἶας || οἶα ΩΨ — μέγα ||
μεγάλα ΩΓ — πύστεις || πίστεις Ψ — πολλὰ || om.
Ψ — ἔχοι || ἔχει ΨΥ

- c. 33. Ῥοντιλλιανῶ || Ῥοντιλιανῶ Γ — ἐπὲρ || περὶ Ω —
παιδὸς || υἱοῦ Ψ — ἐκ πρ. || τοῦ ἐκ πρ. Ψ — ὄν-
τινα προσθήσεται τὸν || lacuna in Ψ — προστ. τὸν
διδάσκαλον || προσθήσονται (in ras.) διδάσκαλον om. τὸν
Γ προσθήσονται τὸ δ. Υ — πολέμων || om. ΨΥ —
αἰδὸν || αἰδὸν ὀμηρον (in ras.) Υ — εἶχε || εἶχεν Γ
— Ῥοντιλλιανὸς || Ῥοντιλιανὸς ΥΓ — δι' αὐτὸ || διὰ
τοῦτο ΨΥ — κελεῦσαι μηδένα || μηδ. κελ. ΨΥ —
τεθνεῶτας || τεθνήκοτ^α sic Ψ — ἐν ᾿Αιδου || ἐν ἀδοῦ
Γ — ἐνδιατριβεῖν || ἐντροφᾶν (ras.) Υ συνδιατρ. Ψ
- c. 34. πενθανομένῳ || πεθομένῳ Υ — τίνος || τινὸς Γ —
πρῶτον || πρ. μὲν Ψ — φαίνῃ || φαίνει Γ — ἔσσειαι ||
ἔσσαιε Ψ — ἡλιᾶς || ἰλιᾶς Υ — ὀγδώκοντ' || ὀγδο-
ήκοντα Ψ — ἐπὶ τοῖς || ἐπὶ τούτοις Ψ — λυκάβαν-
τας || λυκάβαντος Ψ — οὐ περιμ. || οὐδὲ π. Ω
- c. 35. ποτε || om. Ψ — Σελ. τε || om. τε Ψ — καθενύδον-
τος || καθενύδοντα ΩΥΓ — μελλήσας || μελήσας ΩΓ
— ξυνετέλει || συνετέλει Γ — τὴν πενθ. || καὶ τ. π.
Ψ τῇ πενθεροῦ σελήνῃ ras. Υ — ἰλασκόμενος || om. Υ
- c. 36. μεῖζω || μεῖζον ΩΓ — προσεπενόει || προσενόει Ψ προσ-
ενενόει Υ — ἐπεμπε || ἐπεμπεν Γ — χρησιμολόγους ||
χρησιμοφόρους ΩΓ — πυρκαϊᾶς || πυρετοῦς Ψ — φν-
λάττεσθαι || ἔσεσθαι Ψ — ὡς μὴ γίνοιτο || εἰ γένηται
Ψ — ἕνα δέ τινα || ἕνα δὴ τινα ΩΓ ἐν ᾿Αδου Ψ(?) —
εἰς ἅπαντα || εἰς ἅπ. ΩΓ — λοιμοῦ || λιμοῦ Ψ — ἀπε-
ρύκει || ἀπερύκα(?) Ψ — ὡς τ. λ. ἀλεξιφ. || om. ΨΥ

— τὸ δ' ἐς τούναντιον ἢ ἐς δὲ τούναντιον U — ἐν αἰς ἢ om. ἐν ΩΓ — μὴ με ἢ om. με ΨU — νομίσης ἢ νομίσης Γ — τοῦτο ἢ τοῦτό με (corr.) U — καὶ οἱ πολλοὶ ἢ οἱ πολλοὶ καὶ ΩΓ — θαρροῦντες ἢ κατα- θαρροῦντες ΩU — τῷ στίχῳ ἢ τῷδε τῷ (in ras.) στ. U — ῥαθυμ. ἢ ραθ. Γ — διητῶντο ἢ διητῶντο Γ — τὰς συλλαβὰς ἢ om. τὰς ΩΓ

37. ἀντῆ Ρωμ. ἢ τῆ Ρωμ. Ψ — Ῥώμη ἢ Ῥώμη Γ

38. τὰ ἐν τῆ Ἰτ. ἢ τῆ Ἰταλ., om. τὰ ἐν U τὰς ἐν τ. Ἰ. Γ — καὶ τὰ τοιαῦτα ἢ καὶ τὰ τοι om. Ψ — προσημη- χανᾶτο ἢ ἐμηχανᾶτο Ω προσημηχανᾶτο ΨU — τελετήν τε ἢ om. τε Ψ — συνίσταται ἢ συνιστάτο Ψ συνίστα U — τελουμένων ἢ τελουμένας in ras. U — ἦν ἢ om. Ψ — Ἀθήνησι ἢ Ἀθήνησιν Γ — Ἐπικούρειος ἢ ἐπι- κούριος Ψ — πιστεύοντες ἢ πλειστοὶ ὄντες Ψ — ἐπεφθέγγετο ἢ ἐφθέγγετο Γ — Λητοῦς ἢ Λετοῦς U — ἐρίγνετο ἢ ἐγένετο Ψ — γάμος ἢ ποταμοὶ Ψ — γέν- νησις ἢ γένεσις Ω

39. Ποδαλειρίον ἢ Ποδ. τε U — Δᾶδις δὲ ἐκαλεῖτο ἢ διδῖς δὲ ἐκ. Γ Δις δὲ ἐτελεῖτο (ras.) U, om. Ψ — τελευ- ταῖον ἢ τελευταῖος Ψ — Ῥουτιλλιανοῦ ἢ Ῥουτιλιανοῦ Γ — ἡ γυν. ἢ om. ἡ ΩΨUΓ — ἱεροφάντει ἢ ἱεροφάντη⁷⁶ sie Γ — κατῆει ἢ κατήει Γ — τῆς Σελήνης ἢ om. τῆς U — Ῥουτιλλία ἢ Ῥουτιλία Γ — οἰκονόμων τινὸς ἢ om. τινὸς Ψ — ἐρῶσα ὡς ἀληθῶς ἢ ὡς ἀλ. ἐρῶσα ΩΓ — τοῦ Ἀλ. ἢ om. τοῦ Ψ — Ἀλεξάνδρον ἢ Ἀλε- ξάνδρω Ψ — ἐρίγνετο ἢ ἐρίνετο Ψ — ἐν τῷ μίση ἢ om. τῷ Ψ — δᾶδες ἢ δάδες Γ — τάχα ἂν ἢ τὰχ' ἂν ΩUΓ — παλ. εἰσῆει ἢ εἰσῆει πάλ. ΩU εἰσεῖτη(?) πάλ. Γ — ἐσκενασμένος ἢ ἐσκενασμένως Γ — ἰῆ ἢ om. Ψ — Εὐμολπίδα ἢ om. Ψ — καρβατίνας ἢ καρβατίδας Ω, Γ c. ras. in δ — ἰῆ ἢ συν(?) Ψ

40. δ' ἐπὶ ἢ δὲ ἐπὶ Γ — ἐπὶ ταῖς θαυονχίαις ἢ ἐν τῇ θα- δονχία ΩΓ — σκιρτήμασι ἢ σκιρτήμασιν Γ — ἐξεφάνη ἢ διεφάνη ΩUΓ — ὡς τὸ εἰκὸς ἢ om. τὸ UI — ὥστε ἢ

- ὅτε U — τὴν ψυχ. || om. τὴν Ω — εἶτε || εἶγε Ψ —
 αὐτῷ || αὐτῇ ΩΓ — ἄλλοτε || ποτὲ U — δ' αὐξ. || δὲ
 Ψ — προφητεῖη || προφητεία Ψ — ἀνδρῶν || ἀνδρώντε
 θεῶντε Ψ — βληθεῖσα || κληθεῖσα Ψ
- c. 41. ἐτεχνάσατο || ἐτεχνήσατο ΩΥΓ — ταῖς Παφλ. καὶ ταῖς
 Ποντ. || ταῖς Ποντικ. καὶ ταῖς Παφλ. Γ ταῖς Ποντ.
 καὶ Παφλ. U — θεηκόλους || θεηκέ(in ras.)λους Γ θε-
 εικέλους Ω θεοεικέλους U — εὐγενεστάτους || εὐγενο-
 στάτους Ψ — κάλλει || κάλει Ψ — οὓς || οὓσπερ (in
 ras.) U — ἀργυρωνήτοις || ἀργυρωνίτοις Ω — ἐχρή-
 σατο || ἐχρῆτο ΩΥΓ — καὶ συγκ. || om. καὶ ΩΓ —
 οὔτοι || om. ΩΥΓ — οἱ ἐντὸς || om. οἱ Ψ
- c. 42. γυναικῆς τε || γυν. δὲ Ψ — ἀνέδην || ἀναιδην ΨU —
 ἐστυνῆσθαι || εἰστυνῆσθαι ΩΓ — ἠύχουν || ἠύχοντο
 Ψ — ἀληθῆ || ἀληθῶς Ω
- c. 43. Σακέρωτος || τοῦ Σ. ΩU — εἶση || εἶσει Γ — χρυ-
 σοῖς γρ. || γρ. χρ. Ψ — Εἰπέ γάρ μοι || εἰπέ δέ μοι
 Ψ — ἔφη || om. Ψ — Ἐγὼ || ἐγώγε U — ἦ δ' ὅς ||
 ἦ δ' ὅς Ψ — πῶς λέγεις || ἦ (ras.) πῶς λ. U — πα-
 ραμενεῖς || περιμενεῖς U — χρησμοδῶν || χρησμοδῶν
 Γ — μεταστήση || μεταστήσει Γ — τῆς ἐπιδημίας ||
 om. τῆς Ω — ἔτι σου τὸν προπάτορα ἔχει τὸν Ἀπόλλω ||
 ἔχουσι τὸν πατέρα τὸν Ἀπόλλωνα χρησμοδοῦντα Ω
 ἔχουσι τὸν προπάτορα Ἀπόλλω χρησμοδοῦντα U ἔχουσι
 τὸν πατέρα τὸν (sic) Ἀπόλλω χρησμοδοῦντα Γ — ἦ
 φενδ. || Ηἰ (ἦ) Γ — ἐθειλήσης || ἐθειλήσης Γ ἐθειλή-
 σεις U — εἶτα ἀνῆρ || εἶτ' ἀνῆρ Γ — ὁ Γλύκων || ὡς
 ἐκὼν Ψ — χρησμὸν || χρ. ἐπιδοῦς Ψ — Λεπίδω || Λε-
 πίδω Γ — ἐπεὶ οἱ || ἐπεὶ ἦ ΩΨ ἐπεὶ ἦ(?) Γ — οἴτος ||
 οὔτος(?) Ψ
- c. 44. τῶν παρόντων || om. τῶν ΩΥΓ — ἔλεγε || ἔλεγεν Γ
 — μέντοι || μέντοι γε ΩU μὲν Ψ — προσάγειν ||
 προσάγειν Ψ — καὶ ζῆ || om. καὶ U — ἐπανελήλυθε ||
 ἐπανελήλυθεν Γ — ζῶν || om. Ψ — τοιοῦτο || τοι-
 οῦτον ΩΥΓ — δέ τι || δέ τοι Ψ — ἐγεγένητο || γε-
 γένηται Ψ ἐγεγένετο U — ἀναπλεύσας || ἀποπλεύσας

- Ψ — ἐς Αἴγυπτον || εἰς Αἴγ. ΩΥΓ — ἐς Ἰνδ. || εἰς Ἰνδ. ΩΥΓ — κάπειδήπιρ ἐβράδυνεν || κάπειδῆ παρεβράδυνεν Ψ — ληστῶν || ληστῶν Γ — πολλοὶ γὰρ || π. δὲ Ω — ἦσαν τότε || τότε ἦσαν Ψ — ἀνηρῆσθαι || ἀνηρῆσθαι Γ
45. ἐκέλευε || ἐκέλευεν Γ — καὶ Ἐπ. κληθήσεσθαι || om. Ψ — Ἐπικουρείους || Ἐπικούρους Γ — τις ἐπιδ. || om. τις Ψ — τοῦ Πόντου || τῶν ἐν τῷ Π. ΩΥ(?) — ἐρρύσατο || ἐρύσατο ΨΥ — πάνν || om. Ψ — ἔδει μόνον || μόνον ἔδει Ψ, om. μόνον Υ — ἐν τοσοῦτοις || om. ἐν Ψ — μεμηρόσι || μεμηρόσιν Γ
46. τινῶν || τινα Ψ τινι ΩΥΓ — προσκαλουμένων || προσκαλουμένῳ ΩΥ προσκαλουμένῳ Γ — πρὸ μιᾶς || παρανομίας Ψ — τοῦτο || om. Υ — τῷ δὲ || ὁ δὲ Υ — ἀνέλπεν || ἀνέλποι Υ — ἐνδοθεν || ἐνθον Ψ — οὔτε στέγη || οὔτε om. Ψ οὔτε στέγη ΥΓ — ἐλαύνεσθαι || ἐλαύνοντα Ψ — ὡς ἀσεβῆ || om. ὡς Υ
47. καὶ γελ. || om. καὶ Ψ — κυρίας || om. Ω — ὡς οἶσθα || om. ὡς Ψ — κεφαλαιώδη || κεφαλῆ(?)ώδη καὶ ποδες(?) Ψ — κομίσας ἐς τὴν ἀγορὰν || κομισθῆναι κατὰ τ. ἀγ. Ψ — ἔκανσεν || ἐκέλευσεν Ψ — σποδὸν || σπονδὸν Ψ — ἐς τὴν θαλ. || om. τὴν ΩΥΓ — ἐξέβαλεν || ἐξέβαλλεν Ω — κέλομαι || κέλλομαι Ψ — οὐδὲ εἰδῶς || οὐδ' εἰδῶς Γ — ὄσων || ὄων Ψ — ἐντυγχάνουσιν || ἐντυχοῦσιν ΩΥΓ — καθαῖρον || καθαίρων Ψ — ὡς ἀληθῶς || om. ὡς Ψ — ὑπὸ δαδι || ἔδατι Ψ ὑπὸ διδι Γ — σκίλλη || σκύλλη Υ
48. οὐ μικρὰν || om. Ψ οὐ μικρ. ἐπίβασιν ΩΥ — τὸν Ρ. || καὶ τὸν Ῥοντιλιανὸν ΩΥΓ — πάροδον || om. ΩΥ — παροδ. διαπ. || διαπέμπ. πάροδον Γ — ὅτε θεὸς || ὁ θεὸς Ψ — Κουάδοις || Κοάδοις Υ — ὀρετρεφέας || ὀριτρεφέας Ω — εἰρήνη || εἰρήνη τ' Ψ — διανηξαμένους || ἐκνηξαμένους ΩΥΓ — ἐγένετο || ἐγίνετο Υ — ἀθρόων || ἀθρόον Ω, om. Ψ — ἀπολομένων || ἀπολυμένων Ψ — ἐπικολούθησε || ἠκολούθησε ΩΥΓ —

- ἐκ. τῆς πολ. || τῆς πολ. ἐκ. ΩΥΓ — παρήγε || ἀνήκε
Ψ — προειπεῖν || προσειπεῖν Υ
- e. 49. ἐπεισερόντων || ἐπισερόντων ΩΥΓ ἐπεισερόντων Ψ —
παρὰ τοῦ θεοῦ || περὶ τ. θ. Ψ — ἀλλ' ἀμφιβόλους ||
ἀλλὰ καὶ ἀμφιβ. ΩΥΓ — κατεσφραγισμένον τὸ βιβλίον ||
τὸ β. κατ. ΩΥΓ — παρακινδυνεύων || παρακινῶν Ψ
— ἐπελθὼν || τὸ ὑπελθὼν Ω ὑπελθὼν Γ — ἄλλως ||
ἀλλ' ὡς Ψ — ὑπέγραφε || ὑπέγραψεν Γ ἐπέγραψε Ψ
— καὶ τὸ τοιοῦτον || κατὰ τὸ τοιοῦτον Ψ — ἐπὶ
τούτῳ || ἐπὶ τοῦτο ΨΓ — ἀπολαμβάνόντων || λαμ-
βανόντων Ψ ὑπολαμβάνόντων Γ — ἦν || γίνεται Γ
- e. 50. ἐχρησμάδει || ἐχρησμάδει Γ — σὺ γε πάντα || σὺ τὰ
πάντα Ψ — ὄπνες || ὄπνιες Γ — ἐκείνον || ἐκείνην
Ψ — σὴν π. || τὴν (?) π. Γ — ἰδίας || ἀκαρῆν Ψ —
δὴ φ. || om. δὴ Ψ — εἰσαίοις || ἐσαίοις Ψ — εἰσ-
οράοις || εἰσοράας ΩΨ εἰσοράας ΥΓ — κατέπτυσεν
ἂν || ἂν κατέπτυσεν Ψ
- e. 51. ἐχρησεν || ἐχρησε Γ — ἔροίτο φωνῆ || φ. ἔροίτο Ψ —
Συριστὶ ἢ Κελτιστὶ || Κελτ. ἢ Συρ. Ψ — οὐ ῥ. || om. οὐ
ΩΥΓ — δεδωκόσι || δεδωκόσιν Γ — τῶν βιβλίων || καὶ
β. Ψ — ὡς ἐν τασ. || om. ὡς Ψ — τοσοῦτῳ || τοσοῦτῳ Γ
— λύνοντο || δίδοντο Ψ — Σκύθη || Σκύθη Γ σκήθη Ψ
— χρῆσ. ἦν || om. ἦν Ψ — Μόρφι... φάος || μορφὴν
ἐν βαργουλις εἰς κακίαν χνεχικραγκ λείπει φάος Ω
μορφεῦ μάργουλος ἰσχνῖαιχ^εν χῆφιφασσθῶ(?) Ψ μορ-
φὴν ἐν βαργουλις εἰς σκιαν χνεχικραγ ἠλείφεις φάος Υ
μορφὴν ευαργουλις εἰς σκιαν χνεχικραγῆ λείπει φάος Γ
- e. 52. ἄλλως || ἄλλο Ψ ἄλλος ΥΓ — ἕλως || ἄλλῳ Ψ —
ἔφη || om. Ψ — πέμψας σε || σε om. Ψ — ληστῶν
ἐπαχθέντων || τῆς τῶν ἐπ. Ψ ληστῶν προσελθόντων
Γ ληστῶν προσελθόντων ΩΥ
- e. 53. καὶ κατασ. || om. καὶ Ψ — ὑπογράφεται || ἀπογράφε-
ται Υ — νυκτερείσιος || νυκτερίσιος ΩΥ νυκτερήσιος
Γ — Σαβαρδαλάχον μάλαχ' Ἄτις ἄλλος ἦν || Σαβ.
μάλαχα ἄτιτιάλλος ἦν Ω Σαβαρδάχ^α μᾶα ἄτις ἄλλο

ἦν Ψ Σαβαρδαλαχον μαλαχα ἀτον καλὸς ἦν U Σαβ.
 μαλαχα Ἄτις ἄλλος(?) ἦν Γ — ἐν δ. || om. ἐν Ψ —
 δύο || δυοί U — διαφόροις || om. Ψ — ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ
 νεανίσκον || ὑπὸ τοῦ νεανίσκον τοῦ ἐμοῦ Ψ — ἐφ'
 ὅτι || ἔφη Ψ ἐφ' ὅτω (ras.) U — ἦκε || ἦκεν Γ —
 Θεραπειαν || θεραπείας Γ — ἔφη || φησὶν Ψ — κντι-
 μίδα χρεῖσθαι || κντιμίδια χρ. ΩU ὑμίτιδι χρ. Ψ κντι-
 μίδα χρεῖσθαι sic Γ — κέλομαι || κέλλομαι Ψ — κέ-
 λητος || κελητοῖς(?) ΩΓ καὶ λητοῦς Ψ κελητοῦς(?)
 U — ἐπεὶ καὶ || ἐπειδὴ καὶ UΓ — ὡς ἐρομένον || om.
 ὡς — πέμφαντος || πλενοῦντος Ψ — εἴτε μοι || εἰ
 δέον Ψ — ἐπ' Ἰταλ. || εἰς Ἰταλ. Ω — πεζοπορῆσαι ||
 πεζοπορῆσαι Γ — κατ' οἶμον || καθ' οἶμ. ΩU —
 ὄδενε || βάδιζε Ψ

54. καὶ ἐκεῖνο || om. καὶ Ψ — ἐρωτήσας || ἐπερωτήσας Ω
 — τῷ βιβλίῳ || τὸ βιβλίον U — γιγνόμενον || διδό-
 μενον Ψ — ταύταις || αὐταῖς Ψ — ἐπιγραφῇ || ἀπο-
 γραφῇ Ω — τοῦ βιβλίον || τοῦ ἡλίον Ψ — ὁκτώ μοι ||
 om. μοι Ψ — φασὶν || φησὶν UΓ — τὸν P. || om. τὸν ΩU
 — Ρουτιλλ. || Ρουτιλ. Γ — ἀπέτρεπον ἐγὼ || ἐγὼ ἀπετ.
 ΩUΓ — καὶ τοῦ γ. || om. καὶ ΩU — τοῦ προσκεῖσθαι ||
 τοῦ πάνν προσκ. UΓ — Νυκτιπλάνοις || νυκτιπλάνος
 (sic) Ω — τε δυνάγνοις || δὴ λάγνοις, om. τε Ψ
55. ἐσελθόντα || ἐσελθόντα ΩΓ — ἐσελθόντα... πόλιν ||
 lac. Ψ ἐς τὴν πόλιν ἐσελθόντα με U — ἦσθετο || ἦσθετο
 Γ ἦσθάνετο Ψ — ὡς ἐκεῖνοι || ὡς ἐκ. ὡς Ψ — εἶην
 ... ἐπηγόμην || lacuna Ψ — κοντοφόρον || κορνηφό-
 ρον Ψ — φίλου ὄντος || φίλου τε ὄντος Ω φίλου
 τότε ὄντος Γ — ἄχρι || μέχρι UΓ — μ. πολλῆς φι-
 λοφροσύνης || μ. πολλῆς τῆς εὐφροσύνης Ψ — ἐλθὼν
 δ' || ἐλθὼν δὲ Γ — πολλοὺς καταλαμβάνω || καταλ.
 πολλοὺς ΩΨUΓ — αὐτῷ || αὐτοῦ(?) Ψ — τὴν χεῖρα
 ἐποίησα || ἐποίησα τὴν χεῖρα UΓ — προσήτην || ὑπο-
 στήτην Ψ — γεννικῶς || γενικῶς Ψ — κατέπανε ||
 κατέπανε Γ κατέπανε Ψ κατέπλαιε(?) U — φί-
 λους... μετᾴστησ. || om. Ψ — πάνν εἶδέναι || πάνν

- με εἰδ. ΨΥ — Ῥουτιλλ. | Ῥουτιλ. Γ — τάδε | ταῖσι
 ΩΥΓ — μου ῥαδία γενομένη | ῥαδία γενομένη μου
 ΩΥ(?)Γ — μεταβολή | ἢ μεταβολή ΩΥΓ καταβολή Ψ
- c. 56. μου | μοι Υ — προαιρουμένον | προαιρουμένω Υ —
 προυκπεπομφός | προεκπεπομφός ΩΥ, in ras. Γ προ-
 πέμπων Ψ — ὄμην | ὄμην Γ — ἐπισχρεῖται | ἐπι-
 σχρεῖτο Ψ — τι | om. Ψ — τοῦτο εἶναι | εἶναι τοῦτο
 Ω — πόρον | πόρτον Ψ — τι ἀντιλέγοντα | om. π
 Ψ — ἐπεσταλμένον | ἐπηγγελμένον Ψ — ῥῆψαι ἡμῶς |
 ἡμῶς ῥ. — ἐς τ. θαλ. | εἰς τὴν θάλατταν Γ ἐς τὴν
 θάλασσαν Ω — ῥαδίως ἄν | om. ἄν ΩΓ — διεπο-
 λέμητο | ἐπεπολέμητο Ω(?)Γ — ἔπεισε | ἔπεισεν Γ —
 συνναύτας | ναύτας Ψ — ἢ κακὸν | om. ΥΓ — βίον |
 om. Υ — προβεβιωκὸς | προβεβηκὸς ΩΓ βεβιωκὸς Ψ
- c. 57. ἀπήλανθεν | ἀπήλαννον Ω — ἐνθα | ἐνθα γὰρ Ψ —
 παρ' Εὐπ. | παρὰ Εὐπ. Ψ — ἐς τ. Βιθυνίας | εἰς
 τὴν Βιθ. Γ — ἐπετεῖον | ἐπετίον Γ — δεξιῶν | δε-
 ξιώς ΩΓ — ἐς τὸ πλοῖον | ἐπὶ τὸ πλ. Ψ — κάλων |
 καλῶν (sic) Ψ — φιλοσόφον | φιλοσόφους ΩΥ —
 ὁ τότε | ὅτε Ψ — τῆς Βιθ. | om. τῆς Γ — Αὔειτος |
 αὐεκτος Ψ αὐτὸς ΩΓ — μονονοχιῖς. | μονονοχ'
 ἰκ. Γ — πρὸς Ῥουτ. | πρὸς τὸν Ῥ. Υ — ὄρης | ὄρ-
 γῆς Ω — ἀνεπανάμην | ἀνεπανέμην ΩΥ — θρασυ-
 νόμενος | θρασυνάμενος Υ — ἐφ' οὕτω δικαστοῦ δια-
 κεκίμενον | ἐφ' ὅτον δικαστοῦ διακεκίμενον Ψ
- c. 58. παρὰ τοῦ ἀντοκρ. | περὶ τ. ἀντ. Ψ — μετονομασθή-
 ναι | τὸ μετ. Ψ — τὸ Ἀβώνον | τὸ τοῦ Ἀβ. ΨΥΓ
 — κόψαι | om. ΥΓ — τοῦ Γλαύκωνος | om. τοῦ Ψ —
 θάτερα | θάτερον ΥΓ — Ἀλεξάνδρου... τε | om. Ψ —
 τὴν ἄρπην | τὴν ἀρετὴν Ω — ἐκείνην | ἐκείνου Υ —
 πατρομήτορος | προμήτορος Υ
- c. 59. προειπὼν | προσειπὼν Ψ — περὶ ἑαυτοῦ | περὶ αὐτοῦ
 ΨΓ — οὐδὲ ἐβδ. | οὐτε ἐβδ. Ψ — τέλει | βε (sic βελεῖ)
 Ψ — μέχρι τοῦ β. | om. τοῦ Ψ — ἐφάνη | ἐφωράθη
 ΩΓ — ἐπιβρέχειν | ἐπιβρέχων Ψ — φενάκης | φαι-

- (ras.)νάκης Γ — ἀφρομένης || ἀφρομένος Ψ ἀφρο-
μένης Γ
60. τέλος || τὸ τέλος Ψ — καταστροφή || κατ. ἐγένετο ΩΓ
— τοιοῦτον || τοιοῦτο ΩΥΓ — γενέσθαι ἄξιον || ἄξιον
γεν. ΩΥΓ — συστήσασθαι || συστήναι (ras.) Υ — ἐπὲρ ||
ἐπὶ Ψ — συνωμοτῶν || συνωμοτῶν Ψ — ἐκείνων ||
om. ΩΓ — καὶ γοητ. || om. καὶ Υ — ἀνελθόντων ||
ἐλθόντων Ψ — χορῆ || δεῖ Υ — πολιώδης || πολίτης
ΩΨΥΓ — ὄν || om. ΩΨΓ — οὔτε || ὅς οὔτε ΩΨΓ
— ἀπέπεμψεν || ἔπεμψεν Υ
61. ὄν || ὄν, corr. in ὄν Ψ — ἐγὼ πάντων μάλιστα θαν-
μάσας ἔχω || οὕτω μάλιστα πάντων ἔχω Ψ — ἐπὶ
τε σοφία || διὰ τε σοφίαν Ψ ἐπὶ τε σοφία Γ — τρό-
πον πραοτ. || τρόπον πρ. Ψ — παραδεδοκῶτι || περὶ
ἀδήλον Ψ — γενομένῳ || βουλομένῳ Ψ

LUCIANI DE SALTATIONE.

lectiones codd. Gorlic. A

Marc. 434 Ω

Vatic. 87 Α (Niese)

Vatic. 90 Γ

Paris. 3011 C c. 1—38

Paris. 3673 Ath. c. 1—32

Flor. Laur. 77 Φ (man. antiqua a c. 5) (Vitelli)

Lond. Harlei. 5694 (Muller-Strübing)

collatae cum editione Teubneriana.

1. ΛΥΚΙΝΟΣ || om. Harl. — ὀρχήσεως || ὀρχήσεων ΑΓ
Harl. — πράγματι || παραδείγματι Α
2. ὃ λῶστε || ὄλωσ Α — ὀμιληκῶς || ὀμιληκῶς Γ —
τοῦ περὶ τ. β. || το ex ω m. I(?) Α — κάθηται || κά-
θησαι ΩΓ — ἄσμασιν || om. Α — κρούμασι || κρού-

- μασίν Ath.Harl. — τερετίσμασι || τερετίσμασιν Ath.Harl.
 — ἐπὶ τοιαύτῃ θέα || ἐπὶ τῇ τ. θέα Α — σχολάζεις ||
 σχολάζεις ΩΑΓHarl. — ἠνιάθην || ἠνίσθην Α — τὸ
 ὁμοιον || om. τὸ Α — πεπονθῶς || πεποηκῶς Α — κν-
 κλικῶν || κνκλίων Α, κνκλίων Γ spat. inter ι et ω —
 φαιδροτάτης || σεμνοτάτης Α — ἐναγώνια || ἐναγονία
 εἶναι ΩΓHarl. ἐν ἰωνία εἶναι Α
- c. 3. δεήσει || δεήση Ath. δεήση Harl. — πρὸς δ' οὖν || πρὸς
 δὴ Ω πρὸς αὖ Α — τοῦπιόν || τοῦποιόν Α — ὄρα ||
 α in ras. Harl. — Ἀυδὴ τις || Α. τίς ΑHarl. — ἄν ἐγ-
 κλημα εἶη || om. ἄν ΑΑC — ἐδέησε || ἐδέησεν ΩCHarl.
 — ὀφθαλμῶν || ὀφθαλμοῦ Α — ὄλος || ὄλωσ sic C
- c. 4. τὸ γε παράδειγμα || τὸ τε π. ΑΑ τότε π. Harl. — καὶ
 Σειρήνων || om. καὶ Α — τοῦ λωτοῦ || om. τοῦ Α —
 τοῦπιτίμιον || om. Α τουπιτίμιον Harl. — πεφνέειν ||
 πεφνέναι ΩΑΓ ras. in sec. syll. Harl. — τὸ τέλος ||
 om. τὸ ΩΑ — ὀκνήσαντα || ὀκνήσαντας AC — σοι
 ἐπανελ. || om. σοι ΩΑ — εἰπεῖν καλὸν || καλ. εἰπεῖν
 Α — ρεῖται || κεῖται Α — οὐδὲ αἰσχύνῃ || οὐδ' αἰσχ.
 ΩΑΓHarl. — κατάπτυστα || κατάπτυστας Α
- c. 5. καὶ περὶ ὄρχ. || om. καὶ ΩΑΓAth. — γινομένων || γε-
 νομένων Α — εἰ μὲν γὰρ || om. γὰρ Α — ἐξ ἴσον ||
 ἐξ ἴσης Ω — εἶναι σοι || σοι εἶναι Ω — δόξῃ || δόξει
 Φ η in ras., om. ι subscr. — λοιπὸν || τὸ λοιπὸν Ω
 ΑΓAth.Harl. — βαθεῖ || βαθύ Ath. — τούτῳ τῷ πωγ. ||
 om. τῷ Ω, om. τούτῳ ΑΦ — πολιᾶ τῇ κ. || πολιᾶ
 τῇ κ. Φ (ut saepe adpos. ι, non subscr.) — ὀλε-
 θρίῳ || ὀλέθρῳ ΩΑΓΦAth.Harl. — ἐς οὐδὲν || εἰς οὐδὲν
 ΩΓHarl. — παράσχους || παράσχεις Ath. — ἐαντὸν ||
 σεαντὸν ΑΓΦAth.Harl. — ἐν ἐπιτηδείῳ || ἐπιτήδειον Ω —
 καταλαμβάνων || καταλαμβάνει rec. ras., ante ras. κατα-
 λαμβάνω Φ — ἀκούση || ἀκουσεις Α — ΚΡΑΤ || om. Φ —
 ὄρασιν || ὄραισιν ΑΩΦ ὄραις Α ὄρας Γ — ἄρα || οὕτω Ω
 οὕτως Α — τοιοῦτον || τοιούτον Α τοιούτων ΓAth. —
 ἀπαράτιλος || παράτ. ACath. — τελέως || τελεῖως Ath.
 — νῦν γε || om. Α — καὶ σὲ ἦδη || ἦδη καὶ σὲ Α

6. ἀφήμενος || ἀφ . . . μενος Φ — ἀκοῦσαι μού τι || ἀκοῦσαι μόν τι Ψ — ὡς οὐ τ. || ὡς supraser. Ω — ὡφ. ἐστὶ ὡφ'. ἐστὶν Ω — τὸ γὰρ || τὸ γὰρ καὶ ΨAth.Harl. καὶ τὸ γὰρ Φ — μᾶλλον || ἄν Ω — ΚΡΑΤ || om. Φ — αὐτοῦ || αὐτοῦ ΑΨΦ — καὶ ἄνευ || om. καὶ Ψ — ὥστε || ὥστε καὶ Ath. — ἐθέλεις || ἐθέλοις ΩΓΦAth.Harl.
7. μετ' ὀλίγον || κατ' ὀλίγον ΩΦCATH. — εἶση || εἶση (sic) Φ εἶσει Γ — πρῶτόν γε ἐκείνο || πρ. ἐκείνό γε Ψ — ἢ τοὺς ἐκ. || καὶ τοὺς ἐκ. Ψ — ὀρχήσεως πέρι || ὀρχ. περὶ Α — γοῦν || γοῦν Φ γ' ὄνν Harl. — πλανήτων || πλανητῶν Harl. — αὐτῶν κοινωνία || αὐτῶν ^{⋮⋮⋮⋮⋮⋮}κοινωνία*Φ — πρωτοτόνον || προτόνον ΑC — δείγματα || δείγμα Α — ἐστὶ || ἐστὶ, ν in ras. Φ ἐστὶν ΩΓHarl. — προσθήκης || προσθήκη ΑC — ἀξαναμένη || ἀρξάμένη Φ — ἀποτετελέσθαι || ἀποτετελέσθαι Ω ἀποτελέσθαι Ath. — ποικίλον || ποικίλον Φ
8. δὲ φασὶ || δ. φασιν ΑΓ δὲ φασὶ ΨHarl. — ἐν Κρήτη . . . Κουρήτας || om. ΑΦ — σώστρα || σώ*τρα I m. σώ*στρα Φ — εἰκότως ἄν || om. Ψ — ὁμολογήη || ὁμολογεῖν extr. syll. rec. m. scripta Φ ὁμολογεῖη Ψ — ἐκείνων || αὐτῶν Ω — ἐνόπλιος || ἐνόπλοις Ω ἐνόπ[ι]ος in ras. Φ — οὐχ οἱ ἰδ. || οὐχὶ οἱ ἰδ. Ath.Harl. — γοῦν || γ' οῦν Harl. — προσεῖπε || προσεῖπεν ΦAth.Harl. — πᾶσιν ἐπίσ. || om. πᾶσιν ΩΦAth.Harl. ἅπασιν ΨΓ — γνώριμος || γνώριμος ἅπασιν Ath.Harl. — πως ὥδε τὰ ἔπη || τὰ ἔπη ὥδε πως ΩΨΓΦAth.Harl. — κατέπανσε || κατέπανσε, eras. ν Φ — διεδίδρασκε || διεδίδρασκεν ΩCHarl.
9. ἐγγεγυμνασμένους || ἐγγεγυμνασμένοις ΑC — πεποιημένους || πεποιημένοις ΑC — ἐν τῇ ὀρχ. || ἐπὶ τῇ ὀρχ. Ω — ἀπ' αὐτοῦ || ἀπαντοῦ rec. m. Φ — τῇ ἄλλῃ ἄλλῃ || om. ἄλλῃ ΑC — τοιγαροῦν || τοι γὰρ οὔν Φ — Ἰλιον τέως || Ἰλιόν τε Ω Ἰλιόν τε ὡς Γ Ἰλιον τὲ ὡς pr.(?) Φ — ὀρχ. καθεῖλε || καθεῖλε ὀρχ. Φ — κατέρριψε || ἔρριψε Ψ κατέρριψεν ΓΦ (eras. or)
10. Λακ. μὲν || Λακ. δὲ Ath. δὲ in ras. Harl. — Λακωνι-

- κῆς || Λακεδαιμονικῆς AC — καὶ εὐτακτον || om. καὶ Ω
 — ἐνδίδωσι || ἐνδίδωσιν A, Φ eras. v, ἐνδίδωσιν Harl.
 — τοιγαροῦν || τοὶ γὰρ οὖν ΦA — ἴδοις || εἶδοις Γ —
 νῦν ἔτι || om. νῦν Ω καὶ νῦν ἔτι Ath.Harl., καὶ supra-
 scr. 2 m. — ἀκροχειριζόμενοι || ἀκροχειρησάμενοι A —
 παίσαντες || π. ἀλλήλους ACΩAΓΦ — κατὰ στοῖχον ||
 κατὰ στίχον AC — φίλια || φίλα AΓΦ
- c. 11. ἄδονσαι || ἄ rec. ex ἄ Φ — ἐστι || ἐστίν Harl. — ἄδε-
 ται || ἄδ. rec. ex ἄδεται Φ — καὶ διδασκ. || om. καὶ A
 ΓΦAth.Harl. — κωμάξατε || κωμάσατε AAth.Harl. κω-
 μάσατε Γ — ὀρχήσασθε || ex ai corr. Φ ὀρχήσασθα
 Γ, in ras. Harl. ex ὀρχήσασθε●
- c. 12. ἐστι || ἐστὶ Φ ἐστίν Ath. — κοινῇ || corr. ex κοινῇ Φ
 — παρ' ἕνα || καθ' ἕνα AC — πολέμῳ || πολέμοις A
 — ἀνδρείας || ἀνδρίας AΦ — γυμνοπαιδία || γυμνο-
 ποδία ΩAΓΦCath.Harl.
- c. 13. ἄ δὲ Ὀμηρος || ἄ δὲ Ὀμ. αὐτοῖς A — πεποιήκει ||
 πεποιήκεν Harl. — σοὶ || σοῖ Harl. — ὀρχηστὰς || ὀρη-
 στὰς A — κυβιστητῆρας || κυβιστητῆρας Ω κυβιστη-
 τῆρας Γ κυβιστη[τῆ]ρας Φ τη add. rec. m. — αὐτῇ ||
 om. A — ἐδίνειν || ἐδίνεον ACΩAΓΦAth. — ἐμπού-
 σαντος || ποιήσαντος Ω — γοῦν || γοῦν Φ γ' οὖν Harl.
 — θεώμενον || θεασάμενον AC
- c. 14. τοσοῦτον || οὕτως A — ἐπέδωκε || ἐπέδωκεν ΦHarl. —
 προαγωνιστὰς || πρωταγωνιστὰς A — προορχηστῆρας ||
 προορχηστὰς AC — ἀριστεύσασιν || ἀριστεύουσιν ΩA
 ΓΦAth.Harl. — προῦκρινε || προύκρινε Φ προύκρινεν
 Harl. — ἀνίστασαν || ἀνέστασαν A — φησί || φησὶν Φ
 φασὶ A — ἀπόλις || om. ἄ A — δᾶμος || δῆμος Ω —
 εὐ ὀρχησαμένῳ || εὐορχησαμένῳ I m. Φ
- c. 15. ἔστιν || ἔστι Ath. — τῶν τότε || καὶ τῶν τότε ACΩ —
 ὄργια || ὄργια AΦ
- c. 16. δέ γε || om. γε A — ὑπ' ἀνλῶ || ὑπ' ἀντῶ A ἐν ἀνλῶ
 Ω ὑπανλῶ Φ — κιδάρα || κιδάρι A — ἐξ ἀντῶν ||
 ἐπ' ἀντῶν A — γοῦν || γοῦν Φ — ἄσματα || ἄσματα Φ

- c. 17. ἐπειδὴν || ἐπειδ' ἄν Harl. — ἡγοόμεθα... σπάντες || om.
A — ἡμῶν || om. Ω ἡμῖν Ξ — ἐκεῖνοι || ἐκεῖναι Ξ
— τοῦτό ἐστιν || τοῦτ' ἐστίν ΞΓΦHarl. — καὶ εὐχὴ ||
om. καὶ Φ
- c. 18. δρῶσι || δρῶσιν ΩΓHarl. — ἀφίη || ἀφή ACCΩΦAth.,
Γ supraser. ει — προεικφοβήσειε || προεικφομβήσειε AC
- c. 19. ὀρχηστὴν τινα || ὀρχηστὴν τινὰ Φ — πρὸς τὸ παρα-
δοξότερον || om. τὸ A πρὸς τὸ παραδοξώτερον Γ —
ἴδοις δ' ἄν || ἴδοις τ' ἄν AΞΓΦ — διαλλαττομένους
ὡκέως || ὡκ. διαλ. ΞΓΩΦAth.Harl.
- c. 20. τῷ πολεμικωτάτῳ || τῶν πολεμικωτάτων Ξ — σεμνο-
τάτην τε || om. τε Ξ
- c. 21. Ἰταλιτικῶν || ἰταλικῶν A — τὸν Πρίαπον || οὐ τὸν
Πρ. AΩΞΓ ὅς τ. Πρ. CATH. — ἢ τῶν Ἰδαίων || καὶ τ.
Ἰδ. AC — πεποιμημένων || πεποιμημένον ACCΩΞΓΦAth.
Harl. — μὴ πρότερον || καὶ μὴ πρ. Ath. — τὰ ἐνό-
πλια || τὸ ἐνόπλια ΩΞΓΦ — Ἦρας || Ὠρας A
- c. 22. ἀφ' αὐτῶν || ἀφ' ἑαυτῶν Ξ — ἰ Διόνυσος T. || ὁ Δ. ὅς
T. ACCΩΓΦAth. — Τυρρηνοὺς || Τυρρηνοὺς Ξ — φύλον ||
φίλον Ath. — τοῖς αὐτοῖς || τοῖς αὐτοῦ ΞΦAth. —
θιάσσις || θιάσσοις Ξ
- c. 23. ἐσπονδασμένον || ἐσπονδασμενόν (sic) A — παιδιὰν ||
παιδίαν A παιδειαν ΩΞΓΦAth. — ταύτην μόνην ||
μόνην ταύτην ΩΞΓΦAth.Harl. — ὠνόμασε || ὠνόμασεν
ΩHarl. — πρόσσεστι || προσεστιν Harl. — ὀρχηθμὸς ||
ὀρχησμὸς ΩΓΦAth. ὀρχισμὸς Ξ — ὄν σὺ || om. σὺ
A — ἄλλω || ἄλλω Φ — ὀρχηστὴν τε || ὀρχηστὴν τὲ
Φ — ὡς ἀληθῶς || om. ὡς Ξ — ῥῶδῃ || αἰοιδῇ A ὠδῇ
Φ — τοῦ πολέμου || om. τοῦ AC — κάλλιστα || μά-
λιστα Ω — ἀντιτεθεικέναι || ἀνατεθ. C
- c. 24. ἰδὼν || εἰδὼν Γ
- c. 25. ὁ Σωκράτης... ὀρχηστικὴν || om. I m., sed margini
adser. rec. Φ τοῦτω mutato in τοῦτο — ἀπονέμων ||
πέμων ΩΞΓΦAth.Harl. — καὶ τὰ μ. || om. καὶ Ath.
— ὄκνει || ὄκνει ΓAth.Harl. — σπονδαῖόν τι || σπον-
δαῖον τινα A σπ. τί Φ — εἰς τοσοῦτον || ἐς τοσ. Ξ

- αὐτὴν προαγ. || προαγ. αὐτὴν Ω, om. αὐτὴν Γ αὐτὴν παραγόντας Ath.Harl. — προσείχε || προσείχεν Ω ΓΦHarl.
- c. 26. ὅταν || καὶ ὅτε A — κωμωδίαν || κωμωδίαν Φ — τραγωδίαν || τραγωδίαν Φ — ἐπαινῆς || ἐπαινῆς Φ — τραγικῇ || τραγικῇ AC(?)Φ — κωμωδικῇ || κωμωδικῇ A CΦ — τρίτης || τρίτη ΩAΦAth.Harl. — καὶ ἐν ἀρχῇ || ἐν ἀρχῇ καὶ ΩAΓΦAth.Harl. — καὶ κωμωδίαν || κ. τῆν κ. ΩAΓ — κωμωδίαν || κωμωδίαν Φ — εἰ δοκεῖ || εἰ δοκεῖ vñ A
- c. 27. πρῶτον || πρῶτον AΦHarl. — οἶα || οἶα corr. ex οἶα Φ — ἄρρηθμον || ἄρρηθμον ACΩAΓΦAth.Harl. — ἐποχούμενος || ἐποχ. (ο ex οι) AΦ — προστερονίδια || περιστερονίδια A — ἄρρηθμια || ἄρρηθμια AΩAΦHarl. — ἀνακλῶν || ἀνακαλῶν AC — κατακλῶν, ἐνίοτε || κατακ. ἐνίοτε A — περιάδων || περιάδων Φ — τοῖς ποιηταῖς || om. τοῖς Ω — ἐμέλησε || ἐμέλησεν ΓHarl. — ποτε || om. A — ἐστὶ || ἐστίν Ω — ὄδη || ὄδη Φ — μονωδῆ || μονωδῆ rec. ex ει Φ μονωδεῖ Ath.Harl. — ἐπιλ. αὐτοῦ || ἐπιλ. αὐτοῦ AΦ
- c. 28. αὐ || ἄν AC — γυναικας μιμῆσθαι || μ. γυν. ΩAΓΦAth.Harl. — τραγωδίας λ. κωμωδίας || ut supra sine ε Φ — γοῦν || γοῦν Φ γ' οὔν Harl.
- c. 29. αὐτῇ || αὐτῇ AΦΓΦ — Τιβίων || τιβίων ACΩΦ sed corr. in ει — μαγεῖρων || corr. ex μαγερίων Φ — πρόσωπον αὐτὸ || πρόσωπον αὐτῶ A
- c. 30. οἱ αὐτοὶ || om. οἱ ACΦAΓΦAth.Harl. — κινουμένων || κινούμενον Ω — τὴν ὄδ. || καὶ τ. ὄ. Harl. — ἐπετάραττεν || ἐπετάραττεν AC — αὐτοῖς || αὐτοῦς A ἐπαντοῦς Φ I m., in marg. ἄλλους αὐτοῖς ὑπάδειν
- c. 31. c. 32. εἶναι φημι || φ. εἶναι Ω — εἰς ἕξει. || om. εἰς Φ — πόλις || πόλεις AC — παρ' αὐτοῖς || παρ' αὐτῆς A παρ' αὐτοῖς I m. Φ, παρ' αὐτῆς rec. m.
- c. 33. παμπόλλων || παμπόλων C — τῆς ὀρχήσεως τὰ εἶδη || τὰ τῆς ὀρχ. εἶδη A — ἕφόνον || ἕφόνον A — οἶα ||

- οία I m. Φ — ἐρέθη || ἐρεθη Φ — πολυμαθείας ||
 π. μαθίας Harl. — πολυμαθείας || πολυμαθίας Harl. —
 ὄψιμαθῆ || ἀψιμαθῆ AC
34. τοῦτον || τοῦτο ΩΦ — ἐπεμνήσθην || ἐμνήσθην AC —
 γενικωτέρας || γενικωτάτας Ψ — ἐστι || ἐστιν ΩΦ —
 ἐν αὐτῇ || ἐν αὐτῆ ΑΦ — περιλαβοῦσα || παραλαβοῦσα
 AC — τοσοῦτον || τοσοῦτο ΑΨΓΦ — θεμέλια || θεμέ-
 λιοι ΩΨΓΦ — ὅπερ || ὅσπερ ΩΨΦ ὄσπερ Γ — ἀποτε-
 τέλεσται || ἀποτέλλεται AC, in margine ἀποτετέλεσται
 Α — τοῦτο νῦν || om. νῦν Ψ — θερμαῦστρίζειν || θερ-
 μαντρίζειν Α θερμὰ ὑστρίζειν Φ I m. — τὰλλα || τὰ
 ἄλλα ΩΓΦHarl. τὰλλα Ψ — πολλάκις || om. Ψ —
 σφόδρα καὶ ἡματιηρὰ || om. καὶ ΑΩΨΓΦ — παρῆλι-
 πον || παρῆλιπον Γ — θάτερα || θέατρα Harl.
35. μετρικῆς || γεωμετρικῆς Ω — περιμερίαν || περιουρίαν
 Ψ — αὐτῇ || αὐτῆ ΑΩΨΓ αὐτῆ Φ — καθ' ὅσον || κα-
 θόσον Φ — ταῖταις || αὐταῖς Ψ — μήτε Ἀπελλῆν ||
 μ. τὸν Ἀπ. Ψ
36. Πολύμνιαν || Πολύμνειαν ΩΨ — περιᾶται || περιᾶσθαι
 Ψ — ἐσόμενα || ἐσόμενα Φ — διαλαθεῖν || διαλανθά-
 ρειν ΩΨΓΦHarl. — ὑποθέσεως || ὑποσχέσεως ΨΓΦ
 Harl. — τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ || om. τὸ Ω — ἀκρότατον
 ἐγκώμιον ἂν εἴη || om. ἂν Ω ἀκρότατον ἂν ἐγκώμιον
 εἴη ΨΓΦHarl. — σαφήνειαν || σαφηρίαν Γ
37. χάους || χάρις(?) Ψ — πρώτης || πρώτης Φ — τοῦ
 κόσμου || om. ΩΨ — περιορίσθω || περιορίσθω Harl.
 — πολυμάθεια || πολυμαθία Harl. — γέννησιν || γένε-
 σιν ΨΓΦHarl. — ἐποβολὴν || ἀποβολὴν AC — τὸν τῶν
 τριῶν ἀδελφῶν κληρὸν || τὸν ins. rec. m. Φ, τῶν corr.
 ex τὸν rec. m., ἀδελφῶν corr. ex ἀδελφὸν rec. m. Φ
38. ἀμφοτέρων || ἑκατέρων ΩΨΓΦ ἑκατέρων Harl.
39. ἐπὶ τούτοις || ἐπὶ τούτω Ψ — ἐπ' ἐκείνον || ἐπὶ τοῦ-
 τον Ω ἐπ' ἐκείνην Ψ — ἀνθρωπέιον || ἀνθρωπίνον
 Harl. — περὶ Ἀθ. καὶ ὅσα || om. Ω — Ἀλιρρόθιον ||
 ἄλιρρόθιον Ψ ἄλ*ρόθιον Φ
40. Κελεῦ || Κολεῦ Ψ — περὶ Ὡρ. . . Αἰγέως || om. Α —

- εἰς Πέρσας || εἰς Πέρσας Φ — Πανδίονος || Πανδίονος
 Ψ — ἄ τε || ἄ τὲ Φ — ἔπαθον καὶ ἔπραξαν || ἐπαθ.
 κ. ἐδίδαξαν Ω ἔπραξαν καὶ ἔπαθον Ψ — προτέρα δὲ ||
 om. Α — στρατεία || στρατιὰ ΑΨΓ στρατεία corr. ex
 στρατιὰ Φ — καὶ ταῦτα || om. καὶ Ψ — δειγματος ||
 παραδειγματος Ψ
- c. 41. Μέγαρα || τὰ Μέγαρα ΦHarl. — Σκύλλα || Σκύλα ΑΩ
 ΨΓ οκύλα Harl. — εὐεργέτιν || εὐεργέτην Ω — Λαβ-
 δακιδῶν πάθη || Λαμβδακιδῶν πάθη Α τὰ Λαβδεκιδῶν
 πάθη Φ — Ἀχταίονος || Ἀχταίονος Γ ... ωνος ex
 ονος Φ — ἄπασι || ἄπασιν Φ
- c. 42. τὸν πρὸ αὐτῶν Βελλεροφόντην || πρὸ αὐτῶν τὸν Βελ-
 λεροφόντην Ω πρὸ αὐτῶν τὸν Βελλεροφόντην ΨΓΦ
- c. 43. ἐν αὐταῖς || ἐν αὐτοῖς Ψ — πρὸ αὐτῶν || τὰ πρὸ αὐ-
 τῶν Φ — ὁ φρονρός || om. ὁ Φ — τὸ χροσοῦν ἀρν. ||
 om. τὸ Α — Πελοπίας || Πελοπίας ΑΩΨΓHarl., el in
 gas. Φ — στρατεία || στρατιὰ ΑΨΦ
- c. 44. ἐν Νεμέα || ἐν νεμία Ω ἐν νεμεία Φ — δὲ ἡ Ὑαπύλη ||
 καὶ Ὑψ. Α — γέννησιν || γένεσιν ΩΨΓΦHarl. — προ-
 ηρημένον || προειρημένον ΨΓHarl. — οἰκεία || οἰκεία Ω
 — ἡ Αἰθιοπ. || om. ἡ ΑΩ — ἐγκατέλεξεν || ἐγκατά-
 λεξεν Γ
- c. 45. Λακεδαιμῶν || Λακεδαιμονίων Ψ Λακεδαιμόνων Φ —
 τοιαῦτα || om. Φ — δίσκω || ἰσθμῷ Ψ — κατ' Ἀσκλη-
 πίου ὄργην || καὶ τὴν Ἀσκ. ὄργ. Ψ
- c. 46. δράμα || δράμα Φ — μεμνησθαι δεῖ || μ. δὲ ΑΩΦHarl.
 — καὶ τὰ περὶ || om. καὶ Ψ — Ὀδύσσειος || ὀδυσσειος Φ
 — αἰεῖ || αἰεῖ Ψ — τὰ ἄλλα || τἄλλα Γ — ἡ Αἴαντος ||
 om. ἡ Ψ — ἡ θατέρον || om. ἡ Ψ
- c. 47. καὶ ἡ Ἥλις || καὶ ἡλις Harl. καὶ ἡδεῖς ΩΓΦ, ἡδεῖς om.
 καὶ ἡ Ψ — Μυρτίλον || Μυρτίλον Φ
- c. 48. κατ' Ἀρκαδίαν || κατὰ Ἀρκ. Α — Κ. θηρίωσις || καὶ
 Κ. θ. ἀποθηρίωσις Ψ — καὶ Πανός || om. καὶ ΨΓΦ
- c. 49. ἀφίκη || ἀφίκη Φ ἀφήκη Γ — ἀμφοτέρους || om. Α
- c. 50. κάκει || κακεῖ Φ — κάκει πολλά || πολλά κάκει Ψ —
 Μελέαγρον || Μενίαγρον Α — τὴν Ἀταλάντην || τὸν

- Ἄτ. Φ — δολόν || δολόν Ψ — Ἐχινάδων || ὀχινάδων
 Ω — Ἀλκμείωνος || Ἀλκμαίωνος ΩΨΓΦ ἄλκμαιώνα Harl.
- e. 51. e. 52. ἐτι πλείω || ἐπι πλείω ΩΓHarl. ἐπιπλείω Φ —
 ρέωρ || ρεῶν ΨΓΦ
- e. 53. Λαοδάμειαν || Λαοδαμίαν Γ Λαομέδειαν Φ
- e. 54. κακέϊ || κακά Α — τὰ ἐτι ἀρχαιότερα || om. τὰ ΑΨ —
 και ἡ . . . ἐστίασις || om. και Α — ἐστίασις || ἐστία-
 σις Φ
- e. 55. e. 56. Ἐρυνθείας || ἐρυνθίας (corr. ει) Ω Ἐρυνθίας ΨΓHarl.
- e. 57. τὸν Καινέα || τὸν Κενέα Ψ ^ακένέα (sic) Ω τοῦ κενέα
 Harl.
- e. 58. παρὰ Σελεύκου || om. παρὰ Φ
- e. 59. τοῦ Διός || om. τοῦ Ψ
- e. 60. Ἄιδον || Ἄδον ΨΦ — τραγοδίαν || τραγωδίαν Φ —
 ἐκάστη || ἐκάστη Φ — ἐταιρίαν || ἐταιρίαν ΨΓΦ
 (eras. ε)
- e. 61. ἀφίς ἄδειν || ἄδειν ἀφ. ΩΨΓΦHarl. — προεξευρίσ-
 κειν || προεξευρήσειν Φ
- e. 62. κινήμασι || κινήμασιν Φ — ἀδόμενα || ἀδόμενα Φ —
 σαφηνίαν || σαφηρίαν Γ — συνιέναι || συνιέναι Γ
- e. 63. τοῦ αὐλοῦ || τοῦ αὐτοῦ Α — και τῶν κτύπων || τὸν
 κτύπον om. και Ψ — μηδέν || μηδὲ Ψ — γοητενομέ-
 νων || ων in ras. rec. Φ γοητενομένοις ΛΩΨΓ — προ-
 σωπίω || προσώποι Φ — τερετίσμασι || τερετίσματι Α
 — ὡς φασιν || ὡς φασίν Harl. — ἰδειν || εἰδειν ΨΓ
 — ἐπιδείξασθαι || ἐπιδείξεσθαι ΩΓΦ — και οὕτως
 . . . και ἀντῶ || om. sed marg. adser. Ω — ἐφ' ἑαυτοῦ ||
 ἐφ' ἑαυτῶ Α — Ἄρεος || Ἄρεως Ψ — Ἥφαιστον || Ἥλιον
 Α — σαγηνεύοντα || σαγηνεύοντας Ψ σαγενεύοντα Γ
 — ἐποδεδοικότα δὲ || om. δὲ Α ἐποδεδυκότα Harl. —
 Ἄρη || Ἄρην ΛΨ — γιγνομένοις || γινομένοις Ψ — ταῖς
 χερσὶν αὐταῖς || αὐταῖς χερσὶν Ω
- e. 64. ἐπι δὲ || ἐπι δὲ και Ψ — ἐπι τοῦ αὐτοῦ ὄρχ. || om.
 αὐτοῦ Φ — βασιλικός τις || βασιλικός τις Φ — ὡς
 τὸν Νέρωνα || ἐς τ. Ν. Α — οὕτως || οὕτω ΩΨΓΦ
 Harl. — ἐτύχανε || ἐτύχανε ΩΦHarl. — ἐς τ. οἴκ. ||

- εἰς τ. οἴκ. Α — οἰκείαν || οἰκίαν ΑΩΨΓΦ — ἦν οὖν ||
 ἦν ante ras. Φ — δέωμαι || δέομαι I m. ΦHarl. —
 ἄρα || ἄρα ante r. Φ — καθίκετο αὐτοῦ || αὐτοῦ x Ψ
- c. 65. τὰ αὐτὰ καὶ τ. ῥήτορσιν || om. καὶ Ψ — οἶδε γὰρ ||
 οἶδε γοῦν ΩΨΓ οἶδεν γοῦν Φ — τῷ εἰοικέναι || τὸ
 εἰοικ. ΨΓΦ — ἀπωδά || ἀπὼδά Φ — καὶ τὸ ἐξ. || om.
 καὶ τὸ Ψ
- c. 66. γοῦν || γοῦν Φ semper — ῥῆσιν || ῥῆσιν Α — ὀρχη-
 σόμενοι || ὀρχησάμενοι Α — ὁ αὐτὸς || om. ὁ ΑΩΨΦ
 — ὑποκρινεῖται || ὑποκρίνεται ΑΩΨΓΦ — ὧ βέλτιστε,
 ἔφη, || ἔφη ὧ β. ΩΨΓΦHarl. — τὰς ψυχὰς || om. τὰς Ψ
- c. 67. ἴχων || ἔχων ΑΨΦ — πράγμασι || πράγμασιν Harl. —
 σνροικεῖον || σνροικεῖν ΑΩΨΓHarl. — ἑαυτὸν || ἑαυτὸ
 Α — ὑποκρινεῖσθαι || ὑποκρίνεσθαι Α — ἄλλον ...
 μεμετρημένως || om. sed marg. adser. Ω — μεμνηός ||
 μεμνηός Φ — Δῖγισθος || αἴγυπτος Φ — ταῦτα πάντα ||
 π. τ. ΨΓΦHarl. — ἐστὶ || ἐστίν Harl.
- c. 68. μελωδία || μελωδία Φ — ξυλλαβόν || συλλαβόν Ψ
 ΦHarl.
- c. 69. ἐνέργειαν, Huc usque antiqua manus codicis
 Laurent. 77 (Φ) — Λεσβῶναξ || Λεσβώναξ Γ —
 Μυτιληναῖος || Μιτυληναῖος ΨHarl. — χειροσόφος ||
 χειρισόφος ΨΓHarl. — τὰ αὐτοῦ π. || τὰ αὐτοῦ π.
 Ψ — ἀπεστέρηκεν || ἀπεστέρησεν Ψ
- c. 70. καλῶς || καλὸς Ψ — δείκνυσι || δείκνυσιν ΩΓHarl. —
 ἐπιδεικνύηται || ἐπιδείκνυται ΑΩΨΓ — γε ἐν || γ' ἐν Α
 — αἰσθήσει || αἰσθήσει Α — ἡ ἀφή || ἡαφή Harl.
 — κατέσπαρται || παρέσπαρται ΩΨΓHarl. — τὸ τοῦ
 Ἄριστ. || τοῦτο Ἄρ. Α — τάγαθοῦ || τάγαθὸν Ψ —
 ὀρχηστικῶν || ὀρχηστῶν Α — καὶ αὕτη || om. καὶ Α
- c. 71. ἐπιτηδευμάτων || ἐπειτηδευμάτων Α — τῶν μὲν || τῶν
 om. sed supraser. Ω — μόνη ἢ ὀρχησις || om. ἢ ΑΓ
 Harl., om. μόνη Ψ — πολὺ τε || πόλυ τε ὄν Α — γίγνε-
 ται || γίνεται ΑΨ — ἡδίων ὄρῶν || ὄρ. ἡδ. ΩΨΓ —
 κόνει || κόνι corr. in ει Ω κόνι Harl. — σύντονον ||
 om. Α σύντομον Ψ — καὶ ὑπτιασμοῖς || om. καὶ Ψ —

- ὀρώσι || ὀρώσιν ΓHarl. — διδάσκον || διδάσκων Α — σώμασι || σώμασιν ΩΓHarl.
72. τέρπονσα δὲ || τ. δὲ καὶ Α — ὀφθαλμῶν || ὀφθαλμοῦ Ξ — εἴτ' οὖν || εἰ γοῦν ΑΩΞΓHarl. — ποῦ ἂν || ποῖαν ἂν Α — ἢ ποῖον . . . σφρίγγος τὸ || om. Α — παρέσταν || πρόσεστιν Ω — γενήσῃ || γενήσει Γ γενήσῃ^η Harl. m. 2. — ὄρᾱς || ὄρᾱς μὲν ΞΓHarl. — μισοῦν || μισοῦντα Ξ — γιγνόμενα || γινόμενα Α
73. καὶ Ἡρακλέους || om. καὶ Ξ — δεικνύοι || δεικνύει Α
74. ξυνετόν || συνετόν Ξ — ἔτι δὲ καὶ || om. δὲ Α, om. καὶ ΞΓ — κριτικόν τε || κριτικόν ποτε Ξ — ἐλεγκτικόν || ἐλεκτικόν Ξ
75. ναννώδης || νανώδης ΑΩΓ να in ras. Harl. μανώδης Ξ — ἐς ὑπερβολήν || εἰς ὑπ. Ω
76. τὰ τοιαῦτα || τὰς τοιαῦτα Ξ — γιγνομένων || γινομένων Α — ἀνεβόησαν || ἐβόησαν Ξ — Σὺ Ἄστ. || ὡς Ἄστ. ΑΩΞΓHarl. — πιμελοῦς || ἐπιμελοῦς Α — ἔφασαν || ἔφασαν Ω — πεφείσθαι || φεῖσαι ΩΓ φεῖσθαι Ξ Harl. — ἐπεμνήσθην || ἐπεμνήσθην ΩHarl. — ἰδῆς || ἰδοῖς Α εἰδῆς ΞHarl. — σπουδὴν ἐποιήσαντο || ἐπ. σπουδὴν Ξ — ὡς καὶ ρ. || om. καὶ ΞΓ, om. ὡς Harl.
77. λυγίζεσθαι τε || λυγίζ. ποτε Ξ — δέοι || δέει Α
78. καὶ τῶν Ἑρμ. || om. καὶ Α — ἐναγωνίον . . . Πολυδ. καὶ || om. sed marg. adser. Ω
79. ὥστε ἂν || ὥστ' ἂν Ω — γιγνόμενα || γινόμενα Α — ὀρώντων || ἐρώντων Ξ — τὸ δακρύειν || τὸ καὶ δακρύειν Ξ τῷ καὶ δακ. Harl. — ὀπόταν || ὀπότε Ξ ὀπότ' ἂν Harl. — φαίνεται || φαίνητε Ξ — μάλιστα || om. Ξ — ἐν Πόντῳ || om. ἐν Ξ — τοὺς ἐκεῖ || om. τοὺς Ξ — τῶν ἄλλων || om. Harl. — μᾶλλον ἢπερ || μᾶλλον περ ἢ ΑΩΞΓ μᾶλ. περ Harl. — λειτουργίας || λειτουργείας Α
80. τὰς ἀρετὰς || om. τὰς Α — ἅπαντας || πάντας Ξ — δεινὰς || τινὰς Ξ — καὶ τ. θ. || om. καὶ ΞHarl. — τὰς θνήσκοντων || om. τὰς ΑΩ — παρηγμένος || παρηγμένους Α

- Σεμέλην || σελεύκην A — τῷ κεραντῷ || om. τῷ Ω
 ἀντῆ || ἀντήν Harl. — εἶκαζε || εἶκαζεν ΩΓ Harl. —
 αὐτό || αὐτῷ A — μισητέον || μωμητέον A — ἀλλὰ ||
 ἀλλ' αὐ A — εἰσίν || εἰς τοῖς A — ἀμαθεῖς || ἀκαθεῖς A
- c. 81. βλως || ὄμωσ A — αὐτό || om. Ω — αὐτῷ || om. A
 — ἐλλιπές . . . παιδείαν || om. A — ἐλλιπές || ἐλλιπές
 Γ(?) Harl. — κεκραμένον || κεκρατημένον A — τὰ αὐτοῦ ||
 τὰ αὐτοῦ A — τῶν ὀρώντων || om. A — τῷ ὀρχηστῇ ||
 om. τῷ AΩΓ τῷ suprascr. m. 1 Harl. — βλέπη || βλέ-
 πει — πάσχειν || πάσχει A — εἶωθε || εἶωθεν ΩΓ Harl.
 — αὐτοὺς γνωρ. || αὐτοὺς γν. A — ἐκείνης || om. A
 AΓ — αὐτοῖς || om. Ω — περιγίγνεται || περιγίνεται
 A Harl.
- c. 82. γίγνεται || γίνεται AA — δέοι || δέει A
- c. 83. μέμνημαι ἰδὼν || ἰδὼν μ. A — τὰ ἄλλα || τὰλλα Ω —
 ἢ τι || εἴ τι AΩ — ἐξοκείλαντα || ἐξωκείλαντα A
 — μαινέσθαι αὐτὸς || μαιν. αὐτὸν A — τῶν . . . ἐνός
 δὲ || om. Ω — Ὀδυσσέως || Ὀδυσέως Harl. — καὶ ἐπὶ
 τῇ νίκη μέγα φρονοῦντος || μέγα φ. ἐπὶ τ. ν., om.
 καὶ A — ἀπεδέξατο || ὑπεδέξατο A — ἀπολώλει ||
 ἀπόλωλει AΓ — Ὀδυσσεὺς || Ὀδυσεὺς Harl. — γιγνο-
 μένοις || γινομένοις A Harl. — ἀλλ' ὀρχηστοῦ || ἀλλὰ
 ὀρχ. AA — ἄλλο || ἀλλὰ AΩAΓ — μακροῦ || καὶ μακροῦ
 Ω — ἐπραξε || ἐπραξεν ΩΓ — δεδιότων || δεδειότων Γ
 — μαστιγώση || μαστιγώσει Γ
- c. 84. ἐπὶ μαρία || ἐπὶ μαρίαν A — στασιωτῶν || στασιω-
 τῶν AΩA στασιωτῶν Harl. — αὐτὸν || αὐτοῦ AΩAΓ
 — οὕτως κοσμ. || οὕτω κ. AΓ
- c. 85. αὐτά || ταῦτα A — οὐδὲν || οὐδέ A — θελχθήσῃ ||
 θελχθήσει Γ — ὄπερ γὰρ || om. γὰρ AΩ — ἐθέλει ||
 ἐθέλη Γ — ἐγείρει || ἀγείρει A — καὶ τὰ ὦτα || om.
 καὶ AA — καὶ μέμνησο || Λυκίνοσ: καὶ μεμν. A —
 ἐπειδὴν || ἐπειδ' ἂν Harl. — καὶ ἐμοὶ || καίμοι AΩΓ Harl.
 — σεαντῷ || σαντῷ AΓ — ἐπανίης || ἐπανίους ΩAΓ Harl.

LUCIANI LEXIPHANES.

*Lectiones codicis Gorlicensis A**Marciani* 434 Ω Codicis pars prior.*Vaticani* 90 Γ (Fol. 202 membran.)*Lond. Harl.* 5694 (Müller-Strübing)*collatae cum editione Teubneriana.*

- a. 1. ΑΦΚΙΝΟΣ | pro nomine sig. : semper Harl. — *αίχμων* | *αίχμων* A — *κρυφελόβυστα* | β in ras. Harl. — *αὐτῷ* | *αὐτῷ* Γ — *ἔδοξας* | *δοκεῖς* Ω — *ἀνόητον* *ἂν ἦν* | om. *ἂν* Ω — *ἀπολειπομένη* | *ἀπολειπομένη* A — *κατάβαλε* | *κατάβαλλε* A — *ἔμοιγε* | *ἔμοιγε* Harl. — *Κύφελος* | *κρυφελίς* Ω — *ὡσί* | *ὡσάν* Γ — *εἰ* | *εἴτε* A — *τέ* | *γε* (?) ΩΓ *γέ* Harl.
- a. 2. *Λυκίω* | *Λυκίω* ΓHarl. — *ἔστι* | *ἔστιν* Γ — *εἰλην* | *εἰλην* Ω — *λουσαμένους* | *λουσάμενος* A — *στλεγγίδα* | *στλεγγίδα* (?) Ω — *ἐγγυθήκη* | *ἐγγυοθήκη* ΑΩΓHarl. — *ὦ* | *suprascr.* Ω — *δ' ἐγώ* | *δὲ ἐγώ* Harl. — *τράμην* | *τράμην* A — *ὄχηθεις* | *ὄχθηθεις* Γ — *ἀστραβηλέτης* | *ἀστραβηλάτη* Ω *ἀστραβηλώτης* A — *ἐπέσπιρχεν* | ΩΓ — *ἀσκολιάζων* | ω in ras. Harl. — *τὴν θειρινήν* ... *κατασκευάζοντας* | om. A — *φάδην* | om. ι Γ — *ἀναχοῦσι* | *ἀναχοῦσιν* ΓHarl. — *ἐρώματα* | *ἐρώματα* ΑΩ Harl. — *ὄνορύξας* | *ἐνορύξας* Harl. — *κέρχης* | *κέρχης* A — *λειμώνες* | ι in ras. Γ — *αὐτοποδητὶ* | *αὐτοποδητὶ* A — *ὄρρον* | *ὄρρον* A — *ἀπολοῦμενος* | *ἀπολουσάμενος* A
- c. 3. *ἀποθρίξομαι* | *ἀποθρίξομαι* Harl. — *εὐ πρὸς* | *ἐπὶ τὸς* ΑΩΓ — *γρυμιοπόλυ* | *γρυμαιοπόλυ* ΑΩHarl, Γ (om. ι) — *γέλη* | *σέλη* ΑΩΓ — *γίτια* | *γήτια* ΓHarl. — *φύσας* | *φύσας* ΑΓHarl. — *οἴβον* | *οἴμον* = *οἴβον* ΩΓ — *ἐγὼ δέ* | *δέ* om. Ω — *Ὀνομακρίτω* | *sine* ι Γ — *ἀγρόνδε* | *ἀγρόν γε* ΩΓHarl. — *φῆσθε* | *ὠῆσθε* Γ *οἴσθε*

- A — λαταγεῖν || λατταγεῖν A — κοττάβους || κοτάβ. in ras. Harl. — κάρδοπον || κάρδοπον A — σμῆν ὄς | σμῆνος Γ
- c. 4. ἐγὼ τε καὶ Ὁ. || ἐγὼ δὲ κ. Ὁ. AΩΓ — τὴν πόλον || om. τὴν Ω — ἀπολουσόμεθα || ἀπολουσόμεθα ΓHarl. — σκαρδαμνκτῶ || σκαρδαμνττω (?) Γ σκαρδαμνττω Harl. — φαρμακᾶ || φαρμακᾶ (?) Ω φάρμακα, ι adscr. m. 2 Harl. — λημαλέους || τι λημαλ. Γ — μηκέτι || μηκέτι τι Harl.
- c. 5. ἀπήειμεν || ἀπήειμεν Γ — ἀροχειρισμῶ || ἀροχειρισμῶ AΩΓHarl. — τραχηλισμῶ || τραχηλισμῶ AΩΓ — ὀρθονπάλη || ... πάλη, ι 2 m. Harl. — καταιονηθέντες || κατειονηθέντες Γ κατειονηθέντες Harl. — ἐξήειμεν || ἐξείημεν Γ — περιένειον || παρένειον AΩΓHarl. — ὀδοντωτῆ || ὀδοντοτῆ A — ξύστρα || ζύστρα Γ — κήπιον || κηπίον Harl. m. 2 — νῆστιν || νηστειν Γ νῆστιν m. 2 in ras. — ῥαφανίδας || ραφανίδας AΓ — ἐμυστίλατο || ἐμυστίλλατο Ω ἐμυστίλλατο A — ἦσθιε || ἦσθιεν ΩHarl.
- c. 6. πολλὰ καὶ ποικίλα || πολλαὶ καὶ ποικιλᾶι Γ — δίχηλα || δίχηλαι Γ — ἕια || ἕια Γ — σχελίδες || σχελίδαις Γ — ἦτριαία || ἦτρια Γ ἦτρία Harl. — καρνκῆαι || καρνκῆαι Γ — καὶ θρυμ. || om. καὶ A — θροῖα καὶ μελιτοῦτται || θροιακαὶ μελ. Γ μελιτονται in ras. m. 2 Harl. — ὄστρακόρινα || ὄστραράκινα Harl. — κωπαῖδες || κώπαδες Γ — ἀπωδὸς || om. ι Γ — οῖν || ὄιν A ὄιν Harl. — κωλῆν || κωλήν A — σιφαῖοι || σῆφαῖοι A — ἔτι || ἔστιν Harl.
- c. 7. δελφινίδος || δελφινιδος in ras. Harl. — τρυηλῖς || τρυηλῆς A τρυηλεις Γ — μεντοροργῆς || μεντοροργῆς A μεντορούργης Γ — εὐλαβῆ || εὐλάβην A εὐλαβῆς Γ — ἔχονσα || ἔχοντα A ἔχων ΩΓHarl. — γηγενηῆ || γηγενει Γ — ἰμενόστρακα || ἰμενοστρα καὶ Γ — μεστὸν ἦν || om. ἦν Ω — κυλικεῖον || κυλίκιον ΩHarl.
- c. 8. εἰσεκνύκῃσι τις || εἰσεκνύκισε Ω εἰσεκνύκῃσι Harl. — ἀναρριχσάμενος || ἀναρριχσάμενος Γ suprascr. ρ m. 2 Harl. — ante ἐπιφ. interstitium 5 vel 6 litterarum, fort.

- ras. Harl. (Strübing) — *ἐπαιζεν* || *ἐπαιζε* Γ — *ἐρρικροῦτο* || *ἐρικροῦτο* Α
9. *εἰσεκόμασαν* || *εἰσεκόμασεν* Ω — *ὠτοκάταξις* || *ὠοκάταξις* Ω — *ἦκοιεν* || *ἦκοιμεν* Α — *λήρον* || *λειρόν* Ω — *πίδας* || *παῖδας* Γ — *θυγατρί* || *θυτρί* (sic) Α — *ὡς ὑδρονομεῖσθαι* || *πρὸς ὑδρονομεῖσθαι* Γ — *ὅτι* || om. Α — *ἔστι* || *ἔστιν* ΓHarl. — *εὐήτρια* || *εὐήτριαι* Γ
10. *δαδούχῳ* || *δαδούχῳ* Γ — *ὠσιαθ.* || *ὠσιαθ.* Harl. — *ὄνομαστοὶ* || *ὄνομαστοὶ* Γ — *ἐκάλει* . . . *τοῦνομα* || om. ΑΩΓHarl. — *Δειρίαν.* || Δ. *ἐκάλει δ' οὖν με τοῦνομα* ΑΩΓHarl. — *ἐγκαψικίδαλος* || *ἐγκαμψηκληδαλος* ΩΓ *ἐγκαψικήδαλος* Harl. — *αὐτοληκίδων* || *αὐτοληκίδων* Α — *ἀμηγέπη* || *ἀμηγεπη*, ι 2 m. Harl. — *ῶχετο* || sine ι Γ — *σανλούμενος* || *αὐλούμενος* ΩΓHarl. — *περιδέριον* || *περιδέριον* Α *περιδερον* Γ — *ποδοκάκαις* || *ποδοκάκαις* Γ — *ποδοστράβαις* || *πεδοστράβαις* Ω *παιδοστράβαις* ΓHarl. — *ἐν δεσμοῖς* || *ἐν δεσμοῖς* Γ — *ὑπέκβδνλλε* || *ὑπέκβδνλλεν* Γ
11. *ἀχροκνεφῆς* || *ἀχροκναφῆς* Ω — *τὸν ἐστῶτα* || om. τὸν Ω — *πίττων* || *πιττῶν* ΑΓ *πίττων* Harl. — *διετέλεσεν* || *διετέλεσα* ΑΩΓHarl. — *ἐφ' ὄτω* || *ἐφ' ὄτω* Γ — *θεοεχθρία* || in ras. Harl. *θεὸς ἐχθρία* Γ — *ἀπηγγόρισα* || *ἀπηγγόρησα* ΓΩHarl. — *ἐπινύσσω* || *ἐπινύσιον* Α *ἐπινύσσω* Γ *ἐπινύσσω* Harl. — *μή πε* || *μήμη* Γ — *διεπίσα* || *διέσα* Ω
12. *φῆς* || *φῆης* (?) Harl. — *Δίωνα* || *δίων* Γ *δίονα* Harl. — *σχειοστρώκταν* || *σχειοτόργαν* Γ *σχειοστρώκταν* Α — *πειώδη* || *παιώδη* ΑΩΓHarl. — *Βινητιῶν* || *μιν ἐὼν* ΑΩ *μινεῶν* i. e. *βινεῶν* Γ *βινεῶν* Harl. — *ληκαλέος* || *λεκαλέος* Ω *λεκαλέος* ΑΓ — *Σκοπάδειον* || *σκοπαδῖον* Α *ἐσκοπάδιον* Γ *σκοπάδιον* Harl. — *ἐπένευσε* || *ἐπένευσεν* Γ
13. *Πίνωμεν* || *πίνομεν* ΩΓHarl. — *παρηβηκότος* || *παρηβηκότες* Α — *τροφαλίδας* τ. || *τροφαλίδας* Α *τροῦ τροφαλίδας* Γ *τροῦ τροφαλίδας* Harl. Ω — *σφραγῖσι* || *σφραγῖσιν* Γ — *θριπηδεστάτοις* || *θριπιδέστοις* (?) Ω

θρειπηδέστοις Γ θρειπηδεστέροις Harl. — ἐλαίας || ἐλάας
Ω — κροβυλώδη || κροβυλώδη Γ — κερηβαρεῖν ||
καραιβαρεῖν ΩΓHarl.

- c. 14. συννθλήσομεν οἶα || συννθλήσομαι μοι Γ συννθλήσο-
μενοι ΑΩ συννθλησόμενοι, om. οἶα καὶ? Harl. — ἄπτα
ἐόθαμεν || ἄπτ' ἐωθ. ΩΓ ἄπτεα(?) θαμεν Harl. — ἐνοι-
ροφλέειν || ἐνοιροφλέειν Γ — ἄκρον || ἄκρων ΑΩΓ —
λάλης || λάλος(?) Α — γίγνεται || γίνεταί Ω — ἦδιον
ἂν ἀκούοιμι || om. ἂν ΑΩΓHarl. — χειροσόφων || χειρι-
σόφων Α
- c. 15. λογῆ || λογαί Γ λογᾶ, ι adscr. m. 2 Harl. — δὴ ἀνη-
γόμην || λαν ἠγόμην Γ — σὺ || σοι Γ — εἰργάσω με ||
εἰργάσομαι(?) ΑΓ — ἐμπεπνευματωμένον || ἐμπνευμα-
τουμένον Α — εὐφοροῦσάν τε || ἐμφοροῦσάντε Α —
σιδηρᾶς || σιδηρᾶς Α — ἀναχαιτίζοι || ἀναχοιτίζει Α —
Ὅμηρον || μήρον Α
- c. 16. ἐπειδὴ δὲ || om. δὲ Α — μελαγχολῶντα || μελαγχο-
λοῦντα(?) Ω
- c. 17. ὀπόσφω || om. ι Γ — ἱαμβεῖον || ἱάμβειν Α ἱαμβιον Γ
— ὄλοιο || ὄλοις Γ — ὄς τάληθῆς || ὄστ' ἀληθῆς ΑΓ
- c. 18. ὄρω τὸν ἱατρ. || ὄρω τῆ ἱατρ. (sic) Α — ξένῃ || ξενω
ΑΓ ξενφ Harl. — τῷ τρόπῳ || τῶν τρόπων Γ
- c. 19. ὀλισθογνωμονεῖν || ὀλισθογνωμῆν Ω — σιωπῆν || om.
Harl. — γοῦν || οῦν Ω γ' οῦν Harl. — ῥιναυλήσειν ||
ῥιναυστήσειν ΑΩ ῥειναυστήσειν Γ(?) — ἐταῖριον ||
ἐταῖρον Γ — ἀνηρ. ἐστι || ἀν. ἐστιν ΩΓHarl.
- c. 20. τί δὲ || τί δαί Harl. — ἄ φθ. || οἶα φθ. ΩΓ — εἴ τις ||
εἴ τι ΑΩΓ — ξενίζοι || ξενίζει Α — παρακόπτοι || παρα-
κόπτει Α — χολωτῶν || χολώντων Γ — ἀπῆειν || om.
ι Γ — πῖθι || πῖθι Α — πείσθητι || πῖσθητι Γ — καὶ
πῖθι || om. Α — ἔση || ἔσει Γ — δράσετε || δράσεται Γ
δρασεταί(?) Harl. — σὺ τε || σύγε(?) ΓHarl. — πῶμα ||
πῶμα ΑΓHarl. — γένοιτό μοι || γένοιτο τό μοι sic Α
γέννηται μοι ΩΓHarl. — τὸ πῶμα || τὸ πόμα ΑΩΓ —
ἐγγαστρίμυθόν τινα || ἐγγαστρί. μυθόν τινα Α ἐγγα-
στρίμυθόν τινα Γ ἐγγαστρίμυθόν τ. (μ = β) Ω

21. ἄρξει || ἄρξεις Γ — βαβαί || βαβαί ΑΓ — ἐξελήλυθε || ἐξελήλυθεν ΓHarl. — κᾶτα || κατα Γ κᾶτα (?) Harl. — ἀμηγέπη || ἀμηγιέπη Harl. — κάθεις || καὶ κάθεις ΩΓ — φάρυγγα || κάρυγγα Α — σκορδινᾶσθαι || σκορδίνασθαι Α σκορδείνασθαι ΓHarl. — πολλὰ ἔτι || πολλὰ ἔτη Ω — εἶ τι || ἔτι ΑΩΓ
22. ἐγγεγυμνασμένος || ἐγγυμνασάμενος ΩΓHarl. — ἔση || ἔσει Γ — κνανῶ || om. ι Γ
23. ποιῆς || om. ι Γ — καταγελασθήση || καταγελασθήσει Γ — ἔση || ἔσει Γ — βαρβάρων || βάρβαρον ΓHarl. — ἐν τοῖς σαφεστάτοις || om. Α — ὀλίγον || πρὸ ὀλίγον Α — ἀνεμῶναι || ε in ras. m. 2 Harl. — ἀπολέλειψο || ἀπέλειψο ΩΓ
24. ἔση || ἔσει Γ — σνοφαντῆς || om. ι Γ — ῥήμασι || ῥήμασιν ΓHarl. — ἐρῆς || om. ι Γ — οὐθῆς || om. ι Γ — καὶ ζ. ἡγῆ || καὶ supraser. r. m. Ω — ἡγῆ || ἡγεί Γ — προῆν || om. ι Γ — τὸν θυμάλωπα || τ. οὐμήλωπα Ω τ. οὐμάλωπα Γ τονομάλωπα sic Harl. — οἱ πεκαιδευμένοι δὲ || οἱ δὲ π. Ω — ἀμφοτέροις || ἐμφοτέροις Α
25. τὸ δὲ πάντων καταγελαστότατον ἐκεῖνό ἐστιν || ἐγέλων δὲ τὸ πάντων καταγελαστότατον Α — ἀγνοήσειεν ἄν || om. ἄν ΩΓHarl. — δῦναι || δύναι Α — καλοῦσι || καλοῦσιν ΓHarl. — ἀπαντώμενος || ἀπαντόμενος ΓHarl. — κατάγλωττα || κατὰ γλώτταν ΑΩΓHarl. — Δωσιάδα || Δωσιάδος Α — ἔτι || om. Α — ζηλώσης . . . μεταμάθης || om. ι Γ — ἔση || ἔσει Γ — κατολισθῶν || κατολισθῶν Α — αἰτιάση || αἰτιάσει Γ — ξυνῆς || om. ι Γ

LUCIANI EUNUCHUS.

Lectiones cod. Marc. 434 Ω (pars prior N. 46)

Vatic. 87 ℥

Vat. 90 Γ

collatae cum editione Teubneriana.

In Cod. Gorl. A non est hic dialogus.

- c. 1. πόθεν, ὦ Ανκ., ἢ τί γελῶν ἡμῖν ἀφίξαι; || πόθεν ἡμῖν Ανκ. ἢ τί γελῶν ἀφίξαι; Ω, πόθεν, ὦ Α., φαιδρός ἢ τί γελ. ἡμῖν ἀφίξαι; ℥ — ὅτῳ || om. ι Γ — οἷα δίκην || οἷα δίκην Ω (ι in hoc dialogo fere semper deest, cum in hac priore cod. parte soleat addi) — δικαζομένη || om. ι Γ — δικάζεσθαι πρὸς ἀλλήλους || π. ἀλλ. δικ. ℥
- c. 2. διεφέροντο || διεφέρονται ℥ — συνειστίχει || συνειστίχει (ε in ras.) ℥ — ἠδέσθη || om. ι ℥ (in hoc codice non est ι neque adscr. neque subscr.) — τὸ κεινηκὸς || om. τὸ Ω
- c. 3. Ἐπικουρείοις || ...ίοις Γ — ἱερῆιον || ἱερεῖον Ω℥Γ — ἐφ' ὅτῳ || ἐφοτῶ Γ — ἀποθανεῖν || τετελευτηκέναι ℥ — ἢ τὸ ὥς τὸ ℥Γ — καὶ ἱερῶν || om. καὶ ℥ — ἐστὶ || ἐστὶν Γ — τρίτον τι || om. τι ℥ — καὶ τοῦτο || om. καὶ ℥
- c. 4. δύο δὲ μ. ἦσαν || om. ἦσαν ℥ — Διοκλ. τε || om. τε ℥ — τοῦ Ἀριστοτέλους || τῶν Ἀριστ. ℥Γ
- c. 5. τὰ αὐτοῦ || τὰ αὐτοῦ ℥Γ — Βαγῶας || Βαγῶας Γ — τὰ πλείω || τὸν πλείω ℥ — πλ. γε || om. γε ℥
- c. 6. ἐν τούτῳ || ἐπὶ τούτῳ ℥ — ἦδη || om. ℥ — ἱερῶν αὐτῶν || om. αὐτῶν ℥ — περιφραντηρίων || περιφραντ., altera ρ suprascr. Γ — εἶναι || om. ℥ — καὶ τερατώδεις || om. ℥ — ἐτόλμησε || ἐτόλμησεν Γ
- c. 7. δίκαια || δίκαιον ℥ — ποιεῖν ἔφη || ἔφη ποιεῖν ℥ — εἰ περιῆν || εἴπερ ἦν ℥ — εἶρξεν || εἶρξαι Γ — εἰρημένους || εἰρημένους ℥

8. ἐτύχασεν ὄν || om. ὄν A ἐτυγχ. εἶναι Γ — παρελ-
θῶν || παραγγέλλον AB — δεῖν || om. A — ἀμφί-
βολόν τι ζῶον || om. τι A — ἀ μήτε || καὶ μήτε Γ
9. γίνεσθαι || γίνεσθαι A — κατὰ ταῦτά || καὶ κ. τ. A
— καὶ τι || καίτοι Γ — ὁ Βαγώας || om. A — ἐνού-
χος τοῖς νέοις || τοῖς νέοις ἐν. AB — ᾤετο || om. ι Γ
10. ἐρόμενος || ἐράμενος A — παλινοδῆσαι || om. ι Γ
11. καὶ ψυχρῶ || om. καὶ A — ᾤετο || om. ι Γ — αἰτῶ ||
αὐτῶ AB — τί ἐγένετο || τί καὶ ἐγένετο A
12. εἰ δύναται || εἰ δύναται Γ — ὀπνίειν || ὀπύειν AB(?)
— ἐς τὴν Ἰταλ. || εἰς τ. Ἰτ. A
13. ἄτερος μὲν || ἄτερος μὲν ὡς λέγεται A — ὡς φασὶ ||
om. A — αὐτῶ || αὐτῷ A — Βαγῶα || Βαγῶια Γ —
ἐπιδείξῃ || om. ι Γ — χείρων || χείρον A — χείρων
ἔστι || χ. ἔστιν Γ

LUCIANI DE ASTROLOGIA.

Lectiones cod. Marciani 434 Ω

Vaticani 87 A

Vatic. 90 Γ

Palat. 73 Pal.

Lond. Harl. 5694 (Müller-Strübing)

collatae cum editione Teubneriana.

In codice Gorlic. A non est hic liber.

1. οὐρανοῦ || ἀστρολογίης A — αὐτέων || αὐτῶν ΩABHarl.
— αἰτέων || αὐτοῦ ΩABPal.Harl. — μαντηίης || μαν-
τείης ΩABPal.Harl. — ἀληθειίης || ἀληθείης ΩABPal.Harl.
— ὁ δὲ || ὁ in ras. m. 2 Harl. — οὐχ ἔποθ. || οὐχ
ἔπ. A — μέμφομαι || μέμφεται A — ἐπασχίονσαι || ἐπα-
σχέονσαι Harl. — ἔωντέων || ἔωντέον Pal. — δ' ἀστρολ. ||

δὲ ἀστρ. ἈPal. — οὔτε ἐπ. || οὐτ' ἐπ. Ω — ἐπασκέουσι || ἐπασκέουσιν ΩHarl.

- c. 2. καὶ || om. ΩἈΓ — ἡ μὲν σοφίη || ἡ μὲν ὄν(?) σοφίη Ἀ — ἀπίκετο || ἀφίκετο ΩἈΓPal.Harl. — ἀρχαίων || ἀρχαῖον Ἀ — ἀμαθίη ῥαθυμίη μωσοπονίη || om. ι in Ω — εὐτ' ἄν || ἐπὶ Ἀ — ἐπικυρέωσι || ἐπικυρέουσιν Γ — μαρτυρομένοισι || . . μένοις ΩHarl., om. syll. σι ἈΓPal. — κατηγορούσι || κατηγορούσιν Harl. κατηγοροῦσι Ω κατηγοροῦσιν Γ — μισέουσιν || μισέουσι Ἀ — δοκίει || δοκίειν Harl. — οὔτε γὰρ || οὐδὲ γὰρ ΩἈΓPal.Harl. — ἀιδρίη || ἀιδρείη ΩἈΓPal.Harl. — ἀδικίη || ἀδικίη Γ — οὔτε ἀνλ. || οὐδὲ ἀνλ. ΩἈPal.Harl. — τεχνῶν || τεχνῶν ΩἈΓPal.Harl.
- c. 3. ὄν || οὐν ΩἈΓPal. — τᾶλλα || τᾶλλα ἈΓ — σφέας || σφαίας Pal. — οἰκήσιος || οἰκήσεως Ω οἰκάσεως Γ — εὐμοιρίη || ἐμμοιρίη Ἀ — γαληναίη || γαληνή Ἀ — τοῦ ἔτους || om. τοῦ Pal. — οἰκέουσιν || οἰκῶσιν sic = οἰκέουσιν(?) Pal. — ὄν || ὄον = οὐν Pal. — πολυειδέα τε || om. τε Ἀ — γιγνομένην || γινομένην Ω ἈΓPal. — καὶ . . . τρεπομένην || om. Ω — ἀντίοισι || ἀντίοισιν Harl. — θούματος || in ras. m. 2 Harl. — σεληναίη || σεληνή Ἀ
- c. 4. ἀστέρων || om. ἈΓPal.Harl. — ἀντέων || ἀντῶν ΩἈΓPal.Harl. — οὐνόματα || ὀνόματα ΩἈΓPal. — σημηῖα || σημηῖα Harl.
- c. 5. ταῦτα μὲν ὄν || τ. μ. οὐν ΩἈΓ τ. μ. οἰῶ(?) Harl. — γείτοσιν || γείτωσιν, corr. in ο Pal. — ἐκδεξάμενοι || εἰς(?)δεξάμενοι Ἀ — κινήσιος || κινήσεως ΩΓ in Pal. corr. ιος — μήνεων || μηνῶν ΩἈPal.Harl. — σφίσι || σφίσι Γ — σεληναίη || σεληνή Ἀ
- c. 6. ἐμήσαντο || ἐσημήραντο Ἀ — πολλὸν || πολὸν Ἀ — ἀστέρων || ἀστέρος Ω — εὐσταθέων || εὐπαθέων Ω(?) ἈHarl. — [ἐν] || habent ΩἈΓPal. — οἰκεῖα || οἰκία ἈPal. οὐκία Harl. Post οἰκ. punctum et spatium duorum vel trium vocabulorum ΩΓ Post οἰκία ras. et spatium

- duodecim vel quatuordecim litterarum Harl. — ἀντίων || ἀντων ΩΨPal.Harl.
- c. 7. ἀπὸ τέω || ἀπὸ τέων Ω — δῆ || δὲ Ω — ἱερά || ἱρά Pal. — δωδέκα || δίοκαιδεκα Ω — πασίων || πασαιών Γ — τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΨΓPal.Harl. — ἡερίον || ἱερείον Ω — σεβρίζονται || σεβάζονται Ψ — αὐτέοις || αὐτοῖς ΩΨΓPal.Harl. — ἰρώτατον || ἰρώτατον Pal. ἱερώτατον ΩHarl. — μαρτήιον || μ. τε ΩΨPal.Harl. — ἀνατιθέασι || ἀνατιθέασιν Γ — σημήιον || σημεῖον ΩΨΓHarl.
8. πολλὸν || πολὸν Ψ — ματι. || ματήιον τὸ Ἄμμωνος || μ. τοῦ Ἄμμωνος Ω — τουτέον || τούτον ΩΨΓPal.Harl. — εἶρητο || εἶρητο ΩΨΓPal. — παρ' ὄσον τὸν Ἄμ. || παρὰ τὸν Ἄμ. ΩΨΓPal.Harl.
9. τουτίων || τουτών Harl. — λέγουσι || λέγουσιν Γ — πολλὸν || πολὸν Ψ — τουτέους || τούτους ΩΓPal. — ἀπίκετο || ἀφίκετο ΩΓHarl.
10. Αἰθιόπων || Ἐ (corr. in ai) Pal. — Οἰάγρον || Ὑάγρον sic ΨΓ — προήνεγκεν || προήνεγκε Γ — γοητήην || γοητήην ΨΓ — ἱρολογίην || ἱερολογ. ΩPal.Harl. — διανοίη || διανοίει Pal. — ἱρά || ἱερά ΩΓHarl. — ἔθελγε || ἔθελγεν Γ — λύρην || λύραν Γ — ἔμελε || ἔμελλε ΩΨ Pal. — ὄρφείος || ὄρφείως ΩΨPal. — αὐτέη ἐν οὐρανῶ || ἐν αὐτῷ οὐρανῶ ΩΨΓHarl., om. οὐρανῶ sed margini adscr. Pal. — λίθοισιν || λίθοισι Γ — ἐν μέσῳ || om. ἐν ΩΨΓPal.Harl. — λύρην || λύραν Γ — καὶ ἄνθρωπος καὶ ταῦρος || κ. ταῦρος κ. ἄνθρωπ. ΨΓPal.Harl. — τῶν ἄλλων || om. ἄλλων ΩΨΓPal.Harl. — εἶτ' ἄν || om. ἄν Pal. — ἴδης || ἴδῃσι? Harl. — μ. μοι || om. μοι Ψ — ὄρφείος || ὄρφείως ΩΨΓPal.Harl. — εἰ δὲ || ἦν δὲ ΩΨΓPal.Harl.
11. λέγουσι || λέγουσιν Γ — Τειρεσίην || Τειρεσίαν Ψ — πολλον || πολὸν ΩΨ — ἐκτελέουσι || ἐκτελέουσιν ΓHarl. — τῶ || τῷ Harl. — διφνέα || διαφνέα Γ — ἄρρηνα || ἄρρηνα ΨΓ
12. Ἄτρεός || Ἄτρεώς ΨΓPal. Ἄτρεῶς Harl. — Θυέστεω || Θυέστεο Ψ — πατρώϊη || πατρώϊη Γ πατρώϊη sine i

Harl. πατρώοι Ω — βασιλήϊη || βασιλείη Ω βασιληῖη
sine ι Harl. — ἔμελε || ἔμελλεν Pal. ἔμελεν Harl. —
τὸ ξυρόν τῶν Ἀργείων || τὸ ξυρότων Ἀργείων Γ —
(ἐνθα δὴ || ἐνθα δὲ = ἐνθα δὲ καὶ? Pal.) — σφίσι ||
σφίσιν Γ Harl. — ἐν τῷ οὐρανῷ || om. τῷ Pal. — ἀπό
τέω || ἀπό τεο Harl. — ἐπέδειξεν || ἀπέδειξεν Ἀ ἐπέ-
δειξεν Γ Pal. — ἀνατολέων || ἀντολέων Pal. Harl. —
αὐτέον || αὐτοῦ Γ Harl. — ἥλιος || ὁ ἥλιος Ἀ — ἀντι-
δρομέουσι || ἀντιδρομέουσιν Harl. — δοκέουσαι || δοκί-
ουσαι suprascr. δοκεουσιν sic Harl. — ἀνατολαί || ἀντο-
λαί Γ Harl. — εἰσι || εἰσιν Γ — αὐτέον || αὐτοῦ ΩἈΓ
Pal. Harl.

- c. 13. Βελλεροφ. || Βελεροφ. Γ — μετέποντα || μεθέποντα ΩΓ
c. 14. μυθέονται || μυθολογούνται Ἀ — γε μὴν || γε μῖν ΩἈ
Pal. γε μιν Γ
c. 15. ἀτασθαλίη || om. ι Γ — ἐπικτὰ || ἐπιεικτὰ ΩἈΓ Pal. Harl.
— ἀλλ' ἐς || ἀλλὰ ἐς ἈΓ Pal. Harl. — πόλον || πόλλον
Ω Pal. Harl. — ἀληθιῆς || ἀληθείας ΩἈΓ Pal. ἀληθειῆς
Harl. — τὸν Ἑλ. || τῶν, suprascr. ο Γ — μυθολογέ-
ουσι || μυθολογέουσιν Harl. — Ἰκάριον || Ἰκαρειον Ω
Harl. — εἰκῆ || ἐκεῖ Pal. εἰκῆ Harl. — καλέουσι || καλέ-
ουσιν Harl.
c. 16. εἰς ἔρωτα || ἐς ἔρωτα ΩἈΓ Pal. — λόγον || λόγον Harl. —
ἴθην || ἔνθεν ΩἈΓ Pal. Harl. — Δαιδαλος || Δαιδαλλος Pal.
c. 17. εἰσι || εἰσιν Γ — αὐτέων || αὐτῶν ΩἈΓ Pal. Harl. —
σεληναίην || σεληνέην Ἀ — ἐς Δία || ἐς τὸν Δία Ἀ —
δρόμου || δρόμους Ω — καὶ κιν. || om. καὶ ΩΓ Pal. Harl.
— κινήσιος || κινήσεως ΩἈΓ Pal. — δυνάμιος || δυνά-
μεως ΩἈΓ Pal.
c. 18. σεληναίην || σελήνην Ἀ — διετάξατο || συντετάξατο Γ Pal.
|| τάξετο(?) Harl. (έπετ. ? Müller-Str.)
c. 19. ἡλίον || ἡλίον ΩἈΓ — ἀπολιπὼν || καταλιπὼν Ἀ —
τάδε || τὰ γε Ω — δοκέουσι || δοκέουσιν Γ — αὐτέω ||
αὐτέο Ἀ αὐτῷ(?) Pal. — ἡμιοχεύειν || ἡμιοχεύειν Ἀ Pal.
Harl. — δοῦναί τε || om. τε Pal. — ἡλικίη || καὶ ἡλ. Ἀ
— ἡμιόχευεν || ἡμιόχευεν Harl. — ἄλλοτε δὲ || om. δὲ

- ΩPal.Harl. — πολλὸν || πολὸν Ψ — φαέθοντα || φαέθοντι Γ — μετέβαλλον || μετέβαλον ΩPal.Harl. — αὐτέω || αὐτέω ΩΓHarl. αὐτέω ΨPal. — οὐχ οὐτω || οὐχ έτω Pal. — αὐτέοισι || αὐτοῖσι ΩΨΓPal.Harl. — ἀπέθατε || ἀπέθανεν ΓHarl.
20. λέγουσι || λέγουσιν Γ — τοῖσιν || τοῖσι Γ — Μίνω || Μείνω Γ — Ἐρμῆο || Ἐρμεο Ψ — ἐγένοντο || γέροντο ΩΨΓPal. — ὁ Ἄρης || om. ὁ ΩΨΓPal. — ἐπέβλεψαν || ἐπέβλεψεν Ω — ἀνθρώποισιν || ἀνθρώποισι Γ — γενεῇ || γενεῇ sic Ω — οἰκοδεσποτεύουσιν || ... σι Γ — έωντοῖσι || ... σιν Pal. — ἔκελα || ἔκελα Ω — ἐκτελέουσι || ... σιν Γ — Μίνως || μείνων Γ — ἡγεομένον || ἡγουμένον Ψ — καλὸς || κάλλος ΨPal. ἄλλος ΩΓ — ἀρίκετο || ἀρίκετο ΩΨΓHarl.
21. ὦν || οὐν ΩΓHarl. — ὁ Ζεὺς || om. ὁ ΩΓPal. — πολλὸν || πολὸν ΩΨ — ἀπ' ἡμέων || ἀφ' ἡμ. ΩPal. — τοῖσι || τοῖσιν ΩΨPal.Harl. — ἀνθρώποισι || ... σιν ΩHarl. — πολλὸν || πολὸν Ψ — ἀπ' ἡμ. || ἀφ' ἡμ. ΩPal.
22. μάλιστα || καὶ μάλιστα Pal. — δ' ἐκ || om. δ' ΨΓPal. — ποιητέω || ποιητέο Ψ — ἀστρολογέουσιν || ... σι Γ — βοῶς || βολῆς ΩΨΓPal.Harl. — αὐτέω || αὐτέω ΨPal. αὐτέω ΩΓHarl. — Ἄρεος || Ἄρεος Ψ — αὐτέων || αὐτέων ΩΨΓPal.Harl. — ἡμερόεντα || ἡμεροθέντα Γ — δ' Ἄρηι || διαρρηι Ψ(?)Pal.(?)
23. μαντηῖσιν || μαντείσιν Ψ μαντηῖσιν Harl. — αὐτέην || αὐτέην ΩΨΓPal.Harl. — οὐτε τευχ. || οὐδὲ τ. ΩHarl. — φῦκιζον || sine ι Γ — μαντέων || μαντίων (ι corr. ex ε Π m.) Harl. — αὐτέοισι || ... ν ΩΨPal. αὐτέουσι Γ — Δελφοῖσι || om. ι ΩPal. — ἐν τοῖσι || ἐν τοῖσιν ΩΨPal. Harl. — ἀστροῖσι || ἀστροῖσιν Harl.
24. αὐτέοισι || αὐτοῖσι ΩΨΓPal.Harl. — ἰρότατον || ἰερώτατον ΩΨ — ἔκαμε || ἔκαμεν ΓPal. ἔκαμεν Harl. — ἴδη || om. ι Γ — ἔλθειν || om. Pal. — ἐς τὸν χώρον || εἰς τ. χ. ΓPal. — ἐσήμενε || ... εν ΩΓHarl. — ἔσφαξε || ἔσφαξεν ΓHarl. — νεκῶν || νεκῶν ΩΓPal.Harl. — τοῦ

- αίματος πιεῖν || π. τ. αίμ. Α — ἀπῆκεν || ἀφῆκεν ΩΑΓ
 Pal.Harl. — ἀντέγ || ἀντῆ ΑPal. ἀντῆι ΩΓ ἀντῆ Harl.
 — Τειρεσίην || Τειρεσίαν ΩΓPal.
- c. 25. πολιτείην || πολιτείην ΩΑΓPal. — νόμονς || νόμον ΩΑΓ
 Pal. — σφίσι || σφίσι Γ — μηδαμὰ μηδὲ || Hic intersti-
 tium fere decem litterarum Harl., sed nihil ut desit —
 σεληναίην || σεληνέην Α — ἐνόμιζεν || ἐνόμιζον ΩΑΓPal.
 — δυναστέην || δυναστέην ΩPal. — σεληναίης ||
 σεληνέης Α — ἀντέγ || ἀντῆ ΩΑ, ἀντῆι ΓPal.Harl.
- c. 26. ἀνοίη δὲ || ἀν. δῆ (?) ΓHarl. — ἀσοφίη || ἀσοφία (?) Harl.
 — λέγουσι || λέγουσιν ΓHarl. — σεληναίης || sic h. l. Α
- c. 27. ἡμέων || ἡμῶν ΩΑΓPal.Harl. — ἀνθρώποισι || . . . σιν Α
 — πιστήν || πιστὸν Α πιστιν Ω — ἀνθρωπηῶν ||
 ἀνθρωπηῶν Harl. ἀνθρωπίνων Α — ἀντέοισι || ἀντί-
 οισιν Harl. — χρείη || χρείη Harl. χρηῖη Pal.
- c. 28. δ' εἶναι || δὲ εἶναι ΑΓPal. — λέγουσι || λέγουσιν Ω
 Pal. — ὑπὸ μαντοσύνη || ὑπὸ μαντοσύνης Α
- c. 29. εἰλέονται || εἰλέονται Γ — κινήσιος || κινήσεως ΩΓPal.
 — κατ' ἡμέας || καθ' ἡμ. ΩPal. — κινεο μένων ||
 κλονεομένων Ω — ἀπορροίη || ἀπορροίης Ω Pal. ἀπορ-
 ροίας Α — καὶ τὸ πῦρ || om. καὶ Α — δι' ἡμέας ||
 δ' (?) ἡμέας Α — καίει τι || καίει τί Harl. — οὐδεμίην ||
 οὐδεμίαν Α — προημάτων || πραγμαμάτων Ω — χρεο-
 μένους || χρεωμένους ΩΑ — ἀπιζόμενα || ἀφιζόμενα
 ΩΑΓPal.Harl. — πολλὸν || πολὸν Α — ἀπόπροσθεν ||
 ἀπόπροσθεν (?) Pal. — εὐφρανέει || εὐφρανέειν Pal. —
 ἡγέεται || ἡγείται ΩΓPal.

LUCIANI VITA DEMONACTIS.

Lectiones cod. Gorlic. A

Marc. 434 Ω

Vatic. 87 Ξ

Vatic. 90 Γ

Mutin. Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

1. ἄκρωσ || ἄκρον ΞMut. — Σώστρατον || Σώσαστρον A — ὄοντο || ὄιοντο Mut., semper fere adpos. ι — Δημόνακτος || Δημόνακτον(?) Ξ — θατέρω || θατερῶ sic Mut. — Παρρασῶ || Παρρασῶ Ξ παρρασῶι Mut. — ἡ ἐπὶ πόας ἐνὴ || ἡ ἐπίπονος ἐνὴ ΛΩΞΓMut. — ληστὰς || om. ι Γ — αἴρων || αἰρῶν A
2. ἔχουεν || ἔχουεν ἄν Ξ — μόνα || om. Ξ — προστίθεσθαι || προστίθεσθαι Ξ
3. μὰ Δί' || μὰ Δία Ξ — Δημόναξ || ἰ Δ. Ξ — ἐαυτὸν || αὐτὸν Ξ — παράδειγμα || om.
4. ἀνίπτοις || ἀνίπτοι (sic) Γ — ποσί || ποσί Γ — ἤξεν || om. ι ΓMut. — ποιηταῖς || ποιηταῖς Mut. — ἐν φιλοσοφίᾳ || om. ι ΓMut. — διεπεπόνητο || διαπ. A — ἐπὲρ αὐτοῦ || ἐπὲρ αὐτοῦ ΞMut.
5. πολλὰ || πολλὰς ΓΞ πολλοὺς Mut. — ἐς ταῦτό || ἐς τοῦτο ΛΩΞΓMut. — οὐ πάντι || om. τι A — Σωκράτει || σώματι Ξ — ῥαστώνῃ || om. ι in α Γ — ἀποβλέποιτο || ὑποβλέποιτο Ξ — ἔπασιν ὧν || ἔπασι, om. ὧν ΩΞΓMut. — πεζὸς || π. ὧν ΩΞΓMut. — καὶ οὐδ' || om. καὶ Ξ — ξυνεπολιτεύετο || συνεπ... Ξ
6. τὴν μὲν || καὶ τὴν μὲν Ξ — ἐπιτιμήσεων || ἐπιτιμημάτων Ξ
7. δεῖ || δεῖ Ξ — συνεγίνωσκε || συνεγίνωσκε ΩΞΓMut.
8. τοιοῦτω . . . βίῳ || om. ι Γ — ἐπ' || interpos. Γ — παύσεται || παύεται A — τὰ ἀνιῶντα || om. τὰ Ξ, suprascr. Γ

- c. 9. ἔμελε || ἔμελλε Mut. ἔμελλον (sic) Γ — διελέχθη || διει(?)λέχθη Α
- c. 10. ἄπασι || πᾶσι Α — ἔπραττε || ἔπραττεν Γ — ὡς αἰ || om. ὡς Α
- c. 11. καίτοι || καί τινα Α — [Σωκράτους] || Σ. om. etiam Α ΩΑΓMut. — παρὰ τοῖς πλ. || ἐπὶ τ. πλ. Α — συνέστησαν || ἔστησαν Α συν om. sed suprascr. Ω — ἐπ' αὐτὸν || ἐπ' αὐτῷ Α — Μέλητοι || μέλιτοι Α — κάκεινον οἱ τότε || κάκεινοι τότε Α — οἱ τότε || οἱ in ras. Ω — εἰς τ. ἐκ. || ἐς τ. ἐκ. Α — ἐμμελῶν || ἐμελλ' Mut. — τραχύτερον || ταχύτερον Α — πρὸς μὲν γὰρ || om. μὲν Α, om. γὰρ sed suprascr. Ω — ταύτην || ταυτα Α — ἐξαγορεύσειν || ἐξαγορεύσει seq. rasura Ω — τὰ τελευταῖα || τὸ τελευταῖον ΩMut. — εὐθὺς || om. sed rec. m. suprascr. Ω — ὀρῶντες || ἤδη ὀρ. Α — καταθύσατε || κατεθύσατε ΑΓ
- c. 12. ἄρξασθαι δὲ || om. δὲ ΑΓ — πρὸς ἐκείνον || π. αὐτὸν ΩMut. — ἐπικεκλασμένον || om. ἐπι Ω — ἀγενεῖς || ἀγενεῖς Α — φιλοσοφία || om. ι Γ — τίς ὢν χλενάξοι || τίς ἂν χλ. Α — καὶ ἐφόδια || om. ΩΑMut.
- c. 13. ἐγέλασε || ἐγέλασεν ΑMut. — ἐφ' ὅτῳ || ἐφ' ὅτῳ Γ ἐφ' ὅτι Mut.
- c. 14. ὑπὲρ αὐτοῦ || ὑπ. αὐτοῦ Α — ἂν Πλάτων || ἂν in ras. Η? Mut.
- c. 15. εὐπαρύφῳν || εὐπαρύφον Α — ρεανίσκον || ρεανίου Α — τοῦ συλλογισμοῦ τὴν λύσιν || τὴν λ. τοῦ συλλ. Α — ἔφη || in ras. Mut., om. sed suprascr. Ω — περαινει || περαινῆ Mut. περαινῆ Α
- c. 16. ἀνθιῶν || ἀνθειῶν Α — παρόντες || παριόντες Α — ὡς αὐτὸς || καὶ ὡς αὐτ. Ω — καὶ ἐβόων || καὶ in ras. Ω — πρὸς τὸν ὑπ. || ἐπὶ τ. ὑπ. Α
- c. 17. καὶ χρυσοῦν || om. καὶ Mut. — εὔρε || εὔρεν Γ — γραμματίον || γραμματεῖον (εἰ in ras.) ΩΑMut. — προθεῖς || προτίθει Α(?) — ἐαντοῦ || σαντοῦ Mut., ras. in prima l. Γ

- e. 18. e. 19. οὐχ Ὀνωράτων || οὐκονωρατον in ras. Ω οὐχ
ὄνωράτων ΨMut.
- e. 20. Ἄλλ' ἐκείνον || ἀλλ' ἐκ. εἶπε Mut. — ἔφη || om. ΩΨ
ΓMut. — πανσομένων || πανσαμένων ΓMut. — ἡδέων ||
ἡδαίων(?) Α
- e. 21. Περυγρίνον || Πελεγρ. Α — προσέπαιζε || συνέπαιζε Ψ
— κενῆς || om. ι ΓMut. — κενῆς, || κενᾶς; Α — Περ. ||
Πελ. Α — ἀνθρωπίσεις, || ἀνθρωπίσεις; Α
- e. 22. ἄρα || ῥα Mut. initio lineae
- e. 23. καὶ παρέχειν || om. καὶ Mut. — ἀρτόπωλον || ἀρτόπο-
λιν Α — τῶν ἄρτων || τὸν ἄρτον ΨΓMut.
- e. 24. Πολυδένην || ... κη ΩΓMut. — παρίστασθαι || παρί-
σασθαι Α — ἀναβησομένῳ || ἀναθησομένῳ Ψ — πα-
ρασκευάζεσθαι || παρασκευάσασθαι Ψ — κατὰ τὸ κοι-
νὸν || καὶ τὸ κοινὸν Ψ — συντρέχει τοῖς ἄλλοις || τοῖς
ἄλλ. συντ. ΑΩΨΓMut. — τῷ πάθει αὐτοῦ || αὐτοῦ τῷ
πάθει Ψ
- e. 25. προσελθὼν ἔλεγε || ἔλεγε προσελθ. ΩMut. ἔλεγεν πρ.
Γ — δύνασθαι || δ. αὐτῷ ΩΨΓMut. — ἀναγαγεῖν ||
ἀγαγεῖν ΩΨMut. — ἀνθρ. ὀνομάσειε || ὀνομάσειεν ἀνθρ.
Ψ — ἐπὶ π. δὲ || om. δὲ Ψ
- e. 26. κείνῳ || ἐκείνῳ Α — ἀποκρίνη || om. ι Γ
- e. 27. εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον || εἰς τὸν || Ἀσκληπιον Α — καὶ
προσενξ. . . Ἀσκληπιον || om. Α — ἡγῆ || ἡγεῖ Γ —
κάντεῦθεν || κάρταῦθα Ψ
- e. 28. ποτε δύο τινας || δύο ποτέ τινας Ω τινας ποτε δύο Ψ
τινας δύο ποτε Mut. — ἀπαιδέντως || ἀπαιδέντους Α
ΩΨΓMut. — οὐδὲν || προῦδὲν (sic) Α — τράγον || ὄρνιν Α
- e. 29. e. 30. Κεθήγον || Κεθήγου Α — πρεσβεύσων || πρεσ-
βεύων Α — ἔλεγεν || ἔλεγε ΩMut. — αὐτὸν || om. sed
supraser. Ω omiss. Mut.
- e. 31. ποτε || om. Ψ — ἡδη δὲ || om. δὲ Mut. — ἀπῆι || om.
ι Γ — παιδεία || om. ι Γ — ὁ Ἀπολλώνιος || om. ὁ.
ΩΨΓMut.
- e. 32. e. 33. γάμενον || σαμον(?) Ψ — ἡμᾶς ψυχὴν || ψ. ἡμᾶς

- Γ — Πηγάλλον || Πηγάλον ΑΩΓΜut. ριγίχρον (sic) Ξ
— Πολυδεύκη || Πολυδείκη ΩΓ
- c. 34. δημοσία || om. ι Γ — προροήσεως || προρήσ. Γ — κα-
ταστησάμενον || καταστήσαντος Ξ
- c. 35. ἐπὸ ἰχθύων || ἐπὸ τῶν ἰχθύων ΩΞMut. — Κατ' || om.
ΩΞMut.
- c. 36. c. 37. ἐπὶ μισθῶ || om. sed rec. m. marg. adscr. Ω,
om. Ξ — ὄρω || om. ι Γ — αἰτιῆς || om. ι ΓMut.
- c. 38. ἔχης || om. ι Mut.
- c. 39. παρεσκεύαστο || παρεσκευάζετο Α — πόσαι μυαῖ ἄν |
π. ἄν μυαῖ ΩMut. — ἐστι || ἐστιν Γ
- c. 40. ἀπαιδ. ἀνθρώπων || ἀνθρ. ἀπαιδ. ΩMut.
- c. 41. πλάτει || κάλλει Mut. — Τοῦτο μέντοι, ἔφη, || ἔφη τοῦτο
μέντοι Α ἔφη om. ΞΓ, ἔφη suprascr. Ω — πρόβατον |
πρόφατον Ξ
- c. 42. λουόμενος || λουσάμενος Ξ — ἐς τὸ ὕδωρ || εἰς τὸ
ὑδωρ Α
- c. 43. νομίζεις || νομ. εἶναι ΩΞΓMut. — Ἰδιον || ἴδον Γ —
ἐπιστελῶ || ἐπιστέλλω ΑMut., Ξ(?)
- c. 44. κεκέλευκεν || ἐκέλευσεν Ξ κεκέλευκε in ras. Mut. —
αὐτοῦ τ. στ. || αὐτοῦ τ. στ. ΞMut. — καὶ αὐτὸ || καὶ
om. ΩMut.
- c. 45. γίγνεται || γίνεται ΓMut.
- c. 46. αὐτοῦ || αὐτοῦ ΑΞMut.
- c. 47. c. 48. ἐπολέμει τοῖς . . . φ. || ἐπ. τῆς . . . φ. Mut. — ἀντὶ ||
ἐπὶ Ξ — ὕπερον καὶ κεκο. || ὑπέρογκα κεκο. ΑΩMut.,
Ω(?) ὑπέρογκον κεκ. Ξ — καὶ λέγ. || om. καὶ Α —
καὶ Κρατ. καὶ Διογένους || καὶ Διογ. καὶ Κρατ. Ξ —
Ἰπερίδου || Ἰπερείδου Γ
- c. 49. c. 50. ἀστεῖον || ἀμέλι(?) Ξ — δεῖ || δὴ ΑΩΞΓMut. —
ἄμα || om. Ω — τ. πιττονμένων || τ. πιττονμένων τις(?)
ΩMut. — τὰ σκέλη || τὴ σκέλη Ξ — κιναιδίαν || κι-
ναιδείαν Γ — κατὰ τινα π. || καὶ τινα π. Α — τοι-
οὔτων τι || τοιοῦτό τι Mut. — ἐστι || ἐστιν Mut. —
καὶ ὁ Δημ. || om. καὶ Ξ — τότε || ἔφη Ξ

- e. 51. πῶς ἄριστα ἄρξει || πῶς ἂν τις ἄρ. ἄρξη ΩMut. —
πολλὰ || πολλάκις A
- e. 52. ἐσθίοι || ἐσθίει ἈMut. ἐσθίειν (= ἐσθίει) A
- e. 53. Κυνάγειρον || αι in ras. Ω
- e. 54. λέγω δὲ || λέγω δὴ ΑΓ, Mut.(?) — οὐδέν ἐστιν || οὐδὲ
ἐστιν Ἀ — ἀναισχυντιότερον χολοῦ Περιπατητικοῦ ||
περιπατητικὸς χολοῦ ἀναισχυντιότερον Ἀ
- e. 55. ἀγαγέσθαι || ὡς ἀγαγέσθαι Ἀ — παιδοποιήσασθαι ||
παιδοποιεῖσθαι Mut. — ἀνθ' αὐτοῦ || ἀντ' αὐτοῦ A
ΩἈΓMut.
- e. 56. παγκάκιστον μὲν || om. μὲν A — Ἀριστοτέλην || Ἀρι-
στοτέλη ΩΓMut. — δὲ || καὶ ΑἈΓ, Mut.(?) — καὶ αὐτοῦ ||
καὶ om. ΑΩΓMut.
- e. 57. προελθῶν || πρόσελθῶν ἈMut. — ἐφη || om. ΑΩἈΓ
Mut. — Ἐλεόν || ἔλαιον Γ
- e. 58. ὃ ἄνδρες || om. ὃ Ἀ
- e. 59. ἂν τε || ἂν ποτε A
- e. 60. γίνονται || γίνονται Γ
- e. 61. ἐπῆναι || om. ι Γ
- e. 62. τίς αὐτῷ ἀρέσκει || τίς ἀρέσκει αὐτῷ ΑἈ — Σωκρά-
την || Σωκράτη ΩΓMut. — Διογένην || Διογένη ΩΓ
Mut. — φιλῶ Ἀρίστιππον || Ἀριστ. ἐπαινῶ Ἀ
- e. 63. Ἐβίω || ἐβίον Mut. — ὀλίγον || ὀλίγῳ ΩΓMut. — πρὸς
αὐτὸν || περὶ αὐτὸν suprascr. πρὸς Ω(?), ἈMut. —
ἄκλητος || om. Ω — ἐνοικούντων || ἐννοικούντων A
— αἱ ἄρτοπόλιδες || καὶ ἄρτ. A — τῶν ἄρτων || τῶν
ἄρτων (sic) A τὸν ἄρτον Ἀ
- e. 64. Ἀθήνησι || Ἀθήνησι Mut. — αὐτῷ || αὐτῷ A
- e. 65. καλεῖ || in ras. Ω — ἀπῆλθε || ἀπῆλθεν Γ
- e. 66. ὁδμὴ με θάψει || ὁδμὴ τε θ. A
- e. 67. δημοσίᾳ || sine ι Ἀ — εἰώθει || ω ras. θει A — ἐς
τιμῶν || εἰς τ. A — ἱερὸν || ἱρὸν Ἀ — ἀπήνησε ||
ἀπήνησεν Mut. — ἄχρι πρὸς τὸν τάφον || ἄχρι καὶ
τὸν τάφον Ἀ — πάνν || om. Ἀ — ἀπεμνημόνευσα ||
ἐπεμνημόνευσα Ἀ

LECTIONUM SUPPLEMENTA.

*Lectiones codicis Vindobonensis 123 B**
collatae cum editione Teubneriana.

TYRANNICIDA.

c. 1. ζῶν μὲν συναδικῶν || ζῶντι μ. σ. — c. 4. βραδύ-
 τερος || ἀμβλύτερος — ἀμβλύτερος || βραδύτερος — προῖχθαι
 || προσῆχθαι — ἔδειξε || ἔδειξεν — c. 5. φοβῶν || ἐκκόπτων —
 ἐκκόπτων || φοβῶν — c. 6. γεννικῶν || γενικῶν — c. 8. ἀνγ-
 ρημένος || ἀνηρημέν' sic — ἄλλον μετὰ τὴν συμφορὰν || ἀλλὰ
 μὰ τὴν σ. — τὸ δέ || ὃ δέ — c. 9. ταῦτα πάντα || πάντα
 ταῦτα — c. 10. εἰ γὰρ τίς ἐστι πρὸ ἑμοῦ τιμᾶσθαι δικαίως
 || εἰ γὰρ τίς ἐστι τῶν πρὸ ἑμοῦ τ. δ. — κινδυνεύων || καὶ
 κινδυνεύων — c. 11. τότε παρ' ἑμοῦ || τὸ παρ' ἑμοῦ —
 χρώμενον || χρωμενον(?) — c. 12. εἴ τις . . . ἀπέκτεινεν || om.
 — ἠβούλετο || ἐβούλετο — γίνεσθαι || γίνεσθαι — αἰτίας ||
 ἀδείας — ἀποκτείναντα || ἀποκτείνοντα — c. 13. τί δέ || τί
 δαί — πεφορευμένον || πεφον. ἀνεληλυθότος — φῆς || φῆς
 — οὐχὶ καὶ || καὶ οὐχὶ — c. 14. καὶ γενναίαν || om. καὶ —
 πρὸ τῶν κοινῶν || πρὸ τοῦ τῶν κοινῶν — προϋδόμενος ||
 προελόμενος — μόνης || μόνος — c. 15. ἐπόνησα || ἐποίησα
 — προσελθεῖν || προσελθεῖν — ἰδέ || ἴδε — c. 17. οὗτος . . .
 τυράννων || om. — τὸ δ' ἀγροῆσαι || τὸ δ' εὐθὺς ἀγν. —
 c. 18. ἐλπίδας χρόνων || om. — τούτοις σ. || τοῖς σ. — πρὸς τὴν
 τελ. || περὶ τὴν τελ. — c. 19. τίς ἐχρήσατο || om. τίς — οὐκ
 ἂν || παντὶ τοῦτο — ἐνομίσατε || νομίσατε

* Sero post multas ambages obtigit eximia Hartelii viri illustris-
 simi cura ut ex bibliotheca Vindobonensi Caesarea hic mihi codex
 transmitteretur.

ABDICATUS.

c. 1. τὰ ἐπὶ τοῦ πατρὸς || om. τὰ — c. 3. ἐπώπεινον ἦδη || ἐπ. μὴ δὴ — τοῦ πατρὸς || om. τοῦ — εἰς μακρὰν || ἐς μ. — c. 4. οὕτως || οὕτω — πρὸς κατ. || προ (sic) κ. — c. 5. μητρὶα || μητρὰ — σώος || σώιος — καὶ ἡ μητρὶα δὲ ἐπύνει || ἐπ. δὲ καὶ ἡ μητρὰ — ἀποκήρυξις || ἀπ. υἱοῦ — c. 6. παρεφύλαξα || παρεφυλάξατο — ἐπὶ γῆς γ. || ἐπὶ τῆς γ. — ὀφτειρον || ὀφτειρα — c. 7. πάσχει μὲν || μὲν add. in margine — c. 8. πρὸς διαβολὴν || om. πρὸς — γυναιῶν ἐχθρῶ || in marg. r. m. αἰσχροῦ — c. 9. τῶν παιδῶν || καὶ τ. π. — ἀνάγκη μένειν || ἀν. μὲν μένειν — τοῦ μὲν γὰρ || τοῦτο μ. γ.

c. 10. ἀνατέτροφας || ἀνατέτραφας — c. 11. τὴν αὐτὴν || ἐπὶ τ. αὐτ. — εἰς ἕτερον || ἐς ἕτ. — εἰ σοι ἀνάξιος || εἰ μὴ ἀνάξ. — ἔν μὲν || ἔν μέρει — παρητήσω || παρητήσω — ἀνάδεστον || suprascr. r. m. α — c. 12. ἀπωθεῖσθαι || ἀποθῆσθαι — ἄρ' ἄν || ἄρ' ἄν — c. 13. ὄντα με || om. με — ἀποκηρύξει || ἀποκηρ. με — δήκον || δὴ κω — οὐτως || σὶ om. sed suprascr. r. m. — σώσαντα || sic (aliis fere omnibus locis σώσις.) — c. 14. οὐ δὴ δίκαιον || οὐ δίκαιον οὖν — τὴν ἀμοιβὴν ἀντ' ἐκείνων || ἀντ. ἐκ. τ. ἀμ. — εἰς δικ. || ἐς δ. — c. 16. εἰς τὸ γένος || ἐς τ. γ. — c. 17. ἐπολάβοι || ἐπολάβη — εἰς ἰασιν || ἐς ἰασ. — εἰς ὄσον || ἐς ὄσον — ὅπερ || ἄπερ — c. 18. δυσάλωτατον || δυσάλωτον — σώζω || sic — κἄν ἀδικῆ' οὐτοσί || κἄν ἀδικῆ οὗτος· εἰ — καθύβριζε || καθ. δίκαια — ἢ τό γε ἐλ. || ἢ τ. γ. ε. — c. 19. ἐνταῦθα ἀλλήλοις || ἀλλήλ. ἐνταῦθα — ἀντ' εὐ ποιούντων || ἀντενποιούντων — εὐ πέπονθε || om. εὐ — εἰς τὰ τηλικ. || ἐς τ. τ.

c. 20. αἰτιᾶ || αἰτιᾶ sic p. m. — c. 22. οὐκ ἐθέλεις || οὐ θέλεις — τοῦτοις ὅμοια || τοιαῦτα — ὁ πατὴρ αὐτὸς || αὐτὸς ὁ πατὴρ — τῷ γραφεῖ || τῷ γράφειν — τοιαῦτα δὲ μὴ || om. μὴ — c. 23. μηδ' ὑπὸ ζ. || μηδὲ ὑ. ζ. — ἡ ἀτελής τέχνη || ἀτελής ἡ τέχνη — c. 24. γνὶ || rec. m. — ἀγνωμον || ἀγνωμον — ἀξιοῖς || ἀξιας — τότε || τὰ vel τῶ in corr. — εὐποιῖαν || εὐποιῖαν — τὸ δουλεύειν || τοῦ δ. — προσάδωκότες || προσδ. — c. 26. μοι οὗτος || μὲν οὗτος — δόξειε ||

δύξειεν — ἀκούσαιτε || ἀκούσετε — c. 27. μᾶλλον || om. — ἀνδρείων || ἀνδρίων (ι in ras.) — φράδιως || οὐ φ. — ἐμβάλης || ἐμβάλληις — c. 28. τούτοις τοιούτοις || τούτοις τοσοῦτοις — ἀνδρείων || ει in ras. — διαφέρουσι || διαφέρει — ἐσκιατροφημένα || ἐν σκία τραφημένα — ἕγρου || ἕγρ. περιτιτοῦ — ἐπιρροία || ἐπιρροίωι — c. 29. καὶ τίνος πλ. || καὶ τινος πλ. c. 30. κατ' οἰκείων || κατοικιῶν — c. 31. πέπονθε || πέπονθεν — οὐδένα || οὐδέν — ταύτην || ταύτηι — τάχ' ἄν || τάχα — c. 32. τί δ' ἄν || pro τί r. m. videtur supraser. ει — τὸ ἐπ. ἐμ. || τῷ ἐπ. ἐμ.

PHALARIS I.

c. 1. καὶ τοῦ ἀναθήματος || κ. ἐπὲρ τοῦ ἀναθήματος — ταῦτα || om. — τοιοῦτον || τοῦτον — c. 3. ἔβρεις || ἔβρις — c. 5. ἀφύλακτος || ἀφυλάκτως — μελλήσοντα || μελήσοντα — c. 6. αὐτοὶ τε || supraser. τε — καταγελάσασθε || καταγελα(σα?)σθαι vel καταγελασε(?)σθαι — c. 7. ἀπλῶς αὐτὸ || αὐτὸ ἀπλῶς — ἔγωγ' οὖν || ἔγω γοῦν — c. 8. Ἀνκείων || Ανκίων — αἰὲ || αἰεὶ — ὑποθέσει || ὑπερθέσει — c. 9. π. ἄμεινόν ἐστιν || π. ἄμ. εἶναι — σώζειν || σώϊζειν — Λεωγόραν || Λεωγόρον — πρῶην || πρῶιην.

c. 11. θρηνηῶδες || θρηνηῶδες? — c. 12. αὐτὸς πρῶτος || πρ. αὐτὸς — ἔμπρουν || ἔμπρο (sic) — ἀπέπεμψα || ἀπέπεμψε — c. 13. ἀμένομαι || ἀμύνωμαι? — μηδεμίαν αἰτίαν τοῦ ψεύδεσθαι νῦν ἔχοντες || μηδεμίαν τοῦ ψεύδεσθαι νῦν αἰτίαν ἔχοντες.

PHALARIS II.

c. 2. ἡμᾶς ὄλωσ || ἡμᾶς ὄλ. — ἀνόσιον ἤδη εἶναι νομίζω || om. εἶναι — ὄσφ || καὶ ὄσφ — c. 3. τοῖς Δελφοῖς || om. τοῖς — c. 4. Ἰόνιῳ || Ἰωνίωι — σώς || σώϊς — c. 7. τᾶλλα || τᾶλλα — Ἰόνιον || Ἰώνιον — c. 8. ἡμῖν || ἡμῖν — δὲ ἱερὸν || δ' ἱερὸν — γινόμενα || γιγνώμενα

c. 10. λογίσασθε || λογίσεσθε — ἡγήσασθε || ἡγήσεσθε — c. 11. μόνον || ον in ras. — αἰὲ || αἰεὶ — καὶ ἀνάξιός || om καὶ

ALEXANDER.

c. 1. τοῦ γόητος || om. τοῦ — πρὸς τὸ ἀκριβές || προῶ-
τον ἀκριβῶς — εἰς ἀρ. || ἐς ἀρ. — ἀνακαθίσθαι || ἀνακα-
θίσθαι — c. 2. ἐπὲρ ἐμαντοῦ || om. ἐπὲρ — ταύτην ἐπιφέρει ||
ἐπιφέρει τ. — Μυσίαν || μινύαν — μόνης || μόνον — ἐρημό-
τερα || ἐρημότατα — c. 3. πολὺ τὸ γοργόν || om. πολὺ — διευ-
φαίνοντες || ἐπιφαιν. — ἡδιστόν τε ἅμα καὶ || ἡδ. ἅμα τε καὶ —
μωμητὸς || μιμητὸς — c. 4. Ἡράκλεις || Ἡρακλῆς — τό τε περι-
εργον || om. τε — μνημονικὸν || τὸ μν. — ἕκαστα || ἕκασταχοῦ(?)
— Φρονώνδαν || Φρονωνῶνδαν — Ρουτιλλιανῶ || Ρουτιλ.
ἐννόησον || ἐπινόησον — ποικ. τινα || om. τινα — ὑπὲρ αὐτοῦ ||
περὶ αὐτοῦ — ἀφελέστατος || ἀσφαλέστατος — c. 5. οὐ μείον
ἐρῶντα || οὐ μικρόν ἐρῶντα — τῆς αὐτοῦ || om. τῆς — τοῦ Αἰ-
γυπτίου || τὴν τ. Αἴγ. — c. 6. χρονογράφω || χορογράφω —
τοὺς πολλοῖς || om. τοὺς — ἔτι εἶναι || om. ἔτι — Πελλαία ||
Πελλαία — ἐκείνη || om. — c. 7. ὡς καὶ || om. καὶ — ταυτὰ ||
τὰ αὐτὰ — γίνονται || γίνονται — τὸ κάλλιστον || om. τὸ —
c. 8. τοῦτοι || τοῖν — πλουτήσιεν ἂν' ἀμφοτέροις || πλου-
τήσι' ἐν ἀμφ. — τῶ τε δεδιότι || om. τε — πρόγνωση || om. προ-
— τὸν φόβον || om. τὸν — c. 9. ὁ τρόπος || om. ὁ — ὡς ἐμπ.
χωρίον || καὶ ἐμπ. χ. — ἀληθὲς ἦν || ἦν ἀλ. — ἀύλητῆρ || ἀύ-
λητῆς — τυμπαριστήρ || τυμπαριστῆς — κροτοῦντα || κροτῶν
c. 10. ὄλ. δὲ || ὄλ. δὴ — τοῦτο || τούτων — γενομένης ||
γεν. — τοῦτον τὸν λογ. || τὸν λ. τοῦτον — καὶ λοξὸς ||
om. — c. 11. ἐαντὸν || αὐτὸν — ἐγεναλόγει || γεναλογῶν —
ἐνθ. δὲ χρησμός || ἐνθ. δὲ ἐν χρησμῶι — ὡς Σιβ. || om. ὡς —
προμαντευσάμενης || προμαντενομένης — εἰκοσάδα || εἰκοσά-
δας — c. 12. τι ἐπιφ. || om. τι — c. 13. τοὺς ἄρτι ὀρνιθο-
μένους || τοῦ α. ὀρνιθομένον — συλλειβόμενον || συνθλιβό-
μενον? — κατὰ χρόσον || om. — c. 14. ψιμυθίω || ψιμύθωι
— ἅμα καὶ τὸν || om. καὶ τὸν — τίκτονται || τικτοντ' sic —
c. 15. τῶν Παφ. || om. τῶν — μὴ οὐχί || om. μη — προκεχ.
αὐτοῦ || αὐτοῦ κεχ. om. προ. — c. 16. ἐννόησον || ἐπιν. — ὄλ. ἡμε-
ρῶν || ἡμ. ὄλ. — τιθασόν || τιθασόν — ἐξήλ. || ἐξ. δὲ — ἰδεῖν
|| om. — νεαλέστεροι || νεαρώτεροι — c. 17. ἐδύνατο || om. —

ἐκείνο γοῦν || ἐκ. δ' οὖν — c. 18. Γαλατία || Γαλατεία — ὡς τὸ εἰκὸς || κατὰ τὸ εἰκ. — ἀνεφώνησε || ἐνεφώνησε — c. 19. ἐμεμηχάνητο || η in ras. — παρ' Ἀμφιλόχον || παρὰ Ἀμφ. — αὐτὸς || οὗτος — καλ. ἐμ. κατὰ τάξιν τοὺς δεδωκότας || x. ταξ. τ. δεδ. καλέσειν ἐμελλε — ἀποδώσειν || ἀποδώσει

c. 20. παρ' αὐτοῖς τί || τὸ παρ' αὐτοῖς — οὗτος || αὐτὸς — πάνν || πάντα — c. 21. ἔχοις || ἔχεις — ἐστιν || ἦν — Βρυττίας || Βιρυττίας — ἀπέματτε || ἀπεμάττετο — [αὐτήν] || om. — c. 22. ἡ προῦτη. || om. — κντιμίδες || κντιῶδες — εἰσαῶθις || om. εἰς — c. 23. καὶ μισθ. || ὁ μ. — χρησιμῶ || χρησιμῶι — μικρὸν δὲ || om. δὲ — πόρον || τρόπον — ἀλλ' εἰς || ἀλλ' ἢ ἐς — χρησιμῶς || χρησιμῶς — καὶ πενθῆρας || om. — c. 24. καὶ κλέπτας || om. — ἀναστήσειε || ἀναστήσειεν — χρησιμῶς || χρησιμῶς — c. 25. ἐμπεπλ. || om. ἐμ. — πράττει || πράττει — ἰ Ἐπικ. || om. ὁ — ἔφη ἔχων || ἔχων ἔφη — μέγα || μεῖζω? — χρησιτήριον || χρησιτήριον — χοιρείων || χοιράων — σιπνόνω || σιπνόνω — c. 26. ὑπὸ κόλπον || ὑπὸ κόλπον — ἀπεκρίνετο || ἀπεκρίνατο — ὀθονίνον || ὀθονίνον — c. 27. ἐς Ἀρμενίαν || Ἀρμενίων, om. ἐς — στέμμα φέρων || στέμματ' ἔχων — μεμιγμένον || μεμιγμένος — εἰσέβαλε || εἰσέβαλλε — βιότοιο || βιότον — φάος || φάεος — c. 28. χρησιμῶς || χρησιμῶς — ἄλλος || om. — δίξησθαι || δίξησθε — νοῦσοιο || νόσοιο — c. 29. Μαλλῶ || δῆλοι — ἴεσο || ἴεσον? — ἀδύτοισι || om. ι — Μαλλὸν || μαλὸν — χώρει || χωρεῖ

c. 30. ταῦτα μὲν || om. μὲν — Ῥουτιλλιανός || Ῥουτιλ. — τάξεισι || πράξεισι — ἐπανήεσαν || ἄν ἐπανήεσαν — οὖν || δ' οὖν — c. 31. αὐτοῦ || αὐτοῦς — c. 32. πεπεμμένα || πεμπόμενα — ἤροντο || εἶροντο — συνήης || συνήεσι — οἶας || οἶα — c. 33. Πνθ. πολ. τε || Πνθ. τε, om. πολέμων — Ῥουτιλλιανός || Ῥουτιλ. — χρησιμῶ || χρησιμῶι — δι' αὐτὸ || διὰ τοῦτο — κελ. μηδένα || μηδ. κελ. — c. 34. πνθανομένω || πνθομένοι — ἡλιάς || ἱλιάς? — ὀγδώκοντα || ὀγδοήκοντα — ἑκατὸν || δ' ἑκατὸν — c. 35. χρησιμῶς || χρησιμῶς — Ῥουτιλλ. || Ῥουτιλ. — c. 36. ὁ δ' ὡς || ὡς δ' ὡς — χρησιμολογ. || χρησιμολ. — χρησιμὸν || om. ι — τοῦ λοιμοῦ ἀλεξ. τὸ || om. — δ' ἐς || δὲ ἐς — χρησιμῶ || om. ι — c. 37. 38. καὶ τὰ τοιαῦτα || om. — δαδονχίας || δαδον-

χίας — ἦν || om. — c. 39. τελευταῖον || τελευταῖος — 'Ρουτιλλ. || 'Ρουτιλ. — οἰκονόμων τινός || om. τινός — ἐρίγνυτο || ἐρίγν. — ἐν τῷ μέσῳ || om. τῷ — ἐπὶ κόλπου || ἐπὶ κόλπους — ἰή || om. —

c. 40. χρησμῶ || χρησμῶι — βληθεῖσα || κληθεῖσα — c. 41. 42. ἤχουν || ἤχοντο — c. 43. χρυσοῖς γράμμασι || γρ. χρ. — ἔφη || om. — χρησμοδῶν || χρησμοδῶν — χρηστήρια || χρηστήρια — χρησμοί || om. ι — χρησμὸν || om. ι — Λεπίδω ἑταῖρον || λεπιδώτερον sic — ἐπεὶ οἱ λ. || ἐπεὶ ἡ λ. — c. 44. Σὺ μὲντοι || σὺ μὲν — προσαγαγεῖν || προσάγειν — ζῶν || om. — ἀνακλεύσας || ἀποπλ. — κάπειδήπερ ἐβράδυνεν || κάπειδή παρεβράδυνεν — χρησμὸς || χρησμὸς — c. 45. καὶ . . . κληθήσεσθαι || om. — πάνν || om. — c. 46. εἰ δέ τινων || εἰ δέ τινα — πρὸ μᾶς || παρανομίας — ἐρίγνυτο || ἐγένετο — c. 47. ὡς οἶσθα || om. ὡς — κεφαλαιώδη || κεφαλαιώδες — κομίσας || κομίσαι — ἔκανσεν || ἐκέλανσεν(?) — ἐξέβαλεν || ἐξέβαλλεν — ὅσον ἀγ. || οἶων ἀγ. — περιπτῶν ἐπιθ. || περὶ τῶν ἐπιθ. — ὡς ἀληθῶς || om. ὡς — ἐπὶ || om. — δαδί || ἔδατι — ὀρθῶ || om. — ἀληθεία || om. ι — c. 48. 'Ρουτιλλ. || 'Ρουτιλ. — ὅτε θεός || ὁ θ. — ὀρειτροφείας || ὀριτρο. — ἀθρόων || ἀθρόον — c. 49. χρηστήριον || om. ι — ἀπεκρίνετο || ἀπεκρίτατο — ἐπέγραφε || ἐπέγραφε — χρησμοῖς || om. ι — καὶ τὸ τοιοῦτον || κατα τ. τ. — ἐπὶ τούτῳ || ἐπὶ τοῦτο — ἀπολαμβανόντων || om. ἀπο — ἦν || γίνεται

c. 50. σὺ γε πάντα || σὺ τὰ πάντα — ἰδίας || ἀκαρην — ἀποτίων || ἀποτείνων — δῆ || lacuna, del. δῆ — εἰσαῖοις || εἰσαίοις — εἰσοραῖς || ἐσοραῖς — ἐπὶ σῶ λ. || ἐπὶ τῷ λ. — κατέπνυσεν ἄν || ἄν κατ. — c. 51. ἔροίτο φωνῆ || φ. ἔρ. — ὡς ἐν τ. || om. ὡς — λύνοντό τε || δίδοντό τε — Μόρφι ἰβαργουλις εἰς σκιὴν χνέγγικραγκ λείπει φάος || μορφεῦ βάργουλος ἰσχιάγγεχνεχνιδάος δε? — c. 52. ἄλλως || ἄλλος — ὄλλως || ἄλλωι — ἔφη || om. — πέμψας σε || om. σε — ληστῶν || τῆς τῶν — c. 53. μάλαχ' || μάλα — Ἄττις || ἄττης — ἄλλος || ἄλλο — ἐν δύο β. || om. ἐν — τοῦ ἐμοῦ νεανίσκου || τοῦ νεανίσκου τοῦ ἐμοῦ — ἔφ' ὅτι ἴκε || ἔφη ὅτι ἴκει — Κεντρίδα || Γμίτιδι — κελῆτος || καὶ λητοῦς — ὡς

ἐρομ. || om. ὡς — τοῦ πέμφαντος εἶτε μοι πλεῦσαι || τοῦτον πλευσούντος εἰ δέοι πλεῦσαι — ἐπ' Ἰταλίαν || ἐπ' Ἰταλίας — κατ' οἶμον || καθ' οἶμον — c. 54. ἐπεμηχανησάμεν || om. ἐπ — καὶ ἐκεῖνο || om. καὶ — μοι || om. — Ῥουτίλλ || Ῥουτίλ. ut semper — c. 55. ἤσθετο || ἤσθάνετο — προὔτεινε || προὔτειναι? — φίλους . . . μεταστ. || om. — πάντε εἰδένα || πάντ με εἶδ. — καγὼ || καγὼ — c. 56. προὔκλιπομφῶς || προὔκλέμπων — ἀπλ. τι || om. τι — τοῦτο || τοῦτ' — πόρον || πόντον — τι ἀντιλ. || om. τι — ὄψαι ἡμᾶς || ἡμᾶς ὄψαι — c. 57. παρ' Εὐπ. || παρὰ Εὐπ. — ἐς τὸ πλοῖον || ἐπὶ τ. πλ. — διασώζομαι || διασώζομαι — κάλων || κάλον — Τιμοκράτους || Τιμοκράτον — ὁ τότε || ὅτε — Ἀδελτεος || ἀδελτεος? — πρὸς Ῥουτ. || περὶ Ῥ. — c. 58. μετονομασθήναι || τὸ μετ. — τὸ Ἀβώνον || τὸ τοῦ Ἀβ. — c. 59. τοῦ βομβῶνος || om. τοῦ — φενάκης || φαιν. — ἀφηρημένης || -μένος c. 60. τοιοῦτον || τοιοῦτο — χρηστηρίον || χρησθηρίον — ὅσοι || ὅ in ras. — ἀνελθόντων || om. ἀν — πολωδῆς || πολίτης — ὦν || ὅς — ἀπέπεμψεν || ἀπέπεμπεν — c. 61. ἐγὼ || οὐτῶ? — πάντων μαλ. || μαλ. π. — ἐπὶ τε σοφίᾳ || διά τε σοφίαν — παραδεδοκότι || περὶ ἀδήλον — γενομένη || βουλομένῳ — διεξελέγχονσα || διελέγχονσα.

VITA DEMONACTIS.

c. 1. ἐπὶ πόας || ἐπίπονος — c. 2. κάκ || κακ — c. 3. εἰς || sic — συνεγένετο || γε in ras. — Δημόναξ || δημόναξ — c. 4. ἐγεγύμαστο || ἐγεγύμαστοι? — c. 5. πολλὰ || πολλές in ras. — ταῦτό || τοῦτο — ὦν καὶ πεζός || καὶ π. ὦν — c. 7. εἰ ἐπιτιμᾶν τῷ δέοι || εἰ ἐπ. τῷ δ. — συνεγίγνωσκε || συνεγίνωσκε

c. 10. πάντα ταῦτα || τ. π. — c. 11. [Σωκράτους] || om. — κάκεινον || κακεῖνοι — οἱ τότε || om. οἱ — c. 12. Φαβορίνον || Φαβορίνον — c. 13. π. αὐτοῦ || suprascr. ὦ — c. 14. Λυκίον || Λυκίον — c. 16. εἰς τ. κ. || sic — c. 17. γραμματίον || γραμματεῖον

c. 20. καὶ μὴν, ἔφη || om. ἔφη — πανσομένων || παν-
σαμένων — πάντως || πάντων — c. 24. Πολυδεύκην || Πολυ-
δεύκη — c. 25. δύνασθαι ἀναγαγεῖν || δ. αὐτῶι ἀν. — c. 28.
ἔφη ὦ φίλοι || ὦ φ. ἔφη

c. 31. ὁ Ἀπολλώνιος || om. ὁ — c. 33. Ῥηγίλλαν || Ῥη-
γίλαον — Πολυδεύκην || Πολυδεύκη — c. 34. προρορήσεως ||
προσορήσεως — c. 35. ἔφη τις || ἔφη τίς — κατ' || κατ'

c. 41. δείξας, Τοῦτο μέντοι, ἔφη || δ. ἔφη τοῦτο μέντοι
— c. 42. αὐτό || αὐτῶι — c. 43. νομίσεις || ν. εἶναι — ἐπι-
στελῶ || ἐπιστέλλω — c. 44. αὐτοῖ || αὐτοῦ — c. 46. αὐτοῦ
|| αὐτοῦ — c. 47. ἡ Ἄκρ. θυγ. || τοῦ Ἄκρ. θυγ. — c. 48.
ἔπερον καὶ κεκραγῶτα || ἔπερογκον κεκρ.

c. 50. ἀστεῖον δὲ || ἀστεῖον δὴ — τὸν Κυνικὸν || om. —
c. 51. πῶς ἀρίστᾳ ἀρξῆι; || πῶς ἂν ἀρ. ἀρξῆι — c. 52. με-
λίττας || μελίσσας — Κυναιγειρον || Κυνειγειρον^{αι} sic — c. 55.
πρέπειν || πρέπει — c. 56. Ἀριστ. δὲ διὰ στόματος καὶ αὐτοῦ
|| Ἀριστ. καὶ διὰ στόμ. αὐτοῦ — c. 57. ἔφη || om. — c. 58.
εἰς Ὀλ. || sic

c. 62. Σωκράτην || Σωκράτη — Διογένην || Διογένη —
c. 63. ὀλίγον || ὀλιγω? — c. 64. Ἀθήνησι || ἀθήνησι —
σιωπᾶν || σιωπῆν — c. 67. ζῳοῖς || ζῳοῖς

Lectiones codicis Vaticani 1324) collatae cum
éditione Teubneriana*

TYRANNICIDA.

ὡς ἀποκτενῶν || ὡς ἀποκτείνων

c. 1. ζῶν μὲν || ζῶντι μὲν

c. 2. εἰργασται || ἐργασται

c. 3. περιττότερόν τι || om. τι

c. 4. ἀνάσχεσθαι μου || ἀνάσχεσθαί μου — εὐφρανεῖσθε || εὐ-

*) Eximia N. Niléni benevolentia mecum communicatae.

- φανεῖσθε — βραδύτερος || ἀμβλύτερος — ἀμβλύτερος
 βραδύτερος — προῆχθαι || προσήχθαι — ἔδειξε || ἔδειξε —
- c. 5. τὸ δ' ἔργον || τὸ δὲ ἔργον — φοβῶν || ἐκκόπτων —
 ἐκκόπτων || φοβῶν — ἀδικήματα || ἀτεχήματα
- c. 6. πονηρῶν || πονηρῶ sine accentu — ἀλλὰ ἔωρῶμεν | ἀλλ'
 ἔωρῶμεν — οὐδ' ἐπιχειρῶν τις || οὐδὲ ἐπιχειρεῖν τις
- c. 7. ἀπόκνησα || ἀπόκνησα
- c. 8. ἀνηρημένος || ἀνηρημένοι — καταισχύρων || κατεσχί-
 ρων — ἄλλον μετὰ || ἀλλὰ μετὰ — τὸ δὲ || ὁ δὲ —
 προυμαντενόμην || προυμαντενόμην — ἐτυραννοκτό-
 νησε || ἐτυραννοκτόνησεν
- c. 9. ταῦτα πάντα || πάντα ταῦτα — ζῆν || ζῆν — πατήρ |
 πατῆρ —
- c. 10. παρ' ἡμῶν || παρ' ἐμοῦ — γάμοι ἀνύβριστοι || γά-
 μος ἀνύβριστος — εἰ γάρ τις ἐστι πρὸ ἐμοῦ τιμᾶσθαι
 δίκαιος || . . τῶν πρὸ ἐμοῦ . . — τολμῶν κινδυ-
 νεύων || τ. καὶ κινδυνεύων — τί δαι || τί δὲ —
- c. 11. τί ἦ || τι ἦ — εἰργασμαι || ἐργασμαι — εἰ μηκέτ' ἐστίν
 || εἰ μηκέτι ἐστίν — ἀπέκτεινε || ἀπέκτεινεν — τί δαι
 || τί δὲ — καὶ τότε παρ' ἐμοῦ || καὶ τὸ παρ' ἐμοῦ —
 χρωμένον || χρωμένον —
- c. 12. εἰ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν || om. — καὶ γὰρ ἠβούλετο |
 οὐ γὰρ ἠβούλετο — γίγνεσθαι || γίνεσθαι — τῆς αἰτίας ||
 τῆς ἀδείας — ἀποκτείναντα || ἀποκτείνοντα — δικαι-
 οῖς || δικαίως — αὐτὸ ἔπραξα || αὐτὸς ἔπραξα — ἀξι-
 ώσεις || ἀξιώσεις⁸⁶ —
- c. 13. πεφονευμένον || πεφ. ἀνεληλυθότος — ἢ τὸν τὴν
 δημοκρατίαν || ἢ τὴν δ., om. τὸν — καίτοι ὁ γε νόμος ||
 καίτοι γε ὁ νόμος — οὐχὶ καὶ || καὶ οὐχὶ — τὸ δὲ ἐπ'
 ἐμοῦ || τὸ δ' ὑπ' ἐμοῦ
- c. 14. εἰ ἐνδεῖ τι || om. τι — καὶ γενναίαν καὶ || γενναίαν καὶ'
 om. priore καὶ — πρὸ τῶν κοινῶν || πρὸ τοῦ τῶν κ. —
 προιδόμενός τινα || προελόμενος τινὰ — μόνης ἀξιώ-
 σιμι || μόνος ἀξίως εἰ μη (sic)
- c. 15. ἐπόνησα || ἐποίησα — κατόρθωσε || κατόρθωσε — προ-
 ελθεῖν || προσελθεῖν

- c. 16. ἰδέ || ἴδε.
- c. 17. πεπραχθαι || πεπράχθαι — ζῆν || ζῆν — οὗτος θάνατος
 ... ὁμῶν τυράννων || om. — ἀδικήμασι || ἀδικήμασιν
 — τὸ δ' ἀγνοῆσαι || τὸ δ' εὐθὺς ἀγνοῆσαι — μηδὲν
 τοιοῦτο || μηδὲ τοιοῦτο — εἶχε καὶ || εἶχεν· καὶ
- c. 18. ἐλπίδας χρόνων || om. sine lacuna — τούτοις συμμά-
 χοις || τοῖς συμ. — πρὸς τὴν τ. || περὶ τὴν τ.
- c. 19. τίς αὐτὸ ἐς || τίς αὐτὸ (ras. in ο) εἰς corr. ex τίς αὐτῶ
 εἰς — τίς ἐχρήσατο; τίς αὐτὸ ἐπ' || ἐχρήσατό τις αὐτῶ;
 ἐπ', om. priore τίς — συνήργησεν, οὐκ ἂν τιμῆς || συνήρ-
 γησε παντὶ τοῦτο τιμῆς — ἐνομίσατε || νομίσατε
- c. 20. τῆς δῆλης τραγ. || τῆς ἄλλης τρ. — νῖον ἔν εἶχε μόνον
 || τὸν νῖον ἔν εἶχε μόνον —
- c. 21. διὰ τὸ πάντα ... θαρρεῖν || διὰ τοῦ πάντα .. θ. —
 ἐνεδέησε || ἐνεδέησεν — πάλαι δὲ || πάλαι γὰρ — προ-
 παρεσκευασμένον || προπαρασκευασμένον — πρὸ μικροῦ
 ... ξίφος || om. —
- c. 22. οὐδὲ μικρὸν οὐδ' || οὐ μικρὸν οὐδὲ — μαρτυρούμενον
 || μαρτυρόμενον — τὰ τρίτα δὲ || τὰ δὲ τρίτα

ADNOTATIO CRITICA.

QUOMODO HISTORIA SIT CONSCRIBENDA.

<i>Codd. Gorlc. c. A</i>	<i>Paris. 3011 C</i>
<i>Vatic. 87 Ψ</i>	<i>Vatic. 90 Γ</i>
<i>Harleianus (Harl.)</i>	<i>Marc. 434 Ω</i>
<i>Palat. 73 (Pal.)</i>	

1. *πυρέττειν μὲν γὰρ . . . ἅπαντας ἀπὸ τῆς πρώτης εὐθὺς ἐρρωμένως καὶ λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ* || *ἐρρωμένῳ Ψ τῷ Sbd. πυρετῷ. Cf. Alex. c. 30 ἐς μανίαν ἐρρωμένην ἐνέβαλλον. — περίστα || περίστη Γ*
3. *ἔποικοδομῶν* || *ἐποικοδομῶν Ψ — ὁ δὲ Διογένης* || *δὲ Sbd.*
4. *οὐχ ὥς ἱστορίαν συγγράφειν. Retinendum hoc contra omnium fere codicum auctoritatem (inprimis ΩΨΓ Harl.), in quibus deest particula ὥς. Cf. c. 2 οὐχ ὥστε τραγωδεῖν. c. 32. — οὐδὲ πράξεις αὐτὰς διεξέναι* || *αὐτόν Ψ. Ipsi, qui historiam conscribunt, Lucianus se opponit, non facta potissimum negat se narrando velle persequi. — δεήσει γὰρ . . . πρὸς μικρόν τι λιθίδιον προσπταίσαντα συλλέγειν τὰ ὄστρακα* || *προσπταίσοντος. Restitui cum Cob. ex προσπταίσαντας codd. AC ΨΓPal., referendum illud ad πιθάκνιον. — ὄσαι τῷ συγγραφεῖ ἐνεῖσιν* || *συγγράφειν Cobet — ἀνέξω ἐμαντόν* || *ἀνεῖρξω sec. Hom. Od. XII 219. 220. τούτου μὲν κακνοῦ καὶ κύματος ἐκτός ἔργε νῆα. Sbd. Cf. Eunuch. c. 7. ὁ Διοκλῆς δὲ κάκεινον αὐτόν . . . εἰρξεν ἄν — πῶς*

- ἀσφαλῶς μεθέξω || ὅπως Ω Harl. — παραινέων δὲ
 τινα μικρὰν . . . ἐποθήσομαι || τινα ταύτην Sbd̄t. —
 εἴ τι καὶ ἄλλο ἐν λόγοις || εἰ καὶ τι ἄλλο ἐν λ
 Cf. de salt. c. 63. dial. meretr. V c. 1. φιλοῦ μὲν σε,
 εἰ καὶ τινα ἄλλην, sollemni hoc fere ubique ordine. —
- c. 5. μανία ἢ γε ἐλπὶς || μανία ἢ δὴ ἢ γε ἐλπὶς Sbd̄t. Cf.
 cynic. c. 5. μανία ἢ δὴ (tum vero) τοῦτό γε σαφές —
 μεταγράψουσι recte, quamquam contra codicum con-
 sensum, qui habent μεταγράψουσι — μετεγγράψουσι |
 μεταγράψουσι ex codd., in quibus tamen male pro in-
 dicativo coniunctivus.
- c. 6. Διττοῦ δὲ ὄντος . . . ἀγούσης, ἀρχὴν τε . . . συναρ-
 μόσαι. ταῦτα ὕστερον || Διττοῦ δὲ ὄντος . . . ἀγούσης.
 ἀρχὴν δὲ . . . συναρμόσαι, ταῦτα . . . ὕστερον Madvig —
 ἃ μὲν οὖν κοινὰ πάντων λόγων ἀμαρτήματα ἐν τε φωνῇ
 καὶ ἁρμονίᾳ καὶ διανοίᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ ἀτεχνία μακρόν
 τε ἂν εἴη ἐπελεθεῖν || καὶ τὴν ἄλλην ἀτεχνίαν Tournier.
 — κοινὰ . . . ἁρμονία || Abundant haec post praecedentia
 ἃ μὲν οὖν κοινὰ . . . ἀτεχνίαν ideoque sunt exterminanda.
- c. 7. ἃ δ' ἐν ἱστορίᾳ διαμαρτάνουσι || ἃ δ' ἐν ἱστο-
 ρίᾳ ἴδια ἀμαρτάνουσι. Tournier. Coniectura vere
 palmaris; ἴδια oppos. praecedentibus ἃ μὲν οὖν κοινὰ
 . . . ἀμαρτήματα. — τὰ τοιαῦτα ἂν εὔροις || del. τὰ
 Sauppe. — στενῶ τῶ ἰσθμῶ || τῶ Sauppe. Fritzsche. —
 εἰς ἕψος ἐπαίροντες || ἀΐροντες Fr. coll. c. 14 et
 Somn. c. 15. ἀρθεῖς . . . εἰς ἕψος. — εἴ γε τῶ μὲν ἐγ-
 κωμιάζοντι μόνον ἐνὸς μέλει, ὁποσόων ἐπαιρέσαι καὶ
 εὐφραῖναι τ. ἐπαινούμενον καὶ εἰ ψευδαμένῳ ὑπάρ-
 χει τυχεῖν τοῦ τέλους, ὀλίγον ἂν φροντίσαιεν]
 εἴ γε . . . μόνον ἐνὸς μέλει . . . εὐφραῖναι τ. ἐπαι-
 νούμενον καὶ ψευδαμένῳ ὑπάρχει τυχεῖν τ. τέλους.
 [ὀλίγον ἂν φρον.] Sbd̄t. „Qui laudat hoc solum
 spectat, ut quem laudat quovis modo delectet, vel si
 (καὶ) id non potest fieri nisi mendacio.“ Sic scri-
 bendum esse et solius cod. M lectio καὶ . . . ὑπάρχει
 testatur et omissa in ΩΓ Harl. particula εἰ post καὶ.

Quae autem sequuntur verba *ἐλίγον ἂν φροντίσαιεν* prorsus languida sunt, intrusa fortasse illa ex c. 10 *πρὸς οὓς ἀποβλέποντα χρὴ συγγράφειν, τῶν δὲ ἄλλων ὀλίγον φροντίζειν, καὶ διαρραγῶσιν ἐπαινοῦντες.*

- c. 8. *ἀκρατής* || *ἀκρατος* Fr. — καὶ ἂν ἑπὶ τῶν ἰσοπέτρων ἄρμα ζεύξασθαι ἐθέλη, καὶ ἂν ἐφ' ἕδατος ἄλλους ἢ ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων θευσομένους ἀναβιβάσῃται, φθόνος οὐδείς || καὶ ἂν . . . ἐθέλη ἢ ἐφ' ἕδατος ἄλλους ἢ ἐπ' ἀνθ. ἄκρων θευσ. ἀναβιβάσῃται, φθόνος οὐδείς Sbdt. Scripsi καὶ ἂν pro καὶ quod duo sunt proposita, quorum alterius est particula καὶ, alterius particula ἂν 1. καὶ . . . φθόνος οὐδείς 2. ἂν (conditionalis) ἐθέλη ἢ . . . ἀναβιβάσῃται. Cf. vol. I P. II pag. LXVI. De altero καὶ mutato in ἢ cf. Phalar. I c. 7 καὶ Αἰακὸς ἢ Μίνως ἢ Ῥαδάμανθυς ἢ. — Eadem ratio est sequentium ubi legendum ἀλλὰ καὶ ἂν (pro καὶ) Ἀγαμέμνονα ἐπαινέσαι θέλωσιν, οὐδείς δὲ κωλύσων, sunt enim duo enuntiata integra non decurtata: 1. ἀλλὰ καὶ . . . οὐδείς δὲ κωλύσων Αἰὶ μὲν αὐτὸν ὅμοιον εἶναι 2. ἂν Ἀγ. ἐπαινέσαι θέλωσιν — καὶ ὅλως σύνθετον ἐκ πάντων θεῶν γενέσθαι δεῖ τὸν Ἀτρέως καὶ Ἀρόπης || δὲ, Μ. γενέσθαι enim ut ὅμοιον εἶναι suspensum est ab οὐδείς δὲ κωλύσων, quamobrem non opus est aliud verbum, unde pendeat. — εἰ μὴ εἰδείη . . . ἀλλ' ἐπεισάγει || ἐπεισάγοι Μ. — ἀπεργάσαιτο || ἀπεργάσαιτ' ἂν Fr.
- c. 9. οὐ τοῦτό φημι. Sic scribendum, quamquam in optimis codicibus (A ΩΨΓ Pal. Harl. deest οὐ. — ἄπερ . . . ἐπιδείξομεν || ὅπερ Madvig. — ὁρᾶς ὅσον . . . ἡμαρτήκασι; || ἡμαρτήκασι, Pro signo interrogationis comma ponendum est. — καὶ Νικόστρατον || om. καὶ cum ΩΨΓ Pal. Harl. — Ἰσιδότου || τὸν Ἰσ. ΨΓ Pal. — εἰ αὐτὸς μὲν αἰσχιστος ὄφθῆναι εἴη τὴν ὄψιν || εἴη ὄφθῆναι Μ. [τὴν ὄψιν] Sbdt.
- c. 10. τὸ τῶν ἐπαινῶν μάλιστα πρόσσαντες παρ' ἐκάτερον τοῖς ἀκούουσι || Fr. τοῖς τὰ παρ' ἐκατέρων ἀκούουσι. Sed nihil videtur mutandum esse „*Laudes iis qui au-*

diunt perquam molestae sunt in utramque partem“ i. e. sive quod nimiae sunt sive quod sunt nimis parcae. — ἦν μὴ . . . ἐπινοῆς || ἐπινοήσης Sbd. ex ἐπινοῆσαι cod. Harl. — πᾶν ἄλλόκοτον σκελὴν ἐσκευασμένον | πᾶν ἄλλ. σκ. ἐκ ἄτερον (Fr.) ἐνεσκευασμένον. A. — αὐτὸν δὲ ἐν κροκοτῶ καὶ πορφυρίδι ἔρια ξαίροντα καὶ παιόμενον ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης τῶ σαρδαλίῳ, καὶ τὸ θέαμα αἰσχιστον, ἀφεστῶσα ἢ ἐσθῆς τοῦ σώματος καὶ μὴ προσιζάνουσα καὶ τοῦ θεοῦ τι ἀνδρῶδες ἀσχημόνως καταθληνόμενον || αὐτὸν δὲ παιόμενον τῶ σαρδαλίῳ, [καὶ τὸ] θέαμα αἰσχιστον, [ἀφεστῶσα . . . προσιζάνουσα καὶ] τοῦ θεοῦ τὸ ἀνδρῶδες ἀσχημόνως καταθληνόμενον. Sbd. Non possum inducere animum, Lucianum postquam paullo ante illisit indecoram Herculis vestem (ἐν κροκ. καὶ πορφ.), iam redire ad eam vituperandam, quod nimis distet a corpore parumque sit ei applicata, idque turpissimum appellare spectaculum. Immo turpe illud spectaculum solum hoc est: τῇ Ὀμφ. δουλεύοντα, αὐτὸν ἐν κρο. κ. πορφ. ἔρια ξαίροντα καὶ παιόμενον ὑπὸ τῆς Ὀμφ. σαρδ., quibus rebus Dei virtutem indecore effeminari dicit. De structura, qua omisi καὶ τι ante θέαμα et καὶ ante τοῦ θεοῦ cf. Ver. hist. I c. 18 καὶ δὴ ἐφαίροντο προσιόντες, θέαμα παραδοξότατον, ἐξ ἔκτων πτερωτῶν καὶ ἀνθρώπων συγκείμενοι.

- c. 12. ὥσπερ Ἀριστόβουλος μονομαχίαν γράψας Ἀλέξανδρον καὶ Πύρρον καὶ ἀναγνόντος αὐτῶ τοῦτο μάλιστα τὸ χωρίον τῆς γραφῆς λαβὼν ἐκείνος τὸ βιβλίον . . . ἔρριπεν ἐπὶ κεφαλὴν ἐς τὸ ὕδωρ || Non sine dubitatione violentam hanc Madvigi emendationem, certiora et optans et sperans, amplexus sum: ὥσπερ Ἀλέξανδρος Ἀριστοβούλου μονομαχίαν γράψαντος Ἄλ. καὶ Πύρρον καὶ ἀναγνόντος αὐτῶ τοιοῦτον μάλιστα τι χωρίον τῆς γραφῆς — φέτο γὰρ χαριεῖσθαι . . ἀληθείας — λαβὼν τὸ βιβλίον — ἔρριπεν ἐπὶ κεφ. ἐς τὸ ὕδωρ. Vetus hoc esse vulnus ex eo cernitur, quod ὥσπερ . . .

γράφας desunt omnino in ΨΓ, Harl. margini adscripta sunt, etiam ἐκεῖνος omissum est in bonis codicibus Γ Pal. Harl. — καὶ ἐλέφαντας ἐνὶ ἀκοντίῳ φονεύοντα. Cum Reitzio numerum post ἐλέφαντας excidisse puto. Quodsi id est πέντε legendum esse conicio, hoc etsi facile quis animi tantum causa factum esse suspicetur, tamen quo magis res augetur eo propius id ab Aristobuli adulationibus abesse concedet.

13. εἰ δέ τις πάντως τὸ τεργνὸν ἡγεῖται καταμεμῖχθαι δεῖν τῇ ἱστορίᾳ πάσῃ, ἀλλὰ ἂ σὺν ἀληθείᾳ τεργνά ἐστὶν ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τοῦ λόγου || εἰ δέ τις . . . τὸ τεργνὸν ἡγεῖται καταμεμῖχθαι δεῖν τῇ ἱστορίᾳ πόσα ἄλλα σὺν ἄλ. 'Si quis existimat historiam cum delectatione esse coniunctam oportere, quot aliae sunt res, quae simul et verae sint et delectent:' (σὺν ἀληθείᾳ τεργνά ἐστὶν) Madvig. Persaepe hoc interrogationum genere utitur Lucianus veluti c. 28 καίτοι πόσα ἄλλα μακρῶ ἀναγκαιότερα ἐκὼν νῦν παρήμι et sescenties. cf. Tyrannicida c. 3. Rohde vult πᾶσα ἀδεῖα σὺν δ' ἀληθείᾳ. . . C. F. Hermann πάρα σοι ἄλλα „surpetunt alia, si quis omnino arbitratur iucunda historiae admisceri oportere“.
14. περὶ πόδα τῇ ἱστορίᾳ. Male etiam meliores codices ἢ ἱστορία ΨΓ Harl. — ὑπὲρ αὐτοῦ || αὐτοῦ Ddf. — αἰρεῖν || ἀρεῖν Ddf.
15. Πομπηιοπολίτης || Πομπηῖοπολίτης Cob. — αὐτὸν φήτορα παρασησάμενος || ἀντῶ Madvig — ὥστε καὶ ἐς Αἴγυπτον κατέβη || ὥστε in editione mea cruce signandum erat; neque enim hoc (ὥστε) satis placet, neque quam olim adoptaveram Sauppi coniectura εἶτα, neque Fritzchi ως τότε. — τὰ αὐτοῦ ἐκεῖνον || τὰ αὐτὰ ἐκεῖνον Cob. — καὶ γὰρ αὐ καὶ τοῦτο . . . παρέλιπον || Totum hunc locum, quem nemo hucusque expedit, Fritzchius sic emendasse sibi visus est: καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐπιεικῶς πολὺ νῦν ἐστὶ, τὸ οἶσθαι τοῦτ' εἶναι τοῖς Θουκυδίδου εἰκότα λέγειν, εἰ ὀλίγον ἐντρέψας τὰ αὐτοῦ ἐκεῖνον λέγοι

- τις. οὐ μικρον δὲ κάκεινο, ὡς καὶ αὐτος ἄν φαίης, οὐδ' ἔλαττον ἢ νῆ Δία κάκειον ὀλίγον δεῖν παρῆλπον. Ex aliorum coniecturis solam Halmi addo, qui pro οὐ δεῖ αὐτὴν νῆ Δία scribit οὐ θορυκνδιδεῖα. — ὥσπερ τὴν πορφύραν || δὴ Sbd̄t. (ὥσπερ τινα Fr.)
- c. 16. ἀπογραφόμενος || ὑπογραφόμενος A Ψ Γ — τοῦτο μόνον ἠτιασάμην αὐτοῦ, ὅτι οὕτως ἐπέγραφε τὰ βιβλία τραγ. . . . καὶ ὑπεγράψατο ἐκάστη ὁ ἀριθμὸς. καὶ νῆ Δία καὶ τὸ προοίμιον . . . ἐποίησεν οὕτως συναγαγὼν . . . καὶ ὅτι ἀρξάμενος ἐν τῇ Ἰάδι γράφειν . . . αὐτίκα μάλα ἐπὶ τὴν κοινὴν μετέλθεν. Omnes codices habent illud [ἄτι] posterius et possunt sane verba quae sequuntur suspensa esse a τοῦτο μόνον ἠτιασάμην. Sed ne nimis longus impeditusque fiat circuitus verborum, malim et haec verba et quae praecedunt καὶ νῆ Δία ut per se stent ex nexu illo verborum et sententiarum liberare, ita ut ab illis verbis τοῦτο μόνον ἠτιασάμην nil pendeat nisi ὅτι . . . ἐπέγραφε . . . καὶ ὑπεγράψατο . . . ἀριθμὸς. Itaque posterius illud ὅτι ante ἀρξάμενος deleui. — ἡτριεῖν || ἡτρικῆν Ddf. Fr., (Cod. Ψ ἰατρικῆν).
- c. 17. τὸ γὰρ τοιοῦτον, εἴπερ ἄρα, ἡμῖν ἔδει καταλιπεῖν λογίζεσθαι ἢ αὐτὸν εἰπεῖν || τὸ γὰρ τοιοῦτον . . . ἡμῖν ἄμεινον ἢν καταλ. λ. ἢ . . . Ddf. ἄμεινον ἢν pro ἔδει quod in optimis codicibus (A) Ω Ψ Γ Pal. Harl. non est. Cf. Gall. c. 13. ἐνθα σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἢν.
- c. 19. Ἡράκλεις, ὄσαι || Delevi comma. Cf. Lucianea mea. Leipzig 1872. p. 94. — καὶ ὧν ἄνευ οὐκ ἄν ἤδμεν τι τῶν ἐκεῖ παραθέντων || ὧν οὐκ ἄν τι ἄνευ ἤδμεν Sbd̄t. Cf. Rhet. praec. c. 18. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθῶν καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἄν τι ἄνευ γένοιτο.
- c. 20. ἐπὶ γὰρ ἀσθενείας τῆς ἐν τοῖς χρησίμοις . . . ὑπερεμπίμπλαται ἔτρουvs τινὸς ἢ τὰρχους, ἔστ' ἄν διαρραγῆ ἑσθίων || Agitur de iis scriptoribus, qui gravioribus rebus in historia neglectis in quibusdam descriptionum minutis ac deliciis nimii sunt. Hos Lucianus similes esse dicit servis, qui casu divites facti, lautissimis da-

pibus indecore fruuntur iisque se ingurgitant ut vilissimis illis, quibus antea usi sunt, cibis. Comparatur igitur utrorumque immodestia atque inurbanitas. Quod ut recte perspiciatur inserendum est ὡς particula comparativa ante ἔτρονος. „Irruunt in exquisitissimos cibos eodem ardore atque impetu quo ante in salsamenta, alia“. Placuit haec coniectura Rohdio. Cf. Lucianea mea Leipzig 1872. p. 146. 147.

21. μεταγγράφαι || μεταγράψαι ΩΨΓ Pal. Harl. — ὡς Ὀσρόης τις εἰσθήκει περιμένων || τέως Fr.
22. „ἤδη λελουμένοι περι αὐτοὺς ἐγίγνοντο“ ||. „Iamque loti cum essent ad illos se converterunt“ C. F. Hermann. Quoniam haec verba fragmina tantum sunt enuntiati non potest dispici, ad quos αὐτοὺς referendum sit. Ceterum manifestum est in his ut in praegressis exemplis non magis sententias quam verba vituperari (εὐτελεῖ ὀνόματα καὶ δημοτικὰ καὶ πτωχικὰ πολλὰ παρενεβέβυστο) omninoque opponi graviori dictioni verba ex trivio — ὅστε τὸ πρᾶγμα εἰσὶν εἶναι τραγῳδῶ τὸν ἕτερον μὲν πόδα ἐπ' ἐμβάτον ἕψηλοῦ βεβηκότι, θάτερον δὲ σανδάλῳ ὑποδεδεμένῳ || ἐπιβεβηκότι (Ω Γ Pal. Harl.) θάτερον (Ω Γ Pal. Harl.) δὲ σανδάλῳ (Pal. Harl.) ὑποδεδεμένῳ (ὑποδεδεμένῳ Ψ).
23. τὸ σῶμα δὲ αὐτὸ τὸ τῆς ἱστορίας || om. τὸ Ψ Pal. — προσωπεῖον Ἡρακ. . . ἢ Τιτᾶνος περικείμενον || Πανὸς O. Jahn. — ναννώδει || νανώδει Γ Pal.
24. οὔτε τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο τῶν ἐπὶ κουρείων || τῶν ἐπὶ κουρείῳ „in tonstrinis“ Fr. ex codicum vestigiis Harl. τῶι ἐπικουρίῳ, Γ τῶι ἐπὶ κουρίῳ, Ψ τῶ ἐπικουρείῳ.
25. οὔτε φαρμάκον πιεῖν οὔτε βρόχον ἄψασθαι || βρόχον Ω Γ Harl. C. F. Hermann.
26. τὸν Θουκυδίην || om. τὸν A Ψ Bk. — ὁ ῥήτωρ δ' Ἀφράνιος || [ὁ Ἀφράνιος] Sbdt. — τῶν πολυτελῶν ἐκείνων δειπνῶν || ἐκείνου Rohde.
27. ταῦτα πάντα μετὰ π. φροντίδος διεξιῶν || πάντα Sbdt.

- c. 29. πάνυ γοῦν ἔμελεν αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν φάλαγγα, ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετώπου ἄγειν || π. γ. ἔμ. αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν ἐπὶ κέρως φάλαγγα, ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετώπου ἄγειν Sbd̄t. — ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔργῳ ἐπειδὴν ὁμοῦ ἴωσι || ὤσι Cob. Ddf.
- c. 30. εἰς δὲ τις βέλτιστος ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς . . . πεντακοσίοις οὐδ' ὄλοις ἔπεσι συνέτριψε || συνέθλιψε Sbd̄t. ,Omnia quae in Armenia, in Syria, in Mesopotamia gesta erant, paucis verbis constrinxit' — non contrivit. Vituperat enim, quod permulta illa brevissime tractaverit.
- c. 32. Παρθονικὰ οὐδ' ὡς ἐν γέλῳ ποιήσασθαι . . . | Παρθνηρικὰ . . . Fr. Post Παρθ. omissum aliquid esse plerique editores censuerunt, quod Fr. ita explet: [μελετήματα ταῦτα δὲ πάντα διήλθον οὐκ ὡς λοιδορήσασθαι τοῖς κρείττοσιν] οὐδ' ὡς ἐν γέλῳ ποιήσασθαι . . . τὰς ἱστορίας ἀλλὰ τοῦ χρησίμου ἕνεκα.
- c. 33. εἴ τι τραχὺ || τρ. ἦν Fr. —
- c. 34. ἐπεὶ πολλοῦ ἂν μάλλον δὲ τοῦ παντὸς ἄξιον ἦν | [ἂν] A ΩΨΓ Harl.
- c. 35. Ἀλλὰ ποῦ τὸ τῆς τέχνης καὶ τὸ τῆς συμβουλῆς χρησίμου; οὐκ ἐς ποιῆσιν τῶν προσόντων, ἀλλ' ἐς χρῆσιν αὐτῶν τὴν προσήκουσαν || ἀλλὰ ποῦ τὸ τῆς τέχνης . . . χρησίμου A ΨΓ. Sbd̄t. „At tamen aliqua in parte utilis est ars et consilium.“ οὐκ ἐς ποιῆσιν τῶν προσόντων, ἀλλ' ἐς χρῆσιν αὐτῶν τὴν προσήκουσαν. Exposuerat c. 34, duas res maxime necessarias esse rerum scriptori, prudentiam civilem et eloquendi facultatem. Haec autem neque arte neque consilio indigere, quippe quae dona sint naturae. At tamen pergīt in aliqua parte (ποῦ) opus esse arte et consilio, verum non, quod antea iam dixerat, ad paranda ea, quae sola a natura tribuuntur, sed ad ea, quae natura adsunt, apte et decore adhibenda. Ad quam sententiam illustrandam adfert exempla ex magistrorum arte gymnastica petita, quos negat posse hominem debilem erudiendum ipsis commissum efficere Olympiae victorem sed reddere vali-

- diorem tamen posse arte sua adfirmant. Quod si recte vidi, nihil est quod mutemus neque pro τῶν προσόντων scribendum τῶν μὴ προσόντων, tollendum autem signum interrogationis post χρήσιμον. (Quamquam pro ἀλλά που τὸ τῆς τέχνης χρήσιμον quoniam non satis ponderis habet illud που, nescio an scribendum sit ἀλλ' αὐτὸ τὸ τῆς τέχνης . . . χρήσιμον sed tamen ipsa illa ars utilis est ad . . .) — οἷόν τι ἀμέλει καὶ Ἰκκος καὶ Ἡρόδικος καὶ Θεών οὐχ ἐπόσχοντο ἂν σοι που τὸν Περδικκᾶν παραλαβόντες . . . ἀποφαίνειν Ὀλυμπιονίκην || Scripseram et ipse in editione mea οὐχ ἐπόσχοντο . . . ἀποφαίνειν. Sed cum omnes fere codices hoc loco omittant οὐχ, malo iam cum Fritzschio alio loco inserere negationem quae abesse non potest, ut sic scribatur ἐπόσχοντο ἂν σοι οὐ τὸν (pro ποῦ τὸν vel τοῦτον) (ΩΨΓHarl.) Περδικκᾶν παραλαβόντες . . . ἀποφαίνειν Ὀλυμπιονίκην . . . ἀλλὰ τὴν δοθείσαν ἐπόθειν — ἐφνᾶ . . . ἀποφαίνειν — διὰ ταῦτα || δι' αὐτὸ Fr. — ἀλλὰ μὴ Ἀντίοχος . . . ἐκείνης || | Sbd. Satis erat priori loco alterum ab altero Perdicca distinxisse — οὐ γὰρ ὄντινοῦν παραλαβόντες ἀποφαίνειν συγγραφέα φημέν || ἀποφανεῖν Cob.
7. καὶ τοίνυν καὶ ἡμῖν τοιοῦτός τις ὁ μαθητὴς νῦν παραδεδόσθω, συνεῖναι τε καὶ εἰπεῖν οὐκ ἀγενής . . . καὶ γνώμην στρατιωτικὴν ἀλλὰ μετὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπειρίαν στρατηγικὴν ἔχειν || . . . ἀλλὰ καὶ γνώμην στ. μετὰ τ. πολ. . . . ἔχων Sbd. Sic probante Fr. transposui verba. Saepe enim ἀλλὰ καὶ non praecedente οὐ μόνον usurpat Lucianus ut significet „quoniam etiam“ — καὶ ὄπλα εἰδὼς καὶ μηχανήματα, ἐτι δὲ καὶ . . . || καὶ μηχανήματα οἷα καὶ. Sbd. duce Cod. Ψ, qui habet ὄνια et Codd. A ΩΓ, in quibus ἐνια pro ἐτι δὲ. Cf. c. 29 ἀλλ' οὐδὲ ὄπλα ἐκείνός γε ᾔδει οὐδὲ μηχανήματα οἷά ἐστιν. Baar μηχανήματα παντοῖα. Fr. μηχανημάτων ἰδέαν. — ἐξελεύειν . . . περιελεύειν || ἐξελίττειν . . . περιελίττειν Cob.
8. ἀλλὰ μὴ μελέτω αὐτῷ ἡγε Φίλιππος . . . ἀλλὰ τοι-

οὗτος οἶος ἦν . . . μητ' εἰ Ἀλέξανδρος ἀνιάσεται . . . ἀναγράφοιτο || Librorum auxilio, in quibus (A ΨΓ) deest ἀλλὰ ante τοιοῦτος et εἰ ante Ἀλεξ., sic conformavi singula huius enuntiatii membra: ἀλλὰ μὴ μελέτω αὐτῷ μητ' Φίλιππος εἰ ἐκκεκομμένος τὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ Ἀστέρος τοῦ Ἀμφιπολίτου . . . τοιοῦτος οἶος ἦν δευθῆσεται, μητ' Ἀλέξανδρος ὃς ἀνιάσεται ἐπὶ τῇ Κλείτον σφαγῇ . . . εἰ σαφῶς ἀναγράφοιτο. εἰ ante ἐκκεκομμένος et ὃς post Ἀλέξανδρος facile excidere poterant. — ὀλέθριος || ὀλεθρος Cob. — μηνυτῆς ἦν || [ἦν] Sbd̄t. — κἄν ναυμαχῶνται τότε || ποτε Ddf. Sbd̄t. Etsi haec et quae sequuntur exempla omnia ex Thucydide desumpta sunt, ipsa tamen haec admonitio generalis est ita ut ad omnes rerum scriptores pertineat. Quamobrem delevi ἦν post μηνυτῆς et cum Dindorfio scripsi κἄν ναυμαχῶνται ποτε (ναυμ. οἱ τότε Fr.) Comprobatur autem quod dixi vel eo, quod nunquam nominatur Thucydides, sed etiam ubi consentaneum erat eum nominari pro ipso nomine ἐκεῖνος (οὐκ ἐκεῖνος id est rerum scriptor ὁ διώκων) substituitur. Quae cum ita sint, ne extremo quidem loco ῥᾶστον ἦν ἐνὶ καλάμῳ λεπτῷ τὸν Θουκυκιδίδην ἀνατρέψαι μὲν τὸ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς παρατείχισμα . . . dubitavi nomen Thucydidis cancellis includere.

- c. 39. τοῦ δὴ συγγραφέως ἔργον ἔν, ὡς ἐπράχθη εἰπεῖν || ἔν ἔκαστα Fr.
- c. 40. ὃς, Ἡδέως ἄν, ἔφη, ἀνεβίονν . . . ἀποθανόν, ὡς μάθοιμι, ὅπως ταῦτα οἱ ἄνθρωποι τότε ἀναγινωσκουσι || ὅπως μαθ. A ΩΨHarl. πῶς ταῦτα Fr. Ddf.
- c. 41. τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων || ὀνομάζων Jensius — οὐ μίσει οὐδὲ φιλήσῃ τι νέμων || οὐ μίσει οὐδὲν οὐδὲ φιλήσῃ νέμων Sbd̄t.; quia omissum est τι in A ΩΨΓ, addidi οὐδὲν, quod ante οὐδὲ facile latere potuit. — εὐνους ἅπασιν ἄχρι τοῦ μὴ θάτερω ἀπονεῖμαι πλέον τοῦ δέοντος || θάτερω τι A ΩΨΓ
- c. 43. συστοιχος || εὐστοχος Usener.

44. καὶ μὴν καὶ σχήμασι κεκοσμήσθω ἀνεπαχθείσι καὶ τὸ ἀνεπιτήδευτον μάλιστα ἔχουσι· ἐπεὶ τοῖς ἀρτυμένοις τῶν ζωμῶν ἰοικίας ἀποφαίνει τοὺς λόγους || ἐπεὶ τοῖς μὴ κατηρτυμένοις τῶν ζωμῶν ἰοικίας ἀποφαίνει τοὺς λόγους Sbdt.

Codicum summus omnium consensus, interpretatio alia aliorum diversissima. Gesner vertit: „quin etiam figuris exornata esto, neque tamen importunis exquisitisve, quippe alioquin offis per nimia condimenta corruptis similem orationem efficiet.“ Recte ille ἐπεὶ dicit esse hoc loco alioquin, recte futurum pro praesenti necessarium esse indicat, sed mirum quantum a sensu verborum τοῖς κατηρτυμένοις τῶν ζωμῶν aberrat. Nullo enim modo κατηρτυμένον potest significare „corruptum“ aliquid, immo est aliquid bene mixtum, temperatum, denique perfectum teste scholiasta Philostr. Vita Apollon. v. 35. κατηρτυκέναι, ἀπὸ τοῦ τετελέσθαι. Ἐλλήπται δὲ ἀπὸ τῶν ὄψων, ἃ τὸ τελείον ἀπολαμβάνει, ὀπηνίκα ταῖς ἀρτυσίαις ἀναμυχθῆ. Est igitur falsa Gesneri interpretatio, sed tamen sensit quid dicendum fuerit.

Aliter Graevius „si quidem suam orationem reddet similem iuri bene condito.“ Ferri hoc potest, sed ut addatur quod abesse vix potest τοιοῦτοις (σχήμασι . . . ἀνεπαχθείσι): „si quidem talibus reddet similem orationem suam iuri bene condito“.

Simili modo errat C. F. Hermannus: „Quin etiam figuris ornata sit iucundis atque in affectatis, haec enim iuri bene condito similes orationes efficiunt“, nam illud „haec“ non est apud Lucianum.

Peccarunt plerique, quod parum viderunt, qui esset hoc loco sensus atque usus particulae ἐπεὶ, quae significat „alioqui, si minus“ et construi solet cum futuro. Est igitur ἐπεὶ . . . ἀποφαίνει „alioqui (si non utitur figuris) reddet orationem similem iuri bene condito, vel rectius, iuri bene mixto, temperato,

ab omni parte perfecto.“ At ne hoc quidem Lucianus potest voluisse, immo prorsus contraria est res.

Postulat sensus, ut dicatur: „alioquin orationes reddet similes iuri non bene mixto, temperato, ab omni parte perfecto.“ Legendum igitur *ἐπεὶ τοῖς μὴ κατηρημένοις τῶν ζωμῶν ἀποφανεῖ τοὺς λόγους*, si minus, orationes similes reddet iuri non bene mixto, temperato, perfecto.⁴ Egregie enim censet Lucianus, orationi, licet sit bene composita, nisi figuris modice ornata sit deesse optimum quoddam condimentum et tamquam florem.

Favet huic coniecturae, primum quod emendatio levissima est si quidem in codicibus formae litterarum *μηκ* simillimae sunt, ita ut facile confundantur. Neque vero obstat, quod *μὴ* pro *οὐ* usurpari videtur, quoniam apud Lucianum illarum particularum vim atque usum constat non tam certis legibus secerni ut apud veteres. Quamquam etiam Xenophon et Plato habent, quibus quod hoc loco posuimus defendatur. Veluti Xenoph. Anab. IV. 5. 11 *τῶν στρατιωτῶν οἱ μὴ δυνάμενοι διατελεῖσαι τὴν ὁδὸν ἐννεκτέρουσαν αἰετοὶ* Plato Phaed. 79. *τὰ ὄρατά καὶ τὰ μὴ (ὄρατά)* Madvig. Accedit, quod illud *ἐπεὶ* cum futuro hoc quem dixi sensu fere adhibetur, ubi de re mala, adversa, improbanda agitur, cuius rei pauca ex ipso Luciano adfero exempla c. 38 *ἐπεὶ ὁμοιοσ ἐστὶ τοῖς φάυλοις δικασταῖς* = alioqui malis iudicibus similis erit. Dial. mort. X 5 *ὅστε ἀπόδνθι αὐτὰς. ἐπεὶ καταδύσεις τὸ σκάφος*. Timon. c. 9 *ἐπεὶ καὶ ὁμοιοποιήσομεν τοῖς καταράτοις κόλαξιν*. Hermotim. c. 28.

Postremo accommodatissima est ad sensum. Minime enim hoc dicit L., qui figuris illis utatur, eius orationem esse bene conditam vel optimum eum esse oratorem, nam sunt etiam alia ad eloquentiam necessaria, sed hoc vult, qui figuris illis non utatur, ei quamvis bonus sit orator tamen deesse aliquid, ut non possit esse orator omnibus numeris absolutus. Quid autem inter utrumque intersit, facile intellegitur.

45. ἡ λέξις δὲ ὁμῶς ἐπὶ γῆς βεβηκέτω τῷ μὲν κάλλι . . . συνεπαιρομένη καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα ὁμοιομένη, ξενίζουσα δὲ μηδ' ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα || μη ξενίζουσα δὲ Bk. Est enim ξενίζειν loqui quae a iusta huicque generi apta dictione aliena sunt. Licet sane etiam rerum scriptorem simul cum rebus incitatiores efferri, at non adeo, ut fines transgrediatur neque a poetica dictione non differat. Facilline autem μη post ὁμοιομένη excidere poterat. — ἄμεινον οὖν ἐφ' Ἰππων ὀχουμένη τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἐρμηνείαν πεζῇ παραθεῖν || ποτὲ Sbd̄t. Cf. Luciana p. 149
46. καὶ μὴν καὶ συνθήκῃ τῶν ὀνομάτων ἐνθάτῳ καὶ μέσῃ χρηστέον, οὔτε ἄγαν ἀφισιάντα καὶ ἀπαρτῶντα . . . οὔτε ῥυθμῶ παρ' ὀλίγον, ὡς οἱ πολλοὶ συνάπτουσα || ἀπ. ῥυθμοῦ Sbd̄t. Addendum est ῥυθμοῦ ut intellegatur, unde velit dictionem non nimis seiunctam i. e. alienam esse, cui oppositum est οὔτε ῥυθμῶ . . . ὡς οἱ ποιηταί (Fr. recte sic pro οἱ πολλοί), nam hoc poetarum est. Cf. Cicero orator c. 57. „Itaque ut versum fugimus in oratione, ita hi sunt evitandi continui pedes.“
49. κατὰ ταῦτα || κ. τ. γὰρ ΩΜΓ Harl. — ἀποκόπτου τὴν ἐπίβασιν || ἀπόβασιν Fr. Cf. Thucyd. IV c. 12 περιώμενος ἀποβαίνειν ἀνεκόπη. — ἐς τοὺς στρατηγούς μέντοι τὰ πρῶτα || ἀλλ' ἐς τ. στ. (Fr.) μὲν ΩΜΓ Harl. — ἀκηκούστω || ἀκηχοίτω Cob.
50. καὶ πᾶσι τοῦτοις μέτρον ἐπέστω || ἐπιθεῖς Sbd̄t.
51. κατόπτρω . . . ἀθόλω || ἀδόλω Sbd̄t. — οὐ γὰρ ὄσπερ τοῖς ῥήτορσι γράφουσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν λεχθησόμενα ἔστι καὶ εἰρήσεται || ῥήτορσι . . . Fr. lacunam sic explet ἔθως ἐπίπλαστα γράφουσιν ἀλλὰ τὰ μ. λεχθησόμενα οἷα ἔστι καὶ εἶθ. Fr. — καὶ ὅταν τις ἀκροώμενος οἴηται μετὰ ταῦτα ὄραν τὰ λεγόμενα καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιαινῆ, τότε δὴ τότε ἀπικρίβεται . . . τὸ ἔργον τῷ τῆς ἱστορίας Φειδίᾳ || αὐτὰ, om. μετὰ (Fr.); κατὰ τοῦτο pro μετὰ τοῦτο (Fr.); [τῷ τῆς ἱστ. Φειδίᾳ] Sbd̄t. Abundat τῷ . . . Φειδίᾳ quod idem expressum est verbo

- ἀπικρίβωται τὸ ἔργον i. e. ad summum fastigium evectum, omnibus numeris absolutum est. Cf. *ζηλωτής ἄκρος* c. 15. *τοὺς ἄκρους τῶν φιλοσοφούντων* Hermot. c. 79.
- c. 54. *μέγαν τε καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον καὶ μείζω τῶν προγεγενημένων* || [*καὶ μείζω*] Hm. cf. Thucyd. I c. 1 *ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγ.* Soph. Ant. 100 *ἐκτίς ἀέλιον τὸ κάλλιστον ἐπιταπύλω φανέν θήβα τῶν προτέρων φάος*
- c. 55. *αὐτῇ ὁμοίως* || *αὐτῇ ὁμ.* Solanus.
- c. 56. *οὐδὲ γὰρ . . . διὰ τοῦτο ἐν μέσοις τοῖς πέμμασι καὶ ὀρνέοις καὶ λοπάσι τοσαύταις καὶ σὺν ἀγρίοις καὶ λαγωοῖς καὶ ὑπογαστροῖς καὶ σαπέροδην ἐνθήσεις καὶ ἔτρος* || *Transposui καὶ λοπάσι τοσ.* post *ὑπογαστροῖς* duce Fritzschio „denique inter tot patinas.“
- c. 57. *οἶον ὄρας καὶ Ὀμηρος . . . ποιεῖ* || *οἶόν τι ὄρ.* secundum *οἶον ὄρας τι* *ΨΓ Harl.* cf. Ver. hist. I c. 2 *οἶόν τι καὶ περὶ τῶνδε τῶν συγγραμμάτων φρονήσειν ὑπολαμβάνω.* — *ποιεῖ καίτοι ποιητὴς ὧν παραθεῖ* || *ποιεῖ καίτοι ποιητὴς ὧν.* παραθεῖ Ddf. Sbdt. — *Ἐπιπολῶν σχῆμα* || *ἔρυμα* Bk.
- c. 59. *ἐπαινοὶ μὲν γὰρ . . . καὶ ταχεῖς* || *σαφεῖς* Sbdt. Quas laudes parcas circumspectas argumentis fulciendas esse vult, eadem vix possunt esse celeres. Itaque pro *ταχεῖς* cum cod. *Ψ* praetuli *σαφεῖς*.
- c. 61. *παρρησίας μεστός.* Recte sic Jacobitz, quamquam optimi codices (*ΨΓ Harl.*) habent *μισθός*, id quod manifesto documento est, vel praestantissimos Luciani codices non carere gravissimis vitis; neque minus id certum est hos, quibus maxime usus sum in hoc scripto praeter A et C, inter se plerumque consentientes esse cognatos.
- c. 62. *τὸ αὐτοῦ ὄνομα* || *αὐτοῦ* Reitz. Fr. — *οὐδὲ τὸν αὐτοῦ βίον . . . ἐώρα* || *αὐτοῦ* Reitz.
- c. 63. *χρῆ τοίνυν καὶ τὴν ἱστορίαν οὕτω γράφεσθαι ὡς τῷ ἀληθεῖ μᾶλλον πρὸς τὴν μέλλουσαν ἐλπίδα ἢ περὶ ὅν κολακεία πρὸς τὸ ἡδὺ τοῖς νῦν ἐπαινούμενοις* || [*ἐπαινουμένοις*] Sbdt.

VERAE HISTORIAE LIBER I.

Certissimi duces in hoc scripto sunt codices ΑΓ Mut. adjuncto etiam Ω.

3. ἃ μήτε αὐτός εἶδε μήτε ἄλλον εἰπόντος ἤκουσεν ἰδόντος Mehler. — οἷα πολλὰ ἐκείνος ὡς πρὸς ἰδιώτας ἀνθρώπους ἐτερατεύσατο τοὺς Φαίλακας || Delevi ὡς cum Codd. A ΩΜ Mut.; non narravit iis quasi essent vel quod essent idiotae sed sciebat bene, eos esse idiotas.
4. ἐπὶ τὸ ψεῦδος ἐτραπόμην πολὺ . . . ἐγνώμωνέστερον || ἐγνώμωνέστερος Madvig — δὲ τοῦτο || τοῦτο δὴ Madv. — ὅτι ψεύσομαι || ψεύδομαι ΩΑΓ Mut.
5. αἰτία δὲ μοι τῆς ἀποδημίας καὶ ὑπόθεσις ἢ τῆς διανοίας περιεργία καὶ πραγμάτων καινῶν ἐπιθυμία || ἢ τῆς διανοίας παρεργασία Sbd. „Causa mihi peregrinationis et institutum mentis quaedam inanis sedulitas novarumque rerum cupido.“ Sic interpretatur Reitzius, satis recte ad sententiam, falso ad verborum vim ac significationem. Nam περιεργία minime est „inanis sedulitas“, immo summum vel nimium quoddam studium. (Cf. Alexand: c. 4. τὸ περιεργον c. 49. περιεργότερον c. 53 περιέργως dial. deorum VII c. 4 ὑπὸ περιεργίας). A quo graviori studio cum paulo ante (c. 1) dixisset paulisper velle sese reficere (ἀνιέναι τὴν διάνοιαν c. 2. ἀνάπαυσις), hanc vocem (περιεργία) a sententiarum nexu alienam esse apparet. Quamobrem ausus sum περιεργία mutare in παρεργασία. Nam quemadmodum πάρεργον est aliquid quod quasi iuxta positum a re primaria abest, sic παρεργασία est aliud quam quod propositum est agendi studium, prope dixerim nihil agendi studium, vel, ut hoc loco, postpositis gravioribus rebus leviora tractandi geniumque placandi libido. Verum est, hanc vocem παρεργασία) hoc sensu alias non inveniri, sed quo solo legitur loco Plutarchi Moral. 1048 E ad quaestum faciendum pertinere. Nemo tamen in hac voce hunc quem ei tribui-

mus sensum inesse posse eumque huic loco aptissimum esse negabit. Licet etiam auxilio vocare Eurip. Suppl. 426. *κοιμῶς γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων*, qui egregie concinit cum nostra interpretatione neque desperandum est, fore ut ipsum verbum *παρεργάζεσθαι* olim inveniatur, sicuti alia verba cum praepositione *παρὰ* coniuncta veluti *παρποκρίνεσθαι*, *παρορχεῖσθαι* graecis literis vindicavimus. (Cf. Sommerbrodt, *Scaenica* Berlin 1876 „das Staatsexemplar der Tragoedien des Aeschylus, Sophokles, Euripides und die Schauspieler“ p. 253 ff. et Luc. Vol. I P. II p. XCVII ad Herod. c. 6.)

Hoc igitur, ut ad Lucianum redeamus, voluisse videtur: „Aliud agendi (*παρεργασία*) et rerum novarum cognoscendarum libido peregrinandi causa fuit“.

- c. 5. *τούτων γε μέντοι* || *τοι ΩΓΥ Mut.*
- c. 7. *ἐφιστάμεθα ποταμῷ οἶνον ῥέοντι ὁμοιωτάτω μάλιστα οἰόσπερ ὁ Χιὸς ἐστίν* || *οἶνον Schöne.* Cf. Anach. c. 25 *ἰδρῶτι πολλῶ ῥεῖν.* — *ἐπινοήσαντες τοὺς ἄλλους ἡθῆς . . . παραμιγνύντες ἐκεράννυμεν τὸ σφοδρὸν τῆς οἴνοφαγίας* || *παραμιγνύναι ἐπραῖνομεν Sbd.*
- c. 9. *ἀλλ' ἄνω μετέωρον ἐξ ἀπηρητημένην ἄνεμος ἐμπεσὼν τοῖς ἰστίοις ἔφερε κυρτώσας τὴν ὀρόνην* || *ἐξ ηρητημένην ΩΥΓ Mut. κολπώσας ΩΥΓ Mut.* —
- c. 11. *ὁ δὲ θεασάμενος καὶ ἀπὸ τῆς θείας καὶ τῆς στολῆς εἰκάσας, Ἕλληνες ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς* || *Corrupta esse ἀπὸ τῆς θείας manifestum est. Itaque ea delenda cum ΩΥΓ Mut., aut legendum esse opinor ἀπὸ τῆς νεώς.* Probe enim tenendum, versari Lucianum cum sociis, etiamdum per aerem volitant, in nave (cf. c. 29. 30. 33). Ex nave autem id est ex navigiorum genere regem Hippogryphorum coniecturam facere veri simile est. Summo enim opere inter se differunt populorum navigia ut vel procul remota ex diversa eorum forma dinoscere possis. Pro *ἄρα* scribendum est *ἄρα Υ Mut.*
- c. 12. *Ὁ δὲ Φαέθων, φησὶν* || *Ὁ δὲ, Φαέθων, φησὶν*

13. τεράστια γὰρ περὶ αὐτῶν ἐλέγοντο || ἐλέγετο ΩΨΓ Mut.
16. Ἀεροκόρδακες | Ἀεροκόρδακες ΩΨΓ Mut.
17. σαλπικτῶν | σαλπιστῶν Ψ Mut.
19. τῇ προτεραιᾷ . . . τῇ υστεραιᾷ || προτέρα . . . ἀριστέρα Cobet, qui docuit formam in αἰς desinentem de diebus usurpari, in ἐρα desinentem de aliis quibuslibet rebus.
20. τὴν δὲ ἀποικίαν τὴν ἐς τὸν Ἐωσφόρον κοινὴν ποιῆσθαι || κοινῇ ΩΨΓ Mut.
22. ἃ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ διατρίβων . . . ἐνόησα || [ἐν τῷ] Sbd̄t. Cf. μεταξὺ ὀρχούμενοι De saltatione c. 11 Usurpatur enim μεταξὺ aut absolute aut praepositionis instar, aut cum participio, aut substantivi sensu cum articulo — θάλλουσα εἰς αἶθι || del. εἰς Mr.
23. τροφή δὲ πᾶσιν ἢ αὐτῇ || αἰτη Sbd̄t. — λάπτοισι || κάπτοισι Cob. secundum cod. Γ, in quo supraser. est κάπτοισι
24. μέντοι γε || del. γε. ΩΨΓ Mut. — ἔντερον δὲ οὐδὲν ἤπαρ ἐν αὐτῇ φαίνεται ἢ τοῦτο μόνον ὅτι δασεῖα πᾶσα ἔντροθεν καὶ λάσιός ἐστιν || Mirum profecto quod tamdiu jecur (ἤπαρ) toleratum est. Non enim dubito quin ἤπαρ corruptum sit ex ἤπερ qua unius litterae mutatione iecinore remoto iam omnia sana sunt. Legendum igitur: ἔντερον δὲ οὐδὲν ἐν αὐτῇ φαίνεται ἤπερ τοῦτο μόνον, ὅτι δασεῖα πᾶσα ἔντροθεν καὶ λάσιός ἐστιν
25. τοὺς ὀφθαλμοὺς περιαιρετοὺς ἔχουσι || ἐξαιρετοὺς Herm. Sbd̄t. Cf. infra ἐνθήμερος ὄρα — ὁ βουλούμενος ἐξελὼν τοὺς αὐτοῦ τυφλώττει ἐστ' ἂν δεηθῇ ἰδεῖν || φυλάττει ΩΓ Mut. Cf. infra εἰσὶ οἱ καὶ πολλοὺς ἀποθέτους ἔχουσι — οἱ πλούσιοι || del. Mehler. Hartman
28. παρήμμεν τὸν ἥλιον ἐν χρῶ τὴν γῆν παραπλέοντες || [τὴν γῆν] Paetzolt. Pertinet enim ἐν χρῶ ad praecedens τὸν ἥλιον — μισθοφοροῦντες [παρὰ] τῷ Φαίθοντι || μισθοφ. τῷ Φαίθοντι om. παρὰ ΩΓ Mut.
29. ἀποβάντες δὲ ἀνθρωπον μὲν οὐδένα εὐρομεν, λίχνους δὲ πολλοὺς περιθέοντας . . . τοὺς μὲν μικροὺς κα

- ὡς περ εἶπεῖν πένητας, ὀλίγους δὲ τῶν μεγάλων | καὶ ὡς ἔπος εἶπεῖν πένητας πολλοὺς, quod respondeat sequenti ὀλίγους δὲ τῶν μεγαλ., contra πολλοὺς post λύνουσι deleui. De ὡς ἔπος εἶπεῖν cf. Iudicium vocabulum c. 8. ἐκ μέσων ὡς ἔπος εἶπεῖν τῶν κόλπων ἀπάσαν. — ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν || ξένια Cobet. — γῆρ δὲ οὐδαμοῦ, πλήν γε τῶν ἐν τῷ ἀέρι || τὴν ΩΓ Mut.
- c. 31. ὄρνεα τὰ θαλάττια || [τὰ] A ΩΓ Mut.
- c. 32. ἀνακαύσαντες || πῦρ ἀνακ. Cf. c. 34. Π 2. 4.
- c. 33. φράσον . . . ὅστις τε ὦν καὶ ὅπως δεῦρο εἰσῆλθεις | ὅστις ὦν ὅπως Sbdt. — καὶ λαβὼν ἡμᾶς ἦγεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν — ἐπεποίητο δὲ αὐτάρκη, καὶ στιβάδας ἐνφοκοδόμητο καὶ τὰ ἄλλα ἐξήρτιστο || [καὶ στιβάδ. . . . ἐξήρτιστο] Satis erat enarrasse, commodissimam eum sibi habitationem fecisse (αὐτάρκη), sin accuratius exponere in animo erat, quomodo eam instruxisset, non satis erat hoc solum addere, praeter cetera lectos eum imposuisse. Vitam autem eorum simplicissimam et frugalissimam fuisse paulo post c. 34 edocemur verbis εὐνήν δὲ ἀπὸ τῶν φύλλων ποιούμεθα. Accedit quod στιβάδας ἐνοικοδομεῖσθαι non magis apte dictum esset quam latine ‚strata aedificare‘. Itaque solum αὐτάρκη retinendum, reliqua exterminanda esse puto.
- c. 34. μετὰ παιδὸς ὃν ὄρατε || τοῦ παιδὸς Cob. — ἐνθα λουόμεθα || λούμεθα Cob.
- c. 35. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἴσως φέρειν ἐδυνάμεθα || δυνάμεθα ΩΓ Mut.
- c. 36. ἡμᾶς δὲ χορὴ ὄραν || ἡμᾶς Ddf. Bk. Mr. — αὐτοὺς γε ὀπλισμένους || αὐτοὺς Ω Mehler.
- c. 37. κατόπισθεν | κατόπιν ΩΓ Mut. — εἰς καὶ ὑκβεγνύτης || om. καὶ Struve.
- c. 40. ὡς περ τριηρῶν || ἐπὶ τριηρῶν Mehler. — πεντασταδιαῖον || πεντεσταδιαῖον Cob.
- c. 41. ἀπερρίπτουν || ἐπερρίπτουν Ω Mut. — κατεῖχον αὐτὴν τὴν νῆσον || om. αὐτὴν ΩΓ Mut. — ἐφενγον || ἐφηνγον Ddf. Bk. Mr.

VERAE HISTORIAE LIBER SECUNDUS.

- c. 1. ἀρξάμενοι διεκόπτομεν. ἐπειδὴ δὲ προελθόντες ὄσον πέντε σταδίους οὐδὲν ἠνύομεν . . . τοῦ μὲν ὀρύγματος ἐπανσάμεθα || Abruptam hanc dictionem sic coniunxi et disposui: ἀρξάμενοι διακόπτειν ἐπειδὴ προελθόντες . . . οὐδὲν ἠνύομεν . . . ἐπανσάμεθα. Sbd̄t. saepe apud Lucianum hanc invenimus enuntiationum ordinem veluti I c. 42 οἱ δὲ μέχρι τινὸς διώξαντες, ἐπειδὴ ἐσπέρα ἦν, . . . ἐπεκράτησαν. Somn. c. 12 ὁ δὲ Σωκράτης ὑπὸ τῇ ἑρμογλυφικῇ ταχθεὶς ἐπεὶ τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος. . . ἀκούεις ὡς . . . ἄδεται. Nigr. c. 28 ἔνα δὲ καὶ αὐτὸς εἶδον, ὃς καὶ γενσάμενος . . . ἐπειδὴ τάχιστα . . . ἐπήκουσεν, . . . ὡς αὐτὸν ἀφίκετο. — ἀπονεκρωτο || ἀπονεκροῦτο A.
- c. 2. ναυμαχίας || νησομαχίας cf. I c. 42.
- c. 3. οὐ μέντοι οἶνον, ἀλλὰ γάλα ἐξ αὐτῶν ἀποθλίβοντες ἐπίνομεν || ἀπεθλίβομεν Sbd̄t. ex A ἀποθλίβομεν. — ὄφον μὲν ἢ γῆ καὶ αἰτίον ὑπῆρχε || ὄφον μὲν ἢ μὲν καὶ αἰτίον ἢ γῆ ὑπῆρχε ΩMΓ
- c. 5. ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος || Offendimur addito ὁ συγγραφεὺς quasi nesciant qui legunt Herodotus quis fuerit, neque minus mirum, quod Homeri nomini additum est ὁ ποιητής. (c. 28). Sed videtur haec esse causa, quod has narratiunculas non solum eruditioribus hominibus sed etiam minus doctis L. scripsit, denique quod latius eas patere voluit hominibus aliud agentibus rerumque varietatis curiosis, sicut ipse c. 1 professus est, aliud agentem (παροργασία) se haec ludicra et aliorum et sui reficiendi causa composuisse. — τῶν μὲν ἀλόοντων τῶν δ' ἐπαινούοντων || ἐπαδόντων Rohde Bk. Sbd̄t. Mr.
- c. 6. ἠκούσαμεν, ὡς ἢ μὲν νῆσος εἴη τῶν Μακάρων προσαγορευομένη || προσαγορευομένων A
- c. 7. ἀποκτάροι || ἀπεκτόνοι Cob.

- c. 9. *παρὰ Κῦρον τὸν Πέρσην τὸν πρότερον* || [τὸν πρότερον] Sbd̄t.
- c. 10. *οὗτος δὴ μεταστησάμενος* || δὲ Sbd̄t. — *ἐπὶ πολὺν χρόνον* || del. *ἐπὶ* Sbd̄t. Luciani est aut *ἐπὶ πολὺν* aut *πολὺν χρόνον* omissa praepositione. Cf. c. 25 ubi ΩΗ Mut. habent *πολὺν ἤδη χρόνον* Menip. c. 1 *πολὺν γὰρ χρόνον οὐ πέφηνας* Timon c. 9 *πολὺν ἤδη χρόνον οὐδὲ ἀπέβλεψα ἐς τ. Ἀττικὴν*. Contra *ἐπὶ πολὺν* V. H. II c. 36. Dial. deorum VI 2. Apol. 5 Navig. c. 4 de morte Peregr. c. 7. 43.
- c. 11. *αὐτὴ μὲν οὖν ἢ πόλις* || *αὐτὴ* Γ Ddf. — *λοτρὰ δὲ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς* || δ' *αὐτοῖς*, Sbd̄t., om. *ἐστὶν ἐν* Ψ Mut.
- c. 12. *ἀναφεῖς* || *διαφανεῖς* Rohde — *μορφῆν δὲ καὶ ἰδέαν μόνην ἔχουσι καὶ ἐμφαίνουσι* || *μορφῆς δὲ ἰδέαν μόνην ἐμφαίνουσι* Sbd̄t. i. e. corporis tantum ideam ostendunt. *ἔχουσι καὶ* om. in Ψ Mut. — *εἰσὶ γὰρ ὥσπερ σκιαὶ ὄρθαι οὐ μέλαιναί* || *ὄρθαι*. Nullo modo sibi opponi possunt umbrae erectae et nigrae. Itaque falsum esse *ὄρθαι* patet, perquam autem difficile dispicere, quid scribendum. Solum adiumentum quamquam ne hoc quidem omnino certum praebet Cod. Ψ *ὄρθαι* i. e. splendentes: „sunt tamquam umbrae pulchritudine splendentes, non nigrae.“
- c. 15. *ἢ πᾶσα ἔλῃ* || *πᾶσα ἢ ἔλῃ* ΩΓ Mut. —
- c. 17. *Νουμᾶν* || *Νομᾶν* A ΩΨΓ — *τὰ πολλὰ γούν ἐκείνον δι' ἄλλων* || *πολλὰ*, om. *τὰ* Sbd̄t. „multa sane eum redarguebant.“ Recte Reitz. — *Πλάτων δὲ μόνος οὐ παρῆν, ἀλλ' ἐλέγετο καὶ αὐτὸς ἐν τῇ πόλει οἰκεῖν* || del. *καὶ* Sbd̄t. „Plato solus (ex nobilissimorum τῶν ἐπισήμων quos dixerat numero) non aderat sed solus dicebatur habitare: αὐτὸς autem nonnumquam significare, quod Mehler sua coniectura voluerat καθ' αὐτόν Γ (für sich allein) certo constat
- c. 18. *πρὶν . . . ἔλλεβορίση* || *ἔλλεβορίσειε* Sbd̄t. ex vestigiis Ψ et Mut. in quibus *ἔλλεβορίσει*.

- c. 20. *λόρα* || *ἑώρων* Cob. Mr. — *προσιὼν γὰρ τι ἐπνυθανόμην* || *π. γὰρ ἄν τι ἐπνυθανόμην* Mut. ἄν non semel a Luciano additur ad id, quod non semper sed quod identidem fit, significandum. — *ἐπενηνεγμένη* || *εἰςενεγ.* Bk Sbd. — *προθύμως πάλιν ἀπεκρίνατο* || *πάντα* Mut.
- c. 22. *Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐνέστη ὁ ἀγὼν τὰ παρ' αὐτοῖς Θανατούσια* || [*ὁ ἀγὼν*] Mr. Sbd. Agi enim de certamine docet quod statim sequitur *ἠγωνοθέτει*. — *περὶ τοῦ στεφάνου καταγωνισάμενος* || [*περὶ τοῦ στεφάνου*] Mr. Sbd. abundat quod extremo eodem capite dictum est *τὰ δὲ ἄθλα ἦν ἀπασι στέφανος*. — *ἄθλα οὐ τίθεται* || *οὐ τίθ.* ἄθλα ΩΨ Mut. —
- c. 25. *Κινύρας* || *Κ. γὰρ* Ψ — *ἦρα ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἤδη* || [*ἐπὶ*] *πολλὸν χρόνον* ΩΨ Mut. cf. ad c. 10. — *ἐπινοῶς ἀγαπῶσα* || *ἐπιμανῶς* Γ Mr. — *ὑπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἀμηχανίας* || *ὑπ' ἔρωτος ἀμηχανίας* „propter amoris obstacula“, Sbd. (ΩΨ Mut. *ὑπὸ ἔρωτος καὶ ἀμηχανίας*) Cf. Hesiodi opera v. 498 *μή σε κακοῦ χεμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψη*. — *οὐ παρήμην* || *οὐ παρήν* Ψ Γ Mr.
- c. 26. *ἔλεγον οἱ σκοποὶ καθορᾶν τὴν ναῦν πολὺν ἀπέχουσαν* || *οὐ πολὺν* A Ω Γ Mut. Etsi non sine magno labore eos Cinyrae navem assequi videmus, non tamen contra optimorum codicum auctoritatem delendum est οὐ. Poterat enim via longior esse quam videbatur, poterat navis ipsa minorque eius celeritas vel aliud quid esse impedimento.
- c. 27. *τὴν ἐτέραν ἤπειρον* || *ὑμέτεραν* Bk. Paetzolt. Mr.
- c. 27. *ἐποτνωίμην* || *ἠνιωίμην* ΩΨ Mut.
- c. 28. *πρὸς Ὅμηρον τὸν ποιητήν.* Cf. ad c. 5.
- c. 30. *πέτραις τραχέσι* || *πέτραις καὶ* (ΩΨ Mut.) *τραχῶσι* Mut.
- c. 31. *εἴσοδος δὲ μία διὰ πάντων* || *διὰ πάντων ἦν* A Ω Γ Mut.
- c. 32. *οὐδὲ γὰρ ἠδυνάμην* || *οὐ* Ψ Bk. — *εἶχε δὲ καὶ αὐτὴ τι τοῖς ὄνειροις παραπλήσιον* || *ἔπασχε* (Ψ Γ Mut.) *δὲ αὐτὴ τοῖς ὄνειροις τι παραπλήσιον.* Habet enim insula illa vices personae.
- c. 34. *ἀλλ' οἱ μὲν μακροὶ τε ἦσαν καὶ μαλακοὶ καὶ καλοὶ*

- καὶ εὐειδεῖς, οἱ δὲ σκληροὶ καὶ μικροὶ καὶ ἄμοργοι |
 . . . μακροὶ τε ἦσαν καὶ μαλακοὶ καὶ [καλοὶ καὶ] εὐ-
 ειδεῖς, οἱ δὲ σκληροὶ καὶ μικροὶ καὶ ἄμοργοι. Con-
 cinnitati ita consulere studui. In codicibus omittuntur καὶ
 μαλακοὶ ΩΨ Mut. σκληροὶ ΩΨ Mut.
- c. 36. ἐπελέξατο || ὑπελέξατο Mut. — ἐπὶ ξενίᾳ || ξένια
 Cob. A ΓΩ — ἐπὶ τῆν ναῦν || ἐπὶ ναῦν Ψ Γ Mut.
- c. 39. οἱ μὲν ἔνθεν οἱ δὲ ἔνθεν || οἱ δὲ ἐκεῖθεν Mut.
- c. 41. καὶ τὸ πάντων δὴ παραδοξότατον, ὃ γὰρ ἰσθὸς τῆς
 νεῶς ἐβλάστησε || del. γὰρ Sbd. Ψ Mut. In his simili-
 busque dictionibus id quod praeter opinionem fieri nar-
 ratur, appositionis loco sine particula additur. Cf. Tyran-
 nic. c. 1 ἠραγκασμένος τὸ παραδοξότατον, αὐτὸς αὐ-
 τοῦ γενέσθαι τυραννοκτόνος. Similiter de hist. conser.
 c. 10 θέαμα αἴσχιστον
- c. 42. ἐκδήσαντες γὰρ αὐτὴν κάλω μέγλω || κάλων με-
 γάλων Mut. — ἐπεισῆλθε || εἰσῆλθέ με Mut.
- c. 43. καταθέντες || καθέντες Cob. — ἡ μὲν οὖν ναῦς
 καθελόντων ἡμῶν τὰ ἰσθία οὐ ῥαδίως ἔσθη || non est,
 cur ab optimorum codicum consensu (A) ΩΨ Γ Mut. rece-
 damus, in quibus omissum est οὐ. Quis enim dicat,
 num hoc facile factum sit, an non facile, cum tota res
 sit in miraculis habenda.
- c. 44. συνεπεφύκεισαν || συνεπεφύκεσαν ΩΨ Mut. Mr.
- c. 46. ὑποστὰς || ἀποστὰς Mut. Cob. Mr. — συλλαμβάνω τε
 ταῦτην || τ' αὐτὴν Ddf. Bk. Sbd.
- c. 47. μετ' αὐτὰ || μετὰ ταῦτα Ψ Mut.

TYRANNICIDA.

Multa in optimis codicibus $\Omega\Gamma B$ 1324 corrupta et perversa sunt.

1. ὁ μὲν οὖν τύραννος ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἱκανὴν ἡμῖν δέδωκε τιμωρίαν, ζῶν μὲν τὸν υἱὸν ἐπιδὼν προαγγελμένον παρὰ τῆν τελευτῆν τελευταῖον δὲ ἠργασμένον, τὸ παραδοξότατον, αὐτὸς αὐτοῦ γενέσθαι τυραννοκτόνος || ζῶν ἔτι — παρὰ τῆν τελευτῆν δέ.. Mirum vel optimos codices A Ω $\Omega\Gamma B$ (etiam Vat. 1324, quem vir humanissimus Nilén, qua est grata benevolentia, mecum communicavit) habere ζῶντι, quod nullo modo ferri potest. Proxime a codicum lectione abest Solini coniectura ζῶν ἔτι, quod recipiendum est; expuncto τελευταῖον retineo παρὰ τῆν τελευτῆν i. e. „appropinquante vitae exitu,“ quod aptum videtur ad significandum non solum moriendi momentum sed omne illud tempus, quod praecedit mortem inter deliberandum. Cobet delet παρὰ τῆν τελ. Sed cum hoc minus usitatum sit quam τελευταῖον, ita ut τελευταῖον interpretationis causa additum videatur, praestat servare prius illud. Cf. Vita Demon. c. 66 πρὸ τῆς τελευτῆς.
3. ὡς ἂν οὐ τῶν παρόντων ἀπαλλάξας ὑμᾶς μόνον. Abundare videtur illud ἂν. Sed quemadmodum constat proprium esse Luciani augere vim coniunctionum aucto earum numero, velut καὶ μὴν καὶ, καὶ γὰρ αὐ, καὶ γὰρ καὶ, καὶ γὰρ αὐ καὶ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἤπερ, ἴναπερ, ἕτιπερ, ὅτεπερ, μέχριπερ, sic hoc quoque loco ut aliis haud paucis, cum satis sit particula ὡς ad indicandam eusam quam dicunt subiectivam, auget illam addita particula ἂν eodem sensu praedita.
- c. 4. πρὸς τὰς ὄργας ἠπιώτερος καὶ πρὸς τὰς κολάσεις βραδύτερος || Transposui verba: πρ. τὰς ὄργας βραδύτερος (Ep. Jacobi 1 c. 29 βραδὺς εἰς ὄργην

- „langsam zum Zorn“) κ. πρὸς τ. κολάσεις ἡπιώτερος
— προῆχθαι || προσῆχθαι A ΩΨΓΒ 1324.
- c. 5. καὶ τὸ μὲν πιστὸν καὶ ἀσφαλὲς ἀπ' αὐτοῦ παρεῖχε
τῇ δυναστείᾳ || Deleto ἀπ' scribendum καὶ τὸ μὲν π. κ.
ἀσφαλὲς αὐτοῦ παρεῖχε τῇ δυναστείᾳ Sbd. „Fiduciam
et securitatem ipsius dominationi (imperio) tribuebat“,
ita ut ad patrem sit referendum αὐτοῦ suspensum α τῇ
δυναστείᾳ.
- c. 5. ὁ τοὺς τυραννομένους φοβῶν || ἐκκόπτων — ὁ
τοὺς ἐπιβουλεύοντας ἐκκόπτων || φοβῶν. A ΩΨΓΒ
1324.
- c. 8. ἐμοῦ μὲν γὰρ ἀνάξιός ἐστι . . . καὶ μάλιστα ἐπ' ἔργῳ
λαμπρῷ καὶ νεανικῷ καὶ γενναίῳ ἀνηροημένος ἀλο-
χύνων καὶ κείνην τὴν σφαγὴν || ἀνηροημένος Recte. —
ἀνηροημένῳ A ΩΨΒ(?) 1324 Cob. qui vertit „postquam
facinus tam clarum generosum susceptum vel exceptum
est“. At cum in hoc scripto ἀνηροημένος fere significet
aliquem qui occisus est (cf. c. 20 τέκνον, ἀνηροή-
μεθα, πεφονεύμεθα — προανηροημένον) praeferen-
dum est ἀνηροημένος hoc sensu „me non dignus (ὁ
περίλοιπος πατήρ) praesertim qui interfectus (si inter-
ficeretur a me) post generosam (filii) caedem dehonestaturus
(obscuraturus) esset illius (filii) caedis gloriam. Satis
est igitur corrigere καταισχύνων in καταισχυνῶν
et κακείνην in ἐκείνην — ἀξίον δέ τινα ζητῆσαι δήμιον
ἄλλον μετὰ τὴν συμφορὰν, μηδὲ τὴν αὐτὴν κερδαί-
νειν. Conclamatus est locus, quem emendandum aliorum
acumini iuvat committere. Ego hoc dico, cum Vat. 1324
legendum esse ἀλλὰ μετὰ . . . „decet dignum carnificem
quaerere, sed post illud factum, non quaestum facere
ex eodem“.
- c. 10. πάντα εἰρήνης μεστὰ καὶ πάντες οἱ νόμοι καὶ
ἐλευθερία σαφής || πάντες σῶοι οἱ νόμοι, decet
enim praedicatum. Cobet supplet κήριοι eodem sensu,
sed σῶοι (cf. Abdicat. c. 5) propius abest a libris. —
τί δαι; || τί δέ; ΨΓ 1324.

11. διαφέρει δέ, εἶπέ μοι, τί... || διαφέρει δέ τι, εἶπέ μοι Sbdt. (εἶπέ μοι τι A) —
12. καὶ γὰρ ἠβούλετο τοῦ πεπραγμένου ἴσον γίνεσθαι τὸ τῆς αἰτίας || τῷ πεπραγμένῳ (usitatus, quamquam genetivus ferri potest)... τὸ τῆς αἰτίας Sbdt. Pro τὸ τῆς αἰτίας AΓB 1324 habent τὸ τῆς ἀδείας a sententiarum nexu alienum. Recte enim: „Voluit lex idem valere causam consiliumque facti quam factum ipsum“ i. e. voluit in eadem culpa esse qui auctor fuit sceleris patrandi, quam qui scelus patravit.

2. περιττὴ λοιπὸν ἢ ἐξέτασις || λοιπὸν om. Sbdt.
3. εἶτα τοῦ τυράννου πεφορευμένον τὴν αἰτίαν παρασχόντι τῆς σφαγῆς οὐκ ἀποδώσεις τὴν δωρεάν; || Offendimur quod post πεφορευμένον in permultis codicibus AΓB 1324 est ἀνεληλυθότος. Tacito plerique editores, (et me ipsum reum esse fateor huius erroris), ἀνεληλυθότος omiserunt. Sed, cum in optimis codicibus inveniatur, videndum est, num servari possit. ἀνεληλυθός est „qui rediit“. Haec igitur videtur verborum sententia: „tyrannus interfectus (πεφορευμένον) si redierit (ἀνεληλυθότος) non dabitis praemium ei qui caedis auctor fuit?“ Responsuros orator fingit, esse eos daturos.

Idem fere paulo infra dicitur de exsilio (ἐλάσας) eodem capite: τί γάρ; οὐχὶ καὶ ἐξελάσας τις τύραννον ἴδη τιμὴν ἔλαβε τυραννοκτόνον; μάλα δικαίως. Nempe quemadmodum ei praemium tribuendum est qui interfecit ut ei qui interficiendi auctor fuit vel si qui interfectus est redire posset, non magis negandum esset praemium auctori fugae, etiam si exsul factus rediret.

Quod quidem recte iudicari manifesto confirmatur sequentibus verbis: τὸ δὲ ἐπ' ἐμοῦ γεγενημένον οὐ φωνῇ οὐδὲ δευτέρως ἐπαναστάσεως ἐλπὶς . . .

14. τῆς γνώμης μόνης ἀξιός εἰμι τιμᾶσθαι || ἐκ τῆς γνώμης Sbdt. Cf. c. 14 supra ἐκ γὰρ τῆς γνώμης αὐτῆς καταστάτα με γίρας ἀξιοῦν λαμβάνειν.
15. τὸ δὲ ἄχρι τῶν τυράννων προσελθεῖν || τὸ δὲ A.

- c. 16. ἀπαραίτητος || ἀπαραιτητότερος Halm.
- c. 17. τὸ δ' εὐθὺς ἀποθανεῖν, τὸ δ' ἀγνοῆσαι || τὸ δ' εὐθὺς ἀγνοῆσαι A ἈΓΒ 1324. — οὗτος θάνατος ἄξιος ὡμῶν τυράννων || om. A ΩΒ 1324.
- c. 18. ἅπαντα . . . αὐτῷ ἀθρόα περιέστησα τὴν φύσιν, τὴν λύπην, τὴν ἀπόγνωσιν, τὸν φόβον, τὰς ἐπὶ τῶν μελλόντων ἐλπίδας χρόνων ἐπ' αὐτὸν ἐχορηγάμην τοῦτοις συμμάχοις . . . || οἷς ἐπὶ τῶν μελλόντων (om. ἐλπίδας χρόνων) ἐπ' αὐτὸν ἐχορηγάμην συμμάχους Sbd̄t. Egregium auxilium attulit Ἀ, qui pro τὰς habet οἷς, ἐλπίδας χρόνων et τοῦτοις omittit. Comprobatur haec cod. Ἀ lectio auctoritate ΓΒ 1324 in quibus et ipsius verba ἐλπίδας χρόνων omissa sunt.
- c. 19. εἰ γὰρ ἔλεγον, Ἄνδρες . . . συνήργησεν, οὐκ ἂν τιμῆς τε καὶ δωρεᾶς ἄξιον ἐρομίσατε δεσπότην οὕτω δημοτικῆς κτήματος || εἰ γὰρ . . . συνήργησεν, ἀντὶ τοῦτου οὐκ ἂν . . . κτήματος Sbd̄t. ex codicibus Γ in quo pro οὐκ ἂν est παντὶ τοῦ, A Β 1324 qui pro οὐκ ἂν habent παντὶ τοῦτο, Ἀ ἀντὶ τοῦτου. Ego servato οὐκ ἂν scripsi ἀντὶ τοῦτου. — c. 20 ἰδὼν νιὸν ὄν εἶχε μόνον || ὄν νιὸν εἶχε μόνον Sbd̄t.
- c. 21. ἀπέθανον ἂν, ὅλλ' ἢ ὡς τύραννος μόνον || ἀλλῆ (?) Sbd̄t.
- c. 22. ἐωράκατε πάντες τὸν μὲν νεανίαν προκειμενον, οὐδὲ μικρὸν . . . ἔργον || οὐ K. G. P. Schwartz 1324 Vat. —

ABDICATUS.

- c. 1. ἐβουλόμην μὲν οὖν . . . ἵνα . . . ἰασάμην || ἐβουλῶν . . . ἵνα . . . ἰασάμην Cob. — τὸν μὲν οὖν μίσθον τῆς θεραπείας ὄρᾳτε οἷον ἀπολαμβάνω. Iusta est collocatio verborum quam restitui etiam in Piscatore
- c. 23 σὲ μόνον ὄρᾳς προεστησάμεθα.
- c. 2. ἐν μὲν τοῖς δυνατοῖς οὐδὲν κελυσθῆναι περιμένω i. e. „si qui morbus curari potest non exspecto donec adessee iubeor.“
- c. 5. ὡς ἀμνηρομένω || ὡς ἀμνηρομένω Sbd̄t. — φαρμάκω

- τῷ φαρμάκῳ Cob. — καὶ μνησικακήσαντι || om. καὶ Schwartz. — ὅσοι παρήσαν χρηστοὶ || ὅσοι περ ἦσαν Cob. — τι παλαιὸν ἔπουροῦν || πάλαι Schw.
- c. 6. πρὸς μὲν γὰρ τοὺς ἄλλους ἡμερωτέρα καὶ πράξιά ἐστι καὶ παρόντων εἰρήνην ἄγει || [παρόντων] Sbd̄t. — ἂν δέ τινα ἰατρὸν ἴδῃ καὶ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον || ἴδῃ ἢ Schw. Sbd̄t. — ἀξίαν || ἀναξίαν Cob.
- c. 7. οὔτε ἀρχὴν || οὔτε τὴν ἀρχὴν Sbd̄t. — πάσχει μὲν σύνηθες || τὸ σύνηθες Cob. Sbd̄t.
- c. 9. ἐπεὶ τοίνυν ἔξις ἐστι, καὶ τοῦ μὲν ἐγκαλεῖν μόνον ἰπατὴρ κύριος || ἐπεὶ τοίνυν ἐστὶ τοῦ μὲν ἐγκαλεῖν μόνος ὁ πατὴρ κύριος Sbd̄t. Cf. c. 10 ἐλεύθερος γὰρ ἦσα καὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα κύριος. — πρὸς τὸ ἐπὶ καιροῦ δοκεῖν || ἐπίκαιρον Sbd̄t.
10. τὸ δ' ἀνάπανστον τοῦτο καὶ ἀτίδιον καὶ πολὺ καὶ ῥάδιον μείζον ἤδη τῆς πατρικῆς ἐστὶν ἐξουσίας || [καὶ π. κ. ῥ.] Sbd̄t.
11. ἦν δέ τινες ἐκόντες αὐτοὶ σὺνθῶνται δικαστὰς καὶ προειλόμενοι ἐπιτρέψωσι διαιτᾶν || διαίταν Cob. — χρηστὸς ἤδη ἀνωμολόγηται || ὦν ὁμολ. Ddf.
12. πῶς εὐλογον αὐθις ἀποθῆισθαι || ἀποθέσθαι ex ἀποθῆσθαι B. Cf. eod. cap. εἰ μὴ φύσει παῖς ἦν, θεμέμιος (adoptatum) δὲ ἀποκηρύττειν ἤθελες.
13. Σκέψασθε ὄντινα ὄντα με καὶ ἀποκηρύξει || καὶ ἀπ. με ΩΓΒ. — ἐπὶ τὴν ἐρημίαν ἐλαύνειν τὸν ἐφθῆντ' ἂν δικαίως, ἐφ' οἷς ἀδίκως ἐξεβέβλητο μὴ μόνον οὐ μνησικακήσαντα, ἀλλὰ καὶ σώσαντα καὶ σωφρονεῖν παρασκευάσαντα || Gesner scr. μνησθῆντ'. Ego nihil mutandum sed sic interpretandum puto hunc locum: „in solitudinem eicere eum, quem consentaneum erat gaudere, se non modo non memorem fuisse iniuriae sibi illatae sed etiam servasse et ad sanitatem revocasse eum, a quo iniuste expulsus esset“.
14. οὐ γὰρ σμικρόν . . . εὐ πεποιηκῶς αὐτὸν . . . τοιούτων νῦν ἀξιοῦμαι || ἐς μικρόν Ω, Γ in ras. Bk. Ddf. — μᾶλλον δὲ ὀργῆς, ὦ πάτερ, τὸ παράδειγμα || Cunc-

- tanter conicio μάλλον δὲ δρασν', ὃ πάτερ; Tu „potius considera exemplum i. e. quantum tibi profuerim“ — τὴν ἀμοιβὴν ἀντ' ἐκείνων || ἀντ. ἐκ. τὴν ἀμοιβὴν ΩΓΒ — καὶ παμπονήρως ἔχουσαν || [] Schwartz.
- c. 16. ἔστι δὲ τῶν ὄντων ἀπάντων τούτων ἐν τῇ λατρῳῇ τὸ ἐπισφαλέςτατον || τοῦτο K. G. P. Schwartz.
- c. 17. μὴ γὰρ τοῦτ' ἀκούσας εὐθὺς ὑπολάβοι τις, ποῖος δὲ ἢ πόσος ὁ κέρματος ἐγγέει φάρμακον; πολλὰ γὰρ πρὸ τούτου γενέσθαι δεῖ || ὑπολάβῃ ΓΒ, „ne quis contra dicat, qualis tandem vel quantus est labor infundendi medicamentum“, (— hoc scito — quod cogitatione splendendum) „multa etiam ante paranda sunt“, om. γὰρ post πολλὰ, quae structurae brevitatis ex cogitandi celeritate oriunda etiam latino et nostro sermoni propria est.
- c. 18. καθυβριζεῖ || καθ. τὰ δίκαια Sbd̄t. δίκαια sine articulo ΩΒ.
- c. 19. κατὰ τῶν τοῦς ἐνεργέτας μὴ ἀντ' εὐποιούντων || ἀντενποιούντων Β.
- c. 20. ἀλλ' ὑμῖν ποιεῖ τοῦτο || ἐφ' ἑμῖν Madv. 'vestrae potestatis hoc facit.' Cf. c. 22 τὰ δὲ ἄλλα ἐφ' ἡμῖν ἐστὶν τοῖς παισίν.
- c. 23. πατρικῆς δὲ ἀνάγκης ἀμοιβος ἢ ἀτελῆς τέχνη || ἀμοιβος καὶ ἀτελῆς ἢ τέχνη Sbd̄t. (ἀμοιβος ἀτελῆς ἢ τέχνη Α Β.) 'Patris necessitate liberata et immunis est ars.' Cf. c. 24 οὐδὲ τῷ σῶ νόμῳ ὑποκείμενος.
- c. 24. μεμάθηκά σοι || σοὶ Sbd̄t.
- c. 25. τὸ ἀπαξ τιὰ ἰασάμενον πάντας ἐς ἀεὶ θεραπεύειν || ἀεὶ, om. ἐς Sbd̄t.
- c. 27. ἐν ὄρει || ἐν ὄρεινῳ Schw. — οὕτω δὲ καὶ || δὴ Sbd̄t.
- c. 28. ἐσκιατροφημένα || ἐν σκιᾷ τροφημένα Β.
- c. 29. τίνος πλείονος μετέχει || πλείον Schw.
- c. 30. οἶον νέοις μὲν πλήθος ὡς τὸ πολὺ || πλήθος (†) Sbd̄t.; Madvig γῆθος τὸ πολὺ. At pueros vel adolescentes propter animi laetitiam in insaniam aberrare, haud credibile. Fortasse legendum πάθος ('Leidenschaft') inprimis ἐρωτικόν.

PHALARIS PRIOR.

1. καὶ τοῦ ἀναθήματος || κ. ὑπὲρ τ. ἀν. ΩΒ. — ἀντὶ τῶν πάντων || τῶν om. Γ. — θεὸν δέ, καὶ μάλιστα τοιοῦτον || τοῦτον Β.
2. ἐπικάλει μου τῷ προτέρῳ . . . βίῳ || μοι Γ. — ἐξ ἅπαντος τρόπου || τρόπου del. Schw. cf. c. 7. c. 11.
3. ὕβρεις δὲ παρθένων || ὕβρεις Β. Singularis non semel sic interponitur inter plurales. Cf. de saltat. c. 17 εὐχη καὶ χοροὶ καὶ θυσία.
4. διασπάσασθαι ἠπείλουν || διασπάσασθαι Schw.
5. περὶ τῶν παρόντων || ἐκ Sbdt. — ἀφ' ὑλάκτος ἀφν-λάκτως Α ΓΒ. — τὰ ὕστατα || τὰ ἔσχατα Schw. — τί δεῖ ποιεῖν || εἰ δεῖ Ddf.
7. καὶ Ἀιακὸς ἢ Μίνως ἢ Ραδάμανθυς ἢ ὁμοίως ἐξ ἅπαντος ἀνελεῖν σπεινδοσὶ || καὶ ἄν cf. de hist. conscr. c. 8.
8. τὸν γὰρ ἄπαξ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐμπεσεῖν ἠραγκασμένον ὁμοίον χροῖ τῇ ὑποθέσει καὶ αὐτὸν εἶναι || καὶ τὸν αὐτὸν Sbdt.
10. ἔχω καὶ πευθῆρας, καὶ τίνες καὶ ὄθεν καταπεπλευκασιν || prius καὶ om. Sbdt. (καὶ τίνες ὄθεν Α ΩΓ).
12. εἰ μὴ κενὴ ἄλλως ὑπόσχεσις ταῦτά ἐστι || ἐστι om. cum Γ. Ceterum nihil mutandum. Cf. Catapl. c. 26 καὶ ταῦτα ὅτι μὴ ἄλλως κενὴ τίς ἐστι κατ' αὐτοῦ διαβολή, αὐτίκα εἰση — αὐτὸς πρῶτος || πρ. αὐτ. ΩΒ.
14. ὡς ἂν καὶ εἰδότες || De ὡς ἂν cf. ad tyrannie. c. 3.

PHALARIS ALTER.

2. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τὸ ἐνδοιάσαι ὑμᾶς ὅλως περὶ τούτου . . . ἐνόσιον ἤδη εἶναι νομίζω || Recte om. Α Β ἤδη εἶναι, quod iam inest in praecedente καὶ (,vel⁴) τὸ ἐνδ.
10. εἰ λογίσαισθε || λογίσεσθε Α ΩΓΒ. — πρῶτον ἐπερ ὄσων || [πρῶτον] Sbdt. — εἴ τι μεῖζον . . . ἡγήσαισθε ἂν || ἡγήσεσθε ΓΒ.
11. εἰ κριθήσεται τοῦ ἀνατιθέσθαι καὶ ἀνάξιτος || om. καὶ Rohde. Ddf.

ALEXANDER s. PSEUDOMANTIS.

Praeter cod. Marc. 434 Ω

Marc. 436 Ψ'

Marc. 517 U (= Ψ^b)

Vat. 90 Γ

Vindob. 123 B.

usus sum etiam collatione Cod. Vat. 87. \mathfrak{A} a Dindorfio edita.

- c. 1. *μικρόν τι τοῖτο* || *τοῦτο* om. ΓB. — *τοῦ γόητος* || om. *τοῦ* $\mathfrak{U}\mathfrak{A}\mathfrak{B}$. Cob. — *ἐγγράφαντα* || *γράφαντα* $\Omega\Psi\Gamma$ *τοσοῦτος* || *τοσ. γὰρ* \mathfrak{A} .
- c. 2. *ὄν οὐκ ἀναγινώσκεσθαι . . . ἦν ἄξιον* || *ὄν οὐ μὰ Δία γινώσκεσθαι . . . ἦν ἄξιον* Tournier. — *Τιλιβέρον* || *Τιλλιρόβον* \mathfrak{A} Ddf. — *μέρη τὰ ἐρημότερα* || *ἐρημότατα* $\Psi\mathfrak{U}\mathfrak{B}\mathfrak{A}$.
- c. 3. *πολὺ τὸ γοργὸν καὶ ἐνθεον διεμφαίοντες* || *τὶ ἐνθεον καὶ τὸ γοργὸν ἐπιφαίοντες* $\Psi\mathfrak{A}\mathfrak{B}$.
- c. 4. *Ἡράκλεις* || *Ἡρακλες* $\Psi\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ — *ἡ ψυχὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη πολεμίοις καὶ ἐχθροῖς ἐντυχεῖν γένοιτο καὶ μὴ συγγενέσθαι τοιούτῳ τινί.* || „Averruncent dii malum faciantque ut in hostium et inimicorum, non in talis hominis manus incidamus qualis Alexander“ *deleto καὶ ante μὴ.* Sbd̄t. *ἡ ψυχὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη* autem absolute posita sunt, extra structuram abruptam illam tanto istius hominis terrore ut Deorum, quos nominat, tutela sit imploranda („Gott bewahre“) — *τό τε περίεργον* || om. *τε* $\mathfrak{U}\Psi\mathfrak{B}$. — *καὶ μνημονικὸν* || *καὶ τὸ μνημ.* $\mathfrak{U}\Psi\mathfrak{B}$. — *ἕκαστα* || *ἕκασταχοῦ* $\mathfrak{U}\Omega\mathfrak{B}$ *πολλαχοῦ* Herod. c. 1. — *Φρονώνδαν* || *Φρουνώνδαν* B. — *τῶν ἐπὶ τῇ διαβολῇ περὶ τοῦ Πυθαγόρου λεγομένων* || om. *περὶ* Ψ — *ἀφελέστατος* || *ἀσφαλέστατος* $\mathfrak{U}\Gamma\mathfrak{B}$ — *ἐπὶ πᾶσι . . . τὸ μεγαλοῦργον προσῆν καὶ τὸ μηδὲν μικρόν ἐπινοεῖν* || *ἐννοεῖν*, siquidem *ἐννοεῖν* est toto animo in aliquid se insinuare, in aliqua re versari, *ἐπινοεῖν* autem solum advertere animum ad aliquid.

5. τῆς κακίας τῆς αὐτοῦ || τῆς om. ΨB. — Θόωνος
 Θῶνος Fr. Θωνός Ψ.
6. χρονογράφῳ || χορογράφῳ UΩΨΓB — ἐπεκαλεῖτο ||
 ἐκαλεῖτο ΗΓ. — τοὺς πολλοὺς ἐνομάζουσιν || τ.
 πλουσίους Γ — ταπεινοὺς || ταπεινοῦ Cob. Bk. Fr.
 — γυναῖκα πλουσίαν || πλ. eiecit Fr. — ἐράσιμον
 δὲ ἔτι εἶναι βουλομένην || om. ἔτι ΨUB.
7. κατὰ ταῦτά || κ. τὸ αὐτὸ Sbd̄t.
8. ὦ γὰρ ἄν || [ἄν] Sbd̄t. — ἐπὶ δεῦτεν τούτοιιν μεγί-
 στοιν τυραννούμερον || ἐπὶ δ. τοῖν μεγίστοιιν τυραν-
 νούμερον τυράννων Fr. — τῆν ἐλπίδα καὶ
 τὸν φόβον || [] Cob. Fr. Ddf. — κυκλοῦντες ||
 κυκῶντες ΩΥΨΓ.
9. Ἐπερ ἀληθὲς ἦν || om. ἀληθὲς. — B δπερ ἦν ἀλη-
 θὲς, unde Fr. bene coniecit legendum esse δπερ ἦν
 'quod res erat' om. ἀληθὲς cf. c. 15 ἐλπίζων δπερ ἦν. —
 δεισιδαίμονας τοὺς πολλοὺς καὶ πλουσίους || Recte;
 δεισιδαίμονες sunt enim quos ante nominaverat ἡλίθιοι,
 πλούσιοι qui παχεῖς erant appellati. Cf. c. 17 παχεῖσι
 καὶ ἀπαιδέτοις.
10. Ὀλίγησ δὲ τῆς . . . στάσεως . . . γενομένης || οὐκ ὀλί-
 γης G. Hermannus Sbd̄t.; sic legendum esse docet quod
 sequitur τέλος ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος. — Καλχηδόνα ||
 Καλχηδόνα ΩΨ — τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ ἱερῷ ||
 ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ Fr. Η. — αὐταὶ αἰ
 δέλοιο || αὐταὶ δὲ αἰ δ. Η. Ddf. — τοῦτον τὸν λόγον ||
 τὸν λόγον τοῦτον ΩΨΥΓB.
11. ἀφ' οὗ ἐαυτὸν ἐγενεαλόγει || γενεαλογῶν ἦν Ddf.
 dncibus Η et B, in quibus γενεαλογῶν — ὀλέθριοι ||
 ὀλεθροὶ ΩΓ. — ὡς ἀπὸ Τρίκκης . . . μητέρα. || []
 Delevi haec quae ab impuro aliquo homine litterato iocī
 causa addita videntur — εὔρητο δὲ χρῆσμός || εὔ-
 ρητο δὲ ἐν χρῆσμῷ ΨUBΗ — ὡς Σιβύλλης || om.
 ὡς ΨUB. — προμαντευσαμένης || προμαντενο-
 μένης ΨUB.
13. ἐπὶ ταῖς θεμελίους τοῦ νεῶ τοὺς ἄρτι ὀρυττομέ-

- νους || τοῦ ὀρντιομένου ΨΥΒ. — διάζωμα δὲ ...
 ἔχων || om. δὲ ΨΥ. — κατάχρυσον καὶ τοῦτο || Fr. post
 κατάχρυσον lacunam esse statuit, quam sic explet, καὶ
 περιστήθιον, χρυσοῦν καὶ τοῦτο.
- c. 14. ὅτε ἄλλοι ἀπαξ τίκτονται || τίκτοντ' (sic) B, quod
 retinet Fr., versum heroicum veteris poetae hic latere
 videns. — ἅμα καὶ τὸν ἀρτιγέννητον || om. καὶ B.
- c. 15. ἡμέρας μὲν οὖν || add. τινὰς U. Fr. — προκεχύθαι
 αὐτοῦ || αὐτοῦ κεχύθαι ΨΥΒ.
- c. 16. ἐννόησον οἰκίσκον || ἐπινόησον Cf. c. 4. ΩΦΥΓΒ
 'animum adverte, ante oculos propone'. — ὀλίγων
 ἡμ. || ἡμ. ὀλίγων UB.
- c. 18. ὡς τὸ εἰκὸς || κατὰ τὸ εἰκὸς ΨΥΓΒ — ἀνεφώρησε |
 ἐξεφώρησε ΨΥΒ.
- c. 19. προθεσπίζων καὶ αὐτὸς || οὗτος ΨΥΒ (non αὐτὸς
 ut in editione mea) — καλέσειν ... ἐμελλε κατὰ τάξιν
 τοὺς δεδωκότας || κατὰ τάξιν τοῖς δεδωκότας ... κα-
 λέσειν ἐμελλε ΨΥΒ.
- c. 20. ἐπινοήσας cf. ad c. 4. 'animadvertendo' invenire ut c. 28.
 — οὗτος || αὐτὸς ΨΥΒ.
- c. 21. ὡς ἔχοις || ὡς ἔχῃς ΨΑ. — διαναγνοὺς || διαγνοὺς Ψ
 Sbdt. — τοῦτό ἐστιν || ἦν ΨΥΒ — ἀπέματτε || ἀπε-
 μάττετο ΨΥΒ. — [αὐτήν] || non habent ΨΥΒ. — τούτῳ
 δὴ || om. δὴ ΩΓΑ.
- c. 22. κυτμίδες || (†) — πεπλασμένον || [] Sbdt. — συντεθει-
 μένον || συντεθειμένον Sbdt. συντεθειμένον ref. ad
 ἀκόπου; ἀκοπα nominantur enim a medicis ea, quae ad
 corroborandas et restituendas corporis vires idonea sunt
 remedia.
- c. 23. ἐτέτακτο δὲ καὶ μισθὸς || ὁ ΨΥΒ Becker Ddf.
- c. 24. ὡς προσείποι || Fr. addit λοιμοῦς. Cf. c. 36.
- c. 25. ἐπειδὴ δὲ || add. ἤδη Γ — πολλοὶ δὲ ἦσαν || [] Sbdt. —
 τί πράττει || τί πράττει B πράττει^{οῦ} Ψ. — ὁ Ἐπίκουρος ||
 om. ὁ ΨΥΒ. — μάλβακα ... || (†).
- c. 27. ἀπήλλαξεν αὐτῇ στρατιᾷ ... κατακοπιεῖς || ἀπήλ-
 λαξεν = 'abiit, defunctus est re ita, ut cum ipso exercitu

caederetur.' Cf. c. 28 καταγέλαστος ἀπήλλαξεν. Quod Seager addiderat κακῶς; non opus est, quoniam rem infeliciter cessisse satis coarguunt verba αὐτῇ στρατιᾷ... κατακοπιεῖς; neque magis necessaria videtur coniectura Fr. ἀπήλεγξεν „coarguit“.

27. Ὀθρυάδου | Ὀσρόου Kuhn. — βιότοις φέουσι τε | βιότου φέουσι τε ΨΥΓΒ.
28. ἀποθανόντων δὲ χρησμὸς ἄλλος ἔτοιμος ἦν παλινοδῶν | om. ἄλλος ΨΥΒ.
10. Ποντικιανός, ἀνήρ... τὰ δὲ περὶ τοὺς θεοὺς πάντων ποσσῶν | vulneram ποσσῶν pro ποσῶν, sed quod infra narratur: ἐξέκαον οὖν τὸν ἀθλιὸν γέροντα καὶ ἐξ ματιαν ἐρρωμένην ἐνέβαλλον nihil est quod mutemus. — ἀναπιῆναι | ἀναβῆναι U. — τὰ μὲν ἰδόντες, τὰ δὲ ὡς ἰδόντες καὶ ὡς ἀκούσαντες διηγοῦμενοι | τὰ δὲ ὡς ἰδόντες ἀκούσαντες δ. Mehler.
1. παρ' αὐτοῦ | παρ' αὐτοῦ Fr. — καὶ αὐτοῦ φερόμενους | αὐτοῦς ΩΨΥΓΒ.
2. ἀλλὰ καὶ μηχανᾶται | καὶ ἄλλο τι μηχανᾶται Sbd. — κατεῖχεν αὐτὸς | αὐτὸ U.
3. τοῦ παιδὸς ἐκ προστ. γυναικὸς | τ. π. τοῦ ἐκ π. γ. Ψ — προστίθεται τὸν διδ. | om. τὸν Γ — δι' αὐτὸ | διὰ τοῦτο ΨΥΒ.
5. καὶ οὗτος ὁ χρησμὸς τῶν ἀποφώνων ἦν | καίτοι Tournier. 'Quamquam hoc oraculum in eorum numero erat, quae ab ipso deo edebantur ipsius dei voce'.
6. ὁ δ' ὡς | Ὡς δὲ B — ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον | om. ΨΥΒ.
7. ἐν αὐτῇ Ῥώμῃ | ἐν αὐτῇ τῇ Ῥ. Fr. (ἐν τῇ Ῥώμῃ Ψ).
8. καὶ πρὸς μὲν τὰ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα προσεμχανᾶτο | Fritzsche: καὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ταῦτα οἴκοι δὲ καὶ τοιαῦτα προσεμχανᾶτο. Nihil mutavi sed punctum posui post ταῦτα. — συνίσταται | συνίστη Ddf. (συνίστα U)
9. Δαδῖς | Δᾶς Fr. — τελευταῖον | τελευταῖος ΨΒ. — ἐν τῷ μίση | om. τῷ ΨΒ. — ὀλεθρίον | ὀλέθρου Bk.

- c. 44. *Σὺ μέντοι* || *Σὺ μὲν* ΨB. — *ἐπαρελήλυθε ζῶν* || *ομ. ζῶν* ΨB.
- c. 46. *εἰ δὲ τινῶν προσκαλουμένων κατὰ τάξιν τῶν χρησμῶν (πρὸ μιᾶς δὲ τοῦτο τοῦ θεσπίζειν ἐγίγνετο) καὶ ἐρομένου τοῦ κήρυκος εἰ θεσπίξει, τῷδε ἀνείπεν ἔνδοθεν, 'Ἐς κόρακας, οὐκέτι τὸν τοιοῦτον οὔτε στέγη τις ἐδέχεται οὔτε πρὸς ἢ ὕδατος ἐκοινῶνει.* Obscurissimus est hic locus, ad quem paululum illustrandum codices ΨB hoc habent adiumentum, ut pro *πρὸ μιᾶς* (i. e. pridie) praebeant *παρανομίας*. Praeterea ΩΥΓ pro *τινῶν* habent *τινι*. His fretus (deleto simul *καὶ* ante *ἐρομένου* cum Dindorfio) sic informandam esse orationem conicio: *εἰ δὲ τινι τῶν προσκαλουμένων παρὰ τάξιν τῶν χρησμῶν — παρανομία δὲ τοῦτο τὸ θεσπίζειν ἐγίγνετο — ἐρομένου τοῦ κήρυκος εἰ θεσπίξει, τῷδε ἀνείπεν ἔνδοθεν 'ἔς κόρακας' οὐκέτι . . . ἐκοινῶνει.* „Si quis eorum qui adversus ordinem constitutum vocati erant — fiebat enim hoc praeter legem (*παρανομία*) — per praeconem interrogabat, num sibi vellet respondere, eique 'ad corvos' responderat — talem hominem nulla iam domus excipiebat.“ Sed tamen ne haec quidem mea mutatio cum mihi placeat, aliis hunc locum emendandum relinquo.
- c. 47. *ῥῶν ἀγαθῶν* || *οἴων ἀγαθῶν* ΨB. — *οὐχ ἐπὶ δᾶδι* || *οὐχὶ δᾶδι* Bk. Fr.; *ἐπὶ* om. B. — *λόγῳ ὄρθῳ* || *ομ. ὄρθῳ* B.
- c. 48. *τὸν Ῥουτιλιανὸν* || *καὶ τὸν P.* ΩΥΓB. *διε θεός* || *διε ὁ θεός* ΨB.
- c. 49. *οὐ γὰρ παρακινδυνεύων* || *οὐ γ. λύειν παρακ.* Fr. — *ἐπὶ τοῦτο* || *ἐπὶ τοῦτο* ΨΓB. — *ἀπολαμβάνόντων* || *λαμβανόντων* ΨB — *καὶ τοῦτο αὐτῶν τὸ ἔργον ἐπομισθὸν ἦν* || *αὐτῷ* Sbdt., sicut ex sequentibus intelligitur *ἐτέλων γὰρ οἱ ἐξῆγ. τῷ Ἀλεξ. τάλαντον.* — *ἐκάτερος* || *ἐκαστος* Cob.
- c. 50. *ἰδίας* || *ἀκαρῆ* subito, sine mora, *ἀκαρῆν* ΨB.
- c. 51. *Μόρφι βάρουλις . . .* (†) Transposuit Fr. c. 51 et

- c. 52, ita ut praecedat c. 52 Ἄλλως πάλιν . . . sequatur Ἄλλὰ καὶ βαρβάρους.
53. Σαβαρδ. (†) — Κυτμίδα χρίεσθαι κέλομαι δροσίην τε κέλητος || Κυτμίδι — δροσίη Fr.
54. ἐπεμηχανησάμην || om. ἐπ B.
55. οὔτω μου ὁρδία γενομένη μεταβολή || ἢ μεταβ. ΩΥΓΒ.
56. ἀπλοῦν τι τοῦτ' εἶναι || om. τι ΨB.
57. οὔτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὁρμῆς καὶ ἐπανσάμην οὐκ ἐν δέοντι θρασυρόμενος ἐφ' οὔτω δικαστοῦ διακειμέρον || καὶ ἐπανσάμην ἐν δέοντι, οὐ θρασυρόμενος ἐφ' δικαστοῦ οὔτω διακειμέρον Sbd. „Sic — destiti a iudicio quod opportunum videbatur (ἐν δέοντι) animo apud talem iudicem non firmato“. Aliter Fr. qui retinens vulgarem verborum ordinem sic interpretatur: „ab incepto destiti, cum coram tali iudice intempestive audaciam sumpsissem“.
58. τὸ Ἀβώνου τεῖχος || τὸ τοῦ ABΨΥΓΒ.
60. τοιοῦτο τέλος || τοῦτο (Fr.) τὸ (Ψ) τέλος propter sequens αἴτη . . . ἢ καταστροφή — πολιώδης || πολιίτης quod omnium fere codicum auctoritate sustentatum minime est spernendum ΩΨΥΗΓΒ. Cf. Demonax c. 40 Ὁ βασιλεύς με τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ τετίμηκεν. — In sequentibus autem οὔτε ἱατροῦ πρόποντα οὔτε πολιῶ ἀνδρὶ ταῦτα ποιῶν pro πολιῶ ἀνδρὶ non dubito quin scribendum sit πολιτικῶ ἀνδρὶ, quod bene convenit praecedenti πολιίτης Sbd.

DE SALTATIONE.

Cod. Gorl. A *Paris. 3011 C* *Paris. 3673 (Ath.)*
Vat. 87 Ξ *Vat. 90 Γ* *Marc. 434 Ω*
Flor. Laurent. 77 Φ *Harlei. 5694 (Harl.)*

- c. 2. *κάθηται* || *κάθησαι* ΩΓ cf. *έλευθέρω άνδρι και στω σοι πρέποντα*. — *ώς έπι τοιαύτη θεα σχολάζεις* | *ώς* (om. *έπι* Sbdt.) *τη τοιαύτη θεα* (Ψ) *σχολάζεις* ΩΨΓ Harl. De om. *έπι* cf. Ver. hist. II. c. 15. *μοσικη τε και φδαϊς σχολάζουσιν*. — *άπερ και έναγώνια ήξιωται* || *έναγ. είναι ήξι.* ΩΓ Harl.
- c. 3. *πρός δ' ούν τουτίον* || *πρός δ' αυ* Sbdt. sec. Ψ *πρός αυ*.
- c. 4. *είκόνα πάνν άνομοιοτάτην μοι δοκεις ειρηξέναι* | *όμοιοτάτην* Sbdt. „*Videris me rectissime comparasse cum Lothophagis et Sirenibus*“ quod sane simillima est mea cupiditas, eo tamen discrimine (*παρ' όσον*) quod illis audire et edere perniciosum erat, ego vero summo opere hac delectatione auctus sum. De hoc usu *παρ' όσον* cf. de hist. conser. c. 18 *όμοιος ούτος εκείνω, παρ' όσον ό μιν Θουκνδίδη, ούτος Ηροδότω εϋ μάλα ίόκει* Seytha c. 11. Lucianea p. 97.
- c. 4. *πεφνκέναι* || *πεφηνέναι* ΩΨΓ Harl.
- c. 5. *ταντι δέ* || *δη* Sbdt. „Sine dubio, qui ita vituperas, ipse vidisti.“ — *και περι όρχήσεως* || *και* om. ΩΨΓ Ath. (Parisiensis). — *όλεθρίω* || *όλέθρω* Bk. — *εαντίεν* | *σεαντόν* ΨΓΨ Ath. Harl.
- c. 8. *ούχ οι ιδιώται* || *ούχι* Ath. Harl. — *ούτως άρα πάνιν έπίσημος ήν και γνώριμος* || *ούτως άρα έπίσημος κ. γνώριμος άπασιν ήν* ex Ath. Harl. — *γησι δέ πως* *ώδε τα έπη* || *ώδέ πως τ. έ.* ΩΨΓΨ Ath. Harl.
- c. 10. *άχρι του πολεμειν προς αυτόν και ήνθμόν και εϋτακτον έμβασιν του ποδός* || *και . . . ποδός*

Sbdt. Delevi extrema verba ad explicanda praecedentia abundanter addita, nam in eo ipso cernitur tibicinis et numerorum vis, ut bene ordinati et instructi in aciem procedant. Cf. infra πρὸς ὀρθὸν ἐμβαίνοντες. — ἴδοις δ' ἂν νῦν ἔτι καὶ || καὶ νῦν ἔτι Ath. Harl.

12. γυμνο παιδία || γυμνο ποδία ΩΓΦ C Ath. Harl.

14. ἀριστεύσασιν || ἀριστεύουσιν ΩΓΦ Ath. Harl.

16. καὶ ἐμπέληστο τῶν τοιούτων ἢ λύρα || [] Sbdt. Cum paullo ante dixisset, ad tibiam et citharam choros saltasse, ferri non possunt haec ultima verba a scriba addita.

19. ἴδοις δ' ἂν οὖν || τ' ἂν ΨΓΩ — πρὸς τὸν αὐτὸν καιρὸν || om. αὐτὸν Urban: „suo tempore“ — διαλλαττ. ὦκ. || ὦκ. διαλ. ΩΓΦ Ath. Harl.

21. τὸν Πρίαπον || τ. Θρίαμβον Sbdt. — τῶν Τιτάνων . . . Δακτύλων || del. Sbdt. Ddf. — τοῦτο ἔργον πεποιημένων || πεποιημένον codices.

22. τοῖς αὐτοῖς θιάσοις || αὐτοῦ Madvig ΨΦ Ath.

23. παιδία || παιδείαν ΩΓΦ Ath. — ὠφέλιμον || om. Sbdt. nam παιδεία quin utilis sit non dubitatur. — τανύτην μόνην || μον. τανύτ. ΩΓΦ Ath. Harl.

25. ἀπορέμων || νέμων ΩΓΦ Ath. Harl. Cf. de hist. conscr. c. 41. Zeux. c. 2.

26. οἶον τραγικῇ μὲν ἢ ἐμμέλεια || τραγικῇ — κωμωδικῇ δὲ ὁ κόρδαξ || κωμωδικῇ Sbdt. Φ — καὶ κωμωδία || καὶ τὴν κωμωδίαν ΩΓ.

27. πρόσσωπον ἔπερ κεφαλῆς ἀνατεινόμενον ἐπικείμενος || om. ἐπικείμενος Sbdt. Quamquam tueri hanc lectionem videtur Anachars. c. 23 κράνη δὲ ἐπικείμενοι παγγέλοια tamen hoc loco praecedente ἔπερ κ. ἀνατεινόμενον abundat — καὶ στόμα κελυγὸς . . . ὡς καταπιόμενος || καταπιόμενον Sbdt. — προσθετὴν καὶ ἐπιτεχνήτην παχύτητα προσποιούμενος || om. προσποιούμε. quod inest iam in προσθετὴν καὶ ἐπιτεχνήτην idemque abhorret ab instituta dictione ἐὼ λέγειν Sbdt. — μήτε τὴν λειοτὴν αἰδεσθεῖς μήτε τὸ ὄπαλον

- ὁ περιέκειται || μήτε τὴν λεοντὴν ἢν περιέκειται
αἰδεσθεὶς μήτε τὸ ῥόπαλον Cob.
- c. 28. γυναικας μιμῆσθαι || μ. γ. codices.
- c. 29. ἡ κωμῳδία . . . πρόσωπα || [] Sbd̄t.
- c. 30. οἱ αὐτοὶ || om. οἱ AC ΨΓΦ Ath. Harl.
- c. 31. πλὴν ὅτι ποικιλωτέραι αὐταὶ καὶ πολυμαθέστεραι |
πολυπαθέστεραι Sbd̄t. siquidem multas easque grati-
simas fortunae vicissitudines praebent Cf. c. 35 καθ' ὅσον
ἡθους τε καὶ πάθους ἐπιδεικτικὴ ἔστιν.
- c. 34. τὸν τελεώτατον καρπὸν, ὅπερ || ὅσπερ ΩΨΦ. — σφο-
δρὰ καὶ καματηρὰ || σφόδρα καματ. om. καὶ A ΩΨΓΦ
— ἐπιπολάζοντα || ἐπιπολάζον Madvig. — ἐν τοῖς
Νόμοις || [] Damsté.
- c. 36. ἐποθέσεως || ἐποσχέσεως ΨΓΩ Harl.
- c. 37. λιθὸν ὑποβολὴν || [] Paetzolt. Damsté.
- c. 38. Ἐρωτος ἰσχὺν ἀμφοτέρων || ἐκατέρων ΩΨΓΦ.
- c. 39. τὴν μεγάλην ἐπ' ἐκείνου τοῦ βίου ναυαγίαν || del.
τοῦ βίου, quod ἐπ' ἐκείνου satis est ad illud tempus
significandum.
- c. 42. Ἰνοῦς || καὶ τὴν Ἰνοῦς Bekker.
- c. 46. νομιστέον γὰρ τῇ Σπαρτιατικῇ ἱστορίᾳ καὶ τὴν Ἰλια-
κὴν συνῆφθαι . . . καὶ μεμνήσθαι δεῖ τούτων ἀεὶ |
καὶ μεμνήσθαι δὲ τ. ἀεὶ A ΩΦ Harl. Boni codices
pro δεῖ habent δὲ quod praeferendum „atque probe te-
nendum“. Non semel adiectivum verbale in ἔον (νομι-
στέον) sequitur infinitivus, eodem sensu praeditus, ita
ut non opus sit addere δεῖ Cf. Hermotimus c. 23 c. 36
c. 64, contra c. 52 ὡς οὐ φιλοσοφητέον, ἀλλὰ χορῆ . .
καταβιῶναι.
- c. 49. καὶ ἂν ἐς τὴν Κρήτην ἀφικῆ || καὶ ἂν . . . ἀφικῆ. Sunt
enim duo enuntiata 1. καὶ . . . πάμπολλα κάκειθεν ἢ ὄρ-
χησις ἐργάζεται 2. ἂν ἐς τὴν Κρ. ἀφικῆ. Cf. Vol. I
P. II p. LXVI.
- c. 50. καὶ ἂν εἰς Αἰτωλίαν μετέλθῃς || καὶ ἂν Sbd̄t. 1. καὶ . .
κάκει πολλά ἢ ὄρχησις καταλαμβάνει 2. ἂν . . . μετέλ-
θῃς. — ἀνάδοσιν || ἀνάδοσιν Cob.

4. καὶν . . . διαβῆς πολλὰ κάκει δράματα || καὶ ἄν Sbdt.
 6. εἴσεται δὲ ὁ τοιοῦτος || del. ὁ τοιοῦτος Sbdt.
 8. μεριζόμενον || κλαυθμυριζόμενον Bk.
 11. ἀφεις ἄδειν || ἄδ. ἀφ. ΩΓΦHarl.
 13. κινήσεως κάλλι || μιμήσεως Sbdt. — ὑπέσχετο . . ἐπι-
 δείξασθαι || ἐπιδείξασθαι ΩΓΨ — τὴν τε Ἀφροδίτην
 καὶ τὸν Ἄρη || [] Paetzolt. Damsté. — ὑποδεδοικότα ||
 ἱποδεδοκότα Sbdt.
 65. οἶδε γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινουμένη τῶ ἰοι-
 κέναι || οὐδὲν γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινοῦ-
 μεν ἢ τὸ ἰοικέναι Madvig.
 66. πολλὰς δὲ τὰς ψυχὰς || om. τὰς Ψ.
 67. οὐκ ἀπεικότως δὲ καὶ οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παν-
 τόμενον καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ δρωμένου σχεδόν ||
 [ἀπὸ τ. δ. σχ.] Sbdt. Male intrusa haec ἀπὸ . . σχεδόν
 ad explicandam vocem pantomimi, qui quid sit optime
 cernitur ex sequentibus poetae verbis καλὴ γὰρ ἡ ποιη-
 τικὴ παραινέσις ἐκείνη τό: „ὦ καὶ, πορτίον θηρός πε-
 τραίου νόον ἰσῶν πάσαις πολλέσιν ὁμίλει“ et δεῖ
 προσφύγντα τοῖς πράγμασι συνοικιοῦν ἑαυτὸν ἐκάστῳ
 τῶν δρωμένων. Nam vix quicquam est, quod pan-
 tomimis saltatione exprimere non sit propositum. Sicut
 enim polypus omnibus saxis ita se adfingit atque adsimu-
 lat, ut prorsus cum iis coalescere neque omnino ab iis
 discerni possit, sic histrionem necesse est omnes vel di-
 versissimas personas imitando sic exprimere, ut quem-
 cumque in scaena imitatur ipse esse videatur.
 8. ἐνὸς ἐκάστου ἔργου τὴν ἐπίδειξιν ἔχει || ἑκάστον
 Madvig. — ὑποκριτοῦ εὐφορίαν || εὐφορίαν Sbdt.
 nam pantomimorum ars (ἐπόκρισις) inest in ὑποκριθείαι,
 voce non utitur. Cf. Poll. Onomast. IV. 97. ὀρχηστῆς
 εὐφορίαν ἰσοφορίαν, ἐνταξίαν. Lucianea p. 98.
 9. χειροσόφους || χειρισόφους ΨΓ Harl.
 10. κατέσπαρται || παρέσπαρται ΩΨΓ Harl. — ὅτι καὶ
 αἴτη Πυθαγορικόν τι δόγμα αἰνίττεται || αἴτη καὶ Π.
 Sbdt.

- c. 72. De aurium oculorumque delenimentis hoc capite ter exposuit, quamobrem quae in medio posita sunt καὶ κολήσει διὰ τε ὀφθαλμῶν καὶ ἀκοῆς explodenda sunt atque adeo quae sequuntur εἴτ' οὖν . . . πάρεσται a pantomimorum arte aliena videntur.
- c. 74. τῆς μὲν ψυχῆς προείπον τὰ πλεῖστα || περὶ τῆς . . . Sbdt.
- c. 75. ἀπίθανον || ἀμήχανον Sbdt.
- c. 76. ἐπὶ τοῦ παχέος || τον Sbdt. — τῶ πάντ' λεπτῶ ἐκβόησαν || τῶ Sbdt. — πεφείσθαι || φείδεσθαι see. **U** et Harl. qui habent φείσθαι. — ὡς καὶ ἠνθυμῆσαι . . . δύνασθαι || om. καὶ **U**Γ.
- c. 79. τιτᾶνας || πᾶνας Sbdt.
- c. 80. σολοικίας δεινὰς ἐν τῇ ὀρχήσει ἐπιδείκνυνται || τινὰς; **U** — τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχούμενός τις καὶ τὴν τοῦ Κρόνου τεκνοφαγίαν παρωρχεῖτο καὶ τὰς Θυέστον συμφορὰς || om. καὶ **U**Γ Harl. ‚a re proposita aberrans (παρωρχεῖτο) pro Saturno saltatione expressit Thyestae epulas.‘ Cf. *παρποκρίνεσθαι*. Vol. I P. II p. L.
- c. 83. τοῦ Ὀδυσσεῶς πλησίον ἐστῶτος || ὡς τοῦ Ὀδ. πλ. ἐστ. erat enim tibicen qui prope stabat, insaniens autem credebatur eum esse Ulixem; quare addidi ὡς.
- c. 83. καὶ ἀκριβῶς ὀρῶντες || καί τοι Sbdt. ‚quamvis‘.

LEXIPHANES.

In paucis, qui de hoc spinosissimo dialogo emendando bene olim meriti sunt, nominandus est vir doctissimus Seiler in „Acta societatis Lipsiensis“ I 1836 p. 287 sqq. cuius emendationes fere omnes Iacobitzius in editionem Teubnerianam transtulit.

- c. 1. ἔδοξας λέγειν || ἐδόκεις Kaibel*) ex δοκεῖς Ω — ὀρθῶ ἀνέγνως || Dicendum erat ἔγνως = ‚novisti‘, quod correctum est ipsa Lycini responsione οὐκοῦν ὀλίγα μοι αὐτο

*) Qui gratiosissime suas mihi ad Lexiphanem emendationes edendas commisit.

- ἀναγνωθῆ. Est enim id proprium Lexiphanei sermonis, ut non solum verbis obsoletis utatur, sed etiam alio atque usitato sensu cf. c. 20 τὸ καθεστηκὸς νόμισμα τῆς φωνῆς παρακόπτειν. — τὸ δὲ λεγόμενον ὡς ἄλλω παντὶ ἀνόητον ἂν ἦν || καὶ ἄλλω παντὶ νοητὸν ἂν ἦν Kaibel. — πεδοῖ || πέδοι Kaibel. — σκόπει δὴ μεταξὺ, ὄπως διαπεραίνομαι || ἔως, 'dum usque ad finem loquor' Sbd̄t.
2. ἐγγυθῆκην || ἐγγυοθήκην AΩΓ Harl. — ἐν πόρωσ || ἐν φόρωσ Cob. — ἀρώματα || ἀρόματα AΩ Harl. — ἰδίω θαμὰ καὶ μαλακίῳ || θ' ἄμα Kaibel.
3. ἀποθρέξομαι οὖν καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν παῖδα || καὶ αὐτὸς π. τ. π. Sbd̄t. sec. AΩΓ qui habent καὶ αὐτὸς, om. πρὸς. — παρὰ τῆ λεκιθοπόλιδι ἢ παρὰ τῷ γρουμοπόλῳ || ληκνθοπόλιδι — γρουτοπόλῳ (scrutarius) Sbd̄t. Quoniam Lexiphanis sermo tumidus est et obsoletus lepide videtur Luc. eum cum ampullarum et scrutorum venditoribus commercio coniunctum facere. Cf. Aristoph. Ranae v. ληκίθιον ἀπόλεσεν 1210 sqq.
4. τὰ κόρα || τὸ κόρα Cob. — σκαρδαμυκτῷ || σκαρδαμύττω Γ (?) H Harl.
4. θαμὰ καὶ ἀρτίδακρὸς εἰμι || θ' ἄμα Kaibel.
5. ἄλλος ἄλλοσε ἄλλα ἰδρωμέν || del. ἄλλοσε Sbd̄t.
6. ὄστρακὸρινα || ὄστρακίρινα Kaibel. — λειπογνώμοτος || λιπογνώμονος Ddf. Kaibel. — οἶνος . . . ἤδη μὲν ἀγλευκῆς, ἀπεπτος δὲ ἔτι || ἤδη μὲν πεπτός, ἀγλευκῆς δὲ ἔτι Sbd̄t.
7. ὁ κρημιέτωπος (†) || οκρ. . . ἐψιμέτωπος Kaibel, qui in articulo ὁ et κρ initium substantivi latere putat, cui additum est adiectivum ἐψιμέτωπος — ὥστε μεστὸν ἦν τὸ κυλικεῖον || ὦν γε Kaibel.
9. ὡς ἂν οὖν ἐχελωττίας οὐσης οὔτε ῥησιμετρεῖν εἶχον οὔτε ἡμερολεγδὸν ὡς ὑδρονομεῖσθαι || (†). Sensem non verba Luciani restituere conatus sum sic: ἐχελωττίας οὖν οὐσης ὡς οὔτε ὑδρονομεῖσθαι εἶχον ἡμερολεγδὸν οὔτε ῥησιμετρεῖν. Recte Kaibel monuit ῥησιμετρεῖν praecedere ὑδρονομεῖσθαι.

- c. 10. ὡς ἂν ἱερῶν. ἤδη γεγενημένοι. Cf. Tyran. c. 3 — ἐλεῖ δ' οὖν με τοῦνομα || μετ' ὀνόματος Kaibel — λὰξ πατήσας || λακπατήσας Cob. — ἐν δευτέρῳ εὐδαιμονίας Γ.
- c. 11. πέττων || πιττων Kaibel. — ἐκάλλυνεν || ἐκάλλι Cob. „καὶ γὰρ αὐτὸς ἐκαλλύνετο“ Kaibel. — μερμύριον Cob. — θεοεχθρία || θεοισεχθρία Ddf ἐπινύσσων || ἐπίνυσσον Kaibel egregie.
- c. 14. θριπηδέστοις || θριπηδέστοις Α — ἐνοινοφλέου οἴνω γλίειν Β. — ἥδιον ἂν εὐζωρότερον ἔπο. νάζοιμι || εὐζωρότερον πυκνὰ ἐπιπεκάζοιμι Cf. Xenoph. Sympos. II c. 26 οὔτω δὲ καὶ ἡμεῖς ἢ ἀθρόως τὸ ποτὸν ἐγχεώμεθα, ταχὺ ἡμῖν καὶ τὰ σώματα καὶ αἱ γνώμαι σφαλοῦνται καὶ οὐδὲ ἀναπνεῖν μὴ δύνασθαι λέγειν δυνασοίμεθα. ἦν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες κρατῆς κύλιξι πυκνὰ ἐπιπεκάζωσιν, . . . οὐ βιαζόμενοι ὑπὸ τοῦ οἴνου μεθύειν, ἀλλ' ἀφιζόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον ἀφιζόμεθα. Cf. senectute c. 14.
- Simili modo, si recte video, Eudemus dicit, in puriore id est fervidiore vino identidem guttatim delectari vinique calore ex frigore recreari, quo deinceps colloqui et musicae deliciis vacare pos-
- c. 15. ὡς ἀρχαιολογίῳ || om. ὡς Sbd.
- c. 17. ἢ οἰκτιρῶν ἢ εὐνοῦν || ἢ οἰκτιρῶν εὐνοῦν, om. altero
- c. 18. ἐνί γε τῷ τρόπῳ || τῶν τρόπων ΑΓ.
- c. 19. τὸν ἐταίριον || τ. ἐταίρον Α — χρόνον || χρόνον
- c. 20. πρὸ χιλίων ἐτῶν || ὡς πρὸ χ. ἐτ. Cob. — χολαχολῶντων Cob. ΑΓ.
- c. 21. ἀμεινον δὲ εἰ καὶ κάτω διαχωρήσειεν ἂν ἔνια ἂν Sbd.
- c. 22. προωδοποιῆται || προωδοπεποιῆται Α Ddf. — γυμνασμένους || ἐγγυμνασμένους ΩΓ Harl. I
- c. 23. ἐπὶ τῷ χεῖρονι || ἐπὶ τὸ χεῖρον Α. — πάμπολυτον || om. λίαν Ddf.
- c. 24. ἂν μὴ παραβύσῃς αὐτό ποιν || ποι Cob.

EUNUCHUS.

2. 1. πόθεν . . . ἢ τί γελῶν ἡμῖν ἀφίξει || om. ῥ Sbd.
2. 3. κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν || κατ' ἐνιαυτὸν Fr. — ἐφ' ὅτφ || ἐφ' ὅτε Cob. — τριτον τι ἀγαθὸν καὶ τοῦτο οἶσθαι || om. τι . . . καὶ A.
2. 6. ἱερῶν ἀντῶν || om. ἀντῶν A.
2. 7. ἐμ φθρεγξάμενος || φθρεγξάμενος Fr. — εἰ περιῆν || εἴπερ ἦν A.
2. 8. ἐπὶ φιλοσοφίαν παρελθὼν || ἐπὶ φιλοσοφίᾳ (Fr.) παραγγέλλων (A). Est autem ἐπὶ φιλοσοφίᾳ παραγγέλλειν „philosophiae publice docendi causa munus ambire sive philosophiae doctoris honorem petere“. Fr. — καὶ σχῆμα || [] Sbd.
9. τοῦ δὲ οὐ σωματικὴν λέγοντος εἶναι ἀλλ' ἀλκὴν ψυχῆς καὶ τῆς γνώμης ἐξέτασιν δεῖν γίνεσθαι || ἀλλὰ τῆς ψυχῆς Sbd.; Fr. ἀλλ' ἄλλην τὴν τῆς ψυχῆς, quod ut propius abest a codicum lectione, ita non est necessarium, quoniam ἀλκὴν facile mera dittographia irrepere poterat. — ἐνοῦχος τοῖς νέοις || τοῖς ν. εἶν. AΓ.
0. φανεῖται· εἰ δὲ μὴ ψεύδονται || φανεῖται, εἴ γε μὴ ψεύδονται Fr. Sbd. — καὶ μοιχὸς ἐάλω ποτέ || ὅτι καὶ Solanus.
2. τινὰς . . . τῶν . . . γυναικῶν || τινὰ Cob.
3. ἐναντιώτατον ἀντῶ || ἀντῶ Fr.

DE ASTROLOGIA.

Quemadmodum Lucianus alique eorum temporum rhetores dialecto ionica non utebantur*) nisi artis suae ostendendae causa, atque praecipuas tantum eius leges sequebantur neglecta in ceteris norma et exemplo, sic

*) Bernhardt, Grundriss der griechischen Litteraturgeschichte. 2te Bearbeitung von Richard Volkmann. Halle 1892. S. 650.

et ipse in hoc incerti scriptoris dialogo codicum pa-
 certa vestigia ex parte sequens primaria tantum p-
 cepta dialecti ionicæ expressisse satis habui. Ceterum
 notandum, in hoc scripto magnum codicum Vat. Ω (Ω
 Vat. X (87) Harl. 5694 esse consensum.

DEMONACTIS VITA.

Quale nunc habemus hoc scriptum, si est Lucianum
 non est totum Lucianum.

- c. 1. *ἐκφαίνειν ἐκφανεῖν* Fr. — *ἡ ὑπαιθρος ἐν τῷ
 βασῶ διαίτα καὶ ἡ ἐπὶ πόας εὐνή* || Cum Fritschio
 hunc locum transpositione correxi: *ἡ ὑπαιθρος
 Παρθασσῶ εὐνή καὶ ἡ ἐπίπονος διαίτα* — *ἐπὶ
 πόας* cum optimis codicibus (A) ΩXΓ M
 — *ἀφρων* || *ἀναιῶν* Fr.
- c. 4. *ὥστε ἐπεὶ καὶ ἔμαθεν* || *καὶ ἐπεὶ* Sbdt.
- c. 5. *ἀλλὰ πολλὰ ἐς ταῦτ' ὀ καταμιξίας* || om. *ἐς ταῦτ' ὀ*
 — *ὁμοδίαιτος ἅπασιν ὄν καὶ πεζὸς καὶ οὐδ' ὀ*
ὁμοδ. ἅπασιν καὶ πεζὸς ὄν οὐδ' ὀ, om. *καὶ* ant.
 ΩXΓ Mut. B.
- c. 10. *ὥς ἂν* Cf. ad tyrannicid. c. 3. — *μόνοις ἐξιστάται*
μόνοισι ἐξιστ. Reiske — *πάντα ταῦτα* || *ταῦτα πα*
- c. 11. [*Σωκράτους*] || Delevi cancellos cum Bekkero et
 schio contra codicum auctoritatem. — *ἄπερ καὶ ἐκεῖ*
ἐκείνου Sbdt. — *οὐδὲ γὰρ δεῖσθαι αὐτήν τῶ*

1. Περεγρίνον . . . λέγοντος, Δημῶναξ, οὐ κινῆς, ἀπεκρίνατο, Περεγρίνε, οὐκ ἀνθρωπίσεις, || κινῆς, ἀνθρωπίσεις om. οὐ Sbd̄t. Non dubito quin corruptus sit hic locus nec satis scio num deleta negatione sanari possit. Hanc enim sententiam inesse iudico, ut Peregrinus Demonactem vituperet quod ludendo ac ridendo canem agat qui non sit canis (cynicus), Demonax Peregrinum, quod hominem agat (hominis partes tueatur) qui non sit homo, neque videat, humani nihil a se alienum esse debere. Sed viderint alii.
23. ἀνακείθειν || ἀνακείθεσθαι Fr.
24. Πολυδείκην || Πολυδείκη ΩΓ Mut. B.
25. ὁ δ' αὐτὸς || τῷ δ' αὐτῷ Vorst. Sbd̄t. (ὡς δ' αὐτως Fr.) — ἀγαγεῖν || αὐτῷ ἀγ. ΩΨΓ Mut. B.
28. ἀπαιδέυτως || ἀπαιδέυτους A ΩΨΓ Mut.
31. ὁ Ἀπολλώνιος || om. ΩΨΓ Mut. B.
5. Οὐ δέδοικας || κατ' οὐ δ. Fr. — κατ' ἀγνώμων ἄν εἶην || κατ' del. Sbd̄t.
9. πόσαι μναῖ ἄν || πόσαι ἄν μναῖ Ω Mut.
3. Ὅποια νομίζεις . . . || Ποῖα νομίζεις εἶναι ΩΨΓ Mut. B.
8. ἀντὶ δὲ τῆς βακτηρίας ὑπερον, καὶ κεκραγῶτα || ὑπερον ὑπερόγκον κεκρ. Sbd̄t. (ὑπέρογκον κεκρ. AB) Amat huius scripti auctor tales inficetas facetias, veluti paullo ante: κριθῆτι, οὐ γὰρ εἰ Δανάη ἢ Ἀκρισίον θυγάτηρ.
1. ἀόρητος || ἀόρητος ὄν Fr.
5. ἀνθ' αὐτοῦ || ἀντ' αὐτοῦ ΩΨΓ Mut.

ADDENDA ET EMENDANDA.

	Page
Ver. hist. I c. 23. del. ἐς ante ἀει	3
Ver. hist. I c. 29. del. ἐκεῖνα	4
Ver. hist. I c. 29. lege πλήν γε τήν	4
Ver. hist. II. c. 1. leg. δοκοῖς	4
Alex. c. 2. lege ὡς ἔπος εἰπεῖν	1
Alex. c. 4. lege ἀσφαλέστατος pro ἀφελέστατος	1
Lexiphanes c. 1. lege πέδοι pro πεδοί	1
Quomodo hist. sit conscr. c. 50. lege κόρον pro χόρον	1
Tyrannic. c. 14. μόνου pro μόνης	1
Phalar. II c. 12. dele ἢ τί καὶ ὁ Ω	1
Lexiphan. c. 10. lege ἐπέβδυλλε ἐπέβδυλλεν	1
Phal. I c. 9. lege σώζων σώιζων pro σώζειν σῳίζειν	1

LUCIANUS.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT

VOLUMINIS SECUNDI PARS POSTERIOR.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCXCVL.

MANIBUS

C. G. COBET

VIRI LUCIANISSIMI

17

Maxime gravisus sum, iucundissimo clarissimorum
orum auxilio meaque ipsius opera huius editionis prae-
ia hand mediocriter aucta esse. Et illi quidem, in qui-
codicibus versati sint, Aldenhoven, Mau, Nils Nilén,
Peter, Erwin Rohde, Vitelli suo loco gratissimo animo
fessus sum; ipse Vindobonensem (B) Marcianos (Ω 434
436, 445) Laurentianum (Φ 77) Vaticanos (A 87, Γ 90,
, 1324) Mutinensem (Mut.) Parisinos (C 1310 M 2954)
saliensem, Urbinatem ad ea scripta, quae hac voluminis
te continentur, vel totos vel ex parte contuli. Addo, ad
em meam probandam in singulis codicibus nonnulla Lu-
ni scripta bis terve a me esse comparata. Quo factum
ut Lucianus suis ipse pedibus firmiter innixus iam cer-
re gradu incedat alienaque divinationis fortuna minus
igeat. Nemo enim homo bene sanus pro incertis certa
gere dubitabit. Quamquam etiam nunc divinationi sua
sedam manet vis ac virtus, in qua quidem, quod ipsum
nen significat, divinae veritatis amor ac studium cer-

natur. Et cernitur sane, dummodo adsit recta ratio, accurata rerum verborumque cognitio, debita scriptori reverentia, denique quod egregie praecipit Fritzschius, si nihil antiquius habetur quam ut in ipsius scriptoris ingenium tanquam in aliquod sacrarium penetrare conemur.

Errant igitur, qui sola libidine correptos vanam gloriam eos captare credunt, qui coniecturis supplere student, quae libri non suppeditant.

Ac de universa quidem codicum condicione eorumque familiis, ut vol. I P. 1 pag. VI promissum est, in volumine tertio sive a me sive ab eo, qui meas partes susceperit, accuratius quantum fieri poterit disputabitur. Interea quemadmodum in prioribus partibus factum est, etiam in hac voluminis parte suo quisque ore quid valeant singuli ad Luciani scripta restituenda proferant.

Testantur autem *ne unum quidem vel gravioribus mendis vacare*, omnium autem certissimum esse *Vindobonensem B*,

Ω Marcianum et *Γ Vaticanum* par nobile fratrum ubique pari fide probatum,

egregium *Mutinensem* quem tamen lugendum est non semel situ aliaque temporum iniquitate deformatum, ut litterarum formae oculorum aciem facile effugiant.

Laurentiani Vitelli et meo consensu a diversis scripti eam partem, quae antiquissimae manus sit, (eoque solam in meum usum collatam) plurimi faciendam.

Harleianum et ipsum in meliorum numero habendum,

hos omnes codices magis minus inter se consentire
contra \mathfrak{A} *Vaticanum* paene sui iuris et quodammodo
 $\epsilon\lambda\lambda\omicron\pi\rho\acute{o}\sigma\alpha\lambda\lambda\omicron\nu$, in singulis tanquam deum ex machina
laude dignissimum,

Urbinate similem \mathfrak{A} , non parem, etiam *Parisinum M*
et *Upsaliensem*, hunc quidem negligentius saepe scriptum,
minime neglegendos

minorum denique gentium Parisinum C et eum esse,
qui diu in optimis habitus est *Gorlicensem A*.

In quo si parum recte me vidisse convictus fuero
non solum aequo sed etiam libenti id animo feram, nihil
aliud curans, nisi ut Luciano recte et iuste consulatur.

Quamobrem hoc est in voto, ut ne denuo deseratur
Lucianus, qui per tot saeculorum decursum hominum
memoria agitatus huc usque *viguit*,*) modo sepositus modo
repositus, modo dilectus, modo reiectus, levis non minus
quam gravis suae aetatis testis, prorsum retrorsumque
spectans utriusque aevi luculentus rerum index et interpres.

Sunt enim multae adhuc tenebrae vitae scriptisque
eius offusae, dignissimae quae adsiduo studio alacrique
labore discutiantur.

Superest, ut verissimas gratias agam eis, qui libera
et benevola censura rem meam promoverunt. Neque vero

*) Cf. Richard Förster, *Lucian in der Renaissance*. Kiel 1886.

minus ingenuae grates debentur viro doctissimo M. Rothstein, qui boycottismo in litterarum commercium introducto**) vel invitus, quoniam homines nituntur in vetitum, multo pluribus, quam sperari potuit, editionem meam legendam examinandam iudicandam patefecit.

**) Cf. Deutsche Litteratur - Zeitung 1890. 1. Novb. Nr. 44. S. 1610 „Dem Leser, dem es darum zu thun ist, den Schriftsteller kennen zu lernen, kann kein anderer Rath gegeben werden, als von der Benutzung dieser neuen Ausgabe abzusehen.“

Vratislaviae

D. VI. m. Decembris MDCCCXCV.

Julius Sommerbrodt.

LUCIANI

VOL. II. PARS II.

	Pagina
ς	1
ς	29
των εικόνων	40
ς ἢ Φίλια	53
Ἐλεγχόμενος	86
τραγῳδός	95
ς ἢ ἀλεκτροῦν	120
μένιππος	142

ADNOTATIO CRITICA.

ς	161
ies	163
naginibus	173
is	174
er confutatus	179
er tragoedus	182
.	188
enippus	192

CODICUM LECTIONES.

Amores	
Imagines	
Pro imaginibus	
Toxaris	
Iuppiter confutatus	
Iuppiter tragoedus	
Gallus	
Icaromenippus	

ΕΡΩΤΕΣ.

1. **ΛΥΚΙΝΟΣ.** Ἐρωτικῆς παιδιᾶς, ἑταῖρέ μοι Θεό- 1
 κησατε, ἐξ ἑωθινοῦ πεπλήρωκας ἡμῶν τὰ κεκμηκότα
 πρὸς τὰς συνεχεῖς σπουδὰς ὧτα, καὶ μοι σφόδρα διψῶντι
 ἰσυχιαίτης ἀνέσεως εὐκαιρος ἢ τῶν ἰλαρῶν σου λόγων
 ῥοφή χάρις· ἀσθενῆς γὰρ ἡ ψυχὴ διηνεκοῦς σπουδῆς
 ἐπέχεσθαι, ποθοῦσι δ' οἱ φιλότιμοι πόνοι μικρὰ τῶν
 ταχθῶν φροντίδων χαλασθέντες εἰς ἡδονὰς ἀνίσσθαι.
 τάνυ δὴ με ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἢ τῶν ἀκολάστων σου διη-
 ημάτων αἰμύλη καὶ γλυκεῖα πειθῶ κατεύφραναν, ὥστ'
 ἴλιγον δεῖν Ἀριστείδη σ' ἐνόμιζον εἶναι τοῖς Μιλησιακοῖς
 λόγοις ὑπερκελούμενος, ἄχθομαί τε νῆ τοὺς σοὺς ἔρω-
 τας, οἷς πλατὺς εὐρέθη σκοπός (†), ὅτι πέπαυσαι διηγού-
 ντος· καὶ σε πρὸς αὐτῆς ἀντιβολοῦμεν Ἀφροδίτης, — εἰ
 ἢ περιττὰ λέγειν ἔοικα (†) —, εἴ τις ἄρρην ἢ καὶ νῆ *Δία*
 ἤλυε ἐφείται σοι πόθος, ἡρέμα τῇ μνήμῃ ἐκκαλέσασθαι.
 ἢ γὰρ ἄλλως ἑορταστικὴν ἄγομεν ἡμέραν Ἡράκλεια
 ἔσονται· οὐκ ἄγνοεῖς δὲ δὴ που τὸν Θεὸν ὡς ὀξὺς ἦν
 πρὸς Ἀφροδίτην· ἥδιστα οὖν δοκεῖ μοι τῶν λόγων τὰς
 νοσίας προσήσεσθαι.

2. **ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣ.** Θάττον ἂν μοι, ὦ Λυκίνε, θα- 2
 κίτης χίματα καὶ πυκνὰς ἀπ' οὐρανοῦ νιφάδας ἀριθμή-
 μίας ἢ τοὺς ἔμοιους Ἐρωτας. ἐγὼ γοῦν ἅπασαν αὐτῶν κενὴν
 τολελεῖσθαι φαρέτραν νομίζω, καὶ ἂν ἐπ' ἄλλον τινὰ
 εἶναι θελήσωσιν, ἄνοπλος αὐτῶν ἢ δεξιὰ γελασθήσε-
 αί· σχεδὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας ἐς τοὺς ἐφή-
 ρους κριθεῖς ἄλλαις ἀπ' ἄλλων ἐπιθυμίαις βουκολοῦμαι·

αρπάζων ἐπ' οὐσενι κορῷ πανεται· καὶ συνεχὲς ἀπο
ἐπέρχεται μοι, τίς οὔτος Ἀφροδίτης ὁ χόλος· οὐδὲ
Ἡλιάδης ἐγὼ τίς οὐδὲ Ἀημιιάδων [ὑβρεῖς] οὐδὲ Ἴππ
τειον ἀγροικίαν ὠφρυωμένους, ὡς ἐρεθίσαι τῆς θεῶν
ἄπανστον ταύτην ὀργήν.

3 3. ΛΥΚ. Πέπανσο τῆς ἐπιπλάστου καὶ δυσχε
ταύτης ὑποκρίσεως, Θεόμνηστε. ἄχθη γὰρ ὅτι τοῦτε
βίῳ ἢ τίχῃ προσεκλήρωσέ σε, καὶ χαλεπὸν εἶναι νομ
εἶ γυναιξίν ὠραίαις καὶ μετὰ παιδῶν τὸ καλὸν ἀν
των ὁμιλεῖς; ἀλλὰ σοὶ καὶ καθαρσίῳν τάχα δεήσει
τὸ δυσχερὲς οὔτω νόσημα· δεινὸν γὰρ τὸ πάθος.
οὐχὶ τοῦτον τὸν πολὺν ἐκχέας λῆρον εὐδαίμονα σε
εἶναι νομίζεις, ὅτι σοὶ ὁ θεὸς οὐκ ἀνχηρὰν γεω
ἐπέκλωσεν οὐδ' ἐμπορικὰς ἄλας καὶ στρατιώτην ἐν ὄ
βιον, ἀλλὰ λιπαρὰ παλαιστραὶ μέλουσί σοι καὶ φ
μὲν ἐσθῆς μέχρη ποδῶν τὴν τροφήν καθεμιμένη, δι
δὸν δ' ἡσκημένης κόμης ἐπιμέλεια; τῶν γε μὴν ἐ
κῶν ἡμέρων [καὶ] αὐτὸ τὸ βασανίζον εὐφραίνει καὶ γ
ὄδοὺς ὁ τοῦ πόθου δάκνει· πειράσας μὲν γὰρ ἔλπ
τυχῶν δ' ἀπολέλαυκας· ἴση δὲ ἡδονὴ τῷ παρεῖναι κα
μέλλειν. ἐναγχος γοῦν διηγουμένου σου τὸν πολὺν
[καὶ] παρ' Ἡσιόδῳ, κατάλογον ὧν ἀρχῆθεν ἠγάσθης,

ς. ἐπεὶ δ' αὐτοῦ τὴν ἐτήσιον ἐορτὴν λόγῳ γεραίρομεν,
 ἔμην ἐμαὶ διηγήσεις ἐξ ἔωθινοῦ παραταθεῖσαι κόρον
 κοίνοι, ἢ δὲ σὶ Μοῦσα τῆς συνήθους μεθαρμοσαμένη
 ποιοῦσ' ἰλαρῶς τῷ θεῷ συνδιημερευσάτω, καὶ μοι γενοῦ
 καστῆς ἴσος, ἐπεὶ μὴδ' εἰς ἕτερόν σε τοῦ πάθους ῥέ-
 οντα ὄρω, ποτέρους ἀμείνονας ἤγῃ, τοὺς φιλόπαιδας
 τοὺς γυναῖκας ἀσμενίζοντας· ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ πληγεὶς
 κατέρω καθάπερ ἀκριβῆς τριτάνη ταῖς ἐπ' ἀμφοτέρα
 λάστιγξιν ἰσορρόπως ταλαντεύομαι, σὺ δ' ἐκτὸς ὧν ἀδε-
 ῖστω κριτῇ τῷ λογισμῷ τὸ βέλτιον αἰρήσῃ. πάντα δὲ
 ριελῶν ἀκχισμόν, ὧ φιλότης, ἦν πεπίστευκέ σοι ψῆ-
 ν ἢ περὶ τῶν ἐμῶν ἐρώτων κρίσις, ἤδη φέρε.

5. ΑΥΚ. Παιδιάς, ὧ Θεόμνηστε, καὶ γέλωτος ἤγῃ 5
 διήγησιν, ἢ δ' ἐπαγγέλλεται τι καὶ σπουδαῖον. ἐγὼ
 ἐξ ὑπογούου τῆς ἐπιχειρήσεως ἠψάμην (†), εἰδὼς ὅτι
 ἐν σπουδαία, ἐξ ὅτου δυοῖν ἀνδροῖν ἀκηκῶς περὶ τού-
 τῳ συντόμως ἀμιλλωμένοι ἐτι τὴν μνήμην ἔναυλον ἔχω.
 ἴρητο δ' αὐτῶν ὅμα τοῖς λόγοις τὰ πάθη, οὐχ ὥσπερ σὺ
 εὐκόλιαν ψυχῆς ἄντρος ὧν διττοὺς ἄρτυσαι μισθοῖς
 τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄρτυφα μῆλα νομεύων,
 ἂν ὁ μὲν ὑπερφυῶς παιδικοῖς ἦδετο τὴν θήλειαν Ἀφρο-
 διτην βάραθρον ἠγούμενος, ὁ δ' ἀγνεύων ἔρωτος ἄρρε-
 ος ἐς γυναῖκας ἐπτόητο. δυοῖν οὖν μαχομένοι πα-
 ῖν ἀγνοοθετήσας ἀμιλλαν οὐδ' ἂν εἰπεῖν δυναίμην ὡς
 ερευνφράνθην· καὶ μοι τὰ τῶν λόγων ἔχνη ταῖς ἀκοαῖς
 σφραγίσται σχεδὸν ὡς ἀρίτως εἰρημένα. πᾶσαν οὖν
 σιμῆσεως ἀφορμὴν ἐκποδῶν ἀποθέμενος ἂ παρ' ἀμ-
 ῖν ἤκουσα λεγόντων κατ' ἀκριβῆς ἐπέξειμί σοι.

ΘΕΟΜΝ. Καὶ μὴν ἔγωγε ἐπαναστάς ἐνθεν κατα-
 ρεῖ καθεδοῦμαι σου,

δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν αἰείδων.

δ' ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα τῆς ἐρωτικῆς διαφορᾶς μελι-
 ρεῖ πέραινε.

6. ΑΥΚ. Ἐπ' Ἰταλίαν μοι πλεῖν διανοουμένῳ ταχυ- 6
 τοῖν σκάφος εὐτρέπιστο τούτων τῶν δικρότων, οἷς
 λιστα χαίρειν Αἰβυρνοὶ δοκοῖσιν ἔθνος Ἴονίῳ κόλπῳ

παρωκισμένον. ὡς δ' ἐνὴν, πάντας ἐπιχωρίους θεοὺς
 προσκυνήσας καὶ Δία ξένιον ἴλεω συνεφάσασθαι τῆς ἀπο-
 δήμου στρατείας ἐπικαλεσόμενος ἀπ' ἄστεος ὀρειῶ ζείην
 κατέειπε ἐπὶ θάλατταν· εἶτα τοὺς παραπέμποντάς με δε-
 ξιωσάμενος — ἠκολούθει δὲ παιδείας λιπαρῆς ὄχλος, οἱ
 συνεχῆς ἡμῖν ἐντυγχάνοντες ἀμαρῶς διεξέγγυντο — τῆς
 πρύμνης ἐπιβάς ἐγγὺς ἑμαντὸν Ἰδρῦσα τοῦ κυβερνήτου.
 καὶ ῥοδίῳ τῷ τῶν ἐλατήρων μετὰ μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς
 ἀναχθέντες, ἐπειδὴ μάλα καὶ κατόπιν ἡμᾶς ἐποίμανοι
 αὐραὶ, τὸν ἰσθμὸν ἐκ τῶν μεσοκοίλων ἄραντες καρχηδῶν
 τὸ κέρασ προσεστείλαμεν· εἶτ' ἀθρόας κατὰ τῶν κάλων
 τὰς ὀφθόνας ἐκχέαντες ἠρέμα πιμπλαμένου τοῦ λίνου κατ'
 οὐδὲν οἶμαι βέλους ἐλάττονι ῥοδίῳ διπυτάμεθα βαρὺ τοῖ
 κύματος ὑποβρυχωμένον περὶ τὴν σχίζουσαν αὐτὸ πρῶ-
 7 ραν. 7. ἀλλ' ἄ γε μὴν ἐν τῷ μεταξὺ παράπλω σπουδῆς
 ἢ παιδιᾶς ἐχόμενα συνηρέθη, καιρὸς οὐ πάντῃ μηχανεῖν.
 ὡς δὲ τῆς Κιλικίας τὴν ἔφαλον ἀμείψαντες εἰχόμεθα τοῦ
 Παμφυλίου κόλπου, Χελιδονέας ὑπερθέοντες οὐκ ἀμοχθῆ
 τοὺς εὐτυχεῖς τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ὄρους, ἐκάστη τῶν
 Λυκικῶν πόλεων ἐπεξενούμεθα μύθοις τὰ πολλὰ χαι-
 ροντες· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐταῖς σαφὲς εὐδαιμονίας ὄραται
 λείψανον· ἄχρι τῆς Ἡλιάδος ἀψάμενοι Ῥόδου τὸ συνεχὲς
 τοῦ [μεταξὺ] πλοῦ διαναπαῦσαι πρὸς ὀλίγον ἐκρίναμεν.
 8 οἱ μὲν οὖν ἐρέται τὸ σιάρφος ἔξαλον ἐς γῆν ἀνασπάσαι-
 τες ἐγγὺς ἐσκήνωσαν, ἐγὼ δ' εὐτρεπισμένου μοι ξενῶτος
 ἀπαντικρὺ τοῦ Διονυσίου κατὰ σχολὴν ἐβάδιζον ὑπερ-
 φρυοῦς ἀπολαύσεως ἐμπιπλάμενος· ἔστι γὰρ ὄντως ἡ πό-
 λις Ἡλίου πρέπον ἔχουσα τῷ θεῷ τὸ κάλλος. ἐκπεριῶν
 δὲ τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ στοὰς ἐκάστην γραφὴν κατώλιτεον
 ἅμα τῷ τέροντι τῆς ὄψεως ἠρωϊκοὺς μύθους ἀνανεού-
 μενος· εὐθὺ γάρ μοι δύο ἢ τρεῖς προσεφύθησαν ὀλίγου
 διάφοροι πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηγούμενοι· τὰ δὲ πολλὰ καὶ
 9 αὐτὸς εἰκασίᾳ προῦλάμβανον. 9. ἤδη δὲ τῆς θεᾶς ἅλις
 ἔχοντι καὶ διανοουμένῳ μοι βαδίζειν οἴκαδε τὸ ἥδιστον
 ἐπὶ ξένης ἀπήντησέ μοι κέρδος, ἄνδρες ἐκ παλαιοῦ χρό-
 νου συνήθεις, οὓς οὐδ' αὐτὸς ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς πολλὰ-

κες ἡμῖν ἰδὼν ἐπιφοιτῶντας ἐνταῦθα, τὸν ἐκ Κορίνθου
 Χαριλέα νεανίαν οὐκ ἄμορφον, ἔχοντά τι καὶ κομμωτι-
 κῆς ἀσκήσεως ἅτε οἶμαι γυναίοις ἐνωραϊζόμενον· ἅμα
 δ' αὐτῷ καὶ Καλλικρατίδαν τὸν Ἀθηναῖον τὸν τρόπον
 ἀπλοϊκόν· προηγουμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων προΐ-
 στατο καὶ ταυτησὶ τῆς ἀγοραίου ἑητορικῆς. ἦν δὲ καὶ τῷ
 σῶματι γυμναστικός, οὐδ' ἄλλο τί μοι δοκεῖν τὰς πα-
 λαίστρας ἀγαπῶν ἢ διὰ τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας· ὅλος γὰρ
 ἐς τοῦτο ἐπτόητο· τῷ δὲ πρὸς τὸ θῆλυ μίσει πολλὰ καὶ
 Προμηθεὶ κατηρᾶτο. πόρρωθεν οὖν ἰδὼν ἑκάτερός με
 γήθους καὶ χαρᾶς πλέοι προσέδραμον· εἰθ' ὅποια φιλεῖ,
 δεξιωσάμενοι πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν ἑκάτερος ἤξιον με. κάγω
 φιλονεικοῦντας ὁρῶν περαιτέρω, Τὸ μὲν τήμερον, εἶπον,
 ὦ Καλλικρατίδα καὶ Χαρικλεις, ἄμφω καλῶς ἔχον ἐστὶν
 ἡμᾶς παρ' ἑμοὶ φοιτᾶν, ἵνα μὴ πλείω τὴν ἔριν ἐγειρήτε·
 ταῖς δὲ ἐφεξῆς ἡμέραις — τρεῖς γὰρ ἐνταῦθα ἢ τέτταρας
 διεγνώκα μένειν — ἀμοιβαίως ἀνθεστιάσετέ με, κλήρω
 διακριθεὶς ὁ πρότερος. 10. ἐδόκει ταῦτα. κάκεινῃν μὲν 10
 τὴν ἡμέραν εἰστιάσθον ἐγὼ, τῇ δ' ἐπιούσῃ Καλλικρατί-
 δας, εἶτα μετ' αὐτὸν ὁ Χαρικλῆς. ἑώρων δὴ καὶ παρὰ τὴν
 ἐστίασιν ἐναργῆ τῆς ἑκατέρου διαθέσεως τεκμήρια· ὁ μὲν
 γὰρ Ἀθηναῖος εὐμόρφους παισὶν ἐξήσκητο, καὶ πᾶς οἰ-
 κίτης αὐτῷ σχεδὸν ἀγένειος ἦν μέχρι τοῦ πρώτου ὑπο-
 γραφέντος αὐτοῖς χρῶ παραμένοντες, ἐπειδὴν δὲ λούλοις
 αἱ παρειαὶ πικασθῶσιν, οἰκονόμοι καὶ τῶν Ἀθήνησι χω-
 ρίων κηδεμόνες ἀπεστέλλοντο. Χαρικλεῖ γε μὴν πολλὸς
 ὀρχηστρείδιον καὶ μουσουργῶν χορὸς εἶπετο καὶ πᾶν τὸ
 δωμάτιον ὡς ἐν Θεσμοφορίοις γυναικῶν μεστὸν ἦν ἀν-
 δρὸς οἷδ' ἀκαρῆ παρόντος, εἰ μὴ τί που νήπιον ἢ
 γέρον ἐπερῆλιξ ὀψοποιὸς ὄφθειν, ζηλοτυπίας ὑπο-
 ψίαν οὐκ ἔχοντες. ἦν μὲν οὖν, ὡς ἔφην, καὶ ταῦθ' ἱκανὰ
 τῆς ἀμφοτέρων γνώμης δειγματα. πολλὰκις γε μὴν ἐπ'
 ὀλίγον ἀψιμαχίαι τινὲς αὐτοῖς ἐκινήθησαν, οὐκ ὡς πέρασ
 408 ἔχειν τι τὴν ζήτησιν. ἀλλ' ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀνάγεσθαι,
 συμπλους ἐθειλήσαντας αὐτοὺς ἐπηγόμην· διεννοοῦντο γὰρ
 ἐς τὴν Ἰταλίαν ἀπαίρειν ὁμοίως ἑμοί. 11. καὶ δόξαν 11

ἡμῖν Κνίδῳ προσομίσει κατὰ Θέαν τοῦ Ἀφροδίτης ἱεροῦ
 — ὑμνεῖται δὲ τούτου τὸ τῆς Πραξιτέλους εὐχερείας ὄν-
 τως ἐπαφροδίτου — ἡρέμα τῇ γῇ προσηνήθημεν αὐτῆς
 οἶμαι τῆς Θεοῦ λιπαρᾶ γαλήνῃ πομποστολοῦσης τὸ σά-
 φος. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἔμελον αἰ συνήθεις παρασκευαί,
 ἐγὼ δὲ τὸ ἐρωτικὸν ζεῦγος ἐκατέρωθεν ἐξαψάμενος κίχλη
 περιήειν τὴν Κνίδον οὐκ ἀγελαστὶ τῆς κεραμευτικῆς ἀκο-
 λασίας μετέχων ὡς ἐν Ἀφροδίτης πόλει. στοᾶς δὲ Σα-
 στραίου καὶ τᾶλλα ὅσα τέρπειν ἡμᾶς ἐδύνατο, πρῶτον
 ἐπεριελθόντες ἐπὶ τὸν νεὼν τῆς Ἀφροδίτης βαδίζομεν.
 νῶ μὲν, ἐγὼ τε καὶ Χαρικλῆς, πάνυ προθύμως, Καλλι-
 κραΐδας δ' ὡς ἐπὶ Θέαν θήλειαν ἄκων, ἥδιον ἂν οἶμαι
 τῆς Ἀφροδίτης τῆς Κνιδίας τὸν ἐν Θεσπιαῖς ἀντικατα-
 12 λαζάμενος Ἔρωτα. 12. καὶ πῶς εὐθὺς ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ
 τοῦ τεμένου Ἀφροδίσιοι προσέπνευσαν αὐραί· τὸ γὰρ
 αἶθριον οὐκ εἰς ἔδαφος ἄγονον ὀμάλιστο λίθων πλαξι-
 λείαις ἐστρωμένον, ἀλλ' ὡς ἐν Ἀφροδίτης ἅπαν ἦν γό-
 νιμον ἡμέρων φρυτῶν, ἃ ταῖς κόμαις εὐθαλέσιν ἄκρι
 πόρρω βρύοντα τὸν πέριξ ἀέρα συνωρόφουν. περιττόν
 γε μὴν ἢ πυκνόκαρτος ἐτεθήλει μυρρίνη παρὰ τὴν δε-
 σποιναν αὐτῆς δαψιλῆς πεφυκυῖα τῶν τε λοιπῶν δέν-
 δρων ἕκαστον, ὅσα κάλλους μετείληχεν· οὐδ' αὐτὰ γί-
 ροντος ἤδη χρόνου πολιὰ καθαύαιεν, ἀλλ' ὑπ' ἀκμῆς
 σφριγῶντα νέοις κλωσὶν ἦν ὠρια. τούτοις δ' ἀνεμέμιπτο
 καὶ τὰ καρπῶν μὲν ἄλλως ἄγονα, τὴν δ' εὐμορφίαν ἔχοντα
 13 καρπὸν, κυπαρίττων γε καὶ πλατανίστων αἰθέρια μήκη
 καὶ σὺν αὐταῖς αὐτόμολος Ἀφροδίτης ἢ τῆς Θεοῦ πάσαι
 φρυγὰς Λάφνη. παντὶ γε μὴν δένδρῳ περιπλέγδην ὁ φίλ-
 ερως πρόσειρπυζε κιστός. ἀμφιλαφεῖς ἄμπελοι πυκνοῖς
 κατήρητο βότρυσιν· τερπνοτέρα γὰρ Ἀφροδίτη μετὰ
 Διονύσου καὶ τὸ παρ' ἀμφοῖν σύγκρατον ἦδύ, εἰ δ' ἀπο-
 ζευχθεῖεν ἀλλήλων, ἦττον εὐφραίνουσιν. ἦν δ' ὑπὸ ταῖς
 ἄγαν παλινσκόις ὕλαις ἰλαραὶ κλισίαι τοῖς ἐνεστιᾶσθαι
 θέλουσιν, εἰς ἃ τῶν μὲν ἀστικῶν σπανίως ἐπεφοίτων
 13 ἀφροδισιάζοντες. 13. ἐπεὶ δ' ἱκανῶς τοῖς φρυτοῖς ἐτέρφθη-

ερεν, εἶσω τοῦ νεῶ παρήμειν. ἡ μὲν οὖν θεὸς ἐν μέσῳ
 καθίδρυνται — Παρίας [δὲ] λίθου δαίδαυμα κάλλιστον —
 ὑπερήφανον καὶ σεσηρότι γέλωτι μικρὸν ὑπομειδιῶσα.
 πᾶν δὲ τὸ κάλλος αὐτῆς ἀκάλυπτον οὐδεμιᾶς ἐσθῆτος
 ἀμπεχοῦσης γεγύμνωται, πλὴν ὅσα τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ τὴν
 αἰδῶ λεληθότως ἐπικρύπτειν. τοσοῦτό γε μὴν ἡ δημιουργ-
 γὸς ἴσχυσε τέχνη, ὥστε τὴν ἀντίτυπον οὕτω καὶ καρτε-
 ρὰν τοῦ λίθου φύσιν ἐκάστοις μέλεσιν ἐπιπρέπειν. ὁ γοῦν
 Χαρικλῆς ἔμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβόησας, Εὐτυ-
 χέστατος, εἶπε, θεῶν ὁ διὰ ταύτην δεθεῖς Ἄρης, καὶ ἅμα
 12 προσδραμῶν λιπαροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἐφ' ὅσον ἦν δυνατὸν
 ἐκτείνων τὸν ἀχένα κατεφίλει· σιγῇ δ' ἔφεστώς ὁ Καλ-
 λικρατίδας κατὰ νοῦν ἀπεθαύμαζεν. ἔστι δ' ἀμφιδυρος
 ὁ νεῶς τοῖς θέλουσι καὶ κατὰ νότον τὴν θεὸν ἰδεῖν ἀκρι-
 βῶς, ἵνα μὴδὲν αὐτῆς ἀθαύμαστον ᾗ. δι' εὐμαρείας οὖν
 ἐστὶ τῇ ἑτέρᾳ πύλῃ παρελθούσι τὴν ὄπισθεν εὐμορφίαν
 διασθῆσαι. 14. δόξαν οὖν ὅλην τὴν θεὸν ἰδεῖν, ἐς τὸ 14
 κατοπίιν τοῦ σηκοῦ περιήλθομεν. εἰτ' ἀνοίγεισης τῆς θύ-
 ρας ὑπὸ τοῦ κλειδοφύλακος ἐμπεπιστευμένου γυναιου
 θάμβος αἰφνίδιον ἡμᾶς εἶχε τοῦ κάλλους. ὁ γοῦν Ἀθη-
 ναῖος ἡσυχῇ πρὸ μικροῦ βλέπων ἐπεὶ τὰ παιδικὰ μέρη
 τῆς θεοῦ κατώπτευσεν, ἀθρόως πολὺ τοῦ Χαρικλέους
 ἔμμανέστερον ἀνεβόησεν, Ἡράκλεις, ὅση μὲν τῶν μετα-
 φρένων εὐρυθυμία, πῶς δ' ἀμφιλαφεῖς αἱ λαγόνες, ἀγκά-
 λισμα χειροπληθές· ὡς δ' εὐπερίγραφοι τῶν γλουτῶν αἱ
 σάρκες ἐπικυρτοῦνται μὴτ' ἄγαν ἔλλιπείς αὐτοῖς ὀστέοις
 προσεσταλμέναι μῆτε εἰς ὑπέρογκον ἐκκεχυμέναι πιότη-
 τα. τῶν δὲ τοῖς ἰσχύοις ἐνεσφραγισμένων ἐξ ἐκατέρων
 413 τύπων οὐκ ἂν εἴποι τις ὡς ἡδὺς ὁ γέλως· μηροῦ τε καὶ
 κνήμης ἐπ' εὐθὺ τεταμένης ἄχρι ποδὸς ἠκριβωμένοι
 ὄφθομοί. τοιοῦτος ἄρα Γανυμήδης ἐν οὐρανῷ Διὶ τὸ
 νέκταρ ἡδίων ἐγγεῖ· παρὰ μὲν γὰρ Ἥβης οὐκ ἂν ἐγὼ
 διακονουμένης ποτὸν ἔδεξάμην. ἐνθεαστικῶς ταῦτα τοῦ
 Καλλικρατίδου βοῶντος ὁ Χαρικλῆς ὑπὸ τοῦ σφόδρα
 θάμβους ὀλίγον δεῖν ἐπεπῆγει τακερόν τι καὶ ῥέον ἐν
 τοῖς ὄμμασι πάθος ἀνυγραίνων. 15. ἐπεὶ δὲ τοῦ θαυμά- 15

ζειν ὁ κόρος ἡμᾶς ἀπήλλαξεν, ἐπὶ θατέρου μηροῦ σπύλον
 εἶδομεν ὡσπερ ἐν ἐσθῆτι κηλίδα· ἤλεγχε δ' αὐτοῦ τὴν
 ἀμορφίαν ἢ περὶ τᾶλλα τῆς λίθου λαμπρότης. ἐγὼ μὲν
 οὖν πιθανῆ τάληθὲς εἰκασία τοπάζων φῖσιν ἤμην τοῦ
 λίθου τὸ βλεπόμενον εἶναι· πάθος γὰρ οὐδὲ τοῦτων ἔστιν
 ἔξω, πολλὰ δὲ τοῖς κατ' ἄκρον εἶναι δυναμένοις καλοῖς
 ἢ τύχη παρεμποδίζει. μέλαιναν οὖν ἐσπιλωσθαι φουσκῶν
 τινὰ κηλίδα νομίζων καὶ κατὰ τοῦτο τοῦ Πραξιτέλους
 ἐθαύμαζον, ὅτι τοῦ λίθου τὸ δύσμορφον ἐν τοῖς ἤτοι
 ἐλέγχεσθαι δυναμένοις μέρεσιν ἀπέκρυψεν. ἢ δὲ παρ-⁴¹
 στώσα πλησίον ἡμῶν ζάκορος ἀπίστου λόγου καινὴν παρ-
 ἔδωκεν ἱστορίαν· ἔφη γὰρ οὐκ ἀσήμου γένους νεανίας
 — ἢ δὲ πρᾶξις ἀνώνυμον αὐτὸν ἐσίγησε — πολλὰς
 ἐπιφουτιῶντα τῷ τεμένει σὺν δειλαίῳ δαίμονι ἐρασθή-
 ναι τῆς θεοῦ καὶ πανήμερον αὐτὸν ἐνδιατρίβοντα τῷ ναῷ
 κατ' ἀρχὰς ἔχειν δεισιδαίμονος ἀγιστείας δόκησιν· ἐκ τε
 γὰρ τῆς ἐωθινῆς κοίτης πολὺ προλαμβάνων τὸν ὄρθρον
 ἐπεφοῖτα καὶ μετὰ δύσιν ἄκων ἐβάδιζεν οἴκαδε τὴν θ'
 ὄλην ἡμέραν ἀπαντικρὺ τῆς θεοῦ καθεζόμενος ὄρθας ἐπ'
 αὐτὴν διηρεκῶς τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἀπήρειδεν. ἄση-
 μοι δ' αὐτῷ ψιθυρισμοὶ καὶ κλεπτομένης λαλιᾶς ἐρωπι-
 16 καὶ διεπεραίνοντο μέμψεις. 16. ἐπειδὴ δὲ καὶ μικρὰ τοῦ⁴³
 πάθους ἑαυτὸν ἀποβουκολῆσαι θελήσειε, προσειπὼν, τῇ
 δὲ τραπέζῃ τέτταρας ἀστραγάλους Λιβυκῆς δορκὸς ἀπα-
 ριθμήσας διεπέτενε τὴν ἐλπίδα, καὶ βαλὼν μὲν ἐπίσκο-
 πα, μάλιστα δ' εἴ ποτε τὴν θεὸν αὐτὴν εὐβολήσειε, μη-
 δενὸς ἀστραγάλου πεσόντος ἴσῳ σχήματι, προσεκύρει τῆς
 ἐπιθυμίας τεύξεσθαι νομίζων· εἰ δ', ὅποια φιλεῖ, φαί-
 λως κατὰ τῆς τραπέζης ῥίψειεν, οἱ δ' ἐπὶ τὸ δυσφημώ-
 τερον ἀνασταίεν, ὄλη Κνίδῳ καταρώμενος ὡς ἐπ' ἀνη-
 κέστη συμφορᾷ κατήφει καὶ δι' ὀλίγου συναρπάσας ἑτέρῳ
 βόλῳ τὴν πρὶν ἀστοχίαν ἐθεράπευεν. ἤδη δὲ πλέον αὐτῷ
 τοῦ πάθους ἐρεθιζομένου τοῖχος ἅπας ἐχαράσσετο καὶ⁴⁴
 πᾶς μαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Ἀφροδίτην καλὴν ἐκέρυσ-
 σεν· ἐτιμᾶτο δ' ἐξ ἴσου Λι Πραξιτέλης καὶ πᾶν ὅτι κει-
 μήλιον εὐπρεπὲς οἴκοι φυλάττειτο, τοῦτ' ἦν ἀνάθημα

θεοῦ. πέρας αἱ σφοδραὶ τῶν ἐν αὐτῷ πόθων ἐπιτά-
 ἐπινοήθησαν, εὐρέθη δὲ τόλμα τῆς ἐπιθυμίας μα-
 κρός· ἦδη γὰρ ἐπὶ δύσιν ἡλίου κλίνοντος ἡρέμα λα-
 τοὺς παρόντας ὀπισθε τῆς θύρας παρεισερρῶν καὶ
 ἀφανῆς ἐνδοτάτω σχεδὸν οὐδ' ἀναπνέων ἠτρέμει,
 ἦθος δὲ τῶν ζακόνων ἔξωθεν τὴν θύραν ἐφελκυσ-
 ῶν ἔνδον ὁ καινὸς Ἀγγίσης καθείρκετο. καὶ τί γὰρ
 ἦτου τυκτός ἐγὼ τόλμαν ἢ λάλος ἐπ' ἀκριβὲς ὑμῖν
 οὔμαι; τῶν ἐρωτικῶν περιπλοκῶν ἴχνη ταῦτα μεθ'
 ἴων ὤφθη καὶ τὸν σπῖλον εἶχεν ἢ θεὸς ὧν ἔπαθεν
 ἦτον. αὐτὸν γε μὴν τὸν νεανίαν, ὡς ὁ δημόδης ἱστο-
 λόγος, ἢ κατὰ πετρῶν φασιν ἢ κατὰ πελαγίου κύμα-
 νεχθέντα παντελῶς ἀφανῆ γενέσθαι. 17. ταῦτα τῆς 17
 ἡρου διηγουμένης μεταξὺ τοῦ λόγου διαβοήσας εἶπεν
 τριχλῆς, Οὐκοῦν τὸ θῆλυ, καὶ λίθινον ἢ, φιλεῖται.
 εἴ τις ἔμψυχον εἶδε τοιοῦτο κάλλος; ἄρ' οὐκ ἂν
 εὐχὴ τῶν τοῦ Διὸς σκήπτρων ἐτιμᾶτο; μειδιάσας
 Καλλικρατίδας, Οὐδέπω, φησὶν, ἴσμεν, ὦ Χαρι-
 εἰ πολλῶν ἀκουσόμεθα τοιούτων διηγημάτων, ὅταν
 εσπιαίς γενώμεθα. καὶ νῦν δὲ τῆς ὑπὸ σοῦ ζηλου-
 ῶς Ἀφροδίτης ἑναργὲς ἐστὶ τοῦτο δεῖγμα. Πῶς; ἐρο-
 τοῦ Χαρικλέους, ἄγαν πιθανῶς μοι ἔδοξε λέγειν
 ἄλλικρατίδας· ἔφη γὰρ ὡς ὁ ἑρασθεὶς νεανίας παν-
 σχολῆς λαβόμενος, ὡσθ' ὅλην τοῦ πάθους ἔχειν
 ἴαν κορεσθῆναι, παιδικῶς τῷ λίθῳ προσωμίλησε
 θεὸς οἶδ' ὅτι μὴδ' ἐν τῷ θῆλει πρόσθεν εἶναι τὸ
 πολλῶν οὖν ἀκρίτων ἀφυλακτουμένων λόγων τὸν
 ἰγῆ καταπαύσας ἐγὼ θόρυβον, Ἄνδρες, εἶπον, ἐταί-
 τῆς κατὰ κόσμον ἔχεσθε ζητήσεως, ὡς εὐπρεπῆς
 νόμος παιδείας. ἀπαλλαγέντες οὖν τῆς ἀτάκτου καὶ
 οὐδὲν ἐχούσης φιλονεικίας ἐν μέρει ὑπὲρ τῆς αὐ-
 αυτοῦ δόξης ἐκάτερος ἀποτείνασθε· καὶ γὰρ οὐδέπω
 ἐπὶ ταῖν ἀπίεμαι· τῇ δὲ σχολῇ καταχρηστέον εἰς
 καὶ μετὰ τέρψεως ὠφελῆσαι δυναμένην σπουδῆν.
 πάντες οὖν τοῦ νεῶ — πολὺς γὰρ ὁ κατ' εὐσέβειαν
 αὐτῶν ὄχλος — εἰς ἐν τι τῶν συμποσίων ἀποκλίνω-

- μεν, ὅπως δι' ἡρεμίας ἀκούειν τε καὶ λέγειν ἅπ' ἂν βουλομένοις ἐξῆ. μέμνησθε δὲ ὡς ὁ τήμερον ἠτηθείη·
- 18 οὐκέτ' αὖθις ἡμῖν περὶ τῶν ἴσων διοχλήσει. 18. καὶς ἔδοξα ταῦτα λέγειν καὶ συγκαταεισεάντων αὐτῶν ἐξήμην. ἐγὼ μὲν ἠδόμενος οὐδεμιᾶς με πιεζούσης φροντίδος, οἱ δ' ἐπὶ συννοίας μεγάλην ἐν ἑαυτοῖς σκέψιν ἄνω καὶ κάτω κυκλοῦντες ὡς περὶ τῆς προπομπίας ἀγωνιούμενοι Παιταιᾶσιν· ἐπεὶ δ' ἤκομεν εἰς τι συνηρεφές καὶ παλίνστασι ὦρα θέρους ἀναπαυστήριον, Ἡδύς, εἰπῶν, ὁ τόπος, ἔγωγε, καὶ γὰρ οἱ κατὰ κορυφὴν λιγυρὸν ὑπερχοῦσι τέττιγες, ἐμὲ μὲν πάντων δικαστικῶς καθεζόμενῃ αὐτὴν ἐπὶ ταῖς ὀφθαλμοῖς τὴν Ἡλιαίαν ἔχων. προθείς δ' ἀμφοτέροις κληρὸν ὑπὲρ τοῦ τίνα χρῆ πρῶτον εἰπεῖν, ἐπειδὴ Χαρικλῆς ἐλελόγηται πρότερον, εὐθύς ἐνάρχεσθαι τοῦ λόγου διεκελευσάμην.
- 19 19. ὁ δὲ τῇ δεξιᾷ τὸ πρόσωπον ἀνατρέψας ἦσαν ἡ καὶ μικρὸν ἐπισχῶν ἄρχεται τῆδέ πη. Σέ, δέσποινα, τῶν ὑπὲρ σοῦ λόγων, Ἀφροδίτη, σὲ βοηθῶν αἱ ἐμαὶ θεῖαις καλοῦσιν· ἅπαντι μὲν γὰρ ἔργῳ, ᾧ κἂν βραχὺ τῆς ἰδίας πειθοῦς ἐνοτάξῃς, τελειότατόν ἐστιν, οἱ δ' ἔρωτικοὶ λόγοι περιττῶς σοῦ δέονται· σὺ γὰρ αὐτῶν γνησιωτάτη μήτηρ. ἴθι δὴ γυναῖξι συνήγορος ἢ θήλεια, χάρισαι δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι μένειν ἄρρεσιν, ὡς ἐγενήθησαν. ἐγὼ γὰρ οὖν εὐθύς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου τὴν προμήτορα καὶ πάσης γενέσεως πρωτόρριζον ὣν ἀξιῶ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι, λέγω δὲ τὴν ἱερὰν τῶν ὅλων φύσιν, ἣ τὰ πρῶτα πηξασμένη στοιχεῖα τοῦ κόσμου γῆν ἀέρα πῦρ ὕδωρ τῇ πρὸς ἀλλήλα τούτων ἐπικράσει πᾶν ἐξφογόνησεν ἔμψυχον. ἐπισταμένη δ' ὅτι θνητῆς ἐσμὲν ὕλης δημιουργήματα καὶ βραχὺς χρόνος ὁ τοῦ ζῆν ἐκάστῳ καθείμαρται, τὴν ἐτέρου φθορὰν ἄλλου γένεσιν ἐμηχανήσατο καὶ τῷ θνησκότι τὸ τικτόμενον ἀντεμέτρησεν, ἵνα ταῖς παρ' ἀλλήλων διαδοχαῖς ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον ζῶμεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἄπορον ἐξ ἑνός τι γεννᾶσθαι, διπλὴν ἐν ἐκάστῳ φύσιν ἐμηχανήσατο· τοῖς μὲν γὰρ ἄρρεσιν ἰδίας καταβολὰς σπερμάτων χαρισασμένη, τὸ θῆλυ δ' ὡσπερ γονῆς τι δοχεῖον ἀγγεῖον ἀποφήνασα, κοινὸν ἀμφοτέρῳ γένει πόθον ἐγκερασασμένη.

ἔθενξεν ἀλλήλοις, θεσμόν ἀνάγκης ὅσιον καταγράψασα
 εἶν ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως ἐκάτερον, καὶ μήτε τὸ
 ἄνδρ' ἀρρενοῦσθαι μήτε τᾶρρεν ἀπρεπῶς
 λαίξεσθαι. διὰ τοῦθ' αἱ σὺν γυναιξὶν ἀνδρῶν ὀμιλίας
 τρι δεῦρο τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀθανάτοις διαδοχαῖς
 λαττουσιν· οὐδεὶς δ' ἀνήρ ἀπ' ἀνδρὸς ἀρχεὶ γενέσθαι.
 ἄνδρ' δ' ὀνομάτοιιν σεβασμίοιν πᾶσαι τιμαὶ μένουσιν ἔξ
 οὗ πατρὶ μητέρα προσκυνούντων. 20. κατ' ἀρχὰς μὲν 20
 ἔθ' ἡρωϊκὰ φρονῶν ὁ βίος καὶ τὴν γείτονα θεῶν
 ἄρετήν οἷς ἐνομοθέτησεν ἡ φύσις ἐπειθάσχει, καὶ
 ἡλικίας μέτρα γυναιξὶ ζευγνύμενοι γενναίων πατέ-
 ρ' ἐγγίγοντο τέκνων· κατὰ μικρὸν δ' ὁ χρόνος ἀπ' ἐκεί-
 του μεγέθους ἔς τὰ τῆς ἡδονῆς καταβαίνων βάραθρα
 ἔσθ' ὁδοὺς καὶ παρηλλαγμένας ἀπολαύσεων ἔτευχεν.
 ἡ πάντα τοιμῶσα τρυφή τὴν φύσιν αὐτὴν παρενό-
 ησε· καὶ τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄρρεν εἶδεν ὡς
 ἄνδρ', δυοῖν θάτερον ἢ τυραννικῶς βιασάμενος ἢ πείσας
 οὐργῶς· συνῆλθε δ' εἰς μίαν κοίτην μία φύσις· αὐ-
 τῶν δ' ἐν ἀλλήλοις ὀρῶντες οὐθ' ἄδρῶσιν οὐθ' ἄπα-
 σιν ἡδοῦντο, κατὰ πετρῶν δέ, φασίν, [ἀγόνων] σπεί-
 ρτες ὀλίγης ἡδονῆς ἀντικατηλλάξαντο μεγάλην ἀδο-
 ξίαν. 21. τοῦτοις γε μὴν ἔς τοσοῦτον τυραννικῆς βίας 21
 ἔλλαμα προέκοψεν, ὡς μέχρι σιδήρου τὴν φύσιν ἱεροστυ-
 χεῖν τῶν δ' ἀρρένων τὸ ἄρρεν ἐκκενώσαντες εὐρον ἡδο-
 παρελκοντα μέτρα. οἱ δ' ἄθλιοι καὶ δυστυχεῖς ἴν'
 πλέον ὡσι παῖδες, οὐδὲ ἔτι μένουσιν ἄνδρες, ἀμφί-
 πνον αἰνίγμα διπλῆς φύσεως, οὐτ' εἰς ὃ γεγέννηται
 ἀχθέντες οὐτ' ἔχοντες ἐφ' ὃ μετέβησαν· τὸ δ' ἐν νεό-
 παραμείναν ἄνθος ἔς γῆρας αὐτοὺς μαραινέει πρό-
 νον. ἅμα γὰρ ἐν παισὶν ἀριθμοῦνται, καὶ γεγηράκασιν
 ἐν ἀνδρῶν μεταίχιμιον ἔχοντες. οὕτως ἡ μιὰ καὶ
 τὸς κακοῦ διδάσκαλος τρυφή ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἡδονῆς
 σχύντονος ἐπινοοῦσα μέχρι τῆς οὐδὲ δηθῆναι δυνα-
 τῆς εὐπρεπῶς νόσου κατώλισθεν, ἵνα μηδὲν ἄγροῆ
 ἔσ' ἀσελγείας. 22. εἰ δ' ἐφ' ὧν ἡ πρόνοια θεσμῶν 22
 ἐν ἡμᾶς ἕκαστος ἴδρωτο, ταῖς μετὰ γυναικῶν ἄν ὀμι-

λιας ἤρχομεθα καὶ παντὸς ὀνειδούς ὁ βίος ἐκαθάρει.
 ἀμέλει παρὰ τοῖς οὐδὲν ἐκ πονηρᾶς διαθέσεως παραφρο-
 ράξαι δυναμένοις ζῳίοις ἄχραντος ἢ τῆς φύσεως νομοθε-
 σία φυλάττεται· λέοντες οὐκ ἐπιμαίνονται λέουσιν, ἀλλ'
 ἢ κατὰ καιρὸν Ἀφροδίτῃ πρὸς τὸ θῆλυ τὴν ὄρεξιν αἰ-
 τῶν ἐκκαλεῖται· ταῦρος ἀγελάρχης βοσῶν ἐπιθόρονται,
 καὶ κριὸς ὄλην τὴν ποιμνὴν ἄρρενος πληροῖ σπέρματος.
 τί δέ; οὐ συῶν μὲν εὐνὰς μεταδιώκουσι κάπροι; λυκοί-
 ναις δ' ἐπιμίννεται λύκοι; καθόλου δ' εἰπεῖν, οὐδ' οἱ
 ἀέρια φοιζοῦντες ὄρνεις οὐδ' ὅσα τὴν ἕγρην [καθ' ὕδατος]
 εἴληγε λῆξιν, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ γῆς τι ζῶον ἄρρενος ὁμιλίας
 ἐπωρέχθη, μένει δὲ ἀκίνητα τῆς προνοίας τὰ δόγματα.
 ἡμεῖς δ', ὧ μάρτην ἐπὶ τῷ φρονεῖν εὐλογοῦμενοι, θηρίων
 ὡς ἀληθῶς φαῦλον, ἀνθρώποιοι, τίνι καινῇ νόσῳ παρο-
 νομήσαντες ἐπὶ τὴν κατ' ἀλλήλων ὕβριν ἡρέθισθε; τίνα
 τῆς ψυχῆς τυφλὴν ἀναισθησίαν καταχέαντες ἀμφοῖν ἵστο-
 χήκατε φεύγοντες ἢ διώκειν ἔδει καὶ διώκοντες ἀφ' ὧν
 ἔδει φεύγειν; καὶ καθ' ἓνα τοιαῦτα ζῆλον πάντων ἰλο-

23 μένων οὐδὲ εἰς ἔσται. 23. ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τοῖς Σω-
 κρατικοῖς ὁ θανμαστός ἀναφύεται λόγος, ὅφ' οὐ παιδι-
 καὶ μὲν ἀκοαὶ τελείων ἐνδεεῖς λογισμῶν φρενακίζονται·
 τὸ δ' ἤδη κατὰ φρόνησιν εἰς ἄκρον ἔχον οὐκ ἂν ὑπαχθῆ-
 ναι δύναίτο· ψυχῆς γὰρ ἔρωτα πλάττονται καὶ τὸ τοῦ
 σώματος εὐμορφον αἰδοῦμενοι φιλεῖν ἀρετῆς καλοῦσιν
 αὐτοὺς ἔραστὰς. ἐφ' οἷς μοι πολλάκις καγχάζειν ἐπέ-
 χεται. τί γὰρ παθόντες, ὧ σεμνοὶ φιλόσοφοι, τὸ μὲν ἤδη
 μακρῷ χρόνῳ δεδωκὸς ἑαυτοῦ πείραν ὁποῖόν ἐστιν, ἢ
 ποτὶ προσήκουσα καὶ γῆρας ἀρετὴν μαρτυρεῖ, δεῖ δλι-
 γωρίας παραπέμπετε, πᾶς δὲ ὁ σοφὸς ἔρωτος ἐπὶ τὸ νέον
 ἐπιτόηται, μηδέπω τῶν λογισμῶν ἐν αὐτῷ, πρὸς ἃ τρα-
 πήσσονται, κρίσιν ἔχόντων; ἢ νόμος ἐστί, πᾶσαν μὲν
 ἀμορφίαν πονηρίας εἶναι κατάκριτον, εὐθὺ δ' ὡς ἀγα-
 θὸν ἐπαινέσθαι τὸν καλόν; ἀλλὰ τοι κατὰ τὸν μέγαν
 ἀληθείας προφήτην Ὅμηρον

εἶδος τις ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,

ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεισι στέφει, οἱ δὲ τ' ἐς αὐτὸν

ῥεπόμενοι λεύσσουσιν, ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει
 ὄσοι μειλιχίη, μετὰ δὲ πρόπει ἀγορμένοισιν·
 χόμενον δ' ἀνὰ ἄστν θεὸν ὡς εἰσορόωσιν.
 πάλιν εἶπέ που λέγων·

οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν.
 αἰ τοῦ καλοῦ Νιρέως ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς πλέον ἐπαι-
 μ. 24. πῶς οὖν φρονήσεως μὲν ἢ δικαιοσύνης τῶν 24
 πτωχῶν ἀρετῶν, αἱ τελείοις ἀνδράσι σύγκληρον εἰλή-
 τάξιν, οὐδεὶς ἔρωσ ἐντρέχει, τὸ δ' ἐν παισὶ κάλλος
 ἴσας ὁρμὰς παθῶν ἐγείρει; πάνν γοῦν ἐρᾶν ἔδει
 ρου διὰ Λυσίαν, ὃ Πλάτων, ὃν προῦδωκεν. ἢ τὴν
 ν φιλεῖν Ἀλκιβιάδου εἰκὸς ἦν, διότι ἠρωτηρίαζε
 τῶν ἀγάλματα καὶ τὴν ἐν Ἐλευσίνι τελετὴν αἱ παρὰ
 ἐξωρχοῦντο φωναί; τίς ἔραστής ὁμολογεῖ γενέ-
 προδιδομένων Ἀθηναίων καὶ Λεκελείας ἐπιτειχιζομέ-
 αὶ βίου τυραννίδα βλέποντος; ἀλλ' ἄχρι μὲν οὐ-
 κατὰ τὸν ἱερὸν Πλάτωνα πύγωνος ἐπίμπλατο, πᾶ-
 πέραστος ἦν· μεταβὰς δ' ἀπὸ τοῦ παιδὸς ἐς τὸν
 ε, καθ' ἦν ἡλικίαν ἢ τέως ἀτελής φρόνησις ὀλόκλη-
 ἴχε τὸν λογισμόν, ὑπὸ πάντων ἐμισεῖτο. τί δὴ; πά-
 αισχροῖς ὀνομάτων ἐπιγράφοντες αἰδῶ ψυχῆς ἀρε-
 λέγουσι τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν οἱ φιλόνεοι
 ὢν ἢ φιλόσοφοι. καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ
 ἐπισήμων ἀνδρῶν φιλαπεχθημόνως μνημονεύειν
 σοσῶτον εἰρήσθω.

25. Μικρὰ δ' ἀπὸ τῆς ἄγαν σπουδῆς ἐπὶ τὴν ὑμετέ- 25
 ὢ Καλλικρατίδα, καταβὰς ἡδονὴν ἐπιδείξω παιδι-
 ρήσεως πολὺ τὴν γυναικείαν ἀμείνω. καὶ τό γε πρῶ-
 γὰ πᾶσαν ἀπόλασιν ἠγοῦμαι τερπνοτέραν εἶναι τὴν
 ωτέραν· ὀξεία γὰρ ἡδονὴ παραπτᾶσα φθάνει πρὶν
 οσθῆναι πεπαυμένη, τὸ δ' εὐφραῖνον ἐν τῷ παρὲλ-
 κρεῖκτον. ὡς εἶθε γε καὶ βίου μακρὰς προφθεσμίας
 ρολόγος ἡμῖν ἐπέκλωσε Μοῖρα καὶ τὸ πᾶν ἦν δι-
 ὑγίεια μηδεμιᾶς λύπης τὴν διάνοιαν ἐκνεμομένης·
 ν γὰρ ἂν καὶ πανήγυριν τὸν ὅλον χρόνον ἠγομεν.
 ἐπεὶ τῶν μειζόνων ἀγαθῶν ὁ βάσκανος δαίμων ἐνε-

μέσησεν, ἔν γε τοῖς παροῦσιν ἥδιστα τὰ παρέλκοντα. γυνή μὲν οὖν ἀπὸ παρθένου μέχρι ἡλικίας μέσης, πρὶν ἢ τελέως τὴν ἐσχάτην ἑντίδα τοῦ γήρους ἐπιδραμεῖν, εὐαγαλὸν ἀνδράσιν ὁμίλημα, καὶ ἂν παρέλθῃ τὰ τῆς ὥρας, ὅμοια

26 „ἡ ἔμπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.“ 26. αἱ δ' εἴκοσιν ἐτῶν ἀποπειρώῃ παιδὰ τις, αὐτὸς ἔμοιγε δοκῶ πασχητιᾶν ἀμφίβολον Ἀφροδίτην μεταδιώκων· σκληροὶ γὰρ οἱ τῶν μελῶν ἀπανδρωθέντες ὄγκοι καὶ τραχὺ μὲν ἀπὸ τοῦ πάλαι μαλακοῦ πνικασθὲν ἰούλοις τὸ γένειον, οἱ δ' εὐφρεῖς μηροὶ θριξίν ὥσπερ εἰ ὑπῶντες· ἃ δ' ἐστὶ τοιῶν ἀφανέστερα, τοῖς πεπειρακόσιν ὑμῖν εἰδέναι παρήμην. γυναικὶ δὲ αἰεὶ πάση ἢ τοῦ χρώματος ἐπιστίλβει χάρις, καὶ δαψιλεῖς μὲν ἀπὸ τῶν τῆς κεφαλῆς βοστρύχων ἕλικες ἱακίνθοις τὸ καλὸν ἀνθοῦσιν ὅμοια πορφύροντες οἱ μὲν ἐπινώτιοι κέχυνται μεταφρένων κόσμος, οἱ δὲ παρ' ὤτα καὶ κροτάφους πολὺ τῶν ἐν λειμῶνι οὐλότεροι σελίνου. τὸ δ' ἄλλο σῶμα μηδ' ἀκαρῆ τριχὸς αὐταῖς ὑποφρομένης ἤλεκτρον, φασίν, ἢ Σιδωνίας ὑέλου διαφεγγέστερον ἀπα-

27 στράπτει. 27. τί δ' οὐχὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τὰς ἀντιπαθείας μεταδιωκτέον, ἐπειδὴν ἐξ ἴσου τοῖς διατιθεῖσιν οἱ πόσχοντες εὐφραίνονται; σχεδὸν γὰρ οὐ κατὰ ταῦτα τοῖς ἀλόγοις ζῴοις τὰς μονήρεις διατριβὰς ἀσμενίζομεν, ἀλλὰ πως φιλεταίρω κοινωνία συζυγέστες ἡδίω τὰ τε ἀγαθὰ σὺν ἀλλήλοις ἡγοῦμεθα καὶ τὰ δυσχερῆ κουφότερα μετ' ἀλλήλων. ὅθεν εὐρέθη τράπεζα κοινή· καὶ φιλίας μεσίτην ἐστίαν παραθέμενοι γαστρὶ τὴν ὀφειλομένην ἀπομετροῦμεν ἀπόλασιν, οὐ μόνοι τὸν Θάσιον, εἰ τίχου, πίνοντες οἶνον οὐδὲ καθ' αὐτοὺς τῶν πολυτελῶν πιμπλάμενοι σιτίων, ἀλλὰ δοκεῖ τερπνὸν ἐκάστω τὸ μετ' ἄλλου, καὶ τὰς ἡδονὰς κοινωσάμενοι μᾶλλον εὐφραίνομεθα. αἱ μὲν οὖν γυναικεῖοι σύνοδοι τῆς ἀπολαΐσεως ἀντίδοσιν ὁμοίαν ἔχουσιν· ἀλλήλους γὰρ ἐξ ἴσου διαθέντες ἡδέως ἀπηλλάγησαν, εἴ γε μὴ δικαστῆ Τειρεσία προσεκτέον, ὅτι ἡ θήλεια τέρψις ὅλη μοῖρα πλεονεκτεῖ τὴν ἄρρενα. καλὸν δ' οἶμαι, μὴ φιλαύτως ἀπολαῦσαι θελήσαντας, ὅπως ἰδίᾳ τι χρηστόν ἀποίσονται, σκοπεῖν ὅλην

ρά του λαμβάνοντας ἡδονήν, ἀλλ' ἐκείνο μερισσαμένους
 τηγάνουσαι ἀντιπαρασχεῖν ὁμοία. τοῦτο δ' οὐκ ἂν
 ἐ παιδίων εἴποι τις, οὐχ οὕτω μέμνηεν, ἀλλ' ὁ μὲν δια-
 ἔς, ἢ νομίζει ποτὲ ταῦτα, τὴν ἡδονὴν ἐξαίρετον λαβὼν
 ἔχεται, τῷ δὲ ὑβρισμένῳ κατ' ἀρχὰς μὲν ὀδύνας καὶ
 ἄλλα, μικρὸν δὲ ὑπὸ χρόνου τῆς ἀλγηδόνης χαλασά-
 ρς πλέον, ὡς φασιν, οὐδὲν ἀνοχλησίας, ἡδονὴ δ' οὐδ'
 ἴσουσιν. εἰ δὲ δεῖ τι καὶ περιεργότερον εἰπεῖν — δεῖ δὲ
 Ἀφροδίτης τεμένει — γυναικί μὲν, ἢ Καλλικρατίδα,
 παιδικιώτερον χρώμενον ἔξεστιν εὐφρανθῆναι διπλα-
 ρς ἀπολαύσεως ὁδοὺς ἀνοίξαντα, τὸ δὲ ἄρρεν οὐδενὶ
 τῷ χαρίζεται Θήλειαν ἀπόλαυσιν. 28. Ὡστ' εἰ ἡ μὲν 28
 ἡμῖν ἀρέσκειν δύναται, πρὸς ἀλλήλους ἡμεῖς ἀπο-
 ρισώμεθα, εἰ δὲ τοῖς ἄρρεσιν εὐπρεπεῖς αἱ μετὰ ἀρρέ-
 ὁμίλιαι, πρὸς τὸ λοιπὸν ἐράτωσαν ἀλλήλων καὶ γυ-
 ρες. ἄγε νῦν, ὧ νεώτερε χρόνε καὶ τῶν ξένων ἡδο-
 νομοθέτα, καινὰς ὁδοὺς ἄρρενος τρυφῆς ἐπινοήσας
 σαι τὴν ἴσην ἐξουσίαν καὶ γυναιξίν, ἀλλήλαις ὁμι-
 ῶσαν ὡς ἄνδρες· ἀσελγῶν δὲ ὀργάνων ὑποζυγωσά-
 ρι τέχνασμα, ἀσπόρων τεράστιον αἶνιγμα, κοιμά-
 σαι γυνή μετὰ γυναικὸς ὡς ἀνήρ· τὸ δὲ εἰς ἀκοήν
 νίως ἦγον ὄνομα — αἰσχύνομαι καὶ λέγειν — τῆς
 ἀκῆς ἀσελγείας ἀνέδην πομπενέτω. πᾶσα δ' ἡμῶν
 ναικωνίτις ἔστω Φιλαινὶς ἀνδρογύνους ἔρωτας ἀσχη-
 ῶσα. καὶ πόσῳ κρεῖττον εἰς ἄρρενα τρυφήν βιάζε-
 ρι γυναῖκα ἢ τὸ γενναῖον ἀνδρῶν εἰς γυναῖκα θηλύ-
 ρται;

29. Τοιαῦτα συντόμως μεταξὺ παθαινόμενος ὁ Χα- 29
 ῆς ἐπαύσατο δεινόν τι καὶ Θηριῶδες [ἐν τοῖς ὄμμασιν]
 βλέπων, ἐφίκει δέ μοι καὶ καθαρσίῳ χρῆσθαι πρὸς
 παιδικούς ἔρωτας. ἐγὼ δὲ ἡσυχῇ μειδιάσας καὶ
 τὸν Ἀθηναῖον ἠρέμα τῷ ὀφθαλμῷ παραβαλὼν,
 διαῖς, ἔφην, καὶ γέλωτος, ὦ Καλλικρατίδα, δικαστῆς
 εἰδεῖσθαι προσδοκῆσας οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπὸ τῆς Χα-
 ῖνος δεινότητος ἐπὶ σπουδαιότερον ἤγμαι· σχεδὸν γὰρ
 ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου καὶ πυρκαϊᾶς, ἢ νῆ

Δία φαρμάκων ἀγωνιζόμενος ὑπερφυῶς ἐπαθήρατο, ρὸς οὖν ὁ νῦν, εἴ ποτε καὶ πρότερον, ἀπαιτεῖ τὴν Ἀθήνας, Περικλείου δὲ πειθῶ καὶ τῶν δέκα ἑταίρους τὰς Μακεδόσιν ἀνθωπλισμένας γλώσσας ἐν [ἐν] λόγῳ δεῖ διαπρέψαι μιᾶς τῶν ἐν Πνυκί δημοκρατικῶν ἀναμνησθέντι.

30. Μικρὸν οὖν ἐπισχῶν ὁ Καλλιμαχίδης — δὲ ἀπὸ τοῦ προσώπου μοι τεκμαιρομένη καὶ λιανίας μεστὸς εἶναι — λόγων ἀμοιβαίων ἐνάργεται ναίξιν ἐκκλησία καὶ δικαστήρια καὶ πολιτικῶν πρῶτων ἢ μετουσία, στρατηγὸς ἂν ἢ προστάτης ἐπὶ τὸν πόλεμον καὶ σε χαλκῶν ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγοραῖς Χαρίκλεις, ἐτίμων. σχεδὸν γὰρ οὐδὲ αὐταὶ περὶ πόλεμον προὔχουν κατὰ σοφίαν ἐδόκουν, εἴ τις αὐτῶν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἐφῆκεν, οὕτω μετὰ σπουδῆς ἔπεισον, οὐχ ἢ Σπαρτιάταις ἀνθωπλισμένη Τελέσιος ἦν ἐν Ἄργει θεὸς ἀριθμεῖται γυναικῶν Ἄρης, μελιχρὸν αὔχημα Λεσβίων Σαπφώ καὶ ἡ τῆς Πυθίας σοφίας θυγάτηρ Θεανώ· τάχα δ' οὐδὲ Περικλῆς ἂν Ἀσπασία συνηγόρησεν. ἀλλ' ἐπειδήπερ εὐπρεπῶς ὑπὲρ θηλειῶν λέγειν, εἴπωμεν καὶ ἀνδρῶν ἀνδρῶν. σὺ δὲ Ἰλέως, Ἀφροδίτη, γενοῦ· καὶ γὰρ τὸν σὸν Ἔρωτα τιμῶμεν.

31. Ἐγὼ μὲν οὖν ἐνόμιζον ἄχρι παιδείας ἱλαίαν ἔριν ἡμῶν προκόψαι, ἐπεὶ δὲ οἱ παρὰ τοῦτου φιλοσοφεῖν ὑπὲρ γυναικῶν ἐπενοήθησαν, ἀσμένως ἀφορμὴν ἤρπακα· μόνος γὰρ ὁ ἄρρητον ἔρωτος κοινῆς καὶ ἡδονῆς ἐστὶν ἔργον. εὐξάμην γὰρ ἂν, ἐν δυνατῷ, τὴν ἐπήκοον ποτε τῶν Σωκρατικῶν πλατάνιστον, Ἀκαδημίας καὶ Λυκείου δένδρον στερον, ἐγγὺς ἡμῶν ἐστάναι πεφνυῖαν, ἐνθ' ἢ προσανάκλισις ἦν, ὥσπερ ὁ ἱερὸς εἶπεν ἀνὴρ πρὸς ἀψάμενος χαρίτων· αὐτὴ τὰς ἂν ὥσπερ ἡ ἐν ἀφῆρη γὰρ ἐκ τῶν ὀροδάμων ἱερὰν ἀπορρήξασα φωνῶν παιδικούς εὐφῆμησεν ἔρωτας ἔτι τοῦ καλοῦ μετὰ Φαίδρου. πλὴν ἐπεὶ τοῦτ' ἀμήχανον,

ἢ γὰρ πολλὰ μεταξὺ
 οὔρεά τε σκίοεντα θάλασσά τε ἠχίεσσα,
 εἰς ἑπ' ἀλλοτριᾶς γῆς ἀπειλήμεθα καὶ πλεονέκτημα
 λέους ἐστὶν ἢ Κνίδος, ὅμως τὰληθῆς οὐ προδώ-
 εῖξαντες ὄκηρ. 32. μόνον ἡμῖν σὺ, δαίμων οὐράνιε, 32
 ἢ παράστηθι φιλίας εὐγνώμων, ἱεροφάντα μυστη-
 ἔρωτος, οὐ κακὸν νῆπιον ὅποῖον ζωγράφων παίζουσι
 ἀλλ' ὄν ἢ πρωτοσπόρος ἐγέννησεν ἀρχὴ τέλειον
 τεχθέντα· σὺ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς καὶ κεχυμένης ἀμορ-
 τοῦ πᾶν ἐμόρφωσας. ὥσπερ οὖν ὅλον κόσμον τά-
 ντ' ἀκοινὸν ἀφελὼν τὸ περικείμενον χάος ἐκείνο
 ἐσχάτους ταρτάρου μυχοὺς ἐφρυγάδευσας, ἐνθα ὡς

σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 ἐπ' ἀρρήκτου δεθὲν φρουρᾶς τῆς ἔμπαλιν ὁδοῦ εἴρ-
 λαμπερῶ δὲ φωτὶ τὴν ἀμαυρὰν νύκτα πετάσας
 ἀψύχου τε καὶ ψυχῆν ἔχοντος ἐγένου δημιουργός·
 τὸν δὲ ἐγκεράσας ὁμόνοιαν ἀνθρώποις τὰ σεμνὰ
 πάθη συνήψας, ἵν' ἐξ ἀκάκου καὶ ἀπαλῆς ἔτι ψυ-
 εῖνοια συνεκτροφεμένη πρὸς τὸ τέλειον ἀνθρώποι.
 ἴμοι μὲν γὰρ διαδοχῆς ἀναγκαίης εὐρηναὶ φάρμα- 33
 ἴνος δὲ ὁ ἄρρη ἐρωτος φιλοσόφου καλὸν ἐστὶ ψυχῆς
 ἴμα. πᾶσι δὲ τοῖς ἐκ τοῦ περιόντος εἰς εὐπρέπειαν
 ἴνοις ἔπεται τιμὴ πλείων ἢ ὅσα τῆς παρατὰ χρεῖας
 ἴται, καὶ πάντη τοῦ ἀναγκαίου τὸ καλὸν χρεῖττον.
 ἐν οὖν ὁ βίος ἀμαθῆς ἦν, οὐδέπω τῆς καθ' ἡμέραν
 ἴπρὸς τὸ βέλτιον εὐσχολῶν, ἀγαπητῶς ἐπ' αὐτὰ
 ἴγκαῖα συνεστέλλετο, τῆς δὲ ἀγαθῆς διαίτης ἐπεί-
 ἴχρονος οὐ παρέσχευ εὐρεσιν. ἐπειδὴ δὲ αἱ μὲν
 ἴμῆναι χρεῖαι πέρας εἶχον, οἱ δὲ τῶν ἐπιγιγνομένων
 ἴγισμοὶ τῆς ἀνάγκης ἀφεθέντες ἠνυκαίρουν ἐπινοεῖν
 ἴν χρειτόνων, ἐκ τούτου κατ' ὀλίγον ἐπιστήμαι
 ἴοντο. τοῦτο δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἐντελεστέρων τεχνῶν
 ἴν εἰκάζειν. αὐτίκα πρῶτοί τινες ἀνθρώποι γενόμε-
 ἴν καθ' ἡμέραν λιμοῦ φάρμακον ἐζήτουν, εἰθ' ἄλι-
 ἴνοι τῆ πρὸς τὸ παρὸν ἐνδεία, τῆς ἀπορίας οὐκ ἐώ-
 Π. 2.

σης ἐλέσθαι τὸ βέλτιον, τὴν εἰκαίαν πῶν ἐσιτοῦτο καὶ
μαλθακὰς ῥίζας ὀρύττοντες καὶ τὰ πλεῖστα ὄρυς κα-
πὸν ἐσθίοντες. ἀλλ' ἡ μὲν ἀλόγοις ζῴοις μετὰ χρόνον
ἐρρίφη, σπὸρον δὲ πυροῦ καὶ κριθῆς εἶδον αἱ γεωργίαι
ἐπιμέλεια εὐροῦσαι κατ' ἔτος ἐκνεάζοντα. καὶ οὐδὲ μα-
34 νεῖς ἂν εἴποι τις ὅτι ὄρυς στάχνος ἀμείνων. 34. τί δ'
οὐκ ἐν ἀρχῇ μὲν εὐθὺ τοῦ βίου σκέπτης δεηθέντες ἄν-
θρωποι νάκη, θηρία δειραντες, ἡμιπέσαντο; καὶ σπι-
λυγγας ὄρων κρούς καταδίσεις ἐπενόησαν ἢ παλαιῶν
ὄρυων ἢ φηγῶν αὐὰ κοιλώματα; τὴν δὲ ἀπὸ τούτων μι-
μησιν ἐπὶ τὸ κρείττον ἀεὶ μετὰγοντες ὕφηναν μὲν ἐκα-
τοῖς χλανίδας, οἴκους δὲ ὤκισαντο, καὶ λεληθότως αἱ περὶ
ταῦτα τέχναι τὸν χρόνον λαβοῦσαι διδάσκαλον ἀντὶ μι-
λιτῆς ὑφῆς τὸ κάλλιον ἐποίκιλαν, ἀντὶ δὲ εὐτελῶν δω-
ματίων ὑψηλὰ τέρεμνα καὶ λίθων πολυτέλειαν ἐμπεπλή-
σαντο καὶ γυμνὴν τοίχων ἀμορφίαν εὐανθέσι βαφαῖς
χρωμάτων κατέγραψαν. πλὴν ἐκάστη γε τούτων τῶν
τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἄφρωνος οὔσα καὶ βαθεῖαν ἐπιτε-
θειμένη λήθην ὡς ἀπὸ μακρᾶς δόσεως κατὰ μικρὸν ἐς
τὰς ἰδίας ἀνέτειλεν ἀκτίνας· ἕκαστος γὰρ εὐρών τι παρε-
δίδου τῷ μετ' αὐτόν· εἶθ' ἡ διαδοχὴ τῶν λαμβανόντων
35 οἷς ἔμαθεν ἤδη προστιθεῖσα τὸ ἐνδόν ἐπλήρωσε. 35. μὴ
δὴ τις ἔρωτας ἀρρένων ἀπαιτεῖτω παρὰ τοῦ παλαιοῦ χρό-
νου· γυναιξὶ γὰρ ὁμιλεῖν ἀναγκαῖον ἦν, ἵνα μὴ τελῶς
ἄσπερμον ἡμῶν φθαρῇ τὸ γένος. αἱ δὲ ποικίλαι σοφίαι
καὶ τῆς φιλοκάλου ταύτης ἀρετῆς ἐπιθυμῆσαι μόλις ὑπὸ
τοῦ μηδὲν ἐῶντος ἀνίχνευτον αἰῶνος ἐς τοῦμφρανὲς ἐμει-
λον ἤξειν, ἵνα τῇ θείᾳ φιλοσοφίᾳ καὶ τὸ παιδεραστεῖν
36 συνακμάσῃ. μὴ δὴτα, Χαρίκλεις, ὃ μὴ πρότερον εὑρητο,
τοῦτο ἐπινοηθὲν αὐθις ὡς φαῦλον εὐθυνε, μηδ' ὅτι τῶν
παιδικῶν ἐρώτων αἱ γυναικῆται σύνοδοι πρεσβυτέρους
ἐπιγράφονται χρόνους, ἐλάττου θάτερον· ἀλλὰ τὰ μὲν
παλαιὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀναγκαῖα νομιζόμεν, ἃ δὲ
αὐθις ἐνευσχολήσας τοῖς λογισμοῖς ὁ βίος ἐπεξεῦρεν, ὡς
36 ἐκείνων ἀμείνω τιμητέον. 36. ἐμοὶ μὲν γὰρ ὀλίγου καὶ
γελᾶν ἔναγχος ἐπέηι, Χαρικλέους ἄλογα ζῶα καὶ τὴν Σκυ-

ιαν ἐπαινοῦντος· ὀλίγου δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν φι-
 καὶ μετενόει γινόμενος Ἕλληνα. οὐδὲ γὰρ ὡς
 θεγγόμενος οἷς ἐπεχειρεὶ λέγειν, ὑπεσταλμένῳ
 ὠνῆς τόνῳ τὸ ριθὲν ἔκλεπτεν, ἀλλ' ἐπημέρη
 ὑγγίζων, Οὐκ ἐρώσι, φησὶν, ἀλλήλων λέοντες
 οὐ καὶ σύες, ἀλλ' αὐτῶν ἢ πρὸς τὸ θῆλυ μόνον
 εἶ. καὶ τί θαυμαστόν; ἃ γὰρ ἐκ λογισμοῦ δι-
 οὐς ἔλοιτο, ταῦτα τοῖς μὴ δυναμένοις λογίζεσθαι
 ὕμνη οὐκ ἔνεστιν ἔχειν. ἐπεὶ τοι Προμηθεὺς ἢ
 ἄλλος εἰ νοῦν ἐκάστω ζῳῷ συνέζευξεν ἀνθρώπι-
 ἄν ἐρημία καὶ βίος ὄρειος αὐτοὺς ἐποιμαίνεν
 λους τροφήν εἶχον, ἐξ ἴσου δὲ ἡμῖν ἱερὰ δει-
 αὶ μέσην ἐστὶαν τῶν ἰδίων ἕκαστος οἰκῶν ὑπὸ
 οὐς ἐπολιτεύοντο νόμοις. τί δὲ παράδοξον, εἰ
 ρύσεως κατάκριτα μηδὲν ὦν λογισμοὶ παρέχον-
 τῆς προνοίας λαβεῖν ἠτύχηκότα προσαφήρη-
 τῶν ἄλλων καὶ τὰς ἄρρενας ἐπιθυμίας; οὐκ
 τες, οὐδὲ γὰρ φιλοσοφοῦσιν· οὐκ ἐρώσιν ἄρκτοι,
 φιλίας καλὸν οὐκ ἴσασιν. ἀνθρώποις δ' ἢ
 τήμης φρόνησις ἐκ τοῦ πολλάκις πειράσαι τὸ
 ἐλομένη βεβαιωτάτους ἐρώτων ἐνόμισε τοὺς
 37. μὴ τοίνυν, ὦ Χαρίκλεις, ἀκολάστον βίου 37
 αὐς ἐταιρικά διηγήματα γυμνῆ τῆ λόγῳ τῆς
 ἢ ἡμῶν καταπόμπενε μηδὲ τὸν οὐράσιον Ἔρωτα
 συναρίθμει, λογίζου δὲ ὁψὲ μὲν ἡλικίας τὰ
 εταμανθάων, ὅμως δ' οὐν λογίζου νῦν γε,
 οὐ πρότερον, ὅτι διπλοῦς θεὸς ὁ Ἔρωτος, οὐ
 ὁδὸν φοιτῶν οὐδὲ ἐνὶ πνεύματι τὰς ἡμετέρας
 θίζων, ἀλλ' ὁ μὲν, ὡς ἂν, οἶμαι, κομιδῆ νήπια
 οὐδενὸς αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἠγιοχεῖν δυναμέ-
 οῦ, πολλὰς ἐν ταῖς τῶν ἀφρόνων ψυχαῖς ἀθροί-
 λιστα δὲ αὐτῷ γυναικεῖοι πόθοι μέλουσιν· οὐ-
 ὁ τῆς ἐρημέρου ταύτης ὑβρεως ἐταῖρος ἀκρίτης
 τὸ βουλόμενον ἄγων. ἕτερος δὲ Ἔρωτος Ὀγυ-
 ρ χρόνων, σεμνὸν ὀφθῆναι καὶ πάντοθεν ἱερο-
 αμα, σωφρονοῦντων ταμίας παθῶν ἴπια ταῖς

ἐκάστον διανοίαις ἐμπνεῖ, καὶ λαχόντες ἴλεω τοῦδε
 δαίμονος ἡδονὴν ἀρετῇ μεμιγμένην ἀσπαζόμεθα· ὁ
 γὰρ ὄντως κατὰ τὸν τραγικὸν πνεύματα πνεῖ ὁ
 ἐνὸς δὲ ὀνόματος οὐχ ὅμοια τὰ πάθη κεκοινωνήκε
 γὰρ Αἰδῶς ὠφελείας ὁμοῦ καὶ βλάβης ἀμφίβολός
 δαίμων·

Αἰδῶς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησιν.

οὐ μὴν οὐδ' Ἐρίδων γένος ἔστιν ἓν, ἀλλ' ἐπὶ γο
 εἰσὶ δύο, τὴν μὲν κεν ἐπαινῆσαι νοήσας,

ἡ δ' ἐπιμωμητὴ· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.

οὐδὲν οὖν παράδοξον, εἰ πάθος ἀρετῇ κοινήν πε
 ρίαν ἔχειν ἔτυχεν, ὥστε ἔρωτα καλεῖσθαι καὶ τῆ

38 λαστον ἡδονὴν καὶ τὴν σωφρονοῦσαν εἴνοιαν. Ἐ
 μους οὖν, φησί, τὸ μηδὲν οἶει, καὶ τὸ θῆλυ το

φυγαδεύεις, εἶτα πῶς μείνωμεν ἄνθρωποι; ζῆλω
 ἦν κατὰ τὸν σοφώτατον Εὐριπίδην, εἰ δίχα τῆς πε

ναϊκας συνόδου φοιτῶντες ἐπὶ ἱερὰ καὶ ναοὺς ἀ
 καὶ χουσοῦ τέκνα ὑπὲρ τῆς διαδοχῆς ἑωνούμεθα·

γὰρ βαρὺν κατ' ἀνθέων ζυγὸν ἡμῖν ἐπιθεῖσα κ
 λευομένοις πειθαρχεῖν βιάζεται. τὸ μὲν οἶν καλὸν

μεθὰ τοῖς λογισμοῖς, εἰκέτω δὲ τῇ ἀνάγκῃ τὸ χρ
 ἄχρι τέκνων γυναῖκες ἀριθμὸς ἔστωσαν, ἐν δὲ τῆ

λοῖς ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. τίς γὰρ ἂν εὖ φρονά
 χεσθαι δύναίτο ἐξ ἑωθινοῦ γυναικὸς ὠραῖζομένης ἐ

τοῖς σοφίσμασιν, ἧς ὁ μὲν ἀληθῶς χαρακτηρ ἄμ
 ἀλλότριοι δὲ κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς βο

39 σιν. 39. εἰ γοῦν ἀπὸ τῆς νικτέρου κοίτης πρὸς
 ἴδοι τις ἀνισταμένης γυναῖκας, αἰσχίω νομίσει

τῶν πρώτας ὥρας ὀνομασθῆναι δυσκλήδονιστων
 ἀκριβῶς οἶκοι καθείργουσιν αὐτὰς οὐδενὶ τῶν ἀ

βλεπομένων· γράες δὲ καὶ Θεραπαινίδων ὁ σύμ
 ὄχλος ἐν κύκλῳ περιεστᾶσι ποικίλοις φαρμάκοις

φαρμακεύουσαι τὰ δυστυχῆ πρόσωπα· οὐ γὰρ
 ἀχράτη νόματι τὸν ὑπνηλὸν ἀπονηψάμεναι κάρο

ἄπτονται σπουδῇ ἐχομένως (†) τινὸς πράγματιος,
 πολλὰ τῶν διαπασμάτων συνθέσεις τὸν ἀηδῆ τοῦ

ὡπιοῦ χρωῖτα φαιδρύνουσιν, ὡς δὲ ἐπὶ δημοτελοῦς πομπῆς ἄλλο τι ἄλλη τῶν ὑπηρετουσῶν ἐγκεχειρίσται, λεκκιδῶς ἀργυρᾶς καὶ προχόους εἴσοπτρά τε καὶ καθάπερ
 41 ἐν φαρμακοπόλῳ πυξιδῶν ὄχλον, ὄγγεια μετὰ πολλῆς κκεοδαίμονίας, ἐν οἷς ὀδόντιον σηκτικαὶ δυνάμεις ἢ βλίφαρα μελαίνουσα τέχνη θησαυρίζεται. 40. τὸ δὲ πλει- 40
 στον ἀναλίσκει μέρος ἢ πλοκὴ τῶν τριχῶν· αἱ μὲν γὰρ φαρμάκοις ἐρυθαίνειν δυναμένοις πρὸς ἡλίου μεσημβριαν τοῖς πλοκάμοις ἴσα ταῖς τῶν ἐρίων χοροαῖς ξανθῶ μεταβάπτουσιν ἄνθει τὴν ἰδίαν κατακρίνουσαι φύσιν· ὀπόσαις δὲ ἀρκεῖν ἢ μέλαινα χαιτὴ νομίζεται, τὸν τῶν γεγαμηχότων πλοῦτον ἐς ταύτην ἀναλίσκουσιν ὅλην Ἀραβίαν σχεδὸν ἐκ τῶν τριχῶν ἀποπνέουσαι, σιδηρᾶ τε ὄργανα πυρὸς ἀμβλεία φλογὶ χλιανθέντα βία τὴν ἐλίκων οὐλόττητα διαπλέκει, καὶ περιεργοὶ μὲν αἱ μέχρι τῶν ὀφρῶν ἐφειλκυσμένοι κόμαι βραχὺ τῷ μετώπῳ τὸ μεταίχιμιον ἀφιασί, σοβαρῶς δὲ ἄχρι τῶν μεταφρένων οἱ ὀπισθεν ἐπισαλεύονται πλόκαμοι. 41. καὶ μετὰ τοῦτο ἀνθοβαφῆ 41
 πέδιλα τῆς σαρκὸς ἐνδοτέρω τοὺς πόδας ἐπισφίγγοντα καὶ λεπτοῦφῆς ἐς πρόφασιν ἐσθῆς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν μὴ γεγυμνωσθαι. πάντα δὲ τὰ ἐντὸς αὐτῆς γνωριμώτερα
 42 τοῦ προσώπου χωρὶς τῶν ἀμόρφως προπεπτωκότων μαζῶν, οὓς αἰεὶ περιφέρουσι δεσμώτας. τί δεῖ τὰ τούτων πλουσιώτερα κατὰ διεξιέναι; λίθους Ἐρυθραίους κατὰ τῶν λοβῶν πολυτάλαντον ἠρημένους βρεῖθος ἢ τοὺς περὶ καρποῖς καὶ βραχίονι δράκοντας, ὡς ὄφελον ὄντως ἀπὸ χειρῶν δράκοντες εἶναι· καὶ στεφάνῃ μὲν ἐν κύκλῳ τὴν κεφαλὴν περιθεῖ λίθοις Ἰνδικαῖς διάστερος, πολυτελεῖς δὲ τῶν ἀγέων ὄρμοι καθεῖνται, καὶ ἄχρι τῶν ποδῶν ἐσχάτων καταβέβηκεν ὁ ἄθλιος χρυσὸς ἅπαν, εἴ τι τοῦ σφυροῦ γυμνοῦται, περισφίγγων. ἄξιον δ' ἦν σιδήρῳ τὰ περισφύρα σέλη πεπεδησθαι. κάπειδαν αὐτῶν ὅλον
 43 τὸ σῶμα νόθῆς εὐμορφίας ἐξαπατῶντι κάλλει διαμαγευθῆ, τὰς ἀναισχύντους παρειὰς ἐρυθαίνουσιν ἐπιχρίστοις φύκεσιν, ἵνα τὴν ὑπέρλευκον αὐτῶν καὶ πίονα χοροῖαν τὸ πορφυροῦν ἄνθος ἐπιφοινίξῃ. 42. τίς οὖν ὁ 42

μετὰ τὴν τοσαύτην παρασκευὴν βίος; εὐθὺς ἀπὸ τῆς ὀκίας ἔξοδοι, καὶ πᾶς θεὸς (†) ἐπιτρέβων τοὺς γενηκότας, ὧν ἐνίων οἱ κακοδαίμονες ἄνδρες οὐδὲ αὐτὰ ἴσα τὰ ὀνόματα, Κωλιάδας, εἰ τίχοι, καὶ Γενετυλλίδας ἢ τὴν Φρυγίαν δαίμονα καὶ τὸν δυσέρωτα κῶμον ἐπὶ τῇ παρμένι. τελεταὶ δὲ ἀπόρητοι καὶ χωρὶς ἀνδρῶν ὑπομυστήρια καὶ — τί γὰρ δεῖ περιπλέκειν; — διαφθορὰ ψυχῆς. ἐπειδὴν δὲ τούτων ἀπαλλαγῶσιν, οἴκοι εὐθὺς μακρὰ λουτρά, καὶ πολυτελῆς μὲν νῆ Δία τράπεζα, ἡ δὲ ἄλγος δὲ ὁ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἄκκισμός. ἐπειδὴν γὰρ ὑπερπλεω γένωνται ταῖς παρ' αὐταῖς γαστριμαργίαις, οὐ οὐδὲ τοῦ φάργγος αὐταῖς παραδέχεσθαι δυναμένοι σιτίον, ἄκροις δακτύλοις ἐπιγράφουσαι τῶν παρακων ἕκαστον ἀπογεύονται νύκτας ἐπὶ τούτοις διηγῶνται καὶ τοὺς ἐνερόχρωτας ὑπνους καὶ θηλύτητος ἐγγέμουσαν, ἀφ' ἧς ἀναστὰς ἕκαστος εὐθὺ λουτροῦ καὶ ἔστιν.

43 Ταῦτ' οὖν εὐσταθοῦς βίου τεκμήρια· δὲ πικροτέρων εἴ τις ἐθελήσειε τὸ ἀληθὲς κατὰ μέρος τάζειν, ὄντως καταράσεται Προμηθεὶ τὴν Μενάνδρῳ ἐκείνην ἀπορρήξας φωνήν·

Εἴτ' οὐδ' οὐδὲ δικαίως προσπεπαταλευμένον
γράφουσι τὸν Προμηθεῖα πρὸς ταῖς πέτραις,
καὶ γίνετ' αὐτῷ λαμπάς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν
ἀγαθόν; ὃ μισεῖν οἴμ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς,
γυναῖκας ἐπλάσεν, ὧ πολυτίμητοι θεοί,
ἔθνος μισρόν. γαμῆ τις ἀνθρώπων, γαμῆ;
λάθριοι τὸ λοιπὸν γὰρ ἐπιθυμῆσαι κακαί,
γαμηλίῳ λέχει τε μοιχὸς ἐντροφῶν
καὶ φαρμακεῖαι καὶ νόσων χαλεπώτατος
φθόνος, μεθ' οὗ ζῆ πάντα τὸν βίον γυνή.

τίς ταῦτα τὰ ἀγαθὰ διώκει; τίς βίος ὁ δυστυχῆς καὶ
44 θυμῆρης; 44. ἄξιον τοίνυν ἀντιθεῖναι τοῖς θήλεσι καὶ
τὴν ἀρρενα τῶν παιδῶν ἀγωγήν. ὄρθριος ἀναστὰς ἐπὶ
ἀζύγου κοίτης τὸν ἐπὶ τῶν ὀμμάτων ἐτι λοιπὸν ὑπὸ
ἀπονηψάμενος ὑδατι λιτῶ καὶ τὴν στερεὰν χλαμύδα

ἁπλοῦς περὶ τῆς ἀπορίας ἀπὸ τῆς πατρῴας ἐστίας
 ἐξέρχεται κάτω κεκρυφῶς καὶ μηδένα τῶν ἀπαντήτων ἐξ
 ἐναντίου προσβλέπων· ἀκόλουθοι δὲ καὶ παιδαγωγοὶ
 χορὸς αὐτῷ κόσμιος ἔπονται τὰ σεμνὰ τῆς ἀρετῆς ἐν χει-
 ρίν ὄργανα κρατοῦντες, οὐ πρῶτον κενὸς ἐντομᾶς κό-
 μῃ καταψῆχειν δυναμένας οὐδὲ εἴσοπτρα τῶν ἀντιμόρ-
 φων χαρακτήρων ἀγράφους εἰκόνας, ἀλλ' ἢ πολύπτυχοι
 δέλοιοι κατόπιν ἀκολουθοῦσιν ἢ παλαιῶν ἔργων ἀρετὰς
 φιλάτουσαι βιβλοὶ, καὶ ἂν ἐς μουσικοῦ δέη φοιτᾶν,
 εἰ μελῆς λύρα. 45. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοσόφοις ψυχῆς μαθή- 45
 μασι λιπαρῶς ἐναθλήσας, ἐπειδὴν ἢ διάνοια τῶν ἐγκυ-
 κλίων ἀγαθῶν κορεσθῆ, τὸ σῶμα ταῖς ἐλευθερίοις ἀσκή-
 σεσιν ἐκπονεῖ· Θεσσαλοὶ γὰρ ἵπποι μέλουσιν αὐτῷ· καὶ
 βραχὺ τὴν νεότητα πωλοδαμνήσας ἐν εἰρήνῃ μελετᾷ τὰ
 πολεμικὰ ἄκοντας ἀφιεῖς καὶ βέλη δι' εὐστόχου δεξιᾶς
 ἀποπάλλων. εἰθ' αἱ λιπαραὶ παλαιστραὶ, καὶ πρὸς ἡλίου
 μεσημβρινὸν θάλαππος ἐγκονίεται τὸ σῶμα πυκνούμενον,
 οἱ τε τῶν ἐναγωνίων πόνων ἀποσταλάζοντες ἰδρωῖτες,
 μεθ' οὓς λουτρὰ σίντομα καὶ τράπεζα τῇ μετὰ μικρὸν
 ἐπιτήφουσα πράξει· πάλιν γὰρ αὐτῷ διδάσκαλοι καὶ πα-
 λαιῶν ἔργων αἰνιττόμεναι καὶ ἐπιμελούμεναι μνήμαι, τίς
 ἀνδρείος ἦρως ἢ τίς ἐπὶ φρονήσει μαρτυρούμενος ἢ οἷοι
 δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην ἠσπᾶσαντο. τοιαύταις ἀρε-
 ταῖς ἀπαλὴν ἔτι τὴν ψυχὴν ἐπάρδων, ὅταν ἐσπέρα τὴν
 πρᾶξιν ὀρίσῃ, τῇ γαστρὸς ἀνάγκῃ τὸν ὀφειλόμενον δασμὸν
 ἐπιμετρήσας ἠδίους ὑπνους καθεύδει τοῖς καθ' ἡμέραν
 καμάτοις ἐπηρεμῶν [ἐπίφθονον]. 46. τίς οὐκ ἂν ἐραστής 46
 ἐφθῆβου γένοιτο τοιοῦτου; τίς δ' οὕτω τυφλαὶ μὲν αἱ
 τῶν ὀμμάτων βολαί, πηροὶ δὲ οἱ τῆς διανοίας λογισμοί;
 πῶς δ' οὐκ ἂν ἀγαπήσῃ τὸν ἐν παλαιστραῖς μὲν Ἑρμῆν,
 49 Ἀπόλλωνα δὲ ἐν λύραις, ἵππαστήν δὲ ὡς Κάστορα, θείας
 δὲ ἀρετὰς διὰ θνητοῦ διώκοντα σώματος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν,
 δαίμονες οὐράνιοι, βίος εἴη διηνεκῆς οὗτος, ἀπαντικρὺ
 τοῦ φίλου καθέζεσθαι καὶ πλησίον ἠδὺ λαλοῦντος ἀκού-
 ει, ἐξιώντι δὲ αὐτῷ συνεξιέναι καὶ παντὸς ἔργου κοινω-
 νίαν ἔχειν. εὖ ξαίτ' ἂν οὐκ ἔρῶν τις δι' ἀπταιστοῦ καὶ

ἀκλινοῦς βίον τὸν στεργόμενον ἀλύκως ἐς γῆρας ἀδεί-
σαι μηδεμιᾶς τύχης πειράσαντα βύσκανον ἐπήρειαν. ἡ
δὲ καί, ὅσος ἀνθρωπίνης φρίσεως νόμος, νόσος ἐπιφαι-
σειεν αὐτοῦ, κάμνοντι συννοσήσω καὶ διὰ χειμερίου θε-
λάττης ἀναγομένῳ συμπλεύσομαι· καὶ ἂν τυραννικῆ βί-
δεσμὰ περιάψῃ, τὸν ἴσον ἐμαντῶ περιθήσω σιδήρου
ἐχθρὸς ἅπας ὁ μισῶν ἐκείνον ἐμὸς ἔσται, καὶ φίλος
τοῖς πρὸς αὐτὸν εὐνοϊκῶς ἔχοντας· εἰ δὲ ληστὰς ἢ πο-
μίους θεασαίμην ἐπ' αὐτὸν ὀρμῶντας, ὀπλισαίμην καὶ
δύναμιν· καὶ ἂν ἀποθάῃ, ζῆν οὐκ ἀνέξομαι· τελευτῶν
δὲ ἐντολὰς τοῖς μετ' ἐκείνον ὑπ' ἐμοῦ στεργομένοις ἐ-
θήσομαι κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπιχῶσαι τάφον, ὅστέοι
ἀναμίξαντας ὅστέα μηδὲ τὴν κωφὴν κόνιν ἀπ' ἄλλου
47 διακρίναι. 47. ταῦτα δ' οὐ πρότεροι χαράξουσιν οἱ
πρὸς τοὺς ἀξιόους ἔρωτες, ἀλλ' ἡ θεοῖς γείτων ἡε-
φρόνησις ἐνομοθέτησεν, ἐν οἷς ὁ φιλίας ἔρωσ ἀκριθ-
του συνεξέπνευσεν. Φωκίς ἐκ νηπιῶν ἔτι χρόνων
στην Πυλάδῃ συνῆψεν· θεὸν δὲ τῶν πρὸς ἀλλήλους
θεῶν μεσίτην λαβόντες ὡς ἐφ' ἐνὸς σκάφους τοῦ
συνέπλευσαν· ἀμφοτέροι Κλυταιμνήστραν ἀνήρου
Ἀγαμέμνονος παῖδες, ὑπ' ἀμφοῖν Ἀίγισθος ἐφρονε-
τὰς Ὀρέστην ἐλαννούσας Ποινὰς Πυλάδης ἐνόσει μὴ
κρινομένῳ συνηγωνίζετο. τὴν δὲ ἔρωτικὴν φιλίαν
τοῖς τῆς Ἑλλάδος ὄροις ἐμέτρησαν, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς
τους Σκυθῶν τέρμονας ἐπλευσαν, ὁ μὲν νοσῶν,
θεραπεύων. τῆς γοῦν Ταυρικῆς γῆς ἐπιβαίνοντας
ἡ μητροκτόνος αὐτοὺς Ἐρινὺς ἐξενοδόχησε, καὶ τῶν
βάρων ἐν κύκλῳ περιεστῶτων ὁ μὲν ὑπὸ τῆς συν-
μανίας πεσὼν ἔκειτο, Πυλάδης δὲ
ἀφρόν τ' ἀπέψα σάματός τ' ἐτημέλει
πέπλον τε προῦκάλυπτεν εὐπλήκτοις ὑφαῖς,
οὐκ ἔραστοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ πατρός ἐνδεικνύ-
ῃ θεοῦ. ἠνίκα γοῦν ἐκρίθη θεατέρου μένοντος ἐπὶ
φρονευθῆναι τὸν ἕτερον ἐς Μυκῆνας ἀπιέναι κο-
τα γράμματα, μένειν ὑπὲρ ἀλλήλων ἀμφοτέροι δὲ
σιν ἐκάτερος ἐν θεατέρῳ ζῶντι ζῆν ἑαυτὸν ἡγοῦ-

Φεῖται δὲ τὰς ἐπιστολάς Ὁρέστης ὡς Πυλάδου λα-
 ἀξιωτέρου, μόνον οὐκ ἐραστής ἀντ' ἐρωμένου γε-
 νος·

τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα·
 ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς.
 μετ' ὀλίγον φησί·

τῷδε μὲν δέλτον δίδου·

πέμψω γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
 ἡμᾶς δ' ὁ χεῖρ' ἔζων κτεινέτω.

καὶ γὰρ οὕτως ἔχει τὸ πᾶν· ὅταν γὰρ ἐκ παιδῶν ὁ 48
 υδαῖος ἔρως ἐντραφεῖς ἐπὶ τὴν ἤδη λογιζέσθαι δυνα-
 ῖν ἡλικίαν ἀνδρωθῆ, τὸ πάλαι φιληθὲν ἀμοιβαίως
 τὰς ἀνταποδίδωσι, καὶ δυσχερὲς αἰσθῆσθαι ποτέρου
 ἔρως ἐραστής ἐστιν, ὡσπερ ἀπ' εἰσόπτρου τῆς τοῦ φι-
 λητοῦ εὐνοίας ἐπὶ τὸν ἐρώμενον ὁμοίου πεσότος εἶ-
 ναι. τί δὴ οὖν τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου ξένην αὐτὸ τρυφήν
 διζεις θεῖοις νόμοις ὀρισθὲν ἐκ διαδοχῆς ἐφ' ἡμᾶς
 ἀβελήτως; ἀσμένως δὲ αὐτὸ δεξάμενοι μεθ' ἀγνῆς
 οἰίας νεωκοροῦμεν· ὄλβιος γὰρ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὴν
 σοφῶν ἀπόφασιν,

ἢ παῖδες τε νέοι καὶ μώνυχες ἵπποι,
 γηράσκει δ' ὁ γέρον κείνος ἐλαφρότατα,
 κούροι τὸν φιλέουσιν.

ε μὲν Σωκρατικά διδασκαλίαι καὶ τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο
 ἀρετῆς δικαστήριον τοῖς Δελφικοῖς τρίποσιν ἐτιμῆθη·
 ἴμῳ γὰρ ἀληθείας ὁ Πύθιος ἐθέσπισεν,

ἀνδρῶν ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος,
 τίμα τοῖς ἄλλοις μαθήμασιν, ἔξ ὧν τὸν βίον ὠνήσε,
 τὸ παιδεραστεῖν ὡς μάλιστα ὠφελούην προσήκατο.
 δεῖ δὲ τῶν νέων ἐρᾶν ὡς Ἀλκιβιάδου Σωκράτης, ὅς 49
 μιᾷ χλανίδι πατρὸς ἵππους ἐκοιμήθη. καὶ ἔγωγε
 Καλλιμάχειον ἐπὶ τέλει τῶν λόγων ἠδιστα προσθεῖην
 ἵππασιν κήρυγμα·

ἴθε γάρ, ὦ κούροισιν ἐπ' ὄμματα λίχνα φέροντες,
 Ἐρχομαι ὡς ἐμῖν ὤρισε παιδοφιλεῖν,
 δε νέων ἐράοιτε, πόλιν κ' εὐάνδρον ἔχοιτε.

ταῦτ' εἰδότες, ὧ νεανίαί, σωφρόνως παισὶν ἀγαθοῖς προσ-
 ιτε μὴδὲ ὀλίγης τέρψεως εἵνεκεν τὴν μακρὰν ἐχέον-
 τες εὐνοίαν ἄχρι τῆς ἀκμῆς πλαστὰ τὰ τοῦ φιλεῖν πάθῃ
 προβάλλεσθε, τὸν δ' οὐράνιον Ἔρωτα προσκυνούτες ἐς
 γῆρας ἀπὸ παιδῶν βέβαια τηρεῖτε τὰ πάθῃ· τοῖς γὰρ οὕτω
 φιλοῦσιν ἥδιστος μὲν ὁ τοῦ ζῆν χρόνος οὐδεμίας ἀπει-
 ποῦς συνειδήσεως παροικίωσης, αἰοίδιμοι δὲ μετὰ θάνα-
 τον ἐς πάντας ἐκφροτῶσι κληρόνες. εἰ δὲ δεῖ φιλοσόφῳ
 παισὶ πιστεῦειν, αἰθήρ μετὰ γῆν ἐκδέχεται τοῖς ταῦτα
 ζηλοῦντας· ἐς δὲ ἀμείνονα βίον ἀποθανόντες ἔχουσι τῆς
 ἀρετῆς γέρας τὸ ἄφθαρτον.

- 50 50. Τοιαῦτα τοῦ Καλλικρατίδου σφόδρα νεανικῶς
 σεμνολογησαμένου Χαρικλέα μὲν ἐκ δευτέρου λέγειν πε-
 ρώμενον ἐπέσχον· ὥρα γὰρ ἦν ἐπὶ ταῦν κατιέναι. δεο-
 μένων δ' ὅ τι φρονοῖην ἀποφήσασθαι, δι' ὀλίγου τοῖς
 ἑκατέρου λόγους ἀριθμησάμενος, Οὐκ ἔξ ὑπογίου, φημί,
 καὶ παρημελημένως ὑμῖν, ὧ ἑταῖροι, τὰ τῶν λόγων ἔοικε
 ἀπεσχεδιάσθαι, διηγεκοῦς δὲ καὶ νῆ Δί' ἐρρωμένης φρο-
 τίδος ἐναργῆ ταῦτ' ἐστὶν ἴχνη· σχεδὸν γὰρ οὐδέν ἔστι
 ὅ τι τῶν λεκτέων εἰπεῖν ἐτέρῳ δύνασθαι παρήκατε. καὶ
 πολλὴ μὲν ἢ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία, πλείων δ' ἢ τῶν
 λόγων δεινότης, ὥστ' ἔγωγε ἂν εὐξαίμην, εἴπερ ἦν ἐν
 δυνατῷ, γενέσθαι Θηραμένης ἐκείνος ὁ Κόθορνος, ἢ
 ἄμφω νενικηκότες ἐξ ἴσου βαδίζοιτε. πλὴν ἐπειδήπερ
 ἀνήσειν οὐκ ἔοικατε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μεταξὺ πλῶν περὶ
 τῶν αὐτῶν οὐ κέρικα διοχλεῖσθαι, τὸ μάλιστα παραστὰν
- 51 εἶναι μοι δίκαιον ἀποφανοῦμαι. 51. γάμοι μὲν ἀνθρώποις
 βιωφελὲς πρᾶγμα καὶ μακάριον, ὅποταν εὐτυχῶνται, παι-
 δικοὺς δ' ἔρωτας, ὅσοι φιλίας ἀγὰ δίκαια προμνησθῆναι,
 μόνης φιλοσοφίας ἔργον ἡγοῦμαι. διὸ δὴ γαμητέον μὲν
 ἅπασιν, παιδεραστεῖν δὲ ἐφείσθω μόνοις τοῖς σοφοῖς· ἤμι-
 στα γὰρ ἐν γυναιξὶν ὀλόκληρος ἀρετὴ φέεται. καὶ σὺ δ',
 ὧ Χαρικλείς, μὴδὲν ἀχθεσθῆς, εἰ ταῖς Ἀθήναις ἢ Κόριν-
 52 θος εἴξει. 52. κἀγὼ μὲν ὑπ' αἰδοῦς συντόμῳ λόγῳ τὴν
 χρῆσιν ἐπισπεύσας ἔξανέστην· ἐώρων γὰρ ὑπερκατηφῆ
 τὸν Χαρικλέα παρὰ μικρὸν ὡς θανάτου κατάκριτον. ὁ

ὁ Ἀθηναῖος Ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ φαιδρὸς ἀναπηδήσας
 προήκει σφόδρα σοβαρῶς· εἶκασεν ἂν τις αὐτὸν ἐν Σαλα-
 μίνι Πέρσας κατανεναυμαχηκέαι. καὶ τοῦτό γε τῆς κρι-
 σίως ἀπανάμην, λαμπρότερον ἡμᾶς ἐστιάσαντος αὐτοῦ
 σταπινίαι· καὶ γὰρ ἦν ἄλλως τὸν βίον μεγαλοφρονέστε-
 ρος. ἤσυχῇ δὲ καὶ τὸν Χαρικλέα παρηγορησάμην ἐπὶ τῇ
 θειότητι τῶν λόγων συνεχῆς ὑπερθανμάζων, ὅτι δυσχε-
 ριστέρω μέρει δυνατῶς συνηγόρησεν. 53. ἀλλ' ἢ μὲν ἐν 53
 Κνίδῳ διατριβῇ καὶ τὰ παρὰ τῇ θεῷ λαληθέντα σπουδῆν
 Ἰλαρᾶν ἅμα καὶ παιδιὰν εὐμουσον ἐσχηκότα τῆδέ πη
 διεκρίθη. σὺ δέ, ὦ Θεόμνηστε, ὃ τὴν ἔωλον ἡμῶν ἐκ-
 καλεσάμενος μνήμην, εἰ δικαστῆς τότ' ἦσθα, πῶς ἂν
 ἀπεφῆνω;

ΘΕΟΜΝ. Μελιτιδὴν ἢ Κόροιβον οἶει με πρὸς θεῶν,
 ἵνα τοῖς ὑπὸ σοῦ δικαίως κριθεῖσιν ἐναντίαν φέρω ψή-
 φον; ὅς ἐπ' ἄκρας ἡδονῆς τῶν λεγομένων ἐν Κνίδῳ δια-
 τριβεῖν φόμην ὀλίγου τὸ βραχὺ τοῦτο δωμάτιον αὐτὸν
 ἡγούμενος εἶναι τὸν νεῶν ἐκείνον. ὅμως δ' οὖν — οὐδὲν
 γὰρ ἀπρεπὲς ἐν ἑορτῇ λέγεσθαι, πᾶς δὲ γέλως, κἂν περι-
 εργος ἦ, πατηγυρίζειν δοκεῖ — τοῖς ἄγαν ὑπὲρ τοῦ παιδ-
 56 εραστεῖν καταφρονωμένους λόγους ἐθαίμαζον μὲν ἐπὶ
 τῇ σεμνότητι, πλὴν οὐ πάνυ θυμηρῆς φόμην, ἐφήβῳ
 παιδί συνδιημερεύοντα Τανταλείους δίκας ὑποφέρειν,
 καὶ τοῖς ὄμμασι τοῦ κάλλους μονονοχὶ προσκλιζόντος,
 ἕξον ἀρύσασθαι, διψῆν ὑπομένειν· οὐ γὰρ ἀπόκη τὸ
 θεωρεῖν ἐρώμενον οὐδ' ἀπαντικρὺ καθημένου καὶ λα-
 λούτος ἀκούειν, ἀλλ' ὡσπερ ἡδονῆς κλίμακα συμπηξά-
 μενος ἔρως πρῶτον ἔχει βαθμὸν ὄψεως, ἵνα ἴδῃ, καὶ ἂν
 θεάσῃται, ποθεῖ προσάγων ἐγράψασθαι· δι' ἄκρων γοῦν
 δακτύλων κἂν μόνον θίγῃ, τὰ τῆς ἀπολαύσεως εἰς ἅπαν
 διαθεῖ τὸ σῶμα. τυχὼν δ' εὐμαρῶς τούτου τρίτην πείραν
 ἐπάγει φιλήματος, οὐκ εὐθύς περιεργον, ἀλλ' ἡρέμα
 χεῖλη προσεγγίσας χεῖλεσιν, ἃ πρὶν ἢ ψαῦσαι τελείως
 ἀπέστη, μηδὲν ὑπονοίας ἔχρος καταλιπών· εἶτα πρὸς τὸ
 παρεῖκον ἀρμολόμενος αἰεὶ λιπαρεστέροις μὲν ἀσπάσμα-
 σιν ἐντέτηχεν, ἔσθ' ὅτε καὶ διαστέλλον ἤσυχῇ τὸ στόμα,

τῶν δὲ χειρῶν οὐδεμίαν παρήσιν ἀργήν· αἱ γὰρ γανθοὶ μετὰ τῶν αἰσθητῶν περιπλοκαὶ τὴν ἡδονὴν συνάπτουσι, ἢ λάθριος ὑγρῶς ἢ δεξιὰ κατὰ κόλπου δύο μαστοὺς βραχὺ τὴν φρίσιν ὑπεροιδῶντας πιέζει, καὶ σφριγώεις γαστροὺς ἀμφιλαφῆς τοῖς δακτύλοις ἐπιθράττεται ὁμαλῶς, μετὰ τοῦτο καὶ πρωτόχρονον ἄνθος ἤβης. καὶ

τί τάρρηγ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ;

τοσαύτης τυχῶν ἐξουσίας ὁ ἔρωσ θερμοτέρου πίνεσ ἄπτεται πράγματος· εἶτ' ἀπὸ μηρῶν προσημασάμενος
54 κατὰ τὸν κωμικὸν ἄρας ἐπάταξεν. 54. ἐμοὶ μὲν οἴτω παιδεραστεῖν γένοιτο· μετεωρολέσχει δὲ καὶ ὅσοι τὴν φιλοσοφίας ὄφρην ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους ὑπερήρασι, σεμνῶν ὀνομάτων κομψεύμασι τοὺς ἀμαθεῖς ποιμαίνετωσαν· ἐρωτικὸς γὰρ ἦν, εἶπερ τις, καὶ ὁ Σωκράτης, καὶ ὑπὸ μίαν Ἀλκιβιάδης αὐτῷ χλανίδα κλιθεὶς οὐκ ἀπλήξ ἀνέστη. καὶ μὴ θαναμάσης· οὐδὲ γὰρ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλέως ἠγαπᾶτο μέχρι τοῦ καταπιεσθῆαι καθέζεσθαι

δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν αἰείδων,
ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μεσῖτις ἡδονή· στένων γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτω πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη,

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῶς ὀμιλίαν
κλαίων.

τοὺς γε μὴν ὀνομαζομένους παρ' Ἑλλήσι κωμαστὰς οὐδὲν ἀλλ' ἢ δήλους ἐραστὰς νομίζω. τάχα φήσει τις αἰσχρὰ ταῦτ' εἶναι λέγεσθαι, πλὴν ἀληθῆ γε νῆ τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην.

ΛΥΚ. Οὐκ ἀνέξομαί σου, φίλε Θεόμνηστε, ἄλλην ἀρχὴν καταβαλλομένου τρίτων λόγων, ἧς ἀκούειν ἐν ἔορτῇ μόνον εἰκὸς ἐστί, τᾶλλα δὲ τῶν ἐμῶν ὥτων πόρρω ἀποικεῖν. ἀφόμενοι δὲ τοῦ παρέλκειν πλείω χρόνον εἰς ἀγορὰν ἐξίωμεν· ἤδη γὰρ εἰκὸς ἐστὶν ἐφάπτεσθαι τῷ θεῷ τὴν πυράν. ἔστι δ' οὐκ ἀτερπὴς ἡ θέα τῶν ἐν Οἴτῃ παθῶν ὑπομιμνήσκουσα τοὺς παρόντας.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

1. **ΛΥΚΙΝΟΣ.** Ἀλλ' ἢ τοιοῦτόν τι ἄρα ἔπασχον σί 1
 ἦν Γοργῶ ἰδόντες, οἷον ἐγὼ ἔναγχος ἔπαθον, ὃ Πολύ-
 τρατε, παγκάλην τινὰ γυναῖκα ἰδών· αὐτὸ γὰρ τὸ τοῦ
 ἕθου ἐκεῖνο μικροῦ δέω λίθος ἐξ ἀνθρώπου σοι γεγο-
 νηται πεπηγώς ὑπὸ τοῦ θαύματος.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ. Ἡράκλεις, ὑπερφνές τι τὸ θεά-
 κ φῆς καὶ δεινῶς βίαιον, εἴ γε καὶ Λυκῖνον ἐξέπληξε
 τῆ τις οὔσα· σὺ γὰρ ὑπὸ μὲν τῶν μειρακίων καὶ πάνυ
 εὐδῶς αὐτὸ πάσχεις, ὥστε θᾶπτον ἂν τις ὄλον τὸν Σί-
 κλον μετακινήσειεν ἢ σὲ τῶν καλῶν ἀπάγοι μὴ οὐχὶ
 ἀρεσιάναι αὐτοῖς κεχηρότα καὶ ἐπιδακρύοντά γε πολ-
 λὰ ὡσπερ ἐκείνην αὐτὴν τὴν τοῦ Ταντάλου. ἀτὰρ εἰπέ
 μοι, τίς ἢ λιθοποιὸς αὐτῆ Μέδουσα ἡμῖν ἔστι καὶ πόθεν,
 καὶ ἡμεῖς ἴδοιμεν· σὺ γὰρ, οἶμαι, φθονήσεις ἡμῖν
 ἵς θεᾶς οὐδὲ ζηλοτυπήσεις, εἰ μέλλοιμεν πλησίον πο-
 ῦν αὐτοὶ παραπεπηγέναι σοι ἰδόντες.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρή σε, ὡς κἄν ἐκ περιω-
 ρῆς μόνον ἀπίδης εἰς αὐτήν, ἀχανῆ σε καὶ τῶν ἀνδριάν-
 ῶν ἀκινήτοτερον ἀποφανεῖ. καίτοι τοῦτο μὲν ἴσως εἰρη-
 κώτερόν ἐστι καὶ τὸ τραῦμα ἥττον καιρίον, εἰ αὐτὸς
 ἴσους· εἰ δὲ κάκεινη προσβλέψει σε, τίς ἔσται μηχανή
 κοστῆναι αὐτῆς; ἀπάξει γάρ σε ἀναδησαμένη ἔνθα
 ἐθέλη, ἔπερ καὶ ἡ λίθος ἢ Ἡρακλεία δρᾷ τὸν
 ἄθρον.

2. **ΠΟΛ.** Παῦον, ὃ Λυκῖνε, τεράστιόν τι κάλλος 2
 ἀπλάττων, ἀλλ' εἰπέ, τίς ἢ γυνή ἐστιν.

ΛΥΚ. Οἶε γάρ με ὑπερβαλέσθαι τῷ λόγῳ, ὃς δέ-
 α μὴ σοι ἰδόντι ἀσθενής τις ἐπαινέσαι δόξω· παρὰ το-
 ῦτον ἀμείνων φανεῖται. πλὴν ἀλλ' ἦτις μὲν, οὐκ ἂν
 κτείν ἔχοιμι, θεραπεία δὲ πολλή καὶ ἡ ἄλλη περὶ αὐτὴν
 ἀρρασκευὴ λαμπρὰ καὶ εὐνόχων τι πλήθος καὶ ἄβρα
 ἂν πολλὰ, καὶ ὅλως μεῖζόν γε ἢ κατ' ἰδιωτικὴν τύχην
 ὅκει τὸ πρᾶγμα εἶναι.

ΠΟΛ. Οὐδὲ τοῦνομα ἐπίθου σύ γε ὅ τι καλοῖτο.

ΛΥΚ. Οὐδαμῶς, ἢ τοῦτο μόνον, τῆς Ἰωνίας ἐστὶ τῶν θεατῶν γὰρ τις ἀπιδῶν ἐς τὸν πλησίον, ἐπεὶ παρήθη. Τοιαῦτα μέντοι, ἔφη, τὰ Σμυρναῖκα κάλλη καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ ἢ καλλίστη τῶν Ἰωνικῶν πόλεων τὴν καλλίστην γυναῖκα ἤνεγκεν. ἔδοκει δέ μοι καὶ αὐτὸς Σμυρναῖος εἶναι ὁ λέγων, οὕτως ἰσεμνίετο ἐπ' αὐτῇ.

3 3. ΠΟΛ. Οὐκοῦν ἐπεὶ λίθος ὦν τοῦτό γε ὡς ἀληθὲς ἐποίησας οὔτε παρακολουθήσας οὔτε τὸν Σμυρναῖον εἰκόνον ἐρόμενος ἦτις ἦν, κἂν τὸ εἶδος ὡς οἶόν τε ἐπόθειξον τῷ λόγῳ; τάχα γὰρ ἂν οὕτως γνωρίσαιμι.

ΛΥΚ. Ὅρας ἠλίκον τοῦτο ἤτησας; οὐ κατὰ λόγον δύναμιν, καὶ μάλιστα γὰρ τῶν ἐμῶν, ἐμφανίσει θαυμασίαν οὕτως εἰκόνα, πρὸς ἣν μόλις ἂν ἢ Ἀπελλῆς ἢ Ζεῦξις ἢ Παρράσιος ἰκανοὶ ἔδοξαν, [ἢ εἴ τις Φειδίας ἢ Ἀκαμένης], ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενεῖα τῆς τέχνης.

ΠΟΛ. Ὅμως, ὦ Ἀγκίνε, ποία τις ἦν τὴν ὄψιν; οὐ γὰρ ἐπισφαλὲς τὸ τόλμημα, εἰ φίλῳ ἀνδρὶ ἐπιδείξαις τὴν εἰκόνα ὅπως ἂν τῆς γραμμῆς ἔχη.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἀσφαλέστερον αὐτὸς ποιήσειν μοι δοκῶ τῶν παλαιῶν τινὰς ἐκείνων τεχνιτῶν παρακαλέσας ἐπὶ τὸ ἔργον, ὡς ἀναπλάσειάν μοι τὴν γυναῖκα.

ΠΟΛ. Πῶς τοῦτο φής; ἢ πῶς ἂν ἀρτίκοιντό σοι πρὸ τοσοῦτων ἐτῶν ἀποθανόντες;

ΛΥΚ. Ῥαδίως, ἦνπερ σύ μὴ ὀκνήσης ἀποκρίνασθαι τί μοι.

ΠΟΛ. Ἐρώτα μόνον.

4 4. ΛΥΚ. Ἐπεδήμησάς ποτε, ὦ Πολύστρατε, τῇ Κνιδίων πόλει;

ΠΟΛ. Καὶ μάλα.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ τὴν Ἀφροδίτην εἶδες πάντως αὐτῶν;

ΠΟΛ. Νῆ Δία, τῶν Πραξιτέλους ποιημάτων τὸ κάλλιστον.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ τὸν μῦθον ἤκουσας, ὃν λέγουσιν

οἱ ἐπιχώριοι περὶ αὐτῆς, ὡς ἐρασθεῖη τις τοῦ ἀγάλματος καὶ λαθῶν ὑπολειφθεῖς ἐν ἱερῶν συγγένειοι ὡς δυνατόν ἀγάλατι. τοῦτο μέντοι ἄλλως ἱστορήσθω. σὺ δὲ — ταύτην γάρ, ὡς φῆς, εἶδες — ἴθι μοι καὶ τόδε ἀποκρίναι, εἰ καὶ τὴν ἐν κήποις Ἀθήνησι τὴν Ἀλκαμένους ζωφάκας.

ΠΟΛ. Ἡ πάντων γ' ἄν, ὦ Λυκίνε, ὁ ἔραθυμότατος ἦν, εἰ τὸ κάλλιστον τῶν Ἀλκαμένους πλασμάτων περιειδόν.

ΛΥΚ. Ἐκεῖνο μὲν γε, ὦ Πολύστρατε, οὐκ ἐρήσομαι σε, εἰ πολλάκις ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνελθῶν καὶ τὴν Καλάμιδος Σωσάνδραν τεθέασαι.

ΠΟΛ. Εἶδον κάκεινῃν πολλάκις.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς. τῶν δὲ Φειδίου ἔργων τί μάλιστα ἐπήνεσας;

ΠΟΛ. Τί δ' ἄλλο ἢ τὴν Ἀημινίαν, ἣ καὶ ἐπιγράψαι τοῦτομα ὁ Φειδίας ἤξιωσε; καὶ νῆ Δία τὴν Ἀμαζόνα τὴν ἐπερειδομένην τῷ δορατίῳ.

5. ΛΥΚ. Τὰ κάλλιστα, ὦ ἑταῖρε, ὥστε οὐκέτ' ἄλλων τεχνιτῶν δεήσει. φέρε δὴ ἐξ ἀπασῶν ἤδη τούτων ὡς οἶόν τε συναρμόσας μίαν σοι εἰκόνα ἐπιδείξω τὸ ἐξαίρετον παρ' ἐκάστης ἔχουσαν.

ΠΟΛ. Καὶ τίνα ἂν τρόπον τοῦτ' ἐγένετο;

ΛΥΚ. Οὐ χαλεπὸν, ὦ Πολύστρατε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε παραδόντες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ ἐπιτρέψαιμεν αὐτῷ μετακοσμεῖν καὶ συντιθέναι καὶ ἀρμόζειν ὡς ἂν εὐρυθμότατα δύναιτο φυλάττων ἅμα τὸ συμμιγῆς ἐκεῖνο καὶ ποικίλον.

ΠΟΛ. Εὐ λέγεις· καὶ δὴ παραλαβὼν δεικνύτω· ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ὅ τι κεκρήσεται αὐταῖς ἢ ὅπως ἐκ τοσοῦτων μίαν τινὰ συνθεῖς οὐκ ἀπάρδουσαν ἀπεργάσεται.

6. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἤδη σοι ὦρα παρέχειν γινομένην 6 τὴν εἰκόνα. ὁ δὲ συναρμόζων τῆς ἐκ Κνίδου ἠχοῖσης μόνον τὴν κεφαλὴν λαβὼν [οὐδὲν γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος γυμνοῦ ὄντος δεήσεται·] τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην καὶ μέτωπον ὀφρῶν τε τὸ εὐγραμμον ἑάσει ἔχειν ὥσπερ ὁ Πρα-

Ξιτέλης ἐποίησε, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ὑγρὸν ἅμα τῆς φαιδρῆς καὶ κεχαρισμένῳ καὶ τοῦτο διαφυλάξει κατὰ τὸ Πραξιτέλει δοκοῦν· τὰ μῆλα δὲ καὶ ὅσα τῆς ὄψεως ἀντιοῦ παρ' Ἀλκαμένους [καὶ] τῆς ἐν κήποις λήψεται, καὶ προσέτι χειρῶν ὄκρα καὶ καρπῶν τὸ εὐρυθμον καὶ δακτύλων τὸ εὐάγωγον ἐς λεπτὸν ἀπολῆγον παρὰ τῆς ἐν κήποις καὶ ταῦτα· τὴν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴν καὶ παρεῖων τὸ ἀπαλὸν καὶ ὄντα συμμετρον ἢ *Αἰμνία* παρεῖσι καὶ *Φειδίας*· ἔτι καὶ στόματος ἁρμογὴν ὃ αὐτὸς καὶ τὸν ἀρχένα παρὰ τῆς *Ἀμαζόνος* λαβῶν· ἢ *Σωσάνδρα* δὲ καὶ ὁ *Καλαμῖς* αἰδοῖ κοσμήσουσιν αὐτήν, καὶ τὸ μειδίημα σεμνὸν καὶ λεληθὸς ὡσπερ τὸ ἐκείνης ἔσται· καὶ τὸ εἰσιαλὲς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς παρὰ τῆς *Σωσάνδρας*, πλὴν ὅτι ἀκάλυπτος αὕτη ἔσται τὴν κεφαλὴν τῆς ἡλικίας δὲ τὸ μέτρον, ἡλικίον ἂν γένοιτο, κατὰ τὴν ἐν *Κνίδῳ* ἐκείνην μάλιστα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο κατὰ τὸν Πραξιτέλην μεμετροῦσθω. τί σοι, ὦ *Πολίστρατε*, δοκεῖ καλὴ γενήσεσθαι ἢ εἰκῶν;

ΠΟΛ. Καὶ μάλιστα, ἐπειδὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἢ ἀποτελεσθῆ· 7. ἔτι γὰρ, ὦ πάντων γενναϊότατε, καταλείποις τι κάλλος ἔξω τοῦ ἀγάλματος, οὕτως πάντα ἐς τὸ αὐτὸ συμπεφορηκώς.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο;

ΠΟΛ. Οὐ τὸ μικρότατον, ὦ φιλότῃς, εἰ μὴ σοι δόξει ὀλίγα πρὸς εὐμορφίαν συντελεῖν χρῶμα τὸ ἐκάστῳ πρόπον, ὡς μέλανα μὲν εἶναι ἀκριβῶς ὅποσα μέλανα, λευκὰ δὲ ὅσα τοιαῦτα. χρῆ καὶ τὸ ἐρύθθημα ἐπανθῆναι καὶ [τὰ τοιαῦτα] κινδυνεύει τοῦ μεγίστου ἔτι ἡμῖν προσδεῖν (†). πόθεν οὖν καὶ ταῦτα πορρισαίμεθ' ἄν;

ΛΥΚ. Παρακαλέσωμεν δηλαδὴ τοὺς γραφέας, καὶ μάλιστα ὅποσοι αὐτῶν ἄριστοι ἐγένοντο κεράσασθαι τὰ χρώματα καὶ εὐκαιρον ποιῆσθαι τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν· καὶ δὴ παρακεκλήσθω *Πολύγνωτος* καὶ *Εὐφράνωρ* ἐκεῖνος καὶ *Ἀπελλῆς* καὶ *Ἀετίων*· οὗτοι δὲ διελόμενοι τὸ ἔργον ὃ μὲν *Εὐφράνωρ* χρωσάτω τὴν κόμην οἷαν τῆς *Ἥρας* ἔγραψεν, ὃ *Πολύγνωτος* δὲ ὀφρύων τὸ ἐπιπρεπὲς καὶ παρεῖων τὸ ἐνε-

φευγῆς οἶαν τὴν Κασάνδραν ἐν τῇ λέσχῃ ἐποίησε τοῖς
 Δελφοῖς, καὶ ἐσθῆτα δὲ οὗτος ποιησάτω ἐς τὸ λεπτότα-
 τον ἐξαιργασμένην, ὡς συνεστάλθαι μὲν ὅσα χρή, διηγε-
 μῶσθαι δὲ τὰ πολλὰ· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δει-
 ξάτω κατὰ τὴν Παγκάστην μάλιστα, μὴ ἄγαν λευκὸν ἀλλὰ
 ἕναμιον ἄπλῶς· τὰ χεῖλη δὲ οἶα Ῥωξάνης ὁ Ἀετίων ποιη-
 σάτω. 8. μᾶλλον δὲ τὸν ἄριστον τῶν γραφῶν Ὅμηρον 8
 παρόντος Εὐφράνορος καὶ Ἀπελλοῦ δεδέμεθα· οἶον γάρ
 τε τοῖς Μενελάου μηροῖς τὸ χρῶμα ἐκεῖνος ἐπέβαλεν ἐλέ-
 φαντι εἰκάσας ἡρέμα πεφοινιγμένῳ, τοιόνδε ἔστω τὸ πᾶν·
 ὁ δ' αὐτὸς οὗτος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς γραψάτω βοῶπιν
 τινα ποιήσας αὐτὴν. συνεπιλήψεται δὲ τοῦ ἔργου αὐτῷ
 καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητής, ὡς τὸ βλέφαρον ἐξεργάσασθαι·
 καὶ φιλομειδῆ δὲ Ὅμηρος ποιήσει καὶ λευκώλενον καὶ
 ῥοδοδάκτυλον, καὶ ὅπως τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκάσει πολλὴ
 δικαιότερον ἢ τὴν τοῦ Βρισέως. 9. ταῦτα μὲν οὖν πλα- 9
 στῶν καὶ γραφῶν καὶ ποιητῶν παῖδες ἐργάζονται. ὁ δὲ
 πᾶσιν ἐπανθεῖ τοῖτοῖς, ἡ Χάρις, μᾶλλον δὲ πᾶσαι ἅμα
 ὀπόσαι Χάριτες καὶ ὀπόσοι Ἔρωτες περιχορεύοντες, τίς
 ἂν μιμήσασθαι δύναίτο;

ΠΟΛ. Θεσπέσιόν τι χρῆμα, ὦ Λυκίνε, φῆς καὶ δι-
 πετές ὡς ἀληθῶς οἶόν τι τῶν ἐξ οὐρανοῦ γένοιτ' ἄν. τί δὲ
 πράττουσαν εἶδες αὐτὴν;

ΛΥΚ. Βιβλίον ἐν ταῖν χεροῖν εἶχεν ἐς δύο συνει-
 λημένον, καὶ ἐφίκει τὸ μὲν τι ἀναγιγνώσκασθαι αὐτοῦ, τὸ
 δὲ ἤδη ἀνεγνωκέναι. μεταξὺ δὲ προϊούσα διελέγετο τῶν
 παρομαρτοῦντων τινὲ οὐκ οἶδα ὅ τι· οὐ γὰρ ἐς ἐπήκοον
 ἐφθέγγετο. πλὴν μειδιάσασά γε, ὦ Πολύστρατε, ὀδόντας
 ἐξέφηγε πῶς ἂν εἴποιμί σοι [ὅπως μὲν] λευκοῦς, ὅπως δὲ
 συμμέτρος καὶ πρὸς ἀλλήλους συνηρμοσμένους; ἢ που
 κάλλιστον ὄρμον εἶδες ἐκ τῶν στιλπνοτάτων καὶ ἰσομεγε-
 θῶν μαργαριτῶν, οὕτως ἐπὶ στίχον ἐπεφύκεσαν· ἐκο-
 σμοῦντο δὲ μάλιστα τῷ τῶν χειλῶν ἐρυθρήματι. ὑπε-
 φαίνοντο γοῦν, αὐτὸ δὲ τοῦτο Ὅμηρον, ἐλέφαντι τῷ
 πριστῷ ὁμοιοί, σίχ οἱ μὲν πλατύτεροι αὐτῶν, οἱ δὲ προέ-
 χοντες ἢ διεστικότες οἶοι ταῖς πλείσταῖς, ἀλλὰ τις πάν-

των ἰσοτιμία καὶ ὁμόχροια καὶ μέγεθος ἐν καὶ προσε
 ὁμοίως, καὶ ὅλως μέγα τι θαῦμα καὶ θέαμα πᾶσαν
 ἀνθρωπίνην εὐμορφίαν ὑπερπεπαιχός.

10 ΠΟΛ. Ἐχ' ἀτρέμας. συνήμι γὰρ ἤδη πάν
 φῶς ἦντινα καὶ λέγεις τὴν γυναῖκα τούτοις τε ἀ
 γνωρίσας καὶ τῇ πατρίδι. καὶ εὐνούχους δέ τινος ἐπι
 αὐτῇ ἔφης.

ΛΥΚ. Νῆ Δία, καὶ στρατιώτας τινάς.

ΠΟΛ. Τὴν βασιλεῖ συνοῦσαν, ὃ μακάριε, τὴν
 ὄμιον ταύτην λέγεις.

ΛΥΚ. Τί δέ ἐστιν αὐτῇ τοῦνομα;

ΠΟΛ. Πάνυ καὶ τοῦτο γλαφυρόν, ὃ Λυκίην
 ἐπέραστον· ὁμώνυμος γὰρ ἐστὶ τῇ τοῦ Ἀβραδάτα
 τῇ καλῇ. οἶσθα πολλάκις ἀκούσας Ξενοφῶντος ἐπο
 τός τινα σῶφρονα καὶ καλὴν γυναῖκα.

ΛΥΚ. Νῆ Δία, καὶ ὡς περ γε ὄρων αὐτὴν οὔτ
 τέθειμαι, ὅποταν κατ' ἐκεῖνό που ἀναγινώσκων γέ
 καὶ μονονουχὶ καὶ ἀκούω λεγούσης αὐτῆς ἃ πεπονη
 γουσα, καὶ ὡς ὤπλιζε τὸν ἄνδρα καὶ οἷα ἦν πα
 πουσα αὐτὸν ἐπὶ τὴν μάχην.

11 ΠΟΛ. Ἄλλ', ὃ ἄριστε, σὺ μὲν ὡς πε
 ἀστραπὴν παραδραμοῦσαν ἅπαξ εἶδες αὐτὴν καὶ
 τὰ πρόχειρα ταῦτα, λέγω δὲ τὸ σῶμα καὶ τὴν μ
 ἐπαινεῖν· τῶν δὲ τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν ἀθέατος
 οἶσθα ὅσον τὸ κάλλος ἐκεῖνό ἐστιν αὐτῆς μακρῶ τιν
 ρον καὶ θεοειδέστερον τοῦ σώματος. ἐγὼ δὲ, συνήθ
 εἶμι, καὶ λόγων ἐκοινώνησα πολλάκις ὁμοεθνής ὡ
 γάρ, ὡς οἶσθα καὶ αὐτός, τὸ ἡμέρον καὶ φιλότι
 καὶ τὸ μεγαλόφρον καὶ σωφροσύνην καὶ παιδείαν π
 κάλλους ἐπαινώ· ἄξια γὰρ προκεκρίσθαι ταῦτα τ
 ματος· ἐπεὶ ἄλογον ἂν εἶη καὶ γελοῖον, ὡς περ εἶ
 ἐσθῆτα πρὸ τοῦ σώματος θαυμάζοι. τὸ δ' ἐντελές,
 κάλλος τοῦτό ἐστιν, ὅποταν ἐς τὸ αὐτὸ συνδράμη
 ἀρετῆ καὶ εὐμορφία σώματος. ἀμέλει πολλὰς ἂν ο
 ξαίμι μορφῆς μὲν εὖ ἐχούσας, τὰ δὲ ἄλλα αἰσχι
 τὸ κάλλος, ὡς καὶ μόνον φθρευξαμένων ἀπανθεῖ

ἐπομαραίνεσθαι ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀσχημονοῦν καὶ
 ἀξίαν συνὸν πονηρᾶ τινι δεσποίνῃ τῇ ψυχῇ· καὶ αἱ
 οἰαῦται ὅμοιαι μοι δοκοῦσι τοῖς Ἀλγυπτίοις ἱεροῖς·
 ἔ γάρ αὐτὸς μὲν ὁ νεὸς κάλλιστός τε καὶ μέγιστος,
 οὗτος τοῖς πολυτελέσιν ἡσκημένος καὶ χρυσῷ καὶ γρα-
 ραῖς διηρηθισμένος, ἔνδον δὲ ἦν ζήτηστος τὸν θεόν, ἢ πί-
 ῶς ἐστὶν ἢ ἴβις ἢ τράγος ἢ αἴλουρος. τοιαύτας πολλὰς
 οὐκ ἐστὶν. οὐ τοίνυν ἀπόχρη τὸ κάλλος, ἢ μὴ κοσμη-
 τοῖς δικαίοις κοσμήμασι, λέγω δὴ οὐκ ἐσθῆτι αἴλουρο-
 καὶ ὄρμιος, ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐκείνοις, ἀρετῇ καὶ
 φροσύνῃ καὶ ἐπιεικείᾳ καὶ φιλανθρωπία καὶ τοῖς ἄλλοις,
 ὅποσα τῆς ψυχῆς ὄρος ἐστίν.

12. ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ Πολύστρατε, μοῖτον ἀντὶ μοί- 12
 ᾗ μείψαι τῷ αὐτῷ μέτρῳ, φασίν, ἢ καὶ λώϊον, δύ-
 ναι γάρ, καὶ τινα εἰκόνα γραψάμενος τῆς ψυχῆς ἐπί-
 ῶν, ὡς μὴ ἐξ ἡμισείας θανατάζοιμι αὐτήν.

ΠΟΛ. Οὐ μικρόν, ὦ ἑταῖρε, τὸ ἀγώνισμα προστάτ-
 οὐ γὰρ ὅμοιον τὸ πᾶσι προφανὲς ἐπαινέσαι καὶ τὰ
 ἐμφανίσαι τῷ λόγῳ. καὶ μοι δοκῶ συνεργῶν καὶ
 οὐκ ἀδύνατον πρὸς τὴν εἰκόνα, οὐ πλαστῶν οὐδὲ γρα-
 φῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ φιλοσόφων, ὡς πρὸς τοὺς ἐκεί-
 κανόνας ἀπευθῆναι τὸ ἄγαλμα καὶ δεῖξαι κατὰ τὴν
 εἰκόνα πλαστικὴν κατεσκευασμένον. 13. καὶ δὴ πεποιθή- 13
 ῶν ἀδύνατος μὲν τὸ πρῶτον καὶ λήγεια, καὶ τό, γλυ-
 φῶν μέλιτος ἀπὸ τῆς γλώττης περὶ αὐτῆς μᾶλλον ἢ περὶ
 Πυλίου γέροντος ἐκείνου ὁ Ὅμηρος ἂν εἰρήκει. πᾶς
 ἰσχυρότερος τοῦ φθέγματος οἷος ἀπαλώτατος, οὔτε βαρὺς
 ἐς τὸ ἀνδρεῖον ἡρμόσθαι οὔτε πᾶν λεπτός ὡς θε-
 ῶνός τε εἶναι καὶ κομιδῇ ἔκλυτος, ἀλλ' οἷος γένοιτο
 αἰδιὸν μήπω ἡβάσκοιτι, ἢ δὲ καὶ προσηγῆς καὶ κρείως
 ἀδύνατος ἐς τὴν ἀκοήν, ὡς καὶ παυσσαμένης ἔναυ-
 εῖναι τὴν βοήν καὶ τι λείψανον ἐνδιατρίβειν καὶ περι-
 τρεῖν τὰ ὦτα καθάπερ ἤχῳ τινα παρατείνουσιν τὴν
 ἀκοήν καὶ ἔχνη τῶν λόγων μελιχρὰ ἄττα καὶ πειθοῦς
 ἀ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀπολιμπάνουσιν. ὅποταν δὲ καὶ τὸ
 ἔκλεινον ἄδῃ, καὶ μάλιστα πρὸς τὴν κισθάραν, τότε

δὴ τότε ὥρα μὲν σιωπᾶν τάχιστα ἀλκυόσι καὶ τέτιξι καὶ
 τοῖς κύκνοις· ἄμουσα γὰρ ὡς πρὸς ἐκείνην ἄπασι· καὶ
 τὴν Πανδίοδος εἶπης, ἰδιώτης κακείνη καὶ ἄτεργος, ἢ
 14 καὶ πολυηχέα τὴν φωνὴν ἀφήσιν. 14. Ὅρφεϊς δὲ καὶ
 Ἀμφίων, ὁπερ ἐπαγωγότατοι ἐγένοντο τῶν ἀκροασίᾶς,
 ὡς καὶ τὰ ἄψυχα ἐπικαλέσασθαι πρὸς τὸ μέλος, αὐτοὶ ἴσ
 οῖμαι, εἴ γε ἤκουσαν, καταλιπόντες ἂν τὰς κithάρας
 παρεστήκεσαν σιωπῇ ἀκροώμενοι· τὸ γὰρ τῆς τε ἀκρο
 νίας τὸ ἀκριβέστατον διαφυλάττειν, ὡς μὴ παραβαίνοι
 τι τοῦ ἔνθμου, ἀλλ' εὐκαίρῳ τῇ ἄρσει καὶ θέσει διαμι
 μετρῆσθαι τὸ ῥῆμα καὶ συνῆδὸν εἶναι τὴν κithάραν καὶ
 ὁμοχροεῖν τῇ γλώττῃ τὸ πλήκτρον, καὶ τὸ εὐαφές τῶν
 δακτύλων καὶ τὸ εὐκαμπές τῶν μελῶν πόθεν ἂν ταῦτα
 ὑπῆρχε τῷ Ὅρφει ἐκείνῳ καὶ τῷ ἀνὰ τὸν Κιθαιρῶνα με
 ταξὺ βοηκολῶντι καὶ κithαρίζειν μελετῶντι; ὥσπερ ἦ
 ποτε, ὦ Ἀγκίνε, καὶ ῥαδούσης ἀκούης αὐτῆς, οὐκέτι τὸ
 τῶν Γοργόνων ἐκεῖνο ἔση μόνον πεποιθώς, λίθος ἐστὶ
 ἀνθρώπου γενόμενος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Σειρήνων εἶσι
 ὁποῖόν τι ἦν· παρεστήξῃ γὰρ εὐ οἶδα κεκλημημένος, πατρι
 δος καὶ οἰκείων ἐπιλαθόμενος. καὶ ἦν κηρῷ ἐπιφράξῃ τὰ
 ὦτα, καὶ διὰ τοῦ κηροῦ διαδύσεται σοι τὸ μέλος· τοιοῦ
 τόν τι ἄκουσμά ἐστι, Τερψιχόρης τινὸς ἢ Μελπομένης ἢ
 Καλλιόπης αὐτῆς παιδεύμα, μυρία τὰ θέληττα καὶ παν
 τοῖα ἐν ἑαυτῷ ἔχον. ἐνὶ τε λόγῳ συνελὼν φαίην ἂν, τοι
 αὐτῆς μοι τῆς ὥδῆς ἀκούειν νόμιζε, οἶαν εἰκὸς εἶναι τὴν
 διὰ τοιούτων χειλῶν, δι' ἐκείνων δὲ τῶν ὁδόντων ἐξιοῦ
 σαν. ἐώρακας δὲ καὶ αὐτὸς ἦν φημι, ὥσπερ [καὶ] ἀκηκοέναι
 15 νόμιζε. 15. τὸ μὲν γὰρ ἀκριβές τοῦτο τῆς φωνῆς καὶ κα
 θαρῶς Ἰωνικὸν καὶ ὅτι ὁμιλῆσαι στωμύλῃ καὶ πολὺ τῶν
 Ἀττικῶν χαρίτων ἔχουσα οὐδὲ θαυμάζειν ἄξιον· πάτριον
 γὰρ αὐτῇ καὶ προγονικόν, οὐδὲ ἄλλως ἔχρην μετέχουσαν
 τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν ἀποικίαν. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνο
 θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ καὶ ποιήσει χαίρει καὶ τὰ πολλὰ ταύτῃ
 ὁμιλεῖ τοῦ Ὅμηρου πολῖτις οὐσα. μία μὲν δὴ σοι, ὦ Ἀ
 γκίνε, καλλιφωνίας αὕτη καὶ ὥδῆς εἰκών, ὡς ἂν τις ἐπὶ
 τὸ ἔλαττον εἰκάσειε. σκόπει δὲ δὴ καὶ τὰς ἄλλας· οὐ γὰρ

εἰκῶν ὡς περ σὺ ἐκ πολλῶν συνθεῖς ἐπιδειξαι διέγνωκα
 ἤτιον γὰρ [δὴ] τοῦτο, καὶ γραφικῶς συντελεσθέν, κάλλη
 τοσαῦτα καὶ πολυεῖδές τι ἐκ πολλῶν ἀποτελεῖν αὐτὸ αὐ-
 τῷ ἀνθραμιλλώμενον — ἀλλ' αἱ πᾶσαι καθ' ἐκάστην τῆς
 ψυχῆς ἀρεταὶ εἰκῶν μία γεγράφεται πρὸς τὸ ἀρχέτυπον
 μεμιμημένη.

ΛΥΚ. Ἐορτήν, ὦ Πολύστρατε, καὶ πανδαισίαν ἐπαγ-
 γέλλεις. ἔοικας γοῦν λῳῖον ὡς ἀληθῶς ἀποδώσειν μοι τὸ
 κείρον. ἐπιμέτρει δ' οὖν ὡς οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν ἄλλο
 ποιήσας μᾶλλον χαρίσαιό μοι.

16. ΠΟΛ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ πάντων καλῶν παιδείαν 16
 ἐπιδοῦναι ἀνάγκη, καὶ μάλιστα τούτων ὅποσα μελετητά,
 ἔφερε καὶ ταύτην ἤδη συστησώμεθα, ποικίλην μέντοι καὶ
 πολύμορφον, ὡς μηδὲ κατὰ τοῦτο ἀπολιποῦμεθα τῆς σῆς
 πλαστικῆς. καὶ δὴ γεγράφθω πάντα συλλήβδην τὰ ἐκ
 τοῦ Ἑλικῶνος ἀγαθὰ ἔχουσα οὐκ ὡς περ ἡ Κλειῶ καὶ ἡ
 Πολύμνια καὶ ἡ Καλλιόπη καὶ αἱ ἄλλαι ἐν τι ἐκάστη ἐπι-
 σταμένη, ἀλλὰ [τὰ] πασῶν καὶ προσέτι τὰ Ἑρμοῦ καὶ
 Ἀπόλλωνος ὅποσα γὰρ ἢ ποιηταὶ μέτροις διακοσμήσαντες
 ἢ φητόρες δεινότητι κρατύναντες ἐξενηρόχασιν ἢ συγγρα-
 φεῖς ἱστορήκασιν ἢ φιλόσοφοι παρηρέκασιν, πᾶσι τούτοις
 ἢ εἰκῶν κεκοσμήσθω, οὐκ ἄχρι τοῦ ἐπιχερῶσθαι μόνον,
 ἀλλ' ἐς βάθος δευσοποιοῖς τισι φαρμάκοις ἐς κόρον κατα-
 βαρεῖσα. καὶ συγγνώμη, εἰ μηδὲν ἀρχέτυπον ἐπιδειξαι
 ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅ τι τοιοῦ-
 176 τον ἐν τοῖς πάλαι παιδείας πέρι μνημονεύεται. πλὴν
 ἀλλά, εἴ γε δοκεῖ, ἀνακείσθω καὶ αὕτη· οὐ μεμπτή γάρ,
 ὡς ἐμοὶ φαίνεται.

ΛΥΚ. Καλλίστη μὲν [οἶν], ὦ Πολύστρατε, καὶ πά-
 σαις ταῖς γραμμαῖς ἀπηκριβωμένη.

17. ΠΟΛ. Μετὰ δὲ ταύτην ἢ τῆς σοφίας καὶ συνέ- 17
 σεως εἰκῶν γραπτέα. δεήσει δὲ ἡμῖν ἐνταῦθα πολλῶν
 τῶν παραδειγμάτων, ἀρχαίων τῶν πλείστων, ἐνός μὲν
 καὶ αὐτοῦ Ἰωνικοῦ· γραφεῖς δὲ καὶ δημιουργοὶ αὐτοῦ
 Αἰσχίνης Σωκράτους ἑταῖρος καὶ αὐτὸς Σωκράτης, μιμη-
 λότατοι τεχνιτῶν ἀπάντων, ὅσῳ καὶ μετ' ἔρωτος ἔγρα-

φρον. τὴν δὲ ἐκ τῆς Μιλήτου ἐκείνην Ἀσπασίαν, ἣ καὶ Ὀλύμπιος θαυμασιώτατός γε αὐτὸς συνῆν, οὐ φαίνομαι συνέσεως παράδειγμα προθέμενοι, ὅποσον ἐμπειρίας πραγμάτων καὶ ὀξύτητος ἐς τὰ πολιτικὰ καὶ ἀρχοντικά, καὶ δορυμύτητος ἐκείνη προσῆν, τοῦτο πᾶν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν εἰκόνα μεταγαγόμεν ἀκριβεῖ τῇ στάθμῃ· πλὴν ὅσον ἐκείνη μὲν ἐν μικρῷ πίνακι ἐγγράπτο, αὕτη δὲ κολοσσιαία τὸ μέγεθός ἐστι.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο φῆς;

- ΠΟΛ. Ὅτι, ὦ Λυκίε, οὐκ ἰσομεγέθει εἶναι φημι τὰς εἰκόνας ὁμοίας οὔσας· οὐ γὰρ ἴσον οὐδὲ ἐγγὺς Ἀθηναίων ἢ τότε πολιτεία καὶ ἡ παρούσα τῶν Ῥωμαίων δύναμις. ὥστε εἰ καὶ τῇ ὁμοιότητι ἡ αὕτη, ἀλλὰ τῇ μεγέθει γε ἀμείνων αὕτη ὡς ἂν ἐπὶ πλατυτάτου πίνακος.
- 18 καταγεγραμμένη. 18. δεύτερον δὲ καὶ τρίτον παράδειγμα Θεανῶ τε ἐκείνη καὶ ἡ Λεσβία μελοποιῶς καὶ Διοτίμα ἐπὶ ταύταις, ἡ μὲν τὸ μεγαλόνουν ἢ Θεανῶ συμβαλλομένη ἐς τὴν γραφήν, ἡ Σαπφῶ δὲ τὸ γλαφυρὸν τῆς προαιρέσεως· τῇ Διοτίμα δὲ οὐχ ἂν Σωκράτης ἐπήνεσεν αὐτήν, ἔοικε ἔσται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τε καὶ συμβουλίαν. τοιαύτη σοὶ καὶ αὕτη, Λυκίε, ἀνακείσθω [ἡ] εἰκὼν.
- 19 19. ΛΥΚ. Νῆ Δι', ὦ Πολύστρατε, θαυμάσιος οὔσα σὺ δὲ ἄλλας γράφου.

- ΠΟΛ. Τὰς τῆς χρηστότητος, ὦ ἑταῖρε, καὶ φιλαθροπίας, ἣ τὸ ἡμερον ἐμφανιεῖ τοῦ τρόπου καὶ πρὸς τοὺς δεομένους προσηγές. εἰκάσθω οὖν καὶ αὕτη Θεανῶ τε ἐκείνη τῇ Ἀντήνορος καὶ τῇ Ἀρήτη καὶ τῇ Θυγατρὶ αὐτῆς τῇ Ναυσικάα, καὶ εἴ τις ἄλλη ἐν μεγέθει πραγμάτων ἐσωφρόνησε πρὸς τὴν τύχην. 20. ἔξῃς δὲ μετὰ ταύτην ἢ τῆς σωφροσύνης αὐτῆς γεγράφθω καὶ τῆς πρὸς τὸν συνόντα εὐνοίας, ὡς κατὰ τὴν τοῦ Ἰκαρίου μάλιστα εἶναι τὴν σαόφρονα καὶ τὴν περίφρονα ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου γεγραμμένην — τοιαύτην γὰρ τὴν τῆς Πηνελόπης εἰκόνα ἐκεῖνος ἔγραψεν — ἢ καὶ νῆ Δία κατὰ τὴν δῶνυμον αὐτῆς τὴν τοῦ Ἀβραδάτα, ἧς μικρὸν ἐμπροσθεν ἐμνημονεύσαμεν.

ΛΥΚ. Παγκάλην καὶ ταύτην, ὦ Πολύστρατε, ἀπειρο-
καί, καὶ σχεδὸν ἤδη τέλος σοὶ ἔχουσιν αἱ εἰκόνες· ἀπα-
γὰρ ἐπελήλυθας τὴν ψυχὴν κατὰ μέρη ἐπαινῶν.

21. ΠΟΛ. Οὐχ ἅπασαν· ἔτι γὰρ τὰ μέγιστα τῶν 21
κων περιλείπεται. λέγω δὲ τὸ ἐν τηλικούτῳ ὄγκῳ γε-
νην αὐτὴν μῆτε τύφον ἐπὶ εὐπραξίᾳ περιβαλέσθαι
ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον ἐπαρθῆναι πιστεύσα-
τῇ τύχῃ, φυλάττειν δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσοπέδου ἑαυτὴν μη-
ἀπειρόκαλον ἢ φορτικὸν φρονούσαν καὶ τοῖς προσ-
δημοτικῶς τε καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου προσφέρεσθαι καὶ
ἰσοῦσαι καὶ φιλοφροσύνας φιλοφρονεῖσθαι τοσοῦτω
ὡς τοῖς προσομιλοῦσιν, ὅσῳ καὶ παρὰ μείζονος ὁμῶς
εἶναι οὐδὲν τραγικὸν ἐμφαίνουσιν· ὡς ὀπίσοι τῷ
δύνασθαι μὴ πρὸς ὑπεροψίαν, ἀλλὰ πρὸς εὐποίαν
εἶναι, οὗτοι καὶ ἄξιοι μάλιστα τῶν παρὰ τῆς τύχης
ἐπιπέπτων ἀγαθῶν ὤφθησαν. καὶ μόνοι ἂν οὗτοι δικαίως
τίμωρον διαφύγοιεν· οὐδεὶς γὰρ ἂν φθορήσειε τῷ
ἔχοντι, ἢν μετριάζοντα ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασιν αὐτὸν
καὶ μὴ κατὰ τὴν τοῦ Ὀμήρου Ἔτην ἐκείνην ἐπ' ἀν-
κράατα βεβηκότα καὶ τὸ ὑποδεέστερον πατοῦντα·
οἱ ταπεινοὶ τὰς γνώμας πάσχουσιν ἀπειροκαλίᾳ τῆς
τύχης· ἐπειδὴν γὰρ αὐτοὺς ἢ τύχη μὴδὲν τοιοῦτον ἔλ-
θοντας ἀφνω ἀναβιβάσῃ ἐς πτηνόν τι καὶ μετάρσιον
ἄνθρωπον, οὐ μένουσιν ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων οὐδ' ἀφορῶσι
ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ' αἰεὶ πρὸς τὸ ἀναντες βιάζονται. τοιγαροῦν ὡς-
οὐκ ἴκαροι τακέντος αὐτοῖς τάχιστα τοῦ κηροῦ καὶ τῶν
κινητῶν περιρρυέντων γέλωτα ὀφλισκάνουσιν ἐπὶ κεφα-
λαῖς πελάγη καὶ κλύδωνα ἐμπίπτοντες. ὅσοι δὲ κατὰ
καὶ αἰδαλον ἐχρήσαντο τοῖς πτεροῖς καὶ μὴ πάνυ ἐπήρ-
σαν, εἰδότες ὅτι ἐκ κηροῦ ἦν αὐτοῖς πεποιημένα, ἐτα-
σαντο δὲ πρὸς τὸ ἀνθρώπινον τὴν φορὰν καὶ ἡγά-
σαν ὑψηλότεροι μόνον τῶν κυμάτων ἐνεχθέντες, ὥστε
οὐκ ἐπινοεῖσθαι αὐτοῖς αἰεὶ τὰ πτερὰ καὶ μὴ παρέχειν
μόνον τῷ ἥλιῳ, οὗτοι δὲ ἀσφαλῶς τε ἅμα καὶ σω-
τως διέπτησαν· ὅπερ καὶ ταύτην ἂν τις μάλιστα ἐπαι-
νεῖ. τοιγαροῦν καὶ ἄξιον παρὰ πάντων ἀπολαμβάνει

τὸν καρπὸν εὐχομένων ταῦτά τε αὐτῇ παραμεῖναι τὰ πρὸς
καὶ ἔτι πλείω ἐπιρροεῖν τὰγαθά.

22 22. ΛΥΚ. Καὶ οὕτως, ὦ Πολύστρατε, γεννέσθαι
ἀξία γὰρ οὐ τὸ σῶμα μόνον ὥσπερ ἡ Ἑλένη καλὴ καὶ
καλλίω δὲ καὶ ἔρασμιωτέραν ὑπ' αὐτῷ τὴν ψυχὴν
ποιουσα, ἔπρεπε δὲ καὶ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ χρηστέῳ
ἡμέρω ὄντι καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ὅτι
ἔστιν αὐτῷ, εὐδαιμονῆσαι, ὡς ἐπ' αὐτοῦ καὶ φησὶν
ναῖκα τοιαύτην καὶ συνοῦσαν αὐτῷ ποθεῖν αὐτὸ
γὰρ μικρὸν τοῦτο εὐδαιμόνημα γυνή, περὶ ἧς ἡ
εὐλόγως τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο εἶποι, χρυσεῖη μὲν
Ἀφροδίτῃ ἐρίζειν τὸ κάλλος, ἔργα δὲ αὐτῇ Ἀθηναίᾳ
φαρίζειν. γυναικῶν γὰρ συνόλως οὐκ ἂν τις πα-
θεῖν αὐτῇ „οὐ δέμας οὐδὲ φνὴν,“ φησὶν Ὀμηρος,
ἂρ φρένας οὔτε τι ἔργα.“

23 23. ΠΟΛ. Ἀληθῆ φής, ὦ Λυκίνε· ὥστε εἰ
ἀναμίξαντες ἤδη τὰς εἰκόνας, ἦν τε σὺ ἀνέπλασ-
τοῦ σώματος καὶ ἄς ἐγὼ τῆς ψυχῆς ἐγραψάμην, ἡ
ἅπασαν συνθέντες ἐς βιβλίον καταθέμενοι παρὰ
ἅπασιν θαυμάζειν τοῖς τε νῦν οὔσι καὶ τοῖς ἐν-
ἔσομένοις, [μονιμωτέρα γοῦν τῶν Ἀπελλοῦ καὶ
Ἰσίου καὶ Πολυγνώτου γένοιτ' ἂν αὐτῇ καὶ ἐκεῖνη
πολὺ τῶν τοιούτων κεχωρισμένη, ὅσα μὴ ξύλου
ῥοῦ καὶ χρωμάτων πεποιήται, ἀλλὰ ταῖς παρὰ
ἐπιπνοῖαις εἴκασται,] εἶπερ ἀκριβεστάτη εἰκο-
νοῖτ' ἂν σώματος κάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴ
ἐμφανίζουσα.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ.

1 1. ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ. Ἐγὼ σοι, ὦ Λυκίνε,
ἡ γυνή, τὰ μὲν ἄλλα πολλὴν ἐνείδον τὴν εὐνοίαν
ἐμὲ καὶ τιμὴν ἐκ τοῦ συγγράμματος· οὐ γὰρ αὐ-
τὴν ὑπερεπὶνει τις, εἰ μὴ καὶ μετ' εὐνοίας συνέγρο-

ἴς ἂν εἰδῆς, τοιόνδε ἐστίν· οὐδὲ ἄλλως μὲν χαίρω
 μικροῖς τὸν τρόπον, ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν οἱ τοιοῦ-
 τος εἶναι καὶ ἤμιστα ἐλεύθεροι τὴν φύσιν, ἐν δὲ
 τοῖς μάλιστα, ὅταν τις ἐπαινῇ με φορτικὰς και-
 ρος ποιούμενος τὰς ὑπερβολὰς, ἐρυθρῶν τε και-
 ρῶν ἐπιφράττομαι τὰ ὅσα καὶ τὸ πρᾶγμα χλεῖν
 ἐπαίνῳ εἰκέναι μοι δοκεῖ. 2. μέχρι γὰρ τοῦδε 2
 ἀνεκτοὶ εἰσιν εἰς ὅσον ἂν ὁ ἐπαινούμενος γνω-
 στον τῶν λεγομένων προσὸν ἑαυτῶ· τὸ δὲ ὑπερ-
 λότριον ἤδη καὶ κολακεία σαφής. καίτοι πολλοὺς
 αἰ, χαίροντας, εἴ τις αὐτοὺς ἐπαινῶν καὶ ἂ μὴ
 προσάπτει τῷ λόγῳ, οἷον εἰ γέροντας ὄντας εὐ-
 τῆς ἀκμῆς ἢ ἀμόρφους οὔσι τὸ Νιρέως κάλλος
 ὄνος περιθείη· οἶονταί γὰρ ὑπὸ τῶν ἐπαινῶν
 εἶθαι σφίσι καὶ τὰς μορφὰς καὶ αὐτοὶ ἀνηβήσειν
 περὶ ὁ Πελλίας φέτο. 3. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει· 3
 ἀρ ἂν ὁ ἐπαινος ἦν τίμιος, εἴ τι καὶ ἔργον αὐ-
 ταῦσαι δυνατόν ἦν ἐκ τῆς τοιαύτης ὑπερβολῆς.
 τοιόν μοι δοκοῦσιν, ἔφη, πάσχειν, ὥσπερ ἂν εἴ-
 ρφῳ προσωπεῖον εὐμορφον ἐπιθείη τις φέρων,
 αἰ ἐπὶ τῷ κάλλει φρονοίη, καὶ ταῦτα περιαιρετῶ
 ὑπὸ τοῦ τυχόντος συντριβῆναι δυναμένῳ, ὅτε
 ὅτερος ἂν γένοιτο αὐτοπρόσωπος φανείη, οἷος
 ἦν κέρυπτο· ἢ καὶ νῆ Δί· εἴ τις ὑποδησάμενος
 εἰς μικρὸς αὐτὸς ὢν ἐρίζοι περὶ μεγέθους τοῖς
 ἐέθου ὄλῳ πῆχει ὑπερέχουσιν. 4. ἐμέμνητο γὰρ 4
 του τινός. ἔφη γυναῖκά τινα τῶν ἐπιφανῶν τὰ
 αἰ καλὴν καὶ κόσμιον, μικρὰν δὲ καὶ πολὺ τοῦ

- 5 τὴν γυναῖκα. 5. παραπλήσιον δὲ καὶ μακροῦ τοῦτο γυ-
 λοϊότερον Στρατονίην ποιῆσαι τὴν Σελεύκου γυναῖκα·
 τοῖς γὰρ ποιηταῖς ἀγῶνα προθεῖναι αὐτὴν περὶ ταλέντων,
 ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην, καίτοι φο-
 λακρὰ ἐτύγγανεν οὖσα καὶ οὐδὲ ὀλίγας ὄσας τὰς ἐπι-
 τρίχας ἔχουσα. καὶ ὅμως οὕτω διακειμένη τὴν κεφαλήν,
 ἀπάντων εἰδότην ὅτι ἐκ νόσου μακρᾶς τὸ τοιοῦτον ἐπι-
 πόνθει, ἤκουε τῶν καταράτων ποιητῶν ὑακινθίνης τῆς
 τρίχας αὐτῆς λεγόντων καὶ οὐλοῦντας τινὰς πλοκάμους ἀνι-
 πλεκόντων καὶ σελίνοις τοὺς μηδὲ ὄλως ὄντας εἰκαζόν-
 6 των. 6. ἀπάντων οὖν τῶν τοιούτων κατεγέλα τῶν παρη-
 γόντων αὐτοὺς τοῖς κόλαξι, καὶ προσετίθει δὲ ὅτι μὴ ἐν
 ἐπαίνοις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν γραφαῖς τὰ ὅμοια πολλοὶ
 κολακεύεσθαι τε καὶ ἐξαπατᾶσθαι θέλουσι. χαιροῦσι
 γοῦν, ἔφη, τῶν γραφῶν ἐκείνοις μάλιστα, οἳ ἂν πρὸς
 τὸ εὐμορφότερον αὐτοὺς εἰκάσωσιν· εἶναι δὲ τινες, οἳ
 καὶ προστάττουσι τοῖς τεχνίταις ἢ ἀφελεῖν τι τῆς ὀψί-
 ῆς ἢ μελάντερον γράψασθαι τὰ ὄμματα ἢ ὅ τι ἂν ἄλλο ἐπι-
 θυμήσωσιν αὐτοῖς προσεῖναι, εἶτα λανθάνειν αὐτοὺς ἀλ-
 λοτριᾶς εἰκόνας στεφανοῦντας καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ἰοικίας.
 7 7. ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔλεγε τὰ μὲν ἄλλα ἐπαινοῦσα
 τοῦ συγγράμματος, ἐν δὲ τοῦτο οὐ φέρουσα, ὅτι ταῖς
 θεαῖς αὐτὴν Ἥρα καὶ Ἀφροδίτῃ εἰκασας· ὑπὲρ ἐμὲ γάρ-
 φησί, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ ἅπασαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν
 τὰ τοιαῦτα. ἐγὼ δὲ σε οὐδ' ἐκεῖνα ἤξιον, ταῖς ἡρώταις
 παραθεωρεῖν με Πηνελόπην καὶ Ἀρήτην καὶ Θεανοῖ, οὐχ
 ὅπως θεῶν ταῖς ἀρίσταις· καὶ γὰρ αὐ καὶ τότε, Πάν-
 ῆ, ἔφη, τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς δεισιδαιμόνως καὶ φοφοθεῶς
 ἔχω. δέδρα τολμῶν μὴ κατὰ τὴν Κασσιόπειαν εἶναι δόξω
 τὸν τοιοῦτον ἐπαινον προσιεμένη· καίτοι Νηρηΐσιν ἐκείνῃ
 8 ἀντεξητάζετο, Ἥραν δὲ καὶ Ἀφροδίτην ἔσεβεν. 8. ὥστε,
 ὦ Λυκίε, μεταγράψαι σε τὰ τοιαῦτα ἐκέλευσεν, ἢ αὐτὴ
 μὲν μαρτύρασθαι τὰς θεὰς ὡς ἀκούσης αὐτῆς γέγραπας,
 σὲ δὲ εἰδέναί ὅτι ἀνιάσει αὐτὴν τὸ βιβλίον οὕτω περι-
 ροστοῦν, ὡσπερ νῦν σοι διάκειται, οὐ μάλᾳ εὐσεβῶς
 οὐδὲ ὀσίως τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς. ἐδόκει τε ἀσέβημα εἶναι

πλημμέλημα τοῦτο δόξειν, εἰ ὑπομένοι τῇ ἐν
 καὶ τῇ ἐν κήποις ὁμοία λέγεσθαι· καὶ σε ὑπεμί-
 τῶν τελευταίων ἐν τῷ βιβλίῳ περὶ αὐτῆς εἰρημέ-
 ῖτι μετρίαν καὶ ἄτυφον ἔφησ αὐτὴν οὐκ ἀνατεινο-
 ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον, ἀλλὰ πρόσγειον τὴν
 ποιουμένην, ὃ δὲ ταῦτα εἰπὼν ὑπὲρ αὐτὸν τὸν
 ὄν ἀναβιβάζεις τὴν γυναῖκα, ὡς καὶ θεαῖς αὐτὴν
 κάζειν. 9. ἡξίου δὲ σε μηδὲ ἄξυνετωτέραν αὐτὴν ἡγεῖ- 9
 τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὃς τοῦ ἀρχιτέκτονος ὑπισχνουμέ-
 τὸν Ἄθω ὅλον μετασχηματίζειν καὶ μορφώσειν πρὸς
 ὄν, ὡς τὸ ὄρος ἅπαν εἰκόνα γενέσθαι τοῦ βασιλέως,
 ὁποῖος δύο πόλεις ἐν ταῖν χερσίν, οὐ προσήκατο τὴν τε-
 πταίαν τῆς ὑποσχέσεως, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτὸν ἡγησάμενος
 τὸ τόλμημα ἔπαυσε τὸν ἀνθρώπον οὐ πιθανῶς κολοσ-
 οῦς ἀναπλάττοντα καὶ τὸν Ἄθω κατὰ χώραν εἶν ἐκέ-
 ευσε μηδὲ κατασμικρύνειν ὄρος οὕτω μέγα πρὸς μικροῦ
 ὁμοιότητα. ἐπῆναι δὲ τὸν Ἀλέξανδρον τῆς μεγα-
 λυφίας καὶ ἀνδριάντα μείζω τοῦτον τοῦ Ἄθω ἔλεγε
 τοῦ ἀνεστάναι ἐν ταῖς τῶν αἰεὶ μεμνησομένων διανοίαις·
 γὰρ μικρῶς εἶναι γνώμης ὑπεριδεῖν οὕτω παραδόξου
 αἴτις. 10. καὶ ἐαυτὴν οὖν τὸ μὲν πλάσμα σου ἐπαινεῖν 10
 τὴν ἐπίνοιαν τῶν εἰκόνων, μὴ γνωρίζειν δὲ τὴν ὁμοιό-
 τα· μὴ γὰρ εἶναι τῶν τηλικούτων ἄξιαν, μηδὲ ἔγγυς,
 μηδὲ ἄλλην τινά, γυναῖκά γε οὐσαν· ὥστε ἀφήσῃ σοι
 ὑπὲρ τὴν τιμὴν καὶ προσκυνεῖ σου τὰ ἀρχέτυπα καὶ πα-
 δεύματα. σὺ δὲ τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα ἐπαινεῖ αὐτὴν,
 δὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἔστω τὸ ὑπόδημα, μὴ καὶ ἐπιστομίσῃ
 φησίν, ἐμπεριπατοῦσαν αὐτῷ. κακεῖνο δὲ εἰπεῖν σοι
 τεύλατο. 11. Ἀκούω, ἔφη, πολλῶν λεγόντων — εἰ δὲ
 ηθές, ὑμεῖς οἱ ἄνδρες ἴστε — μηδ' Ὀλυμπιασιν ἐξεῖναι
 ἰς νικῶσι μείζους τῶν σωμάτων ἀνεστάναι τοὺς ἀν-
 ιάντας, ἀλλὰ ἐπιμελεῖσθαι τοὺς Ἑλλανοδικας ὅπως
 δὲ εἰς ὑπερβάλλεται τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἐξέτασι
 ἂν ἀνδριάντων ἀκριβεστέραν γίνεσθαι τῆς τῶν ἀθλη-
 ῶν ἐγκρίσεως. ὥστε ὅρα, ἔφη, μὴ αἰτίαν λάβωμεν ψευ-
 τῆσαι ἐν τῷ μέτρῳ, κατὰ ἡμῶν ἀνατρέψωσιν οἱ Ἑλλ

- 12 νοδῖκαι τὴν εἰκόνα. 12. ταῦτα μὲν ἔλεγεν ἐκείνη, σὺ δὲ σκόπει, ὦ Λυκίε, ὅπως μετακομήσεις τὸ βιβλίον καὶ ἀφαιρήσεις τὰ τοιαῦτα, μηδὲ σφαλῆς πρὸς τὸ θεῖον ὡς ἐκείνη πάνν γε αὐτὰ ἐδυσχέραινε καὶ ὑπέφριττε μεταφραστῶν ἀναγινωσκομένων καὶ παρηγεῖτο τὰς θεὰς ἵλεως εἶναι αὐτῇ, καὶ συγγνώμη, εἰ γυναικεῖόν τι ἔπαθε. καίτοι εὐχρη τάληθές εἰπεῖν, καὶ αὐτῷ ἔμοι τοιοῦτόν τι ἔδοξε· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἀκούων οὐδὲν πλημμέλημα ἐνεώρων τοῖς γεγραμμένοις, ἐπεὶ δὲ ἐκείνη ἐπεσημήνατο, καὶ αὐτὸς ἀρχομαι τὰ ὅμοια γινώσκω περὶ αὐτῶν, καὶ παραπλήσιόν τι ἔπαθον οἷς ἐπὶ τῶν ὀρωμένων πάσχομεν· ἢ μὲν πάνν ἐγγύθεν σκοπῶμέν τι καὶ ὑπὸ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῷ, οὐδὲν ἀκριβὲς διαγινώσκομεν, ἣν δὲ ἀποστῆτες ἐκ τοῦ συμμετροῦ διαστήματος ἴδωμεν, ἅπαντα σαφῶς καταφαίνεται τὰ εὖ καὶ τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα. 13. τὸ δὴ ἄνθρωπον οὖσαν Ἀφροδίτῃ καὶ Ἥρᾳ εἰκάσαι τί ἄλλο ἢ ἀντικρὺς ἐστὶν εὐτελλίζει τὰς θεὰς; ἐν γὰρ τοῖς τοιοῦτοις οὐχ οὕτω τὸ μικρὸν μείζον γίνεται τῇ παραθέσει, ὡς τὸ μείζον ἀποσμικρύνεται πρὸς τὸ ταπεινότερον κατασπώμενον· οἷον εἴ τινες ἅμα βαδίζοιεν, ὁ μὲν μέγιστος, ὁ δὲ πάνν τῇ ἡλικίᾳ χαμαιζήλος, εἶτα δεήσειν ἀπισῶσαι αὐτούς, ὡς μὴ ὑπερέχειν θατέρου τὸν ἕτερον, οὐ τοῦ βραχυτέρου ὑπεραναινομένου τοῦτο γένοιτ' ἂν, κὰν ὅτι μάλιστα ἀκροποδητὶ ἐπερείδῃ ἑαυτόν· ἀλλ' εἰ μέλλουσιν ὁμήλικες φανεῖσθαι, ὁ μείζων ἐκείνος ἐπικώψει καὶ ταπεινότερον ἀποφανεῖ ἑαυτόν. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν ταῖς τοιαύταις εἰκόσιν οὐχ οὕτως ἄνθρωπος μείζων γίνεται, ἢν τις αὐτὸν θεῶν ἀπεικάζῃ, ὡς τὸ θεῖον ἀνάγκη ἐλαττοῦσθαι πρὸς τὸ ἐνδέον ἐπικλώμενον· καὶ γὰρ εἰ μὲν ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἐπιγείων ἐπὶ τὰ οὐράνια ἐκτελεῖται τις τὸν λόγον, ἦτονα ἂν ὁ τοιοῦτος αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ ἀσεβείας αὐτὸ ὀρᾶν· σὺ δὲ τσαῦτα ἔχων κάλλη γυναικῶν Ἀφροδίτῃ καὶ Ἥρᾳ εἰκάσαι αὐτὴν ἐτόλμησας οὐδὲν δέον.
- 14 14. ὥστε τὸ ἄγαν τοῦτο καὶ ἐπίφθονον ἀφαιρεῖ, ὦ Λυκίε· οὐ γὰρ πρὸς τοῦ σοῦ τρόπου τὸ τοιοῦτον, ὅς οὐδὲ ἄλλως ῥᾷδιος πρὸς τοὺς ἐπαίνοους καὶ πρόχειρος ὢν ἐτύχα

αλλὰ νῦν οὐκ οἶδ' ὅπως ἀθρόαν πεποιήσαι τὴν μεταβολὴν ἐπιδαφιλευόμενος καὶ ἐκ τοῦ τέως φειδομένου ἰσώτος ἐν τοῖς ἐπαίνοις ἀναπέφνης. ἀλλὰ μὴδ' ἐκεῖνο αἰσχυνθῆς, εἰ μεταρρυθμῆς τὸν λόγον ἤδη διαδεδομένον· ἐπεὶ καὶ Φειδίαν φασὶν οὕτω ποιῆσαι, ὅποτε ἐξείργασατο τοῖς Ἥλεοις τὸν Δία· στάντα γὰρ αὐτὸν κατόπιν τῶν θυρῶν, ὅποτε τὸ πρῶτον ἀναπετάσας ἐπεδείκνυε τὸ ἔργον, ἐπακούειν τῶν αἰτιωμένων τι ἢ ἐπαινούντων· ἤμιατο δὲ ὁ μὲν τὴν εἶνα ὡς παχεῖαν, ὁ δὲ ὡς ἐπιμηκέστερον τὸ πρόσωπον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι. εἰτ' ἐπειδὴ ἀπὸ ἀλλήλων οἱ θεαταί, αὐθις τὸν Φειδίαν ἐγκλεισάμενον ἐαυτὸν ἐπαρορθοῦν καὶ θυθμίζειν τὸ ἄγαλμα πρὸς τὸ τοῖς πλείστοις δοκοῦν· οὐ γὰρ ἤγειτο μικρὰν εἶναι συμβουλήν δῆμου τοσοῦτον, ἀλλ' αἰεὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν τοὺς πολλοὺς περιττότερον ὄραν τοῦ ἐνός, καὶ Φειδίας ἤ. ταῦτά σοι παρ' ἐκείνης κομίζω καὶ αὐτὸς παραινῶ ἐταῖρός τε καὶ εὐνοῦς ὢν.

15. ΛΥΚΙΝΟΣ. Πολύστρατε, οἷος ὢν ῥήτωρ ἔλε-
 λήθεις με· ῥῆσιν γοῦν οὕτω μακρὰν καὶ κατηγορίαν το-
 σαίτην ἐξενήνοχας κατὰ τοῦ συγγράμματος, ὥστε μὴδὲ
 ἐλπίδα μοι ἀπολογίας ἔτι καταλείπεσθαι. πλὴν ἀλλ'
 ἐκεῖνό γε σὺ δικαστικὸν ἐποιήσατε, καὶ μάλιστα σὺ ἐρή-
 μην καταδαιτήσας τοῦ βιβλίου μὴ παρόντος αὐτῷ τοῦ
 συηγόρου. ῥᾶστον δέ, οἶμαι, τοῦτό ἐστι κατὰ τὴν παροι-
 μίαν, μόνον θεόντα κρατεῖν. ὥστε οὐδὲν θαυμαστόν,
 εἰ καὶ ἡμεῖς ἐάλωμεν οὔτε ὕδατος ἡμῖν ἐχρυθέντος οὔτε
 ἀπολογίας ἀποδοθείσης. μᾶλλον δὲ τοῦτο πάντων ἀτο-
 πώτατον, ὅτι οἱ αὐτοὶ κατήγοροι καὶ δικασταὶ ἦτε. πό-
 τερα δ' οὖν ἐθέλεις, ἀγαπήσας τοῖς ἐγνωσμένοις ἡσυχίαν
 ἄγω ἢ κατὰ τὸν Ἱμεραῖον ποιητὴν παλινοῦσαν τινὰ
 συγγραφῶν, ἢ δώσετε μοι ἐφέσιμον ἀγωνίσασθαι τὴν
 494 δίκην;

ΠΟΛ. Νῆ Δί', ἤνπερ ἔχης τι δίκαιον εἰπεῖν· οὐ
 γὰρ ἐν ἀντιδίκαις, ὡς σὺ φῆς, ἀλλ' ἐν φίλοις ποιήσῃ τὴν
 ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ καὶ συνεξετάζεσθαι σοι ἔτοιμος ἐπὶ
 τῆς δίκης.

16 16. ΛΥΚ. Ἄλλ' ἐκείνο ἀνιαρόν, ὦ Πολύστρατε, οὐ μὴ ἐκείνης παρουσίας ποιήσομαι τοὺς λόγους· μακρὸν γὰρ ἂν οὕτως ἄμεινον ἦν. νῦν δὲ ἀνάγκη ἀπ' ἐντολῆς ἀπολογησασθαι. ἀλλ' εἴ μοι τοιοῦτος ἀγγελιαφόρος γένοιτο πρὸς αὐτὴν ὅσος παρ' ἐκείνης πρὸς ἐμὲ γεγένησai, τοιμῆσω ἀναρροῖψαι τὸν κύβον.

ΠΟΛ. Θάρρει, ὦ Λυκίνε, τοῦτου γε ἕνεκα, ὡς σὺ φαῦλόν με ὑποκριτὴν ἔξων τῆς ἀπολογίας, πειρωμένον διὰ βραχέων εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον μνημονεύσαιμι.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν πάνυ μὲν ἔδει μοι μακρῶν τῶν λόγων πρὸς οὕτω σφοδρὰν τὴν κατηγορίαν. ὅμως δὲ σοὶ ἕνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογία. καὶ παρ' ἐμοῦ τοίνυν τάδε αὐτῇ ἀπάγγελλε.

ΠΟΛ. Μηδαμῶς, ὦ Λυκίνε, ἀλλ' ὥσπερ αὐτῆς ἐκείνης παρουσίας λέγε τὸν λόγον, εἴτ' ἐγὼ μιμήσομαι σὺ πρὸς αὐτὴν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω σοι δοκεῖ, ὦ Πολύστρατε, ἢ μὲν πάρεστι καὶ προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα ὅποσα σὺ παρ' αὐτῆς ἀπήγγειλας, ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι. καίτοι — οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν ὃ πέπονθα — οὐκ οἶδ' ὅπως φοβερώτερόν μοι τὸ πρῶγμα πεποίηκας, καὶ ὡς ὄρας ἰδρῶν τε ἤδη καὶ δέδοικα καὶ μονονουχὶ καὶ ὄραν αὐτὴν οἶομαι καὶ τὸ πρῶγμα πολλὴν μοι τὴν ταραχὴν ἐμπεποίηκεν. ἄρξομαι δ' ὅμως· σὺ γὰρ οἶόν τε ἀναδῦναι ἤδη παρουσίας.

ΠΟΛ. Καὶ νῆ Δία πολλὴν τὴν εὐμένειαν ἐπιφαίνει τῷ προσώπῳ· φαιδρὰ γὰρ ὡς ὄρας καὶ προσηνής. ὥστε θαρρῶν λέγε τὸν λόγον.

17 17. ΛΥΚ. Ἐγὼ σε, ὦ γυναικῶν ἀρίστη, μεγάλα, ὡς εἶπες, καὶ πέρα τοῦ μέτρον ἐπαινέσας οὐχ ὄρω ὅ τι τηλικούτον ἐπήνεσα, ἢ λίκον αὐτῇ σὺ τοῦτο ἐγκώμιον ὑπέρ σεαυτῆς ἐξενήνοχας τὴν πρὸς τὸ θεῖον τιμὴν ἐν μεγάλῳ τιθεμένη· σχεδὸν γὰρ ἀπάντων τοῦτο μείζον ὢν εἴρηκα περὶ σοῦ, καὶ συγγνώμη, εἰ μὴ καὶ ταύτην σοὶ προσέγραψα τὴν εἰκόνα ὑπ' ἀγνοίας με διαλαθοῦσαν· οὐ γὰρ ἂν ἄλλην πρὸ αὐτῆς ἐγραψάμην. ὥστε ταύτη γε οὐχ ὅπως

βάλλεσθαι τοὺς ἐπαίνους, ἀλλὰ πολὺ καταδεέστερόν
δοκῶ τῆς ἄξιας εἰρηκέναι. σκόπει γοῦν ἡλικίον τοῦτο
ῥέλιπον, ὡς παμμέγεθες εἰς ἐπίδειξιν τρόπου χρηστοῦ
ἐκ γνώμης ὀρθῆς· ὡς ὅσοι τὸ θεῖον μὴ ἐν παρέργῳ σέ-
βονται, οὗτοι καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους ἄριστοι ἂν εἴεν.
καὶ εἰ πάντως μετακοσμηῆσαι δεοί τὸν λόγον καὶ τὸ ἀγα-
θὸν ἐπανορθώσασθαι, ἀφελεῖν μὲν οὐκ ἂν τι τολμήσαιμι
ἐπιτοῦ, προσθήσω δὲ καὶ τοῦτο ὡς τινα κεφαλὴν τοῦ
παντός ἔργου καὶ κορυφήν. ἐπ' ἐκείνῳ μέντοι καὶ πάν-
τολλήν σοι εἰδέναι τὴν χάριν ὁμολογῶ· ἐμοῦ γὰρ ἐπαι-
νεύσαντος τοῦ σοῦ τρόπου τὸ μέτριον καὶ ὅτι μηδὲν ὑπερ-
κατὰς μηδὲ τύφου μεστὸν ἐνεποίησέ σοι ὁ παρῶν ὄγκος
τῶν πραγμάτων, σὺ τὰ τοιαῦτα αἰτιασαμένη τοῦ λόγου
ἐπιστιώσω τοῦ ἐπαίνου τὴν ἀλήθειαν. τὸ γὰρ μὴ προαρ-
πάζειν τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, ἀλλ' αἰδεῖσθαι ἐπ'
αὐτοῖς καὶ μείζω ἢ κατὰ σὲ εἶναι λέγειν, μετρίας καὶ δη-
μοτικῆς τινος διανοίας δειγμὰ ἐστι. πλήν ἀλλ' εἰς ὄσον-
περ ἂν πρὸς τὸ ἐπαινέσθαι αὐτὸ οὕτω διακειμένη τυγχά-
νης, τοσοῦτον ἀξιωτέραν ὑπερεπαινέσθαι ἀποφαίνεις
σεαυτήν. καὶ σχεδὸν ἐς τὸν τοῦ Διογένοους λόγον περι-
ελήλυθέ σοι τὸ πρᾶγμα, ὃς ἐρομένου τινός, ὅπως ἂν τις
ἐνδοξος γένοιτο, Εἰ δόξης, ἔφη, καταφρονήσει· φραῖνη
γὰρ ἂν καὶ αὐτός, εἴ τις ἔροιτό με, Τίνες εἰσὶ μάλιστα
ἐπαίνου ἄξιοι; Ὅποσοι ἐπαινέσθαι μὴ θέλουσιν.

18. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξαγώνια καὶ πόρρω τοῦ 18
πράγματος. ὑπὲρ δὲ οὐ χρὴ ἀπολογήσασθαι, τοῦτό ἐστιν,
ὅτι τῇ ἐν Κνίδῳ καὶ τῇ ἐν κήποις καὶ Ἡρᾷ καὶ Ἀθηνᾷ
τὴν μορφήν ἀναπλάττων εἴκασα· ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε
καὶ ὑπὲρ τὸν πόδα. περὶ αὐτῶν δὲ τούτων ἐρῶ. καίτοι
παλαιὸς οὗτος ὁ λόγος, ἀνευθύνους εἶναι καὶ ποιητὰς
καὶ γραφείας, τοὺς δὲ ἐπαινοῦντας καὶ μᾶλλον, οἶμαι, εἰ
καὶ χαμαὶ καὶ βάδην ὡσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ μέτρῳ
φέροιτο. ἐλεύθερον γάρ τι ὁ ἔπαινος οὐδ' ἐστὶν αὐτοῦ
μέτρον ἐς μέγεθος ἢ βραχύτητα νενομοθετημένον, ἀλλὰ
τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος ὀρθῶ, ὅπως ὑπερθαναμάσεται καὶ
ζηλωτὸν ἀποφανεῖ τὸν ἐπαινούμενον. οὐ μὴν ταύτην ἐγὼ

βαδιοῦμαι, μὴ καὶ σοὶ δόξω ὑπ' ἀπορίας αὐτὸ
 19 ἐκεῖνο δὲ σοὶ φημι, τοιαύτας ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς
 ἐπαινετικῶν τούτων λόγων εἶναι, ὡς χρὴ τὸν ἐπαί-
 καὶ εἰκόσι καὶ ὁμοιώσει προσχρηθῆναι, καὶ σχε-
 τούτῳ τὸ μέγιστόν ἐστιν εὖ εἰκάσαι· τὸ δὲ εὖ εἰ-
 λιστ' ἂν κρίνοιτο, οὐκ ἦν τις τοῖς ὁμοίοις πα-
 οὔδ' ἦν πρὸς τὸ ὑποδεέστερον ποιῆται τὴν πα-
 ἀλλ' ἦν πρὸς τὸ ὑπερέχον ὡς οἶον τε προσβιβάζη-
 νοούμενον. οἶον εἴ τις κύνα ἐπαινῶν εἴποι ἀλώπυ-
 ναι μεῖζω αὐτὸν ἢ αἰλουροῦ, ἀρὰ σοὶ δοκεῖ ὁ
 ἐπαινεῖν εἰδέναί; οὐκ ἂν εἴποις. οὐ μὴν οὐδ'
 φρατὴ ἴσον αὐτὸν ὑπάρχειν, οὐδὲ οὕτως μεγαλω-
 νεσεν. ἀλλὰ ποῦ τὸ ἴδιον τοῦ ἐπαίνου ἀποτελεῖται
 κύων τῷ λέοντι ἰοικέται λέγεται καὶ μέγεθος καὶ
 ὡς ὁ τὸν Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητῆς λ-
 μαν αὐτόν· οὗτος γὰρ δὴ κυνὸς ἐντελής ἐπαι-
 πάλιν εἴ τις Μίλιωνα τὸν ἐκ Κρότωνος ἢ Γλαῦκος
 Καρύστου ἢ Πολυδάμαντα ἐπαινεῖσαι θέλων ἔπει-
 ἰσχυρότερον ἕκαστον αὐτῶν γυναικὸς γενέσθαι,
 οἷε γελασθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀνοίᾳ τοῦ ἐπαί-
 γε καὶ εἰ ἐνὸς ἀνδρὸς ἔλεγεν ἀμείνω εἶναι αὐ-
 τοῦτο ἀπέχρησεν ἂν εἰς ἐπαινον. ἀλλὰ πῶς ἐπῆνε
 τῆς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον, οὐδὲ Πολυδεύκης
 σασ ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας
 δάρεον Ἀλκμήνας τέκος; ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν ἰ-
 κασε, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω
 καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφ' ὅ-
 ἀθλητῶν θεοῖς ἀντεπαινούμενος οὔτε ἐκεῖνοι
 ἢ τὸν Γλαῦκον ἢ τὸν ποιητὴν ὡς ἀσεβοῦντα
 ἐπαινον, ἀλλὰ εὐδοκίμων ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο
 Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ
 ἐπὶ τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ
 μὴ δὴ θαυμάσης, εἰ καὶ αὐτὸς εἰκάσαι βουλόμενος
 ἦν τῷ ἐπαινοῦντι ἀναγκαῖον, ὑψηλοτέρῳ ἔχρησ-
 20 παραδείγματι, τοῦτο ὑποβαλόντος τοῦ λόγου.
 δὲ καὶ κολακείας ἐπεμνήσθη, ὅτι μὲν καὶ σὺ μὲν

επαικούς, ἐπαινῶ μὲν σε, καὶ οὐκ ἔχρην ἄλλως. ἐθέλω σοὶ διακρίναι καὶ διορίσαι τό τε τοῦ ἐπαινοῦντος ἔργον καὶ τὴν τοῦ κόλακος ὑπερβολήν. ὁ μὲν οὖν κόλαξ ἐκ τῆς χρείας ἕνεκα τῆς ἑαυτοῦ ἐπαιῶν, ἀληθείας δὲ ἕνεκα ἕγγυς ποιούμενος τὴν πρόνοιαν, ἅπαντα ὑπερεπαινεῖν οὐκ ἐπιχειρεῖ, ἀλλὰ ἐπιπροσέειπε, ὡς μὴ ἂν ὀκνήσει καὶ τὸν Θεοσίτην εὐμορφότερον ἀποφῆναι τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τὸν Νέστορα φάναι ἄλλω ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων τὸν νεώτατον εἶναι διοριζομένου δ' ἂν καὶ τὸν Κροίσου παῖδα ὀξυκώτερον εἶναι τοῦ Μελάμποδος καὶ τὸν Φινέα ὀξύτερον δεδορκεῖν τοῦ Ἀνγκέως, ἥνπερ μόνον κερδᾶναι τι ἐλπίζει ἐπὶ τῷ φερόσμετι. ὁ δὲ γε αὐτὸ τοῦτο ἐπαιῶν οὐκ ὅπως οὐδ' ἂν ψεύσασαί τι ἢ προσφείη τῶν μηδὲ ὄλως προσόντων, τὰ δ' ὑπάρχοντα αὐτῷ φήσει ἀγαθὰ, κἂν μὴ πάνυ μεγάλα ἦν, παραλαβὼν ἐπηύξησε καὶ μείζω ἀπέφηνε· καὶ τολμήσειεν ἂν εἰπεῖν, ἵππον ἐπαινεῖσαι θέλων φήσει κουφότατον ἢ ἴσμεν ζῆριον καὶ δρομικώτατον, ὅτι

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα.
καὶ πάλιν οὐκ ἂν ὀκνήσειε φάναι „ἀελλοπόδων δρόμον ἵππων.“ καὶ ἦν οἰκίαν ἐπαιῆ καλὴν καὶ ἄριστα κατεσκευασμένην, εἶποι ἂν

Ζηγὸς που τοιγδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
ὁ δὲ κόλαξ τοῦτο τὸ ἔπος κἂν περὶ τῆς συβώτου καλύβης εἶποι, εἰ μόνον τι παρὰ τοῦ συβώτου λαβεῖν ἐλπίζειεν· ὅπου Κύναιθος ὁ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ κόλαξ ἀπάντων αὐτῷ τῶν πρὸς τὴν κολακείαν καταναλωμένων ἐπήνει ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλούμενον τὸν Δημήτριον, ὅτι ἐμμελῶς ἐχρέμπτετο. 21. οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἑκατέρου αὐτῶν γνώρισμά ἐστι, τὸ τοὺς μὲν κόλακας οὐκ ὀκνεῖν καὶ ψεύδεσθαι τοῦ χαρίσασθαι ἕνεκα τοῖς ἐπαινουμένοις, ἐξαίρειν δὲ τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ὑπάρχοντα πειραῖσθαι· ἀλλὰ κακείνῳ οὐ σμικρῷ διαλλάττουσιν, ὅτι οἱ μὲν κόλακες, ἐφ' ὅσον οἶόν τε αὐτοῖς, χρωῖνται ταῖς ὑπερβολαῖς, οἱ ἐπαινοῦντες δὲ καὶ ἐν αὐταῖς ταύταις σωφρονοῦσι καὶ ἐντὸς τῶν ὅρων μένουσι. ταῦτά σοι ἀπὸ πολ-

λῶν ὀλίγα κολακείας καὶ ἐπαινῶν ἀληθοῦς δείγματα, καὶ
 μὴ πάντας ὑποπτεύεις τοὺς ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ διακρίνεις
 22 καὶ παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἐκάτερον. 22. φέρ' οὐκ
 εἰ δοκεῖ, πρόσαγε τοῖς ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένοις τοῖς κωμῶ-
 νας ἀμφοτέροισι, ὡς μάθης εἴτε τούτῳ εἴτε ἐκείνῳ ἰσο-
 κασίην· ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν τινα ἄμορφον οὖσαν ἔφην τῷ ἱε-
 Κνίδῳ ἀγάλματι ὁμοίαν, γόης ἂν καὶ τοῦ Κυναίου τοῦ κω-
 λακικώτερος ὄντως νομιζοίμην· εἰ δὲ τοιαύτην ἐπιφω-
 χουσαν οἶαν πάντες ἴσασιν, οὐδὲ πᾶν ἐκ πολλοῦ διαστρί-
 23 ματος ἦν τὸ τόλμημα. 23. τάχ' ἂν οὖν φάιης, μᾶλλον ἔ-
 ἤδη εἴρηκας, ἐπαινεῖν μὲν σοὶ ἐς τὸ κάλλος ἐφείσθαι
 ἀνεπίφθονον μέντοι ποιήσασθαι τὸν ἔπαινον ἐχρῆν, ὅλλοι
 μὴ θεαῖς ἀπεικάζειν ἄνθρωπον οὖσαν. ἐγὼ δὲ — ἤδη γὰρ
 με προάξεται τάληθες εἰπεῖν — οὐ θεαῖς σε, ὦ βελτίστη,
 εἴκασα, τεχνιτῶν δὲ ἀγαθῶν δημιουργήμασι λίθου καὶ
 χαλκοῦ ἢ ἐλέφαντος πεποιημένοις. τὰ δὲ ὑπ' ἀνθρώπων
 γεγεννημένα οὐκ ἄσεβες οἶμαι ἀνθρώποις εἰκάζειν· ἐκός
 εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ἐπέληψας τὸ ὑπὸ Φει-
 δίου πεπλασμένον ἢ τοῦτο τὴν οὐρανίαν Ἀφροδίτην, ἣν
 ἐποίησε Πραξιτέλης ἐν Κνίδῳ οὐδὲ πᾶν πολλῶν ἐπῶν.
 ἀλλ' ὅρα μὴ ἄσεμνον ἢ τὰ τοιαῦτα περὶ θεῶν δοξάζειν,
 ὧν τὰς γε ἀληθεῖς εἰκόνας ἀνεπίφθονοι εἶναι ἀνθρώπων
 24 μιμήσει ἔγωγε ὑπολαμβάνω. 24. εἰ δὲ καὶ ὅτι μάλιστα σε
 αὐταῖς ἐκείναις εἴκασα, οὐκ ἐμὸν τοῦτο οὐδὲ ἐγὼ πρότερος
 ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδόν, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ποιη-
 ταί, καὶ μάλιστα ὁ πολίτης ὁ σὸς Ὅμηρος, ὃν καὶ τὴν
 ἀναβιβάσομαι συναγορεύσοντά μοι; ἢ οὐδεμία μηχανὴ
 μὴ οὐχὶ καὶ αὐτὸν σὺν ἐμοὶ ἀλῶναι. ἐρήσομαι τοίνυν αὐ-
 τόν, μᾶλλον δὲ σὲ ὑπὲρ αὐτοῦ — καὶ γὰρ διαμνημονεύεις
 εὖ ποιοῦσα τὰ χαριέστατα τῶν ἐρραψωδημένων αὐτῷ —
 τί σοι ἐκεῖνος δοκεῖ, ὅποτεν περὶ τῆς αἰχμαλώτου λέγει
 τῆς Βρισηίδος, ὅτι χρυσῇ Ἀφροδίτῃ ἱκέλη ἐπένθει τὸν
 Πάτροκλον· εἶτα μετὰ μικρόν, ὡς οὐκ ἱκανὸν εἰ μόνῃ τῇ
 Ἀφροδίτῃ ζοικυῖα ἔσται,

Εἶπε δ' ἄρα — φησί — κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν.
 ὅποτεν οὖν τὰ τοιαῦτα λέγει, μισεῖς κάκεινον καὶ ἀποφ-

τεις τὸ βιβλίον, ἢ δίδως αὐτῷ ἐλευθεριάζειν ἐν τῷ
 αἰῶνι; ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ θῶς, ὅ γε τοσοῦτος αἰὼν δέ-
 κεν, οὐδ' ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ ἠτιάσατο, οὐδὲ
 μαστιξάσαι τολμήσας αὐτοῦ τὴν εἰκόνα οὐδ' ὁ τὰ νόθα
 τσημνηνόμενος τῶν ἐπῶν ἐν τῇ παραγραφῇ τῶν ὀβελῶν.
 καὶ ἐκεῖνος μὲν ἐφεθήσεται βάρβαρον γυναῖκα, καὶ ταῦτα
 λαλοῦσαν, τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκάσαι, ἐγὼ δέ, ἵνα μὴ
 τὸ κάλλος εἴπω, διότι μὴ ἀνέχῃ ἀκούουσα, οὐκ ἂν παρα-
 βάλλοιμι θεῶν εἰκόσι γυναῖκα παιδρὰν καὶ μειδιῶσαν
 τὰ πολλὰ, ὅπερ θεοῖς ὅμοιον ἄνθρωποι ἔχουσιν; 25. ἐπὶ 25
 μὲν γε τοῦ Ἀγαμέμνονος ὄρας ὅσην αὐτὸς φειδῶ ἐποιή-
 σατο τῶν θεῶν καὶ ὡς ἐταμιεύσατο τὰς εἰκόνας ἐς τὸ
 σύμμετρον· ὡς ὄμματα μὲν φησι καὶ κεφαλὴν ἵκελον
 αὐτὸν εἶναι τῷ Διί, τῷ Ἄρει δὲ τὴν ζώνην, στέρον δὲ
 τῷ Ποσειδῶνι, διαιρῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη πρὸς
 τοσοῦτων θεῶν εἰκόνας· καὶ αὐτὸς πάλιν βροτολογίῳ Ἄρει
 φησιν ὅμοιον εἶναι καὶ ἄλλον ἄλλῳ, Θεοειδῆ τὸν Φρύγα
 τὸν Πριάμον, καὶ Θεοεἰκελον πολλάκις τὸν Πηλέως. ἀλλὰ
 ἐπ' αὐτοῖς ἐπιτρέπει ἐπὶ τὰ γυναικεῖα τῶν παραδειγμάτων·
 ἀκούεις γὰρ δὴ πού αὐτοῦ λέγοντος

Ἄρτεμιδι ἱκέλη ἢ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

καὶ

οἷη δ' Ἄρτεμις εἰσι κατ' οὖρεος.

26. οὐ μόνον δὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς θεοῖς ἀπεικά- 26
 ζει, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐφρόβου κόμην ταῖς Χάρισιν ἀπει-
 κασε, καὶ ταῦτα αἵματι δεδευμένην. καὶ ὅλως τοσαῦτά
 ἔστι τὰ τοιαῦτα, ὡς μηδὲν εἶναι μέρος τῆς ποιήσεως,
 ὃ μὴ ταῖς θεαῖς εἰκόσι διακεκόσμηται. ὥστε ἢ κακίαινα
 ἐξαληλίφθω, ἢ καὶ ἡμῖν τὰ ὅμοια τολμᾶν ἐφείσθω. οὕτω
 δὲ τὸ κατὰ τὰς εἰκόνας καὶ τὰς ὁμοιώσεις ἀνεύθυνόν
 ἔστιν, ὥστε Ὅμηρος καὶ τὰς θεὰς αὐτὰς οὐκ ᾤκησεν
 ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπαινέσαι· τοὺς γοῦν τῆς Ἥρας
 ὀφθαλμοὺς τοῖς τῶν βοῶν εἴκασεν· ἕτερος δὲ τις ἰοβλέφα-
 ρον τὴν Ἀφροδίτῃν εἶπε. τὴν μὲν γὰρ ῥοδοδάκτυλον τίς
 ἀγνοεῖ τῶν κἂν ἐπ' ἐλάχιστον τῇ Ὀμήρου ποιήσει ὠμι-
 λητότων;

27. Καίτοι τὰ μὲν τῆς μορφῆς ἔτι μετριώτερα, ἢ τις θεῶν εἰκέναι λέγεται· ἀλλὰ τὰς προσηγορίας αὐτὰς ποσοὶ ἐμιμήσαντο τὰς τῶν θεῶν Διονύσιοι καὶ Ἡρακλείωνες καὶ Ζήνωνες καὶ Ποσειδώνιοι καὶ Ἑρμαῖοι προσαρ-
 506 ρευόμενοι; Αἰτιῶ δὲ γυνή τις ἐγένετο Εὐαγόρου τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ ὁμῶς οὐκ ἠγανάκτησεν ἡ θεὸς δυναμένη λίθον αὐτὴν ὡσπερ τὴν Νιόβην ἀπεργάσασθαι. ἐὼ γὰρ τοὺς Αἰγυπτίους, οἵπερ καὶ δεισιδαιμονίστατοι εἰσι πάντων, ὁμῶς τοῖς θεοῖς ὀνόμασιν ἐς κόρον ἐπιχερούμενους· σχεδὸν γοῦν τὰ πλεῖστα αὐτοῖς ἐξ οὐρανοῦ ἔσται.
 28. ὥστε οὐ πρός γε σοῦ τὸ τοιοῦτον, ψοφοδεῶς διακί-
 σθαι πρός τὸν ἔπαινον· εἰ γὰρ τι ἐν τῷ συγγράμματι πεπλημμέληται ἐς τὸ θεῖον, σὺ μὲν ἀνέθυγνος αἰτοῖ, ἐκτὸς εἰ μὴ τινα νομίζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι, ἐπὶ δὲ ἀμυνοῦνται οἱ θεοί, ἐπειδὴν πρὸ ἐμοῦ τὸν Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς ἀμύνονται. ἀλλ' οὐδέπω οὐδὲ τὸν ἀριστον τῶν φιλοσόφων ἠμύναντο εἰκόνα θεοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου εἰπόντα εἶναι. πολλὰ ἔτι ἔχων πρὸς σὲ εἰπεῖν Πολυστράτου ἕνεκα τούτου παύσομαι, ἵνα καὶ ἀπομνημονεύσαι δυνήθῃ τὰ εἰρημένα.

29. ΠΟΛ. Οὐκ οἶδα εἰ μοι τοῦτο δυνατὸν ἔτι, ὡς ἂν
 Λυκίγε· μακρὰ γὰρ εἴρηται σοι ταῦτα καὶ ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκκεχυμένον. πειράσομαι δὲ ὁμῶς ἐπιμνησθῆναι αὐ-
 507 τῶν. καὶ ὡς ὄρας, ἤδη ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν ἐπιβουλεύμενος τὰ ὤτα, ὡς μὴ τι παρεμπεσὸν ἄλλο συγγένη τῆ τάξιν αὐτῶν, εἰτά μοι συρίττεσθαι συμβῆ πρὸς τῶν θεατῶν.

ΛΥΚ. Αὐτῷ σοι μελήσει, ὦ Πολύστρατε, ὅπως ἀριστα ὑποκρίνη. ἐγὼ δὲ ἐπέπερ ἄπαξ σοι τὸ δράμα παραδέδωκα, νῦν μὲν ἐκποδῶν ἀποστήσομαι· ὁπόταν δὲ τὰς ψήφους ἀνακηρύττωσι τῶν κριτῶν, τότε ἤδη καὶ αὐτὸς παρέσομαι ὀψόμενος ὁποῖόν τι τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος ἔσται.

ΤΟΞΑΡΙΣ Η ΦΙΛΙΑ.

1. ΜΝΗΣΙΠΠΟΣ. Τί φής, ὦ Τόξαρι; Θύετε Ὁρέ-
τη και Πυλάδην ὑμεῖς οἱ Σκύθαι και θεοὺς εἶναι πεπι-
στεικάτε αὐτούς;

ΤΟΞΑΡΙΣ. Θύομεν, ὦ Μνήσιππε, θύομεν, οὐ μὴν
τιοὺς γε οἰόμενοι εἶναι, ἀλλὰ ἄνδρας ἀγαθοὺς.

ΜΝΗΣ. Νόμος δὲ ὑμῖν και ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἀπο-
θανοῦσι θύειν ὡσπερ θεοῖς;

ΤΟΞ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ και ἑορταῖς και πανηγύρεσι
μῶμεν αὐτούς.

ΜΝΗΣ. Τί θηρώμενοι παρ' αὐτῶν; οὐ γὰρ δὴ ἐπ'
μενεῖα θύετε αὐτοῖς, νεκροῖς γε οὖσιν.

ΤΟΞ. Οὐ χεῖρον μὲν ἴσως, εἰ και οἱ νεκροὶ ἡμῖν εὐ-
ενεῖς εἶεν· οὐ μὴν ἀλλὰ και πρὸς τοὺς ζῶντας ἀμεινον
λόμεθα πράξειν μεμνημένοι τῶν ἀρίστων, και τιμώμενοι
ποθανόντας· ἡγούμεθα γὰρ οὕτως ἂν ἡμῖν πολλοὺς
μοίους αὐτοῖς ἐθελῆσαι γενέσθαι.

2. ΜΝΗΣ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀρθῶς γινώσκετε.
Ὁρέστην δὲ και Πυλάδην τίνας μάλιστα θαυμάσαντες ἰσο-
έους ἐποιήσασθε, και ταῦτα ἐπήλυδας ὑμῖν ὄντας, και
ὁ μέγιστον πολεμίους; οἱ γε, ἐπεὶ σφᾶς ναναγίε περι-
εσόντας οἱ τότε Σκύθαι συλλαβόντες ἀπήγον ὡς τῇ
ἰστέμιδι καταθύσοντες, ἐπιθέμενοι τοῖς δεσμοφύλαξι
και τῆς φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες τὸν τε βασιλέα κτεί-
νισι και τὴν ἰέρειαν παραλαβόντες, ἀλλὰ και τὴν Ἄρτε-
ν αὐτὴν ἀποσυλήσαντες ὄχοντο ἀποπλέοντες, καταγε-
άσαντες τοῦ κοινῶ τῶν Σκυθῶν. ὥστε εἰ διὰ ταῦτα
μᾶτε τοὺς ἄνδρας, οὐκ ἂν φθάνοιτε πολλοὺς ὁμοί-
ους αὐτοῖς ἐξεργασάμενοι. και τὸν τεῦθεν αὐτοὶ ἤδη
πρὸς τὰ παλαιὰ σκοπεῖτε, εἰ καλῶς ἔχει ὑμῖν πολλοὺς ἐς
τὴν Σκυθίαν Ὁρέστας και Πυλάδας καταίρειν. ἐμοὶ μὲν
ἐφ' ὁκοεῖτε τάχιστα ἂν οὕτως ἀσεβεῖς αὐτοὶ και ἄθεοι
γίνεσθαι τῶν περιλοιπῶν θεῶν τὸν αὐτὸν τρόπον ὑμῖν

ἐκ τῆς χώρας ἀποξενωθέντων· εἶτ', οἶμαι, ἀπὶ τῶν
 θεῶν ἀπάντων τοὺς ἐπ' ἐξαγωγήν αὐτῶν ἦκοντας ἄνθρωπος
 ἐκθειάσατε καὶ ἱεροσύλοις ὑμῖν οὖσιν θύσετε ὡς θεοῖς.
 3 3. εἰ γὰρ μὴ ἀντὶ τούτων Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τιμᾶτε,
 ἀλλ' εἰπέ, τί ἄλλο, ὦ Τόξαρι, ἀγαθὸν ὑμᾶς εἰργάσανται.
 ἀνθ' ὅτου, πάσαι οὐ θεοὺς εἶναι δικαιοῦσαντες αὐτοὺς,
 νῦν τὸ ἔμπαλιν θύσαντες αὐτοῖς θεοὺς νενομίκατε καὶ
 ἱερεῖοις ὀλίγον δεῖν τότε γενομένοις ἱερεῖα νῦν προσάγει·
 γελοῖα γὰρ ἂν ταῦτα δόξειε καὶ ὑπεναντία τοῖς πάσαι.

ΤΟΞ. Καὶ ταῦτα μὲν, ὦ Μνήσιππε, γενναῖα τῶν
 ἀνδρῶν ἐκείνων, ἃ κατέλεξας. τὸ γὰρ δύο ὄντας οἷα
 μέγα τόλμημα τολμῆσαι καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς αἰτίας
 ἀπάραντας ἐκπλεῦσαι ἐς τὸν Πόντον ἀπείρατον ἐπι τοῖς
 Ἕλλησιν ὄντα πλὴν μόνων τῶν ἐπὶ τῆς Ἀργούδος ἐς τὴν
 Κολχίδα στρατευσάντων, μὴ καταπλαγέντας μήτε τοῖς
 μύθοις τοὺς ἐν αὐτῷ μήτε τὴν προσηγορίαν καταδεί-
 σαντας, ὅτι ἄξενος ἐκαλεῖτο, οἶα, οἶμαι, ἀγρίων ἐθνῶν
 περιουκούντων, καὶ ἐπειδὴ ἐάλωσαν, οὕτως ἀνδρείως
 χρήσασθαι τῷ πράγματι καὶ μὴ ἀγαπήσαι εἰ διαφυλάξον-^{III}
 ται μόνον, ἀλλὰ τιμωρησαμένους τὸν βασιλέα τῆς ἕβρεως
 καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀναλαβόντας ἀποπλεῦσαι, πῶς ταῦτα
 οὐ θανμαστὰ καὶ θείας τινὸς τιμῆς ἄξια παρὰ πάντων,
 ὀπόσοι ἀρετὴν ἐπαινοῦσιν; ἀτὰρ οὐ ταῦτα ἡμεῖς Ὀρέστη
 καὶ Πυλάδην ἐνιδόντες ἤρωσιν αὐτοῖς χρώμεθα.

4 4. ΜΝΗΣ. Λέγοις ἂν ἤδη ὅ τι γε σεμνὸν καὶ θεῖον
 ἄλλο ἐξεργάσαντο. ἐπεὶ ὅσον ἐπὶ τῷ πλῶ καὶ τῇ ἀπο-
 δημίᾳ πολλοὺς ἂν σοι θειοτέρους ἐκείνων ἀποδείξαιμι
 τοὺς ἐμπόρους, καὶ μάλιστα τοὺς Φοίνικας αὐτῶν, οὐκ
 ἐς τὸν Πόντον οὐδὲ ἄχρι τῆς Μαιώτιδος καὶ τοῦ Βοσπό-
 ρου μόνον ἐσπλέοντας, ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς
 καὶ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένους· ἅπασαν γὰρ
 οὕτοι ἀκτὴν καὶ πάντα αἰγιαλόν, ὡς εἰπεῖν, διερευνη-
 σάμενοι καθ' ἕκαστον ἔτος ὀψὲ τοῦ μετοπώρου ἐς τὴν
 αὐτῶν ἐπανίαισιν. οὗς κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον θεοὺς νό-
 μιζε, καὶ ταῦτα καπήλους καὶ ταριχοπώλας, εἰ τίχοι,
 τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ὄντας.

ΤΟΞ. Ἄκουε δὴ, ὦ Θανμάσιε, καὶ σκόπει καθ' ἑ
 ἡμεῖς οἱ βάρβαροι εὐγνωμονέστερον ὑμῶν περὶ τῶν
 ἄνδρῶν κρίνομεν, εἴ γε ἐν Ἄργει μὲν καὶ Μυ-
 κῆσι οὐδὲ τάφον ἐνδοξόν ἐστὶν ἰδεῖν Ὀρέστου ἢ Πυ-
 λλάου, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ νεὼς ἀποδέδεικται αὐτοῖς ἅμα
 ἰσοτέροις, ὡς περ εἰκὸς ἦν, ἑταίροις γε οὔσι, καὶ θυ-
 μῶν προσάγονται καὶ ἡ ἄλλη τιμὴ ἅπασα· κωλύει τε οὐ-
 γὰρ, ὅτι ξένοι ἦσαν, ἀλλὰ μὴ Σκύθαι, ἀγαθούς κεκρί-
 θαι· οὐ γὰρ ἐξετάζομεν ὅθεν οἱ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ εἰσιν,
 ἀλλὰ ὅθεν φθονοῦμεν, εἰ μὴ φίλοι ὄντες ἀγαθὰ εἰργάσαντο,
 ἐπαινοῦντες δὲ ἅ ἐπραξαν, οἰκείους αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐρ-
 γῶν ποιοῦμεθα. ὁ δὲ δὴ μάλιστα καταπλεγέντες τῶν ἀν-
 ἄρτων ἐκεινῶν ἐπαινοῦμεν, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡμῖν ἔδοξαν
 φίλοι οὗτοι δὴ ἄριστοι ἀπάντων γεγενῆσθαι καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις νομοθέται καταστήναι, ὡς καὶ τοῖς φίλοις ἀπάσης
 τῆς τέχης κοινωνεῖν καὶ ὑπὸ Σκυθῶν τῶν ἀριστῶν θε-
 ραπεύεσθαι. 6. καὶ ἅ γε μετ' ἀλλήλων ἢ ὑπὲρ ἀλλήλων 6
 ἔπαθον, ἀναγράψαντες οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπὶ στήλης
 χαλκῆς ἀνέθεσαν ἐς τὸ Ὀρέστειον καὶ νόμον ἐποιήσαντο,
 πρῶτον τοῦτο μάθημα καὶ παιδεύμα τοῖς παισὶ τοῖς σφε-
 τέροις εἶναι τὴν στήλην ταύτην καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς γεγραμ-
 μένα διαμνημονεῦσαι. θάττον γοῦν τοῦνομα ἕκαστος ἀν-
 αὐτῶν ἐπιλάθοιτο τοῦ πατρὸς ἢ τὰς Ὀρέστου καὶ Πυ-
 λλάου πράξεις ἀγνοήσειεν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ περιβόλῳ
 τοῦ νεὼ τὰ αὐτὰ ὅποσα ἢ στήλη δηλοῖ, γραφαῖς ὑπὸ
 τῶν παλαιῶν εἰκασμένα δεικνύται, πλέων Ὀρέστιος ἅμα
 τῷ φίλῳ, εἶτα ἐν τοῖς κρημοῖς διαφθαρείσης αὐτῷ τῆς
 νεὼς συνειλημμένος καὶ πρὸς τὴν θυσίαν παρεσκευασμέ-
 νος, καὶ ἡ Ἰφιγένεια ἤδη κατάρχεται αὐτῶν· καταντικρὺ
 δὲ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τοίχου ἤδη ἐκδεδουκῶς τὰ δεσμὰ γέ-
 γραπται καὶ φρονεῦων τὸν Θόαντα καὶ πολλοὺς ἄλλους
 τῶν Σκυθῶν, καὶ τέλος ἀποπλέοντες, ἔχοντες τὴν Ἰφι-
 γένειαν καὶ τὴν θεόν· οἱ Σκύθαι δὲ ἄλλως ἐπιλαμβά-
 νονται τοῦ σκάφους ἤδη πλέοντος ἐκκρεμαννύμενοι τῶν
 κηδάλων καὶ ἐπαναβαίνειν πειρώμενοι, εἰτ' οὐδὲν ἀνύ-
 ταιτες οἱ μὲν αὐτῶν τραυματῆται, οἱ δὲ καὶ δέει τοῦτου

ἀπονήγονται πρὸς τὴν γῆν. ἔνθα δὴ καὶ μάλιστα ἴδοιτε ἂν ὀπίσθην ὑπὲρ ἀλλήλων εὐνοίαν ἐπεδείκνυτο, ἐν τῇ πρὸς τοὺς Σκύθας συμπλοκῇ. πεποιήκε γὰρ ὁ γραφεὺς ἐκάτερον ἀμελοῦντα μὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν πολεμίων, ἀμνόμενον δὲ τοὺς ἐπιφερομένους θατέρω καὶ πρὸς ἐκείνους ἀπαντᾶν πειρώμενον τοῖς τοξεύμασι καὶ παρ' οὐδὲν τρεῖς θέμενον, εἰ ἀποθανεῖται σώσας τὸν φίλον, καὶ τὴν ἐπ' ἐκείνον φερομένην πληγὴν προαρπάσας τῷ ἑαυτοῦ σωματι. 7. τὴν δὲ τῶσαύτην εὐνοίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τοῖς δεινοῖς κοινωνίαν καὶ τὸ πιστὸν καὶ φιλέταιρον καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ βέβαιον τοῦ πρὸς ἀλλήλους ἔρωτος οὐκ ἀνθρώπινα ταῦτα φήθημεν εἶναι, ἀλλὰ τινος γνώμης βέλτιονος ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς τούτους ἀνθρώπους, οἳ μέχρι μὲν κατ' οὖρον ὁ πλοῦς εἶη, τοῖς φίλοις ἀγανακτοῦσιν, εἰ μὴ ἐπ' ἴσης κοινωνήσουσι τῶν ἡδέων, εἰ δέ τι καὶ μικρόν τι ἀντιπνεύσῃ αὐτοῖς, οἴχονται μόνους τοῖς κινδύνοις ἀπολιπόντες. καὶ γὰρ οὐκ οὐδὲν ὅπως εἰδῆς, οὐδὲν Σκύθαι φιλίας μείζον οἴονται εἶναι, οὐδὲ ἔστι ἐφ' ὅτῳ ἂν τις Σκύθης μᾶλλον σεμνύναιτο ἢ ἐπὶ τῷ συμπονῆσαι φίλῳ ἀνδρὶ καὶ κοινωνῆσαι τῶν δεινῶν, ὥσπερ οὐδὲν ὄνειδος μείζον παρ' ἡμῖν τοῦ προδότην φιλίας γεγενῆσθαι δοκεῖν. διὰ ταῦτα Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τιμῶμεν, ἀρίστους γενομένους τὰ Σκυθῶν ἀγαθὰ καὶ ἐν φιλικῇ διενεγκόντας, ὃ πρῶτον ἡμεῖς ἀπάντων θαυμάζομεν, καὶ τούνομα ἐπὶ τούτοις αὐτοῖν ἐθέμεθα, Κοράκος καλεῖσθαι, τούτο δὲ ἔστιν ἐν τῇ ἡμετέρῃ φωνῇ ὥσπερ ἂν εἴ τις λέγοι, φίλοι δαίμονες.

8. ΜΝΗΣ. Ὡ Τόξαρι, οὐ μόνον ἄρα τοξεύειν ἀγαθοὶ ἦσαν Σκύθαι καὶ τὰ πολεμικὰ τῶν ἄλλων ἀμείνους, ἀλλὰ καὶ ὄησιν εἰπεῖν ἀπάντων πιθαιώτατοι. ἐμοὶ γοῦν τέως ἄλλως γινώσκοντι ἤδη καὶ αὐτῷ δίκαια ποιεῖν δοκεῖτε οὕτως Ὀρέστην καὶ Πυλάδην ἐκθειάσαντες. ἐλελήθεις δέ με, ὦ γενναῖε, καὶ γραφεὺς ἀγαθὸς ὢν. πάντῳ γοῦν ἐναργῶς ἐπέδειξας ἡμῖν τὰς ἐν τῷ Ὀρεστείῳ εἰκόνας καὶ τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν καὶ τὰ ὑπὲρ ἀλλήλων τραύματα. πλὴν ἀλλ' οὐκ φήθη ἂν ποτε οὕτω περι-

θάστον εἶναι φιλίαν ἐν Σκύθαις· ἄτε γὰρ ἀξένους ἀγρίους ὄντας αὐτοὺς ἔχθρα μὲν αἰεὶ συνεῖναι καὶ ἔτι καὶ θυμῷ, φιλίαν δὲ μηδὲ πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους καταρρεῖσθαι, τεκμαιρόμενος τοῖς τε ἄλλοις ἃ περὶ αὐτῶν ἀκούομεν, καὶ ὅτι κατεσθίουσι τοὺς πατέρας ἀποπαινότας.

9. ΤΟΞ. Εἰ μὲν καὶ τὰ ἄλλα ἡμεῖς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰσχυροτέρους καὶ πρὸς τοὺς γονέας καὶ ὀσιώτεροι ἐσμέν, οὐκ ἂν ἐν τῷ παρόντι φιλοτιμηθεῖην πρὸς σέ· ὅτι δὲ οἱ φίλοι Σκύθαι πολὺ πιστότεροι τῶν Ἑλλήνων φίλων εἰσὶ καὶ ὅτι πλείων φιλίας λόγος παρ' ἡμῖν ἢ παρ' ὑμῖν, ἔξιον ἐπιδείξαι· καὶ πρὸς θεῶν τῶν Ἑλλήνων μὴ πρὸς ἀχθηδόνα μου ἀκούσης, ἣν εἶπω τι ὧν κατανεόημα πολὺν ἤδη χρόνον ὑμῖν συγγενόμενος. ὑμεῖς γὰρ μοι δοκεῖτε τοὺς μὲν περὶ φιλίας λόγους ἄμεινον ἄλλων ἂν εἰπεῖν δύνασθαι, τάργα δὲ αὐτῆς οὐ μόνον οὐ καὶ ἄξιον τῶν λόγων ἐκμελετᾶν, ἀλλ' ἀπόχη ὑμῖν ἐπαινεῖσαι τε αὐτὴν καὶ δεῖξαι ἡλικὸν ἀγαθόν ἐστιν· ἐν δὲ ταῖς χρεῖαις προσδόντες τοὺς λόγους δραπετεύετε οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκ μέσων τῶν ἔργων. καὶ ὁπόταν ὑμῖν οἱ τραγῆδοι τὰς τοιαύτας φιλίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀναβιβάσαντες δεικνύουσιν, ἐπαινεῖτε καὶ ἐπιχροτεῖτε καὶ κινδυνεύουσιν αὐτοῖς ὑπὲρ ἀλλήλων οἱ πολλοὶ καὶ ἐπιδακρύετε, αὐτοὶ δὲ οὐδὲν ἄξιον ἐπαινοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων παρέχεσθαι τολμᾶτε, ἀλλ' ἦν τοι φίλος δεηθεὶς τύχῃ, ἀντίκα μάλα ὡσπερ τὰ ὄνειρατα οἴχονται ὑμῖν ἐκποδῶν ἀποπτάμεναι αἱ πολλαὶ ἐκεῖναι τραγῆδοιαι, τοῖς κενοῖς τούτοις καὶ κωφοῖς προσωπειοῖς λοικότης ὑμᾶς ἀπολιποῦσαι, ἃ διηρημένα τὸ στόμα καὶ καμμέγεδες κεχηρῶτα οὐδὲ τὸ σμικρότατον φθέγγεται· ἡμεῖς δὲ ἔμπαλιν· ὅσῳ γὰρ δὴ λειπόμεθα ἐν τοῖς περὶ φιλίας λόγοις, τοσούτῳ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῆς πλεονεκτοῦμεν. 10. εἴ γ' οὖν δοκεῖ, οὕτω νῦν ποιῶμεν, τοὺς μὲν παλαιοὺς φίλους ἀτρεμεῖν ἰάσωμεν, εἴ τινας ἢ ἡμεῖς ἡμεῖς τῶν πάλαι καταριθμεῖν ἔχομεν — ἐπεὶ κατὰ τοῦτο πλεονεκτοῖτε ἂν πολλοὺς καὶ ἀξιοπίστοντας μάρτυρας τοὺς ποιητὰς παρεχόμενοι, τὴν Ἀχιλλέως καὶ Πατ

κλου φιλίαν καὶ τὴν Θησέως καὶ Πειριόθου καὶ τῶν ἄλλων ἔταιρειαν ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις ἑαψηφοῦντας — ὀλίγους δὲ τινὰς προχειρισάμενοι τῶν καθ' ἑμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν διηγησώμεθα, ἐγὼ μὲν τὰ Σκυθικά, σὺ δὲ τὰ Ἑλληνικά, καὶ ὁπότερος ἂν ἐν ταῖς κρατῇ καὶ ἀμείνους παράσχηται τοὺς φίλους, αὐτὸς τε νενικηκῶς ἔσται καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνακηρύξει καλλίστον ἀγῶνα καὶ σεμνότατον ἀγωνισάμενος· ὡς ἐγωγε πολλὴν ἠδιδον ἂν μοι δοκῶ μονομαχῶν ἠττηθῆεις ἀποτιμηθῆναι τὴν δεξιάν, ὅπερ τῆς Σκυθικῆς ἐπιτίμιόν ἐστιν, ἢ χειρῶν ἄλλου κατὰ φιλίαν κεκρίσθαι, καὶ ταῦτα Ἑλλήνος Σκύθης αὐτὸς ὦν.

- 11 11. ΜΝΗΣ. Ἔστι μὲν, ὦ Τόξαρι, οὐ φραῦλον τὸ ἔργον ἀνδρῶν οἷῳ σοὶ πολεμιστῇ μονομαχῆσαι πᾶν εὐστόχος καὶ τεθηγμένους παρεσκευασμένῳ τοὺς λόγους. οὐ μὲν ἀγεννῶς γε οὕτως καταπροδοὺς ἐν βραχεὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἅπαν ὑποχωρήσομαί σοι· καὶ γὰρ ἂν εἴη πάνδεινον, ὑπὸ δυοῖν μὲν ἐκείνοι ἠττηθῆναι τοσοῦτους τῶν Σκυθῶν, ὁπόσους οἱ τε μῦθοι δηλοῦσι καὶ αἱ ὑμέτεραι παλαιαὶ γραφαί, ἃς μικρῷ πρόσθεν εὐ μάλα ἐξετραγῆδισας, Ἑλληνας δὲ πάντας, τοσαῦτα ἔθνη καὶ τοσαύτας πόλεις ἐρήμην ὑπὸ σοῦ ἀλῶναι. εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, οὐ τὴν δεξιάν ὡσπερ ὑμεῖς, ἀλλὰ τὴν γλῶτταν ἀποτιμηθῆναι καλόν. πότερον δὲ ὠρίσθαι χρὴ τὸν ἀριθμὸν ἡμῶν τῶν φιλικῶν τούτων πράξεων, ἢ ὁπόσῳ ἂν τις πλείους ἔχη λέγειν, τοσοῦτῳ εὐπορώτερος ἂν δόξειε πρὸς τὴν νίκην;

ΤΟΞ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὠρίσθω μὴ ἐν τῷ πλήθει αἰ-²¹⁸ τῶν τὸ κράτος, ἀλλ' εἰ ἀμείνους καὶ τομώτεροι φαίνονται αἰσαὶ τῶν ἐμῶν ἴσαι τὸν ἀριθμὸν οὐσαι, καιριώτερα δῆλον ὅτι ἐργάσσονται μοι τραύματα καὶ θᾶττον ἐνδῶσω πρὸς τὰς πληγὰς.

ΜΝΗΣ. Εὐ λέγεις, καὶ ὠρίσθωσαν ὁπόσαι ἱκαναὶ πέντε ἔμοιγε δοκοῦσιν ἑκατέρως.

ΤΟΞ. Κάμοι δοκεῖ, πρότερος δὲ λέγε, ἀλλ' ἐπομοσάμενος ἢ μὴν ἀληθῆ ἔρεῖν· ἄλλως γὰρ πλάττειν τὰ

ἔτα, οὐ πάντῃ χαλεπὸν καὶ ὁ ἔλεγχος ἀφανής. εἰ δὲ
 πείρας, οὐχ ὅσιον ἀπιστεῖν.

ΜΝΗΣ. Ὁμοῦμεθα, εἴ τι καὶ ὄρκου δεῖν νομίζεις.
 δέ σοι τῶν ἡμετέρων θεῶν — ἄρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος;

ΤΟΞ. Καὶ μάλα· ἐγὼ δὲ τὸν ἐπιχώριον ὁμοῦμαί σοι
 τῷ ἔμαντοῦ λόγῳ.

12. **ΜΝΗΣ.** Ἴστω τοίνυν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος, ἡ μὲν 12
 ὅσα ἂν λέγω πρὸς σέ ἢ αὐτὸς εἰδὼς ἢ παρ' ἄλλων,
 κάσπον οἶόν τε ἦν, δι' ἀκριβείας ἐκπυθάνομενος ἐρεῖν,
 πηδὲν παρ' ἔμαντοῦ ἐπιτραφῶδων. καὶ πρώτην γέ σοι τὴν
 Ἀγαθοκλέους καὶ Δεινίου φιλίαν διηγήσομαι ἀοίδιμον
 τοῖς Ἴωσι γενομένην· Ἀγαθοκλῆς γὰρ οὗτος ὁ Σάμιος
 πρὸ πολλοῦ ἐγένετο, ἄριστος μὲν πρὸς φιλίαν, ὡς
 εἰδείξε, τὰ ἄλλα δὲ οὐδὲν ἀμείνων Σαμίων τῶν πολλῶν
 οὔτε ἐς τὸ γένος οὔτε ἐς τὴν ἄλλην περιουσίαν· Δεινίας
 δὲ τῷ Λύσωνος Ἐφεσίου φίλος ἐκ παίδων ἦν· ὁ δὲ Δει-
 νίας ἐπλούτει ἄρα εἰς ὑπερβολήν· καὶ ὡσπερ εἰκὸς νεό-
 πλουτον ὄντα, πολλοὺς καὶ ἄλλους εἶχε περὶ ἑαυτὸν ἱκα-
 τοὺς μὲν συμπιεῖν καὶ πρὸς ἡδονὴν συνεῖναι, φιλίας δὲ
 πλεῖστον ὅσον ἀποδέοντας. τέως μὲν οὖν ἐν τούτοις καὶ
 ὁ Ἀγαθοκλῆς ἐξητάζετο καὶ συῆν καὶ συνέπινεν αὐτοῖς
 οὐ πάντῃ χαίρων τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ, καὶ ὁ Δεινίας οὐ-
 δὲν αὐτὸν ἐντιμότερον εἶχε τῶν κολάκων· τελευταῖον δὲ
 καὶ προσέκρουε τὰ πολλὰ ἐπιτιμῶν, καὶ φορτικὸς ἐδόκει
 ἱπομιμνήσκων αἰεὶ τῶν προγόνων καὶ φυλάττειν παραγ-
 γέλλων ἅ μετὰ πολλῶν καμάτων ὁ πατὴρ αὐτῷ κτησά-
 μενος κατέλιπεν· ὥστε διὰ ταῦτα οὐδὲ ἐπὶ τοὺς κώμους
 ἀπῆγεν ἔτι αὐτόν, ἀλλὰ μόνος μετ' ἐκείνων ἐκώμαζε λαν-
 θάνειν πειρώμενος τὸν Ἀγαθοκλέα. 13. καὶ δὴ ποτε ὑπὸ 13
 τῶν κολάκων ἐκείνων ὁ ἄθλιος ἀναπείθεται ὡς ἐρώη αὐ-
 τοῦ Χαρίκλεια Δημόνακτος γυνὴ ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς καὶ
 πρώτου Ἐφεσίων τὰ πολιτικά· καὶ γραμμᾶτιά τε εἰσεφοί-
 τα αὐτῷ παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ στέφανοι ἡμιμάραντοι
 καὶ μῆλ' αἰμα ἀποδεδηγμένα καὶ ἄλλα ὁπόσα αἱ μαστρο-
 ποὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται, κατὰ μικρὸν αὐτοῖς ἐπι-
 τεχνώμεναι τοὺς ἔρωτας καὶ ἀναφλέγουσαι τὸ πρῶτον

ἐρᾶσθαι νομίζοντας· ἐπαγωγότατον γὰρ τοῦτο γι, καὶ
 μάλιστα τοῖς καλοῖς εἶναι οἰομένοις, ἄχρι ἂν λάθωσι ἐς
 τὰ δίκτυα ἐμπεσόντες. ἡ Χαρίκλεια δὲ ἦν ἀστεῖον μὲν ἐν
 γύναιον, ἔταιρικὸν δὲ ἐκτόπως καὶ τοῦ προστηχότος αἰ
 καὶ εἰ πάνν ἐπ' ὄλλῳ ἐθελήσειέ τις, καὶ εἰ προσίδοι τις
 μόνον, εὐθὺς ἐπένευε καὶ δέος οὐδὲν ἦν μὴ πως ἀντίπε
 Χαρίκλεια. δεινὴ δὲ καὶ τὰ ἄλλα τεχνίτις παρ' ἧτις
 βούλει τῶν ἑταιρῶν ἐπισπάσασθαι ἔραστὴν καὶ ἀμφίβ
 λον ἔτι ὄντα ὄλον ὑποποιήσασθαι καὶ ἐνεχόμενον ἔτι
 ἐπιτεῖναι καὶ προσεκαῦσαι ἄρτι μὲν ὄργῃ, ἄρτι δὲ κ
 λακείᾳ καὶ μετὰ μικρὸν ὑπεροψία καὶ τῷ πρὸς ἕτερον
 ἀποκλίνειν δοκεῖν, καὶ ὄλη συνεκεκρότητο ἀπανταχόθεν
 ἢ γυνὴ καὶ πολλὰ μηχανήματα κατεσκευάστο κατὰ τῶν
 14 ἔραστῶν. 14. ταύτην οὖν τότε οἱ Δεινίου κόλακες παρα
 λαμβάνουσιν ἐπὶ τὸ μεράκιον καὶ τὰ πολλὰ ὑπεκωμ
 δον συνωθοῦντες αὐτὸν ἐς τὸν ἔρωτα τῆς Χαρίκλειας
 ἢ δὲ πολλοὺς ἤδη νέους ἐκτραχηλίσασα καὶ μυρίους ἔρω
 τας ὑποκριναμένη καὶ οἴκους πολυταλάντους ἀνατρέ
 ψασα, ποικίλον τι καὶ πολυγύμναστον κακόν, παραλα
 βοῦσα ἐς τὰς χεῖρας ἀπλοϊκὸν καὶ ἄπειρον τῶν τοιοῦτων
 μηχανημάτων νεανίσκον οὐκ ἀφῆκεν ἐκ τῶν ὀνίχων,
 ἀλλὰ περιέχουσα πανταχόθεν καὶ διαπείρασα (?), ὅτε ἤδη
 παντάπασιν ἐκράτει, αὐτὴ τε ἀπώλετο ὑπὸ τῆς ἄγρας καὶ
 τῷ κακοδαίμονι Δεινίᾳ μυρίων κακῶν αἰτία ἐγένετο. τὸ
 μὲν γὰρ πρῶτον εὐθὺς ἐκεῖνα ἐπ' αὐτὸν καθίει τὰ γραμ
 μάτια, καὶ συνεχῶς πεμπομένη τὴν ἄβραν (†), ὡς ἐδάκρυσε³²
 καὶ ἐπηγρύπνησε καὶ τέλος ὡς ἀπάγξει ἑαυτὴν ἢ ἄθλια
 ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἕως δὲ ὁ μακάριος ἐπέισθη καλὸς εἶναι
 καὶ ταῖς Ἐφεσίων γυναιξὶ περιπόθητος. καὶ που σπη
 15 νέθη πολλὰ ἱκετευθεῖς. 15. καὶ τὸ ἐντεῦθεν ἤδη ἔραστ
 ὡς τὸ εἰκόσ, ἀλώσεσθαι ἔμελλεν ὑπὸ γυναικὸς καλῆς καὶ
 πρὸς ἡδονὴν τε ὁμιλῆσαι ἐπισταμένης καὶ ἐν καιρῷ δα
 κρυῖσαι καὶ μεταξὺ τῶν λόγων ἔλεεινῶς ὑποστενάξαι καὶ
 ἀπιόντος ἤδη λαβέσθαι καὶ εἰσελθόντι προσδραμεῖν καὶ
 καλλωπίζεσθαι, ὡς ἂν μάλιστα ἀρέσειε, καὶ που καὶ ἄσαι
 καὶ κιθαρίσαι· οἷς ἅπασι κατὰ τοῦ Δεινίου ἐκέχρητο. καὶ

τεῖ ἤσθετο πονηρῶς ἔχοντα καὶ διάβροχον ἴδη τῷ ἔρωτι
 αὐτῶν τακερὸν γεγενημένον, ἄλλο ἐπὶ τούτοις ἐπενόει καὶ
 ὄν ἄθλιον ἀπώλλυε· κύειν τε γὰρ ἐξ αὐτοῦ σήπτεται
 ἱκανὸν δὲ καὶ τοῦτο βλάκα ἐραστὴν προσεκκυρῶσαι
 καὶ οὐκέτι ἐφοῖτα πρὸς αὐτὸν φυλάττεσθαι ὑπὸ τῶν
 δούλων λέγουσα πεπυσμένον τὸν ἔρωτα· ὁ δ' οὐκέτι οἷός τε
 ἦν φέρειν τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ ἴνευχετο μὴ ὄρων αὐτήν,
 ἀλλὰ ἐδάκρυε καὶ τοὺς κόλακας εἰσέπεμπε καὶ τοῦνομα
 τῆς Χαρικλείας ἐπεβοᾶτο καὶ τὴν εἰκόνα περιβαλὼν αὐ-
 τῆς — ἐπεποίητο δὲ λίθου λευκοῦ — ἐκώκυε καὶ τέλος
 καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐς τοῦδαφος ἐκυλίνδετο καὶ λύττα
 ἦν ἀκριβῆς τὸ πρᾶγμα· τὰ μὲν γὰρ δῶρα οὐ κατὰ μήλα
 καὶ στεφάνους ἀντεδίδοτο αὐτῇ, ἀλλὰ συνοικίαι ὄλαι καὶ
 ἄγροι καὶ θεράπαιναι καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς καὶ χρυσὸν
 ὅπόσον ἐθέλῃσει. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ ὁ Λύσωνος οἴ-
 κος ὀνομαστότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ γενόμενος ἐξήντητο
 ἦδη καὶ ἐξεκκένωτο. 16. εἶτα ὡς ἦδη αὖθ' ἦν, ἀπολι- 16
 ποῦσα αὐτὸν ἄλλον τινὰ Κρητὰ νεανίσκον τῶν ὑποχρῦ-
 σων ἐθήρα καὶ μετέβαινε ἐπ' ἐκείνον καὶ ἦρα ἦδη αὐτοῦ
 κάκεινος ἐπίστευεν. ἀμελούμενος οὖν ὁ Λεινίας οὐχ ὑπὸ
 τῆς Χαρικλείας μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν κολάκων —
 κάκεινοι γὰρ ἐπὶ τὸν Κρητὰ ἦδη τὸν ἐρώμενον μετελη-
 λήθεσαν — ἔρχεται παρὰ τὸν Ἀγαθοκλέα καὶ πάσαι εἰ-
 δότα ὡς ἔχοι πονηρῶς τὰ πρᾶγματα αὐτῷ. καὶ αἰδοῦμε-
 νος τὸ πρῶτον ὁμως διηγείτο πάντα, τὸν ἔρωτα, τὴν ἀπο-
 ρίαν, τὴν ὑπεροψίαν τῆς γυναικός, τὸν ἀντεραστὴν τὸν
 Κρητὰ, καὶ τέλος ὡς οὐ βιώσεται μὴ οὐχὶ συνῶν τῇ Χα-
 ρικλείᾳ. ὁ δὲ ἄκαιρον εἶναι νομίσας ἐν τούτῳ ἀπομνημο-
 νεῦει τῷ Λεινίᾳ, διότι οὐ προσίετο μόνον αὐτὸν τῶν
 524 φίλων, ἀλλὰ τοὺς κόλακας αὐτοῦ προετίμα, τότε ἦν μό-
 νον εἶχε πατρῴαν οἰκίαν ἐν Σάμῳ ἀπεμπολήσας ἤκεν
 αὐτῷ τὴν τιμὴν κομίζων τρία τάλαντα. λαβὼν δὲ ὁ Λει-
 νίας οὐχ ἀφανῆς εὐθὺς ἦν τῇ Χαρικλείᾳ καλὸς ποθεν
 ἄρτι γεγενημένος· καὶ αὐθις ἢ ἄβρα καὶ τὰ γραμματῆα
 καὶ μέμψις, ὅτι μὴ πολλοῦ χρόνου ἀφίκετο, καὶ οἱ κόλα-
 κες συνέθεον ἐπικαλαμησόμενοι ὄρωντες ἐδώδιμον ἔτι

17 ὄντα τὸν Δεινίαν. 17. ὡς δὲ ὑπέσχετο ἤξειν παρ' αὐτῶν καὶ ἤκε περὶ πρῶτον ὕπνον καὶ ἔνδον ἦν, ὁ Δημῶνας τῆς Χαρίκλειας ἀνὴρ εἴτε ἄλλως αἰσθόμενος εἴτε καὶ ἐκ συνθήματος τῆς γυναικός — ἄμφω γὰρ λέγεται — ἐπιναστὰς ὡσπερ ἐκ λόχου τὴν τε αὔλειον ἀποκλείειν ἐκέλευε καὶ συλλαμβάνειν τὸν Δεινίαν, πῦρ καὶ μαστιγὰς ἀπειλῶν καὶ Ξίφος ὡς ἐπὶ μοιχὸν σπασάμενος. ὁ δὲ σιτιδῶν οὐ κακῶν ἦν, μοχλόν τινα πλησίον κείμενον ἀρπάσας αὐτὸν τε ἀποκτείνει τὸν Δημῶνακτα πατάξας ἐς τὸ κρόταφον καὶ τὴν Χαρίκλειαν, οὐ μὲν πληγῇ ταύτην, ἀλλὰ καὶ τῷ μοχλῷ πολλάκις καὶ τῷ Ξίφει τοῦ Δημῶνακτος ὕστερον. οἱ δ' οἰκέται τέως μὲν ἐστήχεσαν ἄφρονι τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος ἐκπεπληγμένοι, εἰτα περιώμενοι συλλαμβάνειν, ὡς καὶ αὐτοῖς ἐπῆρει μετὰ τοῦ Ξίφους, ἐκεῖνοι μὲν ἔφευγον, ὁ Δεινίας δὲ ὑπεξέσχεται τηλικούτου ἔργου εἰργασμένος· καὶ τὸ μέχρι τῆς ἕω παρὰ τῷ Ἀγαθοκλεῖ διέτριβεν, ἀναλογιζόμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ περὶ τῶν μελλόντων ὅ τι ἀποβήσεται σκοποῦντες· ἔωθεν δὲ οἱ στρατηγοὶ παρήσαν — ἤδη γὰρ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο — καὶ συλλαβόντες τὸν Δεινίαν, οὐδ' αὐτὸν ἔξαφρον ὄντα μὴ οὐχὶ πεφρονευκέναι, ἀπάγουσι παρὰ τὸν ἄρμωστήν, ὃς ἤρμωσε τὴν Ἀσίαν τότε· ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ 18 μεγάλῳ ἀναπέμπει αὐτὸν· καὶ μετ' οὐ πολὺ κατεπέμφθη ὁ Δεινίας ἐς Γύαρον νῆσον τῶν Κυκλάδων ἐν ταύτῃ φεύγειν εἰς αἰεὶ τεταγμένος ὑπὸ βασιλέως. 18. ὁ δὲ Ἀγαθοκλῆς καὶ τᾶλλα μὲν συνῆν καὶ συναπῆρην ἐς τὴν Ἰταλίαν καὶ συνεισηλθεν ἐς τὸ δικαστήριον μόνος τῶν φίλων καὶ πρὸς οὐδὲν ἐνεδέησεν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἔφευγεν ὁ Δεινίας, οὐδὲ τότε ἀπελείφθη τοῦ ἐταίρου, καταδικάσας δὲ αὐτὸς αὐτοῦ διέτριβεν ἐν Γύαρῳ καὶ συνέφευγεν αὐτῷ, καὶ ἐπειδὴ παντάπασιν ἠπόρουν τῶν ἀναγκαίων, παραδοὺς ἑαυτὸν τοῖς πορφυρεῦσι συγκατεδύετο καὶ τὸ γινόμενον ἐκ τούτου ἀποφέρων ἔτρεφε τὸν Δεινίαν καὶ νοσήσαντά τε ἐπὶ μάλιστα ἐθεράπευσε καὶ ἀποθανόντος οὐκέτι ἐπανελθεῖν ἐς τὴν ἑαυτοῦ ἠθέλησεν, ἀλλ' αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ ἔμεινεν αἰσχυρόμενος καὶ τεθνεῶτα ἀπολι-

πειν τὸν φίλον. τοῦτό σοι ἔργον φίλου Ἕλληνος οὐ πρό πολλοῦ γενομένου· ἔτη γὰρ οὐκ οἶδα εἰ πέντε ἤδη διετέλεθεν, ἀπ' οὗ Ἀγαθοκλῆς ἐν Γυάρῳ ἀπέθανε.

ΤΟΞ. Καὶ εἶθε γε, ὦ Μνήσιππε, ἀνώματος ὄντα πάντα ἔλεγες, ἵνα καὶ ἀπιστεῖν ἐδυνάμην αὐτοῖς· οὕτω Σιδικόν τινα φίλον τὸν Ἀγαθοκλέα τοῦτον διηγῆσω. πλὴν οὖν δέδρα μὴ τινα καὶ ἄλλον ὅμοιον εἴπῃς αὐτῷ.

19. ΜΝΗΣ. Ἄκουε τοίνυν καὶ ἄλλον, ὦ Τόξαρι, 19
 Εὐθύδικον τὸν Χαλκιδέα. διηγείτο δέ μοι περὶ αὐτοῦ Σιμύλος ὁ ναύκληρος ὁ Μεγαρικὸς ἐπομοσάμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι τὸ ἔργον· πλεῖν μὲν γὰρ ἔφη ἐξ Ἰταλίας Ἀθήναζε περὶ δύσιν Πλειάδος συλλογισμαίους τινὰς ἀνθρώπους κομίζων, ἐν δὲ τούτοις εἶναι καὶ τὸν Εὐθύδικον καὶ μετ' αὐτοῦ Δάμωνα, Χαλκιδέα καὶ τοῦτον, ἐταῖρον αὐτοῦ· ἡλικιώτας δὲ εἶναι, τὸν μὲν Εὐθύδικον ἐρρωμένον καὶ καρτερόν, τὸν δὲ Δάμωνα ὑπόωρον καὶ ἀσθενικόν, ἄρτι ἐκ νόσου μακρῶς, ὡς ἐδόκει, ἀνιστάμενον. ἄχρι μὲν οὖν Σικελίας εὐτυχῶς διαπλευσάει ἔφη ὁ Σιμύλος σφᾶς· ἐπεὶ δὲ τὸν πορθμὸν διαπεράσαντες ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ Ἰονίῳ ἔπλεον, χειμῶνα μέγιστον ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς. καὶ τὰ μὲν πολλὰ τί ἂν τις λέγοι, τρικυμίας τινὰς καὶ στροβίλους καὶ χαλάζας καὶ ἄλλα ὅσα χειμῶνός κακά; ἐπεὶ δὲ ἤδη σφᾶς κατὰ τὴν Ζάκυνθον εἶναι ἀπὸ ψιλῆς 20
 20 τῆς κεραίας πλεόντας, ἔτι καὶ σπείρας τινὰς ἐπισυρομένους, ὡς τὸ ῥόθιον ἐπέχεσθαι τῆς ὁρμῆς, περὶ μέσας νίκτας οἷον ἐν τοσοῦτῳ σάλῳ ναυτιάσαντα τὸν Δάμωνα ἐμείν ἐγκεκυφότα ἐς τὴν θάλατταν· εἶτα, οἶμαι, τῆς νεῶς βιαίτερον εἰς ὃ ἐκεκύφει μέρος ἐπικλιθείσης καὶ τοῦ κύματος συναπώσαντος, ἐκπεσεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ πέλαγος, οὐδὲ γυμνὸν τὸν ἄθλιον, ὡς ἂν καὶ ῥᾶον δύνασθαι νεῖν· εὐθὺς οὖν βοᾶν πνιγόμενον καὶ μόγις ἑαυτὸν ὑπερέχοντα τοῦ κλύδωνος. 20. τὸν δὲ Εὐθύδικον, ὡς ἤκουσε — τυχεῖν δὲ γυμνὸν ἐν τῇ εὐνῇ ὄντα — ῥῆψαι ἑαυτὸν ἐς τὴν θάλατταν καὶ καταλαβόντα τὸν Δάμωνα ἤδη ἀπαγορεύοντα — φαίνεσθαι γὰρ ἐπὶ πολὺ ταῦτα τῆς σελήνης καταλαμπούσης — παρανήχεσθαι

καὶ συγκουφίζειν· σφᾶς δὲ ἐπιθυμῆν μὲν αὐτοῖς βορῆν καὶ ἔλεειν τὴν συμφορὰν τῶν ἀνδρῶν, μὴ δύνασθαι διὰ μέγαλῳ τῷ πνεύματι ἐλαυνομένους· πλὴν ἐκεῖνά γε ποιῆσαι, φελλοὺς τε γὰρ πολλοὺς ἀφείναι αὐτοῖς καὶ τῶν κοντιῶν τινας, ὡς ἐπὶ τούτων ἀπονήξαιτο, εἰ τι αὐτῶν περιτύχοιεν, καὶ τέλος καὶ τὴν ἀποβάθραν αὐτῶν οὐ μικρὰν οὖσαν. ἐννόησον τοίνυν πρὸς θεῶν, ἦτοι ἂν τις ἄλλην ἐπίδειξιν ἐπίδειξαιτο εὐνοίας βεβαιώτερον πρὸς ἄνδρα φίλον ἐν νυκτὶ ἐκπεσόντα ἐς πέλαγος οὐκ ἠγγιωμένον ἢ κοινωνήσας τοῦ θανάτου; καὶ μοι ἐξ ὀφθαλμῶν λαβὴ τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων, τὸν ἥλιον τοῦ ὕδατος ἐπικλωμένον, τὸν ἀφρὸν περιζέοντα, τὴν νύκτα, καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, εἶτα ἀποπνιγόμενον ἐκείνον καὶ μόγις ἀνακύπτοντα καὶ τὰς χεῖρας ὀρέγοντα τῷ ἐταίρῳ, τὸν δὲ ἐπιπηδῶντα εὐθύς καὶ συννέοντα καὶ δεδιότα μὴ προαπολείται αὐτοῦ ὁ Δάμων· οὕτω γὰρ ἂν μάθῃς ὡς οὐκ ἀγενῆ σοι καὶ τούτον φίλον τὸν Εὐθύδικον διηγήσάμην.

- 21 21. ΤΟΞ. Πότερον δὲ ἀπόλοντο, ὧ Μνήσιπτε, οἱ ἄνδρες, ἢ τίς αὐτοῖς ἐκ παραλόγου σωτηρία ἐγένετο; ὡς ἔγωγε οὐ μετρίως δέδοικα ὑπὲρ αὐτῶν.

ΜΝΗΣ. Θάρρει, ὧ Τόξαρι, ἐσώθησαν καὶ ἔτι καὶ νῦν εἰσιν Ἀθήνησιν ἄμφω φιλοσοφοῦντες. ὁ μὲν γὰρ Σιμίλος ταῦτα μόνον εἶχε λέγειν, ἃ ποτε εἶδε τῆς νυκτός, τὸν μὲν ἐκπίπτοντα, τὸν δὲ ἐπιπηδῶντα καὶ νηχομένους, εἰς ὅσον ἐν νυκτὶ καθορᾶν ἐδύνατο. τὰ δὲ ἀπὸ τούτου οἱ ἀμφὶ τὸν Εὐθύδικον αὐτοὶ διηγοῦνται· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον φελλοῖς τισὶ περιπεσόντας ἀνέχειν ἐπὶ τούτων ἑαυτοὺς καὶ ἀπονήχεσθαι πονήρως, ὕστερον δὲ τὴν ἀποβάθραν ἰδόντας ἤδη πρὸς ἑω προσνήξασθαι τε αὐτῇ καὶ τὸ λοιπὸν ἐπιβάντας εὐμαρῶς προσενεχθῆναι τῇ Ζακύνθῳ.

- 22 22. Μετὰ δὲ τούτους οὐ φαύλους ὄντας, ὡς ἔγωγε ἂν εἶποιμι, ἀκουσον ἤδη τρίτον ἄλλον οὐδέν τι χεῖρονα αὐτῶν. Εὐδαμίδας Κορίνθιος Ἀρεταίῳ τῷ Κορινθίῳ καὶ Χαριξένῳ τῷ Σικωνίῳ φίλοις ἐκέχρητο εὐπόροις οἷσι πενέστατος αὐτὸς ὦν· ἐπεὶ δὲ ἀπέθνησκε, διαθήκας ἀπέ-

τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως γελοίας, σοὶ δὲ οὐκ οἶδα εἶ
 ται δόξουσιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ φιλίαν τιμῶντι καὶ
 τῶν ἐν αὐτῇ πρωτείων ἀμιλλωμένῳ· ἐγγράπτο γὰρ
 ταῖς, Ἀπολείπω Ἀρεταίῳ μὲν τὴν μητέρα μου τρέ-
 και γηρωκομεῖν, Χαριξένῳ δὲ τὴν θυγατέρα μου
 ἵνα μετὰ προικός, ὀπόσῃν ἂν πλείστην ἐπιδοῦναι
 αὐτοῦ δύνηται — ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μήτηρ πρεσβυτίς
 θυγάτριον ὠραῖον ἤδη γάμου — ἦν δὲ τι ἄτερος αὐ-
 ἐν τοσοῦτῳ πάθῃ, καὶ τὴν ἐκείνου, φησὶν, μερίδα,
 ἔγω ὁ ἕτερος. τούτων ἀναγνωσθεισῶν τῶν διαθηκῶν
 τὴν πενίαν μὲν εἰδότες τοῦ Εὐδαμίδα, τὴν φιλίαν δέ,
 πρὸς τοὺς ἄνδρας ἦν αὐτῷ, ἀγνοοῦντες ἐν παιδιᾷ τὸ
 φῶμα ἐποιοῦντο καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ γελῶν ἀπηλλάττε-
 το, οἷον Ἀρεταῖος καὶ Χαριξένος οἱ εὐδαίμονες κληρον
 διαδέξονται, λέγοντες, εἴπερ ἀποτίσουσιν Εὐδαμίδα καὶ
 ζῶντες αὐτοὶ κληρονομήσονται ὑπὸ τοῦ νεκροῦ. 23. οἱ 23
 κληρονόμοι δέ, οἷς ταῦτα κατελέλειπτο, ὡς ἤκουσαν, ἤκον
 πρὸς διαιτῶντες τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν. ὁ μὲν οὖν Χαρι-
 ξένος πέντε μόνας ἡμέρας ἐπιβιούς ἀπέθανεν, ὁ δὲ Ἀρε-
 αῖος ἄριστος κληρονόμων γενόμενος τὴν τε αὐτοῦ καὶ
 ἦν ἐκείνου μερίδα παραλαβὼν τρέφει τε τοῦ Εὐδαμίδα
 ἦν μητέρα καὶ τὴν θυγατέρα οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκδέδωκεν,
 πρὸ ταλάντων πέντε ὧν εἶχε δύο μὲν τῇ ἑαυτοῦ θυγατρὶ,
 ἑξ ὧν δὲ τῇ τοῦ φίλου ἐπιδοῦς, καὶ τὸν γάμον γε αὐτοῖν ἐπὶ
 τῆς ἡμέρας ἠξίωσε γενέσθαι. τί σοι δοκεῖ, ὦ Τόσαρι, ὁ
 Ἀρεταῖος οἷτος; ἄρα φανῶν παράδειγμα φιλίας παρε-
 κῆσθαι τοιαῦτα κληρονομήσας καὶ μὴ προδοῦς τὰς δια-
 θήκας τοῦ φίλου; ἢ τίθεμεν καὶ τοῦτον ἐν ταῖς τελείαις
 ἡφοῖς μίαν τῶν πέντε εἶναι;

ΤΟΣ. Καὶ οὗτος μὲν καλῶς· ἐγὼ δὲ τὸν Εὐδαμίδα
 οὐ μᾶλλον ἐθαύμασα τοῦ Θάρσου, ὃ εἶχεν ἐπὶ τοῖς
 ἰλοῖς. ἐδήλον γὰρ ὡς καὶ αὐτὸς ἂν τὰ ὅμοια ἐπραξεν
 εἰ αὐτοῖς, εἰ μὴ καὶ ἐν διαθήκαις ταῦτα ἐνεγγράπτο,
 ἀλλὰ πρὸ τῶν ἄλλων ἤκεν ἂν ἄγραφος κληρονόμος τῶν
 κούτων.

24. ΜΝΗΣ. Εὐ³ λέγεις. τέταρτον δὲ σοὶ διηγῆσομαι,

Ζηρόθεμιν τὸν Χαρμόλειω Μασσαλήθεν· εἰδείθη δὲ αὐτὸν
 ἐν Ἰταλίᾳ πρεσβεύοντι ὑπὲρ τῆς πατρίδος καλὸς ἀνὴρ καὶ
 μέγας καὶ πλούσιος, ὡς ἐδόκει· παρεκάθητο δὲ αὐτῷ γυνή
 ἐπὶ ζεύγους ὁδοιποροῦντι τὰ τε ἄλλα εἰδεχθῆς καὶ ξυρῶτι
 ἡμῖσι τὸ δεξιὸν καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένη, παλι-
 βητόν τι καὶ ἀπρόσιτον μορμολύκειον. εἶτα ἐπεὶ ἰδοῦ-
 μασα εἰ καλὸς οὗτος καὶ ὠραῖος ὧν ἀνέχεται παρομοιω-
 νην τοιαύτην αὐτῷ γυναῖκα, ὁ δείξας αὐτὸν διηγείτο αὐτῷ
 τὴν ἀνάγκην τοῦ γάμου ἀκριβῶς εἰδὼς ἕκαστα· Μασσα-
 λιῶτης δὲ καὶ αὐτὸς ἦν. Μενεκράτει γάρ, ἔφη, τῷ πατρὶ
 τῆς δυσμόρφου ταύτης φίλος ἦν ὁ Ζηρόθεμις πλουτῶντι
 καὶ τιμωμένῳ ὁμότιμος ὧν. χρόνῳ δὲ ὁ Μενεκράτης ἀφ-
 ῥέθη τὴν οὐσίαν ἐκ καταδίκης, ὅτεπερ καὶ ἄτιμος ἐγένετο
 ὑπὸ τῶν ἑξακοσίων ὡς ἀποφηνάμενος γνώμην παρὰ
 μόνον. οὕτω δὲ οἱ Μασσαλιῶται κολάζομεν, ἔφη, εἰ τις
 παράνομα γράψειεν. ἐλπείτο οὖν ὁ Μενεκράτης καὶ
 ἐπὶ τῇ καταδίκῃ ἐπεὶ ἐκ πλουσίου πένης καὶ ἐξ ἐνόξου
 ἄδοξος ἐν ὀλίγῳ ἐγένετο· μάλιστα δὲ αὐτὸν ἠγία θυγάτηρ
 αὐτῆ ἐπίγαμος ἦδη καὶ ὀκτωκαιδεκέτις οἶσα, ἣν οἶδε
 μετὰ πάσης τῆς οὐσίας τοῦ πατρός, ἣν πρὸ τῆς καταδίκης
 ἐκέκτητο, ἠξίωσεν ἂν τις τῶν γε ἀγενῶν καὶ πενήτων
 ῥαδίως παραλαβεῖν οὕτως κακοδαίμονα οὖσαν τὴν ὄψιν.
 ἐλέγετο δὲ καὶ καταπίπτειν πρὸς τὴν σελήνην ἀξαναμέ-
 25 νην. 25. ὡς δὲ ταῦτα πρὸς τὸν Ζηρόθεμιν ἀπαδώροτο,
 Θάσσει, ἔφη, ὦ Μενεκράτες, οὔτε γὰρ ἀπορήσεις τῶν
 ἀναγκαίων καὶ ἡ θυγάτηρ σου ἄξιον τοῦ γένους εὐρήσει
 τινὰ νυμφίον· καὶ ταῦτα ἅμα διεξιῶν λαβόμενος αὐτὸν τῆς
 δεξιᾶς ἤγεν ἐς τὴν οἰκίαν καὶ τὴν τε οὐσίαν πολλὴν οὖ-
 σαν ἐνείματο πρὸς αὐτὸν καὶ δεῖπνον παρασκευασθῆναι
 κελύσας εἰστία τοὺς φίλους καὶ τὸν Μενεκράτην, ὡς δὲ
 τινα τῶν ἐταίρων πεπεικῶς ὑποστῆναι τῆς κόρης τὸν γά-
 μον. ἐπεὶ δὲ ἐδεδείπνητο αὐτοῖς καὶ ἔσπεισαν τοῖς θεοῖς,
 ἐνταῦθα δὲ μεστὴν αὐτῷ τὴν φιάλην προτείνας, Λέδεξο,
 εἶπεν, ὦ Μενεκράτες, παρὰ τοῦ γαμβροῦ τὴν φιλοτι-
 σίαν· ἄξομαι γὰρ ἐγὼ τήμερον τὴν σὴν θυγατέρα Κιτι-
 μάχην· τὴν προῖκα δὲ πάλαι εἴληφα, τάλαντα πέντε καὶ

ἰκοσι. τοῦ δέ, Ἀπαγε, λέγοντος, μὴ σύ γε, ὦ Ζηρόθεμι,
 αὐτῷ οὕτω μανείην, ὡς περιδεῖν σε νέον καὶ καλὸν ὄντα
 αἰσχρᾶ καὶ λελωβημένῃ συγκαταζευγνύμενον· ὁ δέ,
 ταῦτα διεξιόντος, ἀράμενος τὴν νύμφην ἀπῆει ἐς τὸν
 θάλαμον καὶ μετ' ὀλίγον προῆλθε διακορήσας αὐτήν·
 καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου συνέστιν ὑπεραγαπιῶν καὶ πάντῃ ὡς
 ὄρας περιηγόμενος αὐτήν. 26. καὶ οὐχ ὀπωρᾶ αἰσχύνεται 26
 τῷ γάμῳ, ἀλλὰ καὶ σεμνυνομένῳ ἔοικεν, ἐπιδεικνύμενος
 ὡς καταφρονεῖ μὲν τῶν ἐν τῷ σώματι καλῶν ἢ αἰσχρῶν
 καὶ πλοῦτου καὶ δόξης, ἀφορᾶ δὲ ἐς τὸν φίλον καὶ τὸν
 Μενεκράτην· οὐδὲ οἶεται χεῖρω πρὸς φιλίαν ὑπὸ τῆς
 ψήφου τῶν ἑξακοσίων γεγονέναι. πλὴν ἤδη γε τούτων
 οὕτως αὐτὸν ἠμείψατο καὶ ἡ τύχη· παιδίον γὰρ πάγκα-
 λον ἐκ τῆς αἰσχίστης αὐτῷ ταύτης ἐγένετο. καὶ πρόφην γε
 ἐπεὶ ἀράμενος αὐτὸ εἰσεκόμισεν ὁ πατὴρ ἐς τὸ βουλευ-
 τήριον θαλλῶ ἑστεμμένον καὶ μέλανα ἀμπεχόμενον, ὡς
 ἠλεινότερον φανείη ὑπὲρ τοῦ πάππου, τὸ μὲν βρέφος
 ἀνεγέλασε πρὸς τοὺς βουλευτάς καὶ συνεκρότει τῷ χεῖρι·
 ἡ βουλή δὲ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸ ἀφήσει τῷ Μενεκρά-
 τι τὴν καταδίκην, καὶ ἤδη ἐπίτιμός ἐστι τηλικούτῳ σνη-
 γόρῳ χρησάμενος πρὸς τὸ συνέδριον. τοιαῦτα ὁ Μασσα-
 λιώτης ἔλεγε τὸν Ζηρόθεμιν εἰργάσθαι ὑπὲρ τοῦ φίλου,
 ὡς ὄρας, οὐ μικρὰ οὐδὲ ὑπὸ πολλῶν ἂν Σκυθῶν γενό-
 μενα, οἷγε καὶ τὰς παλλακὰς ἀκριβοῦς τὰς καλλίστας ἐκ-
 λέγεσθαι λέγονται.

27. Λοιπὸς ἡμῖν ὁ πέμπτος· καὶ μοι δοκῶ οὐκ 27
 ἄλλον ἔρεῖν Δημητρίου τοῦ Σουνιέως ἐπιλαθόμενος·
 συνεκλείσας γὰρ ἐς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντι-
 φίλῳ τῷ Ἀλωπεκῆθεν ἑταίρῳ ἐκ παιδῶν ὄντι καὶ συνε-
 φήβῳ συνῆν καὶ συνεπαιδεύετο αὐτὸς μὲν τὴν ἄσκησιν
 τὴν Κυρκιὴν ἀσκούμενος ὑπὸ τῷ Ῥοδίῳ ἐκείνῳ σοφιστῇ,
 ὁ δὲ Ἀντίφιλος ἱατρικὴν ἄρα ἐμελέτα. καὶ δὴ ποτε ὁ μὲν
 Δημήτριος ἔτευχεν ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀποδημῶν κατὰ θέαν
 τῶν πυραμίδων καὶ τοῦ Μέμνονος· ἔχουε γὰρ ταύτας
 ἐψηλὰς οὔσας μὴ παρέχεσθαι σκιάν, τὸν δὲ Μέμνονα
 βοᾶν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον· τούτων ἐπιθυμήσας

Δημήτριος, θέας μὲν τῶν πυραμίδων, ἀκροάσεως δὲ τῆς
 Μέμνονος, ἀναπεπλεύκει κατὰ τὸν Νεῖλον ἔκτον ἤδη μῆνα
 ὀκνήσαντα πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ τὸ θάλασς ἀπολοιπῶν τῶν
 28 Ἀντίφιλον. 28. ὁ δὲ ἐν τοσοῦτῳ συμφορᾷ ἐχρήσατο μάλα
 γενναίου τινὸς φίλου δεομένη· οἰκίτης γὰρ αὐτοῦ Σύ-
 ρος καὶ τοῦνομα καὶ τὴν πατρίδα, ἱεροσύλοις τισὶ κοινω-
 νήσας συνεισηλθέ τε αὐτοῖς ἐς τὸ Ἀνουβίδειον καὶ ἀπο-
 συλήσαντες τὸν θεὸν χρυσᾶς τε φιάλας δύο καὶ κηρίκιον,
 χρυσοῦν καὶ τοῦτο, καὶ κυνοκεφάλους ἀργυροῦς καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα κατέθεντο πάντα παρὰ τῷ Σύρῳ· εἴτ' ἐμπισσό-
 ντες — ἐάλωσαν γὰρ τι ἀπεμπολοῦντες — ἅπαντα εὐθύς
 ἔλεγον στρεβλοῦμενοι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ καὶ ἀγόμενοι ἦσαν
 ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντιφίλου καὶ τὰ φάρια ἐξέφερον ἐπὶ
 κλίῃ τινὶ ἐν σκοτεινῷ κείμενα. ὁ τε οὖν Σύρος ἐδέδετο
 εὐθύς καὶ ὁ δεσπότης αὐτοῦ Ἀντίφιλος, οὗτος μὲν καὶ
 μεταξὺ ἀκροώμενος τοῦ διδασκάλου ἀναρπασθεῖς· ἐξοί-
 θει δὲ οὐδεὶς, ἀλλὰ καὶ οἱ τέως ἑταῖροι ἀπεστρέφοντο ὡς 29
 τὸ Ἀνουβίδειον σεσυληκότα καὶ ἀσέβημα αὐτῶν ἠγοῦντο
 εἶναι, εἰ συνέπιόν ποτε ἢ συνειστιάθησαν αὐτῷ. καὶ οἱ
 λοιποὶ δὲ τῶν οἰκίτων, δύο ὄντες, ἅπαντα ἐκ τῆς οἰκίας
 29 συσκευασάμενοι ᾗχοντο φεύγοντες. 29. ἐδέδετο οὖν ὁ
 ἄθλιος Ἀντίφιλος πολὺν ἤδη χρόνον, ἀπάντων ὅσοι ἦσαν
 κακοῦργοι ἐν τῷ δεσποτηρίῳ μιαιώτατος εἶναι δοκῶν
 καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν Αἰγύπτιος, δεισιδαίμων ἄνθρωπος,
 ᾗετο γὰρ χαριεῖσθαι καὶ τιμωρήσειν τῷ θεῷ, βαρὺς τῷ
 Ἀντιφίλῳ ἐφροσῶς. εἰ δ' ἀπολογοῖτό ποτε λέγων ὡς οὐδὲν
 τοιοῦτον εἴργασται, ἀναίσχυντος ἐδόκει καὶ πολὺ πλέον
 ἐπὶ τοῦτῳ ἐμισεῖτο. ὑπενόσει τοιγαροῦν ἤδη καὶ ποτή-
 ρως εἶχεν οἶον εἰκὸς χαμαὶ καθεύδοντα καὶ τῆς νυκτὸς
 οὐδὲ ἀποτεινεῖν τὰ σκέλη δυνάμενον ἐν τῷ ξύλῳ κατακ-
 κλειμένα· τῆς μὲν γὰρ ἡμέρας ὁ κλοιὸς ἤρκει καὶ ἡ ἑτέρα
 χεὶρ πεπεδημένη, ἐς δὲ τὴν νύκτα ἔδει ὅλον καταδεδέ-
 σθαι. καὶ μὴν καὶ τοῦ οἰκήματος ἡ δυσσομία καὶ τὸ πνί-
 γος ἐν ταῦτῳ πολλῶν δεδεμένων καὶ στενοχωρουμένων
 καὶ μόλις ἀναπνεόντων καὶ τοῦ σιδήρου ὁ ψόφος καὶ
 ὕπνος ὀλίγος ταῦτα πάντα χαλεπὰ ἦν καὶ ἀφόρητα οἷον

ὄφι ἐκείνων ἀήθει καὶ ἀμελετήτῳ πρὸς οὕτω σκληρὰν
 τὴν δίαιταν. 30. ἀπαγορεύοντος δὲ αὐτοῦ καὶ μηδὲ σίτον **30**
 φαίεσθαι θέλοντος ἀφικνεῖται ποτε καὶ ὁ Δημήτριος οὐ-
 κὲν εἰδὼς τῶν ἤδη γεγενημένων. καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν, ὡς
 εἶχεν εὐθὺς ἐπὶ τὸ δεσμοτήριον δρομαῖος ἑλθὼν τότε
 μὲν οὐκ εἰσεδέχθη, ἐσπέρα γὰρ ἦν, καὶ ὁ δεσμοφύλαξ
 κάλαι κελευκῶς τὴν θύραν ἐκάθειδε φρουρεῖν τοῖς οἰ-
 κείοις παρακελευσάμενος· ἔωθεν δὲ εἰσέρχεται πολλὰ
 κειτεύσας· καὶ παρελθὼν ἐπὶ πολὺ μὲν ἐζήτει τὸν Ἀντί-
 φιλον ἄδηλον ὑπὸ τῶν κακῶν γεγενημένων καὶ περιῶν
 ἐνεσκοπεῖτο καθ' ἕκαστον τῶν δεδεμένων, ὥσπερ εἰώ-
 θασιν οἱ τοῖς οἰκίους νεκρούς, ἤδη ἐώλων ὄντων, ἀνα-
 ηροῦντες ἐν ταῖς παρατάξεσι. καὶ εἴ γε μὴ τοῦνομα ἐβόη-
 σεν, Ἀντίφιλον Δεινομένους, κἂν ἐπὶ πολὺ ἠγνόησεν ἄν-
 ὅστις ἦν, τοσοῦτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν. ὡς δὲ τὴν
 φωνὴν αἰσθόμενος ἀνεβόησε καὶ προσιόντος διαστείλας
 ἦν κόμην καὶ ἀπαγαγὼν τοῦ προσώπου αὐχμηρὰν καὶ
 ἡμιπεπλημένην ἔδειξεν αὐτὸν ὅστις ἦν, ἄμφω μὲν αὐ-
 τὰ πίπτουσιν ἰλιγγιάσαντες ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίῳ θέα.
 χρόνῳ δὲ ἀναλαβὼν αὐτὸν τε καὶ τὸν Ἀντίφιλον ὁ Δη-
 μήτριος καὶ σαφῶς ἕκαστα ὡς εἶχεν ἐκπευθόμενος παρ'
 αὐτοῦ θαρρεῖν τε παρακελεύεται καὶ διελὼν τὸ τριβώνιον
 ὃ μὲν ἦμισιν αὐτὸς ἀναβάλλεται, τὸ λοιπὸν δὲ ἐκείνῳ
 ἰδῶσιν ἃ εἶχε πιναρὰ καὶ ἐκτετραχωμένα ῥάχη περισπά-
 τας. 31. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου πάντα τρόπον συνῆν ἐπιμε- **31**
 λούμενος αὐτοῦ καὶ θεραπεύων· παραδοὺς γὰρ ἑατὸν
 τοῖς ἐν τῷ λιμένι ἐμπόροις ἔωθεν ἐς μέσσην ἡμέραν οὐκ
 ὀλίγον ἀπέφερεν ἀχθοφορῶν. εἴτ' ἐπανελθὼν ἄν ἐκ τοῦ
 ἔργου, μέρος μὲν τοῦ μισθοῦ τῷ δεσμοφύλακι καταβα-
 λὼν τιθασὸν αὐτῷ καὶ εἰρηνικὸν ἀπειργάζετο αὐτόν, τὸ
 λοιπὸν δὲ ἐς τὴν τοῦ φίλου θεραπείαν ἱκανῶς αὐτῷ
 διήσκει. καὶ τὰς μὲν ἡμέρας συνῆν τῷ Ἀντιφίλῳ παρα-
 μυσθόμενος, ἐπεὶ δὲ νύξ καταλάβοι, ὀλίγον πρὸ τῆς θύ-
 ρας τοῦ δεσμοτηρίου στιβάδιόν τι ποιησάμενος καὶ φύλλα
 ὑποβαλόμενος ἀνεπαύετο. χρόνον μὲν οὖν τινα οὕτω διή-
 ρον, εἰσιὼν μὲν ὁ Δημήτριος ἀκωλύτως, ῥᾶρον δὲ φέρων

32 τὴν συμφορὰν ὁ Ἀντίφιλος. 32. ὕστερον δὲ ἀποθανόντος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ληστοῦ τινος ὑπὸ φαρμάκων, ὡς ἐδέχεται, φυλακὴ τε ἀκριβῆς ἐγένετο καὶ οὐκέτι παρήει ἐς τὸ οἶκημα οὐδὲ εἰς τῶν λελυμένων. ἐφ' οἷς ἀπορῶν καὶ ἀνομιμος, οὐκ ἔχων ἄλλως παρεῖναι τῷ ἑταίρῳ, προσαγγιᾶν ἔπεισε αὐτὸν ἐλθῶν πρὸς τὸν ἄρμωστήν, ὡς εἶη κοινονηγῶς τῆς ἐπὶ τὸν Ἄνουβιν ἐπιβουλῆς. ὡς δὲ τοῦτο εἶπε, ἀπήγετο εὐθὺς ἐς τὸ δεσμοτήριον, καὶ ἄχθεις παρὰ τὸν Ἀντίφιλον — τοῦτο γοῦν μόλις πολλὰ ἱκετεύσας τὸν δεσμοφύλακα ἐξεργάσατο παρ' αὐτοῦ πλησίον τῷ Ἀντιφίλῳ καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ κλοιῷ δεδέσθαι — ἔνθα δὴ καὶ μάλιστα ἔδειξε τὴν εὐνοίαν ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν, ἀμελῶν μὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν δεινῶν — καίτοι ἐνόσησε καὶ αὐτός — ἐπιμελούμενος δὲ ὅπως ἐκεῖνος μάλιστα καθευδῆσει καὶ ἤτιον ἀνιάσεται ὥστε ῥῆρον ἔφερον μετ' ἀλλήλων κακοπαθοῦντες.

33 χρόνῳ δὲ καὶ τοιόνδε τι προσπεσόν ἔπαυσεν ἐπὶ πλέον αὐτοὺς δυστυχοῦντας· εἰς γὰρ τῶν δεδεμένων οὐκ οἶδ' ὅθεν ῥίτης εὐπορήσας καὶ συνωμότας πολλοὺς τῶν δεσμοτῶν προσλαβὼν ἀποπρίει τε τὴν ἄκισιν, ἢ ἐδέδετο ἐξῆς, τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομῶν, καὶ ἀπολύει ἅπαντας· οἱ δὲ ἀποκτείναντες εὐμαρῶς ὀλίγους ὄντας τοὺς φύλακας ἐκτηδῶσιν ἀθροοί. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τὸ παραντίκα ἔνθα ἐδύναντο ἕκαστος διασπαρέντες ὕστερον συνελήφθησαν οἱ πολλοί· ὁ Δημήτριος δὲ καὶ ὁ Ἀντίφιλος κατὰ χώραν ἔμειναν, καὶ τοῦ Σύρου λαβόμενοι ἤδη ἀπιόντος. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, μαθὼν ὁ τὴν Αἴγυπτον ἐπιτετραμμένος τὸ συμβεβηκὸς ἐπ' ἐκείνους μὲν ἔπεμψε τοὺς διωξομένους, μεταστειλόμενος δὲ τοὺς ἀμφὶ τὸν Δημήτριον ἀπέλυσε τῶν δεσμῶν ἐπαινέσας ὅτι μόνοι οὐκ ἀπέδρασαν· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοί γε ἠγάπησαν οὕτως ἀφιέμενοι, ἐβόα δὲ ὁ Δημήτριος καὶ δεινὰ ἱποίει, ἀδικεῖσθαι σφᾶς οὐ σμικρά, εἰ δόξουσι κακοῦργοι ὄντες ἐλέω ἢ ἐπαίνῳ τοῦ μὴ ἀποδρᾶναι ἀφείσθαι· καὶ τέλος ἠνάγκασαν τὸν δικαστὴν ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα ἔξετάσαι. ὁ δὲ ἐπεὶ ἔμαθεν οὐδὲν ἀδικούντας, ἐπαινέσας αὐτοὺς, τὸν Δημήτριον δὲ καὶ πάνυ θαυμάσας ἀφήσει παρεμ-

θρωσάμενος ἐπὶ τῇ κολάσει ἣν ἠέσχοντο ἀδίκως δεθέν-
 τες, καὶ ἑκάτερον δωρησάμενος παρ' αὐτοῦ, δραγμαῖς
 μὲν μυριάς τὸν Ἀντίφιλον, δις τοσαύταις δὲ τὸν Δημή-
 τριον. 34. ὁ μὲν οὖν Ἀντίφιλος ἔτι καὶ νῦν ἐν Αἰγύπτῳ 34
 ἔστιν, ὁ δὲ Δημήτριος καὶ τὰς αὐτοῦ δισμυρίας ἐκείνῳ
 καταλιπὼν ὄχητο ἀπιὼν ἐς τὴν Ἰνδικὴν παρὰ τοὺς Βραχ-
 κίτας, τοσοῦτον εἰπὼν πρὸς τὸν Ἀντίφιλον, ὡς συγγνω-
 στός ἂν εἰκότως νομιζοίτο ἤδη ἀπολιπὼν αὐτόν· οὔτε
 γὰρ αὐτὸς δεῖσθαι τῶν χρημάτων, ἔστι ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπερ
 ἴσταιν, ἀρκεῖσθαι ὀλίγοις δυνάμενος, οὔτε ἐκείνῳ ἔτι
 οὐδὲν φίλου εὐμαρῶν αὐτῷ τῶν πραγμάτων γεγενημένων.
 τοιοῦτοι, ὧ Τόξαρι, οἱ Ἕλληνες φίλοι. εἰ δὲ μὴ προδι-
 βεβλήκεις ἡμᾶς ὡς ἐπὶ θήμασι μέγα φρονοῦντας, καὶ αὐ-
 τοὺς ἂν σοι τοὺς λόγους διεξῆλθον πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς
 ὄντας, οὓς ὁ Δημήτριος εἶπεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὑπὲρ
 αὐτοῦ μὲν οὐδὲν ἀπολογούμενος, ὑπὲρ τοῦ Ἀντιφίλου
 δέ, καὶ θαυρῶν προσέτι καὶ ἱκετεύων καὶ τὸ πᾶν ἐφ'
 ἑαυτὸν ἀναδεξόμενος, ἄχρι μαστιγούμενος ὁ Σύρος ἀμ-
 φοτέρους ἀφίησιν αὐτούς.

35. Ἐγὼ μὲν οὖν τούτους ὀλίγους ἀπὸ πλειόνων, 35
 οὓς πρῶτους ἢ μνημὴ ὑπέβαλε, διηγησάμην σοι ἀγαθοὺς
 καὶ βεβαίους φίλους. καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη καταβάς ἀπὸ τοῦ
 λόγου σοὶ τὴν ῥήτραν παραδίδωμι· σὺ δὲ ὅπως μὴ χεί-
 ρους ἔρεις τοὺς Σκύθας, ἀλλὰ πολλῶ τούτων ἀμείνους,
 αὐτῷ σοὶ μελήσει, εἴ τι καὶ τῆς δεξιᾶς πεφρόντικας, ὡς
 μὴ ἀποτιμηθεῖς αὐτήν. ἀλλὰ χρὴ ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι·
 ἐπεὶ καὶ γελοῖα ἂν πάθοις Ὀρέστην μὲν καὶ Πυλάδην
 πᾶν σοφιστικῶς ἐπαινέσας, ὑπὲρ δὲ τῆς Σκυθίας φαῦ-
 λος ῥήτωρ φαινόμενος.

ΤΟΞ. Εὖ γε, ὦ Μνήσιππε, ὅτι καὶ παροτρύνεις με
 πρὸς τὸν λόγον, ὥσπερ οὐ πᾶν σοι μέλον, εἰ ἀποτιμη-
 θεῖς τὴν γλῶτταν κρατηθεῖς ἐν τοῖς λόγοις. πλὴν ἄρ-
 ξομαί γε ἴδη μὴδὲν ὥσπερ σὺ καλλιλογησάμενος· οὐ γὰρ
 Σκυθικὸν τοῦτο, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν τὰ ἔργα ὑπερ-
 φθέγγηται τοὺς λόγους. προσδοκῆσης δὲ μὴδὲν τοιοῦτο
 παρ' ἡμῶν, οἷα σὺ διεξελέλυσθαι ἐπαινῶν, εἴ τις ἄπροι-

- κον ἔγημεν αἰσχροὺς γυναῖκα ἢ εἴ τις ἀργυρίου ἐπέδοται
 γαμουμένη φίλου ἀνδρὸς θνηγατὶ δύο τάλαντα, καὶ ἡ
 Δί' εἴ τις παρέσχεν ἑαυτὸν δεδησόμενον ἐπὶ προδήλῳ τῷ
 μικρὸν ὕστερον λυθῆσεσθαι· πάνυ γὰρ εὐτελεῖ ταῦτα καὶ
36 μεγαλοεργὸν ἐν αὐτοῖς ἢ ἀνδρείον ἔνι οὐδέν. 36. ἐγὼ δὲ
 σοι διηγήσομαι φόνους πολλοὺς καὶ πολέμους καὶ θνα-
 τούς ὑπὲρ τῶν φίλων, ἵν' εἰδῆς ὡς παιδιὰ τὰ ἡμέτερα
 ἔστι παρὰ τὰ Σκυθικὰ ἔξετασθέντα. καίτοι οὐδὲ ἀλόγως
 αὐτὸ πεπόνθατε, ἀλλ' εἰκότως τὰ μικρὰ ταῦτα ἐπαινεῖτε·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ εἰσιν ἡμῖν ἀφορμαὶ ὑπερμεγέθεις πρὸς
 ἐπίδειξιν φιλίας ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα βιοῦσιν, ὥσπερ οὐδ'
 ἂν ἐν γαλήνῃ μάθοις, εἰ ἀγαθὸς ὁ κυβερνήτης ἔστι· χει-
 μῶνος γὰρ δεήσει σοι πρὸς τὴν διάγνωσιν. παρ' ἡμῖν δὲ
 συνεχεῖς οἱ πόλεμοι, καὶ ἡ ἐπελαύνουσα ἄλλοις ἢ ὑπο-
 χωροῦμεν ἐπιόντας ἢ συμπεσόντες ὑπὲρ νομῆς ἢ λείας
 μαχόμεθα, ἔνθα μάλιστα δεῖ φίλων ἀγαθῶν· καὶ διὰ
 τοῦτο ὡς βεβαιότατα συντιθέμεθα τὰς φιλίας, μόνον
 τοῦτο ὄπλον ἄμαχον καὶ δυσπολέμητον εἶναι νομίζοντες.
- 37** 37. Πρότερον δὲ σοι εἰπεῖν βούλομαι ὃν τρόπον
 ποιούμεθα τοὺς φίλους, οὐκ ἐκ τῶν πότων, ὥσπερ ὑμεῖς,
 οὐδ' εἰ συνέφηβός τις ἢ γείτων ἦν, ἀλλ' ἐπειδὴν τινα
 ἴδωμεν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ μεγάλα ἐργάσασθαι δυναμέ-
 νον, ἐπὶ τοῦτον ἅπαντες σπεύδομεν, καὶ ὅπερ ὑμεῖς ἐν
 τοῖς γάμοις, τοῦτο ἡμεῖς ἐπὶ τῶν φίλων ποιεῖν ἀξιοῦμεν,
 ἐπὶ πολὺ μνηστευόμενοι καὶ πάντα ὁμοῦ πράττοντες, ὡς
 μὴ διαμαρτάνωμεν τῆς φιλίας μηδὲ ἀπόβλητοι δόξωμεν
 εἶναι. κάπειδ' ἀν προκριθεὶς τις ἤδη φίλος ἦ, συνθῆκαι
 τὸ ἀπὸ τοῦτου καὶ ὄρκος ὁ μέγιστος, ἢ μὴν καὶ βιώσεσθαι
 μετ' ἀλλήλων καὶ ἀποθανεῖσθαι, ἢν δέη, ὑπὲρ τοῦ ἐτέ-
 ρου τὸν ἕτερον· καὶ οὕτω ποιῶμεν. ἀφ' οὗ γὰρ ἂν ἐν-
 τεμόντες ἅπαξ τοὺς δακτύλους ἐνσταλάξωμεν τὸ αἷμα ἐς
 κύλικα καὶ τὰ ξίφη ἄκρα βάψαντες ἅμα ἀμφοτέροισι ἐπι-
 σχόμενοι πίωμεν, οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ μετὰ τοῦτο ἡμᾶς
 διαλύσειεν ἂν. ἐφεῖται δὲ τὸ μέγιστον ἄχρι τριῶν ἐς τὰς
 συνθήκας εἰσιέναι· ὡς ὅστις ἂν πολὺφίλος ἦ, ὅμοιος
 ἡμῖν δοκεῖ ταῖς κοιναῖς ταύταις καὶ μοιχευομέναις γυ-

καὶ σίόμεθα οὐκέθ' ὁμοίως ἰσχυρὰν αὐτοῦ τὴν
εἶναι πρὸς πολλὰς εὐνοίας διαιρεθεῖσαν. 38. ἄρ- 38
δὲ ἀπὸ τῶν Λανδάμιδος προήγν γενομένων· ὁ γὰρ
μὲν ἐν τῇ πρὸς Σαυρομάτας συμπλοκῇ, ἀπαχθέν-
ἰχμαλιώτου Ἀμιζώκου τοῦ φίλου αὐτοῦ — μᾶλλον
πρότερον ὁμοῦμαι σοὶ τὸν ὄρκον τὸν ἡμέτερον, ἐπεὶ
τοῦτο ἐν ἀρχῇ διωμολογήσαμεν· οὐ μὰ γὰρ τὸν Ἄνε-
μο καὶ τὸν Ἀκινάκην οὐδὲν πρὸς σέ, ὦ Μνήσιπτε, ψευ-
δῶ περι τῶν φίλων τῶν Σαυρικῶν.

ΜΝΗΣ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ σου ὁμνόντος ἐδεόμην·
δὲ ὅμως εὖ ποιῶν οὐδένα τῶν θεῶν ἐπωμόσω.

ΤΟΞ. Τί σὺ λέγεις; οὐ σοὶ δοκοῦσιν ὁ Ἄνεμος καὶ
Ἀκινάκης θεοὶ εἶναι; οὕτως ἄρα ἠγνόησας ὅτι ἀνθρώ-
πις μείζον οὐδὲν ἐστὶ ζωῆς τε καὶ θανάτου; ὅποταν
ἴδῃ τὸν Ἄνεμον καὶ τὸν Ἀκινάκην ὁμνῶμεν, ταῦτα
ἐκινῶμεν ὡς τὸν μὲν Ἄνεμον ζωῆς αἴτιον ὄντα, τὸν
Ἀκινάκην δὲ ὅτι ἀποθνήσκειν ποιεῖ.

ΜΝΗΣ. Καὶ μὴν εἰ διὰ γε τοῦτο, καὶ ἄλλους ἂν
ποιεῖτε πολλοὺς θεοὺς οἷος ὁ Ἀκινάκης ἐστί, τὸν οἰστὸν
καὶ τὴν λόγχην καὶ κώνειον δὲ καὶ βρόχον καὶ τὰ τοιαῦτα·
οἰκίλος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς ὁ θάνατος καὶ ἀπείρους τὰς
ῥ' εἰαντὸν παρέχεται ἀγούσας ὁδοὺς.

ΤΟΞ. Ὅρας τοῦτο ὡς ἐριστικὸν ποιεῖς καὶ δικανικὸν
ποικροῦων μεταξὺ καὶ διαφθείρων μου τὸν λόγον; ἐγὼ
ἐ ἤσυχίαν ἤγον σοῦ λέγοντος.

ΜΝΗΣ. Ἄλλ' οὐκ αὐθίς γε, ὦ Τόξαρι, ποιήσω
οὔτο, πάνυ γὰρ ὀρθῶς ἐπετίμησας· ὥστε θαρρῶν τό γε
πὶ τούτῳ λέγε, ὡς μηδὲ παρόντος ἐμοῦ τοῖς λόγοις, οὔτω
ιωπήσομαι σοὶ.

39. ΤΟΞ. Τετάρτη μὲν ἦν ἡμέρα τῆς φιλίας Λανδά- 39
μιδι καὶ Ἀμιζώκη, ἀφ' οὗ τὸ ἀλλήλων αἷμα συνεπεπώ-
εσαν· ἦγον δὲ ἡμῖν ἐπὶ τὴν χώραν Σαυρομάται μυρίαίς
ἐν ἰππεῦσιν, οἱ πεζοὶ δὲ τρεῖς τοσοῦτοι ἐπεληλυθέναι
λέγοντο. οἱ δὲ οὐ προῖδομένοις τὴν ἐφοδὸν αὐτῶν ἐπι-
εσόντες ἅπαντας μὲν τρέπουσι, πολλοὺς δὲ τῶν μαχί-
ων κτείνουσι, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἀπάγουσι, πλὴν εἴ

τις ἔφθη διανηξάμενος ἐς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἐνθα ἡμῖν τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέρος τῶν ἀμύμων ἦν· οὕτω γὰρ ἐσκηνώσαμεν τότε, οὐκ οἶδα ὅ τι δόξαν τοῖς ἀρχιπλάνοις ἡμῶν, ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας τῆς Ταναΐδος. εὐθὺς οὖν ἢ τε λεία περιηλαίνετο καὶ τε αἰχμάλωτα συνείχετο καὶ τὰς σκηρὰς διήρπαζον καὶ τὰς ἀμάξας κατελαμβάνοντο, αὐτάνδρους τὰς πλείστας ἀισκομένους, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὑβρίζοντες τὰς παλλικίδας καὶ τὰς γυναῖκας· ἡμεῖς δὲ ἠνώμεθα τῷ πράγματι.

- 40 40. ὁ δὲ Ἀμιζώκης ἀγόμενος — ἐαλώκει γὰρ — ἐβόα τὸν φίλον ὀνομαστί κακῶς δεδεμένος καὶ ὑπεμύμησε τῆς κύλικος καὶ τοῦ αἵματος. ὡν ἀκούσας ὁ Λάνδαμης οὐδὲν ἔτι μελλήσας ἀπάντων ὁρώντων διανήχεται ἐς τοὺς πολεμίους· καὶ οἱ μὲν Σαυρομάται διηρμένοι τοὺς ἀκοπὰς ὤρησαν ἐπ' αὐτὸν ὡς κατακεντήσοντες, ὁ δὲ ἐβόα τὸ Ζίριν· τοῦτο δὲ ἦν τις εἴπη, οὐκέτι φρονεῖται ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ δέχονται αὐτὸν ὡς ἐπὶ λύτροις ἦγοντα. καὶ δὴ ἀναχθεὶς πρὸς τὸν ἄρχοντα αὐτῶν ἀπήτει τὸν φίλον, ὁ δὲ λύτρα ἤτει· μὴ γὰρ προήσεσθαι, εἰ μὴ μεγάλα ὑπέκαστο αὐτοῦ λάβοι· ὁ Λάνδαμης δέ, Ἄ μὲν εἶχον, φησὶν, ἅπαντα διήρπασται ὑφ' ὑμῶν, εἰ δέ τι δύναμαι γυμνὸς ὑποτελέσαι, ἔτοιμος ὑποστῆναι ὑμῖν, καὶ πρόστατε ὅ τι ἂν θέλης· εἰ βούλει δέ, ἐμὲ ἀντὶ τούτου λαβὼν κατὰχρησαι πρὸς ὅ τι σοι φίλον. ὁ δὲ Σαυρομάτης, Οὐδέν, ἔφη, δεῖ ὅλον κατέχεσθαι σε καὶ ταῦτα Ζίριν ἦγοντα, σὺ δὲ ὡν ἔχεις μέρος καταβαλὼν ἄγον τὸν φίλον. ἤρπετο ὁ Λάνδαμης ὅ τι καὶ βούλεται λαβεῖν· ὁ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἤτησεν. ὁ δὲ αὐτίκα παρέσχεν ἐκκόπτειν αὐτούς· κάπειδι ἔξεκέκοπτο καὶ ἤδη τὰ λύτρα εἶχον οἱ Σαυρομάται, παραλαβὼν τὸν Ἀμιζώκην ἐπανήει ἐπερειδόμενος αὐτῷ, καὶ
- 41 ἅμα διανηξάμενοι ἀπεσιώθησαν πρὸς ἡμᾶς. 41. τοῦτο γινόμενον παρεμυθήσατο ἅπαντας Σκύθας καὶ οὐκέτι ἤτασθαι ἐνόμιζον ὁρῶντες ὅτι τὸ μέγιστον ἡμῖν τῶν ἀγαθῶν οὐκ ἀπήγαγον οἱ πολέμοι, ἀλλ' ὅτι ἦν παρ' ἡμῖν ἡ ἀγαθὴ γνώμη καὶ ἡ πρὸς τοὺς φίλους πίστις. καὶ τοῖς Σαυρομάτας δὲ τὸ αὐτὸ οὐ μετρίως ἐφόβησε λογιζομένους

οίους ἄνδρας ἐκ παρασκευῆς μαχοῦνται, εἰ καὶ ἐν ἀπροσδοκίῃ τότε ὑπερέσχον· ὥστε νυκτὸς ἐπιγενομένης ἀπολιπόντες τὰ πλείστα τῶν βοσκημάτων καὶ τὰς ἀξίας ἐμπρήσαντες ᾤχοντο φεύγοντες. ὁ μὲντοι Ἀμικκῆς οὐκέτι ἠνέσχετο βλέπειν αὐτὸς ἐπὶ τυφλῷ τῷ Δανμίδι, ἀλλὰ τυφλώσας καὶ αὐτὸς ἑατὸν ἀμφοτέροι ἐθήηται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν δημοσίᾳ μετὰ ἅσης τιμῆς τρεφόμενοι.

42. Τί τοιοῦτον, ὦ Μνήσιππε, ὑμεῖς ἔχοιτε ἂν εἰπεῖν, 42
καὶ ἄλλους σοι δέκα δοῖη τις ἐπὶ τοῖς πέντε καταριθμῆ-
σασθαι ἄνωμότῳ, εἰ βούλει, ὥς καὶ πολλὰ ἐπιψεύδοιο
αὐτοῖς; καίτοι ἐγὼ μὲν σοι γυμνὸν τὸ ἔργον διηγήσά-
μην· εἰ δὲ σύ τινα τοιοῦτον ἔλεγες, εὖ οἶδα, ὅποσα ἂν
κομψὰ ἐγκατέμιξας τῷ λόγῳ, οἷα ἰκέτερεν ὁ Λάνδαμης
καὶ ὡς ἔτυφλουτο καὶ ἅ εἶπε καὶ ὡς ἐπανῆκε καὶ ὡς ὑπε-
δέξαντο αὐτὸν ἐπευφημοῦντες οἱ Σκύθαι καὶ ἄλλα ὅποια
ἡμεῖς μηχανᾶσθαι εἰώθατε πρὸς τὴν ἀκρόασιν. 43. ἄκουε 43
δ' οὖν καὶ ἄλλον ἰσότιμον, Βελίτταν Ἀμιζώκου τοῦτου
ἀνεψιὸν· ὃς ἐπεὶ κατασπασθέντα ἐκ τοῦ ἵππου ὑπὸ λέον-
τος εἶδε Βάσθην τὸν φίλον — ἅμα δὲ ἔτυχον θηρῶντες —
καὶ ἤδη ὁ λέων περιπλακεῖς αὐτῷ ἐνεπεφύκει τῷ λαιμῷ
καὶ τοῖς ὄνυξιν ἐσπάραιτε, καταπηδήσας καὶ αὐτὸς ἐπι-
πίπτει κατόπιν τῷ θηρίῳ καὶ περιέσπα, πρὸς ἑατὸν
παροξύνων καὶ μετάγων καὶ διὰ τῶν ὀδόντων μεταξὺ
διείρων τοὺς δακτύλους καὶ τὸν Βάσθην, ὡς οἷόν τε ἦν,
ὑπεξελεῖν πειρώμενος τοῦ δήγματος· ἄχρι δὲ ὁ λέων
ἀφείδς ἐκείνον ἠμιθνήτα ἤδη ἐπὶ τὸν Βελίτταν ἀπεστράφη
καὶ συμπλακεῖς ἀπέκτεινε κάκεινον· ὁ δὲ ἀποθνήσκων
τὸ γοῦν τοσοῦτον ἔφθη πατάξας τῷ ἀκινάκῃ τὸν λέοντα
ἐς τὸ στέρον, ὥστε ἅμα πάντες ἀπέθανον, καὶ ἡμεῖς
51 ἐθάψαμεν αὐτοὺς δύο τάφους ἀναχώσαντες πλησίον, ἕνα
μὲν τῶν φίλων, ἕνα δὲ καταντικρὺ τοῦ λέοντος.

44. Τρίτην δὲ σοι διηγήσομαι, ὦ Μνήσιππε, τὴν
Μακέντου φιλίαν καὶ Λογγάτου καὶ Ἀρσακόμα. ὁ γὰρ
Ἀρσακόμας οὗτος ἠράσθη Μαζαίας τῆς Λευκάνορος τοῦ
βασιλεῦσαντος ἐν Βοσπόρῳ, ὁπότε ἐπρέσβευεν ὑπὲρ τοῦ

δασμοῦ, ὃν οἱ Βοσπορανοὶ αἰεὶ φέροντες ἡμῖν τότε τὸ
 τρίτον μῆνα ὑπερήμεροι ἐγεγένητο. ἐν τῷ δειπνῷ οὖν
 ἰδὼν τὴν Μαζαίαν μεγάλην καὶ καλὴν παρθένον ἦρα καὶ
 πονήρως εἶχε. τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν φόρων διεπέπρακτο
 ἤδη καὶ ἐχηματίζεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ εἰστία ἤδη αὐ-
 τὸν ἀποπέμπων. ἔθος δέ ἐστιν ἐν Βοσπόρῳ, τοῖς μνη-
 στιῆρας ἐπὶ τῷ δειπνῷ αἰτεῖν τὰς κόρας καὶ λέγειν, οἷτις
 ὄντες ἀξιοῦσι καταδεχθῆναι ἐπὶ τὸν γάμον. καὶ δὴ καὶ
 τότε ἔτυχον ἐν τῷ δειπνῷ πολλοὶ μνηστήρες παρόντες,
 βασιλεῖς καὶ βασιλέων παῖδες, καὶ Τιγραπάτης ἦν ὁ Λα-
 ζῶν δυνάστης καὶ Ἀδύρμαχος ὁ Μαχληνῆς ἄρχων καὶ
 ἄλλοι πολλοί. δεῖ δὲ τῶν μνηστήρων ἕκαστον προσαγγί-
 λαντα ἑαυτὸν, διότι μνηστευσόμενος ἦκει, δειπνεῖν ἐν
 τοῖς ἄλλοις κατακείμενον ἐφ' ἡσυχίας· ἐπὶ δὲ παύσαι-
 ται δειπνοῦντες, αἰτήσαντα φιάλην ἐπισπεισαι κατὰ τῆς
 τραπέζης καὶ μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα²¹
 ἑαυτὸν, ὡς τις ἢ γένους ἢ πλοῦτου ἢ δυνάμεως ἔχοι.

45 πολλῶν οὖν κατὰ τόνδε τὸν νόμον σπεισάντων καὶ
 αἰτησάντων καὶ βασιλείας καὶ πλοῦτους καταριθμησαμέ-
 νων τελευταῖος ὁ Ἀρσακόμας αἰτήσας τὴν φιάλην οἷα
 ἔσπεισεν — οὐ γὰρ ἔθος ἡμῖν ἔκχεῖν τὸν οἶνον, ἀλλὰ ὕβρις
 εἶναι δοκεῖ τοῦτο ἐς τὸν θεόν — πίων δὲ ἀμυστί, Λός
 μοι, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, τὴν θυγατέρα σου Μαζαίαν γυ-
 ναῖκα ἔχειν πολὺ ἐπιτηδειότερῳ τούτων ὄντι ὅποσα γε
 ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τοῖς κτήμασι. τοῦ δὲ Λευκάνορος θαυ-
 μάσαντος — ἠπίστατο γὰρ πένητα τὸν Ἀρσακόμαν καὶ
 Σκυθῶν τῶν πολλῶν — καὶ ἐρομένου, Πόσα δὲ βοσκή-
 ματα ἢ πόσας ἀμάξας ἔχεις, ὦ Ἀρσακόμα; ταῦτα γὰρ
 ὑμεῖς πλουτεῖτε· Ἀλλ' οὐχ ἀμάξας, ἔφη, ἔχω οὐδὲ ἀγέ-
 λας, ἀλλ' εἰσὶ μοι δύο φίλοι καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ οἶοι οὐχ
 ἄλλῳ Σκυθῶν. τότε μὲν οὖν ἐγελάσθη ἐπὶ τοῖτοισι καὶ
 παρῳήθη καὶ μεθύειν ἔδοξεν. ἔωθεν δὲ προκριθεὶς τῶν
 ἄλλων Ἀδύρμαχος ἔμελλεν ἀπάξειν τὴν νύμφην ἐς τὴν

46 Μαιῶτιν παρὰ τοὺς Μάχλους. 46. ὁ δὲ Ἀρσακόμας
 ἐπανελθὼν οἴκαδε μὲνύει τοῖς φίλοις ὡς ἀτιμασθεῖν ἐπὶ
 τοῦ βασιλέως καὶ γελασθεῖν ἐν τῷ συμποσίῳ πένης εἶναι

Δόξας. Καίτοι, ἔφη, ἐγὼ διγησάμην αὐτῷ τὸν πλοῦτον, **ὅ**τεόςος ἐστὶ μοι, ὑμᾶς, ὧ **Λ**ογγάτα καὶ **Μ**ακέντα, καὶ τὴν **εὐ**νοίαν τὴν ὑμετέραν πολὺ ἀμείνω καὶ βεβαιότεραν τῆς **Β**οσπορανῶν δυνάμεως. ἀλλ' ἐμοῦ ταῦτα διεξιόντος ἡμᾶς **μ**ὲν ἐχλείαζε καὶ κατεφρόνει, Ἀδυσμάχῳ δὲ τῷ **Μ**άχλῳ παρέδωκεν ἀπάγειν τὴν νύμφην, ὅτι χουσαῖς τε φιάλας **ἔ**λεγτο ἔχειν δέκα καὶ ἀμάξας τετρακλίτους ὀγδοήκοντα καὶ πρόβατα καὶ βοῦς πολλούς. οὕτως ἄρα προετίμησεν ἀνδρῶν ἀγαθῶν βοσκήματα πολλὰ καὶ ἐκπώματα περι- **ἰ**ργα καὶ ἀμάξας βαρείας. Ἐγὼ δέ, ὧ φίλοι, δι' ἀμφο- **ῖ**τερα ἀνιώμαι, καὶ γὰρ ἐρῶ τῆς **Μ**αζαίας καὶ ἡ ὕβρις ἐν **ἰ**σοσούτοις ἀνθρώποις οὐ μετρίως μου καθίκετο, οἶμαι δὲ καὶ ὑμᾶς ἐπ' ἴσης ἠδικησθαι· τὸ γὰρ τρίτον μετὴν ἐκά- **σ**τω ὑμῶν τῆς ἀτιμίας, εἴ γε οὕτω βιοῦμεν ὡς ἀφ' οὗ **σ**υνεληλύθαμεν εἰς ἀνθρώπος ὄντες καὶ τὰ αὐτὰ ἀνιώμε- **ν**οι καὶ τὰ αὐτὰ χαίροντες. Οὐ μόνον, ἐπέειπεν ὁ **Λ**ογγά- **τ**ης, ἀλλ' ἕκαστος ἡμῶν ὅλος ὕβριςται, ὅποτε σὺ τοιαῦτα **ἔ**παθες. 47. Πῶς οὖν, ὁ **Μ**ακέντης ἔφη, χρησόμεθα τοῖς 47 **π**αροῦσι; **Δ**ιελώμεθα, ἔφη ὁ **Λ**ογγάτης, τὸ ἔργον· καὶ **ἔ**γὼ μὲν ὑπισχνούμαι Ἀρσακόμα τὴν κεφαλὴν κομῆειν **τ**οῦ **Λ**ευκάνορος, σὲ δὲ χρῆ τὴν νύμφην ἐπανάγειν αὐτῷ. **Ο**ὕτω γενέσθω, ἔφη. σὺ δέ, ὧ Ἀρσακόμα, ἐν τοσοῦτῳ — **εἰ**κός γὰρ καὶ στρατιᾶς καὶ πολέμου τὸ μετὰ τοῦτο **δ**εήσειεν ἡμᾶς — αὐτοῦ περιμένων συνάγειρε καὶ παρα- **σ**κευάζε ὄπλα καὶ ἵππους καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν ὡς πλεί- **σ**την. ῥᾶστα δ' ἂν πολλοὺς προσαγάγοις αὐτός τε ἀγα- **θ**ὸς ὢν καὶ ἡμῖν οὐκ ὀλίγων ὄντων οἰκειῶν, μάλιστα δὲ **εἰ** καθέξοιο ἐπὶ τῆς βύρσης τοῦ βοός. ἔδοξε ταῦτα, καὶ **ὁ** μὲν ἐχώρει ὡς εἶχεν εὐθὺς ἐπὶ τοῦ **Β**οσπόρου ὁ **Λ**ογγά- **τ**ης, ὁ **Μ**ακέντης δὲ ἐπὶ τοὺς **Μ**άχλους, ἱππότης ἐκάτερος, **ὁ** δὲ Ἀρσακόμας οἴκοι μένων τοῖς τε ἡλικιώταις διελέ- **γ**ετο καὶ ὤπλιζε δύναμιν παρὰ τῶν οἰκειῶν, τέλος δὲ καὶ **ἐ**πὶ τῆς βύρσης ἐκαθέζετο. 48. τὸ δὲ ἔθος ἡμῖν τὸ περὶ 48 **τ**ὴν βύρσαν οὕτως ἔχει· ἐπειδὴν ἀδικηθεῖς τις πρὸς ἐτέ- **ρ**ου ἀμύνασθαι βουλόμενος ἴδη καθ' ἑαυτὸν οὐκ ἀξιό- **μ**αχος ὢν, βοῦν ἱερεύσας τὰ μὲν κρέα κατακόψας ἤψη-

σεν, αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν κάθηται ἐκ
 αὐτῆς ἐς τοῦπίσω παραγωγὴν τῷ χειρὶ ὡσπερ οἱ ἐκ τῶν
 ἀγκῶνων δεδεμένοι. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡμῖν ἡ μεγίστη ἰσ-
 τηρία. παρακειμένων δὲ τῶν κρεῶν τοῖ βόδῃ προσώπῳ
 οἱ οἰκτεροὶ καὶ τῶν ἄλλων ὁ βουλόμενος μοῖραν ἑκάστῃ
 λαβὼν ἐπιβάς τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα ὑπισχίνεται κατὰ
 δύναμιν, ὁ μὲν πέντε ἰππέας παρέξειν ἄσιτους καὶ ἀμ-
 σθους, ὁ δὲ δέκα, ὁ δὲ πλείους, ὁ δὲ ὀπλίτας ἢ πεζοὺς
 ὀπόσους ἂν δύνηται, ὁ δὲ μόνον ἑαυτὸν ὁ πενέστατος.
 ἀθροίζεται οὖν ἐπὶ τῆς βύρσης πολὺ πλῆθος ἐνίοτε καὶ
 τὸ τοιοῦτο σύνταγμα βεβαιότατόν τε ἐστὶ συμμείνειν καὶ
 ἀπρόσμαχον τοῖς ἐχθροῖς ἄτε καὶ ἔνορκον ὄν· τὸ γὰρ ἐπι-
 βῆναι τῆς βύρσης ὄρκος ἐστίν. ὁ μὲν οὖν Ἀρσακόμας
 ἐν τοῦτοις ἦν. καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ ἰππεῖς μὲν ἑκατὶ
 τοῖς πεντακισχιλίους, ὀπλίται δὲ καὶ πεζοὶ συναμφοτέροι
 49 δισμύριοι. 49. ὁ δὲ Λογγάτης ἀγνοούμενος παρελθὼν ἐς
 τὸν Βόσπορον προσέρχεται τῷ βασιλεῖ διοικουμένῳ τι τῆς
 ἀρχῆς καὶ φησὶν ἡγεῖν μὲν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν,
 ἰδίᾳ δὲ αὐτῷ μεγάλα πράγματα κομίζων. τοῦ δὲ λέγειν
 κελύσαντος, Οἱ μὲν Σκύθαι, φησί, τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ
 τὰ καθ' ἡμέραν ἀξιοῖσι, μὴ ὑπερβαίνειν τοὺς νομῆας
 ὑμῶν ἐς τὸ πεδίον, ἀλλὰ μέχρι τοῦ τραχῶνος νέμειν· τοῖς
 δὲ ληστὰς οὓς αἰτιασθε ὡς κατατρέχοντας ὑμῶν τὴν γῶ-
 ραν, οὐ φασὶν ἀπὸ κοινῆς γνώμης ἐκπέμπεσθαι, ἀλλὰ
 ἰδίᾳ ἑαστον ἐπὶ τῷ κέρδει κλωπεύειν· εἰ δέ τις ἀλλοκοι-
 το, αὐτὸν σὲ κύριον εἶναι κολάζειν· ταῦτα μὲν ἐκείνοι
 50 ἐπεστάλακασιν. 50. ἐγὼ δὲ μηνύω σοι μεγάλην ἔφοδον
 ἔσομένην ἐφ' ὑμᾶς ὑπ' Ἀρσακόμα τοῦ Μαριάντα, ὃς
 ἐπρέσβευε πρόην παρὰ σὲ καὶ, οἶμαι, διότι αἰτήσας τὴν
 θυγατέρα οὐκ ἔτυχε παρὰ σοῦ, ἀγανακτεῖ καὶ ἐπὶ τῆς
 βύρσης ἐβδόμην ἤδη ἡμέραν κάθηται καὶ συνῆκται στρα-
 τὸς οὐκ ὀλίγος αὐτῷ. ἤκουσα, ἔφη ὁ Λευκάνωρ, καὶ αὐ-
 τὸς ἀθροίζεσθαι δύναμιν ἀπὸ βύρσης, ὅτι δὲ ἐφ' ἡμῶς
 συνίσταται καὶ ὅτι Ἀρσακόμας ἐστὶν ὁ ἐλαύνων, ἠγγύον.
 Ἄλλ' ἐπὶ σέ, ἔφη ὁ Λογγάτης, ἡ παρασκευὴ· ἔμοι δὲ
 ἐχθρὸς ὁ Ἀρσακόμας ἐστί, καὶ ἄχθεται διότι προτιμῶμαι

τοῦ ὑπὸ τῶν γεραιτέρων καὶ ἀμείνων τὰ πάντα δοκῶ
 ναι· εἰ δέ μοι ὑπόσχοιο τὴν ἑτέραν σου θυγατέρα Βαρ-
 τιν, οὐδὲ τὰ ἄλλα ἀναξίω ὑμῶν ὄντι, οὐκ ἔς μακρὰν
 εἴησω τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κομίζων. Ὑπιοχνοῦμαι, ἔφη
 βασιλεὺς, μάλα περιδεὴς γεόμενος· ἔγνω γὰρ τὴν αἰ-
 ν τῆς ὀργῆς τῆς Ἀρσακόμα τὴν ἐπὶ τῷ γάμῳ καὶ
 λως ὑπέπειθησεν αἰετοὺς Σκίθας. ὁ δὲ Λογχάτης, Ὅμο-
 ν, εἶπεν, ἢ μὴν φυλάξῃς τὰς συνθήκας, μηδὲ ἀπαρ-
 σεσθαι. τότε ἦδη τούτων γινομένων καὶ ἐπεὶ ἀνατεί-
 λει ἐς τὸν οὐρανὸν ἠθέλεν ὀμνῆσαι, Μὴ σὺ γε ἐνταῦθα,
 τε, μὴ καὶ τις ὑπιδῆται τῶν ὀρώντων ἐφ' ὅτι ὀρκω-
 τοῦμεν, ἀλλ' ἐς τὸ ἱερόν τοῦ Ἄρεος τουτὶ εἰσελθόν-
 τες, ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας ὀμνῶμεν, ἀκουσάτω δὲ
 θεοὶ· εἰ γὰρ τι τούτων πύθοιτο Ἀρσακόμας, δέδια μὴ
 οὐθίσηται με τοῦ πολέμου χεῖρα οὐ μικρὰν ἤδη περι-
 λημένος. Εἰσῴμεν, ἔφη ὁ βασιλεὺς, ὑμεῖς δὲ ἀπό-
 γτε ὅτι πορρωτάτω· μηδεὶς δὲ παρέστω ἐς τὸν νεῶν,
 τινα μὴ ἐγὼ καλέσω. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν εἰσῆλθον, οἱ δο-
 γόροι δὲ ἀπέστησαν, σπασάμενος τὸν ἀκινάκη ἐπι-
 ῶν τῇ ἑτέρα τὸ στόμα, ὡς μὴ βοήσειε, παλεῖ παρὰ τὸν
 στόν, εἶτα ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῇ χλαμίδι
 ὡν ἐξήει, μεταξὺ διαλεγόμενος δῆθεν αὐτῷ καὶ διὰ
 χέων ἤξειεν λέγων, ὡς δὴ ἐπὶ τι πεμφθεὶς ὑπ' ἐκείνου.
 ὁ οὕτως ἐπὶ τὸν τόπον ἀφικόμενος, ἔνθα καταδεδεμέ-
 νον καταλειποῖ τὸν ἵππον, ἀναβάς ἀφιππάσατο ἐς τὴν
 κτην. διωξίς δὲ οὐκ ἐγένετο αὐτοῦ, ἐπὶ πολὺ ἀγνοη-
 τικὸν τὸ γεγονός τῶν Βοσπορανῶν, καὶ ὅτε ἔγνωσαν,
 ἐφ' τῆς βασιλείας στασιαζόντων. 51. ταῦτα μὲν ὁ Λογ- 51
 χάτης ἐπραξε καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀπεπλήρωσε τῷ Ἀρσα-
 κόμα παραδοὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Λευκάνορος. ὁ Μαιέν-
 ρος δὲ καθ' ὁδὸν ἀκούσας τὰ ἐν Βοσπόρῳ γερόμενα ἦκεν
 τοὺς Μάχλυας καὶ πρῶτος ἀγγείλας αὐτοῖς τὸν φόνον
 τοῦ βασιλέως, Ἡ πόλις, ἔφη, ὦ Ἀδύρμαχε, σὲ γαμβρὸν
 καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν καλεῖ· ὥστε σὺ μὲν προελάσας
 παραλαμβάνε τὴν ἀρχὴν, τεταραγμένοις τοῖς πράγμασιν
 ἰφάνεις· ἢ κόρη δέ σοι κατόπιν ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἐπέ-

σθω· ἄρα γὰρ οὕτως προσάξει Βοσποραῶν τοῖς πολλοῖς ἰδόντας τὴν Λευκάνορος θυγατέρα. ἐγὼ δὲ Ἄλανος, τέ εἰμι καὶ τῇ παιδί ταύτῃ συγγενῆς μητρόθεν· πατρῴων γὰρ οὖσαν τὴν Μάστειραν ἠγάγετο ὁ Λευκάνορος καὶ νῦν σοι ἤκω παρὰ τῶν Μαστείρας ἀδελφῶν τῶν ἐν Ἀλανίᾳ παρακελευομένων ὅτι τάχιστα ἐλαίνοις ἐπιτὸν Βόσπορον καὶ μὴ περιδεῖν εἰς Εὐβλοτον περιελθούσαν τὴν ἀρχήν, ὅς ἀδελφὸς ὢν νόθος Λευκάνορος Σκίδαις μὲν αἰεὶ φίλος ἐστίν, Ἀλανοῖς δὲ ἀπέχθεται. ταῦτα δὲ ἔλεγεν ὁ Μακέντης ὁμόσκενος καὶ ὁμόγλωττος τοῖς Ἀλανοῖς ὢν· κοινὰ γὰρ ταῦτα Ἀλανοῖς καὶ Σκίδοις, πλὴν ὅτι οὐ πάντῃ κομῶσιν οἱ Ἀλανοὶ ὥσπερ οἱ Σκίδοι· ἀλλὰ ὁ Μακέντης καὶ τοῦτο εἴκαστο αὐτοῖς καὶ ἀποκείκει τῆς κόμης ὅπόσον εἰκὸς ἦν ἕλαττον κομᾶν τὸν Ἄλανον τοῦ Σκίδου· ὥστε ἐπιστεύετο διὰ ταῦτα Μαστείρος 52 καὶ Μαζαίας συγγενῆς εἶναι. 52. Καὶ νῦν, ἔφη, ὦ Ἀδύρμαχε, ἐλαίνοις ἔτοιμος ἄμα σοι ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἢ ἐθέλης, μένειν τε, εἰ δέοι, καὶ τὴν παιδα ἄγειν. Τοῦτο, ἔφη, καὶ μᾶλλον, ὁ Ἀδύρμαχος, ἐθέλησάμην ἂν, ἀφ' αἵματος ὄντα σε Μαζαίαν ἄγειν. ἦν μὲν γὰρ ἄμα ἡμῖν ἦς ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵππῃ ἐνὶ πλείους ἂν γενοίμεθα· εἰ δέ μοι τὴν γυναῖκα ἄγοις, ἀντὶ πολλῶν ἂν γένοιο. ταῦτα ἐγένετο· καὶ ὁ μὲν ἀπὴλανε παραδοὺς τῷ Μακέντι ἄγειν τὴν Μαζαίαν παρθένον ἔτι οὖσαν. ὁ δὲ ἡμέρας μὲν ἐπὶ τῆς ἀμάξης ἦγεν αὐτήν, ἐπεὶ δὲ νύξ κατέλαβεν, ἀναθέμενος ἐπὶ τὸν ἵππον — ἐτεθεραπεύκει δὲ ἕνα σφίσις ἄλλον ἵππεά ἐπεσθαι — ἀναπηθήσας καὶ αὐτὸς οὐκέτι παρὰ τὴν Μαιῶτιν ἤλανε, ἀλλ' ἀποτραπόμενος ἐς τὴν μεσόγειαν ἐν δεξιᾷ λαβὼν τὰ Μιτραίων ὄρη, διαναπαύων μεταξὺ τὴν παιδα, τριταῖος ἐτέλεσεν ἐκ Μαχλίων ἐς Σκίδας. καὶ ὁ μὲν ἵππος αὐτῷ, ἐπειδὴ ἐπαύσατο τοῦ 53 δρόμου, μικρὸν ἐπιστὰς ἀποθνήσκει. 53. ὁ δὲ Μακέντης ἐγχειρίσας τὴν Μαζαίαν τῷ Ἀρσακόμα, Λέδεξο, εἶπε, καὶ παρ' ἐμοῦ τὴν ὑπόσχεσιν· τοῦ δὲ πρὸς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ θεάματος καταπλαγέντος καὶ χάριν ὁμολογοῦντος, Παῦε ἔφη ὁ Μακέντης, ἄλλον με ποιῶν σεαυτοῦ· τὸ γὰρ

Ψοῖμοι ὁμολογεῖν ἐφ' οἷς ἔπραξα τοῖτοις τοιόνδε ἔστιν
 ἔπερ ἂν εἴ ἢ ἀριστερά μου χάριν εἶδειη τῇ δεξιᾷ, διότι
 ταθείσάν ποτε αὐτὴν ἐθεράπευσε καὶ φιλοφρόνως ἐπε-
 λήθη καμνούσης. γελοῖα τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἂν ποιοῖμεν,
 πάλαι ἀναμιχθέντες καὶ ὡς οἶόν τε ἦν εἰς ἓνα συνελ-
 ντες ἔτι μέγα νομίζοιμεν εἶναι, εἰ τὸ μέρος ἡμῶν ἔπραξέ
 χρηστὸν ὑπὲρ ὅλου τοῦ σώματος· ὑπὲρ ἑαυτοῦ γὰρ
 γατε μέρος ὃν τοῦ ὅλου εὐπάσχοντος. οὕτως μὲν ὁ
 κέντης ἔφη τῷ Ἀρσακόμα χάριν ὁμολογήσαντι. 54. ὁ 54
 Ἀδύρμαχος ὡς ἤκουσε τὴν ἐπιβουλήν, ἐς μὲν τὸν
 σπορον οὐκέτι ἦλθεν — ἤδη γὰρ Εὐβίωτος ἤρχεν ἐπι-
 θεῖς ἐκ Σαυροματῶν, παρ' οἷς διέτριβεν — ἐς δὲ τὴν
 τοῦ ἐπανελθῶν καὶ στρατιὰν πολλὴν συναγαγὼν διὰ
 ὄρεινῃς εἰσέβαλεν ἐς τὴν Σκυθίαν· καὶ ὁ Εὐβίωτος
 μετὰ πολὺ καὶ οὗτος εἰσέπεσεν ἄγων πανδημῆι μὲν
 ἑσ' Ἑλλήνας, Ἀλανοὺς δὲ καὶ Σαυρομάτας ἐπικλήτους
 τέρους δισημυρίους· ἀναμιζαντες δὲ τὰ στρατεύματα
 Εὐβίωτος καὶ ὁ Ἀδύρμαχος, ἑννέα μυριάδες ἅπαντες
 νοντο καὶ τούτων τὸ τρίτον ἵπποτοξόται. ἡμεῖς δὲ —
 γὰρ αὐτὸς μετέσχον τῆς ἐξόδου αὐτοῖς ἐπιδοὺς ἐν τῇ
 σῆ τότε ἱππέας αὐτοτελεῖς ἑκατόν — οὐ πολλῶ ἔλατ-
 τῶν τρισμυρίων σὺν τοῖς ἱππεῦσιν ἀθροισθέντες
 μένομεν τὴν ἔφοδον· ἐστρατήγει δὲ ὁ Ἀρσακόμας. καὶ
 μετὰ προσιόντας εἶδομεν αὐτούς, ἀντεπήγομεν προεπα-
 ντες τὸ ἱππικόν. γενομένης δὲ ἐπὶ πολὺ μάχης καρτε-
 ρενομένου ἤδη τὰ ἡμέτερα καὶ παρερρήγγυτο ἡ φά-
 ρα, καὶ τέλος ἐς δύο διεκόπη τὸ Σκυθικὸν ἅπαν, καὶ
 μὲν ὑπέφευγεν οὐ πάνυ σαφῶς ἠττημένον, ἀλλ' ἀνα-
 ρησις ἐδόκει ἢ φυγή· οὐδὲ γὰρ οἱ Ἀλανοὶ ἐτόλμων
 πολὺ διώκειν· τὸ δὲ ἡμισυ, ὅπερ καὶ ἔλαττον, περι-
 ντες οἱ Ἀλανοὶ καὶ Μάχλυνες ἔκοπτον πανταχόθεν
 θόνως ἀφιέντες τῶν οἰστών καὶ ἀκοντίων, ὥστε πάνυ
 νοντο ἡμῶν οἱ περιεσχημένοι, καὶ ἤδη προέτετο οἱ
 ἱλοὶ τὰ ὄπλα. 55. ἐν τούτοις δὲ καὶ ὁ Λογχάτης καὶ 55
 Μακέντης ἔτυχον ὄντες καὶ ἐτέτρωοντο ἤδη προκινδυ-
 νοντες, ὁ μὲν πυρακτωθεὶς τὸν μηρὸν ὁ Λογχάτης, ὁ

Μακέντης δὲ πελέκει ἐς τὴν κεφαλὴν καὶ κοπιῶν ὄμιον ὅπερ αἰσθόμενος ὁ Ἀρσακόμας, ἐν ἡμῖν τολοῖς ὢν, δεινὸν ἠγησάμενος, εἰ ἄπεισι καταλιπὼν φίλους, προσβαλὼν τοὺς μύωπας τῷ ἵππῳ ἔκρηξαν δια τῶν πολεμίων κοπίδα διηρημένος, ὡς Μάχλυσ μηδὲ ὑποστῆναι τὸ ρόθιον τοῦ θυμοῦ διαιρεθέντες ἔδωκαν αὐτῷ διεξελθεῖν. ὁ δὲ ἀναστὰς τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας παρεῖρησεν ἐπὶ τὸν Ἀδύρμαχον καὶ κατάξας τῇ κοπίδι τὸν αὐχένα μέχρι τῆς ζώνης διέτεμε. πεσόντος δὲ διελύθη τὸ Μαχλυϊκὸν ἅπαν καὶ τὸ Ἀλανικὸν πολὺ καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τούτοις ὥστε ἐκραινῆ ὑπαρχῆς ἡμεῖς καὶ ἐπεξήλθομεν ἂν ἐπὶ πολὺ καὶ εἰ μὴ νῦν τὸ ἔργον ἀφείλετο. ἐς δὲ τὴν ἐπιούσῃ παρὰ τῶν πολεμίων ἤκοντες ἐδέοντο φιλλίαν πρὸ Βοσπορανοῦ μὲν ὑποτελέσειν διπλάσιον τὸν δασυσχοῦμενοι, Μάχλυσ δὲ ὁμήρους δώσειν ἐφ' ἑαυτῶν. Ἀλανοὶ δὲ ἀντὶ τῆς ἐφόδου ἐκείνης Σινδιαν χερῶσασθαι ὑπέστησαν ἐκ πολλοῦ διεστιώτας. τοῖς ἐπείσθημεν, δόξαν πολὺ πρότερον Ἀρσακόματι Λογγάτῃ καὶ ἐγένετο εἰρήνη ἐκείνων πρὸς ἕκαστα.

Τοιαῦτα, ὦ Μνήσιππε, τολμῶσι ποιεῖν Σκυθῶν φίλων.

56 ΜΝΗΣ. Πάνυ τραγικά, ὦ Τόξαρι, καὶ ὅμοια· καὶ ἴλεως μὲν ὁ Ἀκινάκης καὶ ὁ Ἄνεμος ὤμοσας· εἰ γοῦν τις ἀπιστοίη αὐτοῖς, οὐ πάνυ εἶναι δόξειεν ἂν.

ΤΟΞ. Ἄλλ' ὄρα, ὦ γενναῖε, μὴ φθόνος ἀπιστία ἢ πλὴν οὐκ ἐμὲ ἀποτρέψεις ἀπιστιῶν τοιαῦτα εἰπεῖν ἃ οἶδα ὑπὸ Σκυθῶν γεγόμενα.

ΜΝΗΣ. Μὴ μακρὰ μόνον, ὦ ἄριστε, μὴ ἀρέτοις χρώμενος τοῖς λόγοις· ὡς νῦν γε ἄνω τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μαχλυανὴν διαθέων καὶ Βόσπορον ἀπιῶν, εἰτ' ἐπανιὼν πάνυ μου κατεσιωπῆ.

ΤΟΞ. Πειστέον καὶ ταῦτά σοι νομοθετοῦντι καὶ διὰ
 φραγέων λεκτέον, μὴ καὶ κάμῃς ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπερι-
 ροσιῶν. 57. μᾶλλον δ' ἄκουσον, ἔμοι αὐτῷ οἶα φίλος, 57
 Σισίνης τοῦνομα, ὑπερέτησεν· ὅτε γὰρ Ἀθήναζε ἀπήειν
 οἴκοθεν ἐπιθυμία παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς, κατέπλευσα
 εἰς Ἀμαστριν τὴν Ποντικὴν· ἐν προσβολῇ δέ ἐστι τοῖς
 ἀπὸ Σκεθίας πλέουσιν οὐ πολὺ τῆς Καράμβεως ἀπέ-
 χουσα ἡ πόλις· εἶπετο δὲ ὁ Σισίνης ἐταῖρος ἐκ παιδός
 ὢν. ἡμεῖς μὲν οὖν καταγωγὴν τινα ἐπὶ τῷ λιμένι σκε-
 ψάμενοι κακ τοῦ πλοίου εἰς αὐτὴν μετασκευασάμενοι
 ἔγγορῶμεν, οὐδὲν πονηρὸν ὑφορώμενοι· ἐν τοσοῦτῳ
 δὲ κλωπές τινες ἀνασπάσαντες τὸ κλειστρὸν ἐκφέρουσι
 ἅπαντα, ὡς μὴδὲ τὰ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαρκέοντα
 καταλιπεῖν. ἐπανελθόντες οὖν οἴκαδε καὶ τὸ γεγονὸς μα-
 θόντες δικάζεσθαι μὲν τοῖς γείτοσι πολλοῖς οὖσιν ἢ τῷ
 ξένῳ οὐκ ἔδοκίμαζομεν, δεδιότες μὴ συκοφάνται δόξω-
 μεν τοῖς πολλοῖς λέγοντες, ὡς ὑφείλετο ἡμῶν τις δαρει-
 κοῖς τετρακοσίους καὶ ἐσθῆτα πολλὴν καὶ δάπιδας τινὰς
 καὶ τὰ ἄλλα ὅποσα εἶχομεν. 58. ἐσκοπούμεθα δὲ περὶ τῶν 58
 παρόντων ὅ τι πράξομεν, ἄποροι παντάπασιν ἐν τῇ ἄλ-
 λοδοτικῇ γενόμενοι· κάμοι μὲν ἔδοκει ὡς εἶχον αὐτοῦ πα-
 ραβύσαντα εἰς τὴν πλευρὰν τὸν ἀκινάκην ἀπελθεῖν τοῦ
 βίου πρὶν ἀγεννές τι ὑποστήναι λιμῶ ἢ δίψει πεισθέντα,
 ὃ δὲ Σισίνης παρεμυθεῖτο καὶ ἰκέτευε μὴδὲν τοιοῦτον
 ποιεῖν· αὐτὸς γὰρ ἐπινοήσειν ὅθεν ἔξομεν ἱκανῶς τὰς
 τροφάς, καὶ τότε μὲν ξύλα παρεκόμισεν ἐκ τοῦ λιμένος
 καὶ ἤκεν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ μισθοῦ ἐπισιτισάμενος. ἔωθεν δὲ
 περιμῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν εἶδε πομπὴν τινα, ὡς ἔφη, γεν-
 ναίων καὶ καλῶν νεανίσκων· μονομαχεῖν δὲ οὔτοι ἐπὶ
 μισθῷ ἀνδρολογηθέντες εἰς τρίτην ἡμέραν διαγωνιεῖσθαι
 ἔμελλον. καὶ δὴ τὸ πᾶν ὡς εἶχεν ἄμφ' αὐτοὺς πυθόμε-
 νος, ἐλθὼν ὡς ἐμέ, Μηκέτι, ὦ Τόξαρι, ἔφη, πένητα σεαυ-
 τὸν λέγε, εἰς γὰρ τρίτην ἡμέραν πλοῦσιόν σε ἀποφανῶ.
 59. ταῦτα εἶπε, καὶ πονήρως τὸ μεταξὺ ἀποζήσαντες, ἐν- 59
 στάσης ἤδη τῆς θέας ἐθεώμεθα καὶ αὐτοί· παραλαβὼν
 γὰρ με ὡς ἐπὶ τεργῶν τι καὶ παράδοξον θέαμα τῶν Ἑλ-

εἶπεν, ὅστις ἀν ἐθέλῃ τούτῳ μονομαχεῖσαι, ἢ
μέσον δραχμᾶς ληψόμενον μυρίας μισθὸν τῆς
ταῦθα ἐξανίσταται ὁ Σισίννης καὶ καταπηδήσ
μαχεῖσθαι καὶ τὰ ὄπλα ἦται, καὶ τὸν μισθὸν
μυρίας ἐμοὶ φέρων ἐνεχείρισε, καὶ Εἰ μὲν κρα
Τόξαρι, εἶπεν, ἅμα ἀπιμεν ἔχοντες τὰ ἀρκού
πέσω, θάψας με ὑποχώρει ὀπίσω ἐς Σκύθας. ἔ
60 τούτοις ἐκώκνον. 60. ὁ δὲ λαβὼν τὰ ὄπλα τ
περιεδήσατο, τὸ κράνος δὲ οὐκ ἐπέθηκεν, ἀλλ'
τῆς κεφαλῆς καταστὰς ἐμάχετο· καὶ τὸ μὲν προ
σκειται αὐτὸς καμπύλῳ τῷ ξίφει ὑποτμηθεὶς
ὥστε αἷμα ἔρρει πολὺ· ἐγὼ δὲ προετθνήκε
δέει· θρασύτερον δὲ ἐπιφερόμενον τηρήσας τ
λον παῖει ἐς τὸ στέρον καὶ διήλασεν, ὥστε ο
πτώκει πρὸ τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ· ὁ δὲ κάμων
ἀπὸ τοῦ τραύματος ἐπεκάθειζε τῷ νεκρῷ, καὶ
ἀφῆκεν αὐτὸν ἢ ψυχῇ· ἀλλ' ἐγὼ προσδραμῶ
καὶ παρεμυθησάμην. ἐπεὶ δὲ ἀφείτο ἤδη νεκ
μενος αὐτὸν ἐκόμισα ἐς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπὶ
πευθεὶς ἐπέζησε μὲν καὶ ἔστι μέχρι νῦν ἐν Σ
μας τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, χλωλὸς δὲ ἔστιν ὅμο
τραύματος. τοῦτο, ὦ Μνήσιππε, οὐκ ἐν Μά

κατὰ τὴν ὁδὸν ἐπὶ λησιῶν ἐπιπεσόντων σφίσι· διαμα-
 χόμενος γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἐλαύνεται ἐς τὸν μηρόν, ὥστε
 οὐδ' ἐστάναι ἐδύνατο ὑπὸ τῆς ὀδύνης. νύκτωρ δὲ καθευ-
 δόντων — ἔτιχον δὲ ἐν ὑπερώφῃ τινὶ οἰκοῦντες — πυρ-
 καὶὰ μεγάλη ἐξανίσταται καὶ πάντα περιεκλείετο καὶ
 περιείχεν ἢ φλόξ ἀπανταχόθεν τὴν οἰκίαν· ἐνταῦθα δὲ
 ἐνεγρόμενος ὁ Ἀβαίχας καταλιπὼν τὰ παῖδια κλυθμυ-
 ριζόμενα καὶ τὴν γυναῖκα ἐκχεμαμένην ἀποσεισάμενος
 καὶ οἴζειν αὐτὴν παρακελευσάμενος, ἀράμενος τὸν ἐταί-
 ρον κατήλθε καὶ ἔφθη διεκπαίσας καθ' ὃ μηδέπω τελέως
 ἀπεκείκαστο ὑπὸ τοῦ πυρός· ἡ γυνὴ δὲ φέρουσα τὸ βρέ-
 φος εἶπετο ἀκολουθεῖν κελεύσασα καὶ τὴν κόρην, ἡ δὲ
 ἠμίφλεκτος ἀφείσα τὸ παιδίον ἐκ τῆς ἀγκάλης μόλις διε-
 πύδησε τὴν φλόγα καὶ ἡ παῖς σὺν αὐτῇ, παρὰ μικρὸν
 ἐλθοῦσα κάκεινῃ ἀποθανεῖν. καὶ ἐπειδὴ ὠνείδισέ τις τὸν
 Ἀβαίχαν ὕστερον, διότι προδοὺς τὰ τέκνα καὶ τὴν γυ-
 ναῖκα ὃ δὲ τὸν Γυνδάνην ἐξεκόμισεν, Ἀλλὰ παῖδας μὲν, ἔφη,
 καὶ αὐθις ποιήσασθαι μοι ῥάδιον καὶ ἄδηλον εἰ ἀγαθοὶ
 ἔσονται οὗτοι, φίλον δὲ οὐκ ἂν εὐροίμι ἄλλον ἐν πολλῇ
 χρόνῳ τοιοῦτον οἷος Γυνδάνης ἐστὶ πειρᾶν μοι πολλὴν
 τῆς εὐνοίας παρεσχημένος.

62. Εἴρηκα, ὦ Μνήσιππε, ἀπὸ πολλῶν πέντε τού- 62
 τοις προχειρισάμενος. ἤδη δὲ καιρὸς ἂν εἴη κεκρίσθαι,
 ὅποτερον ἡμῶν ἢ τὴν γλώττιαν ἢ τὴν δεξιὰν ἀποτεμη-
 σθαι δεῖοι. τίς οὖν ὁ δικάσιων ἐστίν;

ΜΝΗΣ. Οὐδὲ εἰς· οὐ γὰρ ἐκαθίσασμέν τινα δικα-
 στήν τοῦ λόγου. ἀλλ' οἴσθα ὃ δράσομεν; ἐπειδὴ νῦν
 ἄσκοπα τετοξεύκαμεν, αὐθις ἐλόμενοι διαιτητὴν ἄλλους
 ἐπ' ἐκείνῳ εἴπωμεν φίλους, εἶτα ὅς ἂν ἤττιων γένηται,
 ἀποτεμηθήσεται τότε ἢ ἐγὼ τὴν γλώττιαν ἢ σὺ τὴν δεξιάν.
 ἢ τοῦτο μὲν ἄγροικον, ἐπεὶ δὲ καὶ σὺ φίλιαν ἐπαινεῖν
 ἰδοξας, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἡγοῦμαι ἀνθρώποις εἶναι τού-
 του κτήμα ἄμεινον ἢ κάλλιον, τί οὐκὶ καὶ ἡμεῖς συνθέ-
 μενοι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φίλοι τε αὐτόθεν εἶναι καὶ εἰσαεῖ
 ἴσοιθαι ἀγαπῶμεν ἀμφῶ νικήσαντες, τὰ μέγιστα ἄθλα
 προσλαβόντες, ἀντὶ μιᾶς γλώττης καὶ μιᾶς δεξιᾶς δύο

ἐκάτερος ἐπικτησάμενοι καὶ προσέτι γε καὶ ὄφθαλμοὺς τέτταρας καὶ πόδας τέτταρας καὶ ὅλως διπλᾶ πάντα· οὐτόν τι γὰρ ἔστι συνελθόντες δύο ἢ τρεῖς φίλοι, οὗτον τὸν Γηρῶνην οἱ γραφεῖς ἐνδείκνυνται, ἀνθρωπίνου χεῖρα καὶ τρικέφαλον· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τρεῖς ἐκείνοι ἅμα πράττοντες πάντα, ὡσπερ ἔστι δίκαιον φίλοι ὄντας.

63. ΤΟΞ. Εὖ λέγεις· καὶ οὕτω ποιῶμεν.

ΜΝΗΣ. Ἀλλὰ μήτε αἵματος, ὦ Τόξαρι, μήτε νάκου δεώμεθα τὴν φιλίαν ἡμῖν βεβαιώσοιτος· ἡ δὲ λόγος ὁ παρῶν καὶ τὸ τῶν ὁμοίων ὀρέγεσθαι πολὺν πόνον τετρατῆς κύλικος ἐκείνης ἣν πίνετε, ἐπεὶ τὰ γε τοιαῦτα οὐκ ἀνάγκης, ἀλλὰ γνώμης δεῖσθαι μοι δοκεῖ.

ΤΟΞ. Ἐπαινῶ ταῦτα, καὶ ἤδη ὤμεν φίλοι καὶ ἐμοὶ μὲν σὺ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐγὼ δὲ σοὶ ἐκ τῆς ἐξ τὴν Σκυθίαν ἀφίκοιο.

ΜΝΗΣ. Καὶ μὴν εὖ ἴσθι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι καὶ πορρωτέρω ἔλθειν, εἰ μέλλω τοιοῦτοις φίλοις ἐντεύξεσθαι· οἶός σι, ὦ Τόξαρι, διεφάνης ἡμῖν ἀπὸ τῶν λόγων.

ΖΕΥΣ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΣ.

1. 1. ΚΥΝΙΣΚΟΣ. Ἐγὼ δέ, ὦ Ζεῦ, τὰ μὲν τὰ μὲν οὐκ ἐνοχλήσω σε πλοῦτον ἢ χρυσίον ἢ βασιλείαν· ἀπερ' εὐκταϊότατα τοῖς πολλοῖς, σοὶ δ' οὐ πάντως παρασχεῖν· ὄρω γοῦν σε τὰ πολλὰ παρακούοντα μένων αὐτῶν. Ἐν δὲ, καὶ τοῦτο ὄψαστον, ἐβουλόμην σοῦ μοι γενέσθαι.

ΖΕΥΣ. Τί τοῦτό ἐστιν, ὦ Κυνίσκε; οὐ γὰρ σε οὐδὲν μετρίων, ὡς φῆς, δεόμενος.

ΚΥΝ. Ἀπόκριναί μοι πρὸς τινα οὐ χαλεπήνῃς τῆσιν.

ΖΕΥΣ. Μικρά γε ὡς ἀληθῶς ἡ εὐχή καὶ πρὸς ὅσους ἔρωτα ὁπόσα ἂν ἐθέλης.

ΚΥΝ. Ἴδοὺ ταῦτα, ὦ Ζεῦ· ἀέγγως γὰρ δῆλον ὅτι οὐ τὰ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου ποιήματα· εἰπέ οὖν μοι, ἀληθῆ ἔστι τὰ περὶ τῆς Εἵμαρμένης καὶ τῶν Μοιρῶν ἔκαινοι ἐρραψυδῆκασιν, ἄφικτα εἶναι ὅποσα ἂν αὐταὶ τετήσῃσι γεινομένῳ ἐκάστῳ.

ΖΕΥΣ. Καὶ πάντῃ ἀληθῆ ταῦτα· οὐδὲν γὰρ ἔστιν ὃ μὴ αἱ Μοῖραι διατάττουσιν, ἀλλὰ πάντα ὅποσα γίνε-
ται, ὑπὸ τῷ τοῦτων ἀτράκτῳ στρεφόμενα εὐθὺς ἐξ ἀρ-
τῆς ἕκαστον ἐπικεκλωσμένην ἔχει τὴν ἀπόβασιν, καὶ οὐ
ἔμεις ἄλλως γενέσθαι.

2. ΚΥΝ. Οἴκοῦν ὁπόταν ὁ αὐτὸς Ὀμηρος ἐν ἑτέρῳ 2
ἔρει τῆς ποιήσεως λέγῃ,

μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄιδος εἰσαφίκηαι,
καὶ τὰ τοιαῦτα, ληρεῖν δηλαδὴ φήσομεν τότε αὐτόν;

ΖΕΥΣ. Καὶ μάλα· οὐδὲν γὰρ οὕτω γένοιτ' ἂν ἔξω
ἢ νόμου τῶν Μοιρῶν, οὐδὲν ὑπὲρ τὸ λίνον. οἱ ποιη-
ταὶ δὲ ὅποσα μὲν ἂν ἐκ τῶν Μουσῶν κατεχόμενοι ἔδω-
κον, ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν· ὁπόταν δὲ ἀφῶσιν αὐτοὺς αἱ
καὶ κατ' αὐτοὺς ποιῶσι, τότε δὴ καὶ σφάλλονται
καὶ ὑπεναντία τοῖς πρότερον διεξίασιν· καὶ ξυγγνώμη, εἰ
ἄθραυποι ὄντες ἀγνοοῦσι τὰ ληθῆς ἀπελθόντος ἐκείνου,
καὶ τῆς παρῶν ἐρραψύδει δι' αὐτῶν.

ΚΥΝ. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω φήσομεν. ἔτι δὲ κάκεινό
μι ἀπόκριται· οὐ τρεῖς αἱ Μοῖραι εἰσι, Κλωθὴ καὶ Λά-
σις καὶ Ἄτροπος;

ΖΕΥΣ. Πάνν μὲν οὖν.

3. ΚΥΝ. Ἡ Εἵμαρμένη τοίνυν καὶ ἡ Τύχη — πολυ- 3
θύλητοι γὰρ πάντῃ καὶ αὐταὶ — τίνες πότ' εἰσὶ καὶ τί
ἴστανται αὐτῶν ἑκατέρω; πότερον τὰ ἴσα ταῖς Μοῖραις ἢ
καὶ ὑπὲρ ἐκείνας; ἀκούω γοῦν ἀπάντων λεγόντων, μη-
ν εἶναι Τύχης καὶ Εἵμαρμένης δυνατώτερον.

ΖΕΥΣ. Οὐ θέμις ἅπαντά σε εἰδέναι, ὦ Κυνίσχε.
τοσ δ' οὖν ἕνεκα ἠρώτησάς ποτε τὸ περὶ τῶν Μοιρῶν;

4. ΚΥΝ. Ἦν πρότερόν μοι, ὦ Ζεῦ, κάκεινο εἶπης, 4
καὶ ἐμῶν αὐταὶ ἄρχουσι καὶ ἀνάγκη ὑμῖν ἠρτήσθαι
τὸ τοῦ λίνου αὐτῶν.

ΖΕΥΣ. Ἀνάγκη, ὦ Κυνίσκε. τί δ' οὖν ἐμειδίσεις;

ΚΥΝ. Ἀνεμνήσθην ἐκείνων τῶν Ὀμήρου ἐπῶν, ἃ πεποιήσαι, ταῦτα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Θεῶν δημιουργεῖν, ὁπότε ἠπειλείς αὐτοῖς ὡς ἀπὸ σειρᾶς τινος χρυσεῖς ἀναγενησόμενος τὰ πάντα· ἔφησθα γὰρ αὐτὸς μὲν τὴν σειρὰν καθῆσειν ἐξ οὐρανοῦ, τοὺς Θεοὺς δὲ ἅπαντας, εἰ βούλοιντο, ἐκκρεμαμένους κατασπᾶν βιάζεσθαι, οὐ μὴ κατασπάσειν γε, σὲ δέ, ὁπότεν ἐθελήσης, ῥαδίως ἅπαντας αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαι αὐτῇ τε θαλάσῃ.

τότε μὲν οὖν θανμάσιος ἐδόκεις μοι τὴν βίαν καὶ ὑπέφρατον μεταξὺ ἀκούων τῶν ἐπῶν· νῦν δὲ αὐτὸν σε ἦδη ὄρω μετὰ τῆς σειρᾶς καὶ τῶν ἀπειλῶν ἀπὸ λεπτοῦ νήματος, ὡς φῆς, κρεμάμενον. δοκεῖ γοῦν μοι δικαιοτέρον ἢ ἢ Κλωθῶ μεγαλαυχήσασθαι, ὡς καὶ αὐτὸν σὲ ἀνάσπασιν αἰωροῦσα ἐκ τοῦ ἀτράκτου καθάπερ οἱ ἄλιεῖς ἐκ τοῦ κολάμον τὰ ἰχθυΐδια.

5 **ΖΕΥΣ.** Οὐκ οἶδ' ὅ τι σοι ταυτὶ βούλεται τὰ ἐρωτήματα.

ΚΥΝ. Ἐκεῖνο, ὦ Ζεῦ· καὶ πρὸς τῶν Μοιρῶν καὶ τῆς Εἰμαρμένης μὴ τραχέως μηδὲ πρὸς ὀργὴν ἀκούσης μου τάληθῆ μετὰ παρηρησίας λέγοντος. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει ταῦτα καὶ πάντων αἱ Μοῖραι κρατοῦσι καὶ οὐδὲν ἂν ἐπ' οὐδενὸς ἀλλαγίῃ τῶν ἅπαξ δοξάντων αὐταῖς, τίνος ἕνεκα ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι θύομεν καὶ ἑκατόμβας προσάγομεν εὐχόμενοι γενέσθαι ἡμῖν παρ' ὑμῶν τὰγαθὰ; οὐχ ὄρω γὰρ ὅ τι ἂν ἀπολαύσαιμεν τῆς ἐπιμελείας ταύτης, εἰ μήτε τῶν φαύλων ἀποτροπὰς εὑρέσθαι δυνατὸν ἡμῖν ἐκ τῶν εὐχῶν μήτε ἀγαθοῦ τινος Θεοσδότου ἐπιτεχεῖν.

6 **ΖΕΥΣ.** Οἶδα ὅθεν σοι τὰ κομψὰ ταῦτα ἐρωτήματα ἔστι, παρὰ τῶν καταράτων σοφιστῶν, οἳ μηδὲ προνοεῖν ἡμᾶς τῶν ἀνθρώπων φασίν· ἐκεῖνοι γοῦν τὰ τοιαῦτα ἐρωτῶσιν ὑπ' ἀσεβείας, ἀποτρέποντες καὶ τοὺς ἄλλους θύειν καὶ εὐχεσθαι ὡς εἰκαῖον ὄν· ἡμᾶς γὰρ οὐτ' ἐπιμελεῖσθαι τῶν πραττομένων παρ' ὑμῖν οὐθ' ὅλως τι δυνασθαι πρὸς τὰ ἐν τῇ γῇ πράγματα. πλὴν οὐ χαιρήσοσι γε τὰ τοιαῦτα διεξιόντες.

ΚΥΝ. Οὐ μὰ τὸν τῆς Κλωθοῦς ἄτρακτον, ὦ Ζεῦ, ἵπ' ἐκείνων ἀναπεισθεὶς ταῦτά σε ἠρώτησα, ὃ δὲ οὐκ αὐτὸς οὐκ οἶδ' ὅπως ἡμῖν προῖων ἐς τοῦτο ἀπέβη, ἀπὸς εἶναι τὰς θυσίας. αὐθις δ', εἰ δοκεῖ, διὰ βραχέων ἐρήσομαι σε, σὺ δὲ μὴ ὀκνήσῃς ἀποκρίνασθαι, καὶ ὡς ἀσφαλέστερον ἀποκριεῖ.

ΖΕΥΣ. Ἐρώτα, εἴ σοι σχολὴ τὰ τοιαῦτα ληρεῖν.

7. ΚΥΝ. Πάντα φῆς ἐκ τῶν Μοιρῶν γίγνεσθαι;

ΖΕΥΣ. Φημί γάρ.

ΚΥΝ. Ὑμῖν δὲ δυνατὸν ἀλλάττειν ταῦτα καὶ ἀνακλώθειν;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν ἐπαγάγω καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, ἢ δῆλον, κἂν μὴ εἶπω αὐτό;

ΖΕΥΣ. Δῆλον μὲν. οἱ δέ γε θύοντες οὐ τῆς χρείας ἕτεκα θύουσιν, ἀντίδοσιν τινα ποιούμενοι καὶ ὥσπερ ἀνοούμενοι τάγαθὰ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ τιμώντες ἄλλως τὸ βέλτιον.

ΚΥΝ. Ἰκανὸν τοῦτο, εἰ καὶ σὺ φῆς ἐπὶ μηδενὶ χρησίμῳ γίγνεσθαι τὰς θυσίας, χρηστότητι δέ τιμι τῶν ἀνθρώπων τιμώντων τὸ βέλτιον. καίτοι εἴ τις τῶν σοφιστῶν ἐκείνων παρῆν, ἤρειτ' ἂν σε καθ' ὃ τι βελτίους φῆς τοὺς θεοὺς, καὶ ταῦτα ὁμοδούλους τῶν ἀνθρώπων ὄντας καὶ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς δεσποίναις ταῖς Μοίραις ταττομένους. οὐ γὰρ ἀποχρήσει αὐτοῖς τὸ ἀθάνατος εἶναι, ὡς δὲ αὐτὸ ἀμείνους δοκεῖν· ἐπεὶ τοῦτό γε μακροῦ χειρόν ἐστιν, εἴγε τοὺς μὲν κἂν ὁ θάνατος εἰς ἐλευθερίαν ἀφελοίτο, ὑμῖν δὲ εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει τὸ πρᾶγμα καὶ αἰδῖος ἢ δουλεία γίγνεται ὑπὸ μακροῦ τῷ λίνῳ στρεφομένη.

8. ΖΕΥΣ. Ἄλλ', ὦ Κυνίσκε, τὸ αἰδῖον τοῦτο καὶ ἄπειρον εὐδαιμον ἡμῖν ἐστι καὶ ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς ἡμεῖς βιοῦμεν.

ΚΥΝ. Οὐχ ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ διώριστα καὶ παρ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα καὶ πολλὴ ταραχὴ ἔνεστι· σὺ μὲν γὰρ εὐδαίμων, βασιλεὺς γὰρ καὶ δύνασαι ἀνασπᾶν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν ὥσπερ ἰμονιὰν καθεῖς· ὁ Ἥφαι-

στος δὲ χυλός ἔστι βάναισός τις καὶ περὶ τὴν τέχνην ὁ Προμηθεὺς δὲ καὶ ἀνεσκολοπίσθη ποτέ. τὸν γὰρ πότερα σοὶ τί ἂν λέγοιμι πεδῆτην ἔτι ἐν τῷ Ταρτάρῳ ὅτι καὶ ἔραϊ δὲ ἡμᾶς φασὶ καὶ τιτρώσκεισθαι καὶ δουλείῃ ἐπίσσει κατὰ τοῖς ἀνθρώποις, ὡς περ ἁμέλει καὶ τὸν οὐρανὸν ἀδελφῶν κατὰ τῆ Ἄσραμέδοντι καὶ κατὰ τῆ Ἀθήνην τὴν Ἀπόλλωνα. ταῦτα δὲ μοι οὐ πάνυ εἰδαίμονα δοκεῖ, ἀλλ' ἰσάσσειν ἡμῶν οἱ μὲν τινες εὐτυχεῖς τε καὶ εὐμοῖροι εἶναι. οἱ δ' ἔμπαλιν· ἐγὼ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ ληστεύεσθε ὡς περ ἡμεῖς καὶ περισιλᾶσθε ἐπὶ τῶν ἱεροσύλων καὶ ἐκ κλεισίων πεπέστατοι ἐν ἀκαρεῖ γίνεσθε· πολλοὶ δὲ καὶ καταχρονεύθετε ἤδη χρυσοὶ ἢ ἀργυροὶ ὄντες, οἷς τοῦτο εἰμαρῶν δαλαδῆ.

9 9. ΖΕΥΣ. Ὅρθῳ; ταῦτα ἤδη ἔβριστικά, ὦ Κυνία, φῆς· καὶ σοὶ ποτε μεταμελήσει αὐτεῖν.

ΚΥΝ. Φεῖδον, ὦ Ζεῦ, τῶν ἀπειλῶν εἰδὼς οὐδὲν με πεισόμενον ὅ τι μὴ καὶ τῆ Μοῖρα πρὸ σοῦ ἔδοξεν· ἐπεὶ οὐδὲ αὐτοῖς ἐκείνους ὁρῶ τοὺς ἱεροσύλους κολάζομένους ἀπαντας, ἀλλ' οἳ γε κλειστοὶ διαφεύγουσιν ἡμᾶς· οὐ γὰρ εἰμαρτο, οἶμαι, ἀλῶναι αὐτοῖς.

ΖΕΥΣ. Οὐκ ἔλεγον, ὡς ἄρ' ἐκείνων τις εἶ τῶν ἀνατρούτων τὴν πρόνοιαν τῷ λόγῳ;

ΚΥΝ. Πάνυ, ὦ Ζεῦ, δέδιας αὐτούς, οὐκ οἶδα ὅτι ἔνεκα πάντα γούν ὅποσα ἂν εἶπω, οἷε ἐκείνων παύειν δαίματα εἶναι. 10. ἐγὼ δὲ — κατὰ τίνας γὰρ ἂν ἄλλου τάληθές ἢ κατὰ σοῦ μάθοιμι; — ἡδέως δ' ἂν καὶ τοῦτο ἐροίμην σε, τίς ἢ Πρόνοια ὑμῖν αὕτη ἐστί, Μοῖρά τις ἢ καὶ ὑπὲρ ταύτην Θεὸς ὡς περ ἄρχουσα καὶ αὐτῶν ἐκείνων;

ΖΕΥΣ. Ἦδη σοὶ καὶ πρότερον ἔφην οὐ Θεμιτὸν εἶναι πάντα σε εἰδέναι. σὺ δὲ ἐν τι ἐν ἀρχῇ ἐρωτήσεις φήσας οὐ παύη τοσαῦτα πρὸς με λεπτολογούμενος· καὶ ὁρῶ ὅτι σοὶ τὸ κεφάλαιόν ἐστι τοῦ λόγου, ἐπιδειξαι οὐδενὸς ἡμᾶς προνοούντας τῶν ἀνθρώπων.

ΚΥΝ. Οὐκ ἐμὸν τοῦτο, ἀλλὰ σὺ μικρὸν ἔμπροσθεν ἔφησθα τὰς Μοῖρας εἶναι τὰς ἅπαντα ἐπιτελούσας, ἐκτὸς

ἢ μεταμέλει σοι ἐκείνων καὶ μετατίθεσθε αὐθις τὰ μένα καὶ ἀμφισβητεῖτε τῆς προνοίας παρωσάμενοι Εἰμαρμένην.

11. ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἡ Μοῖρα δι' ἡμῶν ἕκαστα 11 εἰεῖ.

ΚΥΝ. Μανθάνω· ὑπηρέται καὶ διάκονοί τινες τῶν ὦν εἶναι φρατε. πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐκείναι ἂν εἶεν ρονοῦσαι, ὑμεῖς δὲ ὥσπερ σκεύη τινὰ καὶ ἐργαλεῖά αὐτῶν.

ΖΕΥΣ. Πῶς λέγεις;

ΚΥΝ. Ὅσπερ, οἶμαι, καὶ τὸ σκέπαρνον τῷ τέκτονι ὁ τρύπανον συνεργεῖ μὲν τι πρὸς τὴν τέχνην, οὐδεὶς εἶποι ὡς ταῦτα ὁ τεχνίτης ἐστίν, οὐδ' ἡ ναὺς ἔργον κτεπάρνον ἢ τοῦ τρυπάνου, ἀλλὰ τοῦ ναυπηγοῦ· ἔργον τοίνυν ἢ μὲν ναυπηγομένη ἕκαστα ἢ Εἰμαρ- ἐστίν, ὑμεῖς δὲ τρύπανα ἄρα καὶ σκέπαρνά ἐστε τῶν ὦν· καί, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι δέον τῇ Εἰμαρμένη καὶ παρ' ἐκείνης αἰτεῖν τὰγαθά, οἱ δ' ἐφ' ὑμᾶς προσόδοις καὶ θυσίαις γεραίροντες· οἱ δ' οὐδὲ τὴν μὲνην τιμῶντες ἂν ἐς δέον αὐτὸ ἔπραττον· οὐ γάρ δυνατὸν εἶναι οὐδὲ αὐταῖς ἔτι ταῖς Μοίραις ἀλλά- αὶ μετατρέψαι τι τῶν ἐξ ἀρχῆς δοξάντων περὶ ἐκά- ἢ γοῦν Ἄτροπος οὐκ ἀνάσχοιτ' ἄν, εἴ τις ἐς τὸ ἰον στρέψειε τὸν ἄτρακτον ἀναλύων τῆς Κλωθοῦς γον.

2. ΖΕΥΣ. Σὺ δ' ἤδη, ὦ Κυνίσκε, οὐδὲ τὰς Μοί- 12

μιᾶσθαι πρὸς τῶν ἀνθρώπων ἀξιοῖς; ἀλλ' ἔοικας τα συγχεῖν προαιρεῖσθαι. ἡμεῖς δὲ εἰ καὶ μηδενὸς ἔνεκα, τοῦ γε μαντεύεσθαι καὶ προμηνῦειν ἕκαστα πρὸ τῆς Μοίρας κεκυρωμένων δικαίως τιμώμεθ' ἄν.

ΚΥΝ. Τὸ μὲν ὅλον, ἄχρηστον, ὦ Ζεῦ, προειδέναι ἄλλοτα οἷς γε τὸ φυλάξασθαι αὐτὰ πάντως ἀδύνα- ἐκτός εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὡς ὁ προμαθὼν ὅτι ὑπ' ἑσὶ σιδηρᾶς τεθνήσκειται, δύναται ἂν ἐκφυγεῖν τὸν θά- καθεῖρξας ἑαυτὸν· ἀλλ' ἀδύνατον· ἐξάγει γὰρ αὐ- Μοῖρα κνηγετήσοντα καὶ παραδώσει τῇ αἰχμῇ·

καὶ ὁ Ἄδραστος ἐπὶ τὸν σὺν ἀφείς τὴν λόγγην ταύτην
μὲν ἁμαρτήσεται, φρονεύσει δὲ τὸν τοῦ Κροίσου παῖδα,
ὡς ἂν ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς τῶν Μοιρῶν φερομένου τοῦ
13 ἀκοντίου ἐπὶ τὸν νεανίσκον. 13. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Δαίου
καὶ γελοῖον, τὸ

μὴ σπείρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία·

εἰ γὰρ τεκνώσεις (φησὶ) παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς.
περιττὴ γὰρ, οἴμαι, ἡ παραίνεσις πρὸς τὰ πάντως οὐτως
γενησόμενα. τοιγάρτοι μετὰ τὸν χρησμὸν καὶ ἔσπειρε καὶ
ὁ φύς ἀπέκτεινεν αὐτὸν, ὥστε οὐχ ὄρω ἄνθ' ὅτου ἀπαι-
14 τεῖτε τὸν μισθὸν ἐπὶ τῇ μαντικῇ. 14. ἐὼ γὰρ λέγειν, ὡς
λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα τοῖς πολλοῖς χρᾶν εἰώθεται,
οὐδὲ πᾶν ἀποσαφηνῶντες, εἰ ὁ τὸν Ἄλυν διαβάς τὴν αὐτοῦ
ἀρχὴν καταλύσει ἢ τὴν τοῦ Κύρου· ἄμφω γὰρ δύναται
ὁ χρησμὸς.

ZEYΣ. Ἦν τις, ὦ Κυνίσκε, τῷ Ἀπόλλωνι ὁρηγῆς
αἰτία κατὰ τοῦ Κροίσου, διότι ἐπειράτο ἐκεῖνος αὐτὸν
ἄρνεια κρέα καὶ χελώνην ἐς τὸ αὐτὸ ἔψων.

KYN. Ἐχρῆν μὲν μηδὲ ὀργίξασθαι θεὸν ὄντα· πλὴν
ἀλλὰ καὶ τὸ ἔξαπατηθῆναι τῷ Ἀυδῶ ὑπὸ τοῦ χρησμῶ
ἐπέπρωτο, οἴμαι, καὶ ἄλλως τὸ μὴ σαφῶς ἀκοῦσαι τὰ μέ-
λλοντα ἢ Εἰμαρμένη ἐπέκλωσεν. ὥστε καὶ ἡ μαντικὴ ὑμῶν
ἐκείνης ἔργον ἐστίν.

15 15. ZEYΣ. Ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀπολείπεις, ἀλλὰ μόνον
την θεοὶ ἔσμεν οὔτε πρόνοιάν τινα ἐσπερόμενοι ἐς τὰ
πράγματα οὔτε τῶν θύσιων ἄξιοι καθάπερ τρύπανα ὡς
ἀληθῶς ἢ σκέπαρνα; καὶ μοι δοκεῖς εἰκότως μου κατα-
φρονεῖν, ὅτι κεραυνόν, ὡς ὄρας, διηγκυλημένος ἀνίχο-
μαί σε τοσαῦτα καθ' ἡμῶν διεξιόντα.

KYN. Βάλλε, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι καὶ κεραυνῶ πληγῆται
εἴμαρται, καὶ σὲ οὐδὲν αἰτιάσομαι τῆς πληγῆς, ἀλλὰ τὴν
Κλωθῶ τὴν διὰ σοῦ τιτρώσκουσαν· οὐδὲ γὰρ τὸν κερα-
νὸν αὐτὸν φαίην ἂν γενέσθαι μοι αἴτιον τοῦ τραύματος.
πλὴν ἐκεῖνό γε ὑμᾶς ἐρήσομαι καὶ σὲ καὶ τὴν Εἰμαρμένην·
σὺ δέ μοι καὶ ὑπὲρ ἐκείνης ἀπόκριται· ἀνέμνησας γὰρ
16 με ἀπειλήσας. 16. τί δήποτε τοὺς ἱεροσόλους καὶ ληστὰς

ἄφροντες καὶ τοσοῦτους ὑβριστὰς καὶ βίαιους καὶ ἐπιόρ-
 κους ὄρν' τινὰ πολλάκις κεραυνοῦτε ἢ λίθον ἢ νεὼς
 ἰστίον οὐδὲν ἀδικούσης, ἐνίστε δὲ χρηστόν τινὰ καὶ ὄσιον
 ὀδοιπόρον; τί σιωπᾶς, ὦ Ζεῦ; ἢ οὐδὲ τοῦτο θέμις με
 κλιδέει;

ΖΕΥΣ. Οὐ γάρ, ὦ Κυνίσκε, σὺ δὲ πολυπράγμων
 τις εἶ [καὶ οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἤκεις μοι συμπεφορηκώς.]

KTN. Οὐκοῦν μηδὲ ἐκείνο ὑμᾶς ἔρωμαι, σέ τε καὶ
 τὴν Πρόνοιαν καὶ τὴν Εἴμαρμένην, τί δηποτε Φωκίων μὲν
 ὁ χρηστός ἐν τοσαύτῃ πενίᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων
 ἀπέθανε καὶ Ἀριστείδης πρὸ αὐτοῦ, Καλλίας δὲ καὶ Ἀλ-
 κивиάρχης, ἀκόλαστα μερικάια, ὑπερεπλούτου καὶ Μει-
 δίας ὁ ὑβριστής καὶ Χάροψ ὁ Αἰγινήτης, κίναϊδος ἀνθρω-
 πος, τὴν μητέρα λιμῶ ἀπεκτονώς, καὶ πάλιν Σωκράτης
 μὲν παρεδόθη τοῖς ἑνδεκα, Μέλητος δὲ οὐ παρεδόθη, καὶ
 Σαρδανάπαλλος μὲν ἐβασίλευε Θῆλος ὢν, Περσῶν δὲ
 τοσοῦτοι καλοὶ κάγαθοὶ ἄνδρες ἀνεσκολοπιζοντο πρὸς
 αὐτοῦ, διότι μὴ ἤρεσκοντο τοῖς γιγνομένοις (;†), 17. ἵνα 17
 μὴ τὰ νῦν λέγω καθ' ἕκαστον ἐπεξιῶν, τοὺς μὲν πονηροὺς
 εὐδαιμονοῦντας καὶ τοὺς πλεονέκτας, ἀγομένους δὲ καὶ
 φερομένους τοὺς χρηστοὺς ἐν πενίᾳ καὶ νόσοις καὶ μυρίοις
 κακοῖς πιεζομένους.

ΖΕΥΣ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ Κυνίσκε, ἡλικίας μετὰ τὸν
 βίον οἱ πονηροὶ τὰς κολάσεις ὑπομένουσιν, ἢ ἐν ὄσῃ οἱ
 χρηστοὶ εὐδαιμονία διατρέβουσιν;

KYN. Αἶδην μοι λέγεις καὶ Τιτυοὺς καὶ Ταντάλους.
 ἐγὼ δέ, εἰ μὲν τι καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, εἶσομαι τὸ σαφὲς
 ἐπειδὴν ἀποθάνω· τὸ δὲ νῦν ἔχον ἐβουλόμην τὸν ὀπο-
 σονοῦν χρόνον τοῦτον εὐδαιμόνως διαβιοῦς ὑπὸ ἐκκαί-
 δεκα γυπιῶν κείρεσθαι τὸ ἥπαρ ἀποθανῶν, ἀλλὰ μὴ ἐν-
 ταῦθα διψήσας ὡσπερ ὁ Τάνταλος ἐν μακάρων νήσοις
 πίνειν μετὰ τῶν ἡρώων ἐν τῷ Ἥλυσίῳ λειμῶνι κατα-
 κείμενος.

640 18. ZEYZ. Τί φής; ἀπιστεῖς εἶναι τινὰς κολάσεις 18
 καὶ τιμὰς καὶ δικαστήριον, ἐνθα δὴ ἐξετάζεται ὁ ἐκά-
 στου βίος;

KYN. Ἀκούω τινὰ Μίνωα Κρήτα δικάζειν κάτω τοιαῦτα· καὶ μοι ἀποκρίναί τι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου· σὸς υἱὸς εἶναι λέγεται.

ZEYΣ. Τί δ' αὐτὸν ἐρωτᾷς, ὦ Κυνίσκε;

KYN. Τίνας κολάζει μάλιστα;

ZEYΣ. Τοὺς πονηροὺς δηλαδὴ, οἷον ἀνδρῶνα καὶ ἱεροσύλους.

KYN. Τίνας δὲ παρὰ τοὺς ἥρωας ἀποπέμπει;

ZEYΣ. Τοὺς ἀγαθούς τε καὶ ὀσίους καὶ κατ' τὴν βεβιωκότας.

KYN. Τίνος ἕνεκα, ὦ Ζεῦ;

ZEYΣ. Διότι οἱ μὲν τιμῆς, οἱ δὲ κολάσεως ἄξιον.

KYN. Εἰ δὲ τις ἀκούσιός τι δεινὸν ἐργάσασθαι λάξεσθαι καὶ τοῦτον δικαιοῖ;

ZEYΣ. Οὐδαμῶς.

KYN. Οὐδ' ἄρα εἴ τις ἄκων τι ἀγαθὸν ἔδωκε οὐδὲ τοῦτον τιμᾶν ἀξιώσειεν ἄν;

ZEYΣ. Οὐ γὰρ οὖν.

KYN. Οὐδένα τοίνυν, ὦ Ζεῦ, οὔτε τιμᾶν οὔτε λάζειν αὐτῷ προσήκει.

ZEYΣ. Πῶς οὐδένα;

KYN. Ὅτι οὐδὲν ἐκόντες οἱ ἄνθρωποι ποιεῖν ἀλλὰ τινὶ ἀνάγκῃ ἀνύκτιω κεκελευσμένοι, εἴ γε ἐκείνῃ ἐστὶ τὰ ἔμπροσθεν ὁμολογημένα, ὡς ἡ Μοῖρα τῶν αἰτίῃ· καὶ ἦν φρονεῦν τις, ἐκείνη ἐστὶν ἡ φρονεῖν καὶ ἦν ἱεροσυλῆ, προστεταγμένον αὐτῷ δοῦν. ὥστε τὰ δίκαια ὁ Μίνως δικάζειν μέλλοι, τὴν Εἰμαρμένην τοῦ Σισύφου κολάσεται καὶ τὴν Μοῖραν ἀντὶ τοῦ τάλου. τί γὰρ ἐκείνοι ἠδίκησαν πεισθέντες τοῖς ἐπιμασίαι;

19 **ZEYΣ.** Οὐκέτ' οὐδ' ἀποκρίνεσθαι σοὶ τοιαῦτα ἐρωτῶντι. Θρασὺς γὰρ εἶ καὶ σοφιστής. καὶ ἄπειμι ἤδη καταλιπών.

KYN. Ἐδεόμην μὲν ἔτι καὶ τοῦτο ἐρέσθαι σε, αἱ Μοῖραι διατρίβουσιν ἢ πῶς ἐφικνοῦνται τῇ ἐπιμασίαι τῶν τοσοῦτων ἐς τὸ λεπτότατον, καὶ ταῦτα τρεῖς οὐ

ἐπίπονον γάρ τινα καὶ οὐκ εὐμοιρόν μοι δοκοῦσι βιοῦν
 τὸν βίον τοσαῦτα ἔχουσαι πράγματα καί, ὡς ἔοικεν, οὐ
 πάν οὐδὲ αὐταὶ ὑπὸ χρηστῇ Εἵμαρμένῃ ἐγεννήθησαν.
 ἐγὼ γοῦν, εἴ μοι αἴρεσις δοθῆι, οὐκ ἂν ἀλλαξαίμην
 πρὸς αὐτὰς τὸν ἕμαντοῦ βίον, ἀλλ' ἑλοίμην ἂν ἔτι πε-
 τεσιπτερος διαβιῶναι ἢ περ καθῆσθαι κλώθων ἄτρακτον
 τοσούτων πραγμάτων μεστόν, ἐπιτηρῶν ἕκαστα. εἰ δὲ μὴ
 ἔξωδὸν σοὶ ἀποκρίνασθαι πρὸς αὐτά, ὦ Ζεῦ, καὶ τούτοις
 ἀγαπήσομεν οἷς ἀπεκρίνω· ἵκανά γάρ ἐμφανίσαι τὸν περὶ
 τῆς Εἵμαρμένης καὶ Προνοίας λόγον· τὰ λοιπὰ δὲ ἴσως
 οὐχ εἵμαρτο ἀκοῦσαί μοι.

ΖΕΥΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΣ.

1. ΕΡΜΗΣ. ὦ Ζεῦ, τί σύννοος καταμόνας σαντιῶ λαλεῖς, 1
 ὠχρός περιπατῶν, φιλοσόφου τὸ χρωμ' ἔχων;
 ἔμοι προσανάθου, λαβέ με σύμβουλον πόνων,
 μὴ καταφρονήσης οἰκέτου φλυαρίας.

ΑΘΗΝΗ. Ναὶ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτε κρειόντων,
 γοννοῦμαι σε θεὰ γλανκῶπις, τριτογένεια,
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἦδη,
 τίς μῆτις δάκνει σε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ τί βαρὺ στενάχεις ὠχρός τέ σου εἶλε παρειάς;

ΖΕΥΣ. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος,
 οὐδὲ πάθος οὐδὲ ξυμφορὰ τραγωδική,
 ἧς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἢ θεῶν φύσις.

ΑΘΗΝ. Ἄπολλον, οἷσις φροίμοις ἄρχει λόγον;

ΖΕΥΣ. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα,
 σύ τ', ὦ Προμηθεῦ, οἶά μ' εἶργασαι κακά.

ΑΘΗΝ. Τί δ' ἐστί; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἔρεις.

ΖΕΥΣ. ὦ μεγαλοσμαράγου στεροπᾶς ῥοῖζημα, τί (μοι)
 ἑέξεις;

ΗΡΑ. Κοίμισον ὄργάν, εἰ μὴ κωμψδεῖν, ὦ Ζεῦ, δυ-

νάμεθα μηδὲ ῥαψοδεῖν ὡσπερ οὔτοι μηδὲ τὸν Εἰρηαιὸν
 2 ὅλον καταπεπόκαμεν, ὥστε σοι ὑποτραγοδεῖν. 2. ἀγνοῖς
 ἡμᾶς νομίζεις τὴν αἰτίαν τῆς λύπης ἣτις ἐστὶ σοι;

ZEYΣ. Οὐκ οἶσθ', ἐπεὶ τοι κἂν ἐκώκυες μέγα.

HPA. Οἶδα τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὧν πάσχεις ὅτι ἱερ-
 τικόν ἐστιν· οὐ μὴν κωκύω γε ὑπὸ ἔθους ἢ δὴ πόλλας
 ὑβρισθεῖσα ὑπὸ σοῦ τὰ τοιαῦτα. εἰκὸς γοῦν ἦτοι Δαναο-
 τινὰ ἢ Σεμέλην ἢ Εὐρώπην αὐθις εὐρόντα σε ἀνιάσθαι
 ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, εἶτα βουλευέσθαι ταῦρον ἢ σάπρον ἢ
 χρυσὸν γενόμενον ἑυῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐς τὸν κί-
 πον τῆς ἀγαπωμένης· τὰ σημεῖα γὰρ ταῦτα, οἱ σιτισμοὶ
 καὶ τὰ δάκρυα καὶ τὸ ὠχρὸν εἶναι, οὐκ ἄλλου τοῦ ἢ ἐρώ-
 τός ἐστιν.

ZEYΣ. ὦ μακαρία, ἣτις ἐν ἔρωτι καὶ ταῖς τοιαύταις
 παιδιαῖς οἶει τὰ πράγματα ἡμῖν εἶναι.

HPA. Ἄλλὰ τί ἄλλο, εἰ μὴ τοῦτο, ὄντις σε Δία ὄπτα;

3 3. ZEYΣ. Ἐν ἐσχάτοις, ὦ Ἥρα, τὰ θεῶν πράγματα,
 καὶ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, ἐπὶ ξυροῦ ἐστηκεν, εἴτε χρι-
 τιμαῖσθαι ἡμᾶς ἔτι καὶ τὰ γέρα ἔχειν τὰν τῆ γῆ εἴτε καὶ
 ἡμελησθαι παντάπασι καὶ τὸ μηδὲν εἶναι δοκεῖν.

HPA. Μῶν γίγαντάς τινας αὐθις ἡ γῆ ἔφρυσεν, ἢ οἱ
 Τιτᾶνες τὰ δεσμὰ διαρρήξαντες καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπι-
 κρατίσαντες αὐθις ἡμῖν ἐναντία αἵρονται τὰ ὄπλα;

ZEYΣ. Θάρσει, τὰ νέρθεν ἀσφαλῶς ἔχει θεοῖς.

HPA. Τί οὖν ἄλλο δεινὸν ἂν γένοιτο; οὐχ ὄρω γάρ,
 ὅτε μὴ τὰ τοιαῦτα παραλυπεῖ, ἐφ' ὅτῳ Πῶλος ἢ Ἀριστό-
 δημοσ ἀντὶ Διὸς ἡμῖν ἀναπέφηνας.

4 4. ZEYΣ. Τιμοκλῆς, ὦ Ἥρα, ὁ Στιῶκός καὶ Δᾶμις
 ὁ Ἐπικούρειος χθές, οὐκ οἶδ' ὅθεν σφίσις ἀρξαμένον
 τοῦ λόγου, προνοίας πέρι διελεγέσθην παρόντων μάλα
 συγχῶν καὶ δοκίμων ἀνθρώπων, ὅπερ μάλιστα ἠγίασέ
 με· καὶ ὁ μὲν Δᾶμις οὐτ' εἶναι θεοὺς ὅλως ἔφρασκεν ὅτι
 τὰ γινόμενα ἐπισκοπεῖν ἢ διατάττειν, ὁ Τιμοκλῆς δὲ ὁ
 βέλτιστος ἐπειρᾶτο συναγωνίζεσθαι ἡμῖν· εἶτα ὄχλου πολ-
 λοῦ ἐπιρροέντος οὐδὲν πέρας ἐγένετο τῆς ξυνουσίας· δι-
 λύθησαν γὰρ εἰσαῦθις ἐπισκέψεσθαι τὰ λοιπὰ συνθύμι-

καὶ νῦν μετέωροι πάντες εἰσὶ πρὸς ἀκρόασιν, ὅπό-
 ος κρατήσῃ καὶ ἀληθέστερα δόξει λέγειν. ὁρᾶτε [τὸν
 θυμὸν], ὡς ἐν στενῷ παντάπασιν τὰ ἡμέτερα, ἐν ἐνὶ
 θεῷ κινδυνευόμενα, καὶ θυοῖν θάτερον ἢ παρεῶσθαι
 ἀγὰρ ὀνόματα εἶναι μόνον δόξαντας ἢ τιμᾶσθαι ὡς πρὸ
 θεῶ. ἦν ὁ Τιμοκλῆς ὑπέροσχη λέγων.

5. ΗΡΑ. Δεινὰ ταῦτα ὡς ἀληθῶς, καὶ οὐ μάτην, ὦ θεῶ,
 ἐπιτραγώδεις αὐτοῖς.

ΖΕΥΣ. Σὺ δ' ὧν Δανάης τινὸς ἢ Ἀντιόπης εἶναι
 οὐ λόγον ἐν τραγῳδίᾳ τοσαύτῃ. τί δ' οὖν, ὦ Ἑρμῆ καὶ
 Ἄθηνᾶ, πράττομεν ἄν; ξυνευρίσκετε γὰρ καὶ
 οἱ τὸ μέρος.

ΕΡΜ. Ἐγὼ μὲν ἐπὶ τὸ κοινόν φημι δεῖν τὴν σκέψιν
 κενεργεῖν ἐκκλησίαν συναγαγόντα.

ΗΡΑ. Κάμοι ταῦτα ξυνδοκεῖ ἄπερ καὶ τοῦτω.

ΑΘΗΝ. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν τάναντία δοκεῖ, ὦ πάτερ, μὴ
 παρατίθειν τὸν οὐρανὸν μηδὲ δηλὸν εἶναι θορυβούμε-
 ον τῷ πράγματι, πράττειν δὲ ἴδια ταῦτα, ἐξ ὧν κρατή-
 ει μὲν ὁ Τιμοκλῆς λέγων, ὁ Δᾶμις δὲ καταγελασθεῖς
 κείσιν ἐκ τῆς συνουσίας.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὔτε ἀγνοηθήσεται ταῦτα, ὦ Ζεῦ, ἐν
 ἀνερωῷ γενομένης τῆς ἔριδος τοῖς φιλοσόφοις, καὶ σὺ
 ἄξις τυραννικὸς εἶναι μὴ κοινούμενος περὶ τῶν οὕτω
 ἐγάλων καὶ κοινῶν ἅπασιν.

6. ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν ἤδη κήρυττε καὶ παρέστωσαν ὅ-
 κλησται· ὁρθῶς γὰρ λέγεις.

ΕΡΜ. Ἴδου δὴ εἰς ἐκκλησίαν ξυνέλθετε οἱ θεοί· μὴ
 ἔλλετε, ξυνέλθετε πάντες, ἦκετε, περὶ μεγάλων ἐκκλη-
 σάσομεν.

ΖΕΥΣ. Οὕτω ψιλὰ, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἀπλοῖκὰ καὶ περὶ
 κήρυττες, καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ξυγκαλῶν;

ΕΡΜ. Ἀλλὰ πῶς γὰρ, ὦ Ζεῦ, ἀξιοῖς;

ΖΕΥΣ. Ὅπως ἀξιῶ; ἀποσεμνῦναι φημι δεῖν τὸ κή-
 ρημα μέτροις τισὶ καὶ μεγαλοφωνίᾳ ποιητικῇ, ὡς μᾶλ-
 λον συνέλθοιεν.

ΕΡΜ. Ναί. ἀλλ' ἐποποιῶν, ὦ Ζεῦ, [καὶ ῥαψωδῶν]

τὰ τοιαῦτα, ἐγὼ δὲ ἤμιστα ποιητικὸς εἰμι· ὥστε διαφθερῶ
τὸ κήρυγμα ἢ ὑπέμετρα ἢ ἐνδεᾶ ξυνείρων, καὶ γίγνεται
ἔσται παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῇ ἀμουσίᾳ τῶν ἐπῶν· ὅρῳ γὰρ
καὶ τὸν Ἀπόλλωνα γελώμενον ἐπ' ἐνίοις τῶν χρησµῶν, καί
τοι ἐπικρυπτούσης τὰ πολλὰ τῆς μαντικῆς, ὡς μὴ πάν
σχολῆν ἄγειν τοὺς ἀκούοντας ἐξετάζειν τὰ μέτρα.

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν, ὦ Ἑρμῆ, τῶν Ὀμήρου ἐπῶν ἰσο
ταμίγνυε τὰ πολλὰ τῷ κηρύγματι, ὡς ἐκεῖνος ἡμᾶς ἔπι
κάλει· μεμνήσθαι δέ σε εἰκός.

ΕΡΜ. Οὐδὲ πᾶν μὲν οὕτω σαφῶς καὶ προχείρως
πειράσομαι δὲ ὅμως.

Μῆτε τις οὖν Θήλεια θεὸς . . . μῆτε τις ὄρησιν,
μηδ' αὐτῶν ποταμῶν μενέτω νόσφ' Ὀκεανοῖο
μηδέ τε νυμφάων, ἀλλ' ἐς Διὸς ἔλθετε πάντες
εἰς ἀγορῆν, ὅσοι τε κλυτὰς δαίνυσθ' ἐκατόμβας,
ὅσοι τ' αὖ μέσατοι ἢ ὕστατοι ἢ μάλα πάγχυ
νώνυμοι βωμοῖσι παρ' ἀνίσσοισι κάθησθε.

7 **ΖΕΥΣ.** Εὐ γε, ὦ Ἑρμῆ, ἄριστα κεκήρυκται ὅ
καὶ ξυνθέουσι γὰρ ἤδη· ὥστε παραλαβάνων κάθησε
τοὺς κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον, ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἢ
ἐν προεδρίᾳ μὲν τοὺς χρυσοῦς, εἶτα ἐπὶ τούτοις τοὺς ὀ
χυροῦς, εἶτα ἐξῆς ὀπόσοι ἐλεφάντινοι, εἶτα τοὺς χαλκῶν
ἢ λιθίνους, καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις οἱ Φειδίου ἢ Ἀλκα
μωνος ἢ Μύρωνος ἢ Εὐφράνορος ἢ τῶν ὁμοίων τεχνι
προτετιμησθῶν, οἱ συρφετώδεις δὲ οὗτοι καὶ ἄτεχ
πόρρω που ξυνωσθέντες σιωπῇ ἀναπληροῦντων μὲ
τὴν ἐκκλησίαν.

ΕΡΜ. Ἔσται ταῦτα καὶ καθεδοῦνται ὡς προσί
ἀλλ' ἐκεῖνο οὐ χεῖρον εἶδέναι, ἢν τις αὐτῶν χρυσοῦς
ἢ καὶ πολυτάλαντος τὴν ὀλκήν, οὐκ ἀκριβῆς δὲ τὴν
γασίαν, ἀλλὰ κομιδῇ ἰδιωτικὸς καὶ ἀσύμμετρος, πρὸ
χαλκῶν τῶν Μύρωνος καὶ Πολυκλείτου καὶ τῶν Φει
και Ἀλκαμένους τῶν λιθίνων καθεδεῖται ἢ προτιμη
τὴν τέχνην;

ΖΕΥΣ. Ἐχρῆν μὲν οὕτως, ἀλλ' ὁ χρυσὸς ὅμως π
τιμητέος.

ΕΡΜ. Μανθάνω ὅτι πλουτίνδην κελεύεις, ἀλλὰ μὴ
 ἀριστίνδην καθίζεις καὶ ἀπὸ τιμημάτων. ἤκει' οὖν ἐς
 τὴν προεδρίαν ἡμεῖς οἱ χρυσοὶ. 8. εἰκόσιν, ὦ Ζεῦ, οἱ 8
 βαρβαρικοὶ προεδρεύσειν μόνοι· ὡς τοὺς γε Ἕλληνας
 ὁρᾷς ὁποῖοί εἰσι, χαρίεντες μὲν καὶ εὐπρόσωποι καὶ κατὰ
 τέχνην ἐσχηματισμένοι, λίθινοι δὲ ἢ χαλκοὶ ὁμοίως ἀπαν-
 τες ἢ οἱ γε πολυτελέστατοι αὐτῶν ἐλεφάντινοι ὀλίγον
 ὄσον τοῦ χρυσοῦ ἀποστίλβοντες, ὡς ἐπικεχρῶσθαι καὶ
 ἐπιτηγᾶσθαι μόνον, τὰ δὲ ἔνδον ὑπόξυλοι καὶ οὔτοι,
 μιν ἄγέλας ὄλας ἐμπολιτενομένας σκέποντες· ἢ Βενδῖς
 δὲ αὐτῇ καὶ ὁ Ἄνουβις ἐκείνοσιν καὶ παρ' αὐτὸν ὁ Ἄττις
 καὶ ὁ Μίθρης καὶ ὁ Μῆν ὀλόχρυσοι καὶ βαρεῖς καὶ πολυ-
 τέμῃτοι ὡς ἀληθῶς.

9. ΠΟΣ. Καὶ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, δίκαιον, τὸν κυνο- 9
 πρόσωπον τοῦτον προκαθίζεις ἐμοῦ τὸν Αἰγύπτιον καὶ
 ταῦτα Ποσειδῶνος ὄντος;

ΕΡΜ. Ναί. ἀλλὰ σὲ μὲν, ὦ ἔννοσίγαιε, χαλκοῦν ὁ
 Ἰσάμπκος καὶ πένητα ἐποίησεν, οὐκ ἐχόντων τότε τῶν
 Κορινθίων χρυσόν· οὗτος δὲ ὅλοις μετάλλοις πλουσιώ-
 τερός ἐστιν. ἀνέχεσθαι οὖν χρῆ παρεωσμένον καὶ μὴ ἀγα-
 θακτεῖν, εἴ τις ῥίνα τηλικαύτην χρυσὴν ἔχων προτετίμη-
 καί σου.

10. ΑΦΡ. Οὐκοῦν, ὦ Ἑρμῆ, κάμῃ λαβὼν ἐν τοῖς 10
 προέδροις που καθίζε· χρυσῇ γάρ εἰμι.

ΕΡΜ. Οὐχ ὅσα γε, ὦ Ἀφροδίτῃ, κάμῃ ἐραῖν, ἀλλ'
 εἰ μὴ πάνυ λημῶ, λίθου τοῦ λευκοῦ Πεντέληθεν, οἶμαι,
 λιθοτομηθεῖσα, εἶτα δόξαν οὕτω Πραξιτέλει Ἀφροδίτῃ
 γενομένη Κνιδίοις παρεδόθης.

ΑΦΡ. Καὶ μὴν ἀξιόπιστόν σοι μάρτυρα τὸν Ὅμηρον
 παρέξομαι ἄνω καὶ κάτω τῶν ῥαψωδιῶν χρυσῇ με τὴν
 Ἀφροδίτην εἶναι λέγοντα.

ΕΡΜ. Καὶ γὰρ τὸν Ἀπόλλω ὁ αὐτὸς πολύχρυσον
 εἶναι ἔφη καὶ πλούσιον· ἀλλὰ νῦν ὄψει κάκεινον ἐν τοῖς
 ζευγύταις που καθήμενον, ἀπεστεφανωμένον γε ὑπὸ τῶν
 ληστῶν καὶ τοὺς κόλλοπας τῆς κιθάρας περισευλημένον.
 ὥστε ἀγάπα καὶ σὺ μὴ πάνυ ἐν τῷ θητικῷ ἐκκλησιάζουσα.

ἀκριβὲς ἐν μεγέθει τοσοῦτω.

ΕΡΜ. Τί, ὦ Ζεῦ, χεῖρα ποιεῖν; δύσκριτον ἐμὲ
καὶ τοῦτο· εἰ μὲν γὰρ ἐς τὴν ἕλην ἀποβλέπομι,
ἔστιν, εἰ δὲ λογιζοίμην ἀφ' ὀπόσων ταλάντων κ
ται, ὑπὲρ τοὺς πεντακοσιομεδίμους ἂν εἶη.

ΖΕΥΣ. Τί γὰρ ἔδει παρῆναι καὶ τοῦτον ἐ
τὴν τῶν ἄλλων σμικρότητα καὶ ἐνοχλήσοντα τῇ κ
πλὴν ἀλλά, ὦ Ῥοδίων κράτιστε, εἰ καὶ ὅτι μάλισ
τιμητέος εἰ τῶν χρυσῶν, πῶς ἂν καὶ προεθρεύοι
δεήσει ἀναστῆναι ἅπαντας, ὡς μόνος καθέξοιο τῆ
ὄλην θάτερα τῶν πρυγῶν ἐπιλαβών; ὥστε ἄμειν
σεις ὀρθοστάδην ἐκκλησιάζων, ἐπικεκρυφώς τῶ σ
12 12. ΕΡΜ. Ἴδού πάλιν ἄλλο δύσλυτον κα
χαλκῷ μὲν γὰρ ἀμφοτέρω ἔστον καὶ τέχνης τῆ
Λυσίππου ἑκάτερον τὸ ἔργον, καὶ τὸ μέγιστον,
τὰ ἐς γένος, ἅτε δὴ Διὸς παῖδες, ὁ Διόνυσος οἶ
Ἡρακλῆς. πότερος οὖν αὐτῶν προκαθεδεῖται;
κοῦσι γὰρ, ὡς ὄρας.

ΖΕΥΣ. Διατρίβομεν, ὦ Ἑρμῆ, πάλαί δέο
σιάζειν· ὥστε νῦν μὲν ἀναμίξ καθιζόντων, ἔνθ'
στος ἐθέλη, εἰσαυθις δὲ ἀποδοθήσεται περὶ το
κλησία, καὶ γὰρ εἴσομαι τότε ἦντινα χεῖρα ποιήσασα

ΡΜ. Οὐχ ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, τὴν Ἑλλήνων φωνὴν
 ἐν· ἐγὼ δὲ σὺ πολὺγλωττός εἰμι, ὥστε καὶ Σκύ-
 ται Πέρσαις καὶ Θραξὶ καὶ Κελτοῖς ξυνετὰ κηρύτ-
 ται ἀμεινον οὖν, οἶμαι, τῇ χειρὶ σημαίνειν καὶ παρα-
 σθαι σιωπᾶν.

ΕΥΣ. Οὕτω ποιεῖ.

Α. ΕΡΜ. Εὖ γε, ἀφρονότεροι γεγέννηται σοι τῶν 14
 τῶν. ὥστε ὦρα δημηγορεῖν. ὄρας; πάλαί πρὸς σέ
 ἔπονσι περιμένοντες ὃ τι καὶ ἔρεῖς.

ΕΥΣ. Ἄλλ' ὃ γε πέπονθα, ὦ Ἑρμῆ, οὐκ ἂν ὀκνή-
 πρὸς σέ εἰπεῖν νῖδόν ὄντα. οἶσθα ὅπως θαρραλέος
 ἰ μεγαληγῶρος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἦν.

ΡΜ. Οἶδα καὶ ἐδεδίειν γε ἀκούων σου δημηγο-
 ρίας, καὶ μάλιστα ὅποτε ἠπέλλεις ἀνασπάσειν ἐκ βά-
 τῆν γῆν καὶ τὴν θάλατταν αὐτοῖς θεοῖς τὴν σειρὰν
 τὴν χρουσὴν καθείς.

ΕΥΣ. Ἀλλὰ νῦν, ὦ τέκνον, οὐκ οἶδα, εἴτε ὑπὸ
 γέθους τῶν ἐφροστώτων δεινῶν εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ
 οὐσ τῶν παρόντων — πολυθεωτάτη γάρ, ὡς ὄρας,
 ἡσία — διατετάραγμαί τὴν γνώμην καὶ ὑπότρομός
 εἰ ἢ γλωττὰ μου πεπεδημένη ἔοικε· τὸ δὲ ἀτοπώ-
 ῖπάντων, ἐπιλέλησμαι τό γε προοίμιον τῶν λόγων,
 εσκευσάμην, ὡς εὐπροσωποτάτη μοι ἡ ἀρχὴ γέ-
 τρὸς αὐτούς.

ΡΜ. Ἀπολώλεκας, ὦ Ζεῦ, ἅπαντα· οἱ δὲ ὑπο-
 σαι τὴν σιωπὴν καὶ τι ὑπέρμεγα κακὸν ἀκούσεσθαι
 κῶσιν, ἐφ' ὅτῳ σὺ διαμέλλεις.

ΕΥΣ. Βούλει οὖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο
 μὴ ἀναρραψωδῆσω πρὸς αὐτούς;

ΡΜ. Τὸ ποῖον;

ΕΥΣ. Κέλνυτε μὲν πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι.

ΡΜ. Ἄπαγε, ἱκανῶς καὶ πρὸς ἡμᾶς πεπαρῶνῃται
 πρῶτα. πλὴν εἰ δοκεῖ, τὸ μὲν φορτικὸν τῶν μέ-
 ῖρες, σὺ δὲ τῶν Δημοσθένους δημηγοριῶν τῶν
 διλιππου ἦντινα ἂν ἐθέλῃς, ξύνειρε ὀλίγα ἐναλ-
 οῦτω γοῦν οἱ πολλοὶ νῦν ἑητορεύουσιν.

ΖΕΥΣ. Ἐν λέγεις ἐπίτομόν τινα ἡγορεῖαν καὶ ἐργασίαν ταύτην εὐπορον τοῖς ἀπορουμένοις.

15 15. ΕΡΜ. Ἄρξαι δ' οὖν ποτε.

ΖΕΥΣ. Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὧ ἄνδρες θεοί, χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερόν γένοιτο ὑμῖν ὅτι ἔποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ἐφ' ὅτι νῦν ξυνελέγητε. Ὅτι τῶν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἀκροᾶσθαι μου λέγοντος. ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρός, ὧ θεοί, μοι οὐκ ἔχει φωνὴν ἀφίεις, ὅτι τῶν παρόντων ἐρρωμένως ἀντιληπτέον ἡμῖν ἐστιν, ἡμεῖς δὲ πάνυ ὀλιγώρως ἔγω μοι δοκοῦμεν πρὸς αὐτά. βούλομαι δὲ ἤδη — καὶ γὰρ ἐπιλείπει με ὁ Δημοσθένης — αὐτὰ ὑμῖν δηλώσω σαφῶς, ἐφ' οἷς διαταραχθεὶς ξυνήγαγον τὴν ἐκκλησίαν· χθὲς γάρ, ὡς ἴστε, Μνησιθέου τοῦ ναυκλήρου θύσαντος τὰ σωτήρια ἐπὶ τῇ νηὶ ὀλίγου δεῖν ἀπολομένη περὶ τὸν Κοφρέα, εἰσιτώμεθα ἐν Πειραιεῖ, ὁπόσους ἡμῶν ὁ Μνησίθεος ἐπὶ τὴν θυσίαν ἐκάλεσεν· εἶτα μετὰ τὰς σπονδὰς ὑμεῖς μὲν ἄλλος ἄλλῃ ἐτράπεσθε, ὡς ἐκάστῳ ἔδοξεν, ἐγὼ δὲ — οὐδέπω γὰρ πάνυ ὀψὲ ἦν — ἀνῆλθον ἐς τὸ ἄστυ, ὡς περιπατήσαιμι τὸ δειλινὸν ἐν Κεραμεικῷ ἐννοῶν ἅμα τοῦ Μνησιθέου τὴν σμικρολογίαν, ὃς ἐκκαίδεκα θεοὺς ἐστιῶν ἀλεκτρύονα μόνον κατέδυσε, γέροντα κἀκείνῳ ἤδη καὶ κορυζῶντα, καὶ λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας εἰ μάλᾳ ἐρωτιῶντας, ὡς αὐτίκα ἐπισβεσθῆναι τῷ ἄνθρωπῳ, μηδὲ ὅσον ἄκρα τῇ ῥίνι ὀσφρέσθαι τοῦ καπνοῦ παρασχόντος, καὶ ταῦτα ἐκατόμβας ὅλας ὑποσχόμενος ὅποτε ἡ ναῦς ἤδη προσεφέρετο τῷ σκοπέλῳ καὶ ἐντὸς ἦν τῶν

16 ἐρμάτων. 16. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐννοῶν γίγνομαι κατὰ τὴν Ποικίλην, ὁρῶ πλῆθος ἀνθρώπων πάμπόλυ ξυνεστηκός, ἐνίοις μὲν ἔνδον ἐν αὐτῇ τῇ στοᾷ, πολλοὺς δὲ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ, καὶ τινὰς βοῶντας καὶ διατεινομένους ἐπὶ τῶν θάκων καθημένους. εἰκάσας οὖν ὅπερ ἦν, φιλοσόφους εἶναι τῶν ἐριστικῶν τούτων, ἐβουλήθην ἐπιστάς ἀκούσαι αὐτῶν ὅτι καὶ λέγουσι· καὶ — ἔτυχον γὰρ νεφέλην τῶν παχειῶν περιβεβλημένος — σχηματίσας ἐμαυτὸν ἐς τὸν ἐκεῖθεν τρόπον καὶ τὸν πῶγονα ἐπισπασάς

μένος εὖ μάλα ἐφίκειν φιλοσόφῳ· καὶ δὴ παραγκωνισά-
 μένος τοὺς πολλοὺς εἰσέρχομαι ἀγνοούμενος ὅστις ἦν·
 εὖ φησκω δὲ τὸν Ἐπικούρειον Δάμιν, τὸν ἐπίτριπτον, καὶ
 Τιμοκλέα τὸν Στωϊκόν, ἀνδρῶν βέλτιστον, ἐκθύμως πάνυ
 ἐφιζόντας· ὁ γοῦν Τιμοκλῆς καὶ Ἰδρου καὶ τὴν φωνὴν
 ἤδη ἐξεκέκοπτο ὑπὸ τῆς βοῆς, ὁ Δάμις δὲ τὸ σαρδώνιον
 ἐπιμοκένων ἔτι μᾶλλον παρώξυνε τὸν Τιμοκλέα. 17. ἦν 17
 δὲ ἄρα περὶ ἡμῶν ὁ πᾶς λόγος αὐτοῖς· ὁ μὲν γὰρ κατά-
 ρατος Δάμις οὔτε προνοεῖν ἡμᾶς ἔφρασκε τῶν ἀνθρώπων
 οὔτ' ἐπισκοπεῖν τὰ γινόμενα παρ' αὐτοῖς, οὐδὲν ἄλλο ἢ
 κηδὲ ὅλως ἡμᾶς εἶναι λέγων· τοῦτο γὰρ αὐτῷ δηλαδὴ ὁ
 λόγος ἰδύνατο. καὶ ἦσαν τινες οἱ ἐπήρουν αὐτόν. ὁ δ'
 ἕτερος τὰ ἡμέτερα ὁ Τιμοκλῆς ἐφρόνει καὶ ὑπερεμάχει
 καὶ ἠγανάκει καὶ πάντα τρόπον ξυνηγωνίζετο τὴν ἐπι-
 μέλειαν ἡμῶν ἐπαινῶν καὶ διεξιῶν, ὡς ἐν κόσμῳ τε καὶ
 τάξει τῇ προσηκούσῃ ἐξηγούμεθα καὶ διατάττομεν ἕκα-
 στα· καὶ εἶχε μὲν τινας καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπαινοῦντας.
 πλὴν ἐκεκμήκει γε ἤδη καὶ πονήρως ἐφρόνει καὶ τὸ πλῆ-
 ρος ἐς τὸν Δάμιν ἀπέβλεπε. συνεῖς δὲ ἐγὼ τὸ κινδυνεύο-
 μενον τὴν νύκτα ἐκέλευσα περιχυθεῖσαν τὴν ξυνουσίαν
 διαλύσαι. ἀπῆλθον οὖν ἐς τὴν ὑστεραίαν ξυνθέμενοι ἐς
 τέλος ἐπισκοπήσαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ παρομαρτιῶν τοῖς
 πολλοῖς ἐπήκουον μεταξὺ ἀπίοντων οἵκαδε παρ' αὐτοῖς
 ἐπαινοῦντων τὰ τοῦ Δάμιδος καὶ ἤδη παρὰ πολὺ αἰρου-
 μένων τὰ κείνου. ἦσαν δὲ καὶ οἱ μὴ ἀξιοῦντες προ-
 κατεγνωκέναι τῶν ἐναντίων ἀλλὰ περιμένειν εἴ τι καὶ ὁ
 Τιμοκλῆς αὔριον ἐρεῖ. 18. ταῦτ' ἔστιν ἐφ' οἷς ὑμᾶς ξυνε- 18
 κάλεσα, οὐ μικρά, ὦ θεοί, εἰ λογιεῖσθε ὡς ἡ πᾶσα μὲν
 ἡμῖν τιμὴ καὶ πρόσοδος καὶ δόξα οἱ ἀνθρώποι εἰσιν· εἰ
 δ' οὔτοι πεισθεῖεν ἢ μηδὲ ὅλως θεοὺς εἶναι ἢ ὄντας ἀπρο-
 νοήτους εἶναι σφῶν αὐτῶν, ἄθρυτα καὶ ἀγέραστα καὶ ἀτί-
 μητα ἡμῖν ἔσται τὰ ἐκ γῆς καὶ μάτην ἐν οὐρανῷ καθεδού-
 μεθα λιμῶ ἐχόμενοι, ἐορτῶν ἐκείνων καὶ πανηγύρεων
 καὶ ἀγώνων καὶ θυσιῶν καὶ πανηγυρίδων καὶ πομπῶν
 στερόμενοι. ὡς οὖν ὑπὲρ τηλικούτων φημί δεῖν ἅπαντας
 ἐπινοεῖν τι σωτήριον τοῖς παροῦσι καὶ ἀφ' οὗτου κρατήσῃ

μὲν ὁ Τιμοκλῆς καὶ δόξει ἀληθέστερα λέγειν, ὁ δὲ Λάμψιδος καταγελασθήσεται πρὸς τῶν ἀκούοντων· ὡς ἔγωγε οὐκ ἴσθαι πάντῃ Τιμοκλεῖ πέποιθα ὡς κρατήσῃ καθ' ἑαυτὸν, ἢ μὴ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν αὐτῷ προσγένηται, κήρυττε σὺ, ὦ Ἐρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τοῦ νόμου, ὡς ἀνιστάμενοι συμβουλεύοιεν.

ΕΡΜ. Ἄκουε, σίγα, μὴ τάραττε· τίς ἀγορεύειν βόλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστι; τί τοῦτο; οὐδὲς ἀνίσταται, ἀλλ' ἡσυχάζετε πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐπιτηγμένων ἐκπεπληγμένοι;

19 19. ΜΩΜ. Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε.

ἐγὼ δέ, εἰ γέ μοι μετὰ παρρησίας δοθείη λέγειν, πολλὰ ἂν, ὦ Ζεῦ, εἰπεῖν ἔχοιμι.

ΖΕΥΣ. Λέγε, ὦ Μῶμε, πάντῃ θαρρῶν· δῆλος γάρ εἰ ἐπὶ τῷ συμφέροντι παρρησιασόμενος.

ΜΩΜ. Οὐκοῦν ἀκούετε, ὦ θεοί, τὰ γε ἀπὸ καρδίας, φασίν· ἐγὼ γὰρ καὶ πάντῃ προσεδόκων ἐς τὸδε ἀμχανίας περιστήσεσθαι τὰ ἡμέτερα καὶ πολλοὺς τοιοῦτους ἀναφύσεσθαι ἡμῖν σοφιστάς· παρ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν αἰτίαν τῆς τόλμης λαμβάνοντας· καὶ μὰ τὴν Θέμιν οὔτε τῷ Ἐπικούρῳ ὀργίζεσθαι ἄξιον οὔτε τοῖς ὀμιληταῖς αὐτοῦ καὶ διαδόχοις τῶν λόγων, εἰ τοιαῦτα περὶ ἡμῶν ὑπελήφασιν. ἢ τί γὰρ ἂν αὐτοὺς ἀξιώσειέ τις φρονεῖν, ὅπου ταν ὀρῶσι τοσαύτην ἐν τῷ βίῳ ταραχὴν, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς αὐτῶν ἀμελουμένους, ἐν πενίᾳ καὶ νόσοις καὶ δουλείᾳ καταφθειρομένους, παμπονήρους δὲ καὶ μιαινοὺς ἀνθρώπους προτιμωμένους καὶ ὑπερπλουτοῦντας καὶ ἐπιτάττοντας τοῖς κρείττοσι, καὶ τοὺς μὲν ἱεροσύλους οὐκ οκολαζόμενους, ἀλλὰ διαλανθάνοντας, ἀνασκολοπιζόμενους δὲ καὶ τυμπανίζόμενους ἐνίοτε τοὺς οὐδὲν ἀδικούντας; εἰκότως τοίνυν ταῦτα ὀρῶντες οὕτως διανοοῦνται
20 περὶ ἡμῶν ὡς οὐδὲ ὄλωσ ὄντων, 20. καὶ μάλιστα ὅταν ἀκούσωσι τῶν χρησμῶν λεγόντων, ὡς διαβάς τις τὸν Ἄλυν μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει, οὐ μέντοι δηλούντων, εἴτε τὴν αὐτοῦ εἴτε τὴν τῶν πολεμίων· καὶ πάλιν

θείη Σαλαμίς, ἀπολείς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν.
 ἴερσαι γάρ, οἶμαι, καὶ Ἕλληνες τέκνα γυναικῶν
 ὅταν μὲν γὰρ πάλιν τῶν θραυσθῶν ἀκούσωσιν, ὅτι
 ῥῆμα καὶ τιτρωσκόμεθα καὶ δεσμούμεθα καὶ δου-
 ρῶν καὶ στασιάζομεν καὶ μυρία ὅσα πράγματα ἔχο-
 υμεν ταῦτα μακάριοι καὶ ἄφθαρτοι ἀξιούντες εἶναι,
 ὅ ἢ δικαίως καταγελῶσι καὶ ἐν οὐδενὶ τίθενται τὰ
 αἰετὰ; ἡμεῖς δὲ ἀγανακτοῦμεν, εἴ τινες ἀνθρώποι ὄν-
 τες πάντῃ ἀνόητοι διελέγχουσι ταῦτα καὶ τὴν πρόνοιαν
 παρωθοῦνται, θεὸν ἀγαπᾶν, εἴ τινες ἡμῖν θύου-
 ῦντα τοιαῦτα ἐξαμαρτάνουσι. 21. καὶ μοι ἐνταῦθα, 21
 — μόνον γὰρ ἔσμεν καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπος πάρεστι
 λόγῳ ἔξω Ἡρακλέους καὶ Διονύσου καὶ Γανυμήδους
 σκληριοῦ, τῶν παρεγγράπτων τούτων — ἀπόκρι-
 σι μετ' ἀληθείας, εἴ ποτέ σοι ἐμέλησεν ἐς τοσοῦτον
 τῆ γῆ, ὡς ἐξετάσαι ὅτινες αὐτῶν οἱ φραῦλοι ἢ οἱ
 χρηστοὶ εἰσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. εἰ γοῦν μὴ ὁ
 ἐκ Τροίξῃνος εἰς Ἀθήνας ἰὼν ὁδοῦ πάρεργον ἐξε-
 σῶς κακούργους, ὅσον ἐπὶ σοὶ καὶ τῆ σῆ πρόνοιᾳ
 ἂν ἐκώλυσεν ἐντροφῶντας ζῆν ταῖς τῶν παροδοι-
 τῶν σφαγαῖς τὸν Σκείρωνα καὶ τὸν Πιτυοκάμπτην
 ῥυκῶνα καὶ τοὺς ἄλλους· ἢ εἴ γε μὴ ὁ Εὐρυσθεὺς,
 ἰσχυρῶς καὶ προνοητικῶς, ὑπὸ φιλανθρωπίας ἀνα-
 νόμενος τὰ παρ' ἐκάστοις ἐξέπεμψε τοντονὶ τὸν οἰ-
 κιστῆ, ἐργατικὸν ἀνθρώπον καὶ πρόθυμον ἐς τοὺς
 ἔργους, ὁ Ζεὺς σὺ ὀλίγον ἐφρόντισας ἂν τῆς Ὑδρας καὶ
 Στυμφάλῳ ὀρνέων καὶ Ἰππων τῶν Θρακικῶν καὶ
 Ἰνταύρων ὑβρεως καὶ παροινίας. 22. ἀλλ' εἰ χρῆ 22
 ἢ λέγειν, καθήμεθα τοῦτο μόνον ἐπιτηροῦντες, εἴ
 εἰ καὶ κνισῆ παρὰ τοὺς βωμοὺς· τὰ δ' ἄλλα κατὰ
 ἔρετα ὡς ἂν τύχη ἕκαστον παρασφρόμενα. τοι-
 εἰκότα νῦν πάσχομεν καὶ ἔτι πεισόμεθα, ἐπειδὴν
 ὀλίγον οἱ ἀνθρώποι ἀνακίπτοντες εὐρίσκωσιν οὐδὲν
 αὐτοῖς ὄν, εἰ θύοιεν ἡμῖν καὶ τὰς πομπὰς πέμ-
 ειτ' ἐν βραχεῖ ὄψει καταγελῶντας μὲν τοὺς Ἐπι-
 κροῦς καὶ Μητροδόρους καὶ Λάμιδας, κρατουμένους

δὲ καὶ ἀποφραττομένους ὑπ' αὐτῶν τοὺς ἡμετέρους γόρους· ὥστε ὑμέτερον ἂν εἶη παύειν καὶ ἰᾶσθαι τῶν καὶ ἐς τόδε αὐτὰ προαγαγόντων. Μῶμος δὲ οὐ ὁ κίνδυνος, εἰ ἄτιμος ἔσται· οὐδὲ γὰρ πάσαι τῶν μένων ἦν, ὑμῶν ἔτι τε εὐτυχούντων καὶ τὰς θυσίας ποιμένων.

23 23. ΖΕΥΣ. Τοῦτον μὲν, ὦ θεοί, ληρεῖν ἐὰν αἰετὶ τραχὺν ὄντα καὶ ἐπιτιμητικόν· ἔστι γάρ, ὡς ὁ μαστιὸς Δημοσθένης ἔφη, τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ μισθῆσαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ἰσὺς καὶ τοῦ βουλομένου πρὸς τὸ δ' ὅπως τὰ παρόντα βελτίω γενήσεται ξυμβούλιον τοῦτ' ἔμφρονος ὡς ἀληθῶς ξυμβούλου, ὕπερ οἱ ἄλλοι οἶδ' ὅτι ποιήσετε καὶ τούτου σιωπῶντος.

24 24. ΠΟΣ. Ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ὑποβροχίως εἰπέτε, καὶ ἐν βυθῷ πολιτεύομαι κατ' ἑμαυτόν, εἰ μὲν ἐμοὶ δυνατόν σώζων τοὺς πλείοντας καὶ παραπέμπων πλοῖα καὶ τοὺς ἀνέμους καταμαλάττων· ὅμως δ' ἔμελει γάρ μοι καὶ τῶν ἐνταῦθα — φημί δεῖν τὸν τοῦτον ἐκποδῶν ποιήσασθαι, πρὶν ἐπὶ τὴν ἕρπον ἦτοι κεραννῷ ἢ τινὶ ἄλλῃ μηχανῇ, μὴ καὶ ὑπέροχῃ — φῆς γάρ, ὦ Ζεῦ, πιθανόν τινα εἶναι αὐτόν — γὰρ καὶ δεῖξομεν αὐτοῖς ὡς μετερχόμεθα τοὺς τὰ τῆς κατ' ἡμῶν διεξιόντας.

25 25. ΖΕΥΣ. Παῖεις, ὦ Πόσειδον, ἢ τέλεον εἰσελάσαι ὡς οὐδὲν τῶν τοιούτων ἐφ' ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' αἰετὶ ἐκάστῳ ἐπικλώθουσι, τὸν μὲν κεραννῷ, τὸν δὲ ξίφιδι δὲ πυρετῷ ἢ φθόγῃ ἀποθανεῖν; ἐπεὶ εἴ γέ μοι ἐπιστάσις τὸ πρᾶγμα ἦν, εἴασα ἂν, οἶε, τοὺς ἱεροπρόφην ἀπελθεῖν ἀκερανώτους ἐκ Πίσσης δύο μὲν πλοκάμων ἀποκείραντας ἕξ μναῖς ἑκάτερον ἔλκοντας αὐτὸς περιεῖδες ἂν ἐν Γεραιστῷ τὸν ἀλιέα τὸν ἕξ ὑφαιρούμενόν σου τὴν τρίαιναν; ἄλλως τε καὶ ἐπιβροχίως ἀγανακτεῖν λελυπημένοι τῷ πράγματι καὶ δεδιέναι παρὰ τοῦ Λάμιδος λόγους καὶ διὰ τοῦτο ἀποσκευαστὸν τὸν ἄνδρα οὐ περιμείναντες ἀντεξετασθῆναι αὐτὸν Τιμοκλεῖ. ὥστε τί ἄλλο ἢ ἕξ ἐρήμης οὕτω κρατεῖν δι

ΠΟΣ. Καὶ μὴν ἐπίτομόν τινα ταύτην ἔγωγε ὄμην
 ἀνενοηθέναι πρὸς τὴν νίκην.

ΖΕΥΣ. Ἄπαγε, θυννώδες τὸ ἐνθύμημα, ὦ Πόσει-
 δον, καὶ κοιμῶν τραχύ, προαναιρεῖν τὸν ἀνταγωνιστήν,
 ἀποθάνη ἀήττητος ἀμφήριστον ἔτι καὶ ἀδιάκριτον
 καταλιπὼν τὸν λόγον.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ἄμεινόν τι ὑμεῖς ἄλλο ἐπινοεῖτε, εἰ
 μὴ οὕτως ὑμῖν ἀποτεθύννισται.

26. ΑΠΟΔ. Εἰ καὶ τοῖς νέοις ἔτι καὶ ἀγενεῖοις ἡμῖν 26
 εἶπετο ἐκ τοῦ νόμου δημηγορεῖν, ἴσως ἂν εἰπόν τι ξυμ-
 ἔρον ἐς τὴν διάσκεψιν.

ΜΩΜ. Ἡ μὲν σέψις, ὦ Ἄπολλον, οὕτω περὶ με-
 ἰλων, ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ κοινὸν ἅπασι προ-
 ἴσθαι τὸν λόγον· χάριεν γάρ, εἰ περὶ τῶν ἐσχάτων
 νδυνεύοντες περὶ τῆς ἐν τοῖς νόμοις ἐξουσίας σμικρο-
 γοίμεθα. σὺ δὲ καὶ πάνυ ἤδη ἔννομος εἶ δημηγόρος,
 ῥόπαλαι μὲν ἐξ ἐφήβων γεγονώς, ἐγγεγραμμένος δὲ ἐς
 τῶν δώδεκα ληξιαρχικόν, καὶ ὀλίγου δεῖν τῆς ἐπὶ Κρό-
 νου βουλῆς ὢν· ὥστε μὴ μειρακεύου πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ
 ἔγε θαρρῶν ἤδη τὰ δοκοῦντα μηδὲν αἰδεσθεῖς, εἰ ἀγέ-
 νιος ὢν δημηγορήσεις, καὶ ταῦτα βαθυπώγωνα καὶ εὐ-
 νειον οὕτως νῖδον ἔχων τὸν Ἀσκληπιόν. ἄλλως τε καὶ
 ῥέπον ἂν εἶη σοι νῦν μάλιστα ἐκφαίνειν τὴν σοφίαν, εἰ
 ἢ μάτην ἐν τῷ Ἑλικῶνι κάθησαι ταῖς Μούσαις συμφι-
 ροσοφῶν.

ΑΠΟΔ. Ἄλλ' οὐ σέ, ὦ Μῶμε, χρὴ τὰ τοιαῦτα
 εἰέναι, τὸν Δία δέ· καὶ ἦν οὗτος κελεύση, τάχα ἂν τι οὐκ
 μουσον εἵποιμι ἀλλὰ τῆς ἐν τῷ Ἑλικῶνι μελέτης ἄξιον.

ΖΕΥΣ. Λέγε, ὦ τέκνον· ἐφίημι γάρ.

27. ΑΠΟΔ. Ὁ Τιμοκλῆς οὗτος ἔστι μὲν χρηστός ἀνὴρ 27
 καὶ εὐσεβής καὶ τοὺς λόγους πάνυ ἠκριβῶκε τοὺς Στωϊ-
 κούς· ὥστε καὶ σύνεστιν ἐπὶ σοφίᾳ πολλοῖς τῶν νέων καὶ
 παλαιῶν οὐκ ὀλίγους ἐπὶ τούτῳ ἐκλέγει, σφόδρα πιθα-
 ρῆς ὢν, ὁπότε ἰδίᾳ τοῖς μαθηταῖς διαλέγοιτο· ἐν πλήθει
 δὲ εἰπεῖν ἀτολμώτατός ἐστι καὶ τὴν φωνὴν ἰδιώτης καὶ
 ἰσοβάρβαρος, ὥστε καὶ γέλωτα ὀφλισκάνειν διὰ τοῦτο ἐν

ταῖς συνουσίαις οὐ ξυνείρων, ἀλλὰ βατταρίζων τετρα-
ραμμένως, καὶ μάλιστα ὁπόταν οὕτως ἔχων καὶ καλλιερ-
μοσύνην ἐπιδείκνυσθαι βούληται. ξυνεῖναι μὲν γὰρ ὡς
ὑπερβολὴν ὄξυς ἐστι καὶ λεπτογνώμων, ὡς φασιν οἱ αἰμα-
ρον τὰ τῶν Στωϊκῶν εἰδότες, λέγων δὲ καὶ ἐρμητικῶν
ὑπ' ἀσθενείας διαφθεῖρει αὐτὰ καὶ συγγεῖ οὐκ ἀποσο-
φηνίζων ὅ τι βούλεται, ἀλλ' αἰνίγμασιν ἑοικότα προει-
ρων καὶ πάλιν αὐτὸ πολὺ ἀσαφέστερα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις
ἀποκρινόμενος· οἱ δὲ οὐ ξυνιέντες καταγελωσῶν αὐτοῦ
δεῖ δ' οἶμαι σαφῶς λέγειν καὶ τούτου μάλιστα πολλὴν
ποιεῖσθαι τὴν πρόνοιαν, ὡς ξυνήσουσιν οἱ ἀκούοντες.

28 28. ΜΩΜ. Τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἔλεξας, ὦ Ἀπόλλων,
ἐπαινέσας τοὺς σαφῶς λέγοντας, εἰ καὶ μὴ πάνυ ποιῶς
αὐτὸς σὺ ἐν τοῖς χρησμοῖς λοξὸς ὢν καὶ γριφώδης καὶ ἐς
τὸ μεταίχιμον ἀσαφῶς ἀπορρίπτων τὰ πολλὰ, ὡς τοὺς
ἀκούοντας ἄλλου δεῖσθαι Πυθίου πρὸς τὴν ἐξηγήσιν αὐ-
τῶν. ἀτὰρ τί τὸ ἐπὶ τούτῳ ξυμβουλεύεις; τίνα ἴασιν ποιή-
σασθαι τῆς Τιμοκλέους ἀδυναμίας ἐν τοῖς λόγοις;

29 29. ΑΠΟΑ. Ξυνήγορον, ὦ Μῶμε, εἴ πως ἐνθυθεῖ-
μεν, αὐτῷ παρασχεῖν ἄλλον τῶν δεινῶν τούτων, ἐροῦντα
κατ' ἄξιαν ἅπερ ἂν ἐκεῖνος ἐνθυμηθεῖς ὑποβάλλῃ.

ΜΩΜ. Ἀγένειον τοῦτο ὡς ἀληθῶς εἴρηκας, ἔτι παι-
δαγωγῷ τινος δεόμενον, ξυνήγορον ἐν ξυνουσίᾳ φιλοσό-
φων παραστήσασθαι ἐρμηνεύοντα πρὸς τοὺς παρόντας
ἅπερ ἂν δοκῇ Τιμοκλεῖ, καὶ τὸν μὲν Δάμιν αὐτοπρόσω-
πον καὶ δι' αὐτοῦ λέγειν, τὸν δὲ ὑποκριτῇ προσχερούμε-
νον ἰδίᾳ πρὸς τὸ οὗς ἐκείνῳ ὑποβάλλειν τὰ δοκοῦντα,
τὸν ὑποκριτὴν δὲ ῥητορεύειν, οὐδ' αὐτὸν ἴσως ξυνιέντα
ὅ τι ἀκούσειε. ταῦτα πῶς οὐ γέλωσ ἂν εἴη τῷ πλήθει;

30 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἄλλως ἐπινοήσωμεν. 30. σὺ δέ, ὦ Θα-
μάσιε — φῆς γὰρ καὶ μάντις εἶναι καὶ μισθοῦς οὐκ ὀλί-
γους ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ ἐξέλεξας ἄχρι τοῦ καὶ πλίνθους
χρυσᾶς ποτε εἰληφέναι — τί οὐκ ἐπεδείξω ἡμῖν κατὰ
καιρὸν τὴν τέχνην προειπὼν ὁπότερος τῶν σοφιστῶν
κρατήσῃ λέγων; οἶσθα γὰρ δῆπου τὸ ἀποβησόμενον μᾶν-
τις ὢν.

ΑΠΟΛ. Πῶς, ὦ Μῶμε, δυνατόν ποιεῖν ταῦτα μήτε
 τρίποδος ἤμιν παρόντος μήτε θυμιαμάτων ἢ πηγῆς μα-
 τῆς, οἷα ἡ Κασταλία ἐστίν;

ΜΩΜ. Ὅρας; ἀποδιδράσκεις τὸν ἔλεγχον ἐν στενῷ
 ἐξόμενος.

ΖΕΥΣ. Ὅμως, ὦ τέκνον, εἰπέ καὶ μὴ παράσχῃς τῷ
 κοφάντῃ τούτῳ ἀφορμὰς διαβάλλειν καὶ χλευάζειν τὰ
 ὡς ἐπὶ τρίποδι καὶ ὕδατι καὶ λιβανωτῷ κείμενα, ὡς,
 μὴ ἔχῃς ταῦτα, στερηθῆσόμενος τῆς τέχνης.

ΑΠΟΛ. Ἄμεινον μὲν ἦν, ὦ πάτερ, ἐν Δελφοῖς ἢ ἐν
 Κολοφῶνι τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ἀπάντων μοι τῶν χρησί-
 μων παρόντων, ὡς ἔθος. ὅμως δὲ καὶ οὕτω γυμνὸς ἐκεί-
 νος καὶ ἄσκευος πειράσομαι προειπεῖν ὁποτέρου τὸ κρά-
 τος ἐστὶ· ἀνέξεσθε δέ, εἰ μὴ ἔμμετρα λέγοιμι.

ΜΩΜ. Λέγε, σαφῆ δὲ μόνον, ὦ Ἀπόλλον, καὶ οὐ
 ξητηγόρου καὶ αὐτὰ ἢ ἐρμηνέως δεόμενα· καὶ γὰρ οὐκ
 ἄρνητα κρέα καὶ χελώνη νῦν ἐν Αὐδίᾳ ξυνέψεται· ἀλλὰ
 οἶσθα περὶ οὗτου ἢ σκέψις. —

ΖΕΥΣ. Τί ποτ' ἔρεῖς, ὦ τέκνον; ὡς τὰ γε πρὸ τοῦ
 χρησιμοῦ ταῦτα ἤδη φοβερά· ἡ χροὰ τετραμμένη, οἱ ὀφθαλ-
 μοὶ περιφερεῖς, ἡ κόμη ἀνασοβουμένη, τὸ κίνημα κορυβαν-
 τῶδες καὶ ὅλως κατόχιμα πάντα καὶ φρικώδη καὶ μυστικά.

31. ΑΠΟΛ. Κέλντε μαντιπόλου τόδε θέσφατον 31
 Ἀπόλλωνος

ἀμφ' ἔριδος κρυερῆς, τὴν ἀνέρες ἐστήσαντο
 ὄξυβόαι μύθοισι κορυσσόμενοι πνικνοῖσι.
 πολλὰ γὰρ ἔνθα καὶ ἔνθα μύθου ἑτεραλκέϊ κλωγμῷ
 ταρφέος ἄκρα κόρυμβα καταπλήσσουσιν ἐχέτης.
 ἀλλ' ὅταν αἰγυπιὸς γαμψώνυχος ἀκρίδα μάρψῃ,
 378 δὴ τότε λοισθιον ὄμβροφόροι κλάγξουσι κορυῶναι.
 νίκη δ' ἡμίονων, ὁ δ' ὄνος θοὰ τέκνα κορύψει.

ΖΕΥΣ. Τί τοῦτο ἀνεκάγχασας, ὦ Μῶμε; καὶ μὴν
 οὐ γελοῖα τὰ ἐν ποσὶ· παῦσαι κακόδαιμον, ἀποπνιγήσῃ
 ὑπὸ τοῦ γέλωτος.

ΜΩΜ. Καὶ πῶς δυνατόν, ὦ Ζεῦ, ἐφ' οὕτω σαφεῖ
 καὶ προδήλῳ τῷ χρησμῷ;

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν καὶ ἡμῖν ἤδη ἐρημηγείους ἂν αἰτῶ
ὅ τι καὶ λέγει.

ΜΩΜ. Πάνυ πρόδηλα, ὥστε οὐδὲν ἡμῖν θεμισ-
κλέους δεήσει. φησὶ γὰρ τὸ λόγιον οὕτως· διαρρηθ-
γόντα μὲν εἶναι τοῦτον, ὑμᾶς δὲ ὄνους καθήλους
Δία καὶ ἡμιόνους, τοὺς πιστεύοντας αὐτῷ, οὐδ' ὅσον
ἀκρίδες τὸν νοῦν ἔχοντας.

32 **32. ΗΡΑΚ.** Ἐγὼ δέ, ὦ πάτερ, εἰ καὶ μέτοιός ἐ-
στίν, οὐκ ὀκνήσω ὅμως τὰ δοκοῦντά μοι εἰπεῖν· ὅποιαν γὰρ
ἤδη ξυνηλθόντες διαλέγονται, τηνικαῦτα, ἣν μὲν ὁ
μοκλῆς ὑπέρσχη, ἐάσομεν προχωρεῖν τὴν ξυνοσίαν ἐπὶ
ἡμῶν, ἣν δὲ ἕτεροῖον τι ἀποβαίη, τότε ἤδη τὴν συ-
αὐτὴν ἔγωγε, εἰ δοκεῖ, διασεισας, ἐμβαλῶ τῷ Δάμωδι,
μὴ κατάρατος ὢν ὑβρίζῃ εἰς ἡμᾶς.

ΖΕΥΣ. Ἡράκλεις, ὦ Ἡράκλεις, ἄγροικον τοῦτ' εἶρη-
καὶ δεινῶς Βοιωτίον, ξυναπολέσαι ἐνὶ πονηρῷ τοῖς
τοῖς χρηστοῖς καὶ προσέτι τὴν στοὰν αὐτῷ Μαραθῶν
καὶ Μιλτιάδῃ καὶ Κυναιγεῖρω. καὶ πῶς ἂν τοῦτον ἐ-
πεσοντων οἱ ῥήτορες ἔτι ῥητορευοῖεν τὴν μεγίστην
τοὺς λόγους ὑπόθεσιν ἀφηρημένοι; ἄλλως τε ζῶντι
σοι δυνατόν ἦν ἴσως τι καὶ πρᾶξαι τοιοῦτον,
οὗ δὲ θεὸς γεγένησαι, μεμάθηκας, οἶμαι, ὡς αἱ
ραὶ τὰ τοιαῦτα μόναι δύνανται, ἡμεῖς δὲ ἄκυροι αἰ-
ἔσμεν.

ΗΡΑΚ. Οὐκοῦν καὶ ὅποτε τὸν λέοντα ἦ τὴν ὑ-
ἐφόνεον, αἱ Μοῖραι δι' ἐμοῦ ἐκεῖνα ἔπραττον;

ΖΕΥΣ. Καὶ μάλιστα.

ΗΡΑΚ. Καὶ νῦν ἦν τις ὑβρίζῃ εἰς ἐμὲ ἢ περισ-
μου τὸν νεῶν ἢ ἀνατρέπων τὸ ἄγαλμα, ἦν μὴ ταῖς
ραῖς πάλαι δεδογμένον ἦ, οὐκ ἐπιτρέψω αὐτόν;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς.

ΗΡΑΚ. Οὐκοῦν ἄκουσον, ὦ Ζεῦ, μετὰ παρηγο-
ἔγω γάρ, ὡς ὁ κωμικὸς ἔφη, ἄγροικός εἰμι τὴν σκο-
σκάφην λέγων· εἰ τοιαῦτά ἐστι τὰ ὑμέτερα, μακρὰ
ρειν φράσας ταῖς ἐν οὐρανῷ τιμαῖς καὶ κτίσῃ καὶ ἱερ-
αίματι ἔς τὸν ἄδην ἄπειμι, ὅπου με γυμνὸν τὸ π

παντα κὰν τὰ εἶδωλα φοβήσεται τῶν ὑπ' ἐμοῦ πεφρονε-
των θηρίων.

ΖΕΥΣ. Εὖ γε, οἴκοθεν ὁ μάρτυς, φησὶν· ἀπέσωσάς
ἂν οὖν τῷ Δάμιδι ταῦτα εἰπεῖν ὑποβαλὼν. 33. ἀλλὰ 33
ὁ σπουδῇ προσίων οὗτος, ὁ χαλκοῦς, ὁ εὐγραμμος
καὶ εὐπερίγραπτος, ὁ ἀρχαῖος τὴν ἀνάδυσιν τῆς κόμης;
ἄλλον δὲ ὁ σός, ὡς Ἐρμῆ, ἀδελφός ἐστιν, ὁ ἀγοραῖος, ὁ
κατὰ τὴν Ποικίλῃν· πίττης γοῦν ἀναπέπλησται ὀσημέ-
ται ἐκματτόμενος ὑπὸ τῶν ἀνδριαντοποιῶν. τί, ὦ παῖ,
ρομαῖος ἡμῖν ἀφίξαι; ἢ ποῦ τι ἐκ γῆς νεώτερον ἀπαγα-
λλεῖς;

ΕΡΜΑΓΟΡΑΣ. Ὑπέρομεγα, ὦ Ζεῦ, καὶ μυρίας τῆς
πουδῆς δεόμενον.

ΖΕΥΣ. Λέγε ἤδη, εἴ τι καὶ ἄλλο ἡμᾶς ἐπανιστάμε-
νον λέληθεν.

ΕΡΜΑΓ. Ἐτύγχανον μὲν ἄρτι χαλκουργῶν ὑπο-
πιτούμενος στέρον τε καὶ μετάφρενον·
θώραξ δέ μοι γελοῖος ἀμφὶ σώματι
πλασθεὶς παρηώρητο μιμηλῆ τέχνη
σφραγίδα χαλκοῦ πᾶσαν ἐκτυπούμενος·
ὄρω δ' ὄχλον στείχοντα καὶ τινὰς δύο
ὄχρους κεκράκτας, πνυμάχους σοφισμάτων,
Δᾶμιν τε καὶ —

ΖΕΥΣ. Παῦε, ὦ Ἐρμαγόρα βέλτιστε, ἱαμβίζων· οἶδα
εἴ οὔστινας λέγεις. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον, εἰ πάλα
γυροῦται αὐτοῖς ἡ ἔρις.

ΕΡΜΑΓ. Οὐδέπω, ἀλλ' ἐν ἀκροβολισμοῖς ἔτι ἦσαν
ποσφενδονῶντες ἀλλήλοισ πόρρωθεν ποθεῖν λοιδοροῦ-
μενοι.

ΖΕΥΣ. Τί οὖν ἔτι χρὴ ποιεῖν λοιπόν, ὦ θεοί, ἢ
προῶσθαι ἐπικύψαντας αὐτῶν; ὥστε ἀφαιρείτωσαν αἰ-
μαίνας τὸν μοχλὸν ἤδη καὶ ἀπάγουσαι τὰ νέφη ἀναπετα-
νίσαν τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ. 34. Ἡράκλεις, ὅσον 34
πλήθος ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν ἀπηντήκασιν. ὁ δὲ Τιμοκλῆς
οὗτος οὐ πάνυ μοι ἀρέσκει ὑποτρέμων καὶ ταραττόμε-
νος· ἀπολεῖ ἅπαντα οὗτος τήμερον· δῆλος γοῦν ἐστὶν οὐδ'

ἀντάρασθαι τῷ Δάμιδι δυνησόμενος. ἀλλ' ὅπερ ἤμιν
δυνατόν, εὐχόμεθα ὑπὲρ αὐτοῦ

σιγῇ ἔφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Δάμις γε πύθῃται.

35 35. TIM. Τί φῆς, ὦ ἱερόσυλε Δάμι, θεοὺς μὴ εἶναι
μηδὲ προνοεῖν ἀνθρώπων;

ΔΑΜ. Οὐκ' ἀλλὰ σὺ πρότερον ἀπόκριναί μοι, ᾧτι
λόγῳ ἐπίσθης εἶναι αὐτούς.

TIM. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σύ, ὦ μιαιρέ, ἀπόκριναί.

ΔΑΜ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σύ.

ZEYΣ. Ταυτὶ μὲν παρὰ πολὺ ὁ ἡμέτερος ἄμιον
καὶ εὐφωνότερον τραχύνεται. εὐ γε, ὦ Τιμόκλεις, ἐπίθῃ
τῶν βλασφημιῶν· ἐν γὰρ τούτῳ σοι τὸ κράτος, ὡς τὰ γὰρ
ἄλλα ἰχθύν σε ἀποφανεῖ ἐπιστομίζων.

TIM. Ἀλλά, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐκ ἂν ἀποκριναίμην
σοι πρότερος.

ΔΑΜ. Οὐκοῦν ἐρώτα, ὦ Τιμόκλεις· ἐκράτησας γὰρ
τούτῳ γε ὁμωμοκῶς· ἀλλ' ἄνευ τῶν βλασφημιῶν, εἰ δοκί.

36 36. TIM. Εὐ λέγεις· εἰπέ οὖν μοι, οὐ δοκοῦσι σοι,
ὦ κατάρατε, προνοεῖν οἱ θεοί;

ΔΑΜ. Οὐδαμῶς.

TIM. Τί φῆς; ἀπρονόητα οὖν ταῦτα ἅπαντα;

ΔΑΜ. Ναί.

TIM. Οὐδ' ὑπὸ τινι ἄρα θεῷ τάττεται ἢ τῶν ὄλων
ἐπιμέλεια;

ΔΑΜ. Οὐ.

TIM. Πάντα δὲ εἰκὴ φέρεται [ἀλόγῳ φορᾷ];

ΔΑΜ. Ναί.

TIM. Εἴτ' ἀνθρώποι ταῦτα ἀκούοντες ἀνέχεσθε καὶ
οὐ καταλεύσετε τὸν ἀλιτήριον;

ΔΑΜ. Τί τοὺς ἀνθρώπους ἐπ' ἐμὲ παροξύνεις, ὦ
Τιμόκλεις; ἢ τίς ὢν ἀγανακτεῖς ὑπὲρ τῶν θεῶν, καὶ
ταῦτα ἐκείνων αὐτῶν οὐκ ἀγανακτούντων; οἱ γε οὐδὲν
δεινὸν διατεθείκασι με πάλαι ἀκούοντες, εἴ γε ἀκούουσι.

TIM. Ἀκούουσι γάρ, ὦ Δάμι, ἀκούουσι, καὶ σε μετῴσῃ
ποτε χρόνῳ ὕστερον.

37 37. ΔΑΜ. Καὶ πότε ἂν ἐκείνοι σχολὴν ἀγαιεν ἐπ'

μέ, τσαῦτα, ὡς φῆς, πράγματα ἔχοντες καὶ τὰ ἐν τῷ
 ἴσῳ ἄπειρα τὸ πλῆθος ὄντα οἰκονομούμενοι; ὥστε οὐδὲ
 ἐπεὶ ἡμῖν ἄνθρωποι ἐπιπορεύειν αἰεὶ καὶ τῶν ἄλλων, ἵνα μὴ
 αὐτὸς βλασφημεῖν ἀναγκάζωμαι παρὰ τὰ ξυγκείμενα.
 αἰτοὶ οὐκ ὄρω ἦντιν' ἂν ἄλλην ἐπίδειξιν τῆς αὐτῶν
 προνοίας μεῖζω ἐξενεγκεῖν ἠδύνατο ἢ σὲ κακὸν κακῶς
 περιψαντες. ἀλλὰ δῆλοι εἰσιν ἀποδημοῦντες ὑπὲρ τὸν
 ἕκαστον ἴσως μετ' ἀμίμονας Αἰθιοπῆας· ἔθος γοῦν αὐ-
 τῶν συνεχῶς ἵνα παρ' αὐτοὺς μετὰ δαῖτα καὶ ἀνεπαγ-
 λτοις ἐνίοτε.

38. ΤΙΜ. Τί πρὸς τσαύτην ἀναισχυντίαν εἶπομι 38
 ὦ Δῶμι;

ΔΑΜ. Ἐκεῖνο, ὦ Τιμόκλεις, ὃ πάλαι ἐγὼ ἐπόθουν
 κοῦσαι σου, ὅπως ἐπεισθῆς οἶεσθαι προνοεῖν τοὺς θεοὺς.

ΤΙΜ. Ἡ τάξις με πρῶτον τῶν γινομένων ἔπεισεν,
 ἡλίου αἰεὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰὼν καὶ σελήνη κατὰ ταῦτα
 αἰεὶ ὄρει τρεπόμεναι καὶ φιντὰ φρόμενα καὶ ζῶα γεννώ-
 μενα καὶ αὐτὰ ταῦτα οὕτως εὐμηχάνως κατεσκευασμένα,
 ὥστε τρέφεσθαι καὶ ἐννοεῖν καὶ κινεῖσθαι καὶ βαδίζειν καὶ
 κινεῖσθαι καὶ σκυτοτομεῖν, καὶ τὰλλα ταῦτα οὐ προ-
 νοίας ἔργα εἶναι σοι δοκεῖ;

ΔΑΜ. Αὐτό που τὸ ζητούμενον, ὦ Τιμόκλεις, ξυ-
 νεισθῆναι· οὐδέπω γὰρ δῆλον εἰ προνοία τούτων ἕκαστον
 ποτελεῖται. ἀλλ' ὅτι μὲν τοιαῦτά ἐστι τὰ γινόμενα φαῖν
 ἔστι καὶ αὐτὸς· οὐ μὴν αὐτίκα πεπεισθαι ἀνάγκη καὶ ὑπό-
 πλοισι προμηθείας αὐτὰ γίνεσθαι· ἐνὶ γὰρ καὶ ἄλλως
 ἰσχυρὰ μὲν νῦν ὁμοίως καὶ κατὰ ταῦτα ξυνίστασθαι. σὺ
 ἐπὶ τὰξιν αὐτῶν ὀνομάζεις τὴν ἀνάγκην. εἶτα δηλαδὴ ἀγα-
 πηκτῆσαι, εἴ τίς σοι μὴ ἀκολουθοῖ τὰ γινόμενα μὲν,
 τοῖα ἐστὶ, καταριθμουμένῳ καὶ ἐπαινοῦντι, οἰομένῳ
 ἀπόδειξιν ταῦτα εἶναι τοῦ καὶ προνοίας διατάττεσθαι
 ἕκαστον. ὥστε κατὰ τὸν κωμικόν·

τοῦτ' ἐνὶ ἐπομόχθηρον, ἄλλο μοι λέγε.

39. ΤΙΜ. Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι καὶ ἄλλης ἐπὶ τούτοις 39
 εἶναι ἀποδείξεως. ὅμως δ' οὐκ ἔρω· ἀπόκρισαι γὰρ μοι.
 μηρὸς σοι δοκεῖ ἄριστος ποιητῆς γενέσθαι;

ΛΑΜ. Καὶ μάλα.

ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἐκείνῳ ἐπέισθην τὴν πρόνοιαν τῶν θεῶν ἐμφανίζοντι.

ΛΑΜ. Ἄλλ', ὦ θαυμάσιε, ποιητὴν μὲν ἀγαθὸν Ὅμηρον γεγενῆσθαι πάντες σοι ξυνομολογήσουσι, μάστιγα δὲ ἀληθῆ περὶ τῶν τοιούτων οὔτε ἐκείνον οὔτε ἄλλον ποιητὴν οὐδένα· οὐ γὰρ ἀληθείας μέλει αὐτοῖς, αἰμαί, ἀλλὰ τοῦ κηλεῖν τοὺς ἀκούοντας, καὶ διὰ τοῦτο μίτροις τε κατάρδουσι καὶ μύθοις κατέχουσι καὶ ὅλως ἀπαστα
 40 ὑπὲρ τοῦ τερπνοῦ μηχανῶνται. 40. ἀτὰρ ἡδέως ἂν καὶ ἀκούσαιμι, οἷστοις μάλιστα ἐπέισθης τῶν Ὀμήρου· ἄρα οἷς περὶ τοῦ Διὸς λέγει, ὡς ἐπεβούλευον ξυνδῆσαι αὐτὸν ἢ θυγάτηρ καὶ ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ γυνή; καὶ εἰ μὴ τὸν Βριάρεων ἢ Θέτις ἐκάλεσεν ὡς νοήσασα τὸ γινόμενον, ἐπεπέδητο ἂν ἡμῖν ὁ βέλτιστος Ζεὺς ξυναρπασθεῖς. ἂνθ' ὧν καὶ ἀπομνημονεύων τῇ Θέτιδι τὴν εὐεργεσίαν ἐξαπατᾷ τὸν Ἀγαμέμνονα ὄνειρόν τινα ψευδῆ ἐπιπέμψας, ὡς πολλοὶ τῶν Ἀχαιῶν ἀποθάνοιεν. ὄρας; ἀδύνατον γὰρ ἢν αὐτῷ κεραυτὸν ἐμβάλοντι καταφλέξαι τὸν Ἀγαμέμνονα αὐτὸν ἄνευ τοῦ ἀπατεῶνα εἶναι δοκεῖν. ἢ ἐκεῖνά σε μάλιστα ἐς τὴν πίστιν ἐπεσπάσατο ἀκούοντα, ὡς Διομήδης μὲν ἔτρωσε τὴν Ἀφροδίτην, εἶτα τὸν Ἄρην αὐτὸν Ἀθηνᾶς παρακελεύσει, μετὰ μικρὸν δὲ αὐτοὶ ξυμπεσόντες οἱ θεοὶ ἐμονομαχοῦντο ἀναμιξ' ἄρρενες καὶ θήλειαι, καὶ Ἀθηνᾶ μὲν Ἄρην καταγωνίζεται, ἅτε καὶ προσηγορηκότα, οἶμαι, ἐκ τοῦ τραύματος, ὃ παρὰ τοῦ Διομήδους εἰλήφει,

Ἄρῳ δ' ἀντίστη σῶκος ἐριούσιος Ἐρμῆς;
 ἢ τὰ περὶ τῆς Ἀρτέμιδος σοι πιθανὰ ἔδοξεν, ὡς ἐκείνῳ μεμψίμοιρος οὖσα ἠγανάκτησεν οὐ κληθεῖσα ἐφ' ἐστίασιν ὑπὸ τοῦ Οἰνέως, καὶ διὰ τοῦτο σὺν τινα ὑπερφύῳ καὶ ἀνυπόστατον τὴν ἀλκὴν ἐπαφῆκεν ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ; ἄρ' οὖν τὰ τοιαῦτα λέγων σε Ὅμηρος πέπεικε;

41 41. ΖΕΥΣ. Βαβαί· ἤλικον, ὦ θεοί, ἀνεβόησε τὸ πλῆθος, ἐπαινοῦντες τὸν Δαῖμιν· ὃ δ' ἡμέτερος ἀπορομένην ἔοικε· ἰδίει γοῦν καὶ ὑποτρέμει καὶ δῆλός ἐστιν

ρρίψων τὴν ἀσπίδα, καὶ ἤδη περιβλέπει οἱ παρεκδὺς
δράσεται.

TIM. Οὐδ' Εὐριπίδης ἄρα σοι δοκεῖ λέγειν τι ὑγιές,
ταν αὐτοὺς ἀναβιβασάμενος τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν σκη-
δεικνὴν σώζοντας μὲν τοὺς χρηστοὺς τῶν ἡρώων,
καὶ πονηροὺς δὲ καὶ κατὰ σὲ τὴν ἀσέβειαν ἐπιτριβοντας;

ΔΑΜ. Ἄλλ', ὦ γενναιότατε φιλοσόφων Τιμόκλεις,
αὐτὰ ποιοῦντες οἱ τραγωδοποιοὶ πεπεικασί σε, ἀνάγκη
εἶναι ἴσασθαι σε θεοὺς εἶναι τότε ἢ τὰ πρόσωπα τῶν θεῶν
καὶ τοὺς ἐμβάτας καὶ τοὺς ποδήρεις χιτῶνας καὶ
κίβδας καὶ χειρῖδας καὶ προγαστριδία [καὶ σωματία]
καὶ τᾶλλα, οἷς ἐκεῖνοι σεμνύουσι τὴν τραγωδίαν, ὅπερ
νόμιματον οἶμαι· ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπόταν ὁ Εὐριπί-
δηδὲν ἐπειγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων, τὰ δο-
τά οἱ λέγη, ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρηρησιαζομένου,
ὄρας τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

παλιν,

Ζεῦς, ὅστις ὁ Ζεῦς, οὐ γὰρ οἶδα, πλὴν λόγῳ
κλίων.

τὰ τοιαῦτα.

42. *TIM.* Οὐκοῦν ἅπαντες ἄνθρωποι καὶ ἔθνη ἐξη- 42
ρηται θεοὺς νομίζοντες καὶ πανηγυρίζοντες;

ΔΑΜ. Εὐ γε, ὦ Τιμόκλεις, ὅτι με ἐπέμνησας τῶν
καὶ τὰ ἔθνη νομιζομένων, ἀφ' ὧν μάλιστα συνίδοι τις
ὅς οὐδὲν βέβαιον ὁ περὶ θεῶν λόγος ἔχει· πολλὴ γὰρ
ἀραχὴ καὶ ἄλλοι ἄλλα νομίζουσι, Σκύθαι μὲν ἄκτι-
νη θεοὺς καὶ Θραῖκες Ζαμόλξιδι, δραπέτη ἀνθρώπῳ
Σάμου ὡς αὐτοὺς ἤκοντι, Φρύγες δὲ Μῆνη καὶ Αἰ-
τες Ἡμέρα καὶ Κυλλήνιοι Φάλητι καὶ Ἀσσύριοι περι-
τᾶ καὶ Πέρσαι περὶ καὶ Αἰγύπτιοι ὕδατι. καὶ τοῦτο
ἅπασιν κοινὸν τοῖς Αἰγυπτίοις τὸ ὕδωρ, ἰδίᾳ δὲ Μεμ-
φίς μὲν ὁ βοῦς θεός, Πηλουσιώταις δὲ κρόμμυον, καὶ
Ἰβίς ἢ χροκόδειλος καὶ ἄλλοις κνυοκέφαλος ἢ αἰ-

λουρος ἢ πίθηκος· καὶ ἔτι κατὰ κόμας τοῖς μὲν ὁ δεξιὸς ὤμος θεός, τοῖς δὲ κατ' ἀντιπέραν οἰκοῦσιν ἄτερος· καὶ ἄλλοις κεφαλῆς ἡμίτομον, καὶ ἄλλοις ποτήριον κεραιεῖον ἢ τρύβλιον. ταῦτα πῶς οὐ γέλως ἐστίν, ὦ καλὲ Τιμόκλεις;

ΜΩΜ. Οὐκ ἔλεγον, ὦ θεοί, πάντα ταῦτα ἦξεν ἐκ τοῦμφανὲς καὶ ἀκριβῶς ἐξετασθήσεσθαι;

ΖΕΥΣ. Ἐλεγεσ, ὦ Μῶμε, καὶ ἐπετίμας ὀρθῶς, καὶ ἔγωγε πειράσομαι ἐπανορθώσασθαι αὐτά, ἣν τὸν ἐν ποσὶ τοῦτον κίνδυνον διαφύγωμεν.

- 43 43. **ΤΙΜ.** Ἄλλ', ὦ θεοῖς ἐχθρὲ σὺ, τοὺς χρησμοὺς καὶ προαγορεύσεις τῶν ἐσομένων τίνος ἔργον ἂν εἴποις ἢ θεῶν καὶ τῆς προνοίας τῆς ἐκείνων;

ΛΑΜ. Σιώπησον, ὦ ἄριστε, περὶ τῶν χρησμῶν, ἐπεὶ ἐρήσομαι σε, τίνος αὐτῶν μάλιστα μεμνησθῆναι ἀξιοῖς; ἄρ' ἐκείνου, ὃν τῷ Ἀνδρῷ ὁ Πύθιος ἐχρησεν, ὃς ἀκριβῶς ἀμφήκης ἦν καὶ διπρόσωπος, οἷοί εἰσι τῶν Ἑρμῶν ἔνιοι, διττοὶ καὶ ἀμφοτέρωθεν ὅμοιοι, πρὸς ὁπότερον ἂν αὐτῶν μέρος ἐπιστραφῆς; τί γάρ; μᾶλλον ὁ Κροῖσος διαβὰς τὸν Ἄλυν τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν ἢ τὴν Κύρον καταλάσει; καίτοι οὐκ ὀλίγων ταλάντων ὁ Σαρδιανὸς ἐκείνος ὄλεθρος, τὸ ἀμφιδέξιον τοῦτο ἔπος ἐπρίατο.

ΜΩΜ. Αὐτά που, ὦ θεοί, ἀνὴρ διεξέρεχεται λέγων ἃ ἐγὼ ἔδεδεικν μάλιστα. ποῦ νῦν ὁ καλὸς ἡμῖν κισσαφδοῦς; ἀπολόγησαι αὐτῷ κατελθὼν πρὸς ταῦτα.

ΖΕΥΣ. Σὺ ἡμᾶς ἐπισφάτεις, ὦ Μῶμε, οὐκ ἐν καιρῷ νῦν ἐπιτιμῶν.

- 44 44. **ΤΙΜ.** Ὅρα οἶα ποιεῖς, ὦ ἀλιτήριε Λάμι, μονο-
νοιχὶ τὰ ἔδη αὐτὰ τῶν θεῶν ἀνατρέπεις τῷ λόγῳ καὶ βω-
μοῦς αὐτῶν.

ΛΑΜ. Οὐ πάντας ἔγωγε τοὺς βωμοὺς, ὦ Τιμόκλεις, τί γάρ καὶ δεινὸν ἀπ' αὐτῶν γίγνεται, εἰ θυμιαμάτων καὶ εὐωδίας εἰσι μεστοί, τοὺς δ' ἐν Ταύροις τῆς Ἀρτέμιδος ἠδέως ἂν ἐπεῖδον ἐκ βάθρων ἐπὶ κεφαλῆν ἀνατρεπομέ-
νους, ἐφ' ὧν τοιαῦτα ἢ παρθένος εὐωχομένη ἔχειρε.

ΖΕΥΣ. Τουτὶ πόθεν ἡμῖν τὸ ἄμαχον κακὸν ἐπιήλ-

ὅς δαιμόνων οὐδενὸς φεῖδεται, ἀλλ' ἐξ ἀμάξης παρ-
 τιάζεται καὶ

μάρπτει ἐξεῖης, ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.

ΜΩΜ. Καὶ μὴν ὀλίγους ἄν, ὦ Ζεῦ, τοὺς ἀναιτίους
 φοῖς ἐν ἡμῖν· καὶ που τάχα προῖών ὁ ἄνθρωπος ἄψε-
 καὶ τῶν κορυφαίων τινός.

45. ΤΙΜ. Οὐδὲ βροντιῶντος ἄρα τοῦ Διὸς ἀκούεις, 45
 θεομάχε Δάμι;

ΔΑΜ. Καὶ πῶς οὐ μέλλω βροντῆς ἀκούειν, ὦ Τι-
 μόκλεις; εἰ δ' ὁ Ζεὺς ὁ βροντιῶν ἐστι, σὺ ἄμεινον ἂν εἰ-
 σίης ἐκεῖθεν ποθεν παρὰ τῶν θεῶν ἀφιγμένος· ἐπεὶ οἱ
 γε ἐκ Κρήτης ἦγοντες ἄλλα ἡμῖνῶν διηγοῖται, τάφον τινὰ
 κείθει δείκνυσθαι καὶ στήλην ἐφροσάμενος δηλοῦσαν ὡς οὐ-
 κέτι βροντήσειεν ἂν ὁ Ζεὺς πάλαι τεθνεώς.

ΜΩΜ. Τοῦτ' ἐγὼ πρὸ πολλοῦ ἠπιστάμην ἐροῦντα
 τὸν ἄνθρωπον. τί δ' οὖν, ὦ Ζεῦ, ὠχρίακας ἡμῖν καὶ
 συγκροτεῖς τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ τρόμου; θαρρεῖν χρῆ
 καὶ τῶν τοιοῦτων ἀνθρωπίστων καταφρονεῖν.

ΖΕΥΣ. Τί λέγεις, ὦ Μῶμε; καταφρονεῖν; οὐχ ὄρας
 ὅσοι ἀκούουσι καὶ ὡς ξυμπεισιμένοι εἰσὶν ἤδη καθ' ἡμῶν
 καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ἀναδησάμενος τῶν ὤτων ὁ Δάμις;

ΜΩΜ. Ἀλλὰ σὺ, ὦ Ζεῦ, ὁπόταν ἐθελήσης, σειρῆν
 χροσειῆν καθεῖς ἅπαντας αὐτοὺς

αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαις αὐτῇ τε θαλάσση.

46. ΤΙΜ. Εἰπέ μοι, ὦ κατάρατε, πέπλευκας ἤδη ποτέ; 46

ΔΑΜ. Καὶ πολλάκις, ὦ Τιμόκλεις.

ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἔφερε μὲν ἡμᾶς τότε ὁ ἄνεμος ἐμπί-
 πτων τῇ θόρῳ καὶ ἐμπιπλὰς τὰ ἀκάτια ἣ οἱ ἐρέτιοντες,
 ἐκυβέρνα δὲ εἰς τις ἐφροσῶς καὶ ἔσωζε τὴν ναῦν.

ΔΑΜ. Καὶ μάλα.

ΤΙΜ. Εἶτα ἡ ναῦς μὲν οὐκ ἂν ἔπλει μὴ κυβερνωμένη,
 τὸ δὲ ὄλον τοῦτο ἀκυβέρνητον οἶει καὶ ἀνηγεμόνευτον
 φέρεσθαι;

ΖΕΥΣ. [Εὐ γε,] συνετιῶς ταῦτα ὁ Τιμοκλῆς καὶ ἰσχυρῶ
 τῷ παραδείγματι.

47. ΔΑΜ. Ἀλλ', ὦ Θεοφιλέστατε Τιμόκλεις, τὸν μὲν 47

κυβερνήτην ἐκείνον εἶδες ἂν αἰεὶ τὰ ξυμφέροντα ἐπινοῶντα καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ παρασκευαζόμενον καὶ προστάτοντα τοῖς ναύταις, ἀλυσιτελὲς δὲ καὶ ἄλογον οὐδὲν τι εἶη ἢ ναῦς, ὃ μὴ χρήσιμον πάντως καὶ ἀναγκαῖον ἢ πρὸς τὴν ναυτιλίαν αὐτοῖς· ὃ δὲ σὸς οὗτος κυβερνήτης, ὃν τῆς μεγάλης ταύτης νηΐ ἐφροσάναί ἀξιοῖς, καὶ οἱ ξηπαῖται αὐτοῦ οὐδὲν εὐλόγως οὐδὲ κατὰ τὴν ἀξίαν διατάττουσιν, ἀλλ' ὃ μὲν πρότονος, εἰ τύχοι, ἐς τὴν πρύμναν ἀποτέταται, οἱ πόδες δὲ ἐς τὴν πρῶραν ἀμφοτέροι· καὶ χρεῖσαι μὲν αἱ ἄγκυραι ἐνίοτε, ὃ χηρίσκος δὲ μολυβδοῦς, καὶ τὰ μὲν ὑφάλια κατάγραφα, τὰ δ' ἔξαλα τῆς νεῶς ἄμορφα.

48 48. καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ναυτῶν ἴδιοις ἂν τὸν μὲν ἄργον καὶ ἄτεχρον καὶ ἄτολμον πρὸς τὰ ἔργα διμοιρίτην ἢ τριμοιρίτην, τὸν δὲ κατακολυμβῆσαι τε δεινὸν καὶ ἐπὶ τὴν κραιάαν ἀναπηδῆσαι ῥάδιον καὶ εἰδότα τῶν χρησίμων ἔκαστα, μόνον τοῦτον ἀπλεῖν προστεταγμένον· τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἐν τοῖς ἐπιβάταις, μαστιγίαν μὲν τινα ἐν προεδρίᾳ παρὰ τὸν κυβερνήτην καθήμενον καὶ θεραπευόμενον, καὶ ἄλλον κίναιδον ἢ πατραλοῖαν ἢ ἱερόσυλον ὑπερτιμώμενον καὶ τὰ ἄκρα τῆς νεῶς κατειληφότα, χαρίεντας δὲ πολλοὺς ἐν μυχῷ τοῦ σκάφους στενοχωρουμένους καὶ ὑπὸ τῶν πρὸς ἀλήθειαν χειρόνων πατουμένους· ἐννόησον γοῦν ὅπως μὲν Σωκράτης καὶ Ἀριστείδης ἐπλευσε καὶ Φωκίων, οὐδὲ τὰ ἄλφιστα διαρκῆ ἔχοντες οὐδὲ ἀποτείνει τοὺς πόδας δυνάμενοι ἐπὶ γυμνῶν τῶν σανίδων παρὰ τὸν ἄντλον, ἐν ὅσοις δὲ ἀγαθοῖς Καλλίας καὶ Μειδίας καὶ Σαρδανάπαλλος ὑπερτροφῶντες καὶ τῶν ὑφ' αὐτοῖς καταπτύοντες.

49 49. τοιαῦτα ἐν τῇ νηΐ σου γίνεται, ὧ σοφώτατε Τιμόκλεις· διὰ τοῦτο αἱ ναυαγίαι μυρίαί. εἰ δέ τις κυβερνήτης ἐφροσῶς ἐώρα καὶ διέταπτεν ἕκαστα, πρῶτον μὲν οὐκ ἂν ἠγνόησεν ὅτινες οἱ χρηστοὶ καὶ ὅτινες οἱ φαῦλοι τῶν ἐμπλεόντων, ἔπειτα ἕκαστω κατὰ τὴν ἀξίαν τὰ προσήκοντα ἀπένειμεν ἂν, χώραν τε τὴν ἀμείνω τοῖς ἀμείνοσι παρ' αὐτὸν ἄνω, τὴν κάτω δὲ τοῖς χείροσι, καὶ συσσίτους ἔστιν οὓς ἀμείνους καὶ ξυμβούλους ἐποιήσασαί ἂν, καὶ τῶν ναυτῶν ὃ μὲν πρόθυμος ἢ πρόφρας ἐπι-

εὐλιπῆς ἀπεδέδεικ' ἂν ἢ τοίχου ἄρχων ἢ πάντως πρὸ
 τῶν ἄλλων, ὃ δὲ ὄκηρὸς καὶ ῥάθυμος ἐπαίει' ἂν τῷ κα-
 λωδίῳ πεντάκις τῆς ἡμέρας ἐς τὴν κεφαλὴν. ὥστε σοι,
 Θανμάσιε, τὸ τῆς νεῶς τοῦτο παράδειγμα κινδυνεύει
 περιτεράσθαι κακοῦ τοῦ κυβερνήτου τετυχηκός.

50. ΜΩΜ. Ταῦτ' ἤδη κατὰ ῥοὴν προχωρεῖ τῷ 50
 ἄμυδι καὶ πλησιόστιος ἐπὶ τὴν νίκην φέρεται.

ΖΕΥΣ. Ὁρθῶς, ὦ Μῶμε, εἰκάξεις. ὃ δ' οὐδὲν ἰσχυ-
 ρὸν ὁ Τιμοκλῆς ἐπινοεῖ, ἀλλὰ τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ καθ'
 ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις εὐπερίτρεπτα πάντα ἐπαντλεῖ.

51. ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἐπεὶ τῆς νεῶς τὸ παράδειγμα οὐ 51
 τάν σοι ἰσχυρὸν εἶναι ἔδοξεν, ἄκουσον ἤδη τὴν ἱεράν,
 φησὶν, ἄγκυραν καὶ ἦν οὐδεμιᾶ μηχανῇ ἀπορρήξεις.

ΖΕΥΣ. Τί ποτ' ἄρα καὶ ἔρει;

ΤΙΜ. Ἴδοις γὰρ εἰ ἀκόλουθα ταῦτα ξυλλογίζομαι,
 καὶ εἴ πη αὐτὰ δυνατόν σοι περιτρέψαι. εἰ γὰρ εἰσὶ βω-
 μοί, εἰσὶ καὶ θεοί· ἀλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοί, εἰσὶν ἄρα καὶ
 θεοί. τί πρὸς ταῦτα φῆς;

ΔΑΜ. Ἦν πρότερον γελάσω ἐς κόρον, ἀποκρινοῦ-
 μαί σοι.

ΤΙΜ. Ἄλλ' ἔοικας οὐδὲ παύσεσθαι γελῶν· εἰπέ δὲ
 ὅμως ὅπη σοι γελοῖον ἔδοξε τὸ εἰρημένον εἶναι.

ΔΑΜ. Ὅτι οὐκ αἰσθάνῃ ἀπὸ λεπτιῆς κρόκης ἔξαψά-
 μενός σου τὴν ἄγκυραν, καὶ ταῦτα ἱεράν οὐσαν· τὸ γὰρ
 εἶναι θεοὺς τῷ βωμοῦς εἶναι ξυνδήσας οἷει ἰσχυρὸν ποιή-
 σασθαι ἀπ' αὐτῶν τὸν ὄρμον. ὥστε ἐπεὶ μηδὲν ἄλλο τού-
 του φῆς ἔχειν εἰπεῖν ἱερώτερον, ἀπίωμεν ἤδη.

52. ΤΙΜ. Ὅμολογεῖς τοίνυν ἠττησθαι προαπιῶν; 52

ΔΑΜ. Ναί, ὦ Τιμόκλειε, σὺ γὰρ ὥσπερ οἱ ὑπὸ τινῶν
 βιαζόμενοι ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἡμῖν καταπέφρευγας. ὥστε, νῆ
 τὴν ἄγκυραν τὴν ἱεράν, ἐθέλω σπείσασθαι ἤδη πρὸς σὲ ἐπ'
 αὐτῶν γε τῶν βωμῶν, ὡς μηκέτι περὶ τούτων ἐρίσοιμεν.

ΤΙΜ. Εἰρωνεύῃ ταῦτα πρὸς ἐμέ, τυμβωρίζε καὶ
 μαρὲ καὶ κατάπτυστε καὶ μαστιγία καὶ κάθαγμα. οὐ γὰρ
 ἴσμεν οὐτινος μὲν πατρός εἰ, πῶς δὲ ἡ μήτηρ σου ἐπορ-
 νεύετο, καὶ ὡς τὸν ἀδελφὸν ἀπέπνιξας καὶ μοιχεύεις καὶ

τὰ μειράκια διαφθείρεις, λιγνότετε καὶ ἀναισχυντίστε, μὴ φεύγε δ' οὖν, ἕως καὶ πληγὰς παρ' ἐμοῦ λαβὼν ἀπέθης· ἤδη γάρ σε τουτιῶν τῶ Ἰστράκιῳ ἀποσφάξω παμμίαιρον ὄντα.

53 53. ΖΕΥΣ. Ὁ μὲν γελῶν, ὡ θεοί, ἀποτρέχει, ὁ δὲ ἀκολουθεῖ λοιδορούμενος οὐ φέρων κατατροφῶντα τὸν Δάμιν, καὶ ἔοικεν αὐτὸν πατάξειν τῶ κεράμῳ ἐς τὴν κεφαλὴν, ἡμεῖς δὲ τί ποιῶμεν ἐπὶ τούτοις;

ΕΡΜ. Ὁρθῶς ἐκεῖνό μοι ὁ κωμικὸς εἰρηκεῖναι δοκί, οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῆ.

τί γὰρ καὶ ὑπέμεγα κακόν, εἰ ὀλίγοι ἄνθρωποι ταῦτα πεπεισμένοι ἀπίασι; πολλῶ γὰρ οἱ τάναντία γινώσκοντες πλείους, Ἑλλήνων θ' ὁ σύρφαξ βάρβαροί θ' ἄπαντες. (†)

ΖΕΥΣ. Ἀλλά, ὡ Ἑρμῆ, τὸ τοῦ Δαρείου πᾶν καλῶς ἔχον ἐστίν, ὃ εἶπεν ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου· ὥστε καὶ αὐτὸς ἐβουλόμην ἂν ἓνα τοιοῦτον ἔχειν οἶον τὸν Δάμιν ἕμιμαχον ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν.

ΟΝΕΙΡΟΣ Η ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

72

1 1. ΜΙΚΥΛΟΣ. Ἀλλὰ σέ, κάκιστε ἀλεκτρονίον, ὃ Ζεὺς αὐτὸς ἐπιτρέψει φθονερὸν οὕτω καὶ ὀξύφωνον ὄντα, ὅς με πλουτοῦντα καὶ ἡδίστῳ ὄνειρῳ ξυρόντα καὶ θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν εὐδαιμονοῦντα διάτορον τι καὶ γεγωνὸς ἀναβοήσας ἐπήγειρας, ὡς μηδὲ νύκτωρ γοῶν τὴν πολὺ σοῦ μιαιρωτέραν πενίαν διαφύγοιμι. καίτοι εἴ γε χρὴ τεχμαίρεσθαι τῇ τε ἡσυχίᾳ πολλῇ ἔτι οὔση καὶ τῷ κρέει μηδέπω με τὸ ἕρθηριον ὥσπερ εἴωθεν ἀποτηγνίντι — γνώμων γὰρ οὗτος ἀψευδέστατός μοι προσελευνοῖσας ἡμέρας — οὐδέπω μέσαι νύκτες εἰσίν, ὃ δὲ αὐπνος οἶτος ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον φυλάττων ἀφ' ἐσπέρας εὐθὺς ἤδη κέκραγεν, ἀλλ' οὔτι χαίρων γε· ἀμνοῦ-

γὰρ εὐθὺς σε, ἣν μόνον ἡμέρα γένηται, συντριβὼν
κτιθρία, νῦν γὰρ μοι πράγματα παρέξεις μεταπη-
ρῆν τῷ σκότιῳ.

ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ. Μικύλε δέσποτα, ὄμην τι χαριεῖ-
σοι φθονῶν τῆς νυκτὸς ὀπόσου ἂν δυναίμην, ὡς
ἐπορθρευόμενος προανύειν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων·
ὣν πρὶν ἥλιον ἀνίσχειν μίαν κρηπίδα ἐργάση, πρὸ
ἔση τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιστα πεπονηκώς. εἰ δέ σοι κα-
κὴν ἦδιον, ἐγὼ μὲν ἡσυχάσομαι σοι καὶ πολὺ ἄφω-
ρος ἔσομαι τῶν ἰχθύων, σὺ δὲ ὄρα ὅπως μὴ ὄναρ
τῶν λιμώτης ἀνεγρόμενος.

2. ΜΙΚ. Ὡ Ζεῦ τεράστιε καὶ Ἡράκλεις ἀλεξίκακε, τί 2
κὸν τοῦτ' ἐστίν; ἀνθρωπίνως ἐλάλησεν ὁ ἀλεκτρυών.

ΑΛΕΚ. Εἰτά σοι τέρας εἶναι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον, εἰ
ῶνος ὑμῖν εἶμι;

ΜΙΚ. Πῶς γὰρ οὐ τέρας; ἀλλ' ἀποτρέποιτε, ὦ θεοί,
μὲν ἀφ' ἡμῶν.

ΑΛΕΚ. Σύ μοι δοκεῖς, ὦ Μικύλε, κομιδῇ ἀπαί-
ς εἶναι μηδὲ ἀνεγνωκέναι τὰ Ὀμήρου ποιήματα, ἐν
αἰ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως ἵππος ὁ Ξάνθος μακρὰ χαιρὴν
ας τῷ χρεμετίζειν ἔστηκεν ἐν μέσῳ τῷ πολέμῳ δια-
κεινος ἔπη ὅλα ῥαψωδῶν, οὐχ ὡς περ ἐγὼ νῦν ἄνευ
μέτρων, ἀλλὰ καὶ ἐμαντεύετο ἐκεῖνος καὶ τὰ μέλ-
ε προεθέσπιζε καὶ οὐδέν τι παράδοξον ἐδόκει ποιεῖν,
ὁ ἀκούων ἐπεκαλεῖτο ὡς περ σὺ τὸν ἀλεξίκακον ἀπο-
αιον ἡγούμενος τὸ ἄκουσμα. καίτοι τί ἂν ἐποίησας,
μὴ ἢ τῆς Ἀργοῦς τροπίς ἐλάλησεν ὡς περ ποτὲ ἡ φη-
ν Λωδῶνῃ αὐτόφρονος ἐμαντεύσατο, ἢ εἰ βύρσας εἶδες
ύσας καὶ βοῶν κρέα μυκώμενα, ἡμίοντα, περιπεπαρ-
τοῖς ὀβελοῖς; ἐγὼ δὲ Ἑρμῶ πάρεδρος ὢν λαλιστάτου
ογιωτάτου θεῶν ἀπάντων καὶ τἄλλα ὁμοδίαιτος ὑμῖν
ἔντροφος οὐ χαλεπῶς ἐμελλον ἐμαθήσεσθαι τὴν ἀν-
των φωνήν. εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν ὑπόσχοιό μοι, οὐκ ἂν
ταμί σοι τὴν ἀληθεστέραν αἰτίαν εἰπεῖν τῆς πρὸς
ὁμοφωνίας καὶ ὅθεν ὑπάρχει μοι οὕτω λαλεῖν.

3. ΜΙΚ. Ἀλλὰ μὴ ὄνειρος καὶ ταῦτά ἐστιν, ἀλεκτρυῶν 3

οὕτω πρὸς με διαλεγόμενος; εἰπέ δ' οὖν πρὸς τοῦ Ἑρμοῦ, ὦ βέλτιστε, ὅ τι καὶ ἄλλο σοι τῆς φωνῆς αἴτιον. ὡς ἔβουλομαι καὶ πρὸς οὐδένα ἐρῶ, τί σε χρὴ δεδιέναι; τίς γὰρ ἂν πιστεύσειέ μοι, εἴ τι διηγοίμην ὡς ἄλεκτρονός, αὐτὸ εἰπόντος ἀκηκώς;

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοίνυν παραδοξότατόν σοι εὖ οἰδ' ὅτι λόγον, ὦ Μικύλε· οὐτοσί γὰρ ὁ νῦν σοι ἄλεκτρονός φαινόμενος οὐ πρό πολλοῦ ἄνθρωπος ἦν.

ΜΙΚ. Ἦκουσά τι καὶ πάλαι τοιοῦτον ἀμέλει περὶ ὑμῶν ὡς Ἄλεκτρονός τις νεανίσκος φίλος γένοιτο τῇ Ἄρει καὶ Ξυμπίνῳ τῇ Θεῷ καὶ Ξυγκωμάζῳ καὶ κοινωνοίῃ τῶν ἔρωτικῶν· ὁπότε γοῦν ἄπιοι παρὰ τὴν Ἀφροδίτῃ μοιχεύσων ὁ Ἄρης, ἐπάγεσθαι καὶ τὸν Ἄλεκτρονός, καὶ ἐπειδήπερ τὸν Ἥλιον μάλιστα ὑπερωῶτο, μὴ κατὰδὸν ἐξείποι πρὸς τὸν Ἥφαιστον, ἔξω πρὸς ταῖς Θύραις ἀπολείπειν αἰεὶ τὸν νεανίσκον μνηύσοντα ὁπότε ἀνίσχοι ὁ Ἥλιος. εἰτά ποτε κατακοιμηθῆναι μὲν τὸν Ἄλεκτρονός καὶ προδοῦναι τὴν φρουρὰν ἄκοντα, τὸν δὲ Ἥλιον λαθόντα ἐπιστῆναι τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ τῇ Ἄρει ἀφρόντιδι ἀναπανομένῳ διὰ τὸ πιστεῖν τὸν Ἄλεκτρονός μνηῖσαι ἂν, εἴ τις ἐπίοι· καὶ οὕτω τὸν Ἥφαιστον παρ' Ἥλιον λαθόντα συλλαβεῖν αὐτοὺς περιβαλόντα καὶ σαγηνεύσαντα τοῖς δεσμοῖς, ἃ πάλαι πεποιήτο ἐπ' αὐτούς· ἀφεθέντα δὲ ὡς ἀφείθη τὸν Ἄρη ἀγανακτῆσαι κατὰ τοῦ Ἄλεκτρονός καὶ μεταβαλεῖν αὐτὸν ἐς τουτὶ τὸ ὄργεον αὐτοῖς ὄπλοις, ὡς ἔτι τῆς κόρυθος τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, καὶ διὰ τοῦτο ὑμᾶς ἀπολογουμένους τῇ Ἄρει, ὅτ' οὐδὲν ὄφελος, ἐπειδὴν αἰσθησθε ἀνελευσόμενον τὸν Ἥλιον, πρὸ πολλοῦ βοᾶν ἐπισημαιομένους τὴν ἀνατολὴν αὐτοῦ.

⁴ 4. **ΑΛΕΚ.** Φασὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὦ Μικύλε, τὸ δ' ἐμὸν ἕτεροῖόν τι γέγονε καὶ πάνυ ἔναγχος εἰς ἄλεκτρονός σοι μεταβέβηκα.

ΜΙΚ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ τοῦτο μάλιστα εἰδέναί.

ΑΛΕΚ. οἶσθα ἄρα τὸν Πυθαγόραν [Μνησαρχίδην Σάμιον].

ΜΙΚ. Τὸν σοφιστὴν λέγεις, τὸν ἀλαζόνα, ὃς ἐνομο-
μήτε κρεῶν γεύεσθαι μήτε κνάμους ἐσθίειν, ἥδι-
ἐμοὶ γοῦν ὄψον ἐκτρέπεζον ἀποφαίνων, ἔτι δὲ πεί-
τους ἀνθρώπους ἐς πέντε ἔτη μὴ διαλέγεσθαι;

ΑΛΕΚ. Ἴσθι δῆτα κάκεινο, ὡς πρὸ τοῦ Πυθαγόρου
σορβος γένοιτο.

ΜΙΚ. Γόητά φασὶ καὶ τερατουργὸν [τὸν] ἄνθρωπον,
ἄλεκτρυνόν.

ΑΛΕΚ. Ἐκεῖνος αὐτὸς ἐγὼ σοὶ εἰμι ὁ Πυθαγόρας,
ἴσθι παῦ', ὠγαθέ, λοιδορούμενός μοι καὶ ταῦτα οὐκ εἰ-
ὡς οἷός τις ἦν τὸν τρόπον.

ΜΙΚ. Τοῦτ' αὖ μακροῦ ἐκείνου τερατωδέστερον,
ἄλεκτρυνὸν φιλόσοφος, εἶπε δὲ ὅμως, ὦ Μνησάρχον παῖ,
ὡς ἴσθις ἡμῖν ἀντὶ μὲν ἀνθρώπου ὄρνις, ἀντὶ δὲ Σαμίου
Ταναργικὸς ἀναπέφηνας· οὐ πιθανὰ γὰρ ταῦτα οὐδὲ
πάνυ πιστεῦσαι ἴσθις, ἐπεὶ καὶ δὴ ἤδη μοι τετηρηκέαι
δοκῶ πάνυ ἐν σοὶ ἀλλότρια τοῦ Πυθαγόρου.

ΑΛΕΚ. Τὰ ποῖα;

ΜΙΚ. Ἐν μὲν ὅτι λάλος εἶ καὶ κρακτικός, ὁ δὲ σιω-
πᾶν ἐς πέντε ὅλα ἔτη οἴμαι παρήνει, ἕτερον δὲ καὶ παν-
τελῶς παράνομον· οὐ γὰρ ἔχων ὅ τι σοὶ παραβάλοιμι,
κνάμους χθὲς ἦκον ὡς οἷσθα ἔχων, καὶ σὺ οὐδὲν μελλή-
σας ἀνέλεξας αὐτούς· ὥστε ἢ ἐψεῦσθαι σοὶ ἀνάγκη καὶ
ἄλλῃ εἶναι ἢ Πυθαγόρα ὄντι παρανενομηκέαι καὶ τὸ
ἴσον ἠσεβηκέαι κνάμους φαγόντα ὡς ἂν εἶ τὴν κεφαλήν
τοῦ πατρὸς ἐδηδόκεις.

5. ΑΛΕΚ. Οὐ γὰρ οἷσθα, ὦ Μικύλε, ἥτις αἰτία ἔστι
τούτων οὐδὲ τὰ πρόσφορα ἐκάστω βίῳ. ἐγὼ δὲ τότε μὲν
οὐκ ἦσθιον τῶν κνάμων, ἐφιλοσόφουν γάρ· νῦν δὲ φά-
γοιμ' ἂν, ὀρνιθικὴ γὰρ καὶ οὐκ ἀπόρητος ἡμῖν ἡ τροφή.
πλὴν ἄλλ' εἶ σοὶ φίλον, ἄκουε ὅπως ἐκ Πυθαγόρου τοῦτο
νῦν εἰμι καὶ ἐν ὅσοις βίοις πρότερον ἐβιότευσα καὶ ἅτινα
τῆς μεταβολῆς ἐκάστις ἀπολέλανκα.

ΜΙΚ. Λέγοις ἂν· ὡς ἔμοιγε ὑπερήδιστον ἂν τὸ
ἄκουσμα γένοιτο, ὥστε εἶ τις αἴρεσιν προθελή, πόττερα
μᾶλλον ἐθέλω σοῦ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα διεξιόντος ἢ τὸν

πανευδαίμονα ὄνειρον ἐκείνον αὖθις ὄραν τὸν μῦθον ἔμπροσθεν, οὐκ οἶδα ὑπότερον ἂν ἐλοιμην· οὕτως ἀδείκω ἡγοῦμαι τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανείσι καὶ ἐν ἴσῃ ὑμᾶς τῆς ἄγῳ σέ τε καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνίπνιον.

ΑΛΕΚ. Ἐτι γὰρ σὺ ἀναπεμπάξῃ τὸν ὄνειρον τίς ποτε ὁ φανείς σοι ἦν καὶ τίνα ἰνδάγματα μάταια διοριλάττεις, κενὴν καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος ἀμενηνὴν τινα εὐδαιμονίαν τῇ μνήμῃ μεταδιώκων;

6 ΜΙΚ. Ἄλλ' οὐδὲ ἐπιλήσομαί ποτε, ὦ ἄλεκτριον, εὐ ἴσθι τῆς ὄψεως ἐκείνης· οὕτω μοι πολὺ τὸ μέλι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὄνειρος καταλιπὼν ἤχρητο, ὡς μόγις ἀνοίγειν τὰ βλέφαρα ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὕπνον αὖθις κατασπώμενα. οἷον γοῦν ἐν τοῖς ὡσὶ τὰ πτερὰ ἐργάζεται στρεφόμενα, τοιοῦτον γάρφαλον παρειχέ μοι τὰ ὄρωμενα.

ΑΛΕΚ. Ἡράκλεις, δεινὸν τίνα τὸν ὄνειρον φῆς εἶ γε πτηνὸς ὢν, ὡς φρασι, καὶ ὄρον ἔχων τῆς πτήσεως τὸν ὕπνον ὑπὲρ τὰ ἐσχαμμένα ἤδη πηδᾷ καὶ ἐνδιατριβεῖ ἀνεωγῶσι τοῖς ὀφθαλμοῖς μελιχρὸς οὕτως καὶ ἐναρῆς φαινόμενος· ἐθέλω γοῦν ἀκοῦσαι οἷός τις ἐστίν οὕτω σοι τριπόθητος ὢν.

ΜΙΚ. Ἐτοιμος λέγειν· ἡδὺ γοῦν μοι τὸ μεμνησθαι καὶ διεξιέναι τι περὶ αὐτοῦ. σὺ δὲ πηρίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τῶν μεταβολῶν;

ΑΛΕΚ. Ἐπειδὴν σὺ, ὦ Μικύλε, παύσῃ ὄνειρῶντων καὶ ἀποψήσῃ ἀπὸ τῶν βλεφάρων τὸ μέλι· τὸ πῆ δὲ πρότερος εἶπέ, ὡς μάθω εἴτε διὰ τῶν ἔλεφαντινῶν πυλῶν εἴτε διὰ τῶν κερατίνων σοι ὁ ὄνειρος ἦκε πτόμενος.

ΜΙΚ. Οὐδὲ δι' ἑτέρας τούτων, ὦ Πυθαγόρα.

ΑΛΕΚ. Καὶ μὴν Ὅμηρος δύο [μόνας] ταύτας λέγει.

ΜΙΚ. Ἐὰ χαίρειν τὸν λῆρον ἐκείνον ποιητὴν οὐδὲν εἰδότες ὄνειρων πέρι. οἱ πένητες ἴσως ὄνειροι διὰ τῶν τοιοῦτων ἐξίσαισι, οἷους ἐκείνος ἐώρα οὐδὲ πάντῃ σαφῶς τυφλὸς αὐτὸς ὢν, ἐμοὶ δὲ διὰ χρυσῶν τιμῶν πυλῶν ὁ ἡδίστος ἀφίκετο, χρυσοῦς καὶ αὐτός, καὶ χρυσᾶ πάντα περιβεβλημένος καὶ πολὺ ἐπαγόμενος χρυσίον.

ΑΛΕΚ. Παῦε, ὦ Μίδα βέλτιστε, χρυσολογῶν·
 τεχνῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐκείνου σοι εὐχῆς τὸ ἐνύπνιον καὶ
 ἑτάλλα ὅλα χρεῖσιν κεκοιμήσθαι μοι δοκεῖς.

7. **ΜΙΚ.** Πολύ, ὦ Πυθαγόρα, χρυσίον εἶδον, πολὺ, 7
 ὡς οἶε καλόν, οἶαν τὴν αὐγὴν ἀπαστράπτου; τί ποτε
 Πίνδαρός φησι περὶ αὐτοῦ ἐπαινῶν; ἀνάμνησον γὰρ
 εἰ οἶσθα, ὅποτε ὕδωρ ἄριστον εἰπὼν εἶτα τὸ χρυσίον
 θαυμάζει, εὐ ποιῶν . . ., ἐν ἀρχῇ εὐθὺς [τοῦ βιβλίου] . . .,
 τοῦ καλλίστου τῶν ἁσμάτων ἀπάντων.

ΑΛΕΚ. Μῶν ἐκεῖνο ζητεῖς,
 ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὃ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
 αἶτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου;

ΜΙΚ. Νῆ Δία τοῦτ' αὐτό· ὥσπερ γὰρ τοῦμὸν ἐνύ-
 πνιον ἰδὼν ὁ Πίνδαρος οὕτως ἐπαινεῖ τὸ χρυσίον. ὡς δὲ
 [ἤδη] μάθης οἷόν τι ἦν, ἄκουσον, ὦ σοφώτατε ἀλεκτροῶν.
 ὅτι μὲν οὐκ οἰκόσιτος ἦν χθές, οἶσθα· Εὐκράτης γὰρ με
 ὁ πλοῦσιος ἐντυγῶν ἐν ἀγορᾷ λουσάμενον ἦκειν ἐκέλευε
 τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

8. **ΑΛΕΚ.** Οἶδα πάννυ τοῦτο πεινήσας παρ' ὄλην τὴν 8
 ἡμέραν, ἄχρι μοι βαθείας ἤδη ἐσπέρας ἦκες ὑποβεβρω-
 μένος τοὺς πέντε κῶμους ἐκείνους κομιζῶν οὐ πάννυ
 δαψιλές τὸ δεῖπνον ἀλεκτροῦνι ἀθλητῆι ποτε γενομένῳ
 καὶ Ὀλύμπια οὐκ ἀφανῶς ἀγωνισαμένῳ.

ΜΙΚ. Ἐπεὶ δὲ δειπνήσας ἐπανῆλθον, ἐκάθειδον εὐ-
 θὺς τοὺς κῶμους σοι παραβαλόν, εἶτά μοι κατὰ τὸν
 Ὅμηρον ἀμβροσίην διὰ νίκτα θεῖός τις ὡς ἀληθῶς ὄνει-
 ρος ἐπιστάς . . .

ΑΛΕΚ. Τὰ παρὰ τῷ Εὐκράτει πρότερον, ὦ Μικύλε,
 διήγησαι καὶ τὸ δεῖπνον οἷον ἐγένετο καὶ τὰ ἐν τῷ συμ-
 ποσίῳ ἅπαντα· κωλύει γὰρ οὐδὲν αὐθίς σε δειπνεῖν ὡς-
 περ ὄνειρόν τινα τοῦ δεῖπνου ἐκείνου ἀναπλάττοντα καὶ
 ἀναμαρυνώμενον τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα.

9. **ΜΙΚ.** Ὡμην ἐνοχλήσειν καὶ ταῦτα διηρούμενος· 9
 715 ἔπει δὲ σὺ προθυμῆ, καὶ δὴ λέγω. οὐ πρότερον, ὦ Πυ-
 θαγόρα, παρὰ πλουσίῳ τινὶ δειπνήσας ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ
 τύχη τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγῶν χθές τῷ Εὐκράτει, καὶ ἐγὼ

μὲν προσειπὼν αὐτὸν ὡσπερ εἰώθειν δεσπότην ἀπειλα-
 τόμη, ὡς μὴ κατασχύναιμι αὐτὸν σὺν τριβῶνι τῷ τρι-
 βωνί συμπαραμαρτῶν, ὁ δέ, Μικύλε, φησί, θνητῶν
 τήμερον ἐστιῶ γενέθλια καὶ παρεκάλεσα τῶν φίλων μάλα
 πολλούς· ἐπεὶ δέ τινά φασιν αὐτῶν μαλακῶς ἔχοντα οὐ
 οἶόν τε εἶναι ξυνδειπνεῖν μεθ' ἡμῶν, σὺ ἀντὶ ἐκείνου
 ἤκε λουσάμενος, ἦν μὴ ὁ γε κληθεῖς αὐτὸς εἴπη ἀπέ-
 σθαι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός ἐστι. τοῦτο ἀκούσας ἐγὼ
 προσκυνήσας ἀπήειν εὐχόμενος ἄνασι θεοῖς ἠπιάλιον τῆ
 ἢ πλευρῆτιν ἢ ποδάγραν ἐπιπέμψαι τῷ μαλακίζοντι
 ἐκείνῳ, οὗ ἔφεδρος ἐγὼ καὶ ἀντίδειπτος καὶ διάδοχος
 ἐκεκλήμην· καὶ τὸ ἄχρι τοῦ λουτροῦ αἰῶνα μέγιστον ἐπι-
 θέμην, συνεχῆς ἐπισκοπῶν ὅσοσάπουν τὸ στοιχεῖον εἶναι
 καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι. κάπειδὴ ποτε ὁ καιρὸς
 ἀφίκετο, πρὸς τάχος ἑμαυτὸν ἀπορρέψας ἄπειμι κοσμίως
 μάλα ἐσχηματισμένος, ἀναστρέψας τὸ τριβώνιον ὡς ἐπὶ
 10 τοῦ καθαρωτέρου γένοιτο ἢ ἀναβολή. 10. καταλαμβάνω
 τε πρὸς ταῖς θύραις ἄλλους τε πολλούς καὶ δὴ κάκεινον
 φοράδην ὑπὸ τετάρων κεκομισμένον, ᾧ με ὑποδειπνῶν
 ἔδει, τὸν νοσεῖν λεγόμενον, καὶ ἐδήλου δὲ ποιήτως ἔχον·
 ὑπέστενε γοῦν καὶ ὑπέβητε καὶ ἐχρέμιττετο μύχιόν τι καὶ
 δυσπρόσοδον, ὠχρὸς ὄλος ὧν καὶ διωδηκῶς, ἀμφὶ τὰ ἐξι-
 κοντα ἔτη σχεδόν· ἐλέγετο δὲ φιλόσοφος τις εἶναι τῶν
 πρὸς τὰ μειράκια φλυαρούντων. ὁ γοῦν πύγων μάλα
 τραγικός ἦν εἰς ὑπερβολὴν κουριῶν. καὶ αἰτιωμένον γε
 Ἀρχιβίου τοῦ ἱατροῦ, διότι οὕτως ἔχων ἀφίκετο, τὰ π
 καθήκοντα, ἔφη, οὐ χρὴ προδιδόναι καὶ ταῦτα φιλόσο-
 φον ἄνδρα, κἂν μυρία νόσοι ἐμποδῶν ἰστυῶνται· ἠγί-
 σεται γὰρ Εὐκράτης ὑπερρωᾶσθαι πρὸς ἡμῶν. Οὐ μὲν
 οὖν, εἶπον ἐγώ, ἀλλ' ἐπαινέσεται σε, ἦν οἴκοι παρὰ στανῶ
 μᾶλλον ἀποθανεῖν ἐθέλης ἢ περ ἐν τῷ συμποσίῳ στυνα-
 χρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος. ἐκεῖνος μὲν
 οὖν ὑπὸ μεγαλοφροσύνης οὐ προσειποιεῖτο ἀκηχοῦναι τοῦ
 σκώμματος· ἐφίσταται δὲ μετὰ μικρὸν ὁ Εὐκράτης λελο-
 μένος καὶ ἰδὼν τὸν Θεσμόπολιν — τοῦτο γὰρ ὁ φιλόσο-
 φος ἐκαλεῖτο — Διδάσκαλε, φησίν, εὐ μὲν ἐποίησας αἰ-

ὅς ἦκων πρὸς ἡμᾶς, οὐ μείον δ' ἂν τι σοὶ ἐγένετο, καὶ
 πόντι γὰρ ἅπαντα ἐξῆς ἀπέσταλτο ἄν'· καὶ ἅμα λέγων
 ἰσθμῶν χειραγωγῶν τὸν Θεσμόπολιν αὐτῷ ἐπερειδόμενον καὶ
 οἰκέταις. 11. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπιένας παρεσκευαζόμεν, 11
 ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἐπὶ πολὺ ἐνδοιάσας, ἐπεὶ με πάντῃ
 ἀνθρώπων εἶδε, Πάριθι, ἔφη, καὶ σὺ, ὦ Μικύλε, καὶ
 οὐκ εἰπὼν μεθ' ἡμῶν· τὸν υἱὸν γὰρ ἐγὼ κελεύσω ἐν τῇ
 ἀνδραγαθίᾳ μετὰ τῆς μητρὸς ἐστιαῖσθαι, ὡς σὺ χώραν
 ἔχοις. εἰσῆειν οὖν μάτην λύκος χανὼν παρὰ μικρόν, αἰ-
 κληνόμενος ὅτι ἐδόκουν ἐξεληλακέναι τοῦ συμποσίου τὸ
 παιδίον τοῦ Εὐκράτους. κάπειδ' ἡ κατακλίνοισθαι καιρὸς
 ἦν, πρῶτον μὲν ἀράμενοι ἀνέθεσαν τὸν Θεσμόπολιν οὐκ
 ἀπροσγμότως μὰ Δία πέντε οἴμαι νεανίσκοι εὐμεγέθεις
 ἰσχυρὰ περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, ὡς διαμένοι ἐν
 τῷ στήματι καὶ ἐπὶ πολὺ καρτερεῖν δύναίτο. εἶτα μηδε-
 τὸς ἀνεχομένου πλησίον κατακείσθαι αὐτοῦ ἐμὲ ὑποκατα-
 κλίνουσι φέροντες, ὡς ὁμοτράπεζοι εἶημεν. τοῦντεῦθεν
 ἐδειπνοῦμεν, ὦ Πυθαγόρα, πολίοψόν τι καὶ ποικίλον
 δεῖπνον ἐπὶ χρυσοῦ πολλοῦ καὶ ἀργύρου· καὶ ἐκπώματα
 ἦν χρυσᾶ καὶ διάκονοι ὠραῖοι καὶ μουσουργοὶ καὶ γελω-
 τοποιοὶ μεταξύ, καὶ ὅλως ἡδίστη τις ἦν ἡ διατριβή, πλήν
 ἀλλ' ἐν με ἐλύπει οὐ μετρίως ὁ Θεσμόπολις ἐνοχλῶν καὶ
 12 ἀρετὴν τινα πρὸς με διεξιὼν καὶ διδάσκων ὡς αἱ δύο ἀπο-
 φάσεις μίαν κατάφασιν ἀποτελοῦσι καὶ ὡς εἰ ἡμέρα ἐστί,
 νύξ οὐκ ἐστίν, ἐνίοτε δὲ καὶ κέρατα ἔφρασκεν εἶναί μοι.
 τοιαῦτα πολλὰ οὐδὲν δεομένῳ προσφιλοσοφῶν συνήρει
 καὶ ὑπετέμετο τὴν εὐφροσύνην οὐκ ἐὼν ἀκούειν τῶν
 καθαριζόντων ἢ ἄδόντων. τοιοῦτο μὲν σοι, ὦ ἄλεκτρυών,
 τὸ δεῖπνον.

ΑΛΕΚ. Οὐχ ἡδιστον, ὦ Μικύλε, καὶ μάλιστα ἐπεὶ
 συνεκκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι.

12. ΜΙΚ. Ἄκουε δὲ ἤδη καὶ τὸ ἐνύπνιον· ὦμην γὰρ 12
 τὸν Εὐκράτην αὐτὸν ἄπαιδα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπο-
 θνήσκειν, εἶτα προσκαλέσαντά με καὶ διαθήκας θέμε-
 νον, ἐν αἷς ὁ κληρονόμος ἦν ἁπάντων ἐγώ, μικρόν ἐπι-
 σχόντα ἀποθανεῖν· ἑμαντὸν δὲ παρελθόντα ἐς τὴν οὐ-

σίαν τὸ μὲν χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐξαντλεῖν σάφους, τισὶ μεγάλας ἀνάσιν τε καὶ πολὺ ἐπιρρέον, τὰ δ' ἄλλα τὴν ἐσθῆτα καὶ τραπέζας καὶ ἐκπώματα καὶ διακόνας, πάντα ἐμὰ ὡς τὸ εἰκὸς εἶναι. εἶτα ἐξήλανον ἐπὶ λειψοζεύγους, ἐξυπτιάζων, περίβλεπτος ἅπασιν τοῖς ὁρῶσι καὶ ἐπιφθονος. καὶ προέθεον πολλοὶ καὶ προῖπτεον καὶ ἔπιποντο πλείους. ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆτα τὴν ἐκείνου ἔχων καὶ δακτυλλοὺς βαρεῖς ὅσον ἑκαταίδεκα ἐξημμένους τῶν δακτυλλῶν ἐκέλευον ἐστίασιν τινα λαμπρὰν εὐτρεπισθῆναι εἰς ὑποδοχὴν τῶν φίλων· οἱ δὲ ὡς ἐν ὄνειρῳ εἰκὸς ἦδη παρῆσαν καὶ τὸ δεῖπνον ἄρτι εἰσεκομίζετο καὶ ὁ πότος συνευφραίνετο. ἐν τούτῳ ὄντα με καὶ φιλοτησίας προπίνοντα ἐν χρυσαῖς φιάλαις ἐκάστω τῶν παρόντων ἦδη τοῦ πλοκούντος ἐσκομιζομένου ἀναβοήσας ἀκαίρως συνετάραξας, μὲν ἡμῖν τὸ συμπόσιον, ἀνέτρεψας δὲ τὰς τραπέζας, τῶν δὲ πλοῦτον ἐκείνον ὑπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκεύασας [διασκεδάσας]. ἄρα σοὶ ἀλόγως ἀγανακτῆσαι κατὰ σοὶ δοκῶ; τριέσπερον ἂν ἡδέως ἔτι εἶδον τὸν ὄνειρόν μοι γινόμενον.

13 13. ΑΛΕΚ. Οὕτω φιλόχρυσος εἶ καὶ φιλόπλοτος, ὡς Μικύλε, καὶ μόνον τοῦτο ἐξ ἅπαντος θαυμάζεις καὶ ἡγῆ εὐδαίμων εἶναι πολὺ κεκτησθαι χρυσίον;

ΜΙΚ. Οὐκ ἐγὼ μόνος, ὦ Πυθαγόρα, τοῦτο, ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτός, ὅποτε Εὐφορβος ἦσθα, χρυσὸν καὶ ἀργυρον τῶν βοστρύχων ἐξημμένος οὕτως ἦεις πολεμήσων τοῖς Ἀχαιοῖς, [καὶ ἐν τῷ πολέμῳ], ἔνθα σιδηροφορεῖν [μῆλλον ἢ χρυσοφορεῖν] ἄμεινον ἦν· σὺ δὲ καὶ τότε ἠξίους χρυσῷ ἀναδεδεμένος τοὺς πλοκάμους διαγωνίζεσθαι. καὶ μοι δοκεῖ ὁ Ὅμηρος διὰ τοῦτο Χαρίτεσσιν ὁμοίως εἰπεῖν σου τὴς κόμας, ὅτι «χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.» μακρῷ γὰρ ἀμείνους δηλαδὴ καὶ ἐρασμιώτεροι ἐφαινότο συναναπεπλεγμένα τῷ χρυσίῳ καὶ συναπολάμπουσαι μετ' αὐτοῦ. καίτοι τὰ μὲν σά, ὦ χρυσοκόμη, μέτρια, εἰ Πάνθου υἱὸς ὢν ἐτίμας τὸ χρυσίον· ὁ δὲ πατὴρ ἅπαντων ἀνδρῶν καὶ θεῶν ὁ Κρόνον καὶ Ῥέας, ὅποτε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος, οὐκ ἔχων εἰς ὁ π

μειώτερον αὐτὸν μεταβάλαι οὐδὲ ὅπως διαφθείρειε Ἀριστοῦ τὴν φρουράν — ἀκούεις δήπου ὡς χρυ-
 ἐγένετο καὶ θυνεῖς διὰ τοῦ τέγους συνῆν τῇ ἀγαπω-
 ῶ. ὥστε τί ἂν σοι τὸ ἐπὶ τούτῳ ἔτι λέγοιμι, ὅσας
 χρείας παρέχεται ὁ χρυσός, ὡς δὲ οἷς ἂν παρῆ κα-
 τε αὐτοὺς καὶ σοφοὺς καὶ ἰσχυροὺς ἀπεργάζεται τι-
 καὶ δόξαν προσάπτων καὶ ἐξ ἀφανῶν καὶ ἀδόξων
 περιβλέπτοντας καὶ ἀοιδίμους ἐν βραχεῖ τίθησι;
 τὸν γείτονα γοῦν μοι τὸν ὁμότεχρον οἶσθα τὸν Σί- 14
 α, οὐ πρὸ πολλοῦ δειπνήσαντα παρ' ἐμοί, ὅτε τὸ
 ἤψησα τοῖς Κρονίοις δύο τεμάχη τοῦ ἀλλαντος ἐμ-
 ῶν.

ΑΛΕΚ. Οἶδα τὸν σιμὸν τὸν βραχύν, ὃς τὸ κεραμεῶν
 ἕλιον ὑφελόμενος ᾤχετο ὑπὸ μάλης ἔχων μετὰ τὸ
 γον, ὃ μόνον ἡμῖν ὑπῆρχεν· εἶδον γὰρ αὐτός, ὃ
 ἔλε.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν ἐκεῖνος αὐτὸ κλέψας εἶτα ἐπωμόσατο
 ἰς τοσοῦτους; ἀλλὰ τί οὐκ ἐβόας καὶ ἐμήνυες τότε,
 λεκτρῶν, ληϊζομένους ἡμᾶς ὄρων;

ΑΛΕΚ. Ἐκόκκυζον, ὃ μόνον τότε δυνατόν ἦν. τί δ'
 ὁ Σίμων; ἐφύκεις γὰρ τι περὶ αὐτοῦ ἔρεϊν.

ΜΙΚ. Ἀνεψιὸς ἦν αὐτῷ πλούσιος εἰς ὑπερβολήν,
 κύλος τοῦνομα. οὗτος ζῶν μὲν οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ
 ῶνι. πῶς γὰρ, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἤπιτετο τῶν χρημάτων;
 δὲ ἀπέθανε πρόην, ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους
 ἰσότης ἐστι, καὶ νῦν ἐκεῖνος ὁ τὰ θάκια τὰ πιναρά, ὃ
 τρύβλιον περιλείπων ἄσμενος, ἐξελαίνει ἀλουργῆ καὶ
 νοβαφῆ ἀμπεχόμενος, οἰκέτας καὶ ζεύγη καὶ χρυσᾶ
 ἴματα καὶ ἐλεφαντόποδας τραπέζας ἔχων, ὑφ' ἀπάν-
 προσκυνούμενος οὐδὲ προσβλέπων ἔτι ἡμᾶς· ἔναγχος
 ἐγὼ μὲν ἰδὼν προϊόντα, Χαῖρε, ἔφη, ὃ Σίμων,
 ἀγανακτήσας, Εἶπατε, ἔφη, τῷ πτωχῷ τούτῳ μὴ
 σμικρύνειν μου τοῦνομα· οὐ γὰρ Σίμων, ἀλλὰ Σι-
 ἰδης ὀνομάζομαι. τὸ δὲ μέγιστον ἤδη καὶ ἐρωσιν αὐ-
 αὶ γυναῖκες, ὃ δὲ θρύπτεται πρὸς αὐτὰς καὶ ὑπερορεῖ
 κὰς μὲν προσίεται καὶ ἰλεώς ἐστιν, αἱ δὲ ἀπειλοῦσιν

χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτος
ἀλλὰ τί μεταξὺ ἐγέλασας, ὦ ἀλεκτρυόν;

15 15. ΑΛΕΚ. Ὅτι ὑπ' ἀγνοίας, ὦ Μικύλε,
ὅμοια τοῖς πολλοῖς ἐξηπάτησαι περὶ τῶν πλοῦτων
δὲ εὖ ἴσθι πολὺ ὑμῶν ἀθλιώτερον τὸν βίον βίβω
δέ σοι καὶ πένης καὶ πλούσιος πολλάκις γενέσθαι
παντὸς βίου πεπειραμένος· μετὰ μικρὸν δὲ
εἴσῃ ἕκαστα.

ΜΙΚ. Νῆ Δία, καιρὸς γοῦν ἤδη καὶ σὲ ἐπιπέσει
ἡλλάγῃ καὶ ἄσύννοισθα τῷ βίῳ ἕκαστω.

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοσοῦτόν γε προειδῶς μηδὲ
εὐδαιμονέστερον βιοῦντα ἐωρακέναί.

ΜΙΚ. Ἐμοῦ, ὦ ἀλεκτρυόν; οὕτω σοὶ γένεσθαι
ἀγῆ γάρ με λοιδορεῖσθαι σοι. ἀλλ' εἰπέ ἀπὸ βίου
βου ἀρξάμενος, ὅπως ἐς Πυθαγόραν μετεβλήσῃς
ἐξῆς ἄχρι τοῦ ἀλεκτρυόνος· εἰκὸς γάρ σε πειθεῖσθαι
ἰδεῖν καὶ παθεῖν ἐν πολυειδέσει τοῖς βίοις.

16 16. ΑΛΕΚ. Ὡς μὲν ἐξ' Ἀπόλλωνος τὸ πρόμαχον
μοι καταπταμένη ἐς τὴν γῆν ἐνέδου εἰς ἀνθρώπων
ἦντινα τὴν καταδίκην ἐκτελοῦσα, μακρὸν ἄνθρωπον
ἄλλως τε οὐδὲ ὅσιον οὐτ' ἐμοὶ εἰπεῖν οὔτε
τὸ σπῆλαιον ἔχειν Ἐπικροτοῦ ἐπιπέσει.

ματιῶν ἦκειν ἐς τόνδε τὸν βίον ἐξ ἐκείνου ἐπισιτισά-
 ος; ἀλλὰ καὶ τί μετὰ τοῦτο ἔσομαι, εἶπέ· εἰκὸς δὲ εἶ-
 ναι σε. εἰ γάρ τι ἀγαθὸν εἶη, ἀπάγξομαι ἤδη ἀναστὰς
 τοῦ πατῆρος, ἐφ' οὗ σὺ ἔστηκας.

17. ΑΛΕΚ. Οὐκ ἂν μάθοις τοῦτο οὐδεμιᾶ μηχανῇ. 17
 καλὴν ἀλλὰ ἐπειπερ Εὐφορβος ἐγεγόνη — ἐπάνειμι γὰρ
 ἐκεῖνα — ἐμαχόμεν ἐπ' Ἴλιω καὶ ἀποθανὼν ὑπὸ Με-
 νέλειω χρόνῳ ὕστερον ἐς Πυθαγόραν ἦγον. τέως δὲ περι-
 κρινομένον ἄοικος καὶ ἀνέστιος, ἄχρι δὲ ὁ Μνήσαρχος ἐξείργα-
 ζετοῖ μοι τὸν οἶκον.

ΜΙΚ. Ἄσιτος, ὦ τάν, καὶ ἄποτος;

ΑΛΕΚ. Καὶ μάλα· οὐδὲ γὰρ ἔδει τούτων ἢ μόνῃ
 τῇ σώματι.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν τὰ ἐν Ἴλιω μοι πρῶτον εἶπέ. τοιαῦτα
 ἦν οἷά φησιν Ὀμηρος γενέσθαι αὐτά;

ΑΛΕΚ. Πόθεν ἐκείνος ἠπίστατο, ὦ Μικύλε, ὅς
 ἀγνομένων ἐκείνων κάμηλος ἐν Βάκτροις ἦν; ἐγὼ δὲ το-
 σοῦτόν σοί φημι ὑπερφυῆς μηδὲν γενέσθαι τότε μήτε τὸν
 Αἴαντα οὕτω μέγαν μήτε τὴν Ἑλένην αὐτὴν οὕτω καλὴν
 ὡς οἴονται. εἶδον γὰρ λευκὴν μὲν τινα καὶ ἐπιμήκη τὸν
 τράχηλον, ὡς εἰκάζειν κύκνου θυγατέρα εἶναι, τὰ δὲ
 ἄλλα πάννυ προσηβῆτιν ἠλικιωτίν σχεδὸν τῆς Ἐκάβης, ἣν
 γε Θησεὺς πρῶτον ἀρπάσας ἐν Ἀφίδναις εἶχε κατὰ τὸν
 Ἡρακλέα γεγόνος, ὁ δ' Ἡρακλῆς πρότερον εἶλε Τροίαν
 κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν τοὺς τότε μάλιστα. διηγείτο γάρ
 μοι ὁ Πάνθους ταῦτα κομιδῇ μειράκιον ὧν ἔωρακέναι
 λέγων τὸν Ἡρακλέα.

ΜΙΚ. Τί δέ; ὁ Ἀχιλλεὺς τοιοῦτος ἦν, ἄριστος τὰ
 πάντα, ἢ μῦθος ἄλλως καὶ ταῦτα;

ΑΛΕΚ. Ἐκείνῳ μὲν οὐδὲν συνηνέχθη, ὦ Μικύλε,
 οὐδ' ἂν ἔχοιμί σοι ἀκριβῶς οὕτω τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς
 λέγειν. πόθεν γάρ, πολέμιος ὢν; τὸν μέντοι ἑταῖρον αὐ-
 τοῦ τὸν Πάτροκλον οὐ χαλεπῶς ἀπέκτεινα διελάσας τῷ
 δόρατι.

729 ΜΙΚ. Εἶτα σὲ ὁ Μενέλεως μακροῦ εὐχερέστερον.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς, τὰ Πυθαγόρου δὲ ἤδη λέγε.

18 18. *ΑΛΕΚ.* Τὸ μὲν ὄλον, ὦ Μικύλε, σοφιστὴς ἀνθρώπος ἦν· χεῖρ γάρ, οἶμαι, τάληθές λέγειν· ἄλλως δὲ οὐκ ἀπαίδευτος οὐδὲ ἀμελέτητος τῶν καλλίστων μαθημάτων, ἀπεδήμησα δὲ καὶ εἰς Αἴγυπτον, ὡς συγγενοίμην τοῖς προφήταις ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ ἐς τὰ ἄδυτα κατελθὼν ἐξήμαθον τὰς βίβλους τὰς Ὠρου καὶ Ἰσιδος, καὶ αὐθις εἰς Ἰταλίαν ἐκπεύσας οὕτω διέθηκα τοὺς κατ' ἐκεῖνα Ἑλληνας, ὥστε θεὸν ἤγόν με.

ΜΙΚ. Ἦκουσα ταῦτα καὶ ὡς δόξειας ἀναβεβιωμένοι ἀποθανῶν καὶ ὡς χρυσοῦν τὸν μηρὸν ἐπιδείξαιό ποτε αὐτοῖς. ἐκείνο δέ μοι εἰπέ, τί σοι ἐπέληθε νόμον ποιήσασθαι μήτε κρεῶν μήτε κνάμων ἐσθίειν;

ΑΛΕΚ. Μὴ ἀνάχρινε ταῦτα, ὦ Μικύλε.

ΜΙΚ. Διὰ τί, ὦ ἀλεκτροῦν;

ΑΛΕΚ. Ὅτι αἰσχύνομαι λέγειν πρὸς σέ τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ αὐτῶν.

ΜΙΚ. Καὶ μὴν οὐδὲν ὀκνεῖν χεῖρ λέγειν πρὸς ἄνδρα τὸν σύνοικον καὶ φίλον· δεσπότην γάρ οὐκ ἂν εἶποιμι.

ΑΛΕΚ. Οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ σοφὸν ἦν, ἀλλὰ ἐώρασθαι, ὅτι εἰ μὲν τὰ συνήθη καὶ ταῦτ' οὖν τοῖς πολλοῖς νομίζοιμι, ἤκιστα ἐπισπάσομαι τοῖς ἀνθρώποις ἐς τὸ θάνατον, ὅσον δ' ἂν ξενίζοιμι, τοσοῦτον σεμνότερος ᾧ μὴν αὐτοῖς ἐσθῆσαι. διὰ τοῦτο καινοποιεῖν εἰλόμην ἀπόρητον ποιησάμενος τὴν αἰτίαν, ὡς εἰκάζοντες ἄλλος ἄλλως ἀπαντῆσαι ἐκπλήττωνται καθάπερ ἐπὶ τοῖς ἀσαφέσι τῶν χρησμάτων. ὁρᾷς; καταγελάσθαι μου καὶ σὺ ἐν τῷ μέρει.

ΜΙΚ. Οὐ τοσοῦτον ὅσον Κροτωνιατῶν καὶ Μεταποντινῶν καὶ Ταραντίνων καὶ τῶν ἄλλων ἀφῶνων σοὶ ἐπομένων καὶ προσκυνούντων τὰ ἴχνη ἃ σὺ πατῶν ἀπο-

19 λιμπάνοις. 19. ἀποδυσάμενος δὲ τὸν Πυθαγόραν τίνος μετημφιάσω μετ' αὐτόν;

ΑΛΕΚ. Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μιλήτου ἑταίραν.

ΜΙΚ. Φεῦ τοῦ λόγου, καὶ γυνὴ γάρ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁ Πυθαγόρας ἐγένετο, καὶ ἦν ποτε χρόνος ὅτε καὶ σὺ ὠπτόκεις, ὦ γενναιότατε ἀλεκτροῦνων, καὶ συνήθηθαι Περικλεῖ Ἀσπασία οὔσα καὶ ἐκύεις ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐρι-

ἔξαινες καὶ κρόκην κατήγες καὶ ἐγνυακίζου ἐς τὸ ἔται-
ρικόν;

ΑΛΕΚ. Πάντα ταῦτα ἐποιοῦν οὐ μόνος, ἀλλὰ καὶ
Τειρεσίας πρὸ ἑμοῦ καὶ ὁ Ἐλάτου παῖς ὁ Καινεύς, ὥστε
ὅποσα ἂν ἀποσκώψης εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ἐκείνους ἀποσκώ-
ψας ἔσῃ.

ΜΙΚ. Τί οὖν; πότερος ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν, ὅτε
ἄνθρωπος ἦσθα ἢ ὅτε σε ὁ Περικλῆς ἄπνιεν;

ΑΛΕΚ. Ὅρας οἶον τοῦτο ἠρώτησας, οὐδὲ τῷ Τει-
ρεσίᾳ συνενεγοῦσάν τὴν ἀπόκρισιν;

ΜΙΚ. Ἀλλὰ καὶ σὺ μὴ εἴπης, ἱκανῶς ὁ Εὐριπίδης
διέκρινε τὸ τοιοῦτον, εἰπὼν ὡς τρεῖς ἂν ἐθέλοι παρ'
ἀσπίδα στήναι ἢ ἅπαξ τεκεῖν.

ΑΛΕΚ. Καὶ μὴν ἀγαμνήσω σε, Μικόλε, οὐκ ἐς
μακρὰν ὠδινοῦσαν· ἔσῃ γὰρ γυνὴ καὶ σὺ ἐν πολλῇ τῇ
περιόδῳ πολλάκις.

ΜΙΚ. Οὐκ ἀπάγξῃ, ὦ ἀλεκτρονίων, ἅπαντας οἰόμε-
νος Μιλησίους ἢ Σαμίους εἶναι; σὲ γοῦν φασὶ καὶ Πυ-
θαγόραν ὄντα τὴν ὥραν λαμπρὸν πολλάκις Ἀσπασίαν
γενέσθαι τῷ τυράννῳ. — 20. Τίς δὲ δὴ μετὰ τὴν Ἀσπα- 20
σίαν ἄνθρωπος ἢ γυνὴ αὐθις ἀνεφάνης;

ΑΛΕΚ. Ὁ κυνικὸς Κράτης.

ΜΙΚ. Ὡ Διοσκόρω τῆς ἀνομοιότητος, ἐξ ἑταῖρας
φιλόσοφος.

ΑΛΕΚ. Εἶτα βασιλεύς, εἶτα πένης καὶ μετ' ὀλίγον
σατραπῆς, εἶτα ἵππος καὶ κολοῖος καὶ βάρβαρος καὶ ἄλλα
μυρία· μακρὸν δ' ἂν γένοιτο καταριθμῆσασθαι ἕκαστα·
τὰ τελευταῖα δὲ ἀλεκτρονίων πολλάκις, ἦσθην γὰρ τῷ
733 τοιοῦτῳ βίῳ, καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις δουλεύσας βασι-
λεῦσι καὶ πένησι καὶ πλουσίοις τὰ τελευταῖα καὶ σοὶ νῦν
σύνειμι καταγελῶν ὁσημέραι σου ποτινωμένον καὶ οἰμώ-
ζοντος ἐπὶ τῇ πενίᾳ καὶ τοὺς πλουσίους θανατόζοντος ἐπ'
ἀγνοίας τῶν ἐκείνοις προσόντων κακῶν. εἰ γοῦν ἦδεις
τὰς φροντίδας αὐτῶν ὡς ἔχουσιν, ἐγέλας ἂν ἐπὶ σαντῷ
πρῶτον οἰθθέντι ὑπερευδαίμονα εἶναι τὸν πλοῦτον.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν, ὦ Πυθαγόρα, . . . καίτοι τί μάλιστα

χαίρεις καλούμενος, ὡς μὴ ἐπιταράττοιμι τὸν λόγον αἰ-
λοτε ἄλλον καλῶν

ΑΛΕΚ. Διοίσει μὲν οὐδὲν ἦν τ' Εὐφορβὸν ἢ Πι-
θαγόραν ἦντ' Ἀσπασίαν καλῆς ἢ Κράτητα· πάντα γὰρ
ταῦτα ἐγὼ εἶμι. πλὴν τὸ νῦν ὁράμενον τοῦτο ἀλεξτρῶνα
ὀνομάζων ἄμεινον ἂν ποιῶις, ὡς μὴ ἀτιμάζοις εἰτέ τις
εἶναι δοκοῦν τὸ ὄρεσον, καὶ ταῦτα τσσαύτας ἐν αὐτῷ
ψυχὰς ἔχον.

- 21 21. *ΜΙΚ.* Οὐκοῦν, ὦ ἀλεξτρῶν, ἐπειδὴ πάντων
σχεδὸν τῶν βίων ἐπειράθης καὶ πάντα ἦσθα, λέγοις ἂν
ἤδη σαφῶς ἰδίᾳ μὲν τὰ τῶν πλουσίων ὅπως βιοῦσιν, ἰδίᾳ
δὲ τὰ πτωχικά, ὡς μάθω εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῆς εὐδαμονέ-
στερον ἀποφαίνων με τῶν πλουσίων.

- ΑΛΕΚ.* Ἴδου δὴ οὕτως ἐπίσκεψαι, ὦ Μικύλε· σοὶ
μὲν οὔτε πολέμου πολὺς λόγος, ἦν λέγεται ὡς οἱ πολέ-
μιοι προσελαύνουσι, οὐδὲ φροντίζεις μὴ τὸν ἀγρὸν τί-
μωσιν ἐμβαλόντες ἢ τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσι ἢ τὰς
ἀμπέλους δηλώσωσι, ἀλλὰ τῆς σάλπιγγος ἀκούειν μόνον,
εἴπερ ἄρα, περιβλέπεις τὸ κατὰ σεαυτὸν οἷ τραπέζοιμον
χρῆ σωθῆναι καὶ τὸν κίνδυνον διαφυγεῖν· οἱ δ' εὐλα-
βοῦνται μὲν καὶ ἀμφ' ἑαυτοῖς, ἀνιῶνται δὲ ὄρωντες ἀπὸ
τῶν τειχέων ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅσα εἶχον ἐν τοῖς
ἀγροῖς. καὶ ἦν περ ἐσφέρειν δέη, μόνον καλοῦνται, ἦν τι
ἐπεξιέναι, προκινδυνεύουσι στρατηγοῦντες ἢ ἱππασχοῦν-
τες· σὺ δὲ οἰσύνῃν ἀσπίδα ἔχων, εὐσταλῆς καὶ κούφος¹⁵
ἐς σωτηρίαν, ἔτοιμος ἐστιᾶσθαι τὰ ἐπινίκια, ἐπειδὴ
22 22. *Φύη* ὁ στρατηγὸς νενικηκώς. 22. ἐν εἰρήνῃ τε αὐτὸν
μὲν τοῦ δήμου ὡν ἀναβὰς εἰς ἐκκλησίαν τυραννεῖς τῶν
πλουσίων, οἱ δὲ φρίττουσι καὶ ὑποπτήσσουσι καὶ διανο-
μαῖς ἰλάσκονται σε. λουτρά μὲν γὰρ ὡς ἔχοις καὶ ἀγῶνας
καὶ θεάματα καὶ τᾶλλα διαρκῆ ἅπαντα, ἐκεῖνοι ποιοῦσι.
σὺ δὲ ἐξεταστῆς καὶ δοκιμαστῆς πικρὸς ὡσπερ δεσπότης
οὐδὲ λόγον μεταδιδούς ἐνίστε, κἄν σοι δοκῇ, κατεχάλα-
ζησας αὐτῶν ἀφρόνους τοὺς λίθους ἢ τὰς οὐσίας αὐτῶν
ἐδήμευσας· οὔτε δὲ σνκοφάντην δέδιας αὐτὸς οὔτε λη-
στήν μὴ ἐφέληται τὸ χρυσίον ὑπερβάς τὸ θριγκλίον ἢ διο-

τὸν τοῖχον, οὔτε πράγματα ἔχεις λογιζόμενος ἢ
 ἢ τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων καὶ
 σαύτας φροντίδας διαμεριζόμενος, ἀλλὰ κρηπίδα
 τας ἐπὶ τὰ ὀβολοὺς ἔχων τὸν μισθόν, ἀπαναστὰς
 ἴλην ὄψιαν λουσάμενος, ἢν δοκῇ, σαπέροδην τινὰ
 θας ἢ κρομμύων κεφαλίδας ὀλίγας πριάμενος εὐ-
 σεαντὸν ἄδων τὰ πολλὰ καὶ τῇ βελτίστη πενία
 λουσοφῶν. 23. ὥστε διὰ ταῦτα ὑγιαίνεις τε καὶ ἐρ- 23
 ὁ σῶμα καὶ διακαρτερεῖς πρὸς τὸ κρῦος· οἱ πό-
 σε παραθῆγοντες οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀνταγω-
 ἴποφαινοῦσι πρὸς τὰ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄμαχα
 μέλει οὐδὲν σοι τῶν χαλεπῶν τούτων νοσημάτων
 εν, ἀλλ' ἦν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται,
 ἴληγον ὑπηρετήσας ἀντιῶ ἀνεπήδησας εὐθὺς ἀπο-
 νος ἀσιτία τὴν ἄσπην, ὁ δὲ φεύγει ἀντίκα φοβηθεῖς
 σε ὄρων ἐμφοροῦμενον καὶ μακρὰ οἰμῶζειν λέγοντα
 ρικαῖς περιόδοις· οἱ δὲ ὑπ' ἀκρασίας ἄθλιοι τί
 αῶν οὐκ ἔχουσι, ποδάγρας καὶ φθόας καὶ περι-
 ἴας καὶ ὑδέρους; ταῦτα γὰρ τῶν πολυτελῶν ἐκεί-
 πνων ἀπόγονα. τοιγαροῦν οἱ μὲν αὐτῶν ὥσπερ
 ες ἐπὶ πολὺ ἄραντες αὐτοὺς καὶ πλησιάσαντες τῷ
 κ εἰδότες ὅτι κηρῶ ἤρμοστο αὐτοῖς ἢ πτέρωσις,
 νίστε τὸν πάταγον ἐποίησαν ἐπὶ κεφαλῇν ἐς πέ-
 μπεσόντες· ὅσοι δὲ κατὰ τὸν Λαίδαλον μὴ πάνυ
 μηδὲ ὑψηλὰ ἐφρόνησαν, ἀλλὰ πρόσγεια, ὡς νο-
 ἐ ἐνίστε τῇ ἄλμῃ τὸν κηρόν, ὡς τὸ πολὺ οὔτοι
 ες διέπτησαν.

Κ. Ἐπιεικεῖς τινὰς καὶ συνετοὺς λέγεις.

ΙΕΚ. Τῶν μέντοι γε ἄλλων, ὦ Μικύλε, τὰ νανά-
 ν αἰσχρὰ ἴδοις ἂν, ὅταν ὁ Κροῖσος περιτετιμέ-
 πτερὰ γέλωτα παρέχῃ Πέρσαις ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ
 Μιονύσιος καταλυθεῖς τῆς τυραννίδος ἐν Κορίνθῳ
 μισθῆς βλέπεται μετὰ τηλικαύτην ἀρχὴν παιδία
 ζειν διδάσκων.

ΜΙΚ. Εἰπέ μοι, ὦ ἄλεκτρων, σὺ δὲ ὁπότε βα- 24
 ῖσθα — φῆς γὰρ καὶ βασιλεῦσαί ποτε — ποίου

τότ' ἐπειράθης ἐκείνου τοῦ βίου; ἢ που πανευδαίμων ἦσθα τὸ κεφάλαιον ὃ τι κέρ ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἀπὸ τῶν ἔχων;

ΑΛΕΚ. Μηδὲ ἀναμνήσης με, ὦ Μικίλε, οὗτω τρισάθλιος ἦν τότε, τοῖς μὲν ἔξω πᾶσιν ὅπερ ἔφησθα πανευδαίμων εἶναι δοκῶν, ἔνδοθεν δὲ μυρίαὶ ἀνίας ξυνών.

ΜΙΚ. Τίσι ταύταις; παράδοξα γὰρ καὶ οὐ πάντιστὰ φής.

ΑΛΕΚ. Ἦρχον μὲν οὐκ ὀλίγης χώρας, ὦ Μικίλε, παμφόρον τινός καὶ πλήθει ἀνθρώπων καὶ κάλλει πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξίαις ποταμοῖς τε ναυσιπόροις καταρροεμένης καὶ θαλάττῃ εὐόρμῳ χρωμένης, καὶ στρατιᾷ ἦν πολλῇ καὶ ἵππος συγκεκορημίτη καὶ δορυφορικὸν οὐκ ὀλίγον καὶ τριήρεις καὶ χρημάτων πλήθος ἀνήριθμον καὶ χρυσὸς ὁ κοῖλος πάμπολυς καὶ ἡ ἄλλη τῆς ἀρχῆς τραγωδία πᾶσα εἰς ὑπερβολὴν ἐξωγαμένη, ὥστε ὅποτε προῖοιμι, οἱ μὲν πολλοὶ προσεκύουσι καὶ θεὸν τινα ὁρᾶν ψοντο καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ξυνέθεντο ὀψόμενοί με, οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὰ τέγη ἀνιόντες ἐν μεγάλῳ ἐτίθεντο ἀκριβῶς ἑωρακέναι τὸ ζεύγος, τὴν ἐφεστρίδα, τὸ διάδημα, τοὺς προπομπεύοντας, τοὺς ἐπομένους. ἐγὼ δὲ εἰδὼς ὅποσα με ἦνία καὶ ἔστρεφεν, ἐκείνοις μὲν τῆς ἀγνοίας συνεγίνωσχον, ἑμαυτὸν δὲ ἠλέων ὁμοιον ὅσα τοῖς μεγάλοις τούτοις κολοσσοῖς οἴους ἢ Φειδίας ἢ Μύρων ἢ Πραξιτέλης ἐποίησαν· κἀκείνων γὰρ τὰ ἐκτός μὲν Ποσειδῶν τις ἢ Ζεὺς ἐστι πάγκαλος ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος κεραυνὸν ἢ ἀστραπὴν ἢ τρίαιναν ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ, ἦν δὲ ὑποκύνσας ἴδης τὰ γ' ἔνδον, ὄψει μοχλοὺς τινας καὶ γόμφους καὶ ἦλους διαμπὰξ διαπερονημένους καὶ κορμοὺς καὶ σφῆνας καὶ πίτταν καὶ πηλὸν καὶ πολλήν τινα τοιαύτην ἀμορφίαν ὑποικουροῦσαν· ἐὼ λέγειν μυῶν πλήθος [ἢ μυγαλῶν] ἐμπολιτευόμενον αὐτοῖς ἐνίοτε. τοιοῦτόν τι καὶ βασιλεία ἐστίν.

25 25. **ΜΙΚ.** Οὐδέπω ἔφησθα τὸν πηλὸν καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ γόμφους οἵτινες τῆς ἀρχῆς οὐδὲ τὴν ἀμορφίαν

Εἶναι τὴν πολλὴν ἥτις ἐστίν· ὡς τό γε ἐξελαίνειν ἀπο-
 λετόμενον καὶ τοσούτων ἄρχοντα καὶ προσκυνούμενον
 αἰμονίως ἔοικεν [ὄντως] τῷ κολοσσιαίῳ παραδειγματι·
 ἔσπεσιον γάρ τι καὶ τοῦτο. σὺ δὲ τὰ ἔνδον ἤδη τοῦ κο-
 σμοῦ λέγε.

ΑΛΕΚ. Τί πρῶτον εἶπω σοι, ὦ Μικύλε; τοὺς φό-
 βους καὶ τὰ δειμάτα καὶ ἐποψίας καὶ μίσος τὸ παρὰ τῶν
 συνόντων καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ διὰ ταῦτα ὕπνον τε ὀλίγον,
 ἐπιτόλαιον κάκεινον, καὶ ταραχῆς μεστὰ ὄνειρα καὶ
 ἐννοίας πολυπλόκους καὶ ἐλπίδας αἰὲν πονηράς, ἢ τὴν
 ἀσχολίαν καὶ χρηματισμούς καὶ δίκας καὶ ἐστρατείας καὶ
 προστάγματα καὶ συνθήματα καὶ λογισμούς; ὕψ' ὧν
 οὐδὲ ὄναρ ἀπολαῦσαι τινος ἡδέος ἐγγίνεται, ἀλλ' ἀνάγκη
 ὑπὲρ ἀπάντων μόνον διασκοπεῖσθαι καὶ μυρία ἔχειν
 πράγματα·

οὐδὲ γὰρ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα,
 καὶ ταῦτα θεγκόντων Ἀχαιῶν ἀπάντων. λυπεῖ δὲ τὸν μὲν
 Ανδρὸν ὁ υἱὸς κωφὸς ὧν, τὸν Πέρσην δὲ Κλέαρχος Κύρῳ
 ξενολογῶν, ἄλλον δὲ Δίῳ πρὸς οὓς τισι τῶν Συρακου-
 σίων κοινολογούμενος, καὶ Ἀλέξανδρον Παρμενίων ἐπαινού-
 μενος καὶ Περδίκκην Πτολεμαῖος καὶ Πτολεμαῖον Σέλευ-
 κος· ἀλλὰ κάκεινα λυπεῖ, ὃ ἐρωμένος πρὸς ἀνάγκην ξυνῶν
 καὶ παλλακίς ἄλλῳ χαίρουσα καὶ ἀποστήσασθαι τινες
 λεγόμενοι καὶ δὴ ἢ τέτταρες τῶν δορυφόρων πρὸς ἀλλή-
 λους διαψιθυρίζοντες. τὸ δὲ μέγιστον, ὑφορᾶσθαι δεῖ
 μάλιστα τοὺς φιλοτάτους καὶ ἐκείνων αἰεὶ τι δεινὸν ἐλπίζειν
 ἤξειν. ὁ μὲν γοῦν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανεν ἐκ φαρμάκων,
 ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου, τὸν δὲ ἄλλος ἴσως
 ὁμοιότροπος θάνατος κατέλαβεν.

26. ΜΙΚ. Ἄπαγε, δεινὰ ταῦτα φῆς, ὦ ἀλεκτρυών. 26
 742 ἔμοι γοῦν πολὺ ἀσφαλέστερον σκυτοτομεῖν ἐπικεκυφῶτα ἢ
 πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνεῖν ἢ ἀκονίτῳ συνανακρα-
 θείσαν φιλοτησίαν· ὁ γοῦν κίνδυνος ἔμοι μὲν, εἰ παρο-
 λίσθοι τὸ σμιλίον καὶ ἀμάρτοι τῆς τομῆς τῆς ἐπ' εὐθύ,
 ὀλίγον τι αἰμάξαι τοὺς δακτύλους ἐντιμόντα· οἱ δέ, ὡς

φής, θανάσιμα εὐωχοῦνται, καὶ ταῦτα μυρίοις καὶ
 ξυόντες. εἴτ' ἐπειδὴν πέσωσιν, ὅμοιοι μάλιστα φαίνον-
 ται τοῖς τραγικοῖς ὑποκριταῖς, ὧν πολλοὺς ἰδεῖν ἔστι τις
 μὲν Κέκροπας δῆθεν ὄντας ἢ Σισύφους ἢ Τηλέφους, θε-
 δήματα ἔχοντας καὶ ξίφη ἑλεφαντόκωπα καὶ ἐπίκουροι
 κόμην καὶ χλαμύδα χρυσόπαστον, ἣν δέ, οἷα πολλὰ γίνε-
 ται, κενεμβατήσας τις αὐτῶν ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ καταπέ-
 γέλωτα δηλαδὴ παρέχει τοῖς θεαταῖς τοῦ προσωποῦ μί-
 συντριβέντος αὐτῷ διαδήματι, ἡμαγμένης δὲ τῆς ἀληθοῦς
 κεφαλῆς τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ τῶν σκελῶν ἐπὶ πολὺ γηραι-
 μένων, ὡς τῆς τε ἐσθῆτος τὰ ἔνδοθεν φαίνεσθαι ἅπαν
 δύστηνα ὄντα καὶ τῶν κοθόρνων τὴν ὑπόδεσιν ἀμορφ-
 τάτην καὶ οὐ κατὰ λόγον τοῦ ποδός. ὄραῶς ὅπως με καὶ
 εἰκάξειν ἐδιδάξω ἤδη, ὦ βέλτιστε ἀλεκτρῶν; ἀλλὰ τι-
 ραννίς μὲν τοιοῦτόν τι ὤφθη οὔσα. ἵππος δὲ ἢ κύνων ἢ
 ἰχθύος ἢ βάτραχος ὁπότε γένοιο, πῶς ἔφερες ἐκείνην τὴν
 διατριβήν;

27 27. ΑΛΕΚ. Μακρὸν τοῦτον ἀνακινεῖς τὸν λόγον καὶ οὐ
 τοῦ παρόντος καιροῦ· πλὴν τό γε κεφάλαιον, οὐδέεις
 ὅστις οὐκ ἀπραγμονέστερος τῶν βίων ἔδοξε μοι τοῦ ἀν-
 θρωπείου μόνας ταῖς φυσικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ χρεαῖς
 ξυμμεμετρημένος· τελώνην δὲ ἵππον ἢ συκοφάντην βά-
 τραχον ἢ σοφιστὴν κολοῖόν ἢ ὄψοποιόν κώνωπα ἢ κίται-
 δον ἀλεκτρῶνα καὶ τᾶλλα ὅσα ὑμεῖς ἐπιτηδεύετε, οὐκ ἂν
 ἴδοις ἐν ἐκείνοις.

28 28. ΜΙΚ. Ἀληθῆ ἴσως ταῦτα, ὦ ἀλεκτρῶν. ἐγὼ δὲ
 ὃ πέπονθα οὐκ αἰσχύνομαι πρὸς σὲ εἰπεῖν· οὐδέπω δύ-
 ναμαι ἀπομαθεῖν τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἐκ παιδῶν εἶχον
 πλοῦσιος γενέσθαι, ἀλλὰ μοι καὶ τὸ ἐνύπνιον ἔτι πρὸ
 τῶν ὀφθαλμῶν ἔστηκεν ἐπιδεικνύμενον τὸ χρυσίον, καὶ
 μάλιστα ἐπὶ τῷ καταράτῳ Σίμωνι ἀποπνίγομαι τρυφῶντι
 ἐν ἀγαθοῖς τοσοῦτοις.

ΑΛΕΚ. Ἐγὼ σε ἰάσομαι, ὦ Μικίλε· καὶ ἐπειπερ
 ἔτι νύξ ἐστιν, ἕξαστάς ἐπον μοι· ἀπάξω γάρ σε παρ' αὐ-
 τὸν ἐκεῖτον τὸν Σίμονα καὶ ἐς τὰς τῶν ἄλλων πλου-
 σίων οἰκίας, ὡς ἴδῃς οἷα τὰ παρ' αὐτοῖς ἔστι.

ΜΙΚ. Πῶς τοῦτο κεκλεισμένων τῶν θυρῶν; εἰ μὴ τοιοῦτου γε σύ με ἀναγκάσεις.

ΑΛΕΚ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ Ἑρμῆς, οὔτε ἱερός εἰμι, ἐξαιρετὸν ἔδωκέ μοι, ἦν τις τὸ οὐραῖον πτερόν τοῦτον ὃ δι' ἀπαλότητα ἐπικαμπές ἐστί μοι

ΜΙΚ. Δύο δ' ἐστί σοι τοιαῦτα.

ΑΛΕΚ. Τὸ δεξιὸν τοίνυν ὅτι ἂν ἐγὼ ἀποσπάσαι ἐσθῶ καὶ ἔχη, εἰς ὅσον ἂν βούλωμαι ἀνοίγειν τε ὁ οὐραῖος πᾶσαν θύραν δύναται καὶ ὄραν ἅπαντα οὐχ ὄρωσός αὐτός.

ΜΙΚ. Ἐλελήθεις με, ὦ ἀλεκτρῶν, καὶ σὺ γόγης ὦν. οἱ δ' οὖν ἦν τοῦτο ἅπαξ παράσχης, ὅψει τὰ Σίμωνος ἔργα ἐν βραχεῖ δεῖρο μετενηνεγμένα· μετοῖσά γὰρ αὐτὰ περισελθῶν· ὃ δὲ αὐθις περιτρώξεται ἀποτείνων τὰ καταμματα.

ΑΛΕΚ. Οὐ θέμις γενέσθαι τοῦτο· παρήγγειλε γὰρ Ἑρμῆς, ἦν τινα τοιοῦτον ἐργάσῃται ὁ ἔχων τὸ πτερόν, παβοήσαντά με καταφωρᾶσαι αὐτόν.

ΜΙΚ. Ἀπίθανον λέγεις, κλέπτῃν τὸν Ἑρμῆν αὐτόν ἵνα τοῖς ἄλλοις φθονεῖν τοῦ τοιούτου. ἀπίωμεν δ' ὅμως· ἐπιβέβομαι γὰρ τοῦ χρυσίου, ἦν δύνωμαι.

ΑΛΕΚ. Ἀπότιλον, ὦ Μικύλε, πρότερον τὸ πτίον . . . τί τοῦτο; ἄμφω ἀπέτιλας.

ΜΙΚ. Ἀσφαλέστερον οὕτως, ὦ ἀλεκτρῶν, καὶ σοὶ τὸν ἄμορφον τὸ πρᾶγμα ἂν εἴη, ὡς μὴ χωλεύοις διάσφατερον τῆς οὐραῆς μέρος.

29. ΑΛΕΚ. Εἶεν. ἐπὶ τὸν Σίμονα πρῶτον ἄπιμεν 29 παρ' ἄλλον τινὰ τῶν πλουσίων;

ΜΙΚ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ παρὰ τὸν Σίμονα, ὅς ἀντιπύλλου τετρασύλλαβος ἤδη πλουτήσας εἶναι ἄξιός. καὶ ἡ παρέσμεν ἐπὶ τὰς θύρας. τί οὖν ποιῶ τὸ μετὰ τοῦτο;

ΑΛΕΚ. Ἐπίθες τὸ πτερόν ἐπὶ τὸ κλείθρον.

ΜΙΚ. Ἴδού ἤδη. ὦ Ἡράκλεις, ἀναπέπταται ὡς περ κλειδί ἡ θύρα.

ΑΛΕΚ. Ἐγὼ ἔς τὸ πρόσθεν. ὄρας αὐτὸν ἀγρονόοντα καὶ λογιζόμενον;

ΜΙΚ. Ὅρω νῆ Δία πρὸς ἀμαυράν τε καὶ διὰ τὴν θρυαλλίδα, καὶ ὠχρὸς δ' ἐστὶν οὐκ οἶδ' ὅθεν ἀλεκτροῦν, καὶ κατέσκληκεν ὅλος ἐκτετηκώς, ὑπὸ τῶν τίδων δηλαδὴ· οὐ γὰρ νοσεῖν ἄλλως ἐλέγετο.

ΑΛΕΚ. Ἄκουσον ἄ φησιν· εἴση γὰρ ὅθεν οὕτως

ΣΙΜΩΝ. Οὐκοῦν τάλαντα μὲν ἐβδομήκοντα ἐπὶ πᾶν ἀσφαλῶς ὑπὸ τῆ κλίῃ κατορῶνται καὶ ἄλλος εἶδε, τὰ δὲ ἑκαίδεκα εἶδεν, οἶμαι, Σωσύλοιο ποκόμος ἐπὸ τῆ φάτῃ κατακρύπτοντά με· ὅλος περὶ τὸν ἵππον ἐστὶν οὐ πᾶν ἐπιμελῆς ἄλλως οὐκ ἄλοπος ὢν. εἰκὸς δὲ διηρπάσθαι πολλῶ πλείω τῆ ἢ πόθεν γὰρ ὁ Τίβιος ταρίχους οὕτω μεγάλους ὠκέναι χθὲς ἐλέγετο ἢ τῆ γυναικὶ ἐλλόβιον ἐωνῆσθαι δραχμῶν ὅλων; τὰμὰ οὗτοι σπαθῶσι τοῦ κακοδαίμονος ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκειται τὰ ὄντα· δέδια γοῦν μὴ τις ὑπορύξας τὸν τοίχον ἴδῃ αὐτά· πολλοὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσί μοι, ἵσταντα δὲ γείτων Μικύλος.

ΜΙΚ. Νῆ Δία· σοὶ γὰρ ὅμοιος ἐγὼ καὶ τὰ ὑπὸ μάλης ἄπειμι ἔχων.

ΑΛΕΚ. Σιώπα, ὦ Μικύλε, μὴ καταφωράσηταις ἡμᾶς.

ΣΙΜ. Ἄριστον γοῦν ἄγρυπνον αὐτὸν φησὶ ἅπαντα· περιέμι διαναστὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν οὗτος; ὅρω σέ γε, ὦ τοιχωρῦχε μὰ Δί', ἐγὼ γε ὡν τυγχάνεις, εὖ ἔχει. ἀριθμήσω αὐθις ἀνορεχρυσίον, μὴ τί με πρόφην διέλαθεν . . . ἰδοὺ πάλιν ἴστανται· τίς ἐπ' ἐμὲ δηλαδὴ· πολιορκοῦμαι [καὶ ἐπιβουλεύουσι] πρὸς ἀπάντων. ποῦ μοι τὸ ξιφίδιον; ἂν λάβω τὸ ξιφίδιον θάπτωμεν αὐθις τὸ χρυσίον.

30 30. ΑΛΕΚ. Τοιαῦτα μὲν σοι, ὦ Μικύλε, τὰ φησὶν ἄλλοι. ἀπίωμεν δὲ καὶ παρ' ἄλλον τινά, ἕως ἔτι ὁλοκλήρως νυκτὸς λοιπὸν ἐστίν.

ΜΙΚ. ὦ κακόδαιμον, οἷον βιοῖ τὸν βίον. οὕτω πλουτεῖν γένοιτο. κατὰ κόρησ δ' οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν βούλομαι.

ΣΙΜ. Τίς ἐπάταξέ με; ληστεύομαι ὁ δυστυχής.

ΜΙΚ. Οἴμωζε καὶ διαγρύπνει καὶ ὅμοιος γίγνου τὸ
 ὄμμα τῷ χρυσῷ προστετηκὼς αὐτῷ. ἡμεῖς δὲ παρὰ
 νύμφων, εἰ δοκεῖ, τὸν δανειστὴν ἴωμεν. οὐ μακρὰν δὲ
 αἰ οὗτος οἰκεῖ. ἀνέωγε καὶ αὐτὴ ἡμῖν ἡ Θύρα.

31. ΑΛΕΚ. Ὅρῳς ἐπαγρυπνοῦντα καὶ αὐτόν, ἐπὶ 31
 ἑρσιδῶν, ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους καὶ τοὺς δακτύ-
 λους ἤδη κατεσληκῶτα, ὃν δεήσει μετ' ὀλίγον πάντα
 ταῦτα καταλιπόντα σίλφην ἢ ἐμπίδα ἢ κινόμυιαν γε-
 νέσθαι;

ΜΙΚ. Ὅρῳ κακοδαίμονα καὶ ἀνόητον ἄνθρωπον
 οἱ δὲ νῦν πολὺ τῆς σίλφης ἢ ἐμπίδος ἄμεινον βιοῦντα.
 ὡς δὲ καὶ οὗτος ἐπέτηχεν ὅλος ὑπὸ τῶν λογισμῶν. ἐπ'
 ἄλλον ἀπίωμεν.

32. ΑΛΕΚ. Παρὰ τὸν σὸν Εὐκράτην, εἰ δοκεῖ, καὶ 32
 ἰδοὺ γάρ, ἀνέωγε καὶ αὐτὴ ἡ Θύρα· ὥστε εἰσίσωμεν.

ΜΙΚ. Πάντα ταῦτα ἐμπροσθεν μικρὸν ἐμὰ ἦν.

ΑΛΕΚ. Ἔτι γὰρ σὺ ὄνειρώττεις τὸν πλοῦτον; ὄρῳς
 δ' οὐκ τὸν Εὐκράτην αὐτὸν μὲν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου πρεσβύ-
 την ἄνθρωπον;

ΜΙΚ. Ὅρῳ νῆ Δία καταπυγούνην καὶ πασχητισμόν
 τινα καὶ ἀσέλγειαν οὐκ ἀνθρωπίνην· τὴν γυναῖκα δὲ ἐτέ-
 ρωθι ὑπὸ τοῦ μαγεύου μοιχευομένην καὶ αὐτήν.

33. ΑΛΕΚ. Τί οὖν; ἐθέλοις ἂν καὶ τούτων κληρο- 33
 νομεῖν, ὦ Μικύλε, καὶ πάντα ἔχειν τὰ Εὐκράτους;

ΜΙΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἀλεκτρυῶν· λιμῷ ἀπολοίμην
 πρότερον. χαιρέτω τὸ χρυσίον καὶ τὰ δεῖπνα, δύο ὀβολοὶ
 ἐμοὶ γε πλοῦτός ἐστι μᾶλλον ἢ τοιχωρρηγεῖσθαι πρὸς τῶν
 οἰκετῶν.

ΑΛΕΚ. Ἀλλὰ νῦν μὲν ἡμέρα γὰρ ἤδη ἀμφὶ τὸ λυ-
 κανγὲς αὐτό, ἀπίωμεν οἴκαδε παρ' ἡμᾶς· τὰ λοιπὰ δὲ εἰς-
 αὐθις ὄψει, ὦ Μικύλε.

ΙΚΑΡΟΜΕΝΙΠΠΟΣ Η ΥΠΕΡΝΕΦΕΛΟΣ

1 1. ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐκοῦν τρισχίλιοι μὲν ἦσαν γῆς στάδιοι μέχρι πρὸς τὴν σελήνην, ὁ πρῶτος σταθμός· τούντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν ἥλιον ἄνω παραπικρὸν πεντακόσιοι· τὸ δ' ἀπὸ τούτου εἰς αὐτὸν ἦδη οὐρανὸν καὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν τοῦ Διὸς ἀνοδοῦ ταῦτ' ἂν γένοιτο εὐζώνῳ ἀετιῷ μιᾶς ἡμέρας.

ΕΤΑΙΡΟΣ. Τί ταῦτα πρὸς Χαρίτων, ὦ Μένιπιππε, ἀστρονομεῖς καὶ ἡσυχῇ πως ἀναμετρεῖς; πάλαι γὰρ κροῦμαί σου ἀκολουθῶν ἥλιους καὶ σελήνας, εἰς φορτικὰ ταῦτα σταθμούς τινας καὶ παρασάγγας ὑπέροχοντος.

ΜΕΝ. Μὴ θαυμάσης, ὦ ἑταῖρε, εἰ μετέωρα καὶ ἄεθρα δοκῶ σοι λέγειν· τὸ κεφάλαιον γὰρ δὴ πρὸς τὸν λογιζομαι τῆς ἑναγχοῦς ἀποδημίας.

ΕΤΑΙΡ. Εἶτα, ὦγαθέ, καθάπερ οἱ Φοίνικες ἀετὸς ἐτεχμαίρου τὴν ὁδόν;

ΜΕΝ. Οὐ μὰ Δία, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς ὁδοῦ ἐποιοῦμένην τὴν ἀποδημίαν.

ΕΤΑΙΡ. Ἡράκλεις, μακρὸν τινα τὸν ὄνειρον εἴ γε σαντὸν ἔλαθες κατακοιμηθεὶς παρασάγγας ὅσοντος;

2 2. ΜΕΝ. Ὅνειρον γάρ, ὦ τάν, δοκῶ σοι λέγειν ἀρτίως ἀφίγμαι παρὰ τοῦ Διός;

ΕΤΑΙΡ. Πῶς ἔφησθα; Μένιππος ἡμῖν διὰ τὴν πάρεστιν ἐξ οὐρανοῦ;

ΜΕΝ. Καὶ μὴν ἐγὼ σοι παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ Διὸς ἤκω τήμερον θαυμάσια καὶ ἀκούσας καὶ ἰδὼν δὲ ἀπιστεῖς, καὶ αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφραίνομαι τὴν πίστει εὐτυχεῖν.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ πῶς ἂν ἐγωγε, ὦ θεσπέσιε καὶ ἀπείρονε Μένιπιπε, γεννητὸς αὐτὸς καὶ ἐπίγειος ὢν ἀδυναίμην ὑπερνεφέλω ἀνδρὶ καὶ ἵνα καθ' Ὅμηρον τῶν Οὐρανώων ἐνί; ἀλλ' ἐκείνά μοι φράσον, εἰ

τρόπον ἴρθῃς ἄνω καὶ ὀπόθεν ἐπορίσω κλίμακα καύτην τὸ μέγεθος; τὰ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὴν ὄψιν οὐ τοσοῦτος ἔοικας ἐκείνῳ τῷ Φρυγί, ὥστε καὶ ἡμᾶς εἰκάσειν σὲ οἰνοχοῆσοντά που ἀνάρπαστον γεγονέναι πρὸς αἰετοῦ.

MEN. Σὺ μὲν πάλαι σκώπτων δηλὸς εἶ, καὶ θαντὸν οὐδὲν εἶ σοι τὸ παράδοξον τοῦ λόγου μύθῳ δοκεῖ σφαιρῆς. ἀτὰρ οὐδὲν ἐδέησέ μοι πρὸς τὴν ἀνοδὸν οὔτε κλίμακος οὔτε τοῦ παιδικὰ γενέσθαι τοῦ αἰετοῦ· οἰκεία ἦν μοι τὰ πτερά.

ΕΤΑΙΡ. Τοῦτο μὲν ἤδη καὶ ὑπὲρ τὸν Αἰδαλον σθα, εἴ γε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐλελήθεις ἡμᾶς ἰέραξ τις οἰοῖς ἐξ ἀνθρώπου γενόμενος.

MEN. Ὁρθῶς, ὦ ἑταῖρε, καὶ οὐκ ἄπο σκοποῦ εἴκα· τὸ Αἰδάλειον γὰρ ἐκεῖνο σφίσιμα τῶν πτερῶν καὶ ὡς ἐμηχανησάμην.

3. ΕΤΑΙΡ. Εἶτα, ὦ τολμηρότατε πάντων, οὐκ ἔδεξαι μὴ καὶ σύ που τῆς θαλάττης καταπεσὼν Μενίππῳν τι πέλαγος ἡμῖν ὥσπερ τὸ Ἰκάριον ἀποδείξῃς ἐπὶ σεαυτοῦ ὄνοματι;

MEN. Οὐδαμῶς· ὁ μὲν γὰρ Ἰκαρος ἄτε κρητὴ τὴν ῥωσιν ἤρμουςμένος, ἐπειδὴ τάχιστα πρὸς τὸν ἥλιον ἵκνῃτος ἐτάκη, πτερορρυῖσας εἰκότως κατέπεσεν· ἡμῖν ἀκρήρωτα ἦν τὰ ὠκύπτερα.

ΕΤΑΙΡ. Πῶς λέγεις; ἤδη γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἡρέμα προσάγεις πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς διηγήσεως.

MEN. Ὡδέ πως· αἰτὸν εὐμεγέθη συλλαβαίν, ἔτι δὲ καὶ τῶν καρτερῶν ἀποτεμῶν αὐταῖς ὠλέναις τὰ πτερὰ κτείνῃ, μᾶλλον δὲ καὶ πᾶσαν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐπίνοιαν, εἴ σοι οὐκ ἐπινοήσῃ, δίδειμι.

ΕΤΑΙΡ. Πάνν μὲν οὖν· ὡς ἐγὼ σοι μετέωρός εἰμι ὡς ὁ τῶν λόγων καὶ πρὸς τὸ τέλος ἤδη κέχηνα τῆς ἀκροάσεως· μηδὲ πρὸς φίλιον με περιίδης ἄνω που τῆς διηγήσεως ἐκ τῶν ὠτων ἀπηρητημένον.

4. MEN. Ἄκουε τοίνυν· οὐ γὰρ ἀστείον γε τὸ θέαμα κτείνῃ φίλον ἐγκαταλιπεῖν, καὶ ταῦτα ὡς σὺ φῆς ἐκ

καί μοι ἐνταῦθα πολλήν τινα παρείχε τὴν ἀπορί-
μην αὐτὸς οὔτος ὁ ὑπὸ τῶν σοφῶν καλούμενος
οὐ γὰρ εἶχον εἶρεῖν οὔθ' ὅπως ἐγένετο οὔτε τὸ
γόν οὔτε τὴν ἀρχὴν οὔθ' ὅτι τὸ τέλος ἐστὶν αὐτῶν
δὲ κατὰ μέρος ἐπισκοπῶν πολὺ μᾶλλον ἀπορί-
ζομένη· τοὺς τε γὰρ ἀστέρας ἐώρων ὡς ἔτυχε
νοῦ διεσπασμένους καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν τί πο-
ἐπόθουν εἰδέναι· μάλιστα δὲ τὰ κατὰ τὴν σελή-
μοι καὶ παντελῶς παράδοξα κατεφαίνετο, κα-
εἰδὲς αὐτῆς τῶν σχημάτων ἀπόρητόν τινα
ἔχειν ἐδοκίμαζον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀστραπὴ ἐ-
βροντὴ καταρραγεῖσα καὶ ὑετὸς ἢ χιὼν ἢ χι-
νεχθεῖσα καὶ ταῦτα δυσεῖχαστα πάντα καὶ ἀ-
5 5. οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω διεκείμην, ἄριστον
λαμβάνον παρὰ τῶν φιλοσόφων τούτων τα-
ἐμαθεῖν· ὅμην γὰρ ἐκείνους γε πᾶσαν ἔχει-
τὴν ἀλήθειαν. οὕτω δὴ τοὺς ἀρίστους ἐπιλε-
τῶν, ὡς ἐνὴν τεκμήρασθαι προσώπου τε σκ-
καὶ χροῆς ὠχρότητι καὶ γενείου βαθύτητι —
ὑψαγόραι τινὲς καὶ οὐρανογνώμονες οἱ ἀν-
μοι κατεφάνησαν — τοῦτοις ἐγχειρίσας ἐ-
συννὸν ἀστέριον τὸ μὲν εἰσὶν ἔδον καταβα-

ες ἀκόλουθον, ἀλλὰ μαχόμενα πάντα καὶ ὑπεναντία
 πείθεσθαι τέ με ἤξιουν καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ λόγον
 ἵκναιτο ὑπάγειν ἐπειρῶντο.

ΕΤΑΙΡ. Ἄτοπον λέγεις, εἰ σοφοὶ ὄντες οἱ ἄνδρες
 παύσασθαι πρὸς αὐτοὺς περὶ τῶν λόγων καὶ οὐ τὰ αὐτὰ
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐδόξαζον.

6. MEN. Καὶ μὴν, ὦ ἑταῖρε, γέλασθ' ἀκούσας τὴν 6
 ἀλαζονείαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τερατουργίαν,
 γε πρῶτα μὲν ἐπὶ γῆς βεβηκότες καὶ μηδὲν τῶν χαμαι
 ομένων ἡμῶν ὑπερέχοντες, ἀλλ' οὐδὲ ὀξύτερον τοῦ
 οσίον δεδορκότες, ἔτιοι δὲ ὑπὸ γήρωσ ἢ ἀργίας ἀμ-
 ῶπτοντες, ὅμως οὐρανοῦ τε κέρατα διοραῖν ἔφρασκον
 τὸν ἥλιον περιεμέτρουν καὶ τοῖς ὑπὲρ τὴν σελήνην
 βάτεον καὶ ὡσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπεσόντες με-
 η τε αὐτῶν καὶ σχήματα διεξήσαν, καὶ πολλάκις, εἰ
 ρι, μηδὲ ὀπόσοι στάδιοι Μεγαρόθεν Ἀθήναζε εἰσιν
 εβῶς ἐπιστάμενοι τὸ μεταξὺ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου
 τον ὀπόσων εἴη πηχῶν τὸ μέγεθος ἐτόλμων λέγειν,
 ρς τε ὕψη καὶ θαλάττης βάθη καὶ γῆς περιόδους ἀνα-
 ροῦντες, ἔτι δὲ κύκλους καταγράφοντες καὶ τρίγωνα
 τετραγῶνοις διασχηματίζοντες καὶ σφαίρας τινὰς
 κίλλοντες, τὸν οὐρανὸν δῆθεν αὐτὸν ἐπιδεικνύντες.
 πειτα δὲ κάκεινο πῶς οὐκ ἄγνωμον αὐτῶν καὶ παντελῶς 7
 ρφωμένον τὸ περὶ τῶν οὐτως ἀδήλων λέγοντας μηδὲν
 εἰκάζοντας ἀποφαίνεσθαι, ἀλλ' ὑπερδιατείνεσθαι τε καὶ
 εμίαν τοῖς ἄλλοις ὑπερβολὴν ἀπολιμπάνειν μονοουχι
 ανυμένους μύθρον μὲν εἶναι τὸν ἥλιον, κατοικεῖσθαι
 τὴν σελήνην, ὕδατοποιεῖν δὲ τοὺς ἀστέρας τοῦ ἡλίου
 ἄπερ ἰμονιᾶ τινι τὴν ἰκμάδα ἐκ τῆς θαλάττης ἀνα-
 ὄντος καὶ ἀπασιν αὐτοῖς τὸ ποτὸν ἐξῆς διανέμον-

8. τὴν μὲν γὰρ ἐναντιότητα τῶν λόγων ὀπόση ἔριδιον 8
 αμαθεῖν, καὶ σκόπει πρὸς Διός, εἰ ἐν γειτόνων ἐστὶ
 δόγματα καὶ μὴ πάμπου διεστηκότα· πρῶτα μὲν γὰρ
 οῖς ἢ περὶ τοῦ κόσμου γνώμη διάφορος, εἴ γε τοῖς
 ἀγέννητός τε καὶ ἀνώλεθρος εἶναι δοκεῖ· οἱ δὲ καὶ
 δημιουργὸν αὐτοῦ καὶ τῆς κατασκευῆς τὸν τρόπον

εἰπεῖν ἐτόλμησαν, οὓς καὶ μάλιστα ἔθαιμαζον θε
τινα τεχνίτην τῶν ὄλων ἐφιστάνας, οὐ προστιθέν
οὔτε ὄθεν ἤκων οὔτε ὄπου ἐστὼς ἕκαστα ἔπει
καίτοι πρό γε τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως ἀδύνα
χρόνον καὶ τόπον ἐπινοεῖν.

ΕΤΑΙΡ. Μάλα τινάς, ὦ Μένιππε, τολμη
θανματοποιούς ἄνδρας λέγεις.

ΜΕΝ. Τί δ', εἰ ἀκούσειας, ὦ θανάσιε, ἰ
ιδεῶν καὶ ἀσωμάτων ἃ διεξέρονται ἢ τοὺς περὶ τ
ρατός τε καὶ ἀπέριτον λόγους; καὶ γὰρ αὐ καὶ ἀ
νικῆ αὐτοῖς ἢ μάχη, τοῖς μὲν τέλει τὸ πᾶν περιγε
τοῖς δὲ ἀτελὲς τοῦτο εἶναι ὑπολαμβάνουσιν. οὐ μ
καὶ παμπόλλους τινὲς εἶναι τοὺς κόσμους ἀπερ
καὶ τῶν ὡς περὶ ἑνὸς αὐτῶν διαλεγομένων κατεγί
ἕτερος δὲ τις οὐκ εἰρημικὸς ἀνὴρ πόλεμον τῶν οἰ
9 τέρα εἶναι ἐδόξαζεν. 9. περὶ μὲν γὰρ τῶν θεῶν τί
λέγεις; ὄπου τοῖς μὲν ἀριθμὸς τις ὁ θεὸς ἦν, οἱ
κυνῶν καὶ χηνῶν καὶ πλατάνων ἐπώμνυτο. κα
τοὺς ἄλλους ἅπαντας θεοὺς ἀπελάσαντες ἐνὶ μ
τῶν ὄλων ἀρχὴν ἀπένεμον, ὥστε ἡρέμα καὶ ἄχθε
τοσαύτην ἀπορίαν θεῶν ἀκούοντα· οἱ δὲ ἔμπα
δαφιλευόμενοι πολλοὺς τε αὐτοὺς ἀπέφαινον κα
μνοι τὸν μὲν τινα πρῶτον θεὸν ἐπεκάλουν, το
δεύτερα καὶ τρίτα ἔνεμον τῆς θεότητος· ἔτι δὲ
ἀσώματόν τι καὶ ἄμορφον ἠγοῦντο εἶναι τὸ θεῖ
ὡς περὶ σώματος αὐτοῦ διανοοῦντο. εἶτα καὶ
τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων οὐ πᾶσιν ἐδόκουν
ἀλλ' ἡσάν τινες οἱ τῆς συμπάσης ἐπιμελείας αὐτοῖ
τες, ὥσπερ ἡμεῖς εἰώθαμεν ἀπολύειν τῶν λει
τοὺς παρηγηκότας· οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ τοῖς κομ
ουφορήμασιν ἑοικότας αὐτοὺς εἰσάγουσιν. ἔτι οἱ
πάντα ὑπερβάντες οὐδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι θεοὺς τι
στευόν, ἀλλ' ἀδέσποτον καὶ ἀνηγεμόνευτον
10 τὸν κόσμον ἀπελίμπανον. 10. τοιγάρτοι ταῦτα
ἀπιστεῖν μὲν οὐκ ἐτόλμων ὑψιβρεμέταις τε καὶ ἡ
ἀνδράσιν· οὐ μὴν εἶχόν γε ὄποι τῶν λόγων τρε

ἐπιληπτόν τι αὐτῶν εὔροισι καὶ ὑπὸ Φατέρου μηδαμῆ
 κριτρεπόμενον. ὥστε δὴ τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἀτεχνῶς
 εἶπασχον· πολλάκις μὲν γὰρ ἂν ὤρμησα πιστεύειν τινὶ
 αἰτιῶν,

ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρκεν.

ἔφ' οἷς ἅπασιν ἀμηχανῶν ἐπὶ γῆς μὲν ἀκούσεσθαι τι περὶ
 τοῦτων ἀληθὲς ἀπεγίνωσκον, μίαν δὲ τῆς συμπτώσεως
 ἀπορίας ἀπαλλαγὴν ὄμην ἔσεσθαι, εἰ αὐτὸς πτερωθεὶς
 πρὸς ἀνέλθοισι ἐς τὸν οὐρανόν. τούτου δέ μοι παρεῖχε
 τὴν ἐλπίδα μάλιστα μὲν [καὶ] ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ λογοποιὸς
 Αἴσωπος ἀετοῖς καὶ κανθάρσι, ἐνίοτε καὶ καμήλοισι βά-
 σσιμον ἀποφαίνων τὸν οὐρανόν. αὐτὸν μὲν οὖν πτερο-
 φησαί ποτε οἰδεμῖς μηχανῇ δυνατόν εἶναι μοι κατεφά-
 νειο· εἰ δὲ γυπὸς ἢ αἰετοῦ περιθεῖμην πτερὰ — ταῦτα
 γὰρ μόνον διαρκέσαι πρὸς μέγεθος ἀνθρωπίνου σώματος
 — τάχα ἂν μοι τὴν πείραν προχωρήσαι. καὶ δὴ συλλα-
 βὼν τὰ ὄρνεα Φατέρου μὲν τὴν δεξιὰν πτέρυγα, τοῦ γυπὸς
 δὲ τὴν ἑτέραν ἀπέτεμον εὐ μάλα· εἶτα διαδήσας καὶ κατὰ
 τοὺς ὤμους τελαμῶσι καρτεροῖς ἄρμουςάμενος καὶ πρὸς
 ἄκροις τοῖς ὠκυπτέροις λαβὰς τινὰς ταῖς χερσὶ παρα-
 σκευάσας ἐπειρώμην ἔμαντοῦ τὸ πρῶτον ἀναπηδῶν καὶ
 ταῖς χερσὶν ὑπηρετῶν καὶ ὥσπερ οἱ χῆνες ἔτι χαμαιπε-
 τῶς ἐπαιρόμενος καὶ ἀκροβατῶν ἅμα μετὰ τῆς πτήσεως·
 ἐπεὶ δὲ ὑπέκονέ μοι τὸ πρᾶγμα, τολμηρότερον ἤδη τῆς
 163 πείρας ἠπτόμην, καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀφῆκα
 ἔμαντόν κατὰ τοῦ κρηνοῦ φέρων εἰς αὐτὸ τὸ θέατρον.

11. ὡς δὲ ἀκινδύνως κατεπτόμην, ὑψηλὰ ἤδη καὶ μετέωρα
 ἐφρόνον καὶ ἄρας ἀπὸ Πάρνηθος ἢ ἀπὸ Ὑμητοῦ μέχρι
 Γερανείας ἐπετόμην εἰτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἀκροκόρινθον
 ἄνω, εἶτα ὑπὲρ Φολόης καὶ Ἐρυμάνθου μέχρι πρὸς τὸ
 Ταῦγετον. ἤδη δ' οὖν μοι τοῦ τολμήματος ἐκμεμελετη-
 μένου τέλειός τε καὶ ὑψηλέτης γενόμενος οὐκέτι τὰ νεο-
 τῶν ἐφρόνον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἀναβάς καὶ ὡς
 ἐνῆν μάλιστα κούφως ἐπισιτισάμενος τὸ λοιπὸν ἔτεινον
 εὐθὺ τὸ οὐρανόν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἰλιγγίῳ ὑπὸ τοῦ βά-
 θους, μετὰ δὲ ἔφερον καὶ τοῦτο εὐμαρῶς. ἐπεὶ δὲ καί

αὐτὴν ἤδη τὴν σελήνην ἐγεγόνειν πάμπολυ τῶν νεφ
ἀποσπάσας, ἤσθόμην κάμνοντος ἑμαντοῦ, καὶ μάλισ
κατὰ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τὴν γυπίνην. προσεῖλα
οὖν καὶ καθεζόμενος ἐπ' αὐτῆς διανεπαυόμενη ἐς τὴν
ἄνωθεν ἀποβλέπων καὶ ὡσπερ ὁ τοῦ Ὀμήρου Ζεὺς
νοσ ἄρτι μὲν τὴν τῶν ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμ
ἄρτι δὲ τὴν Μυσῶν καὶ μετ' ὀλίγον, εἰ δόξειέ μοι
Ἑλλάδα, τὴν Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδικήν. ἐξ ὧν ἀπό
ποικίλης τινὸς ἡδονῆς ἐνεπιμπλάμην.

ΕΤΑΙΡ. Οὐκοῦν καὶ ταῦτα λέγοις ἄν, ὦ Μέν
ἵνα μηδὲ καθ' ἐν ἀπολειπόμεθα τῆς ἀποδημίας, ἀ
τί σοι καὶ ὁδοῦ πάρεργον ἰστόρηται, καὶ τοῦτο εἶδ
ὡς ἔργωγε οὐκ ὀλίγα προσδοκῶ ἀκούσεσθαι σχήμα
πέρι γῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀπάντων, οἷά σοι ἄ
ἐπισκοποῦντι κατεφαίνετο.

MEN. Καὶ ὀρθῶς γε, ὦ ἑταῖρε, εἰκάσεις ἔ
ὡς οἷόν τε ἀναβάς ἐπὶ τὴν σελήνην τῷ λόγῳ συνα
μει τε καὶ συνεπισκόπει τὴν ὅλην τῶν ἐπὶ γῆς διά
12 12. καὶ πρῶτόν γε μοι πάνυ μικρὰν δόκει τινα τ
ὄρᾱν, πολὺ λέγω τῆς σελήνης βραχυτέραν, ὥστ
ἄφνω κατακύψας ἐπὶ πολὺ ἠπόρουσεν ποῦ εἴη τὰ τηλ
ῶρη καὶ ἡ τοσαύτη θάλαττα· καὶ εἴ γε μὴ τὸν Ῥόδι
λοσσὸν ἐθεασάμην καὶ τὸν ἐπὶ τῇ Φάφῳ πύργον, ε
παντελῶς ἄν με ἡ γῆ διέλαθε. νῦν δὲ ταῦτα ὑψηλ
καὶ ὑπερανεστηκότα καὶ ὁ Ὀκεανὸς ἵρέμα πρὸς τὸ
ὑποσίμβρων διεσήμεναι μοι γῆν εἶναι τὸ δρῶμενον
δὲ ἅπαξ τὴν ὄψιν ἐς τι ἀτενὲς ἀπηρεισάμην, ἅπασ
ἀνθρώπων βίος ἤδη μοι κατεφαίνετο, οὐ κατὰ ἔθ
νον καὶ πόλεις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ σαφῶς οἱ πλεον
πολεμοῦντες, οἱ γεωργοῦντες, οἱ δικαζόμενοι,
ναια, τὰ θηρία, καὶ πάνθ' ἀπλῶς ὅποσα τρέφει
ρος ἄρουρα.

ΕΤΑΙΡ. Παντελῶς ἀπίθανα φῆς ταῦτα καὶ
ἵπεναντία· ὅς γὰρ ἄρτίως, ὦ Μένιππε, τὴν γῆν
ὑπὸ τοῦ μεταξὺ διαστήματος ἐς βραχὺ συνεστα
καὶ εἴ γε μὴ ὁ κολοσσὸς ἐμήνυσέ σοι, τάχα ἂν ὁ

θης ὄρᾱν, πῶς νῦν καθάπερ Λυγκίς τις ἄφνω γενό-
τος ἅπαντα διαγινώσκεις τὰ ἐπὶ γῆς, τοὺς ἀνθρώπους,
θηρία, μικροῦ δεῖν τὰς τῶν ἐπιίδων νεοττίας;

13. ΜΕΝ. Εὖ γε ὑπέμνησας· ὁ γὰρ μάλιστα ἐχερῆν 13
εἶν, τοῦτο οὐκ οἶδ' ὅπως παρέλιπον. ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν
ἐγνώρισα τὴν γῆν ἰδών, τὰ δ' ἄλλα οὐχ οἶός τε ἦν
θορᾶν ἐπὶ τοῦ βάθους ἅτε τῆς ὄψεως μηκέτι ἐφικνου-
σης, πάνν μ' ἦνία τὸ χρῆμα καὶ πολλὴν παρεῖχε τὴν
σοφίαν. κατηρεῖ δὲ ὄντι μοι καὶ ὀλίγου δεῖν δεδακρυ-
σθ' ἐφίσταται κατόπιν ὁ σοφὸς Ἐμπεδοκλῆς, ἀνθρα-
ς τις ἰδεῖν καὶ σποδοῦ πλέως καὶ κατωπτημένος· κἀγὼ
ὡς εἶδον, — εἰρήσεται γάρ — ὑπεταράχθην καὶ τινα
πρᾶϊον δαίμονα ᾤθηθην ὄρᾱν· ὁ δέ, Θάρρει, φησί,ν,
Μένιππε,

οὔτις τοι θεὸς εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσοικεις;
καπνὸς οὗτός εἰμι Ἐμπεδοκλῆς· ἐπεὶ γὰρ ἐς τοὺς κρα-
νας ἐμαντὸν φέρων ἐνέβαλον, ὁ καπνὸς με ἀπὸ τῆς
τῆς ἐναρπάσας δεῦρ' ἀνήγαγε, καὶ νῦν ἐν τῇ σελήνῃ
τοικῶν ἀεροβατῶ τὰ πολλὰ καὶ σιτοῦμαι δρόσον. ἦκω
νῦν σε ἀπολίσειν τῆς παρουσίας ἀπορίας· ἀνιῶ γάρ
οἶμαι, καὶ στρέφει τὸ μὴ σαφῶς τὰ ἐπὶ γῆς ὄρᾱν.
γε ἐποίησας, ἦν δ' ἐγώ, βέλτιστε Ἐμπεδοκλῆεις, κἀ-
δὰν τάχιστα κατάπτωμαι πάλιν ἐς τὴν Ἑλλάδα, μεμνή-
μαι σπένδειν τέ σοι ἐπὶ τῆς καπνοδόκης κὰν ταῖς νου-
σίαις πρὸς τὴν σελήνην τρεῖς ἐγγανῶν προσεύχεσθαι.
ἀλλὰ μὰ τὸν Ἐνδυμίωνα, ἦ δ' ὅς, οὐχὶ τοῦ μισθοῦ χά-
ἀφῆμαι, πέπονθα δέ τι τὴν ψυχὴν ἰδών σε λελυπη-
ρον. ἀτὰρ οἶσθα ὅ τι δράσας ὄξυδερκῆς γενήσῃ; 14. Μὰ 14
ἦν δ' ἐγώ, ἦν μὴ σύ μοι τὴν ἀγλὴν πῶς ἀφέλῃς ἀπὸ
τῶν ὀμμάτων· νῦν γὰρ δὴ λημῶν οὐ μετρίως δοκῶ. Καὶ
οὐδέν γε, ἦ δ' ὅς, ἐμοῦ δεήσει· τὸ γὰρ ὄξυδερκῆς
τὸς ἤδη γῆθεν ἦκεις ἔχων. Τί οὖν τοῖτό ἐστιν; οὐ γὰρ
ἔφη. Οὐκ οἶσθα, ἦ δ' ὅς, ἀετοῦ τὴν πτέρυγα τὴν
εἰς τὴν περικείμενος; Καὶ μάλα, ἦν δ' ἐγώ. τί δ' οὖν
ἐρυγι καὶ ὀφθαλμῶν κοινόν ἐστιν; Ὅτι, ἦ δ' ὅς, παρὰ
τῶν ἄλλων ζῴων ἀετός ἐστιν ὄξυωπέστατος, ὥστε

μόνος αντίον δέδορχε τῷ ἡλίῳ, καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ γήσιος καὶ βασιλεὺς αἰτός, ἣν ἀσκαρδαμντι πρὸς τὰς ἀπίνας βλέπει. Φασὶ ταῦτα, ἣν δ' ἐγώ, καὶ μοι ἤδη μεταμίλει, ὅτι δεῦρο ἀνιῶν οὐχὶ τῷ ὠφθαλμῷ τοῦ αἰτοῦ θεθέμην τοὺς ἔμοὺς ἐξελών· ὡς νῦν γε ἡμιτελής ἀφῆμαι καὶ οὐ πάντα βασιλικῶς ἐνεσκευασμένος, ἀλλ' ἔοικα τοῖς νόθοις ἐκείνοις καὶ ἀποκηρύκτοις. Καὶ μὴν πάρα σοί, ἦ δ' ὅς, αὐτίκα μάλα τὸν ἕτερον ὠφθαλμὸν ἔχειν βασιλικόν· ἦν γὰρ ἐθελήσης ἀναστὰς μικρὸν ἐπισχῶν τοῦ γαστρός τὴν πτέρυγα θατέρως μόνῃ πτερέξασθαι, κατὰ λόγον τῆς πτέρυγος τὸν δεξιὸν ὠφθαλμὸν ὀξυδερκῆς ἔσῃ· τὸν γὰρ ἕτερον οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀμβλύτερον δεδορξέναι τῆς μερίδος ὄντα τῆς χείρονος. Ἄλις, ἦν δ' ἐγώ, εἰ καὶ ὁ δεξιὸς μόνος αἰετῶδες βλέποι· οὐδὲν γὰρ ἂν ἔλαττον γίνοιτο, ἐπεὶ καὶ τοὺς τέκτονας πολλάκις ἐωρακέναι μοι δοκῶ θατέρῳ τῶν ὠφθαλμῶν ἄμεινον πρὸς τοὺς κανόνας ἀπευθύνοντας τὰ ξύλα.

Ταῦτα εἰπὼν ἐποίουν ἅμα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους παρηγγελμένα· ὁ δὲ κατ' ὀλίγον ὑπαπιῶν ἐς καπὸν ἤρέμα διελύετο. 15. κάπειδῆ τάχιστα ἐπτερουξάμην, αὐτίκα με φῶς πάμπολυ περιέλαμψε καὶ τὰ τέως λανθάνοντα πάντα διεφαίνετο· κατακύψας γούν ἐς τὴν γῆν ἐώρων σαφῶς τὰς πόλεις, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ γινόμενα, καὶ οὐ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅπῃσ' αἰχοὶ ἔπραττον οἰόμενοι λανθάνειν, Πτολεμαῖον μὲν συνόντα τῇ ἀδελφῇ, Λυσιμάχῳ δὲ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύοντα, τὸν Σελεύκον δὲ Ἀντίοχον Στρατονίχῃ διανεύοντα λάθρα τῇ μητρὶ, τὸν δὲ Θετταλὸν Ἀλέξανδρον ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναιρούμενον καὶ Ἀντίγονον μοιχεύοντα τοῦ υἱοῦ τὴν γυναῖκα καὶ Ἀτιάλῳ τὸν υἱὸν ἐγγέοντα τὸ φάρμακον, ἐτέρωθι δ' αὖ Ἀρσάκῃ φονεύοντα τὸ γύναιον καὶ τὸν εὐνοῦχον Ἀρβάκῃ ἔλκοντα τὸ ξίφος ἐπὶ τὸν Ἀρσάκην, Σπατίνοσ δὲ ὁ Μῆδος ἐκ τοῦ συμποσίου πρὸς τῶν δορυφορούντων εἴλκετο ἔξω τοῦ ποδὸς σκύφῳ χρυσῷ τὴν ὄφρην κατηλοημένος. ὅμοια δὲ τούτοις ἐν τῇ Αἰθίῃ καὶ παρὰ Σκύθαισ καὶ Θραξὶ γινόμενα ἐν τοῖς βασιλείοις

ὄραν, μοιχεύοντας, φρονεύοντας, ἐπιβουλεύοντας, ἀρ-
 οντας, ἐπιορκούντας, δεδιότας ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων
 διδομένους. 16. καὶ τὰ μὲν τῶν βασιλέων τοιαύτην **16**
 ἔσχε μοι τὴν διατριβήν, τὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν πολὺ γε-
 τερα· καὶ γὰρ αὖ κακείνους ἐώρων, Ἐρμόδωρον μὲν
 Ἐπικούρειον χιλίων ἕνεκα δραχμῶν ἐπιορκούντα, τὸν
 ἰκὸν δὲ Ἀγαθοκλέα περὶ τοῦ μισθοῦ τῷ μαθητῇ δι-
 ῆμενον, Κλεινίαν δὲ τὸν ῥήτορα ἐκ τοῦ Ἀσκληπιείου
 λην ὑφαιρούμενον, τὸν δὲ Κυρικὸν Ἡρόφιλον ἐν τῷ
 αἰτυπέῳ καθεύδοντα. τί γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λέγοιμι,
 τοιχωρυχοῦντας, τοὺς δεκαζομένους, τοὺς δανείζον-
 τοὺς ἐπαιτοῦντας (†); ὅλως γὰρ ποικίλη καὶ παντο-
 ῖη τις ἦν ἡ θέα.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ μὴν καὶ ταῦτα, ὦ Μένιππε, καλῶς εἶχε λέ-
 ῖσαι γὰρ οὐ τὴν τυχούσαν τερπωλὴν σοὶ παρεσχῆσθαι.
 ΜΕΝ. Πάντα μὲν ἐξῆς διελθεῖν, ὦ φιλότις, ἀδύ-
 νον, ὅπου γε καὶ ὄραν αὐτὰ ἔργον ἦν· τὰ μέντοι κερά-
 τῶν πραγμάτων τοιαῦτα ἐφαίνετο οἷά φησιν Ὀμη-
 τὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος· οὐ μὲν γὰρ ἦσαν εἰλαπίνας καὶ
 οἰ, ἐτέρωθεν δὲ δικαστήρια καὶ ἐκκλησίαι, καθ' ἕτε-
 ρὸν μέρος ἔθνε τις, ἐν γειτόνων δὲ πενθῶν ἄλλος ἐφαί-
 νεται καὶ ὅτε μὲν ἐς τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμι, πολε-
 ντας ἂν ἐώρων τοὺς Γέτας· ὅτε δὲ μεταβαίην ἐπὶ τοὺς
 Θας, πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἦν ἰδεῖν· μικρὸν
 ἐπικλίνας τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ θάτερα τοὺς Αἰγυπτίους
 ἔργουνας ἐπέβλεπον, καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἐνεπορεύετο καὶ
 Ἰλιξ ἤλῃστευε καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο καὶ ὁ Ἀθη-
 ρος ἐδικάζετο. 17. ἀπάντων τούτων ὑπὸ τὸν αὐτὸν γι- **17**
 ἔνων χρόνον ὦρα σοὶ ἤδη ἐπινοεῖν ὁποῖός τις ὁ κυκεῶν
 ος ἐφαίνετο. ὥσπερ ἂν εἶ τις παραστησάμενος πολ-
 ῖς χορευτάς, μᾶλλον δὲ πολλοὺς χορούς, ἔπειτα προσ-
 εἶε τῶν ἀδόντων ἐκάστῳ τὴν συνφθίαν ἀφέντα ἴδιον
 ἢ μέλος, φιλοτιμονόμενον δὲ ἐκάστου καὶ τὸ ἴδιον
 αἰνοντος καὶ τὸν πλησίον ὑπερβαλέσθαι τῇ μεγαλο-
 ῖα προθυμονόμου, ἄρα ἐνθυμῇ πρὸς Διὸς οἷα γέ-
 νηται ἂν ἡ ψῆξ;

ΕΤΑΙΡ. Παντάπασιν, ὦ Μένιππε, παγγέλοι τεταραγμένη.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ ἑταῖρε, τοιοῦτοι πάντες ἐπὶ γῆς χορευταὶ καὶ τοιαύτης ἀναρμοστίας ὁ τῶν πῶν βίος συντέτακται, οὐ μόνον ἀπὸ δᾶ φθεγγῆ ἀλλὰ καὶ ἀνομοίων τὰ σχήματα καὶ τάναντία κινήσας καὶ ταῦτ' οὐδὲν ἐκινουμένων, ἄχρι ἂν αὐτῶν ὁ χορηγὸς ἀπελάσῃ τῆς σκηρῆς οὐκέτι δεῖσθαι τοῦντεῦθεν δὲ ὅμοιοι πάντες ἤδη σιωπῶντες, οὐ συμμιγῆ ἔκείνην καὶ ἄτακτον ᾧδὴν ἀπάδοντες. αὐτῷ γε ποικίλῳ καὶ πολυειδεῖ τῷ θεάτρῳ καὶ γέλοια δῆπουθεν ἦν τὰ γινόμενα· 18. μάλιστα ἐκείνοις ἐπῆρι μοι γελᾶν τοῖς περὶ γῆς ὄρων ἐρί, τοῖς μέγα φρονούσιν ἐπὶ τῷ τῷ Σικυώνιον πεδίον γεῖν ἢ Μαραθῶνος ἔχειν τὰ περὶ τὴν Οἰνίον ἢ πλέθρα κεκτησθαι χίλια· τῆς γοῦν Ἑλλάδος ὅλης, μοι ἄνωθεν ἐφαίνετο, δακτύλων οὔσης τὸ μέγεθρον κατὰ λόγον, οἶμαι, ἢ Ἀττικῆ πολλοστῆρ ὥστε ἐνερόουν ἐφ' ὀπόσῳ τοῖς πλουσίοις τῶν φρονεῖν κατελείπετο· σχεδὸν γὰρ ὁ πολυπλερῶντων μίαν τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ἐδόκει γεῖν. ἀποβλέψας δὲ δὴ καὶ ἐς τὴν Πελοπόννησον τὴν Κυνοσουρίαν γῆν ἰδὼν ἀνεμνήσθην περὶ τοῦ Ἰουδαίου, κατ' οὐδὲν Αἰγυπτίου φακοῦ πλατυτέροιο ἔπεσον Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων μιᾶς ἡμῶν μὴ εἴ τινα ἴδοιμι ἐπὶ χρυσῷ μέγα φρονούντα, δολίους τε εἶχεν ὀκτῶ καὶ φιάλας τέτταρας, πάντοῦτῳ ἂν ἐγέλων. τὸ γὰρ Πάγγαιον ὅλον αὐτοῖς κεχρηαιῶν ἦν τὸ μέγεθος.

19. **ΕΤΑΙΡ.** ὦ μακάριε Μένιππε τῆς θεάς. αἱ δὲ γε πόλεις πρὸς Αἰὸς καὶ οἱ ἄνδρες λῆκοι διεφαίνοντο ἄνωθεν;

ΜΕΝ. Οἶμαί σε πολλάκις ἤδη μυρμηκῶν ἐωρακέναι, τοὺς μὲν εἰλουμένους, ἐπίους δὲ ἐτέρους δὲ ἐπανιόντας αὐθις ἐς τὴν πόλιν· οἱ μὲν τις τὴν κόπρον ἐκφέρει, ὁ δὲ ἀρπάσας ποθὲν

ἢ πυροῦ ἤμίτομον θεῖ φέρων. εἰκὸς δὲ εἶναι παρ' ἡμῶν κατὰ λόγον τοῦ μυρμῆκων βίου καὶ οἰκοδόμους καὶ δημαγωγούς καὶ πρυτάνεις καὶ μουσικούς καὶ ὄφους. καὶ μὴν αἴ γε πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι ταῖς μυρμῆκων μάλιστα ἐφύκεσαν. εἰ δέ σοι δοκεῖ μικρὸν τὸ παγῆμα, τὸ ἀνθρώπους εἰκάσαι τῇ μυρμῆκων πολιτείᾳ, παλαιούς μύθους ἐπίσκεψαι τῶν Θετταλῶν· εὐρήσῃ γὰρ τοὺς Μυρμιδόνας, τὸ μαχιμώτατον φῦλον, ἐκ τῶν ἡρώων ἀνδρας γεγονότας. ἐπειδὴ δ' οὖν πάντα ἰκαίωρατο καὶ κατεγεγέλαστό μοι, διατείνας ἑμαυτὸν τὴν

ῥώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

ἔγωγε στάδιον ἀνεληλύθειν καὶ ἡ Σελήνη γυναικίαν 20
 ἢ προῖεμένη, Μένιππε, φησὶν, οὕτως ὄναισιν, δια-
 ται μοί τι πρὸς τὸν Δία. Λέγοις ἄν, ἦν δ' ἐγὼ βαρὺ
 ἔδεν, ἦν μὴ τι φέρειν δέη. Πρεσβείαν, ἔφη, τινὰ
 ἀλεπτήν καὶ δέησιν ἀπένεγκε παρ' ἐμοῦ τῷ Δίῳ.
 ἤρκα γὰρ ἤδη, Μένιππε, πολλὰ καὶ δεινὰ παρὰ τῶν
 τόφων ἀκούουσα, οἷς οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἔργον ἢ
 πολυπραγμονεῖν, τίς εἰμι καὶ πηλίκῃ ἢ καὶ δι' ἡν-
 αἰτίαν διχότομος ἢ ἀμφικυρτος γίγνομαι. καὶ οἱ μὲν
 κείσθαι μέ φασιν, οἱ δὲ κατόπτρον δίκην ἐπικρέ-
 ται τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ ὅτι ἂν ἕκαστος ἐπινοήσῃ τοῦτό
 εροσάπτουσι. τὰ τελευταῖα δὲ καὶ τὸ φῶς αὐτὸ κλο-
 ἰὸν τε καὶ νόθον εἶναι μοί φασιν ἄνωθεν ἦγον παρὰ
 Ἡλίου, καὶ οὐ παύονται καὶ πρὸς τοῦτόν με ἀδελ-
 ὄντα συγκροῦσαι καὶ στασιάσαι προαιρούμενοι· οὐ
 ἴκανά ἦν αὐτοῖς ἅ περὶ αὐτοῦ εἰρήκασιν τοῦ Ἡλίου
 οὐ αὐτὸν εἶναι καὶ μύθρον διάπυρον.

21. Καίτοι πόσα ἐγὼ συνεπίσταμαι αὐτοῖς ἅ πράτ-
 τει τῶν νυκτῶν ἀσχηρὰ καὶ κατάπτυστα οἱ μεθ' ἡμέ-
 σκουθρωποὶ καὶ ἀνθρώδεις τὸ βλέμμα καὶ τὸ σχῆμα
 οἱ καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀποβλεπόμενοι; κἀγὼ μὲν
 ἀδρῶσα ὅμως σιωπῶ· οὐ γὰρ ἡγοῦμαι πρέπειν ἀπο-
 ψαι καὶ διαφωτίσαι τὰς νυκτερινὰς ἐκείνας διατρι-
 καὶ τὸν ὑπὸ σκηνῆς ἕκαστου βίον, ἀλλὰ κἄν τινα ἴδω

αὐτῶν μοιχείοντα ἢ κλέπτονα ἢ ἄλλο τι τοιμῶντα
 νυκτερινώτατον, εὐθὺς ἐπισπασαμένη τὸ νέφος ἐπε-
 λυσάμην, ἵνα μὴ δείξω τοῖς πολλοῖς γέροντας ἄνδρες
 βαθεῖ πάγωνι καὶ ἀρετῇ ἐνασχημονοῦντας. οἱ δὲ οἶδεν
 ἀνιάσι διασπαράττοντές με τῷ λόγῳ καὶ πάντα τροπαι-
 ἰβρίζοντες, ὥστε νῆ τὴν Νύκτα πολλακίς ἐβουλευσάμην
 μετοικῆσαι ὅτι πορρωτάτω, ἵν' αὐτῶν τὴν περιήγησιν
 γλῶτταν διέφυγον. μέμνησο τοίνυν ταῦτά τε ἀπαγγέλλαι
 τῷ Διὶ καὶ προσθεῖναι δ' ὅτι μὴ δυνατόν ἐστί μοι κατα-
 χῶραν μένειν, ἢν μὴ τοὺς φυσικοὺς ἐκείνους ἐπιπρήξῃ
 καὶ τοὺς διαλεκτικοὺς ἐπιστοιμίῃ καὶ τὴν Στοᾶν κατα-
 σκάψῃ καὶ τὴν Ἀκαδημίαν καταφλέξῃ καὶ παύσῃ τὸς ἐν
 τοῖς περιπάτοις διατριβάς· οὕτω γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι
 22 ὁσημέραι παρ' αὐτῶν γεωμετρομένη. 22. Ἔσται ταῦτα,
 ἢν δ' ἐγώ, καὶ ἅμα πρὸς τὸ ἄναγες ἔτεινον τὴν ἐπὶ τοῦ
 οὐρανοῦ,

ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα·
 μετ' ὀλίγον γὰρ καὶ ἡ σελήνη βραχεῖά μοι καθεωρᾶτο καὶ
 τὴν γῆν ἤδη ἀπέκρυπτον. λαβὼν δὲ τὸν ἥλιον ἐν δεξιᾷ διὰ
 τῶν ἀστέρων πετόμενος τριταῖος ἐπλησίασα τῷ οὐρανῷ,
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει μοι ὡς εἶχον εὐθὺς εἶσω παρῆ-
 ναι· ἐραδίως γὰρ ἂν ᾤμην διαλαθεῖν ἅτε ἐξ ἡμισείας ὡς
 αἰτός, τὸν δὲ αἰτὸν ἠπιστάμην ἐκ παλαιοῦ συνήθη τῷ
 Διὶ· ὕστερον δὲ ἐλογισάμην ὡς τάχιστα καταφωράσομαι
 με γυπὸς τὴν ἐτέραν πτέρυγα περικείμενον. ἄριστον οὐκ
 κρίνας τὸ μὴ παρακινδυνεύειν ἔκοπτον προσελθὼν τῆ
 θύραν. ὑπακούσας δὲ ὁ Ἑρμῆς καὶ τοῦνομα ἐκπιθόμε-
 νος ἀπῆει κατὰ σπουδὴν φράσεων τῷ Διὶ, καὶ μετ' ὀλί-
 γον εἰσεκλήθη πᾶν δεδιώς καὶ τρέμων, καταλαμβάνων
 τε πάντας ἅμα συγκαθημένους οὐδὲ αὐτοὺς ἀφρόντιδας·
 ἵπετάρατε γὰρ ἡσοχῆ τὸ παράδοξόν μου τῆς ἐπιδημίας,
 καὶ ὅσον οὐδέπω πάντας ἀνθρώπους ἀφίξομαι προσεδό-
 23 κων τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπτερωμένους. 23. ὁ δὲ Ζεὺς μάλα
 [φοβερῶς] δοιμύ τε καὶ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδῶν φησι
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;
 ἐγὼ δὲ ὡς τοῦτ' ἤκουσα, μικροῦ μὲν ἐξέθανον ὑπὸ τοῦ

εἰστίθειν δὲ ὅμως ἀγανῆς καὶ ὑπὸ τῆς μεγαλο-
 ας ἐμβεβροντημένος. χρόνῳ δ' ἔμαντὸν ἀναλαβὼν
 τα διηγούμεν σαφῶς ἄνωθεν ἀρξάμενος, ὡς ἐπι-
 σσαιμι τὰ μετέωρα ἐκμαθεῖν, ὡς ἔλθοιμι παρὰ τοῖς
 σοφοῖς, ὡς τάναντία λεγόντων ἀκούσαιμι, ὡς ἀπα-
 σσαιμι διασπώμενος ὑπὸ τῶν λόγων, εἶτα ἐξῆς τὴν
 μίαν καὶ τὰ πτερὰ καὶ τὰλλα πάντα μέχρι πρὸς τὸν
 νόν· ἐπὶ πᾶσι δὲ προσέθηκα τὰ ὑπὸ τῆς Σελήνης
 ταλμένα. μειδιάσας δ' οὖν ὁ Ζεὺς καὶ μικρὸν ἐπανεῖς
 ὀφρῦόν, *Τί ἂν λέγοις, φησίν, Ὄτου πέρι καὶ Ἐφι-
 ου, ὅπου καὶ Μένιππος ἐτόλμησεν εἰς τὸν οὐρανὸν
 θεῖν; ἀλλὰ νῦν μὲν ἐπὶ ξενία σε καλοῦμεν, αὔριον
 φη, περὶ ὧν ἦκεις χρηματίσαντες ἀποπέμψομεν. καὶ
 ἔξανασιὰς ἐβάδιζεν εἰς τὸ ἐπηκωώτατον τοῦ οὐρανοῦ·
 ἵς γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν εὐχῶν καθέζεσθαι.* 24. *μεταξὺ τε* 24
*ὧν ἀνέκρινέ με περὶ τῶν ἐν τῇ γῆ πραγμάτων, τὰ
 α μὲν ἐκεῖνα, πόσου νῦν ὁ πυρὸς ἐστὶν ὧμιος ἐπὶ
 Ἑλλάδος, καὶ εἰ σφόδρα ἡμῶν ὁ πέρουσι χειμῶν
 κετο, καὶ εἰ τὰ λάχανα δεῖται πλείονος ἐπομβρίας·
 δὲ ἡρώτα εἴ τις ἐτι λείπεται τῶν ἀπὸ Φειδίου καὶ
 ἦν αἰτίαν ἑλλπκοιεν Ἀθηναῖοι τὰ Διάσια τοσοούτων
 καὶ εἰ τὸ Ὀλυμπιεῖον αὐτῷ ἐπιτελέσαι διανοοῦνται,
 εἰ συνελήφθησαν οἱ τὸν ἐν Δωδώνῃ νεῶν σεσυλη-
 . ἐπεὶ δὲ περὶ τούτων ἀπεκρινάμην, Εἰπέ μοι, Μέ-
 ε, ἔφη, περὶ δὲ ἐμοῦ οἱ ἄνθρωποι τίνα γνώμην
 τι; Τίνα, ἔφην, δέσποτα, ἢ τὴν εὐσεβεστάτην, βα-
 σε εἶναι πάντων θεῶν; Παίξεις ἔχων, ἔφη. τὸ δὲ
 εαινον αὐτῶν ἀκριβῶς οἶδα, κἂν μὴ λέγῃς. ἦν γάρ
 χρόνος, ὅτε καὶ μάντις ἐδόχουν αὐτοῖς καὶ λατρός
 πάντα ὅλως ἦν ἐγώ,*

μεστὰ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγνυαί,
 πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί·
 ἢ Δωδώνῃ τότε καὶ ἡ Πῖσα λαμπραὶ καὶ περιβλεπτοί
 ν ἦσαν, ὑπὸ δὲ τοῦ καπνοῦ τῶν θυσιῶν οὐδὲ ἀνα-
 ειν μοι δυνατόν· ἐξ οὗ δὲ ἐν Δελφοῖς μὲν Ἀπόλλων
 αντεῖον κατεστήσατο, ἐν Περγάμῳ δὲ τὸ λατρεῖον ὁ

Ἀσκληπιὸς καὶ τὸ Βενδίδειον ἐγένετο ἐν Θράκῃ καὶ Ἀνουβίδειον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ ταῦτα μὲν ἅπαντες θεοῦσι καὶ πανηγύρεις ἀνορθώθησαν καὶ ἑκατόμβαι παριστάσιν, ἐμὲ δὲ ὥσπερ παρὰ θεῶν ἰκανῶς τιμηθῆναι νομίζουσιν, ἂν διὰ πέντε ὄλων θύσωσιν ἐν Ὀλυμπίᾳ. τοιγαροῦν ψυχροτέρους ἂν τοὺς βωμοὺς ἴδοις τῶν Πλάτωνος νόμων ἢ τῶν Χρῆστου συλλογισμῶν.

25 25. Τοιαῦτ' ἅπαντα διεξιόντες ἀφικνούμεθα ἐς τὸ ἱερόν, ἔνθα ἔδει αὐτὸν καθεζόμενον διακοῦσαι τῶν ἐπιβουλεύσεων. οἱ δὲ ἦσαν ἐξῆς τοῖς στομίοις τῶν φρεάτων τοῦ ἱεροῦ πῶματα ἔχουσαι καὶ παρ' ἐκάστη θρόνος ἔκειτο χρυσοῦ καθίσας οὖν ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς πρώτης ὁ Ζεὺς καὶ ἄνω τὸ πῶμα παρείχε τοῖς εὐχομένοις ἑαυτόν· ἠὲ πανταχόθεν τῆς γῆς διάφορα καὶ ποικίλα συμπέμπων· ψας γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπήκουον ἅμα τῶν εὐχῶν. ἦσαν τοιαῖδε, ὦ Ζεῦ, βασιλεύσαι μοι γένοιτο· ὦ Ζεῦ κρόμμυά μοι φῦναι καὶ τὰ σκόροδα· ὦ θεοί, τὸν πῶμα μοι ταχέως ἀποθανεῖν· ὁ δὲ τις ἔφη, εἶθε κληρονομήσῃς μοι τῆς γυναικός, εἶθε λάθοιμι ἐπιβουλεύσας τῶν φίλων, γένοιτό μοι νικῆσαι τὴν δίκην, στεφθῆναι τὰ ἔργα. τῶν πλεόντων δὲ ὁ μὲν βορέαν ἠῆχετο ἐπιπνεῖν, ὁ δὲ νότον, ὁ δὲ γεωργὸς ἦτει υἱόν, ὁ δὲ κναφεὺς ἐπακούων δὲ ὁ Ζεὺς καὶ τὴν εἰχὴν ἐκάστην ἀκριβῶς τάζων οὐ πάντα ὑπισχεῖτο,

ἄλλ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένεικεν· τὰς μὲν γὰρ δικαίας τῶν εὐχῶν προσίετο ἄνω διὰ τὸ στομίον καὶ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατετίθει φέρον, τὰς δὲ ἀπίστοις ἀπράκτους αὐθις ἀπέπεμπεν ἀποφυσῶν καὶ μηδὲ πλησίον γένοιτο τοῦ οὐρανοῦ. ἐπὶ μιᾶς δὲ εὐχῆς καὶ ἀποροῦντα αὐτὸν ἐθεασάμην· δύο γὰρ ἐπὶ τὰν ἀντιθέτων εὐχομένων καὶ τὰς ἴσας θυσίας ὑπισχνόμενοι οὐκ εἶχεν ὀποτέρῳ μᾶλλον ἐπινεύσειεν αὐτῶν, ὡς τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκείνο ἐπεπόνθει καὶ οὐδέν τι ἐπινοεῖσθαι δυνατόν ἦν, ἀλλ' ὥσπερ ὁ Πύρρων ἐπεὶ
26 καὶ διεσκέπτετο. 26. ἐπεὶ δὲ ἰκανῶς ἐχημάτισε τ

ἐπὶ τὸν ἑξῆς μεταβάς θρόνον καὶ τὴν δευτέραν θυ-
κατακύψας τοῖς ὄρχοις ἐσχόλαζε καὶ τοῖς ὕμνουσι.
τηματίσας δὲ καὶ τούτοις καὶ τὸν Ἐπικούρειον Ἐρμό-
υρον ἐπιτρίψας μετεκαθέζετο ἐπὶ τὸν ἑξῆς θρόνον κλη-
οῖσι καὶ φήμας καὶ οἰωνοῖς προσέξων. εἴτ' ἐκείθεν ἐπὶ
ἦν τῶν θυσῶν θυρίδα μετήει, δι' ἧς ὁ καπνὸς ἀνῶν
γγεῖλε τῷ Διὶ τοῦ θύοντος ἐκάστου τοῦνομα. ἀπο-
τάς δὲ τούτων προσέτατε τοῖς ἀνέμοις καὶ ταῖς ὕραις
εἰ δεῖ ποιεῖν· Τήμερον παρὰ Σκύθαις νέτω, παρὰ Λιβυ-
στραππέτω, παρ' Ἑλλήσι νιφέτω, σὺ δὲ ὁ Βορέας
πῦσον ἐν Ἀνδίᾳ, σὺ δὲ ὁ Νότος ἥσυχίαν ἄγε, ὁ δὲ
Ζεφύρος τὸν Ἄδριαν διακυμινέτω, καὶ τῆς χαλάζης
ον μέδιμνοι χίλιοι διασκεδασθήτωσαν ὑπὲρ Καππα-
δοκίας.

27. Ἀπάντων δὲ ἤδη σχεδὸν αὐτῷ διωκμένων ἀπή- 27
ειμεν ἐς τὸ συμπόσιον· δειπνῶν γὰρ ἤδη καιρὸς ἦν· καὶ
με ὁ Ἐρμῆς παραλαβὼν κατέκλινε παρὰ τὸν Πάνα καὶ
τὸν Κορίβαντα καὶ τὸν Ἄτιν καὶ τὸν Σαβάζιον, τοὺς
μειοίκους τούτους καὶ ἀμφιβόλους θεοὺς. καὶ ἄρτον δὲ
ἢ Δημήτηρ παρεῖχε καὶ ὁ Διόνυσος οἶνον καὶ ὁ Ἡρακλῆς
κρέα καὶ μύρτα ἢ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ποσειδῶν μαινίδας.
ἔμα δὲ καὶ τῆς ἀμβροσίας ἡρέμα καὶ τοῦ νέκταρος παρε-
γενόμεν· ὁ γὰρ βέλτιστος Γανυμήδης ὑπὸ φιλανθρω-
πίας εἰ θεάσαίτο ἀποβλέποντά ποι τὸν Δία, κοτύλην ἄν
ἦ καὶ δύο τοῦ νέκταρος ἐπέχει μοι φέρων. οἱ δὲ θεοί, ὡς
Ὅμηρός που λέγει καὶ αὐτὸς οἶμαι καθάπερ ἐγὼ τὰ κεί-
τεθεαμένους, οὔτε σίτον ἔδουσι οὔτε πίνουσι αἴθοπα
οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν παρατίθενται καὶ τοῦ νέκτα-
ρος μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἡδονταί σιτούμενοι τὸν ἐκ
τῶν θυσῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσῃ ἀνενηνεγμένον καὶ τὸ
αἶμα δὲ τῶν ἱερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέου-
σιν. ἐν δὲ τῷ δειπνῷ ὃ τε Ἀπόλλων ἐκιδάρισε καὶ ὁ Σει-
785 ληνος κόρδακα ἀρχήσατο καὶ αἱ Μοῦσαι ἀναστᾶσαι τῆς
τε Ἡσιόδου Θεογονίας ἦσαν ἡμῖν καὶ τὴν πρώτην ᾠδὴν
τῶν ὕμνων τῶν Πινδάρου. κάπειδ' ἡ κόρος ἦν, ἀνεπανό-
μεθα ὡς εἶχεν ἕκαστος ἱκανῶς ὑποβεβρηγμένοι.

- 28 28. ἄλλοι μὲν ὅα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱπποκοροῖται εἶδον παννύχιοι, ἐμὲ δ' οὐκ ἔχε νήθεμος ἔπος ἀνελογιζόμεν γὰρ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, μᾶλλον δὲ ἐπιπέπως ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ ὁ Ἀπόλλων οὐ φρενὶ πώγωνος πῶς γίνεται νύξ ἐν οὐρανῷ τοῦ ἡλίου παρόντος αἰεὶ καὶ συνευωχουμένου. τότε μὲν οὖν μικρόν τι κατέδραστο ἔωθεν δὲ διαναστάς ὁ Ζεὺς προσέτατε κηρύττειν ἐαλί-
- 29 σίαν. 29. κάπειδῃ παρήσαν ἅπαντες, ἄρχεται λέγων· Τὴν μὲν αἰτίαν τοῦ ξυναγαγεῖν ἡμᾶς ὁ χθιζὸς οἶτος ἕνος παρέσχηται· πάλαι δὲ βουλόμενος ὑμῖν κοινώσασθαι περὶ τῶν φιλοσόφων, μάλιστα ὑπὸ τῆς Σελήνης καὶ ἡσέκείνη μέμφεται προτραπεῖς ἔγνω μὴκέτ' ἐπὶ πλείοι περατεῖναι τὴν διάσκεψιν· γένος γάρ τι ἀνθρώπων ἐστὶ οὐ πρὸ πολλοῦ τῷ βίῳ ἐπιπολάζον ἄργον φιλόμαυρον κενόδοξον ὀξύχολον ὑπόλιχρον ὑπόμωρον τετυρωμένοι ὕβρεως ἀνάπλεων, καὶ ἵνα καθ' Ὀμηρον εἶπω „ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.“ οὗτοι τοίνυν ἐς συστήματα διαιρεθέντες καὶ διαφόρους λόγων λαβυρίνθους ἐπινοήσαντες οἱ μὲν Στωϊκοὺς ὠνομάκασιν, οἱ δὲ Ἀκαδημαῖκούς, οἱ δὲ Ἐπικουρεῖους, οἱ δὲ Περιπατητικούς καὶ ἄλλα πολλῶν γελιοτέρων τούτων· ἔπειτα δὲ ὄνομα σεμνὸν τὴν ἀρετὴν περιθέμενοι καὶ τὰς ὀφρῶς ἐπάραντες καὶ πώγωνας ἐπισπασάμενοι περιέρχονται ἐπιπλάστῳ σχήματι κατάπτωστο ἤθη περιστέλλοντες, ἐμφερεῖς μάλιστα τοῖς τραγικοῖς ἐκείνοις ὑποκριταῖς, ὧν ἦν ἀφέλη τις τὰ προσωπεῖα καὶ τὴν χρυσόπαστον ἐκείνην στολήν, τὸ καταλειπόμενον ἐστὶ γελιοῖον ἀνθρώπιον ἑπτὰ δραχμῶν ἐς τὸν ἀγῶνα μεμισθόμενον.
- 30 30. τοιοῦτοι δὲ ὄντες ἀνθρώπων μὲν ἀπάντων καταφρονοῦσι, περὶ θεῶν δὲ ἀλλόκοτα διεξέρχονται καὶ συνάγοντες εὐεξαπάτητα μειράκια τὴν τε πολυθρύλητον ἀρετὴν τραγυθοῦσι καὶ τὰς τῶν λόγων ἀπορίας ἐκιδάσκουσι, καὶ πρὸς μὲν τοὺς μαθητὰς καρτερίαν αἰεὶ καὶ σωφροσύνην ἐπαινοῦσι καὶ πλούτον καὶ ἡδονῆς καταπτύουσι, μόνοι δὲ καὶ καθ' ἑαυτοὺς γενόμενοι τί ἂν λέγοι τις ὅσα μὲν ἐσθίουσιν, ὅσα δὲ ἀφροδισιάζουσιν, ὅπως δὲ περιλείχουσι τῶν ὀβολῶν τὸν ῥύπον; τὸ δὲ πάντων

οἷον, ὅτι μηδὲν αὐτοὶ μήτε κοινὸν μήτε ἴδιον ἐπι-
 οῦντες, ἀλλ' ἀχρεῖοι καὶ περιττοὶ καθεστῶτες
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιοι οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 ὡς τῶν ἄλλων κατηγοροῦσι καὶ λόγους τινὰς πικροὺς
 συμφορήσαντες καὶ λοιδορίας τινὰς ἐκμεμελητηρότερες ἐπι-
 μῶσι καὶ ὀνειδίξουσι τοῖς πλησίον, καὶ οὗτος αὐτῶν τὰ
 πρῶτα φέρεσθαι δοκεῖ ὅς ἂν μεγαλοφρονότατος τε ἦ καὶ
 αἰσιματώτατος καὶ πρὸς τὰς βλασφημίας θρασυτάτος. 31. καὶ- 31
 τοὶ τὸν διατεινόμενον αὐτῶν καὶ βοῶντα καὶ κατηγοροῦν-
 τῶν ἄλλων ἢ ἔρη, σὺ δὲ δὴ τί πράττων τυγχάνεις ἢ
 φῶμεν πρὸς θεῶν σε πρὸς τὸν βίον συντελεῖς; φράη
 ἂν, εἰ τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ θελοὶ λέγειν, ὅτι πλεῖν μὲν
 ἢ γειωργεῖν ἢ στρατεύεσθαι ἢ τινα τέχνην μετιέναι περι-
 τὸν εἶναι μοι δοκεῖ, κέκραγα δὲ καὶ ἀνχμῶ καὶ ψυχρο-
 λουτῶ καὶ ἀνυπόδητος τοῦ χειμῶνος περιέρομαι καὶ ὡς-
 περ ὁ Μῶμος τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων γιγνόμενα συκοφαντῶ,
 καὶ εἰ μὲν τις ἀψώνηκε τῶν πλουσίων πολυτελεῶς ἢ ἑταί-
 ραν ἔχει, τοῦτο πολυπραγμονῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ δὲ τῶν
 φίλων τις ἢ ἑταίρων κατάκειται νοσῶν ἐπικουρίας τε καὶ
 θεραπείας δεόμενος, ἀγνωῶ. τοιαῦτα μὲν ἔστιν ἡμῖν, ὦ
 θεοί, ταῦτα τὰ θρέμματα. 32. οἱ δὲ δὴ Ἐπικούρειοι αἰ- 32
 τῶν λεγόμενοι μάλα δὴ καὶ ὑβρισταὶ εἰσι καὶ οὐ μετρίως
 ἡμῶν καθάπτονται μήτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρωπίνων
 λέγοντες τοὺς θεοὺς μήτε ὄλως τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν·
 ὥστε ὦρα ὑμῖν λογίζεσθαι, διότι ἦν ἅπαξ οὔτοι πείσαι
 τὸν βίον δυνήθωσιν, οὐ μετρίως πεινήσετε. τίς γὰρ ἂν
 ἔτι θύσειεν ὑμῖν πλέον οὐδὲν ἔξειν προσδοκῶν; ἂ μὲν
 γὰρ ἢ Σελήνη αἰτιᾶται, πάντες ἠκούσατε τοῦ ξένου χθρὸς
 διηγούμενον· πρὸς ταῦτα βουλευέσθε ἂ καὶ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις γένοιτ' ἂν ὠφελιμώτατα καὶ ἡμῖν ἀσφαλέστατα.
 33. Εἰπόντος ταῦτα τοῦ Διὸς ἢ ἐκκλησία διετεθορού- 33
 βητο, καὶ εὐθὺς ἐβόων ἅπαντες, κεραινῶσον, κατά-
 φλεξον, ἐπίτριψον, ἔς τὸ βάραθρον, ἔς τὸν Τάρταρον
 ὡς τοὺς Γίγαντας. ἡσυχίαν δὲ ὁ Ζεὺς αἰθῆς παραγγέ-
 λας, Ἔσται ταῦτα ὡς βούλεσθε, ἔφη, καὶ πάντες ἐπιτετρι-
 ψονται αὐτῇ διαλεκτικῇ, πλήν τό γε νῦν εἶναι οὐ θέμις

κολασθῆναι τινα· ἱερομηνία γάρ ἐστιν, ὡς ἴσται, μ
 τούτων τεττάρων, καὶ ἤδη τὴν ἐκχειρίαν περιηγη
 μην. ἐς νέωτα οὖν ἀρχομένου ἡρος κακοὶ κακῶς ἀπο
 ται τῷ σμερδαλέῳ κεραυνῷ.

ἢ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίῳ.

34 34. περὶ δὲ Μενίππου ταῦτα, ἔφη, μοι δοκεῖ· περ
 θέντα αὐτὸν τὰ πτερά, ἵνα μὴ καὶ αὐθις ἔλθῃ ποτι
 τοῦ Ἑρμοῦ ἐς τὴν γῆν κατενεχθῆναι τήμερον. καὶ
 ταῦτα εἰπὼν διέλυσε τὸν σύλλογον, ἐμὲ δὲ ὁ Κυβ
 τοῦ δεξιῦ ὠτὸς ἀποκρεμάσας περὶ ἑσπέραν χθὲς
 θηκε φέρων ἐς τὸν Κεραμεικόν.

Ἄπαντα ἀκήκοας, ἅπαντα, ὦ ἑταῖρε, τὰ ἐξ οὐ
 ἄπειμι τοίνυν καὶ τοῖς ἐν τῇ Ποικίλῃ περιπατοῦ
 φιλοσόφων αὐτὰ ταῦτα εὐαγγελιούμενος.

AMORES.

Codd. Marc. Ω Vat. Α Γ Harl.

1. Ὡς δ' ὀλίγον δεῖν Ἀριστείδης ἐνόμιζον εἶναι τοῖς Μιλησιακοῖς λόγοις ὑπερκηλούμενος || Ἀριστείδην δ' ἐνόμιζον εἶναι. Sic optime Cobet. „*ut Milesiarum fabularum venustate summo opere delectatus Aristidem te esse putarem*“. Aristides celeberrimus Milesiarum fabularum auctor. — οἷς πλατὺς εἰρήθης σκοπὸς || εἰρήθης Γ. Harl. (†) Non intellego haec neque satis mihi persuasi pro σκοπὸς legendum esse τίπος: „*quibus latissimus narrandi locus inventus est*“. De εἰρήθης pro εἰρήθης non dubito. — εἰ περιττὰ με λέγειν ἔοικας || (†) εἰ μὴ περιττὰ λέγειν ἔοικα Sbd. Vix est quod moneam, constructionem huius verbi ἔοικας cum accusativo et infinitivo ferri non posse, quamobrem mihi quidem haec verba aut delenda videntur, quod abundant, aut, quemadmodum grammatica postulat, pro accusativo nominativus cum infinitivo est restituendus.

Practerea autem placet cum Marcilio pro με scribere μὴ „*nisi forte superflua dicere videor, per ipsam Venerem te obsecro, ut placide amorum tuorum memoriam recolas*“. Mirum autem quod Dindf. et Bekk. ab omnium codicum auctoritate tantum aberraverunt, ut ὑπερ ἧς τὰ δε λέγειν ἔοικας scriberent.

Codicis Harleiani lectiones vir generosissimus Nils Nilen qua egregia benevolentia mihi suppeditavit, postquam ceterorum codicum, quos in usum meum paraveram, lectiones jam erant typis expressae.

- c. 2. καὶ ἂν ἐπ' ἄλλον τινὰ πτῆναι θέλωσιν . . . ἀνοπλος ἐ-
 τῶν ἢ δεξιά γελασθήσεται || καὶ ἂν Cf. vol. I P. II
 pag. LXVI: sunt enim duo enuntiata: καὶ . . . γελασθήσεται,
 ἂν . . . θέλωσιν. — οὐ γὰρ Ἡλιάδης ἐγὼ τις οὐδὲ Λημνι-
 δων ἕβρεις . . . ὠφρονόμενος || [ἕβρεις] Sbd̄t. Pro ἕβρεις
 ΩΓ Harl. habent ἕρις. Ego nihil addendum ratus
 Λημνιάδων a praecedente τις suspensum esse iudico.
 Idem voluit Solanus qui pro ἕρις vel ἕβρεις proposuerat
 τις.
- c. 3. καὶ αὐτὸ τὸ βασανίζειν εὐφραίνει || om. καὶ ΩΓ
 Harl. — ἴση δὲ ἡδονὴ τὸ παρεῖναι καὶ τὸ μέλλειν
 τῷ παρεῖναι (Sbd̄t. ΩΓ Harl.) καὶ τῷ μέλλειν Sbd̄t.
 — ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ || om. καὶ ΩΓ Harl.
- c. 5. ἐγὼ γοῦν ἐξ ὑπογύου τῆς ἐπιχειρήσεως ἠφάμην, εἰ-
 δὼς ὅτι λίαν σπονδαία, ἐξ ὅτου δυοῖν ἀνδρῶν ἀχι-
 κοῶς . . . ἔτι τὴν μνήμην ἔναντον ἔχω. || (†) Corruptissimus
 locus, quem codicum ΩΓ Harl. auxilio paululum sed
 parum adiutus haud sperans sanare me posse sic tamen
 ausus sum restituere: ἐγὼ γοῦν τῆς ἐπιχειρήσεως ἠφά-
 μην οὐκ ἐκ παλαιοῦ ἀλλ' ἐξ ὑπογύου, εἰδὼς
 ἔτι λίαν σπονδαία ἐξ ὅτου . . . ἔχω. (Codices quos no-
 minavi pro εἰδὼς ὅτι λίαν σπονδαία habent εἰδὼς
 ὅτι λίαν ἀλλ' οὐ παλαιῶς). Esset igitur sententia:
 „Ego ad rem accessi non olim (ἐκ παλαιοῦ) sed nuper
 (ἐξ ὑπογύου) gravissimam eam esse edoctus ex quo
 tempore duos viros, quos adhuc memoria teneo, fortiter
 disputantes audivi.“ De ἐκ παλαιοῦ cf. c. 9, de ἐξ
 ὑπογύου c. 50. οὐκ ἐξ ὑπογύου . . . καὶ παρημιλι-
 μένως . . .
- c. 6. οἷς μάλιστα χρῆσθαι δοκοῦσιν || χαιρεῖν Α. (χρησθαι
 enim sciunt, χαιρεῖν opinantur δοκοῦσι)
 πάντας ἐπιχωρίους θεοὺς προσκυνήσας || τοὺς ἐπι-
 θεοὺς Α
- c. 7. τὸ συνεχὲς τοῦ μεταξὺ πλοῦ διαναπαῦσαι || μεταξὺ
 delendum Sbd̄t., translatum ut videtur ex huius cap. initio
 ἐν τῷ μεταξὺ παράπλω, ubi recte se habet.

8. δύο ἢ καὶ τρεῖς || δύο ἢ τρεῖς, om. καὶ ΩΓ Harl. Cob.
— προσεφρύνθησαν ὀλίγον διαφόρου πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηγούμενοι || διάφοροι Sbd̄t. ΩΨΓ Harl. In omnibus fere editionibus ὀλίγον διαφόρου quod significare volunt „parva mercede“. Praefero cum optimis codicibus ὀλίγον διάφοροι. Sunt enim διάφοροι duo illi vel tres, qui advenientes omnem monumentorum memoriam interpretaturi in paucis (ὀλίγον διαφόροι) tantum dis-sentientes omnia eodem modo enarrabant.
9. παρ' ἐμοὶ φοιτᾶν || παρ' ἐμὲ Ω Ddf. Bk.
10. δοκεῖ ταῦτα || ἐδόκει Sakrorraphus. — τοῦ χρόνου ζηλοτυπίας ὑποψίαν οὐκ ἔχοντος || [τοῦ χρόνου] . . . ἔχοντες Sbd̄t. In ΩΓ Harl. om. τοῦ, ego malim exterminare utrumque ut putidius, quamquam in hoc dialogo χρόνος non semel de aetate hominum usurpatur. Cf. c. 12.
10. ἀψιμαχίαι τινὲς ἐπ' ὀλίγον || ἐπ' ὀλίγον ἀψιμαχίαι τινὲς ΩΨΓ Harl.
2. τὸ γὰρ αἰθριον οὐκ εἰς ἔδαφος ἄγονον μάλιστα || ὠμάλιστο Bk. Ddf.
τὸ παρ' ἀμφοῖν ἢ δὲ σύγκρατον || τὸ παρ' ἀμφοῖν σύγκρατον ἢ δὲ Sbd̄t.
Παρίας δὲ λίθον δαίδαλμα κ. || Παρίον Cob., om. δὲ Bk. Ddf. Sbd̄t.
4. ἐξ ἑκατέρων τύπων || ἑκατέρου Ψ.
16. πέρας αἱ σφοδραὶ τῶν ἐν αὐτῷ πόθων ἐπιτάσεις ἀπειρολήθησαν, ἐντέθη δὲ τόλμα τῆς ἐπιθυμίας μ. || πέρας . . . ἐπειρολήθησαν Sbd̄t. ΩΨΓ Harl. Contra Bk. et Ddf. retinent ἀπειρολήθησαν „tandem a sana mente aberraverunt“ quod etsi aptissimum videtur nihilominus servanda, opinor, bonorum illorum codicum scriptura. Est enim πέρας substantivum conjungendum cum ἐπειρολήθησαν „factum est, ut summi desideriorum nisus (ἐπιτάσεις) tenderent ad finem“. De πέρας cf. c. 10. οὐχ ὡς πέρας ἔχειν τι τὴν ζήτησιν c. 17. ἀπαλλαγέντες . . . τῆς ἀτάκτου καὶ . . . πέρας οὐδὲν ἐχούσης φιλονει-

- κίας. c. 33. αἱ . . . χρεῖαι πέρας εἶχον. — τί γάρ ἀφ' ῥήτου νυκτὸς ἐγὼ τόλμαν ἢ λάλος ἐπ' ἀκριβὲς ἐμὴν διηγοῦμαι || Recte. Neque opus est mutatione, quam Bk. et Ddf. proposuerant ἢ ἄγος . . . διηγοῦμαι. Pergit enim ἡ ζάκορος (aeditima c. 15), seque ipsa interrumpens „quid garrula (ἡ λάλος) ego vobis enarrō“. Unde intellegitur, ne διηγοῦμαι quidem corrigendum esse in διηγῶμαι. Magis etiam a vero abhorret oedicum ἢ ἄλλος pro ἡ λάλος.
- c. 17. ἰλαρίαν || ἰλαρίαν ᾤ Bk. Ddf.
- c. 18. συγκатаινεσαντων || συγκатаινεσαντων add. αὐτῶν Paetzolt om. propter anteced. σαντων.
- c. 19. ἅπαντι μὲν γὰρ ἔργον καὶ βραχὺ τῆς ἰδίας πειθοῖς ἐπιστάξης, τελειότατον ἐστὶ || ἅπαντι . . . ἔργον ᾧ (Sbd.) καὶ βραχὺ . . . ἐνστάξης. „Omni enim operi, cui vel tantillum adperseris“ Necessarium esse inserere ᾧ ex usu sequentis καὶ apparet cf. Vol. I P. II p. LXVI. Facile autem ᾧ omitti poterat praecedente φ in ἔργον.
- c. 19. δοχεῖον || δοχεῖον ἀγγεῖον ΩΓHarl.
- c. 20. κατὰ πετρῶν δὲ φασιν ἀγόνων || om. ἀγόνων Cob.
- c. 22. οὐθ' ὄσα τὴν ὑγρὰν καθ' ὕδατος εἴληχε λῆξιν [καθ' ὕδατος] Sbd. Paetzolt delet τὴν ὑγρὰν. — καὶ καθ' ἕνα τοιαῦτα ζηλοῦν πάντων ἐλομένων οὐδὲ εἰς ἔσται || οὐδὲ εἰς ἔσται . . . non plena atque integra haec est sententia, sed omissum tale quid sine dubio „ne unus quidem homo supererit in hac terra“.
- c. 24. διότι . . . αἱ παρὰ πότον ἐξορχοῦνται φωναί; || ἐξορχοῦντο Bk. Ddf. Sbd. — τὴν τοῦ σώματος εἰσπρέπειαν || om. τοῦ ΩΓHarl.
- c. 25. εἴθε γε || γε om. ΩΓHarl. — ὁπίδα τοῦ γήρους | om. τοῦ ΩΓHarl. — καὶ παρέλθῃ τὰ τῆς ὄρας | καὶ ἄν Sbd. Cf. ad c. 19. Sunt enim duo enuntiata, quorum prius est καὶ ἡ ἐμπειρία ἔχει τι λέξαι, posterius incipit a particula condicionali ἄν παρέλθῃ τὰ τῆς ὄρας.
- c. 27. τράπεζαν || ἔστιαν ΓHarl. — οὐδὲν ἄν ὀχλί-

σειας || ἀνοχλησίας Ω Harl. ut recte emendarat Cob.

28. ὀμιλησεῖτωσαν || ὀμιλησάτωσαν Ω Γ Harl.
29. ἐπαύσατο δεινόν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑποβλέπων || [ἐν τοῖς ὄμμασιν] Sbd̄t. — Περικλείων δὲ πειθῶ καὶ τῶν δέκα ῥητόρων τὰς Μακεδόσιν ἀνθρωπισμένας γλώσσας ἐν ἐνὶ τῷ σῶ λόγῳ διατροῦφαι μᾶς τῶν ἐν Πυκνὶ δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι || Περικλείων (Γ Harl.) δὲ πειθῶ καὶ τῶν δέκα ῥητόρων . . . γλώσσας ἐν [ἐνὶ] τῷ σῶ λόγῳ δεῖ διαπρέφαι μᾶς τῶν ἐν Πυκνὶ δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι. Perquam corruptus in omnibus fere codicibus est hic locus, ad quem sanandum Bk. et Ddf. optime inseruerunt δεῖ, illi pro δε, ego, qui servavi δε, ante διαπρέφαι, quod egregie correxerunt ex διατροῦφαι Ω.
31. εὐξάιμην γὰρ ἄν, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῶ || εὐξάμην γ. ἄν Sbd̄t. Sic scribendum, quia optatur quod quis fieri scit non posse. — ἐκ τῶν ὀροδάμων || ὀροδαμῶν Ω Γ Harl.
34. ἐπενόησαν ἢ παλαιῶν ῥιζῶν ἢ φυτῶν ἀνα κοιλώματα || Res ipsa magis quam litterarum vestigia volunt δρυῶν ἢ φηγῶν Cob.
36. ἐκαστῶ || add. ζώῳ Ω Harl.
38. ἵνα πῶς μείνωμεν ἀνθρωπον || εἶτα Cob. — ὠραῖσμένης || ὠραιζομένης Ω Harl.
39. εἰ γοῦν . . . ἂν ἴδοι τις || om. ἂν Γ — οὐ γὰρ ἕδατος . . . νάματι τὸν ἐπνηλὸν ἀπονιψάμεναι κάρον εὐθὺς ἄπτονται σπουδῆς ἐχομένον τινὸς πράγματος || Vix dignus est hic locus, cui consulatur. Quodsi κάρον exterminavi, quoniam idem significat atque ἐπνηλὸν, pro σπουδῆς autem σπουδῆ scriptum fuisse arbitror ad explicandum quod sequitur ἐχομένον, ἐχομένον autem mutavi in ἐχομένως (= strenue, naviter), sic ut tota sententia talis sit conformata: οὐ γὰρ ἕδατος . . . νάματι τὸν ἐπνηλὸν ἀπονιψάμεναι εὐθὺς ἄπτονται ἐχομένως τινὸς πράγματος (non enim aqua pura ex alto

somno recreatae continuo ad aliquid strenue agendum se accingunt): sensum fortasse recte intellexi, in forma genuina restituenda vereor ne frustra elaboraverim.

- c. 41. *Λεπτοῦφής ἐς πρόφασιν ἐσθής ἐπέρ τοῦ δοκεῖν μή γεγυμνωῖσθαι* || Bk. Ddf. Sbdt. In Ω Γ Harl. omissa est negatio; mihi (cum Bekkero et Dindorfio) retinenda videtur, quam tuentur verba ἐς πρόφασιν. Nempe feminae ut sese non esse nudas excusent, quamvis sint, tenuissima utuntur veste, quae paene nulla est — πολυτελεῖς δὲ τῶν ἀνχένων ὄρμοι καθεῖνται | ἐκ τῶν ἀνχένων Cob.
- c. 42. *πᾶς θεὸς (?) ἐπιτρίβων τοὺς γεγαμηκότας ὧν ἐνίω* .. ἐπὶ τῷ ποιμένι || π. Θεατῆς Ω Γ Harl. Obscura haec neque ullo modo adhuc illustrata. Hoc solum constat interiisse haud pauca ante ὧν ἐνίω. Videtur agi de mulieribus, quae solae adeunt templa quorundam deorum, quorum ne nomina quidem maritis cognita sunt, ibique mysteria celebrant eisdem maxime suspecta. Sed certo omnia carent fundamento.
- c. 42. *ἐτεροχρωτας* || ἐνεροχρωτας Cob.
- c. 43. *νόσων χαλεπώτατος φθόνος* || χαλεπωτάτη Bk. Ddf.
- c. 44. *τὴν ἱερὰν χλαμύδα* || τὴν στερεὰν (Sbdt.) χλαμύδα (Cob.) Etsi probe scio, etiam alias sacra (ἱερὰ) appellari vestimenta, tamen id huic loco, ubi puellarum mollitiae duritia puerorum opponitur, non convenit, immo levi mutatione pro ἱερὰν legendum esse arbitror στερεὰν, quod etiam a Platone Phaedr. 239 C. opponitur *μαλθακῶ: ὀφθῆσεται δὲ μαλθακὸν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκον κ. τ. λ.* Cf. Xenoph. Cyrop. VIII 8. 8. *βουλόμενοι διὰ πόνων καὶ ἰδρωτός τὰ σώματα στερεοῦσθαι* — καὶ ἄν ἐς μουσικοῦ δέη φοιτᾶν, εὐμελῆς λύρα καὶ ἄν Sbdt. Sunt enim duo enuntiata integra καὶ .. εὐμελ. λύρα, ἄν . . . δέη φοιτᾶν. Cf. ad c. 1.
- c. 45. *τοῖς μεθ' ἡμέραν καμάτοις ἐπηρεμῶν ἐπιφθονον* | καθ' ἡμέραν καμ. „quotidiani labores“ Γ Harl. . . ἐπηρεμῶν [ἐπιφθονον] Sbdt. Quoniam ἡρεμεῖν non

solum est quiescere, dormire, sed tranquille dormire (ab ἠρέμα) non opus est addere ἐπιφθονον, praesertim cum post verba ἠδίοις ἔπνοις καθείδειν prorsus frigeat. Reitz.: ἐπι χρόνον. — καὶν τυραννικῆ βία δέσμα περιάψη, τὸν ἴσον ἐμαντῶ περιθήσω οἰδηρον || καὶ ἄν Sbd̄t. Cf. ad c. 1. — εἰ . . . θεασαίμην, ὀπλισαίμην || ὀπλισαίμην ἄν Sbd̄t. quod in editione mea omissum esse doleo. — καὶν ἀποθάνη, ζῆν οὐκ ἀνέξομαι || καὶ ἄν Sbd̄t.

46. ὀπλ. καὶ παρὰ δύναμιν || ὀπλισαίμην ἄν κατὰ δύναμιν cf. Imag. c. 3. οὐ κατὰ λόγων δύναμιν.
47. ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις Σκ. τέρμονας ἔπλευσαν || συνέπλευσαν Paetzolt. — πέπλον τε προῦκάλυπτεν εὐπήκτους ἵφας || Egregie Cod. Harl. εὐπήκτοις ἵφαϊς. Cf. Eurip. Iphig. Taur. 312 ubi εὐπήμονος ἵφας cum Kirchhoffio Ddf.
49. χλαμίδι || χλανίδι Cob.
53. καὶν θεάσῃται, ποθεῖ ἐφάσασθαι || καὶ ἄν Sbd̄t. — τῶν ἐσθῆτων || τ. αἰσθητῶν ΩΓ Harl. — αὐτὸ ἐπάταξεν || ἄρας Cob. restituit ex Aristoph. Equit. 1130 τοῦτον δ' ὅταν ἦ πλέως, ἄρας ἐπάταξα — μῆρων τε τῶν σῶν εὐσεβῆσ' ὀμιλίαν κλαίων || (†) Ego εὐσεβῶς, sed codices εὐσεβῆς (Ω) ὀμιλία (Ω Harl.) καλλίω (ΩΓ Harl.).

Hoc scriptum olim (Ausgewählte Schriften des Lucian I³ pag. XX) a me non reiectum iam spurium esse mihi persuasi non tam propter rerum incommoda, nam sunt illa temporum illorum adeo propria, ut ad describendos eorum mores abesse vix possint, quam propter peregrinum putidumque verborum delectum sermonisque tumorem ac fastum a Luciani simplicitate, venustate festivitate alienum. — Codices Ω Ψ Γ Harl. plerumque inter se consentiunt.

IMAGINES.

Codd. A Marc. Ω Vatt. Γ 1324 Vindob. B.

- c. 1. οὐ γὰρ ἄν . . . φθονήσαις ἡμῖν οὐδὲ ζηλοτυπήσαις
om. ἄν (B) φθονήσεις (ΓB) ζηλοτυπήσεις (B).
- c. 2. οὐδὲ τοῦνομα ἐπίθον σύγε ἢ τις καλοῖτο || ὅ τι Sbd.
sollemnis haec est apud Lucianum structura. Cf. Lu-
ciana mea Lips. 1875 pag. 110. De morte Peregrini
οὐ γὰρ οἶδα ὅ τι ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο cf. Gall.
c. 10 τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς . . . ἐκαλεῖτο —
ἐδόκει δὲ μοι καὶ αὐτὸς Σμυρναῖος εἶναι ὁ λέ-
γων || Σμ. καὶ αὐτὸς ὁ λέγων εἶναι ΓB 1324.
- c. 3. ἐπεὶ λίθον τοῦτο γε . . . ἐποίησας || λίθος ὧν Sbd.
cf. c. 1 μικροῦ δέω λίθος ἐξ ἀνθρώπου σοι γεγονί-
ναι c. 14 λίθος ἐξ ἀνθρώπου γενόμενος — οἶτε τὸν
Σμυρναῖον ἐρόμενος . . . ἦ τις ἦν || Sic recte Iacobitains
contra auctoritatem bonorum codicum ΩΓB 1324 qui
habent ὅστις ἦν; agitur enim de femina non de
homine illo Smyrnaeo quis fuerit, ut docent quae se-
quuntur καὶ τὸ εἶδος . . . ἐπόδειξον τῶ λόγῳ. —
ὄρας . . . ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτευπον ἀσθενεία
τῆς τέχνης || Signum interrogationis posui post ἐγὼ δὲ
λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτευπον ἀσθενεία τῆς τέχνης „quam
ne summi quidem artifices imitando exprimere possent
pulchritudinem egone mea imbecillitate corrupero? —
εἰ φίλῳ ἀνδρὶ ἐπιδείξαις τὴν εἰκόνα ὅπως ἂν τῆς
γραμμῆς ἔχη || Bene emendavit Ddf. ὅπως τῆς γραμ-
μῆς ἔχει om. ἂν. Sunt enim certa quaedam unius
figurae orisque lineamenta accurate describenda. Est
igitur etiam in editione mea ita legendum. De ἔχει
cum genetivo cf. c. 11 — ἀσφαλέστερον αὐτὸ ποιῆσαι
μοι δοκῶ || αὐτὸς A, ΩΓB.
- c. 4. Ἀλλὰ καὶ τὸν μῦθον ἤκουσας . . . , ὡς φῆς, εἶδες || Non
dubito quin haec male inserta sint, quia perquam impor-
tunum est, talia enarrare ad promovendam rem minime

īdonea quo tempore Polystratus nil magis cupit quam de pulchritudine qualis sit mulieris audire. Itaque aut omnia aut certe τοῦτο μέντοι ἄλλως ἱστορήσθω . . . εἶδες οmittenda videntur, ita ut statim pergat ἴθι μοι καὶ τόδε ἀπόκριναι, εἰ καὶ . . .

5. εἰ . . . παραδόντες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ ἐπιτρέψαι-
 μιν αὐτῷ μετακοσμεῖν || Miror Cobetum haec sensu ca-
 rere ratum Aristophanis ope (Equit. 1109 τοῦτῳ παρα-
 δώσω τῆς πικρῆς τὰς ἡντίας) sic emendare sibi visum
 esse ut scriberet παραδόντες τὰς ἡντίας τῷ λόγῳ.
 Immo omnia recte se habere puto. Postquam enim Poly-
 stratus praestantissima summorum artificum simulacra
 nominavit, Lycinus iam profitetur non difficile esse ex
 his omnibus unam formam componere, in qua potissimis
 singulorum virtutibus coniunctis una iam illa appareat
 figura eius, de qua agitur, mulieris, si res orationi
 expedienda tradatur. Hoc est enim παραδοῦναι τὰς
 εἰκόνας τῷ λόγῳ. — φέρε δὴ ἐξ ἀπασῶν . . . μίαν
 σοι εἰκόνα ἐπιδείξω. Operae pretium est monere ἀπασῶν
 referendum ad εἰκόνες — παραλαβὼν δεικνύτω. Si recte
 rem perspexi, subiectum horum verborum est λόγος,
 cuius vices habet is qui loquitur. — ἐθέλω γὰρ εἶδέναι,
 ὅ τι καὶ χρήσεται αὐταῖς ἢ ὅπως . . . ἀπεργάσει-
 ται || ὅ τι κεχρήσεται ΩΓΒ. om. αὐταῖς ἢ Sbd̄t.
 Dubium adhuc, quae vera sit huius dictionis forma ὅ τι
 κεχρήσεται; coniungitur enim fere cum pronomibus
 personalibus et reflexivis velut Bis acc. c. 27 ὅ τι χρή-
 σαιτο ἐαυτῷ οὐκ εἰδότα Scythia c. 3 οὐκ ἔχων ὅ τι
 χρήσαιτο ἐαυτῷ Men. c. 3 μηδὲ εἰδὼς ὅ τι χρήσαιμην
 ἐμαυτῷ. In quibus omnibus significat: *nescio quid*
faciam, quid de me faciam. Atque hanc magis magis-
 que mihi persuasi solam veram esse formam eorum,
 qui dubii haerent in aliqua re expedienda quid faciant,
 foedatam vero quae cum aliis sive rerum sive personarum
 additamentis sit consociata, velut Harmonid. c. 1 ὅπως
 μοι χρηστέον καὶ μαυτῷ καὶ τῇ τέχνῃ, ubi (cf. Lucian.

stravi Luc. Vol. I P. II p. XXXIX in
bat, quid faceret = er wusste sich keine
 que nostro loco non solum ἀνταῖς extern
 ἀντῶ corrigendum videtur sed etiam dele
 quitur ἢ legendumque: ἐθέλω γὰρ εἰδέν
 σεται (ἀντῶ), ὅπως ἐκ τούτων μίαι
 οὐκ ἀπέδουσαν ἀπεργάσεται quomodo
cultate se expediturus sit, ut ex tot formi
 Segreganda igitur, opinor, haec formula,
 in lexicis nondum satis accurate disposi
 latissime patente usu verbi χρῆσθαι. Se
 hac re mihi magis placeam quam aliis.

- c. 6. καὶ μὴν ἤδη σοι ὄρα παρέρχει γιν
 κόνα || καὶ μὴν ἤδη σοι ὄρα παρέρχ
 κόνα Sbd. **B**. — ὁ δε συναρμ. || ὁ δε δὲ ο
 mavis σὺ δὲ, cui favet insequens ἐὰν
 (non solum codicis **B** sed etiam **ΩΓ**
 transeat iam a tertia persona (λόγος)
 personam eius cui verborum cura comm
 igitur in his verbis sensum inesse puto:
tempus est, praebere tibi imaginem mo
autem . . .“ Omnia iam bene procedunt

- κινδυνεύει τοῖ μεγίστου . . . προσδεῖν || καὶ κινδυνεύει . . . προσδεῖν, om. τὰ τοιαῦτα auctore Ddf. qui habet καὶ δὲ κινδυνεύει — *AFK*. πόθεν οὖν καὶ ταῦτα πορισάμεθ' ἄν || *Tribuimus haec Polystrato, cui respondet Lycinus: παρακαλέσωμεν (Sbdt.) δηλαδή (Γ1324 B) pro ἢ παρακαλέσαιμεν δὴ (quod est in libris), τοῖς γραφέας: „Nimirum advocemus pictores“, quod ut fiat, paullo post: καὶ δὴ παρακεκλήσθω, sequitur. — κατὰ τὴν Πακάτην || Παγκάστην Cob.*
8. ὡς ἰοβλέφαρον ἐξεργάσασθαι || τὸ βλέφαρον *ΩΓ 1324 B*.
9. οἷόν τι τῶν ἐξ οὐρανοῦ γένοιτο || γένοιτ' ἄν Ddf., rectius fortasse deletur γένοιτο Sbdt. — ἐφίκει τὸ μὲν τι ἀναγνώσεσθαι || ἀναγινώσκεσθαι *A, ΩΓB*, firmatum etiam cod. **1324** ἀναγνώσκεσθαι. — ὅπως μὲν ante λευκοῦς || om. Sbdt. — εἰ πον || ἦ πον *B*. — αὐτὸ δὴ τὸ τοῦ Ὀμήρου || τοῦτο *A, ΩΓB 1324*.
1. καὶ μεγαλόφρον || καὶ τὸ μεγ. **1324 B**. — ἀμίλει πολ-
 λὰς ἄν σοι δειξάμι μορφῆς μὲν εὔ ἢ κοῦσας ||
 εὔ ἔχουσας Sbdt. Cum saepissime peccatum sit in
 hoc usu verbi ἔχειν cum genitivo iuvat eum exemplis
 nonnullis sancire. Cf. Dial. meretr. IV μορφῆς εὐφρονῶς
 ἔχοντες. Similis ratio Sympos. c. 8 ὡς ἕκαστος ἀξίας
 εἶχε. Apol. 14 ὅπως ἔχει πίστεως καὶ σπουδῆς. Men.
 c. 6 ὡς εἶχον τάχους. Imag. c. 3 ὅπως τῆς γραμμῆς
 ἔχει. Iup. trag. c. 7 ὡς ἄν ἴλης ἢ τέχνης ἔχη. Toxar.
 c. 44 ὡς τις ἢ γένους ἢ πλούτου ἔχει. — εἰ μὴ κεκό-
 σμηται || ἦν μὴ *A, Ω 1324 BΓ)* καὶ κοσμηται
 Ddf. — ὅποσα ταύτης ὄρος ἐστίν || ψυχῆς. Ver-
 rissime Bk. et Ddf. voluerunt ψυχῆς pro ταύτης, sed
 eosdem miror pro ὄρος contra omnium codicum auctori-
 tatem scripsisse κόσμος, Madvigium χορός. ὄρος sicut
 πέρας (Cf. 16) significat alicuius rei finem (cf. finis
 malorum et bonorum) vel summam. Recte igitur: „*Quot-
 quot summae sunt animi virtutes.*“
2. μῦθον ἀντι μύθου || μοῖτον ἀντι μοῖτον Bk. Ddf.

non ad Icarum esse referendum, sed ad eos qui paulo ante descripti sunt οὐ μένουσιν, ἀφορῶσι, βιάζονται. καὶ αὐτὴ ἐκείνη . . τῶν τοιούτων κεχωρισμένη || αὐτὴ καὶ ἐκείνη (vel eo secreta) Sbd̄t. — Ceterum haec omnia μονιμώτερα usque ad ἀλλὰ ταῖς παρὰ Μουσῶν ἐπιπνοίαις εἴκασται, haud Lucianea esse iudico, quasi vero chartae facilius ferant aetatem quam ligna et colores, spiritusque divinus minus vigeat in tabulis pictis quam in musarum scriptis. Optime autem apta sunt παρέχουμεν ἅπασι θαναμάζειν τοῖς τε νῦν οὖσι καὶ τοῖς ἐν ὑστέρῳ ἐσομένοις, et εἴπερ (sic enim pro ἤπερ legendum 1324 GB) ἀκριβεστάτη εἰκὼν γένοιτ' ἂν σώματος κάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἅμα ἐμφανίζουσα. Quae autem interposita sunt, μονιμώτερα x. t. λ., et ab re instituta abhorrent et per se inepta sunt.

PRO IMAGINIBUS.

Codd. Gorl. A Marc. Ω Vat. Γ Praeterea in hoc scripto uti potui conlatione codicis Harleiani, quam Nils Nileni liberalitas mihi commisit.

- e. 2. οἶδα ἔφη | ἔφη οἶδα ΩΓ Harl.
 e. 3. ἀπὸ ἰσοπέδον || ἀπὸ τοῦ ἰσ. ΩΓ Harl.
 e. 5. οὐδὲ ἴσας ὀλίγας τὰς ἑαυτοῦ τρίγας ἔχουσα || ὀλίγας ἴσας sollemni fere verborum collocatione cf. ἀκαριαῖον ὄσον Hermot. e. 6. μικρὸν ὄσον Herm. e. 6. μυρία ἴσα Inp. frag. c. 20. πλείστον ὄσον Tox. c. 12. Adde Ἡράκλεις ὄσον de hist. conscrib. c. 19. Men. c. 14. cf. Lucianea p. 94.
 e. 8. μαρτύρασθαι || μαρτύρεσθαι ΩΓ Harl.
 e. 9. ἐπὶ αὐτὸν ἠγησάμενος || αὐτὸν Sbd̄t. — εἰκόνα γενέσθαι τοῦ βασιλέως, ἔχοντα δύο πόλεις ἐν ταῖν χειρῶν || ἔχοντος Bk. Ddf.
 e. 10. μὴ γὰρ εἶναι τ. τηλικούτων ἀξίαν, μηδὲ ἐγγύς, ἔτι μηδὲ ἀλλήν τινα, γυναικὰ γε οὐσαν || [δοτι] μηδὲ ἀλλήν

- τινά, γυναικά γε ούσαν Sbdt. „neque enim se digni-
talibus laudibus, neque aliam, quae quidem femina
ἔστι autem ferri non potest neque si conjunctionem
neque si pronomem relativum (ἔ τι) esse statuimus.
προσκυνεῖ σον τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα || [παρα-
ματα] Sbdt. (ἀρχέτυπα καὶ παραδ. ΩΓ Harl.)
- c. 12. ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν || ὑπὸ τῶ ὀφθαλ-
αὶ τῶ Cob. firmat. codd. Ω Harl.
- c. 13. κἄν ὅτι μάλιστα ἀκροποδητὶ ἐπεγεῖρη ἔαντ
ἐπερείδη Sbdt. (ἐπαίρη Paetzolt).
- c. 16. πειρώμενος || πειρώμενον ΩΓ Harl. — ὡς
μᾶλλον μνημονεύομαι = ut si quando opus
(ἄν) magis memoria teneam.
- c. 17. τὸ γὰρ μὴ προσαρμόζειν τοιαῦτα || προσαρ-
μοζειν ΩΓ Harl. — εἰς ὅσον . . . τοσοῦτον || τοσο-
ΩΓ Harl.
- c. 18. εἰ καὶ χαμαὶ καὶ βάδην ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μὴ
μέτρων || ἐκ μέτρων Sbdt. Cf. c. 17 πέρα τοῦ μ-
ἐπαινέσας et infra τοῦ σοῦ τρόπον τὸ μέτριον — μ-
. . . διανοίας δεῖμά ἐστι. c. 18 ταῦτά σοι ἐκ-
ἔδοξε. Non enim agitur de metris musicis, sed de
qui servandus sit in laudando.
- c. 19. ὁρᾷς ὁποῖοις αὐτὸν θεοῖς εἶχασε; || , pro; Sbdt.
- c. 20. φύσει κοῦφον || κονφότατον Paetzolt. — ὁρομ-
δρομικώτατον Paetz.

LUCIANI TOΞARIS.

Codd. A Marc. Ω Vat. Γ Vindob. B.

- c. 1. καὶ πρὸς τοὺς ζῶντας ἄμεινον οἰόμεθα πράξειν
μενοι τῶν ἀρίστων καὶ τιμῶμεν ἀποθανόντας
τιμώμενοι Madvig.
- c. 2. ἀπήγαγον || ἀπήγον A, ΓB. — ἐκθειάσετε || θεάσετε
— ἱεροσύλοις ὑμῖν θύετε ὡς θεοῖς || ἱερ. ἔ μ ἱ ν
θύετε ΓB.
- c. 3. μήτε τοῖς μύθους τοὺς ἐπ' αὐτῷ . . . καταδείξει

ἐν ἀντῷ A, ΩΓΒ. — μὴ ἀγαπῆσαι εἰ διαφερέξονται || διαφυλάσσονται B. — εἰ γὰρ μὴ ἀντι τούτων Ὀρίστην καὶ Πυλάδην τιμᾶτε, ἀλλ' εἰπέ, τί ἄλλο || Sic ego cum Iacobo et Dindorfio contra auctoritatem A, ΩΓΒ qui habent ἀλλ' εἴπερ τι ἄλλο . . . εἰργάσαντο.

4. Λέγοις ἂν . . . ὅτι τὸ σεμνὸν . . . ἄλλο ἐξεργάσαντο || ὅ τι γε B.
5. ἀπάσης τῆς τύχης κοινωνεῖν || om. τῆς ΓΒ.
6. θᾶπτον γοῦν τοῦνομα ἕκαστος ἂν ἀντῶν ἐπιλάθοιντο || om. ἂν A, ΩΓΒ recte nam ἐπιλάθοιντο est optativus optantis. — διαφθαρείσης ἀντῷ τῆς νεὸς || ἀντῶν B.
7. εἰ δέ τι καὶ μικρὸν τι ἀντιπνεύσει || om. τι post μικρὸν B. ἀντιπνεύσειε ex vestigiis Ω ἀντιπνεύσει. — τοῦνομα ἀντοῖν ἐθέμεθα || ἀντῶν A, ΩΓΒ.
8. ποτε οὔτω || οὔτω ποτὲ ΩΓΒ. — ἄτε γὰρ ἀξένους καὶ ἀγρίους ὄντας || ξένους A, ΩΓΒ sensu minus solito „quippe qui peregrini et agrestes“. cf. c. 5. ὅτι ξένοι ἦσαν, ἀλλὰ μὴ Σκύθαι. ξένος καὶ βάρβαρος Scythia 3. In textu non recte retentum est ἀξένους.
9. ὑμεῖς γὰρ μοι δοκεῖτε τοὺς μὲν περὶ φιλίας λόγους ἄμεινον ἄλλων ἂν εἶπεν δύνασθαι, τᾶρα δὲ ἀντῆς οὐ μόνον οὐ κατ' ἀξίαν τῶν λόγων ἐκμελεῖσθαι, ἀλλ' ἀποχρῆ ὑμῖν ἐπαινεῖσαι αὐτὴν καὶ δεῖξαι ἡλίκον ἀγαθὸν εἶναι. ἐν δὲ . . . δραπετεῖετε. || om. οὐ B. Sensus: *Videmini de amicitia melius loqui, quam praecepta eius sequi. Sed ne verbis quidem vestris fidem servatis* (προδόντας τοὺς λόγους), immo cum satis habeatis eam laudasse in adversis rebus tanquam armis abiectis turpiter aufugitis. Hoc si recte explicavi, non possum non amplecti codicis B auctoritatem, qui solus ex omnibus omisit alterum οὐ. Potest enim abesse in priori enuntiati parte negatio, si ex posteriore parte elucet, in priori non posse non inesse sensum negativum. Similis est ratio dictionis οὐχ ὅπως pro οὐχ ὅπως οὐ velut in c. 26. καὶ οὐχ ὅπως αἰσχύνεται τῷ γάμῳ, ἀλλὰ καὶ σεμννομένῳ

τέρως A, ΩΓΒ.

- c. 12. Σαμίων τ. πολλῶν ἀμ. || ἀμ. Σ τ. π. ΓΒ.
- c. 13. ἐπιμηχανῶνται || om. ἐπι ΓΒ. — δέος ο
τι ἀντίποι || πως Β prima manus. — πα
κατεσκεύαστο Β. —
- c. 14. νεανίσκον οὐκ ἀνῆκεν ἐκ τῶν δυνάχων || ο
— διαπειράσα || ? fortasse διαπέρασασ
prosa oratione usurpatum de hominibus „pl
pere“. — τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθύς ἐκεῖνο
καθίει τὰ γραμμάτια καὶ συνεχῶς πεμπομένη
Locus perquam turbatus, quem explicare n
studui: τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθύς ἐπ' α
τὴν ἄβρα καὶ συνεχῶς πεμπομένα ἐκεῖνα
τεῖα ὡς ἐδάκρυσε κ. τ. ε. Sbd. Idem ordo
αὐθις ἢ ἄβρα καὶ τὰ γραμματεῖα.
- c. 15. χρυσὸν ὅποσον ἐθελήσειε || ἐθελήσει
- c. 16. πάλαι εἰδότα ὡς ἔχει πον. || ἔχοι ΓΒ. —
φίλων αὐτὸν || μόνον αὐτὸν τ. φ. ΓΒ.
τοὺς κόλακας . . προετίμα τότε ||
τότε Sbd.
- c. 18. εἶθε γε . . ἀνώμοτος ταῦτα ἔλεγες, ἵνα
ἂν ἐδυνάμην αὐτοῖς || del. ἂν Cob.

1. ἢ τις . . . σωτηρία ἐγένετο || ἢ τις B.
2. παρ' αὐτοῦ || π. αὐτοῦ ΩΓΒ.
3. τὸν γάμον γε αὐταῖν || αὐτοῖν Cob. — καὶ οὗτος μὲν καλὸς || καλῶς ΓΒ.
24. καλὸς οὕτως || οὗτος A, ΩΓΒ. — ἐλυπεῖτο . . . ἐπὶ τῇ καταδίκῃ καὶ ἐπεὶ ἐκ πλουσίου πένης || om. καὶ A, ΩΓΒ, ipso enim iudicio ex divite pauper factus est. — ἐπίγαμος ἤδη ὀκτωκαιδεκάετις || καὶ ὀκτωκ. ΩΓΒ, ὀκτωκαιδεκέτις B.
25. ἐρῶσει νυμφίον || ἐρ. τινα ν. B.
26. οὐχ ὅπως αἰσχύνεται. Cf. ad c. 9.
28. ἀπεμπολῶντες || . . . πολοῦντες ΩΒ.
29. ᾤετο χαριεῖσθαι || ᾤετο γὰρ χαρ. B. non spernenda haec particula γὰρ, qua Herodoti exemplo causa prius adfertur quam id, quod excusandum est. Nam excusatur, quod βαρὺς fuerit Antiphilo eo quod Deo placere voluerit. — κατακεκλεισμένα || . . . κεκλειμένα ΓΒ.
30. κἄν ἐπὶ πολὺ ἠγγρόησεν ἄν || Recte; nam κἄν solum pertinet ad ἐπὶ πολὺ, alterum ἄν ad totam enuntiationem. — ἀναλαβὼν αὐτόν γε || αὐτόν Ddf. Bk.
31. παρῆν τ. Ἀντιφίλῳ || συνῆν ΓΒ.
32. οὐδὲ εἰς τῶν δεδεμένων || λελυμένων ΓΒ.
34. εἰμαρῶν τῶν πραγμάτων αὐτῷ γεγεννημένων || 1. 3. 4. 2. 5 ΓΒ (om. in apparatus meo) — ὑπὲρ αὐτοῦ || αὐτοῦ Sbdt. — ᾤχετο ἀπιὼν || om. Γ? B.
35. ἢ καὶ νῆ Δι' || om. ἢ A, ΩΓΒ.
36. ἐξετάξασθαι || ἐξετασθέντα Madvig. —
37. ἀφ' οὗ γὰρ ἄν ἐντεμόντες . . . τοὺς δακτύλους ἐνσταλάξωμεν τὸ αἶμα . . . || Recte; (om. ἄν ΩΓΒ). Aegre resigno auctoritatem codicum ΩΓ et inprimis B, in quibus deest ἄν, sed quoniam sine illa particula coniunctivus stare non potest, rationi grammaticae cedere duxi oportere lectionem vel optimorum codicum praesertim cum ἄν ante εν in ἐντεμόντες facile excidere potuerit.
38. τὸν ὄρκον τὸν ἡμέτερον || τὸν ἡμετ. ὄρκ. ΓΒ. — διωμολογησάμην || . . . γήσαμεν Sbdt. —

- ὄμνύοντος || ὄμνύντος A, B. Ddf. — ὀμνύομεν | ὄμνυμεν.
- c. 39. ἐπεισπρασόντες || ἐπιπ. ΓΒ. — ὑβρίζοντες | ἕβριζον Madvig.
- c. 42. εἰ καὶ . . . δέκα δολίη τις . . . ἀνωμότους || ἀνωμότο Ddf. Sbdt.
- c. 44. ὧς τις ἢ γένους ἢ πλούτου ἢ δυνάμειος ἔχει | ἔχοι B, sed non recte idem ὄς τις pro ὧς τις; in quo uerbi ἔχειν cum genitivo neque codices neque editores satis certi sunt. Cf. ad Imag. c. 11.
- c. 45. Πόσα δὲ βοσκήματα ἢ πόσας ἀμάξας ἔχεις . . . , ταῖτε γὰρ ὑμεῖς πλουτεῖτε. Ἀλλ' οὐχ ἀμάξας, ἔφη || Transponenda videntur haec verba sic: Πόσα . . . ἔχεις. Ἀλλ' οὐχ ἀμάξας ἔφη . . . ἀγέλας ταῦτα γὰρ ὑμεῖς πλουτεῖτε. —
- c. 48. ἀθροίζεται οὖν || ἀθ. γοῦν B. — τοιοῦτον || τοιοῦτο B
- c. 50. ἐγὼ δὲ μηνύσω σοι || μηνύω B.
- c. 51. Ἡ πόλις δὲ || om. δὲ B. — παρὰ τῶν τῆς Μαστίρας | om. τῆς B. — ὡς Εὐβίοντον || εἰς A, B.
- c. 55. ἐτέρωντο ἤδη προκινδυνεύοντες ὁ μὲν στνρακίφ εἰς τὸν μηρόν || πνρακτωθεῖς A, QB.
- c. 60. μνημημένοι τῆς μάχης || τῆν μάχην B, quae structura, quamquam rarior est, etiam apud Herodotum, Platonem, Xenophontem invenitur. — ἐγὼ δὲ προεθνήκειν || προεεθνήκειν B. Utrumque ferri potest; illud nostris animorum sentiis accomodatius: *mori praemetu, antequam moriatur amicus* — est enim „*neruosorum*“, quos hodie male appellant; alterum veterum moribus consentaneum est, *mori cum moriente amico*, vel postquam mortuus est amicus; idque praefendum.
- c. 63. Reliqua inde ab Ἀλλὰ μήτε αἵματος superflua et insulsa sunt. Toxaris oratione sua finiverat certamen. Sed cum ommissum esset antea constituere certaminis arbitrum, integrum relictum erat utri lingua vel manus esset amputanda. Vult igitur Mnesippus electo arbitro denuo institui disputationes. Sed se ipse corrigens (τοῦτο

μὲν ὄγροικον) „at illud quidem agreste“ exclamans (αὐθις ἐλόμενοι διαστήτην εἶναι ὅς ἂν ἤτιον γένηται ἀποτειμήσεται τότε ἢ ἐγὼ τὴν γλῶτταν ἢ σὺ δεξιάν) „quidni ait, uterque cum quae et quanta sit amicitiae vis ac virtus consentiamus, pace composita malumus amici et esse et in aeternum manere, hoc certe certaminis praemio reportato, ut Geryonis exemplo quanto coniunctiores, tanto fortiores evadamus.“ Comprobat hoc Toxaris collaudans. Quo facto sanguinis discrimine in omne tempus sublato, quid frigidius est, quam denuo (c. 63) ad idem recurrere, ita ut nihil prorsus novi adferatur.

Ut autem de toto dialogo dicam quod sentio, est scriptum bonum, probum a Graecitate haud admodum alienum, sed quamvis in eo magna sit rerum varietas, somniferum et taedii plenum ut qui legunt facile languere oppressos videas. Quoniam igitur id ipsum deest, quod Luciani vel maxime proprium est, ut alacerrimi et venustissimi ingenii nunquam non promineant vestigia, hunc librum vel ob id ipsum Luciano tribuere nefas esse iudico. Sed ne paucis vereor hanc meam sententiam sim persuasurus. Cod. B perbonae, A in hoc dialogo pessimae notae.

IUPPITER CONFUTATUS.

Id. Gort. A. Marc. Ω Marc. 445. Vat. Ξ. Vat. Γ Mut.

1. καὶ χρυσίον || ἢ χρυσὸν Ω 445 ΞΓ Mut. — καὶ βασιλείας || ἢ βασιλείαν Ω 445 ΞΓ Mut. — τοῖς ἀλλοῖς || τ. πολλοῖς Mut. — καὶ σοὶ οὐ πάντ' ἠέδια παρασχεῖν || σοὶ δ' οὐ, om. καὶ ΩΞΓ Mut.
2. οὐδὲν γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο || οὕτω γένοιτ' ἂν ΩΓ Mut. — συγγνώμη, εἰ ἄνθρωποι ὄντες ἀγροῦσι τάληθ' ἀπελθόντος ἐκείνου, ὃ τίως παρὸν ἐξήσφασθε δι' αὐτῶν || ὅς τίως παρὸν ἐξήσφασθε δι' αὐτῶν

- Sbdt. Sic correxi duce Mutinensi qui habet παρόν pro παρόν. „Nonne consentaneum est errare homines remoto eo, qui per musas carmina sua canebat?“
- c. 3. ἀκούω . . . καὶ μηδὲν εἶναι τῆς δυνατότερον | καὶ K. G. P. Schwartz.
- c. 4. Ἦν μὴ πρότερον μοι, . . . κάκεινο εἶπης, εἰ καὶ ἴσῳ αὐταὶ ἄρχουσι || ἦν πρότερόν μοι . . . κάκεινο εἶπης omisso solo μὴ secundum ΩΓ, Bk. Dindf. — εἰ ποιῆσαι αὐτῶ || ταῦτα Α. — ἅμα πάντας || ἅπαντας 445 ΩΓ Mut. — βιάσεσθαι || βιάζεσθαι Δ, Ω 445 Α Mut. — τότε μὲν δὴ θανμάσιος ἐδόκει | οὖν 445 ΩΓ Mut. — σὲ αὐτόν || αὐτόν σε ΩΓ Mut. — τὰ ἐψάρια || τ. ἰχθυῖδια sec. 445 ΩΓ Mut., in quibus ἐχθυῖδια.
- c. 5. οὐκ οἶδα ὃ τι σοι βούλεται ταυτὶ τὰ ἔρωτ. | οἶδ' . . . ταυτὶ βούλεται ΩΑΓ Mut.
- c. 6. ὅπως ἀσφαλέστερον ἀποκρίνη || ἀποκρινεῖ K. G. P. Schwartz.
- c. 7. εὐγνωμοσύνη || χρηστότητι 445 ΩΓ Mut. — εἴη τοὺς μὲν κἄν ὁ θάνατος εἰς ἐλευθερίαν ἀφίλετο || ἀφέλοιτο Madvig. Quod (445) ΩΓ Mut. optimi codices habent μηδὲν ἄλλο θάνατος γιῖς quae est horum codicum auctoritas minime flocci faciendum, attamen facilius illa lectio ad explicandum minus solitum illud κἄν ὁ θάνατος (certe mors) addita videtur.
- c. 8. κατεχω νεύθησαν || κατεχω νεύθητε K. G. P. Schwartz.
- c. 9. ὑποπτεῖεις || οἶει 445 ΩΓ Mut.
- c. 10. μετατίθεσαι || μετατίθεσθε Α (μετατίθεσθαι Mut.) — τῆς ἐπιμελείας || τ. προνοίας Ω Mut.
- c. 11. ὑμεῖς δὲ ἄρα τρύπανα || τρυπ. ἄρα ΩΓΑ Mut. — ἀλλάξει τι κ. μετατρέψαι || ἀλλάξει καὶ μετατρ. τ. ΩΓ Mut.
- c. 12. ἐξάξει || ἐξάγει ΩΓΑ Mut. — ἀπ' ἰσχυροῦς ἐντολῆς || ἀπὸ ἰσχυροῦ προστάγματος 445 ΩΓ Mut.
- c. 13. ἀπέκτεινεν || ἀπ. αὐτόν 445 ΩΓ Mut.

4. ἀμφίδοξα || λοξὰ 445 ΩΓΑ. — ἐπίρα || ἐπει-
ρᾱτο K. G. P. Schwartz.
5. διηκνλωμένος || . . . λημένος ΩΓΑ Mut.
16. ἰστὸν || ἰστιον Α Mut. — οἷδὲ τοῦτο θέμις εἰδέ-
ναι με || θέμ·με εἰδέναι 445 ΩΓ Mut. — καὶ οὐκ οἷδ'
ᾄθην ταῦτα ἦκεις μοι συμπεφορηκῶς || [] Sbdt. om.
ΩΓ Mut. — ἐβασίλευε || . . . λευσε Mut.
17. ἵνα ἑμῖν . . . πιεζομένους. Nil mutandum, cum Ddf.
commate posito ante ἵνα et solo exterminato cum cod. Mut.
ἑμῖν. — διαβιώσας || διαβιοῖς Ω 445 Γ Mut. —
τὸν ὀποροῦν χρόνον τοῦτον || τὸν ὀπ. τοῦτον χρ. Mut.
18. προστεταγμένον αὐτῷ δρᾶ || αὐτὸ Baar. (αὐτὸ δρᾶν
Ω 445 Γ). — Ἀκούω τινὰ Μίρωα . . . δικάζειν ||
δικάζειν κάτω 445 ΩΓ. — Τί δ' αὐτὸν ἐρωτᾷς ὦ
Κυνίσκε || (†). — ἀκούσιόν || ἀκούσιος Sbdt. —
καὶ ἦν φονεὴ τις cf. Imagines c. 20. — τοίνυν || τοι-
γαροῦν Γ Mut. — καὶν τοῦτο || καὶ Α.
9. Spurious esse hoc totum caput indico inde a ἐδέμην
ἔτι καὶν τοῦτο ἐρέσθαι σε usque ad finem ἀκούσαι μοι.
Quem enim alloquitur Cynicus, post quam exiit Iuppiter
cum expresse dixisset, se nihil amplius responsurum,
καὶ σε ἀπειμι ἤδη καταλιπών? Et quam futilia sunt,
de quibus iam quaerit, a proposito longe distantia,
quid ad rem multo feliciorē sese praedicare quam
Parcas? Accedit sermo abruptus hiuleus impeditus,
obscurus velut, πῶς ἐμικνοῦνται τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν
τοσοῦτων ἐς τὸ λεπτότατον — οὐδ' αἶται ἐπὶ χρηστῇ
Εἰμαρμένη ἐγεννήθησαν — κλώθων ἄτρακτον . . . με-
στόν. Quid quod denno absentem adit cum interrogat
εἰ δὲ μὴ ῥέδιόν σοι ἀποκρίνασθαι πρὸς αὐτὰ
(leg. ταῦτα Ω 445 ΑΓ Mut.) ὦ Ζεῦ, καὶ τοίτοις
ἐγαπήσομεν.

Notandum est, iis locis, quibus pars codicum ab
altera diversas eiusdem rei voces praebet, velut τὰ
ὄψαρια et ἰχθῦδια c. 4, c. 7 ἐγνωμοσίην et χρηστό-
τητι, c. 9 ἑποπτεύεις et οἶει, ἐπιμελείας et προνοίας,

c. 12 ἀπ' ἰσχυρῶς ἐντολῆς et ἀπὸ ἰσχυροῦ προσηγορίας, c. 13 ἀμφίδοξα et λοξὰ secutum me esse eos codices, quos etiam alias optimos esse cognoveram.

Conspirant in hoc dialogo maxime codices ΩΨΓ Mut.

IUPPITER TRAGOEDUS.

Gorl. A. Marc. (434) Ω. Vat. 76, 1—38 Vat. (S7) Ξ.
Vat. (90) Γ. Mutin. Mut.

- c. 1. κατὰ μόνας || καταμόνας ΩΓ 76. — ὥχρός, περιπατῶν | deleto commate Bk. M. Seyffert. — ἄραιτ' || ἄροι' ΨΓ Mut. — ὥχρός τε σου εἶλε παρειάς || σε ΩΓ. — ὦ παγκάκιστα || παγκάκιστοι, ΩΨ Mut. — Κοίμισσον ὄργάν. Sic Iuno, quae spreta illa tragica et comica Mercurii et Minervae pompa non modo non consolatur Iovem, sed probe se scire affirmans, non alia cura eum perturbatum esse, quam, ut soleat, amoris, iram ponere iubet. — εἰ μὴ κωμωδίαν . . . δυνάμεθα ὑποκρίνεσθαι μηδὲ ῥαψωδεῖν ὥσπερ οὔτοι μηδὲ τ. Εὐριπίδην ὄλον καταπεπώκαμεν, ὥστε σοὶ ὑποδραματούργειν || εἰ μὴ κωμωδεῖν δυν. (ΩΨ) ὥσπερ οὔτος μηδὲ . . . καταπεπώκαμεν, ὥστε σοὶ ὑποτραγωδεῖν ΨΓ Sbdt. om. ὑποκρίνεσθαι μηδὲ ῥαψωδεῖν.
- c. 3. νῦν || om. ΩΨΓ Mut. — ἦ γίγαντας || om. ἦ Ω Mut.
- c. 4. οὐτ' εἶναι θεοὺς ἔφασκεν οὔτε ὄλωσ τὰ γινόμενα ἐπισκοπεῖν || θεοὺς ὄλωσ ἔφασκεν οὔτε τὰ γιν. ἐπισκοπεῖν K. Schwartz. — ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον || [τ. κιν.] Male intrusum esse τὸν κίνδυνον ex sequentibus τὰ ἡμέτερα ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ κινδυνεύοντα elucere intellexit K. Schwartz. — παρεωρᾶσθαι || παρεῶσθαι K. Schwartz ΨΓ Mut. — ἦν ὁ Τιμοκλῆς νικῆσῃ | ὑπέροσχῃ Ω (in ras.) ΨΓ Mut. 76.
- c. 6. ἀλλ' ἐποποιῶν — καὶ ῥαψωδῶν τοιαῦτα || ῥαψωδῶν delevis auctore Mut., in qua deest καὶ, ut videamus ῥαψωδῶν nil esse nisi scholion ad ἐποποιῶν ad-

ditum. — νόνημνοι βωμοῖσι παρὰ κνήσῃσι κά-
θῃσθε || παρ' ἀκνήσῃσι Egregie Cob.: „ad aras
sacrificiis carentes, victimarum nidore destitutas.“ Cf.
Bis acc. c. 2 ἀκνήσῃσι δὲ αἱ ἀγνιαί. Vult enim Iuppiter
omnes deos adesse concioni, vel eos, qui sine nomine
minorum sunt gentium.

7. ὡς ἂν ἕλης ἢ τέχνης ἔχοι || ἔχῃ ΩΑΓ Mut. De constr.
cf. ad Imag. c. 11. — ὡς προσήκει || προσήκον Sbdt.
quod restituendum ex optimorum codicum (A, ΩΑΓ
Mut. 76) προσήκον scriptum. — ἢ προτιμότεραν χορῆ
νομίζειν τὴν τέχνην || ἢ προτιμητέον τὴν τέχνην
Sbdt. (ex προτιμητέαν ΩΓ). Mercurius promptus et para-
tus ad dicendum et agendum non utitur proluxa oratione
sed sine ambagibus pro προτιμότεραν χορῆ νομίζειν τ. τ.
breviter προτιμητέον τὴν τέχνην structura participii ver-
balis cum casu verbi sueta cf. οἰστέον τὴν τύχην. cf.
c. 15 ὅτι τῶν παρόντων ἐρωμένως ἀντιληπτέον.
8. ἐπηλυγάζεσθαι || ἐπηγάσθαι Α Mut. — ἀύτη || ἀύ-
τη Cob. — ὄλοι ὀλόχρῃσοι | del. ὄλοι Cob. Sbdt.
9. προκαθίξειν μου || ἐμοῦ „qui sum Poseidon“ Sbdt.
10. καὶ μὴν ἀξιόπιστον σοι μάρτυρον τὸν Ὀμηρον παρέ-
ξομαι ἄνω καὶ κάτω τῶν ῥαψωδιῶν χρυσῆν με
τὴν Ἀφροδίτην εἶναι λέγοντα || (†) Sbdt. . . παρέξομαι
τὸν ῥαψωδόν χρυσῆν με τὴν Ἀφροδίτην ἄνω
καὶ κάτω λέγοντα (A, Α 76). De appos. τὸν ῥα-
ψωδόν cf. Ver. hist. II, 5.
11. χαλκός || χαλκοῦς Mut. K. Schwartz.
12. Διὸς παῖδε || παῖδες ΩΑΓ (παῖδες om. Διὸς Mut.)
13. τὰ κοινὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν βοῶντες || ο m. τ ἀ Schwartz
cf. c. 50.
14. ἡ γλῶττα μου πεπεδημένη ἔοικε || πεπεδημένη Mut.
cf. c. 41 ἀπορομένην ἔοικε. — ῥαδιορυγίαν || δη-
μηγορίαν 76. — εὔπορον || εὔκαιρον ΩΓ Mut. Cf.
ad Iup. conf. c. 19. — ὁπότε ἀπειλοῖης || ἡπειλοῖς
ΩΓ Mut. — Ἄπαγε, ἱκανῶς καὶ πρὸς ἡμᾶς πεπαρφέ-
νηται || Sic recte codices. Contra πεπαρφένηται levi muta-

tione Ddf. et Bk. quod maxime arridet et fere receptum est. At quid est *παροινεῖν*? *dicere vel facere aliquid ad vinum i. e. inter bibendum*. Iuppiter voluerat Homericō illo: *Κέκλυτε* sqq. alloqui concionem. Improbat hoc Mercarius, quod etiam apud Deos satis hoc trito prologo (*προοίμιον*) usus sit in convivio. Hoc nostro loco nihil profecto habet offensionis, nisi forte hoc vis, Deos non bibere vinum sed nectar, quam quidem offensionem nullam esse intellegitur, si compares *βουκολεῖν ἔπινον*, Hom. II. XX, 221, non enim magis boves sunt equi, quam nectar est vinum. Eodem modo Icarom. c. 21 usurpatur *γεωμετρῆιν, οὐ πω* (sic enim legendum) γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι ὁσημέραι παρ' αὐτῶν γεωμετρομένη, quamquam non de terrae sed de lunae mensura agitur. — *Παρῳδεῖν* est *cantare aliquid sensu a recto carminis sensu alieno* (*παρά, παρῳδία, παραδόξον*), quod huic loco minime aptum est.

- c. 15. *παρασχόντας* || *παρασχόντος* ΩΜ Mut. 76. — *ὑπισχνούμενος* || *ὑποσχόμενος* Schwartz Mut. — *καὶ κατὰ τὴν Ποικ.* || om. *καὶ* ΩΜΓ Mut. 76.
- c. 16. *ἐν τῷ ὑπαιθρίῳ* || *ὑπαίθρῳ* ΩΜ Mut. 76. — *τὸν σαρδώνιον ἐπιμωκείων* || *τὸ σαρδώνιον* Bk. et Ddf. ex *σαρδάνιον* ΩΓ Mut. cum in libris *a* et *w* saepe inter se commutentur.
- c. 17. *πλὴν ἐκεκμήκει γὰρ* || *γε* Schwartz. — *ἐπισκοπῆσαι* || *ἐπεξελέυσεσθαι* ΩΓ Mut. — *τὸν λόγον* || *τὸ σκέμμα* ΩΓ Mut. Bk.
- c. 18. *μηδὲ ὄλωσ ἡμᾶς εἶναι* || *θεοὺς pro ἡμᾶς* ΜΓ Mut. 76. — *τάκ* || *τὰ ἐκ* ΩΓ Mut.
- c. 19. *ἢ τί γὰρ ἂν αὐτοῖς ἀξιόσειε τις ἂν φρονεῖν* || *ἢ et ἂν* om. Ω Mut., prius *ἂν* om. ΩΜΓ Mut. 76. — *διαιροῦνται* || *διανοοῦνται* ΩΜΓ 76.
- c. 21. *τίνες αὐτῶν οἱ φαῦλοι* || *οἴτινες* ΩΓ Mut. — *οὐδὲν ἂν ἐκώλυνεν* || *ἐκώλυσεν* Sbdt., cf. Codices. — *ἐξέπεμπε* || *ἐξέπεμψε* Sbdt. — *ἐφρόντιζες* || *ἐφρόντισας* ΩΜΓ Mut.

22. τὰς θυσίας μόνων ἐστιωμένων ἢ καρπουμένων
ΩΓ Mut. 76, cf. ad Iup. conf. c. 19 n. om. μόνων
ΩΓ Mut.
25. ὡς οὐδὲν ἐφ' ἡμῖν τῶν τοιούτων ἢ τῶν τοιού-
των ἐφ' ἡμῖν Ω Mut. ἐφ' ἡμῖν = *in nostra potestate*
cf. Abdic. c. 22 (22). — ἕξ μνᾶς ἐκάτερον ἔλκοντα ἢ
ἔλκοντας Α Mut. Schwartz. Cf. Catapl. c. 9. — θυν-
νῶδες καὶ κομῆ παχύ ἢ τραχύ Α quod praefe-
rendum. θυννῶδες enim et παχὺ synonyma sunt, hoc
autem Neptuni votum quo vult indicta causa trucidari
non solum stultum, sed etiam atrox est cf. c. 231.
26. καὶ ἦν οὗτος κελεύη ἢ De καὶ ἦν et κᾶν. Cf. ad
Imag. c. 20.
27. χρηστὸς ἢ add. ἀνῆρ ΩΓ Mut. — εὐσεβής ἢ φιλόθεος
ΩΓ Mut. — καὶ τοὺς τρόπους πάντῃ ἠκριβωκε ἢ τό-
πους Sbd. loci, qui a philosophis nominantur sedes ar-
gumentorum. — τοὺς τῶν Στωικῶν ἢ τοὺς στωϊ-
κούς ΩΑΓ Mut. — ὥστε γέλωτα ὀφλισκάνειν ἢ καὶ
γέλ. Mut. — βατταρίζων καὶ ταρραττόμενος ἢ βατ-
ταρίζων (om. καὶ Sbd.) τεταραγμένως Α.
28. ἀσφαλῶς ἢ ἀσαφῶς, nisi mavis omittere hoc voca-
bulum cum ΩΓ Mut.
30. ἄχρι καὶ τοῦ πλίνθους χρυσοῦς ποτε εὐληθῆναι ἢ
ἄχρι τοῦ καὶ Sbd. ΩΑΓ Mut. — προφάσεις ἢ
ἀφορμὰς ΩΓ Mut. — εἰ μὴ ἔχεις ἢ ἔχοις Ω Mut. 76.
m. 1. — ὡς . . . στερησόμενον σε τῆς τέχνης ἢ
στερηθῆσόμενος om. σε Sbd. „ne credant, talibus
rebus omnibus destitutum artis te fore expertem“. —
ἀνέξεσθε, εἰ μὴ ἔκμετρα λέγοιμι ἢ ἔμμετρα ΩΑΓ
Mut. 76. Sbd. Apollo qualis a Luciano describitur
adulescens in rebus parum versatus, a Momo irrisus quod
ne suae quidem artis vaticinandi sine apparatu compos
sit, viribus suis non fidens, sed gloriae cupidus, vere-
cundia impeditus veniam petit, quod non ἔμμετρα
sint quae dicat i. e. quod non satis convenient metricae
artis legibus. Minime vero ἔκμετρα solam ad prosam

- ἔμμετρα solum ad poesin referenda sunt. Nam poëtica sermone eum uti, quae sequuntur c. 31, satis docent. — ὡς . . . χρησιμοῦ, . . . φοβερά. Del. comma post χρησιμοῦ Schwartz. — ἡ χρῶα τετραμμένη καὶ οὐφθαλμοὶ περιφερεῖς καὶ κόμη ἀνασοβουμένη καὶ κίνημα κορυβαντιῶδες || οἱ οὐφθαλμοὶ (om. καὶ ΩΓ Mut.) ἡ (Sbdt.) κόμη (om. καὶ ΩΓ Mut.) τὸ (Sbdt.) κίνημα (om. καὶ ΩΓ Mut.), καὶ ὅλως omnem denique Apollinis fatidici habitum complectens.
- c. 31. ἐρμηνεύοις ἂν αὐτὸν ὅ τι καὶ λέγει || αὐτὸ Sbdt. — ἡμᾶς || ὑμᾶς ΩΓ Mut. 76. — ὅσον ἀκρίδες τὸν νοῦν ἔχοντος || αἱ ἀκρίδες (ΑΓ Mut. 76) . . . ἔχοντας.
- c. 32. ξυναπολέσαι ἐνὶ πονηρῶ τοσοῦτους || recte Schwartz addit χρηστούς. — ὁ κωμωδός || κωμικός ΩΓ Mut. — τὰ ἡμέτερα || ὑμέτερα ΩΓ Mut. 76. — ἐποβάλλων || ἐποβαλῶν Schwartz. — δυνατὸν ἢ ἴσως ἂν τι καὶ πράξει || δυνατὸν ἴσως ἦν τι πράξει (sec. ΑΓ 76) om. ἂν et καί. — ἐς τὸν ἄδην ἄπειμι || κάτειμι ἐς τ. ἅ ΩΓ Mut.
- c. 33. ἐκματτόμενος ||? περιπλαττόμενος Seyffert, Schol. Γ 76 (in ras.).
- c. 34. δηλὸς γοῦν ἐστὶν ὅτι οὐδ' ἀντάσθαι τῷ Δάμωδον νησόμενος || om. ὅτι Sbdt. ΩΓ Mut. — σὺ πρότερον || πρότερος Α Schwartz.
- c. 35. μηδὲ προνοεῖν ἀνθρώπων || τῶν ἀνθ. ΩΓ 76.
- c. 36. πάντα δὲ εἰκῆ φέρεται ἀλόγῳ φορᾷ || [ἄλ. φορ.] recte abest a Cdd. ΩΓ Mut. (?) est enim manifesto ad explicandum „εἰκῆ“ adpositum.
- c. 37. ἄγοιεν || ἀγάγοιεν ΩΓ Mut. 76. — ἡδύνατο || ἐδύνατο ΩΓ Mut. 76. — αὐτεπαγγέλτοις || ἀνεπαγγέλτοις Ω Mut. „non invitati“ (ἀνεπαγγέλτους Γ).
- c. 38. Ἡ τάξις μὲν . . . ἔπεισεν || με ΩΓ Mut. 76. — ὁ ἥλιος || om. ὁ Ω Mut. — καὶ οἰομένῳ δὲ || om. καὶ ΩΓ Mut.
- c. 39. μύθοις κατηχοῦσι || κατέχουσι ΩΓ Mut. — ποι-

- τῆς ἀριστος ἄρ. ποιητ. ΩΨΓ Mut. — δοκεῖ π. ἀρ. εἶναι ἢ γενέσθαι ΩΨΓ Mut. Ddf.
0. ἀπομνημονεύων τῆ θ. τὴν χάριν ἢ εὐεργεσίαν Cf. ad Iup. conf. c. 19 not. ΩΨΓ Mut. — ἄνευ τοῦ ἀπατεῶνα δοκεῖν ἢ ἀπ. εἶναι δ. ΩΨΓ Mut.
41. δέδειε ἢ δίδει Schwartz, cf. c. 16. — καὶ σωματία ἢ cum Ω delendum, idem enim quod praecedens προγαστρίδια cf. Sommerbrodt, de Aeschyli re scaenica III in, Scaenica collecta; p. 297 et Über das Somation der griechischen Schauspieler p. 273 sqq.
42. πολλοὶ γὰρ οἱ ταραχοὶ ἢ πολλὴ γ. ἢ ταραχὴ. ΩΨΓ Mut. — ἀντιπέραν ἢ ἀντιπέρας A, ΩΨΓ Mut. Bk.
13. τοὺς χρησμούς κ. προαγορευσεις ἢ κ. τὰς προ. Schwartz. — τί γὰρ; μᾶλλον ὁ Κροῖσος . . . αὐτοῦ ἀρχὴν ἢ τὴν Κυροῦ καταλύσει; ἢ αὐτοῦ Bk. Ddf. „Num hoc oraculi responso audito Croesus magis propensus erit ad suum imperium dissolvendum?“
4. τουτί πόθεν ἡμῖν τὸ ἄμαχον κακὸν ἐπῆλθεν; ὡς δαιμόνων οὐδενὸς ἀνὴρ φεῖδεται, . . . ἢ τουτί π. ἢ τὸ ἄμαχον κακὸν ἐπῆλθεν, ὅς δ. οὐδ. φεῖδεται, Sbd. (A, ΩΨΓ Mut.), om. ἀνὴρ Sbd. Sine dubio quod nolebant ὅς referre ad ἄμαχον κακὸν mutaverunt ὅς in ὡς. Male inlatum autem esse ἀνὴρ vel inde patet, quod adversarium nunquam nominat ἀνὴρ, sed cum contemptu quodam ἀνθρωπος cf. supra c. 44 τάχα προῖόν ὁ ἀνθρωπος ἄφεται καὶ τῶν κορυφαίων τινός. et c. 45. τουτ' ἐγὼ πρὸ πολλοῦ ἠπιστάμην ἐροῦντα τὸν ἀνθρωπον, paullo infra θαρῶειν χρὴ καὶ τῶν τοιούτων ἀνθρωπισκων καταφρονεῖν.
16. οὐκ οὐν ἢ οὐκ οὐν A sine signo interrogationis. — ἢ ναῦς μὲν οὐκ ἐπλεῖ ἢ οὐκ ἄν Schwartz ΩΨΓ Mut. — Εὐγε, Τιμοκλ., ταῦτα καὶ ἰσχυρῶς τῷ παραδείγματι ἢ [εὐγε] συνετῶς ταῦτα ὁ T. (Γ) καὶ ἰσχυρῶ τῷ παραδείγματι Schwartz. Cf. c. 51 ἐπεὶ τῆς νεὸς τὸ παράδειγμα οὐ πάνν σοι ἰσχυρὸν εἶναι δοκεῖ.
17. ἀλυσίτελις δὲ οὐδὲ ἄλογον οὐδὲν εἶχέ τι ἢ ναῦς ἢ ἀλυ-

αιτελές δὲ καὶ ἄλογον οὐδὲν τι εἶχε ἢ καὶ Mut. —
 πρὸ καιροῦ || πρὸ τοῦ κ. ΩΓ Mut. — ξν οὐδὲν ...
 διατάττουσι || om. ξν ΩΩΓ Mut.

- c. 48. εἰδὸτα τῶν χρησίμων ἕκαστα, μόνον τοῦτον ἐντίως
 προστεταγμένον || ἕκαστα μόνον, τοῦτον transposita
 commate Schwartz.
- c. 49. τὸ τῆς νεῶς τοῦτο παράδειγμα κινδυνεύει περιτερε
 φθαι κακοῦ τοῦ κυβερνήτου τετυχηκός || τον Sbd.
- c. 52. ὡς μηκέτι . . . ἐρίσοιμεν || ἐρίζοιμεν ΩΩΓ Mut.
- c. 53. τί ποιοῦμεν; || ποιῶμεν Mut.

Praestant in hoc dialogo ΩΩΓ Mut.

GALLUS.

Codd. A. Marc. (434) Ω. Vat. (90) Γ. Laurent. (77) Φ inde
 a c. 5. Upsal. (Ups.). Paris. (3011) C. c. 1—8 Paris.
 (2954) M. c. 1—8. Mut. c. 1—20 cf. pag. 247.

- c. 1. ὄνειρατι || ὄνειρω ΩΓΜ. — ἀμέλει σε || ἐνθός
 σε ΩΓΜ. — ὦμην τι χαριεῖσθαι σοι προλαμβάνων
 τῆς νυκτὸς ὀπόσον ἂν δυναίμην || φθονῶν — ὀπό-
 σον om. ἂν Sbdt. ΩΓΜ (Paris.) habent pro προλαμ-
 βάνων, φθάνων quod corruptum videtur ex φθονῶν.
 Dixerat Micylus, invidum esse Gallum (ὁ Ζεὺς αἰτός
 ἐπιτίθει φθονερόν οὕτω . . . ὄντα). Quod contra
 Gallus non invidum se esse testatur, sed animi benevolentia
 motum ex somno eum excitasse, ut bene mane laborans
 rebus suis melius consuleret et quae ad victum necessaria
 essent facilius pararet. — ἀνύειν || προανύειν ΩΓ Mut.
 M (Par.).
- c. 2. ἀνθρωπικῶς || ἀνθρωπίνως ΩΓΜ (Paris.) Cob. Fr. —
 ἐλάλησεν ἢ . . . ἐμαντεῦσατο || ἐλάλησεν ὡσπερ ποιεῖ
 ἢ φηγὸς ἐν Δωδώνη αἰτόφωνος ΩΓ Ups. M
 (Paris.) ἐμαντεύσατο (Mut.) — ἡμίεφθα || ἡμίοπτα
 Ω Cob. Fr.

- ἄκουε τοίνυν. παραδοξότατον σοι λόγον εὖ οἶδ' ὅτι λέγω || ἄκουε τοίνυν (deleto puneto post τοίνυν) παραδοξότατόν σοι εὖ οἶδ' ὅτι λόγον Sbdt. A, Mut., Ups., C (Paris.).
- Ἀκούεις τινὰ Πυθαγόραν Μνησαρχίδην Σάμιον || οἴσθα ἄρα τὸν Πυθαγόραν (ΩΓ Ups.), om. Μνησ. Σάμ. (ΩΓ Ups. M. (Paris.). — ἴσθι δῆτα κάκεινο || οἴσθα Madv. — τερατοουργὸν τὸν ἄνθρωπον || om. τὸν A, ΩΓ Mut. — οὐδὲ μελλήσας || οὐδὲν Ddf. — βεβρώκεις || ἐδηδόκεις ΩΓ Ups. M. (Paris.).
- ἐν οἷσι βίοις || ὅσοις ΩΓ M (Paris.). — τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν || addidi, quod olim proposueram φανέντα Sbdt. cf. infra τὸν ὄνειρον ὅστις ποτὲ ὁ φανείς σοι ἦν. Contra in sequentibus οὕτως ἀδελφὰ ἡγοῦμαι τὰ σατοῖς ἡδίστοις φανεῖσι delevi φανεῖσι. — τίς ποτὲ ὁ φανείς || ὅστις ΩΦΜ.
8. δεινὸν τινα τὸν ξρωτα φῆς τοῦ ἐνυπνίου εἶγε πτηνὸς ὦν, ὡς φασί, ὁ ὄνειρος || Reifferscheid expulso τοῦ ἐνυπνίου et ὁ ὄνειρος sic scribit: δεινὸν τινα τὸν ὄνειρον φῆς, εἴ γε πτηνὸς ὦν κ. τ. ἐ. Gallum enim negat desiderium quoddam somnii sed somnium ipsum mirari. — μελιχρὸς οὕτως || οὕτως ΩΓΦ. — ἰδὲ γοῦν μοι || μοι om. ΩΦ Ups. M. supra scr. Γ. — πεμπόμενος || πετόμενος ΩΓΦΜ. — δύο μόνας ταύτας || μόνας om. ΩΓΦ Mut. M. — χρυσσοῦς καὶ αὐτός, χρυσᾶ π. π || καὶ χρυσᾶ π. π ΩΓΦ Fr.
- ἐν ἀρχῇ εὐθις τοῦ βιβλίου κάλλιστόν τι ἄσμάτων ἀπάντων || . . . τοῦ καλλίστου τῶν ἄσμάτων ἀπάντων, om. τοῦ βιβλίου ΩΓΦ M Mehler. — ὡς δὲ ἴδη μάθης || om. ἴδη ΩΓΦ Mut. M.
9. σὲν τριβακῶ || ἐν τ. Cob. Ddf. — λελοῦσθαι || λοῦσθαι Cob. — κατασχύνοιμι || . . . αἰμι ΩΓΦ Ups. — ἦν μὴ ὁ γε κληθεὶς αὐθις εἴπη ἀφίξεσθαι || αἰτὸς Sbdt. (ΩΦ Mut. Ups.). Antea enim rumor (φασί) tantum obtinuerat quo vulgabant convivam quendam morbo impeditum non esse venturum. Quod cum dubium esset,

- Micylus, nisi ille ipse se venturum esse nuntiasse, vicarius cenae adesse iussus est. — τὸ ἄχρι τοῦ λατροῦ αἰῶνα μέγιστον ἐπιθέμην || μῆγιστος ΩΓΦ Ups.
- c. 10. *Εὐκράτης* || ὁ *Εὐκ.* ΩΓΦ Ups. — οὐ μείον ἂν τι ἐγένετο || ἂν τι σοὶ ΩΓΦ. — ἅμα λέγων || om. λέγων ΩΓΦ Ups. — ἐπειδόμενον || add. αὐτῷ ἐπερ. Mut.
- c. 11. *πλὴν ἄλλ' ἐμὲ ἐλύπει* || *ἐν με* ΩΓΦ Ups.
- c. 12. *τὸν πλοῦτον ἐκείνον ὑπηνέμιον φέρεσθαι παραστάσας διασκεδάσας* || del. *διασκεδάσας* Sbdt. (ΩΓΦ Mut.) Cf. Luciana p. 107.
- c. 13. *ἦεις πολεμήσων* || οὕτως ἦεις π. Fr. Halm Sbdt. — οὕτω καὶ ἐν π. || οὕτω om. h. 1. ΩΓΦ Ups. — ἐν πολέμῳ || ἐν τῷ πολ. Φ Mut. Ups. Praestat autem καὶ ἐν τῷ πολέμῳ omittere, quia post ἦεις πολεμήσων abundat, intrusum opinor solum, ut habeat ἐνθε . . . ἄμεινον ἦν quo referatur, at enimvero πολεμήσων nihil aliud quam ἐν τῷ πολέμῳ. — σιδηροσορεῖν μᾶλ. ἢ χρυσ. ἄμεινον ἦν || om. μᾶλλον ἢ χρυσ. ΩΓΦ Mut. — ὅπως ἂν διαφθείρῃε || om. ἂν Cob. Ddf. Mehler.
- c. 14. *ὑπὸ μάλην* || *μάλης* ΩΓΦ Ups. — *μόνον ὃ τότε δυνατὸν ἦν* || ὃ *μόνον* Sbdt. cf. supra ὃ *μόνον* ἡμῖν ἐπῆρχεν (ΩΓΦ) add. *μοι* Φ Mut. Ups. — *προσιόντα* || *προϊόντα* Sbdt.
- c. 15. *πολὺ ἐμῶν ἀθλιώτερον* || *ἡμῶν* ΩΦ Mut. Ups.
- c. 16. *τίς οἶν ἦν* || add. *πρό γε τούτου, ὃ θανατάσει* Sbdt. ex vestigiis codicum imprimis Φ et Ups.
- c. 17. *ἀοίκητος ἐστὼς* || *ἀοικος καὶ ἀνέστιος* Fr. (*ἀοικος* ΓΦ Ups.) cf. de sacrif. c. 11. — *τί δαί;* || *τί δέ;* ΩΓΦ Mut. Ups. — *δορατίφ* || *δόρατι* ΩΓΦ Ups.
- c. 18. *εἰτά σε* || *εἶτα σέ* Ddf. Mehler. — *μὴ ἀνάγκρην τὸ τοιαῦτα* || *ταῦτα* ΩΓΦ Ups. — *καταγελαῖς μου καὶ σὺ* || [*καὶ*] Mehler ΩΓΦ Mut. — *ἐχρῆν ὄκνεῖν* || *ὄκνεῖν χρῆ* Sbdt. (Ω Mut.). Nam *χρῆ* dicitur de iis quae nondum facta sed facienda sunt, *ἐχρῆν* de iis, quae iam

facta vel non facta esse dolemus. cf. supra *χορὴ γὰρ τᾶληθὲς λέγειν*. — ἀπολιμπάνεις || . . . νοίς ΩΓΦ Ups.

9. *γενν. ἀλεκτρονώνων* || *ἀ. γενν.* ΩΓΦ Ups. — *Περικλῆς* || *ὁ Π.* ΩΓΦ.
10. *Κυνίσκος* || *Κυνικός* Fr. Mehler. — *οὐκοῦν, ὃ Πυθαγόρα, καὶ εἴ τι μάλιστα χαίροις καλούμενος* || . . . *καίτοι τί μάλιστα χαιρεις καλ.*; Sbd. firmatum codicum auctoritate Ups. (*καίτοι τι*) ΩΓ' (*καίτοι τι*). Cf. Lucianea p. 108. — *διοίσει οὐδὲν ἦντ' Ἐχγ. ἦντε Πυθαγ. ἢ Ἀσπ. καλῆς ἢ Κρ.* || *ἦντ' — ἦ — ἦντ'* (ΩΓΦ Ups.) — ἦ Sbd. Mehler.
21. *καὶ ἦν τε ἐσφέρειν δέη.* Cf. ad Toxar. c. 20.
22. *τυραννήσεις* || *τυραννεῖς* ΩΓΦ Ups.
23. *πρόσεισιν* || *ἐπιβουλεύει* ΩΓΦ Fr. Secutus sum optimos codices, quod ita rectius per imagines procedit oratio. — *ἀποσεισάμενος τὴν ἄσπην* || *ἀπ. ἀσιτία τὴν ἄσπην* Sbd. (*τῆ ἀσιτία ΓΦ*) „*expulso morbo ieiunio.*“ — *ψυχροῦ τε ὄροῶν ἐμφορούμενον* || *σε* (Fr.) Sbd. Mehler. — *καταδύσης τῆς τυραννίδος* || *καταλυθεις τ. τ.* ΩΓΦ Ups.
14. *Ἦρχον μὲν οὐκ ὀλίγης χώρας . . . ἐν ταῖς μάλιστα θανάτῳ θῆσθαι ἀξίας* || *ἀξίαις* Sbd. firmat, solo A, sed somn. c. 2 *λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εἰδοκίμοις* ΩΦΓ. — *κάκεινων γὰρ ἕκαστος ἐκτοσθεν μὲν Ποσειδῶν τις* || *κάκεινων γὰρ τὰ ἐκτός ὁ μὲν Ποσ . . . τις* Sbd. Optimorum codicum (ΩΓΦ Ups.) fide fretus restitui τὰ ἐκτός, omisso ἕκαστος quod ex ditto-graphia sequentis ἐκτός male insertum. Oppositum est paulo infra *ἦν δὲ ἐποκίψας ἴδης τὰ γ' ἔνδον. ὁ* addidi ex cod. ΦΓΦ Ups. — ἦ *μυγαλῶν* || [] Sbd. Mehler.
15. *τό γε ἐξελαύνειν . . . προσκυνούμενον δαιμονίως* ἔοικεν ὄντως τῷ *κολοσσιαίῳ παραδείγματι* || *[ὄντως]* Sbd. non recte opinor *δαιμονίως* coniunxerunt cum *προσκυνούμενον*, quod per se significat adorare tanquam deum cf. Fugit. c. 3 *μονοουχὶ προσκυνούντες*. Immo *δαι-*

- μονίως cum *ἔοικεν* est coniungendum „*mirum quantum*“. Unde patet, abundare prorsus *ὄντος*; quod mihi quidem ex dittographia videtur esse ortum, videlicet *ὄν* ex *εν* ext. syll. verbi praeced. *ἔοικεν*, τὸς et sequente syllaba τῶ κολ. — *ἄλλον Παρμενίων Ἀλέξανδρον Π.* Sbd̄t. — *ὁμοιος τρόπος θανάτου ἄλλος . . . ὁμοιότροπος θάνατος* Fr. ΩΓΦ Ups.
- c. 27. *ἐννοεῖτε* || *ἐπιτηδεύετε* ΩΓΦ Ups.
- c. 28. *ἦν . . . ἐργάζεται* || *ἐργάζεται* ΩΓΦ Ups. — *ὡς μὴ κωλεύοις διὰ θάτερον τῆς οὐράς μέρος* || *ὡς μὴ κωλεύοι σοι θάτερον . . . μέρος* (?) Madvig.
- c. 29. *ἀναπέπτασται* || *ἀναπέπτασται* Cob. Φ. — *οὐδέεις ὁλως* || *ἄλλος* ΩΓΦ Ups. — *περὶ τὸν ἵππων* [*ἵππων* Sbd̄t. ΩΓΦ Ups. Stabulo non tanta cura opus est quanta equo. — *ἰδὸν πάλιν ἐψόφηκέ τις ἐπ' ἐμὴ δηλαδὴ* || Interpungendum post *τις*. — *πολιορκῶμαι καὶ ἐπιβουλεύομαι* || [*καὶ ἐπιβουλ.*] ΩΦ Ups., (suprasc. Γ), om. praesertim cum quae est summa Simonis anxietas ac timor, quo breviora sunt enuntiata, eo aptiora. Accedit quod iam supra dixit Simon: *πολλοὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσίν μοι*. Denique non iam de clandestinis consiliis (*ἐπιβουλεύουσιν*) sed de aperta vi (*πολιορκῶμαι*) agitur.

Consentiunt fere ΩΓΦ (antiqua manus), Ups., accedit singulis locis auctoritas Mutinensis. (cf. pag. 247).

ICAROMENIPPUS.

- Cod. Marc. (434) Ω. Vat. (87) Ψ. Vat. (90) Γ. Vat. 1324. Laurent. (77) Φ antiqua manus Upsal. (Ups.). Urbin. (121) Urb.
- c. 1. *ἂν ὁδὸς καὶ ταῦτα γένοιτο . . . μᾶς ἡμέρας* || *ἂν ὁδος . . . ταῦτ' ἂν γένοιτο* Ddf. Sbd̄t. (1324). — *ἡλίους καὶ σελήνας* || *σελ. τινὰς* K. Schwartz. om. *τινὰς* post *σταθμούς*.

2. οὐδὲν ἐδέησέ μοι . . . τῆς κλίμακος οὐδὲ παιδικὰ γενέσθαι || οὐδὲ τοῦ π. γ. Schwartz. — ἔπερ ἀντόν Δαίδαλον || τὸν Φ.
4. οὔτε τὸν δημοουργὸν οὐτ' ἀρχὴν || οὔτε τὴν ἀρχ. Sbd̄t., secundum cod. Urb., contra auctoritatem ΩΓ 1324 Φ Ups. — ἐδοκίμαζον || ἐδόξαζον K. Schwartz, cf. c. 8. — ἀντόθεν || ἀντόθι Ups.
5. πρὸς τὸν αὐτοῦ λόγον || αὐτοῦ. — περὶ τῶν ὄντων || π. τ. λόγων ΩΓ 1324 Φ Ups. Non possum adduci ut assentiar Fritzschio, qui pro τῶν ὄντων vult τῶν ὄλων. Nam de universo orbe terrarum dissentire non ita absurdum est, sed quod omnino in philosophorum disputationibus tanta est sententiarum diversitas. Cf. paulo infra ὁ δε πάντων χαλεπώτατον ὅτι μηδὲ ἀτερος θατέρω λέγοντες ἀκόλουθον, ἀλλὰ μαχόμενα πάντα . . . πείθεσθαι με ἠξίον c. 8 ἐνατιότητα ὀπόση τῶν λόγων. — καὶ σφαιρας τινας ποικίλας τὸν οὐρανὸν δῆθεν ἐπιμετροῦντες . . . || ποικίλλοντες, — ἐπιδεικνύντες. Cum praecedant ἀναμετροῦντες, καταγράφοντες, διασηματίζοντες, manifestum est, requiri in ultimo quoque orationis membro verbum, quamobrem ποικίλας mutavi in ποικίλλοντες cf. Hom. II. XVIII, 590: ἐν δὲ χορὸν ποικίλλε περίκλυτος ἀμφιγυῆεις. Extremum autem verbum ex δῆθεν colligi potest omnia quae antea nominata sunt complecti, itaque non aptam esse metiendi (ἐπιμετρῆν) vocem, qua in prioribus iam usus est (ἀναμετρῆν), sed aliud necessarium esse vocabulum. Conieceram igitur ἀναπλάττοντες „*imaginem quasi caeli exprimere*“, vel quod magis placet et in margine cod. Γ legitur ἐπιδεικνύντες, *monstrare*.
7. τὸ ποτὸν ἐξ Ἰσον διανέμοντες || ἐξῆς A, ΩΓ Ups.
8. ὀπόση τῶν λόγων || τ. λ. ὀπόση Urb. — ἐννοεῖν || ἐπινοεῖν Sbd̄t. (ΩΓ 1324 Φ Ups.). ἀπεφαίνοντο — ἀπέφαινον K. Schwartz.
10. ὄπη τῶν λόγων || ὄποι Cob. — τοῦτου δὲ μοι παρεῖχε τὴν ἐλπίδα μάλιστα καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ λο-

γοποιὸς Αἴσωπος || μαλ. ἢ ἐπιθυμία, om. κα
ΓΦ Ups. Urb.

c. 11. ἄλλυγιῶν || ἄλλυγιῶν Cob.

c. 12. ἀποσιλβῶν || ἐποσιλβῶν ΩΓ 1324. — ἐπεὶ δὲ ἀπὸς
ᾄψιν ἐς τὸ ἀτενὲς ἀπηρεϊσάμην || ἐς τι ἀτενὲς Sbd̄t. quod
unus omnium servavit Urb. — Si quis enim ex loco altissi-
mo vel turri vel monte deorsum circumspiciat, primum ver-
tiginē quasi obcaecatus nihil fere dignoscit neque prius
res discernit quam in una aliqua re (τι) quasi fixi
haereant oculi ita, ut recuperata quiete tollatur vertigo.
Cf. Bis. Acc. 27: ἐδόκει μοι . . . ἀτενὲς ὄρᾶν εἰς ἐμὲ.
Sympos. c. 34: ἐς μὲνα τὰ βέβαια . . . ἀτενὲς ἀφο-
ρῶντες.

c. 13. ἀρπάσας || ἀναρπάσας ΩΓ 1324 Φ Ups. — κατοικῶ
ἀεροβατῶν || κατοικῶν ἀεροβατῶ K. Schwartz.

c. 14. ὁ βασιλεὺς καὶ γνήσιος ἀστ. || ὁ γνήσιος καὶ
βασιλεὺς ΩΓ 1324 Φ. — μικρὸν ἀναστὰς ἐπισχῶν ||
ἀναστ. μικ. ἐπισχ. Fr. K. Schwartz.

c. 16. περὶ μισθοῦ || π. τοῦ μισθοῦ K. Schwartz.

c. 19. ἄνω; || ἄνωθεν Cob. Fr. — πλὴν αἶ γε πόλεις || καὶ
μὴν Sbd̄t. Non enim opponuntur civitates sed aequi-
parantur. — διασεισας ἐμαντὸν || διατείνας Sbd̄t.
ex cod. Γ διασεισας (sic) („*expansis tamquam alis*“)
cf. c. 22 πρὸς τὸ ἄναντες ἔτεινον.

c. 21. τὸν ἐπὶ σκηνῆς ἐκάστον βίον || ἐπὸ Sbd̄t. Nam ἐπὶ
τῆς σκηνῆς est in scaena i. e. in propatulo, ἐπὸ σκε-
νῆς post scaenam, in postscenio „*non decet occultam
hominum intra parietes vitam patefacere*“. Cf. Philo-
strati vit. Apoll. VI. 11 τὸ ἐπὸ σκηνῆς ἀποθνήσκουσιν
ἐπενόησεν ὡς μὴ ἐν φανεροῦ σφάττοι. Cf. Sommerbrodt,
de Aeschylī re scaenica III in „*Scaenica collecta*“ p. 140.
— οὕτω γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι παρ’ αἰτῶν γεωμε-
τρομένη || οὕπω Sbd̄t. Sic ego correxi, quod neces-
sarium videtur ad sensum: „*nunquam enim in pace
vivere possim dum illi disputationibus suis cottidie me*

cruciant (obturband)“. quam emendationem in editione omissam esse doleo.

22. μετ' ὀλίγον . . . τὴν γῆν ἤδη ἀπέκρυπτε || ἀπέκρυπτον Bk. Ad quam lectionem comprobendam Fr.: „*aëronautae enim τὴν γῆν ἀποκρίπτουσιν h. e. sensim terram e conspectu amittunt*“. — ἴν' αὐτῶν τὴν περιεργον ἄν γλῶτταν διέφυγον || ἄν delevi cum Upsal. et Cob.
23. τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπι. || τὸν αὐτὸν μοι in marg. cod. Γ.
24. μάλα φοβερωῶς δριμύ τε καὶ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδών || [φοβερωῶς] Baar Sbd. — ἐπὶ ξενίᾳ || ἐπὶ ξένια Cob.
25. Ὀλύμπιον || Ὀλυμπίειον Halm.
26. ὁ Βορρᾶς || Βορέας ΑΓ Ddf. — τοὺς Κορύβαντας || τὸν Κορύβαντα Sbd. Deor. Concil. c. 8 ἀλλ' ὁ Ἄττις γε καὶ ὁ Κόρυβας καὶ ὁ Σαβάζιος. — τὸν Ἄττην || τὸν Ἄττιν ΩΑ Urb. in ras. Γ.
27. ἀποβλέποντά που || ποι ΑΓ 1324 Ups. — ἀνενηνεγμένον || ἀνηνεγμένον Γ 1324 Urb. — ὑποβεβρεγμένους || ὑποβεβρεγμένοι Ddf.
28. μάλιστα || μ. γε Α. — ἐπιπολάζον || ἐπιπολάσαν Γ.
29. τὸν διατεινόμενον αὐτῶν || αὐτὸν Α Urb.

LUCIANI AMORES.

Lectiones Codicum

Marciani 434 Ω posterioris part. Cod. N. 51 Fol. 290 sq.

Vaticani 87 A c. 1—20

Vaticani 90 Γ c. 1—13 Sommerbrodt c. 14—54 Rohde.

collatae cum editione Teubneriana.

1. παιδιᾶς || παιδείας Ω — κατεύφραεν || κατεύφραιεν?
Ω — ἐρέθης || ἐρέθη Γ — ἐφείται || ἀφείται AΓ —
Ἡράκλεια || Ἡρακλέα Γ — δοκεῖ μοι || μ. δοκεῖ A
2. εἰς τοὺς ἐφ. || ἐς τ. ἐφ. A — ἀπ' ἄλλων || ἐπ' ἄλλων
ΩAΓ — πρὶν ἢ λῆξαι τοὺς προτέρους || π. ἢ. λ. τῶν
προτέρων Ω π. ἢ λ. τὸν ἔργον A πρ. ἢ λ. τὸν προ-
τέρους Γ — δεύτεροι || δ ἐν (sic) A — Λερναία || Λερνία
Γ — παλιμφροῦς || παλιμφροῦς A — οὕτω || οὕτως ΩΓ
— ὄμμασιν || σώμασιν A — εἰς αὐτὸν || εἰς αὐτὸν ΩA
— ἕβρεις || ἔρις AΓ — ἀγροικίαν || ἀγροικίαν Γ —
3. προσεκλήρωσε || . . ν Γ — γυναιξίν || γυναιξί Ω — σαντὸν
|| σαντῆς A — ὅτι σοι || om. σοι A — οὐδ' ἐμπ. || οὐδὲ
ἐμπορ. ΩΓ (Rohde) — ἐμπορικὰς ἄλας καὶ στρατ. || ἐμπ.
ἄλλος οὐδὲ στρα. A ἐμπ. ἄλλας καὶ στρα. Γ — μὴν || μιν
in ras. Ω μιν Γ — καὶ αὐτὸ || om. καὶ ΩAΓ — ἴση ||
ἴση Γ — ἴση δὲ || om. δὲ ΩAΓ — ἡδονῇ || ἡδονῆ Γ
— τὸ παρεῖναι || τῷ π. ΩA τῷ π. Γ — καὶ παρ'
Ἡσιόδω || om. καὶ ΩAΓ — τὴν φωνήν || τῆ φωνῆ Ω
— ἴσην || ἴση Ω — εὐθὺς || εὐθὺν A, ς in ras. Γ
4. ἐτήσιον || αἰτήσιον Γ — παρακαθεῖσθαι || παρακαθεῖσθαι

- in ras. Ω — ἀσμενίζοντας || εἰασμενίζοντας? Α
 αἰρήση || αἰρήσει Γ — πεπίστευκε || πεπίστευκεν |
- c. 5. ἡγήη || ἡγεί Γ — εἰδὼς ὅτι λίαν σπονδαία || ε
 ὅτι λίαν ἀλλ' οὐ παλαιᾶς ΩΑΓ — ὅτου || ὅτε
 (Γ Rohde) — συντόνωσ || συννιῶν ὡς ΩΑ —
 ρητο || διήρηται ΑΓ — τὰ πάθη || τὰ πάθη καὶ Ω
 διττοῖς || δισσοῖς Ω — ἄργυρα || ἄργηρα Α — ἡ
 ἦδεται Α — ἔρωτος ἄρρενος || ἄρ. ἔρωτος ΩΑΓ —
 ευφράνθην || ὑπερφράνθην Γ — ἀποθέμενος |
 θέμενος ΩΓ — ἀπαντικρὸν || καταντικρὸν Α —
 θεδοῦμαι σου || om. σου Α — δέγμενος || ποτιδέη
 Α — περαίνειν || παραίνει Ω —
- c. 6. πλεῖν || om. ΩΓ — χρῆθαι || χείρειν Α — Αἰβι
 Α. λιμίνοι (sic) Γ — Ἰονίφ || Ἰωνίφ Α — π
 ἐπιχωρίους || π. τοὺς ἐπιχ. Α — στρατείας || στ
 ΑΓ — ἐπὶ θάλατταν || ἐπὶ τὴν θ. Α ἐπὶ θάλα
 ΩΓ — τῆς πρύμνης ἐπιβ. || τ. πρύμνης οὐν
 ΑΓ — ἀῦραι || αἱ ἀῦραι Α — ἄραντες || ἀκα
 ἀκαρῆ ΑΓ — προσεστείλαμεν || προεστείλαμεν
 πιμπλαμένον || πιμπραμένον ΩΓ (?) — ἐλάττονι |
 τονος Ω — διπτάμεθα || διειπτάμεθα Γ — αὐτὸ |
 Α αὐτῶι Γ —
- c. 7. ἀλλ' ἄ γε || ἀλλά γε Ω — παιδιᾶς || παιδείας
 Ἡλιάδος || Ἡλιάδων ΑΓ — Ῥόδον || Ῥόδοι Γ
- c. 8. τὸ σκάφος ἕξαλον || ἕξαλον τ. σκ. Ω — δύο
 τρεῖς || om. καὶ Γ, δυ' ἢ τρεῖς om. καὶ Ω — δια
 || διάφοροι ΩΑΓ —
- c. 9. ταυτησὶ || ταύτης Α — ἐπτόητο || ἐπτοεῖτο ΩΓ —
 ἐμοὶ || παρ' ἐμὲ Ω — γήθους || γέθους? Γ γει?
 περαιτέρω || περαιτέρωι Γ — ἀνθεστιάσετε || ἀν
 ἀσητε Γ — ὁ πρότερος || ὁπότερος ΩΑ —
- c. 10. ἐγὼ || om. Α — τῇ δ' ἐπιούση || τῇ δὲ ἐπ. Α
 ἀγένειος || ἀτώφος sic? Α — ἐπογραφέντος || ἐπ
 φοντος ΩΑ — γυναικῶν μεστὸν || μ. γ. Α — αι
 αὐτοῦς Ω — ἀκαρῆ || ἀκαρὶ Ω — Ἀθήνησι || Α
 αι Γ — τοῦ χρόνου || om. τοῦ ΩΓ — ἔψι

- τινὲς ἐπ' ὀλίγον || ἐπ' ὀλίγον ἀψιμ. τ. ΩΑΓ — αὐτοῖς
 || ἐπ' αὐτοῖς ΩΓ, om. αὐτοῖς Α
1. προσορμίσαι || προσορμήσαι ΩΓ — τοῦ Ἀφροδίτης
 ἱεροῦ || καὶ τοῦ Ἀφρ. ἱεροῦ Ω καὶ τὸ Ἀφρ. ἱερὸν Γ
 — πομποσιολούσης || πε(?)μποσιολούσης Ω — ἀγε-
 λαστί || ἀγελαστὴ Ω — τᾶλλα || τᾶλλα ΩΓ ἄλλα Α
 — ἐδύνατο || ἠδύνατο Α — νεῶν || νεῶ Γ — τῆς
 Κνιδίας || om. τῆς Α — Θεσπιαῖς || Θεσπειαῖς Ω
12. πῆθριον || ἔθριον Γ — ἦν || ἦ Γ (Rohde) — ὄρια ||
 ὄρια Γ — ἔχοντα καρπὸν || ἔχ. καρπῶν Γ Rohde
 — κυπαρίττων || κυπαρίττος Ω κυπαρίττον Γ — γε
 || τε Ω — προσείρπυζε || προσείρπυε ΩΓ προσείρπε Α
 — βότρυνσιν || βότρυνσι ΩΑ — τὸ παρ' ἀμφοῖν || τὰ
 π. ἀμφ. Α — ἐπὸ ταῖς || ἐπὸ τῶν Α
13. παρήμιεν || παρήμηεν Γ — τοσοῦτό γε || τοσοῦτόν γε
 ΩΑ — εἶπε || εἶπεν Γ — ἔστι || ἔστιν Γ — θέλουσι
 || θέλουσιν Γ — καὶ κατὰ νότον || om. καὶ ΑΓ —
 εὐμαρίας || εὐμαρίας Γ — παρελθοῦσι || παρελθοῦσιν Γ
14. κλειδοφ. || κλιδοφ. Γ — εἶχε || εἶχεν Γ — ἔλλιπεῖς ||
 ἔλλειπεῖς Ω — μήτε || μηοῖο? m. 1 Γ — πότιητα ||
 ποιότηητα ΩΑ — ἑκατέρων || ἑκατέρον Α — τοιοῦτος ||
 τοιοῦτο Α — Γαννημῆδης || Γαννημῆδης Α — τὸ νέκ-
 ταρ || τὸν νέκταρα corr. in τὸ νέκταρ ras. Γ — ἐν-
 θεαστικῶς || ἐνθα ἀστικῶς Α — ἀνυγραίνων || ἔγραι-
 νων Α — τακερόν || τακηρόν? Γ
15. εἶδομεν || ἴδομεν Γ — τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΩΑ — νομί-
 ζων || νομίσας Α — αὐτὸν || om. ΩΑΓ — ἐνδιατρί-
 βοντα τῷ ραῶ || ἐν τῷ ραῶ ἐνδιατρίβοντα Ω ἐν τῷ
 ραῶ διατρίβοντα Α τῷ ραῶ ἐνδιατρίβοντα Γ — δεισι-
 δαίμονος || δισιδ. Γ — ἀγιστείας || ἀγιστίας ΑΓ — ἔκ
 τε γὰρ || om. τε Ω
16. θελήσειε || θελήσειεν Γ — ἐπίσκοπα || ἐπὶ σκοποῦ Ω
 ἐπισκοποῦ ΑΓ — συμφορᾷ κατήγει || σ. καὶ κατ. ΑΓ
 — κατήγει καὶ δι' ὄλ. || κατηγει, om. καὶ ΑΩΓ
 — ἀστοχίαν || ἀστοχεῖαν Γ — ἐθεράπευεν || ἐθεράπευε
 Α — ἀπενοήθησαν || ἐπενοήθησαν ΩΑΓ — ὀπισθε ||

- ὀπισθεν Α — ἡ λάλος ἢ ἄλλος ΩΑΓ —
 ἐφάνη Α —
- c. 17. οὐκ ἄν ἢ οὐκ κᾶν Ω — Θεσπιαῖς ἢ Θεσπιαῖς
 ὑπὸ σοῦ ἢ ἀπὸ σοῦ ΑΓ — μοι ἔδοξε ἢ ἔδ. μ
 — προσωμίλησε ἢ ...ν Γ — μηδ' ἐν τῷ
 μηδ' ἐν, omissis ἐν τῷ θήλει ΩΑΓ — ἔχεσθε ἢ
 Γ — ἐστὶ νόμος ἢ νόμος ἐστὶ Ω ἔστιν Γ —
 ρεικίας ἢ φιλονεικίας Γ — ἀποτείνασθε ἢ ἀπο
 Γ ἀποτείνεσθε Ω — ἰκαρίαν ἢ ἰκαριὰν Α
 τέρφεως ὠφελῆσαι ἢ τέρφαι Α om. μετὰ et ο
 — ὄχλος ἢ om. ΩΑΓ — ἦ ἢ ἦν Γ — μέμνησαι
 νῆσθαι ΩΓ — δὲ ὡς ἢ δ' ὡς ΩΑ
- c. 18. καλῶς ἔδοξα ἢ κ. δ' ἔδοξα Α — ἐξημίμεν
 ΩΑ ἐξημίμεν Γ — ἐν ἑαυτοῖς ἢ om. ἐν Α — Π
 ἢ Πλατεῶσιν ΩΑΓ — ὑπηγοῦσι ἢ ὑπερηγοῦσι
 μέσῳ ἢ ἐν μέσῳ δ' ἐγὼ Ω — αὐτήν ἢ om. ἢ
 ταῖς ὀφρῦσιν ἢ ἐπὶ αὐταῖς ὀφρ. Ω ἐπ' αὐτ
 ΑΓ ὀφρῦσιν Γ — προθεῖς ἢ προσθεῖς Ω —
- c. 19. ἐπιστάξης ἢ ἐπιτάξης Ω — γυναιξὶ ἢ γυναιξ
 ἄρρεσιν ἢ ἄρρεσιν ΩΓ — πρωτόρριζον ἢ προ
 ΩΑ — ἀξιῶ ἢ ἀξιῶν sine acc. Ω — εἰς
 χρόνον ἢ ἐς τ. ἀ. χρό. Α — δοχεῖον ἢ δοχ.
 ΩΑΓ — κοινὸν ἢ καινὸν οὖν Ω κοινὸν οὖ
 οἰκείας ἢ ἰδίας ΑΓ — τᾶρρεν ἢ τὸ ἄρρεν Α —
 σιν ἢ μέλουσιν Γ
- c. 20. ὁ βίος ἢ τῶν ἀνθρώπων ὁ βίος Α — ἐπειθάρ
 θάρχει Γ — ἀρετήν ἢ ἀρετῇ Ω — ἡλικίας ἢ
 Γ — ἐγίνοντο ἢ ἐγίνοντο ΑΓ — παρενόμησε
 νόμησε Α παρενόμησεν Γ — εἶδεν ἢ om. Α —
 ἢ συνῆλθεν Γ — σπείραντες ἢ σπείροντες Γ
- c. 21. τούτοις ἢ εἴποισ ΩΓ — παραμείναν ἢ προσμ
 — μαραινει ἢ μαραινειν Ω — μεταίχιμον ἢ μετ
 — εὑπερεπῶς ἢ εὑπερ. c. lacuna Ω — ἀγνοῆ ἢ ἀγ
 ἢ ἀγνοῆ Ω
- c. 22. ταῖς μ. γυναικῶν ἄν ὁμιλίας ἠρκομένθα ἢ ἢ
 ὁμιλίας ἄν ἠρκ. ΩΓ — ἐπιμαίνονται ἢ ἐπι
 Γ — τί δὲ ἢ τί δαὶ Ω — μεταδιώκουσι ἢ μ

- Γ — λυκαίναις || λυκαίνας Γ — εἴληχε || εἴληχεν Γ —
ἤρέθισθε || ἤρέθισε Ω —
23. φενακίζομαι || φαινακ. Γ — ἔπαχθηται || ἔπ...θηται
(sic e. lacuna) Ω — καλοῦσιν || καλοῦμεν Ω — καγ-
χάζειν || καχχάζειν Γ — ἐπὶ τὸ νέον || ἐπὶ τὸν v. ΩΓ
— ἦ || ἦ Ω — ἔπεσι || ἔπεσιν Γ — Νιρέως || Νει-
ρέως Γ —
24. τελείοις || τελείων^{οις} Γ — ἀνδράσι || ἀνδρῶν^{άσι} Γ — ὁρ-
μὰς παθῶν || παθῶν ὁρμὰς ΩΓ — ἀρ. φιλεῖν Ἀλκι-
βιάδου εἰκὸς ἦν || ἀρ. εἰκὸς ἦν Ἀλκ. φιλεῖν ΩΓ —
ἠκρωτηρίαζε || ἠκρωτηρίαζετο ΩΓ — τὰ θεῶν ἀγ. ||
om. τὰ ΩΓ — Δεκελίας || Δεκελίας Γ — μεταβάς ||
ᾶ(?) Γ — τοῦ σώματος || om. τοῦ ΩΓ —
25. ἐπὶ τὴν ὑμετέραν, ὦ Καλλιχο. || ὦ Κ. ἐπὶ τὴν ὑμετέραν
Ω — εἶθε γε || om. γε ΩΓ — ἐπέκλωσε || ἐπέκλωσεν
Γ — ἠλικίας μέσης || μεσ. ἠλ. ΩΓ — τοῦ γήρως ||
om. τοῦ ΩΓ — ὁμίλημα || ὁμίλημα Γ —
26. ἀποπειρή || ἀποπειράση Ω — σελίνων || σελίνων Γ
— ἀκαρῆ || ἀκαρὶ Ω —
27. διατιθεῖσιν || διαθεθεῖσιν ΩΓ — εὐφραίνονται || εὐ-
φραίνονται Ω — τράπεζαν || ἔστιαν Γ — μόνοι || μόνον
Ω — εὐφραϊνόμεθα || εὐφραϊνόμεθα Γ — ἰδίᾳ τι χρη-
στὸν || ἰδ. τινι χρηστ. Ω — λαμβάνοντας || λαμβάνουσιν
supraser. λαμβανόντων Ω λαμβάνουσιν Γ — ἐκείνο
|| ἐκείνω Ω ἐκείνωι Γ — διαθεῖς ἦ || διαθήσειν Γ —
μετρισαμένους || μετρισαμένους Ω — ἀντιπαρασχέιν ||
ἀντιπαρέσχον ΩΓ — ἄν ὀχλήσειας || ἀνοχλήσειας Ω —
ᾱ^(m. 1)
ἀνοίξαντα || ἀνύσαντα Ω ἀνύσαντα Γ
28. εἰ ἦ μὲν || om. ἦ ΩΓ — δύναται || δύνανται Γ —
πρὸς ἀλλήλους || π. ἀλ. δὲ ΩΓ — ὁμιλησείτωσαν ||
ὁμιλησάτωσαν ΩΓ — ἀσπόρων || ἀσπόρος Γ — ἀνέδην
|| ἀναίδην ΩΓ
29. παθαινόμενος || παθεν. Γ — Περίκλειον δὲ πειθῶ ||

- Περικλεῖ δὲ πείθον Ω Περικλεῖτον δὲ πείθον Γ
ἐνὶ || om. ἐν ΩΓ —
- c. 30. ἀμοιβαίων || ἀμοιβέων Γ — μετουσία || μετου-
— ὀπόσαι προὔχειν.. ἐδ. || ὀπόσαι αἰ(?) πρ... ἐδ.
ἐφῆκεν || ἀφῆκεν Ω — οὐχὶ || οὐχ ἢ Ω — με
in marg. m. 1. μελοποιῶν Γ — οὕτως ἄν || οἶ
Ω — Ἀσπασία || Ἀσπασία — Πυθαγορείον ||
γορίον Ω — παιδιᾶς || παιδίας Γ —
- c. 31. ἀρετῆς καὶ ἡδονῆς || ἡδ. καὶ ἀρ. Ω — εὖξ
ἄν || om. ἄν Γ — Ἀνκείον || Ἀναίον Ω Ἀνκί-
αὐτῇ τάχα ἄν || τάχα ἄν αὐτῇ Ω — ἐροῦ-
ὀροδοφῶν ΩΓ — σκιοέντα || σχροέντα? Ω —
|| νικηθέντες ΩΓ —
- c. 32. ὁποῖον || ὁποῖα Ω — παίζονσι || παίζουσαι
ἐσχάτους || ἐσχάτον Γ — εἰργηται || εἰρηται Γ
|| δοθὲν Ω — ἐξαιρέτων || εἰ Γ^(m. 1)
- c. 33. μόνος δὲ || μόνος γὰρ Ω — ἐστι || ἐστιν Γ —
πᾶσιν Γ — πάντη || πάντη Γ — ὁ βίος
ἀμ. ὁ βίος ΩΓ — διαίτης || εἰ Γ⁽¹⁾ — ἡνκα
.. κέρ Γ — τούτον || τοῦ Γ — εἰκαίαν || κέρ Γ
|| ἴδον ΩΓ —
- c. 34. καταδύσεις || καταλύσεις Γ — ἡμμιέσαντο
σαντο Ω — παλαιῶν || πάλαι Γ — ὠκίσαντο
σαντο Ω — λιτῆς || λειτῆς Γ — ἐφῆς || ἐφ'
ἀπὸ μακρᾶς δύσεως || ἀπὸ μικρᾶς λύσεως ΩΓ —
ρωσε || ἐπλήρωσεν ΩΓ —
- c. 35. μὴ δὴ τις || μὴ δέ τις Ω — γυναιξὶ || ... ἔ
τελείως || τελείως Ω — φθαρηῖ || φανῆ Γ —
φ. || om. καὶ ΩΓ — ἔμελλον || ἔμελλεν Γ —
ἐλάσσον? Ω — νομίζωμεν || νομίζομεν Ω —
- c. 36. φιλονεικίας || κει Γ — ὑπεσταλμένῳ || ἑπ.
ἐρωῶσι || ἐρωῶσιν Γ — τῷ... τόνῳ || τῷτε... τό-
ἐκάστῳ || ἐκ. ζώω Ω ἐκ. ζώω Γ — ἐνόμισε || ἐπ.
c. 37. ἐμπνεῖ || ἐμπνέει ΩΓ — κεκοινώνηκε || .. ν Γ
Ἐριδ. || οὐδὲ Ἐρ. Ω — δύω || δύο Ω —

8. φησί | om. Ω — ἐπεὶ τ. δ. | παρὰ τ. δ. ΩΓ —
 ἐωνοίμεθα | ἐωνήμεθα Ω — πειθαρχεῖν | πι Γ —
 ἄχρι | καὶ ἄχρι Ω — ὠραϊσμένης | ὠραιζομένης Ω —
9. ἂν ἴδοι | om. ἂν Γ — ἴδοι | εἶδοι Γ — πρώτας | πρό
 μιᾶς ΩΓ — φαρμακεύονσαι | ... κενῶσαι Γ — ἐπνηλόν
 | ἔψηλόν ΩΓ — διαπασμάτων | διασπασμάτων Γ —
 ἄλλο τι ἄλλη | ἄλλο τις ἄλλη ΩΓ — ὄχλον | ὄχ-
 λων in ras. Γ — θησανρίζεται | προχειρίζεται Ω
 θησανρ. (m. 1.)
 προχ. Γ —
10. ἐρῶθ αἰνεῖν | ε Γ — χαίτη | ε supraser. αι Γ — τὸν τῶν
 γιγαμηκότων | om. τῶν Ω, om. τὸν Γ — ἐφειλικυό-
 μέναι | ἐφελκ. Γ — τὸ μεταίχιμον | om. τὸ Ω ε Γ —
 ἀφιᾶσι | ἀφιᾶσιν Γ —
11. μὴ γεγυμῶσθαι | om. μὴ ΩΓ — δεσμώτας | ? Ω —
 ὄφελον | ὄφελον Γ — διαμαγευθῆ | διαμεγευθῆ Ω
12. θεός | θεατῆς ΩΓ — ἴσασι | ἴσασιν Γ — καὶ — τί γὰρ
 δεῖ περιπλέκειν; — | καὶ γὰρ τί δεῖ περιπλ.; ΩΓ —
 περιπλέκειν | β π Γ — διαφθορά | ἂν Ω — νῆ
 λία | ἡδεῖα Γ — ἀπογεύονται | ἀπογεύεται Γ —
13. τὸ ἀληθές κατὰ μέρος | κατὰ μ. τὸ ἀλ. ΩΓ — ἄλλο
 δ' | δε Γ — οἴμ' ἅπαντας | οἶμαι πάντας Γ — ἔθνος
 μιαρὸν | ἔθνος μιαρῶ ΩΓ — λάθριοι | λάθριος Ω
 — τὸ λοιπὸν | om. τὸ ΩΓ — κακαί | καὶ ΩΓ —
 λέχει τε | om. τε Γ — καὶ φαρμ. | εἰτ' ἐπιβουλαὶ
 καὶ φαρμακείαι Ω εἰτ' ἐπιβ. καὶ φαρμακείαι Γ —
 νόσων | νόσοι ΩΓ —
14. τὴν ἱερὰν | om. Ω — χλαμύδα | χλαμίδα Ω χιτω-
 νίσκον Γ (in marg. τὴν ἱερὰν χλαμύ Δ) — κόμην |
 κόμας Γ — καταφύχειν | καταφύχειν Ω καταφύχιν
 Γ — οἶδε | ὥς δε Ω — φελάττοσσαι | φελάττοσσαι
 Γ — δέχ | δέοι ΩΓ — ἐνμίλῃς | εν Γ —
 ε (m. 3)
15. πεκροίμενον | πεκροίμετος Ω — ἐκινήσανσα | ἐκι-
 νησοῦσα Γ — ἧ τίς | ἧ τις Ω — τῆ γαστρ. | τῆς γ.
 Γ — μεθ' ἡμῶν | καθ' ἡμῶν Γ —

- c. 46. τίνι δ' οὕτω || τίσιν οὕτω om. δ' ΩΓ — τόσος ἐ
ψαύσειεν ἀύτοϋ || ἀύτῳ ΩΓ — θαλάττης | θαλάσσης |
c. 47. συνεξέπνευσεν || ... πνευσε Ω — ἐξενοδόχησε || ...
— τ' ἀπέψα || om. τ' ΩΓ — εὐπήκτους ὑφάς ||
πήκτος ὑφαῖς Ω — ἀξιωτέρον || ἀξιοτέρου Γ —
|| εἶμι Γ — ἡμᾶς δ' ἰ χρ. || δὲ Ω om. δ' Γ —
c. 48. καταβεβηκός || .. ^{ός(α)}εν Γ — τῶν σοφῶν || om. τῶν Ω
ὅς ἅμα || ὅς οὐχ ἅμα Ω ὅς οὐχ ^{ᾄτι (m. 1)}ἅμα Γ — ὠφέλ
|| ὠφέλεϊν? Ω —
c. 49. ὄρισε || ... ν Γ — Ἐρχίος || ἔρχους? Ω — ἐρίων
? Ω ἐροη ^{ων (l. m.)} Γ — πόλιν κ' || πόλιν οἶ Ω — π
βάλλεσθε || ... αι Γ — παισί || παισίν Γ —
c. 50. ἐπέσχον || ἔπασχον Ω — φρονοίην || φρονοῖεν Ω
ἐκατέρου || ἐκατέρων ΩΓ — ὦ ἔτ. || om. ὦ Γ
ἐναργῆ || ἐνεργῆ ^{α (m. 1)} Γ — ἔγωγε || ἔγωγ' Ω — ἐν ὄν
|| om. Ω
c. 51. ἅπασιν || ἅπασιν Ω —
c. 52. τὰ πινάκια || τὰ πινάκια Ω — ἄλλως τὸν βίον
ἄλλος τῷ βίῳ Ω ἄλλως τῷ βίῳ Γ
c. 53. παιδιὰν || παιδείαν Ω — ἀπεφήνω || ἀποφήνω
Μελιτίδην || Μελιτίδην ΩΓ — Κόροιβον || κό
ΩΓ — ὅς || ὡς Γ — κατωφρονομένους || α? |
θίγη || θείγη Γ — εὐθὺς || εὐθὺ Ω — καταλι
ἀπολικῶν Ω καταλειπῶν (sic) Γ — παρεῖκον ||
— κον ΩΓ — ἐσθήτων || αἰσθητῶν ΩΓ — περιπλ
^{περι}
συμπεριπλοκαὶ Ω συμπλ. Γ — λάθριος || λαθρέ
λαθρίως Γ
c. 54. παιδεραστέιν || ε Γ — ἐπερήρασι || ... ν Γ —
τις || εἴ τί περ Γ — ὁ Σωκρ. || om. ὁ Γ — εὐ
|| εὐσεβῆς Γ — σῶν || om. Ω — ὀμιλίαν || ὀμι
ὀμιλία Γ — κλαίων || καλλίω ΩΓ — φήσει || φ
— οὐκ || οὐτ' ΩΓ — τὰ ἄλλα || τὰ ἄλλα Ω — ἀφ
|| ἀφήμερος Ω θήμεροι Γ

LUCIANI IMAGINES.

*Lectiones Codicum**Gorlicensis* A*Marciani* 434 Ω (posterioris partis)*Vatic.* 90 Γ*Vatic.* 1324*Vindobonensis* 123 B (habet *ι* adscriptum)*collatae cum editione Teubneriana.*

1. Ἄλλ' ἢ || ἀλλ' ἢ A — ἄρα || om. A, Ω 1324, om. sed suprascr. B — φῆς || φῆς B — μετακινήσειεν || μετακονήσειεν 1324 — ἀπάγοι || ἀπάγει A — ἐστὶ || ἐστίν Γ — οὐ γὰρ ἄν || om. ἄν B, suprascr. Γ — φθονήσαις || φθονήσεις ΓB φθονήσης 1324 — ζηλοτυπήσαις || ζηλοτυπήσης 1324 ζηλοτυπήσεις B — ἀπίδης || ἀπίδοις Ω — ἦττον || ἦσσον A, Ω — εἰ || ἄν A, Ω 1324 — ἴδοις || ἴδης sine *ι* subscr., ut semper Ω — ἀναδησαμένη || ἀναδαισαμένη A
2. πλὴν ἀλλὰ ἦτις || π. α. εἴ τις A, Ω π. ἀλλ' ἦτις 1324, in ras. B — κατ' ἴδιωτ. || κατὰ ἰδ. B — ἦτις καλοῖτο || εἴ τις καλοῖτο Ω — ἐστὶ || ἐστίν A — ἐς τὸν πλ. || εἰς τ. π. Ω — παρῆλθε || παρῆλθεν Γ — καὶ αὐτὸς Σμυρναῖος εἶναι ὁ λέγων || Σμ. καὶ αὐτὸς ὁ λέγων εἶναι ΓB 1324 —
3. ἦτις ἦν || ὅστις ἦν ΩΓB 1324 — ἐμφανίσαι || ἐμφανήσαι 1324 — Ζεῦξίς || Φεῦξίς Ω — ποία τις ἦν || om. ἦν B — ἐπιδείξαις || δείξαις Ω — ἀσφαλέστερον || ἐπισφαλέστερον A, Ω — φῆς || φῆς B — αὐτὸ || αὐτὸς A, ΩΓB — ἀφικ. σοι || om. σοι A, Ω — πρὸ τοσ. || πρὸ ὅ (sic) Γ — ἦνπερ . . . ὀκνήσης || εἴπερ . . . ὀκνήσεις suprascr. η, Ω — ἀποκρ. τί μοι || om. τι A, Ω

- c. 4. μέντοι || μέν σοι ΓΒ μέν σοι? Α — ιστορήσθω || ιστορήσθω Β — γήης || γήης Β — ἀπόκρῖναι || ἀπόκρῖναι 1324 — Ἀλκαμένους || Ἀλκμάνους Γ Ἀλκμένους 1324 — ἐώρακας || ἐώρακε Ω — Ἡ πάντων || ἦ π. Ω — ἐς τὴν ἀκρόπολιν || εἰς τ. ἀκρ. ΩΓ 1324 — Σωσάνδραν || Δω (δῶ sic) σάνδραν ΓΒ — ἦ και || ἦ κ. 1324 —
- c. 5. Ὡστε || Ὡστ' Α, ΩΓΒ — οὐκέτ' || οὐ Α οὐκ Ω — δεῖσει || δεση Ω 1324 δεῖση Β — ἐπιτρέψαμεν || ἐπιτρέψαι μὲν Α — εὐρυθμότατα || εὐρυθμώτατα Γ 1324 — και χρήσεται || κεχρήσεται ΩΓΒ και κεχρ. 1324 —
- c. 6. ὄραν || ὄρα Β — ἐκ Κνίδου || ἐν Κνίδω Ω — παρέχει || παρέχειν Β — ὦδε || ὁ δὲ Β — γυμνοῦ ὄντος || γυμνοῦντος Α, ΩΓ (in marg. γυμνοῦ ὄντος) — ἰάσει || ἰάσεις ΩΓΒ 1324 — ὁ Πραξιτέλης || om. ὁ Ω — ἱποίησε || ἐποίησεν Γ 1324 — τὰ μῆλα || om. τὰ Β — προσέτι || προσεστι? Ω — εὐρυθμον || εὐάρμοστον Ω — κομῆσουσιν || κομίσουσιν Ω — ἐς Λεπτόν || εἰς λ. Ω — παρὰ τῆς || παρὰ τὰς? Ω — παντός || παρόντος Ω — Φειδίας || Φ. ἔτι Β — ὁ αὐτός || om. ὁ ΓΒ — Σωσάνδρα || Δωσάνδρα ΓΒ — δὲ || om. Α, Γ 1324 — ὁ Κάλυμνος || ἦ Καλ. Α, ΩΓ 1324 — κομῆσουσιν || κομίσουσιν Ω — σεμνόν || λεπτόν? Γ — λεληθὸς || λεληθὸς 1324 — και κόσμον || om. και Α, Γ — Σωσ. || Δωσ. Γ 1324 Β — ἀκατάλυτος || ἀκάλυτος Β — αὐτῆ || αὐτῆ Ω — και τοῦτο || κ. τοῦτον 1324 — Πραξιτέλην || Πραξιτέλη 1324 — μεμετρήσθω || μερμηρίσθω vel μεμετρήσθω? 1324
- c. 7. πλαστῶν || πάντων Α, ΩΓΒ — τί τοῦτο . . . μικρότατον || τοῦτο μικρότατον om. τί et οὐ τὸ Α, ΩΓ 1324 Β — εἰ μὴ . . . πρότερον || om. Α, Γ 1324 — τοιαῦτα χροῖ || τοιαῦτα, χροῖ Ω 1324 — πορισαίμεθ' || πορισαίμεθα Α, Ω — δὴ || δηλαδή Γ 1324 Β — ἀριστοι || om. Ω — ἐπιβολὴν || ἐπιβουλήν Ω — ἐκεῖνος . . . Εὐφράνωρ || om. Α — χρωσάτω . . . Ἡρας || sequitur ἐκεῖνος . . . Εὐφράνωρ Α — χρωσάτω || χροσάτω? Ω — ἐντροπείδης || ἀντροπείδης Ω — ἐν τῇ λέσχῃ || ἐν τοῖς λ.? Ω — ἐποίησε

- || ἐποίησεν Γ — οὗτος || οὕτω Ω — μάλιστα || μάλλιστα
1324 — Ῥωξάνης || Ῥωξάνης Β — ἀλλὰ ἐν. || ἀλλ' ἐν. Ω
8. τῶν γραφῶν || τὸν γράψαντα Ω — ἐκεῖνος || ἐκεῖνο
Ω — ἐπέβαλεν || ἐπέβαλλεν Ω ἐπέβαλε 1324 — πε-
φοινιγμένῳ || πεφοινιγμένων Ω — ἰοβλέφαρον || τὸ
βλέφαρον Α, ΩΓ 1324 — φιλομειδῆ δὲ || φ. καὶ Ω —
εἰκάσει || om. Α, Ω — δικαιοτέρον || δικαιοτάτον Ω —
τὴν τοῦ Βρισέως || τῆ τ. Βρ. Α, Ω τῆι τ. Βρ. Β 1324
9. πράττουσαν || πράσσουσαν Ω — συνειλημένον || ... ειλ-
λημμένον Ω 1324 — ἀναγνώσεσθαι || ἀναγινώσκεσθαι
Α, Ω Γ Β ἀναγνώσκεσθαι 1324 — εἴ που || ἦ που Β —
ἐπὶ στίχον || ἐπὶ στ. 1324 — χειλῶν || χειλέων Α, Ω
— τὸ τοῦ Ὁ. || τοῦτο Ὁμ. Α, Ω Γ Β 1324 — οἶοι || οἶα
Α, Ω, οἶαι Γ 1324 — μέγα τι θαῦμα || θαῦμα μέγα τι
Ω — ὑπερπαικός || ὑπερπαικός Α
10. σοφῶς || σοφῶς Ω — λέγεις || λέγειν (sic) Α — τί δέ ||
τί δαί Β — ἐκ. τῆ καλῆ || om. τῆ ΑΩ — ὥσπερ γε ||
om. γε Ω — τέθειμαι || τίθειμαι Ω — ὁπόταν || ὁπό-
τᾶν (sic) 1324 — γένομαι || γίνωμαι? Ω — οἶα ||
οἶα ΩΒ —
11. παραδραμοῦσαν || δραμοῦσαν Ω — ἀπαξ || καὶ ἀπαξ
1324 — θεοειδέστερον || θεοῦ δεύτερον Ω — τὸ ἡμε-
ρον || τὸ ἡμέτερον Ω ὅτι τὸ ἡμερον Β — μεγαλόφρον
|| το (sic) μεγαλ. 1324 τὸ μεγ. Β — θανμάζοι || θαν-
μάζει Α — οἶμαι κάλλος || κάλλος οἶμαι Γ Β 1324 —
ὁπόταν || om. Ω — συνδράμη || suprascr. οι Ω —
μορφῆς || καὶ μ. Β — δὲ ἀλλὰ || δ' Β — ἀσχημονοῦν
|| ἐνσχημονοῦν Ω — καὶ αἶ γε || καὶ γε αἶ Α, ΩΓ 1324
— κάκει || κακεῖ Β — ὅμοιαι μοι || ὅμοιαι μ. Ω —
δοκοῦσι || δοκοῦσιν Γ — κάλλιστός τε || om. τε ΑΩ —
ἡσχημένος . . . γραφαῖς || om. Ω — διηρθισμένος ||
ἡρθισμένος Ω — πίθηκος || πίθικος Ω — ἦ ἴβεις ἦ
τράγος || ἦ τράγος ἦ ἴβεις Ω 1324 — εἰ μὴ || ἦν μ. Α,
Ω 1324 Β, ἦν in ras. Γ — ἀλουργεῖ || ἀλουργῆ Γ —
ὁπόσα ταύτης || ὁπόσοις ταῦτα Β
12. ἀμειψαί || ἀμείψομαι Β — αὐτῷ τῷ μέτρῳ || τῷ αὐτῷ

- μέτρον ΑΩ — γραφάμενος || ἐπιγραφ. Β — συτηριῶν
 || συνηγορῶν Β — ἐμφανίσαι || ἐμφανήσαι 1324 — μότον
 || μονω, ω in ras. Γ — ἀλλὰ καὶ || om. καὶ Γ — ἀπο-
 θῦναι || ἀπενθῦναι Α — πλαστικὴν || πλαστικῶν Ω —
 Η
- c. 13. πεποιήσθω || πεποιεῖσθω Γ πεποιείσθω 1324 — ἀ-
 δήεσσα || ἀδήεσα Ω ἀνδίεςσα 1324 — γλώσσης
 γλώττης ΩΒ — περὶ αὐτῆς || om. ΩΓ 1324 Β —
 Ὅμηρος || ὁ Ω — ἂν εἶρ. || om. ἂν Α, Γ — εἶρηκε
 εἶρηκεν Γ 1324 εἶρηκε ΩΒ — πᾶς || πῶς ΩΓ — ἦ
 || δαί Β — ὡς εἰς || ἐς Ω — θηλ. τε || om. τε Ω —
 παραδόμενος || παραδ. suprascr. ρ? Γ — ἀκοῆν || βοῆν
 Ω — περιβομβεῖν || παραβ. Β — βομβεῖν . . . ἤτη
 om. Α — δὴ τότε || δὴ τί ποτε Α, Γ 1324 Β — τάχιστα
 || ταῦτα Α, ΩΓ 1324 Β — Πανδίωνος || Πανδίωνος 1324
 Β — ιδιώτης || ιδιώτης Γ — πολυηχία || πολυχία Ω
- c. 14. καταλιπίντες || σιωπῆ καταλ. Α, Ω — ἂν || om. Α, Ω —
 παρεστήκεισαν || παρεστήκεισαν Α, Ω — τὸ ἀκριβέστατον
 || om. τὸ Β — συνφδὸν || ἐμφδὸν Ω — εὐαφές || εὐ-
 φνές Ω — Κιθαιρῶνα || Κιθαρῶνα Γ — ἀκούσας
 ἀκούης Β — ἐκέينو || om. Ω — εἶση || ἔση Ω — πε-
 ρεστήξῃ || παρεστήξῃ ΩΓ — ἐπιφράξῃ || ἐπιφράξῃ Γ
 — τοιοῦτόν τι || om. τι Ω — ἐνὶ τε λόγῳ || ἐνίστι λ
 Ω — χειλῶν || χειλέων ΑΩ — ἑώρακας δὲ || om. δὲ Ω
 — ὥστε καὶ ἀκηκοέναι || om. καὶ Α, ΩΓ 1324 Β —
- c. 15. Ἰωνικὸν || Ἰωνικὸν (sic) 1324 — κατὰ τὴν ἀποκρίαν
 καὶ τ. ἀπ. Ω — οὐδ' ἐκέينو || οὐδὲ ἐκ. Α, ΩΓ 1324 Β
 — ὁμιλεῖ || ὁμιλῇ? Ω — εἰκάσειε || εἰκάσειεν ΓΒ — γὰρ
 δὴ || om. δὴ Γ 1324 Β — γραφικῶς || γραφικὸν ὡς
 Α, ΩΓ, γραφικὸν 1324 — αὐτὸ || om. 1324 — ἀνθα-
 μιλλώμενον || ἀναμιλλώμενον Γ ἀμιλλώμενον 1324 —
 ἀλλ' αἱ πᾶσαι τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ καθ' ἑκάστην εἰκὼν
 μία γεγράφεται || ἀλλὰ πᾶσαι καθ' ἑκάστην τῆς ψυχῆς
 ἀρεταὶ εἰκ. μία γεγρ. Β — μεμιμημένη || μεμιγμένη Ω —
 ἐπαγγέλλεις || ἀπαγγέλλῃ Ω — πανδαισίαν || πανδαισίαν Γ
 — ὅτι ἂν || ὅτι δ' ἂν Α, ΩΓ — χαρίσαιο || χρίσ. Γ —

6. συστησώμεθα || συστησόμεθα B — ἀπολιποίμεθα || ἀπο-
 λειποίμεθα Γ — ἢ Κλείω || ἢ om. sed suprascr. A —
 ἢ Πολύμνια || om. ἢ A, Ω — Πολύμνια || Πολυμνεια
 ΓB — ἐκάστη || ἐκάστη 1324 — τὰ πασῶν || om. τὰ
 A, ΩΓ 1324 B — ἢ . . . κρατύναντες || om. A, B 1324
 — ἐξηγηνόχασιν || ἐξηγηνόχασιν A — παρηνέκασι ||
 παρηνέγκαντο AΩ παρηνέγκασι B παρενέγκασιν Γ
 παρενέγκασι 1324 — κεκοσμήσθω || κεκοσμήσθαι Ω
 — εἰς βάθος || εἰς β. Ω — ἀλλὰ εἰ || ἀλλ' εἰ Ω —
 αὐτή || αὐτή B — οὖν || om. A, ΩΓ 1324 B —
 17. ἦ τ. σ. || εἰ τ. σ. Ω — δεήσει || δεήση Ω — ὄσφ ||
 ὄσοι Ω — θ. καὶ αὐτός || om. καὶ A, ΩΓ 1324, θ. γε
 αὐτός B — αὐτός || αὐτή 1324 — ἀκριβεῖ || ἀκριβῆ Γ
 — μεγ. ἐστι || μ. ἐστιν Γ — φημι || φασί AΩ 1324 —
 μεγέθει γε || μ. τε Γ — γε ἀμείνων || τῶν ἀμεινόνων
 Ω — καταγεγραμμένη || καὶ καταγ. 1324 —
 18. ἢ εἰκόν || om. ἢ Γ 1324 B —
 19. γράφον. || γράφε. 1324 γράφον τὰς τ. χρ. B — ἡμερον
 || ἡμέτερον Ω — αὐτή || καὶ αὐτή 1324 B — θεανοῖ
 || θανοῖ Ω — Ἀρήτη || τῆι Ἀρ. B — τῆ θυματρί ||
 om. τῆ A — εἴ τις ἄλλη || εἴ τε ἄλλη Ω — ἐσωφρό-
 νησε || ἐσωφρόνισε Γ
 20. τῆς σωφροσύνης . . . ὡς κατὰ || om. A — τὴν περι-
 φρονα || om. τὴν Ω — ἐμπροσθεν || πρόσθεν Ω —
 ἔχουσι || ἴσουσι? B — κατὰ μέρη || καὶ τὰ μ. Γ 1324 —
 21. λέγω δὲ τὸ || λ. δ. τω Ω λ. δ. τῶι 1324 B — ἐπὶ
 εὐπραξίᾳ || ἐπ' εὐπραξίᾳ A ἐπὶ τῆ εὐπ. Γ 1324 —
 περιβαλέσθαι || περιβάλλεσθαι A, Γ — πιστεῖσασαν ||
 πιστεῦσαντα Ω — φυλάττειν || φυλάττει Γ — τῆ
 τύχῃ || τῆ ψυχῆ Ω — ἰσοπέδον || ἐσιπέδον 1324 —
 προσιοῦσι || προσιοῦσιν Γ — δημοτικῶς || δημοτικός
 1324 — καὶ ἐκ. τ. ὁ. π. || om. καὶ 1324 — ὄσφ . . .
 ἐμφαίνουσιν || om. A — τῷ μ. δ. || τὸ μ. δ. Γ —
 ἀλλὰ || ἀλλὰ καὶ ΩΓ 1324 B — παρὰ || περὶ Ω —
 οὔτοι || οὔτω Ω — διαφύγοιεν || διαφύγοιμεν, suprascr.
 εν Γ — οὐδ. γὰρ ἄν || om. ἄν B — ὄρα || ὄρων 1324

- ἄτην || αὐτην 1324 — κράατα || κράτα 1324 κρέα
 Ω — ψυχῆς || τύχης ΩΓ 1324 B — ἐπειδ. γὰρ ||
 γὰρ A, ΩΓ — τοιοῦτον || οὕτω 1324 — ἀναβιβάζει
 ἀναβιβάζσει 1324 — οὐ μένουσιν || οὐ μένουσι γὰρ
 — οὐδ' ἀφορῶσι κάτω || om. 1324 — οἱ Ἴκαροι
 Ἴκαρος ΩΓ 1324 B — αὐτοῖς || αὐτοῦ Ω — κη
 || μηροῦ 1324 — ἐταμείναντο || ἐταμίενσαν τὸ
 — φορὰν || φθορὰν A — αὐτοῖς ἀεὶ || ἀεὶ αὐτοῖς
 — οὗτοι δὲ || οὔτοι δὲ ἅμα Ω — ἀσφ. τε ἅμα ||
 h. l. τε ἅμα Ω — ἀπολαμβάνει || ἀπολαμβάνειν
 εὐχομένων || εὐχομένω? Ω — ταῦτα || om. Ω —
 πλείω || ἐπὶ πλείω ΓB ἐπὶ πλείων Ω 1324 — τὰ
 || τὰ ἀγαθὰ Ω —
- c. 22. γίγν. || γιν B — καλλίω || καλλίων Ω 1324 B —
 μιωτέρα || ἐρασμιωτέρα A, ΩΓ 1324 B — ἐπ' αὐτῶν
 ἂπ' αὐτῶν A, Ω 1324 B — φῦναι γιν. || γ. φῦναι
 — οὐ γὰρ μ. || οὐ μ. γὰρ Ω — χρυσείη μὲν αὐτῆ
 χ. μ. αὐτῆ A, ΩΓ 1324 B — Ἀφροδίτῃ || sine i adē
 — Ἀθηναίῃ αὐτῇ || αὐτῇ Ἀθ. A, ΓB 1324 — ἰσοφει
 ρίζειν || ἰσοφειρίζειν B — οὔτε τι || οὔτ' ἐτι
 ἔργα || ἔργον 1324 —
- c. 23. ἀπασῶν || ἀπασαν 1324 — ἐς || om. A, ΩΓB, 1324
 παρέχωμεν || παρέχομεν Ω — τοῖς τε || τοῖς γε A
 Ἀπελλοῦ || Ἀπελλοῦς ΩΓ, 1324? — καὶ αὐτῇ
 καὶ 1324 — αὐτῇ || αὐτῇ A, Ω αὐτῇ ΓB — ἐκ
 ἐκείνη ΓB — κεχωρισμένη || κεχωρισμένα 1324 —
 ὅσο (sic) 1324 — πεποιήται || πεποιήνται 1324
 ἐπιπνοίαις || ἐπινοίαις A, ΩΓ 1324 — εἴλασται || εἴ
 Ω — ἤπερ || εἴπερ ΓB 1324.

LUCIANI PRO IMAGINIBUS.

Lectiones Codicum

Gorl. A

Cod. Marc. 434 Ω

Cod. Vat. 90 Γ

collatae cum editione Teubneriana.

1. συνέγραφε || συνεγράφετο A, ΩΓ — ἥκιστα ἐλεύθεροι || ἡ. ἂν ἐλεύθεροι A — χλενῆ || χλενῆ sine ι subscr. Γ — μοι δοκεῖ || ἐμοὶ δ. Γ —
2. γνωρίζη || γνωρίζη Γ — πολλοὺς οἶδα ἔφη || π. ἔφη οἶδα ΩΓ — ἔχουσι || ἔχουσιν Γ — δαίμονίζοι || δαίμονίζει A
3. πολλοῦ γὰρ ἂν ὁ ἔπαινος ἦν τίμιος || πολ. γ. ἦν τίμιος ἔτι A — εἴ τι || om. τι A — ἔργον || ἔργων (ω in ras.) A — ἐφ' οἷω || ἐφ' οἷω A — κοθόρρους || κ. μικροῦς A — ἐρίζοι || ἐρίζει A — ἀπὸ ἰσοπέδου || ἀπὸ τοῦ ἰσ. ΩΓ —
4. ἄσματι || ἄσμασι A — γάννσθαι || γάννσθαι A — μὴ ἀναστῆναι || μὴ καὶ ἀναστῆναι Γ
5. μακροῦ || μακρόθεν AΓ — ποιῆσαι || ποιῆσαι Ω — προσθεῖναι || προσθεῖναι Γ — τοιοῦτον || τοιοῦτο Ω — οὐλως || οὐλας Ω — μηδὲ ὄλως || μὴ ὄλ. A —
6. κόλαξι || κόλαξιν Γ — προσετίθει δὲ ἔτι || πρ. διότι ΩΓ δὴ ὅτι A — οἱ ἂν || οἱ ὄν A — προστάττουσι || προστάττουσιν Γ — αἰτοῦς Γ || αἰτόνς A, ΩΓ —
7. ἔλεγε || ἔλεγεν Γ — ταῖς θεαῖς || om. ταῖς ΩΓ — φησί || φησίν Γ — Ἀρήτη || ἀρεΐ (sic) Γ — προσειμένη || προσειμένη ΩΓ — ἔσεβεν || ἐσέβαλεν A —
8. μαρτύρασθαι || μαρτύρεσθαι ΩΓ — τὰς θεὰς || ταῖς θεαῖς A — ἵπομένοι || ὑπομένει A — οὐ μάλα εὐσεβῶς || ἀσεβῶς om. οὐ μάλα A — ἀναβιβάζει || ἀναβιβάζεις ΩΓ — αἰτήν || om. ΩΓ —
9. ὡς τὸ ὄρος || ὡς in ras. A — τὴν τερ. || om. τὴν AΓ

- ἔπανσε || ἔπανσεν Γ — πιθανῶς || πιθανούς Ω —
 ἔαν || ἔαν ΩΓ — ἐκέλευσε || ἐκέλευσεν Γ — ἀνίστασθαι
 || ἀνίστασθαι Α —
- c. 10. ἀξίαν || ἀξία ΩΓ — τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα | τ.
 ἀρ. καὶ παρ. ΩΓ — ἐπόδημα || ἐπόδειγμα Ω —
- c. 11. ἀληθές || ἀληθείς (sic) Α — ἴστε || ἐστέ Α — ταῦτα
 νικῶσιν Γ — ἀνεσιάναι || ἀνίστασθαι Α ἐσιάναι Ω —
 κᾶτα || καὶ ἴτα (sic) Α κᾶτα Γ —
- c. 12. μετακοσμήσεις || μετακοσμήσεις Ω — ἀφαιρίσεις | ἀφα-
 ρήσεις Ω — αὐτὰ || τὰ τοιαῦτα Α — ἐδοσχέραμεν |
 ἐδοσχέραμεν Γ — ἐπέφριτε || ἐπέφριτεν Γ — π
 ἔδοξε || τι εἰπεῖν ἔδοξε Α τι εἰπεῖν ἔδοξεν Γ — πλη-
 μέλημα || ἐπλημέλῃσα Α — ἐνεώρων || ἐνορῶν Α, ΩΓ
 — γινώσκειν || γινώσκειν Α — τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
 || τῶ ὀφθαλμῶ αὐτῶ Ω — διαγινώσκομεν || διαγινώσ-
 κομεν ΩΓ — ἦν δὲ || εἰ δὲ Α — ἴδωμεν || εἶδωμεν Γ —
- c. 13. ἀπομικρύνεται || ἀπομικρύνεται Γ — ἀπισῶσαι | ἀπισῶ-
 σαι Α — οὐ τ. βρ. || οὐδὲ τ. βρ. Α — ὑπερανατ. | τὸν c. la-
 cuna ὑπερανατ. Ω — γένοιτ' ἄν || γένοιτο Α — ἐπιγείρη |
 sine ι subscr. Γ — ἀπεικάζη || sine ι subscr. Γ — ἐκτείνω
 || ἐκτείνωτο Α — ἐτόλμησας || ἐτόλμησας; Α —
- c. 14. ἀφαίρει || ἀφαιρεί Γ — μεταρροθμειῖς || μεταρροθ. Γ —
 ἐξεργάσατο || ἐξεργάσατο Γ — ἐπεδείκνυε || ἐπεδείκνυεν
 Γ ἐδείκνυε Α — ὑπάρχειν || ὑπάρχει Α — κᾶν φ. ἦν
 || κᾶν φ. ἦν ΩΓ —
- c. 15. οἶος || οἷς (sic) Γ — ῥῆσιν || ῥῆσιν ἐς Α — τοσαύτην
 || ταύτην Α, ΩΓ — μηδὲ || μὴ Α — ἔστι || ἐστιν Γ —
 δώσετε || δότε Α — ἔχης || ἔχεις Γ — ἐν ἀντιδίοις
 || om. ἐν Α, ΩΓ — ποιήσῃ || ποιήσει Γ —
- c. 16. μακροῦ || μακρῶν Α — ἀναρροῖναι || ἀναρροῖναι Α —
 τῆς ἀπολογίας || τὴν ἀπολογία Α — πειρώμενος |
 πειρώμενον Α, ΩΓ — προείρηκε || προσειρήκε ΩΓ —
 οἶδα ὅπως || οἶδ' ὅπως Ω — ἰδρῶ τε || ἰδρῶ τίως Α
 — ὄρᾶν || ὄρᾶν καὶ? ΩΓ — ἐμπεποιήκεν || πεποιήκεν
 Α — ἀναδύναϊ || ἀναδύναϊ Α —
- c. 17. ὅτι || ὅτι Α — ἡλικον || ἡλικον Α — ταίτη γε || ταίτη

- γε Γ — προσθήσω || προσθύσω Α — ἐπ' ἐκείνων || ἐπ' ἐκείνων Α, ΩΓ — τοῦ σοῦ τρόπον τὸ μέτριον || τὸ μέτριον τοῦ σοῦ τρόπον ΩΓ — τύφον || τύφον Α — προσαρμόζειν || προσαρπάζειν ΩΓ? — ἐστι || ἐστιν Γ — ἀλλὰ ἐς ὅσονπερ ἄν || ἀλλὰ ἐς ὅπερ ἄν ΑΓ, ἀλλὰ ὅσωπερ ἄν Ω — τυγχάνης || τυγχάνεις ΩΓ — τοσοῦτον || τοσοῦτω ΩΓ (etiam Γ sine ι subscr.) — ἐλ' λυθε || ἐλ' λυθεν Γ
18. Ἦρα καὶ Ἀθηνᾶ || sine ι subscr. Γ — τὴν μορφὴν || om. τὴν Ω — ἔδοξε || ἔδοξεν Γ — ἀναπλάττων || ἀναπλάτων Α — καὶ ποιητὰς || om. ΩΓ — οὐδ' ἐστιν || οὐδ' οὐκ ἐστιν Ω — βραχύτητα || βραδύτητα Α, ΩΓ — ὄρα || ὄρας Ω — ἐπερθανμάσεται || ἐπερθανμάσεται Α — ἀποφανεῖ || ἀποφάνη Α
19. σοί φημι || σέ φ. Α, ΩΓ — εἶναι || om. Α — μάλιστα' ἄν || μάλιστα ΑΩΓ — εἰποῖς || Α sequenti verbo usque ad ὀξύτερον δεδορκέναι τοῦ Ἀνγκέως in cod. Ω litterae praene extinctae sunt — οὐ μὴν || ἀλλὰ μὴν Γ — φαιή || φαιῆς ΑΓ — μεγαλωστί || μεγάλως τι Α — οἶε || οἶη Α — ἀλλὰ πῶς || ἀλλὰ πως Α — Ἀλκμήνας || Ἀλκμάνας Γ — ἀπέφηνε || ἀπέφαινε Γ — ἡγανάκτησε || ἡγανάκτησεν Γ — [ὁ Γλαῦκος] || habent ΑΓ
20. σοὶ διακρίναι || σου δ. Α — τό τε τοῦ ἐπ. || τότε τὸ τοῦ ἐπ. Α — αὐτοῖ || αὐτοῦ Α — ἐπὶ Ἰλιον || ἐπὶ Ἰλίω sic Α, ἐπὶ Ἰλίω Γ — τοιήδε γ' Ὀλυμπίον || Ὀλυμπίου τοιή δε γ' Ὀλυμπίου Ω — ὄπου || ἦπου Ω — κόλαξ || κόραξ Α — βηχὸς || lac. χὸς Ω —
21. μικρῶ || μικρῷ Ω — αὐτοῖς || αὐταῖς Α — σωφρονοῦσι || σωφρονοῦσιν Γ — μένουσι || μένονσιν Γ — ὑποπτεύης || ὑποπτεύσης ΩΓ — διακρίνης || διακρίνεις Ω — παραμετρῆς || παραμετρεῖς Ω
22. ἐπ' ἐμοῦ || ἐπ' ἐμοῦ Α
23. τάχ' ἄν οὖν φαιῆς || τάχα ὃ νῦν φαιῆς ΑΩΓ — δημιουργήμασι || δημιουργήμασιν Γ — πεποιημένοις || πεποιημέναις ΩΓ — ἐποίησε || ἐποίησεν Γ — τὰς γε ἀληθεῖς || τ. τε ἀλ. Α —

- c. 24. ὁ σὸς Ὅμ. || om. ὁ A — ἀναβιβάζομαι || ἀναβιβάζομαι
 Ω — ἐκεῖνος || ἐκεῖνο Γ — χροσῆ || χροσῆ Γ —
 Ἀφροδίτη || sine ι subser. Γ — ἐκέλη || ἐκέλη Δ —
 ὁ γε τοιοῦτος || ὁ τε τ. ΑΓ — ὄβελων || ὄβολων Δ
 — ἐφειθήσεται || ἀφειθήσεται Α — δὲ ἴνα || δ' ἴνα Γ —
- c. 25. τῷ Ἀρ. || τῷ om. Α — ἄλλω || ἄλλως ΑΩΓ — Πρω-
 μων || τοῦ Πρ. ΩΓ — Ἀρτέμιδι ἐκέλη || Ἀρτέμιδι ἐ-
 κέλη ΑΩΓ — χροσῆ || χροσῆ Α — οὔρεος || οὔρα Ω —
- c. 26. θεοῖς ἀπείκασε || om. ΑΓ — ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐ' || om.
 Γ ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν Εὐ' Α — ἀπείκασε || εἰκασε ΑΓ
 — μηδὲν εἶναι || μηδὲ εἶναι Α — μέρος τῆς ποιήσεως
 || τῆς ποιήσε. μ. ΩΓ — ἐξαληλίφθω || ἐξαλειλίφθω
 ΑΩΓ — καὶ τὰς ὁμοιώσεις || om. Α — εἶπε || εἶπη Γ —
- c. 27. λέγεται || λέγεται ΑΩΓ — τὰς τῶν θ. || om. τὰς Α —
 Ἐρμαῖος || Ἐρμαι sic in fine versus Γ — εἶσι π. || εἶσαν
 Γ — αὐτοῖς || om. Α —
- c. 28. εὐθύνην || εὐθήνην Α εὐθύναν Γ — ἠμύναντο || ἠμί-
 νατο Α — καὶ ἀπομνημονεῦσαι || om. καὶ Α —
- c. 29. τοῦτο δυνατὸν || τοῦτόν sic Α — ταῦτα || καὶ ταῦτε
 ΩΓ — ἐκκεχυμένον || ἐκχυνόμενον ΩΓ — συγγέη ||
 συγγέει ΩΓ — ἐποκρίνη || ἐποκρίνει Γ — νῦν μὲν ||
 om. μὲν Ω — ἐκποδῶν || ἐμποδῶν Ω —

LUCIANI TOΞARIS.

Lectiones codicum Gorl. A

Marc. 434 Ω

Vat. 90 Γ c. 1—43 qui est finis Cod. 90 Γ

Vindob. 123 B.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. οὐ γὰρ δὴ || om. δὴ Α — νεκροῖς γε || ν. τε? Ω — οὐ
 χ. μὲν || οὐ χ. μόνον Ω — γινώσκετε || γινώσκαι
 Α — ἀπήγαγον || ἀπῆγον ΑΓΒ

2. εἰς τ. Σζ. || ἐς τ. Σζ. ΩΓΒ — ἀντὶ τ. θ. || ἀπὸ τ. θ.
 ΑΩ — θειάσσετε || θεαάσσετε Γ — ὑμῶν θύσετε || ἡμῖν
 οὕσιν θύσετε ΓΒ
3. εἰπέ || εἴπερ ΑΩΓΒ — τί ἄλλο || τι ἄλλο Ω — θεοὺς
 νεν. || θ. εἶναι νενομ. Α — νενομίκατε || νενομικότες
 Ω — ὀλίγον || ὀλίγον Α — ιερεῖοις || ιεροῖς Ω —
 γενναῖα || γενναῖε^α (sic) Α — εἰς τ. π. || ἐς τ. π. Γ —
 μόνων || μόνον Ω — ἐπ' αὐτῷ || ἐν αὐτῷ ΑΩΓΒ —
 διαφεύξονται || διαφυλάσσονται Α διαφυλάσσονται Β δια-
 φυλάσσονται Γ —
4. ὅτι τὸ σεμνὸν || ὅτι γε σ. Β — ἐπὶ τῷ πλῶ || ἐν τ.
 π. ΑΩΓ — ἐς τὸν Πόντον || εἰς τ. Π. ΑΓΒ εἰς τόπον
 Ω — οὐδὲ || οὐδ' Β — καὶ τοῦ Βοσπόρου || ἐκ τοῦ ΒΩ
5. ὦ θανυ. || om. ὦ Α — κρίνομεν || διακρίνομεν ΑΩ —
 εἴ γε || εἴ τε? Ω — ὅσπερ εἰκὸς ἦν || om. ἦν Ω —
 ἑταίροις γε || ἐτ. τε (sic) ΑΩΓ — ξένοι ἦσαν || ξ. τε
 ἦσ. ΑΩ — οὔτοι δὴ || δὴ οὔτοι Ω — τῆς τύχης || om.
 τῆς ΓΒ
6. ὀρέσκειον || ὀρέστιον Γ — τοῦτο μάθημα || τοῦτο μαθ.
 Α τοῦτον μ. Ω — ἕκαστος ἄν || om. ἄν ΑΩΓΒ — ἡ
 Ἰφιγένεια || Ἰφιγένειαν om. ἡ ΑΩ — ἐπὶ τ. ἐτ. || om.
 ἐπὶ Ω — αὐτῷ || αὐτῶν Β — τὴν θύσ. || τὴν in ras.
 Β — πλεόντος || πλεόντες Ω — ἐκκρεμαννύμενοι || ἐκ-
 κρεμαννύμενον Α ἐκκρεμάμενοι Ω — αὐτῶν τρ. || αὐτῶ
 Α — ἀπονήχονται || ἀπενήχοντο Ω — πεποίηκε || πε-
 ποιήκεν Γ — ἀμελοῦντα || ἀθλοῦντα ΑΩ — θατέρω ||
 θεάτρω Ω — τιθέμενον || θέμενον Ω — ἐκεῖνον ||
 ἐκείνον Α,Ω?
7. εὐνοῖαν || ἐννοῖαν Α — ἔρωτος || ἔρωτας Ω — ὄπλ.
 εἶη || ὄπλ. εἶναι Ω — ἐπ' ἰσῆς || ἐπίσης Α — κοινο-
 νήσουσι || κοινωνήσουσιν Γ κοινωνήσι (sic) Ω — καὶ
 μικρόν τι || om. τι Β — εἰ δέ τι || εἰ δε γε Ω? — ἀν-
 τιπνεύση || η in ras. Γ ἀντιπνεύσει Ω? — εἰδῆς || sine
 ι subscr. Γ — ἄν τις || ἄν τι ΑΒ — σεμνύναιτο || ση-
 μνύνετο Γ — αὐτοῖν || αὐτῶν ΑΩΓΒ — φιλιᾶ || φιλία

(sic) A — φωνῆ || φωνεῖν Ω — λέγη || λέγη⁸³ (sic) Γ
λέγη B —

- c. 8. ὃ || om. Γ — Σκύθαι || οἱ Σκ. Ω — πιθανότατοι |
πιθανότατοι B — γινώσκοντα || γινώσκ. A — ἐπέδωξας
|| ἀπέδειξας Γ — ὄρεστέω || ὄρεστίω Γ — τραύματα |
γράμματα Ω — φήθην ἄν || om. ἄν A — ποτε οὐτο
|| οὐτω ποτέ ΩΓΒ — ἀξένους || ξένους ΑΩΓΒ — ἐτ
θρα || ἔχρα Ω — μηδὲ || μὴ ΩΓ — ἐπαναιρῆσθαι |
ἐπανηρῆσθαι ΑΩ —
- c. 9. τὰ ἄλλα || τἄλλα Ω — ἡμεῖς || ἡμῖν⁸⁴ (sic) Γ — ποῖε
|| πολλοὶ Ω — πλείων || πλείω A — κατανεύοντα |
νερόμικα ΑΩΓ — συγγινομένους || συγγενομ. ΩΒ —
μοι || om. Ω — τᾶρα || τᾶρα A — οὐ κατ' ἀξίαν
|| om. οὐ B — τῶν λόγων || τῶν ἄλλων ΑΩ — τοὺς
λόγους δραπετεύετε || τοὺς φίλους δραπετεύετε A τοὺς
φίλους δραπέται Ω (augetur magis magisque huius
codicis neglegentia) — δεικνύουσιν || δεικνύουσιν Ω —
ἐκποδῶν || ἐκ ποδῶν A — ἀποπτάμενοι || ἀπατώμενοι
Ω — διηρημένα || διηρημένα ΑΩΓ διηρημένα B —
λειπόμεθα ἐν || λειπὲν Ω — τοσοῦτω || τοσοῦ-
τον ΓΒ —
- c. 10. γ' οὖν || γοῦν A — ποιῶμεν || ποιούμεν ΑΓ — ἐάσωμεν
|| ἐάσομεν Ω — τὴν θησ. || τῆς θ. Γ — Περιθον |
Περίθον Γ — ἐταιρείαν || ἐταιρίαν ΩΓ — διηγησάμενοι
|| διηγησώμεθα B correct. ex διηγησάμενοι — ὀπίτερος
ὀπέτρος Ω —
- c. 11. ἔστι || ἔστιν Γ — εὐστόχους || εὐστόχως Ω — τε-
τηγμένους || τετηγμένως Ω — παρεσκευασμένω τοὺς
λόγους || παρεσκευασμένω, om. τοὺς λόγους ΑΩ —
τῶν Σκυθῶν || om. τῶν ΑΩ — ὀπόσφ || ὀπόσα ΑΩ
— τοσοῦτω || τοσοῦτον ΑΩ — εὐπορώτερος || εὐπ.
ἄν A — δόξειεν ἄν || δόξειε, om. ἄν A, ἄν δόξειε ΩΓΒ
— εἰ ἀμείνους || om. εἰ Ω — τραύματα || τὰ πρέγ-
ματα Ω — ὀπόσαι ἰκ. || καὶ ὀπ. ἰκ. Ω — ἑκατέρω |
ἑκατέρως ΑΩΓΒ — κάμοι || καί μοι ΑΩΓ — ἀλλ'
ἔπομ. || ἀλλὰ ἐπ. ΑΩΓ — ἄλλως γ. || ἀλ. γ. ἄν ΓΒ

- κλάττειν || πράττειν ΩΓΒ — δέ || δαί Β — θεῶν . . .
 || sine lacuna ΓΒ — φίλιος || φίλος Α
2. ἴστω || ἔστω Ω — παρ' ἄλλων || παρὰ ἄλ. Ω — πρὸ
 πολλοῦ || πρὸ πολλῶν ΑΩ — ἔδειξε || ἔδειξεν Γ —
 Σαμίῶν τῶν πολλῶν ἀμείνων || ἀμ. Σ. τ. π. ΓΒ — ἐς τ.
 ἄλ. || εἰς τ. ἄ Ω — Δ. δέ || om. δε Ω — τῷ Δ || om. τῷ
 Α — Λύσωνος || Λυσιωνος Γ — περὶ ἑαυτὸν || περὶ
 αὐτὸν ΑΩ(?) — ἐ' Ἀγαθ. || om. ὁ Ω — ἐξητάζετο ||
 ἐξετάζετο Ω — εἶχε || εἶχεν Γ — κατέλιπεν || ἀπέλιπεν
 Ω — μετ' ἐκείνων || μετ' ἐκείνων Ω
13. ὁ ἄθλιος || om. ὁ Β — ἐπιφανοῦς || ἀφανοῦς Ω —
 γραμμάτια || γραμματεία Γ — αὐτῷ π. τ. γυν. || π. τ.
 γ. αὐτῷ Γ — τοῖς νέοις || ἐπὶ τ. ν. Γ — ἐπιμηχα-
 νῶνται || om. ἐπὶ ΒΓ — τὸ πρῶτον || τῷ π. ΑΩ —
 νομίζοντας || νομίζονται ΩΓ — ἄχρι || ἄχρις ΑΩ —
 ἡ Χαρίκλεια δέ || ἡ Χ. μὲν Ω — μὴ τι || μὴ τοι Ω
 μί et ras. (antiqua m. πως) Β μὴ ποι Γ — ἀντίποι
 || ἀντίπη Ω ἀντίπη Γ — ἀλλὰ τεχν. || ἀλλὰ καὶ τ.
 ΓΒ — τεχνίτις || τεχνίτις Α τεχνίτης Ω — μετὰ μικρὸν
 || κατὰ μικρὸν Ω — καὶ τῷ || καὶ τὸ Γ — παρεσκευά-
 στο || κατεσκευάστω Β
- c. 14. πολ. ἤδη || om. ΑΩ — περιέχουσα || περίσχουσα? Β
 — διαπείρασα || διαπήρασα Β — ἐκεῖνα || om. Ω —
 γραμμάτια || γραμματεία ΓΒ — ὡς ἀπαγ. || om. ὡς Α,
 ἐπάξει om. ὡς Ω —
- c. 15. καὶ || om. ΑΩ — ἀλώσεσθαι || ἀλώσεως Α — ἐπιστα-
 μένης || παρισταμένη Ω — προσδραμεῖν || προσλαβεῖν
 Β — ἀρέσειε || ἀρέσκη Ω — καὶ ἔσαι || om. καὶ ΑΩ
 — κύνειν || κύνει Ω — φυλάττεσθαι ὑπὸ τάνδρὸς λεγ.
 || φ. ὑπὸ τοῦ ἀνδ. λ. Α φυλάττεσθαι λέγουσα ὑπὸ
 τοῦ ἀνδρὸς Ω — οἴός τε || om. τε Α — εἰσέπεμπε
 || εἰσέπεμπεν Γ — ἐπεβοᾶτο || ἐπεβοῦντο? Ω — ἐθε-
 λήσειε || ἐθελήσει ΓΒ — γενόμενος . . . ἄλλον τινὰ ||
 om. Α —
- c. 16. ἀπολ. αὐτὸν || om. Ω — ρεανίσκον || ρεανικὸν Α —
 ὡς ἔχει || ὡς ἔχειτο Ω ὡς ἔχει ΓΒ — ἀντεραστήν ||

- ἀντεργάτην Ω — οὐ || οὐχί Ω — μόνον τ. φά. αὐ-
 τὸν || μόνον αὐτὸν τ. φ. Γ — εἶχε || εἶχεν Γ — ἦν
 || om. Ω — ἄρτι || αὐθις ΓΒ — γραμματία | γρα-
 ματεῖα ΓΒ — ἐπικαλαμησόμενοι || ἐπικαλαμησόμε-
 νοι ΑΩ —
- e. 17. αὐλειον || αὐλιον ΓΒ — ἀποκλείειν || ἀποκλίνα Γ
 ἀποκλύειν Ω — Δημόνακτα || Δειμόνακτα Ω — εἰς
 || εἰς Ω — ὑπεξέρχεται || ὑπέρχεται ΑΩΓ — ἐργε-
 σμένος || ἐργασάμενος Γ — διεβεβόητο || διαβεβόητο Ω
 — βασιλεῖ || βασιλεὺς Ω — Γύαρον || Γύαριν Ω — εἰς
 αἰὶ || εἰς αἰὶ Ω
- e. 18. τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΑΓ τᾶλλα Ω — συνεισηλθεν | συν-
 ἦλθεν Ω — αὐτὸς αὐτοῦ || om. αὐτοῦ Ω — ἀπο-
 φέρων || φέρων Ω — νοησ. τε || om. τε Ω — ἐθερά-
 πευσε || ἐθεράπευε ΩΓ — ἀλλ' αὐτοῦ || ἀλλ' αὐτός
 Ω — τὸν φίλον || om. τὸν Ω — ἔργον φίλου | φ.
 ἔργον Ω — ἔτη γὰρ || ἔτι γ. Γ — ὦ Μν. || om. h. l.
 ΑΩ — ἔλεγες || ἐλ. ὦ Μνήσιππε ΑΩ — πλὴν οὐν |
 πλὴν δὲ Ω πλὴν, om. οὐν ΑΓ —
- e. 19. καὶ ἄλλον ὦ Ι. || ὦ Ι κ. ἄλλον ΑΩ — αὐτὸς ἐωρ.
 || αὐτὶ ν ἐωρ. Ω — πλεῖν || ἦν Ω — ἔφη || ἔφην Ω
 — Πλειάδος || Πληιάδος ΑΩΓ — καὶ τὸν Εὐθ. | om.
 καὶ ΩΓ — Δάμωνα || Δάμμουνα Ω — Σικ. εὐτυχῶς
 διαπλευῖσαι || διαπλ. Σικ., om. εὐτυχῶς Ω — Ἰονίω |
 Ἰωνίω Ω — ἐπλεον || om. Ω — λέγοι || λέγη Ω —
 στροβίλους || στροβόλους Ω — ἐπισυρομένους | ἐπι-
 συρομένας Α — εἰς τ. || εἰς τ. Γ — θάλατταν | θά-
 λασσαν ΩΓΒ — εἰς δ' || εἰς δ' Β — ἐπὶ κεφαλῆν | ἐπὶ
 τήν κ. ΩΓΒ — εἰς τὸ π. || εἰς τὸ π. Ω — τὸν ἐθλ.
 || om. τὸν ΑΩΓΒ — οὐν || om. ΑΩ —
- e. 20. εἰς τὴν || εἰς τ. Β — θάλατταν || θάλασσαν ΑΩΒ —
 Δάμωνα || Δάμμουνα Ω — καὶ τὴν ἀποβ. | om. καὶ
 Ω — ἐκπεσόντα || ἐμπεσόντας Ω — εἰς πελ. || εἰς π.
 ΓΒ — κοινωνήσας || κοινωνήσαντας Ω — τὸν ἦχον
 || τοῦ ἦχ. Ω — τὴν ἀπογ. || καὶ τ. ἀ. ΓΒ — προ-
 ἀπόληται || προαπόλληται Ω προαπολεῖται ΓΒ — μί-

- θοις || μάθης Α — τοῦτον φίλον || om. φίλον Ω —
διηγησάμην || διηγησαίμην Ω
1. ἀπώλλοντο || ἀπόλοντο Ω — τις || τίς Β — ἔτι και
|| om. ΑΩ — Ἀθήρησιν || ἐν Ἀθ. Ω — τὸν μὲν || om.
ΑΩΓΒ — και ἀπονηχ. || om. και Ω
12. μετὰ δὲ || μ. δὴ Β — ἄλλον || ἄλλο ΑΩ — χεῖρονα
|| χεῖρον ΑΩ — Χαριξένω || Χαριξείνω ΑΩΓ — Σι-
κωνίω || Σικιώνι Ω — αὐτὸς ὦν || ὦν αὐτὸς ΑΩ
— τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως || ἴσως τ. μ. ἄλλοις Ω —
γελοίας || γελοίους ΓΒ γελοῖα Ω — τοσαῦται || τοιαῦτα
ΩΓ — ἐν αὐτῇ || ἐν αὐτῶ Ω — ἀπολείπω || ἀπολίπω
Γ — γηροκομεῖν || γηροκομεῖν ΑΩΒ — Χαριξένω ||
Χαριξείνω Α — παρ' αὐτοῦ || π. αὐτοῦ ΩΓΒ —
μήτηρ || πατήρ ΑΩ — πρεσβύτις || πρεσβύτης ΑΩ
πρεσβύτις Γ — πάθη || πάθοι Ω — και τὴν || om.
και ΑΩΓ — μερίδα φησίν || φ. μ. Β — Χαριξένος ||
Χαριξείνος ΩΓ — Εὐδαμίδα || Εὐδαμίδα sine ι subser.
Β — ἐπὶ τοῦ νεκροῦ || om. τοῦ Ω —
13. ἐπιβιὸς || ἀποβιὸς Ω — αὐτοῦ || αὐτοῦ μερίδα Ω
— εἶχε || εἶχεν Γ — ἐκείνου μερίδα || om. μερ. Α —
αὐταῖν || αὐταῖς ΑΩ — ἡμέρας ἠξίωσε || ἠξίωσεν ἡμέρ.
Α ἠξίωσε ἡμ. Ω — καλός || καλῶς ΓΒ — Εὐδαμίδαν
|| Εὐδαμίδα Ω — ἐπ' αὐτοῖς || ἐπ' αὐτῶ? Ω om. ἐπ'
Α — εἰ και μὴ || εἰ μὴ και ΑΩΓΒ —
14. Χαρμοόλω || Χαρμολέον Α Χαρμοκλέον Ω — Μασ-
σαλήθεν || Μασσίληθεν Ω — πρεσβεύοντι ἐπὲρ τῆς
πατρίδος || om. ΑΩ — τὸ ἡμῖσιν τὸ δεξιὸν || τὸ ἡμιτο
δέξιον (sic) Ω — τὸν ὄφθ. || om. τὸν Ω — παλλώ-
βητον || πανλώβ. Γ — μορμολύκειον || μορμολύκειον
Β — οὕτως || οὕτος ΑΩΓΒ — τοιαύτην αὐτῶ || αὐτῶ
τ. ΑΩ — ὅτιπερ || ὅτε Ω — οὕτω || οὕτως Ω — και
ἐπεὶ || om. και ΑΩΓΒ — ὀκτωκ. || και ὀκτωκ. ΩΓΒ
— ὀκτωκαιδεκαέτις || ὀκτωκαιδεκέτις Β — ἀγενῶν ||
εὐγενῶν Γ — οὕτως || οὕτω ΑΩ —
15. ἀπορήσεις || ἐπορήσεις Ω — ἐρήσει || τινα ἐρήσειν
Α τινα ἐρήσει Γ ἐρ. τινὰ Β — οἰκίαν || οἰκίαν Α

- τὴν φιλοτ. || om. τὴν B — ἐγὼ || om. Ω — Κε
μάχην || Κυδαμάχην Ω — ἐς τὸν θ. || εἰς τ. θ. Ω
— προσῆλθε || προσῆλθεν A — πάντη || πάντη B
τὸ ἀπ' ἐκείνον || ταπεκείνου A
- c. 26. καταφρονεῖ || καταφρονῶν Ω — οἶται || οἶεται
— τούτων || τούτων Ω — αὐτὸν || om. Ω — κ
τύχη || om. και ΑΩ — αὐτὸ || αὐτὸς Ω — ὁ π
εἰς τὸ βουλ. || εἰς τὸ βουλ. ὁ πατήρ A om. ὁ Ω
τοῦ πάππου || om. τοῦ Ω — μέλανα || μέλενα
βουλευτὰς || δικαστὰς Ω — συνέδριον || βουλευτ
Ω — τοιαῦτα || τοσαῦτα Ω — ἔλεγε || ἔλεγεν
Σκυθῶν || τῶν Σκυθῶν Ω
- c. 27. ἐς τὴν || εἰς τὴν ΑΩ — ἀσκούμενος || διαρκος
Ω — ἐς τ. Α. || εἰς τ. Αίγ. ΑΩ — ἀναπεπλήκει
ἀναπεπλεύκει ΩΓΒ —
- c. 28. συνεισῆλθε || συνεισῆλθεν Γ συνῆλθε A — ἐς τ
τ. ΑΒ — Ἀνουβίδειον || Ἀνουβείδιον ΑΩ Ἀνου
B — τὸν θ. || τὴν θ. Ω — τε φιαλ. || om. τε
χρυσοῦν || χρυσόν Ω — κυροκεφάλους || κερου
ΑΩ — κατέθεντο || κατέθετο Ω — ἀπεμπολοῦντες
ἀπεμπολοῦντες ΩΒ — ἅπαντα || ἅπαντες Ω —
|| φώρεια B — Ἀνουβίδειον || Ἀνουβείδιον Ω
βίδιον B — ἤγοῦντο || ἤγοῦτο Ω — εἰ συνέπι
ἢ συνειστιάθησαν αὐτῷ || εἰ συνέπιον αὐτῷ ἢ ο
ποτε A εἰδὼν ἐπὶ αὐτῷ οἱ συνειστ. ποτε Ω — ἢ ο
|| εἰ συνειστ. B
- c. 29. μαρώτατος || μαρώτερος A — ᾤετο || ᾤετο
— εἰ δὲ ἀπ' || εἰ δ' ἀπ Ω — ἐπὶ τούτῳ ἐμισεῖ
τούτων μισοῖτο Ω — ὑπενόσει || ὑπονοήσει
ἀποκτείνειν || ἀποκτείνειν Ω — τὰ σκέλη δυνά
δυνάμενοι τὰ σκ. Ω — κατακεκλεισμένα || κατα
μένα ΓΒ — πεπεδημένη || πεπη(?)δημένη Ω —
χωρομένων || στενοχωρημένων B — πάντα ||
ΑΩ — ἐκείνων || ἐκείνω Ω — τὴν διαίταν
τὴν ΑΩ
- c. 30. μηδὲ σίτ. || μὴ σ. A — Δεινομένους || Δεινο?

- ἀνεβόησε || ...ν Γ — ἀπαγαγὼν || ἀπάγων ΑΩΓ —
 συμπεπιλημένην || om. συμ. ΑΩ — αὐτὸν || αὐτὸν Ω
 — ἰλιγγιάσαντες || εἰλ. Γ — ἐκτετροχωμένα || ..τρι. Ω
11. καταβαλὼν || καταβάλλον Β — αὐτῷ || αὐτῷ Β —
 παρῆν || συνῆν ΓΒ — στιβάδιον || στάδιον ΑΩ — ὑπο-
 βαλόμενος || ὑποβαλλόμενος ΩΓΒ — ὄζον || ῥάδιον ΑΩ
12. φαρμάκων || φαρμάκων Ω — δεομένων || λεγομένων
 ΑΩ λελυμένων ΓΒ — εἰς τὸ || ἐς τὸ ΓΒ — καθεν-
 δήσει || ...δήση ΑΩ ση Β —
13. αὐτοὺς δυστυχοῦντας || δ. αὐτ. ΩΓ — ῥίνης || ὄνης
 (sic) Ω — εὐπορήσας || εὐπόρησε ΑΩ — ἢ ἐδέδεντο
 ἐξῆς, ἢ ἐδ., ἐξῆς Α — διειρομένων || διειρομένων ΑΩ
 — ἐδύνατο || ἐδύνατο Ω — ἐπει δὲ || ἐπειδὴ Ω —
 ἐπ' ἐκ. || ἐπ' in ras. Β — μεταστειλάμενοι || μεταστη-
 λάμενοι Γ — ἀλλ' οὐκ || om. οὐκ Α, ἀλλὰ om. οὐκ
 Ω — τὸν Δημήτριον δὲ || τὸν δὲ Δ... ΑΩ — καὶ
 πάνν || om. καὶ ΑΩ — παρ' αὐτοῦ || παρ' αὐτοῦ ΑΓ
 — δις τοσαύταις δὲ || δ. τοσαύτας δὲ Α δις δὲ το-
 σαύταις Ω
14. τὰς αὐτοῦ || τὰς αὐτοῦ Β — ὄχετο ἀπίων || om. Β —
 πρὸς τὸν Ἄντ. || om. τὸν Ω — αὐτὸς δεῖσθαι || αὐτὸν
 δ. Ω — ἐκείνῳ || ἐκείνου Ω — τῶν πραγμάτων αὐτῷ
 || αὐτῷ τ. π. Γ — γεγενημένων || γεγενημένῳ Ω —
 προδιβεβλήκεις || προεβεβλήκεις ΑΩ — αὐτοὺς || αὐτὸς
 Ω — ἄν σοι || ἄνω ΑΩ — μὲν οὐδὲν || μὲν μηδὲν
 Α μηδὲν om. μὲν Ω —
15. σοὶ || σὺ Ω — ἐρεῖς || ἐρῆς Α — πάθοις || πάσης Ω
 — ὄρ. μὲν || om. μὲν Α — φαινόμενος || om. Ω —
 εἰ ἀποτμ. || om. εἰ Ω — ἀποτμηθείης || ἀποτμηθείην
 ΩΓ — ἐπειδὴν || ἐπειδ' ἄν Β — φθέγγεται || φθέγγεται
 Ω — προσδοκῆσης || προσδοκήσεις ΩΓ — τοιοῦτο ||
 τοιοῦτον Ω — ἐπέδωκε || ἀπέδωκε Ω — θυγατρὶ ||
 om. ΑΩΓ — ἢ καὶ || om. ἢ ΑΩΓΒ — δεδησόμενον ||
 δεδησόμενον Α — ἐπὶ προδήλῳ τῷ || om. ΑΩ —
 μικρὸν ὕστ. || τὸ μικρὸν ὕστ. ΑΩ — εὐτελεῖ || ἀτελεῖ
 Ω — μεγαλοργὸν || μεγαλοεργὸν Γ

- c. 36. καὶ πολέμους || om. AΩ — ἐστὶ || ἐστὶν Γ — οὐκ ἄν || om. ἄν AΓB — γὰρ δεήσει || δὲ δ. A — ἐπιότητα || ἐπιόντες Ω — βεβαιότατα || δικαιοτάτα A — ἰαίον ἄμαχον || ἄμ. ὄπλον Ω —
- c. 37. οὐδ' εἰ || οὐδὲ om. εἰ AΩ οὐδὲ εἰ ΓB — ἦν | ἦ B — μνηστεύμενοι || μεμνηστευμένοι Ω — συνθῆκαι | συνθεῖναι Ω — ὄρκος ὁ μέγιστος || ὄρκοι μέγιστοι Ω ὄρκος μεγ., om. ὁ A — ἀφ' οὗ γὰρ ἄν || om. ἄν ΩΓB — ἐντεμόντες || ἐνταμόντες Ω — ἐνσταλάξωμεν | ἐνστάξωμεν? AΩ — τὸ μετὰ τοῦτο || om. τὸ Ω — μετὰ τοῦτο || μετ' αὐτὸ Γ — ἐς τ. σ. || εἰς τ. σ. A — μοιχευομέναις || μηχευομ. A — ἰσχυρὰν || ἰσχυρὸς Ω
- c. 38. πρότερον || om. Ω — ὄρκον τὸν ἡμέτερον | ἡμετ. ὄρκον, om. τὸν ΓB — Σκυθικῶν || Σκυθῶν ΓB — οὐ πᾶν || πᾶν om. οὐ A, οὐκ π. Ω — σοῦ | σοὶ A — ὀμνύοντος || ὀμνύοντος AB — ἐδεόμην | ἐδεήμην Ω — τῶν θεῶν || om. τῶν ΓB — ἐπομόσω | ἐπομόσω A — οὕτως || ὁμως Ω — ζωῆς τε || om. τε AΩ — ὀμνύομεν || ὀμνύομεν B — τὸν μὲν | om. μὲν Ω — ζωῆς αἴτιον || αἰτ. ζ. Ω — οἰστὸν | ἴστὸν A ἰστὸν Ω — κώνειον || κώνιον ΓB — δὲ || om. Ω — σοι || om. Ω —
- c. 39. Τετάρτη μὲν || τ. μ. οὐκ Ω — Ἀμιζώκη || ἀμαζώκη Γ — συνεπεπώκεσαν || συνεπεπώκεισαν A — προειδομένοις || προειδομένοις AΩ — ἐπεισπεσόντες | ἐπιεισόντες ΓB — τρέπουσι || τρέπουσιν A — κτείνουσι || κτείνουσιν A — ἔφθη || ἔφη Ω — οὐκ οἶδα ὅτι | οὐκ οἶδα εἴ τι B — ἡ τε λεία || ἡ τελεία ΩΓ ἡ τε λεία B —
- c. 40. Ἀμιζώκης || Ἀμαζ. ΩΓ — ὑπεμίμησε || ὑπεμίμην. A — τοῦ... κύλικος || τῆς κύλικος καὶ τοῦ αἵματος ΓB — μελλήσας || μελήσας AΩB — ὤρμησαν || ὤρμησε A — τὸ Ζίριον || Ζηρίον AΩ Ζίριον Γ τὸν Ζίριον B — δὲ ἦν || δ' ἦν ΩΓ — ἐπ' αὐτῶν || παρ' αὐτῶν Ω — ἀπήγει || ἀπήγει Ω — λάβοι || λάβη AΩΓ λάβη B — εἶχον || εἶχε AΩ — ὑποτελέσαι || ἀποτ. AΩ — ὁ τι

ἄν || εἴ τι ἄν Ω — θέλῃς || θέλοις Ω — εἰ βούλει δὲ ||
 εἰ δὲ βούλει Ω — ἐμὲ ἀντὶ τοῦτου || ἀντὶ τοῦτου ἐμὲ
 Ω — λαβὼν || om. ΑΩ — ὁ δὲ Σ... φίλον || om. Ω
 — Ζίριον || Ζήριον Α Ζίριον Β — ἤτησεν || ἤτετι λαβεῖν
 Β — Ἀμιζώκην || Ἀμαζώκην Ω

1. 1. Σκύθας || Σκύθαι Α — ἠττᾶσθαι ἐνόμιζον || ἐνομ. ἦτ.
 Β — ἦν π. ἡμῖν || om. Ω — ἦ...πίστις || om. ἦ ΑΩΓ
 — τοὺς Σανρ. || τὸ Σ. Α — Σανρ. δὲ || om. δὲ ΑΩ
 — Ἀμιζώκης || Ἀμαζ. Ω — δημοσία || δημοσία sine
 acc. Β
- c. 42. καταριθμῆσθαι || om. Α καταριθμησθαι Ω — αὐτοῖς
 || αὐτ? Α — εἶπε || εἶπεν Γ — ἐπανῆκε || ἐπανῆκεν Γ
 — μηχανᾶσθαι || μηχανᾶσθε Ω —
- c. 43. δ' οὖν || γ' οὖν ΩΓΒ — ἄλλον || ἄλλο Ω — Ἀμι-
 ζώκον || Ἀμαζ. Ω — ἐσπάραττε || ἐσπάρασσε ΑΩ —
 ἐπιπίπτει || ἐμπίπτει ΑΩ — διείρων || διείρων ΑΩ
 — τοσοῦτον || τοσοῦτωι Β — πάντες om. Ω (finis cod.
 Vat. 90 Γ)
- c. 44. Μαζαίας || Μαζαίας Ω — Λενκάνορος || Νικάνορος ΑΩ
 — Βοσποροανοὶ || Βοσπορηνοὶ Α Βοσποριμοὶ Ω — ἐν
 τῷ δειπνῷ || ἀμφὶ τ. δ. ΑΩ — Μαζαίαν || ἀμαζαίαν
 Β — οὖν || om. Ω — Λαζῶν || ἀλαζῶν Α — Ἀδύρ-
 μαχος || ἀδήμαχος Ω — ὅς τις || ὅστις ΩΒ — ἔχει
 || ἔχοι Β —
- c. 45. πλούτους || πλούτου Ω — ἐρομένον || ἐρ. δὲ Ω —
 Πόσα δὲ || om. δὲ Ω — καλοὶ || καλὸ Α — καὶ ἀγα-
 θοὶ || om. Β — ἄλλω || ἄλλοι ΑΩ — Σκνθῶν || Σκνθ.
 τῶν πολλῶν Ω — ἀδύρμαχος || ἀδύμαχος Ω — ἀπά-
 ξειν || ἐπάξειν Ω — ἐς τὴν Μ. || παρὰ τὴν Μ. ΑΩΒ
 — παρὰ τοὺς Μάχλυας || ἐς τ. Μ. ΑΒ ἐς τὴν Μα-
 χλύαν Ω —
- c. 46. κατεφρόνει Α || lacuna Α — Μάχλυϊ || μαχλύν? ΑΩ
 ἢ ἕβρις || om. ἦ ΑΩ — ὄλος || ὄλωσ Ω
- c. 47. διελωμέθα || διελώμεθα Β — ἔφη ὁ || om. Ω — Λογ-
 χάτης || Λογχατοῦ? Ω — ἐγὼ μὲν || ἐγὼ μὲν οὖν Ω
 — Ἀρσακόμας || Ἀρσάκην Ω, Ἀρσακὴν Α in margino

- Ἀρσακομα — τοῦ Λευκάνορος || τὴν A. B — τὴν
 νευφ. || om. τὴν Ω — οὕτω || om. ΑΩ — στρατίας
 || στρατείας ΑΩΒ — μετὰ τοῦτο || μ. ταῦτο Ω — ὅ-
 των οἰκείων || οικ. ὄντ. ΑΩ — ὁ Μακέντης || om. ὁ
 Ω — ἐπὶ τοὺς Μάχλνας || ἐπὶ τῆς Μαχλύας Ω — ἰσο-
 τῆς || ἰσπότον Ω — Ἀρσακόμας || Ἀρσαμόλας? Ω —
- c. 48. ἤφησεν || ἔφησεν A — παραγαγὼν || παράγων Ω —
 ἀγκόνων || ἀγκόνων A — ἢ πεζοὺς || om. ἢ ΩΒ —
 οὖν || γοῦν ΑΒ — ἐπὶ τῆς βύρσης || ἐπὶ τῆ βύρσῃ Ω
 — πολὺ πλῆθος || om. ΑΩ — τοιοῦτον || τοιοῦτο Β
 — συμμειναι || συμβῆναι ΑΩ — βεβαιοτ. τί || om.
 τε Ω —
- c. 49. ἐς τ. || εἰς τ. A — φησὶν || φησὶ A — ἤκειν || ἤκει
 ἰδίᾳ || ἴδια Β — ὑμῶν || om. Ω — τραχύνος || τραφ-
 νος A — ἰδίᾳ || ἴδια Β — αὐτὸν || αὐτῶν Ω —
- c. 50. μηνύσω || μηνέω Β — μηνύσω σοι || μηνύσωσι A —
 ἤδη ἡμέραν || ἡμ. ἤδη Β — προτ. αὐτοῦ || π. αὐτῆς
 Ω — ἐστὶν ὁ ἐλαύνων || ὁ ἐλαύνων ἐστὶν Β —
 ἐπόσχοιο || ἐπόσχοι Ω — οὐδὲ τ. ἀλ. || οὔτε τ. ἀλ. ΑΩ —
 περιδεῆς || περιδῆς A — ἐγνω || ἐγὼ Ω — ἄλλος ||
 ἄλλους A — ἢ μὴν || ἢ μ. A — ἀπαρτίσεσθαι || ἀπαρ-
 νήσασθαι ΑΒ — γινομένων || γενομένων A — ἀλλ' ||
 ἀλλὰ ΑΒ — ἄρεος || ἄρεως Β — ἐς τὸν νεόν || εἰς
 τ. ν. Ω — ἀπέστησαν || ἐπέστησαν Β — λέγων || λόγων
 A — καταλελοίπει || καταλελοίποι Ω — δῶξαις || δώ-
 ξεις A — ὅτε || ὅτι Ω —
- c. 51. γενόμενα || γινόμενα Ω — ἐς τ. M. || εἰς τ. M. ΑΩ —
 ἀγγελίας αὐτοῖς || αὐτ. ἀγγ. Β — ἢ π. δέ || om. δέ Β
 — σὺ μὲν || om. μὲν Ω — παραλάμβανε || om. παρε
 Ω — οὕτως || οὕτω Β — προσάξει || προσάξεις A —
 οὐσαν || om. Ω — τῆς M. || om. τῆς Β — ἀδ. τῶν
 || ἀδ. τὰ ΑΩ — ὡς Εὐ. || ἐς Εὐ. ΑΒ — ἔλεγεν || om.
 Ω — εἰκὸς || om. Ω — διὰ ταῦτα || διὰ πάντων Ω
 — Μαστ. || καὶ ἐδόκει Μαστ. Β —
- c. 52. μένειν τε || μένειν τε καὶ Ω — ἴης || ἴηεις Β — ἐπὶ
 τὸν Βοσφ. || τὸν om. Β — ἰππεῖ || ἰππεῖς Β — μοι ||

- μον Ω — ἄγοις || ἄγεις Ω — κατέλαβεν || καταλάβοι
 Ω — ἀναπηδήσας || ἀναποδίσας Ω — ἀλλ' ἀποτρ...
 ὄρη || om. Ω — ἀλλ' ἀποτρ. || ἀλλὰ προτραπό-
 μενος Β —
3. τῷ Ἀρσ. || αὐτῷ Ἀρσ. Ω — ἐμοὶ || ἐμοῦ Ω — τούτοις
 || om. Ω — ὅσπερ ἂν εἶ || om. εἰ ΑΩΒ — ποιοῖμεν
 || ποιοῦμεν Ω — ὑπὲρ θλον || ὑπὲρ τοῦ θλον ΑΩ —
 τοῦ σωμ... τοῦ θλον || om. ΑΩ — ὑπὲρ ἑαυτοῦ || ὑπ.
 αὐτοῦ Β — οὕτως || οὕτος Ω
4. εἰς μ. || ἐς μ. Α — ἐς τ. Σκ. || εἰς ΩΒ — πανδήμει
 μὲν || om. μὲν ΑΩ — ὁ Ἀδ. || om. ὁ Ω — ὑπεμέ-
 νομεν || ὑπεμείνομεν ΑΩ — προσιόντας || προιόντας
 Ω — προεπαφέντες || προεπαχθέντες Ω — ἀλλ' ἀναχ.
 || ἀλλὰ ΑΩ — οἰστών || οἴστών Β ἰστών (?) Ω —
5. καὶ ὁ Α. || om. καὶ ΑΩ — στυρακίῳ εἰς τὸν μηρὸν
 || πυρακτωθεῖς τὸν μηρὸν ΑΩΒ — ἅπεισι || ἅπασι
 Ω — προσβαλὼν || προβαλὼν Ω — μετὰ πολὺ || μετ'
 οὐ πολὺ δὲ ΑΩ — ὥστε ἐκρατοῦμεν || ὡς ἐκρ. Ω —
56. εἶεν || om. Ω — ἀπιστοίῃ || ἐπισταίῃ ΑΩ — εἶναι ||
 om. Ω — ὄρα || ὄρα Β — ἦ || εἴη ΑΩ — ἀποτρέ-
 φεις || ἀπορρίφεις ΑΩ — ἀφέτοις || ἐφέτοις ΑΩ —
 λόγοις || λογιμοῖς ΑΩ — γε || με ΑΩ — εἰς τ. Β || ἐς
 ΑΩΒ — πειστέον || πιστέον Β — νομοθετοῦντι || νο-
 θετοῦντι Ω —
57. δ' ἄκουσον || δὲ ἀκ. ΑΩ — ἐπιθυμίᾳ || ἐπιθυμίᾳ Β —
 Ἄμαστριν || ras. in ιν Β — προσβολῇ || προβολῇ Ω —
 πλέουσιν || προσπλ. Β — εἰς αὐτήν || ἐς αὐτ. Β —
 ἡγοράζομεν || ἡγοράσαμεν (sic) Α — εἰς ἐκ. || ἐς ἐκ. Β
 — τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΑΩΒ — δπόσα || ὄσα Ω —
58. ἐσκοπ. δὲ || om. δὲ Ω — παρεμνεῖτο || παρεμνεῖτο
 Ω — τοιοῦτον || τοιοῦτο Β — ἱκανῶς || ἱκανᾶς Ω —
 παρεκ. ἐκ τ. λ. || ἐκ τ. λ. παρεκόμισεν Β — καλῶν
 νεανίσκων || καλ. καὶ νεαν. Ω — πένητα σεαυτὸν ||
 σαντὸν π. ΑΩ —
59. τῆς μάχης || τ. τύχης Ω — φέρων || om. ΑΩ

- c. 60. κράνος || κράτος Ω — ἐπέθηκεν || κατέθηκεν
 — προετιθνήκειν || προσετιθνήκειν Β — ἤδη ||
 — ἐκόμισα || ἐκόμιζεν Ω — ἀπὸ τ. τρ. || ὑπὸ
 Ω — οὐδὲ ἐν || οὐδ' ἐν Β — τῆς μάχης || τῆς
 Β — Σισίννου || Σισιννίου Ω
- c. 61. σοι || om. Ω — οὐτος || om. Α — κόρη || ἢ κ.
 αὐτοῦ Γ. || om. ΑΩ — ὑπὲρ τ. δ. || ἐπὶ Ω —
 δὲ || om. δὲ Ω — δὴ ἀνεγρόμενος || διανεγρόμε-
 — Ἀβαύχας || Βαύχας Α — σώζειν || σώζειν
 παίσας || διεκπετάσας ΑΩ διεκπέσας Β — ἀπε-
 || ἀποκέκαστο Ω — ἐπειδὴ || om. Β — τὸν Ἀ-
 ρον || ὕστερον τὸν Ἀβαύχαν Β — ὁ δὲ Γ. || ὁ
 Γαν. Β — ἔφη || om. Ω — Γυνδ. || ὁ Γυνδ. Ω
- c. 62. ἤδη δὲ || om. δὲ Ω — ἂν εἶη || om. ἂν ΩΒ
 τερον || ὀπότερος Ω — ἐπ' ἐκείνῳ || ἐπ' ἐκεί-
 — ἐπαινεῖν ἔδοξας || ἐδ. ἐπ. Β — τούτου κτ. ||
 του Β — κάλλιον || κ. εἶναι ΩΒ — γλώττης ||
 Ω — τοιοῦτόν τι || om. τι Ω τοιοῦτό τι Α
 || καὶ ἄμα Β — φίλους || καὶ φ. Ω — καὶ ξέν-
 καὶ Α — ὀκνήσαιμι || ὀκνήσαι Ω

LUCIANI IUPPITER CONFUTATUS.

Lectiones codicum

Gori. A

Marc. 434 Ω

Marc. 445

Vat. 87 Α

Vat. 90 Γ

Mutinensis Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

1. καὶ χρυσίον ἢ χρυσόν Ω 445 ΓΑΜut. — καὶ βασιλείας
 ἢ βασιλείαν Ω 445 ΓΑΜut. — αὐτῶν ἢ αὐτῶν Α —
 τοῖς ἄλλοις ἢ τ. ἄλ. πολλοῖς — καὶ σοὶ οὐ ἢ σοὶ δ'
 οὐ, om. καὶ ΩΓΑΜut., καὶ σοὶ δ' οὐ 445 — εὐχομένων
 αὐτῶν ἢ αὐτῶν εὐχομένων 445 — ῥᾶστον ἢ ῥάδιον 445
 ῥᾶστον Γ — ὡς φῆς ἢ ὡς ἔφησ Γ — εὐχῆ ἢ αἰτησίς
 Α — εἰ ἢ om. Α — ἐστι ἢ ἐστὶν ΓΜut. — τὰ περὶ τ.
 ἢ π. τ. Ω 445 ΓΜut. — τῶν Μοιρῶν ἢ om. τῶν ΑΩ
 445 ΓΜut. — ἄ ἐκ. ἢ ἄ om. Ω 445 Γ — ἐραφωδῆκασιν
 ἢ ἐραφωδῆκασιν Mut. — ἄφνκτα ἢ ἄφενκτα ΩΓ —
 αὐταὶ ἢ αὐταὶ ΩΓ — ἐπιηῶσι ἢ ἐπιηῶσιν Γ ἐπι-
 ηῶσι Α — γεινομένῳ ἢ γεννωμένῳ Ω γεννωμένοι
 Γ γεινομένῳ 445 γεννωμένων Mut. — ὅποσα γίνεταί
 ἢ ὅσα ἂν γίνεταί 445, γίνεταί Γ — ἀπόβασιν ἢ ἀπό-
 φασιν 445
2. ὅποταν ὁ αὐτὸς Ὁ. ἢ ὅταν αὐτὸς ὁ Ὁ. Α — ἐν ἑτέρῳ
 μέρει ἢ om. μέρει 445 — λέγη ἢ λέγει Γ — καὶ ὑπὲρ ἢ
 om. καὶ Ω — εἰσαφίχθαι om. ΑΩ 445 ΓΜut. — τότε
 ἢ om. 445 — οὐδὲν γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο ἢ οὐδὲν γὰρ
 οὕτω γένοιτ' ἂν ΩΓΜut. — ὅποσα... ἂν... ἄδωσι ἢ ὅποσα
 ... ἄδωσι om. ἂν 445, ἄδωσιν, non om. ἂν Γ — οὐδὲν
 ἢ οὐ Mut. — καθ' αὐτοῦς ἢ καθ' αὐτούς Γ καθ' ἑαυ-

- τοὺς ΑΨ — ποιῶσι || ποιῶσιν Mut. — διεξιῶσι || διεξιῶσιν? Α διεξιέρονται ΩΓ, Mut.? — ξυγγνώμη || σ. Γ — παρὸν || παρὸν Mut. — Λάχεσις || Α. οἶμαι Ω 445 ΓΨ —
- c. 3. τοίνυν || om. Ω 445 Γ — πολυθρόνητοι || πολυθρόνητοι Ψ — πάνυ || om. Ω — ἀνται || ἀνται Α — πότ || om. ΩΓ — εἰσὶ || εἰσὶν Ω — καὶ τί || ἢ τί Ω 445 ΓMut. — καὶ ὑπὲρ || om. καὶ Ω — γούν || om. Ω 445 Γ — εἰδέναι . . ἦν c. 4 || om. Α — ὃ Κ. || om. ὃ 445 — τὸ περὶ τ. Μ. || om. τὸ Ω 445 Γ — ποτε || om. Ψ
- c. 4. ἦν μὴ πρότερόν μοι, ὃ Ζεῦ, κάκεινο εἴπης || καὶ μοι πρότερον κάκεινο ὃ Ζεῦ εἴπης Ψ, om. μὴ Ω 445 Γ — ἄρχουσι || ἄρχουσιν Γ — ΖΕΥΣ || ΚΥΝ Α — ΚΥΝ || ΖΕΥΣ Α — ἃ πεποιῆσαι || ἐν οἷς π. Ω 445 ΓΨMut. — ἀντῶ || ταῦτα Ψ — ἐκκλησίᾳ || sine ι subscr. Γ — τιος χροσῆς || χρ. τιος 445 — ἐφησθα || ἐφης Ψ — μὲν τὴν σειρὰν || τὴν μὲν σ. ΩΓ — ἀναρτησόμενος || ἀναρτησόμενον Ψ — ἅμα πάντας || ἅπαντας Ω 445 ΓMut. — εἰ βούλοιντο || εἰ βούλειντο Α — βιάσεσθαι || βιάσασθαι ΑΩ 445 ΨMut. — κατασπάσειν γε || om. γε Ψ — ἐθελήσῃς || sine ι subscr. Γ — γαίῃ || sine ι subscr. Γ — αὐτῇ τε θαλάσῃ || αὐτῇ τε ἄν θαλ. Ω 445 ΓMut. — δή θανμ. || οὖν θ. Ω 445 ΓMut. — ἐπεφριττον || ἐπεφριττον 445 ἐπεφριττον Γ — νῦν || νυνὶ ΩMut. — δοκεῖ γούν || δ. δοῦν ΩMut. — δικαιότερον ἄν || om. ἄν ΑΨ — μεγαλανχήσασθαι || μεγαλανχήσεσθαι Ψ — σὲ αὐτόν || αὐτόν σε ΩΓMut. — αἰωροῦσα || θεωροῦσα Ω, in ras. αἰωρ Γ — τὰ ὄψαρια || τὰ ἐχθῆδια Ω 445 ΓMut.
- c. 5. οἶδα || οἶδ' ΩΓMut. — ὅ τι || εἴ τι Α — βούλεται ταυτὶ || ταυτὶ βουλ. ΩΓ ΨMut., om. ταυτὶ 445 — μου || ἐμοῦ Ω 445 Γ — οὕτως || οὕτος Ψ — οὐδενός || οὐδ. ἐτι Ω 445 Γ, Mut.? — προσάγομεν || παρ vel παρεσάγομεν Mut. — τάγαθά || τὰ ἀγ. 455 — ὅ τι ἄν || om. ἄν ΩΓ — εἰ μήτε || om. εἰ Α — μήτε || μήτ' Ψ —
- c. 6. ἐστι || ἐστιν Γ — τῶν καταράτων σοφιστῶν || σοφ. τῶν καταρ. Ψ — ὄν || in ras. Γ — οὐτ' ἐπιμελ. || οὐτ' ἐπι

ἐπιμ. Α οὔτε ἐπιμ. Γ — οὔθ' ὄλωσ' || οὔτε ὄλωσ Α — οὐκ οἶδ' ὄπως ἡμῖν προῶν || οὐκ οἶδ' ὄπως εἰπεῖν, suprascr. ἡμῖν προῶν? ΩMut. — τὰς θυσίας || τ. θ. φησιν Ω 445 Γ — ἐς τ. || εἰς τ. Γ — περιττὰς || περιττὰ Ψ — εἰθις δ' || om. Ψ — εἰ δοκεῖ || εἰ δοκεῖ δ' αἰθις Ψ

7. ἐκ τ. Μοιρῶν γ. || ἐκ τ. Μ. μοι γ. Mut. — γίγνεσθαι || γί-
νεσθαι Ω 445 Mut. — ἀντίδοσιν τινα || ἀντίδοσιν δὲ Ω
445 Γ — τὰγαθὰ || τὰ ἀγαθὰ ΩΓMut. — παρ' ἡμῶν ||
παρ' ἰμῶν Α — ἀλλὰ τιμῶντες || ἢ τιμῶντες Ω 445
— τοῦτο || καὶ τοῦτο ΓΨMut. — χρησίμω || χρησίμων
Ψ — ἐγγνωμοσύνη || χρηστότητι Ω 445 ΓMut. — δὲ ||
om. Α — ἤρετ' || ἤρετο Ω 445 Mut. — ταττομένους ||
τεταγμένους 445 — οὐ γὰρ || εἰ γὰρ 445 — ἀθάνατος
|| ἀθάνατον Α — μακροῦ || suprascr. πάνν Ω — κἄν
ὁ θάνατος || εἰ μηδὲν ἄλλο θάνατος γε om. κἄν, Ω
445 ΓMut. — ἐς ἐλευθερίαν || εἰς ἐλ. ΩΓMut. ἐς om. 445
— ἐς ἄπειρον || εἰς ἀπ. ΩMut. — γίγνεται || γίνεται ΩΓ
— λίρω || λήρω 445

c. 8. ἐστι || ἐστιν Γ — ἡμεῖς || om. Ψ — Inde ab οὐχ ἄπαντες
usque ad finem capitis in Cod. Mutinensi magna litterarum
pars extincta est. — ἐνεστι || ἐστι Ω 445, ἐστιν Γ —
βασιλ. γὰρ || γὰρ in ras. Γ, ὅτι βασιλεύς 445 — θά-
λατταν || θάλασσαν Γ — ὁ Ἡφαιστος || ὁ δὲ Ἡφ. Ω
445 Γ — καὶ βάνανσος || om. καὶ Ω 445 Γ — τις || τε
445 — καὶ ἀνεσχ. || om. καὶ Ψ — πεδήτην || πεδίτην Α —
ἐμᾶς φασί || φασί ἐμᾶς Ω — παρὰ τῷ Α. || om. τῷ Ω
445 Γ — τῷ Ἀδμήτῳ || om. τῷ 445 Γ — Ἀπόλλωνα
|| Ἀπόλλω Γ, om. Ἀπ. Ω 445 — εὐδαιμονα || εὐδ. εἶναι
Ω 445 Γ — δ' ἔμπαλιν || δὲ ἐμπ. 445 Γ — ληστεύ-
εσθε || om. ι subscr. Γ — πλουσιωτάτων || πλουσίων
Ψ — ἐν ἀκαρεῖ || ἐν ἀκ. χρόνον Ω 445 Γ — γίγνεσθε
|| γίνεσθε Ψ in ras. γίγνεσθαι Γ — εἴμαρτο || om. Α —
εἴμαρτο δηλαδή || δηλ. εἴμ. Ψ

c. 9. ταῦτα || ταῦτ' Ω 445 Γ — σοι || σν 445 — ποτε μετα-
μελήσει || τάχα μεταμ. ποτε Ω 445, Γ μεταμελήσῃ, μετα-
μελήσοι in ras. η Α — καὶ Μοῖρα || om. καὶ Γ — οὐδέ

|| οὐδ' Ω 445 ΓMut. — ἅπαντας || om. ΩΓ — εἴματο
 || εἴματο Α — ὡς ἄρ' || ὡς ἄρα Ψ ὡς παρ' Α — οἴθε
 || οἴδ' 445 Mut. — ὅτου ἔνεκα || ὁτούνεκα Α — ὁτίσε
 || ἔσα Ψ — ὑποπτεύεις || οἶει Ω 445 ΓMut. — παιδεί-
 ματα εἶναι || εἶναι παιδ. Ψ

- c. 10. παρὰ τίνος γὰρ ἂν ἄλλον || om. γὰρ Ψ, om. γὰρ ἂν
 ΩΓMut. — ἠδέως δ' ἂν || ἠδ. γοῦν Ω 445 Γ — ἴστί
 || ἴστί Γ — ὑπὲρ ταύτην || ὑπ. ταύτας Ω 445 Γ ἔα.

ταυτῆ^ο Ψ ταύτας^ο Mut. — ἄρχουσα || ἔχουσα Α — ἐπι-
 ρων || ἐκείνη Mut., Ω 445 Γ supraser. ων — πάντα
 σε εἶδέναι || πάντα εἶδέναι σε Ψ — σὺ δὲ || σὺ δ' 445
 Γ — τοσαῦτα πρὸς με || π. με τοσαῦτα 445 Γ, πρὸς μ
 τοιαῦτα Ω, πρὸς τοσαῦτα λεπτολογούμενος (om. πρὸς
 με) Mut. — ἐφησθα || ἐφης ΑΨ — ἅπαντα || πάντε
 Mut. — ἐπιτελούσας || ἐκτελούσας ΑΨ — ἐκτός || om.
 Ω 445 Γ — μεταμέλει σοι || μεταμελήσοι ΨMut. — με-
 τατίθεσαι || μετατίθεσθε Ψ μετατίθεσθαι Mut. Ω ἀνα-
 τίθεσαι Ω 445 Γ — ἀμφισβητεῖτε || ἀμφισβητοῦ(τε)?
 Mut. — ἐπιμελείας || προνοίας Mut.

- c. 11. τινες || om. 445 — ἐκεῖναι || οὐκ οἶμαι Mut. — ἔοπιρ
 σκευή τινὰ || ?? Mut. — καὶ τὸ σκε... τρύπανον || ?? Mut.
 — δ' ἂν || δὲ ἂν Γ — εἶποι || εἶπη 445 Ψ — ὁ τεχν. ||
 om. ὁ Ω — οὐδὲ || οὐδ' Ω 445 Γ — ἀνάλογον || οὐ-
 τως ἀναλ. Ω 445 Γ — τοίνυν || om. ΩΓMut., habet 445
 — ἡμεῖς δὲ ἄρα τρύπανα καὶ σκ. ἐστε || ἡμεῖς δὲ τρύ-
 πανα ἄρα κ. σκ. ἐστε ΩΓΨMut. ἡμεῖς δὲ τρύπανα εἶπω
 ἄρα καὶ σκ. ἐστε Α — τὰγαθὰ || τὰ ἀγαθὰ Ω 445 Γ
 — οἱ δὲ ἐφ' || οἱ δ' ἐφ' Γ — ἴασι || ἔρχονται ΩΓ
 ἐπέρχονται Mut. — προσόδοις || προσόδοις καὶ τιμαῖς
 445 — οἱ δ' οὐδὲ || ἢ οὐδὲ ΑΨ — ἂν ἐς δέον || ἴστί
 ἂν? Ψ ἂν εἰς δέον Ω 445 Mut. — ἀλλάξαι τι καὶ μετα-
 τρέψαι || ἀλλ. κ. μετατ. τι ΩΓMut. — μετατρέψαι ||
 μεταστρέψαι Ψ — ἀνάσχοι' || ἀνάσχοιτο ΩMut. —
 ἐς τὸ ἐναντίον || εἰς τὸ ἐναντίον ΨΓ εἰς τοῦναντίον
 Ω 445 Mut. — στρέψεις || τρέψεις ΩMut.

2. δ' ἤδη || om. δ' ΩΓMut. — κεκρωμένων || κεκλω-
σμένων 445 — τιμώμεθ' || τιμώμεθα Ω τιμοίμεθα
Α τιμοίμεθ' Ψ — πάντως || παντελῶς Ω 445 Γ —
ἐκτός || om. Ω 445 Γ — τοῦτο || παρὰ τ. Ω 445 Γ —
ὁ προμαθὼν || om. ὁ Ω 445 ΓMut. — ὅτι || ὡς ΩMut.
— ὑπὸ || ὑπ' Ω 445 ΓMut. — τεθνήξεται || τεθνήξη-
ται Ψ — ἐγκλεισάμενος || καθείρξας Ω 445 ΓMut. —
ἐξάξει || ἐξάγει ΩΓΨMut. — κνηρητέσοντα || κνη-
γέοντα Mut. — τοῦ Κροίσου || om. τοῦ 445 ΨΓMut.
— ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς || ἀπὸ ἰσχυροῦ προσιτάγματος
Ω 445 ΓMut.
3. γὰρ τοῦ || om. Ω, om. τοῦ Γ — Λαῖον || Λαῖνον Α —
τέκνον || τέκνον Ω — παιδ' || παῖδα ΑΩ 445 Mut. —
σ' ὁ φύς || σὲ ὁ φύς ΑΩΓMut. — οὕτως || οὕτω ΨΓ —
ἐσπειρε || ἐσπειρεν Γ — ἀπέκτειεν || ἀπ. αὐτὸν Ω 445
ΓMut.
4. ὡς καὶ ἀμφίδοξα || λοξά, om. ὡς καὶ Ψ, λοξά om. καὶ
Ω 445 Γ — εἰ ὁ || εἰ οὐκ Mut. — ὁ τὸν Ἄλ. || om.
ὁ ΓΨ — καταλύσει || καταλῦσαι? Ψ — ἦν τις || ἦν τίς
Mut. — ἐπίρα || ἐπειράτο Ω 445 Γ — αὐτὸν || αὐτοῦ Ω
445 Γ — χελώνην || χελώνης 445 Γ — ἄλλως || ἄλλω
Α — μὴ || om. Α — ἔργον || μέρος Ω 445, om. Ψ,
dub. Mut.
15. ἐσφερόμενοι || εἰσφερόμενοι Ω 445 Mut. — ἐς τ. π. ||
εἰς τ. π. Ω 445 ΓMut. — τῶν θνητῶν || om. τῶν Ψ —
καὶ σκεπ. || ἦ Ω 445 ΓMut. — διηγκλωμένος || διηγκ-
λημένος ΩΓΨMut. — ἀνεχ. σε || ἀνεχ. σου Ψ — διεξιόντα
|| διεξιόντος Ψ — Βάλλε || βάλε Ω 445 Mut. — καὶ κερ. ||
om. καὶ Mut. — οὐδὲ || οὐ Ψ — φαίην || φαῖεν Ψ —
μοι αἴτιον γεν. || γεν. αἴτιον μοι Ω 445 Γ γεν. μοι
αἴτιον ΓΨ — ἐρήσομαι || ἐρείσομαι 445 — καὶ σὲ ||
om. ΩΓ — καὶ ὑπὲρ ἐκείνης || om. 445, καὶ om. Α.
16. κερανοῦτε || κερανοητε Ψ — ἰστὸν || ἰστίον ΨMut. — ἀδι-
κούσης || ἀδικοῦν Ω 445 ΓMut. — τί σιωπᾶς || ὅτι σ. ΩΓ
— τοῦτο || τοῦτό με Ω 445 ΓMut. — εἰδέναι με || om.
με Ω 445 Γ — οὐ γὰρ . . . συμπεφορηκῶς || om.

λενε || ἐβασίλευσε Mut. — Περσῶν δὲ . . .
|| γόγγυς δὲ ἀνὴρ ἐνάρετος ἀνεσκολοπίσθη
διότι μὴ ἠρέσκετο τοῖς γιγνομένοις A 445 γ
ἀνὴρ εὐάρεστος ἀνεσκολοπίσθη . . . ἠρέσκε
ut ed. Teubn.

c. 17. ἴνα || καὶ ἴνα A² — ἐμῖν || om. Γ Mut. —
δὲ || ἀγ. μὲν Ω — τὰς κολ. || om. τὰς ² A
ἄδηλον ΩΓ Mut. — ἐγὼ δὲ || om. δὲ 445 — κα
om. καὶ Ω Mut. — τὸν ὀποσονοῦν χρόνον
τὸν ὀπ. τοῦτον τὸν χρόνον Ω 445 Γ τὸν
χρόνον Mut. — διαβιώσας || om. δια A²
445 Γ Mut.

c. 18. τί φῆς; . . . ἀξιοι KYN || in codice Mut. a
haec legant. — δικαστήριον || δικαστήρια 445
Μίνω ΩΓ — δικάζειν || δ. κάτω Ω 445
αὐτὸν || τί δὲ κάκεινον Ω 445 Γ τί καὶ δι
ἀποπέμπει || πέμπει Ω — ἀκούσιόν τι || οἱ
— τοῦτον || τοῦτο A — δικαιοῖ || δίκαιον Γ
τοιγοροῦν Γ Mut. — ἀνάγκη ἀφύκτω || ἀφ.
νεύη || φονευθῆ Ω 445 Γ Mut. — φονεύοι
σασα Ω 445 Γ — αὐτῷ δρᾶ || αὐτὸ δρᾶν
ὁ Μίνως || om. A? νομίμως 445 ² A —

LUCIANI IUPPITER TRAGOEDUS.

lectiones codicum Gori. A

Marc. 434 Ω

Vat. 76 c. 1—5 Sommerbrodt c. 6—38 Mau.

Vat. 87 Ξ

Vat. 90 Γ

Mutinensis N. 193 Mut.

collatae cum editione Teubneriana.

- α. 1. σύννους || σύνους Ω — κατὰ μόνας || καταμόνας Γ 76
καὶ καταμόνας Ω — χρῶμ' ἔχων || χρῶμα ἔχ. ΩΓ —
πόνων || τῶν πόνων 76 — τριτογένεια || Ἀθήνη Ξ — ἵνα
εἶδομεν || ἵνα ἴδωμεν Α ἵνα εἶδωμεν Ξ — βαρὺ στενά-
χεις || βαρυστενάχεις Α — σου || ? 76 σὲ ΩΓ — Mutinensis
hucusque legi vix potest. — ξυμφ. || συμφ. ΞMut. —
ξυμφορὰ τραγωδική || συμφορὰν τραγωδικήν Ξ — ἀραι' ||
ἀροί' ΞΓMut. — οἰοίς || οἰς sic Ω — ἀρχεῖ || ἀρχη
ΩΞΓ, Mut.? — λόγον || λόγων Γ — ἧς οὐκ ἂν ἀραι' ἀχθος
ἢ θεῶν φύσις || ἦν οὐκ ἰαμβιοῖσιν ἑπερπαίω δέκα 76 —
παγκάκιστα || παγκάκιστοι ΩΞΜ 76. — τί || τὸ 76 — τί
δ' || τί δὲ Mut. — οἰκείων || οἰκείως Γ οἰκείον 76 —
μεγαλοσμαράγον || μεγαλλοσμαράγον 76 — ῥέξεις ||
ῥίξεις Α ῥαῖξεις? Γ ἔδρεις? Ξ — κοιμῶσον || κοιμῶσον 76
— εἰ μὴ κωμωδίαν . . . οὔτοι || εἰ μὴ κωμωδεῖν δυνά-
μεθα Ω εἰ μὴ κωμωδεῖν δυνάμεθα ὥσπερ οὔτος Ξ
— ὥστε σοι ὑποδραματοργεῖν || ὥστε σοι ὑποτρα-
γωδεῖν ΞΓ ὥστε οὐκ ἔποτρ. Mut. — ἐστὶ σοι || ἐστίν,
om. σοι ΩΓ
- α. 2. οἶσθ' || οἶσθα 76 — αὐτὸ || om. Ξ — ἦτοι Δαν. || ἦ τι
Δ. Ξ οὔτοι Δ. Mut. — ἐρόντα || ἐρῶντα Α — ὄνηναι
διὰ τοῦ ὀρόφου || διὰ τ. ὀρ. ὄνηναι Ξ — ἐρῶντος ||
ἔρωτος Ω — τὰ πράγματα || τὰ ἡμέτερα πρ. Ω —
ἡμῖν || om. Ω

- c. 3. *νῦν* || om. ΩΜΓMut. — *τιμᾶσθαι ἡμᾶς* || ἡμᾶς τ. Ω — *τὰ* || *τὰ ἐν* Α — *εἶτε καὶ* || *ἦγε καὶ* Α — *ἢ γίγαιτες* | om. ἢ ΩMut. — *οἱ Τιτ.* || om. *οἱ ΑΒ* — *αἰθεῖς* | om. Μι. — *διαρρήξαντες τὰ δεσμὰ* || *τὰ δεσμὰ διαρ.* ΩΜMut. — *παρὰ λυπεῖ* || *παρὰ λυποῖ* ΩΜΓMut. — *ἀντὶ . . . ἀπέχ.* | In Mut. *legi non potest* — *ἀναπέφηνας* || *ἀναπιφῆται* Α
- c. 4. *ὁ Στωϊκὸς* || om. *ὁ Α* — *Ἐπικουρέιος* || *Ἐπικουρῆος* Γ — *οἶδ' ὄθεν* || *οἶδα ὄθ.* ΩΜΓMut. — *σφίσειν* || om. Α — *ἀνθρώπων* || *ἀνδρῶν* Mut. — *ἠρίασε* || *καὶ ἦν.* ΑΒ — *οὔτ' εἶναι* || *οὔτε εἶναι* Mut. — *οὔτε ὄλ.* || *οὔθ' ὄλ.* ΩMut. — *τὰ γινόμενα* || τ. *γινόμενα* Α — *συνεγ.* | *ξυναγ.* ΜMut. — *ξυνοσίαις* || *συννοσίαις* Ω — *ἐσαῦθις* | *εἰσαῦθις* ΩMut. — *π. εἰσὶ* || *π. εἰσὶν* ΩMut. — *πρὸς ἀκρόασιν* || om. ΩΜΓMut. — *κρατήσῃ* || *κρατήσῃ* 76 — *δόξει λέγειν* || *λέγ. δόξει* Mut. *δόξη λεγ.* 76 — *ἐν ἐπί . . . ἀνάγκῃ* || om. Ω, *solum ἐν omiss. in Γ* — *παρεῶσθαι* || *παρεῶσθαι* ΜΓMut. — *εἶναι μόνον* μ. *εἶναι* ΩΜΓ — *δόξαντας* || *δόξαντα* ΩΓ — *ὡς* || *ὡσπερ* ΩΓ Mut. — *νικήσῃ* || *ἐπέροσῃ* Ω (in ras.), ΜΓMut. 76
- c. 5. *Δεινὰ ταῦτα* || *δεινότατα* Γ — *ἐπετραγώδεις* || *ἐντετραγώδεις* Α — *δ' ὄνον* || *δὲ ὄνον* ΩΜΓMut. — *ξυνευρίσκετε* | *συνευρίσκετε* ΩMut. — *ἐγὼ μὲν* || *ἐγὼ μὲν γὰρ* Α — *σκέψιν* || *ἐπίσκεψιν* ΩMut. — *ἐπενεργεῖν* || *ἐπαπενεργεῖν* 76, *ἐπαπαγαγεῖν* ΩΓ *ἐπαπενεργεῖν?* Mut. — *Κάμοι* || *καὶ μοι* Γ — *ξυνδοκεῖ* || *συνδοκεῖ* ΩMut. — *ἐμοὶ μὲν* || om. *μὲν* ΩΜΓMut. — *δοκεῖ* || *ξυνδοκεῖ* Α — *μῆ* || *καὶ μῆ* ΩΓ — *ξυνταράττειν* || *συντ.* Mut. *ξυνταράττει* Α — *εἶναι θ.* || *εἶναι σε θ.* ΩMut. — *ἰδίᾳ* || *ἰδίᾳ* Mut. *δῆ?* Α — *ἀπεισὶν* || *ἀπίει?* Α — *ἀγνοηθήσεται* || *ἀγνοήσεται* ΩΜMut. — *γενομένης* || *ἐσομένης* ΜΓMut. 76 — *τοῖς φιλοσόφοις* || *ἐν φιλοσοφίᾳ* ΜMut. — *καὶ σὺ* || om. *σὺ* ΩΓ — *κοινωνούμενος* || *κινούμ.* Α *κοινωνούμενος* Α
- c. 6. *καὶ παρῶστ.* || om. *καὶ* ΩΓ — *ὄρθ. γὰρ* || om. *γὰρ* ΩΓ, *supraser.* 76 — *ἐς ἐκκλ.* || *εἰς ἐκκ.* ΩΜΓMut. — *ξυνέλθετε* || *συνελθ.* ΩΜMut. 76 — *οἱ θεοὶ . . . ξυνελθ.* || om. Α — *οἱ θεοὶ* || *ὃ θεοὶ* Mut. — *ξυνελ. πάντις* ||

- om. ξυνελ. Mut. — ἐκκλησιάζομεν || ἐκκλησιάζωμεν Ω
 ἐκκλησιάζομεν sic Γ — και πεζὰ κηρύττεις || κηρ. κ.
 π. Α — ξυγκαλῶν || συγκαλῶν Ω — ἀποσεμνῆναι ||
 ἀποσεμνῆναι 76 — δεῖν || om. 76 — μεγαλοφωρία ||
 μεγαλοφώνως? Α — ποιητικῇ || ποιητικῶς Α — συνελθ.
 || ξυνελθ. Α — ἀλλ' ἐποπ. || ἀλλὰ ἐπ. Γ — και ῥαφ. ||
 om. και Mut. — διαφθερῶ || διαφθείρω Γ Mut. — παρ'
 αὐτοῖς || παρ' αὐτῶν ΩΓ 76 — ἢ ἐπερμ. || om. ΩΑΓ Mut.
 — και τ. ἄπ. || om. ΩΓ Mut. 76 — και τοι || καιπον Α
 — μαντικῆς || ἀσαφείας ΩΓ μαντ. ἀσαφείας Α — ὡς
 μὴ πάλιν || ὡς μὴ πάλιν Mut. — μέτρα || ἡμέτερα Α —
 ξυρεκάλει || σ. Ω — δε ὁμως || δ' ὁμως Α — μενέτω
 || μερόντων Α — αὐτῶν ποτ. || αὐτῶν τῶν π. Α —
 μηδέ τε || μηδέ γε Α 76 — εἰς ἀγ. || εἰς ἀγ. 76 — ὄσοι τε
 || om. Α ὄσοι τε ΩΑ Mut. 76 — ὄσοι τ' || ὄσοι ΑΑ Mut.
 — ῥώννμοι || ῥώννμοι ΑΩΑ Mut. 76 — κνίσσοι || κνί-
 σοῖσι ΩΑΓ Mut. κνισοῖσι 76 — κάθῃσθε || καθίζε Α
- c. 7. ξυνθέουσι || συνίασι ΩΓ Mut. — ἔχοι || ἔχει Α ἔχη ΩΑΓ Mut.
 — ὀπόσοι || ὄσοι Ω Mut. — ἢ λιθίνους || ἢ τους λ.
 Ω Mut. — οἱ Φειδ. || οἱ Φ. μὲν ΩΑΓ Mut. 76 — ὁμοίων
 τεχνιτῶν || ὁμοιοτεχνιτῶν ΩΓ — πόρρω που || π. ποι
 Α — σιωπῇ . . . ταῦτα και || om. ΩΓ — προσήκει ||
 προσῆγεν ΑΩΑΓ Mut. 76 — χειρον || πρόχειρον Ω — ἢ ||
 om. ΩΓ — πολυτ. || πολυτ. ἢ ΩΓ — οὐκ ἀκριβῆς
 δὲ τὴν ἐργασ. || τὴν δ' ἐργασ. οὐκ ἀκριβ. Α — ἀλλὰ
 κοιμῶ || ἀλλὰ και κ. Mut. — πρό || πρὸς Α — Πολυ-
 κλείτου || η in corr. pro ει Mut. — Ἀλκαμένους ||
 Ἀλκμῆν. 76 — καθεδεῖται || καθίζηται ΩΓ — προτι-
 μοτέραν || προτιμητέαν ΩΓ — νομίζειν || ν. εἶναι ΩΓ
 — Ἐχοῖν || χοῖν Α — ὁ χρυσός || ο χρ. μὲν Ω —
 μανθ. ὅτι || om. ὅτι ΩΓ — ἤκετ' || ἤκετε Ω Mut. —
 εἰς || εἰς 76 — οἱ χρυσοὶ ὑμεῖς || ὑμ. οἱ χρ. ΩΓ Mut.
- c. 8. εἰκάσιν || εἰκάσι ΩΑΓ Mut. — ὦ Ζεῦ || δ' οὖν ὦ
 Ζεῦ ΩΑΓ Mut. 76 — ἢ χαλ. || οἱ χ. Α — ὁμοίως ||
 ὁμως ΑΩΑΓ 76 — ἀποσιλβοντες || ἐπισιλβον ἔχοντες
 ΩΓ Mut. 76 — ἐπιχερωσθαι || ἐπιχέρανθαι Ω ἐπιχε-

χρᾶνθαι Γ — ἐπηλεγᾶσθαι || ἐπηλεγᾶζεσθαι A 76 (ἐπη-
γᾶσθαι) M^{ut.} — ἱμπολιτενομένας || στυπολιτενομένας
A — Βενδῖς || Βανδῖς A — ἐκεινοσί || ἐκεῖνος ΩΓ^{Mut.} (?)
— παρ' αὐτὸν ὁ ἄτις || ὁ παρ' αὐτῷ ἔτις A |
π. αὐτῶν? 76 — Μίδρης || Μιδρῆν A — Μῆν | μῆν
A — ὄλοι || om. Ω — πολυτίμητοι || πολύτιμοι Ω 76

c. 9. καὶ τοῦτο || om. καὶ ΩΓ καὶ ποῦ τοῦτο A — ὦ || ω.
Ω^{Mut.} ὦ in ras. 76 — ἐνοσίγαιε || ἐννοσίγαιε ΩΓ —
πένητα || πτωχὸν Ω — τότε || ποτε suprascr. τότε Γ
— τῶν Κορ. || om. τῶν ΩA 76 — ὄλοις || ὄλις A —
μετάλλοις || μετάλοις A — παρεωσμένον || παρεωραμένον
76 — προτετιμῆται || προτετιμῆσεται Γ προτιμῆσται
A προτιμῆσεται A 76

c. 10. καμὲ || κᾱ ex καὶ corr. 76 — προέδροις || προεδροῖς Ω
— ἔνω καὶ κάτω τῶν ῥαφωδιῶν || ἔνω κ. κ. τίς
ῥαφωδὸν A 76, τὸν ῥαφωδὸν om. ἔνω καὶ κάτω A
— εἶναι || ἔνω καὶ κάτω A — καὶ γὰρ || κ. γὰρ καὶ
A — εἶναι ἔφη || σ (?) εἶναι ἔφη A — In priore huius
capitis parte Mutinensis cod. litterae legi vix possunt.
— εἶναι ἔφη || ἔφη εἶναι ΩΓ — νῦν || νυν A — ἐν
τοῖς . . . καθήμενον || om. ΩΓ — ἀπεστειγατωμένον
|| ἀποστειγ. A — κόλοπας || σκόλοπας A σκόλλοπας
A — περισεσλημένον || ἀποσεσνλ. A ἀποσεσηλημένον A

c. 11. Κολοσσός || ἴλιος A — τολμήσειεν || τολμήσαι Ω τολ-
μησεῖ sic Γ — εἰ γοῦν || εἰ δ' οὔν Ω^{Mut.} — μηδὲ
ἔπερμ. || μηδ' ἔπ. ΩA^{Mut.} μηδὲ ἔπερμέτρον 76 —
ἔπεπ. ἔν || om. ἔν Γ, om. ἔν sed. n. m. adscr. Ω —
τὸ ἀκρ. || τᾶκριβ. A τᾶκριβῆς 76 — δόσκριτον || δ.
γὰρ ΩΓ 76 — καὶ τοῦτο || om. καὶ ΩΓ^{Mut.} — χαλ-
κός || χαλκοῖς Mut. — λογιζοίμην || νομιζοίμην A —
ἐπὶ τοὺς π. || om. τοῖς A 76 — πεντακ. || πεν. καὶ τὴν
ἰπάδ' A πεντ. τὴν ἰπάδα 76 — παρῆναι καὶ τοῦ-
τον || καὶ τ. π. 76 — ἐλέγξοντα || ἐλέγχοντα ΩΓ^{Mut.} —
σμικρότητα || μικρότητα Ω — τῆ καθέδρα || τὴν κα-
θέδρα A — ἀλλὰ || ἀλλ' ΩAΓ — κράτιστε || ἀριστε

- Ω 76 (in ras.) ἈMut. — προεδρείοις || παρεδρείεις Α
 — ἄπαντας || πάντας ΩΓ — Πνύκα || πυκνα Ἀ —
 θατέρα || θατέρα Γ — πυγῶν || πηγῶν Α — ἐπιλαβῶν
 || ἐπιβαλῶν Ω ἀπολαβῶν Α — συνεδρίῳ || ξ. 76.
12. τοῦτο || τοῦτω Α — χαλκῶ || χαλκῶ — γέϋ || om. Α —
 Δίς παῖδε || Διὸς παῖδες Ἀ παῖδες ὄντες Διὸς ΩἈΓ
 παῖδες ὄντες, om. Διὸς Mut. — προκαθεδεῖται || προ-
 καθίζει ΩΓ προκαθίζοι Mut. καθεδεῖται om. πρὸ Α —
 πάλαι || om. Ἀ — καθιζόντων || καθιζέτωσαν ΩΓ καθι-
 ζισαν(το) Mut. — ἐρθ' || ἐρθα ΩΓ — ἐθέλοι || ἐθέλη
 Ἀ 76 — In Mut. hoc et sequenti capite multa obscurata
 sunt. — ἰσαῦθις || ἰσαῦθις ΩΓ — δὲ ἀποδοθήσεται
 || δ' ἀποθήσεται Ω
3. Διανομῆς διανομῆς || Alterum διαν. om. ΩἈΓ — ποῦ
 τὸ νέκταρ alterum || om. Ἀ, πολλοῦ τὸ ν. ΔΩΓ 76 —
 ἐπέλιπεν || ἐπέλιπε Ω — ἡ ἀμβρ. ἐπέλιπεν alterum ||
 om. ΩἈΓ — ποῦ αἱ ἑκατόμβαι alterum || om. ΩἈ 76
 — τὰς θυσίας || om. τὰς Α — κατασγήσον || κατα-
 σιώπησον ΩΓ — φωνῆν || om. ΩΓMut. — ξυριαῖσιν
 || συριαῖσιν Ω — καὶ Σκύθαις || om. καὶ Ἀ — θραξι ||
 θραξιν Γ — ξυρετὰ || συρετὰ Ω — οὖν, οἶμαι om.
 Ω — παρακελεύεσθαι || παρεκελεύεσθαι Α
4. ἀποβλέπουσι || ἀποβλέπονσιν ΩMut. αἰὶ || εἰμι Ἀ —
 ἦν || αἰὶ Ἀ — ἰδ. γε || om. γε Ἀ — ἀκούων σου δημηγ. ||
 δημ. σου ἀκ. Ἀ — ὁπότε || ὅτε Ἀ ὁπὸτ' ἂν ΓMut. ὁπίταν
 76 — ἀπειλοῖς || ἠπέλλεις ΩΓMut. — ἑφιστάτων || ἑφε-
 στάτων Α — εἴτε καὶ . . . παρόντων || om. ΩMut. —
 πολυθειωτάτη || πολυθειοτάτη Α — ἡ ἐκκλησία || Sequitur
 εἴτε ἰπὸ πλήθους τῶν παρόντων ΩΓMut. — ἰ γλ.
 μου || om. μου ἈMut. μοι ΩΓ — πεπεδημένη || . . . νη
 Mut. — ἔοικε || ἔοικεν Ἀ — τό γε πρ. || om. γε ΩἈMut.
 τότε 76 — τῶν λόγων || πάντων Ἀ τῶν βλων ΩΓMut.
 — ἅπαντα || πάντα Ω — ἰποπιέουσι || ἐποπιέουσι
 Ἀ — ἀκούσεσθαι || προύσεσθαι Ω προῖσθαι 76 — σὺ
 || σοὶ Α — διαμέλλεις || διαμέλλεις Α — Β. οὖν || om.
 οὖν Ω — Ὀμηρικόν || μο Α — ἀναρραφφῆσῳ || ρ.

Α — πάντ. τε || om. τε ΩMut. ? — ἰκανῶς . . . φορ-
τικὸν || om. Α — ἰκανῶς || ἰκανὰ Ω — μέτρον | supraser.
ἐπῶν 76 — ἦντινα ἂν ἐθέλῃς || ἦντ. ἐθέλεις, om. ἐν
ΩMut. ἦντ. ἂν θέλῃς 76 — ξένειρε || σ. ΩMut. ξένο-
ραι Α ξενεῦραι 76 — ὀητορεύουσιν | ὀητορευποιόσασ
Ω ὀήτορες ποιούσιν ΓMut. — ἐπίτομον | στίτομον
Mut. — ὀαδιουργίαν || δημηγορίαν 76 — εὐποροί
εὐκαιρον ΩΓMut.

- c. 15. Ἄρξαι || ἄρξομαι ΨΓ — ἀντὶ π. ἂν || om. ἐν Α 76 —
ποτε || ποτ' Α — ξυνελέγητε || σ. Ω — τοῦθ' | ποίη
ΩΓ — λέγει || λέγων Α — ἡμῖν || ἡμῖν ΩΓMut. —
ἡμεῖς || ἡμεῖς 76 — πάνν ὀλιγ. || πάντ' ὀλιγ. Α περτολιγ. 76
— μοι || om ΑΩΓ — δοκοῦμεν || δοκεῖτε 76 — βοῦλ. β |
β. γὰρ ΑΨ — ἐπιλ. με || om. με ΩΓ — ξυνήγαγον | α
Ω — δεῖν || om. Ω — ἀπολομένην || -νην Α — Καρηγία |
σκαρηγία Α Καρηγία Mut. — ἐν Π. || ἐν τῷ Πιρ. Ω
— ἄλλῃ || ἄλλην Γ — ἐς τὸ ἀ. | ἐπὶ τ. α. 76 — μικρο-
λογίαν || μικρολογίαν ΩΨΓ 76 — ὅς ἐκ. || ὡς ἐκ. Α —
καὶ κ. || om. καὶ ΩΓMut. — μηδὲ ὄσ. || μηδ' Α — ἐσ-
φρέσθαι || ὄσφραίνεσθαι ΩΓ ὄσφροῦσθαι ΨMut. 76 —
παρασχόντας || παρασχόντος ΩΨMut. 76 — ἐπισχον-
μένους || ἐποσχόμενος Ω ἐποσχόμενους? Mut.
- c. 16. ταῦτα || ταῦτ' Α — καὶ κατὰ || om. καὶ ΩΨΓMut. 76
— ξυνεστηκός || σ. Mut. — πολλοὺς δὲ || π. δ. καὶ ΨΓ
76 — ἐπαιθρίω || ἐπαιθροφ ΩΨMut. 76 — διατ. | διατ.
καὶ Α — ἐπὶ τῶν θακ. καθ. || om. in ΩMut. add. alia
m. in Γ — θάκων || θάκων 76 — ὅ τι καὶ || om. καὶ
Ω — λέγουσι || λέγουσιν ΩΓ 76 — εἰς τ. ἐ. τ. || ὡς
τ. ἐ. τ. Α — εἰσέρχομαι || εἰέρχ. 76 — ὅστις ἦν | ἴστ.
εἶην ΩΓMut. — ἐνθ. δὲ || ἐνθ. τε Ω — Ἐπικοιφισιο-
ιον Γ — Δάμιν || Δάμιν Α — ἐκθύμως || om. Α 76,
habet Mut. — τὸν σαρδώνιον || τὸν σαρδόνιον Α τὸ σαρ-
δάνιον ΩΓMut. τὸ σαρδόνιον 76 — ἐπιμωκεῖον | ἐπι-
μωκίῶν Α ἐπιμειδῶν ΩΓ ἐπιμειδιῶν Α 76 ἐπιτελῶν Mut.
- c. 17. π. ἡμῶν || π. ἡμᾶς Α — οὔτε πρ. || οὔδὲ ΩMut. — οὔτ'
ἐπισκ. || οὔτε Ω — γινόμενα || γιγνόμενα ΩΨMut. 76.

- οὐδ' ἄλλο ἢ || οὐδ' ἄλλα om. ἢ A 76 — ξυνηγο-
 ρίζετο || σ. Mut. — ἐν κόσμῳ τε || om. τε A (?) ΩΓMut.
 76 — ἕκαστα || om. Α — ἐς τ. Δ. || εἰς τ. Δ. ΩΓMut.
 — ἀπέβλεπε || ἀπέβλεπον Α 76 — συνεῖς δὲ om. δὲ
 ΩMut. — κινδυνευόμενον || κινδύνευμα ΩΓ — τὴν
 ξυνοῦσ. διαλ. || διαλ. τ. ξυν. ΩΑΓMut. 76 — ἐς τ.
 ἔστ. || εἰς ΩΓMut. — ξυνθέμενοι || σ. Ω — ἐς τέλος ||
 εἰς τ. ΩMut. — ἐπισκοπῆσαι || ἐπισκοπήσειν Α 76 ἐπε-
 ξελεύσεσθαι ΩΓMut. — τὸν λόγον || τὸ σκέμμα ΩΓMut.
 — κείνον || ἐκείνον ΩΑΓ — περιμένειν || μένειν 76 —
 εἰ || om. ΩMut. — τι || τί Ω 76
8. ξυνεκάλεσα || σ. Ω — εἰ λ. || ἐκ λ. 76 — λογιείσθε || λογί-
 σεσθε ΩΓMut. — καὶ πρόσδος καὶ δόξα || καὶ δόξα
 καὶ πρόσδος ΩΓMut. 76 δόξα καὶ πρόσδος Α —
 πεισθεῖεν || προσθεῖεν Α — μηδὲ ὄλως || μηδὲ ὄλως Α μηδ'
 ὄλως Α 76 — ἡμᾶς || θεοὺς ΑΓMut. 76 — ἀτίμητα
 || ἀτίμα ΩMut. — τὰκ || τὰ ἐκ ΩΓMut. — ἐχόμενοι ||
 ἀγχόμενοι Α — ἐκείνων || om. ΑΑ, suprascr. 76 — καὶ
 ἀγόνων || om. ΩMut. — στερόμενοι || στερομένοι ΑΩ
 76 — ἔπερ τ. || ἔπὸ τ. Α — ὄτου || ὄπου Α — κρα-
 τήσει || κρατήσεται Α — μὲν . . . καταγελασθήσεται ||
 om. Α — αὐτῶ || αὐτῶν Α — οὐν || om. ΩΓMut. —
 μὴ τάραττε || om. Mut. — βούλεται || βούληται? Α —
 λεγομένων Α — συμβ. || ξυμβ. 76 — ἐπηγγελμένων ||
 om. ἐπ Mut. 76
9. γένοισθε || γένησθε Α — δοθ. λεγ. || λεγ. δοθ. ΩΓMut.
 — ἄν || om. Α — εἰπ. ἔχ. || ἔχομι εἰπεῖν ΩΓ — συμβ.
 || ξ 76 — παρησιασόμενος || παρησιασόμενος ΩΓ —
 τὰ ἡμέτερα . . . ἀναγύσεσθαι || suprascr. m. 2. 76 — ἀνα-
 φύσεσθαι || ἀναφύεσθαι Α ἀναφνήσεσθαι Α — ὀργιζ.
 ἄξιον || ἄξ. ὀργίζεσθαι ΩΓ 76 — λόγον || δογμαίων
 ΩMut? — ἡμῶν || ἐμῶν Γ — ἢ τι || om. ἢ ΩMut. suprascr.
 ἢ Γ, εἴ τι Α — ἄν αὐτ. || om. ἄν ΩΑΓMut. 76 —
 ταραχὴν || τὴν τ. ΩΓ 76 — ἐν πενία . . . καταφθειρο-
 μένους || om. Α suprascr. 76 — καταφθειρ. || καταφειρο-
 μένους Mut. — προτιμ. || προτιμ. Α — τοὺς μὲν ||

- om. μὲν Mut. — καὶ τυμπανίζομένους | om. ΩΓ — οὐδὲν ἀδ. | μηδὲν ἀδ. Α — (In hoc atque seq. apud cod. Mut. litterae sunt obscuratae) ἀδικοῦντας | ἀδικότας Α — ταῦτα | ταῦθ' Α — οὕτως | οὕτω ΩΓ 76 — διαιροῦνται | διανοοῦνται ΩΑΓ 76 — περὶ | περὶ Α — οὐδὲ ὄλ. | οὐδὲν ὄλ. ΑΑΓ
- c. 20. ἀκοίσῳσι | ἀκούῳσι ΩΓ — διαβ. τις | om. τις Ω supraser. Γ — εἴτε | οὔτε Α — εἴτε | οὔτε Α — τὴν αὐτοῦ | τ. αἰτοῦ Α 76 — τὴν τ. π. | om. τὴν Α, om. τῶν sed supraser. 76 — θείη | θεία ΑΩ θείαι Γ — ἔλλ. | ἔλλ. δὲ Α — τέκνα γυν. | γυν. τ. ΩΑ — ἔτω | ὅτε Ω — πάλιν | om. ΑΩΑ, om. sed sp. 76 — φαρφιδῶν | φαρφιδῶν 76 — ἀκοίσῳσι | ἀκούῳσι c. ra. in post. ου Ω — καὶ δεσμονμ. | om. ΩΓ — ἐν οὐδενὶ | om. ἐν Ω — οὐδενὶ | οὐδενὶ λόγῳ ΩΓ 76 — θίουσιν ἔτι | ἔτι θ. ΩΓ, om. ἔτι Α — τὰ τ. | om. τὰ (fac.) Ω, om. τὰ Mut. 76 — ἐξαμαρτάνουσι | ἐξαμαρτάνουσιν Γ
- c. 21. ἀνθρωπος | ἀνθρώπων Α — τῷ ξυλλόγῳ | τ. ξυλόγῳ Α ἐν τῷ ξυλλόγῳ Ω Mut. ἐν τῷ συλλόγῳ Γ — πόρισσι | ἔστιν ΩMut. — Γαννημῶν | Γαννημ. Α — ἀποκραιῖ | ἀποκ. μοι ΩMut. — τίνες | οἵτινες ΩΓMut. — ἡ οἴτις | ἡ εἴτις Α — εἴποις | εἴπης Α ἔχοις 76 m. 1 ἔχοις εἰπεῖν m. 2 — εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς | εἰ γ. ὁ Θησ. μὴ Α 76, εἰ οὖν ὁ θ. μὴ Α — εἰς Ἀθήνας | εἰς Ἀθ. ΩΓMut. — τῇ σῆ πρ. | om. σῆ ΑΑ, om. sed supraser. 76 — ἐκώλυνε | ἐκώλυε Mut. — ἐν τρυφ. ζῆν | ζῆν ἐν τρ. ΩΓMut. — παροδοπορούντων | ὁδῶ βαδιζόντων ΩΓ ὁδῶ βαδ. Mut. παροδοπύρων 76 — καὶ τ. II. | om. καὶ 76 — Πιθνοκάμπτην | . . . κάμπτην Mut. — εἰ μὴ ἰ Εὐροσθεῖς | εἰ μὴ τ' εὐροσθεῖς Α — ἀρχαῖος δέκατος ΩΓMut. — τὰ π. ἐκ. | om. Α — εἰς τοὺς | εἰς τ. ΩΓMut. — ὁ Ζεὺς | ὁ Ζεῦ ΩΑΓMut. — ἐφρόντιζες | ἐφρόντισας ΩΑΓMut. — Θρακιῶν | Θρακιῶν ΑΑ Θρακίων 76 — Κενταύρων | Κένταυρον Mut.
- c. 22. τάληθῆ | τάληθῆς ΩΓMut. — κρισῶ παρὰ | κρισῶ παρὰ? Α κρισῶσαι? 76 — παρὰ τοὺς | om. παρὰ 76 m. 1,

- 76 m. 2 *supser.* θέλοι παρὰ τοὺς — τύχη || τύχοι ΩΑΜut.
 76 — παρασπρόμενα || παρασπρόμενον Α περισπρόμενα Α
 — εικότα || εικότως Α — ἐρίσκωσιν || ἐρίσκονσιν Α
 — πομπάς || σπονδάς ΩΜut. — εἶτ' || εἶτα Α — κατα-
 γελῶντας μὲν || om. μὲν ΩΓΜut. — ἀποσφαττομένους
 || ἀποσφαττομένους Ω — ταῦτα || τὰ τοιαῦτα Μut. —
 ἐς τότε || εἰς τ. Μut. — προσαγαρόντων || προαγόντων
 ΑΩ — οὐ μέγας || οὐδὲ μ. Ω — πάλαι || om. ΩΓ —
 ἔτι δὲ εὐτυχοῦντων || ἐπεντυχοῦντων Α 76, om. ἔτι
 τε Μut., ἔτ' om. τε Ω — μόνων || om. ΩΓΜut. μόνον
 Α 76 — ἐστιομένων || καρπουμένων ΩΓΜut. 76
supraser. m. 2 76
3. ἐστὶ μὲν γ. || om. ΩΓ, om. μὲν ΑΑΜut. 76 — ὧς || ὧς
 γὰρ ΩΓ καθὼς ΑΑΜut. 76 — τὸ μὲν ἐγκ. || om. μὲν Α
 — τοῦ βουλομένου || om. ΩΓ — δ' ὅπως || δὲ ὅπ. Ω —
 γενήσεται || γένηται ΑΓ — ξυμβουλεύσαι || σ. Ω —
 τοῦτο || τοῦτ' ΩΓ — ἄλλοι || ἄλλοι καὶ τοῦτο Α. In
 cod. Μut. multa evanuerunt.
4. ἐγὼ δὲ || om. δὲ ΩΓ — ἐς ὅσον || εἰς Ω — Δάμιν ||
 Δάμιν Α — ἐκποδῶν || ἐκποδῶν Α — ἦ τιτι || τιτι
 ἦ Ω — ἅμα γὰρ || ἅμα δὲ 76 — μετερχόμεθα || κολά-
 ζομεν ΩΑΓ — καθ' ἡμῶν διεξ. || διεξ. κ. ἡμ. Α —
5. ἐφ' ἡμῶν τῶν τοιούτων || add. ἐστὶν ΩΓ 76 τ. τ. ἐφ'
 ἡμῶν ἐστὶν ΑΜut. — ἀλλ' || ἀλλὰ 76 — τοίγε || om.
 ΩΓΜut. — εἴ μοι || εἴ γε μοι ΩΓΜut. — οἶει || in ras.
supraser. οἶει Ω — ἐκ Πίσσης || ἐξ Ὀλυμπίας ΩΓ — ἐξ
 || om. Μut. — μνᾶς || μνᾶν ΩΓΜut. — Γεραιστῶ || χωρε-
 στῶ Α — ἔλκοντα || ἔλκοντας ΑΜut. — ὄρεοῦ || ὄρεοῦ
 Γ — διὰ τοῦτο || δι' αὐτὸ ΩΓΜut. — ἀποσκενάζεσθαι
 || ἀποσκενάζοντες ΩΜut. — οὔτω χρ. || χρ. οὔτω ΩΓ
 — ἐπίτομόν τινα || σύντομόν τι *supr.* ἐπίτομον Γ —
 ταύτην ἔγωγε || om. ΩΓ, om. ἔγωγε 76 — ἐπινεοηκέναι
 || ἐπινεω. add. ἔγωγε ΩΓ 76 — θυννώδες || θυννώδες ΑΓ(?)
 — παχὺ || τραχὺ Α — προανααιρεῖν || προανααιρήσειν ΩΓ
 Μut. — ἀνταγωνιστήν || ἀνανταγωνιστήν Ω — ἀποθάνη
 || ἀποθάνοι ΩΜut. 76 — ἔτι || om. Ω — ἄλλο ἐπινοεῖτε

- || ἐπ. ἄλλο ΩMut. — ἀποτεθύννυσται || ἀποτεθύν-
νυσται A
- c. 26. νέοις || νεωτέροις ΩMut., νέοις ἡμῖν Ξ — ἀγνείας
ἡμῖν || om. ἡμῖν Ξ — ξυμμέρον || ξυμμερές 76 — ἐς τ.
δ. || εἰς ΩMut. — οὔτω || οὔτως Ω — εἰ π. || εἰ καὶ
περὶ Ω — σὺ δὲ καὶ πάντῃ ἤδη || om. καὶ et ἤδη Ξ —
σμικρολογοῖμεθα || μικρ. 76 σμικρολογούμεθα ΑΩΓ —
τὸ τῶν δ. λ. || τὸ ἐπὶ τ. δ. λ. ΑΞ 76 — μηδὲν αἰδ.
|| μηδὲν αἰδεσθῆς? 76 μὴ αἰδ. ΩΓ — μειρακίον || μης-
κειὸν sic A μειρακίδον Ξ — ὅτι || εἰ ΩΓ — καὶ ταῦτα
|| om. ΩΓMut. — ἐκφαίνειν || ἐκφέρειν Ω — τάχα || τὰ
ΩΓΞ — κελεύγ || κελύση ΩΓ — τάχα || τὰχ' ΩΓ.
In cod. Mut. litterae obscuratae sunt.
- c. 27. οὗτος ἔστι μὲν || om. Ω, om. sed supraser. Γ — χορηγός
|| add. ἀνήρ ΩΓMut. — εὐσεβῆς || φιλόθεος ΩΓMut. —
τρόπος || λόγος ΩΓ 76 — ἠκρίβωκε || . . . ν Γ — τοῖς
τῶν Στωικῶν || στωικοῖς, om. τῶν ΩΞΓMut. — συνε-
στιν || ξ Ξ — σοφία || φιλοσοφία ΩMut. — ἰδίᾳ τοῖς
μαθηταῖς || τ. μ. ἰδία Ξ — διαλέγοιτο || διαλέγεται
Ξ — ἀτολμότητος || ω Γ — καὶ τ. φ. ιδιότης || om.
ΩΓ — ὅστε γελ. || ὅστε καὶ γ. Mut. — συνουσίας ||
ξ. ΞMut. 76 — ξυνείρων || σ. ΩΓ — βατταρίζων ||
supraser. βερβερίζων Ω — ταραττίμενος || τεταρατ-
μένως Ξ — ἔχων || ἔχη Ω — συνουσι. || ξ 76 — καὶ
καλλιρ. || καὶ om. ΑΞMut. 76, om. sed suprasc. Γ — καλ-
λιρορημοσύνην || καλλιρρημοσι. Ω — ξυνεῖναι || σ. Mut. —
εἰς || ἐς 76 — ἀποσαφηνίζων || ἀποσαφῶν Ω ἀποσαφῶ
sic Γ ἀποσαφῆ sic Mut. — ἀλλὰ || ἀλλ' ΩΞ — ξυν-
έντες || σ. ΩΓMut. — δ' οἶμαι || δὲ οἶμ. ΩΞΓMut. —
τὴν || om. ΓMut. — ξυνήσουσιν || συνήσουσιν ΓMut.
ξυνείσουσιν A
- c. 28. σαφῶς || καλῶς 76 — αὐτὸς || om. ΩMut. ἀετὸ ΑΞ 76 —
— σὺ || σὺ τοῦτο ΩMut. — ἀσφαλῶς || om. ΩΓMut. —
ἀπορρίπτων || ἀπορίπτων A — τοῦτω || τοῦτο ΑΞMut.
τὴ τοεπίτοῦτο sic A — ξυμβουλευεῖς || σ. Mut.
- c. 29. ξυνήγορον || σ. ΓMut. — ἐροῦντα || ἐρούντων ΩΓ —

ξυνήγορον || σ. ΓMut. — ξυνοσία || σ. ΓMut. — δεόμενον || δεόμενον^σ sic Ω δείμενος Α — παραστ. . . . παρόντας || om. Α, om. sed supraser. 76 m. 2, — ἄπερ || περ 76 m. 2 — δοκῆ || δοκεῖ Mut. — μὲν || om. Α — Δάμιν || Δάμιν Α 76 — ἐκείνῳ || αὐτῷ Α — τὸν ἑποκριτὴν δὲ ῥητορεύειν || τὸν δὲ ῥήτορα om. ῥητορεύειν Α τὸν δὲ (add. m. 2 ἑποκριτὴν) ῥητορεύειν 76 — οὐδὲ || οὐδ' || Ω — ἀκούσειε || ἀκούσειεν ΩMut. — τοῦτο μὲν || τὸ μὲν ΑΑ 76.

30. καὶ τοῦ πλ. || τοῦ καὶ π. ΩΑΓMut. — ποτε || om. ΩMut. — δήπον || που ΩΓ — ὁμως || ὅπως Α μως Α — προσάσεις || ἀφορμὰς ΩΓMut. — ἔχεις || ἔχοις ΩMut. 76 m. 1 — ἐν Κολ. || om. ἐν ΩΓMut. — οὐτῶ || οὐτως Ω — τὸ κράτος || om. τὸ Γ — εἰ μὴ || om. μὴ Ω — ἐκμετρα || ἔμμετρα ΩΑΓMut. 76 — λέγε || λ. μόνον ΩΓ — σαφ. δ. μόνον || om. μόνον ΩΓ — οὐ ξυνηγ. || 76 m. 1, m. 2 μὴ — ξυνηγ. || σ. Γ — καὶ χ. || ἢ χ. ΩΓMut. — χελώνη || χελώνην Mut. — ξυνέψεται || σ. ΑMut. Ξψεται ΩΓ (in Γ supraser. συνέψεται) — ἀλλὰ οἶσθα || ἀλλ' Α — τί ποτ' || τί ποτε ΩΓMut. — καὶ οἱ ὄφθ. || om. καὶ ΩΓMut. — καὶ κ. || om. ΩΓMut. — καὶ κιν. || om. καὶ ΩΓMut. — κατόχημα || κατὰχημα Α πάντα || om. Mut.

c. 31. τὴν ἀν. || ἦν ἀν. Α — καὶ ἐνθα || om. Ω — μίθου || μοθου? Α — ἑτεραλκίη || ἑτερακλίη 76 — ταρφέως || ταρφέως ΩΑΓ — ἄκρα κέρνυβα || ἀκροκόρνυβα Α 76 ἀκ. κόρῦμα Α — αἰγυπιὸς || αἰγυπιάς 76 — γαμφώνυχος || ὄ Mut. — κλάγξουσι || κλάγξωσι Α — λέγει || λέγη Α λέγοι Α — μὲν || μὲν οὖν Α — ἡμᾶς || ἐμᾶς ΩΑΓMut. 76 — ὄρους || ὄλους Α — ἀκρίδος || αἰ ἀκρίδες ΑΓMut. 76

c. 32. ἦδη || om. Α — ξυνελθίντες || σ. ΩMut. — διαλέγονται || διαλέγονται? Mut. — ἐάσωμεν || ἐάσωμεν Γ 76 — προχωρεῖν || ο Α — ξυνοσίαν || οὔσιαν Mut. — ἐπὲρ ἡμῶν || om. Α — ἦν δέ τι || om. τι ΩΓMut. — ἑτεροῖον || ἕτερον Α — ἀποβαίνῃ || νει ΓMut. — τότε || τότε' Α

— διασείσας εἰ δοκεῖ || εἰ δ. διασ. ΩΑΓ 76 — ὦ || ἰώ Ω
 ἰώ Γ ἰώ ὦ Α — Ἡράκλεις || Ἡρακλεις 76 — ἀγροισι
 || ὡς ἀγροικόν Mut. — τοῦτ' || τοῦτο ΩΓMut — ξυνο-
 πολέσαι || συναπολέσαι Mut. ἀπολέσαι Ω — ἰνί || ἰνί
 ΑΑ, in ras. 76 — καὶ πρ. || om. καὶ ΓMut. — In cōdici
 Mut. multa oblitterata. — πῶς ἄν || πῶς ἄν οὐν Α —
 ξυμπεσόντων || σ. Ω — δυνατὸν ἦν ἴσως ἄν τι καὶ
 πρᾶξαι || δυνατὸν ἴσως ἦν πρᾶξαι Γ δυνατὸν ἴσως ἦν
 τι πρᾶξαι Α 76 — τοιοῦτον || τοῦτο ΩΓ — τέ τοι
 αὐτὰ μόναι || μόναι τ. τ. ΩΓ — ἄκυροι αὐτῶν || αὐ-
 τῶν ἄμοιροι ΩΓ — μάλιστα || μάλα ΩΓ 76 — πο-
 || με Α — πάλαι || om. Γ — δεδογμένον || δεδομένον Α —
 κωμφοδὸς || κωμικός ΩΓMut. — σκάφην || σκαφῆν Α —

λέγων || λέγω ΑΑ λέγω m. 2 ἐγὼ m. 1, 76 — ἡμέτερα
 || ἰμέτερα ΩΑMut. 76 — μακρὰ || μακρὰν ΑΩΑMut. —
 φράσας || ἑάσας Mut. — ἐν οὐρανῷ || ἐνταῦθα ΩΓ —
 κρήνη || κρήνη Α κρήνη Α 76 — ἱερείων || ἱερείω Α —
 με γυμνὸν || γε γ. 76, — ἐς τὸν ἄδην ἄπειμι || κάτειμι
 εἰς τὸν ἄδην ΩΓ (ἐς), κάτειμι εἰς τὸν αἰδην Mut. —
 ὄπου με || ὄπ. γε ΑΑ 76 — τὸ τόξον ἔχοντα || om. τὸ Α
 ἔχοντα τὸ τόξον ΩΓ — καὶ || καὶ Γ sed in ras. —
 φοβήσεται || φοβήσεται Α φοβηθήσεται Α — φησὶν ||
 φασὶν ΩΓ — γ' ἄν οὐν || γοῦν Mut. — οὐν || οὐτος
 ΩΓ — ταῦτα || ταῦτ' Α.

- c. 33. — οὗτος || οὗτός ἐστιν ΩΓ 76 — καὶ εὐπ. || ὁ εὐπ. Mut.
 — εὐπερίγραφτος || εὐπερίγραφος ΩΓ (in Γ suprascr.
 πτος) — ὧ Ἐρμῆ ἀδ. || ἀδ. ὧ Ἐρ. Mut. (?) — παρὰ ||
 περὶ Α — ἀναπέπλησται || ἀναπέπλασται Γ — ἐκμε-
 τόμενος || ἀναπλαττόμενος ΩMut. περιπλαττόμενος Γ
 76 in ras. — ἢ πού τι || ἢ τί Α 76 — ἀπαγγέλλεις
 || ἀπαγγέλλεις Α — μυρίας || μυρίων ΑMut. — δειόμενον
 || γέμον Α — ἐπὶ || ἐπὶ Α — πιττούμενος || πιττω. 76 —
 ἄλλο || om. Α — ἐκτυπούμενος || ἐντυπούμενος Ω —
 δύο || δύ Ω — κεκράκτας || καὶ κράκτας 76 — πυγμαί-
 χους || μάχους, corr. ex συμμ. 76 — καὶ — || καὶ Τιμοκλήν

- Γ? — παῦε || παῖον ΩΓ (c. ras.) Mut. — λαμβίζων || τραγωδῶν ΩΓ (sine ι subscr.) τραγωδῶν suprascr. λαμβίζων Mut. — συγκροτεῖται || σ. Ω — οὐδέπω || οὐ πάνν Ψ 76 — ἔτι ἦσαν || ἔτ' ἦσαν Ψ ἔπῃσαν 76 — ἀλλήλοισι || om. ^{οις} ἔτι χρ. || om. ἔτι Mut. — λοιπόν || om. Ψ — ἢ ἀκρ. || om. ἢ ΩΓ — ἀκροᾶσθαι || ἀκροᾶσασθαι Ψ Mut. 76 — ἐπικύφαντας || ἐπικύφαντες ΑΩ — 4. ὅσον || ὅσον γε ΑΨ — αὐτός || οὗτος ΩΓ Mut. — γοῦν δὲ Ψ — ὅτι || om. ΩΨΓ Mut., in marg. 76 m. 2 — οὐδ' || οὐδὲ ΩΨ οὐδὲν Mut. — ἀντάρασθαι || ἀνταρασαι? Mut. — δυνατόν || δυνατότατον ΩΓ — εὐχόμεθα || εὐχόμεθα Α. In cod. Mut. multa legi non possunt. — ἡμείων || ἡμέων 76 — γε πύθεται || πεπύθεται Α γε in ras. 76
5. ἀνθρώπων || τῶν ἀνθ. ΩΨ 76 — πρότερον || πρότερος Ψ — οὐ μὲν οὖν || οὐμενονν Α — ὃ μ. || om. ὃ Ψ — ἀμεινον || ἀμεινων Α — ἐπίχει || ἐπίχει Ψ 76 — ἀποφανεῖ || ἀποφαίνει Γ — οὐκ ἄν || οὐκ ἄν οὐδὲν Γ — σοι || om. Mut. σε Α — πρότερος || πρότερον ΩΓ — ἐρ. ὃ Τιμ. || ὃ Τιμ. ἐρώτα ΩΓ Mut.
6. οὐ δοκ. σοι || οὐ δ. σε Α — ἅπαντα || πάντα Ω — ἄρα || οὖν ΩΓ Mut. — ἀλόγῳ φορᾶ || om. ΩΓ Mut.? ἀλόγῳ τῇ φορᾶ Ψ 76 — ταῦτα || ταῦτ' Ψ — εἴ γε ἀκούουσιν || . . . σι Mut. — ἀκούουσι . . . ἀκούουσι || om. Ω — ποτε χρόνῳ || χρ. π. Ψ — ἕστερον || om. ΩΓ
7. ἀγοιεν || ἀγάγοιεν ΩΨΓ Mut. 76 — ἡμύναντο || ἡμύνοντα? Γ — καὶ αὐτὸς βλασφ. || βλ. κ. αὐ. ΩΓ 76 — παρὰ || περὶ Α — συγκ. || σ Γ Mut. — ἦντινα || τινα ΩΓ — ἄν || om. Α 76 — αὐτῶν || ἑαυτῶν ΩΓ Mut. — ἡδύναντο || ἐδ. ΩΨ Mut. 76 — παρ' αὐτοῦς || π. αὐτοῖς Mut. — μετὰ δαῖτα || ἐπὶ δ. ΩΓ ἐπιδαῖτα Mut. — ἀντεπαγγέλτοις || ἀντεπαγγέλτους Α ἀνεπαγγέλτους Ψ ἀνεπαγγέλτοις Mut.
8. ἀναισχ. εἴπομι || εἴπ. ἀναισχ. Ψ — εἴπομι || εἴποι

- supraser. *μι Ω* — *εἴπ. ἄν* || *om. ἄν* *ἈMut.* — *ἡ τ. μί*
ἡ τ. με ΩΓMut. 76 — *πρώτον* || *πρώτη ΓMut.* — *ἐπειθε* |
ἐπεισε Α *ἐποίησεν* 76 — *ἐ ἦλ.* || *om. ὁ ΩMut.* — *κατέ*
ταυτὰ || *om. ΩΓ* *κατὰ τὰ αὐτὰ* *Ἀ* — *ζῶα . . .* *καί* || *om. Ω*
— καὶ ζῶα || *om. Γ* — *οὕτως* || *om. ΩMut.* — *τρέπεσθαι*
 || *τρέπεσθαι Ω* — *κ. ἐννοεῖν κ. κιν.* || *κ. κιν. κ. ἐννοεῖν*
ΩΓMut. — *οὐ πρ.* || *om. οὐ ΩΓMut.* — *τάλλα* | *τάλλα*
ΑἈ — *μοι ἈMut.* — *ξυναρπάξεις* || *σ. Γ* — *οὐδέπω* |
οὐδήπω Ω *οὐ δήπον Γ* — *ἀποτελεῖται* || *ἐπιτελεῖται Ω*
— γινόμενα || *γινόμενα Ἀ* — *ξυνίστ.* || *σ. ΓMut.* —
εἴ τις || *εἰπέρ Α* — *ἀκολουθοίη* || . . . *θειη ΑMut.* — *γιν-*
μενα || *γινόμενα ΩΓ* — *καὶ οἰομένω* || *om. καὶ ΩἈΓMut.*
— διατάττεσθαι || *διαλλάττεσθαι ΩΓMut.* — *ἄλλο μοι*
λέγε || *ἄλλο δέ μοι λέγε Ἀ* *ἀλλ' ὁ μοι λέγεις Α*
- c. 39. *ἐπὶ τούτοις* || *ἐπὶ τοῦτω Ἀ* — *ποιητῆς ἀριστος* | *ἄρ*
π. ΩἈΓMut. — *εἶναι* || *γενέσθαι ΩἈΓMut.* — *ἐμφανί-*
ζοντι || *ἐμφανίζων Α* — *π. μὲν ἄγ.* || *om. μὲν ΩΓMut.*
— γεγενῆσθαι || *γενέσθαι ΩΓMut.* — *σοι* || *om. Ἀ* —
ξυνομολογήσουσι || *σ Mut. . . . σιν Γ* — *οὔτε* | *οἴ'*
ΩἈΓ — *ποιητῆν* || *ποιητῶν Α* — *οὐδένα* || *om. ΩΓ* —
οὐ γάρ || *οὐδὲ γάρ Mut.* *οὔτε γ. Ω* — *μέλει* | *μίλει*
ΓMut. — *αὐτοῖς* || *αὐτοῖς ΩΓ?* — *οἶμαι* || *om. Ἀ* — *μ*
τε || *om. τε Α* — *κατηχοῦσι* || *κατέχουσι ΩΓMut.*
- c. 40. *καὶ ἀκ.* || *om. καὶ Ἀ* — *ἀκούομαι* || *ἀκ. σοῦ Ἀ* —
ξυνδῆσαι || *σ. ΓMut.* — *εἴ γε* || *om. γε ΩMut.* — *ὡς*
. . . γινόμενον || *om. ΩΓ* — *νοήσασα* || *ἐλεήσασα Ἀ* —
ξυναρπασθεῖς || *σ. ΓMut.* — *χάριν* || *εὐεργεσίαν ΩἈΓMut.*
— ἀπ. δοκεῖν || *ἀπ. εἶναι δοκεῖν ΩἈΓMut.* — *ἀπατεῶντα*
 || *ἀπαιταιῶνα Γ* — *ἀκούοντα* || *om. Ἀ* — *αὐτὸν* | *om.*
ΩΓMut. — *αὐτοὶ* || *αὐτὸ Mut.* — *ξυμπ.* || *σ. Mut.* —
ἐμονομαχοῦντο || *ἐμονομάχων ΩἈΓ* — *οἱ ἄρ.* | *om.*
οἱ ΩΓMut. — *ἄρρενές τε* || *om. τε ΑΩΓMut.* — *αἱ* | *om.*
ΩΓ — *Ἄρην* || *ἄρη ΩΓ* *ἄρη Mut.* — *προπονηχότα*
 || *πεπονηχότα ΩΓ* *προπονηχότα Α* — *ἀντίστη* || *ἀνίστη*
Mut. Ω, adser. r. m. τ — *ἑριονύγιος* || *ἡριονύγιος Α*
— ἐφ' ἐστίασιν || *ἐφ' ἐστ. Ἀ* — *μεμνημόροσ οὐδα* |

μεμψιμοιρ (sic) οὔσα Mut. μεμψιμοιροῦσα ΩΓ — ἐπαφῆκεν || ἀφῆκεν, om. ἐπ. ΑΨ — ἄρ' || ἄρα Ω — οὐν || οὐ Γ — πέπεικε || . ν Γ

41. Βαβαί || βαβαί Mut. — ἀνεβόησε || ἀνεβόησαν ΩMut. ἀνεβόησεν Γ — ἐπαινοῦντες || ἔπεν. Mut. — ἔοικε || ἔοικεν ΩΓMut. — δέδιδε || δέδοικε Mut. — δ. ἔστιν || ἔστιν om. ΩΓ — ἀπορρίψων || . . ρ . . Α — οἱ παρεκδύς || οἴπερ ἐκδύς Α? — ἀποδράσεται || ἀποδράσεται Ψ — οὐδ' || ὀδ' Α — ἄρα || ἄρα Α — τι ἔγ. || om. τι Α — δεικνύη || δεικνύει Mut. — κατὰ σὲ τὴν ἀσ. || τ. ἀσ. κ. σὲ Ψ — τοιαῦτα || ταῦτα ΩΨΓMut. — τραγωδοποιοί || τραγωδοί sine ι subscr. Γ — πεπείκασι || . ν Γ — εἶναι || om. ΩΓMut. — τοὺς ἐμβάτας || τὰς ἐμβάδας Α — χιτ. καὶ χλ. || καὶ χλαμύδας Ψ — καὶ σωματία || om. ΩΨΓ — τἄλλα || τἄλλα ΑΨ — οἶμαι || om. οἶμαι ΩΨΓ — ἐπεὶ || om. Α — μηδὲν ἐπ. τ. χρ. τ. δραμάτων τὰ δοκοῦντά οἱ λέγη || τὰ δοκοῦντα οἱ λέγη μηδ. ἐπειγ. τ. χρ. τ. δρ. ΑΨ — ἀκουσον || ἀκούση? ΩΓMut. — τότε || ποτε ΩΓMut. — καὶ . . . ἀγκάλαις || om. Α — ἔγρ. ἐν ἀγκάλ. || om. ἐν Mut. θερμαῖς ἀγκ., om. ἐν Ψ — ἔχονθ' || ἔχοντα ΨΓMut. — ὅστις ὁ Ζεὺς || om. ΑΩΓ ὅστις ἔστιν ὁ Ζ. Ψ — κλύων || om. Α
- c. 42. Εὐ γε || om. γε Mut. — ὅτι με || om. με Mut. — τὰ ἔθνη || om. τὰ ΩΓMut. — συνίδοι || συνείδοι Γ — ὡς || ὥστε Ω ὡς γε? Γ — θεῶν || θεοῦ Α — λόγος ἔχει || λόγος πῶς ἔχει ΩΓMut. — πολλοὶ γὰρ οἱ ταραχοί || πολλή γὰρ ἡ ταραχή ΩΨΓMut. — ἄλλοι ἄλλα || ἄλλα ἄλλοι Ψ — Θρηῆκες || om. Α — καὶ Αἰθ. || om. καὶ Ψ — Αἰθ. || Αἰθ. δὲ Α — καίτοι || καὶ ΩΓMut. — ἰδίᾳ || ἰδία Γ — II. δὲ || om. δὲ Α — κρόμμνον || κρόμμνον Α — κατὰ κόμας || κατὰ om. Ψ — τοῖς || τοῖσδε ΑΩΨΓMut. — ἀντιπέραν || ἀντιπέρας ΑΩΨΓMut. — καὶ ἄλλοις || om. καὶ ΩΓ — ποτήριον || πότερον Ψ — καλῆ || om. ΩΓ — Οὐκ || om. Α — ἔλεγον || ἐγώλεγον Ψ — πάντα ταῦτα || τ. π. ΩΓ — τοῦτον κ. || om. τοῦτον Ω — διαφύγομεν || διαφύγοιμεν Α

- c. 43. εἴποις || εἴπης A — ὦ ἀρ. || om. Mut. — ἐπεὶ ἐρήσομαι | ἐρήσομαι γὰρ, om. ἐπεὶ Mut., in Γ ἐπεὶ om. sed in marg. adscr. — Πύθιος || πύθος Mut., suprascr. ι — ἀμφιχῆς | ἀμφιχῆς Mut. — Ἐρμῶν || Ἐρμῆς A Ἐρμού A — διτ. καὶ || om. καὶ AA — ὅμοιοι || ὅμοιον A — πρὸς ὀπ. | καὶ π. ὀπ. A — ἐπιστραφῆς || ἐπιστραφήση (η in ras.) AA — τί γὰρ; μάλλον || ἢ τί μάλλον ΩΓMut. — ὁ ἀνὴρ | om. ὁ AΩAΓMut. — λέγων || om. A — ἐγὼ || om. ΩΓMut. — ὁ καλὸς ἡμῖν || ἡμ. ὁ κ. A — ἀντῶ || αὐτοῦ A
- c. 44. αὐτὰ || αὐτῶν A — ὦ Τιμ. || om. A — καὶ δ. | καὶ om. A suprascr. in Ω — καὶ ἐνδ. || om. καὶ A — εἰώμεστοί | μ. εἰς. ΩΓ — δ' ἐν || δὲ ἐν ΩΓMut. — τίς Ἄρτ. || τοῖς Ἄρτ. A — ἔχαιρε || . . ν ΩΓMut. — τὸ ἄμαχον || om. τὸ A — ἐπῆλθεν || ἐπιχέει ΩΓ — ὡς δ. | ὅς δ. AΩAΓMut. — ἀνὴρ || ἀνῆρ A — ὅς || ὡς A — οὐκί || οὐχί A — ὀλ. ἄν || om. ἄν ΩMut. — εὐροῖς | εἶρη; A — ἐν ἡμῖν || παρ' ἡμῖν A
- c. 45. ἄρα || om. ΓA, αὐτοῦ pro ἄρα ΩMut. — ὦ Τιμ. | om. A — εἰ δ' | εἰ δὲ ΩΓ — ἄμ. ἄν || om. ἄν Mut. ἐν ἄμεινον Ω — ἄλλα || ἀλλὰ A — διηροῦνται | διηροῦτο ΩMut. — βροτήσιεν || βροτήσιε Mut. — π. τεθ. | τεθ. π. ΩΓMut. — πρὸ π. || πρὸς? π. Mut. — τί δ' | om. δ' A — συγκροτεῖς || συνκρ. A — καταφρονεῖν | καταφρόνον A — ξυμπεπ. || σ. ΩΓ — ὦ Ζεῦ ὀπίταν || ὀπίταν ὦ Ζεῦ ΩΓ ὀπίταν ὁ Ζεῦ Mut. — θελήσῃς || θελήσης ΩAΓ
- c. 46. πολλά || πολλάκις ΩΓMut. — οὐκονν || οὐκοῦν A — ἔφερε || ἔφερον Ω — μὲν || om. Mut. — ἑμᾶς || ἡμᾶς A — ὁ ἄν. || ἡ ΩΓ ἴ Mut. — εἰς || om. Γ — ἔσως τὴν ναῦν || τ. ν. ἔσ. A — οὐκ ἐπλεῖ || οὐκ ἄν ἐπλε ΩAΓMut. — τὸ δὲ || τὸ δ' A — οἶει || εἶναι A — Τιμ. ταῦτα || συνετώς ταῦτα ὁ Τιμ. ΩAMut. συνετώς ὁ Τιμ. ταῦτα Γ
- c. 47. Τιμόκλεις || om. A — αἶι || αὐτὸν Ω αὐτόν τε Mut. — ξυμφέροντα || σ. ΩΓ — ἐπινοοῦντα || ἐπ. αἶι A — πρὸ καιροῦ || πρὸ τοῦ κ. ΩΓMut. — ἀλυσ. δὲ οἶδε |

- ἄλ. δὲ οὐδὲν AϺ — οὐδὲ ἄλογ. οὐδέν || οὐδ' ἄλογον
 οὐδέν τι ΩΓ οὐδ' ἄλογόν τι Ϻ ἄλυσιτελὲς δὲ καὶ
 ἄλογον οὐδέν τι Mut. — εἶχε || . . ν Γ — εἶχέ τι ||
 εἶχεν, om. τι Ϻ — χορήσιμον . . ἀντοῖς || χρεῖῶδες ἦν αὐ-
 τοῖς ΩΓ χρεῖδες ἦν ἀντοῖς Mut. — ξυνηαῦται || σ. Γ Mut.
 — ξν || om. ΩϺΓ Mut. — οὐδὲ || om. A καὶ Ϻ — κ.
 τ. ἀξίαν || κ. τ. ἀξ. ἀντῆς Ϻ — εἰ τύχοι || εἰ τύχη Mut.
 — ἐς τ. π. || εἰς τ. π. ΩϺ Mut. — πρόμναν || πρόμνην
 ΩΓ — προμν. || προ. ἄν ΩΓ(?) — ἀποτέταται || ἀπο-
 πέταται Ω — μολυβδοῦς || μολιβοῦς in ras. Ω μολιβδ.
 Γ Mut. — τὰ δ' || τὰ δὲ Mut. — τῆς νεῶς || τ. νῆος Ϻ
 48. κολυμβῆσαι τε || κατατολμῆσαι, om. τε A — δεινὸν ||
 ἄοκνον ΩΓ — μ. τοῦτον || μ. τοῦτο Ω — τὰ δ' ||
 τὰ δὲ ΩΓ — πατραλοῖαν || πατραλλ. A — μὲν || om.
 ΩΓ(Mut.?) — Σωκράτης || σώματος A — καὶ Ἀριστέι-
 δης || om. ΩΓ Mut. — ἐπλευσε || ἐπλευσαι? Ϻ ἐπλησε A —
 ἐν ὄσοις || ἐν om. Ω Mut., om. sed adser. Γ — Μειδίας ||
 Μίδας A — Σαρδανάπαλλος || . . . παλος A — ὑπερ-
 τρυφῶντες || ἐντρυφῶντες ΩΓ Mut. — ὑφ' αὐτοῖς ||
 ἐπὲρ αὐτοῦς A ΩΓ ὑπ' αὐτοῦς Ϻ Mut.
 49. σον || om. Mut. — γίνεταί || γίγνεταί Ω(Mut.) — αἱ ναναγ.
 || om. αἱ Ω Mut. — πρῶτον || πρῶτα Ϻ — παρ' || παρὰ
 Γ Mut. — αὐτὸν || αὐτ' sic Mut. — σοσῖτους || ξυσι-
 τους A — οὔς || οὔς καὶ Mut. — ἀμείνονς καὶ || om.
 Mut., ἀμ. om. ΩΓ — ξυμβούλους || σ. A — ἐποίησαι'
 ἄν || ποιήσαιτ' ἄν Mut. ἐποίησεν, om. ἄν Ω —
 ο μὲν || om. μὲν Ω Mut. — ἀπεδέδεικτ' || ἀπεδέδεικτο
 Ϻ — καλωδίω || καλλοδίω A — ἐς τ. κ. || om. ἐς Ϻ Mut.
 εἰς ΩΓ — νεῶς || νῆος Ϻ — περιτετράφθαι || παρα-
 τετράφθαι Ω — τετυχηκός || τετυχηκότης A ΩΓ Mut. —
 50. ταντὶ μὲν ἤδη || τ. μ. οὐδὲν ἤδη Ϻ — ὁ Τιμοκλ. || ὦ
 Τιμοκλ. Mut. — ἄλλα ἐπ' ἄλλοις || om. Ω
 51. ἐπεὶ || ἐπειδὴ? Ϻ — εἶναι ἔδοξεν || ἐδ. εἶναι ΩΓ Mut.
 — φησὶν || φασὶν ΩϺΓ Mut. — ἀπορρήξεις || ἀπορή-
 ξεις Mut. — τί ποτ' || τί ποτε ΩΓ — ἐρεῖ || ἐρεῖς A Ω
 — ἴδοις || οἶμαι A — ξυλλογίζομαι || συλλογίζω(?) μαι

Mut. — πη || ποι A — σοι || σε AΩ — καὶ θεοὶ | om.
καὶ AΩΓ — εἶσιν ἄρα καὶ θεοὶ || ἄρα εἰσὶ θεοὶ A
εἶσιν ἄρα θεοὶ A — ἐς κόρον || εἰς κ. AΩ — Ἄλλῃ
|| ἀλλ' A Mut. — εἰπὲ δὲ || δ' A — γελοῖον || γελοῖον
ΩΓ Mut. — βωμὸς || βωμῶ A — ξενόησας | σ. ΩΓ(?)
— οἷα ἰσχυρὸν || ισχ. οἷα ΩΓ Mut. — ἐκεῖ μηδὲν |
ἐπειδὴ μηδὲ A — ἤδη || om. A

- c. 52. ἠττήσθαι || ἠττεισθαι Γ in ras. — ἐπό τινων | ἐπό
τινος — ἐρίσοιμεν || ἐρίζοιμεν ΩAΓ Mut. — γε | π
Γ — πρὸς ἐμέ || π. με A — μαστιγία || στιγματία A
— οἴτινος μὲν || om. μὲν A — ἀπέπνιξας | ἀπικ-
τινας ΩΓ Mut. — ὡς || ἕως ΩΓ Mut. — πλ. παρ'
ἐμοῦ || παρ' ἐμοῦ πλ. — ΩΓ Mut. — ἀποσφάξω | ἀπο-
σφάξω? Ω Mut.
- c. 53. ἀποτρέχει || ἀπεισιν ΩΓ Mut. — ὁ δ' || οὐδ' Mut. —
ἔοικεν || ἔοικε Ω — αὐτὸν πατάξειν || π. αὐτὸν ΩΓ Mut.
— κεράμω || κεραμέω Ω κεραμέωι Mut. — ποιῶμεν |
ποιῶμεν Mut., ποιῶμεν c. ras. in ou Γ — καὶ ἐπί-
μεγα || μέγα, om. καὶ ἐπίω ΩΓ Mut. — ταῦτα κετ. |
π. ταῦτα ΩAΓ Mut. — ἀπίασι || ἀπίασιν Ω — πολλοὶ
γὰρ || π. γ. εἶσιν A — γιγνώσκοντες || γιν. . . Mut.
— [καὶ ὁ σύρφαξ] || καὶ ὁ συρφ. A, ὁ σύρφ. om. καὶ
A, καὶ ὁ συρφ. om. Γ καὶ ὁ συρφ. sine canc. Ω —
ἅπαντες || πάντες ΩΓ — Ἄλλῃ || ἀλλ' ΩΓ Mut. —
ἐβονλ. ἄν || om. ἄν Mut. — τοιοῦτον || τοῦτον ΩΓ —
οἶον || om. Γ Mut.

LUCIANI GALLUS.

*Lectiones codicum**Gorlic.* A*Marciani* 434 Ω*Vatic.* 90 Γ Aldenhoven*Flor. Laurent.* 77 Φ manus antiqua inde a c. 5 Vitelli*Upsal. Ups.* c. 2—30.*Paris.* 3011 C c. 1—8*Paris.* 2954 M c. 1—8*collatae cum editione Teubneriana.*

Lectiones codicis Mutin. 193 Mut. c. 1—20.

collatae cum editione Aldina MDIII.

1. ἀλλὰ σὲ || ἀλλά σε A — κάκιστε || ὦ κ. Ω — ὀνειράτι
 || ὀνειρώ ΩΓΜ — γεγωνὸς || γεγωνόν Ω — σοῦ || om. Mut.
 om. sed rec. m. add. Ω — μαρωτ. || μιν. A — δια-
 φύγοιμι || διαφεύγοιμι ΩMut. — (πολλῇ Ald. || πολλή
 Mut.) — ὀρθριον || ὀρθρινόν M — ἀποπηγνύντι || ἀπο-
 κλαιόντι Ω? M — ἀμέλει σε || εὐθύς σε ΩΓΜ — νῦν
 γάρ || νῦν δὲ ΩΓ suprascr. γάρ — (ἀναπηδῶν Ald. ||
 μεταπηδῶν Mut.) — προλαμβάνων || φθάνων ΩΓ M —
 ἄν δυναίμην || om. ἄν ΩΓ M — ὡς ἔχοις || ὡς ἔχῃς Ω, M.
 ὡς ἔχεις suprascr. οἱ Mut. — ἐπορθρενόμενος || ὀρθρενό-
 μενος ΩΓ — ἀνύειν || προανύειν ΩΓ M (διανύειν Ald.
 προανύειν Mut.) — ἦν || ἦ Ω ἦ Mut. ἦ suprascr. ν
 Γ — ἦλιον ἀνίσχειν || ἀνατεῖλαι ἦλ. ΩM ἀνατ. suprascr.
 ἀνίσχειν Γ — ἐργάσῃ || ἐργάσαιο ΩM ἐξεργάσαιο? Γ —
 πρὸ ὁδοῦ ἔση τοῦτο ἐς || ἴν' ἐσθίης τὰ ἄλφιστα πεπο-
 νηκῶς ΩΓMut. M, omiss. πρὸ ὁδοῦ ἐς. — τοῦτο || του A
2. Ἡράκλεις || Ἡρακλεις A — τοῦτ' ἐστίν || τοῦτο ἐ.
 ΩΓ M — ἀνθρωπικῶς || ἀνθρωπίνως ΩΓ M — ἐλά-

λησεν || ἐλάλυσεν A — ἀλεκτρονῶν || ὁ ἀλ. ΩΓ M —
 τοιοῦτον || τοιοῦτο ΩΓ C — ὑμῖν || ἡμῶν Γ? — ἀπο-
 τρέποιτε || ἀποτρέπει Ω ἀποτρέποιτε, οἱ in ras. Γ,
 ἀποτρέπετε M — τὸ δεινὸν || om. ΩM, Mut. suprascr. Γ
 — ἐν οἷς καὶ || καὶ ἐν οἷς Γ, om. καὶ Ω — (τῷ χρῆμ.
 Ald. || τὸ χρ. Mut.) — ἀνευ || om. sed suprascr. Ω —
 προεθέσπιζε || ζεν Γ — ὁ ἀκούων || om. ὁ Ups. —
 ἐπεκαλεῖτο || ἐπικαλ. A — σὺ || σὺ νῦν Γ — εἰ σοὶ
 || om. σοὶ C — ἐλάλησεν || sequitur ὅσπερ ποτὲ ἡ φη-
 γὸς ἐν Δωδ. ΩΓ Ups. M. (ὅσπερ ποτὲ ἡ φ. ἐν Δωδών.
 (ἀντόφωρος Ald. || idem Mut.) — ἐμαντεύσατο || ἐμαν-
 τεύετο ΩM (ἐμαντεύετο Ald. || ἐμαντεύσατο Mut.) — ἡ
 Δωδ. || ἐν Δωδώνη ΩΓ Ups. M — ἡμίεφθα || ἡμίοπτα καὶ
 ἐφθα ΩΓ M (ἡμίοπτα καὶ ἐφθα Ald. || ἡμίεφθα Mut.)
 — λαλιστάτον || καλλίστον ΩΓ M — καὶ λογ. | τοῦ
 καὶ λογ. θεῶν Ups. — τὰλλα || τὰ ἄλλα ΩΓ M —
 ἀνθρωπῶν || ἀνθρωπίνην ΩΓ Mut. M — οὕτω || οἴ-
 τως ΩΓ M

- c. 3. ἀλεκτρονῶν || ἀλλεκτ. A — πρὸς με || π. ἐμὲ Ω — δ'
 οὐν || οὐν ΩM — τίς γὰρ ἄν || τίς ἄν καὶ Ups. —
 εἴ τι || ἢ τίτι ΩM ἢ τι Γ — αὐτὸ || αὐτὰ ΩΓ — τοῖ-
 νυν || om. AΩΓ M — παραδοξότατόν σοι λόγον εἰ
 οἶδ' ἔτι λέγω || παραδόξ. σοὶ εὐ οἶδ' ὅτι λέγω ΩΓ M —
 παρ. σοὶ εὐ οἶδ' ὅτι λόγον ΔMut. Ups. C — ὁ εἶν
 σοὶ || om. Ups. — ἤκουσά τι || om. τι ΩM suprascr. Γ —
 τοιοῦτον || τοιοῦτο ΩM τοιοῦτό Γ — ἀμέλει || om. Ups. —
 ἡμῶν || ἡμῶν Ups. — ἄρει || ἀρεῖ Mut. — ξυμπίνοι || συμ-
 πίνοι ΩΓ — ξυγκωμάζοι || συγκωμάζοι ΩΓ ξυγκω-
 μάζει AC — ὁπότε || εἴποτε ΩΓ Mut. M — καὶ ἐπι-
 δήπερ || om. καὶ ΩM — τὸν Ἥλ. μάλιστα || μαλ. τ. Ἥλ.
 ΩUps. M — ἐφεωρᾶτο || ἐφωρᾶτο C — ἐξείποι || ἐξείπη Ω
 — αἰ | om. Ω αἰεὶ A Ups. C — ἀνίσχοι | ἀνέσχοι A φαί-
 νει ΩM — κατ. μὲν || om. μὲν AM — οὕτω || οὕτως ΩM
 — πεποιήτο || μειχάνητο Ω μεμαχάνητο? M μειχ.
 suprascr. πεποιήτο Γ — ἐπ' αὐτούς || ἐπὶ αὐτ. A. —
 (Ἄρην Ald. || ἄρη Mut.) — ὡς ἀφείθη τὸν Ἄρ. || τὸν Ἄρ.

- ὡς ὄφθῃ Ups. — ἐς τουτὶ || εἰς τ. ΩΓUps. — (ἀντὶ Ald. || ἔτι Mut.) — ἔτι τῆς κόρυθος || ἀντὶ τοῦ κράνους ΩΓΜUps., in marg. Γ ἔτι τοῦ κράνους — καὶ διὰ τ. || om. καὶ ΑΩUps.M — στ' || om. C — αἰσθησθε || αἰσθησθε Γ — ἀνελευσόμενον || ἀνατέλλοντα ΩΜ — βοᾶν || om. M — αὐτοῦ || αὐτοῦ om. ΩΓUps.M —
4. δ' ἐμὸν || δὲ ἐμ. ΩΓ — γέγονε || ἐγένετο ΩΓUps. — ἐς ἀλ. || εἰς ἀλ. ΩΓUps. — ἐθέλω || θέλω ΩΜ — ἐθ. γὰρ || om. γὰρ Ups. — Ἀκούεις τινα Πυθ. || οἶσθα ἄρα τὸν Πυθ. ΩΓUps. οἶσθα γὰρ τὸν Πυθ. M — Μνησ. Σ. || om. ΩΓUps.M — γοῦν || γ' οὖν Α — ἔτι δὲ || καὶ Mut. — ἐς πέντε . . . κάκεινο || om. ΑC — κάκεινο || ἐκείνο Ω ἐκείνον Ups.M κάκεινον Γ — φασὶ || φῆς Ups., om. M — τὸν ἀνθρ. || om. τὸν ΑΩΓMut. om. τὸν ἀνθρ. Ups.C — ὃ ἀλεκτρονών ΑΛΕΚ. ἐκείνος || ΑΛΕΚ. ὡς ἀλεκτρονών ἐκείνος ΩΓ — παῦ' || παῖον ΩΓΜ — ὄγαθὲ || ὃ ἀγαθὲ Ω (ὃ ἀγ. Ald. || ὄγαθὲ Mut.) — λοιδο. μοι || λ. με Ups. — ταῦτ' αὖ || ταῦτα ΩΓUps.M (τοῦτο Ald. || ταῦτα Mut.) — τερατωδέστερον || . . . ρα ΩΓMut.M — ὁμως || om. ΩΜ — Ταναγοικὸς || Ταναγοαῖος ΩΓUps.M — δὲ' || δύο M (δύο Ald. || δι' Mut.) — ῥάδια || . . . ον M — ἐν σοὶ ἀλλότρ. || ἀλλ. ἐν σοὶ ΩΓUps.M — ἦκον ὡς οἶσθα ἔχων || ὡς οἶσθα ἔχων ἦκον ΩΓUps. ὡς οἶσθα ἦκον ἔχων M — μέλλησας || μέλησας ΩΜ — ἦ ἐψ. || σὲ ? pro ἦ Ω, in ras. Γ, ἦ om. M — ἄλλω || ἄλλο ΩΓΜ ἄλλον Ups. — Πυθαγόρα ὄντι || πυθαγορείον τι Ω πυθαγόραν ὄντα Ups. πυθαγορεία M — παρανενομηκέναι || παρανενομικέναι ACM νενομικέναι Ω νενομηκέναι suprascr. παρανεν. Γ — ὡς ἂν εἰ || ὡσανεὶ Α — βεβρώκεις || ἐδηδόκεις ΩΓUps.M —
5. οὐ γὰρ οἶσθα . . . βίω || om. Ups. — ὀρνιθικὴ || καὶ ὄρ. ΩΓ — φάγοιμ' ἂν || φάγοιμι M (φάγοιμῶν Ald. || φαγοιμῶν Mut.) — πλὴν ἀλλὰ || om. πλὴν ΩΓUps. — ἀλλὰ || ἀλλ' M (ἀλλ' εἰ Ald. || πλὴν ἀλλ' εἰ Mut.) — ὅπως || πῶς ΩΓUps. — οὐκ ἀπορ. || om. οὐκ C — οἷσις || ὄσοις ΩΓΜ — βίοις πρότερον ἐβιώτεσσα || πρ. ἐβ. βίοις ΩΜ

ἐβ. πρ. βίοις Γ — ἄτινα || om. ΩΜ supraser. Γ —
 ἐκ. ἀπολέλανκα || ἀπ. ἐκάστης ΩΓΜ — ἐπερήϊστον |
 ἢδ. ΩΓΜ — πότερα || πότερον ΩUps. — οἶδα ἄν.
 || οἶδ' ἄπ. Ups. — ἠδίστοις || om. ΑUps. — ἴσ-
 τιμῇ || τ. ἑμᾶς ΩΜ — τίς || ὅστις ΩΦΜ — πτε
 ἰνδάλαματα . . κενὴν καὶ || om. Μ. — λόγος || λ. φησί
 ΩΓUps.Μ λογ. φησί ΦMut. — μνήμη || μνήμη Φ.

c. 6. οὐδὲ || οὐδ' ΦUps. — ἐπιλήσομαι || . . πι. . . in ras. Φ —
 οὐτῶ || οὐτως ΩΓΦ — ἐς ἔπ. || εἰς ΓUps.Μ — ὄχετο |
 ὠχέτο Φ — γοῦν || οἶν ΩΜ — παρεῖχε || παρεῖχτο
 ΩΓΜ — τὸν ἔρωτα φῆς || φ. τ. ἔρ. ΩΓUps.Μ — τοῖ
 || rec. m. add. Ω — ὡς φασὶ || ὡς φασιν Γ, eras. r Φ
 ὡς φασὶ post ἔχων Ups. — ἀνεωγόσι || ἀνεωγῶσι Ups.
 — οὐτος || οὐτως ΩΓΦΜ — γοῦν || γοῦν Φ — σοι |
 om. ΩΜ — μοι || om. ΩΦUps.Μ supraser. Γ — διεξ-
 τι || om. τι ΩMut.Μ — διηγῆσθι || ηι Φ — ὀνειρώ-
 των || ὀνειρώτων Mut. — τὸ νῦν || om. τὸ ΩΦΜ supraser.
 Γ — πεμπόμενος || πετόμενος ΩΓΦΜ — δι' ἑτέρας |
 δι' ἑτέρα Ups. — μόνας || om. ΩΓΦMut.Μ — ἐξί-
 σιν || ἐκφοιτῶσιν ΩΦUps.Μ, supraser. ἐξίσασιν Γ —
 τυφλὸς αὐτ. || αὐτ. τ. Μ — αὐτὸς || om. Ω — χρυσός ||
 χρυσὸς ΩΓΦ — χρυσᾶ || καὶ χρυσᾶ ΩΓΦ — χρύσεια
 || χρυσίον Ω χρυσίον^α ΓΦΜ — κεκοιμήσθαι || κεκοιμή-
 σθαι ΦUps. (κεκοιμήσθαι Ald. || κεκοιμήσθαι Mut.)

c. 7. καλόν || ἦν καλόν Γ — οἶαν || ἦ οἶαν Γ — ἀγαπῶ.
 γὰρ || γὰρ supraser. Γ — εἰ οἶσθα || εἴπερ ο. ΩΓΦΜ —
 τοῦ βιβλίου κάλλιστόν τι ἄσ. || τοῦ καλλίστου τῶν ἄσ-
 μάτων om. τι ΩΓΦΜ, in margine Γ τοῦ β. κ. τ. ἄσ.
 ἄπ. — τι ἄσ. || τε ἄσ. Ups. — ἀπάντων || πάντων
 Ups. — ἄτε || ἄτε Φ — τοῦτ' αὐτό || αὐτό τοῦτο
 ΩΓΦUps.Μ τουταντὸ Mut. — ἦδη || om. ΩΓΦMut.Μ
 — ἐκέλευε || . ν Γ

c. 8. πᾶν τοῦτο || τοῦτο π. Φ — πεινήσας || πεινάσας ΑΩΜ
 (πεινάσας Ald. || πεινίσας Mut.) — ἦκεις || ἦκεις ΩΓΦΜ
 — κνήμενος ἐκείνους || ἐκ. κ. ΩΜ — δειπνήσας || δει-

πνίσας Φ in marg. alia manu — εὐθίς || om. ΩΦΜ
 suprascr. Γ — διά v. || κατὰ v. ΩΓΦΜ — ὡς || om. M
 — Εὐκράτει || . . τη Ups. — πρότερον || om. ΑUps.C
 — ἅπαντα || πάντα ΩΓΦ — ἀναπλάττοντα || προά-
 γοντα ΩΓΦΜ. (προάγοντα Ald. || ἀναπλάττοντα Mut.)
 — ἀναμαρτυκώμενον || ἀναμνησκώμενον Ω ἀναμνη-
 κόμενον Φ marg. rec.

9. πλοσίω || πλησίω ΩΦ — τὰ βίω || τῶι βίωι Φ —
 Εὐκράτει || . . τη Ups. — προσειπὼν || προ? . . Mut.Ups.
 — κατασχύνουμι || κατασχύναιμι ΩΓΦUps. — σὺν
 τριβακῶ || ἐν πενιχῶ Ω ἐνπενιχῶι ΦΓ (suprascr. ἐν
 τριβακῶ Γ) — φησί || φασί Α φησιν Φ — συνδει-
 νεῖν || . . . ἦν Ups. — αὐθίς || αὐτὸς ΩΦMut.Ups.
 — ἐστι || ἐστιν ΩΓ om. Ups. — ἀπῆεν || ἦ pr. ἦ
 rec. Φ — τί ἄχρι || om. τὸ ΩΦ supsc. Γ — τοῦ
 λουτροῦ || om. τοῦ ΩΦ, suprascr. τοῦ Γ — πλευρίτιν
 || πλευρίτην Γ — τῶ μαλακ. ἐκ. || τῶι μαλακιζομένωι
 ἐκείνωι Φ — τὸ ἄχρι || om. τὸ Ups. — αἰῶνα || ἀγῶνα
 ΩΦ — μέγιστον || μήκιστον ΩΓΦUps. — ὅποσάπουν
 || ὅπως ἄπουν Α — ἀπορρίψας || ἀπορύνσας Α ἀπορί-
 ψας ΩΦUps. (ἀπορρίψας Ald. || ἀπορύνσας Mut.) —
 ἄπειμι || ἀπέρχομαι ΩΦΓ, (suprascr. ἄπειμι) — (κεκο-
 μισμένον Ald. || κεκοσμημένον Mut.)
10. καταλαμβ. τε || κ. τὲ Φ. — πόν. ἔχων || π. ἔχειν
 Φ — ἐχρέμπετο || ἐχ. τι Α (ἐνεχρέμπετο Ald. || ἐχρ.
 Mut.) — ὄλος ὦν || ὦν ὄλος ΩΓΦ ἠηλῖος? Ups.
 — ἔτη σχεδόν || σχ. ἔτη Ups. — αἰτιωμ. γε || αἰτ. δὲ
 Γ αἰτ. δὴ Φ — ἔχων ἀφίκετο || ἀφ. ἔχων ΓΦUps. —
 ἐπερωρᾶσθαι || ἐπερορᾶσθαι Ups. — οὐ μὲν οὖν ||
 οὔμενον ΑΦ — σαντῶ || σεαντῶ Φ — ἐθέλης || ἐθέ-
 λοις ΩΦUps. Γ alia m. corr. in ἐθέλης) (ἐθέλοις Ald.
 || θέλοις Mut.) — Εὐκράτης || ὁ Εὐκ. ΩΓΦUps. —
 λελουμένος || λελουμένως Α — φησίν || φησι Α —
 παρὶ ἡμ. || πρὸς ἡμ. ΩΓΦUps. — μείον || μείων Ups.
 — τι ἔγεν. || τί σοι ἐγ. ΩΓΦ — (ἐπέσταλτο Ald. ||
 ἀπέσταλτο Mut.) — λέγων || om. ΩΓΦUps. — ἐσῆει

χειραγωγῶν τὸν Θ. || εἰσῆει χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ
 ΦΓΩUps. om. τὸν Θ. — (χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ ἐπι-
 ρειδομένῳ καὶ τοῖς οἴκ. Ald. || χειραγωγῶν τὸν ἐπι-
 μόπολιν αὐτῷ ἐπειριδόμενον ὡς καὶ τοῖς οἴκ. Ups.
 Mut.) — ἐπειριδόμενον || ἐπειριδομένο(ω) ΩΓΦUps.

- c. 11. οὖν || om. ΩΦ — πάνν || πρὸς? Ups. — εἶδε | εἶδεν
 Φ — κελεύσω || κελεύω ΓΦ — τῆς μητρὸς || τῆ μητρὸς
 Ups. — ἐστιᾶσθαι || ἐστιαθῆναι ΩΓΦUps. — ἔχοις
 ἔχης ΩΓΦ — (ἔχης Ald. || ἔχοις Mut.) — ἐσῆεν | ἐ-
 σῆεν ΓΦ — ἐξεληλακέναι || ἐξηλακέναι A — πρῶτον
 || πρῶτοι ΓΦUps.? — Θεσμόπ. || Θεμιστο. ? Ups. —
 ἀνέθεσαν || ἀνέθησαν Mut. — μὰ Δία || νῆ Δ. Ω —
 Δία Ald. || μὰ Δία Mut.) — περιβύσαντες || περιδύσαντες
 Ups. — διαμένοι || διαμείνοι A — ὑποκατακλίτου
 om. ὑπο, κατακλ. ΩΦ, Γ suprascr. ὑπο (κατακλ. A
 ὑποκατακ. Mut.), — πολύνονον || πολὺν ἔψον Φ — δείπν
 om. ΩΦ, suprascr. Γ — μεταξὺ || om. ΩΦUps., supra
 Γ — (γελωτοποιοί Ald. || γελ. μεταξὺ Mut.) — τις
 om. ΩΦ, suprascr. Γ, om. ἦν Ups. — ἀλλ' ἐμὲ | ἐ-
 ξν με ΩΓΦUps. — ἀποτελοῦσι | . ν ΦMut. —
 || . ν erasum Φ — μετρίων || μετρείως A — του
 || καὶ τ. ΩΓΦUps. — συνείρει || συνήρει Φ — ἦ
 καὶ ἀδ. Ups. — τοιοῦτο || τοῦτο ΩΦUps. —

- c. 12. δὲ ἦδη || δὴ om. δὲ ΩΦUps., om. ἦδη in marg. δὴ ἀκο
 ἦδη Γ — ὁ κληρον. || om. ὁ ΩΦUps. — ἀέναόν τε
 τι A ἀεν. ^{τε} τι Γ ἀένναοντε ΦMut. — (περιίππειον
 || πρόδιπ. Mut.) — τὴν ἐκ. || om. τὴν ΩΦMut.
 marg. adscr. Γ — ἐστίασιν || ἐστίαν Ups. — ἐς || εἰς
 — φίλων || ξένων Ups. Ψ' — ἐξημίμενος || ἐξημί-
 μενος ΩΓΦ — ἄρτι || om. ΩΦMut., suprascr. Γ — ἐσε-
 ζετο || συνεκομίζετο Ω εἰσεκομίζετο Γ ἐκκομ. Φ —
 σθαι || φέρειν ΩΓΦUps. — διασκεδάσας || om. ΩΦ
 Γ in margine ἐπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκευάσας
 σκεδάσας — (ἐπην. . . . διασκεδάσας Ald. || ἐπην-
 έμειον φέρειν παρεσκευάσας Mut.) . . . ἐπηνέμιον || ἐπηνέμ-

— τριέσπερον || ὡς τρ. ΩΦUps. (ἔτι εἶδον Ald. || ἐπέιδον Mut.) — (φιλοχρ. Ald. || φιλοχρ. εἰ Mut.) — ἕξ ἄπαρτος || ἕξαπαρτος Φ

3. μόνον || μονονουχι Ups. — τῶν βοστρ. ἐξημημένος || ἐξημ. τ. β. ΩΓΦUps. — (ἐξήεις Ald. || ηῖεις Mut.) — οὕτω || om. ΩΓΦUps. — (πολεμήσων Ald. || πολεμίσων Mut.) — ἐν πολέμῳ || ἐν τῷ πολέμῳ ΦMut. Ups. — μᾶλλον . . . χρυσοφ. || om. ΩΓΦ — ἢ χρυσοφορεῖν || om. Ups. — καὶ τότε || om. καὶ Φ — ἀναδεδεμένος || ἀναδεδεμένους ΓΦ διαδεδεμένους Ω — (σιδηφ. μᾶλ. ἢ χρυσοφ. ἀμεινον ἦν Ald. || σιδηφορεῖν ἀμεινον ἦν Mut.) — διαγωνίζεσθαι || ἔχων διακινδυνεύσειν ΩΓ ἔχων διακινδυνεύειν ΦUps. — ὁ Ὅμ. || om. ὁ ΩΦ — χαρίτεσσι || χαρίτεσιν ΩΦ — συναναπεπλεγμένα || γ in ras. Γ συναναπεπλασμένα ΩΦUps. — πατήρ ἀπ. ἀνδ. κ. θεῶν || παντ. θεῶν πατ. καὶ ἀνδρῶν ΩΓΦUps. — ὁπότε || ὅς ποτε ΩΦUps. (ὅσποτε Ald. ὁπότε Mut.) — (ὁ δὲ πάντ. θεῶν πατήρ Ald. || ὁ δὲ πατήρ ἀπάντων τῶν ἀνδρῶν καὶ θεῶν Mut.) — ἐς || εἰς ΩΓUps. — αὐτὸν || αὐτὸν Ups., corr. rec. ex v Φ — μεταβάλοι || alterum λ eras. Φ — δήπου || ἦδη που ΩΦUps. — τέγονς || στέγονς Ω — τῆ ἀγαπωμένη || τῆ ἀγ. . . ημ Φ — οἷς ἄν παρῆ || οἷς ἔαν π. ΓΦ — ὥστε τί ἄν || ὡς πᾶν ΦUps. — ἔτι λέγοιμι || ἐπιλέγοιμι ΦUps. — (παρέχεται Ald. || παρέχετε Mut.) (συνάπτων Ald. || προσάπτων Mut.) — προσάπτων || πρὸς in ras. Γ συνάπτων ΩΦUps. — τίθησι || τίθησιν Φ

4. μοι || μου Ups. — Σίμωνα || σίμονα Α — ἦψα || ἦψον ΩΦ ἦψον^{ησα} Γ ἔψον? Ups. — τεμάχῃ || τόμους ΩΓΦ — ἀλλᾶντος || ἀλλάντος Α ἀλλάντος Φ — μάλην || μάλης ΩΓΦUps. — ὦ ἀλ. || ὦ suprascr. Γ, om. Φ — μόνον ὁ || ὁ μόνον ΩΓΦ ὁ μ. μοι ΦMut. Ups. — τότε || om. Ω — Δριμύλος || Διμυλος Α Δριμυλλος Mut. — ζῶν μὲν || om. μὲν ΦUps. — Σίμωνός || Σίμωνός (sic) Ω — Σίμωνός ἐστι καὶ νῦν ἐκ. || vos . . . ἐκ. Γ, om. ΦMut. Ups. — ἀλουργῆ || ἀλ. . . Φ — καὶ ζεύγη || om. καὶ Α — ὦ Σίμων || ὦ Σίμον Ups. — ἦδη ||

ὅτι Ω — θρύπτεται || θρ. και Φ — τούτω | om. ΩΦ
 suprascr. Γ — και ἐρώσιν || om. και Ups. — οἷς |
 ταύτας ΩΦUps. — αἱ γυν. || και αἱ γ. ΩΦ — ἀμω-
 φους || ἀμορφότερους ΩΓ ἀμορφωτέρους Ups. ἀμω-
 τέρους ΩΦ — (ἀμορφότερος Ald. || ἀμόρφους Mut.) —
 (πιναρὰ Ald. || πιναρὰ Mut.) — ἀναρτήσιν ἑαυτὰς
 ἀνελεῖν αὐτὰς Ω ἀναρτήσιν αὐτὰς Ups. ἀνελεῖν αὐ-
 τὰς Φ ἀναρτ. ἑαυτὰς ἀνελεῖν αὐτὰς suprascr. ἀναρτῆ-
 σιν ἑαυτὰς Γ (ἀνελεῖν Ald. || ἀναρτήσιν Mut.) —
 δεξίωμα || δεξίωμα ΩΓ ω corr. ex α Φ (δεξίωμα Ald. |
 δεξίωμα Mut.) — κάλλιστον || καλ. κτέρας ΩΓ — χρυ-
 σὸς γάρ ἐστιν || om. ἐστιν Ups. —

- c. 15. οἱ δὲ || οἱ δ' pr. rec. οἱ δ' Φ — ἡμῶν ἐθλ. | ἐθλ.
 ἡμῶν ΩΦMut.Ups. — τὸν βίον || om. τὸν Α — βιοῦσα |
 βιοῦσιν Φ — παντὸς || ἅπαντος ΩΓΦ — ἦδη και οἱ
 εἰπεῖν || εἰπεῖν ἦδη κ. σ. Ups. — οὕτω || οὕτως ΩΦUps.
 — προάγη || προάγει ΑΩΓ προάγη corr. rec. εἰ Φ
 (προάγεις Ald. || προάγη Mut.) — (ἅπαντος Ald. | πα-
 τὸς Mut.) — τοῦ Εὐφ. || om. τοῦ ΩΦUps., suprascr.
 Γ — ποικίλα || και π. Ups. — και ἰδεῖν | om. Ω
 suprascr. Γ ἰδεῖν και om. Φ και ἰδεῖν και om. Ups.
- c. 16. ἐς τ. γ. || εἰς τ. γ. Ω — εἰς ἀνθ. || ἐς Φ — ἦντινα | τίνα
 om. ἦν ΩΦ τίνα, supr. ἦν Γ ἦν τινος Ups. — οὐτ'
 ἔμοι || οὐτε ἐ. ΩΓΦ — ἔπειτ' || ἐπεὶ δὲ ΩΓΦ ἔπειτα?
 (ἐπειδὴ) Ups. — τις τοῦτο . . . τίς οὖν ἦν || om. Ups.
 — εἰδέναι || εἰδέναι σε Ups. — τοῦτο . . . ΜΙΚ. || ἐγὼ
 δὲ πρό γε τούτου ᾧ θαυμάσιε Ω τοῦτο . . . τίς οὖν
 ἦν om., ἐγὼ δὲ πρό γε τούτου ᾧ θαυμάσιε τίς ἦν Φ
 idem sed πρόγε τοῦ pro πρόγε τούτου Ups. — (τίς
 ἦν τοῦτο μοι πρότερον εἰπέ, εἰ και ἐγὼ ποτε ἠλλόγην
 ὄσπερ σὺ — εἰδέναι Ald. || τίς ἦν εἴ τι ἔχεις εἰπεῖν·
 ἐθέλω εἰδέναι τοῦτο γὰρ Mut.) (και μάλα. Τίς οὖν
 ἦν εἴ τι κ. τ. λ. Ald. || om. τοῦτο . . . σὺ· και μάλα.
 τίς οὖν ἦν? Mut.) — οὖν || om. Ω — εἴ τι ἔχεις . . .
 εἰπεῖν Σύ; || om. Α — ΑΛΕΚ. Σύ; . . . εἰδέναι σε |
 om. Ups. — εἶτα || om. ΩΦ suprascr. Γ' — ὁ και. |

ὦ κ. A ὁ rec. in ras. ex ὦ Φ — κᾶν ὀλίγα || ὀλίγων, om. κᾶν Ω, κᾶν supraser. Γ, ὀλίγον, om. κᾶν Φ — ἦκειν || ἦκων Ω ει in ras. Γ — τόνδε || om. ΩΓΦ — εἰκὸς δὲ || εἰκὸς γὰρ ΩΓ — ἀπάγξομαι || ἀπάγχομαι ΩΓΦ

7. ἐπ' Ἰλ. || ἐν Ἰλ. ΩΓΦUps. — Μενέλεω || Μενελάω ΑΩ Μενελάον ΓΦUps. — ἀοίκητος || ἀοικος ΓΦUps. — ἄχοι δὴ || ἄχοιος Α — ἐξεργάζετο || ἐξεργάσθηται ΔUps. ἐξεργάσεται ΩΓΦ — ἄσιτος || ἄ. ὦν Φ — τὰ || corr.; pr. τὸ Φ — μοι πρῶτον || πρότερον μοι Ω ὦτ in ras. Γ μοι πρότερον ΦUps. — ἡπίστατο || ἐπίστατο Ups. — ἐγὼ δὲ || om. δὲ Ω — μήτε || om. Ω — τὸν Αἴαντα || om. τὸν Ups. — μέγαν . . . οὔτω || om. Ω — ὡς οἴονται || ὡς οἴοντε Ups. — τὰ δὲ ἄλλα || τᾶλλα δὲ ΩΓΦUps. — πρεσβύτιν || πρεσβύτιν Φ πρεσβύτην Α — ἡλικιωτίν || ἡλικιωτήν Γ (ἡλικιωτήν Ald. || ἡλικιωτίν Mut.) — πρῶτον || πρῶτος ΩΦUps. πρῶτος Γ — ὁ δ' Ἡρακλ. || ὁ δὲ Ἡρ. ΩΓΦ — (πανθος? Ald. πάνθους Mut.) Πάνθους || πάνθου Ups. — ὦν || ὄν Ups. — τί δαί; || τί δὲ Ups. — ἄλλως || ἄλλος Ups. — ἀκριβῶς οὔτω || οὔτως ἀκρ. ΩΓΦUps. — οὐδὲν || οὐδὲ ΩΓΦ — τί δαί; || τί δὲ ΩΓΦMut.Ups. — δωρατίφ || δόρατι ΩΓΦUps. — Μενέλεως || Μενέλαος ΩΦUps., εω corr. ex αο Γ —

8. οὐδὲ || οὐδ' Ω — καὶ εἰς || εἰς Αἴγ. om. καὶ ΩΦUps. καὶ εἰς Αἴγ. Γ — τᾶληθὲς || τᾶληθῆ ΩΓUps. — Ξρον καὶ || Ξ. τε καὶ Ups. — οὔτω || οὔτως ΩΦ, corr. ras. Γ — ἦγον || ἦδον ΩUps. ἦδον pr., ἦδον corr. r. Φ — εἰς Ιτ. || εἰς ΩΓΦ — (μὴ ἀνάκρινε Ald. || μὴ ἀνακριναι Mut.) — τὰ τοιαῦτα || ταῦτα ΩΓΦUps. — ἐπέρ αὐτ. || περὶ αὐτ. ΩΓ — ἔτ' || om. ΩΓΦUps.Mut. — οὐδὲ || καὶ ΩΓΦUps. — ἐχοῖν ὀκνεῖν || ὀκ. χοῖν ΩMut. — (εἴποι ἔτι Ald. || ἔτ' εἴποι Mut.) — ἀλλὰ || ἀλλ' ΩΓΦUps. — ταῦτὸν || ταῦτὰ ΩΓUps. — σεμνότερος || καινότερος ΑΩΓ — αὐτοῖς || αὐτοῦ Α — διὰ τοῦτο || διατοῦτο Α

— (ἄλλοι Ald. || ἄλλος Mut.) — εἰλόμην || εἰοίμην Δ
 — χορησιῶν || χρ. Φ — ὄρας; || ὄρας Φ — ἐπὶ τ. α.
 || ἐν Ω — και || κᾶν ΩΦMut. — σὺ || om. ΩΦMut. π.
 ras. Γ — οὐ τοσ. || οὐ om. ΩΦUps. — ἀπολιμπάνω
 || ἀπολιμπάνοις ΩΓΦUps. — (ἀποδυσάμενος Ald. ||
 ἀποδυσάμενος Mut.)

- c. 19. μετημφιάσω || . . . ἔσω Φ — τίνας || τινα ΩΓ (καὶ
 γυνὴ γὰρ ἐγένετο ἐν τοῖς ἄλλοις ὁ Π. Ald. || καὶ γ. γ.
 σὺν τοῖς ἄλλοις ὁ Πυθ. ἐγένετο Mut.) — ἐν τ. α. || οἷ
 τ. α. ΩΓΦUps. — γεν. ἀλ. || ἀλ. γενναιότατε ΩΓΦUps.
 (ἀλ. γενν. Ald. || γενν. ἀλ. Mut.) — συνῆσθα || συνίς Δ
 συνίς suprascr. συνῆσθα Γ — ἐκύνεις || κύεις Ω — ἔρ'
 ἔρια ΩΓΦ — πάντα || π. οἶν Φ — ἀποσκώφης ||
 φει Ups. — ἐς ἐμὲ || εἰς ἐμὲ ΦUps. — ἐς ἐκείνου
 εἰς ἐκ. ΦUps. — τί οὖν || τίς οὖν ΩΓΦ (om. γ) (τί οὖν
 Ald. || τίς οὖν Mut.) — πότερος ὁ βίος ἡδίων σοι ἢ
 πότερος ἡδίων ὁ βίος σοι ἢν ΩΓ ποτε ἡδίων ὁ βίος
 σοι ἢν Φ (πότερον ὁ βίος ἡδίων σοι ἢν Ald. || ποτ
 ἡδ. ὁ βίος σοι ἢν Mut.) ΩΓ' πότε ὁ βίος ἡδίων σοι ἢν
 Ups. — ἦσθα || ἦς ΩUps. ἦς add. θα Γ — Περ. ||
 ὁ Περ. ΩΓΦ — ὠπνιεν || ὠπνεν ΩΓΦ ὠπην Δ —
 ὄρας || οἶδας ΩΦUps. ὄρας suprascript. οἶδας Γ — συν-
 ενεγκοῦσαν supscr. rec. ἴγουν συμφέρον τι γενομένη
 Φ — σὺ μὴ εἴπης || μὴ σὺ εἴπης (sic) ΦUps. — ἐθέλοι ||
 θέλοι ΩΦUps. — Μικ. || ὦ Μ. ΩΓΦ — ὠδονοῦσαν ||
 ὠδίνουσαν ΩΓΦ — ἐς μακρὰν || εἰς μακρὰν ΩΓΦ —
 ἔση γὰρ γυνή || ἔση (sic) γὰρ ποτε Φ ἔση γὰρ ποτε
 καὶ σὺ γυνή Ups. — πολλῇ τῇ περιόδῳ || . . . λη . . . ἦ
 . . . ωι Φ — γοῦν || οἶν ΩΓ'ΦUps. (?) — λαμπρ. πολ.
 Ασπ. || πολ. λαμπ. Ασπ. ΩΓΦ λαμπρ. Ασπ. πολ. Ups. —
 c. 20. τίς δὲ || om. δὲ ΩΓΦ. — μετ' ὀλίγον || μετολίγον
 ΑΦ — Ὡ || ὦ Φ — Διοσκόρω || Διοσκόροι Φ Διοσκο-
 ρη? Ups. — καταριθμησασθαι || καταριθμησῆσθαι Δ —
 μακ. δ' || om. δ' ΩΓΦUps. — τοιούτῳ || om. ΩΓΦUps.
 ἄλλοις || om. ΩΦMut.Ups., in marg. add. Γ — σοῦ || om.
 ΩΦ — ἐπὶ τῇ π. . . θανμάζοντος || om. ΩΦUps. suprascr.

Γ — φρ. αὐτῶν || om. αὐτῶν ΩΦMut.Urs. — πρῶτον || πρότερον Urs., suprascr. Γ — ἐγέλας || ἐγέλασας ΩΓΦ — ἐπὶ σαντῶ || αὐτῶ, om. ἐπὶ Α — ὑπερευδαίμονα εἶναι || υπερευδαιμονεῖν αἰὶ ΦUrs. (ὑπερευδαιμονεῖν αἰὶ Ald. ὑπερευδαίμονα εἶναι Mut.) — πλοῦτον || πλούσιον ΩΦ — καὶ εἴ τι || καίτοι τι Urs. καίτοι τί ΩΓ, τί om. καὶ εἰ Φ (ἢ ἔτι Ald. || ἦτοι τί Mut.) — χαίροις || χαίρεις ΑΩΓ — ἄλλοτε || ἄλλοθεν Urs. — ἦν τ' Ευφ. || ἦν τε E. ΩΓUrs. — ἦ Ἄσπ. || ἦν τε Ἄσπ. ΩΓΦUrs. — ταῦτα ἐγὼ || ἐγὼ τ. ΩΓUrs. — ἀτιμάζοις || . . . ης Urs. — ποιοῖς || ποιεῖς Urs. — ἀλεκτρονά || ἀλεκτρονῶν ΩUrs. ὄνα in ras. Γ — αὐτῶ || αὐτῶ Α — νῦν || om. ΩMut. —

21. πάντων || ἀπάντων ΩΓUrs. — σχεδ. || σχ. ἤδη ΩΓΦUrs. — τῶν βίων || τὸν βίον Urs. — ἦσθα || οἶσθα ΩΓΦ — σαφῶς || om. Urs. — ἰδίᾳ || ἰδία Ω — βιοῦσιν || πλουτοῦσιν ΩΦ, πλ. suprascr. βιοῦσιν Γ — προσελαύνουσιν || ἐπελαύνουσιν ΩΦ ἐπελανν. supr. προσελ. Γ — ἐμβαλόντες || ἐμβάλλοντες ΓΦ — ἄρα περιβλέπεις || ἀναβλέπεις om. ἄρα Urs. — ἔαντοῖς || αὐτοῖς ΩΓ, ἀμφαντοῖς Φ pr., corr. ἀμφ' αὐτοῖς rec. — τευχῶν || τευχῶν ΩΓΦ — ὄσα || ᾧ Ω — ἦνπερ || ἦν τε ΩΦUrs. — ἐσφέρειν || εἰσφ. ΦUrs. — προκινδυνεύουσι || littera v erasa Φ — εἰς σωτ. || εἰς σ. ΩΓΦ — ἐπειδὴν || ἐπειδᾶν ut fere semper Φ — τὰ ἐπινίκια || om. τὰ Ω — ἐστρ. || om. ὁ ΩΦ —

22. ἐς ἐκ. || εἰς ἐκ. ΩΓΦUrs. — τυραννήσεις || τυραννείς ΩΓΦUrs. — ὡς ἔχοις . . . ἀγῶνας || om. ΑΩΓΦ — ποιοῦσι || ποιοῦσιν ΩΓΦ — δὲ ἔξετ. || δ' ἔξετ. Α — καὶ δοκιμαστής || om. ΩΓΦUrs. — κατεχαλαζ'σας || κατεχαλ. Α — αὐτῶν || ἐς αὐτ. Α — τοὺς λίθ. || om. τοὺς ΩΦUrs. suprascr. Γ — τ. οὐσίας αὐτῶν || αὐτῶν om. Α — οὔτε δὲ || οὐδὲ ΦUrs. — οὔτε || οὐδὲ ΦUrs. — οὔτε δὲ || om. δὲ Ω οὐδὲ Γ — θρυγχιόν || τρυγχιόν Α — διορύξας || διορέξας Α ὀρύξας ΩΓΦUrs. — τοῖχον || τεῖχον Urs. — διαπυκτείων || διαπικτ. Α — δια-

- μεριζόμενος || λογιζόμενος ΩΓΦUps. — πρὸς τὸ φροντίδας || π. τὰς φρ. ΩΓΦ — κρηπίδα | κρηπίδες
 Α κρηπίδα Φ — ἔχων τ. μισθόν || τ. μ. ἔχων ΩΓΦ —
 κρομμίων || κρομμίων in ras. Ω — σεαντὸν | σεαντ. Ω
 c. 23. πρὸς τὸ κρ. || om. πρὸς ΩΦUps. suprascr. Γ — οὐ
 π. γὰρ σε || om. γὰρ Ω οὐ π. σε γὰρ Ups. — ἀμίει |
 ὥστε ΩΓΦUps. — παραδήγοντες || καταδηγ. ΩΦUps.
 — πρόσσεισιν || ἐπιβουλεύει ΩΓΦ — τὴν ἀσπν | τῆ
 ἀσπ c. ras. in extrema littera Ω τῆ ἀσπια ΓΦ τ?
 ἀσπια Ups. — μακρὰ οἰμώζειν || μακρὰν Ω — ἀπ
 πηδ. || corr. rec. ex ἀναπηδήσας Φ — φοβηθεῖς | φοβ.
 σε ΩΓΦ — ὑπ' ἀκρ. || ὑπὸ ἀκρ. Α — ἔχουσι | ἔχου
 σιν ΩΓ eras. ν Φ — ταῦτα γ. || ἀῖται ΩΦUps. αῖται
 supr. ταῦτα Γ — ἐκείνων δειπνων || om. ἐκ. Ω — ἀπο
 γονα || ἀπογοναί ΩΦ ἀπογοναί suprascr. ἀπογονά Γ
 ἀπόγονοι Ups. — τῷ ἡλίῳ || τῷ ἡλίῳι Φ — ἤρμοστο |
 ἤρμοσται Ups. — κηρῶ || κηρῶι Φ — ὡς νοτίζ
 τὸν κηρόν || om. Α — τῆ ἀλμῆ || τῆ ἀλμῆ Φ — μέντοι
 γε || om. γε Α — τὰ νανάγια πάνν αἰσχροῖα || τὰς ναναγίας
 τὰ νανάγια πάνν αἰσχροῖα
 αἰσχροῖας, om. πάνν ΩΦUps. τὰς ναναγίας αἰσχροῖας Γ —
 ὅταν || ὅτε Α — παρέχει || παρέχει Α — τὸ πῦρ | τῆ
 πυρὰν ΩΓΦUps. — Διονύσιος || Διόνυσος Ω — κατα
 δύσης || καταλυθεῖς ΩΓΦUps. — γραμματιστῆς βλι
 πηται || γραμματιστῆς διδάσκη Ups. γράμματα διδάσκη
 Ω γράμμα διδάσκη (η in ras.) Φ γράμμα διδάσκει Γ
 — διδάσκων || ἀναγκάζων ΦUps.
 c. 24. β. ποτε || om. ποτε ΩΓΦUps. — τότε' || τινός ΩΓΦUps.
 — τοῦ βίου ἐκ. || ἐκ. τ. β. ΩΓΦUps. — ἔπον || ἔπον
 Γ — διπερ || om. τι Ups. — ἐνδοθεν || ἐνδον Ω —
 ἔφηθα || ἔφης Α — ξυνών || συνών Φ — πάντη || πάν
 ΩΦUps. — φῆς || φῆς pr. Φ — τῶν πολ. || om. τῶν
 ΩΓΦUps. — ἀξίας || ἀξιας Α — ἀνήριθμον || ἀνάριθ
 μον ΩΓΦ — ὁ κοῖλος || om. ΩΦUps. suprascr. Γ —
 ἐς ὑπερβ. || ἐς ὑπ. Ups. — προπομπεύοντα || προπι
 πεύοντα Ω προπέμποντα (μπ in ras.) ΓΦUps. —

τῆς ἀγν. || τοῖς ἀγ. Α — ἐπομένους || ἐποχουμένους Ups.
 — ἀγνοίας || ἀνοίας ΩΦ ἀνοίας add. γ Γ ἀνίας? Ups.
 — συνεγίνωσκον || συνεγίνωσκον Φ — τοῖτοις || ἐκεί-
 νοις ΩΓΦUps. — κολοσσοῖς || κολασσοῖς Α — ἐποίη-
 σαν || ἐποίησεν ΩΓΦUps. (?) — κάκείνων || ἐκείνων
 ΩΓΦUps. — ἕκαστος ἕκτοσθεν || τὰ ἕκτος ΩΓΦUps.
 — μὲν || ὁ μὲν ΩΓΦUps. — τις || om. ΩΓΦUps. —
 πάγκαλος || πάγκαλλος Ω — ἐκείνου || om. ΩΦUps. add.
 Γ — ἴδης || ἴδοις Ups. — χρυσίου || χρυσοῦ Ω χρυ-
 σαργύρου (χρυσίου ἀργύρου??) Ups. — ἐν τ. δ. || om.
 ἐν ΑUps. — τῇ δεξιᾷ || τῆι δεξιᾷ Φ — γ' ἔνδον || ἔν-
 δοθεν ΩΦUps. ἔνδοθε Γ — διαπεπερονημένους || πεπε-
 ρονημένους ΩΓUps. πεπερονημένους Φ — καὶ πηλὸν ||
 ὑπόπηλον om. καὶ ΩΓΦUps. — πολλήν τινα τοιαύ-
 την || τοιαυτ. τινα π. ΩΓΦUps. — μυγαλῶν || μυγα-
 λεῶν ΩΦ

25. ἔφηθα || ἔφης Α — μοχλοῦς καὶ γόμφ. || γ. κ. μ.
 ΩΓΦUps. — οὔτινες || οὔτινες εἶεν ΩΓΦ εὔτινες εἶεν Ups.
 — ἦτις || εἴ τις Α — ἔοικεν οὕτως || ἔοικέναι σὺ Α
 ἔοικεν οὔτος ΩΦ pr. ἔοικε οὕτως Γ ἔοικεν οὕτω Ups.
 — τῷ κολ. || om. τῷ ΩΦUps. — σὺ δὲ τὰ ἔνδον
 ἦδη || σὺ δὲ καὶ τὰ ἐ. ἦδη Ω — τοῦ κολ. || καὶ τ.
 κ. Φ — ἐκστρατείας || ἐκστρατιᾶς pr. Φ — ἀλλ'
 ἀνάγκη || ἀλλὰ ἀν. ΩΓ — εἰπω σοι || om. σοι Ups.
 — καὶ ὑποψίας || κ. τὰς ἵποψ. Ups. — διασκοπεῖσθαι
 || διασκοπεῖν ΩΦUps. διασκοπεῖν^{σθαι} Γ — ἐγγίνεται || ἐγγί-
 γνεται ΦUps. — ἀπάντων || πάντων ΩΦUps. πάντων
 suprascr. α Γ — ὁ νόος || om. ὁ ΩΦUps. suprascr. ὁ
 Γ — πρὸς οὓς || om. ΩΦUps. in marg. Γ — Συρα-
 κουσίων || Συραρακουσίων ΑUps. Συραρακουσίων Φ —
 ἀλλὰ κάκεινα . . . διαψιθνρ. || om. ΩΦUps., in mar-
 gine add. Γ — μάλιστα τοὺς φίλους || τ. φ. μ. Ω
 μάλιστα om. Φ — ἐλπίζειν ἥξειν || ἴξ. ἐλπ. ΩΓΦUps.
 — ὁ μὲν γοῦν || ἐγὼ γοῦν ΩΦUps. ὁ μὲν in ras. Γ
 — ἀπέθανεν || ἀπέθανον ΩUps. — τὸν δὲ ἄλλον ||

- τ. δ. ἄλλος Ω v in ras. Γ — ἄλλον ἴσως | ἴσως
 Φ ἴσως ἄλλος Ups. — ὁμοίος τρόπος θανάτου |
 τρόπος θάνατος ΩΓΦUps.
- c. 26. φῆς || φῆς pr. Φ — ἀσφ. . . γιᾶλης || om. A —
 νεῖω || κωνίω Γ κωνεῖω Φ — ἢ ἄκον. | καί
 — ὁ γοῦν κίνδ. || ὁ δὲ κ. Ω — σμιλίον | ο
 Γ — ἀμάρτοι || οι in ras. rec. Φ — ἐπ' εὐθὺν ||
 Φ — τοὺς δακτύλους || τοῦ δακτύλου ΦUps. —
 τας || σ. Φ — εἴτ' || οἴτ' Ups. — ἔστι ||
 ΓΦUps. — διαδήματα ἔχοντα || διάδημα τ' ἔ
 Φ ras. rec. — κενεμβατήσας || προσκρούσας
 in marg. κενεμβ. Γ — γίγνεται || γίνεται ΩΓΦ
 αὐτῶν || αὐτὸν Ups. — παρέχει || παρείχε Φ
 ὡς τ. ἐσθ. || om. ὡς ΩΦUps. suprascr. Γ —
 ὄντα || ὄντ. δ. Φ — κοθόρων || ἐμβάδων
 ἐμβάτων, in marg. κοθόρων Γ — οὐ || οὐχί
 κατὰ λόγον || κατάλογον Ω — ἐδιδάξω ||
 ΩΦUps., ἐδιδάξας Γ
- c. 27. τῶν βίων || τοῦ βίου Ups. — τοῦτον || του
 — χρεῖαις || χρεεας Φ — ξυμμεμετροημένο
 τρημένος ΩΦ, suprascr. Γ — ὄψοποιόν ||
 ΩΦUps. (?) in ras. Γ — ἢ ὅσα || καὶ τὰ
 ΩΓΦUps. — ἐννοεῖτε || ἐπιτηδεύετε ΩΓΦUps.
 || om. sed alia m. add. Ω
- c. 28. εἰπεῖν || λέγειν ΩΦUps., λέγ. suprascr. εἰπε
 ἴσως ταῦτα || τ. ἴσ. Ω — οὐδέπω || οὐ A —
 bis script. in A — ἀλλά μοι || ἀλλὰ μὴν ΩΓΦU
 suprascr. μοι Γ) — τὸ ἐνέπριον || τοῦνέπρι
 — τῷ καταράτῳ || τῷ καταράτῳ Φ — παρ
 παραντὸν Φ — ἐς τὰς || εἰς τ. ΩΦUps. — ἴδ
 ΩΦUps. — κεκλεισμένων || κεκλειμένων Γ
 καὶ || καὶ μὴν ΩΓUps. — καὶ τοιχωρ. || om. κα
 — γε σύ || om. ΩΓΦUps. — ἀναγκάσεις || ἀ
 A συναναγκάσεις ΦUps. — τοῦτο ἐξαίρ. ἐδ
 ἐξαίρετον ἐδ. μοι τοῦτο ΩΓΦUps. — ΜΙΚ. ||

δύο δ' ἐστὶ σοὶ τοιαῦτα || δύο' ἐστὶ μοι τοιαῦτα A δύο
 δὲ ἐστὶ μοι (?) τοιαῦτα Ω δύο δ' ἐστὶ μοι ταῦτα Ups.
 δύο δ' ἐστὶ σοὶ τοι (in ras.) αὐτα Γ — ἐπικαμπές ἐστὶ
 μοι . . . || om. μοι Ups. ἐπικαμπές ἐστί, om. μοι Φ —
 τοιαῦτα || ταῦτα Ups. — ἀποσπάσαι || ἀποσπάσας
 ΩΦUps. — καὶ ἔχῃ || ἔχειν, om. καὶ ΩΦUps., ἔχει, v
 in ras. Γ — ἅπαντα || τὰ πάντα ΩΦUps. — οὖν ||
 om. Ups. — ἅπαξ || ἅπαν Ω — παρεσελθὼν || παρελ-
 θὼν ΩΦ suprascr. Γ — ἀποτείνων || ἀποκίτων ΩΦ
 — γεν. τοῦτο || τ. γεν. Ups. — παρήγγειλε || παρήγ-
 γειλεν Γ παρέγγειλε Ups. — τινα || om. τινα ΩΦUps.
 τι suprascr. Γ — ἐργάζεται || ἐργάσεται ΩΓΦUps. —
 τοῦ τοιούτου . . . ὁμως || om. ΩΦUps. in marg. add.
 Γ — ἀφέξομαι || ἀφέξωμαι Ups. — τοῦ χρυσ. || om.
 τοῦ Ups. — ὦ ἀλ. || om. ὦ Ups. — καὶ σοὶ || καὶ σὺ Ω
 — ἦττον ἄν || om. ἄν ΓΦUps. — εἴη || ἄν εἴη ΩΦUps.
 — θάτερον || θατέρον ΩΦUps. — μέρος || μέρους ΩΦ
 ras. Γ

29. οὐ μὲν οὖν || οὐμενονν ΑΦ — παρὰ τὸν Σ. || om. τὸν
 Ups. — ἦδη || δὴ ΩΓ — τὸ μετὰ τοῦτο || τὸ μετατοῦτο
 Φ — ἀναπέπταται || ἀνατέτραπται Ω ἀναπέπταται
 Φ ἀποπέπταται Ups. — κλειδί || ἐπὶ κλ. ΩΦ — ἀμ.
 τε || ἀμ. γε Φ — ὄχρος δ' || ὄχρος δὲ ΩΦUps. —
 θθεν || ὀπόθεν Ω — ὦ ἀλ. || om. ὦ ΩΦUps. — ἄ γη-
 σιν || ὄ φ. ΩΦ — ταλ. μὲν || ταλ. μενοῦν Ups. — ἐβδομ.
 || om. Ups. — ὄλωσ || ἄλλος ΩΓΦUps. — εἶδε || εἶδεν
 Ω ἴδε Γ οἶδε Φ — ἐκκαίδεκα || ἐξκαίδεκα ΩΓΦ — οἶ-
 μαι || om. ΩΓΦUps. — ὄλος || ὄς ΩΓΦUps. — ἰπ-
 πῶνα || ἰππον ΩΓΦUps. — ἐπιμελ. || ἐπ.; Φ — ἄλλως ||
 ἄλλ' ΩΓΦUps. — εἰκὸς δὲ || om. δὲ ΓΦ — διηρπά-
 σθαι || ἠρπᾶσθαι Α διηρπᾶσθαι Φ — ταρίχους οὕτω ||
 τάριχος αὐτῶ ΩΓ τάριχος αὐτῶ οὕτω ΦUps. —
 μεγάλους || μέγαν Ω μέγα ΓΦ — ὠφωνηκέναι || . . .
 νηκεν ΩUps. — χθὲς || ἐχθὲς ΩUps. — ἐλέγετο || ἐλ.
 δὲ Ω — ἦ || om. Ω in ras. ΓΦ καὶ Ups. — ὄλων ||
 ὄλωσ? Ω ὄλωσ Ups. ras. in v Γ — ἐφέλλεται || ἐφέλεται

- Ups. — *αὐτά* || *ταῦτα* ΩΦUps. — *ἄπειμι* | om. ΩΦUps. supraser. Γ — *ἔχων* || *ἔχω* Φ — *σιώπα* | *σιώπῃσιν* ΩΓΦUps. — *ὦ Μιζ.* || om. *ὦ* ΦUps. — *ἄγρ. αὐτῶν* | *αὐτ. ἄγρ.* Ups. — *διαγυλάττειν* || *φυλάττειν* ΩΓΦUps. — *ἅπαντα* || *ἅσασαν* ΩΓΦUps. — *σέγε* || om. *γε?* Δ — *ὦ τοιχ.* || om. *ὦ* ΦUps. — *περίεμι* || *περιέμισσμαι* Δ — *μὰ Δι'* || *μ. δία* ΩΦ — *ἐπεὶ* || *ἐπὶ* Ups. — *κίων* || *κίων* Δ — *ἐφόγηκέ τις* || *ἐψ. τ. . .* Δ — *καὶ ἐπιβουλ.* || om. ΩΦUps. supraser. Γ — *ἄν λάβω* | *ἀνελάβω* ΔΩΦUps. — *θάπτωμεν* || *θάπτομεν* Ups.
- c. 30. *λοιπόν* || om. Ups. — *ὦ καχοδαίμον* || *ὦ καχοδαίμων* Ω *ὁ καχοδαίμων* ΓΦUps. — *δ' οὖν* || *γούν* ΩΓΦ — *ὁ δυστ.* || om. *ὁ* Δ — *διαγρύπνει* || *ἀγρύπνει* ΩΓΦUps. *ἡμεῖς δὲ* || add. *εἰ δοκεῖ* Ups. — *παρὰ Γν.* || om. ΩΦUps. in marg. Γ — *ἴωμεν* || *ἴδωμεν* ΩΦ ras. Γ — *καὶ οὔτος* || om. *οὔτος* Φ om. *καὶ* Ups. — *ἀνέωγε* || *ἀνέωκται* ΩΦUps., in ras. Γ — *καὶ* || om. ΩΦ *δὲ* Ups.
- c. 31. *αὐτὸν* || *τοῦτον* ΩΦUps. — In Ups. *cetera desunt.* *ἐπὶ φρ.* || *ἐπιφροντίδων* Φ — *ἤδη* || om. ΓΦ — *ὅν δεήσει* || *ἄν δεήσῃ* Δ — *καταλιπόντα* || *λιπόντα* ΩΓΦ — *κυνόμυιαν* || *μύϊαν* ΩΓΦ — *ἐκτέτηκεν* || *ἐκτέτοκεν* Δ
- c. 32. *Εὐκράτην* || *εὐκράτη* Ω — *ἰδὸν γὰρ* || om. *γὰρ* Φ — *ἀνέωγε* || *ἀνέωκται* ΩΦ *ἀνέω^{γε}ηται* Γ — *ἐσίωμεν* || *εἰσίωμεν* ΩΦ — *πάντα* || *ἅπαντα* ΩΓΦ — *ἐμπ. μικρόν* | *μ. ἐμπρ.* ΩΓΦ — *ὄνειρώττις* || *ὄνειροπολεῖς* ΩΦ *ἀνερω^{ώττις}πολεῖς* Γ — *δ' οὖν* || *γ' οὖν* Ω — *Εὐκράτην* | . . . *τη* Ω — *καταπυγ.* || *κ. τινα* ΩΓ — *πασχητ. τινα* | om. *τινα* ΦΩ sup. *τινα* Γ — *μοιχενομ.* || om. ΩΓΦ —
- c. 33. *ἀπολ. πρότερον* || *πρ. ἀπολ. ἢ τοιοῦτόν τι πείσομαι* ΩΓΦ — *νῦν μὲν ἡμέρα γὰρ* || *νῦν γὰρ ἡμέρα* om. *μὲν* ΩΓΦ — *ἐς αὐθις* || *εἰς αὐθις* ΩΓ

LUCIANI ICAROMENIPPUS.

Lectiones codicum

Marc. 434 Ω

Vat. 87 ℥ Peter

Vat. 90 Γ Aldenhoven

Vat. 1324

Vat. Laurent. Flor. 77 Φ (antiqua manus usque ad c. 17) Vitelli
Vat. Psaliensis (Ups.)

Vat. Urbinate 121 (Urb.)

collatae cum editione Teubneriana.

In codice Gorlicensi (A) non est Icaromenippus.

H ΥΠΕΡΝΕΦ. om. ἤ Γ

1. οἰκοῦν || οἴκουν Φ — πον || ^{σχεδόν} πον Γ ποῦ Φ —
 πεντακόσιοι || φ'Ups. — τὸ δ' || τὸ δὲ ΓΦ Ups. Urb. —
 ἂν ὁδὸς || ἄνοδος 1324 ἄνοδον ΩΦ Ups. Urb., ἄνοδοι
 suprascr. ὁδὸς ἂν Γ ἂν ὁδὸν ℥ — ἀειφῶ || ὦ pr. m.
 φ̄ rec. Φ — ἀναμετρῆεις || . . μη (?) τρεῖς Ups. — ἐπακρο-
 ῶμαι || ἐπ' ἀκρ. Γ — ἀκολουθῶν || παρακολ. 1324 Φ
 Urb. — σταθμ. τινας || om. τινας Ω ^{ας} τινι sic Urb. —
 ἐποξερίζοντος || ἐποξερίζοντας Ω 1324 Φ Ups., ἐπο-
^{διεξιόντος}
 ξερίζοντας Γ — μῆ || μῆμε Ups. — θανμάσῃς || sine ι
 ΓΦ — λέγειν || λαλεῖν Γ 1324 Φ — δῆ || om. ℥ Urb.
 — λογιζομαι || λογιζ. suprascr. ἀνα Γ — ὠγαθέ || sic pr. m.
 ὦ γαθέ rec. Φ ὦ ἀγαθέ Γ — ἐτεκμαίρου || om. ε Ups.
 — μὰ Δία || μαδία pr. Φ μὰ δι' Ups. Urb. — τοῖς ἀστρ.
 || om. τοῖς 1324 Φ Urb. — μακρόν τινα || μ. γε Ω
2. τᾶν || τᾶν Γ in ras. rec. Φ — δοκῶ σοι λέγειν || λ. δ.
 σοι ℥ Urb. — ἀφίγμαι || ἀφίγμαι Γ — παρ' αὐτοῖ ||
 παραντοῦ pr. Φ — πῶς ἂν || om. ἂν ΩΓ 1324 Φ
 Ups. Urb. — θεσπέσιε || θανμάσιε Ω — γεννητὸς || θνη-

τὸς in marg. Γ — Οὐρανιῶνων || οὐρανίων r in ras.
 Γ compend. οὐνῶν Φ — γράσον || γράσον pr. Φ —
 εἰ δοκεῖ || om. Ω — ἐκ. τ. Φρυγί || ἐκείνω τῷ Φρυγί
 Φ — ἀνάραστον || ἀνασπαστον in marg. Γ — οὐνο-
 χοήσοντα || οἰνοχοήσαντα Ups. — μύθῳ || θῷ pr. Φ —
 ἀτὰρ || ἀντὰρ Ups. — ἐδέησε || . . v Γ — ἐδίδοί μοι
 ἐνόησέ μοι Ups. — παιδικὰ || suprascr. rec. m. ἐρώμενοι
 Φ — ὑπὲρ αὐτὸν || τὸν, om. αὐ Φ — ἐλλήθεις || u
 corr. ex η Γ — τις || τίς ΓΦ — ἐξ ἀνθρώπων || ἐξ ἀν-
 θρώπων Ups. — Δαιδάλιον γὰρ || om. γὰρ Ups. Δαι-
 δάλιον γὰρ 1324

- c. 3. θαλάττης || θαλάσσης ΩΓΦ — καταπεσὼν || πεσὼν Ω
 Μενίππειον || μενίππιον 1324 — ὥσπερ τὸ Ἰκάριον ἀποδ.
 || ἀπ. ὥσπ. τὸ Ἰκαρ. ὞Urb. — ἀποδείξις || ἀποδείξις sine
 ἀπο
 ι subscr. Γ Ups. ἀναδείξις Φ ἀποδείξειεις 1324 — τῷ
 σεαυτοῦ ὄν. || τῷ σεαυτοῦ ὄν. Γ τῷ σ. ὄν. Φ τῷ σῶ ἔν.
 ὞ Urb. — ἄτε || ἄτε δὴ Ups. — τὸν ἥλιον || τοῦ ἥλιον
 Ups. — ἐκείνος || ἦκεν in ras. Γ — πτερορ. || καὶ πτερορ.
 Γ — ἀκήρωτα || ἀκήρατα Ω 1324 Φ — προσάγεις || om.
 Ω sed suprascr. — ἀετὸν || αἰ . . 1324 — . . non est
 lac. in Φ Ups. — ἐξ ἀρχῆς || sic rec, ἐξαρχῆς pr. Φ —
 μὴ δὲ || μὴ δὴ sed η in ras. Γ, μὴ δὲ Φ — γιλίον || γίῃ
 sic Ups. — περιύδης || sine ι subscr. ΓΦ
- c. 4. ἀστειόν || ἀστειον Γ ἀστ. suprascr. rec. ἡδὺ Φ — γῆς
 || φῆς ΓΦ — ἀπηρτημένον || . . τιμένον Ups. — πάντα
 || ἅπαντα Φ — ἀνακύπτειν || ἀνακίπτειν? Ups. — ἀνα-
 βλέπειν || ἀποβλ. Urb. — παρείχε || παρείχεν Γ — οὐτ'
 ἀρχὴν || οὐτε ἀρ. ΩΓ 1324 Φ Ups. οὐτε τὴν ἀρχὴν Urb.
 — τὸ τέλος || om. τὸ 1324 Ups. — κατὰ μέρος || κατὰ-
 μέρος Γ — ἐπισκοπῶν || περισκοπῶν Ups. — ἔτυχε || . .
 χεν Γ eras. v Φ — διερριμένους || ρ Φ — τί π. || ὅτι
 (add. δ) Γ — ἀτοπά || ἀτοπα suprascr. ἄπιστα Γ —
 ἐδοκίμαζον || om. ε Ups. — διάξασα || om. ι Ups. διαί-
 ξασα ὞ (Urb.) διά . . ξασα Γ διαίξασα Φ — ταῦτα
 δυσεῖκαστα || ταῦτα δὲ δυσ. Urb.

5. οὐτω || οὐτως ΓΦ (eras. ζ) — ταῦτα ἐκ. || τὸ ἐκ. ΩΑ (Urb.) 1324 ras. ΦUps. — ὄμην || ὄμι Φ ὄμ Γ — γε πᾶσαν || πᾶσάν γε ΩΓΦUrb. πᾶσαν Ups. — οὐτω || οὐτως Ups. — ἄν εἰπεῖν || om. ἄν Urb. — δὴ || δὲ Γ 1324 Φ — καὶ χροῶς ὀχρότητι || om. sed in marg. rec. m. addit. Φ — μάλα γὰρ || γὰρ om. Ups. — οἱ ἀνδ. || οἱ om. sed ins. rec. m. Φ — ἀντόθεν || ἀντόθι Ups. — εἰσαῦθις || εἰσαῦθις 1324 — ἐπι κ. || ἐν κεφ. Ups. — κεφαλαίω || sine ι Γ — ὄλων || ἄλλων 1324 — ἄρα || om. Ups. — ἀγνοίας || ἀγροικίας Φ, om. ἀγνοίας Ups. — εἰς μείζονς || ἐς μ. 1324 εἰς μείζονας Ω — ὄσημέραι || ὄσ' ἡμέραι Γ — γοῦν || δ' οὖν ΩΓ 1324 Φ — θατέρω || θατέρωι Φ — ἀκόλουθον || . . θόν Γ — τέ με ἤξιον || om. τε ΑUrb. — πρὸς αὐτοὺς || π. αὐτ. pr. ΦUrb. — ὄντων || λόγων ΩΑΓ 1324 Φ Ups. — αὐτῶν || ὄντων ΑUrb.
6. μηδὲν || μεδεν Ups. — ἐνιοι δὲ || ἐνιοι δὲ καὶ Φ — τοῖς || τοῖς Γ — ἐπεβάτενον || ^{επεβ}επεβ Γ — καὶ σχήματα || om. ΩΓ 1324 ΦUps. — διεξήεσαν || ι subser. rec. Γ — μηδὲ || μὴ δὲ Γ — ἐπὶ τετραγώνοις || ἐπιτετρ. Φ pr. — χωρίον || τὸ χωρ. Ups. — ἐπιμετροῦντες || ἀναμετρ. Ω, Γ in marg. ἐπιδεικνύοντες —
7. κάκεινο || κα pr. Φ — ἄγνωμον || ἀγ., in marg. ἀνόητον Φ — τὸ περὶ τῶν || om. Ups. — οὐτως || οὐτω 1324 — μηδεμίαν || μηδὲ μίαν Γ — ἀποφαίνεσθαι || ἀποφαίνοντι (sic = ἀποφαίνονται?) Ups. — μύδρον || pr., marg. σιδηρον πεπρωμένον Φ — μὲν εἶναι || εἶναι μὲν ΑUrb., om. μὲν 1324 — ἰμονιᾶ || sine ι Γ ἰμονιᾶ Φ — καθάπερ || καὶ κ. 1324 — θαλάττης || θαλάσσης Ups. — ἐξ ἴσον || ἐξῆς Ups. ΩΑΓ —
8. ὀπόση τ. λόγων || τ. λ. ὀπόση Urb. — ῥάδιον || ῥα Γ — καταμαθεῖν || ἐκμ. Α — εἰ ἐν γειτόνων || εἰ ἐγγειτ. 1324, om. εἰ Ups. — πάμπολυ || πάνυ πολὺ Ω — πρῶτα || πρῶτον ΑUrb. — τεχνίτην τῶν ὄλων || τ. ὄ. τεχ. ΑUrb. — ἀγένητος || ἀγένητος ΩΓ — προστιθέντας || στ. in ras. rec. Φ — ἦκων || ἦκων Γ — ἐστως || ἐστῶς pr. Φ —

πρό || πρό sed post o litt. σ eras. Γ — ἀδύνατον | in parz.
 add. οἶμαι Γ — χρόνον καὶ τόπον || τροχ. κ. χ. Ups.
 — ἐννοεῖν || ἐπινοεῖν ΩΓ 1324 ΦUps. — λέγεις | ἴσται
 λέγεις Ω — ἀκούσειας || ἀκούσιος 1324 — θαυμάσω |
 θαυμαστέ ΩΓΦ — διεξέρχονται || δι' ἐξ . . . Γ — τοῦ
 περ. || om. τοῦ Ω — περιγράφουσι || ἐπιγρ. Α π . . . ω
 Γ — παμπ. τινές || π. τινάς ΩΑ(Urb.) ΓΩ — καὶ τῶν |
 καὶ τούτων ΩΓΦUps. — κατεγίνωσκον || . . . γίνωσκον
 ΩUps. κατεγίνωσκον? Φ — εἶναι om. Ω — ἰδόσαζε |
 . . . r 1324 Φ.

- c. 9. περὶ μὲν || om. μὲν Φ — κατὰ κενῶν καὶ χηνῶν | κ.
 χην. κ. κην. 1324 ΦUps. Urb. — μόνῳ || μόνου Φ sine
 Γ — τῶν ὄλων || om. Ω — ἀπένεμον || ἐπένεμον s.
 ἀπένεμον Ups. — ὥστε || ὥστε καὶ Ups. — καὶ ἀχθ. |
 om. καὶ Ups. — οἱ δὲ ἐμπ. || οἱ δ' Ω Ups. Urb. οἱ δ'
 Φ — δαφιλενόμενοι || . . . λενθάμενοι, sed σα in ras. Γ
 — πολλοὺς . . . διελόμενοι || om. ΩΦUps. add. Γ — ἀπέ-
 φαινον || ἀπεφαίνοντο ΑUrb. — πρῶτον θεὸν || θ. πρ.
 ΑUrb.? — ἐπεκάλων || ἀπεκάλων c. ras. in α Γ ἐκάλων
 Φ — τρίτα || τρίτα 1324 — θεότητος || θειο in ras. Γ
 — ἄσωμ. τι || ἄσ. τε Ups. — ὡς π. σ. || om. ὡς Ups.
 — διανοοῦντο || δι' ἐνοοῦντο Γ — ὅτι μὴ || ὅτι μὲ Ups.
 — εἰσάγουσιν || ἔσαγ. 1324 — πάντα || om. Ω
- c. 10. ταῦτα ἀκ. || ταῦτ' ἀκ. Urb. τοιαῦτα ἀκ. Ups. — ἐπι-
 πύληπτον || λεπ Ups. — περιτρεπόμενον || παρατ. Ups.
 — ἀτεχνῶς || πάντ' ἀτ. Ups. — ἄν ὄρησα || ἀνώρησα
 ΩΦ m. 1 (ἄν ὄρη. corr. rec.), Urb., om. ἄν Ups. —
 ἀκούσεσθαι || σ m. rec. ins. ΓΦ — περὶ τ. || παρὰ τοῦ-
 των Ups. — ἀπεγίνωσκον || ἀπεγίνωσκον ΩΑ(Urb.) Γ
 ἀπεγίνωσκον? Φ — ὄμην || ὄμ. Γ ὄμ. Φ — ἐς τ.
 οὐρ. || εἰς ΩΓΦUrb. — καὶ ἡ ἐπιθ. || om. καὶ ΓΦ
 Ups. Urb. — οὐν || om. Ups. — οὐδὲ μιᾷ μηχανῇ |
 μιᾷ ΓΦ μηχανῇ Φ — ἀετοῦ || αἰετοῦ 1324 — διαρ-
 κέσαι || διαρκῆσαι Α(Urb.) 1324 — ἀνθρωπίνον || οὐρα-
 νίου Ω — προχωρῆσαι || om. προ Ups. χωρῆσαι add.
 rec. m. προ Ω — τοῦ γνῶσος || om. τοῦ 1324 — τελα-

μῶσι || μο Urb. — τὸ προῶτον || om. Ω — μετὰ τῆς πτῆς. || om. τῆς ἈUrb. — ἕπηκ. μοι || μου Φ — προῶγμα || χοῆμα Ἀ(Urb.)ΓΦUps. —

1. ἐψηλὰ || om. ΩΓ 1324 ΦUps. — ἄνω || ἄν ΩΓ ἀνήγειν

ἈUrb. — ἐπὲρ Φολόης || ἐπὲρ φιλόης sic Ω ἐπερ-φολόης Φ — πρὸς τὸ || om. τὸ ἈUrb. πρ. τὸν Φ — ἦδη || δὴ Ups. — τὸ ταῦγετον || τὸ τηγ. 1324 om. τὸ Urb. τὸν ταῦγετον Φ — δ' οὖν || οὖν Ω — ἐκμεμελετημένον || μεμελετημένον Ω — ὑπιπέτης || ὑπιπετής Φ — νεοτῶν || νεώττων Γ — ἐγενόμην || ἐγερόνειν ΩΓ 1324 Φ — ἤσθόμην || ἤσθ. Γ — ἐπ' αὐτῆς || om. Ups. add. rec. m. Φ — ἐς τ. γ. || εἰς Ups. — ἀποβλέπων || βλέπων Urb. — Θρηκῶν || sine ι Γ — καὶ μετ' ὀλ. || om. καὶ ΩΓ 1324 ΦUps. — μετ' ὀλ. || μ. ὀλ. δὲ ΩΓΦ Ups. Urb. — ἐνεπιμπλάμην || ἐνεπιμπλάμην ΩΓΦ Ups. Urb. — λέγοις ἄν || λ. ἄν ἡμῶν Ups. — ἵνα μηδὲ || ἵνα μὴ Urb. — καθ' ἕν || καθὲν Γ — ἀπολειπόμεθα || pr. η, ει rec. in ras. Φ ἀπολιπόμεθα Ups.Urb. — εἴ τί σοι || εἴ τι σοι Γ — εἰδῶμεν || ἰδῶμεν 1324 ΦUps. — σχήματός τε || om. τε Urb. — οἶά σοι || οἶα σοι ΓΦ — ὀρθῶς γε || ὀρθ.

γὰρ ΩΓ 1324 Φ — ὀλην || ὀλην^ω Γ —

12. δόκει || ει in ras. Γ δοκεῖ 1324 δόκει τινὰ om. Ups. — τινὰ || om. Urb., om. m. 1, ins. 2 Φ — ἄγνω || ἄγνω? Ups. — ποῦ εἴη || εἰ Ups. — θάλαττα || θάλασσα ΩΓΦUps. — ῥόδιον || ῥοδίον ΩΓΦ — διέλαθε || v eras. Φ διέλαθεν Ups. — ταῦτα || πάντα Ups. — ἀποστίλβων || ἐποστίλβων ΩΓ 1324 Φ, suprascr. v Ups. — ἐς τὸ ἀτενὲς || ἀτελὲς? Φ ἀσθενὲς Ups. εἰς τι (sic) ἀτενὲς Urb. — μοι || om. ΩΓ 1324 Φ Ups. Urb. — ὀπίσα || ὄσα Urb. — φῆς || φῆς Γ, Φ (1 m.) — αἰτοῖς || αὐτοῖς ἈUrb. — ὅς γὰρ || ὅς γὰρ Urb. — εἴ γε μὴ || εἴ γε εἰ μὴ? Ups. — τάχα ἂν ἄλλο τι ὠήθης ὀρᾶν || τάχα ἂν οὐ γῆεν(?) ἀλλ' ὁ ἀλλὰ τι ὠήθης

- ὄρ. ? Γ τάχ' ἄν Ups. Urb. — ὀρήθης || sine ι Φ —
 νεοτίας || νεοτίας Γ — ἐπὶ γῆς || ἐν τῇ γῇ Urb. —
 c. 13. Εὐ γε || εὐ με Γ 1324 Φ Ups. Urb. — οἴος τι ἦν
 || om. ἦν Ups. — ἐφικνουμένης || ἄφ. 1324 — περὶ
 || ν Γ — φυσικὸς || σοφὸς ΩΓ 1324 ΦUps. Urb. —
 κατωπημένος || ω ex ο Γ — ὀρήθην || sine ι Γ add.
 rec. Φ — ὑπεταράχθην || ὑπετεταρ., eras. ἐτε Φ — ἰς
 τοὺς || εἰς τ. (in ras. rec.) Φ — ἀρπάσας || ἀναρπάσας
 ΩΓ 1324 ΦUps. — δεῦρ' || δεῦρο ΩΓ 1324 ΦUrb. —
 ἀνήγαγε || ν 1324 ν eras. Φ — τὰ ἐπὶ γῆς || om. τὰ
 Γ — κάπειδαν || ἐπεὶ δ' ἄν Γ (καὶ ἐπ. ? Urb.) — κατό-
 πιωμα || πτω ἈΦ — ἐς τ. Έ. || εἰς τ. Έ. Φ — καπνο-
 δόκης || . . δόκης ΩΓ 1324 ΦUps. — κἂν || κἂν ΓΦ
 καὶ ἈUrb. — ἀφῆμαι || φί Γ — γενήσῃ || sine ι Γ
 c. 14. Μὰ Δι' || corr. ex μά δι Φ — οὐδέν γε || οὐδέν σε Φ
 — ἦ || ἦ Γ — δεήσει || δεήσῃ Ἀ — τί οὖν || τί δ' οὐκ
 Γ — οἶσθα || οἶδα ἈUrb. — ἦ || ἦ sic Φ — αἰτοῦ |
 αἰτοῦ 1324 — τὴν δεξιὰν περικείμενος || π. τ. δεξ.
 ἈUrb. — τί δ' || om. δ' Ω — ἦ || ἦ 1 m. ἦ rec. Φ
 — παρὰ πολὺν || παραπολυ Γ — ὁ βασιλεὺς καὶ γν. |
 ὁ γν. κ. β. ΩΓ 1324 Φ ὁ γν. (καὶ ?) β. Ups. — βλέ-
 πῃ || η ex ει corr. Γ — τῷ || τῷ 1 m. τῷ (?) rec. Φ
 — ὄφθαλμῷ || ὦι pr. m. ὦι rec. Φ τοὺς ὄφθαλμοὺς
 Urb. — ἐνεθέμην || ἀνεθέμην Φ — ἀφῆμαι || φήμαι
 Γ — ἐνεσκευασμένος || om. ἐν ΩΦ — ἦ || ἦ pr. Φ —
 πάρα σοι || παρὰ σοι Γ — ἐθελήσῃς || sine ι Γ —
 θατέρα μόνῃ || sine ι ΓΦ Ups. Urb. — ἔσῃ || τ' ἔσῃ
 Γ — τὸν γὰρ || τὸν δὲ ΩΓ 1324 Φ — οὐδεμία μη-
 χανὴ || οὐδὲ μία μηχανὴ Γ οὐδεμία μηχανῆι Φ —
 ἦν || ἦ pr. m. Φ — βλέποι || βλέπει Ups. βλέπη Urb.
 — ἔωρακέναι || ἔορ. Γ — θατέρω || sine ι Γ — ἔλατ-
 τον || ἔλλαττον Ups. — ταῦτα εἰπὼν || ταῦτ' Urb.
 c. 15. κάπειδῆ || κάπ. Γ — ἀντίκα με || om. με Ups. — φῶς
 || φᾶς γε ΓΦUps. — ἐς τ. γ. || εἰς Φ — ὀπόσα || ὄσα
 Ω — γιγνώμενα || γινόμενα Urb. — ἐπιβουλεύοντα |
 α ex ι corr. ΓΦ — γοῦν || γοῦν Φ — τῇ ἀδελφῇ ||

τῆ ἀδελφῆι Φ — λυσιμάχῳ || sine ι Φ — διεφαίν
 περιέβλεπον Ups. — τῆ μητρονῆ || τ. μητρὶ Ω
 μητρονᾶ Γ τ. μητρὶ Φ τ. μητρὶ . . ? Ups. — τὸν
 καὶ τὸν Ups. — Στρατονίκῃ || κηι Φ — τὸ φά
 κων || om. τὸ Ω — σκύφῳ χρυσῶ || ωι . . ωι Φ σκ
 χρυσῶ Γ — δορυφορούντων || δορυφόρων ἈUrb
 γινόμενα || γινόμενα ἈΓΦUrb. — ὅμοια . . .
 λείοις || om. Ups. — ἦν ὄρᾶν || om. ἦν Φ — χα
 τυπέω || sine ι 1324

c. 16. παρέσχε μοι || μ. π. Urb. — Ἐπικούρειον || Ἐπικού
 Γ — τὸν Στωικὸν δὲ || τὸν δὲ Στ. Ups. — τῶ
 θητῆ || sine ι Γ — Ἀσκληπιεῖον || ἀσκληπιεῖον Ω
 πιού Γ πίου Urb. — ποικίλῃ || ποικιλῆς? Urb. —
 om. Ἀ — παρεσχῆσθαι || παρασχέσθαι 1324 — καὶ
 καὶ ταῦτα || καὶ μὴν ταῦτα Ups. — αὐτὰ ἔργον ||
 . . . ἔργον (post a ras. 2 vel 3 litt.) Ω — ἔργ
 ἐνεργὸν ΩΦ — οἶα || ὄσα ΩΓΦ — οἷά φησιν ||
 φῆς Ups. — ἐκκλησίαι || ἐκκλησία Ω — καθ' ἔτ
 || κατέτερον pr. Φ — ἐν γειτόνων || ἐγγειτόνων
 — ἐπὶ τοῖς σκίθ. || ἔς, om. τοὺς Φ Ups. Urb
 ἐπὶ θάτερα || ἐπιθάτερα pr. Φ — Φοῖνιξ || ι rec.
 Φ — ἐλγίστενε || . . ν ΓΦ —

c. 17. χορευτάς || χορευόντας ἈUrb. — προστάξειε || . .
 — ἀδόντων || sine ι Γ — ἀφέντα || ἀφέντι ἈUrb
 ὑπερβάλεσθαι || ὑπερβάλλεσθαι ΓΦ — ἀρα || ἀ ex ἀ
 Φ — ἐνθυμῆ || μῆι Φ μῆ Γ — οἶα || οἶα Φ — πό
 εἰσιν || εἰς. π. Ups. — κάκ || κακ Γ — ἀφωδὰ || sine
 — συντάσσεται || τέτακται supraser. συν. **Hue us
 manus antiqua cod. Φ** — τάναντία || τὰ ἐναντι
 — ταῦτόν || ταν . . Γ — ἄχοι || ἄχοις Ἀ Urb. Ὑρ
 σιωπῶντες || om. Ups. — οὐκέτι τὴν συμμιγῆ ἐκ
 κ. α. ὦ. ἀπ. || οὐκέτι τὴν συμμιγῆ καὶ ἄτακτον
 νην ω. ἀπ. Γ καὶ ἄτακτον ἐκείνην 1324 Ups. — καὶ
 λυιδεῖ || om. ΩUps. — γινόμενα || γινόμενα Γ

c. 18. ἐπ' ἐκείνοις || om. ἐπ' Ups. — ἐπήει || sine ι Γ
 1324 — μέγα φρονοῦσιν || μεγαλοφρ. Ω — ἐπι

- τὸ || ἐπὶ τῷ τῷ (sic) Ups. ἐπὶ τὸ τὸ 1324 — Σαντο-
νιον || . . . ων Ups. — Ἀχαρηῆσι || Ἀχαρηῆται 1324
— ὡς τότε μοι ἄνωθεν || ἄνωθεν τότε μοι om. Ups.
Ups. — εἰφαίνεται || . . . νοντο Ω — κατὰ λόγον ||
ἀνὰ λόγον Γ καὶ λόγον Ups. — οἶμαι || οὖν Ups. —
πολυπλεθρότατος || . . . ω. Ups. — Ἐπικουρείων ||
ρίων Γ — εἶτα τῆν Κυν. || καὶ τ. Κ. Urb. — ἦν
ιδῶν || ιδ. γ. Urb. — ἄν ἐγέλων || ἀνεγέλων Urb. —
βλον || βλοισ Urb. — Αἰγ. φακοῦ || φ. Αἰγ. Ω —
- c. 19. Οἶμαί σε || οἶμαι σ. Γ — ἐρίους δὲ || ἐν. δ' ΩΓ — ὁ
μὲν τις || om. τις Α — ἡμίτομον || καὶ ἡμ. 1324 — τις
τ. κόπρον || om. τις Urb. — εἰκὸς δὲ εἶναι || εἰκὸς δὲ ἦν
ΩΓUrb. — κατὰ λόγον || κατάλογον Γ om. Ups. —
καὶ οἰκοδ. || om. καὶ Ω — ἐόκεισαν || sine ε Γ ἐώκεισαν
AUrb. — δοκεῖ μικρὸν || μ. δ. ΓUrb. — τῆ || om. ε Γ
— πολιτεία || sine ε Γ — τὸ ἀνθρώπους εἶκ. || τοῖς
ἀνθρ. εἶκ. Ups. — τῶν Θετταλῶν || οἰς τῶν Γ — ἐώρατο
|| ἐωρατο Γ — Μυρμίδονας || μηδ Ups. — κατεγέλαστο
|| κατεγέλαστο Ups. — διασείσας || διασείσας Γ
- c. 20. προῖεμένη || προεμένη post o ras. Γ προεμένη 1324 Ups.
— δέη || sine ε ΓUps. — Πρεσβείαν . . . Δι || om. Ups.
— ἀπενεγκαι || ἀπενέγκαι Γ — ἦ καὶ || καὶ, om. ἦ ΓUrb.
(in Γ ante x ras.) — γίγνομαι || γιν. AUrb. — μέ φασιν
|| τέ με φ. Ω 1324 φασίν εἶναι μοι Ups. με φασίν Γ
— μοί φασιν || φασί μου Ω — ἀδελφόν || τὸν ἀδελφόν
Urb. — ὄντα || ὄντα μου Ω
- c. 21. σχῆμα || post α rasura Γ — πρέπειν || πρέπον Ups. —
ἐπὶ σκηῆς || ἐπὶ τῆς σκ. Γ 1324 — νυκτερινώτατον ||
. . . ὄτερον Α — ἐνεκαλυψάμην || ἐπ. . . Urb. — διέφυ-
γον || ἐφυγον Ω — ἔν' . . . διέφυγον || ὅτι (?) . . . διαφύ-
γοιμι om. ἄν Ups. — μ. τολνν || μ. οὖν ΩΑ(Urb.)ΓUps.
— ἦν μὴ || ἦ μὴ Urb. — ἐκείνους || ἐκεῖνος ΩΓ 1324
— ἐπιστομίσῃ || ἰση ex ησει corr. alia manu Γ — Ἀκα-
δημίαν || μεί Γ — ἐν τοῖς π. || om. τοῖς ΩΓ — παρ'

αὐτῶν || πρὸς αὐτ. Ω — οὕτω γὰρ ἂν εἶρ. ἀγ. || om.
 ἔν Ups. — ἀγοίμι || ἀγοίμι Γ

2. ἔνθα μὲν || ἔνθα μοι Urb. — ἔργα || ἔργον Urb. Α —
 φαίνεται || ἐφαίνεται Urb. — ἀπέκρουπτε || ἀπέκρουπτεν
 Γ — καθεωρᾶτο || καθωρᾶτο Urb. — δεξιᾶ || sine ι
 subscr. Γ — ὥς εἶχον || om. Ups. — εἴσω || εἴ sic
 1324 — παριέναι || ι in ras. Γ — ῥῆμην || ι subscr. add.
 rec. m. Γ — ἀετός || αἰετός 1324 — ἠπιστάμην || ἐπι-
 στάμην Urb. — ἐτέραν || ἕτερα 1324 — οὖν || γοῦν
 Α(Urb.)Γ 1324 — ἀπήει || ι add. alia m. Γ — συγκαθη-
 μένους || om. συγ. Ups. — ὄσον || ὄσω Ups. — τὸν αὐ-
 τὸν τ. || τὸν αὐτ. μοι in marg. cod. Γ —

6. 23. φοβερωῶς || εὐθάρσως Γ φοβερόν Ups. — δομύ τε || om.
 Ω — εἰς ἐμὲ || ἐς ἐμὲ 1324 — φησι τίς || φησὶν τις
 Γ — μικροῦ || μικρόν ΑUrb. — τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΩΓ
 — ὑπὸ τ. Σ. || ἐπὶ? τ. Σ. Ups. — δ' οὖν || δὲ ΩUps.
 — ἐπανεῖς || ἐπανεῖς 1324 — ἐς τ. οὐρ. || εἰς Urb. —
 ἐπὶ ξενίᾳ || ἐπὶ ξενίαι 1324 ἐπὶ ξενία ΩΓ ἐπὶ ξενίῃ =
 ξενίας Ups. — αἴριον δὲ || αἴρ. γὰρ ΑUrb. — ἔφη ||
 om. Ups. — ἐξαναστάς || ἀναστάς Ω

- c. 24. πόσον νῦν ὁ πυρός ἐστίν ὄντιος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ||
 πόσον νῦν ὁ πέρουσι χειμῶν ὄντιος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος
 Ups. . . ὄντιος ἐστίν ἐπὶ τ. Ἑλ. Urb. — ἡμῶν || ἐμῶν
 ΩΓ 1324 — ἐλλείποιεν || ἐλλίποιεν in ras. Ω — Ὀλύμ-
 πιον || πεῖ ΓUps. Urb. — αὐτῶ || αὐτῶν ΩΑ(Urb.)Γ
 1324 — ἐπεὶ δὲ || καὶ ἐπεὶ Urb. — οἱ ἄνθρωποι τίνα
 γν. ἔχουσι || τ. γ. οἱ ἄνθρ. ἔχ. Ups. — εὐσεβεστά-
 την || . . τον Ups. — σε εἶναι πάντων θεῶν || σε π.
 εἶναι θεῶν ΩΓ 1324 Urb. σε π. εἶναι θεῶν Ups. —
 φιλόκαινον || φιλόνεικον 1324 — δ' ἄνθρ. || δὲ ἄνθρ.
 1324 — τότε || δὲ Ω — δυνατόν || δυνατον Γ —
 Ἀπόλλων || ἰ Ἀπ. Ups. — Περγάμῳ || sine ι Γ —
 Βενδίδειον || ει rec. m. corr. ex ι Γ — Ἄνουβίδειον
 ἀνουβίδιον corr. ΩΓ ἀνουβείδιον Urb. — Ἀρτεμίσιον ||

ἀρτεμίσειον Urb. — ταῦτα || τούτοις ΩΓ 1324 Ups. —
θείουσι || . . ν Γ — πανηγύρεις || πανηγύρις Ups. —
ὡσπερ παρ. || ὡσπερ om. ΩΓ Ups. — τοιγαροῦν | τοί
γὰρ οὖν Γ — παριστάσιν || παριστώσιν Urb.

c. 25. τοιαῦτ' ἄττα || τοιαῦθ' ἅμα ΩΓ 1324 τοιαῦθ' ἅμα
Ups. τοιαῦθ' ἄττα Urb. — θυρ. δὲ || om. Ups. — στο-

μασι
μοίσις || στομοίσις ἈUrb. στομοίσις Γ — ἐκάστη || sine ι
Ups. — ξαντὸν || om. Ups. — παρείχε || om. sed suprast.
Ω — ἠύχοντο || εὐχοντο ΩΓ 1324 Ups. Urb. — κρό-
μνα || κρόμνα Γ — τις ἔφη || τ. ἂν φαίη ΩΓ Ups. τις
ἂν ἔφη ἈUrb. 1324? — στεφθῆναι || δὸς στ. Γ — ἔπι
|| om. ἈUrb. ἔτι 1324 — κναφεὺς || γναφεὺς ΩΓ —
ἔδωκε || . . ν Ups. Γ 1324 — πατήρ || ὡς π. Ups. —
δ' ἀνεν. || δὲ Γ — στομίον || στομίον ἈUrb. — γί-
νοιντο || γένοιτο Ω (interp. ν) 1324 γέρονται? Urb. —
ροῦμενον
ἀποροῦντα || . . . ροῦντα Γ — ὀποτέρῳ || sine ι Γ —
ἐπιενύσειεν || νευσ. Ω — Ἀκαδημαϊκὸν || μια Ups. —
καὶ διεσκέπετο || om. Ups.

c. 26. ἐχρημάτισε || ν Γ — ἐσχόλαζε || ν Γ — Ἐπικούρειον
|| ι Γ — μετῆει || ι subscr. alia manu Γ — ἀπήγγελλε
|| ν Γ — δὲ ὁ || δ' ὁ ἈUrb. — βορρᾶς || βορείας ἈΓ
— Ἀνδία || sine ι Γ — μέδιμοι χίλιοι || χ. μ. Ups. —
Καππαδοκίας || . . . δόκας Ἀ —

c. 27. ἀπήμιεν || ι subscr. alia m. Γ — Ἄττην || ἄττην ΩἈUrb. ι
in ras. Γ — καὶ ὁ Ἡρ. || om. καὶ ΩἈ(Urb.)Γ 1324 —
μαινίδας || αι in ras. Γ? με 1324 — ποι || ποιν ἈΓ
1324 Ups. — εἰ θεάσαιτο || om. Ups. — ἐρέχει || ἀρέχει
Ups. — τεθραμένος || τεθραμμένος Urb. — οὔτε αι. ||
οὐ Ups. Urb. — οὔτε πίνοσιν || οὐ πίν. Ups. Urb.
οὐ πινουσ' Γ — ἀμβροσίην || . . αν 1324 — ἀνε-
νηγεγμένον || ἀνηγεγμένον Γ 1324 Urb. — κίσχ || sine ι
subscr. Ups. — ἐκιδάρισε || . . ν Γ 1324 — Σειληνός ||
σι . . ΩΓ — τῆς τε Ἡσ. || om. τε Ups. — ἐβόλην || sine ι
Γ — τῶν Πινδάρου || om. τῶν Ἀ τοῦ Π. Urb. —

8. ἀνέρες || ἀνδρες Urb. — εἶδον || εἶδ. Γ — ἔχε || εἶχε
 ΓUrb. — μᾶλλον || μᾶλλον Γ — τοιούτῳ χρόνῳ || sine ι
 Γ — φνεί || φρίσεις Γ φρίσειε 1324 Urb. — γίνεταί || ἐγέ-
 νετο Ω ἐγίνετο Γ 1324 Ups.? ἀγίνετο Urb. — οὖν || οὐ
 Ups. — κατέδαρθον || κατέδραθον Α — ἔωθεν || ἔωθεν Γ
29. ἡμᾶς || ἡμᾶς Urb. | παρέσχηται || παρέχεται Ω —
 μάλιστα || μ. γε AUrb. — μηκέτ' || μηκέτι Urb. — ἐπι-
 πολάζον || ἐπιπολάζον Γ — κενόδοξον || ξενόδοξον
 Ups. — και ἴνα || om. και ΩΓUps. — ἴνα . . . εἶπω ||
 ἴν' εἶπω ζ. Θ. AUrb. — εἰς συστ. || ἐς 1324 — δια-
 φόρους || $\left. \begin{matrix} \omega\nu \\ \omicron\nu\varsigma \end{matrix} \right\}$ Γ — ὀνομάκασιν || ὄν. αὐτοὺς Α, ὄν.
 ἑαυτοὺς Urb., ὄν. suprascr. ἑαυτοὺς Γ — οἱ δὲ Ἀκαδ.
 . . . Περιπατ. || οἱ δὲ (οἱ μὲν Urb.) Περιπατ., οἱ δὲ
 Ἐπικουρείους (ει ex ι corr. Γ), οἱ δὲ Ἀκαδημαϊκούς
 Α (Ἀκαδημαϊκούς Ups.) — πολλῶ || sine ι Ups. πολλὰ
 Ω — τὴν ἀρετὴν || om. ΩΓ — και πάγωνας || και
 $\left. \begin{matrix} \tau\omicron\upsilon\epsilon\iota \\ \pi\omega\gamma \end{matrix} \right\}$ Γ — ἐμφερεῖς || εἰοκότες ΓUps. εἰοκότητας Ω —
 ἀφέλη || ἀφελῆς? Ω
30. τοιοῦτοι || τοιοῦδε Ups. — δὲ om. Ups. — περι || πε
 sic 1324 — πολυθρυλητ. || . . θρυλλ. Ups. — λόγων ||
 νόμων Ups. — ἐκδιδάσκουσι || . . ν Γ — λέγοι || λέγη
 AUrb. — δεινότατον || δεινότερον Α — ὅτι || om. Ups.
 — ποτ' || ποτὲ Urb. — ἐν || ἐν 1324 — κατηγοροῦσι ||
 || . ν Γ 1324 — πικροὺς || om. Ups. — συμφορήσαντες ||
 συμπορίσαντες Α — ἐκμεμεληκότες || ἐμμεμεληκότες Ω
 — ὀνειδίζουσι || λοιδοροῦσι Ω
31. διατ. αὐτῶν || αὐτὸν AUrb. — δὴ || om. AUrb. — εἰ
 τὰ δίκαια || εἰ και τὰ δ. AUrb. — θέλοι λέγειν || λ. θέλει
 Urb. — ἀνυπόδητος || ἀνυπόδετος 1324 ΩUrb. ἀνυ-
 πόδετος, η supra δ alia m. Γ — γιγνόμενα || γινόμενα
 ΩAUrb. — ἡμῖν || ἡμῖν 1324 — ἐταίρων || ἐτέρων Urb.
32. ἡμῶν καθάπτονται || om. ἡμῶν Urb. — γιγνόμενα ||
 γινόμενα AUrb. — ἡμῖν πλέον || ἡμῖν πλ. Urb.

- c. 33. διατεθρύλλητο || διατεθρύλλητο Ω διεθρυλλεϊτο X 1324
 Urb. — ὡς τοῖς || εἰς τ. Urb. — ἐς τὸ βαρ. || ἐς τὸν
 β. 1324 — ἔσται || ὄσται 2 m. X? — ἐπιτε-
 ρονται || ἐπιτετριφονται Urb. — περιηγγελίαν || ἐπηγ-
 ΩX — τό γε νῦν εἶναι || om. εἶναι Urb. — οὐν ἀρη-
 μένου || ἀρχ. οὐν Ω γοῦν ἀρχ. Urb. — κεραιῶ
 sine ι Γ — ὄφρῶσι || ὄφρῶσι Γ
- c. 34. περὶ δὲ Μενίππου || περὶ δὲ τουτουὶ μενίππου Γ
 περὶ δὲ τοῦ M. 1324 περὶ τοῦ M. Urb. — ἐς τ. γ. ||
 εἰς Urb. — τήμερον || σήμερον Urb. — ταῦτα εἰπὼν ||
 ταῦτ' Urb. — εἰπὼν || ἔφη X — κατέθηκε || . r Γ —
 ἅπαντα || om. X Urb. — τὰ ἐξ || τὰξ Γ — Ποικίλ
 sine ι Γ

APPARATUM CODICUM AD LUCIANI

Lucium s. Asinum collectum, etsi typis iam est excussus,
 ut etiam pleniorē redderem cum ipso dialogo in tertium vo-
 lumen seposui. Sunt autem quos contuli hi codices:

Gorl. A incipit c. 4 med. a verbis ἡ δὲ μειδιάσαθα

Marc. 436 Ψ usque ad c. 44 qui finis est codicis

Vat. 87 X usque ad finem codicis c. 18 αἰσθόμενος καὶ

Vat. 90 Γ (c. 1—26 Sbdt. c. 27—54 Mau.)

Paris. 3011 C c. 5 init. cod. — c. 10.

Quorum codicum maxime consentiunt XΓΨ

CORRIGENDA.

- p. 4 § 6 ante ἐπιβάς adde οὖν
- p. 7 § 13 pro Παρίας lege Παρίου
- p. 22 § 43 pro χαλεπώτατος lege χαλεπωτάτη
- p. 24 § 46 pro ἱπλ. lege ὀπλ. ἄν
(§ 47 pro ἔπλευσαν lege συνέπλευσαν)
- p. 31 § 4 τοῦτο — εἶδες uncis includendum
§ 5 pro ἀνταῖς lege [ἀντῶ] dele ἢ ante ὅπως
- p. 35 § 11 pro ἢ μὴ κοσμηται lege ἦν μὴ καὶ κοσμηται
§ 13 pro περιβομβεῖν lege παραβομβεῖν
- p. 47 § 18 pro ἐπὶ μέτρων lege ἐκ μέτρων
- p. 57 § 8 pro ἀξένους lege ξένους
- p. 95 § 19 pro ἀνὰ lege ταῦτα
- p. 124 § 5 ad ἔμπροσθεν adde φανέντα dele φανέσει
- p. 126 § 9 pro σὺν τῷ. lege ἐν τῷ.
§ 10 pro Εὐκρ. lege ὁ Εἰκρ.
- p. 127 § 10 dele λέγων.
- (p. 129 § 14 ad ὃ μόνον adde μοι
- p. 135 § 23 pro πρόσεισιν lege ἐπιβουλεύει
- p. 154 § 21 pro οὕτω lege οὕπω
- p. 158 § 29 pro ἐπιπολάζον lege ἐπιπολάσαν
- p. 194 c. 6 pro χοῦθαι lege χοῦσθαι
- p. 196 § 17 pro ἱκαρίαν lege ἱλαρίαν, pro ἱκαριὰν lege ἱλαρὰν
- p. 213 pro ἀλλὰ lege ἄλλα
- p. 215 § 21 adde ἀθ. ἀμφω φιλοσ. || ἀμφ. φιλ. Ἀθην. Β.

- p. 217 pro om. B. lege om. Γ(?)
ad αὐτῶ τ. π. Γ adde B.
- p. 218 c. 39 pro ἡ τε lege ἡ τε
- p. 220 § 51 pro ἡπ. lege ἡ π.
- p. 222 § 61 pro om B. lege om. δὴ B.
- p. 223 § 21 ad πολλοῖς adde ΩΙ τοῖς πολλοῖς M
- p. 225 § 8 ὁ Ἡφ. adde δὲ
- p. 226 § 10 προνοίας adde Ω
- p. 228 § 16 pro ἡρέσκετο X lege ἡρ. A
§ 17 καὶ ἵνα A X adde ἵνα δὲ Ω 445 Γ
§ 19 πρὸς ταῦτα add. Ω 445 Γ
- p. 229 § 1 pro ἄραιτ' lege ἄροιτ' Γ
- p. 239 § 30 post καὶ κ. || om. adde καὶ
- p. 253 § 14 pro Σίμωνός ἐστι καὶ νῦν ἐκ. || vos leg
καὶ νῦν ἐκείνος || om. Ω supraser. ro

Sicubi textus discrepat ab adnotatione critica rogo
feratur adnotatio.

LUCIANUS.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT

VOL. III.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCXCIX.

AUGUST WELLAUER

FRANZ PASSOW

GOTTFRIED HERMANN

SUMMIS SUIS IN LITTERIS DUCIBUS

I. S.

Cum magis magisque mihi persuasissem, codicum Lucianeorum condicionem eam esse, ut familiae non satis certo discerni possint, id agere perrexi, ut quam plurimis bonis codicibus collatis ex eorum consensu Luciani scripta emendentur. A quo instituto eo minus fuit cur desisterem, quod per hos plus decem annos nemo ne auctor quidem M. Rothstein*) ad studia sua familiarum cognationem stabilendi unquam rediit.

Sunt autem in hunc meum usum omnino recens collati codices Vaticani et Palatini (quinque), codices Marciani (duo), codices Parisini (tres), Cod. Urbinas, Londinensis (Harleianus), Mutinensis, Laurentianus, Upsaliensis, Vindobonensis, Gorlicensis. In quo officio adiutus sum, quod gratissimo animo profiteor, benevolentissima opera virorum in hac re versutissimorum Aldenhoven, Dziatzko, Graeven, Kruse, Mau, Müller-Strübing, Niese, Nils Nilén, C. Peter, E. Rohde, Studemund, Treu, Vitelli.

Quos ego ipse iterato cursu contuli Venetiae, Mutinae, Florentiae, Romae, Parisiis, Upsalae, Vindobonae, non

*) Quaestiones Lucianae. Berolini 1888.

nego summa me assiduitate ac religione huic negotio vacasse, sed tamen ita, ut in hac tanta lectionum multitudine errorum me reum esse probe sciam.

Optimum de omnibus Luciani codicibus conspectum exhibuit Paulus Vogt in dissertatione de Luciani libellorum pristino ordine p. I. 1890, quam primam particulam maxime dolendum est non esse hucusque secutas esse plures.

Communis omnium fons etiamnum desideratur. Primum in codicibus locum obtinent:

Cod. Vat. 87 = \mathfrak{A} et Cod. Vat. 90 = Γ^{**})

Cod. Marc. 434 = Ω et Cod. 436 = Ψ^{***})

Sequuntur Vindobonensis egregiae notae quamquam in minoribus libris quandoque dormitat et Laurentianus 77 Φ , de quo narraui in Rhein. Mus. 1881 p. 314—16.

Aequè bonus est Mutinensis, sed temporum iniuria tam male habitus, ut aegre legatur. Hunc autem tanta arte tamque singulari cura descripsit Nils Nilén, ut is, si quisquam, idoneus iudicandus sit, qui quaestionem de familiis codicum, si quae sunt certae, feliciter absolvat.

Gorlicensis elegantissime scriptus qui olim omnibus praestare visus est, nunc in paucis bonus in non paucis mendosissimus est.

Reliqui omnes virtutibus et vitiis paene pares, ut alii ex aliis passim fontibus fluxisse videantur; neque sperare

***) De Vat. 87 separatim exposui in Philologo 1892. 1.

***) De Marc. 436 in Philolog. 1893. t. 123.

Et in iis codicibus, qui nondum collati sunt, tantum praesidii repertum iri, ut iis non possimus carere.

Quae cum ita sint, etiam posthac multo labore opus erit, ut Luciani dignitas et splendor restituatur. Restat autem quod gravissimum est, ut de toto hoc opere quod Luciani nomine inscriptum est recte iudicetur. Nam non omnes hos plus octoginta libellos huic uni deberi, de nonnullis sine controversia iam nunc constat, de aliis non paucis adhuc sub iudice lis est. Verisimile est igitur, hanc magnam indigestamque molem tamquam in litterarum sui temporis Herculem in Lucianum collatam, eiusque honori tributa fuisse cum deterioribus optima.

Operae igitur pretium est, explicatis ordinum temporibus diligenter investigare, quomodo et quando hoc corpus natum sit, monstrare diversa litterarum genera et argumenta, persequi linguae vicissitudines progressus regressus, imprimis Graeci et Romani quid inter se mutuati sint, quicquid ad religionem ad vitam et publicam et privatam pertinet aperire, unitisque his studiis aliquando, modernae, ut hoc novo Cassiodori vocabulo utar, Graecitatis thesaurum instaurare.

Ser. Vratislaviae
D. II. m. Septbr. a. MDCCCXCIX.

Julius Sommerbrodt.

LUCIANI

VOL. III.

	Pagina
ατηγορούμενος	1
παρασίτου	22
αρσις	46
πένθους	68
ων δεδάσκαλος	74
ευόδης ἢ ἀπιστῶν	85
ς ἢ βαλανεῖον	106
σος	109
λῆς	113
τοῦ ἠλέκτρον	115
ἐγκώμιον	118
τὸν ἀπαίδετον	122
ποῦ μὴ πιστεύειν διαβολῇ	134
τοῦ οἴκου	145
ίβιοι	156
δος ἐγκώμιον	163
τῶν διψάδων	167
ξις πρὸς Ἡσίοδον	170
ν ἢ εὐχαί	173—192

CODICUM LECTIONES.

ceusatus	195
arasito	206
arsis	215
actu	216
rum praeceptor	219
oseudes	226
as	238

	Pagina
Bacchus	233
Hercules	233
De electro	240
Encomium muscae	241
Adversus indoctum	243
Calumniae non temere esse credendum	246
De domo	250
Macrobiani	250
Patriae encomium	252
De dipsadibus	253
Dissertatio cum Hesiodo	254
Navigium	255—267

ADNOTATIO CRITICA.

Bis accusatus	264
De Parasito	270
Anacharsis	275
De Luctu	279
Rhetorum praeceptor	279
Philopseudes	284
Hippias s. balneum	287
Bacchus	287
Hercules	288
De electro s. cygnus	289
Muscae encomium	290
Adversus indoctum	292
Calumniae non temere credendum	295
De domo	297
Macrobiani	298
Patriae encomium	299
De dipsadibus	300
Dissertatio cum Hesiodo	301
Navigium s. vota	301—306

ΔΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ἢ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

1. ΖΕΥΣ. Ἄλλ' ἐπιτριβεῖεν ὅσοι τῶν φιλοσόφων ἱσταρὰ μόνοις τὴν εὐδαιμονίαν φασὶν εἶναι τοῖς θεοῖς· εἰ γοῦν ἤδεσαν ὅποσα τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα πάσχομεν, οὐκ ἂν ἡμᾶς τοῦ νέκταρος ἢ τῆς ἀμβροσίας ἐμακάριζον Ὀμήρου πιστεύσαντες ἀνδρὶ τυφλῷ καὶ γόητι, μάκαρας ἡμᾶς κολουῦντι καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ διηγουμένῳ, ὃς οὐδὲ τὰ ἐν τῇ γῆ καθορᾶν ἐδύνατο. αὐτίκα γέ τοι ὁ μὲν Ἥλιος οὕτωσι ξενξάμενος τὸ ἄρμα πανήμερος τὸν οὐρανὸν περιπολεῖ πῦρ ἐνδεδυκὼς καὶ τῶν ἀκτίνων ἀποστίλβων, οὐδ' ὅσου κνήσασθαι τὸ οὖς, φασί, σχολὴν ἄγων· ἦν γάρ τι καὶ ὀλίγον ἐπιρραθυμῆσας λάθῃ, ἀφηνιάσαντες οἱ ἵπποι καὶ τῆς ὁδοῦ παρατραπόμενοι κατέφλεξαν τὰ πάντα. ἡ Σελήνη δὲ ἄγρυπτος καὶ αὐτὴ περίεσι φαίνουσα τοῖς κωμάζουσι καὶ τοῖς ἄωρὶ ἀπὸ τῶν δείπνων ἐπανιοῦσιν. ὁ Απόλλων τε αὖ πολυπράγμονα τὴν τέχνην ἐπανελόμενος ὀλίγον δεῖν τὰ ὄψα ἐκκεκώφεται πρὸς τῶν ἐνοχλούντων κατὰ χρεῖαν τῆς μαντικῆς, καὶ ἄρτι μὲν αὐτῷ ἐν Δελφοῖς ἀναγκαῖον εἶναι, μετ' ὀλίγον δὲ ἐς Κολοφῶνα θεῖ, καὶ κειῖθεν ἐς Ξάνθον μεταβαίνει καὶ δραμαῖος αὐθις [ἐς τὴν Κλάρον, εἶτα] ἐς Ἀῆλον ἢ ἐς Βραγχίδας, καὶ ὅπως ἐνθα ἂν ἡ πρόμαντις πιοῦσα τοῦ ἱεροῦ νάματος καὶ μασσησάμενη τῆς δάφνης καὶ τὸν τρίποδα διασεισαμένη κελεύση παρεῖναι, ἄσκηον χρῆ αὐτίκα μάλα παρεσάναι ξυνείρονα τοὺς χρησμοὺς ἢ οἴχεσθαι οἱ τὴν δόξαν τῆς τέχνης. εἰώ λέγειν ὅποσα ἐπὶ πείρα τῆς μαντικῆς ἐπιτεχνῶνται

τας τὰ πλοῖα καὶ τοῖς λιχωῖσιν ἐπιπλέοντι
ἐπὶ πάντα πετόμενον, ἢ τὸν ὄνειρον
διανυκτερεύοντα καὶ ὑποφρητεύοντα αὐτ
ταῦτα ὑπὸ φιλανθρωπίας οἱ θεοὶ ποιοῦν
2 τῆς γῆς βίον ἕκαστος ξυντελοῦντες. 2. κα
ἄλλων μέτρια· ἐγὼ δὲ αὐτὸς ὁ πάντων β
τῆρ ὅσας μὲν ἀηδίας ἀνέχομαι, ὅσα δὲ
πρὸς τοσαύτας φροντίδας διηρημένος· ὅ
τῶν ἄλλων θεῶν ἔργα ἐπισκοπεῖν ἀναγκ
ἡμῖν ξυνδιαπράττουσι τῆς ἀρχῆς, ὡς μ
αὐτοῖς, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτῷ μυρία ἄτι
σχεδὸν ἀνέφικτα ὑπὸ λεπτότητος· οὐ γὰρ
φάλαια ταῦτα τῆς διοικήσεως, ἕτερος
πνεύματα καὶ ἀστραπὰς αὐτὸς οἰκονομη
τάξας πέπνυμαι τῶν ἐπὶ μέρος φροντί
νος, ἀλλὰ με δεῖ καὶ ταῦτα μὲν ποιεῖν,
κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπανταχῇ καὶ π
ὡσπερ τὸν ἐν τῇ Νεμέᾳ βοικόλον, τοὺς κ
ἐπιιορχοῦντας, τοὺς θύοντας, εἴ τις ἔσ
κνῖσα καὶ ὁ καπνὸς ἀνέρχεται, τίς νοσῶ
λεσε, καὶ τὸ πάντων ἐπιπονώτατον, ὅσ
τε Ὀλυμπίᾳ τῇ ἑκατόμβῃ παρῆναι καὶ ἐ
πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν καὶ ἐν Γέταις

ἀλλ' ἀστεφάνωτοι μὲν ἡμῖν οἱ ναοὶ ἔσονται, ἀκνί-
 δὲ αἱ ἀγνιαί, ἄσπονδοι δὲ [οἱ κρατῆρες, ψυχροὶ δὲ]
 μοί, καὶ ὅλως ἄθνητα καὶ ἀκαλλιέρητα πάντα καὶ
 πολὺς. τοιγαροῦν ὡσπερ οἱ κυβερνῆται ὑψηλὸς
 ἐπὶ τῆς πρύμνης ἔσθηκα τὸ πηδάλιον ἔχων ἐν ταῖν
 , καὶ οἱ μὲν [ἄλλοι] ἐπιβάται μεθύοντες εἰ τύχοι
 εὐδούσιν, ἐγὼ δὲ ἄγρυπνος καὶ ἄσιτος ὑπὲρ ἀπάν-
 μερμηρίζω κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν μόνῳ τῷ
 ἔοτῆς εἶναι δοκεῖν τιμημένος. 3. ὥστε ἡδέως ἂν 8
 μετὰ τοὺς φιλοσόφους, οἱ μόνους τοὺς θεοὺς εὐδαι-
 ἴξουσιν, ὁπότε καὶ σχολάζειν ἡμᾶς τῷ νέκταρι καὶ τῇ
 εὐφροσύνῃ νομίζουσι μυρία ὅσα ἔχοντας πράγματα· ἰδοὺ
 τοὶ ὑπ' ἀσχολίας τσαύτας ἐώλους δικᾶς φυλάττομεν
 ποικιμένους ὑπ' εὐρώτος ἤδη καὶ ἀραχνίων διεφθαρμέ-
 τες, καὶ μάλιστα ὁπόσαι τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας πρὸς
 ἀθρώπους τινὰς ξυνέστησαν, πάντῃ παλαιὰς ἐνίας ἀν-
 τῶν. οἱ δὲ κεκράγασιν ἀπανταχόθεν καὶ ἀγανακτοῦσι
 καὶ τὴν δίκην ἐπιβοῶνται καμὲ τῆς βραδυνῆτος αἰτιῶν-
 ται, ἀγνοοῦντες ὡς οὐκ ὀλιγοῖα τὰς κρίσεις ὑπερημέ-
 ρους ξυνέβη γενέσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς εὐδαιμονίας, ἣ
 ἐνεῖναι ἡμᾶς ὑπολαμβάνουσι· τοῦτο γὰρ τὴν ἀσχολίαν
 ἀλαοῦσι.

4. ΕΡΜΗΣ. Καὶ αὐτός, ὦ Ζεῦ, πολλὰ τοιαῦτα ἐπὶ 4
 τῆς γῆς ἀκούσας δυσχεραίνοντων λέγειν πρὸς σὲ οὐκ ἐτόλ-
 μων. ἐπεὶ δὲ σὺ περὶ τούτων τοὺς λόγους ἐνέβαλες, καὶ
 ἢ λέγω. πάντες ἀγανακτοῦσι καὶ σχετλιάζουσιν, ὦ πά-
 τερ, καὶ ἐς τὸ φανερόν μὲν οὐ τολμῶσι λέγειν, ὑποτον-
 θορῶντες δὲ συγκεκυφότες αἰτιώμενοι τὸν χρόνον, οὗς
 ἴδαι πάλαι τὰ καθ' αὐτοὺς εἰδότας στέργειν ἕκαστον τοῖς
 δεδικασμένοις.

ΖΕΥΣ. Τί οὖν, ὦ Ἑρμῆ, δοκεῖ; προτιθένα αὐτοῖς
 ἰγορὰν δικῶν, ἣ θέλεις ἐς νέωτα παραγγελῶμεν;

ΕΡΜ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ ἤδη προθῶμεν.

ΖΕΥΣ. Οὕτω ποίει· σὺ μὲν κήρυττε καταπτάμενος
 τί ἀγορὰ δικῶν ἔσται κατὰ τάδε, πάντας ὁπόσοι τὰς
 φραφὰς ἀπενηνόχασιν, ἦκειν τήμερον εἰς Ἄρειον πάγον

ἐκεῖ δὲ τὴν μὲν Δίκην ἀποκλήρουσιν σφίσι τὰ δικαστήρια
κατὰ λόγον τῶν τιμημάτων ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων. εἴ
τις ἄδικον οἶοιτο γεγενῆσθαι τὴν κρίσιν, ἐξείναι ἐπι
ἐπ' ἐμὲ δικάζεσθαι ἐξ ὑπαρχῆς, ὡς εἰ μὴδὲ τὸ παρὰ
ἐδεδίκαστο, σὺ δέ, ὦ θύγατερ, καθεζομένη παρὰ
σεμνῆς θεᾶς ἀποκλήρου τὰς δίκας καὶ ἐπισκόπει
δικάζοντας.

5 5. ΔΙΚΗ. Αὐθις ἐς τὴν γῆν, ἴν' ἐξελαινομένη
αὐτῶν δραπετεύω πάλιν ἐκ τοῦ βίου τὴν Ἀδικίαν ἐπι
λῶσαν οὐ φέρουσα;

ΖΕΥΣ. Χρηστὰ ἐλπίζειν σε δεῖ· πάντως γὰρ
πεπεικάσιν αὐτοὺς οἱ φιλόσοφοι σὲ τῆς Ἀδικίας π
μᾶν, καὶ μάλιστα ὁ τοῦ Σωφρονίσκου τὸ δίκαιον ἰ
επαινέσας καὶ ἀγαθῶν τὸ μέγιστον ἀποφῆρας.

ΔΙΚ. Πάνν γοῦν αὐτὸν ὃν φῆς ἐκείνον ὄντη
περὶ ἐμοῦ λόγοι, ὅς παραδοθεὶς τοῖς ἔνδεκα καὶ
δεσμωτήριον ἐμπεσὼν ἐπιεν ἄθλιος τοῦ κωνείου,
τὸν ἀλεκτρούνα τῷ Ἀσκληπιῷ ἀποδοδωκῶς· παρ
σοῦτον ὑπερέσχον οἱ κατήγοροι τάναντία περὶ τῆς
κίας φιλοσοφοῦντες.

6 6. ΖΕΥΣ. Ἐνὰ ἔτι τοῖς πολλοῖς τὰ τῆς φιλο
ῆν τότε, καὶ ὀλίγοι ἦσαν οἱ φιλοσοφοῦντες, ὥστε
τως ἐς τὸν Ἄνυτον καὶ Μέλητον ἔρρηπε τὰ δικασ
τὸ δε νῦν εἶναι οὐχ ὀρεᾶς ὅσοι τριβῶνες καὶ βακ
καὶ πῆραι; ἀπανταχοῦ πώγων βαθῦς καὶ βιβλίον
ἀριστερεᾶ, καὶ πάντες ὑπὲρ σοῦ φιλοσοφοῦσι, με
οἱ περιπτατοὶ κατὰ ἴλας καὶ φάλαγγας ἀλλήλοισ ἀπι
των, καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ τρόφιμος τῆς ἀρετῆς εἶν
κεῖν βούλεται· πολλοὶ γοῦν τὰς τέχνας ἀφέντες ἄς
τέως, ἐπὶ τὴν πῆραν ἄξαντες καὶ τὸ τριβῶνιον, τ
σῶμα πρὸς τὸν ἥλιον ἐς τὸ Αἰθιοπικὸν ἐπιχεράναι
τοσχέδιοι φιλόσοφοι ἐκ σκυτοτόμων ἢ τεκτόνων π
στοῦσι σὲ καὶ τὴν σὴν ἀρετὴν ἐπαινοῦντες. ὥστε
τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν τις ἐν πλοίῳ πεσὼν δι
τοι ξύλου ἢ ἐνθα ἂν ἀπίδη ὁ ὀφθαλμὸς, ἀπορήσει
σόφου.

7. ΔΙΚ. Καὶ μὴν οὗτοί με, ὦ Ζεῦ, δεδίπτονται πρὸς 7
 ἀήλους ἐρίζοντες καὶ ἀγνωμονοῦντες ἐν αὐτοῖς οἷς περὶ
 σοῦ διεξέρχονται. φασὶ δὲ καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν
 μὲν τοῖς λόγοις προσποιεῖσθαι με, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμά-
 των μὴδὲ τὸ παράπαν ἐς τὴν οἰκίαν παραδέχεσθαι, ἀλλὰ
 ἀήλους εἶναι ἀποκλείσοντας, ἣν ἀφίκωμαι ποτε αὐτοῖς
 ἐπὶ τὰς θύρας· πάλαι γὰρ τὴν Ἀδικίαν προεπεξενώσθαι
 αὐτοῖς.

ΖΕΥΣ. Οὐ πάντες, ὦ θύγατερ, μοχθηροὶ εἰσιν· ἰκα-
 νόν δέ, κἂν ἐνίοις τισὶ χρηστοῖς ἐντίχῃς. ἀλλ' ἅπιτε ἥδη,
 ὡς κἂν ὀλίγαί τήμερον ἐκδικασθῶσιν.

8. ΕΡΜ. Προῦωμεν, ὦ Δίκη, ταύτην εὐθὺ τοῦ Σου- 8
 γίου μικρὸν ὑπὸ τὸν Ὑμητὸν ἐπὶ τὰ λαῖά τῆς Πάρνη-
 θος, ἔνθα αἱ δύο ἐκεῖναι ἄκραι· σὺ γὰρ ἔοικας ἐκλελῆ-
 σθαι πάλαι τὴν ὁδόν. ἀλλὰ τί δακρύεις καὶ σχετλιάζεις;
 μὴ δέδιθι· οὐκέθ' ὅμοια τὰ ἐν τῷ βίῳ· τεθναῖσιν ἐκεῖνοι
 πάντες οἱ Σκείρωνες καὶ Πιτυοκάμπται καὶ Βουσίριδες
 καὶ Φαλαρίδες, οὓς ἐδεδίεις τότε, νυνὶ δὲ Σοφία καὶ Ἀκα-
 δημία καὶ Στοὰ κατέχουσι πάντα καὶ πανταχοῦ σε ζητοῦσι
 καὶ περὶ σοῦ διαλέγονται κεκηρότεσ εἴ ποθεν εἰς αὐτοὺς
 κατάπτοιτο.

ΔΙΚ. Σὺ γοῦν μοι, ὦ Ἑρμῆ, τάληθές ἂν εἴποις
 μόνος, ἅτε ξυνὼν αὐτοῖς τὰ πολλὰ καὶ ξυνδιατρέβων ἐν
 τε γυμνασίοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ — καὶ ἀγοραῖος γὰρ εἶ
 καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττεις — ὅποιοι γεγένηται
 καὶ εἰ δυνατὴ μοι παρ' αὐτοῖς ἡ μονή.

ΕΡΜ. Νῆ Δί', ἀδικοῖν γὰρ ἂν πρὸς ἀδελφὴν σε
 οὔσαν μὴ λέγων· οὐκ ὀλίγα γὰρ πρὸς φιλοσοφίας ὠφέ-
 ληται οἱ πολλοὶ αὐτῶν· καὶ γὰρ εἰ μὴδὲν ἄλλο, αἰδοῖ
 γοῦν τοῦ σχήματος μετριώτερα διαμαρτιάνουσι. πλὴν ἀλλὰ
 καὶ μοχθηροῖς τισιν ἐντεύξῃ αὐτῶν — χρὴ γόρ, οἴμαι,
 τάληθῆ λέγειν — ἐνίοις δὲ ἡμισόφοις καὶ ἡμιφάουλοις·
 ἐπεὶ γὰρ αὐτοὺς μετέβαπτεν ἡ φιλοσοφία παραλαβοῦσα,
 ὅπόσοι μὲν [οὖν] ἐς κόρον ἔπιον τῆς βαφῆς, χρηστοὶ
 ἀκριβῶς ἀπετελέσθησαν ἀμιγεῖς ἐτέρων χρωμάτων, καὶ
 πρὸς γε τὴν σὴν ὑποδοχὴν οὗτοί ἐτοιμότετοι· ὅσοι δὲ

ὑπὸ τοῦ πάλαι ῥύπου μὴ ἐς βράθος παρεδέξαντο ὅπως
 δευσοποιὸν τοῦ φαρμάκου, τῶν μὲν ἄλλων ἀμείνους, ἀπ-
 λείεις δὲ ὁμως καὶ μιξόλευκοι καὶ κατεστιγμένοι καὶ παρ-
 δαλωτοὶ τὴν χροάν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ μόνον ψάσσαντες
 ἔκτοσθεν τοῦ λέβητος καὶ ἄκρω τῷ δακτύλῳ ἐπιχρισόμε-
 νοι τῆς ἀσβόλου ἰκανῶς οἴονται καὶ οὗτοι μεταβεβήθη-
 σοὶ μέντοι δῆλον ὅτι μετὰ τῶν ἀρίστων ἢ διατριβὴ ἔστι.
 9 9. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πλησιάζομεν τῇ Ἀτικῇ· ὡς
 τὸ μὲν Σούνιον ἐν δεξιᾷ καταλίπωμεν, ἐς δὲ τὴν ἀκρό-
 πολιν ἀπονεύσωμεν ἤδη. καὶ ἐπέειπε καταβεβήκαμεν,
 αὐτὴ μὲν ἐνταυθά που ἐπὶ τοῦ πάγου κάθησο ἐς τὴν
 πνύκα δρωσα καὶ περιμένουσα ἔστ' ἂν κηρύξω τὰ παρὰ
 τοῦ Διός, ἐγὼ δὲ ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβάς ῥᾶσιν οἴτις
 ἀπαντας ἐκ τοῦ ἐπηκόου προσκαλέσομαι.

ΔΙΚ. Μὴ πρότερον ἀπέλθης, ὦ Ἐρμῆ, πρὶν εἰπεῖν
 ὅστις οὗτος ὁ προσιῶν ἔστιν, ὁ κερασφόρος, ὁ τὴν στέργη,
 ὁ λάσιος ἐκ τοῖν σκελοῖν.

ΕΡΜ. Τί φῆς; ἀγνοεῖς τὸν Πᾶνα, τῶν Διοτίσοι
 Θεραπόντων τὸν βακχικώτατον; οὗτος ἔχει μὲν τὸ πρό-
 σθεν ἀνὰ τὸ Παρθένιον, ὑπὸ δὲ τὸν Δάτιδος ἐπίπλοισι
 καὶ τὴν Μαραθῶνάδε τῶν βαρβάρων ἀπόβασιν ἔχει ἀκλι-
 τος τοῖς Ἀθηναίοις ξύμμαχος, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου τὸ ἐπὶ
 τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον τοῦτο ἀπολαβόμενος οἰκεῖ μικρὸν
 ὑπὲρ τοῦ Πελασγικοῦ ἐς τὸ μετοίκιον ξυνηλῶν, καὶ νῦν ὡς
 τὸ εἶκός ἰδὼν ἡμᾶς ἐκ γειτόνων προσέρχεται δεξιουσόμενος.

10 10. ΠΑΝ. Χαίρετε, ὦ Ἐρμῆ καὶ Δίχη.

ΔΙΚ. Καὶ σύ γε, ὦ Πάν, μουσικώτατε καὶ πηδῆ-
 τικώτατε Σατίρων ἀπάντων, Ἀθήνησι δὲ καὶ πολεμι-
 κώτατε.

ΠΑΝ. Τίς δὲ ὑμᾶς, ὦ Ἐρμῆ, χρεῖα δευρ' ἤγαγεν;

ΕΡΜ. Αὕτη σοι διηγήσεται τὰ πάντα· ἐγὼ δὲ ἐπὶ
 τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὸ κήρυγμα.

ΔΙΚ. Ὁ Ζεὺς, ὦ Πάν, κατέπεμψε με ἀποκληρώσου-
 σαν τὰς δίκας. σοὶ δὲ πᾶς τὰ ἐν Ἀθήναις ἔχει;

ΠΑΝ. Τὸ μὲν ὅλον οὐ κατ' ἀξίαν πράττω, ἀλλὰ
 πολὺ καταδεέστερον τῆς ἐλπίδος, καὶ ταῦτα τηλικούτων

ωσάμενος κυδοιμὸν τὸν ἐκ τῶν βαρβάρων. ὅμως δὲ ἢ τρεῖς τοῦ ἔτους ἀνιόντες ἐπιλεξάμενοι τράγον ἐνόρ-
ον θύουσί μοι πολλῆς τῆς κινάβρας ἀπόζοντα, εἶτα εὐω-
οῦνται τὰ κρέα, ποιησάμενοί με τῆς εὐφροσύνης μάρτυρα
καὶ ψιλῶ τιμήσαντες τῷ κρότῳ· ἀλλ' ἔχει τινά μοι ψυχα-
γογίαν ὁ γέλωσ αὐτῶν καὶ ἡ παιδιά.

11. ΔΙΚ. Τὰ δ' ἄλλα, ὦ Πάν, ἀμείνους πρὸς ἀρε- 11
ῆν ἐγένοντο ὑπὸ τῶν φιλοσόφων;

ΠΑΝ. Τίνας λέγεις τοὺς φιλοσόφους; ἀρ' ἐκείνους
σοὺς κατηφεῖς, τοὺς ξυνάμα πολλοὺς, τοὺς τὸ γένειον
ὁμοίους ἐμοί, τοὺς λάλους;

ΔΙΚ. Καὶ μάλα.

ΠΑΝ. Οὐκ οἶδα ὅπως ὅ τι καὶ λέγουσιν οὐδὲ ξυνίη-
μι τὴν σοφίαν αὐτῶν· ὄρειος γὰρ ἐγὼ καὶ τὰ κομψὰ
ταῦτα ῥημάτια καὶ ἀστικά οὐ μεμάθηκα, ὦ Δίκη. πόθεν
γὰρ ἐν Ἀρκαδίᾳ σοφιστῆς ἢ φιλόσοφος; μέχρι τοῦ πλα-
γίου αὐλοῦ καὶ τῆς σύριγγος ἐγὼ σοφός, τὰ δ' ἄλλα αἰ-
πόλος καὶ χορευτῆς καὶ πολεμιστῆς, ἦν δέη, πλην ἄλλα
ἀκούω γε αὐτῶν αἰ κεκραγόντων καὶ ἀρετὴν τινα καὶ
84 ἰδέας καὶ φύσιν καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοί
καὶ ξένα ὀνόματα. καὶ τὰ πρῶτα μὲν εἰρηρικῶς ἐνάρχον-
ται τῶν πρὸς ἀλλήλους λόγων, προοῖουσης δὲ τῆς ξυνου-
σίας ἐπιτείνουνσι τὸ φθῆγμα μέχρι πρὸς τὸ ὄρθιον, ὥστε
ὑπερδιατεινομένων καὶ ἅμα λέγειν ἐθελόντων τό τε πρό-
σωπον ἐρυθριᾶ καὶ ὁ τράχηλος οἰδεῖ καὶ αἱ φλέβες ἐξα-
νίστανται ὥσπερ τῶν αὐλητῶν, ὅποταν ἐς στενὸν τὸν
αὐλὸν ἐμπνεῖν βιάζωνται. διαταράζαντες γοῦν τοὺς λό-
γους καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐπισκοπούμενον ξυγγέαντες ἀπέρ-
χονται λαιδορησάμενοι ἀλλήλοις οἱ πολλοὶ τὸν ἰδρωτὰ ἐκ
τοῦ μετώπου ἀγκῶνι ἀποξυόμενοι, καὶ οὗτος κρατεῖν ἐδοξεν
ὅς ἂν μεγαλοφωνότερος αὐτῶν ἦ καὶ θρασύτερος καὶ δια-
λυομένων ἀπέλθῃ ὕστερος. πλην ἀλλ' ὅ γε λεῶς ὁ πολὺς
τεθήπασιν αὐτούς, καὶ μάλιστα ὁπόσους μηδὲν τῶν ἀναγ-
85 καιοτέρων ἀσχολεῖ, καὶ παρεστᾶσι πρὸς τὸ θράσος καὶ
τὴν βοήν κεκλημένοι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἀλαζόνες τινὲς ἐδο-
κουν ὀπὸ τούτων καὶ ἠγνώμην ἐπὶ τῇ τοῦ πάγωνος ὁμοιό-

ὑπὸ τοῦ πάλαι ἤνθου μὴ ἐς βράθος παρεδέξατο οὐδὲν
 δευσοποιὸν τοῦ φαρμάκου, τῶν μὲν ἄλλων ἀμείνους, ἀι-
 λεις δὲ ὁμοῦ καὶ μιξόλευκοι καὶ κατεστιγμένοι καὶ περ-
 δαλωτοὶ τὴν χροάν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ μόνον ψάσσης
 ἔκτισθεν τοῦ λέβητος καὶ ἄκρω τῷ δακτύλῳ ἐπιχρῶμε-
 νοὶ τῆς ἀσβόλου ἱκανῶς οἴονται καὶ οὗτοι μεταβεβῶνθαι
 σοὶ μέντοι δῆλον ὅτι μετὰ τῶν ἀρίστων ἢ διατριβῆ ἴσται.
 9 9. ἀλλὰ μετὰ λόγων ἤδη πλησιάζομεν τῇ Ἀττικῇ· ὅστι
 τὸ μὲν Σούνιον ἐν δεξιᾷ καταλίπωμεν, ἐς δὲ τὴν ἀκρό-
 πολιν ἀπονεύσωμεν ἤδη. καὶ ἐπέλτεω καταβεβήκαμεν,
 αὐτὴ μὲν ἐνταῦθά που ἐπὶ τοῦ πάγου κάθησο ἐς τὴν
 πνύκα ὀρώσα καὶ περιμένουσα ἔστ' ἂν κηρύξω τὰ παρά
 τοῦ Διός, ἐγὼ δὲ ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβὰς ἔσσο ὅπως
 ἅπαντας ἐκ τοῦ ἐπηχόου προσκαλέσομαι.

ΔΙΚ. Μὴ πρότερον ἀπέλθης, ὦ Ἐρμῆ, πρὶν εἰπεῖν
 ὅστις οὗτος ὁ προσιῶν ἐστιν, ὁ κερασφόρος, ὁ τὴν σίεργα,
 ὁ λάσιος ἐκ τοῖν σκελοῖν.

ΕΡΜ. Τί φῆς; ἀγνοεῖς τὸν Πᾶνα, τῶν Διοτίσου
 Θεραπόντων τὸν βακχικώτατον; οὗτος ὄκει μὲν τὸ πρό-
 σθεν ἀνὰ τὸ Παρθένιον, ὑπὸ δὲ τὸν Δάτιδος ἐπίπλου
 καὶ τὴν Μαραθῶνάδε τῶν βαρβάρων ἀπόβασις ἦκεν ἀκλι-
 τος τοῖς Ἀθηναίοις ξύμμαχος, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου τὸ ἐπὶ
 τῇ ἀκρόπολει σπήλαιον τοῦτο ἀπολαβόμενος οἰκεῖ μικρὸν
 ὑπὲρ τοῦ Πελασγικοῦ ἐς τὸ μετόκιον ξυντελῶν, καὶ νῦν ὡς
 τὸ εἰκὸς ἰδὼν ἡμᾶς ἐκ γειτόνων προσέρχεται δεξιωσόμενος.

10 10. ΠΑΝ. Χαίρετε, ὦ Ἐρμῆ καὶ Δίκη.

ΔΙΚ. Καὶ σύ γε, ὦ Πάν, μουσικώτατε καὶ πηδη-
 τικώτατε Σατίρων ἀπάντων, Ἀθήνησι δὲ καὶ πολεμι-
 κώτατε.

ΠΑΝ. Τίς δὲ ὑμᾶς, ὦ Ἐρμῆ, χρεῖα δεῦρ' ἤγαγεν;

ΕΡΜ. Αὐτὴ σοὶ διηγήσεται τὰ πάντα· ἐγὼ δὲ ἐπὶ
 τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὸ κήρυγμα.

ΔΙΚ. Ὁ Ζεὺς, ὦ Πάν, κατέπεμψε με ἀποκληρώσει-
 σαν τὰς δίκας. σοὶ δὲ πῶς τὰ ἐν Ἀθήναις ἔχει;

ΠΑΝ. Τὸ μὲν ὅλον οὐ κατ' ἀξίαν πράττω, ἀλλὰ
 πολὺ καταδεέστερον τῆς ἐλπίδος, καὶ ταῦτα τηλικούτων

ποιησάμενος κυδοιμὸν τὸν ἐκ τῶν βαρβάρων. ὅμως δὲ
 ἢ τρεῖς τοῦ ἔτους ἀνιόντες ἐπιλεξάμενοι τράγον ἐνόρ-
 τήσουσι μοι πολλῆς τῆς κινάβρας ἀπόζοντα, εἶτα εὐω-
 οῦνται τὰ κρέα, ποιησάμενοί με τῆς εὐφροσύνης μάρτυρα
 καὶ ψιλῶ τιμήσαντες τῷ κρότῳ· ἀλλ' ἔχει τινά μοι ψυχα-
 γίαν ὁ γέλωσ αὐτῶν καὶ ἡ παιδιά.

11. ΔΙΚ. Τὰ δ' ἄλλα, ὦ Πάν, ἀμείνους πρὸς ἀρε- 11
 τὴν ἐγένοντο ὑπὸ τῶν φιλοσόφων;

ΠΛΑΝ. Τίνας λέγεις τοὺς φιλοσόφους; ἄρ' ἐκείνους
 τοὺς κατηφεῖς, τοὺς ξυνάμα πολλοὺς, τοὺς τὸ γένειον
 ὁμοίους ἐμοί, τοὺς λάλους;

ΔΙΚ. Καὶ μάλα.

ΠΛΑΝ. Οὐκ οἶδα ὅπως ὅ τι καὶ λέγουσιν οὐδὲ ξυνή-
 μι τὴν σοφίαν αὐτῶν· ὄρειος γὰρ ἐγὼ καὶ τὰ κομψὰ
 ταῦτα ἡμέατα καὶ ἀστικά οὐ μεμάθηκα, ὦ Δίκε. πόθεν
 γὰρ ἐν Ἀρκαδίᾳ σοφιστὴς ἢ φιλόσοφος; μέχρι τοῦ πλα-
 γίου αὐλοῦ καὶ τῆς σύριγγος ἐγὼ σοφός, τὰ δ' ἄλλα αἰ-
 πόλος καὶ χορευτὴς καὶ πολεμιστὴς, ἦν δέη, πλὴν ἀλλὰ
 ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγόντων καὶ ἀρετὴν τινα καὶ
 οὐκ οἶδας καὶ φύσιν καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοί
 καὶ ξένα ὀνόματα. καὶ τὰ πρῶτα μὲν εἰρηρικῶς ἐνάρχον-
 ται τῶν πρὸς ἀλλήλους λόγων, προϊούσης δὲ τῆς ξυνου-
 σίας ἐπιτείνουσι τὸ φθέγμα μέχρι πρὸς τὸ ὄρθιον, ὥστε
 ὑπερδιατεινομένων καὶ ἅμα λέγειν ἐθελόντων τό τε πρό-
 σωπον ἐρυθριαῖ καὶ ὁ τράχηλος οἶδεῖ καὶ αἱ φλέβες ἐξα-
 νίστανται ὥσπερ τῶν αὐλητῶν, ὅπότεν ἐς στενὸν τὸν
 αὐλὸν ἐμπνεῖν βιάζονται. διαταράζαντες γοῦν τοὺς λό-
 γους καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐπισκοπούμενον ξυγγέαντες ἀπέρ-
 χονται λουδορησάμενοι ἀλλήλοις οἱ πολλοὶ τὸν ἰδρωτὰ ἐκ
 τοῦ μετώπου ἀγκῶνι ἀποξυόμενοι, καὶ οὗτος κρατεῖν ἔδοξεν
 ὅς ἂν μεγαλοφωνότερος αὐτῶν ἦ καὶ θρασύτερος καὶ δια-
 λυομένων ἀπέλθῃ ὕστερος. πλὴν ἀλλ' ὁ γε λεῶς ὁ πολὺς
 τεθήπασιν αὐτοῦς, καὶ μάλιστα ὁπόσους μὴδὲν τῶν ἀναγ-
 905 καισιτέρων ἀσχολεῖ, καὶ παρεστᾶσι πρὸς τὸ θράσος καὶ
 τὴν βοήν κεκλημημένοι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἀλαζόνες τινὲς ἔδο-
 κουν ὀπὸ τούτων καὶ ἠνωμένη ἐπὶ τῇ τοῦ πύργωνος ὁμοιό-

τητι. εἰ δὲ καὶ δημωφελές τι ἐνῆν τῇ βοῇ αὐτῶν καὶ τί ἀγαθὸν ἐκ τῶν ῥημάτων ἐκείνων ἀνεφύετο αὐτοῖς, οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι. πλὴν ἀλλὰ εἴ γε δεῖ μηδὲν ὑποσιτάμενον τάληθές διηγῆσασθαι — οἰκῶ γὰρ ἐπὶ σκοπῆς, ὡς ὄρας — πολλοὺς αὐτῶν ἤδη πολλάκις ἐθεασάμην περὶ δειλίην ὄψιαν

12 12. ΔΙΚ. Ἐπίσχες, ὦ Πάν. οὐχ ὁ Ἑρμῆς σοι κριταίτην ἔδοξεν;

ΠΑΝ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΕΡΜ. Ἀκούετε λεῷ, ἀγορὰν δικῶν ἀγαθῆ τύχη καταστησώμεθα τήμερον Ἐλαφρηβολιῶνος ἐβδόμη ἰσταμένοι. ὅποσοι γραφὰς ἀπήνεγκαν, ἤκειν ἐς Ἄρειον πάγον. ἔνθα ἡ Δίκη ἀποκληρώσει τὰ δικαστήρια καὶ αὐτὴ παρέσται τοῖς δικάζουσιν, οἱ δικασταὶ ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων, ὁ μισθὸς τριώβολον ἐκάστης δίκης, ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν κατὰ λόγον τοῦ ἐγκλήματος. ὅποσοι δὲ ἀποθήμενοι γραφήν, πρὶν εἰσελθεῖν, ἀπέθανον, καὶ τοιούτους ὁ Αἰεὶς ἀναπεμψάτω. ἦν δέ τις ἄδικα δεδικάσθαι οἴηται, ἐγέσιμον ἀγωνιεῖται τὴν δίκην· ἢ δὲ ἔφρεσις ἐπὶ τὸν Δία.

ΠΑΝ. Βαβαῖ τοῦ θορύβου, ἤλικον, ὦ Δίκη, ἀνεβόησαν· ὡς δὲ καὶ σπουδῆ ξυνθέουσιν ἔλκοντες ἀλλήλους πρὸς τὸ ἄναντες εὐθύ τοῦ Ἀρείου πάγου. καὶ ὁ Ἑρμῆς δὲ ἤδη πάρεστιν. ὥστε ὑμεῖς μὲν ἀμφὶ τὰς δίκας ἔχετε καὶ ἀποκληροῦτε καὶ διακρίνετε ὥσπερ ὑμῖν νόμος, ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸ σπῆλαιον ἀπελθὼν συρίζομαι τι μέλος τῶν ἐρωτικῶν, ὃ τὴν Ἥχῶ εἶωθα ἐπικερτομεῖν· ἀκροάσειον δὲ καὶ λόγων τῶν δικανικῶν ἅλις ἔχει μοι ὁσημέραι τῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ δικάζομένων ἀκούοντι.

13 13. ΕΡΜ. Ἄγε, ὦ Δίκη, προσκαλῶμεν.

ΔΙΚ. Εὐ λέγεις. ἀθρόοι γοῦν, ὡς ὄρας, ξυνθέουσι θορυβοῦντες ὥσπερ οἱ σφήκες περιβομβοῦντες τὴν ἀκρᾶν.⁸⁷

ΑΘΗΝΑΙΟΣ. Εἴληφά σε, ὦ κατάρατε.

ΑΛΛΟΣ. Συκοφαντεῖς.

ΑΛΛ. Δῶσεις ποτὲ ἤδη τὴν δίκην.

ΑΛΛ. Ἐξελέγξω σε δεινὰ εἰργασμένον.

ΑΛΛ. Ἐμοὶ πρώτῳ ἀποκληρώσον.

ΑΑΑ. Ἐπον, μιὰρέ, πρὸς τὸ δικαστήριον.

ΑΑΑ. Μὴ ἄγγε με.

ΔΙΚ. Οἴσθα ὃ δράσομεν, ὦ Ἐρμῆ; τὰς μὲν ἄλλας
 εἰς τὴν αὖριον ὑπερβαλώμεθα, τήμερον δὲ κληρῶ-
 τὰς τοιαύτας, ὁπόσαι τέχναις ἢ βίοις ἢ ἐπιστήμαις
 ὡς ἄνδρας εἰσὶν ἐπηγγελμένοι. καὶ μοι ταύτας ἀνάδος
 γραφῶν.

ΕΡΜ. Μέθῃ κατὰ τῆς Ἀκαδημίας ὑπὲρ Πολέμωνος
 δραποδισμοῦ.

ΔΙΚ. Ἐπτά κληρώσον.

ΕΡΜ. Ἡ Στοὰ κατὰ τῆς Ἥδονῆς ἀδικίας, ὅτι τὸν
 ραστὴν αὐτῆς Διονύσιον ἀπεβουκόλησε.

ΔΙΚ. Πέντε ἱκανοί.

ΕΡΜ. Περὶ Ἀριστίππου Τρυφῆ πρὸς Ἀρετὴν.

ΔΙΚ. Πέντε καὶ τούτοις δικασάτωσαν.

ΕΡΜ. Ἀργυραμοιβικὴ δρασμοῦ Διογένει.

ΔΙΚ. Τρεῖς ἀποκλήρον μόνους.

ΕΡΜ. Γραφικὴ κατὰ Πύρρωνος λειποταξίου.

ΔΙΚ. Ἐνέα κρινάτωσαν.

14. ΕΡΜ. Βούλει καὶ ταύτας ἀποκληρῶμεν, ὦ Δίτῃ, 14
 τὰς δύο, τὰς πρῶτῃν ἀπενηγεμένας κατὰ τοῦ δήτορος;

ΔΙΚ. Τὰς παλαιὰς πρότερον διανύσωμεν· αὐταὶ δὲ
 εἰς ὕστερον ἐδικαστήσονται.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ὁμοιαὶ γε καὶ αὐταὶ καὶ τὸ ἔγκλημα,
 εἰ καὶ μὴ παλαιόν, ἀλλὰ παραπλήσιον τοῖς προαποκε-
 κληρωμένοις· ὥστε ἐν τούτοις δικασθῆναι ἄξιον.

ΔΙΚ. Ἐοικας, ὦ Ἐρμῆ, χαρίζομένῳ τὴν δέξαι· ἀπο-
 κληρῶμεν δὲ ὅμως, εἰ δοκεῖ, πλὴν ἄλλὰ ταύτας μόνας·
 ἱκαναὶ γὰρ αἱ ἀποκεκληρωμένοι. δὸς τὰς γραφάς.

ΕΡΜ. Ῥητορικὴ κακώσεως πρὸς τὸν Σύρον· Διάλογος
 τῷ αὐτῷ ὕβρεως.

ΔΙΚ. Τίς δὲ οὗτός ἐστιν; οἱ γὰρ ἐγγέγραπται τοῖνομα.

ΕΡΜ. Οὕτως ἀποκλήρον, τῷ δήτορι τῷ Σύρῳ· κω-
 λεί* γὰρ οὐδὲν καὶ ἄνευ τοῦ ὀνόματος.

ΔΙΚ. Ἰδοῦ, καὶ τὰς ὑπεροχίους ἤδη Ἀθήνησιν ἐν
 Ἀρείῳ πάγῳ ἀποκληρώσωμεν, ἅς ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην

καλῶς εἶχε δεδικασθαι. πλὴν ἀλλὰ κλήρου ἔνδεκα τοῖς αὐτοῖς ἑκατέρω τῶν δικῶν.

ΕΡΜ. Εὖ γε, ὦ Δίκη, φείδῃ μὴ πολὺ ἀναλίσκεσθαι τὸ δικαστικόν.

15 15. ΔΙΚ. Οἱ πρῶτοι καθιζέτωσαν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ τῇ Μέθῃ· σὺ δὲ τὸ ὕδωρ ἔγχει. προτέρα δὲ σὺ λέγε ἢ Μέθῃ. τί σιγῆ καὶ διανεύει; μάθε, ὦ Ἐρμῆ, προσεῖδέν.

ΕΡΜ. Οὐ δύναμαι, φησί, τὸν ἀγῶνα εἰπεῖν ἔτι τοῦ ἀκράτου τὴν γλωτταν πεπεδημένη, μὴ καὶ γέλωτα ὄφθα ἐν τῷ δικαστηρίῳ. μόγις δὲ καὶ ἔστηκεν, ὡς ὄρεῖς.

ΔΙΚ. Οὐκοῦν συνήγορον ἀναβιβασάσθω τῶν δεινῶν τούτων τινά· πολλοὶ γὰρ οἱ κἂν ἐπὶ τριωβόλῳ διαρραγῖναι ἔτοιμοι.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐδὲ εἰς ἐθελήσει ἔν γε τῷ φανερῷ συναγορεῦσαι Μέθῃ· πλὴν εὐγνώμονά γε ταῦτα ἔοικεν ἀξιῶν.

ΔΙΚ. Τὰ ποῖα;

ΕΡΜ. Ἡ Ἀκαδημία πρὸς ἀμφοτέρους ἀεὶ παρεσκευάσται τοὺς λόγους καὶ τοῦτ' ἀσκεῖ τᾶναντία καλῶς δύνασθαι λέγειν. αὕτη τοίνυν, φησὶν, ὑπὲρ ἐμοῦ πρότερον εἰπάτω, εἴτα ὕστερον ὑπὲρ ἑαυτῆς ἔρει.

ΔΙΚ. Καινὰ μὲν ταῦτα, εἰπέ δὲ ὅμως, ὦ Ἀκαδημία, τὸν λόγον ἑκάτερον, ἐπεὶ σοὶ ῥᾶδιον.

16 16. ΑΚΑΔ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρότερον τὰ ὑπὲρ τῆς Μέθῃς· ἐκείνης γὰρ τό γε νῦν ἔεον. ἡδίκηται δὲ ἡ ἄλλα τὰ μέγιστα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐμοῦ, ἀνδράποδον ὃ μόνον εἶχεν εὐνοῦν καὶ πιστὸν αὐτῇ, μηδὲν αἰσχρὸν ὧν προστάξειεν ολόμενον, ἀφαιρεθεῖσα τὸν Πολέμωνα ἐκείνον, ὃς μεθ' ἡμέραν ἐκώμαζε διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης ψαλτρίας ἔχων καὶ καταδόμενος ἔωθεν ἐς ἑσπέρας, μεθύων ἀεὶ καὶ κραιπαλῶν καὶ τὴν κεφαλὴν τοῖς στεφάνοις διηρηθισμένος. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ, μάρτυρες Ἀθηναῖοι ἅπαντες, οἱ μὴδὲ πώποτε νήφοντα Πολέμονα ἰδόντες. ἐπεὶ δὲ ὁ κακοδαίμων ἐπὶ τὰς τῆς Ἀκαδημίας θύρας ἐκώμασεν, ὥσπερ ἐπὶ πάντας εἰώθει, ἀνδραποδισμένη αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Μέθῃς ἀρπάσασα

μετὰ βίας καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπαγαγοῦσα ὑδροποτεῖν τε
 αὐτὴν ἀγάσασκε καὶ νήφειν μετεδίδαξε καὶ τοὺς στεφάνους
 περιέσπασε καὶ θεὸν πίνειν κατακείμενον, ἔρημάτια σκο-
 πιά καὶ δύστηνα καὶ πολλῆς φροντίδος ἀνάμεσα ἐπαί-
 θευσεν· ὥστε ἀντὶ τοῦ τέως ἐπανθούντος αὐτῷ ἐρυθρή-
 μιαιος ὠχρὸς ὁ ἄθλιος καὶ θικνὸς τὸ σῶμα γεγένηται, καὶ
 τὰς ἠδᾶς ἀπάσας ἀπομαθῶν ἄσιτος ἐνίστε καὶ διψαλὸς
 ἐς μέσην ἐσπέραν κάθηται ληρῶν ὅποια πολλὰ ἢ Ἀκαδη-
 μία ἐγὼ ληρεῖν διδάσκω. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ λοιδο-
 ρεῖται τῇ Μέθῃ πρὸς ἐμοῦ ἐπαρθεῖς καὶ μυρία κακὰ διεξ-
 ἔρχεται περὶ αὐτῆς. εἴρηται σχεδὸν τὰ ὑπὲρ τῆς Μέ-
 θης. ἤδη καὶ ὑπὲρ ἐμαντῆς ἐρῶ, καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἐμοὶ
 φευσάτω.

ΔΙΚ. Τί ἄρα πρὸς ταῦτα ἐρεῖ; πλὴν ἄλλ' ἔγχει τὸ
 ἴσον ἐν τῷ μέρει.

17. *ΑΚΑΔ.* Οὕτωςί μὲν ἀκοῦσαι πάνν εὔλογα, ὧ¹⁷
 ἄνδρες δικασταί, ἢ ξυνήγορος εἴρηκεν ὑπὲρ τῆς Μέθης,
 εἰ δὲ κάμου μετ' εὐνοίας ἀκούσαίτε, εἴσεσθε ὡς οὐδὲν
 αὐτὴν ἠδίκηκα· τὸν γὰρ Πολέμωνα τοῦτον, ὃν φησιν
 ἑαυτῆς οἰκέτην εἶναι, πεφυκότα οὐ φαύλως οὐδὲ κατὰ
 τὴν Μέθην, ἀλλ' οἰκεῖον ἐμοὶ καὶ τὴν φύσιν ὁμοιον,
⁸¹² προαρπάσασα νέον ἔτι καὶ ἀπαλὸν ὄντα ξυναγωνίζομένης
 τῆς Ἡδοῆς, ἥπερ αὐτῇ τὰ πολλὰ συνυπουργεῖ, διέφθειρε
 τὸν ἄθλιον τοῖς κώμοις καὶ ταῖς ἐταίραις παρασχῶσα ἐκ-
 δοτον, ὡς μηδὲ μικρὸν αὐτῷ τῆς αἰδοῦς ὑπολείπεσθαι·
 καὶ ἅ γε ὑπὲρ ἑαυτῆς λέγεσθαι μικρὸν ἔμπροσθεν ἦετο,
 ταῦτα ὑπὲρ ἐμοῦ μᾶλλον εἰρησθαι νομίσατε· περιῆει γὰρ
 ὁ κακοδαίμων ζῶθεν ἐστεφανωμένος κραιπαλῶν διὰ τῆς
 ἀγορᾶς μέσης, καταυλούμενος, οὐδέποτε νήφων, κωμά-
 ζων ἐπὶ πάντας, ὕβρις τῶν προγόνων καὶ τῆς πόλεως
 ὅλης καὶ γέλωσ τοῖς ξένοις· ἐπεὶ μέντοι γε παρ' ἐμὲ ἦκεν,
 ἐγὼ μὲν ἔτυχον, ὥσπερ εἴωθα ποιεῖν, ἀναπεπταμένων
 τῶν θυρῶν πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἐταίρων λόγους τι-
 νὰς περὶ ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης διεξιούσα· ὁ δὲ μετὰ
 τοῦ αὐλοῦ καὶ τῶν στεφάνων ἐπιστάς τὰ μὲν πρῶτα ἐβόα
 καὶ ξυγγεῖν ἡμῶν ἐπειράτο τὴν ξυνοσίαν ἐπιταράξας τῇ

βοῇ· ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἡμεῖς ἐπεφροντίκειμεν αὐτοῦ, καὶ ὀλίγον — οὐ γὰρ τέλεον ἦν διάβροχος τῇ Μέθῃ — ἀνιῆθη πρὸς τοὺς λόγους καὶ ἀφῆρειτο τοὺς στεφάνους καὶ τὴν ἀληθρίδα κατεσιώπα καὶ ἐπὶ τῇ πορφυρίδι ἤσχηνετο, καὶ ὥσπερ ἐξ ὕπνου βαθέος ἀνεγρόμενος ἐατὸν τε ἑώρα ὅπως διέκειτο καὶ τοῦ πάλαι βίου κατεγίνωσται, καὶ τὸ μὲν ἐρύθημα τὸ ἐκ τῆς Μέθης ἀπήνθει καὶ ἤφηνίζετο, ἤρευθρία δὲ καὶ αἰδοὶ τῶν δρωμένων, καὶ τέλος ἀποδράς ὥσπερ εἶχεν ἠτόμολησε παρ' ἐμέ, οὐτ' ἐπικαλεσαμένης οὔτε βιασαμένης, ὡς αὐτὴ φησιν, ἐμοῦ, ἀλλ' ἐκὼν αὐτὸς ἀμείνω ταῦτα εἶναι ὑπολαμβάνων. καὶ μοι ἤδη κάλει αὐτόν, ὅπως καταμάθῃτε ὃν τρόπον δικάζεται πρὸς ἐμοῦ. τοῦτον, ὃ ἄνδρες δικασταί, παραλαβούσα γελοῖως ἔχοντα καὶ μήτε φωνὴν ἀφιέναι μήτε ἐστάναι ὑπὸ τοῦ ἀκράτου δυνάμενον ὑπέστρεψα καὶ ἀνένησα καὶ ἀντὶ ἀνδραπόδου κόσμιον ἄνδρα καὶ σώφρονα καὶ πολλοῦ ἄξιον τοῖς Ἑλλήσιν ἀπέδειξα· καὶ μοι αὐτὸς τε χάριν οἶδεν ἐπὶ τούτοις καὶ οἱ προσήκοντες ὑπὲρ αὐτοῦ. εἴρηκα ἡμεῖς δὲ ἤδη σκοπεῖτε ποτέρω ἡμῶν ἄμεινον [ἤ]ν] αὐτῶ συνεῖναι.

18 18. EPM. Ἄγε δὴ, μὴ μέλλετε, ψηφοφορήσατε [ἀνστήτε]· καὶ ἄλλοις χρὴ δικάζειν.

ΛΙΚ. Πάσαις ἢ Ἀκαδημία κρατεῖ πλὴν μιᾶς.

EPM. Παράδοξον οὐδέν, εἶναι τινα καὶ τῇ Μέθῃ

19 τιθέμενον. 19. καθίσατε οἱ τῇ Στοᾷ πρὸς τὴν Ἥδον ἡλαχόντες περὶ τοῦ ἔραστοῦ δικάζειν· ἐγκέχεται τὸ ὕδωρ. ἢ κατάγραφος [ἢ τὰ ποικίλα] σὺ ἤδη λέγε.

20 20. ΣΤΟΑ. Οὐκ ἄγνωῦ μὲν, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὡς πρὸς εὐπρόσωπόν μοι τὴν ἀντίδικον ὁ λόγος ἔσται, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς ὄρω πρὸς μὲν ἐκείνην ἀποβλέποντας καὶ μειδιῶντας πρὸς αὐτήν, ἐμοῦ δὲ καταφρονοῦντας, ὅτι ἐν χρεῶ κέκαρμαι καὶ ἀρρενωπὸν βλέπω καὶ σκυθρωπὴ δοκῶ· ὅμως δέ, ἦν ἐθελήσατε ἀκοῦσαι μου λεγούσης, θαρρῶ πολὺ δικαιότερα ταύτης ἔρεῖν. τοῦτο γάρ τοι καὶ τὸ παρὸν ἔγκλημά ἐστιν, ὅτι οὕτως ἐταιρικῶς ἐνεσκευασμένη τῷ ἐπαγωγῷ τῆς ὄψεως ἔραστην ἐμὸν

δρα τότε σώφρονα τὸν Διούσιον φενακίσασα πρὸς
 ντὴν περιέσπασε, καὶ ἦν γε οἱ πρὸ ὑμῶν δίκην ἐδίκα-
 ν τῇ Ἀκαδημία καὶ τῇ Μέθῃ, ἀδελφῆ τῆς παρουσίας
 τῆς ἐστίν· ἐξετάζεται γὰρ ἐν τῷ παρόντι πότερον χοί-
 ν δίκην κάτω νενευκότας ἠδομένους χρῆ βιοῦν μηδὲν
 μὲν [οὐδὲ μεγαλόφρον] ἐννοοῦντας ἢ ἐν δευτέρῳ τοῦ
 λῶς ἔχοντος ἠγησαμένους τὸ τερπνὸν ἔλευθέρους ἔλευ-
 ρως φιλοσοφεῖν, μήτε τὸ ἀλγεινὸν ὡς ἄμαχον δεδιό-
 ρ μήτε τὸ ἡδὺ ἀνδραποδωδῶς προαιρουμένους καὶ τὴν
 δαυμονίαν ζητοῦντας ἐν τῷ μέλιτι καὶ ταῖς ἰσχάσι. τοι-
 τα γὰρ αὐτῆ δελέατα τοῖς ἀνοήτοις προτείνουσα καὶ
 ρμολυττομένη τῷ πόνῳ προσάγεται αὐτῶν τοὺς πολ-
 ῦς, ἐν οἷς καὶ τὸν δειλαιὸν ἐκείνον ἀφηνιάσαι ἡμῶν
 οἴησε νοσοῦντα τηρήσασα· οὐ γὰρ ἂν ὑγιαίνων ποτὲ
 νοσήκατο τοὺς παρὰ ταύτης λόγους. καίτοι τί ἂν ἔγωγε
 ανακτοίην κατ' αὐτῆς, ὅπου μὴδὲ τῶν Θεῶν φεῖδεται,
 λὰ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν διαβάλλει; ὥστε εἰ σωφρο-
 ῖτε, καὶ ἀσεβείας ἂν δίκην λάβοιτε παρ' αὐτῆς. ἀκούω
 ἔγωγε ὡς οὐδὲ αὐτῆ παρεσκεύασται ποιήσασθαι τοὺς
 ῖγους, ἀλλὰ τὸν Ἐπίκουρον ἀναβιβάσεται συναγορεύ-
 ντα· οὕτως ἐντροφῆ τῷ δικαστηρίῳ. πλὴν ἄλλ' ἐκεῖνό
 αὐτὴν ἐρωτᾶτε, οἷους ἂν οἶεται γενέσθαι τὸν Ἡρα-
 ῆα καὶ τὸν ὑμέτερον Θεσέα, εἰ πεισθέντες τῇ ἠδονῇ
 ουγον τοὺς πόρους· οὐδὲν γὰρ ἂν ἐκώλυε μεστήν ἀδι-
 ας εἶναι τὴν γῆν, ἐκείνων μὴ πονησάντων. ταῦτα εἶ-
 ον οὐ πᾶν τοῖς μακροῖς τῶν λόγων χαίρουσα. εἰ δέ γε
 κελήσειε κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι μοι συνερωτωμένη,
 ἰχίστα ἂν γνωσθεῖη τὸ μὴδὲν οὔσα. πλὴν ἄλλὰ ὑμεῖς γε
 πῶ ὄρκου μνημονεύσαντες ψηφίσασθε ἤδη τὰ εὐόρα μὴ
 ἰστεύσαντες Ἐπικούρῳ λέγοντι μὴδὲν ἐπισκοπεῖν τῶν
 αρ' ἡμῖν γιγνομένων τοὺς Θεοὺς.

ΕΡΜ. Μετάστηθι. ὁ Ἐπίκουρος ὑπὲρ τῆς Ἡδο-
 ῆς λέγε.

21. ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ. Οὐ μακρά, ὦ ἄνδρες δικασταί, 21
 ρὸς ὑμᾶς ἐρῶ· δεῖ γὰρ οὐδὲ πολλῶν μοι τῶν λόγων.
 λλ' εἰ μὲν ἐπωδαῖς τισιν ἢ φαρμάκοις ὄν φησιν ἑαυτῆς

ἔραστὴν ἢ Στοᾶ τὸν Διονίσσιον κατηνάγκασε ταύτης μὴ
 ἀπέχεσθαι, πρὸς ἑαυτὴν δὲ ἀποβλέπειν ἢ Ἥδονῃ, φορ-
 μακίς ἂν εἰκότως ἔδοξε καὶ ἀδικεῖν ἐκέκριτο ἐπὶ τοῖς ἀ-
 λοτριότοις ἔραστὰς μαγγανεύουσα. εἰ δέ τις ἐλεύθερος ἐν
 ἐλευθέρῃ τῇ πόλει, μὴ ἀπαγορευόντων τῶν νόμων, τὴν
 παρὰ ταύτης ἀγδίαν μυσσάσθαι καὶ ἦν φησὶν ἐπὶ κεφα-
 λαίῳ τῶν πόνων τὴν εὐδαιμονίαν παραγίγνεσθαι ἕρπον-
 οῖσθαι τοὺς μὲν ἀγκύλους ἐκείνους λόγους καὶ λαβερύ-
 θοις ὁμοίους ἀπέφυγε, πρὸς δὲ τὴν ἡδονὴν ἄσμενος ἔδρα-
 πέτευσεν ὥσπερ δεσμά τινα διακόψας τὰς τῶν λόγων
 πλεκτανάς, ἀνθρώπινα καὶ οὐ βλακώδη φρονήσας καὶ
 τὸν μὲν πόνον, ὅπερ ἐστί, πονηρόν, ἠδέϊαν δὲ τὴν ἡδο-
 νὴν οἰηθεὶς, ἀποκλείειν ἐχρῆν αὐτὸν ὥσπερ ἐκ ναυαγίου
 λιμὲν προσνέοντα καὶ γαλήνης ἐπιθυμοῦντα συνωδοῦ-
 τας ἐπὶ κεφαλῇ ἐς τὸν πόνον καὶ ἔκδοτον τὸν ἀθλιὸν
 παρέχειν ταῖς ἀπορίαις, καὶ ταῦτα ὥσπερ ἰκέτην ἐπὶ τῷ
 τοῦ ἔλεου βωμῶν ἐπὶ τὴν ἡδονὴν καταφυγόντα, ἵνα τὴν
 πολυθρύλητον δηλαδὴ ἀρετὴν ἐπὶ τὸ ὄρθιον ἰδρωτὶ πολ-
 λῷ ἀνελθὼν ἴδῃ κᾶτα δι' ὄλου πονήσας τοῦ βίου εὐδαι-
 μονίῃ μετὰ τὸν βίον; καίτοι τίς ἂν κριτὴς δικαιότερος
 δόξειεν αὐτοῦ ἐκείνου, ὃς τὰ παρὰ τῆς Στοᾶς εἰδώς, εἰ
 καὶ τις ἄλλος, καὶ μόνον τέως τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰόμε-
 νος εἶναι, μεταμαθὼν ὡς κακὸν ὁ πόνος ἦν, τὸ βέλτιον
 ἐξ ἀμφοῖν δοκιμάσας εἴλετο; εἴρα γάρ, οἴμαι, τοίτους
 περὶ τοῦ καρτερεῖν καὶ ἀνέχεσθαι τοὺς πόνους πολλὰ
 διεξιόντας, ἰδίᾳ δὲ τὴν Ἥδονην θεραπεύοντας, καὶ μέχρι
 μὲν τοῦ λόγου νεανιευομένους, οἴκοι δὲ κατὰ τοῖς τῆς
 Ἥδονῆς νόμους βιοῦντας, ἀσχυνομένους μὲν εἰ φανοῦν-
 ται χαλῶντες τοῦ τόπου καὶ προδιδόντες τὸ δόγμα, πε-
 πονθότας δὲ ἀθλίους τὸ τοῦ Ταντάλου, καὶ ἔνθα ἂν ἰ-
 σσειν καὶ ἀσφαλῶς παρανομήσειν ἐλπίσωσι, χανθὸν ἐπι-
 πλαμένους τοῦ ἡδέος. εἰ γοῦν τις αὐτοῖς τὸν τοῦ Γόγου
 δακτύλιον ἔδωκεν, ὡς περιθεμένους μὴ ὀραῖσθαι, ἢ τὴν
 τοῦ Αἰδὸς κυρτὴν, εὖ οἶδ' ὅτι μακρὰ χαίρειν τοῖς πόνοις
 φράσαντες ἐπὶ τὴν Ἥδονην ὠθοῦντο ἂν καὶ ἐμμοῦντο
 ἅπαντες τὸν Διονίσσιον, ὃς μέχρι μὲν τῆς νόσου ἤλπιζεν

μελήσειν τι αὐτὸν τοὺς περὶ τῆς καρτερίας λόγους· ἐπεὶ ἤλγησε καὶ ἐνόσησε καὶ ὁ πόνος ἀληθέστερος αὐτοῦ εἶχετο, ἰδὼν τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἀντιφιλοσοφοῦν τῇ τοῦ καὶ τὰναντία δογματίζον αὐτῷ μᾶλλον ἢ τούτοις πίστευσε καὶ ἔγνω ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀνθρώπου σῶμα χων, καὶ διετέλεσεν οὐχ ὡς ἀνδριάντι αὐτῷ χρώμενος ἰδὼς ὅτι, ὅς ἂν ἄλλως λέγη καὶ ἡδονῆς κατηγορεῖ, λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.

Ἔρχετα· ὑμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις ψηφοφορήσατε.

22. ΣΤΟΑ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ ὀλίγα μοι συνερωτῆσαι 22 ἐπιτρέψατε.

ΕΠΙΚ. Ἐρώτησον· ἀποκρινοῦμαι γάρ.

ΣΤΟΑ. Κακὸν ἢ γῆ τὸν πόνον;

ΕΠΙΚ. Ναί.

ΣΤΟΑ. Τὴν ἡδονὴν δὲ ἀγαθόν;

ΕΠΙΚ. Πάν μὲν οὖν.

ΣΤΟΑ. Τί δέ; ὁλοθα τί διάφορον καὶ ἀδιάφορον καὶ προηγμένον καὶ ἀποπροηγμένον;

ΕΠΙΚ. Μάλιστα.

ΕΡΜ. Οὐ φασιν, ὦ Στοά, συνιέναι οἱ δικασταὶ τὰ δισύλλαβα ταῦτα ἐρωτήματα· ὥστε ἡσυχίαν ἄγετε. ψηφοφορήσουσι γάρ.

ΣΤΟΑ. Καὶ μὴν ἐκράτησα ἄν, εἰ συνηρώτησα ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἀναποδείκτων σχήματι.

ΔΙΚ. Τίς ὑπερέσχεν;

ΕΡΜ. Πάσαις ἢ Ἡδονή.

ΣΤΟΑ. Ἐφίημι ἐπὶ τὸν Δία.

ΔΙΚ. Τύχη τῇ ἀγαθῇ, σὺ δὲ ἄλλους κάλει.

23. ΕΡΜ. Περὶ Ἀριστίππου Ἀρετῆ καὶ Τρυφῆ, καὶ 23 Ἀριστίππος δὲ αὐτὸς παρέστω.

ΑΡΕΤΗ. Προτέραν ἐμὲ χρὴ τὴν Ἀρετὴν λέγειν· ἐμὸς γάρ ἐστιν Ἀριστίππος, ὡς δηλοῦσιν οἱ λόγοι καὶ τὰ ἔργα.

ΤΡΥΦΗ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμὲ τὴν Τρυφήν· ἐμὸς γὰρ ὁ ἀνήρ, ὡς ἔστιν ὄραν ἀπὸ τῶν στεφάνων καὶ τῆς πορφυρίδος καὶ τῶν μύρων.

ΔΙΚ. Μὴ φιλονεικείτε· ὑπερκείσεται γὰρ καὶ περὶ ἢ δίκῃ ἔστ' ἂν ὁ Ζεὺς δικάσῃ περὶ τοῦ Διονυσίου· παρ-
πλήσιον γάρ τι καὶ τοῦτο ἔοικεν εἶναι. ὥστ' ἐὰν μὲν ἢ
Ἡδονὴ κρατήσῃ, καὶ τὸν Ἀρίστιππον ἔξει ἢ Τρυφή· η-
κώσης δὲ τῆς Στοᾶς, καὶ οὗτος ἔσται τῆς Ἀρετῆς κερ-
μένος. ὥστε ἄλλοι παρέστωσαν. τὸ δεῖνα μέντοι, μὴ
λαμβάνετωσαν οὗτοι τὸ δικαστικόν· ἀδίκαστος γὰρ ἢ δίκῃ
μεμένηκεν αὐτοῖς.

ΕΡΜ. Μάτην οὖν ἀνεληλυθότες ὦσι γέροντες ἀνδρες
οὕτω μακρὰν τὴν ἀνάβασιν;

ΔΙΚ. Ἰκανόν, εἰ τριτημόριον λάβοιεν. ἅπιτε, μὴ
ἀγανακτεῖτε, αὐθις δικάσατε.

24 24. *ΕΡΜ.* Διογένῃ Σινωπέα παρεῖναι καιρὸς, καὶ σὶ
ἢ Ἀργυραμοιβικὴ λέγε.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Καὶ μὴν ἂν γε μὴ παύσῃται ἐνοχλοῦσα,
ὦ Δίκα, οὐκέτι δρασμοῦ δικάσεται μοι, ἀλλὰ πολλῶν
καὶ βαθέων τραυμάτων· ἐγὼ γὰρ αὐτίκα μάλα πατάσω
τῷ ξύλῳ.

ΔΙΚ. Τί τοῦτο; πέφευγεν ἢ Ἀργυραμοιβικῆ, ὃ δὲ
διώκει ἐπηγμένον τὸ βᾶκτρον. οὐ μέτριόν τι κακὸν ἢ
ἀθλία ἔοικε λήψεσθαι. τὸν Πύρρωνα κίρυντε.

25 25. *ΕΡΜ.* Ἀλλὰ ἢ μὲν Γραφικὴ πάρεστιν, ὦ Δίκα,
ὃ Πύρρων δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνελήλυθε, καὶ ἐώκει τοῦτο
πράξειν. (†)

ΔΙΚ. Διὰ τί, ὦ Ἐρμῆ;

ΕΡΜ. Ὅτι οὐδὲν ἠγείται κριτήριον ἀληθές εἶναι.

ΔΙΚ. Τοιγαροῦν ἐρήμην αὐτοῦ καταδικασάτωσαν.
τὸν λογογράφον ἤδη κάλει τὸν Σύρον· καίτοι περὶ τὴν
ἀπηνέχθησαν κατ' αὐτοῦ αἱ γραφαί, καὶ οὐδὲν ἠπειγείν
ἤδη κεκρίσθαι. πλὴν ἀλλ' ἐπεὶ ἔδοξε, προτέραν εἰς ἀγάγε
τῆς Ῥητορικῆς τὴν δίκην. βαβαῖ, ὅσοι συνεληλύθασιν
ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν.

ΕΡΜ. Εἰκότως, ὦ Δίκα· τό τε γὰρ μὴ ἔωλον εἶναι
τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καινὴν [καὶ ξένην], χθές, ὥσπερ ἔφης,
ἐπηγγελμένην, καὶ τὸ ἐλπίζειν ἀκούσεσθαι Ῥητορικῆς μὲν
καὶ Διαλόγου ἐν τῷ μέρει κατηγορούντων, ἀπολογουμένων

ἔς πρὸς ἀμφοτέρους τοῦ Σύρου, τοῦτο πολλοὺς ἐπήγαγε ἢ δικαστηρίῳ. πλὴν ἀλλὰ ἄρξαι ποτέ, ὡς Ῥητορική, ὡς λόγων.

26. ΡΗΤΟΡΙΚΗ. Πρῶτον μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 26
 ἵς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσῃν εὖνοιαν ἔχουσα
 ατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τολαύτην ὑπάρξαι
 με παρ' ὑμῶν ἐς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶ
 ἕλιστα δίκαιον, τοῦτο παραστήσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν,
 ν μὲν ἀντίδικον σιωπᾶν κελεύειν, ἐμὲ δέ, ὡς προήρη-
 ει καὶ βεβούλημα, τὴν κατηγορίαν ἔασαι ποιήσασθαι.
 χι δὲ ταῦτὰ παρίσταται μοι γινώσκειν, ὅταν τε ἐς ἅ
 ἔπονθα ἀποβλέψω καὶ ὅταν ἐς τοὺς λόγους οὖς ἀκούω
 οὖς μὲν γὰρ λόγους ὡς ὁμοιοτάτους τοῖς ἐμοῖς οὖς ἀ-
 ρξαι πρὸς ὑμᾶς, τὰ δὲ πράγματα ἐς τοῦτο προήκοντα
 θεσθε, ὥστε ὅπως μὴ χειρόν τι πείσομαι πρὸς αὐτοῦ
 κέψασθαι δέον. ἀλλὰ γὰρ ἵνα μὴ μακρὰ προοιμιάζω-
 αι, τοῦ ὕδατος πάλαι εἰκὴ ῥέοντος, ἄρξομαι τῆς κατη-
 γορίας.

27. Ἐγὼ γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, τουτονὶ κομιδῇ 27
 ειράκιον ὄντα, βάρβαρον ἔτι τὴν φωνὴν καὶ μονονουχί
 ἴνδυν ἐνδεδυκότα ἐς τὸν Ἀσσίριον τρόπον, περὶ τὴν
 ονίαν εὐροῦσα πλαζόμενον ἔτι καὶ ὅ τι χρῆσαιτο ἐαυτῷ
 ἔκ εἰδῶτα παραλαβοῦσα ἐπαίδευσά· καὶ ἐπεὶ ἔδοκει μοι
 μαθήσ εἶναι καὶ ἀτενὲς ὄραν εἰς ἐμέ — ὑπέπτησέ τε
 ἐρ ἔτι τότε καὶ ἐθεράπευε καὶ μόνην ἐθαύμαζεν — ἀπο-
 ποῦσα τοὺς ἄλλους ὁπόσοι ἐμνηστεύοντό με πλούσιοι
 κὲ καλοὶ καὶ λαμπροὶ τὰ προγονικά, τῷ ἀχαρίτῳ ἐμαν-
 ῆν ἐνεγγύησα πένητι καὶ ἀφανεῖ καὶ νέῳ προῖκα οὐ μι-
 ρᾶν ἐπεισενεγκαμένη πολλοὺς καὶ θαυμασίους λόγους·
 τα ἀγαθοῦσα αὐτὸν ἐς τοὺς φυλέτας τοὺς ἐμοὺς παρενέ-
 ραιψα καὶ ἀστὸν ἀπέφηνα, ὥστε τοὺς διαμαρτάνοντας
 ἦς ἐγγύης ἀποπνίγεσθαι. δόξαν δὲ αὐτῷ περινοστέειν
 κιδειξομένῳ τοῦ γάμου τὴν εὐπομίαν, οὐδὲ τότε ἀπε-
 εἶφθην, ἀλλὰ πανταχοῦ ἐπομένη, ἄνω καὶ κάτω περι-
 ομένη καὶ κλεινὸν αὐτὸν καὶ ἀοίδιμον ἐποιοῦν κατακοσ-
 οῦσα καὶ περιστέλλουσα· καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος

ἔχειν αὐτῷ ὑπέλαβε, τὰς ὀφρῦς ἐπάρας καὶ με
ἐμοῦ μὲν ἠμέλησε, μᾶλλον δὲ τέλεον εἶασεν,
γενειήτην ἐκείνον, τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος
υἷον εἶναι λεγόμενον, τὸν Διάλογον, ὑπεραγα
ἔρωτικῶς πρεσβύτερον αὐτοῦ ὄντα, τοῦτι
οὐκ αἰσχύνεται τὴν μὲν ἐλευθερίαν καὶ τὸ
ἐν ἐμοὶ λόγων συντεμών, ἐς μικρὰ δὲ κα
ἔρωτήματα κατακλείσας ἑαυτὸν καὶ ἀντι
τι βούλεται μεγάλη τῇ φωνῇ βραχεῖς τινὰς
γων καὶ συλλαβίζων, ἀφ' ὧν ἀθρόος μὲν ἔσ
τος πολὺς οὐκ ἂν ἀπαντήσειεν αὐτῷ, μειδί
τῶν ἀκούοντων καὶ τὸ ἐπισεῖσαι τὴν χεῖρ
ὄρων καὶ μικρὰ ἐπινεῦσαι τῇ κεφαλῇ καὶ ἐπι
λεγόμενοις. τοιούτων ἠράσθη ὁ γενναῖος ἐμ
νήσας. φασὶ δὲ αὐτὸν μηδὲ πρὸς τὸν ἐρω
εἰρήνην ἄγειν, ἀλλὰ τὰ ὅμοια καὶ εἰς ἐκε
29 29. πῶς οὖν οὐκ ἀχάριστος οὗτος καὶ ἔνοχος τ
σεως νόμοις, ὃς τὴν μὲν νόμῳ γαμετήν, παρ
εἴληφε καὶ δι' ἣν ἔνδοξός ἐστιν, οὕτως ἀτίμ
καινῶν δὲ ὠρέθη πραγμάτων, καὶ ταῦτα ν
νην ἐμὲ θαυμάζουσι καὶ ἐπιγράφονται ἅπα

τοῦτο μὲν μὴ ἐπιτρέπετε, — ἀγνώμον γὰρ ἐπ' ἐμὲ τὴν
ἐμὴν μάχαιραν ἀκονᾶν — κατὰ δὲ τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον
Διάλογον οὕτως ἀπολογείσθω, ἣν δύνηται.

ΕΡΜ. Τοῦτο μὲν ἀπίθανον· οὐ γὰρ οἶόν τε, ὦ Ῥη-
τορική, μόνον αὐτὸν ἀπολογείσθαι κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ
διαλόγου, ἀλλὰ ὄησιν καὶ αὐτὸς εἰπάτω.

30. ΣΥΡΟΣ. Ἐπεὶ καὶ τοῦτο, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἢ 30
Ἀντιδίκος ἱγανάκτησεν, εἰ μακρῶν χρησόμεαι τῷ λόγῳ καὶ
αὐτὸ τὸ δύνασθαι λέγειν παρ' ἐκείνης λαβῶν, πολλὰ μὲν
οὐκ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, τὰ κεφάλαια δὲ αὐτὰ ἐπιλυσάμενος
τῶν κατηγορηθέντων ὑμῖν ἀπολείψω σκοπεῖν περὶ ἀπάν-
των· πάντα γὰρ ὁπόσα διηγήσατο περὶ ἐμοῦ ἀληθῆ ὄντα
διηγήσατο· καὶ γὰρ ἐπαιδευσε καὶ συναπεδήμησε καὶ ἐς
τοὺς Ἑλληνας ἐνέγραψε, καὶ κατὰ γε τοῦτο χάριν ἂν εἰ-
δείην τῷ γάμῳ. δι' ἃς δὲ αἰτίας ἀπολιπὼν αὐτὴν ἐπὶ
τουτοῖσι τὸν Διάλογον ἐτραπόμην, ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες
δικασταί, καὶ με μὴδὲν τοῦ χρησίμου ἕνεκα ψεύδεσθαι
ὑπολάβητε. 31. ἐγὼ γὰρ ὄρων ταύτην οὐκέτι σωφρονοῦ-31
σαν οὐδὲ μένουσαν ἐπὶ τοῦ κοσμίου σχήματος, οἶόν ποτε
ἐσχηματισμένην αὐτὴν ὁ Παιανιεὺς ἐκείνος ἠγάγετο, κομμου-
μένην δὲ καὶ τὰς τρίχας εὐθετίζουσαν ἐς τὸ ἐταιρικὸν καὶ
φρικίον ἐντριβομένην καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ὑπογραφομένην,
ὑπώπτεον εὐθὺς καὶ παρεφύλαττον ὅποι τὸν ὀφθαλμὸν
φέρει. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐῷ· καθ' ἑκάστην δὲ τὴν νύκτα
ὁ μὲν στενωπὸς ἡμῶν ἐνεπίμπλατο μεθύοντων ἔραστῶν
κωμαζόντων ἐπ' αὐτὴν καὶ κοπτόντων τὴν θύραν, ἐνίων
δὲ καὶ ἐσβιάζεσθαι σὺν οὐδενὶ κόσμῳ τολμώντων. αὐτὴ
δὲ ἐγέλα καὶ ἤδετο τοῖς θρωμένοις καὶ τὰ πολλὰ ἢ παρέ-
κυπτεν ἀπὸ τοῦ τέγουσ ἀδόντων ἀκούουσα τραχεῖα τῇ
φωνῇ ἠδᾶς τινὰς ἐρωτικὰς ἢ καὶ παρανοίγουσα τὰς θύρας
ἐμὲ οἰομένη λανθάνειν ἠσέλγαινε καὶ ἐμοιχεύετο πρὸς αὐ-
τῶν· ὅπερ ἐγὼ μὴ φέρων γράψασθαι μὲν αὐτὴν μοιχείας
οὐκ ἐδοκίμαζον, ἐν γειτόνων δὲ οἰκοῦντι τῷ Διάλογῳ προ-
σελθὼν ἤξιον καταδεχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

32. Ταῦτά ἐστιν ἃ τὴν Ῥητορικὴν ἐγὼ μεγάλα ἠδί-32
κηκα. καίτοι εἰ καὶ μὴδὲν αὐτῇ τοιοῦτο ἐπέπρακτο, κα-

λῶς εἶχέ μοι ἀνδρὶ ἤδη τετταράκοντα ἔτη σχεδὸν γε-
 νίτι θορύβων μὲν ἐκείνων καὶ δικῶν ἀπηλλόχθαι καὶ
 τοὺς ἀνδρας δικαστὰς ἀτρεμεῖν ἔαν, τυράννων κατηγο-
 ρίας καὶ ἀριστέων ἐπαίνους ἐκφυγόντα, ἔς δὲ τὴν Ἀκαδη-
 μίαν ἢ ἔς τὸ Λύκειον ἐλθόντα τῷ βελτίστῳ τούτῳ Διάλο-
 γῳ συμπεριπατεῖν ἡρέμα διαλεγομένους, τῶν ἐπαίνων καὶ
 κρότων οὐ δεομένους. πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ἤδη παύσομαι.
 ὑμεῖς δὲ εὖσρκον τὴν ψῆφον ἐνέγκατε.

ΔΙΚ. Τίς κρατεῖ;

ΕΡΜ. Πάσαις ὁ Σύρος πλήν μιᾶς.

ΔΙΚ. Ῥήτωρ τίς ἔοικεν εἶναι ὁ τὴν ἐναντίαν θέμε-
 33 νος. 33. ὁ Διάλογος ἐπὶ τῶν αὐτῶν λέγε. ὑμεῖς δὲ περι-
 μέναιτε διπλάσιον ἀποισόμενοι τὸν μισθὸν ἐπ' ἀμφο-
 τέραις ταῖς δίκαις.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ. Ἐγὼ δέ, ὡς ἀνδρες δικασταί, μακροῖς
 μὲν ἀποτείνειν οὐκ ἂν ἐβουλόμην τοὺς λόγους πρὸς ὑμᾶς,
 ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ὥσπερ εἶωθα. ὅμως δὲ ὡς νόμος ἐν
 τοῖς δικαστηρίοις, οὕτω ποιήσομαι τὴν κατηγορίαν ἰδιώ-
 της παντάπασι καὶ ἄτεχνος τῶν τοιοούτων ὢν· καὶ μοι
 τοῦτο ἔστω πρὸς ὑμᾶς τὸ προοίμιον. ἃ δὲ ἡδίκημαι καὶ
 περιύβρισμαι πρὸς τοῦτου, ταῦτά ἐστιν, ὅτι με σεμνὸν
 τέως ὄντα καὶ θεῶν τε πέρι καὶ φύσεως καὶ τῆς τῶν ὀλιῶν
 περιόδου σκοπούμενον, ὑψηλὸν ἄνω που τῶν νεφῶν⁸²
 ἀεροβατοῦντα, ἐνθα ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν
 ἄρμα ἐλαύνων φέρεται, κατασπάσας αὐτὸς ἤδη κατὰ τὴν
 ἀψίδα ποτώμενον καὶ ἀναβαίνοντα ὑπὲρ τὰ νῦτα τοῦ
 οὐρανοῦ καὶ τὰ πτερὰ συντρίψας ἰσοδίαiton τοῖς πολλοῖς
 ἐποίησε, καὶ τὸ μὲν τραγικὸν ἐκείνο καὶ σωφρονικὸν
 προσωπεῖον ἀφειλέ μου, κωμικὸν δὲ καὶ σατυρικὸν ἄλλο
 ἐπέθηκέ μοι καὶ μικροῦ δεῖν γελοῖον· εἰτά μοι ἔς τὸ αὐτὸ
 φέρων συγκαθεῖρξε τὸ σκῶμμα καὶ τὸν ἴαμβον καὶ κω-
 νισμὸν καὶ τὸν Εὐπολίην καὶ τὸν Ἀριστοφάνην, δεινοῖς
 ἀνδρας ἐπικερτομηῖσαι τὰ σεμνὰ καὶ χλευάσαι τὰ ὀρθῶς
 ἔχοντα, τελευταῖον δὲ καὶ Μένυπὸν τινα τῶν παλαιῶν
 κυνῶν μάλα ὑλατικὸν ὡς δοκεῖ καὶ κάρχαρον ἀνορθῶς
 καὶ τοῦτον ἐπεισήγαγέ μοι φοβερόν τινα ὡς ἀληθῶς κίνα

αὶ τὸ δῆγμα λαθραῖον, ὅσῳ καὶ γελῶν ἅμα ἔδρακε.
 ὡς οὖν οὐ δεινὰ ὕβρισται μηκέτ' ἐπὶ τοῦ οἰκείου στή-
 ρατος διαμένων, ἀλλὰ κωμωδῶν καὶ γελωτοποιῶν καὶ
 ποθέσεις ἀλλοκότους ὑποκρινόμενος αὐτῷ; τὸ γὰρ πάν-
 των ἀτοπώτατον, κρασίν τινα παράδοξον κέκραμαι καὶ οὔτε
 πειζός εἰμι οὔτ' ἐπὶ τῶν μέτρων βέβηκα, ἀλλὰ ἱπποκενταύ-
 ρου δίκην σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσι δοκῶ.

34. EPM. Τί οὖν πρὸς ταῦτα ἔρεις, ὦ Σύρε; 34

ΣΥΡ. Ἀπροσδόκητον, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸν ἀγῶνα
 τοῦτον ἀγωνίζομαι παρ' ὑμῖν· πάντα γοῦν μᾶλλον ἢ
 ἤλπισα ἢ τὸν Διάλογον τοιαῦτα ἐρεῖν περὶ ἐμοῦ, ὃν πα-
 ραλαβῶν ἐγὼ σκυθρωπὸν ἔτι τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα καὶ
 ἐπὶ τῶν συνεχῶν ἐρωτήσεων κατεσκληρότα, καὶ διὰ τοῦτο
 αἰδέσιμον μὲν εἶναι δοκοῦντα, οὐ πάντη δὲ ἡδὺν οὐδὲ
 34 τοῖς πλήθεσι κεχαρισμένον, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ γῆς
 βαίνειν εἶθισα ἐς τὸν ἀνθρώπινον τοῦτον τρόπον, μετὰ
 δὲ τὸν αὐχμὸν τὸν πολὺν ἀποπλύνας καὶ μειδιᾷν κατα-
 ναγκάσας ἡδίω τοῖς ὀρώσι παρεσκευάσα, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν
 κωμωδίαν αὐτῷ παρέξενξα καὶ κατὰ τοῦτο πολλὴν οἰ-
 μηχανώμενος τὴν εὔνοιαν παρὰ τῶν ἀκούοντων, οἱ τέως
 τὰς ἀκάνθας τὰς ἐν αὐτῷ δεδιότες ὡσπερ τὸν ἐχίνον ἐς
 τὰς χεῖρας λαβεῖν αὐτὸν ἐφυλάττοντο. ἀλλ' ἐγὼ οἶδ'
 35 ὅπερ μάλιστα λυπεῖ αὐτόν, ὅτι μὴ τὰ γλίσχρα ἐκεῖνα
 καὶ λεπτὰ κάθημαι πρὸς αὐτὸν σμικρολογούμενος, εἰ
 ἀθάνατος ἢ ψυχὴ καὶ πόσας κοτύλας ὁ θεός, ὁπότε τὸν
 κόσμον κατεσκευάζετο, τῆς ἀμιγοῦς καὶ κατὰ ταῦτα ἐχού-
 σης οὐσίας ἐπέχεεν ἐς τὸν κρατῆρα, ἐν ᾧ τὰ πάντα ἐκε-
 ράννυτο, καὶ εἰ ἢ ῥητορικῆ πολιτικῆς μορίου εἶδωλον,
 κολακείας τὸ τέταρτον. χαίρει γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως τὰ τοι-
 35 αῦτα λεπτολογῶν καθάπερ οἱ τὴν ψώραν ἡδέως κνώμε-
 νοι, καὶ τὸ φρόντισμα ἡδὺν αὐτῷ δοκεῖ καὶ μέγα φρονεῖ,
 ἣν λέγεται ὡς οὐ παντὸς ἀνδρός ἐστι συνιδεῖν ἅ περὶ
 τῶν ἰδεῶν ὀξυδορκεῖ. ταῦτα δηλαδὴ καὶ παρ' ἐμοῦ ἀπαι-
 τεῖ καὶ τὰ πτερά ἐκεῖνα ζητεῖ καὶ ἄνω βλέπει τὰ πρὸ τοῖν
 ποδοῖν οὐχ ὄραῖν. ἐπεὶ τῶν γε ἄλλων ἕνεκα οὐκ ἂν οἶμαι
 μέμψαιτό μοι, ὡς θοιμάτιον τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν περι-

σπάσας αὐτοῦ βαρβαρικόν τι μετενέδυσσα, καὶ ταῦτα βάρβαρος αὐτὸς εἶναι δοκῶν· ἠδίκουν γὰρ ἂν τὰ τοιαῦτα αὐτὸν παρανομῶν καὶ τὴν πάτριον ἐσθῆτα λωποδτεῖ ἀπολελόγημαι ὡς δυνατὸν ἐμοί· ἡμεῖς δὲ ὁμοίαν τῇ πλαι τὴν ψῆφον ἐνέγκατε.

- 35 35. ΕΡΜ. Βαβαῖ, δέκα δλαις κρατεῖς· ὁ γὰρ αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ πάλαι οὐδὲ νῦν ὁμόψηφός ἐστι. ἀμέλει τοῦ ἔθους ἐστὶ [καὶ] πᾶσι τὴν τετροπημένην οὕτως φέρειν, παύσαιτο φθονῶν τοῖς ἀρίστοις. ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἀγαθῇ τύχῃ, αὔριον δὲ τὰς λοιπὰς δικάσομεν.

[ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΣΙΤΟΥ ΟΤΙ ΤΕΧΝΗ Η ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΗ.]

- 1 1. ΤΥΧΙΑΔΗΣ. Τί ποτε ἄρα, ὦ Σίμων, οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι τέγγην ἑστίος τινα ἐπίστανται, δι' ἧς αὐτοῖς τέ εἰσι καὶ ἄλλοι σιμοί, σὺ δέ, ὡς ἔοικεν, ἔργον οὐδὲν ἔχεις, δι' οὗ ἢ αὐτὸς ἀπόναιο ἢ ἄλλῳ μεταδύης;

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ. Πῶς τοῦτο ἐρωτᾷς, ὦ Τυχιάδη, δέπω οἶδα. πειρῶ δὴ σαφέστερον ἐρωτᾶν.

ΤΥΧ. Ἔστιν ἤντινα τυγχάνεις ἐπιστάμενος τέ οἶον μουσικῆν;

ΠΑΡ. Μὰ Δία.

ΤΥΧ. Τί δέ, ἰατρικῆν;

ΠΑΡ. Οὐδὲ ταύτην.

ΤΥΧ. Ἀλλὰ γεωμετρίαν;

ΠΑΡ. Οὐδαμῶς.

ΤΥΧ. Τί δέ, ἠητορικῆν; φιλοσοφίας μὲν γὰρ σοῦτον ἀπέχεις ὅσον καὶ ἡ κακία.

ΠΑΡ. Ἐγὼ μὲν, εἰ οἶόν τε εἶναι, καὶ πλεῖον. μὴ δόκει τοῦτο καθάπερ ἀγροῦντι ὀνειδίσαι· φημί κακὸς εἶναι καὶ χείρων ἢ σὺ δοκεῖς.

ΤΥΧ. Ναί. ἀλλὰ ταύτας μὲν ἴσως τὰς τέχνας ἐξέμαθες διὰ μέγεθος αὐτῶν καὶ δυσκολίαν, τῶν δὲ

οικῶν τινα, τεκτονικὴν ἢ σκυτοτομικὴν; καὶ γὰρ οὐδὲ τᾶλλα
 τίως ἔχει σοι, ὡς μὴ καὶ τοιαύτης ἂν δεηθῆναι τέχνης.

ΠΑΡ. Ὅρθῶς λέγεις, ὦ Τυχιάδη· οὐ γὰρ τούτων
 ἰδεμιᾶς ἐπιστήμων εἰμί.

ΤΥΧ. Τίνος οὖν ἑτέρας;

ΠΑΡ. Τίνος; ὡς ἐγὼ οἶμαι, γενναίας· ἦν εἰ μάθοις,
 καὶ σὲ ἐπαινέσειν οἶομαι. ἔργῳ μὲν οὖν κατορθοῦν φημι
 ἤδη, εἰ δὲ καὶ [σοι] λόγῳ, οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΤΥΧ. Τίνα ταύτην;

ΠΑΡ. Οὐπω μοι δοκῶ τοὺς περὶ ταύτην ἐκμεμε-
 λετηγένοι λόγους. ὥστε ὅτι τέχνην μὲν τινα ἐπίσταμαι,
 ὑπάρχει ἤδη σοι γινώσκειν καὶ μὴ διὰ τοῦτο χαλεπῶς μοι
 ἔχειν· ἦντινα δέ, εἰσαυθίς ἀκούσῃ.

ΤΥΧ. Ἄλλ' οὐκ ἀνέξομαι.

ΠΑΡ. Τό γε τῆς τέχνης παράδοξον ἴσως φανεῖται
 σοι ἀκούσαντι.

ΤΥΧ. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο σπουδάζω μαθεῖν.

ΠΑΡ. Εἰσαυθίς, ὦ Τυχιάδη.

ΤΥΧ. Μηδαμῶς, ἀλλ' ἤδη λέγε, εἰ μὴ περ ἄρα
 αἰσχύνῃ.

ΠΑΡ. Ἡ παρασιτικὴ.

2. ΤΥΧ. Κατὰ εἰ μὴ μαινοῖτό τις, ὦ Σίμων, τέχνην 2
 ταύτην φαίη ἄν;

ΠΑΡ. Ἐγώ γε· εἰ δέ σοι μαινέσθαι δοκῶ, τοῦ μη-
 388 δεμίαν ἄλλην ἐπίστασθαι τέχνην αἰτίαν εἶναι μοι τὴν
 μανίαν δόκει καὶ με τῶν ἐγκλημάτων ἤδη ἀφίει. φασὶ
 γὰρ τὴν δαίμονα ταύτην τὰ μὲν ἄλλα χαλεπὴν εἶναι τοῖς
 ἔχουσι, παραιτεῖσθαι δὲ τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοὺς ὥσ-
 περ διδάσκαλον ἢ παιδαγωγὸν τούτων ἀναδεχομένην εἰς
 αὐτὴν τὰς αἰτίας.

ΤΥΧ. Οὐκοῦν, ὦ Σίμων, ἡ παρασιτικὴ τέχνη ἐστὶ;

ΠΑΡ. Τέχνη γάρ, καὶ γὰρ ταύτης δημιουργός.

ΤΥΧ. Καὶ σὺ ἄρα παράσιτος;

ΠΑΡ. Πάντ' ὠνείδισας, ὦ Τυχιάδη.

ΤΥΧ. Ἄλλ' οὐκ ἐρυθριᾶς παράσιτον σαυτὸν ἀπο-
 καλῶν;

ΠΑΡ. Οὐδαμῶς· αἰσχυνοίμην γὰρ ἂν, εἰ μὴ λέγῃς.
 ΤΥΧ. Καὶ νῆ Δί' ὁπόταν σε βουλώμεθα γνωστῶν οὐκ ἐπισταμένων τῶ, ὅτε χερῖζει μαθεῖν, ὁ παρὰ τὸς δῆλον ὅτι φήσομεν;

ΠΑΡ. Πολὺ μᾶλλον λέγοντες τοῦτο ἐμὲ ἢ Φερίκην ἀγαματοποιόν· χαίρω γὰρ τῇ τέχνῃ οὐδὲν ἥττον ἢ διὰς ἔχαιρε τῷ Δί.

ΤΥΧ. Καὶ μὴν ἐκεῖνό μοι σκοποῦντι προώπτελλως πάμπολυς.

ΠΑΡ. Τὸ ποῖον;

ΤΥΧ. Εἴ γε καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ἄνωθεν ὡσπερ ἐπιγράφωμεν, Σίμωνι παρασίτῳ.

ΠΑΡ. Καὶ μὴν ἂν ἐμοὶ μᾶλλον χαρίζοιο ἢ ἐπιγράφων φιλοσόφῳ.

3 ΤΥΧ. Ἄλλὰ σὺ μὲν ὅπως χαίρεις καλούμενον δὲν ἢ μικρόν μοι μέλει· σκόπει δὲ δὴ καὶ τὴν ἄλλην ἀπὸ

ΠΑΡ. Τίνα μὴν;

ΤΥΧ. Εἰ καὶ ταύτην ταῖς ἄλλαις τέχναις ἐγχομεν, ὥστε ἐπειδὴν πυνθάνηται τις, ὅποια τις τέχνη ἐστί, λέγειν, οἷον γραμματικῆ, ἱατρικῆ, παρα

ΠΑΡ. Ἐγὼ μὲν, ὦ Τυχιάδῃ, πολὺ μᾶλλον ἢ τίνα ἐτέραν τέχνην φαίην ἂν. εἰ δὲ σοὶ φίλον ἴσθαι καὶ ὅπως οἴομαι λέγοιμι ἂν· καίπερ οὐ παντάπασι ὡς ἔφθην εἰπῶν, ἐπὶ τοῦτο παρεσκευασμένος.

ΤΥΧ. Οὐδέν, εἰ καὶ σμικρὰ λέγοις, ἀληθῆ δέ,

ΠΑΡ. Ἴθι δὴ πρῶτον, εἴ σοι δοκεῖ, περὶ τῆς ἧτις ποτὲ οὐσα τυγχάνει τῷ γένει, σκοποῦμεν· γὰρ ἐπακολουθήσαμεν ἂν καὶ ταῖς κατ' εἶδος εἴπερ ἄρα ὁρθῶς μετέχοιεν αὐτῆς.

ΤΥΧ. Τί ποτ' οὖν ἐστὶν [ῆ] τέχνη λέγε· πάντες ἴσασαι.

ΠΑΡ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΤΥΧ. Μὴ τοίνυν ὄκνει λέγειν αὐτήν, εἴπερ

4 ΠΑΡ. Τέχνη ἐστίν, ὡς ἐγὼ διαμνημονεύω τινος ἀκούσας, σύστημα ἐκ καταλήψεων συγγεγυμένων πρὸς τι τέλος εὐχρηστον τῶν ἐν τῷ βίῳ.

ΤΥΧ. Ὁρθῶς ἐκείνου γε εἰπόντος οὕτως ἀπεμνη-
μόνευσας.

ΠΑΡ. Εἰ δὲ μετέχει τούτων ἀπάντων ἡ παρασιτική,
τί ἂν ἄλλο ἢ καὶ αὐτὴ τέχνη ἂν εἴη;

ΤΥΧ. Τέχνη γάρ, εἴπερ οὕτως ἔχει.

ΠΑΡ. Φέρε δὴ καθ' ἕκαστον τοῖς τῆς τέχνης εἶδεσιν
ἐφαρμύζοντες τὴν παρασιτικὴν, εἰ συνάδει, σκοπῶμεν,
ὁ περὶ αὐτῆς λόγος, ἢ καθάπερ αἱ πονηραὶ χύτραι δια-
κρουόμεναι σαθρὸν ἀποφθέγγεται. † (cf. adnot.) δεῖ τοίνυν
εἶναι καὶ ταύτην ὥσπερ καὶ πᾶσαν τέχνην σύστημα ἐκ
καταλήψεων· πρῶτον μὲν τὸ δοκιμάζειν καὶ διακρίνειν
ὅστις ἂν ἐπιτήδειος γένοιτο τρέφειν αὐτόν, καὶ ὅτι
παρασιτεῖν ἀρξάμενος οὐκ ἂν μεταγνοίη. ἢ τὸν μὲν ἀρ-
γυρογνώμονα τέχνην τινὰ φήσομεν ἔχειν, ἢ περ ἐπίστα-
ται διαγιγνώσκειν τὰ τε κιβδηλα τῶν νομισμάτων καὶ τὰ
μὴ, τούτον δὲ ἄνευ τέχνης διακρίνειν τοὺς τε κιβδηλοὺς
τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ ταῦτα οὐχ ὥσπερ
τῶν νομισμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων φανερῶν εὐθὺς ὄν-
των; αὐτὰ μέντοι ταῦτα καὶ ὁ σοφὸς Εὐριπίδης κατα-
μέμφεται λέγων·

ἀνδρῶν δ' ὅτι χρηὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
οὐδεὶς χαρακτήρ ἐμπέφυκε σώματι.

843 ἢ δὴ καὶ μείζων ἢ τοῦ παρασίτου τέχνη, ἢ γε καὶ τὰ οὐ-
τως ἄδηλα καὶ ἀφανῆ μᾶλλον τῆς μαντικῆς γνωρίζει τε
καὶ οἶδε. 5. τὸ δὲ γε ἐπίστασθαι λόγους λέγειν ἐπιτη- 5
δεῖους καὶ πράγματα πράττειν δι' ὧν οἰκειώσεται καὶ
εὐνοῦστάτου ἐναντὸν τῷ τρέφοντι ἀποδείξει, ἄρ' οὐ συνέ-
σεως καὶ καταλήψεως ἐρρωμένης εἶναι σοι δοκεῖ;

ΤΥΧ. Καὶ μάλα.

ΠΑΡ. Τὸ δὲ γε ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν αὐταῖς ὅπως παν-
τὸς ἀπέλθοι πλέον ἔχων καὶ παρενδοκιμῶν τοὺς μὴ τὴν
αὐτὴν αὐτῷ κεκτημένους τέχνην, ἄνευ τινὸς λόγου καὶ
σοφίας πράττεσθαι οἶει;

ΤΥΧ. Οὐδαμῶς.

ΠΑΡ. Τί δέ, τὸ ἐπίστασθαι τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας
τῶν σιτίων καὶ τῶν ὄψων πολυπραγμοσύνης ἀτέχρου

τινὸς εἶναί σοι δοκεῖ, καὶ ταῦτα τοῦ γεννηαιοτάτου Πλάτωνος οὕτως λέγοντος. Τοῦ μέλλοντος ἐστιάσασθαι μὴ μαγειρικοῦ ὄντος, σκευαζομένης θοίνης ἀκρωτέρα ἢ χρίσις; 6. ὅτι γε μὴν οὐκ ἐκ καταλήψεως μόνον, ἀλλὰ συγγεγυμνασμένης ἐστὶν ἡ παρασιτικὴ, μάθοις ἂν ἐνθὺν ὁμότιως· αἱ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων τεχνῶν καταλήψεις καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας καὶ μῆνας καὶ ἐνιαυτοὺς πολλὰς, ἀσυγγύμναστοι μένουσι, καὶ ὁμῶς οὐκ ἀπόλλυνται παρὰ τοῖς κεκτημένοις αἱ τέχναι, ἡ δὲ τοῦ παρασίτου [καταλήψεις] εἰ μὴ καθ' ἡμέραν εἴη ἐν γυμνασίᾳ, ἀπόλλυσιν οὐ μόνον, οἶμαι, τὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν τεχνίτην. 7. τί γε μὴν, πρὸς τι τέλος εὐχρηστον τῷ βίῳ, μὴ καὶ μανίας ἢ ζήτην. ἐγὼ γὰρ τοῦ φραγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν οὐδὲν εὐχρηστοτερον εὐρίσκω ἐν τῷ βίῳ ὄν, οὐδὲ ζῆν γε τούτου ἄνευ ἔστι.

ΤΥΧ. Πάνυ μὲν οὖν.

8. ΠΑΡ. Καὶ μὴν οὐδὲ τοιοῦτόν τι ἐστὶν ἡ παρασιτικὴ ὅποιον τὸ κάλλος καὶ ἡ ἰσχὺς, ὥστε τέχνην μὲν μὴ δοκεῖν αὐτήν, δύναμιν δὲ τινα τοιαύτην.

ΤΥΧ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΠΑΡ. Ἀλλὰ μέντοι οὐδὲ ἀτεχνία ἐστὶν· ἡ γὰρ ἀτεχνία οὐδέποτε οὐδὲν κατορθοῖ τῷ κεκτημένῳ. φέρε γὰρ, εἰ ἐπιτρέψαι τις ἐναντῷ ναῦν ἐν θαλάττῃ καὶ χειμῶν μὴ ἐπιστάμενος κυβερνᾶν, σωθεῖν ἂν;

ΤΥΧ. Οὐχ οὕτως.

ΠΑΡ. Τί δή ποτε, ἢ τῷ μὴ ἔχειν τέχνην, δεῖ ἢς διηγήσεται σώζειν ἑαυτόν;

ΤΥΧ. Καὶ μάλα.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν καὶ παράσιτος ὑπὸ τῆς παρασιτικῆς εἴπερ ἦν ἀτεχνία, οὐκ ἂν ἐσώζετο;

ΤΥΧ. Ναί.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν τέχνη σώζεται, ἀτεχνία δὲ οὐ;

ΤΥΧ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΠΑΡ. Τέχνη ἄρα ἐστὶν ἡ παρασιτικὴ.

ΤΥΧ. Τέχνη, ὡς ἔοικεν.

ΠΑΡ. Καὶ μὴν κυβερνήτας μὲν ἀγαθοὺς καὶ ἡνίοχους τεχνίτας ἐκπεσόντας τῶν δίφρων οἶδα ἐγὼ πολλὰς,

αι τοὺς μὲν ξυντριβέντας, τοὺς δὲ καὶ πάμπαν διαφθα-
 ρέντας, παρασίτου δὲ ναγάγιον οὐδεὶς ἔχει τοιοῦτον εἰ-
 πτεῖν. οὐκοῦν εἰ μήτε ἀτεχνία ἐστὶν ἢ παρασιτικὴ μήτε
 δύναμις, σύστημα δὲ τι ἐκ καταλήψεων γεγυμνασμένων,
 τέχνη δὴλον ὅτι διωμολόγηται ἡμῖν τήμερον.

9. ΤΥΧ. Ὅσον ἐκ τούτου εἰκάζω· ἀλλ' ἐκείνο, ὅπως 9
 καὶ ὄρον ἡμῖν τινα γενναῖον ἀποδώσεις τῆς παρασιτικῆς.

ΠΑΡ. Ὅρθως σύ γε λέγων. δοκεῖ γὰρ δὴ μοι οὕτως
 ἂν μάλιστα ὠρίσθαι· παρασιτικὴ ἐστὶ τέχνη ποτέων καὶ
 βρωτέων καὶ τῶν διὰ ταῦτα λεκτέων, τέλος δὲ αὐτῆς
 τὸ ἡδύ.

ΤΥΧ. Ὑπέρογγέ μοι δοκεῖς ὀρίσασθαι τὴν σεαυτοῦ
 τέχνην· ἀλλ' ἐκείνο σκόπει, μὴ πρὸς ἐνίους τῶν φιλο-
 σόφων μάχη σοι περὶ τοῦ τέλους ἦ.

ΠΑΡ. Καὶ μὴν ἀπόχη γε, εἴπερ ἔσται τὸ αὐτὸ τέ-
 λος εὐδαιμονίας καὶ παρασιτικῆς 10. φανεῖται δὲ οὕτως 10
 ὁ γὰρ σοφὸς Ὅμηρος τὸν τοῦ παρασίτου βίον θαυμάζων
 ὡς ἄρα μακάριος καὶ ζηλωτὸς εἴη μόνος,

οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
 ἢ ὅτι ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατά δήμον ἅπαντα,
 παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

847 σίτου καὶ κρειῶν, μέθῃ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχελη δεπάεσσι.

καὶ ὡς οὐκ ἱκανῶς ταῦτα θαυμάζων μᾶλλον τὴν αὐτοῦ
 γνώμην ποιεῖ φανερωτέραν εὖ λέγων·

τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι,
 οὐκ ἕτερόν τι ἐξ ὧν φησιν, ἢ τὸ παρασιτεῖν εὐδαιμον
 νομίζων· καὶ μὴν οὐδὲ τῷ τυχόντι ἀνδρὶ περιτέθεικε
 τούτους τοὺς λόγους, ἀλλὰ τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων.
 καίτοι γε εἴπερ ἐβούλετο Ὀδυσσεὺς τὸ κατὰ τοὺς Στωϊ-
 κοὺς ἐπαινεῖν τέλος, ἐδύνατο ταυτὶ λέγειν ὅτε τὸν Φι-
 λοκτήτην ἀνήγαγεν ἐκ τῆς Αἴθης, ὅτε τὸ Ἴλιον ἐξεπόρ-
 θησεν, ὅτε τοὺς Ἑλληνας φεύγοντας κατέσχευεν, ὅτε ἐς
 848 Τροίαν εἰσῆλθεν ἑαυτὸν μαστιγώσας καὶ κακὰ καὶ Στωϊκὰ
 ῥάκη ἐνδύς· ἀλλὰ τότε οὐκ εἶπε τοῦτο τέλος χαριέστε-
 ρον. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῷ τῶν Ἐπικουρείων βίῳ γενόμε-

νος αἴθρις παρὰ τῇ Καλυψοῖ, ὅτε αὐτῷ ὑπῆρχεν ἐν ἀργίᾳ τε βιοτεύειν καὶ τρυφᾶν καὶ βινεῖν τὴν Ἀτλαντος θηροτέρα καὶ κινεῖν πάσας τὰς λείας κινήσεις, οὐδὲ τότε εἶπε τοῦτο τὸ τέλος χαριέστερον, ἀλλὰ τὸν τῶν παρασίτων βίον. ἐκαλοῦντο δὲ δαιτυμόνες οἱ παράσιτοι τότε. πῶς οὖν λέγει; πάλιν γὰρ ἄξιον ἀναμνησθῆναι τῶν ἐπιτ' οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτῶν πολλάκις λεγομένων· „δαιτυμόνες καθήμενοι ἐξείης“ καί·

παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

σίτου καὶ κρειῶν.

- 11 11. ὁ γε μὴν Ἐπίκουρος σφόδρα ἀναισχύντως ἐφελόμενος τὸ τῆς παρασιτικῆς τέλος τῆς κατ' αὐτὸν εὐδαιμονίας τέλος αὐτὸ ποιεῖ. καὶ ὅτι κλοπὴ τὸ πρῶν γὰρ ἐστὶ καὶ οὐδὲν Ἐπικούρῳ μέλει τὸ ἡδύ, ἀλλὰ τῷ παρασίτῳ, οἷα μάθοις ἄν. ἔγωγε ἠγοῦμαι τὸ ἡδύ πρῶτον μὲν τὸ τῆς σαρκὸς ἀόχλητον, ἔπειτα τὸ μὴ θορύβου καὶ ταραχῆς τὴν ψυχὴν ἐμπεπλησθαι. τούτων τοίνυν ὁ μὲν παράσιτος ἐκατέρων τυγχάνει, ὁ δὲ Ἐπίκουρος οὐδὲ θάτερον· ἐπεὶ γὰρ ζητῶν περὶ σχήματος γῆς καὶ κόσμων ἀπειρίας καὶ μεγέθους ἡλίου καὶ ἀποστημάτων καὶ πρώτων στοιχείων καὶ περὶ θεῶν, εἴτε εἰσὶν εἴτε οὐκ εἰσὶ, καὶ περὶ αὐτῶν τοῦ τέλους ἀεὶ πολεμῶν καὶ διαφερόμενος πρὸς τινὰς οὐ μόνον ἐν ἀνθρωπίναις, ἀλλὰ καὶ ἐν κοσμικαῖς ἐστὶν ἐνοχλήσεσιν. ὁ δὲ παράσιτος πάντα καλῶς ἔχειν οἰόμενος καὶ πεπιστευκῶς μὴ ἄλλως ταῦτα ἔχειν ἄμεινον ἢ ἔχει, μετὰ πολλῆς ἀδείας καὶ γαλήνης, οὐδενὸς αὐτῷ τοιοῦτον παρενοχλοῦντος, ἐσθίει καὶ κοιμάται ὑπτιος ἀφεικῶς τοῖς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ὡσπερ Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆς Σχερίας
- 12 ἀποπλέων οἴκαδε. 12. καὶ μὴν οὐχὶ κατὰ ταῦτα μόνον οὐδὲν προσήκει τὸ ἡδύ τῷ Ἐπικούρῳ, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπιτίνα. ὁ γὰρ Ἐπίκουρος οὗτος, ὅστις ποτὲ ἐστὶν ὁ σοφός, ἤτοι φαγεῖν ἔχει ἢ οὐ· εἰ μὲν οὐκ ἔχει, οὐχ ὅπως ἡδέως ζήσεται, ἀλλ' οὐδὲ ζήσεται· εἰ δὲ ἔχει, εἴτε παρ' ἑαυτοῦ εἴτε παρ' ἄλλου· εἰ μὲν οὖν παρ' ἄλλου τὸ φαγεῖν ἔχει, παράσιτός ἐστι καὶ οὐχ ὅς λέγει· εἰ δὲ παρ' ἑαυτοῦ, οὐχ ἡδέως ζήσεται.

ΤΥΧ. Πῶς οὐχ ἠδέως;

ΠΑΡ. Εἰ γὰρ ἔχει τὸ φραγεῖν παρ' ἑαυτοῦ, πολλὰ ἄτοπα, ὡς Τυριάδῃ, τῇ τοιοῦτῳ βίῳ παρακολουθεῖν ἀνάγκη· καὶ ἄθρει πόσα. δεῖ τὸν μέλλοντα βιώσεσθαι καθ' ἡδονὴν τὰς ἐγγινομένας ὀρέξεις ἀπάσας ἀναπληροῦν. ἢ τί φής;

ΤΥΧ. Κάμοι δοκεῖ.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν τῷ μὲν συχνὰ κεκτημένῳ ἴσως τοῦτο ὑπάρχει, τῷ δὲ ὀλίγα καὶ μηδὲν οὐκέτι· ὥστε πένης οὐκ ἂν σοφὸς γένοιτο οὐδὲ ἐφίκοιτο τοῦ τέλους, λέγω δὲ τοῦ ἠδέος. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ὁ πλούσιος, ὁ παρὰ τῆς οὐσίας ἀφρόνως ταῖς ἐπιθυμίαις χορηγῶν, δυνήσεται τοῦδε ἐφικέσθαι. τί δὴ ποτε; ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὸν ἀναλίσκοντα τὰ ἑαυτοῦ πολλαῖς περιπίπτειν ἀηθίαις, τοῦτο μὲν τῷ μαγεῖρι κακῶς σκευάσαντι τὸ ὄψον μαχόμενον ἢ εἰ μὴ μάχοιτο φαῦλα παρὰ τούτου ἐσθίοντα τὰ ὄψα καὶ τοῦ ἠδέος ὑστεροῦντα, τοῦτο δὲ τῷ οἰκονομοῦντι τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, εἰ μὴ καλῶς οἰκονομοίῃ, μαχόμενον. ἢ οὐχ οὕτως;

ΤΥΧ. Νῆ Δία, κάμοι δοκεῖ.

ΠΑΡ. Τῷ μὲν οὖν Ἐπικούρῳ πάντα ξυμβαίνειν εἰκός, ὥστε οὐδέποτε τεύξεται τοῦ τέλους· τῷ δὲ παρασίτῳ οὔτε μάγειρός ἐστιν ἢ χαλεπήναι, οὔτε ἀγρός οὔτε οἰκονόμος οὔτε ἀργύρια, ὑπὲρ ὧν ἀπολομένων ἀχθεσθείη, καὶ πάντα ἔχει, ὥστε καὶ φάγοι καὶ πίσι μόνος οὗτος ὑπὸ μηδενός, ὧν ἐκείνους ἀνάγκη, ἐνοχλούμενος.

13. Ἄλλ' ὅτι μὲν τέχνη ἐστὶν ἢ παρασιτική, καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων ἰκανῶς δέδεικται. λοιπὸν ὅτι καὶ ἀρίστη δεικτέον, καὶ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ πρῶτον μὲν, ὅτι κοινῇ πασῶν διαφέρει τῶν τεχνῶν, εἶτα ὅτι καὶ ἰδίῃ ἐκάστης. κοινῇ μὲν οὖν ἀπασῶν οὕτω διαφέρει· πάσης γὰρ τέχνης ἀνάγκη προσάγειν μάθησιν πόνον φόβον πληγὰς, ἅπερ οὐκ ἐστὶν ὅστις οὐκ ἂν ἀπεύξαιτο· ταύτην δὲ τὴν τέχνην, ὡς ἔοικε, μόνην ἔξεστι μαθεῖν ἄνευ πόνου. τίς γὰρ ἀπὸ δεῖπνου ποτὲ ἀπῆλθε κλαίων, ὥσπερ τινὰς ἐκ τῶν διδασκαλείων ὀρῶμεν, τίς δ' ἐπὶ δεῖπνον ἀπιὼν ὡφθη σκυθρωπός, ὥσπερ οἱ ἐς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες;

- καὶ μὴν ὁ μὲν παράσιτος ἐκὼν αὐτὸς ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται μάλα ἐπιθυμῶν τῆς τέχνης, οἱ δὲ τὰς ἄλλας τέχνας μαθεύοντες μισοῦσιν αὐτὰς, ὥστε ἔνιοι δι' αὐτὰς ἀποδιδράσκουσι τί δέ, οὐ κακίονο ἐννοῆσαι σε δεῖ, ὅτι καὶ τοὺς ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτοντας οἱ πατέρες καὶ μητέρες τοῖσι τιμῶσι μάλιστα, οἷς καθ' ἡμέραν καὶ τὸν παράσιτος; Καλῶς γὰρ Δι' ἔγραψεν ὁ παῖς, λέγοντες, δότε αὐτῷ φαρῖν οὐκ ἔγραψεν ὀρθῶς, μὴ δῶτε. οὕτω τὸ πρᾶγμα καὶ ἐπιμωσ
- 14 καὶ ἐν τιμωρίᾳ μέγα φαίνεται. 14. καὶ μὴν αἱ ἄλλαι τέχναι τὸ ὕστερον τοῦτο ἔχουσι μετὰ τὸ μαθεῖν καὶ τοὺς καρποὺς ἠδέως ἀπολαμβάνουσι· πολλὴ γὰρ „καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὰς“ ἢ δὲ παρασιτικὴ μόνη τῶν ἄλλων εὐθὺς ἀπολαύει τῆς τέχνης ἐν αὐτῷ τῷ μαθάνειν, καὶ ἅμα τε ἄρχεται καὶ ἐν τῷ τέλει ἐστίν. καὶ μέντοι τῶν ἄλλων τεχνῶν οὐ τίς, ἀλλὰ πᾶσαι ἐπὶ μόνῃ τῇ τροφῇ γεγονάσιν, ὁ δὲ παράσιτος εὐθὺς ἔχει τὴν τροφήν ἅμα τῷ ἄρξασθαι τῆς τέχνης.⁸³ ἢ οὐκ ἐννοεῖς ὅτι ὁ μὲν γεωργὸς γεωργεῖ οὐ τοῦ γεωργεῖν ἕνεκα καὶ ὁ τέκτων τεκταίνεται οὐχὶ τοῦ τεκταίνεσθαι ἕνεκα, ὁ δὲ παράσιτος οὐκ ἕτερον μὲν τι διώκει, ἀλλὰ τὸ
- 15 αὐτὸ καὶ ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ καὶ οὐ ἕνεκα γίνεται; 15. καὶ μὴν ἐκεῖνό γε οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις οὐκ ἐπίσταται, ὅτι οἱ μὲν τὰς λοιπὰς τέχνας ἐργαζόμενοι τὸν μὲν ἄλλον χρόνον τελειωροῦσι, μίαν δὲ ἢ δύο μόνας τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἱερὰς ἄγουσι, καὶ αἱ πόλεις δὲ τὰς μὲν δι' ἔτους, τὰς δὲ ἐμμήνους ἑορτὰς ἐπιτελοῦσι, καὶ εὐφραίνεσθαι λέγονται τότε· ὁ δὲ παράσιτος τοῦ μηνὸς τὰς τριάκονθ' ἡμέρας ἱερὰς
- 16 ἄγει· πᾶσαι γὰρ αὐτῷ δοκοῦσιν εἶναι τῶν θεῶν. 16. καὶ οἱ μὲν βουλόμενοι τὰς ἄλλας τέχνας κατορθοῦν ὀλιγοσιταῖς καὶ ὀλιγοποσιταῖς χρωῶνται καθάπερ οἱ νοσοῦντες, πολυσιταῖς δὲ καὶ πολυποσιταῖς οὐκ ἔστιν εὐφραϊνομένους μαθάνειν.
- 17 17. καὶ αἱ μὲν ἄλλαι τέχναι χωρὶς ὀργάνων οὐδαμῶς τῷ κερτημένῳ ὑπηρετεῖν δύνανται· οὔτε γὰρ αὐλεῖν ἐν χωρὶς αὐλῶν οὔτε ψάλλειν ἄνευ λύρας οὔτε ἱππεύειν ἄνευ ἵππων· αὕτη δὲ οὕτως ἐστὶν ἀγαθὴ καὶ οὐ βαρεῖα τῷ τεχνίτῃ,⁸⁴ ὥστε ὑπάρχει καὶ τῷ μηδὲν ἔχοντι ὄπλον χρῆσθαι αὐτῇ.
- 18 18. καὶ ὡς ἔοικεν ἄλλας τέχνας μαθάνομεν μισθὸν διδόν-

τες, ταύτην δὲ λαμβάνοντες. 19. ἔτι τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν 19
 εἰσι διδάσκαλοι τινες, τῆς δὲ παρασιτικῆς οὐδεὶς, ἀλλ'
 ὡσπερ ἡ ποιητικὴ κατὰ τὸν Σωκράτη καὶ αὕτη θεία τινὶ
 μοίρᾳ παραγίνεται. 20. κάκεινο δὴ σκόπει, ὅτι τὰς μὲν 20
 ἄλλας τέχνας ὀδεύοντες ἢ πλέοντες οὐ δυνάμεθα διαπρατ-
 τεσθαι, ταύτη δὲ ἔστι χρῆσθαι καὶ ἐν ὁδοῦ καὶ πλέοντι.

21. ΤΥΧ. Πάνυ μὲν οὖν. 21

ΠΑΡ. Καὶ μέντοι, ὦ Τυχιάδη, αἱ μὲν ἄλλαι τέχναι
 δοκοῦσί μοι ταύτης ἐπιθυμῆναι, αὕτη δὲ οὐδεμιᾶς ἑτέρας.

ΤΥΧ. Τί δέ, οὐχ οἱ τὰ ἀλλότρια λαμβάνοντες ἀδι-
 ζεῖν σοι δοκοῦσι;

ΠΑΡ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΤΥΧ. Πῶς οὖν ὁ παράσιτος τὰ ἀλλότρια λαμβάνων
 οὐκ ἀδικεῖ μόνος;

22. ΠΑΡ. Οὐκ ἔχω λέγειν. καὶ μὴν τῶν ἄλλων 22
 τεχνῶν αἱ ἀρχαὶ φαῦλαι τινες καὶ εὐτελεῖς εἰσι, τῆς δὲ
 παρασιτικῆς πάνυ γενναία τις· τὸ γὰρ θρυλούμενον τοῦτο
 τῆς φιλίας ὄνομα οὐκ ἂν ἄλλοθι εὖροις [ἢ ἀρχὴν παρα-
 σιτικῆς.]

ΤΥΧ. Πῶς λέγεις;

ΠΑΡ. Ὅτι οὐδεὶς ἐχθρὸν ἢ ἀγνώστα ἀνθρώπου ἀλλ'
 οὐδὲ συνηθῆ μετρίως ἐπὶ δεῖπνον καλεῖ, ἀλλὰ δεῖ πρό-
 τερον οἶμαι τοῦτον γενέσθαι φίλον, ἵνα κοινωνήσῃ σπον-
 55 δῶν καὶ τραπέζης καὶ τῶν τῆς τέχνης ταύτης μυστηρίων.
 ἐγὼ γοῦν πολλάκις ἤκουσά τινων λεγόντων, ποταπὸς δὲ
 οὗτος [ὁ] φίλος ὅστις οὔτε βέβρωκεν οὔτε πέπωκε μεθ'
 ἡμῶν, δῆλον ὅτι τὸν συμπίνοντα καὶ συνεσθίοντα μόν-
 ονον πιστὸν φίλον ἡγομένων. 23. ὅτι γε μὴν ἡ βασιλι- 23
 κωτάτη τῶν τεχνῶν ἔστιν αὕτη, μάθοις ἂν καὶ ἐκ τοῦδε
 οὐχ ἤκιστα· τὰς μὲν γὰρ λοιπὰς τέχνας οὐ μόνον κακο-
 παθοῦντες καὶ ἰδρουῦντες, ἀλλὰ νῆ Δία καθήμενοι καὶ
 ἐστώτες ἐργάζονται ὡσπερ ἀμέλει δοῦλοι τῶν τεχνῶν, ὁ
 δὲ παράσιτος μεταχειρίζεται τὴν αὐτοῦ τέχνην ὡς βασι-
 λεὺς κατακείμενος. 24. ἐκεῖνα μὲν γὰρ τί δεῖ λέγειν περὶ 24
 τῆς εὐδαιμονίας αὐτοῦ, ὅτι δὴ μόνος κατὰ τὸν σοφὸν
 Ὅμηρον „οὔτε φυτεύει χερσὶ φυτὸν οὔτε ἄροϊ, ἀλλὰ τὰ

γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα" νέμεται; 25. καὶ μὴ
 ῥήτορά τε καὶ γεωμέτρην καὶ χαλκέα οὐδὲν κωλύει τῆς
 ἑαυτοῦ τέχνην ἐργάζεσθαι ἐὰν τε πονηρὸς ἐὰν τε καὶ μω-
 ρὸς ᾗ, παρασιτεῖν δὲ οὐδεὶς δύναται ἢ μωρὸς ὢν ἢ πο-
 νηρὸς.

ΤΥΧ. Παπαῖ, οἷον χρῆμα ἀποφαίνεις τὴν παρασιτι-
 κήν· ὥστε καὶ αὐτὸς ἤδη βούλεσθαι δοκῶ μοι παρσί-
 τος εἶναι ἀπὸ τοῦ ὅς εἰμι.

- 26 26. ΠΑΡ. Ὡς μὲν τοίνυν κοινῇ πασῶν διαφέρει, δε-
 δεῖχθαι μοι δοκῶ. φέρε δὲ ὡς [καὶ] ἰδίᾳ ἐκάστης δια-
 φέρει, σκοπῶμεν. τὸ μὲν δὴ ταῖς βαναύσοις τέχναις πα-
 ραβάλλειν αὐτὴν ἀνόητόν ἐστι, καὶ μᾶλλον πῶς καθαρ-
 οῦντος τὸ ἀξίωμα τῆς τέχνης. ὅτι γε μὴν τῶν καλλίστων
 καὶ μεγίστων τεχνῶν διαφέρει δεικτέον. ὡμολόγηται δὲ
 πρὸς πάντων τὴν τε ῥητορικὴν καὶ τὴν φιλοσοφίαν, ὅς
 διὰ γενναιότητα καὶ ἐπιστήμης ἀποφαίνονται τινες, *
 ἐπειδὴν καὶ τούτων ἀποδείξω τὴν παρασιτικὴν πολὺ κρα-
 τοῦσαν, δῆλον ὅτι τῶν ἄλλων τεχνῶν δόξει προσφερε-
 27 27. κοινῇ μὲν οὖν ἀμφοῖν διαφέρει καὶ τῆς ῥητορικῆς καὶ τῆς
 φιλοσοφίας, πρῶτον κατὰ τὴν ὑπόστασιν· ἡ μὲν γὰρ
 ὑφέστηκεν, αἱ δὲ οὐ· οὔτε γὰρ τὴν ῥητορικὴν ἐν τι καὶ
 τὸ αὐτὸ νομιζόμεν, ἀλλ' οἱ μὲν τέχνην, οἱ δὲ τούνατις
 ἀτεχνίαν, ἄλλοι δὲ κακοτεχνίαν, ἄλλοι δὲ ἄλλο τι· ὁμοίως
 δὲ καὶ τὴν φιλοσοφίαν οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως
 ἔχουσαν, ἑτέρως μὲν γὰρ Ἐπικούρω δοκεῖ τὰ πράγματα
 ἔχειν, ἑτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς, ἑτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ
 τῆς Ἀκαδημίας, ἑτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ Περιπάτου, καὶ
 ἀπλῶς ἄλλος ἄλλην ἀξιοῖ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι· καὶ μέχρι
 γε νῦν οὔτε οἱ αὐτοὶ γνώμης κρατοῦσιν οὔτε αὐτῶν ἢ
 τέχνη μία φαίνεται. ἔξ ὧν δῆλον ὅτι τεκμαιρεσθαι κα-
 ταλείπεται. ἀρχὴν γὰρ φημι μηδὲ εἶναι τέχνην ἧς οὐκ
 ἔστιν ὑπόστασις. ἐπεὶ τί δὴ ποτε; ἀριθμητικὴ μὲν μία
 ἐστὶ καὶ ἡ αὐτὴ καὶ δις δύο παρά τε ἡμῖν καὶ παρὰ Πέρ-
 σαις τέτταρά ἐστι καὶ συμφωνεῖ ταῦτα καὶ παρὰ Ἑλ-
 λησι καὶ βαρβάροις, φιλοσοφίας δὲ πολλὰς καὶ διαφό-

ως ὁρῶμεν καὶ οὔτε τὰς ἀρχὰς οὔτε τὰ τέλη σύμφωνα
ταῦτα.

ΤΥΧ. Ἀληθῆ λέγεις· μίαν μὲν γὰρ τὴν φιλοσοφίαν
εἶναι λέγουσιν, αὐτοὶ δὲ αὐτὴν ποιοῦσι πολλὰς.

28. ΠΑΡ. Καὶ μὴν καὶ τὰς μὲν ἄλλας τέχνας, εἰ καὶ 28
κατὰ ταύτας ἀσύμφωνον εἶη, καὶ παρέλθοι τις συγ-
νώμης ἀξιώσας, ἐπεὶ μέσαι τε δοκοῦσι καὶ αἱ καταλή-
ξεις αὐτῶν οὐκ εἰσὶν ἀμετάπτωτοι. φιλοσοφίαν δὲ τίς ἂν
κὶ ἀνάσχοιτο μὴ μίαν εἶναι καὶ μηδὲ σύμφωνον αὐτὴν
αὐτῇ μᾶλλον τῶν ὀργάνων; μία μὲν οὖν οὐκ ἔστι φι-
λοσοφία, ἐπειδὴ ὁρῶ καὶ ἄπειρον οὖσαν· πολλαὶ δὲ οὐ
δύνανται εἶναι, ἐπειδὴ περὶ ἡ [φιλο]σοφία μία. 29. ὁμοίως 29
καὶ περὶ τῆς ὑποστάσεως τῆς ἡγετορικῆς ταῦτα φαίη
εἶναι· τὸ γὰρ περὶ ἑνὸς προκειμένου ταῦτα μὴ λέγειν
παντας, ἀλλὰ μάχην εἶναι φορᾶς ἀντιδόξου, ἀπόδειξις
εἰσὶν τῆς ἐπίσης τοῦ μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι τοῦτο οὐ μίαν κατάλη-
ξιν οὐκ ἔστι· τὸ γὰρ ζητεῖν τό, τί μᾶλλον αὐτό ἐστι, καὶ
μηδέποτε ὁμολογεῖν μίαν εἶναι, τοῦτο αὐτὴν ἀναιρεῖ
τὸ ζητουμένου τὴν οὐσίαν. 30. ἡ μὲντοι παρασιτικὴ οὐχ 30
ἕτως ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις μία ἐστὶ
καὶ κατὰ ταῦτα καὶ ὡσαύτως, καὶ οὐκ ἂν εἴποι τις ἄλ-
ως μὲν τούσδε, ἐτέρως δὲ τούσδε παρασιτεῖν, οὐδέ εἰσιν
εἰς ἕοικε παράσιτοι τινες οἷον Στωϊκοὶ ἢ Ἐπικούρειοι
ἰδέματα ἔχοντες διάφορα, ἀλλὰ πᾶσι πρὸς ἅπαντας ὁμο-
γία τίς ἐστὶ καὶ συμφωνία τῶν ἔργων καὶ τοῦ τέλους.
ὅστε ἔμοιγε δοκεῖν ἡ παρασιτικὴ κινδυνεύει κατὰ γε τοῦτο
καὶ σοφία εἶναι.

31. ΤΥΧ. Πάνυ μοι δοκεῖς ταῦτα ἱκανῶς εἰρηκέναι. 31
καὶ δὲ καὶ τὰ ἄλλα χείρων ἐστὶν ἡ φιλοσοφία τῆς σῆς
χρηστικῆς, πῶς ἀποδεικνύεις;

ΠΑΡ. Οὐκοῦν ἀνάγκη πρῶτον εἰπεῖν ὅτι φιλοσοφίας
ἐν οὐδέποτε ἠράσθη παράσιτος, παρασιτικῆς δὲ πᾶμι-
νοι ἐπιθυμήσαντες μνημονεύονται φιλόσοφοι, καὶ μέχρι
τῶν ἑρῶσι.

ΤΥΧ. Καὶ τίνας ἂν εἰπεῖν ἔχοις φιλοσόφους παρα-
σιτεῖν σπουδάσαντας;

ΠΑΡ. Οὓς μέντοι, ὦ Τυχιάδῃ, καὶ σὺ γινώσκων ὑποκρίνη ἀγνοεῖν πρὸς ἐμὲ ὡς τινος αὐτοῖς αἰσχίνης ἐντεῦθεν γιγνομένης, οὐχὶ τιμῆς.

ΤΥΧ. Οὐ μὰ τὸν Δία, ὦ Σίμων, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀποροῦ ὄστινας κἂν εὖροις εἰπεῖν.

ΠΑΡ. Ὡ γενναῖε, σὺ μοι δοκεῖς ἀνήκοος εἶναι καὶ τῶν ἀναγραφάντων τοὺς ἐκείνων βίους, ἐπεὶ πάντως ἐσὶ καὶ ἐπιγνώμαι ὄστινας λέγω δύναο.

ΤΥΧ. Καὶ μέντοι νῆ τὸν Ἡρακλέα ποθῶ δὴ ἀκούειν τίνες εἰσίν.

ΠΑΡ. Ἐγὼ σοι δεῖξω καὶ καταλέξω αὐτοὺς ἄτας οὐχὶ τοὺς φανλοτάτους, ἀλλ' ὡς ἐγὼ δοκῶ, τοὺς ἀρίστους 32 καὶ οὓς ἤκιστα σὺ οἶε. 32. Αἰσχίνης μέντοι ὁ Σωκρατικός, οὗτος ὁ τοὺς μακροὺς καὶ ἀστείους διαλόγους γράψας, ἔχε ποτε ἐς Σικελίαν κομίζων αὐτοὺς, εἴ πως δύνατο δι' αὐτῶν γνωσθῆναι Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, καὶ τὸν 33 Μιλτιάδην ἀναγνοὺς καὶ δόξας εὐδοκιμηκέναι (†) λοιπὸν ἐλάθητο ἐν Σικελίᾳ παρασιτῶν Διονυσίῳ [καὶ] ταῖς Σωκράτους 33 διατριβαῖς ἐρρωσθαι φράσας. 33. τί δέ, καὶ Ἀριστίππος ὁ Κυρηναῖος οὐχὶ τῶν δοκίμων φαίνεται σοι φιλοσόφῳ;

ΤΥΧ. Καὶ πάνν.

ΠΑΡ. Καὶ οὗτος μέντοι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον διέτριβεν ἐν Συρακούσαις παρασιτῶν Διονυσίῳ. πάντως γοῦν ἀμέλει τῶν παρασιτῶν αὐτὸς ἠὲ δοκίμει παρ' αὐτῷ καὶ γὰρ ἦν πλέον τι τῶν ἄλλων ἐς τὴν τέχνην εὐφυῆς, ὥστε τοὺς ὀψοποιοὺς ὁσημέραι ἐπεμπε παρὰ τοῦτο ὁ Διονύσιος ὡς τι παρ' αὐτοῦ μαθησομένους. οὗτος μέν 34 τοι δοκεῖ καὶ κοσμήσαι τὴν τέχνην ἀξίως. 34. ὁ δὲ Πλάτων ὑμῶν ὁ γενναιότατος καὶ αὐτὸς μὲν ἤκεν ἐς Σικελίαν ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὀλίγας παρασιτήσας ἡμέρας τῷ τυράννῳ [τοῦ παρασιτεῖν] ὑπὸ ἀφνίας ἐξέπεσε, καὶ πάλιν Ἀθήναζε ἀφικόμενος καὶ φιλοπονήσας καὶ παρασκευάσας ἑαυτὸν αὐθις δευτέρῳ στόλῳ ἐπέπλευσε τῇ Σικελίᾳ καὶ δειπνήσας πάλιν ὀλίγας ἡμέρας ὑπὸ ἀμαθίας ἐξέπεσε 32 καὶ αὕτη ἡ συμφορὰ Πλάτωνι περὶ Σικελίαν ὁμοία δοκεῖ γενέσθαι τῇ Νικίου.

ΤΥΧ. Καὶ τίς, ὦ Σίμων, περὶ τούτου λέγει;

35. ΠΑΡ. Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, Ἀριστόξενος δὲ ὁ 35
μουσικός, πολλοὶ λόγου ἄξιος. [καὶ] αὐτὸς δὲ παράσιτος
Νηλέως ἦν] Εὐριπίδης μὲν γὰρ ὅτι Ἀρχελάω μέχρι τοῦ
θανάτου παρεσίτει καὶ Ἀνάξαρχος Ἀλεξάνδρῳ πάντως
ἐπίστασαι. 36. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ τῆς παρασιτικῆς ἤρ- 36
ξαστο μόνον ὡσπερ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν. 37. φιλο- 37
σόφους μὲν οὖν, ὡσπερ ἦν, παρασιτία σπουδάσαντας
ἔδειξα· παράσιτον δὲ οὐδεὶς ἔχει φράσαι φιλοσοφεῖν ἐθε-
λήσαντα. 38. καὶ μέντοι εἰ ἔστιν εὐδαίμων τὸ μὴ πεινῆν 38
μηδὲ διψῆν μηδὲ διγοῦν, ταῦτα οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχει ἢ
παρασίτῳ. ὥστε φιλοσόφους μὲν ἂν τις πολλοὺς καὶ δι-
γοῦντας καὶ πεινῶντας εὖροι, παράσιτον δὲ οὐ· ἢ οὐκ
ἂν εἶη παράσιτος, ἀλλὰ δυστυχῆς τις ἢ πτωχὸς ἀνθρω-
πος ἢ φιλοσόφῳ ὁμοίος.

39. ΤΥΧ. Ἰκανῶς ταῦτά γε. ὅτι δὲ κατὰ πολλὰ δια- 39
φέρει φιλοσοφίας καὶ ῥητορικῆς ἢ παρασιτικῆς πῶς ἐπι-
δεικνύεις;

ΠΑΡ. Εἰσὶν, ὦ βέλτιστε, καιροὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων
βίου, ὁ μὲν τις εἰρήνης, οἶμαι, ὁ δ' αὖ πολέμου· ἐν δὴ
τούτοις πᾶσα ἀνάγκη φανερὰς γίνεσθαι τὰς τέχνας καὶ
τοὺς ἔχοντας ταύτας ὁποιοὶ τινές εἰσι. πρότερον δέ, εἰ
δοκεῖ, σκοπώμεθα τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν, καὶ τίνες ἂν
εἶεν μάλιστα χρησιμώτατοι ἰδίᾳ τε ἕκαστος αὐτῷ καὶ κοινῇ
τῇ πόλει.

ΤΥΧ. Οὐ μέτριον ἀγῶνα καταγγέλλεις τῶν ἀνδρῶν·
καὶ ἔγωγε πάσαι γελοῦ κατ' ἔμαυτὸν ἐννοῶν, ποῖος ἂν
εἶη συμβαλλόμενος παρασίτῳ φιλόσοφος.

40. ΠΑΡ. Ἵνα τοίνυν μὴ πάνυ θαυμάζῃς μηδὲ τὸ 40
πρᾶγμα δοκῇ σοι χλεῦθς ἄξιον, φέρε προτυπωσώμεθα
παρ' ἡμῖν αὐτοῖς ἡγγέλθαι μὲν αἰφνίδιον ἐς τὴν χώραν
ἐμβεβληκέναι πολεμίους, εἶναι δὲ ἀνάγκην ἐπεξιέναι καὶ
μὴ περιορᾶν ἔξω δηουμένην τὴν γῆν, τὸν στρατηγὸν δὲ
παραγγέλλειν ἅπαντας ἐς τὸν κατάλογον τοὺς ἐν ἡλικίᾳ,
καὶ δὴ χωρεῖν τοὺς ἄλλους, ἐν δὲ δὴ τούτοις φιλοσόφους
τινὰς ῥήτ καὶ ορας καὶ παρασίτους. πρῶτον τοίνυν ἀπο-

δύσωμεν αὐτούς· ἀνάγκη γὰρ τοὺς μέλλοντας ἐκλιθεῖσθαι γυμνοῦσθαι πρότερον. Θεῶ δὴ τοὺς ἀνδρας, ὡς γενναῖε, καθ' ἕκαστον καὶ δοκίμαζε τὰ σώματα. τοὺς μὲν τοίνυν αὐτῶν ὑπὸ ἐνδείας ἴδοις ἂν λεπτοὺς καὶ σαρκεῖς πεφορικότας ὡσπερ ἤδη τραυματίας παρειμένους· ἦσαν μὲν γὰρ καὶ μάχην σταδιαίαν καὶ ὠθισμὸν καὶ τὸν καὶ τραύματα μὴ γελοῖον ἢ λέγειν δύνασθαι φέρειν ἀθρόωπους ὡσπερ ἐκείνους τινὸς δεομένους ἀναλήψους.

41 Ἄθρει δὲ πάλιν μεταβάς τὸν παράσιτον ὁποῖός τις φαίνεται. ἄρ' οὐχ ὁ μὲν τὸ σῶμα πρῶτον πόλις καὶ τὸ χροῶμα ἡδύς, οὐ μέλας δὲ οὐδὲ λευκός — τὸ μὲν γὰρ γυναικί, τὸ δὲ δούλῳ προσέοικεν — ἔπειτα θυμοειδής, διονὸν βλέπων ὁποῖον ἡμεῖς, μέγα καὶ ὕφαιμον; οὐ γὰρ καλὸν δεδοκίκα καὶ θῆλυν ὀφθαλμὸν ἐς πόλεμον φέρειν. ἄρ' οὐχ ὁ τοιοῦτος καλὸς μὲν γένοιτ' ἂν καὶ ὡς

42 ὀπλίτης, καλὸς δὲ καὶ εἰ ἀποθάνοι [καλῶς;] 42. ἀλλὰ τί δεῖ ταῦτα εἰκάζειν ἔχοντας αὐτῶν παραδείγματα; ἀπλῶς γὰρ εἰπεῖν, ἐν πολέμῳ τῶν πώποτε ῥητόρων ἢ φιλοσόφων οἱ μὲν οὐδὲ ὄλωσ ὑπέμειναν ἔξω τοῦ τείχους προελθεῖν, εἰ δέ τις καὶ ἀναγκασθεὶς παρετάξατο, φημί τοῦτον λιπόντα τὴν τάξιν ὑποστρέφειν.

ΤΥΧ. Ὡς θαυμάσια πάντα καὶ οὐδὲν ἐπισηγῆ μέρειον. λέγε δὲ ὁμως.

ΠΑΡ. Τῶν μὲν τοίνυν ῥητόρων Ἰσοκράτης οὐχ ὅπως ἐς πόλεμον ἐξῆλθέ ποτε, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ δικαστήριον ἀνέβη, διὰ δειλίαν, οἶμαι, ὅτι οὐδὲ τὴν φωνὴν διαρκούσαν εἶχε τί ἔτι; οὐχὶ Δημάδης μὲν καὶ Αἰσχίνης καὶ Φιλοκράτης ὑπὸ δέους εὐθὺς τῇ καταγγελίᾳ τοῦ Φιλίππου πολέμου τὴν πόλιν προὔδοσαν καὶ σφᾶς αὐτοὺς τῷ Φιλίππῳ καὶ διετέλεσαν Ἀθηῆνσιν αἰεὶ τὰ ἐκείνου πολιτευόμενοι; ὥστ' εἴ γε καὶ ἄλλος τις Ἀθηναῖος κατὰ ταῦτα ἐπολέμει, κάκεινος ἐν αὐτοῖς ἦν φίλος. ὁ Ὑπερείδης δὲ καὶ Δημοσθένης καὶ Λυκούργος, οἱ γε δοκοῦντες ἀνδρειότεροι κἀν ταῖς ἐκκλησίαις αἰεὶ θορυβοῦντες καὶ λοιδορούμενοι τῷ Φιλίππῳ, τί ποτε ἀπειργάσαντο γενναῖον ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν πολέμῳ; καὶ Ὑπερείδης μὲν καὶ Λυκούργος οὐδὲ ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐδὲ

ὡς ἐτόλμησαν μικρὸν ἔξω παρακῦψαι τῶν πυλῶν, ἀλλ' ἐντειχίδιοι ἐκάθηντο παρ' αὐτοῖς ἤδη πολιορκούμενοι γνωμίδια καὶ προβουλευμάτια συντιθέντες. ὁ δὲ δὴ κορυφαίωτος αὐτῶν, ὁ ταυτὶ λέγων ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συνεχῶς „Φίλιππος γὰρ ὁ Μακεδῶν ὄλεθρος, ὅθεν οὐδ' ἂν ἀνδράποδον πρίαίτο τις ποτε,“ τολμήσας προελθεῖν ἐς τὴν Βοιωτίαν πρὶν ἢ συμμῖξαι τὰ στρατόπεδα καὶ συμβαλεῖν ἐς χεῖρας, ῥίψας τὴν ἀσπίδα ἔφυγεν. ἢ οὐδέκω ταῦτα πρότερον ἤκουσας οὐδενὸς πάνυ γνώριμα ὄντα οὐχ ὅπως Ἀθηναίους, ἀλλὰ Θραξὶ καὶ Σκύθαις, ὅθεν ἐκείνο τὸ κάθαρμα ἦν;

43. ΤΥΧ. Ἐπίσταμαι ταῦτα· ἀλλ' οὗτοι μὲν ῥήτο- 43
ρες καὶ λόγους λέγειν ἠσκηότες, ἀρετὴν δὲ οὐ. τί δὲ περὶ
567 τῶν φιλοσόφων λέγεις; οὐ γὰρ δὴ τούτους ἔχεις ὥσπερ
ἐκείνους αἰτιάσθαι.

ΠΑΡ. Οὗτοι πάλιν, ὦ Τυχιᾶδη, οἱ περὶ ἀνδρείας ὁσημέραι διαλεγόμενοι καὶ κατατριβόντες τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα πολλῇ μᾶλλον τῶν ῥητόρων φανοῦνται δειλότεροι καὶ μαλακώτεροι. σκόπει δὲ οὕτως. πρῶτον μὲν οὐκ ἔστιν ὅστις εἰπεῖν ἔχει φιλόσοφον ἐν πολέμῳ τετελευτηκότα. ἦτοι γὰρ οὐδὲ ὅλως ἐστρατεύσαντο, ἢ εἴπερ ἄρα, πάντες ἔφυγον. Ἀντισθένης μὲν οὖν καὶ Διογένης καὶ Κράτης καὶ Ζήνων καὶ Πλάτων καὶ Αἰσχίνης καὶ Ἀριστοτέλης καὶ πᾶς οὗτος ὁ ὄμιλος οὐδὲ εἶδον παράταξιν· μόνος δὲ τολμήσας ἐξελθεῖν ἐς τὴν ἐπὶ Ἀηλῶ μάχην ὁ σοφὸς αὐτῶν Σωκράτης φεύγων ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆς Πάρνηθος ἐς τὴν Ταυρέου παλαιστραν κατέφυγε· πολὺ γὰρ αὐτῷ ἀστειότερον ἔδοκει μετὰ τῶν μειρακυλλίων καθεζόμενον ὑαρίζειν καὶ σοφισμάτια προβάλλειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἢ ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ μάχεσθαι.

568 ΤΥΧ. Ὡ γενναῖε, ταῦτα μὲν ἤδη καὶ παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, οὐ μὰ Δία σκώπτειν αὐτοὺς καὶ ὄνειδίζειν βουλομένων· ὥστε οὐδὲν τί μοι δοκεῖς χαριζόμενος τῆ
σεαυτοῦ τέχνη καταψεύδεσθαι τῶν ἀνδρῶν. 44. ἀλλ' εἰ 44
δοκεῖ ἤδη, φέρε καὶ σὺ τὸν παράσιτον ὁποῖός τις ἐστὶν ἐν πολέμῳ λέγε, καὶ εἰ ὅλως λέγεται παράσιτός τις γενέσθαι τῶν παλαιῶν;

ΠΑΡ. Καὶ μὴν, ὦ φιλότης, οὐδεὶς οὕτως ἀπίστος Ὀμήρου, οὐδ' ἂν πάμπαν ἰδιώτης τύχη, ὅς τις οὐκ ἐπίσταται παρ' αὐτῷ τοὺς ἀρίστους τῶν ἡρώων παρασίτους εἶναι· ὃ τε γὰρ Νέστωρ ἐκεῖνος, οὐ ἀπὸ τῆς γλώττης ὡσπερ μέλι ὁ λόγος ἀπέρρει, αὐτοῦ τοῦ βασιλέως παράσιτος ἦν, καὶ οὔτε τὸν Ἀχιλλέα, ὡσπερ ἐδόκει τε καὶ ἦν τὸ σῶμα γενναιότατος [καὶ δικαιοτάτος], οὔτε τὸν Διομήδην ὅτι τὸν Αἴαντα ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως ἐπαινεῖ τε καὶ θυμᾶζει ὡσπερ τὸν Νέστορα. οὐδὲ γὰρ δέκα Αἴαντος εἴχεται γενέσθαι αὐτῷ οὔτε δέκα Ἀχιλλέας· πάσαι δ' ἐπὶ ἐαλωκέναι τὴν Τροίαν, εἰ τοιοῦτους ὁποῖος ἦν οὔτος ὁ παράσιτος, καίπερ γέρων ὢν, στρατιώτας εἶχε δέκα. καὶ τὸν Ἰδομενεά τὸν τοῦ Διὸς ἔγγονον παράσιτον Ἀγαμέμνονος ὁμοίως λέγει.

- 45 45. ΤΥΧ. Ταῦτα μὲν καὶ αὐτὸς ἐπίσταμαι· οὐπω γὰρ μὴν δοκῶ μοι γινώσκειν, πῶς δὴ τῷ ἀνδρὶ τῷ Ἀγαμέμνονι παράσιτος ἦσθην.

ΠΑΡ. Ἀναμνήσθητι, ὦ γενναῖε, τῶν ἐπῶν ἐκείνων ὧνπερ αὐτὸς ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενεά λέγει.

ΤΥΧ. Ποίων;

ΠΑΡ.

σὸν δὲ πλείον δέπας αἰεὶ

ἔσθη· ὡσπερ ἐμοὶ πίπειν ὅτε θυμὸς ἀνώγει. ἐνταῦθα γὰρ τὸ αἰεὶ πλείον δέπας εἴρηκεν οὐχ ὅτι τὸ ποτήριον διὰ παντὸς πλήρες εἰστήκει τῷ Ἰδομενεῖ καὶ μαχομένῳ καὶ καθεύδοντι, ἀλλ' ὅτι αὐτῷ δι' ὄλου τοῦ βίου μόνῳ συνεδίπνευεν ὑπῆρχε τῷ βασιλεῖ οὐχ ὡσπερ τοῖς λοιποῖς στρατιώταις πρὸς ἡμέρας τινὰς καλουμένοις. τὸν μὲν γὰρ Αἴαντα, ἐπεὶ καλῶς ἐμονομάχησε τῷ Ἐκτορι, „εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον“, φησί, κατὰ τιμὴν ἀξιοθέντα ὀψὲ τοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ δείπνον· ὃ δὲ Ἰδομενεὺς καὶ ὁ Νέστωρ ὁσημέραι συνεδίπνουσαν τῷ βασιλεῖ, ὡς αὐτὸς φημι. Νέστωρ δὲ παράσιτός μοι δοκεῖ τῶν βασιλέων μάλιστα τεχνίτης καὶ ἀγαθὸς γενέσθαι· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἄρξασθαι τῆς τέχνης, ἀλλὰ ἄνωθεν ἐπὶ Καινέως καὶ Ἐξαδίου· δοκεῖ δὲ οὐδὲ ἂν καίσασθαι παρασιτῶν, εἰ μὴ ὁ Ἀγαμέμνων ἀπέθανεν.

ΤΥΧ. Οὗτος μὲν γενναῖος ὁ παράσιτος. εἰ δὲ καὶ
 λους τινὰς οἶσθα, πειρῶ λέγειν.

46. ΠΑΡ. Τί οὖν, ᾧ Τυχιάδῃ, οὐχὶ καὶ Πάτροκλος 46
 οὗ Ἀχιλλέως παράσιτος ἦν, καὶ ταῦτα οὐδενὸς τῶν ἄλ-
 λων Ἑλλήνων φαιλότερος οὔτε τὴν ψυχὴν οὔτε τὸ σῶμα
 πανίας ὄν; ἐγὼ γὰρ οὐδ' αὐτοῦ μοι δοκῶ τοῦ Ἀχιλλέως
 πεμναίρεσθαι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ χεῖρω εἶναι· τὸν τε γὰρ
 ἔκτορα ἠέξαντα τὰς πύλας καὶ παρὰ ταῖς ναυσὶν εἰσω
 λαχόμενον οὗτος ἐξέωσε καὶ τὴν Πρωτεσιλάου ναῦν ἤδη
 αἰομένην ἔσβεσε, καίτοι ἐπεβάτενον αὐτῆς οὐχ οἱ φαι-
 νότατοι, ἀλλ' οἱ τοῦ Τελαμῶνος Αἴας τε καὶ Τεῦκρος,
 μὲν ὀπλίτης ἀγαθός, ὁ δὲ τοξότης. καὶ πολλοὺς μὲν
 πέκτεινε τῶν βαρβάρων, ἐν δὲ δὴ τούτοις καὶ Σαρπη-
 θόνα τὸν παῖδα τοῦ Αἰός, ὁ παράσιτος τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ
 πέθανε δὲ οὐχὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως, ἀλλ' αὐτὸν μὲν
 ἔκτορα Ἀχιλλεὺς ἀπέκτεινε, εἰς ἕνα, καὶ αὐτὸν Ἀχιλ-
 εῖα Πάρις, τὸν δὲ παράσιτον θεὸς καὶ δύο ἄνθρωποι.
 αἱ τελευτῶν δὲ φωνὰς ἀφῆκεν οὐχ οἷας ὁ γενναϊότατος
 ἔκτωρ καὶ προσπίπτων τὸν Ἀχιλλεῖα καὶ ἱκετεύων ὅπως
 νεκρὸς αὐτοῦ τοῖς οἰκείοις ἀποδοθῆ, ἀλλ' οἷας εἰκὸς
 φεῖναι παράσιτον. τινὰς δὴ ταύτας;

τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι εἴκοσιν ἀντεβόλησαν,

πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.

47. ΤΥΧ. Ταῦτα μὲν ἱκανῶς. ὅτι δὲ μὴ φίλος, 47
 ἀλλὰ παράσιτος ἦν ὁ Πάτροκλος τοῦ Ἀχιλλέως, πειρῶ
 εἶπαι.

ΠΑΡ. Αὐτόν, ᾧ Τυχιάδῃ, τὸν Πάτροκλον ὅτι παρά-
 σιτος ἦν, λέγοντά σοι παρέξομαι.

ΤΥΧ. Θανμαστὰ λέγεις.

ΠΑΡ. Ἄκουε τοίνυν αὐτῶν τῶν ἐπῶν·

μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ, Ἀχιλλεῦ,

ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφηγνπερ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι.

αἱ πάλιν ὑποβάς, καὶ „με δεξάμενος“, φησὶν, „ὁ Πηλεὺς“

ἔτρεφεν ἐνδυκῶς καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνε,

οὐτέστι παράσιτον εἶχεν. εἰ μὲν τοίνυν φίλον ἐβούλετο

ὃν Πάτροκλον λέγειν, οὐκ ἂν αὐτὸν ὠνόμαζε θεράποντα·

ἐλεύθερος γὰρ ἦν ὁ Πάτροκλος. τίνας τοίνυν λέγει τοὺς
 θεράποντας, εἰ μήτε τοὺς δούλους μήτε τοὺς φίλους;
 τοὺς παρασίτους δὴλον ὅτι ἢ καὶ τὸν Μηριόνην τὸν
 Ἰδομενέως καὶ αὐτὸν θεράποντα ὀνομάζει. σκοπεῖ δὲ ὅτι
 καὶ ἐνταῦθα τὸν μὲν Ἰδομενέα Διὸς ὄντα υἷόν οὐκ ἀξίον
 λέγειν „ἀτάλαντον Ἄρηι“, Μηριόνην δὲ τὸν παράσιτον
 48 αὐτοῦ. 48. τί δέ; οὐχὶ καὶ Ἀριστογείτων δημοτικῶς ἐν
 καὶ πένης, ὡσπερ Θουκυδίδης φησί, παράσιτος ἦν Ἀρη-
 δίου; τί δέ; οὐχὶ καὶ ἔραστῆς; ἐπιεικῶς γὰρ οἱ παράσιτοι
 καὶ ἔρασταὶ τῶν τρεφόντων εἰσίν. οὗτος τοίνυν καὶ
 ὁ παράσιτος τὴν Ἀθηναίων πόλιν τυραννομένην ἕως
 ἔλευθερίαν ἀφείλετο, καὶ τὴν ἔστηκε χαλκοῦς ἐν τῇ ἀγορῇ
 μετὰ τῶν παιδικῶν. οὗτοι μὲν δὴ, τοιοῖδε ὄντες, παρ-
 49 σιτοὶ ἦσαν. 49. σὺ δὲ ποῖόν τινα εἰκάζεις ἐν πολέμῳ τὸν
 παράσιτον; οὐχὶ πρῶτον μὲν ὁ τοιοῦτος ἀριστοποιησά-
 μενος ἔξεισιν ἐπὶ τὴν παράταξιν, καθάπερ καὶ ὁ Ὀδο-
 σεὺς ἀξίος; οὐ γὰρ ἄλλ' ὄν ἐν πολέμῳ μάχεσθαι φησὶ
 ἐστίασει, εἰ καὶ εἰθίς ἅμα ἐφ' μάχεσθαι δέοι (†)· καὶ ἂν
 ἄλλοι στρατιώται χρόνον ὑπὸ δέους ὁ μὲν τις ἀκριβῶς
 ἀρμόζει τὸ κράνος, ὁ δὲ θωράκιον ἐνδύεται, ὁ δὲ αὐτὸ τὸ
 δεινὸν ὑποπτεύων τοῦ πολέμου τρέμει, οὗτος δὲ ἐσθίει
 τότε μάλα φαιδρῶ τῷ προσώπῳ καὶ μετὰ τὴν ἔξοδον
 εὐθὺς ἐν πρώτοις διαγωνίζεται· ὁ δὲ τρέφων αὐτὸν ὀπισθεῖ
 ὑποτέτακται τῷ παρασίτῳ, κακείνος αὐτὸν ὡσπερ ὁ Αἰας
 τὸν Τεῦκρον ὑπὸ τῷ σάκει καλύπτει, καὶ τῶν βελῶν ἀφι-
 μένων γυμνῶσας ἑαυτὸν τοῦτον σκέπει· βούλεται γὰρ ἐκεί-
 50 νον μᾶλλον σώζειν ἢ ἑαυτόν. 50. εἰ δὲ δὴ καὶ πέσοι παρ-
 σιτος ἐν πολέμῳ, οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ δήπου οὔτε λοχαγὸς
 οὔτε στρατιώτης αἰσχυνθείη μεγάλῳ τε ὄντι νεκρῷ καὶ
 ὡσπερ ἐν συμποσίῳ καλῶ [καλῶς] κατακειμένῳ. ὡς ἀξίον
 γε φιλοσόφου νεκρὸν ἰδεῖν τοῦτω παρακειμένον, ξηρὸν,
 ἑμπῶντα, μακρὸν πωγώνιον ἔχοντα, προτεθνηκότα τῆς
 μάχης, ἀσθενῆ ἄνθρωπον. τίς οὐκ ἂν καταφρονήσειε ταύ-
 τῆς τῆς πόλεως τοὺς ὑπασπιστάς αὐτῆς οὕτως κακοδαί-
 μονας ὄρων; τίς δὲ οὐκ ἂν εἰκάσαι χλωροὺς καὶ κομήτας
 ὄρων ἀνθρωπίσκους κειμένους, τὴν πόλιν ἀποροῦσαν συμ-

ἄχων τοὺς ἐν τῇ εἰρηκτῇ κακούργους ἐπιλύσαι τῷ πολέμῳ; οὗτοι μὲν ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς ῥήτορας καὶ φιλοσόφους εἶσιν οἱ παράσιτοι. 51. ἐν εἰρήνῃ δὲ τοσοῦτόν μοι δοκεῖ διαφέρειν παρασιτικῆ φιλοσοφίας ὅσον αὐτῇ ἡ εἰρήνη πολέμου. καὶ πρῶτον, εἰ δοκεῖ, σκοπῶμεν τὰ τῆς εἰρήνης χωρία.

ΤΥΧ. Οὕτω ξυνήμι ὅ τι τοῦτό πως βούλεται. σκοπῶμεν δὲ ὅμως.

ΠΑΡ. Οὐκὼν ἀγορὰν καὶ δικαστήρια καὶ παλαίστρας καὶ γυμνάσια καὶ κνηγέσια καὶ συμπόσια ἔγωγε φαίην ἂν πόλεως χωρία;

ΤΥΧ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΠΑΡ. Ὁ τοίνυν παράσιτος εἰς ἀγορὰν μὲν καὶ δικαστήρια οὐ πάρεσιν, ὅτι, οἶμαι, τοῖς συκοφάνταις πάντα τὰ χωρία ταῦτα μᾶλλον προσήκει καὶ ὅτι οὐδὲν μέτριόν ἐστι τῶν ἐν τούτοις γινομένων, τὰς δὲ παλαίστρας καὶ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ συμπόσια διώκει καὶ κοσμεῖ μόνος οὗτος. ἐπεὶ τίς ἐν παλαίστρᾳ φιλόσοφος ἢ ῥήτωρ ἀποδὸς ἄξιος συγκριθῆναι παρασίτου τῷ σώματι; ἢ τίς ἐν γυμνασίῳ τούτων ὄφθεις οὐκ αἰσχύνῃ μᾶλλον τοῦ χωρίου ἐστί; καὶ μὴν ἐν ξενημίᾳ τούτων οὐδεὶς ἂν ὑποσταίῃ θηρίον ὁμόσε ἰόν, ὁ δὲ παράσιτος αὐτὰ τε ἐπιόντα μένει καὶ δέχεται ῥαδίως μεμελετηκῶς αὐτῶν ἐν τοῖς δειπνοῖς καταφρονεῖν, καὶ οὔτε ἔλαφος οὔτε σὺς αὐτὸν ἐκπλήττει πεφρικῶς, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπ' αὐτὸν ὁ σὺς τὸν ὀδόντα θήγῃ, καὶ ὁ παράσιτος ἐπὶ τὸν σὺν ἀντιθήγει. τοὺς μὲν γὰρ λαγῶς διώκει μᾶλλον τῶν κυνῶν. ἐν δὲ δὴ συμπόσιῳ τίς ἂν καὶ ἀμιλλήσαιτο παρασίτῳ ἥτοι παίζοντι ἢ ἐσθίωντι; τίς δ' ἂν μᾶλλον εὐφράναι τοὺς συμπότας; πότερόν ποτε οὗτος ἄδων καὶ σκώπτων, ἢ ἄνθρωπος μὴ γελῶν, ἐν τριβωνίῳ κείμενος, ἐς τὴν γῆν ὄρῶν, ὥσπερ ἐπὶ πένθος οὐχί [εἶς] συμπόσιον ἦκων; καὶ ἔμοιγε δοκεῖ, ἐν συμπόσιῳ φιλόσοφος τοιοῦτόν ἐστιν οἷον ἐν βαλανείῳ κύων.

52. Φέρε δὴ ταῦτα ἀφέντες ἐπ' αὐτὸν ἤδη βαδίζωμεν τὸν βίον τοῦ παρασίτου σκοποῦντες ἅμα καὶ παραβάλλοντες ἐκείνῳ. πρῶτον τοίνυν ἴδοι τις ἂν τὸν μὲν

παράσιτον αἰεὶ δόξης καταφρονούντα καὶ οὐδὲν αὐτῷ μί-
 λον ὢν ἢ οἱ ἄνθρωποι οἴωνται περὶ αὐτοῦ, ῥήτορος δὲ καὶ
 φιλοσόφους εὖροι τις ἢ οὐ τινάς, ἀλλὰ πάντας ἐπὶ τι-
 φρου καὶ δόξης τριβέντας, καὶ οὐ δόξης μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ὁ τοῦτου αἰσχίον ἐστιν, ὑπ' ἀργυρίου. καὶ ὁ μὲν παρ-
 σιτος οὕτως ἔχει πρὸς ἀργύριον ὡς [οὐκ] ἂν τις [οὐδὲ] πρὸς
 τὰς ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδας [ἀμελῶς] ἔχοι, καὶ οὐδὲν
 αὐτῷ δοκεῖ διαφέρειν τὸ χρυσίον τοῦ πυρός· οἳ γε μὴ
 ῥήτορες, καὶ ὁ δεινότερόν ἐστι, καὶ οἱ φιλοσοφεῖν φρο-
 κοντες πρὸς αὐτὰ οὕτως διάκεινται κακοδαιμόνως, ὥστε
 τῶν μάλιστα τῶν εὐδοκιμούντων φιλοσόφων — περὶ μὲν
 γὰρ τῶν ῥητόρων τί δεῖ λέγειν; — ὁ μὲν δικάζων δίκας
 δώροισ ἐπ' αὐτῇ ἐάλω, ὁ δὲ παρὰ βασιλέως ὑπὲρ τοῦ-
 53 συνεῖναι μισθὸν αἰτεῖ καὶ οὐκ αἰσχύνεται, εἰ ἔτι προση-
 τῆς ἀνῆρ διὰ τοῦτο ἀποδημεῖ καὶ μισθοφορεῖ καθάπερ
 Ἰνδὸς ἢ Σκύθης αἰχμάλωτος, καὶ οὐδὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα αἰ-
 σχύνεται, ὃ λαμβάνει. 53. εὖροις δ' ἂν οὐ μόνον ταῦτα
 περὶ τοῦτους, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πάθη, οἷον λύπας καὶ ὄρ-
 γὰς καὶ φθόρους καὶ παντοίας ἐπιθυμίας. ὃ γε μὴν πα-
 ράσιτος ἔξω τοῦτων ἐστὶν ἀπάντων· οὔτε γὰρ ὀργίζεται
 δι' ἀνεξικακίαν καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅτι ὀργισθεῖν
 καὶ εἰ ἀνακατήσειε δέ ποτε, ἢ ὄργη αὐτοῦ χαλεπὸν μὲν
 οὐδὲ συνθροπὸν οὐδὲν ἀπεργάζεται, μᾶλλον δὲ γέλωτα
 καὶ εὐφραίνει τοὺς ξυνόνας. λυπεῖται γε μὴν καὶ ἕκαστο
 πάντων, τοῦτο τῆς τέχνης παρασκευαζούσης αὐτῷ καὶ
 χωριζομένης, μὴ ἔχειν ὑπὲρ ὅτου λυπηθεῖν· οὔτε γὰρ
 χρήματά ἐστιν αὐτῷ οὔτε οἶκος οὔτε οἰκέτης οὔτε γυνή
 οὔτε παῖδες, ὧν διαφθειρομένων πᾶσα ἀνάγκη λυπεῖσθαι
 τὸν ἔχοντα αὐτά. ἐπιθυμεῖ δὲ οὔτε δόξης οὔτε χρημάτων,
 ἀλλ' οὐδὲ ὠραίου τινός.

54 54. ΤΥΧ. Ἄλλ', ὦ Σίμων, εἰκός γε ἐνδεῖα τροφῆς
 λυπηθῆναι αὐτόν.

ΠΑΡ. Ἄγνοεῖς, ὦ Τυχιάδη, ὅτι ἐξ ἀρχῆς οὐδὲ παρὰ-
 55 σιτός ἐστιν οὗτος, ὅστις ἀπορεῖ τροφῆς· οὐδὲ γὰρ ἀν-
 δρείος ἀπορία ἀνδρείας ἐστὶν ἀνδρείος, οὐδὲ φρόνιμος
 ἀπορία φρονῶν ἐστὶ φρόνιμος· ἄλλως γὰρ οὐδὲ παρὰσι-

εἶη. πρόκειται δὲ ἡμῖν περὶ παρασίτου ζητεῖν ὄν-
 οὐχὶ μὴ ὄντος. εἰ δὲ ὁ ἀνδρείος οὐκ ἄλλως ἢ παρου-
 ἀνδρείοτης καὶ ὁ φρόνιμος παρουσίᾳ φρονήσεως,
 ὁ παράσιτος δὲ παρουσίᾳ τοῦ παρασιτεῖν παράσιτος
 εἶναι· ὡς εἴ γε τοῦτο μὴ ὑπάρχει αὐτῷ, περὶ ἄλλου τι-
 σὲ, καὶ οὐχὶ παρασίτου, ζητήσομεν.

ΤΥΧ. Οὐκοῦν οὐδέποτε ἀπορήσει παράσιτος τροφῆς;

ΠΑΡ. Ἐοικεν ὥστε οὐτ' ἐπὶ τούτῳ οὐτ' ἐπ' ἄλλῳ
 εἶσθαι ὅτι λυπηθεῖη ἄν.

55. Καὶ μὴν καὶ πάντες ἁποὺ φιλόσοφοι καὶ ῥήτορες 55
 φοβοῦνται μάλιστα· τοὺς γέ τοι πλείστους αὐτῶν εὗροι
 τις ἂν μετὰ ξύλου προϊόντας, οὐκ ἂν δῆ πον, εἰ μὴ ἐφο-
 βοῦντο, ὠπλισμένους, καὶ τὰς θύρας δὲ μάλα ἐρρωμέ-
 νως ἀποκλείοντας, μὴ τις ἄρα νύκτωρ ἐπιβουλεύσειεν
 αὐτοῖς δεδιότας· ὁ δὲ τὴν θύραν τοῦ δωματίου προστί-
 θησιν, εἰκῆ καὶ τοῦτο, ὡς μὴ ὑπ' ἀνέμου ἀνοιχθεῖη, γε-
 νομένου δὲ ψόφου νύκτωρ οὐδέν τι μᾶλλον θορυβεῖται
 ἢ μὴ γενομένου, καὶ δι' ἐρημίας δὲ ἀπιῶν ἄνευ ξίφους
 ὁδεύει· φοβεῖται γὰρ οὐδὲν οὐδαμοῦ. φιλοσόφους δὲ ἤδη
 19 ἐγὼ πολλάκις εἶδον, οὐδενὸς ὄντος δεινοῦ, τὰ ξύλα ἐνε-
 σκευασμένους· ξύλα μὲν γὰρ ἔχουσι καὶ ἐς βαλανεῖον
 ἀπιόντες καὶ ἐπ' ἄριστον. 56. παρασίτου μέντοι οὐδεὶς 56
 ἔχει κατηγορῆσαι μοιχείαν ἢ βίαν ἢ ἀρπαγὴν ἢ ἄλλο τι
 ἀδίκημα ἀπλῶς· ἐπεὶ ὁ γε τοιοῦτος οὐκ ἂν εἴη παρασί-
 τος, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκείνος ἀδικεῖ. ὥστ' εἰ μοιχεύσας τύχοι,
 αἶμα τῷ ἀδικήματι καὶ τοῦνομα μεταλαμβάνει τοῦ ἀδική-
 ματος. ὥσπερ δὲ ὁ κακὸς οὐ τὸ ἀγαθὸς, ἀλλὰ τὸ φαῦλος
 εἶναι λαμβάνει, οὕτως, οἶμαι, ὁ παράσιτος, ἐάν τι ἀδικῆ,
 αὐτὸ μὲν τοῦτο ὅπερ ἐστὶν ἀποβάλλει, ἀναλαμβάνει δὲ
 ὁ ἀδικεῖ. ἀδικήματα δὲ τοιαῦτα ῥητόρων καὶ φιλοσόφων
 ἀφθονα οὐ μόνον ἴσμεν αὐτοὶ γεγονότα καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς βιβλίοις ἀπολελειμμένα ὑπομνήματα ἔχομεν ὧν
 ἠδίκησαν. ἀπολογία μὲν γὰρ Σωκράτους ἐστὶ καὶ Αἰσχί-
 του καὶ Ὑπερείδου καὶ Δημοσθένους καὶ τῶν πλείστων
 σχεδόν τι ῥητόρων καὶ σοφῶν, παρασίτου δὲ οὐκ ἔστιν
 ἀπολογία οὐδ' ἔχει τις εἰπεῖν δίκην πρὸς παρασίτον τινι

57 γεγραμμένην. 57. ἀλλὰ νῆ Δία ὃ μὲν βίος τοῦ παρασίτου κρείττων ἐστὶ τοῦ τῶν ῥητόρων καὶ τῶν φιλοσόφων, ἔδὲ θάνατος φαυλότερος; πάντῃ μὲν οὖν τούτουτιον παρὰ πολὺ εὐδαιμονέστερος· φιλοσόφους μὲν γὰρ ἴσμεν ἀπαρ-
 τας ἢ τοὺς πλείστους κακοὺς κακῶς ἀποθανόντας, τῶν
 μὲν ἐκ καταδίκης ἐαλωκότας ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικη-
 μασι, φαρμάκῳ, τοὺς δὲ καταπτισθέντας τὸ σῶμα ἄσπι-
 τοὺς δὲ ἀπὸ δυσουρίας φθινήσαντας, τοὺς δὲ φηγόντος,
 παρασίτου δὲ θάνατον οὐδεὶς ἔχει τοιοῦτον εἰπεῖν, ἀλλὰ
 τὸν εὐδαιμονέστατον φαργόντος καὶ πιόντος. εἰ δέ τις καὶ
 δοκεῖ βιαίῳ τετελετηκῆναι θανάτῳ, ἀπεπτήσας ἀπέθανε.

58. 58. ΤΥΧ. Ταῦτα μὲν ἱκανῶς διημιλλῆται σοὶ τὰ πρὸς
 τοὺς φιλοσόφους ὑπὲρ τῶν παρασίτων. λοιπὸν δὲ εἰ κα-
 λὸν καὶ λυσιτελές ἐστι τὸ κτήμα τοῦτο τῷ τρέφοντι, κερῶ
 λέγειν· ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκοῦσιν ὡςπερ εὐεργετοῦντες καὶ
 χαριζόμενοι τρέφειν αὐτοὺς οἱ πλούσιοι, καὶ εἶναι τοῦτο
 αἰσχύνῃ τῷ τρεφόμενῳ.

ΠΑΡ. Ὡς ἡλιθία γέ σου, ὦ Τυχιάδι, ταῦτα, εἰ μὴ
 δύνασαι γινώσκειν ὅτι πλούσιος ἀνὴρ, εἰ καὶ τὸ Γέρον
 χρυσίον ἔχει, μόνος ἐσθίων πένης ἐστὶ καὶ προῖων ἄνευ
 παρασίτου πτωχὸς δοκεῖ, καὶ ὡςπερ στρατιώτης χωρὶς
 ὀπλων ἀτιμότερος καὶ ἐσθῆς ἄνευ πορφύρας καὶ ἵππος
 ἄνευ φαλάρων, οὕτω καὶ πλούσιος ἄνευ παρασίτου τα-
 πεινός τις καὶ εὐτελής φαίνεται. καὶ μὴν ὃ μὲν πλούσιος
 κοσμεῖται ὑπ' αὐτοῦ, τὸν δὲ παράσιτον πλούσιος οὐδέ-
 581

59 ποτε κοσμεῖ. 59. ἄλλως τε οὐδὲ ὄνειδος αὐτῷ ἐστίν, ὡς
 σὺ φῆς, τὸ παρασιτεῖν ἐκείνῳ, δῆλον ὅτι ὡς κρείττονι
 χεῖρονα, ὅπου γε μὴν τῷ πλουσίῳ τοῦτο λυσιτελές ἐστι
 τὸ τρέφειν τὸν παράσιτον, ᾧ γε μετὰ τοῦ κοσμεῖσθαι ἐπ'
 αὐτοῦ καὶ ἀσφάλεια πολλή ἐκ τῆς τούτου δορυφορίας
 ὑπάρχει· οὔτε γὰρ μάχῃ ῥαδίως ἂν τις ἐπιχειρήσῃ τῷ
 πλουσίῳ τοῦτον ὄργῳ παρεσιῶτα, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποθα-
 νοὶ φαρμάκῳ οὐδεὶς ἔχων παράσιτον. τίς γὰρ ἂν τολμή-
 σαι ἐπιβουλεύσαι τινὶ τούτου προεσθίοντος καὶ προ-
 πίνοντος; ὥστε ὃ πλούσιος οὐχὶ κοσμεῖται μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων ὑπὸ τοῦ παρασίτου σώ-

οὕτω μὲν ὁ παράσιτος διὰ φιλοστοργίαν πάντα
 ὄνον ὑπομένει, καὶ οὐκ ἂν παραχωρήσειε τῷ πλουσίῳ
 γεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν αἰρεῖται συμφραγών.

60. ΤΥΧ. Πάντα μοι δοκεῖς, ὦ Σίμων, διεξελθεῖν 60
 τερήσας οὐδὲν τῆς σεαυτοῦ τέχνης, οὐχ ὥσπερ αὐτὸς
 ασκῆς, ἀμελέτητος ὢν, ἀλλ' ὥσπερ ἂν τις ὑπὸ τῶν
 γίστων γεγυμνασμένος. λοιπὸν, εἰ μὴ αἰσχρὸν αὐτὸ τὸ
 ὁμᾶ ἔστι τῆς παρασιτικῆς, θέλω μαθεῖν.

ΠΑΡ. Ὅρα δὴ τὴν ἀπόκρισιν, ἐάν σοι ἱκανῶς λέ-
 σθαι δοκῇ, καὶ πειρῶ πάλιν αὐτὸς ἀποκρίνασθαι πρὸς
 ἐρωτώμενον ἢ ἄριστα οἶει. φέρε γάρ, τὸν σίτον οἱ
 κλειοὶ τί καλοῦσι;

ΤΥΧ. Τροφήν.

ΠΑΡ. Τί δὲ τὸ σιτεῖσθαι, οὐχὶ τὸ ἐσθίειν;

ΤΥΧ. Ναί.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν καθωμολόγηται τὸ παρασιτεῖν ὅτι οὐκ
 ἔστι;

ΤΥΧ. Τοῦτο γάρ, ὦ Σίμων, ἔστιν ὃ αἰσχρὸν φαίνεται.

61. ΠΑΡ. Φέρε δὴ πάλιν ἀποκρίναί μοι, πότερόν 61
 μοι δοκεῖ διαφέρειν καὶ προκειμένων ἀμφοῖν πότερον ἂν
 ἴκῃς ἔλοιο, ἄρα γε τὸ πλεῖν ἢ τὸ παραπλεῖν;

ΤΥΧ. Τὸ παραπλεῖν ἔγωγε.

ΠΑΡ. Τί δέ, τὸ τρέχειν ἢ τὸ παρατρέχειν;

ΤΥΧ. Τὸ παρατρέχειν.

ΠΑΡ. Τί δέ, τὸ ἱππεύειν ἢ τὸ παριππεύειν;

ΤΥΧ. Τὸ παριππεύειν.

ΠΑΡ. Τί δέ, τὸ ἀκοντίζειν ἢ τὸ παρακοντίζειν;

ΤΥΧ. Τὸ παρακοντίζειν.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν ὁμοίως ἂν ἐθέλοις καὶ τοῦ ἐσθίειν
 ἄλλον τὸ παρασιτεῖν;

ΤΥΧ. Ὁμολογεῖν ἀνάγκη. καὶ σοι λοιπὸν ὥσπερ οἱ
 αἰδῆς ἀφίξομαι καὶ ἐφῶς καὶ μετ' ἄριστον μαθησόμενος
 ἔσθω τὴν τέχνην. σὺ δέ με αὐτὴν δίκαιος διδάσκειν ἀφθόνως,
 καὶ πρῶτος μαθητῆς σοι γίνομαι. φασὶ δὲ καὶ τὰς
 ἡτέρας μᾶλλον τὰ πρῶτα φιλεῖν τῶν τέκνων.

ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ ἢ ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ.

- 1 1. *ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ.* Ταῦτα δὲ ὑμῖν, ὦ Σόλων, τίος ἔνεκα οἱ νέοι ποιοῦσιν; οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι ἀλλήλους ὑποσκελιζοῦσιν, οἱ δὲ ἄγχουσι καὶ λαγίζουσι καὶ ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται κυλινδούμενοι ὡσπερ σίτες· καίτοι κατ' ἀρχὰς εὐθὺς ἀποδυσάμενοι — ἐώρων γὰρ — λίπα τε ἠλείψαντο καὶ κατέψησε μάλα εἰρηνικῶς ἄτερος τὸν ἕτερον ἐν τῷ μέρει, μετὰ δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι παθόντες ὠθοῦσί τε ἀλλήλους συννευκότες καὶ τὰ μέτωπα σιτηράττουσιν ὡσπερ οἱ κριοί. καὶ ἦν ἰδοῦ ἀράμενος λινοσὶ τὸν ἕτερον ἐκ τοῖν σκελοῖν ἀφήκεν ἐς τὸ ἔδαφος, εἴτ' ἐπικαταπεσῶν ἀνακύπτειν οὐκ ἐξ̄ συνωθῶν κάτω ἐς τὸν πηλόν, τέλος δὲ ἤδη περιπλέξας αὐτῷ τὰ σκέλη κατὰ τὴν γαστέρα τὸν πῆχυν ἵποβαλὼν τῷ λαιμῷ ἄγχει τὸν ἄθλιον, ὃ δὲ παρακροτεῖ ἐς τὸν ὦμον, ἰκετεύων οἴμαι, ὡς μὴ τέλεον ἀποπνιγείη. καὶ οὐδὲ τοῦ ἐλαίου ἔνεκα φέδονται μὴ μολύνεσθαι, ἀλλ' ἀφανίσαντες τὸ χρίσμα καὶ τοῦ βορβόρου ἀναπλησθέντες ἐν ἰδρωτί ἅμα πολλῶ γέλωτα ἔμοι γοῦν παρέχουσιν ὡσπερ αἱ ἐγγέλεις ἐκ τῶν
- 2 χειρῶν διολισθαίνοντες. 2. ἕτεροι δὲ ἐν τῷ αἰθρῷ τῆς αὐλῆς τὸ αἰτὸ τοῦτο δρωσιν, οὐκ ἐν πηλῷ οὗτοί γε, ἀλλὰ ψάμμον ταύτην βαθεῖαν ὑποβαλλόμενοι ἐν τῷ ὀρέγματι πάττουσί τε ἀλλήλους καὶ αὐτοὶ ἐκόντες ἐπαμῶνται τὴν κόνιν ἀλεκτριόνων δίκην, ὡς ἀφυκτότεροι εἶεν ἐν τοῖς συμπλοκαῖς, οἴμαι, τῆς ψάμμου τὸν ὄλισθον ἀφαιρέσεως καὶ βεβαιωτέραν ἐν ξηρῷ παρεχούσης τὴν ἀντίληψιν.
- 3 3. οἱ δὲ ὀρθοστάδην κεκοιμημένοι καὶ αὐτοὶ παίουσιν ἀλλήλους προσπεσόντες καὶ λακτίζουσιν· οἷτοσὶ γοῦν καὶ τοὺς ὀδόντας ἔοικεν ἀποπτύσειν ὁ κακοδαίμων, οἷτως αἵματος αὐτῷ καὶ ψάμμου ἀναπέπλησται τὸ στόμα, κίε, ὡς ὄρεξ, παταχθέντος τὴν γνάθον. ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἄρχων οὔτοσὶ διίστησιν αὐτοὺς καὶ λύει τὴν μάχην — τεκμαίρομαι γὰρ τῇ πορφυρίδι τῶν ἀρχόντων τινὰ τοῦτον εἶ-
- 4 4. ὃ δὲ καὶ ἐποτρύνει καὶ τὸν πατάξαντα ἐκπατῆ.

ἄλλοι δὲ ἀλλαγῶσι πάντες ἐγκοινοῦσι καὶ ἀναπηδῶσιν
 ὡς περ θεόντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μένοντες καὶ ἐς τὸ ἄνω
 συναλλόμενοι λακτίζουσι τὸν ἄερα. 5. ταῦτα οὖν ἐθέλω
 εἰδέναι τίνος ἀγαθοῦ ἂν εἴη ποιεῖν· ὡς ἔμοιγε μανία μᾶλλον
 εἰκέναι δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἂν ἔφ-
 διως μεταπεισεί με ὡς οὐ παραπαίουσιν οἱ ταῦτα δρῶντες.

6. ΣΟΛΩΝ. Καὶ εἰκότως, ὦ Ἀνάχαρσι, τοιαῦτά σοι
 τὰ γιγνόμενα φαίνεται ξένα γε ὄντα καὶ πάμπολυ τῶν
 Σκυθικῶν ἔθῶν ἀπρόδοτα, καθάπερ καὶ ὑμῖν πολλὰ εἰ-
 κὼς εἶναι μαθήματα καὶ ἐπιτηδεύματα τοῖς Ἕλλησιν ἡμῖν
 ἀλλόκοτα εἶναι δόξαντα ἂν, εἴ τις ἡμῶν ὡσπερ σὺ νῦν
 ἐπισταίῃ αἰτοῖς. πλὴν ἀλλὰ θάρρει, ὡγαθέ· οὐ γὰρ μα-
 ρία τὰ γιγνόμενά ἐστιν οὐδ' ἐφ' ὕβρει οὗτοι παίουσιν
 ἀλλήλους καὶ κυλλοῦσιν ἐν τῷ πηλῷ ἢ ἐπιπάττουσι τὴν
 κόνιν, ἀλλ' ἔχει τινὰ χρεῖαν οὐκ ἀτερπῆ τὸ πρᾶγμα καὶ
 ἀκμὴν οὐ μικρὰν ἐπάγει τοῖς σώμασιν· ἦν γοῦν ἐνδια-
 τρήψης, ὡσπερ οἰμαί σε ποιήσειν, τῇ Ἑλλάδι, οὐκ ἐς
 μακρὰν [εἰς] καὶ αὐτὸς ἔση τῶν πεπηλωμένων ἢ κεκοιμη-
 νων· οὕτω σοι τὸ πρᾶγμα ἡδύ τε ἅμα καὶ λυσιτελὲς εἶ-
 ναι δόξει.

887 ANAX. Ἀπαγε, ὦ Σόλων, ὑμῖν ταῦτα γένοιτο τὰ
 ὠφέλιμα καὶ τερπνά, ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι δια-
 θεῖη, εἴσεται ὡς οὐ μάτην παρεξώσμεθα τὸν ἀκινάκην. 7
 7. αἰτὰρ εἰπέ μοι, τί ὄνομα ἔθεσθε τοῖς γιγνομένοις, ἢ τί
 φῶμεν ποιεῖν αὐτούς;

ΣΟΛ. Ὁ μὲν χώρος αὐτός, ὦ Ἀνάχαρσι, γυμνάσιον
 ὕφ' ἡμῶν ὀνομάζεται καὶ ἔστιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος τοῦ
 Ἀυκείου· καὶ τὸ ἄγαλμα δὲ αὐτοῦ ὄρας, τὸν ἐπὶ τῇ στήλῃ
 κεκλιμένον, τῇ ἀριστερᾷ μὲν τὸ τόξον ἔχοντα, ἢ δεξιά
 δὲ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀνακεκλασμένη ὡσπερ ἐκ καμάτου
 μακροῦ ἀναπανόμενον δείκνυσι τὸν θεόν. 8. τῶν γυμ- 8
 νασμάτων δὲ τούτων τὸ μὲν ἐν τῷ πηλῷ ἐκείνο πάλη κα-
 λεῖται, οἱ δ' ἐν τῇ κόνει παλαίουσί καὶ αὐτοί, τὸ δὲ παίειν
 ἀλλήλους ὀρθοστάδην παγκρατιάζειν λέγομεν. καὶ ἄλλα
 δὲ ἡμῖν ἔστι γυμνάσματα τοιαῦτα πνυμῖς καὶ δίσκου καὶ
 τοῦ ὑπεράλλεσθαι, ὧν ἀπάντων ἐγῶνας προτίθεμεν, καὶ

ὁ κρατήσας ἄριστος εἶναι δοκεῖ τῶν καθ' αὐτὸν καὶ ἀναίρεται τὰ ἄθλα.

9 9. *ANAX.* Τὰ δὲ ἄθλα τίνα ὑμῖν ταῦτά ἐστιν;

ΣΟΑ. Ὀλυμπίᾳσι μὲν στέφανος ἐκ κοτίνου, Ἰσθμῷ δὲ ἐκ πίτνου, ἐν Νεμέᾳ δὲ σελίνων πεπλεγμένος, Πιεΐ δὲ μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ Θεοῦ, παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Παισιθναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τῆς μορίας. τί ἐγέλασας, ὦ Ἀναχαρσι; ἢ διότι μικρά σοι εἶναι ταῦτα δοκεῖ;

ANAX. Οὐκ, ἀλλὰ πάνσεμνα, ὦ Σόλων, κατέλεξας τὰ ἄθλα καὶ ἄξια τοῖς τε διαθεισιν αὐτὰ φιλοτιμισθαι ἐπὶ τῇ μεγαλοδωρίᾳ καὶ τοῖς ἀγωνισταῖς αἰετῶς ὑπερεσπουδακέναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τηλικούτων, ὥστε μῆλων ἕνεκα καὶ σελίνων τοσαῦτα προπονεῖν καὶ κινδυνεύειν ἀγχομένους πρὸς ἀλλήλων καὶ κατακλωμένους, ὡς οὐκ ἐνὸν ἀπραγμόνως εὐπορῆσαι μῆλων ὅτι ἐπιθυμία ἢ σελίνῳ ἐστεφανῶσθαι ἢ πίτνῃ μῆτε πλῆθος καταχρῶμενον τὸ πρόσωπον μῆτε λακτιζόμενον ἐς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν.

10 10. *ΣΟΑ.* Ἄλλ', ὦ ἄριστε, οὐκ ἐς ψιλὰ τὰ διδόμενα ἡμεῖς ἀποβλέπομεν. ταῦτα μὲν γὰρ ἐστὶ σημεῖα τῆς νίκης καὶ γνωρίσματα, οἵτινες οἱ κρατήσαντες, ἢ δὲ παρακολούθουσα τούτοις δόξα τοῦ παντὸς ἄξια τοῖς νεικηκόσι, ὑπὲρ ἧς καὶ λακτιζέσθαι καλῶς ἔχει τοῖς θηρωμένοις τὴν εὐκλειαν ἐκ τῶν πόνων· οὐ γὰρ ἀπονητὶ προσγένειτο αὐτῇ, ἀλλὰ χρὴ τὸν ὀρεγόμενον αὐτῆς πολλὰ τὰ δισχερῆ ἀνασχόμενον ἐν τῇ ἀρχῇ τότε ἴδῃ τὸ λυσιτελεῖς καὶ ἡδὲ τέλος ἐκ τῶν καμάτων περιμένειν.

ANAX. Τοῦτο φῆς, ὦ Σόλων, τὸ τέλος ἡδὲ καὶ λυσιτελεῖς, ὅτι πάντες αὐτοὺς ὄψονται ἐστεφανωμένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ ἐκαινέσονται πολὺ πρότερον οἰκτείραντες ἐπὶ ταῖς πληγαῖς, οἱ δὲ εὐδαιμονήσουσιν ἀπὸ τῶν πόνων μῆλα καὶ σέλινα ἔχοντες;

ΣΟΑ. Ἄπειρος εἶ, φημί, τῶν ἡμετέρων ἔτι· μὲν γὰρ μικρὸν δὲ ἄλλα σοι δόξει περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴν ἐς τὰς πανηγύρεις ἀπὸν ὄρας τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων συλλεγόμενον ἐπὶ τὴν θέαν τῶν τοιοῦτων καὶ θέατρα

κευρίανδρα συμπληρούμενα καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐπαι-
νομένους, τὸν δὲ καὶ νικήσαντα αὐτῶν ἰσόθεον νομι-
ζόμενον.

11. *ANAX.* Αὐτὸ τοῦτο, ὦ Σόλων, καὶ τὸ οἰκτιστόν 11
ἐστίν, εἰ μὴ ἐπ' ὀλίγων ταῦτα πάσχουσιν, ἀλλὰ ἐν τοσού-
τοις θεαταῖς καὶ μάρτυσι τῆς ἕβρεως, οἱ δηλαδὴ εὐδαι-
μονίζουσι αὐτοὺς αἵματι ῥεομένους ὀρώντες ἢ ἀγχομένους
ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων· ταῦτα γὰρ τὰ εὐδαιμονέστατα πρό-
σεστι τῇ νίκῃ αὐτῶν. παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Σκύθαις ἦν τις,
ὦ Σόλων, ἢ πατάξῃ τινὰ τῶν πολιτῶν ἢ ἀνατρέψῃ προσ-
πεσῶν ἢ θαιμάτια περιρρήξῃ, μεγάλας οἱ πρεσβῦται τὰς
ζημίας ἐπάγουσι καὶ ἐπ' ὀλίγων τῶν μαρτύρων τοῦτο
πάθῃ τις, οὔτι γε ἐν τηλικούτοις θεάτροις, οἷα σὺ διηγῇ
τὸ Ἰσθμοῖ καὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ. οὐ μὴν ἀλλὰ τοὺς μὲν
ἀγωνιστὰς οἰκτερεῖν μοι ἔπεισιν ὧν πάσχουσι, τῶν δὲ
θεατῶν οὓς φῆς ἀπανταχόθεν τοὺς ἀρίστους παραγίγνεσ-
91 θαι ἐς τὰς πανηγύρεις, καὶ πάνυ θαυμάζω, εἰ τὰναγκαῖα
παρέντες σχολάζουσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνό
πω δύναμαι κατανοῆσαι, ὅτι τοῦτο τερπνὸν αὐτοῖς, ὄραν
παιομένους τε καὶ διαπληκτιζομένους ἀνθρώπους καὶ πρὸς
τὴν γῆν ἀρατομένους καὶ συντριβομένους ὑπ' ἀλλήλων.

12. *ΣΟΛ.* Εἰ καιρὸς ἦν, ὦ Ἀνάχαρσι, Ὀλυμπίων ἢ 12
Ἰσθμίων ἢ Παναθηναίων, αὐτὸ ἂν σε τὸ γιγνόμενον ἐδί-
δαξεν, ὡς οὐ μάτην ἐσπονδάκαμεν ἐπὶ τούτοις· οὐ γὰρ
οὔτω λέγων ἂν τις προσβιβάσειέ σε τῇ ἡδονῇ τῶν ἐκεῖ
δρωμένων, ὡς εἰ καθεζόμενος αὐτὸς ἐν μέσοις τοῖς θεα-
ταῖς βλέποις ἀρετὰς ἀνδρῶν καὶ κάλλη σωματίων καὶ εὐε-
ξίας θαυμαστὰς καὶ ἐμπειρίας δεινὰς καὶ ἰσχρὴν ἄμαχον
καὶ τόλμαν καὶ φιλοτιμίαν καὶ γνώμας ἀητήτους καὶ
σπουδὴν ἄληκτον ὑπὲρ τῆς νίκης· εὖ γὰρ δὴ οἶδα ὡς
οὐκ ἂν ἐπαίσω ἐπαινῶν καὶ ἐπιβοῶν καὶ ἐπικροτῶν.

13. *ANAX.* Νῆ Δί', ὦ Σόλων, καὶ ἐπιγελῶν γε προ- 13
σέτι καὶ ἐπιχλευάζων· ἅπαντα γὰρ ὀπόσα κατηριθμῆσω
ἐκεῖνα, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς εὐεξίας καὶ τὰ κάλλη καὶ τόλ-
μαν, ὄρω οὐδενὸς μεγάλου ἔνεκα παραπολλυμένης ὑμῖν,
οὔτε πατρίδος κινδυνευούσης οὔτε χώρας πορφουμένης

οὔτε φίλων ἢ οἰκείων πρὸς ἕβρον ἀπαγομένων. ὥστε τοσοῦτω γελοιότεροι ἂν εἶεν, ἄριστοι μὲν, ὡς φής, ὅτι, μάτην δὲ τοσαῦτα πάσχοντες καὶ ταλαιπωρούμενοι καὶ αἰσχύνοντες τὰ κάλλη καὶ τὰ μεγέθη τῆ ψάμμω καὶ τοῖς ἕπωπιόις, ὡς μήλου καὶ κοτίνου ἐγκρατεῖς γένοιτο ναισάντες. ἤδ' ἂν μοι αἰεὶ μεμνήσθαι τῶν ἄθλων τοιοῦτων ὄντων. ἀτὰρ εἰπέ μοι, πάντες αὐτὰ λαμβάνουσιν οἱ ἀγνισταί;

ΣΟΛ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ εἰς ἕξ ἀπάντων ὁ κρατίστος αὐτῶν.

ΑΝΑΧ. Εἶτ' ὦ Σόλων, ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ καὶ ἀμφιβόλῳ τῆς νίκης τοσοῦτοι πονοῦσι, καὶ ταῦτ' εἰδότες ὅτι ὁ μὲν νικῶν εἰς ἕσται πάντως, οἱ δὲ ἠττώμενοι κάμπολλοι μάτην ἄθλοιο πληγᾶς, οἱ δὲ καὶ τραύματα λαβόντες;

- 14 14. ΣΟΛ. Ἔοικας, ὦ Ἀνάχαρσι, μηδέπω ἐννεοῦσθαι πολιτείας ὀρθῆς περὶ μηδέν· οὐ γὰρ ἂν τὰ κάλλιστα τῶν ἐθῶν ἐν ψόγῳ ἐτίθεσο. ἦν δέ σοι μελήσῃ ποτὲ εἰδέναι, ὅπως ἂν [τὰ] κάλλιστα οἰκηθεῖν πόλις καὶ ὅπως ἂν ἄριστοι γένοιτο οἱ πολῖται αὐτῆς, ἐπαινήσῃ τότε καὶ τὰς ἀσκήσεις ταύτας καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἣν φιλοτιμούμεθα περὶ αὐτάς, καὶ εἶσθαι ὅτι πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχουσιν ἐγκαταμεμνημένον τοῖς πόνοις, εἰ καὶ νῦν μάτην σπουδάξουσιν δοκοῦσι.

ΑΝΑΧ. Καὶ μὴν, ὦ Σόλων, κατ' οὐδὲν ἄλλο ἀπὸ τῆς Σκυθίας ἤκω παρ' ὑμᾶς τοσαύτην μὲν γῆν διοδεύσας, μέγαν δὲ τὸν Εὐξείνιον καὶ δυσχείμερον περραιωθεὶς, ἢ ὅπως νόμους τε τοὺς Ἑλλήνων ἐκμάθοιμι καὶ ἔσθαι τὰ παρ' ὑμῖν κατανοήσαιμι καὶ πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσαιμι. διὸ καὶ σὲ μάλιστα φίλον ἕξ ἀπάντων Ἀθηναίων καὶ ξένον προειλόμην κατὰ κλέος, ἐπειπερ ἤκουον νόμων τέτινων ξυγγραφέα εἶναι σε καὶ ἐθῶν τῶν ἀρίστων εἰρετήν καὶ ἐπιτηδευμάτων ὠφελίμων εἰσηγητήν, καὶ ὅπως πολιτείας τινὸς συναρμοστήν. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις διδάσκων με καὶ μαθητὴν ποιούμενος· ὡς ἔγωγε ἤδεως ἂν ἄσιτός σοι καὶ ἄποτος παρακαθεζόμενος, εἰς ὅσον ἂν αὐτὸς διαρκόης λέγων, κεχηρῶς ἐπακούοιμι περὶ πολιτείας τε καὶ νόμων διεξιόντος.

15. ΣΟΑ. Τὰ μὲν πάντα οὐ ῥαδίον, ὦ ἑταῖρε, διελ-15
 θεῖν ἐν βραχεῖ, ἀλλὰ κατὰ μέρη ἐπιὼν εἴση ἕκαστα, οἷα
 μὲν περὶ θεῶν, οἷα δὲ περὶ γονέων ἢ περὶ γάμων ἢ τῶν
 ἄλλων δοκεῖ ἡμῖν. ἃ δὲ περὶ τῶν νέων γιγνώσκομεν καὶ
 ὅπως αὐτοῖς χρώμεθα, ἐπειδὴν πρῶτον ἄρξονται συνιέ-
 ναι τε τοῦ βελτίονος καὶ τῷ σώματι ἀνδριζέσθαι καὶ ἐφθ-
 στασθαι τοὺς πόρους, ταῦτα ἤδη σοι διέξειμι, ὡς μάθοις
 οὐτινος χάριν τὰς ἀσκήσεις ταύτας προτεθείκαμεν αὐ-
 τοῖς καὶ διαπονεῖν τὸ σῶμα καταναγκάζομεν, οὐ μόνον
 ἕνεκα τῶν ἀγῶνων, ὅπως τὰ ἄθλα δύναιντο ἀναιρεῖσθαι
 — ἐπ' ἐκεῖνα μὲν γὰρ ὀλίγοι πάνυ ἐξ ἀπάντων χωροῦ-
 σιν — ἀλλὰ μεῖζόν τι ἀπάσῃ τῇ πόλει ἀγαθὸν ἐκ τούτου
 καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις προσκτώμενοι· κοινὸς γάρ τις ἀγὼν
 ἄλλος ἅπασι τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις πρόκειται καὶ στέφα-
 νος οὐ πίτυος οὐδὲ κοτίνου ἢ σελίνων, ἀλλ' ὅς ἐν αὐτῷ
 64 συλλαβῶν ἔχει τὴν ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν, οἷον ἔλευθερίαν
 λέγω αὐτοῦ τε ἕκαστον ἰδίᾳ καὶ κοινῇ τῆς πατρίδος καὶ
 πλοῦτον καὶ δόξαν καὶ ἐορτῶν πατριῶν ἀπόλασιν καὶ
 οἰκείων σωτηρίαν, καὶ συνόλως τὰ κάλλιστα ὧν ἂν τις
 εὐξαιτο γενέσθαι οἱ παρὰ τῶν θεῶν· ταῦτα πάντα τῷ
 στεφάνῳ, ὃν φημι, συναναπέπλεκται καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶνος
 ἐκείνου περιγίγνεται, ἐφ' ὃν αἱ ἀσκήσεις αὐταὶ καὶ οἱ
 πόνοι ἄγουσιν.

16. ΑΝΑΧ. Εἶτα, ὦ θανμάσιε Σόλων, τοιαῦτά μοι 16
 καὶ τηλικαῦτα ἔχων ἄθλα διεξιέναι μῆλα καὶ σέλινα διη-
 γοῦ καὶ θαλλὸν ἐλαίας ἀργίας καὶ πίτυν;

ΣΟΑ. Καὶ μὴν, ὦ Ἀνάχαρσι, οὐδ' ἐκεῖνά σοι ἔτι
 δόξει μικρὰ εἶναι, ὅποταν ἃ λέγω καταμάθῃς· ἀπὸ γάρ
 τοι τῆς αὐτῆς γνώμης γίγνεται καὶ μέρη πάντα ταῦτά ἐστι
 μικρὰ τοῦ μεῖζονος ἐκείνου ἀγῶνος καὶ τοῦ στεφάνου ὃν
 κατέλεξα τοῦ πανευδαιμόνος. ὁ δὲ λόγος οὐκ οἶδ' ὅπως
 ὑπερβὰς τὴν τάξιν ἐκείνων πρότερον ἐπεμνήσθη τῶν Ἴσθμοῦ
 γιγνομένων καὶ Ὀλυμπίασι καὶ ἐν Νεμέᾳ. πλὴν ἀλλὰ νῶ
 — σχολὴν γὰρ ἄγομεν καὶ σύ, ὡς φῆς, προθυμῇ ἀκούειν
 — ἀναδραμοῦμεθα ῥαδίως πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν κοινὸν
 ἀγῶνα, δι' ὃν φημι πάντα ταῦτα ἐπιτηδεύεσθαι.

οὔτε φίλων ἢ οἰκείων πρὸς ἕβριν ἀπαγομένων. ὥστε τοσοῦτω γελοιότεροι ἂν εἴεν, ἄριστοι μὲν, ὡς φής, ὅπτες, μάτην δὲ τοσαῦτα πάσχοντες καὶ ταλαιπωρούμενοι καὶ αἰσχύνοντες τὰ κάλλη καὶ τὰ μεγέθη τῆ ψάμμω καὶ τοῖς ὑπωπλοῖς, ὡς μήλου καὶ κοτίνου ἐγκρατεῖς γένοιτο κησαντες. ἤδ' ἄν μοι ἀεὶ μεμνησθαι τῶν ἄθλων τοιοῦτων ὄντων. ἀτὰρ εἰπέ μοι, πάντες αὐτὰ λαμβάνουσιν οἱ ὀγνωριστά;

ΣΟΛ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ εἰς ἕξ ἀπάντων ὁ κρατίστος αὐτῶν.

ANAX. Εἶτ' ὦ Σόλων, ἐπὶ τῷ ἀδίλῳ καὶ ἐπιβόλῳ τῆς νίκης τοσοῦτοι πονοῦσι, καὶ ταῦτ' εἰδότες ὅτι ὁ μὲν νικῶν εἰς ἔσται πάντως, οἱ δὲ ἠττώμενοι ἀμύπολλοι μάτην ἄθλιοι πληγᾶς, οἱ δὲ καὶ τραύματα λαβόντες;

14 14. ΣΟΛ. Ἔοικας, ὦ Ἀνάχαρσι, μηδέπω ἐννεοσμέναι πολιτείας ὀρθῆς πέρι μηδέν· οἱ γὰρ ἂν τὰ κάλλιστα τῶν ἐθνῶν ἐν ψόγῳ ἐτίθεσο. ἦν δέ σοι μελήσῃ ποτὲ εἰδέναι, ὅπως ἂν [τὰ] κάλλιστα οἰκηθεῖν πόλεις καὶ ὅπως ἂν ἄριστοι γένοιτο οἱ πολῖται αὐτῆς, ἐπαινέσῃ τότε καὶ τὸς ἀσκήσεις ταύτας καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἣν φιλοτιμούμεθα περὶ αὐτάς, καὶ εἶση ὅτι πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχουσιν ἐγκαταμεμνημένον τοῖς πόνοις, εἰ καὶ νῦν μάτην σπουδάξουσθαι δοκοῖσι.

ANAX. Καὶ μὴν, ὦ Σόλων, κατ' οὐδέν ἄλλο ἀπὸ τῆς Σουθίας ἦκα παρ' ὑμᾶς τοσαύτην μὲν γῆν διδοίσεις, μέγαν δὲ τὸν Εὐξείνιον καὶ δυσχείμερον περαιωθεῖς, ἢ ὅπως νόμους τε τοῖς Ἑλλήνων ἐκμάθοιμι καὶ ἔσθ' ἂν τὰ παρ' ὑμῖν κατανοήσαιμι καὶ πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσαιμι. διὸ καὶ σὲ μάλιστα φίλον ἕξ ἀπάντων Ἀθηναίων καὶ ξένον προειλόμην κατὰ κλέος, ἐπειπερ ἤκουον νόμων τέ τινων ξυγγραφέα εἶναι σε καὶ ἐθνῶν τῶν ἀρίστων εἰρετήν καὶ ἐπιτηδευμάτων ὠφελίμων εἰσηγητὴν, καὶ ὅλος πολιτείας τινὸς συναρμοστήν. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις διδάσκων με καὶ μαθητὴν ποιούμενος· ὡς ἔγωγε ἡδέως ἂν ἄσιτος σοὶ καὶ ἄποτος παρακαθεζόμενος, εἰς ὅσον ἂν αὐτὸς διαρκοῖς λέγων, κεκρηῶς ἐπακούοιμι περὶ πολιτείας τε καὶ νόμων διεξιόντος.

15. ΣΟΛ. Τὰ μὲν πάντα οὐ ῥαδίον, ὧ̄ ἑταῖρε, διελ-15
 θεῖν ἐν βραχεῖ, ἀλλὰ κατὰ μέρη ἐπιῶν εἶση ἕκαστα, οἷα
 μὲν περὶ θεῶν, οἷα δὲ περὶ γονέων ἢ περὶ γάμων ἢ τῶν
 ἄλλων δοκεῖ ἡμῖν. ἅ δὲ περὶ τῶν νέων γιγνώσκομεν καὶ
 ὅπως αὐτοῖς χρώμεθα, ἐπειδὴν πρῶτον ἄρξονται συνιέ-
 ναι τε τοῦ βελτίονος καὶ τῷ σώματι ἀνδρίζεσθαι καὶ ὑφί-
 στασθαι τοὺς πόνοους, ταῦτα ἤδη σοι διέξειμι, ὡς μάθοις
 οὐτινος χάριν τὰς ἀσκήσεις ταύτας προτεθείκαμεν αὐ-
 τοῖς καὶ διαπονεῖν τὸ σῶμα καταναγκάζομεν, οὐ μόνον
 ἕνεκα τῶν ἀγώνων, ὅπως τὰ ἄθλα δύναιντο ἀναιρεῖσθαι
 — ἐπ' ἐκεῖνα μὲν γὰρ ὀλίγοι πάνυ ἐξ ἀπάντων χωροῦ-
 σιν — ἀλλὰ μείζον τι ἀπάσῃ τῇ πόλει ἀγαθὸν ἐκ τούτου
 καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις προσκτιώμενοι· κοινὸς γάρ τις ἀγὼν
 ἄλλος ἅπασι τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις πρόκειται καὶ στεφά-
 νος οὐ πίτυος οὐδὲ κοτίνου ἢ σελίνων, ἀλλ' ὅς ἐν αὐτῷ
 συλλαβῶν ἔχει τὴν ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν, ὅσον ἐλευθερίαν
 λέγω αὐτοῦ τε ἐκάστου ἰδίᾳ καὶ κοινῇ τῆς πατρίδος καὶ
 πλοῦτον καὶ δόξαν καὶ ἐορτῶν πατρῶν ἀπόλαυσιν καὶ
 οἰκείων σωτηρίαν, καὶ συνόλως τὰ κάλλιστα ὧν ἂν τις
 εὖξαιτο γενέσθαι οἱ παρὰ τῶν θεῶν· ταῦτα πάντα τῷ
 στεφάνῳ, ὃν φημι, συναναπέπλεκται καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶνος
 ἐκείνου περιγίγνεται, ἐφ' ὃν αἱ ἀσκήσεις αὐται καὶ οἱ
 πόνοι ἄγουσιν.

16. ΑΝΑΧ. Εἶτα, ὧ̄ θανμάσιε Σόλων, τοιαῦτά μοι 16
 καὶ τηλικαῦτα ἔχων ἄθλα διεξιέναι μῆλα καὶ σέλινα διη-
 γοῦ καὶ θαλλὸν ἐλαίας ἀγρίας καὶ πίτυν;

ΣΟΛ. Καὶ μὴν, ὧ̄ Ἀνάχαρσι, οὐδ' ἐκεῖνά σοι ἔτι
 δόξει μικρὰ εἶναι, ὁπόταν ἅ λέγω καταμάθῃς· ἀπὸ γάρ
 τοι τῆς αὐτῆς γνώμης γίγνεται καὶ μέρη πάντα ταῦτά ἐστι
 μικρὰ τοῦ μείζονος ἐκείνου ἀγῶνος καὶ τοῦ στεφάνου ὃν
 κατέλεξα τοῦ πανευδαιμόνος. ὁ δὲ λόγος οὐκ οἶδ' ὅπως
 ὑπερβὰς τὴν τάξιν ἐκείνων πρότερον ἐπεμνήσθῃ τῶν Ἰσθμοῦ
 γιγνομένων καὶ Ὀλυμπίαςι καὶ ἐν Νεμέᾳ. πλὴν ἀλλὰ νῶ
 — σχολὴν γὰρ ἄγομεν καὶ σύ, ὡς φῆς, προθυμῇ ἀκούειν
 — ἀναδραμούμεθα ῥαδίως πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν κοινὸν
 ἀγῶνα, δι' ὃν φημι πάντα ταῦτα ἐπιτηδεύεσθαι.

ANAX. Ἄμεινον, ὦ Σόλων, οὕτως· καθ' ὅδον γὰρ ἂν ἡμῖν ὁ λόγος μᾶλλον προχωροίη καὶ τάχ' ἂν ἴσως ἀπὸ τούτων πεισθεῖην μηδ' ἐκείνων ἔτι καταγελαῖν, εἴ τινα ἴδοιμι σεμνυνόμενον κοτίνῳ ἢ σελίνῳ ἐστεφανωμένον. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ἐς τὸ σύσκιον ἐκείσε ἀπελθόντες καθίσωμεν ἐπὶ τῶν θάκων, ὡς μὴ ἐνοχλοῖεν ἡμῖν οἱ ἐπικεκραγότες τοῖς παλαίουσιν· ἄλλως τε — εἰρήσεται γάρ — οὐδὲ τὸν ἥλιον ἔτι ἐραδίως ἀνέχομαι ὄξυν καὶ φλογώδη ἐμπύπτοιτα γιμῆ τῆ κεφαλῇ· τὸν γὰρ πῖλον μοι ἀφελεῖν οἴκοθεν ἔδοξεν, ὡς μὴ [μόνος] ἐν ἡμῖν ξενίζοιμι τῷ σχήματι. ἡ δὲ ὥρα τοῦ ἔτους ὃ τι περ τὸ πυρωδέστατόν ἐστι, τοῦ ἀστέρος, ὃν ὑμεῖς κίνα φασί, πάντα καταφλέγοντος καὶ τὸν ἀέρα ξηρὸν καὶ διακαῆ τιθέντος, ὃ τε ἥλιος κατὰ μεσημβρίαν ἤδη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενος φλογμὸν τοῦτον οὐ φορητὸν ἐπάγει τοῖς σώμασιν. ὥστε καὶ σοῦ θαυμάζω, ὅπως γηραιὸς ἤδη ἄνθρωπος ὢν οὔτε ἰδίεις πρὸς τὸ θάλλπος ὡσπερ ἐγὼ οὔτε ὄλως ἐνοχλουμένῳ ἔοικας οὐδὲ περιβλέπεις σύσκιον τι ἔνθα ὑποδύση, ἀλλὰ δέχη τὸν ἥλιον εὐμαρῶς.

ΣΟΛ. Οἱ μάταιοι γὰρ οὗτοι πόνοι, ὦ Ἀνάχαρσι, καὶ αἱ συνεχεῖς ἐν τῷ πηλῷ κυβιστήσεις καὶ αἱ ὑπαίθριοι ἐν τῇ ψάμμῳ τάλαιπυρῖαι τοῦτο ἡμῖν τὸ ἀμυντήριον παρέχουσι πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου βολάς, καὶ οὐκέτι πῖλον δεόμεθα, ὃς τὴν ἀκτῖνα κωλύσει καθικνεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. ἀπίωμι 17 δ' οὖν. 17. καὶ ὅπως μὴ καθάπερ νόμοις προσέξεις οἷς ἂν λέγω πρὸς σέ, ὡς ἐξ ἅπαντος πιστεύειν αὐτοῖς, ἀλλ' ἔνθα ἂν σοι μὴ ὀρθῶς τι λέγεσθαι δοκῇ, ἀντιλέγειν εὐθὺς καὶ διευθύνειν τὸν λόγον· δυοῖν γὰρ θατέρον πάντως οὐκ ἂν ἁμάρτοιμεν, ἢ σὲ βεβαίως πεισθῆναι ἐκχέαντα ὅποσα οἶε ἀντιλεκτέα εἶναι ἢ ἐμὲ ἀναδιδασθῆναι ὡς οὐκ ὀρθῶς γιγνώσκω περὶ αὐτῶν. καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἂν σοι ἢ πόλις ἢ Ἀθηναίων οὐκ ἂν φθάνοι χάριν ὁμολογοῦσα· ὅσα γὰρ ἂν ἐμὲ παιδείης καὶ μεταπίσης πρὸς τὸ βέλτιον, ἐκείτην τὰ μέγιστα ἔση ὠφελικῶς. οὐδὲν γὰρ ἂν ἀποκρυψαίμην αὐτῇ, ἀλλ' εὐθὺς ἐς τὸ μέσον καταθήσω φέρων καὶ καταστάς ἐν τῇ πνυκλῇ ἐρωῶ πρὸς ἅπαντας, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ μὲν ὑμῖν ἔγραψα τοὺς νόμους οἷους [ἂν] ᾤμην ὠφελίμω-

τάτους ἔσεσθαι τῇ πόλει, ὃ δὲ ξένος οὕτως — δείξας σέ, ὦ Ἀνάχαρσι — Σκύθης μὲν ἔστι, σοφὸς δὲ ὢν μετεπαίδευσέ 897 με καὶ ἄλλα βελτίω μαθήματα καὶ ἐπιτηδεύματα ἐδιδάξατο· ὥστε εὐεργέτης ὑμῶν ὁ ἀνὴρ ἀναγεγράφθω καὶ χαλοῦν αὐτὸν ἀναστήσατε παρὰ τοὺς ἐπωνύμους ἢ ἐν πόλει παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν. καὶ εὖ ἴσθι ὡς οὐκ αἰσχνεῖται ἢ Ἀθηναίων πόλις παρὰ βαρβάρου καὶ ξένου τὰ συμφέροντα ἐκμανθάνοντες.

18. ΑΝΑΧ. Τοῦτο ἐκεῖνο ἦν ἄρα, ὃ ἐγὼ περὶ ὑμῶν 18 ἤκουον τῶν Ἀθηναίων, ὡς εἶητε εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις. ἐπεὶ πόθεν ἂν ἐγὼ νομᾶς καὶ πλάνης ἀνθρώπος, ἐφ' ἀμάξης βεβιωκώς, ἄλλοτε ἄλλην γῆν ἀμείβων, πόλιν δὲ οὔτε οἰκήσας πύποτε οὔτε ἄλλοτε ἢ νῦν ἑωρακώς, περὶ πολιτείας διεξιόμι καὶ διδάσκομι αὐτόχθονας ἄνδρας πόλιν ταύτην ἀρχαιοτάτην τοσοῖτοις ἤδη χρόνοις ἐν εὐνομίᾳ κατοικήσας, καὶ μάλιστα σέ, ὦ Σόλων, ᾧ τοῦτο, ὡς φασίν, ἐξ ἀρχῆς καὶ μάθημα ἐγένετο, ἐπίστασθαι ὅπως 898 ἂν ἄριστα πόλις οἰκοῖτο καὶ οἷσισι νόμοις χρωμένη εὐδαιμονήσειε; πλὴν ἄλλὰ καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτῃ πειστέον σοι, καὶ ἀντερῶ, ἦν τί μοι δοκῆ μὴ ὀρθῶς λέγεσθαι, ὡς βεβαιότερον μάθοιμι. καὶ ἰδοὺ γὰρ ἤδη ἐκφυγόντες τὸν ἥλιον ἐν τῷ συνηρεφῆ ἔσμεν, καὶ καθέδρα μάλα ἠδεῖα καὶ εὐκαιρὸς ἐπὶ ψυχροῦ τοῦ λίθου. λέγε οὖν τὸν λόγον ἐξ ἀρχῆς καὶ ὅ τι τοὺς νέους παραλαβόντες ἐκ παίδων εὐθὺς διαπονεῖτε καὶ ὅπως ὑμῖν ἄριστοι ἄνδρες ἀποβαίνουσιν ἐκ τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν ἀσκημάτων τούτων καὶ τί ἢ κόνις καὶ τὰ κυβιστήματα συντελεῖ πρὸς ἀρετὴν αὐτοῖς. τοῦτο γὰρ δὴ μάλιστα ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἐπόθον ἀκοῦσαι· τὰ δ' ἄλλα εἰς ὕστερον διδάξῃ με κατὰ καιρὸν ἕκαστον ἐν [τῷ] μέρει. ἐκείνου μέντοι, ὦ Σόλων, μέμνησέ μοι παρὰ τὴν δῆσιν, ὅτι πρὸς ἄνδρα βάρβαρον ἔρεῖς, λέγω δέ, ὡς μὴ περιπλέκῃς μηδὲ ἀπομηκύνῃς τοὺς λόγους· δέδια γὰρ μὴ ἐπιλανθάνωμαι τῶν πρώτων, ἦν τὰ μετὰ ταῦτα πολλὰ ἐπιρροῆ.

19. ΣΟΛ. Σὺ τοῦτο, ὦ Ἀνάχαρσι, ταμείωσθ' ἄμεινον, 19 ἔνθα ἂν σοι δοκῆ μὴ πάνυ σαφῆς ὁ λόγος εἶναι ἢ πόρρω ποι ἀποπλανᾶσθαι εἰκῆ ῥέων· ἐρήση γὰρ μεταξύ ὃ τι ἂν

ἐθέλης καὶ διακόψεις αὐτοῦ τὸ μῆκος. ἦν μέντοι μὴ ἕξα-
 γώνια μηδὲ πόρρω τοῦ σκοποῦ τὰ λεγόμενα ἢ, κωλύσει
 οὐδέν, οἶμαι, εἰ καὶ μακρὰ λέγοιτο· ἐπεὶ καὶ τῆ βουλῆ τῆ
 ἐξ Ἀρείου πάγου, ἤπερ τὰς φοινικὰς ἡμῖν δίκας δικάζει, 80
 πάτριον οὕτω ποιεῖν. ὁπόταν γὰρ ἀνελθούσα ἐς τὸν πάγον
 συγκαθέζηται φόνου ἢ τραύματος ἐκ προνοίας ἢ τυχαίας
 δικάσοντες, ἀποδίδεται λόγος ἑκατέρω τῶν κρινομένων καὶ
 λέγουσιν ἐν τῷ μέρει ὁ μὲν διώκων ὁ δὲ φεύγων ἢ αὐτοὶ
 ἢ ῥήτορας ἀναβιβάζονται τοὺς ἐροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν. οἱ δὲ
 ἔστ' ἂν μὲν περὶ τοῦ πράγματος λέγωσιν, ἀνέχεται ἡ βουλή
 καθ' ἡσυχίαν ἀκούουσα· ἦν δὲ τις ἢ φροῖμιον εἶπη πρὸ
 τοῦ λόγου, ὡς εὐνοστέρους ἀπεργάσασαι αὐτούς, ἢ οἶκτον
 ἢ δεινῶσιν ἕξωθεν ἐπάγη τῷ πράγματι — οἷα πολλὰ
 ῥητόρων παῖδες ἐπὶ τοὺς δικαστὰς μηχανῶνται — παρελ-
 θῶν ὁ κῆρυξ κατεσιώπησεν εὐθὺς οὐκ ἔων ληρεῖν πρὸς τὴν
 βουλήν καὶ περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυνὰ
 τὰ γεγενημένα οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέποιν. ὥστε καὶ σέ, ὁ
 Ἀνάχαρσι, Ἀρεοπαγίτην νὲ τῷ παρόντι ποιούμαι ἔγωγε
 καὶ κατὰ τὸν τῆς βουλῆς μου νόμον ἄκουε καὶ σιωπᾶν
 κέλευε, ἦν αἰσθη καταρρητορευόμενος· ἄχρι δ' ἂν οἰκεία
 τῷ πράγματι λέγῃται, ἕξεστω ἀπομηκύνειν. οὐδὲ γὰρ ὑφ'
 ἡλλῶ ἔτι ποιησόμεθα τὴν συνουσίαν, ὡς ἄχθεσθαι εἰ
 ἀποτείνοιτο ἡ ῥῆσις, ἀλλὰ ἢ τε σκιά πικρὴ καὶ ἡμεῖς σχο-
 λὴν ἄγομεν.

ANAX. Εὐγνώμονά σου ταῦτα, ὦ Σόλων, καὶ ἔγωγε 90
 ἤδη χάριν οὐ μικρὰν οἰδά σοι [καὶ] ἐπὶ τούτοις, ὅτι πά-
 ρεργον τοῦ λόγου καὶ τὰ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ γιγνόμενα ἐδιδάξω
 με θαυμάσια ὡς ἀληθῶς καὶ ἀγαθῶν βουλευτῶν ἔργα πρὸς
 ἀλήθειαν οἰσόντων τὴν ψῆφον. ἐπὶ τούτοις οὖν ἤδη λέγε,
 καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐγὼ — τοῦτον γὰρ ἔθου με — κατὰ
 σχῆμα τῆς βουλῆς ἀκούσομαι σου.

20 20. ΣΟΛ. Οὐκοῦν διὰ βραχέων προακοῦσαι χρή σε
 ἃ περὶ πόλεως καὶ πολιτῶν ἡμῖν δοκεῖ· πόλιν γὰρ ἡμεῖς
 οὐ τὰ οἰκοδομήματα ἡγούμεθα εἶναι, οἶον τείχη καὶ ἱερὰ
 καὶ γεωσοῖκους, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὥσπερ σῶμά τι ἐδραῖον
 καὶ ἀκίνητον ὑπάρχειν εἰς ὑποδοχὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν

πολιτευομένων, τὸ δὲ πᾶν κῦρος ἐν τοῖς πολίταις τιθέμεθα· τούτους γὰρ εἶναι τοὺς ἀναπληροῦντας καὶ διατάττοντας καὶ ἐπιτελοῦντας ἕκαστα καὶ φυλάττοντας, οἷόν τι ἐν ἡμῖν ἐκάστῳ ἐστὶν ἡ ψυχὴ. τοῦτο δὴ τοίνυν κατανοήσαντες ἐπιμελούμεθα μὲν, ὡς ὁρᾶς, καὶ τοῦ σώματος τῆς πόλεως κατακοσμοῦντες αὐτό, ὡς κάλλιστον ἡμῖν εἶη, ἔνδοθὲν τε οἰκοδομήμασι κατεσκευασμένον καὶ ταῖς ἔκτοσθεν ταύταις περιβολαῖς ἐς τὸ ἀσφαλέςτατον πεφραγμένον. μάλιστα δὲ καὶ ἐξ ἅπαντος τοῦτο προνοοῦμεν, ὅπως οἱ πολῖται ἀγαθοὶ μὲν τὰς ψυχάς, ἰσχυροὶ δὲ τὰ σώματα γίγνοιτο· τοὺς γὰρ τοιοῦτους σφίσι τε αὐτοῖς καλῶς χρήσεσθαι ἐν εἰρήνῃ συμπολιτευομένους καὶ ἐκ πολέμου σώσειν τὴν πόλιν καὶ ἔλευθεράν καὶ εὐδαίμονα διαφυλάξειν. τὴν μὲν δὴ πρώτην ἀνατροφήν αὐτῶν μητράσι καὶ τίτθαις καὶ παιδαγωγοῖς ἐπιτρέπομεν ὑπὸ παιδείαις ἔλευθερίοις ἄγειν τε καὶ τρέφειν αὐτούς, ἐπειδὴν δὲ συνετοὶ ἤδη γίνωνται τῶν καλῶς ἐχόντων καὶ αἰδῶς καὶ ἐρύθημα καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία τῶν ἀρίστων ἀναρῆται αὐτοῖς καὶ αὐτὰ ἤδη τὰ σώματα ἀξιοχρεα δοκῆ πρὸς τοὺς πόρους παγιώτερα γιγνόμενα καὶ πρὸς τὸ ἰσχυρότερον συνιστάμενα, τηλικαῦτα ἤδη παραλαβόντες αὐτοὺς διδάσκομεν ἄλλα μὲν τῆς ψυχῆς μαθήματα καὶ γυμνασίας προτιθέντες, ἄλλως δὲ πρὸς τοὺς πόρους καὶ τὰ σώματα ἐθίζοντες· οὐ γὰρ ἰκανὸν ἡμῖν ἔδοξεν τὸ μόνον φῦναι ὡς ἔφν ἕκαστος ἦτοι κατὰ τὸ σῶμα ἢ κατὰ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ παιδεύσεως καὶ μαθημάτων ἐπ' αὐτοὺς δεόμεθα, ὑφ' ὧν τὰ τε εὐφρῶς διακείμενα βελτίω παρὰ πολὺ γίγνοιτο ἂν καὶ τὰ φαύλως ἔχοντα μετακοσμοῖτο πρὸς τὸ βέλτιον· καὶ τὸ παράδειγμα ἡμῖν παρὰ τῶν γεωργῶν, οἱ τὰ φντὰ μέχρι μὲν πρόσγεια καὶ νήπιά ἐστι, σκέπουσι καὶ περιφράττουσιν, ὡς μὴ βλάπτοιτο ὑπὸ τῶν πνευμάτων, ἐπειδὴν δὲ ἤδη παχύνηται τὸ ἔρνος, τηλικαῦτα περιτέμνουσὶ τε τὰ περιττὰ καὶ παραδιδόντες αὐτὰ τοῖς ἀνέμοις δονεῖν καὶ διασαλεύειν καρπιμώτερα ἐξεργάζονται. 21. τὴν μὲν 21 τοίνυν ψυχὴν μουσικῇ τὸ πρῶτον καὶ ἀριθμητικῇ ἀναρριπίζομεν καὶ γράμματα γράψασθαι καὶ τορῶς αὐτὰ ἐπιλέξασθαι διδάσκομεν· προϊοῦσι δὲ ἤδη σοφῶν ἀνδρῶν γνώμας

καὶ ἔργα παλαιὰ καὶ λόγους ὠφελίμους [ἐν] μέτροις κατακοσμήσαντες, ὡς μᾶλλον μνημονεύοιεν, θαυματοῦμεν αὐτοῖς. οἱ δὲ καὶ ἀκούοντες ἀριστείας τινὰς καὶ πράξεις αἰοιδίμους ὀρέγονται κατὰ μικρὸν καὶ πρὸς μίμησιν ἐπεγείρονται, ὡς καὶ αὐτοὶ ἄδουσιν καὶ θαυμάζουσιν ὑπὸ τῶν ἕστερον, οἷα πολλὰ Ἡσίοδος τε ἡμῖν καὶ Ὅμηρος ἐποίησαν. ἐπειδὴ δὲ πλησιάσωσι πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ δέη αὐτοὺς ἤδη μεταχειρίζεσθαι τὰ κοινὰ — καίτοι ἔξω τοῦ ἀγῶνος ἴσως ταῦτα οὐ γὰρ ὅπως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀσχοῦμεν, ἐξ ἀρχῆς πρόσκειτο εἰπεῖν, ἀλλὰ δι' ὅτι τοῖς τοιοῦτοις πόνοις καταγυμνάζειν αὐτοὺς ἀξιούμεν ὥστε αὐτὸς ἐμαντιῶ σιωπῶν προστάττω οὐ περιμείνας τὸν κήρυκα οὐδὲ τὸν Ἀρειοπαλίτην σέ, ὅς ὑπ' αἰδοῦς, οἶμαι, ἀνέχη ληροῦντα ἤδη τοσαῦτα ἔξω τοῦ πράγματος.

ΑΝΑΧ. Εἰπέ μοι, ὦ Σόλων, πρὸς δὲ δὴ τοὺς τὰ ἀναγκαιότατα μὴ λέγοντας ἐν Ἀρείῳ πάγω, ἀλλὰ ἄπο σιωπῶντας, οὐδὲν τῇ βουλῇ πρόστιμον ἐπιμενόνται;

ΣΟΛ. Τί τοῦτο ἤρου με; οὐδέπω γὰρ δῆλον.

ΑΝΑΧ. Ὅτι τὰ κάλλιστα καὶ ἐμοὶ ἀκοῦσαι ἥδιστα παρῆς τὰ περὶ τῆς ψυχῆς τὰ ἥτιον ἀναγκαῖα λέγειν διανοῆ, γυμνασίας καὶ διαπονήσεις τῶν σωματίων.

ΣΟΛ. Μέμνημαι γάρ, ὦ γενναῖε, τῶν ἀπ' ἀρχῆς προορήσεων καὶ ἀποπλανῶν οὐ βούλομαι τὸν λόγον, μὴ σου ἐπιταράξῃ τὴν μνήμην ἐπιρρέων. πλὴν ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐρῶ διὰ βραχέων, ὡς οἶόν τε· τὸ γὰρ ἀκριβὲς τῆς περὶ 22 αὐτῶν διασκέψεως ἑτέρου ἂν εἴη λόγου. 22. ἐνθιμίζομεν οὖν τὰς γνώμας αὐτῶν νόμους τε τοὺς κοινούς ἐκδιδάσκοντες, οἱ δημοσίᾳ πᾶσι πρόκεινται ἀναγινώσκειν μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, κελεύοντες ἅ τε χρῆ ποιεῖν καὶ ὧν ἀπέχεσθαι, καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν συνουσίας, παρ' ὧν λέγειν τὰ δέοντα ἐμανθάγουσι καὶ πράττειν τὰ δίκαια καὶ ἐκ τοῦ ἴσου ἀλλήλοις συμπολιτεύεσθαι καὶ μὴ ἐφίεσθαι τῶν αἰσχυρῶν καὶ ὀρέγεσθαι τῶν καλῶν, βίαιον δὲ μηδὲν ποιεῖν. οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι σοφισταὶ καὶ φιλόσοφοι πρὸς ἡμῶν 90 ὀνομάζονται. καὶ μέντοι καὶ ἐς τὸ θέατρον συνάγοντες αὐτοὺς δημοσίᾳ παιδεύομεν ὑπὸ κωμωδίαις καὶ τραγωδίαις

φεταις τε ἀνδρῶν παλαιῶν καὶ κακίας θειωμένους, ὡς τῶν
 ἐν ἀποτρέποντο, ἐπ' ἐκείνα δὲ σπεύδοιεν. τοῖς δὲ γε
 κωμφοῖς καὶ ἀποσκώπτειν καὶ λοιδορεῖσθαι ἐφίμεν ἐς
 οὓς πολίτας οὓς ἂν αἰσχρὰ καὶ ἀνόξια τῆς πόλεως ἐπιτη-
 θεύοντας αἰσθῶνται, αὐτῶν τε ἐκείνων χάριν, ἀμείνους γὰρ
 οὕτω γίνονται ὄνειδιζόμενοι, καὶ τῶν πολλῶν, ὡς φεύγοιεν
 τὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ἔλεγχον.

23. *ANAX.* Εἶδον, ὦ Σόλων, οὓς φῆς τοὺς τραγω-23
 δοῖς καὶ κωμφοῦς, εἴ γε ἐκείνοί εἰσιν, ὑποδήματα μὲν
 βαρέα καὶ ὑψηλὰ ὑποδεδεμένοι, χρυσαῖς δὲ ταινίαις τὴν
 ἐσθῆτα πεποικιλμένοι, κράνη δὲ ἐπικείμενοι παγγέλοια
 κεχηρότα παμμέγεθες, αὐτοὶ δὲ ἔνδοθεν μεγάλα τε ἐκε-
 κράγεσαν καὶ διεβαινον οὐκ οἶδ' ὅπως ἀσφαλῶς ἐν τοῖς
 ὑποδήμασι. Διονύσῳ δὲ οἶμαι τότε ἡ πόλις ἐώρταζεν. οἱ
 δὲ κωμφοὶ βραχύτεροι μὲν ἐκείνων καὶ πεζοὶ καὶ ἀνθρω-
 πινώτεροι καὶ ἥττον ἐβόων, κράνη δὲ πολὺ γελοιότερα,
 καὶ τὸ θέατρον γοῦν ἅπαν ἐγέλα ἐπ' αὐτοῖς· ἐκείνων δὲ
 τῶν ὑψηλῶν σκυθρωποὶ ἅπαντες ἦκουον, οἰκτερόντες, οἶ-
 μαι, αὐτοὺς πέδας τηλικαύτας ἐπισυρομένους.

ΣΟΛ. Οὐκ ἐκείνους, ὦγαθέ, ὦκτερον, ἀλλὰ ποιητῆς
 ἴσως ἀρχαίαν τινὰ συμφορὰν ἐπεδεικνυτο τοῖς θεαταῖς καὶ
 εἴσεις οἰκτρὰς ἐτραγῶδει πρὸς τὸ θέατρον, ὑφ' ὧν ἐς
 δάκρυα κατεσπῶντο οἱ ἀκούοντες. εἰκὸς δὲ σε καὶ αὐλοῦντας
 ἐωρακέναι τινὰς τότε καὶ ἄλλους συνάδοντας ἐν κύκλῳ
 105 συνεσιῶτας. οὐδ' αὐτά, ὦ Ἀνάχαρσι, ἀχρεῖα ἄσματα καὶ
 αὐλήματα. τούτοις δ' οὖν ἅπασι καὶ τοῖς τοιοῦτοις παρα-
 θηγόμενοι τὰς ψυχὰς ἀμείνους ἡμῖν γίνονται.

24. Τὰ δὲ δὴ σώματα, ὅπερ μάλιστα ἐπόθεις ἀκού-24
 σαι, ὧδε καταγυμνάζομεν· ἀποδύσαντες αὐτά, ὡς ἔφη,
 οὐκέτι ἀπαλὰ καὶ τέλεον ἀσυμπαγῆ ὄντα πρῶτον μὲν ἐθί-
 ζειν ἀξιούμεν πρὸς τὸν ἀέρα συνοικειοῦντες αὐτὰ ταῖς
 ἄραις ἐκάσταις, ὡς μήτε θάλπος δυσχεραίνειν μήτε πρὸς
 κρύος ἀπαγορεύειν, ἔπειτα δὲ χρίομεν ἐλαίῳ καὶ κατα-
 μαλάττομεν, ὡς εἰτονώτερα γίνοιτο· ἄτοπον γάρ, εἰ τὰ
 μὲν σκύτη νομίζομεν ὑπὸ τῷ ἐλαίῳ μαλαττόμενα δυσρα-
 γέστερα καὶ πολλῷ διαρκέστερα γίνεσθαι νεκρά γε ἦδη

ὄντα, τὸ δ' ἔτι ζωῆς μετέχον σῶμα μὴ ἂν ἄμεινον ἡγοίμεθα
 ὑπὸ τοῦ ἐλαίου διατεθῆσθαι. τούντιθεν ποιίλας τῆς
 γυμνασίας ἐπινοήσαντες καὶ διδασκάλους ἐκάστων ἐπιστή-
 σαντες τὸν μὲν τινα πυκτεύειν, τὸν δὲ παγκρατιαίων δι-
 δάσκωμεν, ὡς τοὺς τε πόρους καρτερεῖν ἐθίζονται καὶ ὁμοί-
 χωρεῖν ταῖς πληγαῖς μηδὲ ἀποτρέποντο δέει τῶν τραυμά-
 των. τοῦτο δὲ ἡμῖν δύο τὰ ὠφελιμώτατα ἐξεργάζεται ἐν
 αὐτοῖς θνημοειδῆς τε παρασκευάζον ἐς τοὺς κινδύνους καὶ
 τῶν σωμάτων ἀφειδεῖν καὶ προσέτι ἐρρωῶσθαι καὶ καρτεροῖς
 εἶναι. ὅσοι δὲ αὐτῶν κάτω συννενεκότες παλαίονσι, κατα-
 πίπτειν τε ἀσφαλῶς μανθάνουσι καὶ ἀνίστασθαι εὐμαρῶς
 καὶ ὠδισμούς καὶ περιπλοκάς καὶ λυγισμούς καὶ ἄγχεσθαι
 δύνασθαι καὶ ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι τὸν ἀντίπαλον, οὐκ
 ἀχρεῖα οὐδὲ οὗτοι ἐκμελετῶντες, ἀλλὰ ἐν μὲν τὸ πρότερον
 καὶ μέγιστον ἀναμφιβόλως κτώμενοι· δυσπαθέστερα γὰρ
 καὶ καρτερώτερα τὰ σώματα γίνονται αὐτοῖς διαπονοίμενα.
 ἕτερον δὲ οὐδὲ αὐτὸ μικρόν· ἔμπειροι γὰρ δὴ ἐκ τοῦτου
 καθίστανται, εἴ ποτε ἀφίκοιντο ἐς χρεῖαν τῶν μαθημάτων
 τοῦτων ἐν ὅπλοις· δῆλον γὰρ ὅτι καὶ πολεμῆν ἀνδρὶ ὁ
 τοιοῦτος συμπλακεῖς καταρρίψει τε θάπτον ὑποσκελίσας
 καὶ καταπεσὼν εἴσεται ὡς ῥῆστα ἐξανίστασθαι. πάντα
 γὰρ ταῦτα, ὦ Ἀνάχαρσι, ἐπ' ἐκείνον τὸν ἀγῶνα ποριζο-
 μεθα τὸν ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ ἡγούμεθα πολὺ ἄμεινοσι
 χρῆσασθαι τοῖς οὕτως ἀσκηθεῖσιν, ἐπειδὴν πρότερον αἰ-
 τῶν γυμνὰ τὰ σώματα καταμαλαξάντες καὶ διαπονήσαν-
 τες ἐρρωμενέστερα καὶ ἀκτιμώτερα ἐξεργασώμεθα καὶ κοῦφα
 25 καὶ εὐτονα καὶ τὰ αὐτὰ βαρέα τοῖς ἀνταγωνισταῖς. 25. ἐννοεῖς
 γὰρ, οἶμαι, τὸ μετὰ τοῦτο, οἷους εἰκὸς σὺν ὅπλοις ἔσεσθαι
 τοὺς καὶ γυμνοὺς ἂν φόβον τοῖς δυσμενέσιν ἐμποιήσαντος,
 οὐ πολυσαρκίαν ἀργὸν καὶ λευκὴν ἢ ἀσαρκίαν μετὰ ὀχρή-
 τητος ἐπιδεικνυμένους οἷα γυναικῶν σώματα ὑπὸ σκιά με-
 μαρασμένα, τρέμοντα ἰδρωτί τε πολλῷ εὐθύς ρεόμενα καὶ
 ἀσθμαίνοντα ὑπὸ τῷ κράνει, καὶ μάλιστα ἦν καὶ ὁ ἥλιος
 ὡσπερ νῦν τὸ μεσημβρινὸν ἐπιπλέγη. οἷς τί ἂν τις χρεῖ-
 σαιτο διψῶσι καὶ τὸν κοινορτὸν οὐκ ἀνεχομένοις καὶ ἐν
 αἷμα ἴδιοιεν, εὐθύς ταραττομένοις καὶ προαποθνήσκουσιν.

τῆς βέλους γενέσθαι καὶ ἐς χεῖρας ἔλθειν τοῖς πο-
 ροῖς; οὗτοι δὲ ἡμῖν ὑπέρουθροι ἐς τὸ μελάντερον ὑπὸ
 ἡλίου κεχρωσμένοι καὶ ἄρρενωποί, πολὺ τὸ ἔμφυχον
 ἐρμὸν καὶ ἀνδρῶδες ἐπιραίνοντες, τσσαύτης εὐεξίας
 εἶναι, οὔτε ῥικνοὶ καὶ κατεσληκότες οὔτε περιπλη-
 ρῆς βάρος, ἀλλὰ ἐς τὸ σύμμετρον περιγεγραμμένοι, τὸ
 χρεῖον τῶν σαρκῶν καὶ περιττὸν τοῖς ἰδρώσιν ἐξανα-
 ἔς, ὃ δὲ ἰσχὺν καὶ τόνον παρεῖχεν, ἀμιγῆς τοῦ φά-
 τεριλελειμμένον ἐρρωμένως φυλάττοντες· ὅπερ γὰρ
 λιμῶντες τὸν πυρὸν, τοῦτο ἡμῖν καὶ τὰ γυμνά-
 ργάζεται ἐν τοῖς σώμασι τὴν μὲν ἄχνην καὶ τοὺς
 ἐς ἀποφυσῶντα, καθαρὸν δὲ τὸν καρπὸν διευκρι-
 α καὶ προσσωρεύοντα. 26. καὶ διὰ τοῦτο ὑγιαίνειν²⁶
 ἀγῆ καὶ ἐπὶ μῆκιστον διαρκεῖν ἐν τοῖς καμάτοις·
 εἰ ἂν ἰδίειν ὁ τοιοῦτος ἄρξαιτο καὶ ὀλιγάκις ἂν ἀσθε-
 ναίνει· ὡσπερ ἂν εἰ πῦρ τις φέρων ἅμα ἐμβάλοι ἐς
 αὐτὸν καὶ ἐς τὴν καλάμην αὐτοῦ καὶ ἐς τὴν
 — αὐτῆς γὰρ ἐπὶ τὸν λιμῶντα ἐπάνειμι — θά-
 ν, οἴμαι, παρὰ πολὺ ἢ καλάμη ἀναφλεγείη, ὃ δὲ
 κατ' ὀλίγον οὔτε φλογὸς μεγάλης ἀνισταμένης
 ἐπὶ μιᾷ τῇ ὀρμῇ, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ὑποτυφόμενος
 ὕστερον καὶ αὐτὸς ἂν κατακαυθείη. οὐ τοίνυν
 ῥόσος οὐδὲ κάματος ἐς τοιοῦτο σῶμα ἐμπεσόντα ῥα-
 ἔλέγξειεν ἂν οὐδ' ἐπικρατήσειεν εὐμαρῶς· τὰ ἐν-
 γὰρ εὖ παρεσκευάσται αὐτῷ καὶ τὰ ἔξω μάλα καρ-
 πέφρακται πρὸς αὐτά, ὡς μὴ παριέναι ἐς τὸ εἶσω
 παραδέχεσθαι μήτε ἥλιον αὐτὸν μήτε κρύος ἐπὶ
 τοῦ σώματος. πρὸς τε τὸ ἐνδιδὸν ἐν τοῖς πόνοις
 τὸ θερμὸν τὸ ἐνδοθεν ἐπιρρέον, ἅτε ἐκ πολλοῦ
 ἀρεσκευασμένον καὶ ἐς τὴν ἀναγκαίαν χρεῖαν ἀπο-
 ῖον, ἀναπληροῖ εὐθύς ἐπάρθρον τῇ ἀμῆ καὶ ἀκα-
 ς ἐπὶ πλείστον παρέχεται· τὸ γὰρ προπονήσαι πολλὰ
 ῥοκαμεῖν οὐκ ἀνάλωσιν τῆς ἰσχύος, ἀλλ' ἐπίδοσιν
 εἶται, καὶ ἀναρριπιζομένη πλείων γίγνεται. 27. καὶ²⁷
 καὶ δρομικοὺς εἶναι ἀσκοῦμεν αὐτοὺς ἐς μῆκος τε
 εἶν ἐθίζοντες καὶ ἐς τὸ ἐν βραχεὶ ὠκύτατον ἐπικου-

φίζοντες· καὶ ὁ δρόμος οὐ πρὸς τὸ στερρόν καὶ ἄντικ-
 πον, ἀλλὰ ἐν ψάμμῳ βαθεῖα ἐνθα οὔτε βεβαίως ἕπι-
 σαι τὴν βάσιν οὔτε ἐπιστηρίζαι ῥάδιον ὑποστροφόμε-
 πρὸς τὸ ὑπέικον τοῦ ποδός. ἀλλὰ καὶ ὑπεράλλεσθαι τὸ-
 φρον, εἰ δέοι, ἢ εἴ τι ἄλλο ἐμπόδιον, καὶ πρὸς τοῦτο
 ἀσκούνται ἡμῖν, ἔτι καὶ μολυβδίδας χειροπληθεῖς ἐν ταῖς
 χεροῖν ἔχοντες. εἶτα περὶ ἀκοντίου βολῆς ἐς μικρὰ ἀμύ-
 λωνται. εἶδες δὲ καὶ ἄλλο τι ἐν τῷ γυμνασίῳ χαλκῶς
 περιφερὲς ἀσπίδι μικρᾷ ῥοικὸς ὄργανον οὐκ ἐχούσῃ οὐδὲ
 τελαμῶνας, καὶ ἐπειράθης γε αὐτοῦ κειμένου ἐν τῷ μέσῳ
 καὶ ἐδόκει σοι βαρὺ καὶ δύσληπτον ὑπὸ λειότητος· καὶ
 τοῖνυν ἄνω τε ἀναρριπτοῦσιν ἐς τὸν ἀέρα καὶ ἐς τὸ πᾶν
 φιλοτιμούμενοι ὅστις ἐπὶ μήκιστον ἐξέλθοι καὶ τοῖς ἄλ-
 λους ὑπερβάλοιτο, καὶ ὁ πόνος οὗτος ὤμους τε ἀπὸ
 28 κρατύνει καὶ τόνον τοῖς ἄκροις ἐντίθῃσιν. 28. ὁ πηλῶς
 δὲ καὶ ἡ κόνη, ἅπερ σοι γελοιότερα ἐξ ἀρχῆς ἔδοξον,
 ἀκουσον, ὦ θαυμάσιε, ὅτου ἕνεκα ὑποβέβληται. πᾶ-
 τον μὲν, ὡς μὴ ἐπὶ τὸ κραταιὸν ἢ πτωσίς αὐτοῖς γίγναται,
 ἀλλ' ἐπὶ τὸ μαλακὸν ἀσφαλῶς πίπτουσι· ἔπειτα καὶ τὸν
 ὀλισθον ἀνάγκη πλείω γίνεσθαι, ἰδρύντων ἐν τῷ πη-
 λῷ, ὃ οὐ ταῖς ἐγγέλεσιν εἵκαζες, οὐκ ἀχρεῖον οὐδὲ γε-
 λοῖον ὄν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἰς ἰσχὺν καὶ τόνον οὐκ ὀλίγα
 συντελεῖ, ὁπόταν οὕτως ἐχόντων ἀλλήλων ἀναγκάζου-
 νται ἐγκρατῶς ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ συνέχειν διολισθί-
 νοντας· αἴρεσθαι τε ἐν πηλῷ ἰδρωκότα μετ' ἑλπίου,
 ἐκπεσεῖν καὶ διαρρηῆναι τῶν χειρῶν σπουδάζοντα μὴ μι-
 κρὸν εἶναι νόμιζε. καὶ ταῦτα πάντα, ὡς περ' ἔφη ἡμ-
 προσθεν, ἐς τοὺς πολέμους [καὶ] χρήσιμα, εἰ δέοι γί-
 τρωθέντα ῥαδίως ἀράμενον ὑπεξενεγκεῖν ἢ καὶ πολέμων
 συναρπάσαντα ἤκειν μετέωρον κομίζοντα. καὶ διὰ τοῦτο
 29 εἰς ὑπερβολὴν ἀσκοῦμεν τὰ χαλεπώτερα προτιθέμετες, ὡς
 29 τὰ μικρότερα μακρῷ εὐκολώτερον φέροισιν. 29. τὴν μί-
 τοι κόνην ἐπὶ τὸ ἐναντίον χρήσιμην οἴομεθα εἶναι, ὡς
 μὴ διολισθάνοισιν συμπλεκόμενοι· ἐπειδὴν γὰρ ἐν τῷ
 πηλῷ ἀσκηθῶσι συνέχειν τὸ διαδιδραῖσκον ὑπὸ γλισχεό-
 τητος, ἐθίζονται καὶ ἐκφεύγειν αὐτοὶ ληφθέντες ἐκ τῶν

καὶ ταῦτα ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενοι. καὶ μὴν καὶ τὸν
 συνέχειν δοκεῖ ἢ κόνις ἀθρόον ἐκχέμενον ἐπι-
 ἐνή και ἐπὶ πολὺ διαρκεῖν ποιεῖ τὴν δύναμιν και
 γίγνεται μὴ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἀραιοῖς
 καὶ ἀνεργόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιπτόντων. ἄλλως τε
 ἢ φύπον ἀποσμῆ καὶ στιλπνότερον ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
 ὡγε ἡδέως ἂν παραστησάμενος πλησίον τῶν τε
 τινῶν ἐκείνων και ὑπὸ σκιᾷ δεδιητημένων και ὄν
 τῶν ἐν τῷ Λυκείῳ γυμναζομένων, ἀποπλύνας
 ὄνιν τὸν πηλόν, ἐροίμην ἂν σε ποτέρῳ ἂν ὅμοιος
 γενέσθαι· οἶδα γὰρ ὡς ἀντίκα ἔλοιο ἂν ἐκ πρώ-
 ροσόψεως, εἰ και μὴ ἐπὶ τῶν ἔργων πειραθείης ἐκα-
 συνεστηκώς και συγκεκριτημένος εἶναι μᾶλλον ἢ
 εσθαι και διαρρεῖν και λευκὸς εἶναι ἀπορία και
 ἐς τὰ εἶσω τοῦ αἵματος.

Δ. Ταῦτ' ἔστιν, ὦ Ἀνάχαρσι, ἃ τοὺς νέους ἡμεῖς 30
 μεν οἰόμενοι φύλακας ἡμῖν τῆς πόλεως ἀγαθοῦς
 σθαι και ἐν ἐλευθερίᾳ βιώσεσθαι δι' αὐτούς, κρα-
 ς μὲν τῶν δυσμενῶν εἰ ἐπίοιεν, φοβεροὶ δὲ τοῖς
 κοῖς ὄντες, ὡς ὑποπτήσσειν τε και ὑποτελεῖν ἡμῖν
 τλείστους αὐτῶν. ἐν εἰρήνῃ τε αὐτὸν πολὺ ἀμείνοσιν
 χρώμεθα περὶ μηδὲν τῶν ἀσχερῶν φιλοτιμουμέ-
 ηδ' ὑπ' ἀργίας εἰς ὕβριν τρεπομένοις, ἀλλὰ περὶ
 αἰῶνα διατρίβουσι και ἀσχόλοις οὖσιν ἐν αὐτοῖς.
 περ ἔφην τὸ κοινὸν ἀγαθὸν και τὴν ἄκραν πόλεως
 ιονίαν, τοῦτ' ἔστιν, ὅποτε ἔς τε εἰρήνην και ἐς πό-
 [τὰ] ἄριστα παρεσκευασμένη φαίνοιτο ἢ νεότης
 τὰ κάλλιστα ἡμῖν σπουδάζοντες.

1. ANAX. Οὐκοῦν, ὦ Σόλων, ἦν ποτε ὑμῖν ἐπίω-31
 ἰ πολέμοιοι, χρισάμενοι τῷ ἐλαίῳ και κονισάμενοιο
 και αὐτοὶ πῦξ τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς προβεβλη-
 , κάκεινοι δηλαδὴ ὑποπτήσσουσιν ὑμᾶς και φρέ-
 δεδιότες μὴ σφίσι κεχηνόσι πάττητε τὴν ψάμμιο
 στόμα ἢ περιπηδήσαντες, ὡς κατὰ νύτου γένη-
 περιπλέξητε αὐτοῖς τὰ σκέλη περὶ τὴν γαστέρα και
 ητε ὑπὸ τὸ κράνος ὑποβαλόντες τὸν πῆχυν' και νῆ

κατατεμνομενοι παθεισι τοις τραυμασιν
δείξαιτε. τοιαῦτα γὰρ φήσ, εἰ μὴ πάν
32 παραδείγματος. 32. ἢ τὰς πανοπλίαι
λήψετε τὰς τῶν κωμωδῶν τε καὶ τῶν
προτεθῆ ὑμῖν ἕξοδος, ἐκεῖνα τὰ κράνη
κεχρητότα, ὡς φοβερώτεροι εἴητε τοῖς
λυτιτόμενοι αὐτοῖς, καὶ ὑποθήσεσθε
δηλαδὴ φεύγουσιν τε γάρ, ἢν δέη, κοί
κητε, ἄφικτα τοῖς πολεμίοις ἔσται, ἐν
διαβαινόντων ἐπ' αὐτούς. ἀλλ' ὅρα μ
τὰ κομψὰ λῆρος ἢ καὶ παιδιὰ ἄλλως
γοῦσι καὶ ἔα θυμὸν ἐθέλουσι τοῖς νεανί
λεσθε πάντως ἐλεύθεροι καὶ εὐδαιμον
ὑμῖν γυμνασίων δεήσει καὶ ἀσκήσεως
τοῖς ὅπλοις, καὶ ἡ ἀμιλλα οὐ πρὸς ἀλλ
διάς, ἀλλὰ πρὸς τοὺς δυσμενεῖς ἔσται μ
λειῶσι τὴν ἀρετὴν. ὥστε ἀφέντες τὴν κ
διδάσκετε αὐτοὺς τοξεύειν καὶ ἀκοντίζ
δόντες τὰ ἀκόντια καὶ οἷα διαφέρουσθαι
ἀλλ' ἔστω λόγῃ βαρεῖα μετὰ συρισμοῖ
λίθος χειροπληθῆς καὶ σάγαρις καὶ γέρο
33 καὶ θώραξ καὶ κράνος. 33. ὡς δὲ νῦν
εὐμενεῖα σώζεσθαι μοι δοκεῖτε, οἱ μὴ
ὑπό τινων ὀλίγων ψιλῶν ἐπιπεσόντων.

αἰτοῖς τὰ σώματα οἷοι τῶν αἰσῶν, ἀλλὰ ἄστροι ἀπαρ-
αίτῳ γένοιντ' ἂν ἐπὶ τοῖς θεοῖς μεταβαρύντες, οὐ-
κ ἔτι ἡμῶς ἢ εἰρήνῃ διαπέθειται βλάττω σῶσα, ὡς μὴ
ἑσθίως ἀνασχέσθαι λόγον ἕνα κράσιος πολέμιον
ἐδόντας.

34. ΣΟΛ. Οὐ ταῦτα ἔγρασαν, ὦ Ἀνάχαροι, θεοῖσιν δὲ
ὅσοι μετ' Εὐμόλπου ἐστ' ἡμῶς ἰσχυρότερον καὶ κί-
βηταικές ἡμῶν αἰ μετὰ Ἰηπολίτης ἔλασσαν ἐπὶ τῇ
πόλει οὐδὲ ἄλλοι ὄντο ἐν ὄπλοις ἐπιμαρτύρησαι. ἡμῶς
γάρ, ὦ μακάριε, οὐκ ἐπαίπερ οὕτω γυναικὶ τὰ σώματα
ἐκπλονοῦμεν τῶν νέων, διὰ τοῦτο καὶ ἀνοπλὰ ἔσχημεν
ἐπὶ τοῖς κινδύνοις, ἀλλ' ἐπειδὴν καθ' αἰσῶν ἀριστοὶ
γένονται, ἀσκοῦνται τὸ μετὰ τοῦτο εἰν τοῖς ὄπλοις, καὶ
πολὺ ἄμεινον χρίσασθαι ἂν αἰσῶν οἷσω δικαίμενοι.

ΑΝΑΧ. Καὶ ποῦ τοῦτο ἡμῖν ἔστι τὸ γυμνάσιον τὸ
ἐν τοῖς ὄπλοις; οὐ γὰρ εἶδον ἔγωγε ἐν τῇ πόλει τοσοῦτον
οὐδὲν ἄπασαν αἰτῆν ἐν κίβητι περιεῖδον.

ΣΟΛ. Ἀλλὰ ἴδοις ἂν, ὦ Ἀνάχαροι, ἐπὶ πλέον ἡμῖν
115 συνδιατρίψας, καὶ ἔπλα ἕκαστη μᾶλα πολλὰ, ὡς χρῶ-
μεθα ὀπίσταν ἀνεγκαῖον ἤ, καὶ λόφοις καὶ φάλαρα καὶ
ἵππους καὶ ἱππέας σχεδὸν τὸ τέταρτον τῶν πολιτῶν. τὸ
μέντοι ὀπλοφορεῖν αἰεὶ καὶ ἀκινῆτην παρεῖσθαι περι-
τὸν ἐν εἰρήνῃ οἰόμεθα εἶναι, καὶ πρόστιμὸν ᾗ ἔστιν,
ὅστις ἐν ἄστει σιδηροφορεῖ, μὴδὲν δεῖν ἢ ἔπλα ἔξενέγκαι
ἐς τὸ δημόσιον. ἡμεῖς δὲ συγγνωστοὶ ἐν ὄπλοις αἰεὶ βιοῦν-
τες· τὸ τε γὰρ ἐν ἀσφράκτι οἰκεῖν ἑσθίον εἰς ἐπιβολὴν,
καὶ οἱ πολέμοι μᾶλα πολλοί, καὶ ἄδηλον ὅποτε τις ἐπι-
στάς κοιμώμενον κατασπᾶσας ἀπὸ τῆς ἀμάξης φονεύ-
σειεν· ἢ τε πρὸς ἀλλήλους ἀπιστία, ἀσθαιρέτως καὶ μὴ
ἐν νόμῳ ξυμπολιτευομένων, ἀνεγκαῖον αἰεὶ τὸν σίδηρον
ποιεῖ, ὡς πλησίον εἶναι ἀμνησῶντα, εἴ τις βιάζοιτο.

35. ΑΝΑΧ. Εἶτα, ὦ Σόλων, σιδηροφορεῖν μὲν οὐδε- 35
νὸς ἀνεγκαῖον ἕνεκα περιττὸν ἡμῖν δοκεῖ καὶ τῶν ὄπλων
φείδεσθε, ὡς μὴ διὰ χειρὸς ὄντα φθείροιτο, ἀλλὰ φυ-
λάττετε ἀποκείμενα ὡς χρησόμενοι τότε τῆς χρείας ἐπι-
στάσης· τὰ δὲ σώματα τῶν νέων οὐδενὸς δεινοῦ ἐπει-

γοντος καταπονεῖτε παίοντες καὶ ὑπὸ τῶν ἰδρώτων καταναλίσκοντες, οὐ ταμιευόμενοι πρὸς τὸ ἀναγκαῖον τίς ἀλλὰς αὐτῶν, ἀλλ' εἰκῆ ἐν τῷ πετλήῳ καὶ τῇ κόπῃ ἐκχέοντες;

ΣΟΛ. Ἔοικας, ὦ Ἀνάχαρσι, τοιόνδε τι δυνάμεις πέρι ἐννοεῖν, ὡς οἶνω ἢ ὕδατι ἢ ἄλλῳ τῶν ὑγρῶν ὁμοίᾳ αὐτὴν οὖσαν· δέδιας γοῦν μὴ ὡσπερ ἐξ ἀγγείου κεραιμοῦ λάθῃ διαρροεῖσα ἐν τοῖς πόνοις εἰτα ἡμῖν κενῶσα καὶ ξηρὸν οἴχηται τὸ σῶμα καταλιποῦσα ὑπὸ μηδενὸς ἐνδοθεν ἀναπληρούμενον. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει σοί, ἀλλ' ὅσῳ τις ἂν αὐτὴν ἐξαντλή τοῖς πόνοις, τοσῶδε μᾶλλον ἐπιρρεῖ κατὰ τὸν περὶ τῆς Ὑδρας μῦθον, εἴ τινα ἤσπασας, ὡς ἀντὶ μιᾶς κεφαλῆς τμηθείσης δύο αἰεὶ ἄλλαι ἀνεφύοντο. ἦν δὲ ἀγύμναστος ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄτονος ἢ μηδὲ διαρκῆ τὴν ὕλην ἔχῃ ὑποβεβλημένην, τότε ὑπὸ τῶν καμάτων βλάπτοιο ἂν καὶ καταμαραίνοιο, οἷόν τι ἐπὶ πυρὸς καὶ λύχνου γίνεται· ὑπὸ γὰρ τῷ αὐτῷ φροσηματι τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἂν καὶ μείζον ἐν βραχεῖ ποιήσειας παραθήγων τῷ πνεύματι, καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἀποσβέσειας οὐκ ἔχον ἀποχωρῶσαν τῆς ὕλης τὴν χορηγίαν, ὡς διαρκῆ εἶναι πρὸς τὸ ἀντιπλέον· οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυρῶς, οἶμαι, τῆς ῥίψης ἀνεφύετο.

36 36. ANAX. Ταυτὶ μὲν, ὦ Σόλων, οὐ πᾶν συνήμι· λεπτότερα γὰρ ἢ κατ' ἐμὲ εἴρηκας ἀκριβοῦς τινος φροτιδος καὶ διανοίας ὀξὺν δεδορκίας δεόμενα. ἐκεῖνο δὲ μοι πάντως εἰπέ, τίνας ἕνεκα οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς Ὀλυμπίᾳσι καὶ Ἰσθμοῖ καὶ Πυθοῖ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅποτε πολλοί, ὡς φῆς, συντασιν ὀψόμενοι τοὺς νέους ἀγωνιζομένους, οὐδέποτε ἐν ὅπλοις ποιείσθε τὴν ἄμιλλαν, ἀλλὰ γυμνοὺς ἐς τὸ μέσον παραγαγόντες λακτιζομένους καὶ καιομένους ἐπιδείκνυτε καὶ νικήσασι μῆλα καὶ κότινον δίδοτε; ἄξιον γὰρ εἶδέναι τοῦτό γε, οὔτινος ἕνεκα οὕτω ποιεῖτε.

ΣΟΛ. Ἠγούμεθα γάρ, ὦ Ἀνάχαρσι, τὴν ἐς τὰ γυμνάσια προθυμίαν οὕτως ἂν πλείω ἐγγενέσθαι αὐτοῖς, εἰ τοὺς ἀριστεύοντας ἐν τούτοις ἴδοιεν τιμωμένους καὶ

παρηρτητομένους ἐν μέσοις τοῖς Ἑλλήσι. καὶ διὰ τοῦτο
 ὡς ἐς τοσοῦτους ἀποδυσόμενοι εὐεξίας τε ἐπιμελοῦνται,
 ὡς μὴ αἰσχύνοντο γυμνωθέντες, καὶ ἀξιονικότατον ἕκα-
 στος αὐτὸν ἀπεργάζεται. καὶ τὰ ἄθλα, ὡσπερ ἔμπροσθεν
 ἔπιπον, οὐ μικρά, ὁ ἔπαινος ὁ παρὰ τῶν θεατῶν καὶ τὸ
 ἐπισημότατον γενέσθαι καὶ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ ἄρι-
 στον εἶναι τῶν καθ' αὐτὸν δοκοῦντα. τοιγάρτοι πολλοὶ
 τῶν θεατῶν, οἷς καθ' ἡλικίαν ἔτι ἢ ἄσκησις, ἀπίασιν οὐ
 μετρίως ἐκ τῶν τοιούτων ἀρετῆς καὶ πόνων ἔρασθέντες·
 ὡς εἰ γέ τις, ὡς Ἀνάχαρσι, τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβά-
 λει ἐκ τοῦ βίου, τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο; ἢ τίς ἂν
 τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειε; νῦν δὲ καὶ ἀπὸ
 τούτων εἰκάζειν παρέχοιεν ἔν σοι, ὅποιοι ἐν πολέμοις
 ἔπερ πατρίδος καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν καὶ ἱερῶν γέ-
 νοιεντ' ἂν ὄπλα ἔχοντες οἱ κοτίνου πέρι καὶ μήλων γυμνοὶ
 ὁσαύτην προθυμίαν ἐς τὸ νικᾶν ἐσφερόμενοι. 37. καὶ-37
 σοι τί ἂν πάθοις, εἰ θεάσαιο καὶ ὀρνύγων καὶ ἀλεκτρού-
 των ἀγῶνας παρ' ἡμῖν καὶ σπουδῆν ἐπὶ τούτοις οὐ μι-
 κράν; ἢ γελᾶσθι δῆλον ὅτι, καὶ μάλιστα ἢ μάθης ὡς
 πρὸ νόμου αὐτὸ δρωμεν καὶ προστέτακται πᾶσι τοῖς ἐν
 ἡλικίᾳ παρεῖναι καὶ ὄραν τὰ ὄρνεα διαπυκτεύοντα μέχρι
 τῆς ἐσχάτης ἀπαγορεύσεως; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο γελοῖον
 ποδύεται γὰρ τις ἡρέμα ταῖς ψυχαῖς ὀρμῇ ἐς τοὺς κιν-
 ῦνους, ὡς μὴ ἀγεννέστεροι καὶ ἀτολμότεροι φαίνοντο
 τῶν ἀλεκτρούων μὴδὲ προαπαγορεύοιεν ὑπὸ τραυμάτων
 ἢ καμάτων ἢ του ἄλλου δυσχεροῦς. τὸ δὲ δὴ ἐν ὄπλοις
 κειρᾶσθαι αὐτῶν καὶ ὄραν τιρωσκομένους ἀπαγε· θηριῶ-
 νες γὰρ καὶ δεινῶς σκαιὸν καὶ προσέτι γε ἀλυσιτελὲς
 ἐποσφάττειν τοὺς ἀρίστους καὶ οἷς ἂν τις ἄμεινον χρή-
 ταιτο κατὰ τῶν δυσμενῶν. 38. ἐπεὶ δὲ φῆς, ὡς Ἀνάχαρσι, 38
 καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ἐπελεύσεσθαι, μέμνησο ἢν ποτε
 καὶ ἐς Λακεδαιμόνα ἔλθῃς, μὴ καταγελάσαι μὴδὲ ἐκείνων
 κηδὲ οἴεσθαι μάτην πονεῖν αὐτούς, ὅποταν ἢ σφαίρας
 τέρι ἐν τῷ θεάτρῳ συμπεσόντες παίωσιν ἀλλήλους ἢ
 ἐς χωρίον εἰσελθόντες ὕδατι περιγεγραμμένον ἐς φά-
 λαγγας διαστάντες τὰ πολεμίων ἀλλήλους ἐργάζωνται

γυμνοὶ καὶ αὐτοί, ἄχρι ἂν ἐκβάλωσι τοῦ περιγύραματος τὸ ἕτερον σύνταγμα οἱ ἕτεροι, τοὺς κατὰ Λυκούργον οἱ καθ' Ἡρακλέα ἢ ἔμπαλιν, συνωθοῦντες ἐς τὸ ἴδιον· τὸ γὰρ ἀπὸ τούτου εἰρήνη [λοιπὸν] καὶ οὐδεὶς ἂν ἔτι παύσει· μάλιστα δὲ ἦν ὄρεας μαστιγομένους αὐτοὺς ἐπὶ τῷ βωμῷ καὶ αἵματι θεομένους, πατέρας δὲ καὶ μητέρας παρεστῶσας οὐχ ὅπως ἀνωμένας ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις ἀλλὰ καὶ ἀπειλούσας, εἰ μὴ ἀντέχοιεν πρὸς τὰς πληγὰς, καὶ ἐκτενοῦσας ἐπὶ μίχιστον διαρκέσαι πρὸς τὸν πόνον καὶ ἐγκαρτερῆσαι τοῖς δεινοῖς. πολλοὶ γοῦν καὶ ἐναπέθετον τῷ ἀγῶνι μὴ ἀξιώσαντες ἀπαγορευσαί ζῶντες ἔτι ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν οἰκείων μηδὲ εἶσαι τοῖς σώμασιν, ὧν καὶ τοὺς ἀνδριάντας ὄψει τιμωμένους δημοσίᾳ ὑπὸ τῆς Σπαρτης ἀνασταθέντας. ὅταν τοίνυν ὄρεας κάκεινα, μήτε μαινεσθαι ὑπολάβῃς αὐτοὺς μήτε εἶπῃς, ὡς οὐδεμιᾶς ἕνεκα αἰτίας ἀναγκαίας ταλαιπωροῦσι μήτε τυράννου βιαζομένου μήτε πολεμίων σὺν διατιθέντων· εἴποι γὰρ ἂν σοὶ καὶ ὑπὲρ ἐκείνων Λυκούργος ὁ νομοθέτης αὐτῶν πολλὰ τὰ εὐλόγα καὶ ἃ συνιδῶν κολάζει αὐτούς, οὐκ ἐχθρὸς ἦν οὐδὲ ὑπὸ μίσους αὐτὸ δρῶν οὐδὲ τὴν νεολαίαν τῆς πόλεως εἰκὴ παραναλίσκων, ἀλλὰ καρτερικωτάτους καὶ πατρὸς δεινοῦ κρείττονας ἀξίων εἶναι τοὺς σώζειν μέλλοντας τὴν πατρίδα. καίτοι καὶ ἂν μὴ ὁ Λυκούργος εἶπῃ, ἐνοεῖς, οἴμαι, καὶ αὐτὸς ὡς οὐκ ἂν ποτε ληφθεῖς ὁ τοιοῦτος ἐν πολέμῳ ἀπόρρητόν τι ἐξείποι τῆς Σπαρτης αἰκίζομένων τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καταγελοῦν αὐτῶν μαστιγοῦτο ἂν ἀμιλλώμενος πρὸς τὸν παίοντα, ὡς πρότερος ἀπαγορεύσειεν.

39 39. *ANAX.* Ὁ Λυκούργος δὲ καὶ αὐτός, ὡς Σόλων, ἐμαστιγοῦτο ἐφ' ἡλικίας, ἢ ἐκπρόθεσμος ὧν ἤδη τοῦ ἀγῶνος ἀσφαλῶς τὰ τοιαῦτα ἐνεανειύσατο;

ΣΟΛ. Πρεσβύτερος ἤδη ὧν ἔγραψε τοὺς νόμους αὐτοῖς Κρήτηθεν ἀφικόμενος· ἀποδεδημήκει δὲ παρὰ τοῖς Κρητάς, ὅτι ἤκουεν εὐνομιωτάτους εἶναι, Μίνωος τοῦ Διὸς νομοθετήσαντος ἐν αὐτοῖς.

ANAX. Τί οὖν, ὡς Σόλων, οὐχὶ καὶ σὺ ἐμιμήσω

Ἀνκοῦργον καὶ μαστιγοῖς τοὺς νέους; καλὰ γὰρ καὶ ταῦτα καὶ ἄξια ὑμῶν ἔστιν.

ΣΟΛ. Ὅτι ἡμῖν ἱκανά, ὦ Ἀνάχαρσι, ταῦτα τὰ γυμνάσια οἰκεία ὄντα· ζηλοῦν δὲ τὰ ξενικὰ οὐ πάντῃ ἀξιοῦμεν.

ΑΝΑΧ. Οὐκ, ἀλλὰ συνίης, οἶμαι, οἷόν τί ἐστι μαστιγοῦσθαι γυμνὸν ἄνω τὰς χεῖρας ἐπαίροντα μηδενὸς ἕνεκα ὠφελίμου ἢ αἰτῶ ἐκάστῳ ἢ κοινῇ τῇ πόλει. ὡς ἔγωγε ἦν ποτε ἐπιδημήσω τῇ Σπάρτῃ, καθ' ὃν καιρὸν ταῦτα δρῶσι, δοκῶ μοι τάχιστα καταλευσθήσεσθαι δημοσίᾳ πρὸς αὐτῶν, ἐπιγελῶν ἐκάστοις, ὁπόταν ὄρῳ τυπτομένους καθάπερ κλέπτας ἢ λωποδύτας ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον ἐργασαμένους. ἀτεχνῶς γὰρ ἔλλεβόρου δεῖσθαι μοι δοκεῖ ἢ πόλις αἰτῶν οὕτω καταγέλαστα ὑφ' αὐτῆς πάσχουσα.

40. ΣΟΛ. Μὴ ἐρήμην, ἅ γενναῖε, μηδὲ τῶν ἀνδρῶν ἀπόντων μόνος αὐτὸς λέγων οἶον κρατεῖν· ἔσται γὰρ τις ὁ καὶ ὑπὲρ ἐκείνων σοι τὰ εἰκότα ἐν Σπάρτῃ ἀντερῶν. πλὴν ἀλλ' ἐπέιπερ ἐγὼ τὰ ἡμέτερά σοι διεξελήλυθα, σὺ δὲ οὐ πάντῃ ἀρεσκομένῳ αὐτοῖς ἔοικας, οὐκ ἄδικα αἰτήσῃς ἔοικα παρὰ σοῦ ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μέρει διεξέλθῃς πρὸς με ὃν τρόπον ὑμεῖς οἱ Σκύθαι διασκεῖτε τοὺς νέους τοῖς παρ' ὑμῖν καὶ οἵσισι γυμνασίοις ἀνατρέφετε καὶ ὅπως ἑμῖν ἄνδρες ἀγαθοὶ γίνονται.

22. ΑΝΑΧ. Δικαιότατα μὲν ὄν, ἅ Σόλων, καὶ ἔγωγε διηγῆσομαι τὰ Σκυθῶν νόμιμα, οὐ σεμνὰ ἴσως οὐδὲ καθ' ἡμᾶς, οἳ γε οὐδὲ κατὰ κόρης παταχθῆναι τολμήσαιμεν ἂν μίαν πληγὴν· δειλοὶ γὰρ ἔσμεν· ἀλλὰ εἰρήσεται γε ὅποια ἂν ἦ· εἰς αἴριον μέντοι, εἰ δοκεῖ, ὑπερβαλώμεθα τὴν συνοσίαν, ὡς ἅ τε αὐτὸς ἔφης ἔτι μᾶλλον ἐννοήσαιμι καθ' ἡσυχίαν ἅ τε χρὴ εἰπεῖν συναγάγοιμι τῇ μνήμῃ ἐπελθῶν. τὸ δὲ νῦν ἔχον ἀπίωμεν ἐπὶ τοῦτοις, ἔσπερα γὰρ ἦδη.

[ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΥΣ.]

- 1 1. Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πένθεσι γινόμενα καὶ λεγόμενα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν παραμυθουμένων δῆθεν αὐτοῖς αὐθις αὖ λεγόμενα, καὶ ὡς ἀφόρητα ἠγοῦνται τὰ συμβαίοντα σφίσι τε αὐτοῖς οἱ ὀδυρόμενοι καὶ ἐκείνοις οὓς ὀδύρονται, οὐ μὰ τὸν Πλούτωνα καὶ Φερσεφόνην, καὶ οὐδὲν ἐπιστάμενοι σαφῶς οὔτε εἰ πονηρὰ ταῦτα καὶ λύπης ἄξια ἢ τούναντίον ἰδέα καὶ βελτίω τοῖς παθοῦσι, νόμῳ δὲ καὶ ξυνηθείᾳ τὴν λέπην ἐπιτρέποντες. ἐπειδὴν τοίνυν ἀποθάνη τις, οἷτω ποιοῦσι — μᾶλλον δὲ πρότερον εἰπεῖν βούλομαι ἄστινος περὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου δόξας ἔχουσιν· οὔτω γὰρ ἔσται φανερόν, οὔτινος ἕνεκα τὰ περιττὰ ἐκεῖνα ἐπιτηδεύουσιν. 2 ὁ μὲν δὴ πολλὸς ὄμιλος, οὓς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ καλοῦσιν, Ὅμηρον τε καὶ Ἡσιόδον καὶ τοῖς ἄλλοις μυθοποιῶσι περὶ τούτων πειθόμενοι καὶ νόμον θέμενοι τῆ ποιήσιν αὐτῶν, τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῇ βαθύν Ὀιδῆν ὑπελήφασιν, μέγαν δὲ καὶ πολύχωρον τοῦτον εἶναι καὶ ζοφερόν καὶ ἀνήλιον οὐκ οἶδ' ὅπως αὐτοῖς φωτίζεσθαι δοκοῦντα πρὸς τὸ καὶ καθορᾶν τῶν ἐνότων ἕκαστον· βασιλεύειν δὲ τοῦ χάσματος ἀδελφὸν τοῦ Διὸς Πλούτωνε κεκλημένον, ὡς μοι τῶν τὰ τοιαῦτα δεινῶν τις ἔλεγε, διὰ τὸ πλουτεῖν τοῖς νεκροῖς τῇ προσηγορίᾳ τετιμημένον. τοῦτον δὲ τὸν Πλούτωνα τὴν παρ' αὐτῷ πολιτείαν καὶ τὸν κάτω βίον καταστήσασθαι τοιοῦτον· κεκληρωθῆσθαι μὲν γὰρ αὐτὸν ἄρχειν τῶν ἀποθανόντων, καταδεξάμενος δὲ αὐτοῖς καὶ παραλαβόντα κατέχειν δεσμοῖς ἀφίκοις, οὐδενὶ τὸ παράπαν τῆς ἄνω ὁδοῦ ὑφιέμενον πλὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος πάντ' ὀλίγων ἐπὶ μεγίσταις αἰτίαις.
- 3 3. περιρρεῖσθαι δὲ τὴν χώραν αὐτοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε καὶ φοβεροῖς ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων· Κωκυτοὶ γὰρ καὶ Πυριφλεγέθοντες καὶ τὰ τοιαῦτα κέκληται. τὸ δὲ μέγιστον, ἢ Ἀχερουσία λίμνη πρόκειται πρώτη δεχομένη τοὺς ἀπαντῶντας, ἣν οὐκ ἔστι διαπλεῦσαι [ἢ παρελθεῖν] ἄνευ τοῦ πορθμέως· βαθεῖα γὰρ περᾶσαι τοῖς ποσὶ καὶ

Διανήξασθαι πολλή, και ὅλως οὐκ ἂν αὐτὴν διαπταίη
 οὐδὲ τὰ νεκρὰ τῶν ὀρνέων. 4. πρὸς δὲ αὐτῇ καθόδῳ 4
 και πύλη οὔση ἀδαμαντίνη ἀδελφιδουῶ τοῦ βασιλέως
 Αἰακὸς ἔστηκε τὴν φρουρὰν ἐπιτετραμμένος και παρ'
 αὐτῷ κύων τρικέφαλος μάλα κάρχαρος, τοὺς μὲν εἰσαφι-
 κνουμένους φίλιόν τι και εἰρηγικὸν προσβλέπων, τοὺς
 δὲ πειρῶντας ἀποδιδράσκειν ὑλακτῶν και τῷ χάσματι
 δεδιπτόμενος. 5. περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην ἐς τὸ εἶσω 5
 λειμῶν ὑποδέχεται μέγας τῷ ἀσφοδέλῳ κατάφντος και
 ποτὸν μνήμης πολέμιον (†) Ἀθήνης γοῦν διὰ τοῦτο ὠνό-
 μασται. ταῦτα γὰρ ἀμέλει διηγήσαντο τοῖς πάλα ἐκείθεν
 ἀφιγμένοι Ἀλκίησις τε και Πρωτεσίλεως οἱ Θετταλοὶ και
 Θησεὺς ὁ τοῦ Αἰγέως και ὁ τοῦ Ὀμήρου Ὀδυσσεύς, μάλα
 σεμνοὶ και ἀξιόπιστοι μάρτυρες, ἐμοὶ δοκεῖν, οὐ πτόντες
 925 τῆς πηγῆς· οὐ γὰρ ἂν ἐμνήμητο αὐτῶν. 6. ὁ μὲν οὖν 6
 Πλοῦτων, ὡς ἐκεῖνοι ἔφρασαν, και ἡ Φερσηφόνη δυνα-
 στεύουσι και τὴν τῶν ὅλων δεσποτείαν ἔχουσι, ὑπηρε-
 τοῦσι δ' αὐτοῖς και τὴν ἀρχὴν συνδιαπράττουσι ὄχλος
 πολὺς Ἐρινίης τε και Ποιναιῶν και Φόβοι και ὁ Ἐρμῆς,
 οὗτος μὲν γε οὐκ αἰεὶ συμπαρῶν. 7. ὑπαρχοὶ δὲ και σα- 7
 τράπαι και δικασταὶ κάθηται δύο, Μίνως τε και Ῥαδά-
 μανθης οἱ Κρητες, ὄντες υἱοὶ τοῦ Διός. οὗτοι δὲ τοὺς
 μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν και δικαίους και κατ' ἀρετὴν
 βεβιωκότας, ἐπειδὴν συναλισθῶσι πολλοὶ, καθάπερ εἰς
 ἀποικίαν τινα πέμπουσιν ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδῖον τῷ ἀρ-
 στω βίῳ συνεσομένους. 8. ἂν δὲ τινες τῶν πονηρῶν λά- 8
 βωσι, ταῖς Ἐρινύσι παραδόντες ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χω-
 ρον ἐσπέμπουσιν κατὰ λόγον τῆς ἀδικίας κολασθησομέ-
 νους. ἔνθα δὴ τί τῶν κακῶν οὐ πάσχουσι στρεβλούμενοί
 τε και καόμενοι και ὑπὸ γυπῶν ἐσθιόμενοι και τροχῶ
 συμπεριφερόμενοι και λίθους ἀνακλιόντες; ὁ μὲν γὰρ
 926 Τάνταλος ἐπ' αὐτῇ τῇ λίμνῃ αὐτὸς ἔστηκε κινδυνεύων ὑπὸ
 τοῦ δίψου ὁ καχοδαίμων ἀποθανεῖν. 9. οἱ δὲ τοῦ μέσου 9
 βίου, πολλοὶ ὄντες οὗτοι, ἐν τῷ λειμῶνι πλανῶνται ἄνευ
 τῶν σωμάτων σκιαὶ γενόμενοι και ὑπὸ τῇ ἀφῇ καθάπερ
 καπνὸς ἀφανίζόμενοι. τρέφονται δὲ ἄρα ταῖς παρ' ἡμῶν

- χοαῖς καὶ τοῖς καθαγιζομένοις ἐπὶ τῶν τάφων· ὡς εἶπεν
 μὴ εἶη καταλειμμένος ὑπὲρ γῆς φίλος ἢ συγγενής, αἴ-
 τος οὗτος νεκρὸς καὶ λιμώτιων ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται.
- 10 10. ταῦτα οὕτως ἰσχυρῶς περιελίλυθε τοὺς πολλοὺς,
 ὥστε ἐπειδὴν τις ἀποθάνῃ τῶν οἰκείων, πρῶτα μὲν φέ-
 ροντες ὄβολόν ἐς τὸ στόμα κατέθηκαν αὐτῷ, μισθὸν τῷ
 πορθμῆϊ τῆς ναυτιλίας γενησόμενον, οὐ πρότερον ἐξε-
 τάσαντες ὁποῖον τὸ νόμισμα νομίζεται καὶ διαχωρεῖ παρὰ
 τοῖς κάτω, καὶ εἰ δύναται παρ' ἐκείνοις Ἀττικὸς ἢ Μα-
 κεδονικὸς ἢ Αἰγυπτίος ὄβολός, οὐδ' ὅτι πολὺ κάλλιον ἢ
 μὴ ἔχειν τὰ πορθμεία καταβαλεῖν· οὕτω γὰρ ἂν οὐ παρα-
 δεξαμένοι τοῦ πορθμῆως ἀναπόμπιμοι πάλιν ἐς τὸν βίον
- 11 ἀφικνοῦντο. 11. μετὰ ταῦτα δὲ λούσαντες αὐτούς, ὡς
 οὐχ ἰκανῆς τῆς κάτω λίμνης λουτρὸν εἶναι τοῖς ἐκεῖ, καὶ
 μύρω τῷ καλλίστῳ χρίσαντες τὸ σῶμα πρὸς δυσωδίαν
 ἤδη βιαζόμενον καὶ στεφανώσαντες τοῖς ὠραίοις ἄνθει
 προτίθενται λαμπρῶς ἀμφιέσαντες, ἵνα μὴ ξιγῆεν δῆλον
 εἶναι παρὰ τὴν ὁδὸν μηδὲ γυμνοὶ βλέποιντο τῷ Κερβέρῳ.
- 12 12. οἰμωγαὶ δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ κωκυτὸς γυναικῶν καὶ
 παρὰ πάντων δάκρυα καὶ στέρνα τυπτόμενα καὶ σπα-
 ραττομένη κόμη καὶ φοινισσόμενα παρειαί· καὶ πονεῖ καὶ
 ἐσθῆς καταρρήγνυται καὶ κόνις ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πάττειται
 καὶ οἱ ζῶντες οἰκτρότεροι τοῦ νεκροῦ· οἱ μὲν γὰρ χαμαὶ
 κυλινδοῦνται πολλάκις καὶ τὰς κεφαλὰς ἀράττουσι πρὸς
 τὸ ἔδαφος, ὁ δὲ εὐσχήμων καὶ καλὸς καὶ κατ' ὑπερβολὴν
 ἐστεφανωμένος ὑψηλὸς πρόκειται καὶ μετέωρος ὥσπερ
- 13 ἐς πομπὴν κεκοσμημένος. 13. εἰθ' ἢ μήτηρ ἢ καὶ νῆ Λία
 ὁ πατήρ ἐκ μέσων τῶν συγγενῶν προελθὼν καὶ περιχι-
 θεὶς αὐτῷ — προκείσθω γὰρ τις νέος καὶ καλός, ἵνα καὶ
 ἀκμαιότερον τὸ ἐπ' αὐτῷ δρᾶμα ἢ — φωνὰς ἄλλοκότους
 καὶ ματαιὰς ἀφίησι, πρὸς ἃς ὁ νεκρὸς αὐτὸς ἀποκρί-
 ναιτ' ἂν, εἰ λάβοι φωνήν· φήσει γὰρ ὁ πατήρ γοερόν τι
 φθεγγόμενος καὶ παρατείνων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων,
 Τέκνον ἠδιστον, οἴχη μοι καὶ τέθνηκας καὶ πρὸ ὥρας
 ἀνηπάσθης μόνον ἐμὲ τὸν ἄθλιον καταλιπὼν, οὐ γα-
 μήσας, οὐ παιδοποιησάμενος, οὐ στρατευσάμενος, οὐ

γεωργήσας, οὐκ ἐς γῆρας ἔλθῶν, οὐ κωμάσῃ πάλιν οὐδὲ
 ξερασθήσῃ, τέκνον, οὐδὲ ἐν συμποσίοις μετὰ τῶν ἡλι-
 κιωτῶν μεθυσθήσῃ. 14. ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα φήσῃ 14
 οἴομενος τὸν υἱὸν δεῖσθαι μὲν ἔτι τούτων καὶ ἐπιθυμεῖν
 καὶ μετὰ τὴν τελευταίην, οὐ δύνασθαι δὲ μετέχειν αὐτῶν.
 καίτοι τί ταῦτα φημί; πόσοι γὰρ καὶ ἵππους καὶ παλλα-
 κίδας, οἱ δὲ καὶ οἰνοχόους ἐπικατέσφαξαν καὶ ἐσθῆτα καὶ
 τὸν ἄλλον κόσμον συγκατέφλεξαν ἢ συγκατώρυξαν ὡς
 χρησομένοις ἐκεῖ καὶ ἀπολαύσουσιν αὐτῶν κάτω; 15. ὁ 15
 δ' οὖν πρεσβύτης ὁ πενθῶν οὕτως ταῦτα πάντα ὅποσα
 εἶρηκα καὶ ἔτι τούτων πλείονα οὔτε τοῦ παιδὸς εἴνεκα
 τραγωδεῖν ἔοικεν — οἶδε γὰρ οὐκ ἀκουσόμενον οὐδ' ἂν
 μείζον ἐμβοήσῃ τοῦ Στέντορος — οὔτε μὴν αὐτοῦ· φρο-
 νεῖν γὰρ οὕτω καὶ γινώσκειν ἱκανὸν ἦν καὶ ἄνευ τῆς
 βοῆς· οὐδεὶς γὰρ δὴ πρὸς ἑαυτὸν δεῖται βοᾶν. λοιπὸν
 οὖν ἔστιν αὐτὸν τῶν παρόντων ἕνεκα ταῦτα ληρεῖν οὐδ'
 15 ὅ τι πέπονθεν αὐτῷ ὁ παῖς εἰδότα οὐδ' ὅποι κεχώρηκε,
 μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὸν βίον αὐτὸν ἐξετάσαντα ὅποιός ἐστιν·
 οὐ γὰρ ἂν τὴν ἐξ αὐτοῦ μετάστασιν ὡς τι τῶν δεινῶν
 ἔδυσχέραιεν. 16. εἴποι δ' ἂν οὖν πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς 16
 παραιτησάμενος τὸν Αἰακὸν καὶ τὸν Αἰδωνέα πρὸς ὀλί-
 γον τοῦ στομίου ὑπερκῦψαι καὶ τὸν πατέρα παῦσαι μα-
 ταιάζοντα, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί κέκραγας; τί δέ
 μοι παρέχεις πράγματα; παῦσαι τιλλόμενος τὴν κόμην
 καὶ τὸ πρόσωπον ἐξ ἐπιπολῆς ἀμύσσω. τί μοι λοιδορῆ
 καὶ ἄθλιον ἀποκαλεῖς καὶ δύσμορον πολὺ σου βελτίω
 καὶ μακαριώτερον γεγεννημένον; ἢ τί σοι δεινὸν πάσχειν
 δοκῶ; ἢ διότι μὴ τοιοῦτοσι γέρωι ἐγενόμην οἷος εἰ σύ,
 φαλακρὸς μὲν τὴν κεφαλὴν, τὴν δὲ ὄψιν ἔρρυντιδωμένος,
 κυφὸς καὶ τὰ γόνατα νωθῆς, καὶ ὄλωσ ἐπὶ τοῦ χρόνου
 σαθρὸς πολλὰς τριακάδας καὶ ὀλυμπιάδας ἀναπλήσας,
 καὶ τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτα παραπαίων ἐπὶ τοσοῦτων μαρ-
 τύρων; ὦ μάταιε, τί σοι χρηστὸν εἶναι δοκεῖ παρὰ τὸν
 βίον, οὗ μηκέτι μεθέξομεν; ἢ τοὺς πότους ἐρεῖς δῆλον
 ὅτι καὶ τὰ δεῖπνα καὶ ἐσθῆτα καὶ ἀφροδίσια, καὶ δέδιας
 μὴ τούτων ἔνδειξ γενόμενος ἀπόλωμαι, ἀγνοεῖς δὲ ὅτι

- τὸ μὴ διψῆν τοῦ πιεῖν πολὺ κάλλιον καὶ τὸ μὴ πεινῆν τοῦ φαγεῖν καὶ τὸ μὴ θιγῶν τοῦ ἀμπεχόνης εὐπορεῖν;
- 17 17. φέρε τοίνυν, ἐπειδὴ ζοικας ἀγνοεῖν, διδάξομαί σε θρηνεῖν ἀληθέστερον, καὶ δὴ ἀναλαβὼν ἐξ ὑπαρχῆς βίος, Τέκνον ἄθλιον, οὐκέτι διψήσεις, οὐκέτι πεινήσεις οἷδὲ θιγώσεις. οἴχη μοι κακοδαίμων ἐκφυγῶν τὰς νόσους, οὐ πυρετὸν ἔτι δεδιώς, οὐ πολέμιον, οὐ τύραννον· οἷα ἔρωσ σε ἀνιάσει οὐδὲ συνουσία διαστρέψει οὐδὲ σπαθήσεις ἐπὶ τούτῳ δις ἢ τρις τῆς ἡμέρας, ὡς τῆς συμφορᾶς, οὐ καταφρονηθήσῃ γέρον γενόμενος οὐδὲ ὀχληρὸς εἶσι
- 18 τοῖς νέοις βλεπόμενος. 18. ἂν ταῦτα λέγῃς, ὦ πάτερ, οἷα οἶμαι πολὺ ἀληθέστερα καὶ γενναιότερα ἐκείνων εἶναι; ἀλλὰ ὅρα μὴ τόδε σε ἀνιᾶ καὶ διανοῇ τὸν παρ' ἡμῖν ἔσφρον καὶ τὸ πολὺ σκότος, [κῆρα δέδicias μὴ σοι ἀποπνηγῶ κατακλεισθεὶς ἐν τῷ μνήματι;] χρῆ δὲ πρὸς ταῦτα λογίζεσθαι ὅτι τῶν ὀφθαλμῶν διασαπέντων ἢ καὶ τῆς διακαέντων μετ' ὀλίγον, εἴ γε καῦσαι με διεγνώκατε, οὔτε σκότος οὔτε φῶς ὄραν δεησόμεθα. καὶ ταῦτα μὲν ἴσως
- 19 μέτρια. 19. τί δέ με ὁ κωκυτὸς ὑμῶν ὀνίνησι καὶ ἡ πρὸς τὸν αὐτὸν αὐτῆ στεροτυπία καὶ ἡ τῶν γυναικῶν περὶ τὸν θρήνον ἀμετρία; τί δὲ ὁ ὑπὲρ τοῦ τάφου λίθος ἐστεφανωμένος; ἢ τί ὑμῖν δύναται τὸν ἄκρατον ἐπιχεῖν; ἢ νομίζετε καταστάξαι αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς καὶ μέχρι τοῦ Αἴδου διίξεσθαι; τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν καθαγισμῶν καὶ αὐτοὶ ὄρατε, οἶμαι, ὡς τὸ μὲν νοστιμώτατον τῶν παρεσκευασμένων ὁ καπνὸς παραλαβὼν ἄνω ἐς τὸν οὐρανὸν οἴχεται μηδὲν τι ἡμᾶς ὀνήσας τοὺς κάτω, τὸ δὲ καταλειπόμενον, ἢ κόνις, ἀχρεῖον, ἐκτὸς εἰ μὴ τὴν σποδὸν ἡμᾶς σιπῆσθαι πεπιστεύκατε. οἶχ οὕτως ἄσπορος οὐδὲ ἄκαρπος ἢ τοῦ Πλούτωνος ἀρχὴ οὐδὲ ἐπιλέλοιπεν ἡμᾶς ὁ ἀσφόδελος, ἵνα παρ' ὑμῶν τὰ σιτία μεταστελλώμεθα. ὥστε μοι νῆ τὴν Τισιφόνην πάλαι δὴ ἐφ' οἷς ἐποιεῖτε καὶ ἐλέγετε παμμέγεθες ἐπήγει ἀνακαγχάσαι, διεκώλυσε δὲ ἡ ὀθόνη καὶ τὰ ἔρια, οἷς μου τὰς σιαγόνας ἀπεσφίξατε.
- 20 20. ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε πρὸς Δίος, ἐὰν λέγῃ ταῦτα ὁ νεκρὸς ἐπιστραφεὶς ἀνα-

ἕνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, οἷκ' ἂν οἴομεθα δικαιοτάτα
 τὸν εἰπεῖν; ἀλλ' ὅμως οἱ μάταιοι καὶ βοῶσι καὶ μετα-
 τρελάμενοι τινα θρήνων σοφιστῆν πολλὰς συνειλοχότα
 κλαιᾶς συμφορὰς τοῦτω συναγωνιστῆ καὶ χορηγῷ τῆς
 μοίας καταχρῶνται, ὅποι' ἂν ἐκεῖνος ἐξάρχη πρὸς τὸ μέλος
 ταιάζοντες. 21. καὶ μέχρι μὲν θρήνων ὁ αὐτὸς ἄπασι 21
 ὄμιος τῆς ἀβελτερίας· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦτου διελόμενοι κατὰ
 θνή τὰς ταφὰς ὁ μὲν Ἕλληνας ἔκανσεν, ὁ δὲ Πέρσης ἔθαψεν,
 ὁ δὲ Ἰνδὸς ὑάλῳ περιχρῖει, ὁ δὲ Σκύθης κατεσθίει, ταρι-
 χεῖ δὲ ὁ Αἰγύπτιος· οὗτος μὲν γε — λέγω δ' ἰδῶν —
 ἰσθράνας τὸν νεκρὸν ξύνδειπνον καὶ ξυμπότην ἐποιήσατο·
 οὐλλάκις δὲ καὶ δεομένῳ χρημάτων ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἔλυσε
 ἦν ἀπορίαν ἐνέχυρον ἢ ὁ ἀδελφὸς ἢ ὁ πατὴρ ἐν καιρῷ
 ἐνόμενος. 22. χῶματα μὲν γὰρ καὶ πυραμίδες καὶ στήλαι 22
 καὶ ἐπιγράμματα πρὸς ὀλίγον διαρκοῦντα πῶς οὐ περιττὰ
 καὶ παιδιαῖς προσεικότα; 23. καίτοι καὶ ἀγῶνας ἔνιοι 23
 ἐθέσαν καὶ λόγους ἐπιταφίους εἶπον ἐπὶ τῶν μνημάτων
 ὡσπερ συναγορευόντες ἢ μαρτυροῦντες παρὰ τοῖς κἀτω
 κικασταῖς τῷ νεκρῷ. 24. ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις τὸ περιδειπνον 24
 καὶ πάρεσιν οἱ προσήκοντες καὶ τοὺς γονίας παραμυθῶνται
 τοῦ τετελευτηκότος καὶ κείθουσι γείσασθαι οἷκ' ἀηδῶς μὰ
 θεῶν οὐδ' αὐτοὺς ἀναγκαζομένους, ἀλλὰ ἤδη ἐπὶ λιμοῦ
 τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἀπειρηκότας. καὶ, Μέχρι μὲν τίνος, ὡ
 οὗτος, ὀδυρόμεθα; ἔασον ἀνακαύσασθαι τοὺς τοῦ μακαρίτου
 δαίμονας· εἰ δὲ καὶ τὸ παράπαν κλάειν διέγνωσας, αὐτοῦ
 γε τοῦτου ἕνεκα χρητὴ μὴ ἀπόσιτον εἶναι, ἵνα καὶ διαμείψῃς
 πρὸς τοῦ πένθους τὸ μέγεθος. τότε δὲ τότε ἠαυτοῦ δοῦνται
 πρὸς ἀπάντων δύο τοῦ Ὀμήρου στίχοι·

καὶ γὰρ τ' ἤνχομος Νιόβη ἐμνήσατο σίκου·

καὶ

γαστήρι δ' οἴπως ἐοτὶ νέαν πενθήσαι Ἀχμοῖς,
 οἱ δὲ ἀπιοῦται μὲν, ἀλοχνηόμενοι δὲ τὰ πρότω καὶ δε-
 διότιες εἰ φασκόνται μετὰ τῆν τελευταίην τῶν φιλοθέτων
 τοῖς ἀνθρωπίνοισι κόδωσκιν ἡμμέροντες. τάλλα καὶ πολλὰ
 τοῦτων γελιοῦτερα εἶποι τις ἂν ἐπιτηρῶν ἐν τοῖς πένθεισι
 γιγνόμενα διὰ τὸ τοὺς κολλοῖς τὸ μέγιστον τῶν ταπῶν
 τὸν θάνατον οἰεσθαι.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

- 1 1. Ἐρωτᾶς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν εἴπωρ γένοιο καὶ τὸ σεμνότετον τοῦτο καὶ πάντιμον ὄνομα σοφιστῆς αὐτὸς εἶναι δόξαις· ἀβίωτα γὰρ εἶναι σοὶ φῆς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχοι εἶναι καὶ ἀνυπόστατον καὶ θαναμάζεσθαι πρὸς ἀπάντη καὶ ἀποβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄκουσμα τοῖς Ἑλλήσι δοκοῦντα· καὶ δὴ τὰς ἐπὶ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς αἰτιῆς ποτέ εἰσιν ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλ' οὐδεὶς φθόνος, ὦ καί, καὶ μάλιστα ὅποτε νέος τις αὐτὸς ὢν ὄρεγόμενος τῶν ἀρίστων οὐκ εἰδὼς ὁπόθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερὸν τι χρῆμα τὴν συμβουλήν οὖσαν καθάπερ καὶ σὺ νῦν αἰτοῖα προσελθών. ὥστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντ' ἑαρῶν, ὡς τάχιστα δεινὸς ἀνὴρ ἔση γνῶναι τε τὰ δέοντα καὶ ἐρηγεῦσαι αὐτά, ἣν τὸ μετὰ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελεῖται καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν ἔστ' ἂν ἀφίκη πρὸς τὸ
- 2 τέρμα, 2. [τὸ μὲν οὖν θῆραμα] οὐ μικρὸν οὐδὲ ὀλίγη τῆς σπουδῆς δέομενον, ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ καὶ πονηῆσαι πολλὰ καὶ ἀγρυπνηῆσαι καὶ πᾶν ὀτιοῦν ὑπομεῖναι ἄξιον· σκόπει γοῦν ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες ἔνδοξοι καὶ πλούσιοι καὶ νῆ Δία 3
- 3 ἐυγενέστατοι ἔδοξαν ἀπὸ τῶν λόγων. 3. Ὅμως δὲ μὴ δέδιδι μὴδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλλιζομένων ἀποδυσπετήσης μυρίους τινὰς τοὺς πόρους προπονήσειν οἰηθεῖς· οὐ γὰρ σε τραχεῖάν τινα οὐδὲ ὄρειον καὶ ἰδρωτὸς μεστήν ἡμεῖς γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα, ἐπι οὐδὲν ἂν διεφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται μακρὰν καὶ ἀνάντη καὶ καματηρὰν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τό γε παρ' ἡμῶν ἐξαιρετόν σοι τῆς συμβουλῆς τοῦτ' ἔστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ἐπιτομωτάτην καὶ ἱπιτήλατον καὶ κατάντη σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς σχολῆ καὶ βάδην ἀνιῶν ἀνιδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ καὶ αἰρήσεις τοὺς γάμους καὶ νῆ Δί' εὐωχίῃ κατακείμενος,

οὓς ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ
 ἰσοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τῆς ἀνόδου ἔτι κατὰ δυσβάτων
 λισθηρῶν τῶν κρημνῶν μόλις ἀνέροντας, ἀποκυλιο-
 υς ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε καὶ πολλὰ τραύματα λαμβά-
 σς περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ
 στεφανωμένος εὐδαιμονέστατος ἔση ἅπαντα ἐν βραχεῖ
 ἴστιν ἀγαθὰ παρὰ τῆς ῥητορικῆς μονονουχὶ καθεύδων
 ν. 4. ἡ μὲν δὴ ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη· σὶ δὲ πρὸς 4
 ν μὴ ἀπιστήσης, εἰ ῥᾶστά τε ἅμα καὶ ἡδιστά σοι
 ἐπιδείξειν φάμεν. ἡ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα
 ὑ Βλικῶνος λαβὼν ἀντίκα μάλα ποιητῆς ἐκ ποιμένος
 τη καὶ ἡδε Θεῶν καὶ ἡρώων γένη κάτοχος ἐκ Μουσῶν
 ενος, ῥήτορα δέ, ὃ πολὺ ἔνερθεν τῆς ποιητικῆς με-
 ορίας ἐστίν, ἀδύνατον καταστήναι ἐν βραχεῖ, εἴ τις
 θοὶ τὴν ταχίστην ὁδόν; 5. ὡς ἔγωγε καὶ διηγῆσασθαι 5
 ούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοιαν δι' ἀπι-
 ἀτελῆ γενομένην καὶ τῷ ἀκούσαντι ἀνόνητον. ἤρχε
 γὰρ ἤδη Περσῶν Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν ἐν Ἀρβήλοις
 ν Δαρείον καθηρηκῶς· ἔδει δὲ πανταχόσε τῆς ἀρχῆς
 εἶν τοὺς γραμματοφόρους τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάν-
 κομίζοντας. ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίνετο
 ὄς· ἐκπεριμένα γὰρ ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα διὰ τῆς Βαβυ-
 ας ἐς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν, εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐπε-
 ντας ἀφικέσθαι ποτὲ εἰς Αἴγυπτον εἴκοσι μηχίστους
 ἰ εὐζῶνι σταθμοὺς τούτους διανύσαντας. ἤχθετο οὖν
 ἔξανδρος ἐπὶ τούτῳ, διότι Αἴγυπτίους τι παρακινεῖν
 ὦν οὐκ εἶχε διὰ ταχέων ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ
 ὦντά οἱ περὶ αὐτῶν. τότε δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος,
 σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνούμαι δεῖξιν ὁδὸν οὐ
 ἡν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γὰρ τις ὑπερβαίῃ τὰ
 ταῦτα, ὑπερβαίῃ δ' ἂν τριταῖος, ἀντίκα μάλα ἐν Αἴ-
 γυπτιᾷ ἐστὶν οὗτος. καὶ εἶχεν οὕτως. πλὴν ὅ γε Ἀλέξανδρος
 ἐπίσειυσεν, ἀλλὰ γόητα ᾤετο εἶναι τὸν ἄνθρωπον.
 τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον δοκεῖ τοῖς
 οῖς. 6. ἀλλὰ μὴ σὺ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴση γὰρ 6
 ὦμενος ὡς οὐδὲν σε κωλύσει ἤδη ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς

πάνυ καλὴ καὶ εὐπρόσωπος, τὸ τῆς Ἀ
ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις καρποῖς ὑπε
τέρρα δέ μοι τὸν πλοῦτον δόκει παρεστῶ
ῶλον καὶ ἐπέραστον· καὶ ἡ δόξα δὲ καὶ ἡ ἰσ
καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν Ἐρωσι
πολλοὶ ἀπανταχόθεν περιπλεκέσθωσαν ἐκ
τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐ
ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἵππου τοῦ ποταμοῦ
ἐν αὐτῷ, μικρὰ δὲ τινα παιδία περὶ αὐ
πήγεις δὲ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι
περὶ τὴν ἑητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσκει
ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι
ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἔλθων καὶ πάντα
πλοῦτον τὴν δόξαν τοὺς ἐπαίνοους· νόμω γι
7 ται τοῦ γεγαμηκότος. 7. εἴτ' ἐπειδὴν πλ
τὸ μὲν πρῶτον ἀπογινώσκεις τὴν ἄνοδον,
ὅμοιον εἶναι σοι δοκεῖ ὅποιον ἢ Ἄσπρος ἢ
δόσιν ἀπόξυρον αὐτὴν ἀπανταχόθεν ἰδοῦσ
ὀρνέοις ὑπερπτήναι ῥαδίαν, Διονύσου τι
εἰ μέλλοι καθαιρεθῆσεσθαι, δεομένην.
τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὄρας δύο τ
λον δὲ ἡ μὲν ἀτραπὸς ἐστὶ στενὴ καὶ ἀκα

ὁμαλῇ οὐσα καὶ ἀγκύλον οὐδὲν ἔχουσα πόρρωθὲν μοι
 νη οἷα ἐστὶν οὐχ ὀδεύσαντι αὐτήν· οὐ γὰρ ἐώρων νέος
 ἔτι τὸ βέλτιον, ἀλλὰ τὸν ποιητὴν ἐκείνον ἀληθεύειν
 ἔην λέγοντα ἐκ τῶν πόνων φέεσθαι τὰγαθά. τὸ δ' οὐκ
 ἐν οὕτως· ἀπονητὶ γοῦν ὄρω μειζόνων τοὺς πολλοὺς
 οὐμένους εὐμοιρία τῆς αἰρέσεως τῆς τῶν λόγων καὶ
 ἄν. ἐπὶ δ' οὖν τὴν ἀρχὴν ἀφικόμενος εὖ οἶδ' ὅτι ἀπο-
 σεις, καὶ ἤδη ἀπορεῖς, ὀποτέραν τράπη. ὃ οὖν ποιήσας
 ἔρῃστα ἐπὶ τὸ ἀκρότατον ἀναβήσῃ καὶ εὐδαιμονήσεις
 γαμήσεις καὶ θαυμαστός πᾶσι δόξεις, ἐγὼ σοι φράσω·
 ἄν γὰρ τὸ αὐτὸν ἐξαπατηθῆναι καὶ πονῆσαι. σοὶ δὲ
 ἴσθαι καὶ ἀνήροτα πάντα φρέεθω καθάπερ ἐπὶ τοῦ
 ἴνου.

9. Εὐθὺς οὖν σοι πρόσεισι καρτερός τις ἀνὴρ, ὑπό- 9
 ἥρος, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τὸν ἥλιον ἐπὶ τῶ
 αἰτι δεικνύων, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐργηγορός, τῆς
 χείρας ὁδοῦ ἐκείνης ἠγεμὼν, λήρους τινὰς πρὸς σὲ ὁ
 αἰος διεξιῶν ἐπεσθαι οἱ παρακελευόμενος, ὑποδεικνύς
 Δημοσθένους Ἰγνη καὶ Πλάτωνος καὶ ἄλλων τινῶν,
 ἀλα μὲν καὶ ὑπὲρ τοὺς νῦν, ἀμαρὰ δὲ ἤδη καὶ ἀσαφῆ
 πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ φήσει εὐδαιμονά σε ἔσε-
 αι καὶ νόμῳ γαμήσειν τὴν ῥητορικὴν, εἰ κατὰ τούτων
 ἔσειας ὡσπερ οἱ ἐπὶ τῶν κάλων βαίνοντες· εἰ δὲ κἄν
 χρόν τι παραβαίης ἢ ἔξω πατήσειας ἢ ἐπὶ θάτερα μᾶλ-
 λη κλιθείης τῇ ῥοπῇ, ἐκπεσεῖσθαι σε τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ καὶ
 ούσης ἐπὶ τὸν γάμον. εἰτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνου
 ὅς ἀρχαίους ἀνδρας ἔωλα παραδείγματα παρατιθεῖς τῶν
 ἄντων οὐ ῥάδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἐργασίας
 τίν, Ἡγησίου καὶ τῶν ἀμφὶ Κριτίου καὶ Νησιώτην, ἀπε-
 ριγμένα καὶ νευρώδη καὶ σκληρὰ καὶ ἀκριβῶς ἀποτεταμένα
 αἰς γραμμαῖς, πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν καὶ ὕδατοποσίαν
 καὶ ταλαιπωρίαν ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φήσει·
 ἴσθαι γὰρ εἶναι ἀνευ τούτων διανίσαι τὴν ὁδόν. ὃ δὲ
 ἀντων ἀναρότατον, ὅτι σοὶ καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν
 τογραψεῖ τῆς ὁδοπορίας, ἔτη πολλά, οὐ κατὰ ἡμέρας καὶ
 μακάδας, ἀλλὰ κατ' ὀλυμπιάδας ὅλας ἀριθμῶν, ὡς καὶ

καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος νεκρὸς ἐς μίμησιν
τιθεῖς καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι
ὡς τι μέγιστον ἀγαθόν, μαχαιοποιῶν
Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ ζηλοῦν
ἐν εἰρήνῃ μῆτε Φιλίππου ἐπιόντος μῆτε
τάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χα
ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται ταχεῖα καὶ ἀπ
τῆς ῥητορικῆς δόξης. σὺ δὲ μῆτε πελθεσθ
αὐτῷ, μὴ σε ἐκτραχηλίση που παραλαβὼν
προγηρᾶσαι τοῖς πόνοις παρασκευάσῃ.
ἐρᾶς καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ
ἔτι, ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, ἵ
τούτῳ καὶ πέρα τοῦ μετρίου ἀνδρικῷ μα
λέγε, ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους ὅπου
δύνηται ἀνάγειν, καταλιπὼν ἀσθμαίνοντα
11 συνόντα. 11. σὺ δὲ πρὸς τὴν ἐτέραν ἐλθ
λοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ π
πάγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον τὸ βό
σμένον τὸν αἰχένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα,
νημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἀ
κνώμενον, ὀλίγας μὲν ἔτι, οὐλάς δὲ κα
τρίχας εὐθετίζοντα, πάναβρόν τινα Σ
Κινύραν ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα τὸν τῆς τραγ
ἐκείνου ποιητῆν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων

ερίβλεπτος καί, ὡς ὀνομάζει αὐτός, βασιλεὺς ἐν τοῖς
 ὄγοις ἀπονητὶ καταστήσῃ τὰ τέθριππα ἐλαύνων τοῦ λό-
 γου· διδάξεται γάρ σε παραλαβὼν τὰ πρῶτα μὲν ἐκεῖνα.
 2. μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ· γελοῖον γὰρ ὑπὲρ 12
 τοιοῦτου ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους φραῦλον ὑπο-
 κειτὴν ἴσως τῶν τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συν-
 κείψω που πεσῶν τὸν ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι. φαιη τοιγα-
 ροῦν ἂν πρὸς σέ ὠδέ πως ἐπισπασάμενος ὀπόσον ἔτι
 λατὸν τῆς κόμης καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο
 καὶ ἀπαλὸν οἶον εἴωθεν, Ἀυτοθαῖδα τὴν κωμικὴν ἢ Μαλ-
 3. ἄκην ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηγεῖ τοῦ
 φθέγματος· ἄγροικον γὰρ τὸ ἄρρενωπὸν καὶ οἱ τοῦ ἄβρου
 καὶ ἔρασιμου ῥήτορος. 13. φήσει τοίνυν πᾶν μετριάζων 13
 ὑπὲρ αὐτοῦ· Μῶν σε, ὦγαθέ, ὁ Πύθιος ἐπεμψεν ἐπ' ἐμὲ
 ῥήτορων τὸν ἄριστον προσειπῶν, ὥσπερ ὅτε Χαιρεφῶν
 ἤρετο αὐτόν, ἔδειξεν ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε;
 εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κατὰ κλέος αὐτὸς ἦκεις ἀκούων
 ἀπάντων ὑπερεκπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα καὶ ὑμνούντων
 καὶ τεθρηπύτων καὶ ὑπεπτηχότων, αὐτίκα μάλα εἶση πρὸς
 οἶόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἦκεις. προσδοκῆσης δὲ μηδὲν
 τοιοῦτον ὄψεσθαι οἶον τῷδε ἢ τῷδε παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ
 τις ἢ Τιτυὸς ἢ Ὠτος ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πολὺ
 φανεῖται σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυῆς καὶ τεράστιον· ἐπεὶ
 τοὺς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὐρήσεις ὀπόσων
 ἢ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελιττας καὶ
 οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας. 14. ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς 14
 ἐθέλεις γενέσθαι καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥῆον μά-
 θοις, ἔπον μόνον, ὦ μέλημα, οἷς ἂν εἶπω καὶ ζήλον πάντα
 καὶ τοὺς νόμους, οἷς ἂν ἐπιτόξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι
 15 παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει μηδὲν ὀκνήσας
 μηδὲ πτοηθεῖς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς
 ῥητορικῆς, ὀπόσα ἢ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ
 ματαίοις μετὰ πολλοῦ καμάτου ὀδοποιεῖ· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν
 δεήσει. ἀλλ' ἀνίπτους ποσὶν — ἢ παροιμία φησὶν — ἐμβαῖνε,
 οὐ μείον ἔξω δια τοῦτο, οὐδ' ἂν, τὸ καινότετον, μηδὲ γρά-
 φειν τὰ γράμματα εἰδῆς· ἄλλο γάρ τι παρὰ ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

- 15 15. Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὅποσα χρῆ αὐτὸν σε οἰο-
 θεν ἔχοντα ἦκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν καὶ ὅπως
 ἐπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα διανύσαι δυνηθεῖς· ἔπειτα
 καὐτὸς ἃ μὲν προϊόντι ἐπιδεικνύς κατὰ τὴν ὁδόν, ἃ δὲ
 καὶ παραινῶν, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥήτορά σε ὑπὲρ τοῖς
 πάντας ἀποφανῶ οἷος αὐτός εἰμι, ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα
 καὶ μέσα καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων. κόμῃ
 τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τὴν ἀμαθίαν, εἶτα θράσος ἐπὶ
 τούτῳ καὶ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν, αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν
 ἢ μετριότητα ἢ ἐρύθημα οἴκοι ἀπόλιπε· ἄρχεῖα γὰρ καὶ
 ὑπεναντία τῷ πράγματι· ἀλλὰ καὶ βοῆν ὅτι μεγίστην καὶ
 μέλος ἀναισχυντον καὶ βᾶδισμα οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ
 πάνυ ἀναγκαῖα καὶ μόνα ἔστιν ὅτε ἱκανά. καὶ ἡ ἐσθῆς δὲ
 ἔστω εὐανθῆς καὶ λευκῆ [ἔργον] τῆς Ταραντίνης ἐργασίας,
 ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα, καὶ ἡ κρηπίς Ἀττικῆ [καὶ γυ-
 ναικεία] τῶν πολυσοχιδῶν, [ἦ] ἢ ἔμβας Σικωνία πάλαι
 τοῖς λευκοῖς ἐπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ καὶ βιβ-
 16 λιον ἀεὶ. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρῆ συντελεῖν 16. τὰ δ' ἄλλα
 καθ' ὁδόν ἤδη προϊὼν ὄρα καὶ ἄκουε. καὶ δὴ σοι τοῖς
 νόμοις διειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωρίζει καὶ
 προσήσεται, οὐδὲ ἀποστραφήσεται καὶ σκορακιεὶ καθάπερ
 ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. ἀλλὰ
 σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρῆ μάλιστα καὶ
 εὐμόρφον τῆς ἀναβολῆς, ἔπειτα δὲ πεντεκαίδεκά που ἢ σὺ
 πλείω γε τῶν εἴκοσιν Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας ποθέν, καὶ
 [ταῦτα] ἀκριβῶς ἐμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς
 γλώττης ἔχε, τὸ ἅττα καὶ κᾶτα καὶ μῶν καὶ ἀμηγέτη καὶ
 λῶστε καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ ἐν ἅπαντι λόγῳ καθάπερ τι
 ἴδυσμα ἐπίπατε αὐτῶν· μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, εἰ
 ἀνόμοια τούτοις καὶ ἀσύμφυλα καὶ ἀπωδά· ἡ πορφύρα
 μόνον ἔστω καλὴ καὶ εὐανθῆς, κἂν οἰσύρα τῶν παχείων
 17 τὸ ἱμάτιον ἦ. 17. μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα
 καὶ σπανιάκις εἰρημένα ὑπὸ τῶν πάλαι, καὶ ταῦτα ξυμ-
 φορήσας ἀποτόξευε προχειριζόμενος πρὸς τοὺς ὁμιλοῦντας·
 οὕτω γὰρ σε ὁ λεῶς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται καὶ θαυμαστὸν
 ὑπολήψονται καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοῦς, εἰ ἀποστλεγγί-

τασθαι μὲν τὸ ἀποξυσσασθαι λέγοι τις, τὸ δὲ ἠλίφθέρεσθαι
 ἢ ἡλιθιότατος, τὸν ἀρραβῶνα δὲ προνόμιον, τὸν ὄρθρον
 δὲ ἀκροκεφαλῆς. ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποιεὶ καινὰ καὶ ἀλλό-
 κροτα ὀνόματα καὶ νομοθέτει τὸν μὲν ἐρημηγεῦσαι δεινὸν
 ἢ ἕλεξιν καλεῖν, τὸν συνετὸν σοφόνουν, τὸν ὄρχηστὴν δὲ
 χειρόσοφον. ἂν σολοικίσης δὲ ἢ βαρβαρίσης, ἐν ἔστω φάρ-
 ρισακὸν ἢ ἀναισχυντία, καὶ πρόχειρον εὐθύς ὄνομα οὔτε
 ὄντιος τινὸς οὔτε γενομένου ποτὲ ποιητοῦ ἢ συγγραφέως,
 οὔτε οὕτω λέγειν ἰδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ καὶ τὴν φωνὴν ἐς
 τὸ ἀκρότατον ἀπικριβωμένος. ἀλλὰ καὶ ἀναγίγνωσκε τὰ
 παλαιὰ μὲν μὴ σύ γε, μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης ἢ ὁ
 χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ
 τοὺς τῶν ὀλίγων πρὸς ἡμῶν λόγους καὶ ἄς φρασι ταύτας
 μελέτας, ὡς ἔχης ἀπ' ἐκείνων ἐπισιτισάμενος ἐν καιρῷ
 καταχρησασθαι καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν. 18. ἐπει- 18
 δὲν δὲ καὶ δέη λέγειν καὶ οἱ παρόντες ὑποβάλωσί τις
 ὑποθέσεις καὶ ἀφορμὰς τῶν λόγων, ἅπαντα μὲν ὁπόσα
 ἂν ἢ δυσχερῆ, ψεγέσθω καὶ ἐκραυλιζέσθω ὡς οὐδὲν
 ὄλως ἀνδρῶδες αὐτῶν [ἐλομένων]· ἐλομένων δὲ μηδὲν ἔτι
 μελλήσας λέγε ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθῃ, μη-
 δὲν ἐκείνων ἐπιμεληθεῖς, ὡς τὸ πρῶτον, ὡς περὶ οὐ καὶ
 ἔστι πρῶτον, ἕρεις ἐν καιρῷ προσήκοντι καὶ τὸ δεύτερον
 μετὰ τοῦτο καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖνο, ἀλλὰ τὸ πρῶτον
 ἐμπειρῶν πρῶτον λεγέσθω, καὶ ἦν οὕτω τύχη, περὶ τῆ
 μετώπῳ μὲν ἢ κνημῖς, περὶ τῆ κνήμῃ δὲ ἢ κόρυς. πλὴν
 ἀλλ' ἐπειγε καὶ σύνειρε καὶ μὴ σιώπα μόνον. κἂν περὶ
 ὑβριστοῦ τινος ἢ μοιχοῦ λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς καὶ
 Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθῶν καὶ ὁ
 Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἂν τι ἄνευ γένοιτο. καὶ αἰεὶ ὁ Ἄθως
 πλείσθω καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πεζευέσθω καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ
 τῶν Μηδικῶν βελῶν σκεπέσθω καὶ Ξέρξης φεγγέτω καὶ
 ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω καὶ τὰ Ὀθρῶν γράμματα
 ἀναγινωσκέσθω, καὶ ἢ Σαλαμῖς καὶ τὸ Ἀρτεμῖσιον καὶ αἱ
 Πλαταιαὶ πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ὀλίγα
 21 ἐκεῖνα ὀνόματα ἐπιπολαζέτω καὶ ἐπανθείτω, καὶ συνεχῆς
 τὸ ἅττα καὶ τὸ δῆπουθεν, κἂν μηδὲν αὐτῶν δέη· καλὰ

- 19 γάρ ἐστι καὶ εἰκὴ λεγόμενα. 19. ἦν δὲ ποτε καὶ ἄσαι καιρὸς εἶναι δοκῆ, πάντα σοι ᾔδέσθω καὶ μέλος γυγνέσθαι. καὶ ἦν ποτε ἀπορήσης πράγματος ἠδικοῦ, τοὺς ἀφῆρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς πεπληρωκένας οἷον τὴν ἀρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν πολλάκις, καὶ ὁ μὴρὸς πατασέσθω, καὶ λαρύγγιζε καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν πυχὴν. καὶ ἦν μὲν σε μὴ ἐπαινώσιν, ἀγανάκτει καὶ λοιδοροῦ αὐτοῖς· ἦν δὲ ὄρθαι ἐστήκωσιν ὑπὸ τῆς αἰσχύνῃς ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἔτοιμοι καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστι.
- 20 20. ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν λόγων θαυμάζουσιν, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀρξάμενος ἢ καὶ νῆ Δία ἀπὸ τῶν Λευκαίων καὶ Πύρρας γάμων, ἦν δοκῆ. καταβίβαζε τὸν λόγον ἐπὶ τὴν νῦν καθεστῶτα· οἱ μὲν γὰρ συνιέντες ὀλίγοι, καὶ μάλιστα μὲν σιωπῆσονταί ὑπ' εἰγνωμοσύνης, ἦν δὲ καὶ λέγουσι τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ τὸ σῆμα καὶ φωνὴν καὶ βάδισμα καὶ περίπαιτον καὶ μέλος καὶ κρηπίδα καὶ τὸ ἅττα σου ἐκεῖνο τεθήκασιν καὶ τὸν ἰδρῶτα ὀρῶντες καὶ τὸ ἄσθμα οὐκ ἔχουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναι σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο οὐ μικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογία καὶ θαῦμα παρὰ τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μὴ ποτε γράψῃς ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς, ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτα γε.
- 21 21. οἱ φίλοι δὲ ἀναπηδάτωσαν αἰεὶ καὶ μισθὸν τῶν δειπνῶν ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἰσθῶντό σε καταπεσοῦμενοι, χεῖρα ὀρέγοντες καὶ παρέχοντες εὐρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν ἐπαινῶν διαλείμμασι· καὶ γὰρ αὐ καὶ τοῦδε μελέτω σοι [τὸν] χορὸν ἔχειν οἰκεῖον καὶ συνείδητα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ προῖοντα σε δορυφορεῖτωσαν ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν καὶ περὶ ὧν ἱστῶς μεταξὺ διαλαμβάνοντα. καὶ ἦν τις ἐντύχη, θαυμάσια περὶ σαυτοῦ λέγε καὶ ὑπερεπαίνει καὶ ἐπαχθῆς γίνου αὐτοῦ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; καί, Πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών· καὶ τὰ τοιαῦτα.
- 22 22. Ὁ δὲ μέγιστον καὶ πρὸς τὸ εὐδοκίμειν ἀναγκαῖον ὀλίγον δεῖν παραλέλοιπα, ἀπάντων καταγέλα τῶν

εργόντων· καὶ ἦν μὲν τις καλῶς εἴπη, ἀλλότρια καὶ οὐχ
 αὐτοῦ [δεικνύειν] δοκεῖτω· ἦν δὲ μετρίως [ἐνεχθῆ], πάντα
 ἴστω ἐπιλήψιμα. καὶ ἐν ταῖς ἀκροάσει μετὰ πάντας
 ἰσιέναι χρή, ἐπίσημον γάρ· καὶ σιωπησάντων ἀπάντων
 ξένον τινὰ ἔπαινον ἐπειπεῖν τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων
 ἐπιστρέφοντα καὶ ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιῶν ἀπαντας ἐπὶ
 τῆ φροτικῆ τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπιφράττεσθαι τὰ ὄτια.
 καὶ ἐπισείσης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδὲ
 ἀνασπῆς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δις τὸ πλεῖστον· ὑπομειδία δὲ
 τὰ πολλὰ καὶ δῆλος γίνου μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις.
 ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ τῶν μέψεων τοῖς συκοφαντι-
 κοῖς τὰ ὄτια. τὰ δ' ἄλλα χρή θαρρεῖν· ἢ τόλμα γάρ καὶ
 ἀναισχυντία καὶ ψεῦδος πρόχειρον καὶ ὄρκος ἐπ' ἄκροις
 αἰ τοῖς χεῖλεσι καὶ φθόνος πρὸς ἀπαντας καὶ μῖσος καὶ
 βλασφημία καὶ διαβολαὶ πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν
 βραχεὶ καὶ περιβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερὰ
 καὶ τὰ ἔξω. 23. ἴδια δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι **23**
 δεδόχθω, κυβεύειν μεθύσκεσθαι λαγνείειν μοιχεύειν ἢ
 αὐχεῖν γε, κἂν μὴ ποιῆς, καὶ πρὸς ἀπαντας λέγειν καὶ
 γραμματῖα ἐπιδεικνύειν ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γραφέντα·
 καλὸς γὰρ εἶναι θέλε καὶ σοὶ μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν
 σπουδάξεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ἑητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο
 ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς διὰ τοῦτό σου καὶ ἄχρι τῆς γυ-
 ναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· καὶ τὸ δεῖνα δέ, μὴ αἰδεσθῆς,
 κἂν πρὸς ἀνδρῶν ἐπὶ τῆ ἑταιρεῖν ἐράσθαι δοκῆς, καὶ
 ταῦτα γενειήτης ἢ καὶ νῆ Δία φαλακρὸς ἦδη ὢν. ἀλλ'
 ἔστωσαν [οἱ] καὶ ἐπὶ τούτῳ συνόντες· ἦν δὲ μὴ ὦσιν, οἱ
 οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ τοιοῦτου πρὸς τὴν
 ἑητορικὴν χρήσιμα παραγίνετα· πλείων ἢ ἀναισχυντία καὶ
 θράσος. ὄρως ὡς καλλίστεραι αἱ γυναῖκες καὶ λοιδοροῦνται
 περιττῶς καὶ ὑπὲρ τοὺς ἀνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια πάσχεις,
 θεοίσεις τῶν ἄλλων. καὶ μὴν καὶ πιττοῦσθαι χρή μάλιστα
 μὲν τὰ πάντα, εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. καὶ αὐτὸ δὲ σοὶ
 τὸ στόμα πρὸς ἀπαντας ὁμοίως κεχηγέτω, καὶ ἡ γλῶττα
 ὑπηρετεῖτω καὶ πρὸς τοὺς λόγους καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ὀπόσα
 ἂν δύνηται· δύναται δὲ οὐ σολοικίξει μόνον καὶ βαρβα-

ρίζειν οὐδὲ ληρεῖν ἢ ἐπιτορκεῖν ἢ λοιδορεῖσθαι ἢ διαβάλλειν καὶ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ τι ἄλλο ὑποτελεῖν, καὶ μάλιστα ἦν πρὸς οὕτω πολλοὺς τοὺς ἔρωτας μὴ διαρκέσας· πάντα αὐτὴ γε ἐπιστάσθω καὶ γονιμωτέρα γινέσθω καὶ
 24 μηδὲν ἀποστρεφέσθω. 24. ἦν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμύθῃς — δύνασαι δέ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ — θαρρῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ ἔς μακρὰν σε ἄριστον ἴητορα καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μετὰ τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρεὶ λέγειν, ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ γὰρ παρὰ τῆς Ῥητορικῆς. ὄρας ἐμέ, ὃς πατὴρ μὲν ἀφανοῦς καὶ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην ὑπὲρ Ξοῖν καὶ Θμοῦν δεδουλευκότος, μητὴρ δὲ ἀκεστρίας, ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ τὴν ὥραν οὐ παντάπασιν ἀδόκιμος εἶναι δόξας· τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ ψιλῶ τῷ τρέφεσθαι συγγενὴν τινα κοροδαίμονι καὶ γλίσχωρ ἔραστῃ, ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ἔφροσθη οὖσαν κατειδὼν καὶ διεκπαίσας ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην — ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ φίλη Ἀδράστεια, πάπα ἐκεῖνα ἃ προεῖπον ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία — πρῶτον μὲν οὐκέτι Ποσειδῶνος ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Αἴδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γοῶν συνοικήσας τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμεν πρὸς αὐτῆς ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς ἐβδομηχοποτιδὸς τέτταρας ἔτι λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλὰ γε διὰ τὴν πενίαν ἱφιστάμην τὸν ἄθλον καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τῆς σοφοῦ φιλήματα ὑπερῆδιστά μοι ἐποίει ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγον
 25 δεῖν κληρονόμος ὢν εἶχεν ἀπάντων κατέστην, εἰ μὴ καταρατὸς τις οἰκέτης ἐμήνυσεν ὡς φάρμακον εἶην ἐπ' αὐτῆν ἔωνημένος. 25. ἐξωσθεῖς δὲ ἐπὶ κεφαλῇν ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ἴητῳ δοκῶ καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι προδιδὼν τὰ πολλὰ καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχοῦμενος, καὶ ἠττώμαι μὲν τὰ πλείστα, οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ καὶ ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χερῶμαι τοῖς δολέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι πρὸς ἀπάντων καὶ ἐπίσημον εἶναι με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου καὶ ποῶ

πρότερον τῶν λόγων καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκείνον τὸν ἀκρότατον ἐν πάσῃ καλίᾳ λεγόμενον, οὐ μικρὸν εἶναι μοι δοκεῖ. ταῦτά σοι παραινῶ, νῆ τὴν πάνθημον, πολὺ πρότερον ἑμαυτῷ παραινέσας καὶ χάριν ἑμαυτῷ οὐ μικρὰν ἐπισπασάμενος.

26. Ἐλεν· ὁ μὲν γεννάδας εἰπὼν ταῦτα πεπαύσεται· 26
 οὐ δὲ ἦν πεισθῆς τοῖς εἰρημένοις, καὶ δὴ παρῆναι νόμιζε ὡς περ ἐξ ἀρχῆς ἐπόθει εἰλθεῖν, καὶ οὐδὲν σε κωλύσει ἐπόμενον τοῖς νόμοις ἐν τε τοῖς δικαστηρίοις κρατεῖν καὶ ἐν τοῖς πλήθεσιν εὐδοκμεῖν καὶ ἐπέραστον εἶναι καὶ γαμῆν οὐ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθάπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικὴν, ὡς τὸ τοῦ Πλάτωνος ἐκεῖνο πτηγὸν ἄρμα ἐλαύνοντα φέρεσθαι σοὶ μᾶλλον πρέπειν περὶ σεαυτοῦ εἰπεῖν ἢ ἐκείνῳ περὶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ — ἀγεννῆς γὰρ καὶ δειλὸς εἰμι — ἐκστῆσομαι τῆς ὁδοῦ ὑμῖν καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ἐπιπολάζων, ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ ὑμέτερα· μᾶλλον δὲ ἤδη πέπαυμαι. ὥστε ἀκοντιὶ ἀνακηρύττεσθε καὶ θαυμάζεσθε μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει ὑμῶν κεκρατήκατε ὑψύτεροι φανέντες, ἀλλὰ τῷ ῥάστην καὶ πρᾶνῃ τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ ἢ ΑΠΙΣΤΩΝ.

1. ΤΥΧΙΑΔΗΣ. Ἔχεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν τί ποτε ἄρα τοῦτο ἐστίν ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγειται, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ἔγιγες λέγοντας καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιούσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν;

ΦΙΛΟΚΛΗΣ. Πολλά, ὦ Τυχιάδη, ἐστὶν ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐπίουσι ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν ἐς τὸ χρησιμὸν ἀποβλέποντας.

ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἔπος ταῦτα, φασίν, οὐδὲ περὶ τούτων ἡρόμην ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται· συγγνώμης γὰρ οὗτοι γε, μᾶλλον δὲ καὶ ἐπαίνοιο τινὲς αὐτῶν ἄξιοι.

ὅποσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν ἢ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῷ τοιοῦτον
φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς
ἐποίει τὴν τε αὐτοῦ ψυχὴν ἀρνύμενος καὶ τὸν νόστον τῶν
ἐταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημί οἱ αἰτί
ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος πρὸ πολλοῦ [τῆς ἀληθείας]
τίθενται ἠδόμενοι τῷ πράγματι καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπὶ
οὐδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους οὖν ἐθέλω εἰδέναι
τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

2 2. ΦΙΛ. Ἡ που κατανενόηκας ἤδη τινὰς τοιοῦτους,
οἷς ἔμφρτος ὁ ἔρως οὗτός ἐστι πρὸς τὸ ψεῦδος;

ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοὶ εἰσιν [οἱ] τοιοῦτοι.

ΦΙΛ. Τί δ' οὖν ἄλλο ἢ ἄνοιαν χρῆν αἰτίαν εἶναι αἰ-
τοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χειρίστον ἀπὶ
τοῦ βελτίστου προαιροῦνται;

ΤΥΧ. Οὐδὲν οὐδὲ τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγὼ σοι
δείξαιμι συνετοὺς τᾶλλα καὶ τὴν γνώμην θαυμαστοὺς οἷα
οἷδ' ὅπως ἐάλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ καὶ φιλοψευδέι
ὄντας, ὡς ἀνιᾶσθαι με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ
πάντα ὁμῶς χαίρουσιν αὐτοὺς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας
ἐξαπατῶντες· ἐκείνους μὲν γὰρ τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ
σὲ χρῆν εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον
καὶ πρὸ τούτων τοὺς ποιητὰς καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτὸν,
ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς
μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ
μέχρι ἡμῶν δικνεῖσθαι τὸ ψεῦδος ἐκ διαδοχῆς ἐν καλλί-
στοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλὰς
αἰδεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν Οὐρανοῦ τομὴν
καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται καὶ Γιγάντων ἐπανάστα-
σιν καὶ τὴν ἐν Αἴδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα
ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις
εἰς ὄρνεον ἢ εἰς ἄρκτον μετέπεσεν, ἔτι δὲ Πηγᾶστος καὶ
Χιμαίρας καὶ Γοργόνας καὶ Κίκλωπας καὶ ὅσα τοιαῦτα,
πάνν ἀλλόκοτα καὶ τεράστια μυθίδια παιδῶν ψυχὰς κηλεῖν

3 δυνάμενα ἔτι τὴν Μορμῶν καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων. 3. καί-
τοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια, τὸ δὲ καὶ πόλις
ἤδη καὶ ἔθνη πολλὰ κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι πῶς οὐ

ελοῖον; εἰ Κοῖτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεκνύντες οὐκ
 ἰσχύονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδο-
 θῆναι φασὶ καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς
 ἀναφῆναι καθάπερ τὰ λάχανα, πολὺ σεμνότερον οὗτοι τῶν
 Θεβαίων, οἱ ἔξ ὄφρεως ὀδόντων Σπαρτιούς τινες ἀναβεβλα-
 στηκέναι διηγούνται. ὃς δ' ἂν οὖν ταῦτα καταγέλαστα
 ᾄδῃ μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων
 ταῦτα Κοροΐβου τινὸς ἢ Μαργίτου νομίξῃ τὸ πείθεσθαι
 ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ἐκὶ δρακόντων ὑπο-
 πτέρων ἢ Πάνα ἤκειν ἔξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα
 ἢ Ὀρείθριαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀναρπασθῆναι, ἀσεβῆς οὐτός
 γε καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν οὕτω προδήλοισι καὶ ἀληθέσι
 πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

4. ΦΙΛ. Ἄλλ' οἱ μὲν ποιηταί, ὦ Τυχιάδῃ, καὶ αἱ πό-
 λεις δὲ συγγνώμῃς τυγχάνοιεν ἂν, οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου
 τερπνὸν ἐπαγωγότατον ὄν ἐγκαταμινύντες τῇ γραφῇ, οὐπερ
 μάλιστα δεόνται πρὸς τοὺς ἀκροατάς, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ
 Θεβαῖοι καὶ εἴ τινας ἄλλοι σεμνοτέρως ἀποφαινόντες τὰς
 πατρίδας ἐκ τῶν τοιοῦτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη
 ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσειε λιμῶ τοὺς πε-
 ριηγητάς αὐτῶν διαφθαρῆναι μηδὲ ἀμισθὶ τῶν ξένων
 τὰληθῆς ἀκούειν ἐδελχσόντων. οἱ δὲ μηδὲ μίᾳ ἔνεκα τοιαύ-
 τῃς αἰτίας ὁμῶς χαίροντες τῷ ψεύσματι παγγέλοιοι εἰκότως
 δοκοῖεν ἂν.

5. ΤΥΧ. Εὐ λέγεις· ἐγὼ γὰρ παρὰ Εὐκράτους ἦκω ὅ-
 σοι τοῦ πάνυ πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μάλ-
 λον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιῶν ὥχόμην οἱ φέρων τοῦ
 πράγματος τὴν ὑπερβολήν, ἀλλὰ με ὥσπερ αἱ Ἐρινύες
 ἐξήλασαν πολλὰ τεράστια καὶ ἀλλότοτα διεξιόντες.

ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδῃ, ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης
 ἐστὶ καὶ οὐδεὶς ἂν οὐδὲ πιστεύσειεν ὡς ἐκεῖνος οὕτω βαθὺν
 πώγωνα καθειμένους ἐξηχοιούτης ἀνῆρ, ἔτι καὶ φιλοσοφία
 ξυγῶν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλον τινὸς ψευδομένου
 ἀκοῦσαι παρών, οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμήσει τοιοῦτον.

ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲν εἶπεν, ὅπως
 δὲ αὐτὰ ἐπιστώσατο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμντο τοῖς πλείστοις

παραστησάμενος τὰ παιδιά, ὥστε με καὶ ἀποβλέποντα εἰς αὐτὸν ποικίλα ἐννοεῖν, ἄρτι μὲν ὡς μεμῆνοι καὶ ἔξω αἴ τοῦ καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὧν ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλελήθει με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίδυκτον περιστέλλων· οὕτως ἄτοπα διηγείτο.

ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τῆς Ἑστίας, ὦ Τυχιάδῃ; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἦντινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικαύτῃ τῷ πύγωνι ἔσκεπεν.

- 6 6. ΤΥΧ. Εἶωθα μὲν καὶ ἄλλοτε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτῶν πρὸς αὐτόν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι, τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δεόμενος — ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα — ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτην ἔωθεν ἀπέλθοι νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενομένην κακείνον ἴδοιμι — ἠγνοῖται γὰρ ὡς νοσοῖη — παραγίνομαι πρὸς αὐτόν· εὐρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκέτι — ἐφθάκει γὰρ, ὡς ἔφασκεν, ὀλίγον προεξεληλυθώς — ἄλλους δὲ συχοῖς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου καὶ Δεινόμενος ὁ Στωϊκὸς καὶ Ἴων, οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιούντα ὡς μόνον ἀκριβῶς κατανεοκῶτα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὄρῳ οἴους ἀνδρας σοί φημι, πανσόφους καὶ παναρέτους, ὅ τι περὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἐκάστης προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας καὶ μονονουχὶ φοβερους τὴν πρόσοψιν; ἔτι καὶ ὁ πατὴρ Ἀντίγονος παρῆν κατὰ χρεῖαν, οἶμαι, τῆς νόσου ἐπικληθεὶς, καὶ ὅσον ἐδόκει ἔχειν ὁ Εὐκράτης καὶ τὸ νόσημα τῶν συντρόφων ἦν τὸ ῥεῦμα γὰρ ἐς τοὺς πόδας αὐθις αὐτῷ κατεληλύθει. καθέζεσθαι οὖν με παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης ὁ Εὐκράτης ἐπένευσεν ἠρέμα ἐγκλίνας τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀσθενικόν, ὁπότε εἶδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ διατεινομένου τι μεταξὺ εἰσιῶν ἐπήκουον. καγὼ μάλα πεφυλαγμένως, μὴ ψεύσασαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα καὶ ὡς, ἐπεὶ ἔμαθον, δραμαῖος ἔλθοιμι, καθεζόμενον πλησίον. 7. οἱ μὲν δὲ ἐτύγχανον ἤδη περὶ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ

τότε διεξιόντες, [ἔτι δὲ] καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ὑπο-
 βάλλοντες· ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησί, τῇ ἀριστερᾷ
 χεὶρὶ ἀνελόμενος χαμάθεν τὸν ὀδόντα τῆς μυγαλιῆς οὕτω
 φρονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν ἐς δέρμα λέοντος ἄρτι
 ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψει περὶ τὰ σκέλη, ἀντίκα παύε-
 ται τὸ ἄλγημα. Οὐκ ἐς λέοντος, ἔφη ὁ Δεινόμοχος, ἐγὼ
 ἤκουσα, ἐλάφου δὲ θηλείας ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ
 τὸ πρᾶγμα οὕτω πιθανώτερον· ὡκὸν γὰρ ἢ ἔλαφος καὶ
 ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν. ὁ δὲ λέων ἄλκιμος μὲν,
 καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ ἢ δεξιὰ καὶ αἱ τρίχες ἐκ
 τοῦ πώγωνος αἱ ὄρθαι μεγάλα δύνανται, εἴ τις ἐπίσταιτο
 αὐτοῖς χρῆσθαι μετὰ τῆς οικείας ἐπιπόδης ἐκάστῳ· ποδῶν
 δὲ ἴασιν ἥμισυ δύναται. Καὶ αὐτός, ἢ δ' ὅς ὁ Κλεόδημος,
 οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι δέρμα εἶναι, διότι
 ὡκὸν ἔλαφος· ἔναγχος δὲ Λίβτος ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα
 μετεδίδαξέ με εἰπὼν ὡκίτερος εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς
 λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἰροῦσιν αὐτὸς διώκοντες. ἐπή-
 ρεσαν οἱ παρόντες ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Λίβτος. 8. ἐγὼ δέ, 8
 Οἴεσθε γάρ, ἔφη, ἐπιπόδαις τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι ἢ
 τοῖς ἔξωθεν παραρτήμασι τοῦ κακοῦ ἐνδον διατρίβοντος;
 ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου καὶ δήλοι ἦσαν κατεγνωκότες
 μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπισταίμην τὰ προδη-
 λότατα καὶ περὶ ὧν ἂν οὐδεὶς εὖ φρονῶν ἀντίποι μὴ οὐχ
 οὕτως ἔχειν. ὁ μὲντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἴσθῆναι
 τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἡμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν
 ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μετὰ τῆς τέχνης οἴνου τε παραγγέλλων
 ἀπέχεσθαι καὶ λάχαρα σπειεῖσθαι καὶ ὅλως ὑφαίρειν τοῦ
 τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος ἐπομειδιῶν ἅμα, τί λέγεις, ἔφη,
 ὦ Τυριάδῃ; ἄπιστον εἶναι σοὶ δοκεῖ τὸ ἐκ τῶν τοιοῦτων
 γίνεσθαι τινὰς ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; Ἐμοίγε, ἦν δ'
 ἐγὼ, εἰ μὴ πάνυ τὴν ὄνα κορτίης μεστός εἶην, ὡς πιστεύειν
 τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἐνδοθεν ἐπεγεύρουσι τὰ
 νοσήματα μετὰ ὀφθαλμίων, ὡς φατε. καὶ γοητείας τινὸς
 ἐνεργεῖν καὶ τὴν ἴασιν ἐπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ'
 οὐκ ἂν γένοιτο, οὐδ' ἦν ἐς τοῦ Νεμείου λέοντος τὸ δέρμα
 ἐνδήσῃ τις ἐκκαίδεκα μυγαλιῶν ὄλας· ἐγὼ γοῦν αὐτὸν τὸν

λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων ἐν ὄλι-
 9 κλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι. 9. Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Λει-
 νόμαχος, εἰ καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν
 ὄντινα τρόπον ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα, καὶ
 μοι δοκεῖς οὐδὲ τὰ προφανέστατα ἂν παραδέξασθαι ταῖ-
 τα, τῶν ἐκ περιόδου πυρετῶν τὰς ἑποκομπὰς καὶ τῶν
 ἐρπειῶν τὰς καταθέξεις καὶ βουβῶνων ἰάσεις καὶ τῶλλα
 ὁπόσα [καὶ] αἱ γράες ἤδη ποιούσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίνονται
 ἅπαντα, τί δὴ ποτε οὐχὶ ταῦτα οἴησθαι γίνεσθαι ὑπὸ τῶν
 ὁμοίων; Ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγώ, σὺ περαίνεις, ὦ Λεινόμαχ,
 καὶ ἦλω, φασίν, ἐκκρούεις τὸν ἦλον· οὐδὲ γὰρ ἄφῃς ταῦτα
 δηλὰ μετὰ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πί-
 σης πρότερον ἐπάγων τὸν λόγον, διότι φύσιν ἔχει οὕτω
 γίνεσθαι, τοῦ τε πυρετοῦ καὶ τοῦ οἰδήματος δεδιότος ἢ
 ὄνομα Θεσπέσιον ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν καὶ διὰ τοῦτο [ἐκ
 τοῦ βουβῶνος] δραπετεύοντος, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ
 10 λεγόμενά ἐστι. 10. Σὺ μοι δοκεῖς, ἦ δ' ὅς ὁ Λεινόμαχος,
 [τὰ] τοιαῦτα λέγων οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν εἰ γε μὴ
 οἶε τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνε-
 σθαι. Τοῦτο μὲν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἀριστε· κωλύει
 γὰρ οὐδὲν καὶ θεῶν ὄντων ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι.
 ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ καὶ ἄ τῷ
 ποιούσι τοὺς κάμνοντας ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς ἀπ-
 στάντες· ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
 ἤπια φάρμακα πάττοντες ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οἱ
 11 λεοντᾶς καὶ μυγαλᾶς περιάπτοντες. 11. Ἐὰ τοῦτον, ἔφη
 ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγῆσομαι. ἦν μὲν
 ἐγὼ μειράκιον ἔτι ἀμφὶ τὰ τετρακακίδεκα ἔτη σχεδόν·
 ἦκε δὲ τις ἀγγέλλον τῷ πατρί, Μίδα τὸν ἀμπελοεργόν,
 ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην καὶ ἐργατικόν, ἀμφὶ πλῆ-
 θουσιν ἀγορᾶν ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα κείσθαι ἤδη σεσηπῶτα
 τὸ σκέλος· ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα καὶ ταῖς χά-
 ραξι περιπλέκοντι προσεργίσαν τὸ θηρίον δακεῖν [κατὰ]
 τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι [καὶ] καταδὲν
 αὐθις ἐς τὸν φωλεόν, τὸν δὲ οἰμῶζειν ἀπολλύμενον ἐπ'
 ἀλγηδόνων. ταῦτά τε οὖν ἀπηγγέλλετο καὶ τὸν Μίδα

ξειρωῶμεν αὐτὸν ἐπὶ σκίμποδος ὑπὸ τῶν ὁμοδούλων προσ-
 κομιζόμενον, ὅλον ᾠδηκότα, κελιδνόν, μυδῶντα, τὴν ἐπι-
 φάνειαν ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυτημένην δὴ τῷ πατρὶ
 τῶν φίλων τις παρῶν, Θάρρει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα
 Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων, ὡς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὅς
 ἰάσεται τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ διατρίβω λέγων, ἦκεν
 ὁ Βαβυλώνιος καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδα ἐπρωδῆ τινι ἔξε-
 λάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας
 τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς στηλῆς
 ἐκκάσας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον· καίτοι ὁ Μίδας
 αὐτὸς ἀράμενος τὸν σκίμποδα, ἐφ' οὗ ἐκεκόμιστο, ᾤχετο
 ἐς τὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἢ ἐπρωδῆ ἔδυνήθη καὶ ὁ
 στηλίτης ἐκεῖνος λίθος. 12. ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέ- 12
 σια ὡς ἀληθῶς· ἐς τὸν ἀγρὸν γὰρ ἑλθὼν ἴωθεν ἐπειπὼν
 ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἐπιτά, θεῖον καὶ
 δευτὸν καθαρῆσας τὸν τόπον περιελθὼν ἐς τρεῖς, ἐξήλασεν
 ὅσα ἦν ἐρπετὰ ἐντὸς τῶν ὄρων. ἦγον οὖν ὡσπερ ἐλκόμενοι
 πρὸς τὴν ἐπρωδῆν ὄφεις πολλοὶ καὶ ἀσπίδες καὶ κχιδναί
 130 καὶ κερᾶσται καὶ ἀκοντίαι φρεῖνοι τε καὶ φίσαλοι, κλειπετο
 δὲ εἰς ὄρακων παλαιῶς, ὑπὸ γήρωσ, οἶμαι, ἔξεργίσαι μὴ
 δυνάμενος ἢ παρακούσας τοῦ προστάγματος· ὁ δὲ μάγος οὐκ
 ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἵνα τινὰ τῶν ὄφειων τὸν
 νεώτατον χειροτονήσας πρεσβυτήν ἐπεμψεν ἐπὶ τὸν ὄρα-
 κωντα, καὶ μετὰ μικρὸν ἔχει κἀκεῖνος. ἐκεῖ δὲ συνηλισθησαν,
 ἐνεφύσησε μὲν αὐτὰ ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα
 κατεκαίθη ἅπαντα ὑπὸ τῷ φροσίματι, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.
 13. Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφεις ὁ πρεσβυτής ὁ 13
 πρῶτος ἄρα καὶ χειροσάγει τὸν ὄρακωντα ἤδη, ὡς φῆς, γηθη-
 ραιότα, ἢ σπάκωντα ἔχων ἐκεῖνος ἐπιστηθῆκε; Σὺ μὲν
 παύεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστίτερος
 εἶμι σοι πάσαι τὰ τοιαῦτα — ἴσμεν γὰρ οἵδεθι λίγω δυνατὴν
 γίγνεσθαι αὐτὰ πιστεῖσαι — ἴσμεν ὅτι τὸ πρῶτον εἶ-
 δον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον — ἐξ Ἑλευβορέων
 δὲ ἦν, ὡς ἔφασκεν — ἐπίστωσα καὶ ἐπικέθην ἐπὶ πολλὰ
 ἀπιστῶν. τί γὰρ ἴδμεν αὐτὸν ἰρῶντα διὰ τοῦ ἄερος
 φερόμενον ἡμέρας οὐρα καὶ ἐφ' ἑδαιος βαδίζοντα καὶ διὰ

πυρὸς διεξιόντα καὶ σχολῇ καὶ βιάδην; Σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγώ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον ἢ ἐπὶ τοῦ ὕδατος βεβηκότα; Καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ὑποδεδεμένον γὰρ καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκείνοι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα τί χρῆ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο ἔρωτος ἐπιπέμπων καὶ δαίμονας ἀνάγων καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀνακαλῶν καὶ τὴν Ἐκάτην αὐτὴν ἑναργῆ παριστάς καὶ τὴν

14 Σελήνην κατασπῶν; 14. ἐγὼ γοῦν διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίῳ τοῦ Ἀλεξικλέους· ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος παραλαβὼν τὴν οὐσίαν ἠράσθη Χρυσίδος τῆς Δημαινέτου θυγατρὸς, ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους, καὶ εἶ γε μὴ ὁ ἔρωτος ἐκείνος ἀπησχόλησεν αὐτόν, ἅπαντα ἂν ἦδη τὰ τοῦ Περιλάτου ἠπίστατο, ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκάτης ὢν ἀπέχετο καὶ τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν μετεληλύθει ἐς τέλος· ἀμχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὡσπερ εἰὸς ἦν διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκείνον μάγον ἄγνῳ πρὸς αὐτόν ἐπὶ μναῖς τέτταρσι μὲν τὸ παραντίκα — ἴδου γὰρ προτελέσαι τι πρὸς τὰς θυσίας — ἑκατάδεκα δέ, εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος. ὁ δὲ αἰξομένην τηρήσας τὴν σελήνην — τότε γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸν τὰ τοιαῦτα τελεσιουργεῖται — βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρῇ τινὶ τῆς οἰκίας περὶ ἐμέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν Ἀλεξικλέα τὸν πατέρα τοῦ Γλαυκίου πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶσα ἠγανάκει δὲ ὁ γέρον ἐπὶ τῷ ἔρωτι καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὁμοῦς ἐφῆκεν αὐτῷ ἔρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἐκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε πολύμορφόν τι θέαμα καὶ ἄλλοτε ἄλλοῖόν τι φανταζόμενον· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικεῖαν μορφήν ἐπέδεικνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαινετο. τέλος δ' οὖν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπτατο, καὶ μετὰ μικρὸν δὲ ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη καὶ εἰσελθοῦσα περιβάλλει τὸν Γλαυκίαν ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρωῶσα καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτροῶν ἠκούσαμεν ἰδόντων. τότε δὴ ἢ τε Σελήνη ἀνέπτατο

ἐς τὸν οὐρανὸν καὶ ἡ Ἐκάτη ἔδν κατὰ τῆς γῆς καὶ τὰ ἄλλα
 φάσματα ἠφανίσθη καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ
 αὐτό που σχεδὸν τὸ λυκαυγές. 15. εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυ- 15
 χιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπιφοδαῖς
 χρήσιμα. Εὐ λέγεις, ἦν δ' ἐγώ· ἐπίστευον γὰρ ἂν, εἰ γε
 εἶδον αὐτά, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν
 ὄξυδερεκὶν ἔχω. πλὴν ἄλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα, ἦν
 λέγεις, ἑραστὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· οὐχ ὄρω δὲ τίνος
 ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὴν τοῦ πηλίνου πρεσβευτοῦ καὶ
 μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερβορέων καὶ Σελήνης αὐτῆς, ἦν εἴκοσι
 δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάντ' ἄν
 ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην τὴν ἐπιφθὴν ἢ γυνὴ καὶ τὸ ἐναντίον
 τοῖς φάσμασι πέπονθεν· ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἦν ψόφρον ἀκούση
 χαλκοῦ ἢ σιδήρου, κέφευγε — καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φαστε
 — αὕτη δὲ ἂν ἀργυρίον που ψοφῆ, ἔρχεται πρὸς τὸν ἦχον.
 ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ μάγου, εἰ δυνάμενος
 αὐτὸς ἑρασθῆναι πρὸς τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν καὶ
 τάλαντα ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν
 τὸν σμικρολόγον Γλακίαν ἐπέραστον ἐργάζεται. Γελοῖα
 ποιεῖς, ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἄπασιν. 16. ἐγὼ γοῦν ἠδέως 16
 ἂν ἐροίμην σε, τί περὶ τούτων φῆς ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας
 ἀπαλλάττουσι τῶν δειμάτων οὕτω σαφῶς ἐξάγοντες καὶ
 τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ πάντες
 ἴσασι τὸν Σύρον τὸν ἐκ τῆς Παλαιστίνης, τὸν ἐπὶ τούτῳ
 σοφιστὴν, ὅσους παραλαβὼν καταπίπτοντας πρὸς τὴν σε-
 λήνην καὶ τῷ ὀφθαλμῷ διαστρέφοντας καὶ ἀφροῦ πιμπλα-
 μένους τὸ στόμα ὁμῶς ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους
 ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν· ἐπειδὴν γὰρ
 ἐπιστῆ κειμένοις καὶ ἔρηται ὄθεν εἰσεληλύθασιν ἐς τὸ
 σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται
 ἐλληνίζων ἢ βαρβαρίζων ἢ ὄθεν ἂν αὐτὸς ἢ ὅπως τε καὶ
 ὄθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἀνθρώπον· ὁ δὲ ὄρκους ἐπάγων, εἰ
 δὲ μὴ πεισθείη, καὶ ἀπειλῶν ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἐγὼ
 γοῦν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα καὶ καπνώδη τὴν χροῖαν.
 Οὐ μέγα, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτά σε ὄραν, ὦ Ἴων, ὃ γε
 καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων

- δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀ-
 17 βλυώτιοντας. 17. Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ
 τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσι ἐπι-
 τυχήκασιν οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ
 ἄπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι· καὶ τὸ
 μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτά, νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ ἔθους
 οὐδέν τι παράλογον ὄραν μοι δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα ἐξ
 οὗ μοι τὸν δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν
 σταυρῶν πεποιημένον καὶ τὴν ἐπιφθὴν ἐδίδαξε τὴν πο-
 λυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ κάμοι ἀπιστήσεις, ὦ Τυχηάδη. Καὶ
 πῶς ἂν, ἣν δ' ἐγώ, ἀπιστήσῃμι Εὐκράτει τῷ Λείωνος
 σοφῷ ἀνδρὶ καὶ μάλιστα ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντά οἱ
 18 λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῆ μετ' ἐξουσίας; (†) 18. Τὸ γοῖν
 περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἣ δ' ὅς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ἐπὶ
 τῆς οἰκίας ὅσαι νύκτες φαινόμενον καὶ παισὶ καὶ κενταῖς
 καὶ γέρουσι τοῦτο οὐ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσειας ἂν, ἀλλὰ
 καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀπάντων. Ποῖον, ἣν δ' ἐγώ, ἀν-
 δριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐτῇ ἐστιγῶτα
 πάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνδρωποποιοῦ;
 Μῶν τὸν δισκεύοντα, ἣν δ' ἐγώ, φῆς τὸν ἐπικεκαφῶτα
 κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεστραμμένον ἐς τὴν δισσο-
 φόρον, ἠρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, εἰοικῶτα ξυνασθησο-
 μένῳ μετὰ τῆς βολῆς; Οἶκ ἐκεῖνον, ἣ δ' ὅς, ἐπεὶ τῶν
 19 Μύρωνος ἔργων [ἐν] καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν
 λέγεις· οὐδὲ τὸν παρ' αὐτόν φημι, τὸν διαδοῦμενον τῇ
 κεφαλῇ τῇ ταινίᾳ, τὸν καλόν, Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο τὸ
 ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων ἄφες, ἐν
 οἷς καὶ τὰ Κριτίου καὶ Νησιώτου πλάσματα ἐστῆκεν, αἱ
 τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιρρέον
 εἶδες προγαστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τὴν ἀναβολὴν,
 ἠνεμωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ἐπίσημον τὰς
 φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιμος ὁ
 19 Κορίνθιος στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ. 19. Νῆ Δί', ἣν δ' ἐγώ,
 εἰδὼν τινα ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου ταινίας καὶ στεφάνους
 ξηροὺς ἔχοντα, κεχρυσωμένον πετάλοις τὸ στήθος. Ἐγὼ
 δέ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὅποτε μ' ἴασατο

διὰ τρίτης ἐπὶ τοῦ ἠπιάλου ἀπολλόμενον. Ἦν γὰρ καὶ
 λατρός, ἦν δ' ἐγώ, ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; Ἔστι καὶ
 μὴ σκώπτε, ἦ δ' ὅς ὁ Εὐκράτης, ἢ σε οὐκ ἐς μακρὰν μέ-
 τεισιν ὁ ἀνὴρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται οὗτος ὁ ἐπὶ σοῦ
 γελώμενος ἀνδριάς. ἦ οὐ νομίζεις τοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ
 ἐπιπέμπειν ἠπιάλους οἷς ἂν ἐθέλη, εἴ γε καὶ ἀποπέμπειν
 δυνατόν αὐτῷ; Ἦλεως, ἦν δ' ἐγώ, ἔστω ὁ ἀνδριάς καὶ
 ἦπιος οὕτως ἀνδρείος ὢν. τί δ' οὐν καὶ ἄλλο ποιῶντα
 ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; Ἐπειδὴν τάχιστα,
 ἔφη, νῦξ γένηται, ὁ δὲ καταβάς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἣ
 ἔστηκε, περιείσιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν καὶ πάντες ἐντυγχά-
 νουσιν αὐτῷ ἐνίστε καὶ ἄδοντι, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτινα ἴδι-
 κησεν· ἐκτρέπεσθαι γὰρ χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται μηδὲν
 ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας. καὶ μὴν καὶ λούται τὰ πολλὰ καὶ
 παίζει δι' ὅλης τῆς νυκτός, ὥστε ἀκοίειν τοῦ ὕδατος ψο-
 φοῦντος. Ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀν-
 δριάς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρής ὁ τοῦ Μίνως ἦ· καὶ γὰρ
 ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν τῆς Κρήτης περίτολος. εἰ δὲ μὴ
 χαλκοῦ, ὦ Εὐκράτης, ἀλλὰ ξύλου ἐπεποίητο, οὐδὲν αὐτὸν
 ἐκώλυεν οὐ Δημητρίου ἔργον εἶναι, ἀλλὰ τῶν Λαιδάλου
 τεχνημάτων· δραπετεύει γοῦν, ὡς φῆς, ἀπὸ τῆς βάσεως
 καὶ οὗτος. 20. Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μεταμέλῃσθαι 20
 τοῦ σκώματος ὕστερον. οἶδα ἐγὼ ὅλα ἔπαθεν ὁ τοὺς
 ὀβολοὺς ὑφελόμενος, οὓς κατὰ τὴν νομηνίαν ἐκάστην τί-
 θεμεν αὐτῷ. Πάνδεινα ἔχρην, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε
 ὄντα. πῶς οὐν αὐτὸν ἤμνητο, ὦ Εὐκράτης; ἐθέλω γὰρ
 ἀκοῦσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα οὗτοσι Τυχιάδης ἀπιστήσει.
 Πολλοί, ἦ δ' ὅς, ἔκειντο ὀβολοὶ πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ
 καὶ ἄλλα νομίσματα ἕνια ἄργυρᾶ πρὸς τὸν μηρὸν κρηῶ
 κεκολλημένα καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρου, εὐχαί τινος ἢ μισθός
 ἐπὶ τῇ ἰάσει ὁπόσοι δι' αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμενοι.
 ἦν δὲ ἡμῖν Αἰβυς τις οἰκέτης, κατάρματος, ἰπποκόμος·
 οὗτος ἐπεχείρησε νυκτός ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα καὶ ὑφεί-
 λετο καταβεβηκότα ἤδη τηρήσας τὸν ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ
 ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω περισσευλημένος ὁ Πέλιχος, ὅρα
 ὅπως ἤμνητο καὶ κατεφώρασε τὸν Αἰβυν· δι' ὅλης γὰρ

- τῆς νυκτὸς περιήει ἐν κύκλῳ τὴν αὐλὴν ὁ ἄθλιος ἰξελεῖν οὐ δυνάμενος ὥσπερ ἐς λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ καταλήφθη ἔχων τὰ φώρια γενομένης τῆς ἡμέρας. καὶ τότε μὲν πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλούς, οὐ πολὺν δὲ ἐπιβίους χρόνον κακὸς κακῶς ἀπέθανε μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, κατὰ τὴν νύκτα ἐκάστην, ὥστε καὶ μύλωπας ἐς τὴν ἐπιούσαν φαίνεσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπιτε καμὲ ὥσπερ τοῦ Μίνως ἠλικιώτην παραπαλεῖν ἤδη δόκει. Ἄλλ', ὦ Εὐκράτης, ἢ δ' ἐγώ, ἔστ' ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκός, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος ἦ, οὐ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιός (†) ὢν, οὔποτε φοβήσομαι τὸν ἀνδριάντα Πέλιχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἰδεδίειν ἀπειλοῦντά μοι.
- 21 21. ἐπὶ τοῦτοις Ἀντίγονος ὁ ἰατρός εἶπε, Κάμοι, ὦ Εὐκράτης, Ἰπποκράτης ἐστὶ χαλκοῦς ὅσον πηχναῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὴν ἡ Θυραλλὸς ἀποσβῆ, περιέεισι τὴν οἰκίαν ὄλην ἐν κύκλῳ ψοφῶν καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέψων καὶ τὰ φάρμακα συγγέων καὶ τὴν θύραν περιτρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν τὴν θυρίαν ὑπερβαλλώμεθα, ἣν καὶ ἔτος [ἕκαστον] αὐτῷ θύομεν. Ἄξιοι γάρ, ἦν δ' ἐγώ, καὶ Ἰπποκράτης ἤδη ὁ ἰατρός θύεσθαι αὐτῷ καὶ ἀγαπαεῖ, ἢ μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῆ; ὃν ἔδει ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσσειεν αὐτῷ ἢ μελίκρατον ἐπισπείσειεν ἢ στεφανώσειεν τὴν κεφαλὴν.
- 22 22. Ἄκουε τοίνυν, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ἐπὶ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον· ἐτύχχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τοῦ ἔτους ὃν, ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσοῦσας τῆς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφείδους τοὺς ἐργάτας κατ' ἐμαντὸν ἐς τὴν ὕλην ἀπήειν μεταξὺ φροντίζων τι καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὕλαγμός ἐγένετο κυνῶν, καὶ γὰρ εἵκαζον Μνάσωνα τὸν υἱόν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν ἐς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἠλικιωτῶν παρελθόντα. τὸ δ' οὐκ εἶχεν οὕτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμοῦ τινος γενομένου καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροτῆς γυναικα ὀρῶ προσιοῦσαν φοβεράν, ἡμισταδιαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾶδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ καὶ ξίφος ἐν τῇ

δεξιᾶ ὅσον εἰκοσάπηχῃ, καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιοόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω Γοργόνι ἐμφερέης, τὸ βλέμμα φημί καὶ τὸ φρικώδες τῆς προσώψεως, καὶ ἀπὸ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας βοστρυχηδὸν περιέκειτο εἰλουμένους περὶ τὸν ἀνχένα καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἐφριξα, ὦ φίλοι, μεταξὺ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ἐπὶ τοῦ πήχεως τρίχας πᾶσιν ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου. 23. οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα καὶ τὸν Λεινόμαχον καὶ τὸν Κλεόδημον κεκνηότες ἀτενὲς προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἐλκόμενοι τῆς θινός, ἤρεμα 1 προσκυνούντες οὕτως ἀπίθανον κολοσσόν, ἡμισταδιαίαν γυναῖκα, γιγάντειόν τι μορμολυκείον. ἐγὼ δὲ ἐνεόουν μεταξὺ οἷοι ὄντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμιλοῦσιν ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν θαναμάζονται μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν, τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος. 24. ὁ γοῦν Λεινόμαχος, 24 Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράτης, οἱ κύνες δὲ τῆς Θεοῦ πελήκει τὸ μέγεθος ἦσαν; Ἐλεφάντων, ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, μέλανες καὶ αὐτοὶ καὶ λάσιοι πιναρῶ καὶ ἀνχιμῶσῃ τῇ λάχῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγίδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, ἐς τὸ εἶσω τοῦ δακτύλου· ἡ Ἐκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντεῖρι ποδὶ τοῦδαφος ἐποίησε χάσμα παμμέγεθες, ἤλικον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὤχητο μετ' ὀλίγον ἄλλομένη εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ θαρσῆσας ἐπέκνυσα λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκοτοδινάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλῇ· εἶτα ἐώρων τὰ ἐν Αἰδοῦ ἅπαντα, τὸν Πυριφλεγέθοντα, τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τοὺς νεκρούς, ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν· τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἱκανῶς αὐτὰ ἐκείνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν κατεθάψαμεν. Τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἴων ἔφη, ὦ Εὐκράτης, αἱ ψυχαί; Τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ἐπὶ τοῦ ἀσφοδέλου κατακείμενοι. Ἀντιλεγέ- 52 τωσαν νῦν ἔτι, ἦ δ' ὅς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτῳ καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτην αὐτὸν καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν

τοῖς νεκροῖς; Τὸν Σωκράτην ἔγωγε, ἧ δ' ὄς, οὐδὲ τοῖτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων ὅτι φαλακρὸς καὶ προγασίτωρ ἦν τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γάρ, οἴμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τάληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἐώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε καὶ τινες τῶν οἰκειῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρῖας οὗτος ἐν αὐτοῖς ἐπέστησαν οὐπω τέλειον μεμνῆκός τοῦ χάσματος. εἶπε, Πυρρῖα, εἰ ἀληθῆ λέγω. Νῆ Δ', ἔφη ὁ Πυρρῖας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος καὶ πῦρ τι ὑπολέμπειν ἀπὸ τῆς θαλάσσης μοι ἐδόκει. Καγὼ ἐγέλασα ἐπιμειψήσαντος τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακῆν καὶ τὸ πῦρ. 25. ὁ Κλέδδημος δέ, Οὐ καινά, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς οὐ πρὸ πολλοῦ νοσήσας τοιόνδε τι ἐθεασάμην· ἐπεσκόπει δέ με καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἐβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς οἶος καίτοι σφοδρότερος. ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίᾳ ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας ἔξω περιέμενον· οὕτω γὰρ ἐκλέυσας, ὡς Ἀντίγονε, εἴ πως δυνήθειν εἰς ἕκνον τρέψασθαι. τότε οἷν ἐφίσταται μοι νεανίας ἐγρηγοροῦτι πάγκαλος λευκὸν ἱμάτιον περιβεβλημένος, εἶτα ἀναστήσας ἄγει δις τινος χάσματος ἐς τὸν Αἶδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάρταλον ἰδὼν καὶ Τιτυὸν καὶ Σισυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην — παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς καὶ ὁ Χάρων καὶ αἱ Μοῖραι καὶ αἱ Ἑρινύες — ὁ μὲν τις ὡσπερ βασιλεὺς ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ καθῆστο ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνήσκουσιν τὰ ὀνόματα, οὓς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινε εἶναι. ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὐπω πεπλήρωται, φησί, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκῆα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτρακτον ἤδη βίωσι. καγὼ ἄσμενος ἀναδραμὼν αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ἦν, ἀπήγγελλον δὲ ἅπασιν ὡς τεθνήξεται Δημύλος· ἐν γαιτόνων δὲ ἡμῖν ἴσκει νοσῶν τι καὶ αὐτός, ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μετὰ μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' αὐτῷ.

26. Τί θαυμαστόν; εἶπεν ὁ Ἀντίγονος· ἐγὼ γὰρ οἶδά τινα

μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν ἢ ἐτάφη ἀναστάντα, θεραπεύσας
καὶ πρὸ τοῦ θανάτου καὶ ἐπεὶ ἀνέστη τὸν ἄνθρωπον. Καὶ
πῶς, ἦν δ' ἐγώ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα
οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη; εἰ μὴ τινὰ γε Ἐπιμενίδην
σύ γε ἐθεράπευσας. 27. ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν ἐπει- 27
σῆλθον οἱ τοῦ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τῆς παλαιστρας, ὁ μὲν
ἦδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτη,
καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς ἐκαθέζοντο ἐπὶ τῆς κλίνης παρὰ
τῷ πατρὶ· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης
ὡσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τὴν ὄψιν τῶν υἱέων, οὕτως
ὄναίμην, ἔφη, τούτων — ἐπιβαλὼν αὐτοῖν τὴν χεῖρα —
ὡς ἀληθῆ, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σε ἐρῶ. τὴν μακαρίτην μου
γυναῖκα τὴν τούτων μητέρα πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα,
ἐδήλωσα δὲ οἷς περὶ αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ'
ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τὸν τε κόσμον ἅπαντα συγκατακάσας
καὶ τὴν ἐσθῆτα, ἢ ζῶσα ἔχαιρεν. ἐβδόμη δὲ μετὰ τὴν τε-
λευτήν ἡμέρα ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς κλίνης ὡσπερ νῦν
ἐκείμην παραμυθούμενος τό γε πένθος· ἀνεγίνωσκον γὰρ
τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας· ἐπει-
σέρεται δὲ μεταξὺ ἡ Δημεινέτη αὐτῆ ἐκείνη καὶ καθίξεται
πλησίον ὡσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὔτοσί, δείξας τὸν νεώτερον
τῶν υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς καὶ πάλαι ἦδη
ὠχρὸς ἦν πρὸς τὴν διήγησιν. Ἐγὼ δέ, ἢ δ' ὅς ὁ Εὐκράτης, ὡς
35 εἶδον, περιπλακείς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀνακωκίσας· ἡ δὲ οὐκ εἶα
βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτό με, ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ
θάτερον τοῖν σανδάλιων χερσοῖν ὄντοιν οὐ κατακαύσαιμι,
εἶναι δὲ αὐτὸ ἔφρασκε παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ, καὶ διὰ
τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὐρόντες θάτερον μόνον ἐκαίσαμεν. ἔτι δὲ
ἡμῶν διαλεγομένων κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ
ὄν Μελεταῖον ὑλάκτησεν, ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακὴν·
τὸ μέντοι σανδάλιον εὐρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῷ καὶ κατεκαύθη
ὑστερον. 28. ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναρ- 28
γέσιν οὔσι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην φαινομένοις; Μὰ
Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδαλίῳ γε χερσῶ ἐς τὰς πυγὰς
ὡσπερ τὰ παιδιά παιεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες
καὶ οὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. 29. Ἐπὶ τούτοις ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶσα τὸν αἰόδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. καὶ γὰρ μὴ ὡς εἶδον αὐτόν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἦκειν μοι τομίας πέλεκύν τινα κατὰ τῶν ψευσμάτων· ἐπιστομει γὰρ αὐτοῖς ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ οὕτω τεράστια διεξιόντας, καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς ἐπεισκευληθῆναι μοι τοῖτον ὄμην ὑπὸ τῆς Τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο ὑπεκρίτατος αὐτῷ τοῦ Κλεοδήμου, πρῶτα μὲν περὶ τῆς νόσου ἤρετο, καὶ ὡς ἴδον ἴδῃ ἔχειν ἤκουσε παρὰ τοῦ Εὐκράτους, Τι δέ, ἔφη, πρὸς αὐτοὺς ἐφιλοσοφεῖτε; μεταξὺ γὰρ εἰσὶν ἐπήκουσα, καὶ μοι ἔδοκεῖτε ἐς καλὸν διατίθεσθαι τῆς διατριβῆς. Τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τουτοῖν τὸν ἀδαμάντινον πειθόμεν — δειξας ἐμέ — ἠγεισθαι δαίμονος τινος εἶναι καὶ φαντάσματα καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς καὶ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν. ἐγὼ μὲν οὐκ ἠρυσθρίασα καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεῖς τὸν Ἀρίγνωτον. ὁ δέ, Ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, μὴ τουτό φησι Τυχιάδης, τὰς τῶν βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περιουστῆν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο ἢ ἀπειμήθη τὴν κεφαλὴν ἢ ἀνεσωλοπίσθη ἢ ἄλλῃ γέ τῃ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τῶν κατὰ μοῖραν ἀποθανόντων οὐκ εἶπεν ἢ γὰρ τουτο λέγει, οὐ πᾶν ἀπόβλητα φήσει. Μὰ Δί', ἢ δ' ὅς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα οὐδὲ
- 30 συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἶεται 30. Πῶς λέγεις, ἢ δ' ὅς ὁ Ἀρίγνωτος, δομιὴν ἀπιδῶν εἰς ἐμέ, οὐδέν σοι τούτων γίνεσθαι δοκεῖ, καὶ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, δρώντων; Ἀποκλιόγησθε, ἢν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μὲν ὁρῶ μόνος τῶν ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὡσπερ ὑμεῖς. Ἀλλά, ἢ δ' ὅς, ἢν ποτε ἐς Κόρινθον ἔλθῃς, ἐροῦ, ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, καὶ ἐπειδὴ σοι δεῖχθῆ παρὰ τὸ Κράνειον, παρελθὼν εἰς αὐτὴν λέγε πρὸς τὸν Θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὄθεν τὸν δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος ἀνορύξας ἀπήλασε καὶ
- 31 πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείσθαι τὴν οἰκίαν ἐποίησε. 31. Τι δὲ τουτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. Ἀοίκητος ἦν,

ἦ δ' ὄς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων, εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγείς ἔφρευγεν ἐκδιωχθεὶς ὑπὸ τινος φοβεροῦ καὶ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν οὖν ἤδη καὶ ἡ στέγη κατέρρει, καὶ ὄλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαρρήσιων παρελθεῖν εἰς αὐτήν. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν — εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαί μάλα πολλαὶ περὶ τῶν τοιούτων — ἦγον ἐς τὴν οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, ἀποτρέποντος τοῦ Ξένου καὶ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἱ βαδίζοιμι, ἐς προὔπτον κακόν, ὡς ὄφειτο. ἐγὼ δὲ λύχρον λαβὼν μόνος εἰσέρχομαι, καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καταθεὶς τὸ φῶς ἀνεγίνωσκον ἡσυχῇ χαμαὶ καθεζόμενος· ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων ἔτι τινὰ τῶν πολλῶν ἦκειν νομίζων καὶ δεδιξέσθαι καμὲ ἐλπίζων ὥσπερ τοὺς ἄλλους ἀχμηρὸς καὶ κομήτης καὶ μελάντερος τοῦ ζόφου, καὶ ὁ μὲν ἐπιστάς ἐπειράτό μου πανταχόθεν προσβάλλον, εἴ ποθεν κρατήσῃς, καὶ ἄρτι μὲν κύων ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τὴν φρικωδεστέτην ἐπίρρησιν αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ συνήλασα κατὰδων αὐτὸν ἐς τινα γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος· ἰδὼν δὲ αὐτὸν οἱ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην. ἔωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων καὶ νεκρὸν εὐρήσειν με οἰομένων καθάπερ τοὺς ἄλλους προσελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασιν πρόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ ὅτι καθαρὰν καὶ ἀδείμαντον ἤδη ἔξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ παραλαβὼν αὐτὸν τε καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς — εἶποντο γὰρ τοῦ παραδόξου ἕνεκα — ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, οὗ καταδεδνκότα τὸν δαίμονα ἐωράκειν, σκάπτειν λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα, καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὐρέθη ὅσον ἐπ' ὄργυιαν κατορωρυγμένος τις νεκρὸς ἔωλος μόνα τὰ ὄστᾶ κατὰ τὸ σχῆμα συγκείμενος. ἐκείνους μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

32. Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀριγνώτος, ἀνὴρ δαιμόνιος 32 τὴν σοφίαν καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος εἶναι δοκῶν, οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων ὃς οὐχὶ κατεγίνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην οὔτε

τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφη, ὦ Ἀρίγνωπε, καὶ σὺ τοιοῦτος ὅς ἦσθα ἢ μόνη ἔλπις τῆς ἀληθείας, καπνοῦ μεστός καὶ ἰνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, ἄνθρωπος ἡμῖν ὁ Θησαυρὸς σὺ πέφηνας. Σὺ δέ, ἢ δ' ὅς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι μήτε Δεινομάχῳ ἢ Κλεοδήμῳ τουτωῖ μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε εἰπῆ τίνα περὶ τῶν τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἢ γῆ τὰναντία ἡμῖν λέγοντα; Νῆ Αἰ', ἢ δ' ἐγώ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τὸν Ἀβδηρόθεν ἐκείνον Δημόκριτον, ὅς οὕτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον, ὥστε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνήμα ἔξω πυλῶν ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ τινες τῶν νεανίσκων ἐρεσσηλεῖν βουλόμενοι αὐτὸν καὶ δειματοῦν στειλάμενοι νεκροῖς ἐμφερῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις περιστάτες αὐτὸν περιεχόμενον ὑπὸ πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες, ὁ δὲ οὔτε ἔδεισε τὴν προσποίησιν αὐτῶν οὔτε ὄλωσ ἀπέβλεψε πρὸς αὐτούς, ἀλλὰ μεταξὺ γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· οὕτω βεβαίως ἐπίστευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἐπιἔξω γενομένας τῶν σωμάτων. Τοῦτο φῆς, ἢ δ' ὅς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημόκριτον γενέσθαι, εἰ

33 γε οὕτως ἐγίνωσκεν. **33.** ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι αὐτὸς παθόν, οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας· τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδῃ, ἀκούων προβιβασθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. ὅποτε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆρον ἔτι νέος ὢν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ παιδείας προφάσει ἀποσταλεις, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀναπλεύσας ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Μέμνονα ἐλθὼν ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα οὐ κατὰ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνήν, ἀλλὰ μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτὰ, καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν

34 εἶπον τὰ ἔπη. **34.** κατὰ δὲ τὸν ἀνάπλουον ἔτιχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερογραμματέων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν καὶ τὴν παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τὴν Αἰγυπτίων· ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδίτοις

ὑπόγειος ὤκηκται μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τῆς Ἰσιδος.
 Παγκράτην, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον,
 ἱερὸν ἄνδρα, ἐξυρημένον, [ἐν ὀθονίοις, νοήμονα] οὐ καθα-
 ρῶς ἐλληνίζοντα, ἐπιμήκη, σιμόν, προχειλῆ, ὑπόλεπτον τὰ
 σκέλη. Αὐτόν, ἢ δ' ὅς, ἐκείνον τὸν Παγκράτην· καὶ τὰ
 μὲν πρῶτα ἠγγύουν ὅστις ἦν, ἐπεὶ δὲ ἐώρων αὐτόν, εἴ-
 ποτε δομίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλα τε πολλὰ τεράστια ἐρ-
 γαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ἐπὶ κροκοδείλων ὀχούμενον καὶ
 συννέοντα τοῖς θηρίοις, τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα καὶ σαίνοντα
 61 ταῖς οὐραῖς, ἔγνων ἱερὸν τινα ἄνθρωπον εἶναι, καὶ κατὰ
 μικρὸν φιλοφρονούμενος ἔλαθον ἐταῖρος αὐτῷ καὶ συνήθης
 γενόμενος, ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων·
 καὶ τέλος πείθει με τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμ-
 φιδι καταλιπεῖν, αὐτόν δὲ μόνον ἀκλουθεῖν μετ' αὐτοῦ,
 μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν διακονησομένων. καὶ τὸ μετὰ
 τοῦτο οὕτω διήγομεν. 35. ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἰς τι κα- 35
 ταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας ἢ τὸ
 κόρηθρον ἢ καὶ τὸ ὑπερον περιβαλὼν ἱματίοις ἐπειπὼν
 τινα ἐπρωδὴν ἐποίει βαδίζειν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρω-
 πον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὼν ὕδωρ τε ἀπὴντλει
 καὶ ὠψώνει καὶ ἐσκεύαζε καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπὴρέτει
 καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν· εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι τῆς διακο-
 νίας, αὐθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον ἢ ὑπερον τὸ ὑπερον
 ἄλλην ἐπρωδὴν ἐπειπὼν ἐποίει ἔν. τοῦτο ἐγὼ πάντῃ ἐσπου-
 δακῶς οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ· ἐβάσκαينه
 62 γὰρ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὢν. μιᾶ
 δὲ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν ἐπήκουσα τῆς ἐπρωδῆς, ἣν δὲ τρι-
 σύλλαβος, σχεδὸν ἐν σκοτεινῷ ὑποστάς. καὶ ὁ μὲν ὄχτος
 ἐς τὴν ἀγορὰν ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρω ἃ ἔδει ποιεῖν.
 36. ἐγὼ δὲ ἐς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι κατὰ τὴν ἀγορὰν 36
 πραγματευομένου λαβὼν τὸ ὑπερον, σχηματίσας ὁμοίως,
 ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς, ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμ-
 πλησάμενος τὸν ἀμφορέα ἐκόμισε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ
 μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι αὐθις ὑπερον· τὸ δὲ οὐκέτι
 μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέ-
 πλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν ἐπαντλοῦν. ἐγὼ δὲ ἀμη-

χανῶν τῷ πράγματι — ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀνανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο — ἄξιον λαβῶν διακόπτω τὸ ὑπερον ἐς δύο μέρη· τὰ δέ, ἑκάτερον τὸ μέρος, ἀμφορέας λαβόντα ὑδροφόρει καὶ ἀνδ' ἐπὶ δύο μοι ἐγένοντο ὑδροφόροι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται καὶ συνείς τὸ γενόμενον ἐκεῖνα μὲν αὐθις ἐποίησε ξύλα, ὡσπερ ἦν πρὸ τῆς ἐπωδῆς, αὐτὸς δὲ ἀπολιπὼν με λαθῶν οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανῆς ὕχεται ἀπιῶν. Νῦν οὖν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα κἄν ἐκεῖνο, ἄνθρωπον ποιῶν ἐκ τοῦ ὑπέρου; Νῆ Δί', ἣ δ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· οἰκίαι γὰρ ἐς τὸ ἀρχαῖον οἶόν τέ μοι ἄγειν αὐτό, ἣν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρος, ἀλλὰ δεήσει ἡμῖν ἐπικλυθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην.

- 37 37. Οὐ παύσεσθε, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτα τερατολογούντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ κἄν τῶν μειρακίων τοιούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον καιρὸν ὑπερβάλλεσθε τὰς παροδόξους ταύτας καὶ φοβεράς διηγήσεις, μὴ πως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δειμάτων καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. φειδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν μηδὲ τοιαῦτα ἐδίξαι ἀκούειν, ἃ διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα καὶ ψοφοδεεῖς ποιήσει ποικίλης τῆς δεισιδαιμονίας ἐμπικιάντα.
- 38 38. Εὖ γε ὑπέμνησας, ἦ δ' ὅς ὁ Εἰκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυριάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὲ χρησμῶν καὶ θεσμάτων καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται ἢ παρθένος ἔμμετρα φθεγγομένη προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τῆς σφραγίδος καὶ οὗτος ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμέ, οὐ λέγω, μὴ σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἔμαντοῦ μεγαλαυχῆσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχῳ γε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ ἥρωος ὑπερ διαλεχθέντος μοι καὶ συμβουλευσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, καὶ ἃ εἶδον αὐτός, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν, εἶτα ἐξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις· ὅποτε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανῆειν οἴκαδε ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ἐπιφανέστατόν τε καὶ ἀλη-

θέστατον εἶναι καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἔπος ἀποκρινόμενον
 οἷς ἂν ἐγγράψας τις ἐς τὸ γραμματεῖον παραδῶ τῷ προ-
 ρήτῃ, καλῶς ἔχειν ἡγησάμην ἐν παράπλῳ πειραθῆναι τοῦ
 χρησθηρίου καὶ τι περὶ μελλόντων συμβουλευσασθαι τῷ
 θεῷ. 39. ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος ἰδὼν οἱ τὸ 39
 πρῶγμα προχωρήσειν ἔμελλε καὶ ὡς οὐ περὶ μικρᾶς ἐνή-
 ρετο τῆς περὶ τὰ χρηστήρια τραγωδίας, οὐ δοκεῖν οἰηθεῖς
 δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι δια-
 πλέοντα ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Μαλλόν — καὶ γὰρ συνίειν
 ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι καθάπερ ἀντισοφιστῆ τῶν
 ψευσμάτων — Ἄλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ἐπιζη-
 τήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ἕμεις δὲ ἐπεὶ
 οὐχ ἱκανὰ ἡγείσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἦδη
 τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιληψομένους ἡμῖν τῶν μυθολο-
 γουμένων· καὶ ἅμα λέγων ἐξῆειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας
 λαβόμενοι εἰστίων, ὡς τὸ εἰκός, αὐτοὺς καὶ ἐνεφοροῦντο
 τῶν ψευσμάτων.

Τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτει ἀκούσας
 ἦκω νῆ τὸν Δία ὥσπερ οἱ τοῦ γλεύκους πίνοντες ἐμπεφυ-
 σημένος τὴν γαστέρα ἐμέτου δεόμενος. ἡδέως δ' ἂν ποθην
 ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον ὧν ἦκουσα,
 ὡς μὴ τι κακὸν ἐργάσεται με ἢ μνήμη αὐτῶν ἐνοικουροῦ-
 σα· τέρατα γοῦν καὶ δαίμονας καὶ Ἑκάτας ὄρᾶν μοι δοκῶ.

40. ΦΙΛ. Καὶ αὐτός, ὦ Τυχιάδῃ, τοιοῦτόν τι ἀπέ- 40
 λουσα τῆς διηγήσεως· φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν καὶ
 τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι ὀπόσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δά-
 κωσιν, ἀλλὰ καὶ ἂν τινα ὁ δηχθεὶς ἀνθρώπος δάκη, ἴσα
 τῷ κυνὶ δύναται τὸ δῆγμα, καὶ τὰ αὐτὰ κάκεινος φοβεῖται.
 καὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ
 πολλῶν ψευσμάτων μεταδεδωκέναι κάμοι τοῦ δῆγματος·
 οὕτω δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας.

ΤΥΧ. Ἄλλὰ θαρρῶμεν, ὦ φιλότης, μέγα τῶν τοιού-
 των ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν ἐπὶ
 πᾶσι λόγον ὀρθόν, ᾧ χρωμένους ἡμᾶς οὐδὲν μὴ ταράξῃ
 τῶν κενῶν καὶ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

ΙΠΠΙΑΣ ἢ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ.

- 1 1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι διὰ ἐπαινεῖν, ὅποσοι μὴ λόγους μόνον δεξιούς παρέσονται ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἐκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίως τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐπιστώσαντο. καὶ γὰρ τῶν ἱατρῶν ὃ γε νοῦν ἔχων οὐ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μεταστελεῖται νοσῶν, ἀλλὰ τοῖς πρῶ-
ξαι τι κατ' αἰτὴν μεμελετηκότας. ἀμείνιον δὲ καὶ μουσικός, οἶμαι, τοῦ διακρίνειν ἑυθμούς καὶ ἁρμονίας ἐπιστα-
μένον ὃ καὶ ψᾶλαι καὶ κιθαρῆσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἂν σοι τῶν στρατηγῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως ἄριστοις κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ παραινεῖν ἦσαν ἀγα-
θοί, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον τῶν πάλαι μὲν Ἀγαμέμνονα καὶ Ἀχιλ-
λέα, τῶν κάτω δὲ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Πύρρον ἴσμεν
2 γεγονότας. 2. πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; οὐ γὰρ ἄλλως ἱστο-
ρίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὅποσοι ἐν τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι καὶ μνημόσυνα ὁμῶς τῆς τέχνης καὶ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον· ἐπεὶ οἷ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι καὶ τὸν Κνήδιον Σώστρατον, τὸν μὲν Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν ἄνευ πολιορκίας ἀποστροφῆ καὶ διαιρέσει τοῦ ποταμοῦ, τὸν δὲ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις καταπλέξαντα τῇ τέχνῃ. καὶ Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατὸν ἐπινοίᾳ κατόπιν τοῦ στρατοπέδου μὲν νυκτὶ τὸν Ἄλυν περιήγαγεν, οὐ μηχανικὸς οὗτος γε-
3
3 βῆναι αὐτοῖς εἰς αὐτὸν λέγεται. 3. ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἰππίου τουτουὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς μεμνησθαι ἄξιον, ἀνδρὸς

λόγοις μὲν παρ' ὄντινα βούλει τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου καὶ συνεῖναι τε ὀξέος καὶ ἐρμηνεύσαι σαφesiάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου καὶ τῆς τέχνης ὑπόσχεσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ἵποσχέσεσιν ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι ἠτύχησαν, κατὰ δὲ τὸν γεωμετρικὸν λόγον ἐπὶ τῆς δοθείσης, φασίν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς συνισταμένον. καίτοι τῶν γε ἄλλων ἕκαστος ἐν τι τῆς ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμενος ἐν ἐκείνῳ εἰδοκιμήσας εἶναι τις ὅμως ἔδοξεν, ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὧν τὰ πρῶτα καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν καὶ μουσικῶν φαίνεται, καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως ἐντελῶς δεικνυσιν ὡς ἐν αὐτῷ μόνον ἐπιστάμενος· τὴν μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ ἀστρονομίαν, ἐν ἧ' παιδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφη-
 νεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἶη ἐπαινεῖν.

4. Ἄ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τῶν ἔργων κατεπλάγη, 4
 οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν· κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις καὶ τῷ
 καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλή, βαλανείου κατασκευή· περί-
 νοια δὲ καὶ ἐν τῷ κοινῷ τοῦτω σύνεσις θαυμαστή. τόπος
 μὲν ἦν οὐκ ἐπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης καὶ ὄρθιος,
 70 ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινόν,
 ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπίδα μὲν βεβαιοτάτην
 ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλόμενος καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν
 ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, ὕψει δὲ πάνυ
 ἀποτόμοις καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχόμενοις τὸ ὄλον κρα-
 τυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου
 μεγέθει σύμμετρα καὶ τῷ εὐλόγῳ τῆς κατασκευῆς ἁρμο-
 νιώτατα καὶ τὸν τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα. 5. πν- 5
 λῶν μὲν ὑψηλὸς ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὑπτιος μᾶλλον
 ἢ ὄρθιος πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν· εἰσιόντα δὲ
 τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων
 ὑπηρέταις καὶ ἀκολούθοις διατριβὴν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν
 ἐς τρυφήν παρεσκευασμένων οἰκημάτων· βαλανεῖον δ' αὖν
 καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσσαί καὶ φωτὶ πολλῷ
 1 καταλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις. εἰτ' ἐχόμενος αὐτῶν οἶ-
 κος, περιττὸς μὲν ὡς πρὸς τὸ λουτρόν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς

- πρὸς τὴν τῶν εὐδαιμονεστέρων ἵποδοχὴν. μετὰ δὲ τοῦτον ἐκατέρωθεν διαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθήται, καὶ μέσος οἶκος ὑψεῖ τε ὑψηλίστατος καὶ φωτὶ φαιδρότατος, ψυχροῦ ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, Ἀσκαίτη λίθῳ κεκοσμημένος, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγιείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.
- 6 6. εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ἡρέμα χλιαινόμενος οἶκος οὐκ ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προαπαντῶν, ἐπιμήκης, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος εὖ μάλα φαιδρός, ἀλείψασθαι προσηγῶς παρεχόμενος, ἐκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων Φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαιστρας εἰσιότας δεχόμενος. εἴτ' ἐπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος οἰκῶν ἀπάντων κάλλιστος, στήναι τε καὶ ἐγκαθίξεσθαι προσηγέστατος καὶ ἔμβραδῦναι ἀβλαβέστατος καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατος, Φρυγίου καὶ αὐτὸς εἰς ὄροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἔξῃς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται διάδρομος Νομάδι λίθῳ διακεκολλημένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτὸς τε πολλοῦ
- 7 ἀνάμεστος καὶ ὡς πορφύρα διηνηθισμένος. 7. τρεῖς καὶ οὗτος θερμὰς πύλους παρέχεται. λουσαμένῳ δὲ ἐνεστί σοι μὴ τὴν διὰ τῶν αὐτῶν οἰκῶν αὐθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν ἐπὶ τὸ ψυχρὸν δι' ἡρέμα θερμοῦ οἰκίματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ. ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα καὶ πλάτη τοῖς μήκει σύμμετρα καὶ πανταχοῦ πολλὴ χάρις καὶ Ἀφροδίτῃ ἐπαρθεῖ· κατὰ γὰρ τὸν καλὸν Πίνδαρον „ἀρχομένον ἔργον πρόσωπον χρῆ θέμεν τηλαυγές.“ τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τῆς αὐγῆς μάλιστα καὶ τοῦ φέγγους καὶ τῶν φωταγωγῶν μεμηχανημένον. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς ἀληθῶς Ἰππίας τὸν μὲν ψυχροδόχον οἶκον ἐς βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οἷα ἄμοιρον οὐδὲ τοῦ μεσημβρινοῦ ἄερος· τοὺς δὲ πολλοῦ τοῦ θάλλου δεομένους νότῳ καὶ εὐρῳ καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.
- 8 8. τί ἂν σοι τὸ ἐπὶ τούτῳ λέγοιμι παλαιστρας καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱματιοφυλακούντων κατασκευὰς ταχεῖαν τὴν ἐπὶ τὸ λουτρὸν καὶ μὴ διὰ μακροῦ τὴν ὁδὸν ἐχούσας τοῦ χρησίμου τε καὶ ἀβλαβοῦς ἕνεκα; καὶ μὴ με ὑπολάβῃ τις μικρὸν ἔργον προθέμενον κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι·

τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς καινὰ ἐπινοῆσαι κάλλους δείγματα, οὐ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ Θανμάσιος ἡμῖν Ἰππίας ἐπεδείξατο πάσας ἔχον τὰς βαλανείου ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὐκαιρον, τὸ εὐφεγγές, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἱρροσμένον, τὸ τὴν χρείαν ἐσφαλῆ παρεχόμενον, καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ περιουσίᾳ κεκοσμημένον, ἀφόδων μὲν ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσεσιν ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον, ὠρῶν δὲ διττὰς δηλώσεις, τὴν μὲν δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, τὴν δὲ δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδοῦναι τὸν πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ οὐκ ἀνόητον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστον, μᾶλλον δὲ βασκάνου μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὰ μὲν οὖν ἐς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον καὶ τὸν τεχνίτην καὶ δημιουργὸν ἡμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς παράσχοι καὶ λούσασθαι ποτε, πολλοὺς οἶδα ἔξω τούς κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

ΠΡΟΛΟΓΙΑ Ο ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1. Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε — 1
 κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ μῦθον ἑμῖν διηγῆσασθαι Βαχχικόν — φασὶν οὕτω καταφρονῆσαι αὐτοῦ τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ἐπιόντος, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν τὴν τόλμαν αὐτίκα μάλα συμπατηθισομένου ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξοιτο ἤκουον γὰρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ ἀγγελλόντων, ὡς ἢ μὲν φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμνηυῖαι, κιτῶ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημέναι, δοράτια μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κιττοποίητα [καὶ ταῦτα], καὶ τινὰ πελτάρια κοῦφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο — ἀσπίσι γὰρ εἵκαζον καὶ τὰ τύμπανα — ὀλίγους δὲ τινὰς ἀγροίκους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐράς ἔχοντας, κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ὑποφύεται. 2. καὶ τὸν μὲν στρα- 2
 τηλάτην αὐτὸν ἐφ' ἄρματος ὀχεῖσθαι παρδάλειον ἰπέ-
 ζευγμένον, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τὴν παρεῖαν

χνοῶντα, κερασφόρον, βότρυσιν ἐστεφανωμένον, μίτρα τῆν
 κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι καὶ χρυσῇ ἐμβάδι
 ὑποστρατηγεῖν δὲ δύο, ἓνα μὲν τινα βραχύν, περισφύτην,
 ὑπόπαχυν, προγαστορα, ρινόσιμον, ὡτα μεγάλα ὄφθια
 ἔχοντα, ὑπότρομον, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὸ
 πολλὰ ἰππεύοντα, ἐν κροκωτῷ καὶ τοῦτον, πάνυ πιθανόν
 τινα συνταγματάρχην αὐτοῦ· ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον,
 τράγῳ τὰ νέρθεν ἰοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα,
 βαθυπώγωνα, ὀργύλλον καὶ θυμικόν, πατέρῳ μὲν σφίγγα
 φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον καὶ
 περισκιρτώντα ὅλον τὸ στρατόπεδον, καὶ τὰ γυναῖκα δὲ
 φοβεῖσθαι αὐτὸν καὶ σείειν ἠνεμωμένας τὰς κόμας, ὅπου
 προσίοι, καὶ βοᾶν εὐοῖ· τοῦτο δ' εἰκάξειν καλεῖσθαι αἰ-
 τῶν τὸν δεσπότην. τὰς δ' οὖν ποιμένας διηρπάσθαι ἴδεν
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν καὶ διεσπᾶσθαι ἔτι ζῶντα τὰ θρέμ-
3 ματα· ὠμοφάγους γάρ τινας αὐτὰς εἶναι. 3. ταῦτα οἱ
 Ἴνδοι καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες ἐγέλων, ὡς τὸ εἰ-
 κός, καὶ οὐδ' ἀντεπεξάγειν ἢ παρατάττεσθαι ἠξίουν, ἀλλ'
 εἴπερ ἄρα, τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, εἰ πλησίον
 γένοιτο, σφίσι δὲ καὶ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει καὶ φρονεῖν
 γυναῖκα μεμνηνῶτα καὶ θηλυμίτην ἄρχοντα καὶ μεδίον
 σμικρὸν γερόντιον καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον καὶ γυνήτας,
 ὀρχηστάς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ ἠγγελοτο πυρπολῶν
 ὁ θεὸς ἤδη τὴν χώραν καὶ πόλεις ἀνάνδρους καταφλέγων
 καὶ ἀνόπτων τὰς ὕλας καὶ ἐν βραχεὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν
 φλογὸς ἐμπεπληκώς — ὄπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ,
 πατρῶον αὐτῷ ἐκ τοῦ κεραινοῦ — ἐνταῦθα ἤδη σπουδῆ
 ἀνελάμβανον τὰ δπλα καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπισάξαντες
 καὶ ἐγχαλινώσαντες καὶ τοὺς πύργους ἀναθήμενοι ἐπ'
 αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καταφρονούντες μὲν καὶ τότε, ὀργι-
 ζόμενοι δὲ ὅμως καὶ συντρῖψαι σπεύδοντες αὐτῷ στρατο-
4 πέδῳ τὸν ἀγένειον ἐκείνον στρατηλάτην. 4. ἐπεὶ δὲ πλησίον
 ἐγένοντο καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἴνδοι προτάξαντες
 τοὺς ἐλέφαντας ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ
 μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ αὐτῷ τοῦ δεξιῶ μὲν
 ὁ Σειληνός, τοῦ εὐωνύμου δὲ ὁ Πᾶν ἠγοῦντο· λοχαγοὶ δὲ

καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθεισιτήκεσαν· καὶ τὸ μὲν σύν-
 θημα ἦν ἅπασιν τὸ εὐοῖ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαταγεῖτο
 καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν ἐσήμαινε καὶ τῶν Σατύρων
 τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπηύλει τὸ ὄρθιον καὶ ὁ τοῦ Σειληγοῦ
 ὄνος ἐνυάλιον τι ὠγκήσατο καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ
 ἐνεπήδησαν αὐτοῖς δράκοντας ὑπεζωσμέναι καὶ τῶν θύρ-
 σων ἄκρων ἀπογυμνοῦσαι τὸν σίδηρον. οἱ Ἴνδοὶ δὲ καὶ
 ἐλέφαντες αὐτῶν αὐτίκα ἐγκλίναντες σὺν οὐδενὶ κόσμῳ
 ἔφρευγον οὐδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι ὑπομεινάντες, καὶ
 τέλος κατὰ κράτος ἐαλώκεσαν καὶ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο
 ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ
 ἔχρην ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατο-
 πέδων. 5. ἀλλὰ τί πρὸς τὸν Διόνυσον ὁ Διόνυσος οὗτος; 5
 εἶποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκοῦσι (καὶ πρὸς Χαρίτων μὴ
 με κορυβαντιᾶν ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τὰ μὰ
 εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς
 τοὺς καινοὺς τῶν λόγων τοῖς Ἴνδοῖς ἐκεῖνοις [οἶον καὶ
 πρὸς τοὺς ἑμοῖς]· οἴομενοι γὰρ σατυρικά καὶ γελοῖα τινα
 καὶ κομιδῇ κωμικὰ παρ' ἡμῶν ἀκούσεσθαι [τοιαῦτα πεπι-
 στεύκασιν], οὐκ οἶδ' ὅ τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἑμοῦ, οἱ μὲν
 οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς οὐδὲν δέον παρέχειν τὰ
 ὧτα κάμοις γυναικείοις καὶ σκιρτήμασι σατυρικοῖς κατα-
 βάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων, οἱ δὲ ὡς ἐπὶ τοιοῦτό τι
 ἤκοντες ἀντὶ τοῦ κιτοῦ σίδηρον εὐρόντες οὐδ' οὕτως
 ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος τεθορυ-
 βημένοι. ἀλλὰ θαρρῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἦν καὶ
 νῦν ὡς πρότερόν ποτε τὴν τελετὴν ἐθειλήσωσιν ἐπιθεῖν
 πολλάκις καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπτόται κώμων
 κοινῶν τῶν τότε καιρῶν καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σα-
 τύρων καὶ Σειληνῶν, πῶσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατήρος
 τούτου, ἐμβακχεύσειν καὶ αὐτοὺς καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν
 ἐρεῖν τὸ εὐοῖ. 6. οὗτοι μὲν σὺν — ἐλεύθερον γὰρ ἀκοή 6
 — ποιούντων ὅ τι καὶ φίλον, ἐγὼ δέ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν
 Ἴνδοῖς ἐσμέν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν δηγήσασθαι τι τῶν
 ἐκεῖθεν, οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτό, οἶδ' ὣν ποιοῦμεν
 ἀλλότριον. ἐν Ἴνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἱ τὰ λαῖα τοῦ

κίβητος. καὶ εἰσερχόμενοι εἰς αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι
ἐορτάζοντες τῷ Θεῷ, καὶ πίνουσι τῶν π
σῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μ
τῶν Σατύρων, οἱ ἄνδρες δὲ τῆς Πανί
7 Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ. 7. ἃ μὲν οὖν πάσαι
ἐπειδὴν πίνουσιν, ἢ οἳα οἱ ἄνδρες τολμῶσαι
Πανί, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν· ἃ δ' οἱ γέ
ῶταν μεθύσθωσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἄλλοτρι
δὲν πίνῃ ὁ γέρον καὶ κατάσχη αὐτὸν ὁ
ἐπὶ πολὺ ἄφρονός ἐστι καὶ καρηβαροῦντε
νῶ ἔοικεν, εἴτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ κ
καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίγνεται αὐτῷ κα
ἄφρονοτάτου ἐστίν, οὐδ' ἂν ἐπιστομίσας
μὴ οὐχὶ συνεχῆ λαλεῖν καὶ ῥήσεις μακρὰς σ
μέντοι πάντα καὶ κόσμια καὶ κατὰ τὸν Ὀμήρ
„νιφάδεσσιν ἑοικότα χειμερήσι“ διεξέρχοντ
σει σοι κίκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι
τεπιγῶδές τι πυκνὸν καὶ ἐπίτροχον συνά
θειας ἐσπέρας. τούντεῦθεν δὲ ἤδη ἀφρεθείσ
θης σιωπῶσι καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχ
παραδοξότατον οὐδέπω εἶπον· ἦν γὰρ ἀτελ
καταλίπη ὃν διεξήει τὸν λόγον, δύντος ἡλι

ΠΡΟΛΟΓΙΑ Ο ΗΡΑΚΛΗΣ.

1. Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὅγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ ¹
 ἢ ἐπιχωρίῳ, τὸ δὲ εἶδος τοῦ Θεοῦ πάνν ἄλλόκοτον γρά-
 ρουσι. γέρον ἔστιν αὐτοῖς ἔς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαγγτίας,
 τολιὸς ἀκριβῶς ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ἕσος τὸ δέσμα
 αὐτὸν διακεκαυμένον ἔς τὸ μελάντατον οἷοι εἰσιν οἱ θαλατ-
 σουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν
 ποταρταρίων καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν
 ἐκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν
 ἣν Ἡρακλέους· καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνήπτει τὴν τοῦ
 ἔοντος καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸν γωρυτὸν
 ταρήρηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἢ ἀριστερὰ προ-
 ρεῖκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἔστι ταῦτά γε. 2. ὦμην οἷν ²
 ἀφ' ὕβρει τῶν Ἑλληνίων Θεῶν τοιαῦτα παρανομεῖν τοὺς
 Κελτοὺς ἔς τὴν μορφήν τὴν Ἡρακλέους ἀμνομένους αὐ-
 τὸν τῇ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε λείαν
 λαίνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν κατέδραμε
 ἅ πολλα τῶν ἐσπερίων γενῶν. 3. καίτοι τὸ παραδοξό- ³
 ῥατον οὐδέπω ἔφην τῆς εἰκότος· ὁ γὰρ δὴ γέρον Ἡρα-
 κλῆς ἐκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλήθος ἔλκει ἐκ τῶν
 ὄτων ἅπαντας δεδεμένους. δεσμὰ δὲ εἰσὶν οἱ σειραὶ λεπταὶ
 χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρον εἰργασμένα ὄρμοις ἰοικυῖαι τοῖς
 καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' οὕτως ἀσθενῶν ἀγόμενοι οὔτε
 ἰσχυρὰ τινὰ βουλεύουσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, οὔτε
 ἄλλως ἀντιτείνουσιν [ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι] πρὸς τὸ
 ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἔπονται
 καὶ γεγηθότες καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι
 ἅπαντες καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶν-
 τες, ἰοικότες ἀχθησομένοις εἰ λυθῆσονται. ὁ δὲ πάν-
 των ἀτοπώτατον εἶναι μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν καὶ
 οὗτο· οὐ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψει τὰς τῶν
 δεσμῶν ἀρχάς, ἄτε τῆς δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τῆς
 αὐτῆς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τοῦ Θεοῦ τὴν γλῶτ-
 ταν ἄκραν ἐξ ἐκείνης ἐλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ

4 ἐπέστραπται δὲ ἐς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν. 4. ταῦτ' ἐγὼ μὲν ἐπὶ πολὺ εἰστήκειν ὄρων καὶ θαυμάζων καὶ ἀπορῶν καὶ ἀγανακτῶν· Κελτός δέ τις παρεστώς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνῆν ἀφίεις, φιλόσοφος, οἶμαι, τῶν ἐπιχωρίων, Ἐγὼ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τῆς γραφῆς τὸ ἀίνιγμα· πάνυ γὰρ ταραττομένη ἔοικας πρὸς αὐτήν. τὸν λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ οὐχ ὡσπερ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες Ἐρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι παρὰ πολὺ τοῦ Ἐρμοῦ ἰσχυρότερος οὗτος. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσης· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γῆρα φιλεῖ ἐντελεῖ ἐπιδεικνυσθαι τὴν ἀκμήν, εἴ γε ἀληθῆ ἡμῶν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν, ὅτι αἱ μὲν τῶν „ὀπλοτέρων φρένες ἡρέθονται,“ τὸ δὲ γῆρας

ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

οὕτω γέ τοι καὶ τοῦ Νέστορος ἡμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τῆς γλωττης τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τῶν Τρωῶν τὴν ὅσα τὴν λειριόεσαν ἀφιάσιν εὐανθῆ τινα· [λείρια γὰρ καλεῖται, 5 εἴ γε μέμνημαι, τὰ ἄνθη]. 5. ὥστε εἰ τῶν ὄτων ἐδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν γλωτταν ὁ γέρων οἶτος Ἡρακλῆς ὁ λόγος ἔλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσης εἰδὼς τὴν ὄτων καὶ γλωττης συγγένειαν· οὐδ' ὕβρις εἰς αὐτόν, ἢ ταύτη τετρῦπηται· μέμνημαι γοῦν, ἔφη, καὶ κωμικῶνσ τινω ἰναμβείων παρ' ἡμῶν μαθῶν,

τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου

ἢ γλωττα πᾶσιν ἔστι τετρῦπημένη.

6 6. τὸ δ' ὅλον καὶ αὐτὸν ἡμεῖς τὸν Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἡγούμεθα ἐξεργάσασθαι σοφὸν γενόμενον καὶ πειθοῖ τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. καὶ τά γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσίν, οἶμαι, ὀξεῖς καὶ εὖστοχοι καὶ ταχεῖς καὶ τὰς ψυχὰς τετρώσκοντες· πτερόεντα γοῦν τὰ ἔπη καὶ ἡμεῖς φεατε εἶναι.

7 7. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός. ἐμοὶ δὲ ἤνικα περὶ τῆς δεῖρο παρόδου ταύτης ἔσκοποῖμην πρὸς ἑμαυτόν, εἴ μοι καλῶς ἔχει τηλικῶδε ὄντι καὶ πάλαι τῶν ἐπιδείξεων πεπαισμένῳ αὐθις ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ψῆφον δίδόναι τοσοῦτοις δικασταῖς, κατὰ καιρὸν ἐπιῆλθεν ἀναμνησθῆναι τῆς εἰκότος· τίως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μὴ τιμὴν ἡμῶν δόξαιμι κομιδῇ μειρακιώδη

ταῦτα ποιεῖν καὶ παρ' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι, κατὰ τις Ὀμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξειε μοι εἰπὼν τό, „σὴ δὲ βίη λέλυται“, καὶ „χαλεπὸν γῆρας κατείληφέ σε“,

ἤπεδανὸς δὲ νύ τοι θεράπων, βραδέες δὲ τοι ἵπποι, ἐς τοὺς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι καὶ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν ἡλικιώτης ὢν τῆς εἰκόνας.

8. ὥστε ἰσχὺς μὲν καὶ τάχος καὶ κάλλος καὶ ὅσα τοῦ σώ-
ματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ Ἔρως ὁ σὸς εἰσιδὼν με, ὃ Τῆϊε ποιητά, ὑποπόλιον γένειον χρυσοφαέννων εἰ βούλεται περὶ γῶν ἀήταις παραπετέσθω, (†) καὶ ὁ Ἴπποκλειδῆς οὐ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν καὶ ἀνθεῖν καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη καὶ ἔλκειν τῶν ὠτων ὅσους ἂν πλείστους δύνηται, καὶ τοξεύειν πολλάκις, ὡς οὐδέν γε δέος μὴ κενωθεῖς λάθοι ὁ γωρντὸς αὐτῷ. ὀρᾶς ὅπως παραμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ γῆρας τὸ ἔμαντοῦ. καὶ διὰ τοῦτο ἐτόλμησα πάσαι νενεωλχημένον τὸ ἀκάτιον κατασπάσας καὶ ἐκ τῶν ἐνότων ἐπισκενάσας αὐτῆς ἀφείναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὃ θεοί, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησιιστίου τε καὶ ἐσθλοῦ [καὶ] ἐταίρου ἀνέμου δεόμεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινοίμεθα, καὶ ἡμῖν τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἐπιφθέρῃται τις, οἷον ἐκ ῥακέων ὁ γέρον ἐπιγοννίδα φαίνει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ ἢ ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

1. Ἠλέκτρον περὶ καὶ ὑμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, 1
αἰγείρους ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ ποταμῷ δακρύειν αὐτὸ θρη-
νούσας τὸν Φαέθοντα, καὶ ἀδελφὰς γε εἶναι τὰς αἰγείρους
ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον
ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποστάζειν ἔτι αὐτῶν δά-
κρυον δῆθεν τὸ ἡλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς
8 ἀκούων τῶν ποιητῶν ἄδόντων ἡλιπίζον, εἴ ποτε γενοίμην
ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰγείρων ἐκπετάσας

τὸ προκόλπιον ὑποδέξασθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς
 2 ἤλεκτρον ἔχομι. 2. καὶ δὴ οὐ πρὸ πολλοῦ κατ' ἄλλο μὲν
 τι χρέος, ἦγον δὲ ὁμῶς ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ — ἔδει
 γὰρ ἀναπλεῖν ἀνὰ τὸν Ἡριδανόν — οὐτ' αἰγείρους εἶδον
 πάνυ περισκοπῶν οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοῖτομα
 τοῦ Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητούντος γοῦν
 ἐμοῦ καὶ διαπυρναγομένου, πότε δὲ ἐπὶ τὰς αἰγείρους
 ἀφιζόμεθα τὰς τὸ ἤλεκτρον, ἐγέλων οἱ ναῦται καὶ ἤξιον
 σαφέστερον λέγειν ὅτι καὶ ἰθέλοισι· ἡγὰρ τὸν μῦθον
 διηγούμεν αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἥλιον παῖδα, καὶ
 τοῖτον εἰς ἡλικίαν ἐλθόντα αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἐλάσαι τὸ ἄρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν τὸν
 δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα, καὶ τὰς
 ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' ἐμῖν.
 Ἰναπερ καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι
 3 καὶ δακρύειν ἔτι ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον. 3. Τίς ταῦτά
 σοι, ἔφασκον, διηγῆσατο ἀπατεῶν καὶ ψευδολόγος ἄνθρω-
 πος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἠντιόχον τινα ἐκπίπτοντα εἶδομεν οὔτι
 τὰς αἰγείρους ἄς φῆς ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἷα
 ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέττειν ἢ ἢ ἔλκειν τὰ πλοῖα
 πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν ἀναλέγοντος
 τῶν αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν οὐ μετρίως μοι
 καθίκετο, καὶ ἐσιώπησα διαισχυνθεῖς, ὅτι παιδίου τινὸς
 ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς⁹
 ἀπίθανα οὕτως ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς ἀρέσκεσθαι
 αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος οὐ μικρᾶς ἐψευσμένος
 ἠνιώμην καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς,
 ὅς γε ἦδη ἀνέπλαττον εἰς ὅσα καὶ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.
 4 4. ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ ἀληθῶς ὤμην εὐρήσειν παρ' αὐτοῖς,
 κύκνους πολλοὺς ἄδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ.
 καὶ αὐθις ἱρώτων τοὺς ναύτας — ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι —
 Ἄλλ' οἷ γε κύκνοι πηνίκα ὑμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ἄδουσι
 ἐφρεστώτερες τῷ ποταμῷ ἔνθεν καὶ ἔνθεν; φασὶ γοῦν Ἀπόλ-
 λωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας ὀδικοὺς ἀνθρώπους ἐνταῦθά
 5 που ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν καὶ διὰ τοῦτο ἄδειν ἔτι οὐκ
 ἔκλαθομένους τῆς μουσικῆς. 5. οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφη-

σαν, ὡ ἄνθρωπε, οὐ παύση τήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας ἡμῶν καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες καὶ ἐκ παιδῶν σχεδὸν ἐργαζόμενοι ἐν τῇ Ἡριδανῷ ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὀρωμεν ἐν τοῖς ἔλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν οὗτοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀσθενές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρήνας εἶναι πρὸς αὐτούς, ῥεδόντων δὲ καὶ ἡδὺ καὶ οἶον σὺ φῆς οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν· ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

6. Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπατηθῆναι ἔστι πιστεύοντας 6
τοῖς πρὸς τὸ μείζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε καὶ γὰρ νῦν δέδια ὑπὲρ ἑμαυτοῦ μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφίγμενοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὐρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθῃτε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν τοιαῦτα πολλὰ κειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχόμενου περὶ τῶν ἐμῶν οὔτε ὑμεῖς οὔτε ἄλλος πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ ποτε. ἄλλοις μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις ἐντύχοις ἂν Ἡριδανοῖς τισι καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυρώτερος· τὸ δὲ ἐμὸν ὄρωτε ἤδη ὁποῖον ἀπλοῖκόν καὶ ἄμυθον, οὐδέ τις ᾗδῃ πρόσσεστιν. ὥστε δεῖα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μείζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὀρωντες· οἴομενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομένης τῆς σκιας πρὸς τὴν ἀγῆν, ἐπειδὴν ἀνασπάσσωσι, πολλῶν μικρότερα εὐρίσκοντες ἀνωῖνται. ἤδη οὖν σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ καὶ ἀποκαλύψας τὰμά, μηδὲν μέγα προσδοκῆσης ἀνιμῆσασθαι, ἢ σαντὸν αἰτιάση τῆς ἐλπίδος.

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

- 1 1. Ἡ μύια ἔστι μὲν οὐ τὸ σμικρότατον τῶν ὀργάνων, ὅσον ἐμπίσι καὶ κώνωφι καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις παραβάλλειν, ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει προὔχει ὅσοι αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπιτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἀπανταχόθεν κομῶν τοῦ σώματος, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας καὶ τέττιγας καὶ μελίττας ἔστιν ὑμενόπτερος, τοσοῦτον ἀπαλωτέρα ἔχουσα τὰ πτερὰ ὅσον τῆς Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἢ Ἰνδικῆ λεπτοτέρα καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴ διηρηθισται κατὰ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτήν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον πτερόσσηται.
- 2 2. Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε κατὰ τὰς νυκτερίδας εἰρεσία συνεῖ τῶν πτερῶν οὔτε κατὰ τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος οὐδὲ ὡς οἱ σφηκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπῆς πρὸς ὃ τι ἂν μέρος ὀρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν κἀκεῖνο πρόσσειν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ὥδῆς πέτεσθαι οὐκ ἀπηνώως οἷα κωνώπων καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύνρομον τῶν μελιττῶν ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν καὶ ἀπειλητικὸν ἐνδείκνυμένη, ἔλλα τοσοῦτόν ἐστι λιγυρωτέρα, ὅσον σάπυγος καὶ κυβάλων ἀνλοὶ μελιχρότεροι.
- 3 3. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἢ μὲν κεφαλὴ λεπτότατα τῷ ἀνθένι συνέχεται καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγος, οὐ συμπεφυκνῖα ὡς ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαλεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες· στέρον εὐπαγές, καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες οὐ κατὰ τοῖς σφηκας πάνυ ἐσφιγμένοι. ἡ γαστήρ δὲ ὠχύρωται καὶ αὐτῇ καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι οὐ κατὰ τὸ οὐροπύγιον ὡς σφηξ καὶ μελίττα, ἀλλὰ τῷ στόματι καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασιν καὶ αὐτῇ ἔχουσα προνομεῖει τε καὶ ἐπιλαμβάνεται καὶ προσφῖσα κατέχει κοτυληδόνη κατὰ τὸ ἄκρον ἔοικυιαν. ἐκ δὲ αὐτῆς ὁδοὺς προκίπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τοῦ αἵματος· πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος, ἥδὴ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, οὐ μετὰ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντου-

μένων. ἑξάπους δὲ οὔσα τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶν καὶ ὅσα χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὐκ αὐτὴν ἐπὶ τεττάρων βεβηκυῖαν ἔχουσαν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως πάνν καὶ καθ' ἡμᾶς. 4. γίνεται δὲ οὐκ εὐθύς τοιαύτη, ἀλλὰ σκόληξ τὸ ⁴ πρῶτον ἦτοι ἕξ ἀνθρώπων ἢ ἄλλων ζῴων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει καὶ φέει τὰ πτερὰ καὶ ἕξ ἐρπετοῦ ὄρνεον γίνεται, καὶ κροφορεῖ δὲ καὶ ἀπο-
⁹⁴τίκει σκόληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα καὶ ὁμοδίαιτος καὶ ὁμοτράπεζος ἀπάντων γέυεται πλὴν ἔλαιου· θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν. [καὶ μέντοι ὠκύμορος οὔσα] — πάνν γὰρ ἐς στενὸν ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέρηται — τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα καὶ τούτῳ πολιτεύεται· νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει καὶ οὔτε πέτεται οὔτε ἄδει, ἀλλ' ὑπέπτηχε καὶ ἀτρεμεῖ. 5. σίνεσιν ⁵ δὲ οὐ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τὸν ἐπίβουλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὸν ἀράχην διαδιδράσκη· λοχῶντά τε γὰρ ἐπιτηρεῖ καὶ ἀντίον αὐτῷ ὄρα ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν, ὡς μὴ ἀλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα καὶ περιπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν γὰρ ἀνδρείαν καὶ τὴν ἀλκὴν αὐτῆς οὐκ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφρονότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος τὸν ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν
⁹⁵οὐ λέοντι ἢ παρδάλει ἢ ὑπὲρ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάξει, ἀλλὰ τῷ θάρσει τῆς μυῖας καὶ τῷ ἀτρέστῳ καὶ λιπαρεῖ τῆς ἐπιχειρήσεως· [οὐδὲ γὰρ θράσος ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι.] καὶ γὰρ εἰργομένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίσταται, ἀλλ' ἐφίεται τοῦ δήγματος. οὕτω δὲ πάνν ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζεται τὴν μυῖαν, ὥστε οὐκ ἅπαξ οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις· οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευμένη. ἄρτι μὲν τὴν ἀγελαίαν πτήσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν, ὁπότε τοῦ Μενέλεω τὸ βέλος ἀποκρούεται, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ καιριώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μῆρτι κηδομένη κοιμωμένου αὐτῇ τοῦ βρέφους, τὴν μυῖαν αὐθις ἐπεισάγει τῷ παραδειγμάτι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτω καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν „ἀδινὰς“ προσειπὼν καὶ τὴν ἀγέλην αὐτῶν „ἔθνη“ καλῶν. 6. οὕτω δὲ ἰσχυρά ⁶

ἔστιν, ὡσθ' ὅποταν τι δάκνη, τιτρώσκει οὐκ ἀνθρώπου⁶
 δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοῶς καὶ ἵππου, καὶ ἑλέφанта
 λυπεῖ ἔς τὰς ῥυτίδας αὐτοῦ παρεσθνομένη καὶ τῇ αὐτῆς
 προνομίᾳ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. μίξις
 δὲ καὶ ἀφροδισίων καὶ γάμων πολλῇ αὐταῖς ἢ ἑλευθερία,
 καὶ ὁ ἄρρηγ οὐ κατὰ τοὺς ἀλεκτρύονας ἐπιβάς εὐθὺς
 ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ἐπὶ πολὺ, κάκιστη
 φέρει τὸν νυμφίον, καὶ συμπέτονται τὴν ἐναέριον ἐκείνην
 μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθειρουσαί. ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν
 κεφαλὴν μυῖα ἐπὶ πολὺ ζῆ τῷ ἄλλῳ σώματι καὶ ἔμπρους
 7 ἔστιν. 7. ὁ δὲ μέγιστος ἐν τῇ φύσει αὐτῶν ὑπάρχει, τοῦτο
 δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καὶ μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον αὐτὸ
 παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας λόγῳ. ἀποθα-
 νοῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται καὶ πα-
 λιγγενεσία τις αὐτῇ καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίνεται,
 ὡς ἀκριβῶς πεπεισθαι πάντας, ὅτι κάκεινων ἀθανάτος
 ἔστιν ἡ ψυχὴ, εἴ γε καὶ ἀπελθούσα ἐπανέρχεται πάλιν καὶ
 γνωρίζει καὶ ἐπανίστησι τὸ σῶμα καὶ πέτεσθαι τὴν μυῖαν
 ποιεῖ, καὶ ἐπαληθεύει τὸν περὶ Ἑρμοτίμον τοῦ Κλαζομε-
 νίου μῦθον, ὅτι πολλάκις ἀφιείσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμη
 καθ' ἑαυτήν, εἶτα ἐπανελθούσα ἐπλήρου αἰθῆς τὸ σῶμα
 8 καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμοτίμον. 8. ἀργὸς δὲ αὐτῇ καὶ ἄνετος
 οὔσα τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων πονούμενα καρποῦται καὶ πλήρης⁹
 αὐτῇ πανταχοῦ τράπεζα· καὶ γὰρ αἴγες αὐτῇ ἀμέλγονται,
 καὶ ἡ μέλιττα οὐχ ἡμιστά μυῖαις [καὶ ἀνθρώποις] ἐργάζεται,
 καὶ [οἱ] ὄψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι καὶ βασιλέων
 αὐτῶν προγεύεται καὶ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συ-
 9 νεστιᾶται αὐτοῖς καὶ συναπολαύει πάντων. 9. νεοτιᾶν δὲ
 ἢ καλιὰν οὐχ ἐνὶ τόπῳ κατεστήσατο, ἀλλὰ πλάνητα τὴν
 πτήσιν κατὰ τοὺς Σκύθας ἐπανηρημένη, ὅπου ἂν τύχη ὑπὸ
 τῆς νυκτὸς καταληφθεῖσα, ἐκεῖ καὶ ἐστίαν καὶ εὐνήν ποιεῖ-
 ται. ὑπὸ σκότῳ μέντοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται οὐδὲ
 ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖται τι αἰσχρὸν
 10 ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ δρώμενον αἰσχύνει αὐτήν. 10. φησὶ δὲ
 ὁ μῦθος καὶ ἀνθρώπον τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι
 πάνυ καλήν, λάλον μέντοι γε καὶ στωμύλην καὶ ῥδίκην,

καὶ ἀντερασθῆναι γε τῇ Σελήνῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τοῦ Ἐνδυμῖωνος. εἴτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεσχηλοῦσα καὶ ἄδουσα καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτόν, τὸν μὲν ἀγανακτῆσαι, τὴν δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν ἐς τοῦτο τὴν Μυῖαν μεταβαλεῖν· καὶ διὰ τοῦτο
 88 πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐνδυμῖωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις καὶ ἀπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας· ὡς γὰρ δυνατόν ἀπολαύει καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπανθίξεται. 11. ἐγένετο κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ γυνή 11
 τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάννυ καλὴ καὶ σοφὴ, καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀττικῶν ἐπιφανής, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη,

ἡ Μυῖα δ' ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας·
 οὕτως οὐδ' ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηπῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ἠδούντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν γὰρ τραγωδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

δεινὸν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει
 πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῆ ῥόνου,
 ἄνδρας δ' ὀπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

[πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἢ κατ' αὐτὴν ἱστορία. 12. γι- 12
 νονται δὲ καὶ μέγισταί τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸν βόμβον καὶ τὴν πτήσιν ὠκύταται, αἱ γε καὶ μακροβιώταται εἰσι καὶ τοῦ χειμῶνος ὄλου ἄσιτοι διακαρτεροῦσιν ὑπεπτηχυταί
 99 τοῖς ὀρόφοις μάλιστα, ἐφ' ὧν κἀκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφοτέρα, καὶ τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων, δρωσι βαίνοντες ἐν τῷ μέρει κατὰ τὸν Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν καὶ διττὸν τὸ κάλλος.] πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ
ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

- 1 1. Καὶ μὴν ἐναντίον ἐστὶν οὗ ἐθέλεις ὁ νῦν ποιεῖς· οἷσι μὲν γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναι τις δόξειν σποδῆ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων· τὸ δέ σοι πρὶ τὰ κάτω χωρεῖ καὶ ἔλεγχος γίνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο· μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῆ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι καὶ ἔρμαιον εἶ τῶν τοιαῦτα ἐπιψευδομένων τοῖς βιβλίοις καὶ θησαυρὸς ἔτοιμος τοῖς κωπήλοις αὐτῶν. ἢ πόθεν γὰρ σοι διαγνῶναι δυνατόν, τίνα μὲν παλαιὰ καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φανῆλα καὶ ἄλλως σαφρά, εἰ μὴ τῷ διαβεβρωῖσθαι καὶ κατακεκόφθαι αὐτὰ τεκμαίρει καὶ συμβούλους τοὺς σέας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν παραλαμβάνεις; ἔπει τοῦ ἀκριβοῦς ἢ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐστὶν 10
- 2 αὐτοῖς τίς ἢ ποία διάγνωσις; 2. ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλίνος [ἐς κάλλος] ἢ ὁ ἀοιδίμος Ἀττικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν ἄν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τοῦ κτήματος οὔτε εἰδότε τὸ κάλλος αὐτῶν οὔτε χρησομένῳ ποτὲ οὐδὲν μᾶλλον ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεργμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὄρας τὰ βιβλία, καὶ νῆ Δία κατακόρως, καὶ ἀναγινώσκεις ἔνια πάντῃ ἐπιτρέχων φθάνοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ στόμα· οὐδέπω δὲ τοῦτό μοι ἰκανόν, ἢν μὴ εἰδῆς τὴν ἀρετὴν καὶ κακίαν ἐκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων καὶ συνήεις 15
- 3 καὶ ὅσα κιβδηλα καὶ νόθα καὶ παρακεκομμένα. 3. τί οὖν; φῆς καὶ ταῦτα μὴ μαθῶν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν, εἰ μὴ ποτε παρὰ τῶν Μουσῶν κλῶνα δάφνης καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος λαβῶν; Ἐλικῶνα μὲν γάρ, ἵνα διατρίβειν αἱ θεαὶ λέγονται, οὐδὲ ἀγκῆσας οἴμαι ποτε οὐδὲ τοιαύτας διατρίβας ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ καὶ μεμνησθαι Μουσῶν ἀνάσιον. ἐκεῖναι γὰρ ποιμένοι μὲν οὐκ [ἄν] ὠκῆσαν φανῆται σκληρῷ ἀνδρὶ καὶ δασεῖ καὶ πολὺν τὸν ἦλιον ἐπὶ τῷ σώματι

ἐμφαίνοντι, οἷω δὲ σοὶ — καὶ μοι πρὸς τῆς Ἀναίτιδος
 ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν — οὐδὲ
 ἐγγὺς γενέσθαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι κατηξίωσαν, ἀλλ'
 ἀντὶ τῆς δάφνης μυρικήν ἂν ἢ καὶ μαλάχην μαστιγοῦσαι
 ἀπήλασαν ἂν τὸν τοιοῦτον, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν Ὀλ-
 102 μείον μήτε τὴν τοῦ Ἴεπου κρήνην, ἅπερ ἢ ποιμνίοις
 διψῶσιν ἢ ποιμένων στόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι
 οὐδέ, εἰ πάνν ἀναίσχυτος εἶ καὶ ἀνδρείος τὰ τοιαῦτα,
 τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδευθῆς ἢ ἐμέλησέ σοι
 πώποτε τῆς ἐν χερῶν πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας ἢ ὡς διδά-
 σκαλός σοι ὁ δεῖνα ἢ τῷ δεῖνι ξυνεροίτας. 4. ἀλλ' ἐνὶ 4
 τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις τῷ
 κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. κατὰ δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβῶν
 ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ
 ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα παρὰ τοῦ
 Δημοσθένους καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μεταγεγραμμένα εὐρέθη
 καὶ Νηλέως ἅπαντα ἐκεῖνα, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς
 Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν πλέον ἐκ τούτου ἐς παιδείαν
 κτήσαιο, κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ἐπικατεύδης ἢ ξυγκολλή-
 λήσας καὶ περιβαλλόμενος περινοστής; πίθηκος γὰρ ὁ πί-
 108 θηκος, ἢ παροιμία φησί, κἂν χρύσῃ ἔχη σάμβαλα. καὶ
 σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἀναγινάσκεις
 αἰεὶ, τῶν δὲ ἀναγινωσκομένων οἶσθα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος
 λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἶ γε τὸ κεκτηῖσθαι τὰ
 βιβλία καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα, πολλοῦ
 108 ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον καὶ μόνων ὑμῶν τῶν
 πλουσίων, εἰ ὡσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρῆσθαι τοὺς πένητας
 ἡμᾶς ὑπερβάλλοντας. τίς δὲ τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς βι-
 βλιοκαπήλοις ἤρριεν ἂν περὶ παιδείας τοσαῦτα βιβλία
 ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἶ γε διελέγχειν ἐθέλεις, ὄψει
 μηδ' ἐκείνους πολὺ σου τὰ ἐς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ
 βαρβάρους μὲν τὴν φωνὴν ὡσπερ σύ, ἄξυνέτους δὲ τῇ
 γνώσει, οἷους εἰκὸς εἶναι τοὺς μηδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰ-
 σχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ'
 αὐτῶν ἐκείνων πριάμενος ἔχεις, οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ'
 ἡμέραν διὰ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά. 5. τίνας οὖν ἀγαθῶν 5

ὠνῆ ταῦτα, εἰ μὴ καὶ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τῶν βιβλίων
 ἤγγῃ πεπαιδευῆσθαι τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν
 ξυγγράμματα; καὶ μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δέ,
 ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ἐπίνευσον γοῦν ἢ ἀνάνευσον
 πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ἐπιστάμενος κτή-
 σαιτο τοὺς Τιμοθέον αὐλοὺς ἢ τοὺς Ἰσμηρίου, οὓς ἐπὶ
 ταλάντων ὁ Ἰσμηρίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίετο, ἄρ' ἂν διὰ
 τοῦτο καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτή-
 ματος οὐκ ἐπισταμένῳ χρήσασθαι κατὰ τὴν τέχνην; εὖ γε ¹⁰⁰
 ἀνένευσας· οὐδὲ γὰρ τοὺς Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου κτησάμε-
 νος αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθῶν. τί δ', εἴ τις τοῦ Ἡρακλείου
 τὰ τόξα κτήσαιτο μὴ Φιλοκλήτης ὢν, ὡς δύνασθαι ἐπι-
 νασθαι τε αὐτὰ καὶ ἐπίσκοπα τοξεῦσαι, τί σοι καὶ οὗτος
 δοκεῖ; ἄρ' ἂν ἐπιδειξασθαι τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνέ-
 νευσας καὶ τοῦτο. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ
 εἰδὼς καὶ ἵππευεῖν μὴ μεμελετηκὼς εἰ ὁ μὲν καὶν παρα-
 λάβοι τοῖς πᾶσι καὶ ἕξ κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλι-
 στα ἔξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον ἢ κε-
 ταυρίδην ἢ κοππαφόρον, ἐλέγχουτο ἂν, οἴμαι, ἐκάτερος
 οὐκ εἰδὼς εἰς ὃ τι χρήσαιτο [ἐκατέρῳ], ἐπινεύεις καὶ τοῦτο;
 πείθου δὴ καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὡσπερ σὺ
 ἀπαιδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, οὐ σκώμματα οὔτος
 εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέρει; τί ὄκνεῖς καὶ τοῦτο
 ἐπινεύειν; ἔλεγχος γάρ, οἴμαι, σαφῆς οὔτος καὶ τῶν ὀρών-
 των ἕκαστος εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκείνο ἐπιφθέγγεται,
 β τί κνὴ καὶ βαλανεῖω; β. καὶ ἐγένετό τις οὐ πρὸ πολλοῦ
 ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς τοὺς
 πόδας ἀμφοτέρους ὑπὸ κρύου, οἴμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ
 ποτε διὰ χιόνος ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· οὔτος τοίνυν
 τοῦτο μὲν ἔλεεινὸν ἐπεπόνθει καὶ θεραπεύων τὴν δυστυ-
 χίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτους ὑποδοῦμενος
 ἐβάδιζεν ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκείνο δὲ
 γελοῖον ἐποίησε, κρηπίδας γὰρ καλλίστας ἔωνεῖτο νεοτμήτους
 αἰεῖ, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς
 καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἶη αὐτῷ τὰ ξύλα,
 [οἱ πόδες δὴ.] οὐ ταῦτα οὖν καὶ σὺ ποιεῖς χωλὴν μὲν

ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἂν τις καὶ ἀρτίπους ἐμπεριπατήσειεν;

106 7. ἔπει δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ὅμηρον ἐπὶ πολλάκις, 7 ἀναγνώτω σοὶ τις αὐτοῦ λαβὼν τὴν δευτέραν τῆς Ἰλιάδος φαιφωδῖαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν πρὸς σέ· πεποίηται δὲ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, διάστροφος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνος τοίνυν ὁ Θερασίτης ὁ τοιοῦτος εἰ λάβοι τὴν Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἶει ὅτι αὐτίκα διὰ τοῦτο καὶ καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑπερπηδήσειε μὲν τὸν ποταμόν, ἐπιθολώσειε δὲ αὐτὸ τὸ φεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτείνειε δὲ τὸν Ἔκτορα καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον μηδὲ φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις· ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι καὶ ἐπὶ στόμα καταπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὅποτε ἀνανεύσειε, δεικνὺς τοὺς παραβλῶπας ἐκείνους αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι καὶ τὰς κνημίδας ἐπισυρόμενος καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτῶν καὶ τὸν 107 δεσπότην. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων οὐκ ὄρῃς, ὅπῃ τὸ μὲν βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, πορφυρᾶν μὲν ἔχων τὴν διφθέραν, χρυσοῦν δὲ τὸν ὀμφαλόν, ἀναγινώσκῃς δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων καὶ καταισχύνων καὶ διαστρέφων, ὑπὸ μὲν τῶν πεπαιδευμένων καταγελῶμενος, ὑπὸ δὲ τῶν ξυνόντων σοὶ κολάκων ἐπαινούμενος, οἳ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι γελῶσι τὰ πολλὰ; 8. Θέλω γοῦν 8 σοὶ διηγῆσασθαι τι Πυθῶν γεγόμενον· Ταραντῖνος Εὐάγγελος τοῦνομα τῶν οὐκ ἀφανῶν ἐν τῷ Τάραντι ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια· τὰ μὲν οὖν τῆς γυμνικῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι μήτε πρὸς ἰσχὴν μήτε πρὸς ὠκυτότητα εὐ περφυκῶτι, κινθάρῃ δὲ καὶ ᾧδῃ ἔραδίως κρατήσῃ ἐπέισθη ὑπὸ τῶν καταράτων ἀνθρώπων, οὓς εἶχε περὶ αὐτόν, ἐπαινοῦντων καὶ βοῶντων, ὅποτε καὶ τὸ μικρότατον ἐκεῖνος ἀνακρούσασατο. ἤκεν οὖν ἐς τοὺς Δελφοὺς τοῖς ἄλλοις λαμπρὸς καὶ δῆ καὶ ἐσθῆτα χρυσοπάστον

ποιησάμενος καὶ στέφανον δάφνης χρυσοῦς κάλλιστον, ὡς ¹⁰⁶
 ἀντὶ καρποῦ τῆς δάφνης σμαραγδούς εἶναι ἰσομεγέθεις
 τῷ καρπῷ· τὴν μὲν γε κιθάραν αὐτὴν, ὑπερφυῖς τι χρῆμα
 ἐς κάλλος καὶ πολυτέλειαν, χρυσοῦ μὲν τοῦ ἀκράτου
 πᾶσαν, σφραγίσαι δὲ καὶ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμη-
 μένην, Μουσῶν μεταξὺ καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ὀρφέου ἐν-
⁹ τετορευμένων, θαῦμα μέγα τοῖς ὄρωσιν. 9. ἐπεὶ δ' οἱ
 ποτε καὶ ἦκεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἴσαν, ἔλαχε
 δὲ μέσος αὐτῶν ὁ Εὐάγγελος ἄδειν καὶ μετὰ Θέσπιον τὸν
 Θηβαῖον οὐ φαύλως ἀγωνισάμενον· εἰσέρχεται ὅλος περι-
 λαμπόμενος τῷ χρυσίῳ καὶ τοῖς σμαραγδοῖς καὶ βηρύλλοις
 καὶ ὑακίνθοις, καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῆς ἐσθῆτος,
 ἢ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διεφαίνετο, τοῦτοις ἅπασι προεκ-
 πλήξας τὸ θέατρον καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήξας τοὺς
 θεατὰς, ἐπειδὴ ποτε καὶ ἕσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει,
 ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι καὶ ἀσύντακτον, ἀπορρή-
 γνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμ-
 πεσῶν τῇ κιθάρᾳ, ἄδειν δὲ ἄρχεται ἀπόμουσόν τι καὶ
 λεπτόν, ὥστε γέλωτα μὲν παρὰ πάντων γενέσθαι τῶν
 θεατῶν, τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτῆσαντας ἐπὶ τῇ τόλμῃ
 μαστιγώσαντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου· ὅτεπερ καὶ
 γελοϊότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος καὶ ὑπὸ
 τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς καὶ
 τὰ σκέλη καθηματωμένος ἐκ τῶν μαστίγων καὶ συλλέγων ¹⁰⁷
 χαμόθεν τῆς κιθάρας τὰς σφραγίδας· ἐξεπεπτώκεισαν γὰρ
¹⁰ κακείνης ξυμμαστιγουμένης αὐτῷ. 10. μικρὸν δὲ ἐπισχῶν
 μετ' αὐτὸν Εὐμηλὸς τις Ἥλειος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν
 παλαιὰν ἔχων, ξυλίνοισ δὲ κόλλοπας ἐπικειμένην, ἐσθῆτα
 δὲ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἄξιαν· ἀλλ' οὕτως
 γε ἄσας δεξιῶς καὶ κιθαρίσας κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης
 ἐκράτει καὶ ἀνεκηρύττετο καὶ τοῦ Εὐαγγέλου κατεγέλα
 μάτην ἐμπομπείσαντος τῇ κιθάρᾳ καὶ ταῖς σφραγίσιν
 ἐκείναις, καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε,
 σὺ μὲν χρυσοῦν δάφνην περικίσεις, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ
 ὁ πένης τὴν Δελφικὴν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὠνήσο τῆς
 σκευῆς, ὅτι μηδὲ ἐλεούμενος ἐπὶ τῇ ἤττη ἀπέρχῃ, ἀλλὰ

μισούμενος προσέτι διὰ τὴν ἄτεχνόν σου ταύτην [καὶ περιττὴν] τρυφήν· περὶ πόδα δὴ σοὶ καὶ Εὐάγγελος οὗτος, παρ' ὅσον σοὶ γε οὐδ' ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τῶν θεατῶν. 11. οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο καὶ Λέσβιον 11 μῦθόν τινα διηγῆσασθαι σοὶ πάλαι γεγόμενον. ὅτε τὸν Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θραῖται, φασὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρα ἔς τὸν Ἐβρον ἔμπεσοῦσαν ἐκβληθῆναι ἔς τὸν μέλανα κόλπον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τὴν κεφαλὴν τῇ λύρα, τὴν μὲν ἄδουσαν θρηγόν τινα ἐπὶ τῷ Ὀρφείῳ μόρῳ, τὴν λύραν δὲ αὐτὴν ὑπὴρχεῖν τῶν ἀνέμων ἐπιπιπτότων ταῖς 110 χορδαῖς, καὶ οὕτω μετ' ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ, κἀκείνους ἀνελομένους τὴν μὲν κεφαλὴν καταθάψαι, ἵνα περ γιν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἔστι, τὴν λύραν δὲ ἀναθεῖναι ἔς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν καὶ ἐπὶ πολὺ γε σώζεσθαι αὐτήν. 12. χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν τοῦ Πιττακοῦ τοῦ 12 τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας πυνθανόμενον, ὡς ἐκίλει μὲν καὶ θηρία καὶ φυτὰ καὶ λίθους, ἐμελώδει δὲ καὶ μετὰ τὴν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἀπτομένον, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἔμπεσεῖν καὶ διαφθειραντα τὸν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι πείσαι ὑποθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν δοῦναι αὐτῷ τὴν τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι οὐκ ἀσφαλὲς οἶεσθαι εἶναι, νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα μόνον προσελθεῖν ἔς τὸ προὔστειον καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς ἄτεχρον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπὴρχεῖν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλλειν καὶ κηλήσειν καὶ μακάριον ἔσεσθαι κληρονο- 111 μήσαντα τῆς Ὀρφέως μουσικῆς· ἄχρι δὲ ξυνελθόντας τοὺς κύνας πρὸς τὸν ἦχον — πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι — διασπάσασθαι αὐτόν, ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν καὶ μόνους ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας· ὅτε περ καὶ σαφέστατα ὤφθη ὡς οὐχ ἡ λύρα ἢ θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαιρέτα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβητων. 13. καὶ τί σοὶ τὸν Ὀρφέα ἢ τὸν 13 Νέανθον λέγω, ὅπου καὶ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις

καὶ ἔτι ἐστίν, οἶμαι, ὅς τὸν Ἐπικτήτου λόγον τοῦ Στωϊκοῦ κεραμεοῦν ὄντα τρισχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλιπε γὰρ οἶμαι κάκεινος, εἰ τῶν νυκτιῶν ὑπὲρ ἐκείνῳ τῷ λόγῳ ἀναγινώσκῃ, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὄναρ ἐπικτήσεσθαι καὶ ὁμοίως ἔσεσθαι τῷ Θανμαστῷ ἐκείνῳ
 14 γέροντι. 14. χθρὸς δὲ καὶ πρῶτην ἄλλος τις τὴν Πρωτίως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἤλατο ἐς τὸ πῦρ, ταλάντου κάκεινος ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου ὑὸς τὸ δέσμα καὶ Θηβαῖοι τὰ ὄστα τοῦ Γηρυόνου καὶ Μεμφῖται τῆς Ἰσίδος 118 τοὺς πλοκάμους· ἄλλος δὲ ὁ τοῦ Θανμαστοῦ κτήματος δεσπότης [καὶ] αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ἐπερηκόντισεν. (ὄρας ὅπως κακοδαιμόνως διάκειται βακτηρίος
 15 ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος!) 15. λέγεται γὰρ καὶ Διονύσιον τραγωδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ καὶ γελοῖως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὴν ἐς τὰς λατομίας ἐμπεισεῖν οὐ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὗτος τοῖσι πυθόμενος ὡς ἐγγεῖται, τὸ Ἀισχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκείνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος καὶ αὐτὸς ᾗτο ἐνθεὸς ἔσεσθαι καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ πυξίου, ἀλλ' ὁμῶς ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοϊότερα ἔγραψεν, οἷον κάκεινο τό·

Δωρίδιον ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνή.
καὶ πάλιν·

οἶμοι, γυναικα χρησίμην ἀπώλεσα.
καὶ τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ πυξίου, καὶ τό·

αἰτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν.
τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη τῷ Διονυσίῳ, καὶ δι' αὐτὸ χρυσῶσαι αὐτοῦ ἔδει ἐκείνο
 16 τὸ πυξίον. 16. τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ αὐτὸς ἔχων ἐς τὰ βιβλία καὶ ἀνατυλίττεις ἀεὶ καὶ διακολλᾶς καὶ περικόπτεις καὶ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ καὶ τῇ κέδρῳ καὶ διφθέραις περιβάλλεις καὶ ὀμφαλοῦς ἐντίθης, ὡς δὴ τί ἀπολαύσων αὐτῶν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι διὰ τὴν ὠνήν, ὅς τοιαῦτα μὲν φθέγγῃ . . . μᾶλλον δὲ καὶ τῶν ἰχθύων ἀφωνώτερος εἶ. βιοῖς δὲ ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν, μῖσος δὲ

ἄγριον, φασί, παρὰ πάντων ἔχεις ἐπὶ τῇ βδελυρίᾳ, ὡς εἰ τοιούτους ἀπειρογάετο τὰ βιβλία, φυγῇ φεικτέον ἂν ἦν ὅτι πορρωτάτω ἀπ' αὐτῶν. 17. δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅτ' ἂν 17 παρὰ τῶν πάλαιων τις κήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλω τῶν ἀρίστων καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων, ὅταν μῆτε ἐκεῖνα μῆτε ταῦτα φαίνηται τις παρ' αὐτῶν ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μουσὶ διατριβὰς ὠνεῖται καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις; 18. πῶς δὲ οὐ κἀκεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν 18 τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδῶν — ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις — ἔροιτο, οὕτινος ἢ ῥήτορος ἢ ξυγγραφέως ἢ ποιητοῦ ἐστι, σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς ῥαδίως εἴποις τοῦτό γε· εἶτα, ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνοσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι ἢ αἰτιῶτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀποροῆς καὶ μηδὲν ἔχεις εἰπεῖν, οὐκ εὖξη τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν, κατὰ σεαυτοῦ ὁ Βελλεροφόντης περιφέρειν τὸ βιβλίον; 19. Δημήτριος δὲ ὁ Κυνηκὸς ἰδὼν 19 ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον κάλλιστον ἀναγνώσκοντα, τὰς Βάχχας οἶμαι τοῦ Εὐριπίδου, κατὰ τὸν ἄγγελον δὲ ἦν τὸν διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθῃ καὶ τὸ τῆς Ἀγαύης ἔργον, ἀρπάσας διέσπασεν αὐτὸ εἰπών, ἄμεινόν ἐστι τῷ Πενθεὶ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἑμοῦ ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητῶν δὲ ἀεὶ πρὸς ἑμαυτὸν οὕτω καὶ τήμερον εὖρεῖν δεδύνημαι, τίνας ἕνεκα τὴν σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν οὐδ' ἂν οἴηθῃ τις τῶν κἂν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδόντων, οὐ μᾶλλον ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίατο κτένας ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς ἢ ὁ κωφὸς αὐλητὴν ἢ παλλακὴν ὁ εὐνοῦχος ἢ ὁ ἱπικρώτης κώπην ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει καὶ βούλει τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ ἐς τὰ μηδὲν σοι χρήσιμα ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς περιουσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε καμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου διαθήκαις παρενέγραψας, ἀπωλώλεις ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἤδη καὶ ἀγορὰν προὔτιθεις τῶν βιβλίων. 20. λοιπὸν οὖν δὴ 20

ἐκείνο· πεπεισμένοις ὑπὸ τῶν κολάκων ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ καὶ ἐράσιμος, ἀλλὰ σοφὸς καὶ ῥήτωρ καὶ ξηγγραφεὺς οἶος οὐδ' ἕτερος, ὡνῆ τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοῖς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δὲ σὲ καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δείπνῳ κάκεινους χειρσαίων βατράχων δίκην διψῶντας κεκραγῆναι, καὶ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διασραγαῖσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾶστος εἰ τῆς ῥιγῆς ἔλκεσθαι, καὶ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε κάκεινο ἐπεισθῆς, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθῃς τὴν ὄψιν καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος καὶ ψευδοφίλιππος ἐκείνος κραφεῖς καὶ ὁ κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων καὶ εἰ τις

21 ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδο τεταγμένων. 21. καὶ τί θαυμαστόν, εἰ τοῦτο ἐπαθεῖς ἀνόητος καὶ ἀπαιδευτος ἄνθρωπος καὶ προήεις ἐξυπτιάζων καὶ μιμούμενος βάδισμα καὶ σχῆμα καὶ βλέμμα ἐκείνου, ὃ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχειρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἑπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστόν ἄνδρα οὕτως ὑπὸ κολάκων ἐπὶ τῷ ὁμοίῳ ποτὲ διαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι τὸ τῶν μουσικῶν τοῦτο, δις διὰ πασῶν [τὸ πρῶγμα ἦν]· (εἶδον γὰρ καὶ τὴν τοῦ Πύρρου εἰκόνα), καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἔνεκα μὲν δὴ τούτων ὑβρισταὶ μοι ἐς τὸν Πύρρον, ὅτι σὲ εἶκασα κατὰ τοῦτο αὐτῷ. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου καὶ πάνυ σοὶ πρέπον ἂν εἶη· ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο καὶ ξυνέπασχεν αὐτῷ, ἄχρι δὴ τις ἐν Λαρίσσην πρεσβύτης ξένη αὐτῷ τάληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορούζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου καὶ Περδίκκου καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ Κασάνδρου καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἶη, πάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἤξειν αὐτήν, ἣ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίῳνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· καὶ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ Λαρίσση Βατραχίῳνι μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

22 22. καὶ σὺ δὴ ὅτι μὲν τῶν τοῖς ὀρχησταῖς συνόντων κιναιδῶν ἔοικας οὐκ ἂν εἴποιμι, ὅτι δὲ μαρίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν ἐπ' ἐκείνη τῇ εἰκόνι,

πάνυ σαφῶς οἶδα. οἶκον θανμαστόν, εἰ ἀπίθανος οὕτως
 ζωγράφους ἂν καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι
 ἐθέλεις πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καίτοι
 τί ταῦτα ληρῶ; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία τῆς περὶ τὰ βιβλία
 σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι κατείδον·
 σοφὸν γάρ, ὡς γοῦν οἶει, τοῦτ' ἐπινενόηκας καὶ ἐλπίδας
 οὐ μικρὰς ἔχεις περὶ τοῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι
 ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ
 ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠγῆ βιβλία καὶ
 ξυνάγεις πολλά, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτοῦ ἔσσεσθαι σοι
 νομίζεις. 23. ἀλλ', ὦ κατάπτυγον, οἶει τοσοῦτον μανδρα- 23
 γόραν κατακεχύσθαι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα
 δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μὲν σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δὲ
 σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες καὶ οἷοις καὶ ἡλικίαις ξυγκα-
 θεύδεις; οὐκ οἶσθα ὡς ὄτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασι-
 λέως; τὰ δὲ σὰ οὕτω περιφανῆ ἐστίν ὡς καὶ τυφλοῖς
 εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγγαιο μόνον,
 εἰ γὰρ καὶ λουόμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ,
 εἰ δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἦν ἀποδύσωνται σου, τί οἶει,
 μὴ αὐτίκα ἔσσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς
 ἀπόρητα; εἰπέ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος
 ἐκεῖνος σοφιστὴς ἢ Βάταλος ὁ ἀγλήτης ἢ ὁ κίναϊδος Ἡμι-
 θέων ὁ Συβαρίτης, ὅς τοὺς θανμαστοὺς ὑμῖν νόμους συ-
 νέγραψεν, ὡς χρὴ λεαίνεσθαι καὶ παρατίλλεσθαι καὶ
 πάσχειν καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τούτων τις νυνὶ λεοντῆν
 περιβαλλόμενος καὶ ῥόπαλον ἔχων βαδίξοι, τί οἶει φανεῖ-
 σθαι τοῖς ὀρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; οὐκ, εἴ γε μὴ
 χίτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γάρ ἐστι τὰ ἀντι-
 μαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα καὶ βλέμμα καὶ φωνή
 καὶ τράχηλος ἐπικεκλασμένος καὶ ψιμύθιον καὶ μαστίχη
 καὶ φῦκος, οἷς ὑμεῖς κοσμεῖσθε, καὶ ὅπως κατὰ τὴν παροι-
 μίαν, θᾶπτον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας ἢ
 ἓνα κίναϊδον. εἶτα ἢ λεοντῆ μὲν τὸν τοιοῦτον οὐκ ἂν
 ἔκρυψε, σὺ δ' οἶει λήσειν σκεπτόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' οὐ
 δυνατόν· προδώσει γάρ σε καὶ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν
 γνωρίσματα. 24. τὸ δ' ὅλον ἀγοεῖν μοι δοκεῖς ὅτι τὰς 24

ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοκαπήλων δεῖ ζῆτεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἶει συνήγορον κοινὸν καὶ μάρτυρα ἔσσεσθαι σοὶ τὸν Ἀττικὸν καὶ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους; οὐκ, ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους ἐπιτρίψοντάς σε, ἦν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, καὶ πρὸς ἔσχατον πενίας ξυνελάσσοντας· δέον ἔτι 19 νῦν σωφρονήσαντα ἀποδόσθαι μὲν τινι τῶν πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν νεόκτιστον ταύτην οἰκίαν, ἀποδοῦναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρος γοῦν ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀφειλομένων. 25. καὶ γὰρ κάκεινα περὶ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδακας, βιβλίων τε τῶν πολιτικῶν κτησῖν καὶ μειρακίων τῶν ἐξώρων καὶ ἤδη καρτερῶν ὡπῆ, καὶ τὸ πρᾶγμα σοὶ πάνυ σπουδάζεται καὶ θηρείεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα πρὸς ἄμφω διαρκεῖν. σκόπει τοίνυν, ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. ἀξιῶ γὰρ σε ἀφένειν τῶν μηδὲν προσηκόντων τὴν ἑτέραν νόσον θεραπεύειν καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνεῖσθαι, ὅπως μὴ ἐπιλειπότων σε τῶν οἰκοθεν μεταστέλλοιό τινας τῶν ἐλευθέρων, οἷς ἀκίνδυνον ἀπελθοῦσιν, ἢ μὴ λάβωσιν ἅπαντα, ἐξαγορεύσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μετὰ τὸν πότον, οἷα καὶ προῆν ἀσχιστὰ περὶ σοῦ διηγείτο ἐξεληθὼν ὁ πόρνος ἔτι καὶ δῆγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρασχοίμην τοὺς τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκτησα καὶ ὀλίγου πλήγος ἐνέτριψα αὐτῷ χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ, καὶ μάλιστα ὅτε καὶ 21 ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων καὶ ἄλλον ταῦτα καὶ λόγοις διηγουμένους. πρὸς δὲ ταῦτα, ὦγαθέ, ταμιεῖον τὰργύριον καὶ φύλαττε, ὡς οἴκοι καὶ κατὰ πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὲν γὰρ μηκέτι ἐργάζεσθαι τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γὰρ κύνων ἀπαξ 26 παύσαιτ' ἂν σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα. 26. τὸ δ' ἕτερον ῥᾶδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαιδευσαί, ἄλλοι σοὶ τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρου τοῦ χεῖλους ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶσθα, πάσας δὲ λόγων τέχνας καὶ κάλλη αὐτῶν καὶ κακίας καὶ ὀνομάτων χρῆσιν τῶν Ἀττικῶν· πάνσοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων· κωλύει

γὰρ οὐδὲν κάμει σοι ἐνδιατριβεῖν, ἐπειδὴ χαίρεις ἔξαπατω-
 2 μενος. 27. ἤδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βιβλία 27
 ἔχων τί μάλιστα ἀναγινώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ
 Ἀριστοτέλους; τὰ Ἀρχιλόχου; τὰ Ἰππώνακτος; ἢ τούτων
 μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστα σοι [τούτων] διὰ
 χειρός; εἶπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον
 ἀναγινώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶσθα καὶ γινώσκεις
 αὐτῶν ἕκαστον; τὸν δὲ Ἀριστοφάνην καὶ Εὐπολιν ὑποδέ-
 3 οντας; ἀγέγνωσ καὶ τοὺς Βάπτας τὸ δράμα ὅλον; εἴτ'
 οὐδὲν σου τάκεϊ καθίκετο οὐδ' ἠρυθρίας γνωρίσας αὐτά;
 τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἂν τις, τίνα ποτὲ
 ψυχὴν ἔχων ἄπει τῶν βιβλίων, ὅποιας αὐτὰ χερσὶν ἀνε-
 4 λίττεις. ποτὲ δὲ ἀναγινώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδεὶς
 ἑώρακε τοῦτο ποιοῦντα. ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον ἐπιτετα-
 μένος ἤδη ἐκείνοις ἢ πρὸ τῶν λόγων; ἀλλὰ πρὸ σκότους
 5 μηκέτι μὴ τολμήσης τοιοῦτο μηδέν. 28. ἄφες δὲ τὰ βιβλία 28
 καὶ μόνον ἐργάζου τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἔχρην μηκέτι μηδὲ
 ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν καὶ
 ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν καὶ λέγουσαν,

οὐδὲ σκότον φρίσσοσι τὸν συνεργάτην
 6 τέρεμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῆ.

εἰ δὲ πάντως ἐμμένει τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσται, ἔθι,
 7 ὦνοῦ μὲν βιβλία καὶ οἴκοι κατακλείσας ἔχε καὶ καρποῦ
 τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο. προσάψη
 8 δὲ μηδέποτε μηδὲ ἀναγνῶς μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ
 παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους καὶ ποιήματα μηδὲν δεινόν σε
 9 εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηται καὶ κατὰ
 τὴν παροιμίαν Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ· σὺ γὰρ ὠνήσῃ
 10 καὶ χρήσῃ εἰς οὐδὲν καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαι-
 11 δευμένων, οἷς ἀπόχρη ὠφελείσθαι οὐκ ἐκ τοῦ κάλλους
 τῶν βιβλίων οὐδ' ἐκ τῆς πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς
 12 φωνῆς καὶ τῆς γνώμης τῶν γεγραφότων. 29. σὺ δὲ οἶει 29
 θεραπεύσειν τὴν ἀπαιδευσίαν καὶ ἐπικαλύψειν τῇ δόξῃ
 ταύτῃ καὶ ἐκπλήξῃ τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς
 ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν λατρῶν τὸ αὐτὸ σοὶ ποιοῦσιν
 ἑλεφαντίνους νάρθηκας καὶ σικύας ἀργυρᾶς ποιοῦμενοι

καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπότεν δὲ καὶ χηρῶσθαι
τούτοις δέη, οἱ μὲν οὐδὲ ὅπως χηρῆ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ
ἴσασι· παρελθὼν δὲ τις ἐς τὸ μέσον τῶν μεμαθηκότων
φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων τοῦ τᾶλλα μεστόν
ἀπήλλαξε τῆς ὀδύνης τὸν νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γειοιο-
τέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κουρέας τούτους ἐπίσκεψαι,
καὶ ὄψει τοὺς μὲν τεχνίτας αὐτῶν ξυρόν καὶ μαχαιρίδα
καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας, τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ
ιδιώτας πλήθος μαχαιρίδων προτιθέντας καὶ κάτοπτρα
μεγάλα, οὐ μὴν λήσειν γε διὰ ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ
τὸ γελοιότατον ἐκείνο πάσχουσιν, ὅτι κείρονται μὲν οἱ
πολλοὶ παρὰ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ ἐκείνων
30 κάτοπτρα προσελθόντες τὰς κόμας εὐθετίζουσι. 30. καὶ
σύ τοίνυν ἄλλῳ μὲν δεηθέντι χηρῆσας ἂν τὰ βιβλία, χηρῶ-
σασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδ' ἔχρησάς τι
βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τῆς κυνὸς ποιεῖς τῆς ἐν τῇ φάτῃ
κατακειμένης, ἣ οὔτε αὐτῇ τῶν κριθῶν ἐσθίει οὔτε τῇ
ὑπὲρ δυναμένην φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα τό γε πῦν εἶναι
ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παρρησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ
δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπτυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς,
αὐθις ἀκούσῃ πολλάκις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΪΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗ.

- 1 1. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις
αἰτία, ὥσπερ ἀχλὺν τινα καταχέουσα τῶν πραγμάτων καὶ
τὴν ἀλήθειαν ἀμαρροῦσα καὶ τὸν ἐκάστου βίον ἐπηλυγιά-
ζουσα. ἐν σκότῳ γοῦν πλανωμένοις πάντες εἰσίκαμεν, 128
μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὁμοία πεπόνθαμεν, τῷ μὲν προσ-
πταίοντες ἀλόγως, τὸ δὲ ὑπερβαίνοντες, οὐδὲν δέον, καὶ
τὸ μὲν πλησίον καὶ παρὰ πόδας οἶχ ὄρωντες, τὸ δὲ πόρρω
καὶ πάμπωλον διεστηκὸς ὡς ἐνοχλοῦν δεδιότες· καὶ ὅλως
ἐφ' ἐκάστου τῶν πραττομένων οὐ διαλείπομεν τὰ πολλὰ
ὀλισθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς τραγηδοδίδα-

σκάλοις ἀφορμὰς ἐς τὰ δράματα τὸ τοιοῦτο παρέσχηται, τοὺς Λαβδακίδας καὶ τοὺς Πελοπίδας καὶ τὰ τοῦτοις παραπλήσια· σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν εὗροι τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας καθάπερ ὑπὸ τραγικοῦ τινος δαίμονος κεχορηγημένα· λέγω δὲ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὲν ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ ἐς τὰς οὐκ ἀληθεῖς κατὰ τῶν συνήθων καὶ φίλων διαβολάς, ὅφ' ὧν 27 ἤδη καὶ οἰκοὶ ἀνάστατοι γέγονασι καὶ πόλεις ἄρδην ἀπολώλασι πατέρες τε κατὰ παιδῶν ἐξεμάνησαν καὶ ἀδελφοὶ κατὰ τῶν ὁμογενῶν καὶ παῖδες κατὰ τῶν γειναμένων καὶ ἐρασταὶ κατὰ τῶν ἐρωμένων· πολλαὶ δὲ καὶ φίλαι συνεκόπησαν καὶ ὄρκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τῆς κατὰ τὰς διαβολὰς πιθανότητος. 2. Ἰν' οὖν ὡς ἤμιστα περιπίπτωμεν 2 αὐταῖς, ὑποδείξαι βούλομαι τῷ λόγῳ καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς ὁποῖόν τι ἐστὶν ἡ διαβολὴ καὶ πόθεν ἄρχεται καὶ ὁποῖα ἐργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην προὔλαβε τὴν εἰκόνα· καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ οὗτος διαβληθεὶς πρὸς τὸν Πτολεμαῖον ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότῃ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ, ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐχ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον οὐδὲ τὸν Θεοδόταν, ὅστις ἦν, ἐγίνωσκεν, ἢ καθ' ὅσον ἤκουε Πτολεμαίου τινὰ ὑπαρχον εἶναι [τὰ κατὰ] τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον. ἀλλ' ὁμῶς τῶν ἀντιτέχνων 128 τις Ἀντίφιλος τοῦνομα ὑπὸ φθόρου τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν τέχνην ζηλοτυπίας κατεῖπεν αὐτοῦ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον ὡς εἶη κεκοινωνηκὼς τῶν ὄρκων καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότῃ καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ οὐδ' αὐτῷ κοινολογούμενον, καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου ἀπόστασιν καὶ Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι. 3. ὁ δὲ 3 Πτολεμαῖος ὡς ἂν καὶ τᾶλλα οὐ κάρτα φρενήρης τις ὢν, 129 ἀλλ' ἐν κολακείᾳ δεσποτικῇ τετραμμένος, οὕτως ἐξεκαύθη καὶ συνεταράχθη πρὸς τῆς παραδόξου ταύτης διαβολῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ διαβάλλων μηδ' ὅτι μικρότερος ἢ κατὰ τηλικαύτην προδοσίαν ὁ ζωγράφος, καὶ ταῦτα εὐπεπονθῶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρ' ὄντινον τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος, ἀλλ' οὐδὲ

τὸ παράπαν εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς ἐς Τύρον ἑξατάσας, εὐθύς ἔαδε μηνίειν (†) καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια τὸν ἀχάριστον κεκραγῶς καὶ τὸν ἐπίβουλον καὶ συνομότην, καὶ εἰ γε μὴ τῶν συνειλημμένων τις ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν κατελήσας ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέμντο ἂν τὴν κεφαλὴν καὶ παραπολελεύκει τῶν ἰν

4 Τύρω κακῶν οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονῶς. 4. ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω λέγεται αἰσχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσατο, τὴν δὲ Ἀντιφίλον δουλεύειν αὐτῷ παρέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος τοιαῦτά τινα εἰκόνι ἤμνηται

5 τὴν διαβολὴν. 5. ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα παραμεγέθη ἔχων μικροῦ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσοικίαι, τὴν χεῖρα προτεινὼν πόρρωθεν ἔτι προσιοῦση τῇ Διαβολῇ, περὶ δὲ αὐτὸν ἐστάσι δύο γυναῖκες, Ἄγνοιά μοι δοκεῖ καὶ Ὑπόληψις· ἐτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολή, γίνεσθαι εἰς ὑπερβολὴν πάγκαλον, ὑπόθερμον δὲ καὶ παρακεντημένον, ὅλον δὴ τὴν Ἀύτταν καὶ τὴν Ὀργὴν δεικνύουσα, τὴν μὲν ἀριστερᾷ δᾶδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἐτέρᾳ δὲ νεανίστινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα τὰς χεῖρας ὀρέγοντα ἐς τὸ οὐρανὸν καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεοὺς. ἡγεῖται δὲ ἀσπὶς ὠχρὸς καὶ ἄμορφος, ὃξὺ δεδορκῶς καὶ ἰοικῶς τοῖς ἐκ νόου μακρᾶς κατεσκληκόσι. τοῦτον οὖν εἶναι τὸν Φθόνον οἱ μὴ τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο παρομαρτοῦσι προτρέπουσαι καὶ περιστέλλουσαι καὶ κατακοσμοῦσαι τὴν Διαβολὴν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνησεν ὁ περιηγητὴς τῆς εἰκότος, ἡ μὲν τις Ἐπιβουλὴ ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη. κατόπισθεν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἰσκενρασμένη, μελανεῖμα καὶ κατεσπαραγμένη, Μετάνοια οἶμαι αὕτη ἐλέγετο· ἐπιστρέφετο γοῦν ἐς τοῦπίσω δακρύνουσα καὶ μετ' αἰδομένη πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτως μὲν Ἀπελλῆς τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ἐπὶ τῆς γραφῆς ἐμιμήσατο

6 6. Φέρε δὲ καὶ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν τοῦ Ἐφρασίμου ζωγράφου τέχνην διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ πρότερόν γε ὄρω τινὲ περιγράψαντες αὐτήν· οὕτω γὰρ

ἢ ἢ εἰκῶν γένοιτο φανερωτέρα. ἔστι τοίνυν διαβολή
 κατηγορία τις ἐξ ἐρημίας γινομένη, τὸν κατηγορούμενον
 ἐληθυσία, ἐκ τοῦ μονομεροῦς ἀναντιλέκτως πεπιστευμένη.
 αὐτὴ μὲν ἢ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ' ὄντων προ-
 ῖπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ διαβάλλοντος καὶ
 ὑ διαβαλλομένου καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἢ διαβολὴ γίνεται,
 3' ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ
 ὄμενα. 7. πρῶτον μὲν δὴ, εἰ δοκεῖ, παραγάγωμεν τὸν 7
 καταγωνιστὴν τοῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τῆς
 εβολῆς. οὗτος δὲ δὴ ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἀνδρωπός
 τι, πᾶσιν οἶμαι γνώριμον· οὐδεὶς γὰρ ὢν ἀγαθὸς κακῶν
 τιος γένοιτ' ἂν τῷ πλησίον, ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν
 ὢν εὖ ποιούσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἂφ' ὢν τοὺς
 πλους ἀδικοῦντες αἰτιῶνται καὶ μισεῖσθαι παρασκευά-
 σιν, εὐδοκίμειν δόξαν εὐνοίας προσλαβόντες. 8. ἔπειτα 8
 ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος καὶ παράνομός ἐστι καὶ ἀσεβῆς
 ε τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥήδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ
 ε ἂν ὁμολογήσειε τὴν μὲν ἰσότητα ἐν ἅπαντι καὶ τὸ
 πέν πλέον δικαιοσύνης ἔργα εἶναι, τὸ δὲ ἀνίσον τε καὶ
 ενοετικὸν ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ κατὰ τῶν ἀπόντων
 8ρα χρώμενος πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροα-
 σφτεριζόμενος καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὅσα
 ἀποφράττων καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβαρα
 εσκευάζων αὐτὰ ὑπὸ τῆς διαβολῆς προεμπεπλησμένα;
 αἴτης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαίνεται καὶ οἱ ἄριστοι
 νομοθετῶν, ὅλον ὁ Σόλων καὶ ὁ Δράκων, ἔνορξον
 εησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι
 τὸ τὴν εὐνοίαν ἴσην τοῖς κρινόμενοις ἀπονέμειν, ἄχρι
 ὁ τοῦ δευτέρου λόγος παρατεθεῖς θατέρου χείρων ἢ
 εἰνων φανῆ· πρὶν δὲ γε ἀντεξετάσαι τὴν ἀπολογία
 κατηγορία, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἠγήσαντο
 σθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν καὶ αὐτοὺς ἀγανακτήσαι
 ε Θεοῦ εἴποιμεν, εἰ τῷ κατηγορῶ μετ' ἀδείας ἢ θέλει
 ειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ κατηγορουμένῳ
 ὅσα ἢ τὸ στάμα σιωπῶντος καταψηφιζόμεθα τῷ προ-
 ερ λόγῳ χειρωμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον καὶ τὸ

μήτε δίκην δικάσης, πρὶν ἄμφω μῦθον
ἠπίστατο γάρ, οἴμαι, καὶ οὗτος ὡς πολλῶν
βίῳ ἀδικημάτων οὐδὲν ἂν τις εὖροι χειρο-
τερον ἢ ἀκρίτους τινὰς καὶ ἀμοίρους λό-
γιάσθαι· ὅπερ ἐξ ἅπαντος ὁ διαβάλλων ἐπὶ
ἄκριτον ὑπάγων τὸν διαβαλλόμενον τῇ τοῦ
καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγο-
9 ρούμενος. 9. καὶ γὰρ ἀπαρησιαστος καὶ
τοιούτος ἄνθρωπος οὐδὲν ἐς τοῦμφανὲς ἄγω-
οὶ λοχῶντες ἐξ ἀφανοῦς ποθεῖν τοξεύων, ἐ-
τάξασθαι δυνατόν εἶναι μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι
ἀπορία καὶ ἀγνοία τοῦ πολέμου διαφθειροσθαι
ἔστι σημεῖον τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλ-
ἐπεὶ εἴ τις γε τὰληθῆ κατηγοροῦντι ἐαυτῷ
οὗτος, οἴμαι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἐλέγχει καὶ
ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ, ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ τῶν
νικᾶν δυνάμενος ἐνέδρα ποτὲ καὶ ἀπάτη χ
10 τῶν πολεμίων. 10. ἴδιοι δ' ἂν τις τοὺς τοιοῦ-
ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς καὶ περὶ τὰς τῶν
δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμοῦντας, ἐνθα
φθόνος, μυρία δὲ ὑπόνοιαι, κάμπολλαι δὲ
διαβολῶν ὑποθέσεις· ὅπου γὰρ ἀεὶ μείλιον

τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται, ὁ δὲ κολακευτικώτερος καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος εἰδοκιμῆι, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ· τὸ γὰρ τοῦ Ὀμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι τοι

ξυνὸς Ἐννάλιος καὶ τὸν κτενέοντα κατέκτα.

τοιγαροῖν ὡς οὐ περὶ μικρῶν τοῦ ἀγῶνος ὄντος ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφραλεστάτη ἐστὶν ἢ τῆς διαβολῆς, τὴν μὲν ἀργὴν ἀπὸ φρόνου ἢ μίσους εὐέλπιδος λαμβάνουσα, οὐκ ἐπιτόξαστα δὲ καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλευα. 11. οὐ μὲντοι μικρὸν οὐδὲ ἀπλοῦν ἐστὶ τοῦτο, ὡς ἂν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δὲ τινος ἐπιμελείας δεόμενον· οὐ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐβλάπτειν ἢ διαβολή, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγένετο· οὐδ' ἂν κατίσχυε τὴν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν καὶ πιθανὸν καὶ μυρία ἄλλα παρεσκευάστο κατὰ τῶν ἀκουόντων. 12. διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις κῦτόν ἐπιφθονος· ἅπαντες γὰρ τῷδ' ἐπιτοξάζονται καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορῶμενοι, καὶ ἕκαστος ὄρεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι τὸν κορυφαῖον ἐκείνον ἐκπολιορκήσας καὶ τῆς φιλίας ἀποσκευασάμενος. οὐκ ἔτι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ἐπὶ τῶν δρομέων γίγνεται· εἰ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς τῆς ὑσπληγγος εὐθύς καταπεσοῦσης μόνον τοῦ πρόσω ἐφιέμενος καὶ τὴν διάνοιαν ἀποστεινάς πρὸς τὸ τέλος κἂν τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ οὐδέ τι τοῦ κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ, ὁ δὲ κακὸς ἐκείνος καὶ ἀναθλος ἀνταγωνιστῆς ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδα ἐπὶ τὴν κακοτεχνίαν ἐτρέπετο, καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸν τρέχοντα ἐπισχῶν ἢ ἐμποδίσας ἐπιστομιεῖ, ὡς, εἰ τούτων διαμάρτοι, οὐκ ἂν ποτε νικῆσαι δυνάμενος. ὁμοίως δὲ τούτοις κἂν ταῖς φιλίαις τῶν εὐδαιμόνων τούτων γίνεται· ὁ γὰρ προέχων αὐτίκα ἐπιβουλεύεται καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν ἀνηρπάσθη, οἱ δὲ ἀγαπῶνται καὶ φίλοι δοκοῦσιν ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν

- 13 ἔδοξαν. 13. τό τε ἀξιόπιστον τῆς διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτιχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἐστὶν ἔργον δεδοικόσι τι προσάψαι ἀπῶδὸν ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦνται τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἱατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλοῦσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.¹³⁴
- 14 14. ἐνόητε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ὑποβάλλει τῆς διαβολῆς τὰς ἀφορμὰς, καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἀρμοζόμενοι εὐστοχοῦσιν. ἦν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσε, φασί, τῇ γυναικί σου παρὰ τὸ δεῖπνον καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν ἐστέναξε, καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν οὐ μάλα ἀηδῶς· καὶ ὅλως ἐρωτικά τινες καὶ μοιχικά πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἦν δὲ ποιητικὸς ἢ καὶ ἐπὶ τούτῳ μέγα φρονῆ, Μὰ Δί' ἐχλεύασί σου Φιλόξενος τὰ ἔπη καὶ διέσυρε καὶ ἄμετρα εἶπεν αὐτὰ καὶ χακοςύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ καὶ φιλόθεον ὡς ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται καὶ ὡς τὸ θεῖον παρωδούμενος καὶ τὴν πρόνοιαν ἀρνούμενος· ὁ δὲ ἀκούσας¹³⁵ εὐθὺς μύωπι διὰ τοῦ ὠτὸς τυπεῖς διακέκασται ὡς τὸ εἶκος καὶ ἀπέστραπται τὸν φίλον οὐ περιμεινας τὸν ἀκριβῆ
- 15 ἔλεγχον. 15. ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσι, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθαι τὸν ἀκροώμενον, καὶ ἔνθα τρωτός ἐστιν ἕκαστος ἐπιστάμενος, ἐπ' ἐκεῖνο τοξεύουσι καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς αὐτό, ὥστε τῇ παραντίκα ὀργῇ τεταραγμένον μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ παραδόξῳ τῆς ἀκροάσεως ὡς ἀληθεῖ
- 16 προκατειλημμένον. 16. ἀνσιμώτατον γὰρ τὸ εἶδος τῆς διαβολῆς τὸ ὑπεναντίον τῆς τοῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ὁπότε καὶ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι¹³⁶ ἐγένετό τις ὃς διέβαλλε τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει καὶ μόνος τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις· καὶ εἴ γε μὴ κληθεῖς ἔωθεν ἐπιέ τε πάντων ὀρώντων καὶ λαβῶν ταραντινίδιον ἐκυμβάλισε καὶ προσωρχήσατο, ἀπολώλει ἂν ὡς οὐχ ἡδόμενος τῷ βίῳ¹³⁷

τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ὢν καὶ ἀντίτεχνος τῆς
 Πτολεμαίου τρυφῆς. 17. παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ μεγίστη 17
 ποτὲ πασῶν ἂν διαβολὴ λέγοιτο, εἰ λέγοιτο τις μὴ σέβειν
 μηδὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡφαιστίωνα· ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν
 Ἡφαιστίων, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προσ-
 θεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλοουργίᾳ [καὶ] θεὸν χειρο-
 τονῆσαι τὸν τετελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεὼς τε ἀνέστησαν
 αἱ πόλεις καὶ τεμένη καθιδρύετο καὶ βωμοὶ καὶ θυσίαι
 καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μέ-
 γιστος ὄρκος ἦν ἅπασιν Ἡφαιστίων. εἰ δὲ τις ἢ μειδιάσειε
 πρὸς τὰ γινόμενα ἢ μὴ φαίνοιτο πάνν εὐσεβῶν, θάνατος
 ἐπέκειτο ἢ ζῆμια. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τὴν
 μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέ-
 καιον εὐθὺς καὶ ἀνεζωπύρουν ὄνειρατα διηγούμενοι τοῦ
 Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινάς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες
 αὐτῷ καὶ μαντείας ἐπιφημιζόντες· καὶ τέλος ἔθνον πα-
 9 ρέδρῳ καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἠδετό τε
 ἀκούων καὶ τὰ τελευταία ἐπίστευε καὶ μέγα ἐφρόνει ὡσανεὶ
 οὐ θεοῦ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος.
 πόσους τοίνυν οἰόμεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων παρὰ τὸν
 καιρὸν ἐκείνον ἀπολαῦσαι τῆς Ἡφαιστίωνος θεότητος,
 διαβληθέντας ὡς οὐ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἀπάντων θεόν,
 καὶ διὰ τοῦτο ἐξελαθέντας καὶ τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας
 ἐκπεσόντας; 18. τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιαρχῶν 18
 παρ' Ἀλεξάνδρῳ καὶ τιμώμενος παρ' αὐτοῦ μικροῦ δεῖν
 συγκαθεύειν λέοντι διαβληθεὶς ὅτι δακρύσειε παριῶν τὸν
 Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν βοηθῆσαι λέγεται
 0 Περδίκκας ἐπομοσάμενος κατὰ πάντων θεῶν καὶ κατὰ
 Ἡφαιστίωνος, ὅτι δὴ κνηγετοῦντί οἱ φανέντα ἔναργῆ τὸν
 θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ φείσασθαι Ἀγαθο-
 κλέους· οὐ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα οὐδὲ ὡς ἐπὶ νεκρῷ δακρῦσαι,
 ἀλλὰ τῆς πάλαι συνηθείας μνημονεύσαντα. 19. ἡ γοῦν 19
 κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ
 Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη· καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκ-
 κίᾳ οὐκ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ ἀπόκρημα καὶ ἀσφαλῆ τοῦ
 τείχους προσίασιν οἱ πολέμοι, ἀλλ' ἢ ἂν ἀφύλακτόν τι

- μέρος ἢ σαθρὸν αἰσθῶνται ἢ ταπεινόν, ἐπὶ τοῦτο πάσῃ
 δυνάμει χωροῦσιν ὡς ῥᾶστα παρεσθῶναι καὶ ἔλειν δυνά-
 μεινοι, οὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες ὅ τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι
 τῆς ψυχῆς καὶ ὑπόσαθρον καὶ εὐεπίβητον, τοῖσι προσβάλ-
 λουσι καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς, καὶ τέλος ἐκπολοιοῦσι
 μηδενὸς ἀντιταττομένου μηδὲ τὴν ἔφοδον αἰσθόμενον. εἰ
 ἐπειδὴν ἐντὸς ἅπαξ τῶν τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι
 πάντα καὶ καίουσι καὶ σφάττουσι καὶ ἐξελαίνουσι, ὅλα ¹¹⁸
 εἰκὸς ἀλισκομένης ψυχῆς καὶ ἐξηνδραποδισμένης ἔργα εἶναι.
- 20 20. μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ ἀκούοντος ἢ τε ἀπάτη
 καὶ τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἐπιτομία καὶ προσλιπέαρησις καὶ ἀντι-
 σχυντία καὶ ἄλλα μυρία ῥαδιουργήματα ἢ δὲ δὴ μεγίστη
 πασῶν ἡ κολακεία ἐστὶ, συγγενής, μᾶλλον δὲ ἀδελφὴ τις
 οὕσα τῆς διαβολῆς. οὐδεὶς γοῦν οὕτω γεννάδας ἐστὶ καὶ
 ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν
 ἐνδοίῃ πρὸς τὰς τῆς κολακείας προσβολάς, καὶ ταῦτα ἱπο-
 ρυτιούσης καὶ τοὺς θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς.
- 21 21. καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἐνδοθεν δὲ πολλὰ προδοῦναι
 συναγωνίζονται τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι καὶ τὰς πύλας ἀνα-
 πετώσαι καὶ πάντα τρόπον τῇ ἀλώσει τοῦ ἀκούοντος
 συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φησι
 πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, καὶ τὸ ἀψίκορον, ἔπειτα δὲ τὸ
 πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον· οὐ γὰρ
 ὅπως ἡδόμεθα πάντες καὶ πρὸς τὰς λαθρηδὰ λεγομένας
 καὶ μεστὰς ὑπονοίας ἀκοάς· οἶδα γοῦν τινες οὕτως ἡδέως ¹¹⁹
 γαργαλιζόμενους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν διαβολῶν ὥσπερ τοὺς
- 22 22. ἐπειδὴν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἀπάν-
 των συμμαχοῦμενοι προσπέσωσι, κατὰ κράτος αἰρούσιν,
 οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτ' ἂν μηδενὸς ἀντι-
 παραταττομένου μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς, ἀλλὰ
 τοῦ μὲν ἀκούοντος ἐκόντος ἑαυτὸν ἐνδιδόντος, τοῦ διαβαλ-
 λομένου δὲ τὴν ἐπιβουλήν ἀγνοῦντος· ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ
 πόλεως ἀλούσης καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φρονεῖνται.
- 23 23. καὶ τὸ πάντων οἴκτιστον, ὃ μὲν οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενη- ¹²⁰
 μένα προσέρχεται τῷ φίλῳ φαιδρὸς ἅτε μηδὲν ἑαυτῷ
 φαῦλον συνεπιστάμενος καὶ τὰ συνήθη λέγει καὶ ποιεῖ,

παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος ἐνηδρευμένος· ὁ δὲ ἦν μὲν ἔχη τι γενναῖον καὶ ἐλεύθερον καὶ παρρησιαστικόν, εὐθύς ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος τὴν ἀπολογίαν προσειμένος ἔγνω μάτην κατὰ τοῦ φίλου παρωξυμένος· 24. ἦν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲν 24 καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροισι, μισεῖ δὲ καὶ λάθρα τοὺς ὀδόντας διαπρίει καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσοδομεῖει τὴν ὀργὴν. οὐ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον οὐδὲ δουλοπρεπέστερον, ἐνθακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολὴν καὶ τὸ μῖσος ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὖξιν ἕτερα μὲν κεύθοντα ἐνὶ φρεσίν, ἄλλα δὲ λέγοντα καὶ ὑποκρινόμενον ἱλαρῶ καὶ κωμικῶ τῷ προσώπῳ μάλα περιπαθῆ τινα καὶ τοῦ γέμουσαν τραγωδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν, ἐπειδὴν πάλαί φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ ποιῆται ὅμως· τότε γὰρ οὐδὲ φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων ἢ τῶν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιοπίστον τῆς κατηγορίας ἐκ τῆς πάλαί δοκούσης φιλικίας προειληφότες, οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλὰι πολλάκις ἐν τοῖς φιλιτάτοις μίσους παραπίπτουσιν αἰτίαι τοὺς ἄλλους λανθάνουσαι· καὶ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχος ἔστι, ταυτὶ φθάσας κατηγορήσῃ τοῦ πλησίον ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. καὶ ὅλως ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβαλεῖν· ἄπιστος γὰρ αὐτόθι ἢ κατηγορία πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὐνοίαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέσχοντο. 25. εἰσὶ δὲ 25 τινες οἳ κὰν μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης ὧν ἐπίστευσαν οὐδ' ἔτι προσίσθαι οὐδὲ προσβλέπειν τολμῶσιν αὐτοῖς ὡσπερ ἡδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικούντας ἐπέγνωσαν. 26. τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη ὑπὸ 26 τῶν οὕτω ἑαδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων διαβολῶν. ἢ μὲν γὰρ Ἄντεια
 τεθναίης (φησὶν), ὃ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγῆμεναι οὐκ ἐθελούση

αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρήσασα καὶ ὑπεροφθεῖσα. καὶ μικροῦ
 ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς τὴν Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη
 ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχὼν καὶ τῆς πρὸς τὸν ξένον
 αἰδοῦς ὑπὸ μάχλου γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένος. ἡ δὲ Φαι-
 δρα, κάκεινη τὰ ὅμοια κατειποῦσα τοῦ προγόνου, ἐπά-
 ρατον ἐποίησε τὸν Ἰππόλυτον γενέσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς
 27 οὐδέν, ὡς θεοί, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον. 27. καί, φησὶ
 τις· ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ διαβάλλων ἀνὴρ τὰ τε
 ἄλλα δίκαιος καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ ἐχρῆν προσέχειν
 αὐτῷ ἅτε μηδὲν ἂν τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἀρ' οὖν τοῦ
 Ἀριστείδου ἔστι τις δικαιοτέρος; ἀλλ' ὅμως κάκεινος συ-
 νέστη ἐπὶ τὸν Θεμιστοκλέα καὶ συμπαρώξυνε τὸν δῆμον,¹²⁸
 ἧς, φασίν, ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπο κεκλιμένος.
 δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἀνθρώπος
 δὲ καὶ αὐτὸς ἦν καὶ χολὴν εἶχε, καὶ ἡγάπα τινὰ καὶ ἑμισί.
 28 28. καὶ εἴ γε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος,
 ὁ συνετώτατος τῶν Ἀχαιῶν κἂν τοῖς ἄλλοις ἄριστος τῆν
 ἐπιβουλήν καὶ ἐνέδραν ὑπὸ φθόνου φαίνεται συντεθεικώς
 κατὰ ἀνδρὸς ὁμαίμου καὶ φίλου καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν κινδύνον
 ἐκπεπλευκός· οὕτως ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ
 29 τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία. 29. τί γὰρ ἂν τις ἢ τὸν Σοκράτη
 λέγοι τὸν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς¹²⁹
 ἄσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα ἢ τὸν Μιλτιάδην,
 τοὺς μετὰ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος
 ὑπόπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα καὶ
 30 σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα. 30. τί οὖν χρῆ καὶ ποιῆ
 τὸν γε νοῦν ἔχοντα ἢ ἀρετῆς ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντο;
 ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ
 ἠνίξαστο παραπλεῖν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν
 ἀκουσμάτων ἡδονὰς καὶ ἀποφράττειν τὰ ὄρα καὶ μὴ ἀνέδην
 αὐτὰ ἀναπεταννύειν τοῖς πάθει προειλημμένοις, ἀλλ' ἐπι-¹³⁰
 στήσαντα ἀκριβῆ θυρωρὸν τὸν λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγο-
 μένοις τὰ μὲν ἄξια προσίεσθαι καὶ παραβάλλεσθαι, τὰ
 φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν· καὶ γὰρ ἂν εἴη γε-
 λοῖον τῆς μὲν οἰκίας θυρωροῦς καθιστάσαι, τὰ ὄρα δὲ καὶ
 31 τὴν διάνοιαν ἀνεφωγμένα εἶναι. 31. ἐπειδὴν τοίνυν τοιαῦτα

προσίη τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ χερὶ τὸ πρῶγμα ἐξετάζειν, μήτε ἡλικίαν τοῦ λέγοντος ὀρῶντα μήτε τὸν ἄλλον βίον μήτε τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνουσαν· ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερος, τοσοῦτῳ ἐπιμελεστέρας δεῖται τῆς ἐξετάσεως. οὐ δεῖ τοίνυν πιστεύειν ἄλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ μίσει τοῦ κατηγοροῦντος, ἀλλ' ἑαυτῷ τὴν ἐξέτασιν φυλακτέον τῆς ἀληθείας, ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τὸν φθόνον καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τὸν ἔλεγχον τῆς ἑκατέρου διανοίας, καὶ μισεῖν οὕτω καὶ ἀγαπᾶν τὸν δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τῆς πρώτης διαβολῆς κεινημένον, Ἡράκλεις ὡς μειρακιῶδες καὶ ταπεινὸν καὶ πάντων οὐχ ἤκιστα ἔδικον. 32. ἀλλὰ τούτων ἀπάντων 32 αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια καὶ τὸ ἐν σκότῳ πικρῶς εἶναι τὸν ἑκάστου τρόπον· ὡς εἴ γε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῶν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα ἐς τὸ βάρβαρον ἢ διαβολῇ χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωτισμένων τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

1. Εἶτα Ἀλέξανδρος μὲν ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύνῳ 1 λούσασθαι καλὸν τε καὶ διαυγῆ τὸν ποταμὸν ἰδὼν καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν καὶ προσηγῶς ὄξυν καὶ νήξασθαι ἡδὺν καὶ θέρους ὥρα ψυχρόν, ὥστε καὶ ἐπὶ προδήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λουτροῦ ἀποσχέσθαι, οἶκον δὲ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον καὶ κάλλει κάλλιστον καὶ φωτὶ φαιδρότατον καὶ χρυσῷ στιλπνότατον καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι περὶ τούτους διατρίβων καὶ ἐνευδοκιμῆσαι καὶ ἐλλαμπρύνασθαι καὶ βοῆς ἐμπλήσαι καὶ ὡς ἐνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισηκώσας ἀκριβῶς καὶ θαναμάσας μόνον ἀπεισι κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπὼν μήτε προσειπὼν μήτε προσομιλήσας ὥσπερ τις ἄναδος ἢ φθόνην σιωπᾶν ἐγνωκώς; 2. Ἡράκλεις, ὡς οὐ φιλοκάλου 2

τινός οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφότατα ἐρωτικῶ τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλή καὶ ἀπειροκαλία καὶ προσέτι γε ἀμουσία τῶν ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιῶν καὶ τῶν καλλίστων ἀποξενῶν καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα τόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπόχη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον καὶ περιβλέψαι καὶ τῷ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν καὶ πρὸς τὴν ὄροσφῆν ἀνακτῆσαι καὶ τὴν χεῖρα ἐπισείσαι καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡσθῆναι δέει τοῦ μὴ ἂν δυναθῆναι ἄξιόν τι τῶν βλεπομένων εἰπεῖν, ὅστις δὲ μετὰ παιδείας ὄρετ' τὰ καλά, οὐκ ἄν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν ὄψει μόνῃ καρπώσάμενος τὸ τερπνὸν οὐδ' αἰ ὑπομείναι ἄφρονος θεατῆς τοῦ κάλλους γενέσθαι, πειράσεται δὲ ὡς οἷόν τε καὶ ἐνδιατρῆσαι καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τῆ

3 θεάν. 3. ἡ δὲ ἀμοιβὴ οὐκ ἔπαινος τοῦ οἴκου μόνον — τοῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μεираκιῶ ἐπρεπὲς, τὴν Μενελάου οἰκίαν ὑπερεκπεπλήχθαι καὶ πρὸς τὰ ἐν οὐρανῷ καλά τὸν ἐλέφαντα καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῆς ἀπαικάξειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῆ καλόν τι ἄλλο ἐωρακότι — ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ καὶ τοὺς βελτίστους συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι μέρος τοῦ ἐπαίνου καὶ τοῦτο γένοιτ' ἂν. καὶ τὸ πρῶγμα ὑπερῆδιστον, οἶμαι, οἰκῶν ὁ κάλλιστος εἰς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος καὶ ἐπαῖνος καὶ εὐφημίας μεστός ὢν, ἡρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄλλα συνεπηγῶν καὶ τοῖς λεγομένοις παρακολουθῶν καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τῆς φωνῆς καὶ τοῖς ὑστάτοις τῶν λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἂν τις εὐμαθῆς ἀκροατῆς διαμνημονεύων τὰ εἰρημένα καὶ τὸν λέγοντα ἐπαίνων καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμουσον ποιούμενος πρὸς αὐτὰ· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ ἀνλήματα τῶν ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι τῆς φωνῆς ἐπανιούσης κατὰ τὸ ἀντίτυπον καὶ πρὸς αὐτὴν ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παραθρόνον τινὰ εἶναι τὴν ἀμειβομένην τοὺς ζῶντας ἢ βοῶντας ἐν μέσοις που τοῖς κρημοῖς κατοικοῦσαν καὶ λαλοῦσαν ἐκ

4 τῶν πετρῶν ἐνδοθεν. 4. ἔμοιγ' οὐκ ἔδοκε καὶ συνεξαίρεσθαι τοῦ οἴκου πολυτελείᾳ ἢ τοῦ λέγοντος γνώμη καὶ πρὸς τοῖς λόγους ἐπεγεῖρεσθαι, καθάπερ τι καὶ ὑποβαλλούσης τῆς

Θέας· σχεδὸν γὰρ ἔσσει τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τὴν
 ψυχὴν καλόν, εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμησαν ἐκπέμπει τοὺς
 λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, τὴν ὄψιν τῶν
 ὀπλων ἐπιτεῖναι κατὰ τῶν Φρυγῶν τὴν ὀργήν, καὶ ἐπεὶ
 ἐνέδου αὐτὰ πειρώμενος, ἐπαρθῆναι καὶ πτερωθῆναι πρὸς
 τὴν τοῦ πολέμου ἐπιθυμίαν, λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπι-
 τεῖνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲν ἀπέ-
 χρησε πλατάνου εὐφροία καὶ πόα εὐθαλής καὶ πηγῆ διαυ-
 γῆς μικρὸν ἀπὸ τοῦ Εἰλισσοῦ, κἀνταῦθα καθεζόμενος
 Φαῖδρον τε τοῦ Μυρρινοσίου κατειρωνεύετο καὶ τὸν
 Ἀνσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε καὶ τὰς Μοῦσας
 ἐκάλει καὶ ἐπίστευεν ἤξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν συν-
 επιληψομένας τῶν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγων, καὶ οὐκ ἤσχύ-
 νετο γέρων ἄνθρωπος παρακαλῶν παρθέτους συνεισομένας
 τὰ παιδραστικά. ἔς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον οὐκ [ἂν]
 οἴομεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἔλθεῖν; 5. καὶ μὴν οὐ κατὰ 5
 γε σιανὴν μόνην οὐδὲ κατὰ πλατάνου κάλλος ἢ ὑποδοχή,
 οὐδ' ἂν τὴν ἐπὶ τῷ Εἰλισσῷ καταλιπὼν τὴν βασιλέως λέ-
 γης τὴν χρυσὴν· ἐκείνης μὲν γὰρ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνῃ
 τὸ θαῦμα, τέχνη δὲ ἢ κάλλος ἢ τέρψις ἢ τὸ σύμμετρον ἢ
 τὸ εὐφροδμον οὐ συνείργαστο οὐδὲ κατεμέμικτο τῷ χρυσῷ,
 ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον καὶ φθόρος
 τῶν ιδόντων καὶ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων· ἔπαινος δὲ
 οὐδαμοῦ προσῆν· οὐδὲ γὰρ ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν
 καλῶν οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις οὐδ'
 ἐφρόντιζον εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταί, ἀλλ' ὅπως ἐκπλα-
 γήσονται· οὐ φιλόκαλοι γάρ, ἀλλὰ φιλόπλουτοὶ εἰσιν οἱ
 βάρβαροι. 6. τοῦτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος οὐ κατὰ 6
 βαρβαρικούς τινας ὀφθαλμοὺς οὐδὲ κατὰ Περσικὴν ἀλα-
 ζονείαν ἢ βασιλικὴν μεγαλανχίαν οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ
 εὐφροῦς θεατοῦ δεόμενον καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἰ' κρίσις,
 ἀλλὰ τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς βλεπομένοις. τὸ
 γὰρ τῆς τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν —
 κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ ποθεινότατον ἢ ἀρχή — καὶ τὸν
 ἥλιον ὑπερκύψαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι καὶ τοῦ φωτός
 ἐμπίπ्लाσθαι ἔς κόρον ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ'

- ὁ καὶ τὰ ἱερὰ βλέποντα ἐποιοῦν οἱ παλαιοί, καὶ τὸ τοῦ μήκους πρὸς τὸ πλάτος καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὐρυθμον καὶ τῶν φωταγωγῶν τὸ ἐλευθερον καὶ πρὸς ὥραν ἐκάστην εὖ ἔχον πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα καὶ ἐπαίνων ἄξια;
7. ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἂν τις καὶ τῆς ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμορφῳ τὸ ἀπέριττον καὶ ἐν τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον καὶ τὸ τοῦ χρυσοῦ ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ περὶ τὰς χρείας ἐπίφθονον, ἀλλ' ὅπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ ἀρκέσει ἐπισημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος ἢ περὶ τῆς δειρῆς λεπτός τις ὄρμος ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὐφορος ἢ ἐν τοῖν ὤτοι ἐλλόβια ἢ πόρπη τις ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῆς εὐμορφίας προστιθεῖσα ὅσον τῆς ἐσθῆτι ἢ πορφύρα· αἱ δὲ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τῆς ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν καὶ τὴν δειρῆν χρυσοῦν πεποιθῆναι τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν καὶ τὸ ἐνδόν τῷ καλῷ προσθέσει τοῦ ἕξωθεν τερπνοῦ παραμυθοῦμαι, ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ὠλένην αὐταῖς στιλπνοτέραν φαῖσθαι συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ καὶ τοῦ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον λήσειν ὑπὸ χρυσοῦ σανδάλῳ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασιμώτερον γενήσεσθαι τῷ φαινοτάτῳ σιτορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν οὕτως· ἢ δὲ γε σώφρων οἷα χρυσοῦ μὲν τὰ ἀρκούντα καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προσχηται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυνὸν δεικνύουσα.
8. Καὶ τοίνυν ἢ τοῦδε τοῦ οἴκου ὀροφή, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ εὐπρόσωπος μὲν καὶ καθ' ἑαυτήν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, εἰς ὅσον καὶ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ἐπὶ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστήματος περιλαμπόμενος καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δὲ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἂν τις οὐδ' ἄργον ἐνταῦθα τὸν χρυσοῦ οὐδὲ μόνου τοῦ τέρποντος εἴνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τινα ἡδέϊαν ἀπολάμπει καὶ τὸν οἶκον ὅλον ἐπιχρῶννυσι τῷ ἐρυθρήματι· ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται καὶ ἀναμιχθῆ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι καὶ διπλα-

σίαν τοῦ ἐρυθρήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν. 9. τὰ μὲν 9
 δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τοῦ οἴκου τοιάδε, Ὀμήρου τινὸς
 δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἢ ὑψώροφον ὡς τὸν Ἑλένης
 θάλαμον ἢ ἀγλήεντα ὡς τὸν Ὀλυμπον εἴποι· τὸν δὲ ἄλλον
 κόσμον καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα καὶ τῶν χρωμάτων τὰ
 κάλλη καὶ τὸ ἐναργὲς ἐκάστου καὶ τὸ ἀκριβὲς καὶ τὸ ἀληθὲς
 ἕαρος ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παρα-
 βαλεῖν· πλὴν παρ' ὅσον μὲν ἐκεῖνα ἀπανθεῖ καὶ μαραινεταὶ
 καὶ ἀλλάττεται καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτι δὲ τὸ ἕαρ
 αἰδίδιον καὶ λειμῶν ἀμάραντος καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον ἀτε-
 μόνης τῆς ὄψεως ἐφαπτομένης καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῶν
 βλεπομένων. 10. τὰ δὴ τσαῦτα καὶ τοιαῦτα τίς οὐκ ἂν 10
 ἤσθει βλέπων ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθεῖ καὶ παρὰ τὴν
 δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν εἰδὼς ἀσχιστον ὃν ἀπολειφθῆναι
 τῶν δρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ τι ἢ ὄψις τῶν καλῶν,
 οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος ἥδιον ἂν οἶμαι
 δρόμοι κατὰ πρानοῦς πεδίου καὶ μαλακοῦ, προσηγηῶς
 δεχομένου τὴν βάσιν καὶ ἡρέμα ὑπέικοντος τῷ ποδὶ καὶ
 μὴ ἀντιτυποῦντος τῇ ὀπλῇ· ἀπαντι γοῦν τότε χεῖται τῷ
 δρόμῳ καὶ θλον ἐπιδούς ἑαυτὸν τῷ τάχει ἀμιλλᾶται καὶ
 πρὸς τοῦ πεδίου τὸ κάλλος. 11. ὁ δὲ ταῶς ἦρος ἀρχομένου 11
 πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθών, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν
 οὐ ποθεινότερα μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἄνθη-
 ρότερα καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ οὗτος
 ἐκπετάσας τὰ πτερὰ καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ καὶ τὴν
 οὐρὰν ἐπάρας καὶ πάντοθεν αὐτῷ περιστήσας ἐπιδείκνυ-
 ται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ καὶ τὸ ἕαρ τῶν πτερῶν ὥσπερ
 αὐτοῦ προκαλοῦντος τοῦ λειμῶνος ἐς τὴν ἀμιλλαν· ἐπι-
 στρέφει γοῦν ἑαυτὸν καὶ περιάγει καὶ ἐμπομπεῖει τῷ
 κάλλει· ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν
 αὐγὴν ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων καὶ μετα-
 βαίνοντων ἡρέμα καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρε-
 πομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ἐπὶ τῶν κύκλων, οὓς
 ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἱριδός τινος ἕκαστον περι-
 θεούσης· ὁ γὰρ τέως χαλκός ἦν, τοῦτο ἐγγλίναντος
 ὀλίγον χρυσὸς ὄφθῃ, καὶ τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ κυανανγές, εἰ

- σκιασθείη, χλοανγής ἐστίν· οὕτως μετακοσμεῖται πρὸς τὸ
 12 φῶς ἢ πτέρωσις. 12. ὅτι μὲν γὰρ καὶ ἡ θάλαττα ἱκανῆ
 προκαλέσασθαι καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ
 φανείσα, ἴσπερ, κἄν μὴ εἴπω· ὅτε, εἰ καὶ παντάπασις ἠπι-
 ρώτης καὶ ἀπειροπλοῦς τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσει καὶ
 αὐτὸς ἐμβῆναι καὶ περιπλεῦσαι καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς
 ἀποσπᾶσαι καὶ μάλιστα εἰ βλέποι τὴν μὲν αὔραν κοίφως
 ἐπουραΐζουσαν τὴν ὀθόνην, τὴν δὲ ταῦν προσήκως τε καὶ
 λείως ἐπ' ἄκρων ἡρέμα διολισθάνουσαν τῶν κυμάτων.
- 13 13. καὶ τοίνυν καὶ τοῦδε τοῦ οἴκου τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ
 παρορηθεῖαι ἐς λόγους καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι καὶ πάντο
 τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τοίτοις
 πείθομαι καὶ ἤδη πέπεισμαι καὶ ἐς τὸν οἶκον ἐπὶ λόγους
 παρελήλυθα ὡσπερ ἐπ' Ἴγγος ἢ Σειρήνος τῷ κάλλει
 ἐλκόμενος, ἐλπίδα οὐ μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἔμιν ἄμορφοι
 ἦσαν οἱ λόγοι, καλοὺς αὐτοῖς φανείσθαι καθάπερ ἰσθμῷ
 καλῇ κεκοσμημένους.
- 14 14. Ἄλλος δὲ τις οἶκ ἀγεννῆς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάν
 γενναῖος, ὡς φησὶ, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρουε
 καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὴν δῆσιν καὶ ἐπειδὴ πέπα-
 νται, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησὶ με, ἀλλὰ θανατοῖται,
 εἰ φάσκοιμι ἐπιτηδειότερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν
 οἴκου κάλλος γραφῆ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένον· αὐτὸ γὰρ
 15 15. ὄλεγον αὐτῷ μεταστήσομαι. 15. Ἄνδρες τοίνυν δικασταί,
 φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν προειπὼν δῆτ' ἄρα πολλὰ καὶ μεγάλα
 τόνδε τὸν οἶκον ἐπήνεσε καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν,
 ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε
 καὶ τὰ ἐπ' ἐκείνον παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ·
 ὅσῳ γὰρ ἂν ἔμιν καλλίων φαίνηται, τοσῶδε ὑπεραντίος
 κῆ τοῦ λέγοντος χρεια δευθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ

γυναικῶν καὶ κόσμου καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, καὶ μοι ἐπιτρέψατε χρῆσασθαι τῷ παραδείγματι· φημί γὰρ οὐκ καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν ἐς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὅποτεν τῶν ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγεῖς ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ χρῶαν ἢ βλέμμα ἢ δειρῆν ἢ πῆχυν ἢ δάκτυλον, ὃ δὲ ταῦτ' ἀφείδεις ἐς τὴν σαρκῶ ἢ τὸν σμάραγδον ἢ τὸν ὄθρον ἢ τὸ ψέγιον ἀποβλέπη, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εὐκότως παρορωμένη διὰ τὸν κόσμον, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτὴν τῶν θεατῶν, ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποιουμένων τὴν θέαν. 16. ὅπερ ἀνάγκη, οἴμαι, παθεῖν καὶ τὸν ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα· λανθάνει γὰρ ἐν τῷ μεγέθει τῶν καλῶν τὸ λεχθῆν καὶ ἀμνηροῦνται καὶ συναρπάζεται, καθάπερ εἰ λύχρον τις ἐς πυρκαϊάν μεγάλην φέρων ἐμβάλλοι ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντος ἢ καμήλου δεικνύοι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τῷ λέγοντι καὶ προσέει μὴν καὶ τὴν φωνὴν αὐτὴν ἐπιταράττειται ἐν οὕτως εὐφώνῳ καὶ ἠχῆντι οἴκῳ λέγων· ἀντιφθέγγεται γὰρ καὶ ἀντιφωνεῖ καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τὴν βοήν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τὸν αὐλόν, εἰ συναλοῖται, ἢ τοὺς κελουστὰς ἢ θάλαττα, ὅποτεν πρὸς κύματος ἤχον ἐπάδειν τῇ εἰρεσίᾳ θάλωσιν· ἐπικρατεῖ γὰρ ἢ μεγαλοφωνία καὶ κατασιωπᾷ τὸ ἦττον. 17. καὶ μὴν καὶ κείνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκος τὸν λέγοντα καὶ προθυμότερον παρασκευάζει, ἐμοὶ δοκεῖ τὸ ἐναντίον ποιεῖν· ἐκπλήττει γὰρ καὶ φοβεῖ καὶ τὸν λογισμὸν διαταράττει καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἀπάντων ἐστὶν αἰσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γὰρ οὗτος γε ὁ φανερώτατος, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδύς ἔπειτα φεύγοι πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπισημότερος ὢν δειλὸς ἀπὸ τῶν ὄπλων. τοῦτο δὲ μοι δοκεῖ λογισάμενος καὶ ὁ τοῦ Ὀμήρου φήτωρ ἐκεῖνος εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς ἄδρι φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῷ παραδοξότερον φαίνεται τῶν

λόγων τὸ κάλλος ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἁμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὴν τοῦ λέγοντος αὐτοῦ διανοίαν ἀσχολεῖσθαι περὶ τὴν θεάν καὶ τῆς φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν τῆς ὕψεως ἐπικρατούσης καὶ πρὸς αὐτὴν ἔλκουσης καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τις μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἔλαττον ἔρειν αὐτὸν τῆς ψυχῆς

18 διατριβούσης περὶ τὸν τῶν ὀρωμένων ἔπαινον; 18. εἰ γὰρ λέγειν ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι ἐπειδὴν ἐς τοιοῦτον οἶκον παρέλθουσιν, ἀντὶ ἀκρατιῶν θεαταὶ καθίστανται, καὶ οὐχ οὕτω Δημόδοκος ἢ Φήμιος ἢ Θάμυρις ἢ Ἀμφίων ἢ Ὀρφεὺς τις λέγων ἔστιν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θεάς· ἀλλ' οὐν ἕκαστος ἐπειδὴν μόνον ὑπερβῆ τὸν οὐδόν, ἀθρόω τῷ κάλλει περιχυθεὶς λόγων μὲν ἐκείνων ἢ ἀκροάσεως ἄλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν „αἰτοῦντι ἔοικεν,“ ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὀρωμένοις ἔστιν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὢν ἢ ἐν νυκτὶ ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου

19 βουλή ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν. 19. ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος παρατεθεὶς τῷ περὶ τῶν Γοργόνων διδάξειεν ἄν· ἐκεῖ-²¹¹ ναι μὲν γὰρ ἐκήλον τοὺς παραπλέοντας μελωδοῦσαι καὶ κολακεύουσαι τοῖς ἄσμασι καὶ καταπλεύσαντας ἐπὶ πολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἰδεῖτό τις διατριβῆς, καὶ πού τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε καὶ τοῦ μέλους παρήκουσε· τὸ δὲ τῶν Γοργόνων κάλλος ἅτε βιαιότατον τε ὢν καὶ τοῖς καιριωτάτοις τῆς ψυχῆς ὁμιλοῦν εἰθὺς ἐξίστη τοὺς ἰδόντας καὶ ἀφώνους ἐποίει, ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται καὶ λέγεται, λίθινοι ἐγένοντο ὑπὸ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ταῶ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἔμαντοῦ εἰρηθῆσαι νομίζω· καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερατιόν. καὶ εἴ γέ τις παρασησάμενος τὴν ἀηδόνα ἢ τὸν κίκνον ἄδειν κελείοι, μεταξὺ δὲ ἀδόντων παραδείξειε τὸν ταῶ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκείνον μεταβήσεται ἢ ψυχὴ μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ἄσμασιν. οὕτως ἄμαχον

20 τι ἔοικεν εἶναι ἢ δι' ὕψεως ἡδονῆς. 20. καὶ ἔγωγε, εἰ βού-

λεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παρασχίσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς
 αὐτίκα μοι μαρτυρήσει ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τῶν
 ἀκουομένων τὰ ὀρώμενα. καὶ μοι σὺ ἤδη ὁ κῆρυξ προς-
 κάλει αὐτὸν Ἡρόδοτον Λύξου Ἀλικαρνασόθεν· κάπειδὴ
 καλῶς ποιῶν ὑπήκουσε, μαρτυρεῖτω παρελθόν. ἀναδέ-
 ξασθε δὲ αὐτὸν Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα ὡσπερ αὐτῷ
 ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν, ἄνδρες δικασταί, μυ-
 θέεται καὶ οἱ πειθεσθε ὅσα ἂν λέγῃ τουτέων περὶ ὄψιν
 ἀκοῆς προτιμίων· ὧτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότερα
 ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος ἃ φησιν, ὡς τὰ πρῶτα
 τῇ ὄψει ἀποδέδωκεν; εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά
 ἐστι καὶ οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα, ἡ δὲ
 τῶν ὀρωμένων τέρψις αἰεὶ παρεστῶσα καὶ παραμένουσα
 πάντως τὸν θεατὴν ὑπάγεται. 21. πῶς οὖν οὐ χαλεπὸς 21
 τῷ λέγοντι ἀνταγωνιστῆς οἶκος οὕτω καλὸς καὶ περι-
 βλεπτός ὢν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί· ὑμεῖς
 γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ καὶ μεταξὺ λεγόντων ἡμῶν ἐς τὴν
 ὀροσφῆν ἀπεβλέπετε καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε καὶ τὰς
 γραφὰς ἐξητάζετε πρὸς ἐκάστην ἀποστρεφόμενοι. καὶ μη-
 δὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γάρ, εἴ τι ἀνθρώπινον πε-
 πόνθατε, ἄλλως τε καὶ πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας
 τὰς ὑποθέσεις. τῆς γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς καὶ τῆς ἱστο-
 ρίας μετὰ τοῦ ἀρχαίου τὸ ὠφέλιμον ἐπαγωγὸν ὡς ἀλη-
 θῶς καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δεόμενον. καὶ ἵνα μὴ
 πάντα ἐκείσε ἀποβλέπητε ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε ὡς
 οἷόν τε γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ· ἡσθήσεσθε γάρ,
 οἶμαι, ἀκούοντες ἃ καὶ ὀρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἂν
 με καὶ δι' αὐτὸ ἐπαινέσαιτε καὶ τοῦ ἀντιδικίου προτιμή-
 σαιτε, ὡς μὴ καὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαντος καὶ διπλασιάσαντος
 ὑμῖν τὴν ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τοῦ τολμήματος ὄρατε,
 ἄνευ χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ τόπου συστήσασθαι
 τοσαύτας εἰκόνας· ψιλῆ γὰρ τις ἢ γραφὴ τῶν λόγων.
 22. ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν εἰσιόντι Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέ- 22
 μικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει
 καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μετὰ μικρὸν γαμήσει
 καὶ ἄπεισιν αὐτὴν ἄγων· πάρεργον τοῦτο τῆς ἐπὶ Ἰορ-

γόνας πτήσεως. ἐν βραχεὶ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ μάχην ἄνωθεν ἐκ τῆς πέτρας καὶ νεανίου τόλμαν ἔρωτικὴν καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι πεφρικὸς ταῖς ἀκάνθαις καὶ δεδιτόμενον τῷ χάσματι, ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαίῳ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα, τῇ δεξιᾷ δὲ καθιαντῖται τῷ Ξίφει· καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἥδη λίθος ἐστὶ, τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἄρτι

23 κόπτεται. 23. ἔξῃς δὲ μετὰ τήνδε τὴν εἰκόνα ἕτερον δράμα γέγραπται δικαιοτάτον, οὗ τὸ ἀρχέτυπον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν· ἐπινοιοὶ γὰρ ὁμοίαν ἐγραψάτην εἰκόνα. τῷ νεανίᾳ τῷ ἐκαί-²⁴ρω Πυλάδῃ τε ὁ Φωκεὺς καὶ Ὀρέστῃς δοκῶν ἦδη τεθνήσκει λαθόντες τὰ βασιλεία φρονεῦν οὐσιν ἄμφω τὸν Αἴγισθον· ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἥδη ἀνήρηται καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται καὶ θεραπεία πᾶσα ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δὲ τινεσὶ ὄπη φύγωσι περιβλέπουσι. σεμνὸν δὲ τι ὁ γραφεὺς ἐπινόησε τὸ μὲν ἀσεβὲς τῆς ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον καὶ ὡς ἥδη πεπραγμένον παραδραμῶν, ἐμβραδύνοντας δὲ τοῖς

24 νεανίσκοις ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φρόνῳ. 24. μετὰ δὲ τοῦτο θεὸς ἐστὶν εὐμορφος καὶ μειράκιον ὠραῖοι, ἔρωτικὴ τις παιδιὰ· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος ἀνέχει λαγῶν καὶ προσπαίξει τὸν κύνα, ὁ δὲ πεθνησομένη²⁵ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν ἐς τὸ ὕψος, καὶ Ἀπόλλων παρεστῶς μι-²⁵διᾷ τερπόμενος ἄμφοιν καὶ τῷ παιδί παίζοντι καὶ περ-²⁵ρωμένῳ τῷ κυνί. 25. ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὸ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμῶν καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλὴν καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσεῖα· ὁ δὲ τῆς μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἐώρακέ πω, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τῆς Γοργόνας τὴν εἰκόνα· οἶδε γὰρ τὸ

26 πρόστιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως. 26. κατὰ δὲ τὸν μέσον τοῖχον ἄνω τις ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς πεποιτήται ἢ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' 27 οἶον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς. 27. εἶτα²⁷ μετὰ ταύτην ἄλλη Ἀθηνᾶ, οὐ λίθος αὕτη γε, ἀλλὰ γραφῆ

πάλιν· Ἡφαιστος αὐτὴν διώκει ἐρῶν, ἣ δὲ φεύγει, καὶ
 τῆς διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται. 28. ταύτῃ ἔπεται πα- 28
 λαιὰ τις ἄλλη γραφή· Ὠρίων φέρει τὸν Κηδαλίωνα τυ-
 φλὸς ὢν, ὁ δ' αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδὸν ἐπο-
 χούμενος. 29. καὶ ὁ Ἥλιος φανεῖς ἰαται τὴν πῆρῳσιν, 29
 καὶ ὁ Ἡφαιστος Ἀημιόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον. 30. Ὀδυσ- 30
 σεὺς τὸ μετὰ τοῦτο δῆθεν μεμνηνός, ἄτε συστρατεύειν τοῖς
 Ἀτρεΐδαῖς μὴ θέλων· πάρεσι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦν-
 τες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως πιθανὰ πάντα, ἣ ἀπήνη,
 τὸ τῶν ὑπεξευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμέ-
 νων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει· Παλαμήδης γὰρ ὁ
 τοῦ Ναυπλίου συνεῖς τὸ γιγνόμενον, ἀρπάσας τὸν Τη-
 λέμαχον ἀπειλεῖ φρονεῖν πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ
 πρὸς τὴν τῆς μανίας ὑπόκρισιν ὀργὴν καὶ οὗτος ἀνθυπο-
 κρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σω-
 φρονεῖ καὶ πατὴρ γίγνεται καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.
 31. ὑστάτῃ δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται τῷ ζῆλῳ δικακῆς, τῷ 31
 παιδὲ ὑποβλέπουσα καὶ τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γοῦν
 ἤδη τὸ ξίφος, τὸ δ' ἀθλίῳ καθῆσθαι γελῶντε μηδὲν τῶν
 μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὀρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν
 χερσίν. 32. ταῦτα πάντα, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐχ ὀράτε 32
 ὅπως ἀπάγει μὲν τὸν ἀκροατὴν καὶ πρὸς τὴν θεάν ἀπο-
 στρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὸν λέγοντα; καὶ ἔγωγε
 διεξῆλθον αὐτά, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπο-
 λαβόντες καὶ θρασύν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἐαντὸν
 ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνώτε καὶ μισήσητε καὶ ἐπὶ
 τῶν λόγων ἐγκαταλέπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγω-
 νίσθητε καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες ἀκούητε τῶν λε-
 γομένων λογιζόμενοι τοῦ πράγματος τὴν δυσχέρειαν·
 μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθεῖη οὐ δικασταῖς, ἀλλὰ συναγω-
 νισταῖς ὑμῖν χρησάμενος μὴ παντάπασιν ἀνάξιος τῆς τοῦ
 οἴκου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου
 ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὸ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον
 φιλεῖν καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ἧ, βουλοίμην
 ἂν εὐδοκιμεῖν.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ.

- 1 1. Ὅναρ τι τοῦτο, λαμπρότατε Κυνέτιλλε, κελευσθεὶς προσφέρω σοι δῶρον τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲν τὸ ὄναρ ἰδὼν καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδί τούνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲν ἠῤῥάμην τοῖς θεοῖς ἐπὶ μῆχιστον ὑμᾶς βιωῖναι σέ τε αὐτὸν καὶ παῖδας τοὺς σούς, τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σίμπαντι μὲν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἀπάντων αὐτῷ τε ἔμοι καὶ πᾶσι τοῖς ἔμοις· καὶ γὰρ κάμοι τι ἀγαθὸν
- 2 ἔδοκει προσημαίνειν ὁ θεός. 2. σκεπτόμενος δὲ κατ' ἑμαυτὸν εἰς ἔννοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς ἀνδρὶ περὶ παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάσσοντας κελεύειν τι προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτην οὖν αἰσιωτάτην νομίζων τὴν γε τῶν σῶν γενεθλίων ἡμέραν δίδωμί σοι τοὺς ἱστορημένους ἕς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγίαινοῖσιν τῇ ψυχῇ καὶ ὀλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ γὰρ ἂν καὶ ἔφελος γένοιτό τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν· τὸ μὲν εὐθνήεις καὶ ἔλλπις ἀγαθῇ καὶ αὐτὸν ἐπὶ μῆχιστον δύνασθαι βιωῖναι, τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοῖς ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ ψυχὴν, οὗτοι δὲ ἕς μακρότατον γῆρας ἦλθον
- 3 σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ. 3. Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τρεῖς παρατεῖναι γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένοι ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἢ τραγωδίαν μέχρ' ἕξ γενεῶν παρατεῖναι λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἶη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον καὶ καθαρωτέρῳ διαίτη χρώμενον τὸν
- 4 Τειρεσίαν ἐπὶ μῆχιστον βιωῖναι. 4. καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστόρηται διὰ τὴν διαίταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων, Ἰνδῶν δὲ οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφία σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν καὶ θεοῖς

ἀνακείμενον παρά τε Πέρσαις καὶ Πάρθοις καὶ Βάκτροις
καὶ Χορασμίοις καὶ Ἀρείοις καὶ Σάκαις καὶ Μήδοις καὶ
παρὰ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρωσμένοι τέ εἰσι καὶ
11 πολυχρόνιοι διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκρι-
βέστερον. 5. ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ
Σήρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἔτων, οἱ μὲν τῷ 5
ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρωσ προστι-
θέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ διαίτῃ· ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ
ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἀθώτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ
ἐκατὸν ἔτων βιοῦν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ
ἐκατὸν ἔτη βιοῦν λόγος, τούτους μὲν καὶ κριθίνω· ἄρτω
χρωμένους, ὡς ὄξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γέ φασι
διὰ τὴν τοιαύτην διαίταν καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ
τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρωσμένας εἶναι. 6. ἀλλὰ ταῦτα 6
μὲν περὶ τε τῶν μακροβίων γενῶν καὶ τῶν ἐθνῶν, αἰτινά
φασιν ὡς ἐπὶ πλεῖστον διαγίγνεσθαι χρόνον, οἱ μὲν διὰ
τὴν γῆν καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ τὴν διαίταν, οἱ δὲ καὶ δι'
ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ἐράδιως παρά-
212 σχοίμι ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν [τὴν] γῆν καὶ κατὰ
πάντα ἀέρα μακρόβιοι γεγόνασιν ἄνδρες οἱ γυμνασίοις τοῖς
προσῆκουσι καὶ διαίτῃ τῇ ἐπιτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν
χρώμενοι. 7. διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν πρώτην 7
κατὰ γὰρ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν, καὶ πρώτους γέ σοι
τοὺς βασιλικούς καὶ στρατηγικούς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν
ἓνα καὶ εὐσεβεστάτην μεγάλου θειοτάτου αὐτοκράτορος τύχη
ἔς τὴν τελεωτάτην ἀγαθοῦσα τάξιν εὐεργέτηκε τὰ μέγιστα
τὴν οἰκονομένην τὴν ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδῶν καὶ σὺ
τῶν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τῆς ἕξεωσ καὶ τῆς
τύχης ἐτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν καὶ μακρὸν
καὶ ἅμα ζηλώσας ἐργάσαιο σαντῷ τῇ διαίτῃ μέγιστόν τε
ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον. 8. Πομπίλιος Νουμᾶς ὁ εὐ- 8
δαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων καὶ μάλιστα περὶ
τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθεὶς ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα
213 ἔτη βεβιωκέναι ἱστόρηται. Σέρβιος δὲ Τούλλιος Ῥωμαίων
καὶ οὗτος βασιλεὺς ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς
βιωσάι ἱστόρηται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων

- βασιλεὺς φυγαδευθεὶς καὶ ἐπὶ Κύμης διατρίβων ὑπὲρ τὰ
 9 ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται στερερότατα βιωῶσαι. 9. οὗτοι μὲν
 οὖν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βα-
 σιλίας τοὺς ἐς μακρὸν γῆρας ἀφικομένους καὶ μετ' αὐτοῖς
 κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐκάστους. ἐπὶ τέλει δέ σοι καὶ τοῖς
 λοιποῖς Ῥωμαίων τοὺς ἐς μῆκιστον γῆρας ἀφικομένους
 προσαναγράψω προσθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν
 Ἰταλίαν ἐπὶ πλείστον βιώσαντας· ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος
 ἢ ἱστορία τῶν διαβάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἄρα,
 ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείως
 ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσσεσθαι πρὸς τὸ ἐς μῆκιστόν τε καὶ λιπαρὸν
 τὸν πάσης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότην γῆρας ἀφικέσθαι.
- 10 τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένη βασιλεύοντα ἤδη καὶ γέροντα. 10. Ἀρ-
 γανθώνιος μὲν οὖν Ταρτησίων βασιλεὺς πενήκοντα καὶ
 ἑκατὸν ἔτη βιωῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς καὶ
 ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μῦθος τισι δοκῶ.
 Ἄγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος ἑτῶν ἐνενηκονταπέτε
 τελευτᾷ, καθάπερ Δημοκάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν.
 Ἰέρων τε ὁ Συρακουσίων τύραννος δύο καὶ ἐνενήκοντα ἑτῶν
 γενόμενος ἐτελεύτα νόσῳ, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη,
 ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ Καλακτίνος καὶ ἄλλοι λέγουσιν.
- 11 Ἀτέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς μαχόμενος πρὸς Φίλιππον
 περὶ τὸν Ἰστρον ποταμὸν ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη
 γεγονώς. Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς ἀφ' Ἰππου
 λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ εἰς ἐνενή-
 κοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ Ὀδρουσῶν βασιλεὺς, καθά φησι
- 11 Θεόπομπτος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἑτῶν ἐτελεύτησεν. 11. Ἀν-
 τίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος βασιλεύων Μακε-
 δόνων περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Ἀνσιμάχῳ
 τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν ἐτελεύτησεν ἑτῶν ἐνὸς καὶ
 ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἰερώννμος
- 218 ἱστορεῖ. καὶ Ἀνσιμάχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ
 πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ ἔτος ὀγδοηχοστὸν τελῶν, ὡς
 ὁ αὐτὸς φησιν Ἰερώννμος. Ἀντίγονος δὲ υἱὸς μὲν ἦν Δη-
 μητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόγου τοῦ μονοφθάλμου, οὗτος
 τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη,

ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς Μήδιός τε ἱστορεῖ καὶ ἄλλοι
 συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον
 δυνήθεις καὶ ἐπιπροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας
 ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα οὗτος ἔτη ζήσας ἐτελείτα τὸν βίον.
 12. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου ὁ τῶν καθ' αὐτὸν εὐδαιμο- 12
 νέστατος βασιλέων Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε τέσσαρα καὶ
 ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ
 δύο ἑτοῖν τῆς τελευτῆς Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ
 ἐπικλησιν, ὅστις διεδέξατο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελ-
 φῶν δὲ Φιλέταιρος πρῶτος μὲν ἐκίχησάτο τὴν περὶ Πέρ-
 γαμον ἀρχὴν καὶ κατέσχεν εὐνοῦχος ὢν, κατέστρεψε δὲ τὸν
 βίον ὀγδοήκοντα ἑτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς
 Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηῶν καὶ οὗτος βασιλεύων, πρὸς
 ὃν καὶ Σκιπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο,
 δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἑτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον. 13. Μιθρι- 13
 δάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς ὁ προσαγορευθεὶς κίστης
 Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων ἐπὶ Πόντου ἐτελεύ-
 τησε βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὡσπερ Ἰερῶ-
 νυμος ἱστορεῖ καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ
 Καππαδοκῶν βασιλεὺς δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν
 ἔτη, ὡς Ἰερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ
 πλέον διαγενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκην μάχῃ
 ζωορηθεὶς ἀνεσκολοπίσθη. 14. Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βα- 14
 σιλεὺς ὁ παλαιός, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων
 ὄροι, οἷς καὶ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγρά-
 ψας συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει
 μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων, μαθὼν δὲ τοὺς πλείστον
 διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκον-
 τος Καμβύσου κατὰ πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιη-
 κέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ διαβληθεὶς,
 τὸ δὲ τι ὡς παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος ἀθυμήσας
 ἐτελεύτα τὸν βίον. 15. Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἐπικλη- 15
 θεὶς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων
 ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νόσῳ ἑξ καὶ ὀγδοήκοντα ἑτῶν γε-
 νόμενος, ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενη-
 κοντα. Ἀρταξέρξης ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησιν

ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἑνεήκοντα βίους ἐπιβουλῇ τὰδελφοῦ Γωσίθρου ἐδολοφονήθη. Σιναιτρού-¹⁵ κης δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς ἔτος ὀγδοηκοστὸν ἦδη γε- γονῶς ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καταχθεις βασιλεύειν ἤρξατο καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτὰ. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμε- νίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν Λεύκουλλος ἐπολέμησε, πέπτε **16** καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα νόσῳ. **16.** Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακος καὶ τῶν κατ' ἑρυθρὰν τόπων βασιλεὺς πέπτε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν νοσήσας ἐτελεύτησε. Τίραιος δὲ ὁ μεθ' Ὑσπασίην τρίτος βασιλεύσας δύο καὶ ἑνεήκοντα βίους ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζος δὲ ὁ μετὰ Τίραιον ἐβ- δομος βασιλεύσας ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καταχθεις ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρ- θυαίων ἕξ καὶ ἑνεήκοντα ἔζησεν ἔτη. **17.** Μασσιμισσῶς **17** δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς ἑνεήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἄσαν-²⁰ δρος δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σεβαστοῦ ἀντὶ ἐθναρχῶν βασι- λεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου περὶ ἔτη ὧν ἑνεήκοντα ἱππομαχῶν καὶ πεζομαχῶν οὐδενὸς ἦντων ἐράνη· ὡς δὲ εἴωρα τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προστιθεμένους ἀπο- σχόμενος σιτίων ἐτελεύτησε βίους ἔτη τρία καὶ ἑνεή- κοντα· Γόαισος δὲ, ὡς φησὶν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ὀμανῶν τῆς ἀρωματοφόρου βα- σιλεύσας πεντεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονῶς ἔτη ἐτελεύ- τησε νόσῳ.

Βασιλέας μὲν οὖν τοσοῦτους ἱστορήκασι μακροβίους **18** οἱ πρὸ ἡμῶν. **18.** ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι καὶ πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειαν πως καὶ οὔτοι ποιού-²⁵ μενοι ἑαυτῶν, ἐς μακρὸν γῆρας ἤλθον, ἀναγράφωμεν καὶ τούτων τοὺς ἱστορημένους, καὶ πρώτους γε φιλοσό- φους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης ἔτη γεγονῶς τέσ- σαρα καὶ ἑκατὸν ἀποσχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενο- φίλος δὲ ὁ μουσικός, ὡς φησὶν Ἀριστοξένος, προσσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ καὶ Θαλῆς καὶ Πιπτακός, οἵτινες τῶν κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν

ἕκαστος ἔζησεν ἔτη. 19. Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλο-19
σοφίας ἀρχηγὸς ὀκτὼ καὶ ἐνεήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-
22 μενον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ προσπταίσαντα ἀναφθέγ-
ξασθαι, Τί με βοᾷς; καὶ ὑποστρέψαντα οἶκαδε καὶ
ἀποσχόμενον τροφῆς τελευτῆσαι τὸν βίον. Κλεάνθης δὲ
ὁ Ζήνωνος μαθητῆς καὶ διάδοχος ἑννέα καὶ ἐνεήκοντα
οὗτος γεγονώς ἔτη φῦμα ἔσχεν ἐπὶ τοῦ χείλους καὶ ἀπο-
καρτερῶν ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμά-
των προσενεγκάμενος τροφὴν καὶ πράξας περὶ ὧν ἤξιουν
οἱ φίλοι, ἀποσχόμενος αὐθις τροφῆς ἐξέλιπε τὸν βίον.
20. Ξενοφάνης δὲ ὁ Λεξίνου μὲν υἱός, Ἀρχελαίου δὲ τοῦ 20
φυσικοῦ μαθητῆς ἐβίωσεν ἔτη ἑν καὶ ἐνεήκοντα. Ξενο-
κράτης δὲ Πλάτωνος μαθητῆς γενόμενος τέσσαρα καὶ
ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας
ἀρχηγὸς ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Χρῦσιππος ἑν καὶ
ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος Στωϊ-
23 κὸς φιλόσοφος ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ
Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφος τε
ἄμα καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα.
Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδοήκοντα.
21. Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος ἑν καὶ ὀγδοήκοντα. Ἀθηνό- 21
δωρος Σάνδωνος Ταρσεὺς Στωϊκός, ὃς καὶ διδάσκαλος
ἐγένετο Καίσαρος σεβαστοῦ Θεοῦ, ὑφ' οὗ ἡ Ταρσεὶν πό-
λις καὶ πόρων ἐκουφίσθη, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη βιούς
ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι καὶ τιμὰς ὁ Ταρσεὶν δῆμος
αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀπονέμει ὡς ἤρωϊ. Νέστωρ δὲ
Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου ἔτη
δύο καὶ ἐνεήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γερίλλου ὑπὲρ τὰ
ἐνεήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. 22. οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἑν- 22
224 δοξοι, συγγραφέων δὲ Κτησίβιος μὲν ἑκατὸν εἰκοσιτεσ-
σάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος
ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἰερώννυμος δὲ ἐν πολέμοις γε-
νόμενος καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα
ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατὸν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ
ἐνάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θανάτῳ
γε τὸν ἄνδρα ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα.

ἐν ταῖς συνοσίαις καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις, μηδε-
 νὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἑλλιπτῆ. Ἑλλάνικος ὁ
 Λέσβιος ὀγδοήκοντα καὶ πέντε, καὶ Φερεκύδης ὁ Σίριος
 ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενίτης
 ἔξ καὶ ἑνεήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς ὑπὲρ
 τὰ ἑνεήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι, τὴν ἱστορίαν δὲ
 τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονῶς ἤρξατο συγγρά-
 φειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας λέγει. Πολύ-²³
 βιος δὲ ὁ Ἀνκόρτα Μεγαλοπολίτης ἀγράφην ἀνελθὼν ἀπ'
 ἵππου κατέπεσε καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανεν ἐτῶν
 δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ Ἀμισσηνὸς συγγρα-
 φεὺς διὰ πολλῶν μαθημάτων γενόμενος ἔτη δύο καὶ ἑνε-
²³ κήκοντα. 23. ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστῆν
 καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ· τροφῆς δὲ ἀποσχόμενος ἐπε-
 λέυτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ
 γήρως καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν εἰπεῖν,
 διὰ τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίας.
 Ἰσοκράτης ἔξ καὶ ἑνεήκοντα ἔτη γεγονῶς τὸν πανηγυρι-
 κὸν ἔγραψε λόγον, περὶ ἔτη δὲ ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν
 γεγονῶς ὡς ἤσθετο Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ περὶ
 Χαιρώνειαν μάχῃ νικημένους, ποτινώμενος τὸν Εὐρι-²⁵
 πίδειον στίχον προηρέγκατο εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων,
 Σιδώνιον ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών
 καὶ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσει ἡ Ἑλλάς, ἐξέλιπε τὸν βίον.
 Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥητὴρ Θεοῦ Καίσαρος
 σεβαστοῦ διδάσκαλος γενόμενος καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ
 Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν ἔζησε ταῦτά τῳ Ἀθη-
 νοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος
²⁴ ῥητὴρ ἔτη ἑνεήκοντα. 24. Σοφοκλῆς ὁ τραγωδοποιὸς
 ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν ἀπεπνίγη πέντε καὶ ἑνεήκοντα
 ζήσας ἔτη. οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ
 βίου παρανοίας κρινόμενος ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδί-
 πουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος διὰ τοῦ δράματος
 ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει, ὡς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ἔπερ-²⁵
 θανμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μανίαν.
²⁵ 25. Κρατῖνος δὲ ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς ἑπτὰ πρὸς τοῖς

ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου διδάξας τὴν Πυτίνην καὶ νικήσας μετ' οὐ πολὺ ἐτελείτα. καὶ Φιλῆμων δὲ ὁ κωμικὸς ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βίου κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν, Θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα ὤρησε μὲν ἐς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλῳτι εἰπὼν προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ῥοφεῖν ἀποπνιγείς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιώσαι. 26. Ἄνα- 26
 5 κρέων δὲ ὁ τῶν μελῶν ποιητῆς ἔζησεν ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα, καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς ταῦτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα. 27. γραμματι- 27
 κῶν δὲ Ἐρατοσθένης μὲν ὁ Ἄγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικόν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἂν τις ὀνομάσειε καὶ φιλόσοφον καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα οὗτος ἔζησεν ἔτη. 28. καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακε- 28
 δαιμονίων πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

29. Τοσοῦτους ἐδυνήθημεν βασιλέας καὶ πεπαιδευ- 29
 μένους ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς καὶ τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τοῦτους σοι, Θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κύντιλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον ἢς πατρίδος φθάνει προ- 1
 τεθρλημένον. ἀρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδέν, σεμνότερον δέ
 τι καὶ θεϊότερον ἄλλο; καὶ μὴν ὅσα σεμνά καὶ θεῖα νο-
 μίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρίς αἰτία καὶ διδάσκα-
 λος, γεννησαμένη καὶ ἀναθρεψαμένη καὶ παιδευσαμένη.
 πόλεων μὲν οὖν μεγέθη καὶ λαμπρότητας καὶ πολυτελείας
 κατασκευῶν θαυμάζουσι πολλοί, πατρίδας δὲ στέργουσι
 πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη τῶν καὶ πάνν
 κεκρατημένων ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν θεῖαν ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ

τῆς ὑπερβολῆς τῶν παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιή-
 2 σασθαι τῆς πατρίδος. 2. ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολί-
 τῆς ὣν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρεῖ-
 τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι, καὶ ὁ τοιοῦτος δῆλός ἐστιν
 ἀχθόμενος [ἄν], εἰ μετριωτέρας ἔλαχε τῆς πατρίδος. ἔμοι
 δὲ ἥδιον αὐτὸ τιμᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλις μὲν
 γὰρ παραβαλεῖν πειρωμένῳ προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν²³
 καὶ κάλλος καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν· ὅπου δ' αἰρη-
 σίς ἐστὶ πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἔλοιτο τὴν λαμπροτέραν ἐσ-
 σασ τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὖξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πα-
 τρίδα ταῖς εὐδαίμοσι παραπλησίαν, ἔλοιτο δ' ἂν τὴν
 3 ὅποιανοῦν. 3. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παι-
 δων πράττουσι καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων· οὔτε γὰρ
 νέος καλὸς κάγαθός ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς
 οὔτε πατὴρ καταμελήσας τοῦ παιδὸς ἕτερον ἂν σιέξαι
 νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικώμενοι προσέ-
 μουσι τοῖς παισίν, ὥστε καὶ κάλλιστοι καὶ μέγιστοι καὶ
 τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐ-
 τοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱόν,
 4 οὐ δοκεῖ μοι πατὴρ ὀφθαλμοῦς ἔχειν. 4. πατρίδος τοῖ-
 νυν τὸ ὄνομα πρῶτον καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν
 γὰρ ὅ τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῇ
 πατρίδι τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος καὶ ἡ φύσις
 κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προτιμήσαι· καὶ
 γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα καὶ ὁ τοῦ πατρὸς
 πατὴρ καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ
 μέχρι θεῶν πατέρων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.
 5 5. χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίσι καὶ πάντα μὲν, ὡς εἰκός,
 ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἠγούμενοι κτήματα
 πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν, ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἐγένε-
 νετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἀπασῶν πόλεων. καὶ πόλις
 σεμνότεραι θεῶν πατρίδες καὶ νῆσοι θεϊότεραι, παρ' αἷς²⁴
 ὑμνεῖται γενέσεις θεῶν. ἱερὰ γοῦν κεχαρισμένα ταῦτα το-
 μιζέται τοῖς θεοῖς, ἐπειδὴν ἐς τοὺς οἰκεῖους ἕκαστος ἀφι-
 κόμενος ἱεροουργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πα-
 τρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις γε πολλῷ μᾶλλον;

6. καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρί- 6
δος, ὡς καὶ τοῦτον τὸν θεόν, εἰ καὶ κοινός ἐστιν, ἀλλ'
οὖν ἕκαστῳ νομίζεσθαι πατρῶν διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ
τοῦ τόπου θεάν· καὶ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο ἐπιχώρια
πρῶτα λαλεῖν μανθάνων καὶ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις
τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὴν
τῶν μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' οὖν ἐχέτω καὶ τούτων τῶν
παιδευμάτων τῇ πατρίδι τὴν χάριν· οὐ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν
οὐδὲ πόλεως ὄνομα μὴ διὰ τὴν πατρίδα πόλιν εἶναι μα-
θῶν. 7. πάντα δέ, οἶμαι, παιδεύματα καὶ μαθήματα συλ- 7
λέγουσιν ἄνθρωποι χρησιμότερους αὐτοὺς ἀπὸ τούτων
ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες· κτῶνται δὲ καὶ χρήματα
φιλοτιμίας ἕνεκεν τῆς ἐς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος δαπα-
νήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι
τοὺς τῶν μεγίστων τυχόντας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ τοῖς καθ'
ἓνα τις ἀπονέμει χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὴν εὖ
πάθη πρὸς τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς
καθήκουσιν ἀμείβεσθαι· κακώσεως μὲν γὰρ γονέων εἰσὶ
νόμοι παρὰ ταῖς πόλεσι, κοινήν δὲ προσήκει πάντων μη-
τέρα τὴν πατρίδα νομίζειν καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀπο-
8 διδόναι καὶ τῆς τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως. 8. ὠφθη δὲ 8
οὐδεὶς οὕτως ἀμνήμων τῆς πατρίδος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει
γενόμενος ἀμελεῖν, ἀλλ' οἱ τε κατοπραγοῦντες ἐν ταῖς
ἀποδημίαις συνεχῶς ἀνακαλοῦσιν ὡς μέγιστον τῶν ἀγα-
θῶν ἢ πατρίς, οἱ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ
πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι
τὸ μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν· ὄνειδος
γὰρ τὸ τῆς ξενιτείας. καὶ τοὺς κατὰ τὸν τῆς ἀποδημίας
χρόνον λαμπροὺς γενομένους ἢ διὰ χρημάτων κτῆσιν ἢ
διὰ τιμῆς δόξαν ἢ διὰ παιδείας μαρτυρίαν ἢ δι' ἀν-
δρείας ἔπαινον ἔστιν ἰδεῖν ἐς τὴν πατρίδα πάντας ἐπει-
γομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομένους
τὰ αὐτῶν καλά· καὶ τοσοῦτῳ γε μᾶλλον ἕκαστος σπεύ-
δει λαβέσθαι τῆς πατρίδος, ὅσῳπερ ἂν φαινηταὶ μει-
ζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένος. 9. ποθεινὴ μὲν οὖν καὶ 9
νέοις πατρίς· τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν ὅσῳ πλεον τοῦ

- φρονεῖν ἢν τοῖς νέοις μέτεστι, τοσοῦτω καὶ πλείων ἐγγί-
νεται πόθος [ὁ] τῆς πατρίδος· ἕκαστος γοῦν τῶν γεηρο-
κότων καὶ σπεύδει καὶ εὔχεται καταλῦσαι τὸν βίον ἐπὶ
τῆς πατρίδος, ἢν, ὄθεν ἤρξατο βιοῦν, ἐνταῦθα πάλιν
καὶ τὸ σῶμα παρακατάθῃται τῇ γῆ τῇ θρηψαμένη καὶ
τῶν πατέρων κοινωνήσῃ τάφων· δεινὸν γὰρ ἕκαστιν δε-
κεῖ ξενίας ἀλίσκεσθαι καὶ μετὰ θάνατον, ἐν ἄλλοις
10 κειμένῳ γῆ. 10. ὅσον δὲ τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς τὰς πα-
τρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γησιόις πολίταις μάθοι
τις ἂν ἐκ τῶν αὐτοχθόνων· οἱ μὲν γὰρ ἐπηλύδες καθά-
περ νόθοι ἑαδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις τὸ μὲν
τῆς πατρίδος ὄνομα μῆτε εἰδότες μῆτε στέργοντες, ἔργου-
μενοι δ' ἀπανταχοῦ τῶν ἐπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον
εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστροῦς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ
καὶ μήτηρ ἢ πατὴρ, ἀγαπῶσι τὴν γῆν ἐφ' ἧς ἐγένοντο
καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν καὶ
λεπτόγεων· καὶ ἂν ἀπορῶσι τῆς γῆς ἐπαινέσαι τὴν ἀρε-
τήν, τῶν γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἀπορήσουσιν ἐγκω-
μίων. ἀλλὰ καὶ ἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους πεδίοις
ἀνειμένοις καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς διειλημ-
μένοις, καὶ αὐτοὶ τῶν τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἐπι-
11 λανθάνονται, τὴν δὲ ἱπποτρόφον ὑπερορῶντες τὴν κοι-
ροτρόφον ἐπαινοῦσι. 11. καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα,
κἂν νησιώτης ἦ· καὶ ἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνῃται
καὶ διδομένην ἀθανασίαν οὐ προσήσεται, προτιμῶν τὸ
ἐπὶ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ὁ τῆς πατρίδος αἰτῶν κερ-
νὸς λαμπρότερος ὀφθῆσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.
- 12 12. οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ παρὰ πᾶσιν ἢ πα-
τρὴς, ὥστε καὶ τοὺς πανταχοῦ νομοθέτας ἴδοι τις ἂν ἐπὶ
τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτην ἐπιβεβληκότας
τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως
ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ'
ἐν ταῖς μάχαις τὸ μέγιστόν ἐστι τῶν παραγγελμάτων τοῖς
παραταττομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος αὐτοῖς ὁ πόλεμος·
καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν ἀκούσας τούτου κακὸς εἶναι θέλοι·
ποιεῖ γὰρ καὶ τὸν δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΛΩΝ.

1. Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ἐστὶ βαθεῖα καὶ γῆ 1
 διακεκαυμένη, ἔρημος ἐπὶ πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, πε-
 δινή ἅπασα, οὐ χλόην οὐ πόαν οὐ φυτὸν οὐχ ὕδωρ
 ἔχουσα, ἢ εἴ που ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετοῦ ὀλί-
 γου λείψανον, παχὺ καὶ τοῦτο καὶ δυσῶδες, οὐδὲ πάνυ
 διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ἐστὶ διὰ ταῦ-
 τα· ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο ἀνήμερος οὕτω καὶ ξηρὰ καὶ
 ἄφορος οὕσα καὶ πολλῶ τῷ αὐχμῷ πιεζομένη; καὶ τὸ
 θάλλπος δὲ αὐτὸ καὶ ὁ ἀήρ κομιδῇ πυρώδης καὶ φλογερὸς
 ὢν καὶ ἡ ψάμμος ὑπερζέουσα παντελῶς ἄβατον τὴν χώ-
 ραν τίθησι. 2. Γαράμαντες μόνου πρόσοικοι ὄντες, εἰ- 2
 255 σταλές καὶ κοῦφον ἔθνος, ἀνθρώποι σκηνῖται, ἀπὸ θή-
 ρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε οὗτοι ἐσβάλλουσι θηρεῖον-
 τες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς μάλιστα, ὕοντα τὸν θεὸν
 τηρήσαντες, ὅποτε τὸ πολὺ τοῦ καύματος σβησθεῖη καὶ
 ἡ ψάμμος νοτισθεῖη καὶ ἀμηγέπη βατὴ γένοιτο. ἡ θήρα
 δὲ ἐστὶν ὄνων τε τῶν ἀγρίων καὶ στρουθῶν τῶν μεγά-
 λων χαμαιπετῶν καὶ πιθήκων μάλιστα καὶ ἐλεφάντων
 ἐνίοτε· ταῦτα γὰρ μόνα διαρκεῖ πρὸς τὸ δίψος καὶ ἀνέ-
 χεται ἐπὶ πολὺ τὰ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῶ καὶ ὀξεῖ τῷ
 ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὴν τὰ σιτία κατανα-
 λώσωσιν ἄπερ ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν ὀπίσω
 εὐθὺς δεδιότες μὴ σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγείσα δύσβα-
 τος καὶ ἄφορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς ἀρκύων λη-
 φθέντες καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετὰ τῆς ἄγρας· ἄφουκα
 γὰρ ἐστὶν, ἣν ὁ ἥλιος ἀνασπάσας τὴν ἰμμάδα καὶ τάχιστα
 ξηράνας τὴν χώραν ὑπερζέσῃ, ἀχμαιοτέραν τὴν ἀκτίνα
 προσβαλὼν ἄτε πρὸς τὴν νοτίδα παρατεθηγμένην· τροπὴ
 γὰρ αὕτη τῷ πυρὶ. 3. καίτοι ταῦτα πάντα ὅποσα εἶπον, 3
 τὸ θάλλπος, τὸ δίψος, ἡ ξημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τῆς
 γῆς λαβεῖν, ἥττον ἡμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τοῦ λεχθη-
 σομένου, καὶ δι' ὃ φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη· ἐρ-
 πετὰ γὰρ ποικίλα μεγέθει τε μέγιστα καὶ πλήθει πάμ-

- πολλα καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα καὶ τὸν ἰὸν ἄμαχα ἐπινέμεται τὴν γῆν, τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μιῶ²⁸ τῆς ψάμμου, τὰ δὲ ἄνω ἐπιπολάζοντα, φύσαλοι καὶ ἀσπίδες καὶ ἔχιδναι καὶ κερᾶσαι καὶ βουπρήστες καὶ ἀκοντῖαι καὶ ἀμφίσβαινοι καὶ δράκοντες καὶ σκορπίων γένος διττόν, τὸ μὲν ἕτερον ἐπιγειόν τε καὶ πεζόν, ὑπέμεγα καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον καὶ πτηνόν, ἱμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς ἀκρίσι καὶ τέττιξι καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ ἐπιπετόμενα οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.
4. τὸ δὲ δὴ πάντων ἔρπετων δεινότατον ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ διψῶς ἐστίν, ὄφιν οὐ πᾶν μέγας, ἐχίδνη ὁμοίος, τὸ δῆγμα βίαιος, τὸν ἰὸν ταχίς, ὀδύνας μὲν ἀλήκτους ἐπάγων ἐνθῆς· ἐκκαίει τε γὰρ καὶ σήπει καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοῶσιν ὡσπερ οἱ ἐν πυρᾷ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καταπονοῦν καὶ κατατρῦχον αὐτοῦς ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμῶνμον πάθος τῷ ἔρπετῳ· διψῶσι γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, καὶ τὸ²⁹ παραδοξότατον, ὅσπερ ἂν πλεόν πίνωσι, τοσοῦτη μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποιοῦ, καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλεόν ἐπιτείνεται αὐτοῖς· οὐδ' ἂν σβέσειας ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἦν τὸν Νεῖλον αὐτὸν ἢ τὸν Ἰστρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχης, ἀλλὰ προσεκκαίσεις ἐπάρδων τὴν νόσον, ὡσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ
- 5 πῦρ κατασβεννύοι. 5. λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνη τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα ἔπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ ὀξυκίνητον γίνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκός, καθιστάμενον καὶ ἐπὶ πλείστον διαχεόμενον.
6. 6. Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον, μηδέ, ὦ θεοί, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν εὐ ποιῶν· ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὃ μοι τῶν ἐταίρων τις ἔλεγεν αὐτός ἐπὶ στήλης ἀνεγνωκέναι ἀνδρὸς οὕτως ἀποθανόντος· ἐκ Λιβύης ἔφη ἀπὼν εἰς Αἴγυπτον παρὰ τὴν μεγάλην Σῦρτιν ποιείσθαι τὴν πορείαν· οὐ γὰρ εἶναι ἄλλως· ἐνθα²⁸ δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν παρὰ τὴν ἡῖόνα ἐπ' αὐτῷ τῷ κλίσματι καὶ στήλην ἐφροσάναμι δηλοῦσαν τοῦ ὀλέθρου τὸν τρόπον· κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μὲν τινα οἶον

τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἐστῶτα καὶ ἀρούμενον τοῦ ὕδατος, ὡς πίοι δῆ, τὸ θηρίον δὲ τὴν διψάδα ἐμπεφυκὸς αὐτῷ περισπειρᾶσθαι τῷ ποδί, καὶ τινὰς γυναικάς ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ ᾧ κείσθαι οἷα τῶν στρουθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαράμαντας· γεγράφθαι δὲ πρὸς τοῦπιγράμμα, οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἴμαι, καὶ Τάνταλον αἰθόπος ἰοῦ
μηδαμὰ κοιμῆσαι διψαλέην δόνην.

καὶ Δαναοῖο κόρας τοῖον πῖθον οὐκ ἀναπλήσαι
αἰὲν ἐπαντιλούσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔφη τέτταρά ἐστι περὶ τῶν ψῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενος αὐτὰ ἐδήχθη· ἀλλ' οὐκέτι μέμνημαι ἐκείνων. 7. συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ψᾶ καὶ ἐσπουδάκασι περὶ 7 αὐτὰ οἱ περιόικοι, οὐχ ὡς φραγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενώσαντες καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν· οὐ γὰρ ἔχουσι κεραμεύειν διὰ τὸ ψάμμον εἶναι τὴν γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὐρεθείη, καὶ πῖλοι γίνονται δύο ἐκ τοῦ ψοῦ ἐκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἐκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ πῖλός ἐστιν. 8. ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ διψάδες 8 παρὰ τὰ ψᾶ, καὶ ἐπειδὴν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆς ψάμμου ἐξερπίσασαι δάκνουσι τὸν κακοδαίμονα· ὁ δὲ πᾶσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἐμπροσθεν εἰρημένα πίνων αἰεὶ καὶ μᾶλλον διψῶν καὶ πιμπλάμενος οὐδέποτε. 9. ταυτὶ 9 οὐ μὰ Δία πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, οὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γένηται μοι φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἔρπετων εἰδέναι· ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μετὰ τῆς τέχνης ἔχοιεν· ἀλλὰ μοι δοκῶ — καὶ πρὸς φίλιον μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὔσαν — ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῆς διψάδος· ὅσω γὰρ ἂν ἐπὶ πλέον παρῶ εἰς ὑμᾶς, τοσοῦτ' ἄλλοι ὀρέγομαι τοῦ πράγματος καὶ τὸ δῖψος ἄσχετον ὑπεκκαλεῖται μοι καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλησθήσεσθαι ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ. μάλα εἰκότως. ποῦ

γὰρ ἂν οὕτω διειδεῖ τε καὶ καθαρῶ ὕδατι ἐντίχοιμι; 211
 ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἰδέσθω
 τοῦτω καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι ἐμφοροῦμαι χανδόν
 ὑποθεὶς τῷ χρονῶ τὴν κεφαλὴν· εἴη μόνον μὴ ἐπιλι-
 πεῖν τὰ παρ' ὑμῶν ἐπιρρέοντα μηδὲ ἐκχυθεῖσαν τὴν
 σπουδὴν τῆς ἀκροάσεως κεχηρότα ἔτι καὶ διψῶντα κατα-
 λιπεῖν· ὡς δὶψους γε ἕνεκα τοῦμοῦ πρὸς ὑμᾶς οὐδὲν ἂν
 ἐκώλυε πίνειν αἰεὶ· κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα χάρος
 οὐδεὶς τῶν καλῶν.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

- 1 1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Ἄλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναι σε,
 ὦ Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ τῆς
 δάφνης αὐτὸς τε δεικνύεις ἐν οἷς ποιεῖς — ἔνθεα γὰρ καὶ
 σεμνὰ πάντα — καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκίνο
 δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπῶν ὑπὲρ σοῦτοῦ,
 ὡς διὰ τοῦτο λάβοις τὴν Θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ
 τῶν Θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοῖς τὰ παρεληλυθότα
 καὶ Θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάντῃ ἐπι-
 λῶς ἐξενήνοχας Θεῶν τε γενέσεις διηγούμενος ἄχρι καὶ 112
 τῶν πρώτων ἐκείνων, χάους καὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ἔρω-
 τος, ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς καὶ παραινέσεις γεωργικὰς
 καὶ ὅσα περὶ Πλειάδων καὶ ὅσα περὶ καιρῶν ἀρότου καὶ
 ἀμίγτου καὶ πλοῦ καὶ ὅλως τῶν ἄλλων ἀπάντων· θάτε-
 ρον δὲ καὶ ὁ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ παρὰ πολὺ καὶ
 Θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον εἰκόσ, λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόν-
 των προαγόρευσιν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐξαπέφηνας, ἀλλὰ τὸ
 μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ παραδέδωκας οὐδαμοῦ τῆς ποιή-
 σεως ἢ τὸν Κάλχαντα ἢ τὸν Τήλεμον ἢ τὸν Πολύειδον ἢ
 καὶ Φινέα μιμησάμενος, οἱ μὴδὲ παρὰ Μουσῶν τοῖτοι
 τυχόντες ὁμῶς προεθέσπιζον καὶ οὐκ ὤκνον χρᾶν τοῖς
 2 δεομένοις. 2. ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν
 μιᾶ γε πάντως ἐνέχεσθαι· ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ καὶ πικρὸν
 εἰπεῖν, ὡς ὑποσχομένων σοι τῶν Μουσῶν καὶ τὰ μέλλοντα

προλέγειν δύνασθαι· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις καὶ ὑπὸ κόλπου φυλάττεις τὴν δωρεὰν οὐ μεταδιδούς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπται μὲν σοι καὶ τοιαῦτα πολλά, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ παραδέδωκας οὐκ οἶδα εἰς ὃν καιρόν τινα ἄλλον ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐκείνο μὲν γὰρ οὐδὲ ²⁴²τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξουσιν ὑποσχόμεναι τὸ μὲν ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο τὴν ὑπόσχεσιν, λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γυνῶσιν, καὶ ταῦτα προτέραν αὐτὴν ἐν τῷ ἔπει ὑπεσχημένοι. 3. ταῦτα 3 οὖν παρὰ τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; πρέποι γὰρ ἄν, ὥσπερ οἱ θεοὶ „δωτῆρες ἐάων“ εἰσὶν, οὕτω δὲ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν μετὰ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν ἴστε καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

4. ΗΣΙΟΔΟΣ. Ἐνὴν μὲν μοι, ὦ βέλτιστε, ἔραδιαν 4 ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαι σοι περὶ ἀπάντων, ὅτι μηδὲν ἔστι τῶν ἐρραψοδημένων ὑπ' ἐμοῦ ἴδιον ἐμόν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν, καὶ ἔχρην σε παρ' ἐκείνων τοὺς λογισμοὺς τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν καὶ ποιμαίνειν καὶ ἐξελαύνειν καὶ βδάλλειν καὶ τῶν ἄλλων ²⁴³ὅσα ποιμένων ἔργα καὶ μαθήματα, δίκαιος ἂν εἴην ἀπολογεῖσθαι, αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὐτῶν δωρεὰς οἷς τε ἂν ἐθέλωσι καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν. 5. ὁμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρὸς σὲ καὶ ποιητικῆς ἀπολογίας· οὐ γάρ, οἴμαι, χρὴ παρὰ τῶν ποιητῶν ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογουμένους ἀπαιτεῖν κατὰ συλλαβὴν ἐκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, καὶ ἂν τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παραρρὺν λάθῃ, πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς καὶ τῶν μέτρων ἕνεκα καὶ τῆς εὐφωνίας ἐπεμβάλλομεν· τὰ δὲ καὶ τὸ ἔπος αὐτὸ πολλάκις λεία ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξατο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν ἀφαιρῆ ἡμῶς, λέγω δὲ τὴν ἔλευθερίαν καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν, καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐχ ὄρεῖς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά, σκινδαλάμους δὲ

καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκλέγεις καὶ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζῆ-²⁴
 τεις. ἀλλ' οὐ μόνος ταῦτα σὺ οὐδὲ κατ' ἐμοῦ μόνου, ἀλλὰ
 πολλοὶ καὶ ἄλλοι τὰ τοῦ ὁμοτέχνου τοῦ ἐμοῦ Ὀμήρου κα-
 τακνίζουσι λεπτὰ οὕτω κομιδῇ καὶ μάλιστα μικρὰ ἅπαντα
 6 διεξιόντες. 6. εἰ δὲ καὶ χρηὶ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ
 τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογία ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι,
 ὡ οὗτος, τὰ Ἔργα μου καὶ τὰς Ἡμέρας· εἶση γὰρ ὅσα ἐν
 τῷ ποιήματι τούτῳ μαντικῶς ἅμα καὶ προφητικῶς προ-
 τεθέσπισται μοι τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τῶν τε ὀρ-
 θῶς καὶ κατὰ καιρὸν πραττομένων καὶ τῶν παραλελειμ-
 μένων τὰς ζημίας. καὶ τὸ

οἷσεις δ' ἐν φορμῷ, παῦροι δέ σε θήσονται,
 καὶ πάλιν ὅσα ἀγαθὰ περιέσται τοῖς ὀρθῶς γεωργοῖσι,
 χρησιμωτάτη ἂν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

7 7. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν, ὦ θανμαστὲ Ἡσίοδε, καὶ
 πάνυ ποιμενικὸν εἶρηται σοι καὶ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν
 τῶν Μουσῶν ἐπίπνοϊαν αὐτὸς οὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ
 τῶν ἐπῶν δυνάμενος, ἡμεῖς δὲ οὐ ταύτην τὴν μαντικὴν
 παρὰ σοῦ καὶ τῶν Μουσῶν περιεμένομεν. ἐπεὶ τὰ γε
 τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι ὑμῶν οἱ γεωργοί, καὶ ἄριστα²⁵
 μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲν τοῦ
 Θεοῦ εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα, ἣν δὲ ἀνχμὸς ἐπιλάβῃ
 καὶ διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λι-
 μὸν ἐπακολουθήσῃ τῷ δίψει αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐ μεσοῦν-
 τος θέρους χρηὶ ἀροῦν, ἢ οὐκ ἂν τι ὄφελος γένοιτο εἰκὴ
 ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων, οὐδὲ ἀμᾶν ἔτι χλωρὸν τὸν
 στάχυν, ἢ κενὸν εὐρεθήσασθαι τὸν καρπὸν. οὐ μὴν οὐδ'
 ἐκεῖνο μαντείας δεῖται, ὡς ἢ μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα
 καὶ θεράπων μακέλλην ἔχων ἐπιφορῇ τῆς γῆς αὐτοῖς,
 καταπτήσεται τὰ ὄρνεα καὶ προκατεδείξει τὴν ἅπασαν
 8 τοῦ θέρους ἐλπίδα. 8. τὰ γὰρ τοιαῦτα παραινέσεις μὲν
 καὶ ὑποθήκας λέγων οὐκ ἂν τις ἀμαρτάνοι, μαντικῆς δὲ
 πάμπλου ἀποδεῖν μοι δοκεῖ, ἥς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα καὶ
 οὐδαμῇ οὐδαμῶς φανερά προγιγνώσκειν, ὥσπερ τὸ τῷ
 Μίνωϊ προειπεῖν ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς ἔσται
 αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνῆσαι

τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν καὶ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἀλώ-
 σεσθαι τὸ Ἴλιον· ταῦτα γὰρ ἢ μαντική. ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦ-
 6 τα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοι καμὲ μάντιν
 λέγων· προερω γὰρ καὶ προθεσπιῶ καὶ ἄνευ Κασταλίας
 καὶ δάφνης καὶ τρίποδος Δελφικοῦ, ὅτι ἂν γυμνὸς τοῦ
 κρούου περιουστῇ τις ὄντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ
 Θεοῦ, ἠπίαλος οὐ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιοῦτῳ, καὶ τὸ
 ἔτι γε τούτου μαντικώτερον, ὅτι καὶ Θέριμη μετὰ ταῦτα,
 ὡς τὸ εἰκός, ἐπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν
 γελοῖον ἂν εἶη μεμνήσθαι. 9. ὥστε τὰς μὲν τοιαύτας ἀπο- 9
 λογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ,
 ἴσως παραδέξασθαι ἄξιον, ὡς οὐδὲν ἠδέισθα τῶν λεγο-
 μένων, ἀλλὰ τις ἔμποιοι δαιμόνιος ἐνεποιεῖ σοι τὰ μέ-
 77 τρα, οὐ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὔσα· οὐ γὰρ ἂν τὰ
 μὲν ἐπετέλει τῶν ὑπεσχημένων, τὰ δ' ἀτελῆ ἀπελίμ-
 πανεν.

ΠΛΟΙΟΝ Η ΕΥΧΑΙ.

1. **ΛΥΚΙΝΟΣ.** Οὐκ ἐγὼ λέγον ὅτι θᾶπτον τοὺς γυ- 1
 πτας ἔωλος νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενος ἢ θείαμα τι τῶν
 παραδόξων Τιμόλαον ἂν διαλάθοι, κἂν ἐς Κόρινθον δέοι
 ἀπνευστὶ θέοντα ἀπιέναι διὰ τοῦτο; οὕτω φιλοθεάμων
 σύ γε καὶ ἄσχος τὰ τοιαῦτα.

ΤΙΜΟΛΑΟΣ. Τί γὰρ ἔδει καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκίνε,
 σχολὴν ἄγοντα πυθόμενον οὕτως ὑπερμεγέθη ναῦν καὶ
 πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸν Πειραιᾶ καταπεπλευκέναι [μίαν]
 τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἴμαι δὲ καὶ
 σφῶ, σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ
 ἄστεος ἦκειν ἢ ὀψομένους τὸ πλοῖον.

ΛΥΚ. Νῆ Δία, καὶ Ἀδείμαντος ὁ Μυρρινοῦσιος εἰ-
 87 πετο μεθ' ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν
 ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν· ἄχρι μὲν γὰρ
 τῆς νεῶς ἅμα ἤλθομεν καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὴν σὺ μὲν, οἴ-
 88 μαι, Σάμιππε, προήεις, μετὰ σέ δὲ ὁ Ἀδείμαντος ἦν,

εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκείνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις, καί με διὰ τῆς ἀποβάθρας ὅλης παρέπεμπε χειραγωγῶν ἱποδεδεμένον ἀνυπόδητος αὐτὸς ὦν, τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκέτι αὐτὸν εἶδον οὔτε ἔνδον οὔτε ἐπεὶ κατεληλύθαμεν. 18

- 2 2. ΣΑΜΙΠΠΟΣ. Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμῶς ἀπέλιπεν; ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὠραῖον ἐκείνο μειράκιον ἐκ τῆς θαλάμης προῆλθε τὸ τὴν καθαρὰν ὀφθόνην ἐνδεδυκός, ἀναδεδεμένον εἰς τοῦπίσω τὴν κόμην ἐπ' ἀμφοτέρα τοῦ μετώπου [ἀπηγγεμένην.] εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν οὕτω θέαμα ἐκείνος ἰδὼν μακρὰ χαίρειν φράσας τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον παρέστηκε δακρύων, ὥσπερ εἶωθε· ταχὺδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἔρωτικά.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν οὐ πᾶν καλός, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν καὶ Ἀδείμαντον ἐκπλήξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, σωμαῖοι τὸ φθέγμα, παλαιστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ παραδακρῦσαι οὐκ ἀγεννές· οὗτος δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι καὶ προχειλὴς ἐστὶ καὶ λεπτὸς ἄγαν ἐκ τοῖν σκελοῖν, καὶ 20 ἐφθέγγετο ἐπισεσυριγμένον (?) τι καὶ συνεχῶς ἐπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲν, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ ψόφῳ καὶ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ, ἡ κόμη δὲ καὶ ἐς τοῦπίσω ὁ πλόκαμος συσπειραμένος οὐκ ἐλεύθερον αὐτὸν φησὶν εἶναι.

- 3 3. ΤΙΜ. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν Αἰγυπτίοις [ἡ κόμη]· ἅπαντες γὰρ αὐτὴν οἱ ἐλεύθεροι παῖδες ἀναπλέκονται ἔστε πρὸς τὸ ἐφηβικόν, ἔμπαιλιν ἢ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶς τοὺς γέροντας ἀναδουμένους κρωβύλον ὑπὸ τέττιγι χροσῶ ἀνειλημένον.

ΣΑΜ. Εὐ γε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμνησθεὶς τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπρωκίσθησαν. 250

- 4 4. ΤΙΜ. Ἀτάρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνήσθην, ὁπόθεν ἡμῶν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε παρὰ τὸν ἰσθμὸν ἐπὶ πολὺ ἔστημεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρ-

σῶν τὰς ἐπιβολὰς καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντες τὸν ναύτην διὰ τῶν κάλων, εἶτα ἐπὶ τῆς κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς διαθέοντα τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον.

ΣΑΜ. Εὐ λέγεις. τί δ' οὖν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς; ἐνταῦθα παραδοκεῖν αὐτόν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὐθις ἐπανίω ἐς τὸ πλοῖον;

ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προΐωμεν· εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκείνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὐρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μή, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν μὴ ἀπολειφθεῖς ἡμῶν ἀποβουκολληθῆ.

ΑΥΚ. Ὅρατε, μὴ σκαιὸν ἢ φίλον ἀπολιπόντας αὐτοὺς ἀπιέναι. βαδίζωμεν δ' ὁμως, εἰ καὶ Σαμίππῳ τοῦτο δοκεῖ.

ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἦν πως ἀνεφωγυῖαν ἔτι τὴν παλαιστραν καταλάβωμεν. 5. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ἡλίχη 5 ναῦς. εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγε τὸ μῆκος ὁ ναυπηγός, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου, καὶ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ἐς τὸν πυθμένα, ἢ βαθύτατον κατὰ τὸν ἄντιλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίχος μὲν ὁ ἰστός, ὅσην δὲ ἀνέχει τὴν κεραίαν, οἷον καὶ προτόνῳ κέχρηται καὶ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἡρέμα καμπύλη χερσοῦν χηνίσκον ἐπικειμένη, κατατικρὺ δὲ ἀνάλογον ἢ πρῶρα ὑπερβέβηκεν ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκνυμένη, τὴν ἐπώνυμον τῆς νεῶς θεὸν 52 ἔχουσα τὴν Ἴσιν ἐκατέρωθεν· ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος, αἱ γραφαὶ καὶ τοῦ ἰστίου τὸ παράσειον πυραυγές, πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι καὶ στροφεία καὶ περιαγωγεῖς καὶ αἱ κατὰ τὴν πρύμναν οἰκήσεις θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε. 6. καὶ τὸ τῶν ναυτῶν πλήθος στρατοπέδῳ ἂν τις εἰκά- 6 σειεν. ἔλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῆτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. κάκεινα πόντα μικρὸς τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιστρέφων· ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαιαντίας τις, οὗλος, Ἑρῶν, οἶμαι, τοῦνομα.

TIM. Θαυμάσιος τὴν τέχνην, ὡς ἔφρασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτῖα.
 7 7. ἤκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο κατήγαγε τὸ πλοῖον, οἷα ἔπα-
 θον πλέοντες καὶ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς ἔσωσεν;

ΛΥΚ. Οὐκ, ἂ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἰδέωσ ἂν ἀκούσαιμεν.

TIM. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστός ἀνὴρ καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τῆς Φάρου ἀπάραντας οὐ πᾶν βιαίῳ πνεύματι ἐβδομαίους ἰδεῖν τὸν Ἀκάμαντα, εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος ἀπεγεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος, ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ περιπεσόντας δεκάτῃ ἐπὶ Χελιδονέας διὰ τοῦ Αὐλῶνος ἰθὺς εἶναι, ἔνθα δὴ παρὰ μικρὸν ὑποβρυχίους δύναι ἀπατας.
 8 8. οἶδα δὲ ποτε καὶ αὐτὸς παραπλεύσας Χελιδονέας ἤλικον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὸν λίβα, ὁπότεν ἐπιλάβῃ καὶ τοῦ νότου· κατ' ἐκείνο γὰρ δὴ συμβαίνει μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Δυτικαῆς θαλάττης, καὶ ὁ κλύδων ἄτε ἀπὸ πολλῶν θεημάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος — ἀπόξυροι δὲ εἶσι πέτραι καὶ ὄξειαι παραθιγόμεναι τῷ κλύσματι — [καὶ] φοβερωτάτην ποιεῖ τὴν κυματωγὴν καὶ τὸν ἤχον μέγιστον, καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεδες τῷ σκοπέλῳ.
 9 9. τοιαῦτα καὶ σφῶς καταλαβεῖν ἔφρασκεν ὁ ναύκληρος ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὴν οὐρανὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς πῦρ με ἀναδείξαι ἀπὸ τῆς Αὐκίας, καὶ γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ τινα λαμπρὸν ἀστέρα Διοσκούρων τὸν ἕτερον ἐπικαθίσει τῷ καρχησίῳ καὶ κατευθῆναι τὴν ναῦν ἐπὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὸ πέλαγος ἤδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην· τοῦτεῦθεν δὲ ἅπαξ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσόντας διὰ τοῦ Αἰγαίου πλεύσαντας ἐβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἐναπίους τοὺς ἐτησίας πλαγιάζοντας εἰς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίσασθαι τοσοῦτον ἀποσυρέντας εἰς τὸ κάτω, οὓς ἔδει τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας ὑπὲρ τὴν Μαλέαν πλεύσαντας ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ.

ΛΥΚ. Νῆ Δία, θαυμάσιόν τινα φῆς κυβερνήτην τὸν Ἡρώνα [ἦ] τοῦ Νηρέως ἡλικιώτην, ὃς τοσοῦτον ἀπεσφάλῃ τῆς ὁδοῦ. 10. ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος 10 ἐκεῖνός ἐστι;

ΤΙΜ. Πάνν μὲν οὖν, Ἀδείμαντος αὐτός. ἐμβοήσωμεν οὖν. Ἀδείμαντε, σέ φημι τὸν Μυρρινούσιον τὸν Στρομβίχου. δυεῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν ἢ ἐκκεκώφωται Ἀδείμαντος γάρ, οὐκ ἄλλος τις ἐστι.

ΛΥΚ. Πάνν ἤδη σαφῶς ὄρω, καὶ θοιμάτιον αὐτοῦ καὶ τὸ βᾶδισμα ἐκείνου, καὶ ἐν χροῖ ἢ κουρά. ἐπιτείνωμεν δὲ ὅμως τὸν περίπατον, ὡς καταλάβωμεν αὐτόν. 11. ἦν μὴ τοῦ ἱματίου σε λαβόμενοι ἐπιστρέψωμεν, ὡς Ἀδείμαντε, οὐχ ὑπακούσεις ἡμῖν βοῶσιν, ἀλλὰ καὶ φροντίζοντι ἔοικας ἐπὶ συννοίας τινὸς οὐ μικρὸν οὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακνυλῶν.

ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ. Οὐδέν, ὡς Λυκίνε, χαλεπόν, ἀλλέ με κενή τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα παρακοῦσαι ὑμῶν ἐποίησεν ἀτενὲς πρὸς αὐτὴν ἅπαντι τῷ λογισμῷ ἀποβλέποντα.

ΛΥΚ. Τίς αὐτῆ; μὴ γὰρ ὀκνήσης εἰπεῖν, εἰ μὴ τίς ἐστι τῶν πάνν ἀπορορήτων. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, καὶ σιγᾶν μεμαθήκαμεν.

ΑΔΕΙΜ. Ἄλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· οὕτω γὰρ μειρακιῶδες ὑμῖν δόξει τὸ φρόντισμα.

ΛΥΚ. Μῶν ἐρωτικόν ἐστιν; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλὰ ὑπὸ λαμπρᾶ τῆς δαδὶ καὶ αὐτοῖς τετελεσμένοις.

12. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὡς θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλὰ 12 τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἦν κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ καλοῦσι, καὶ μοι ἐν ἀκμῇ τῆς περιουσίας καὶ τρυφῆς ἐπέστητε.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, κοινὸς Ἐρμᾶς φασί, καὶ ἐς μέσον κατατίθει φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας τῆς Ἀδειμάντου τρυφῆς.

ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθύς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσει, ἐπεὶ σέ, ὡς Λυκίνε, κατέστησα ἐς

τὸ ἀσφαλές· περιμετροῦντος γάρ μου τῆς ἀγκίρας τὸ
 13 πάχος οὐκ οἶδα ὅποι ὑμεῖς ἀπέστητε. 13. ἰδὼν δὲ ὁμοῦ
 τὰ πάντα ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν, ὁπόσῃν ἀποφέρει ἡ
 ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τῆν
 μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα,
 εἰ πρὸς τοῦλάχιστόν τις λογίζοιτο. τοῦντεῦθεν οὖν ἐπαν-
 ὴν ἐλογιζόμεν, εἰ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν
 εἶναι, οἶον ὡς εὐδαίμονα βίον ἐπεβίωσα εὖ ποιῶν τοῖς
 φίλους καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτός, ἐνίοτε δὲ οἰκίας²⁵
 ἐκπέμπων· εἶτα ἐκ τῶν δώδεκα ἐκείνων ταλάντων οἰκίαν
 τε ἤδη ὤκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τὴν Ποι-
 κίλην, τὴν παρὰ τὸν Ἰμισθὸν ἐκείνην τὴν πατρῴαν ἀφείς,
 καὶ οἰκίας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας καὶ ζεῖγῃ καὶ ἵππους·
 νυνὶ δὲ καὶ ἐπλεον ὑφ' ἀπάντων εὐδαιμονιζόμενος τῶν
 ἐπιβατῶν φοβερὸς τοῖς ναύταις καὶ μονοноχι βασιλεῖς
 νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατὰ τὴν ναῦν εὐθετίζουσι καὶ
 ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι ἐπιστάς, ὡς Ἀκίαν,
 κατέδυσας τὸν πλοῦτον καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ
 σκάφος οὐρίῳ τῆς εὐχῆς πνεύματι.

14 14. ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου ἄπαρ
 πρὸς τὸν στρατηγὸν ὡς τινα πειρατὴν ἢ καταπονησίτην,
 ὃς τηλικούτων νανάγιον εἰργασμαί, καὶ ταῦτα ἐν γῆ κατὰ
 τὴν ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλὰ ὅρα ὅπως παραμυθί-
 σομαί σου τὸ πταῖσμα· πέντε γάρ, εἰ βούλει, καλλίω καὶ
 μεῖζω τοῦ Αἰγυπτίου πλοίου ἤδη ἔχε, καὶ τὸ μέγιστον
 οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα, καὶ τάχα σοι πεντάκις ἕξ Αἰ-
 γύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον σιταγωγείτωσαν σιταγωγίας,
 εἰ καί, ὦ ναυκλήρων ἀριστε, δῆλος εἰ ἀφόρητος ἡμῖν τότε
 γενησόμενος· ὃς γὰρ ἔτι ἐνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης
 ὢν παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τοῦτω
 τριάρενα πάντα καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοῖς
 φίλους. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε, ἡμεῖς δὲ ἐν
 Πειραιεὶ καθεδούμεθα τοὺς ἕξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας κατα-
 πλέοντας ἀνακρίνοντες, εἰ που τὸ μέγα Ἀδεμάντου
 πλοῖον τὴν Ἴσιν τις εἶδεν.

15 15. ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς; διὰ τοῦτο ὠκνον εἰπεῖν ἂ ἐνε-

νόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχὴν. ὥστε ἐπιστάς μικρόν, ἔστ' ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ἐπὶ τῆς νεώς· πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις προσλαλεῖν ἢ ὑφ' ὑμῶν καταγελάσθαι.

ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἐπιστάντες.

ΛΒΕΙΜ. Ἄλλ' ὑφαιρήσω τὴν ἀποβάθραν προεισελθών.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσηξόμεθα ὑμῖν· μὴ γὰρ οἶον σοὶ μὲν εἶναι ῥάδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι μῆτε πριαμένῳ μῆτε ναυπηγησαμένῳ, ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ἐπὶ πολλοὺς σταδίους ἀκμήτες δύνασθαι νεῖν; καίτοι πρόην καὶ εἰς Αἴγιναν ἐπὶ τὴν τῆς Ἐνοδίας τελετὴν οἴσθα ἐν ἡλικῷ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκαστος ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας, νῦν δὲ ἀγανακτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθῶν ἀφαιρεῖς; ὑπερμαζῆς γάρ, ὧ Ἄδειμαντε, καὶ ἐς τὸν κόλπον οὐ πτύεις, οὐδὲ οἴσθα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. οὕτως ἐπῆρέ σε καὶ ἡ οἰκία ἐν καλῷ τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσα καὶ τῶν ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ' ὡγαθέ, πρὸς τῆς Ἰσιδος κἂν τὰ Νειλῶα ταῦτα ταρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου ἢ μύρον ἀπὸ τοῦ Κανώπου ἢ Ἴβιν ἐκ Μέμφιδος, εἰ δὲ ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τῶν πυραμίδων μίαν.

16. *ΤΙΜ.* Ἄλις παιδιᾶς, ὧ Ἀνκίνε. ὄρεξ, ὡς ἐρ- 16
θριᾶν Ἀδείμαντον ἐποίησας πολλῷ τῷ γέλωτι ἐπικλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ἐπιρρέον; καὶ ἐπέιπερ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐστι πρὸς τὸ ἄστν, διελόμενοι τετραχῆ τὴν ὁδὸν κατὰ τοὺς ἐπιβάλλοντας ἕξ ἕκαστος σταδίους αἰτῶμεν ἅπερ ἂν δοκῆ παρὰ τῶν θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ τε κάματος λάθοι καὶ ἅμα εὐφρονούμεθα ὥσπερ ἡδίστῳ ὄνειρατι ἐκουσίῳ περιπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα, εὖ ποιήσονται ἡμᾶς· παρ' αὐτῷ γὰρ ἐκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα ὑποκείσθωσαν παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπί-

θαγα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἐπίδειξις ἔσται τὸ πρῶμα ὅστις ἂν ἀριστα χρήσαιο τῷ πλούτῳ καὶ τῇ εὐχῇ· ὁ γὰρ λώσει γὰρ οἶος ἂν καὶ πλουτήσας ἐγένετο.

- 17 ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαι σοι καὶ ὅταν ὁ καιρὸς καλῇ, εὐξομαι ἅπερ ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε δὴ ἐν τῇ νηὶ τὸν ἕτερον πόδα ἔχει. χρῆ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν ἐν ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ.

ΑΔΕΙΜ. Τίς δ' οὖν πρῶτος ἄρξεται;

ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μετὰ σέ οὔτοσι Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ἐπιλήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἶόν τε παραδραμῶν.

- 18 ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τῆς νεώς, ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ· ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῆος ἐπινενσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πάντα ἐμὰ καὶ ὁ φόρτος οἱ ἔμποροι αἱ γυναῖκες οἱ ναῦται καὶ εἴ τι ἄλλο ἥδιστον κτημάτων ἀπάντων.

ΣΑΜ. Δέληθᾶς σε αὐτὸν ἔχων ἐν τῇ νηὶ.

ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῆς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην. κἀκείνος οὖν ἔστω ἐμός. ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς ἔνδον ἐστίν, οὗτος ὁ ἀριθμὸς ἅπας χρυσίον ἐπίσημον γενέσθω, τοσοῖτοι δαρεικοί.

- 19 ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε; καταδύσεται σοι τὸ πλοῖον, οὐ γὰρ ἴσον βάρος πυροῦ καὶ ἰσαρίθμου χρυσοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκίνε, ἀλλ' ἐπειδὴν ἐς σὲ περιέλθῃ ἡ εὐχή, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλεις, ὅλην χρυσοῦν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σωπήσομαι σοι.

ΛΥΚ. Ἄλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσθαι ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσοῦ καὶ τὰ μὲν ἡμέτερα μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὠραῖον ἀποπνιγίσειται ἄθλιον νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον.

ΤΙΜ. Θάρρει, ὦ Λυκίνε· οἱ δελφίνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κισθαροδόν

μέν τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν καὶ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ῥόδῃς καὶ νεκρὸν τι ἄλλο παιδίον ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐπὶ δελφίνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώητον ἀπορήσειν δελφίνος ἑρωτικῶς;

ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γάρ, Τιμόλαε, μιμῆ Λυκῖνον καὶ ἐπιμετρέεις τῶν σκωμμάτων, καὶ ταῦτα εἰσηγητῆς αὐτὸς γενόμενος;

20. ΤΙΜ. Ἄμεινον ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν καὶ 20
τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχῃς ἐκ τοῦ πλοίου μετατιθεῖς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ.

ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις, καὶ ἀνορωρήχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὅς ἐστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμοι χίλιοι χρυσίου ἐπισήμον. εὐθὺς οὖν κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκος τὸ πρῶτον, ὡς ἂν ἐπισημότατα οἰκοῖην, 2
καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη [πλὴν ὅσα Ἰσθμοὶ καὶ Πυθοῖ,] καὶ ἐν Ἐλεσίνι ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ καὶ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα τῶν ἀγῶνων ἕνεκα, εἴ ποτε δὲ τὰ Ἰσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ πού τι συνηρεφές ἢ ἔνυδρον ἢ εὐκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντου ἔσται. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμπαγεῖν, τὰ δὲ ἐκπώματα οὐ κοῦφα ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὴν ὀλκήν.

21. ΛΥΚ. Εἶτα πῶς ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλήρες οὖτω 21
βαρὺ ἐκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφειόν τι βάρος ἀναδιδόντος;

ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μὴ μ' ἀνάλυε τὴν εὐχὴν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὄλας χρυσᾶς ποιήσομαι καὶ τὰς κλῖνας χρυσᾶς, εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς διακόνους αὐτοῦς.

ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ ὥσπερ τῷ Μίδα καὶ ὁ ἄρτος σοι καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλη λιμῶ διαφθαρεῖς πολυτελεῖ.

ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ θυθμῖεις πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὴν αὐτὸς αἰτῆς. **22.** ἔσθῃς ἐπὶ τούτοις 22
ἀλουργῆς καὶ ὁ βίος οἶος ἀβρότατος, ὕπνος ἐφ' ὅσον ἡδι-
263 στος, φίλων πρόσοδοι καὶ δεήσεις καὶ τὸ ἀπαντας ὑπο-
πτίσειν καὶ προσκνεῖν, καὶ οἱ μὲν ἕωθεν πρὸς ταῖς

- θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ
 Κλεαίνετος καὶ Δημόκριτος οἱ πάνν, καὶ προσελθούσι γε
 αὐτοῖς καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἐσδεχθῆναι ἀξιούσι θυροῦροι
 ἐπὶ τὰ ἐφεσιῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι, προσαραξάτωσαν
 ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν αὐτοὶ ποιοῦσιν.
 ἐγὼ δέ, ὅπότεν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος ἐκείνου
 μὲν οὐδὲ ἐπιβλέψομαι ἐνίους, εἰ δέ τις πένης, οἶος ἦν
 ἐγὼ πρὸ τοῦ Θησανροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον καὶ λοι-
 σάμενον ἔκειν κελεύσω τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ
 ἀποπνιγῆσονται οἱ πλούσιοι ὀρώντες ὀχήματα, ἵππους
 καὶ παῖδας ὠραίους ὅσον δισχιλίους, ἐξ ἀπάσης ἡλικίας
- 23** ὅ τι περὶ τὸ ἀνθηρότατον. 23. εἶτα δεῖπνα ἐπὶ χρυσοῦ —
 εὐτελῆς γὰρ ὁ ἄργυρος καὶ οὐ κατ' ἐμέ — τάχιος μὲν ἐξ
 Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ
 τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν
 καὶ σὺς καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνά, ὄρνις ἐκ Φασίδος
 καὶ ταῶς ἐξ Ἰνδίας καὶ ἀλεκτροῦν ὁ Νομαδικός· οἱ δὲ ²⁴
 σκευάζοντες ἕκαστα σοφισταὶ τινες περὶ πέμματα καὶ χρυ-
 μοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τιμι προπίοιμι σκύφον ἢ φιάλην αἰ-
- 24** τήσας, ὁ ἐκπιῶν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπιωμα. 24. οἱ δὲ νῦν
 πλούσιοι πρὸς ἐμέ Ἴροι δηλαδὴ ἅπαντες, καὶ οὐκέτι τὸ
 ἄργυροῦν πινάκιον ἢ τὸν σκύφον ἐπιδειξεται Διώνιος
 ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὄρᾳ τοὺς οἰκέτας τοὺς
 ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσοῦτῳ χρωμένους· τῇ πόλει δὲ ταῦτα
 ἐξαίρετα παρ' ἐμοῦ ὑπῆρξεν [ἄν], αἱ μὲν διανομαὶ κατὰ
 μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἀσιτῷ ἑκατόν, τῷ δὲ μετοίκῳ
 ἡμισυ τούτων, δημόσια δὲ [ἐς κάλλος] θέατρα καὶ βαλο-
 νεῖα, καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸ Αἰπυλον ἦκειν κάρ-
 ταυθά που λιμένα εἶναι ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ
 ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον ὀρμεῖν καταφανές ὄν
- 25** ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ. 25. τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ
 μὲν εἴκοσι μεδίμνους ἐπισήμου χρυσοῦ παραμετρηῆσαι
 τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα [ἄν], Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας,
 Ανκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην, ὅτι λά-
 λος ἐστὶ καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχὴν. τοῦτον ἐβουλό- ²⁶
 μην βιῶναι τὸν βίον πλουτῶν εἰς ὑπερβολὴν καὶ τρυφῶν

καὶ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἶρημα, καὶ μοι ὁ Ἐρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά. 26

26. ΑΥΚ. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδελμαντε, ὡς πάνν σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ πᾶς οὐτοσί πλοῦτος ἀπήρηται, καὶ ἦν ἐκεῖνη ἀπορραγῆ, πάντα οἴχεται καὶ ἀνθρακῆς σοι ὁ Θησαυρὸς ἔσται;

ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Ανκίνε;

ΑΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὅπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἄρτι σοι παρακειμένης τῆς χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρα καὶ ἀπογεύσασθαι τοῦ ταῦ ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρονόμος, ἀποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει γνῦσι καὶ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμίσωμαι σοι τοὺς μὲν αὐτίκα τοῦ πλοῦτου πρὶν ἀπολαῦσαι ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον ὑπὸ τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γὰρ που τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Πολυκράτην πολὺ σου πλουσιωτέρους γενομένους ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων.

27. Ἰνα δέ σοι καὶ τούτους ἀφῶ, τό γε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον 27 οἶε σοι γενήσεσθαι καὶ βέβαιον; ἢ οὐχ ὄρεῖ πολλοὺς τῶν πλουσιῶν κακοδαιμόνως διάγοντας ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων, τοὺς μὲν οὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλοὺς ἢ τῶν ἐντοσθιδίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἔλοιο πλουτῶν δις τοσοῦτον πλοῦτον ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλουσίῳ καὶ θηλύνεσθαι ὡς ἐκεῖνος εὖ οἶδα, καὶ μὴ εἴπῃς. ἐγὼ λέγειν ὅσας ἐπιβουλάς μετὰ τοῦ πλοῦτου καὶ ληστὰς καὶ φθόνον καὶ μῖσος παρὰ τῶν πολλῶν. ὄρεῖς οἷων σοι πραγμάτων αἴτιος ὁ Θησαυρὸς γίνεται;

ΑΔΕΙΜ. Αἰὲ σὺ μοι, ὦ Ανκίνε, ὑπεναντίος· ὥστε οὐδὲ τὴν χοῖνικα ἔτι λήψῃ ἐς τέλος μου τῆς εὐχῆς ἐπηρεάζων.

ΑΥΚ. Τοῦτο μὲν ἤδη κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν πλουσιῶν ἀναδύη καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑπόσχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη ὁ Σάμππος εὐχον.

28. ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ — ἡπειρώτης γὰρ εἰμι, Ἐρκὰς 28 ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε — ναῦν μὲν οὐκ αἰτήσομαι μοι

γενέσθαι, ἦν γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξασθαι ἀδύνατον, οὐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τοὺς Θεοὺς Θησαυρὸν αἰτῶν καὶ μεμετρημένον χρυσίον· ἀλλὰ δύνανται γὰρ πάντα οἱ Θεοί, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, καὶ ὁ νόμος τῆς εὐχῆς ὃν Τιμόλαος ἔθηκε φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευσόντων· αἰτῶ δὴ βασιλεῖς γενέσθαι οὐχ ὁἶος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ἢ Πτολεμαῖος ἢ Μιθριδάτης ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τὴν βασιλείαν παρὰ πατρὸς ἤρξεν, ἀλλὰ μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ ληστείας ἀρξαμένῳ ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλιστα καὶ πρόθυμοι, γενέσθωσαν, εἶτα κατ' ὀλίγον τριακόσιοι προσιόντες ἡμῖν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, εἶτα χίλιοι καὶ 29 μετ' οὐ πολὺ μύριοι, καὶ τὸ πᾶν ἐς πέντε μυριάδας τὸ 29 ὀπλιτικόν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοῖς πεντακισχιλίους. 29. ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἀπάντων προκριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι καὶ πράγμασι χρῆσθαι· ὡς τοῦτό γε αὐτὸ ἡδὺ μείζω εἶναι τῶν ἄλλων βασιλείων ἢ ἄτε ἀρετῇ προχειρισθέντα ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἄρχειν, οὐ κληρονόμον γενόμενον ἄλλου πονήσαντος ἐς τὴν βασιλείαν· ἐπεὶ τῷ Ἀδειμάντου Θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ ὅμοιον ἡδὺ, ὡσπερ ὅταν ἢ τις αὐτὸς δι' αὐτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν.

ΛΥΚ. Παπαί, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρόν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων σύ γε ἤτησας, ἔχειν ἀσπίδος τοσαύτης ἄριστος δὴ προκριθεὶς ὑπὸ τῶν πεντακισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἢ Μαντίνεια Θανμασίων βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε καὶ ἡγοῦ τῶν στρατιωτῶν καὶ διακόσμηε τό τε ἱππικὸν καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας· ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἱ βαδειῶσθε τοσοῦτοι ὄντες ἐξ Ἀρχαδίας [ἢ ἐπὶ τίνος ἀθλίου πρώτους ἀφίξεσθε].

30 30. ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Ἀγκίνε, μᾶλλον δέ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν· ἱππαρχον γὰρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφανῶ.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ τῆς μὲν τιμῆς, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδα σοὶ καὶ ὑποκύψας ἐς τὸ Περσικὸν προσκυνῶ σε περιγα-

γών ἐς τοῦπίσω τὴν χεῖρα τιμῶν τὴν τιάραν ὄρθην οὖσαν
 28 καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμένων τούτων τινὰ ποιή-
 σον ἵππαρχον· ἐγὼ γάρ σοι δεινῶς ἄφιππός εἰμι καὶ οὐδὲ
 ὄλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν
 μὴ τοῦ σαλπικτοῦ ἐποτρύνοντος καταπεσῶν ἔγωγε συμ-
 πατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τῶν τοσαύταις ὀπλαῖς, ἢ καὶ θυ-
 μοειδῆς ὣν ὁ ἵππος ἐξενέγκῃ με τὸν χαλινὸν ἐνδακῶν ἐς
 μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δεήσει καταδεθῆναι με πρὸς
 τὸ ἐπίππιον, εἰ μέλλω μενεῖν τε ἄνω καὶ ἕξασθαι τοῦ
 χαλινού.

31. *ΑΔΕΙΜ.* Ἐγὰ σοι, ὦ Σάμιππε, ἠγήσομαι τῶν 31
 ἵππέων, *Ανκίνος* δὲ τὸ δεξιὸν κέρασ ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν
 εἶην τυχεῖν παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων τοσοῦτοις σε με-
 δίμοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου.

ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδεΐμαντε, τοὺς
 ἵππεας, εἰ δέξονται σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ
 δοκεῖ, ὦ ἵππεῖς, Ἀδεΐμαντον ἵππαρχεῖν, ἀνατεινάτω
 τὴν χεῖρα.

ΑΔΕΙΜ. Πάντες, ὡς ὄρας, ὦ Σάμιππε, χειρο-
 τόνησαν.

ΣΑΜ. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τῆς ἵππου, *Ανκίνος* δὲ
 ἐχέτω τὸ δεξιόν· οὐτοσὶ δὲ *Τιμόλαος* ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου
 τετάξεται· ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τῶν
 Περσῶν, ἐπειδὴν αὐτοὶ συμπαρῶσι. 32. προῖωμεν δὲ ἤδη 32
 269 τὴν ἐπὶ Κορίνθου διὰ τῆς ὄρεινῆς ἐπευξάμενοι τῷ βα-
 σιλεῖω *Αἰί*· κάπειδαν τὰν τῇ Ἑλλάδι πάντα ἤδη χειρω-
 σόμεθα — οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντία θησόμενος ἡμῖν τὰ ὄπλα
 τοσοῦτοις οὖσιν, ἀλλ' ἀκονιτὶ κρατοῦμεν — ἐπιβάντες
 ἐπὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς ἵππους ἐς τὰς ἵππαγωγούς ἐμ-
 βιβάσαντες — παρεσκευάσται δ' ἐν *Κεγχραῖς* καὶ σίτος
 ἱκανὸς καὶ τὰ πλοῖα διαρκῆ καὶ τὰ ἄλλα πάντα — διαβάλ-
 λωμεν τὸν *Αἰγαῖον* ἐς τὴν *Ἰωνίαν*, εἶτα ἐκεῖ τῇ *Ἀρτέμιδι*
 θύσαντες καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ἑράδιως ἄρχον-
 τας ἀπολιπόντες προχωρῶμεν ἐπὶ *Συρίας* διὰ *Καρίας*, εἶτα
Ανκίας καὶ *Παμφυλίας* καὶ *Πισιδῶν* καὶ τῆς παραλίου καὶ
 ὄρεινῆς *Κιλικίας*, ἄχρι ἂν ἐπὶ τὸν *Εὐφράτην* ἀφικώμεθα.

33 33. ΛΥΚ. Ἐμέ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, σάτραπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε· δειλὸς γάρ εἰμι καὶ τῶν οἴκοι πολλὰ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἠδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἕοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν μάχιμα φῦλα καὶ τὴν τοξικὴν εὖστοχα. ὥστε ἄλλω παραδοῦς τὸ δεξιὸν ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἕασσον, μὴ με καὶ διαπίσῃ τις οἰστοῦ ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ περὶ Σούσα ἢ Βάκτρα ἠγούμενόν σοι τῆς φάλαγγος.

ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκίνε, τὸν κατάλογον δειλὸς ὢν. ὁ δὲ νόμος ἀποτετιμῆσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰ τις ὀλιπῶν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ κατὰ τὸν Εὐφράτην ἤδη ἐσμὲν καὶ ὁ ποταμὸς ἔξενκται καὶ κατόπιν ὀπόσα διηληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἔχει καὶ πάντα ὑπαρχοὶ κατέχουσιν ὑπ' ἐμοῦ ἐκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίσαι τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσοῦτῳ καὶ τὴν Παλαιστίνην εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι, σὺ πρῶτος, ὦ Λυκίνε, διάβαινε τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ καὶ μετ' ἐμὲ ὁ Τιμόλαος· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

34 34. καὶ διὰ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντηκεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλὰ ἐκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀροπόλεις ἄνθρωποι ἐνεχείρισαν, καὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν ἐς τὸ εἶσω τῶν τειχῶν καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν· ὁ βασιλεὺς δὲ περὶ Κτησιφῶντα διατριβῶν ἤκουσε τὴν ἔφοδον, εἶτα ἐς Σελεύκειαν παρελθὼν παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστον μεταπεμπόμενος καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' οὖν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν ἤδη μυριάδας τοῦ μαχίμου συνειλέχθαι καὶ τούτων εἴκοσιν ἱπποτοξότας, καίτοι οὕτω ὁ Ἀρμένιος πάρεστιν οὔτε οἱ κατὰ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν πλησίον καὶ προαστείων τῆς ἀρχῆς· οὕτω ῥαδίως τοσαύτας μυριάδας κατέλεξε. καιρὸς οὖν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅτι χρὴ ποιεῖν.

35 35. ΑΔΕΙΜ. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπίεναί τὴν ἐπὶ Κτησιφῶντος, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν τὴν Βαβυλῶνα διαφυλάσσοντας.

ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾶς καὶ σύ, ὦ Ἀδειμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος; σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε;

ΤΙΜ. Ἀπάση τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἔστ' ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται πανταχόθεν τῶν συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἔως ἔτι καθ' ὁδὸν εἰσιν οἱ πολέμοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς.

ΣΑΜ. Εὖ λέγεις. σὺ δὲ τί, ὦ Λυκίνε, δοκιμάζεις;

ΛΥΚ. Ἐγὼ σοι φράσω· ἐπειδὴ κεμήκαμεν συντόμως ὀδεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τὸν Πειραιᾶ, καὶ νῦν ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν καὶ ὁ ἥλιος πολὺς, κατὰ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, ἔνταυθά που ὑπὸ τὰς ἐλαίας ἐπὶ τῆς ἀνατετραμμένης στήλης καθίσαντας ἀναπαύσασθαι, εἴτα οὕτως ἀναστάντας ἀνίειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ.

ΣΑΜ. Ἐτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὅς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῶν τειχῶν ἐν τοσοῦτοις στρατιώταις κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διασκοπούμενος;

ΛΥΚ. Εὖ γε ὑπέμνησας. ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην καὶ ὑπαρ ἀποφαινεσθαι τὴν γνώμην.

72 36. ΣΑΜ. Πρόσιμεν δὴ, εἰ σοὶ δοκεῖ. καὶ ὅπως ἂν 36
 ὄρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω Ἐννάλιος· ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴν σημάνη ὁ σαλπικτις, ἀλαλάξαντες καὶ τὰ ὄρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας ἐπειγεσθε συμμιῶσαι τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες· καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνελήλυθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον καὶ ὁ Τιμόλαος ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὐτοὺς Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ Ἰσόπαλον ἔτι, Πέρσαι γάρ εἰσι καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλάουσι, ὥστε, ὦ Λυκίνε, αὐτὸς τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου καὶ τοῖς μετὰ σαντοῦ παρακελεύου δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

37. ΛΥΚ. Ὡ τῆς τύχης· ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἵπταις
 37 ἅπαντες καὶ μόνος ἐπιτήδειος αὐτοῖς ἔδοξα ἐπελαίνε-
 σθαι. καὶ μοι δοκῶ, ἣν βιάζονται, αὐτομολήσειν προ-
 δραμῶν ἐς τὴν παλαίστραν ἔτι πολεμοῦντας ἑμὸς κα-
 ταλιπῶν.

ΣΑΜ. Μηδαμῶς· κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἦδη
 τὸ μέρος. ἐγὼ δέ, ὡς ὄρῳ, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν
 βασιλέα· προκαλεῖται γὰρ με καὶ ἀναδύναί πάντως
 αἰσχρόν.

ΛΥΚ. Νῆ Δία καὶ τετρώσῃ αὐτίκα μάλα πρὸς αὐ-
 τοῦ· βασιλικὸν γὰρ καὶ τὸ τρωθῆναι περὶ τῆς ἀρχῆς
 μαχόμενον.

ΣΑΜ. Εὖ λέγεις. ἐπιπόλαιον μὲν μοι τὸ τραῦμα καὶ
 οὐκ ἐς τὰ φανερά τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν οὐλήν ἔσπε-
 ρον ἄμορφον γενέσθαι. πλὴν ἄλλ' ὄρῳ ὅπως ἐπελάσας
 μιᾶ πληγῇ αὐτόν τε καὶ τὸν ἵππον διέπειρα τὴν λόγχην
 ἀφείς, εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμῶν καὶ ἀφελὼν τὸ διά-
 δημα βασιλεὺς ἦδη γέγονα προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάν-
 38 των. 38. οἱ βάρβαροι προσκυνεῖτωσαν· ἑμῶν κατὰ τὸν
 Ἑλλήνων νόμον ἄρξω εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. ἐπὶ
 τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲν πόλεις ἐπωνύμους ἐπ'
 ἔμαντοῦ οἰκίῳ, ὅσας δὲ [καὶ] καθαιρήσω ἐλὼν κατὰ κρᾶ-
 τος, αἱ ἂν ὑβρίσωσί τι ἐς τὴν ἀρχήν. ἀπάντων δὲ μάλι-
 στα Κυδίαν τὸν πλούσιον μετελεύσομαι, ὃς ὄμορος ἔτι
 ὢν μοι ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον τὸ εἶσω
 τῶν ὄρων.

39. ΛΥΚ. Πέπανσο ἤδη, ὦ Σάμιππε· καιρὸς γὰρ οἱ
 ἦδη μὲν νενικηκότα τηλικαύτην μάχην ἐν Βαβυλῶνι εἰω-
 χεῖσθαι τὰ ἐπινίκια — ἐκστάδιος γὰρ οἶμαί σοι ἡ ἀρχή —
 Τιμόλοον δὲ ἐν τῷ μέρει εὐχεσθαι ὅπερ ἂν ἐθέλῃ.

ΣΑΜ. Τί δ' οὖν, ὦ Ανκίνε; οἶά σοι ἠτήσθαι δοκῶ;

ΛΥΚ. Παρὰ πολὺ, ὦ θανμασιώτατε βασιλέων, ἐπι-
 πονώτερα καὶ βιαιότερα τῶν Ἀδειμάντου, παρ' ὅσον ἐκεί-
 νος μὲν ἐτρέφα διτάλαντα χρυσᾶ ἐκπύματα προπίνων
 τοῖς συμπόταις, σὺ δὲ καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν καὶ
 ἐδεδίεις καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μὲν

ον γάρ σοι τὰ παρὰ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαὶ καὶ φθόνος παρὰ τῶν συνόντων καὶ μίσθος καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθής, ἀλλὰ πρὸς τὸ θεός ἄπαντες ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὲν γε οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα μόνη καὶ πορφυρῆς χρυσοῦ ποικίλη καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῶ μετώπῳ καὶ δορυφόροι προϊόντες, τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος καὶ ἀηδία πολλή, καὶ ἢ χρηματίζειν δεῖ τοῖς παρὰ τῶν πολεμίων ἤκουσιν ἢ δικάζειν ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα, καὶ ἦτοι ἀφέσθηκέ τι ἔθνος ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα καὶ ὑφορᾶσθαι, καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι. 40. καὶ γὰρ οὖν καὶ τότε πῶς οὐ ταπεινόν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις καὶ ὁ πυρετὸς οὐ διαγινώσκει σε βασιλέα ὄντα οὐδ' ὁ θάνατος δέδειε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστάς, ὅποταν αὐτῷ δοκῆ, ἄγει οἰμώζοντα οὐκ αἰδοῦμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ οὕτως ὑψηλὸς καταπεσὼν ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει τοῖς πολλοῖς, ἰσότημος ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς καὶ στήλην μακρὰν ἢ πυραμίδα εὐγραμμὸν τὰς γωνίας ἀπολιπών, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκείναι καὶ νεψί, οὓς ἀνιστᾶσιν αἱ πόλεις θεραπεύουσαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα πάντα κατ' ὀλίγον ἀπορρεῖ καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα. ἦν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ἐπὶ πλείστον παραμείνη, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναισθητῶ αὐτῷ γενομένη; ὄρας οἷα μὲν ἔτι ζῶν ἔξεις πράγματα δεδιὼς καὶ φροντίζων καὶ κάμων, οἷα δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἔσται.

41. Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑπερβάλη τούτους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα.

ΤΙΜ. Σκόπει γοῦν, ὦ Λυκίνε, εἴ τι ἐπιλήψιμον εὐξομαι καὶ ὅ τι ἂν εὐθῦναι τις δυνήθει. χρυσὸν μὲν οὖν καὶ θησαυροὺς καὶ μεδίμνους νομίσματος ἢ βασιλείας καὶ πολέμους καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς εἰκότως διέβα-

λες· [οὐκ αἰτήσομαι] ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε καὶ πολλὰς
 τὰς ἐπιβουλάς ἔχοντα πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν
 42 αὐτοῖς. 42. ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸν Ἑρμῆ ἐντιχόντα μοι
 δοῦναι δακτυλίους τινας καὶ τοιούτους τὴν δύναμιν, ἵνα
 μὲν ὥστε αἰεὶ ἐρρῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα καὶ ἄρω-
 τον εἶναι καὶ ἀπαθῆ, ἕτερον δὲ ὡς μὴ ὀραῶσθαι τὸν περι-
 θέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου, τὸν δὲ τινα ὡς ἰσχύειν
 ὑπὲρ ἀνδρας μυρίους καὶ ὅ τι ἂν ἄχθος ἅμα μυριοὶ κη-
 σαι μόλις δύναιτο, τοῦτο ἐμὲ ἑρδῶδες μόνον ἀνατίθε-
 σθαι, ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀρθέτα, καὶ
 πρὸς τοῦτο εἶναι μοι δακτύλιόν τινα· καὶ μὴν καὶ εἰς
 ὑπνον κατασπᾶν ὁπόσους ἂν ἐθέλω καὶ ἅπασαν θύραν
 προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι χαλωμένον τοῦ κλειθροῦ καὶ
 43 τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένον, ταῦτα ἀμφοτέρω εἰς δακτύλιος
 43 δυνάσθω. 43. τὸ δὲ μέγιστον ἄλλος τις ἔστω ἐπὶ πᾶσιν
 ὁ ἡδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναι με περιθέμενον παισὶ τοῖς
 ὤφραϊσι καὶ γυναῖξι καὶ δήμοις ὅλοις καὶ μηδένα εἶναι
 ἀνέραστον [καὶ] ὅτι μὴ ποθεινότητος ἐγὼ καὶ ἀνά στομα,
 ὥστε πολλὰς γυναῖκας οἱ φερούσας τὸν ἔρωτα [καὶ] ἀναρ-
 τᾶν ἑαυτὰς καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηγμένα μοι καὶ εἰδοί-
 μονα εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι σῆ-
 τῶν, εἰ δ' ὑπερορρήην, κάκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλέσθω,
 καὶ δλωσ ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον ἢ Ὑλαν ἢ Φάωνα τὸν Κίον
 44 εἶναι με. 44. καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν μὴ ὀλιγοχρόνιον ὅσα
 μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τῆς ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ὅλλ' ἔτη
 χίλια νέον ἐκ νέου γιγνόμενον διαβιῶναι ἀμφὶ τὰ ἑπτα-
 καιδέκα ἔτη αἰεὶ ἀποδύομενον τὸ γῆρας ὥσπερ οἱ ὄφεις·
 οὐδὲν γὰρ ἐνδεήσει μοι ταῦτα ἔχοντι· πάντα γὰρ ἐμὰ
 ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, εἰς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδύ-
 νάμην καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας καὶ ἀθέατος εἶναι εἰσιῶν.
 εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορείοις θέαμα παράδοξον ἢ
 κτήμα τίμιον ἢ ὅσα ἐμφραγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μεταστι-
 λάμενος, ἀλλ' αὐτὸς [ἐπι]πετόμενος ἀπέλανον ἀπάντων ἐς
 κόρον· καὶ ἐπεὶ γρὸν ὑπόπτερον θηρίον ἢ φοῖνιξ ὄφρον
 ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο ἐώρων
 ἂν, καὶ τὰς πηλὰς δὲ τὰς Νείλου μόνος ἂν ἱπιστάμην καὶ

ὅσον τῆς γῆς ἀοίκητον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκοῦσι τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν καὶ σελήνης καὶ αὐτοῦ ἡλίου ἑαδίως ἔγγων ἂν ἀπαθῆς ὦν τῷ πυρὶ, καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθιμερὸν ἀγγεῖλαι ἐς Βαβυλῶνα, τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια, καὶ ἀριστήσαντα, εἰ τύχοι, ἐν Συρίᾳ δειπνήσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἶη, ἀμύνασθαι καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ἐπιτετριφθῆαι τὸ κρανίον, τοὺς τε αὐτὸ φίλους εὖ ποιεῖν ἐπιχέοντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον· καὶ μὴν εἴ τις ὑπερόπτης εἶη ἢ τύραννος πλούσιος ὑβριστής, ἀράμενος αὐτὸν ὅσον ἐπὶ σταδίου εἴκοσιν ἀφῆκα φέρεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ἀκωλύτως ὁμιλεῖν ἂν ἐξῆν εἰσιόντα ἀθέατον κοιμίσαντα ἅπαντας ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἶον δὲ κάκεινο ἦν, τοὺς πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν ἕξω βέλους ὑπερραιωρούμενον; καὶ εἰ δόξειέ μοι, προσθέμενος ἂν τοῖς ἠττημένοις κοιμίσας τοὺς κρατοῦντας νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγουσιν ἀναστρέψασιν ἀπὸ τῆς τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ πάντα ἐμὰ ἦν καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἄλλοις. τοῦτο ἢ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστὶ μῆτε ἀπολέσθαι μῆτε ἐπιβουλευθῆναι δυναμένη, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγιείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

278

45. τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τῆς εὐχῆς;

ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε· οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ πτηνῷ καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν, πλὴν ἄλλ' ἐκεῖνο ἐρήσομαι σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσοῦτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα οὕτω παρακεκμηχότα τὴν γνώμην, ἐπὶ δακτυλίου μικροῦ ὀχούμενον, ὄρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα καὶ τὴν ῥίνα σιμόν; ἀτὰρ εἶπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ ποτε οὐχ εἰς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναται σοι, ἀλλὰ τοσοῦτους περιημμένους βαδιῇ τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένος κατὰ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπερπαίει ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεῖσει καὶ τὴν δεξιὰν συνεπιλαβεῖν. καίτοι ἐνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου προσδεῖ, ὅς περιθρέμενόν σε παύσει μωραίνοντα τὴν πολλὴν ταύ-

45

την κόρυζαν ἀποξύσας. ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἐλλέβορος ἰανὸς ποιῆσαι ζωρότερος ποθεῖς;

46 46. ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς εὔξητι ἤδη ποτέ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους.

ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐ δέομαι εἰχῆς ἐγώ· ἤκομεν γὰρ διὰ πρὸς τὸ Δίκυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὔτοσι Σάμιππος ἀμφὶ τῷ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, καὶ σύ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲν ἐν Συρία, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλία καὶ τοῖς ἔμοι ἐπιβάλλουσι σταδίοις κατεχρήσασθε καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' ὀλίγον ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον ἀνιάσθαι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τὴν μᾶζαν ἐσθίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὴν ἡ εὐδαιμονία μὲν ὑμῖν καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀποπτάμενος, αὐτοὶ δὲ καταβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε καὶ διαδημάτων ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνειράτος ἀνεγρόμενοι ἀνόμοια τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας εὐρίσκητε ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγωδοὶ ἐξεληθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου λιμώττοντες οἱ πολλοί, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἶκός, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ μάλιστα σύ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέη σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τῆς πτερώσεως διαλυθείσης καταπεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ χαμαὶ βαδίξει ἀπολέσαντα τοὺς δακτύλους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύνοντας τῶν δακτύλων. ἔμοι δὲ καὶ τοῦτο ἱκανὸν ἀπὸ πάντων θησαυρῶν καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἠτήσατε τοιοῦτοις οὔσι, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

CODICUM LECTIONES.

LUCIANI BIS ACCUSATUS.

Cod. Gori. = A Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Marc. 436 = Ψ
 Cod. Vat. 87 = Α (Graeven), Cod. Vat. 90 = Γ
 (Cod. Marc. 435 non integra lectio, sed selectae.)

Lectiones collatae cum editione Teubneriana

ἢ δικαστήρια || om Γ

1. ὄσοι || ὀπόσοι ΑΓ — γοῦν || δοῦν ΑΨ — ἀμβροσίας ||
 ἀθανασίας Α — ἡμᾶς καλ. || καλ. ἡμᾶς Ω ὁμᾶς καλ. Α —
 Πανήμερος || .. μέριος Α — ἐδύνατο || ἠδύνατο Ψ — περι-
 πολεῖ || .. πωλεῖ Γ — οὐδ' || οὐδὲ Γ — κησασθαι || ἀλ-
 φήσασθαι ΑΨΑΓ m² — ἄγων || ἄγοντα Α — παρα-
 τραπόμενοι || .. τρεπόμενοι Ψ περιτραπ. Α — ἡ Σελ. δὲ ||
 ἡ δὲ Σ Α — ἀωρι || ἀωρία Ω — ἐκκεκωφῆται || .. φώ
 Α — ἐς Κολ. || εἰς Κ. Γ — ἄγρουπος κ. αὐτὴ περιεισι
 || .. περιέρχεται Γ — μετ' ὀλίγον δὲ || δ' Α — Ξάν-
 θον .. ἐς τὴν || om. Α — Post Κλαρον add. μετα-
 βαίνει Α μετέρχεται Γ — ἢ ἐς || αὐθις Α — ἐς Βρ. ||
 εἰς ΩΓ — Βραγχίδας || Βράκιδας Γ — ἐς τὴν Κλ. || τὸν
 Ψ — ἢ ἐς Βρ. || καὶ Ψ — διασεισαμένη || διαδείσσα Α
 ΨΑ — κελύση || κελύσει Ψ κελύη Ω κελύει Γ —
 χρῆ αὐτίκα || αὐτ. χρ. Α — ξυνείροντα || συνειρ. Γ —
 ἐῶ || ἐῶ γὰρ ΑΓ — ὀπόσα || ὄσα ΨΑ — ἐπιτεχνῶνται ||
 ἐπιχρῶνται Ψ — χελώνας || .. νην Ψ — θιγγάνει τε ||
 om. τε Α τε καὶ Ω θίγγ. τι Ψ — ξυμφορῆσιν || .. ραῖς
 Γ — ἢ τοὺς ἀνεμ. || εἰ ΑΩΑΓ — παραπέμποντας || ..
 πλέοντας Α — τὰ πλοῖα || om. τὰ ΑΨΑ — τῆς γῆς || om.
 τῆς Ψ — ἕκαστοι ξυντελοῦντες || ἕκαστα ξυντ. Ψ ἕκαστοι
 ||| συντελοῦνσι Γ.
2. ὁ πάντων || om. ὁ Α — ὄσας || ὄσης ΑΑ — ξυνδιαπράτ-
 τουσι || σ. . ΑΓ — ἐν αὐτοῖς || ἐπ' Γ — βλακεῖωσι || ..
 ὄσωσι Α — καὶ αὐτῷ μυρ. || om. καὶ, μυρία αὐτῷ

- Ψ — ἄττα || ἄττα Ψ — μὲν ποιεῖν || π. μὲν Ψ — ἀπαρ-
 ταχῆ || ἀπανταχόσε Γ ἀπανταχοῦ Ψ — κατὰ τ. αἰφ.
 || om. κατὰ Ψ — ἐν τῇ Νεμίᾳ || Νεμαίῳ om. τῇ ΑΨ —
 κλέπτοντας || κλέπτας Ψ — κνίσα || κνίσα ΑΨ κνίσα Γ
 ἀνέροχεται || ἔρχεται ΨΨ — χαλαζᾶν || χάλαζαν Γ — ἐκό-
 λησε || ν Γ — οὐδὲ οὕτω || οὐδ. Ψ — Δία δὲ ἐμὲ || δ' Ψ
 — ἦν γάρ τι . . . ἐπινυστάξωμεν || εἰ γάρ τι . . . ἐπι-
 νυστάξωμεν Γ εἰ γάρ που . . . ἐπινυστάξωμεν em-
 rasura in ο Ω — πιστεύουσιν || πιστεύουσιν ΩΨΤ —
 ἡμῖν || ἡμῖν Ψ — ἀκνίσωτοι || ἀκνίσωτοι ΑΩΨΨ
 οἱ κρατήρες . . . βωμοί || om. Γ — [πάντα] || om.
 ΑΩΨΨΓ — ὁ λιμός || om. ὁ Ψ — ἀκαλλίρητα || ἀκα-
 λιέρητα? Ψ — μόνος || μόνον ΑΓ — ἐπὶ τῆς πρί-
 μνης || τὴν πρύμναν Ψ — ἄλλοι || om. ΑΨΓ — μεθύνον-
 τες || μεθύνουσιν Γ — εἰ τύχοι || καὶ εἰ Ω εἰ τύχοι ΑΨ —
 ἄσιτος || ἄσitos Γ — ἐγκαθειδουσιν || καθειδουσιν Α
 Ψ — μερμηρίζω || μερμηρίζων ΑΨ μερμηρίζω ΓΨ —
 ἐγὼ δὲ ἀγ. || δ' Ψ — μόνῳ || μόνῳ δὲ Ψ —
- c. 3. ὁπότε || πότε Ω ποτὲ Γ — γέ τοι || γούν Ω — ὑπ' ἐν-
 ρώτος || . . ρώτων? Ψ — ἦδη || om. ΑΨ — τὰς ἐπιστή-
 μας καὶ τέχνας || ταῖς ἐπιστήμαις καὶ τέχναις ΩΓ — τινὲς
 || om. Ψ — ξυνέστησαν || συνεστᾶσιν ΨΓ — πάνν || om.
 ΩΓ — κάμει . . . αἰτιῶνται || om. ΑΨ — ξυνέβη || σ Γ —
 ξυνεῖναι || σ Γ — ὑπολαμβάνουσι || . σιν Γ — καλοῦ-
 σι || . σιν Γ
- c. 4. καὶ αὐτὸς || καὐτὸς Ω καὶ Γ in ras. — ἐπὶ τῆς γῆς |
 om. Γ — ἀκούσας || ἀκούων ΩΨ 435 ΨΓ — πάντες
 || πάνν Γ — ἀγανακτοῦσι καὶ σχετλιάζουσι || ἀγαν. ὁ
 πάτερ καὶ σχ. Γ — ὑποτονθορύζουσι || τονθορ., om. ὑπο
 Α 435 ΨΨ — καθ' αὐτούς || καθ' ἑαυτοὺς Ψ — ἢ
 θέλεις ἐς νέωτα || εἰ θέλεις ἢ εἰς ν. ΩΓ — παραγγε-
 λοῦμεν || προ . . Γ — ἦδη || δῆ Ψ — δικῶν || δικα-
 στῶν 435 Ψ — ἐς Ἄρειον || εἰς ΑΓ — μηδὲ || μὴ Ψ —
 παρὰ τ. σ. θεᾶς || περὶ? Ψ.
- c. 5. χρηστὰ || χρηστοῦς Ψ — σε δεῖ || γε δεῖ Γ — αὐτοῖς ||
 αὐτοῖς Ψ — δεῖ || χρὴ Ψ — πάνν γούν αὐτὸν ὄν φῆς

|| π. γ. ὄν φ. αὐτὸν ΨΓ — καὶ ἐς τὸ δ. || om. καὶ ΩΓ —
κωνείου || κωνείου Ψ κωνίου Γ — πῆραι || πῆραι
Α —

6. Ζεὺς . . . φιλοσοφοῦντες || om. Ψ, habent ΩΓ — ἔρ-
ρεπε || ἔρεπε ΑΨ — τὸ δὲ νῦν εἶναι || om. εἶναι Ψ —
ἀπανταχοῦ || καὶ ἀπανταχῇ ΑΓ — ὑπὲρ σοῦ || om. Ψ —
ἴλας || ἔλας Ψ — πολλοὶ γοῦν || πολλοὶ δὲ ΩΑ τίως
|| om. Ψ — ᾗξαντες || ἀίξ. Α — ἐς τὸ Αἰθ. || εἰς τὸ
Αἰθ. Ω ἐς τὸ αἰθιόπειον ΑΓ — περινοστοῦσι || . . ἐρχον-
ται ΩΑΓ — ἐπιχράναντες || ἀποχράναντες Ψ — ὁ
ὀφθαλμὸς || om. ὁ Ψ —

7. οὔτοι με || οὔτοι γε Α — ἀφίκωμαι || ἀφίκομαι Γ —
προεπαξενῶσθαι || προς . . Α προεξενῶσθαι Α — ἰκα-
νὸν δὲ || ἰκ. γε ΑΨ — τισὶ || τισὶν Γ — κἄν || εἰ καὶ
Ω — ἐντύχης || ἐντύχοις Α — ὡς κἄν . . ταύτην
c. 8 || om. Ω sed in margine adscr. —

8. προῖωμεν || ἀπῶμεν ΑΓ — λαϊά || παλαιὰ 435 Ψ —
Πάρνηθος || . νι Α — δέδιθι || δείδιθι Γ — Σκείρωνες
|| Σκῦ . . Α — Ἀκαδημία || . . μεια — καταπτοῖο || κα-
ταπτῆς ΑΨ καταπτοῦς? Ω καταπτειο Α — Σὺ γοῦν
μοι || om. μοι Ψ — οἴμαι τάληθῆ λέγειν || τάλ. ὦ Ἐρμ.
ΨΑΓ — εἴποις || εἴπης Α — καὶ ἐν τ. ἐκ. || om. καὶ
Α — πρὸς ἀδελφ. || om. πρὸς Ψ — Δί' || Δία ΩΑΓ —
οὐκ. ὄλ. γὰρ || om. γὰρ ΑΓ — πρὸς φιλοσοφίας || πρὸ
Ψ πρὸς τῆς φιλοσοφίας ΑΓ — γοῦν || γ' οὖν Γ —
διαμαρτάνουσι || . σιν Α — πλὴν || om. ΑΑ, add. Γ
— ἔτι || ἐπεὶ ΩΑΓ — ὅποσοι μὲν οὖν || om. οὖν ΑΓ
— φιλοσοφία || σοφία ΩΨΑΓ — ἐς κορ. || εἰς κ. Γ —
ἀκριβῶς || . . βεῖς Α — παρεδέξαντο || παραδέξαντο Ψ
παραδέξαντο Α — τῶν μὲν ἄλλων || om. μὲν ΩΑ, add.
μὲν Γ — μόνον || μόνου? Ψ — ἔκτοσθεν || ἔξωθεν Ψ
— ἀσβολοῦ || . . λης Α —

9. καταλίπωμεν || . . λείπωμεν ΩΑΓ — ἐς δὲ τ. ἀκρ. || ἐπὶ
Ψ — ἀπονεύσωμεν || . . νεύωμεν ΩΑΓ — καταβεβη-
καμεν . . . πνύκα || om. Ω, sed. recent. m. margini
adscript. — ἐς τὴν ἀκρόπ. || om. ΩΑ — ὀρωσα || ὀρ-

δὲ Γ — κάθησο || καθῆσθαι Γ καθῆσθαι Α — τῶν Διο-
νύσου θεο. || τὸν Ψ — ξύμμαχος || σ Γ — τὸν βασι-
λικώτατον || om. τὸν ΑΨ add. m. rec. Ω — Μαραθῶ-
νάδε || Μαραθῶνάδε Α — ὅκει μὲν τὸ πρόσθεν || ὅκει
τ. π. μὲν Ψ — ἀνὰ || ἀλλὰ Ψ — ξύμμ. || σ Γ — τὸ
. . . σπήλαιον τοῦτο || τὴν . . . σπήλλυγα Ω τὴν . . .
σπήλλυγα ταύτην ΑΓ — ἐπὲρ || ἐπὸ Α corr. m. 2 in
ἐπὲρ Γ — ἐς τὸ μετοίκιον || εἰς τὸ μετοικικὸν ΩΓ —
ξυντελῶν || σ Γ — ἡμᾶς || om. ΩΓ — προσέρχεται ||
πρόσεισι ΩΓ προίρχεται Ψ —

c. 10. Δίκη || Ἔρμ. Α — Σατύρων . . . πολεμικώτατε
|| om. ΑΨ — τίς || τί Α — δαί || δὲ ΨΑΓ — χρεία ||
χρεία Α — δεῦρ' || ὧδε Α — διηγῆσεται || διηγῆσεται
Γ — ἐγὼ δὲ || ἐγὼ εἰμι Ψ — κήρυγμα || add. ἐλεύσομαι
Ψ — κατέπεμψέ με || om. με ΩΑ — ἀποκληρώσομεν
|| ἀποκληρώσαντας ΩΑ — τιμῶσί με || πρᾶττο παρ' αὐ-
τοῖς ΩΑΓ — ἀποσάμενος || . . . νον Α ἐπωσάμενος Γ
— ἔνορχην || ἐνόρχην ΩΑΓ — εἶτα || εἶτ' Γ — ἀλλ' ||
πλὴν ἀλλὰ ΩΓ — μοι || om. Α

c. 11. τίνας λέγεις φιλοσόφους || τοὺς φιλοσ. ΑΓ — ἄρ' || ἄρα
Α — τοὺς κατηγεῖς || add. τοὺς σκυθρόπους Α 435
ΨΓ — τοὺς ξυνάμα πολλούς || om. τοὺς Α τοῖς
νῦν ἅμα πολ. Γ — τοὺς τὸ γένειον ὁμοίους ἐμοί,
τοὺς ἄλλους || τοὺς τὸ γένειον οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις
ΓΑ in marg. τοὺς τὸ γένειον ὁμοίους ἐμοί Γ² — ὄλιως
|| om. ΩΑΓ — ξυνήμι || σ. Γ — ἐγὼ || ἔγωγε ΑΓ —
θήματα || θήματα ΑΨ — ἀστικά || ἀστυκὰ Α — μέχρι
τοῦ πλ. . . σοφός || om. Ψ — πλαγίου ἀνλοῦ || πελαγίου
καλάμου ΑΩ ἀνλοῦ καλάμου Γ² — αἰ κεκραγόντων
|| om. Α — ἄγνωστα || om. Α — πολεμιστής || πολέμιος
ΩΑ — πλὴν ἀλλὰ || πλὴν ἀλλ' ΑΓ — ἅμα λέγειν ||
μεγάλα ἅμα λέγ. Ω μεγάλα ΑΓ — ἐς στενὸν || εἰς στ.
Γ — ξυγγέαντες || συγγ. Γ συγγέοντες Α — ἐξ ἀρχῆς
|| ἐξαρχῆς Α — γοῦν || οὖν Α — ἀπέρχονται || ἀπίσσι
ΩΑΓ — ἀλλήλοις || ἀλλήλους Α — ἀποξυόμενοι || ἀπε-

- ξωμένοι Ω ἀπεξεσμένοι Α — ὅς ἄν . . . ἦ ἢ ὅστις ἄν εἴη Ψ ὅς ἄν ἦ Α — ἦ καὶ θρασυτ. ἢ θρ. Ω — καὶ διαλυομένων . . . ὅστος ἢ om. ΩΑ — εἰ δὲ καὶ ἢ εἰ δὲ γε ΩΑ — πλὴν ἢ om. Α — ἀλλὰ ἢ ἀλλ' Α — ἀσχολεῖ ἢ περιασχολεῖ Ψ περιασχολῆ Α — κεκλημένοι ἢ κεκλημένοι Ψ — οὖν ἢ om. Α — ἐνῆν ἢ ἦν Α — ἀλλὰ ἢ ἀλλ' ΩΑ — τάληθές ἢ τάληθῆ Ψ — ἐπὶ σκοπῆς ἢ . . . πῆς Α — ἦδη πολλάκις ἢ π. ἦδη ΩΓ.
12. λεῶ ἢ λεῶς ΑΩ 435 ΨΑΓ — κατασθηώμεθα ἢ . . . σόμεθα ἢ ΩΓ καταθέμεθα? Α — τήμερον ἢ σήμερον ΨΑΓ — ἐς Ἄρειον ἢ εἰς Α — Ante Ἀθηναίων add. ἀθῆναι Α ἀθῆναι Γ — τὰ δικαστήρια ἢ τὸ δικαστήριον ΩΑΓ — ἐσελθεῖν ἢ εἰσελθεῖν ΑΓ — ἀγωνιέται ἢ ἀνιέται ΩΓ ἀνιέται Α — Βαβαῖ ἢ Βαβαί ΑΑ — ξυνθέουσιν ἢ σ ΑΓ — ἀμφὶ τ. δίκας ἔχετε ἢ om. Ψ — διακρίνετε ἢ . νατε Α — ἔχει μοι ἢ ἔχοιμι ΑΨΑ — ξυνθέουσι ἢ προσίασι Γ πρόσεισι Α — ποτὲ ἦδη τὴν ἢ om.
13. Ψ — πρώτῳ ἢ πρώτον ΩΨΑΓ — ΔΙΚ ἢ deest. sign. pers. Α — οἶσθα ὃ δράσομεν ἢ δράσωμεν Α — τήμερον ἢ σ. ΑΓ — Ἀκαδημίας ἢ . . . μείας Γ — ἐπεὶ Π. ἢ περὶ Π. Γ — ὑπερβαλώμεθα ἢ . . . βαλλώμεθα Ψ — Ἡδονῆς ἢ Ἀκαδημίας Α — ἀπεβονκόλησε ἢ . . . σεν ΑΓ — Διονύσιον ἢ Διόνυσον Ψ — ἱκανοὶ ἢ om. ΑΨ — δικασάτωσαν ἢ δικαζέτωσαν ΑΨ — Διογένει ἢ Διογενει η in ras. Ω — Γραφικῆ ἢ ἡ Γρ. ΑΨΓ — λειποταξίον ἢ λιποτ. Γ — Ἐννέα ἢ add. μόνον? Ψ — κρινάτωσαν ἢ κρινέτωσαν ΩΑΓ —
14. ἀποκληρωῶμεν ἢ . . . ροῖ ΑΨΑΓ² (Γ ἀποκληρωῶμεν) — ἀπερην. ἢ τὰς ἀπ. Α — διανύσομεν ἢ διαλύσ. ΩΨΑ διανύσομεν Γ — ἐς ἕστ. ἢ εἰς Γ — αὐταὶ ἢ αὐταὶ ΑΨ — μὴ παλαιὶν ἢ νεαρόν Ω μὴ νεαρόν Α — προαποκεκλ . . ἢ om. προ Α — δὲ ἔμως ἢ δ' ΑΓ — τῷ Σύρφῳ ἢ τὸν Σύρρον ΩΑΓ 435 τῶν Ψ τῶν Συρῶν sic Α — τῷ αὐτῷ ἢ τῶν αὐτῶν Ψ τὸν αὐτὸν Α τὸν αὐτὸν ΑΓ — δαί ἢ δὲ Γ — κωλύει ἢ . . . λύσει Α —

- 8
- Ἰδοῦ || om. Ψ — ὑπερορίους || ὑπερορίας (sic) A —
καλῶς εἶχε || κ. εἶναι εἶχε A — ἀποκληρώσομεν | . .
σωμεν Ψ — ἑκατέρα || . . ρω Ψ — φείδη || φίλη ΩΓA
— τὸ δικαστικόν | . δικαστήριον ΩA
- c. 15. καθιζέτωσαν || καθεζέτωσαν 435 καθήστωσαν ΩA κα-
θέστωσαν Γ² — σιγαῖ || σιγαῖς ΩA — Ἀκαδημία || . μείγ
Γ — διανεύει || . νευη Ω διανανεύει A — μὴ καὶ | καὶ
μὴ Ψ καὶ om. Ω — μόγις || μόλις ΩΓ — ἔστηκεν |
ἔστηκα ΩAΓ — ἀναβιβάσασθω || ἀναβιβάσατώ ΩΓ ἀνα-
βιβάσθω A — τῶν δεινῶν || τ. κοινῶν ΩΓ — πολλὰ
γὰρ οἱ || . . οἱ Γ — οὐδὲ εἷς || οὐδεὶς ΩA — συνα-
γορεῦσαι || συνηγορήσαι Ψ — πρὸς ἀμφοτέρους αἰ |
αἰ πρ. ἀμφ. Ω — ὑπὲρ ἑαυτῆς || ἐπὲρ αὐτῆς A —
- c. 16. ἠδίκηται || ἠδ. δὲ Γ² — ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας || ἐπ' ἀκα-
δημίας AΓ — ὧν πράξιεν || ὃ προστάξιεν Ω ὧν
πρ. |||| αἴξιεν Γ — ψαλτρίας || . τριῶν ΩΓ — ἐς ἑσ-
πέραν || ὡς Ψ εἰς ἑσπ. ΩΓ — νήφοντα || νήφοντα
A — εἶδον || ἐδόντες Γ — Ἀκαδημίας || . μείας Γ ἐπὶ τὰς
θύρας || ἐς . . Ω — ἀπαγαγοῦσα || ἀγαγοῦσα ΩΓ
— κατηνάγκασε || . σα A εν Γ — μετεδίδαξε || .
ξα A εν Γ — περιέσπασε || περιέπεμπεν Ψ περιέ-
πασα^a A . σεν Γ — ἐπαίδενσεν || ἐπαίδενσα A — ἐπανθοῦν-
τος αὐτῷ || αὐτ. ἐπ. Ψ — ὁ ἄθλιος || om. ὁ AΩΨA —
διπαλέος || διπαλέως A — ἐγὼ || om. A — διεξέρχεται
|| διέξιει ΩΓ — ἤδη καὶ || ἤδη δὲ καὶ A — ὑπὲρ
ἑμμαντῆς || ἑμμαντης Ω
- c. 17. ξυνήγορος || σ Γ — κάμου || καὶ μου Ψ — ἀκούσατε
|| ἀκούσετε AΩA ἀκούσητε Γ — καὶ τὴν φ. || om. καὶ
AΨΓ — ὁμοιον || om. Γ — αὐτῇ || αὐτῆ AΓ — συνεπ-
ουργεῖ || ξυνωι. AΓ ὑπουργεῖ Ω — διέφθειρε || . εν Γ
— ἥπερ || ἥπερ Γ — τὸν ἄθλιον || om. τὸν ΩΓ —
ο κακοδαίμων || om. Γ — πόλεως ὄλης || . πάσης A —
παρασοῦσα || παραδοῦσα Ω — ἔκδοτον || ἐκδότον A
— ἔωθεν ἕστεφ. || ἔωθεν ὁ ἄθλιος ἕστεφ. ΩΓ — τοῖς
ξένοις || om. Ω — οὐδὲν ἡμᾶς || ἡμ. οὐδὲν A — μέντοι

γε || om. γε Ω — ξυγγχειν || σ Γ — ἀνένηψε || ἀνέφηγε
 Ψ — ἀφαιρείται || ἀφήρειτε Γ ἀφηρείτο Α — κατεσιώπα
 || και ἐσιώπα Α — ἀνεγρόμενος || ἀνεγειρόμενος Ω
 ἀνεγ || ρόμενος Α — τοῦ πάλαι βίου || . παλαιού.
 Α κατεγύγνωσκε || . γιν. ΑΩΨΓ — ἡρωθρία δὲ κατ'
 αἰδῶ || ἡρωθρία δε και κατ' αἰδῶ Γ — κατ' αἰδῶ
 || κατὰ ἰδίω Α (κατ') ἀναίδειαν Ψ — ἠντομόλησε || σεν
 Γ — πρὸς ἐμοῦ || πρὸς ἐμὲ Ψ — και μήτε || om.
 και ΩΓ — ἀφιέναι || ἀφιέντα Ψ — ἐπέστρεψα ||
 ἐπέστρεψα ΩΑΓ — ἄνθρωπον || ἄνδρα ΩΓ — χάριν
 || χάρις Α — ἡμῶν || ὑμῶν Α — ἀντῶ συννεῖναι || συν.
 ἀντῶ Ψ —

18. Ἄγε δὴ || ἄγετε ΩΓ — ἀνάστητε || om. ΩΓ (add. Γ²)
 ἀνάστητ (sic) Α — ἄλλοις || . οὐς ΓΑ — Ἀκαδημία ||
 ut semper Γ — και τη Μέθῃ || om. και ΩΨΓ²
19. Ante καθίσατε — δίκη Α — ἐγκέχνηται || ἐκκέχνηται Ω
 — ἤδη λέγε || λ. ἤδη Α —
20. πρὸ ὑμῶν || πρὸ ἐμοῦ Α π. ἡμῶν Ω 435 ὑμῶν add.
 ἀντῶν Γ — οἱ . . δίκην || ἡ . . δίκη Ψ — δίκης ||
 δίκη Ψ — περιέσπασε || . σεν Γ — πότερον || πότερα
 ΑΩΨ 435 Γ — ἐραστὴν || ἐραστὸν (?) Γ — κάτω νε-
 νευκότας || νεν. κάτω ΩΨ — χρῆ βιοῦν || δεῖ ζῆν Ω 435
 Γ — οὐδὲν σεμνὸν οὐδὲ μεγαλόφρον || μηδὲν Γ, om.
 σεμνὸν οὐδὲ — μεγαλόφρον || μέγα Ψ — μήτε
 τὸ ἡδὺ || μηδὲ Ω — προαιρουμένους || προσαιρ. Γ —
 ταῖς ἰσχάσι || τοῖς ἰσχ. Ψ τ. ἰσχάσι Γ — τοιαῦτα ||
 τὰ τοιαῦτα Α? Γ — ἀφηγιάσαι || . . νιώσαι Α —
 ἐποίησε || πεποίηκε Ω 435 Γ — οὐ γὰρ ἄν || om. ἄν
 — λάβετε || λάβητε ΑΓ — δὲ ἔγωγε || δ' ἐγὼ Α —
 ἔγωγε || ἐγὼ ΩΓ — διαβάλλει || διαβάλλοι Ψ — ἀναβιβά-
 σεται συναγ. || in ras. Α — οὕτως || οὕτω Α — πλὴν
 ἀλλὰ || . ἀλλ' Α — αὐτὴν || . τὸν Α — ἐρωτᾶτε || .
 τῶτε Α(Γ) — Ἔστε εἰ σωφρονεῖτε || om. εἰ Ψ εἰ σω-
 φρονεῖτε Γ — ἤκουον || ἀκούω Ω 435 Γ ἤκουον Γ² —
 ἐρωτᾶτε || . τῶτε ΑΨ — οἴους || ποτέρους ΑΨΑ — πει-
 σθέντες || προσθέντες ΩΓ — ἐκόλνε || ἐκόλυσεν Γ² — εἰ

δέ γε | om. γε ΑΨ εἰ δ', om. γε Α — ἀποκρίνασθαι | ..
 νεσθαι ΑΨΑ — τάχιστα || τάχα Ψ τάχιστ' ἂν Α —
 πλὴν ἀλλὰ || πλὴν ἀλλ' Α — τῶν ὄρκων || τοῦ ὄρκου
 Γ — ψηφίσασθε || ψηφίσασθαι Γ — γιγνομένων | γιν
 . . Α

- c. 21. ὦ || om. Γ — ἐαντῆς ἐραστῆν || ἐραστῆν ἐαντῆς ΩΓ —
 ἢ Στοᾶ || om. ἢ Στοᾶ Ψ — Διονύσιον || διονύσου Α
 — κατηνάγκασε || . σεν Γ — εἰκότως ἔδοξε || ἔδοξεν
 εἰκότως ΨΓ — μαγαανεύουσα || μαγκα . . Α — μυ-
 σαχθεῖς || συσαχθεῖς? Α μυσαχθῆς Ψ — φησιν | φασί
 Ψ φασιν Α — παραγίνεσθαι || . γιν Α — ἐπι κε-
 φαλαίῳ || κεφάλαιον om. ἐπὶ Ω 435 Γ² — ὁμοίως
 || ὁμοίως Ω 435 — οἴηθεις || om. Α — προσείοντα
 || προσενείοντα Ω προς νέωτα Α — πολυθρήλητον | ..
 θρούλητον Ψ πολυθρήλλητον Α — καταφρονότα | κα-
 ταφ || φρονότα Γ — δηλαδή ἀρ. || ἀρ. δηλ. ΩΑΓ —
 μονήσῃ || . νι. Α — ὅς τὰ π. τ. Στοᾶς || om. τί
 Ω 435, ὅς καὶ περὶ, om. τὰ ΓΨ ὅς καὶ παρὰ τ.
 Στ. ΑΑ — δοκιμασθῆν || δοκιμάσας Ω 435 Ψ — ἰδίᾳ
 δὲ || om. δὲ Α — τούτους π. τ. κ. || τοὺς ΑΑ —
 τοὺς πόρους || om. τοὺς Α — μέχρι μὲν τοῦ λό-
 γου || μέχρι μὲν τοῦτοῦ Ω 435, om. μὲν ΑΓ —
 ἀθλίως || ἀθλίως Ω 435 ἀθλίως^{ους} Γ² — ταντάλον || τε-
 λάντων Α — προνομῆσειν || . νομίσειν Ψ — ἐπίσωσι
 || ἐπίσωσι Α ἐπίσωσιν Γ — ἐμπιπλεγμένους || . . πμ.
 Ω — τοῦ Γύγου || om. τοῦ Α — κνην || κνήν Ω —
 μακρὰ || μακρὰν Ω 435 — ἅπαντες || ἅπαντες (sic) Α
 ἅπαντα Ψ ἅπαντες ἂν Α — Διονύσιον || Διονύσου Ψ
 — ἐπειδὲ || ἐπειδὴν Ω ἐπεὶ ||| δὲ Γ — ἐνόσησε | . εν
 Γ — ἤλγησε || . ν Γ — μάλλον ἢ || ἢ μάλλον Ω —
 ἐπίστευσεν || . σεν — ἀνδρίαντι || ἀδρέαντι Ψ — λέγει
 λέγει Α — κατηγορεῖ || κατηγορεῖ ΑΓ — δὲ ἐπι . || δ' Α
 c. 22. ἀλλὰ || ἀλλ' ὄλ ΩΓ ἀλλ' Α — δαί || δέ ΩΨΓ — τί |
 τι ΑΓ — ἀποπροηγμένον || ἀπροηγμένον Ψ — ψη-
 φοφορήσουσι || ψηφοφοροῦσι Ω 435 Γ — ὑπερέχευ

- . ε Ψ — *συνηρώτησα* || . . των Α — *πάσαις* || om.
 Α — *Ἄρετή* || *Ἄρετῆ* Γ — *Τρυφή* || . ἦ Γ — *τὴν Ἄρε-*
τὴν λέγειν || λ. τ. Ἄρ. ΑΩ —
23. *Δίκη* || *Ερμ.* Α — *μὴ φιλονεικεῖτε* || . κῆτε ΑΒΓ —
τοῦ Διονυσίου || om. τοῦ Ψ τ. *Δίοννον* Α — *νικώσης*
δὲ || *νικ.* δὲ αὐ ΩΓ — π. *πλησ. γάρ τι* || *πλησ. γ.* om.
τι, τοι Ψ — *ὥστ' ἐάν* || *ὥς ἐάν* ΑΒΨ *ὥστε ἂν* Γ —
τὸν Ἄρ. || om. *τὸν* Ψ — *τὸ δεῖνα* || τῷ Γ — *ἀγανα-*
κτεῖτε || . . *τῆτε* ΑΒΓ
24. *δικάσεται* || . . *τε* — *πατάξω τῷ ξύλῳ* || *πατάξας τὸ*
ξύλον ΑΨ *παρὰ τᾶξω* Γ
25. *Ἄλλὰ* || *ἀλλ' Ω* — *ἀνελήλυθε* || . . *θεν* Γ — *εἰσαγαγε*
 || *εἰσαγε* Ω *εἰσάγε* Γ² — *βαβαί* || *βαβαί* ΑΒ — *καί*
ξένην || om. ΩΓΨ 405 Α — *χθές* . . . *ἐπηγγελμένην*
 || om. ΑΨΑ — *ἐν τῷ μέρει* || om. ΑΨΑ — *ἀπολογουμένον*
 || *διαλεγόμενον* ΑΨΑ —
26. *ὑπάρξι μοι* || om. *μοι* Α — *βεβούλημα* || *βεβούλομαι* Α
 — *ἐς τουτονί* || *εἰς τ.* ΩΓ — *ἐπειθ'* || *εἰθ'* Ω — *καί*
ὄταν || κ. *ὄτε* Α — *γάρ* || om. Α — *ὡς ὅμοιοι.* || *ὡς?*
 Α — *οὐχὶ δὲ ταῦτ' ἀπαρίσταται μοι γιν.* || *ταυτὰ* . . .
δέ μοι παρ. γιν. Γ om. *δὲ* Α — *ταυτὰ* || *ταῦτα* Ψ
τὰ αὐτὰ δέ μοι Ω — *λόγους* || om. Ψ — *οὐς αὐτὸς*
 || *οὗτος* ΩΓ — *πέισομαι* || *πέισωμαι* ΨΓ — *μακρὰ* ||
 om. Ψ
27. *δικασταί* || om. Ω — *τουτονί* || *τοῦτον* ΩΓ — *τὸν*
Ἀσύριον || *τῶν . . . ων* ΩΓ(?) — *πλαζόμενον* || *πλανώ-*
μενον Ψ — *ἐαυτῷ* || *αὐτῷ* Ψ — *ἐπεὶ* || *ἐπειδὴ* ΩΨΓ — *ἐς*
ἐμὲ || *εἰς* . ΩΑΓ — *ὑπεπησέ τε γὰρ ἔτι* || om. *τε* ΑΓ
 om. *ἔτι* ΑΨΓ — *ἐθεράπευε* || . *εν* Γ — *μόνην* || *μόνης*
 Ψ — *ἐμνηστεύοντο* || *ἐμνήστενον* ΩΑΓ — *ἀχαρίστω* ||
 add. *τούτω* Γ — *ἐνεγγήσα* || *ἐγγνήσασα* Ω *ἐγγνήσα*
 Α — *ἐπεσνεγκαμένη* || *ἐπνεγκαμένη* Ω *ἀπνεγκαμένη*
 Γ *ἐπεισνεγκαμένη* Α — *ἐς τοὺς* || *εἰς τ.* ΩΓ — *πα-*
ρενέγραφα || *παρέγγραφα* Ω — *διαμαρτάνοντας* || *ἀμαρ-*
τάνοντας Ω *διαμαρτόντας* Α — *ἐπιδειξομένη* || . . *ου*
 Ψ — *τὴν εὐπομίαν* || *πρὸς* (?) *εὐπ.* Ψ — *οὐδὲ τότε*

- || οὐδέποτε ΨΑ — ἀπελείφθην || περιελίφθ. Ω — περι-
 ραγομένη || περιηρόμην ΩΓ — Ἰόνιον || Ἰώνιον ΑΓ —
 συνδιέπλευσα || om. σνν Α — ἀεὶ || μοι ΩΓ — ἀποκ.
 γιν. || γιν. ἀποκ. ΑΑΓ —
- c. 28. ἐπεσιτίσατο || . σιτη . Ψ — πρὸς εὐδ. || πρὸς τὴν
 εὐδ. ΩΓ — μέγα φρονήσας || μεγαλοφρονήσας Ω —
 ὑπέλαβε || . ν Γ — ἠμέλησε || ἠμέλλησε Ψ — αὐτὸς
 δὲ τὸν γεν. || αὐτὸν δὲ τὸν γεν. Ω — ἐκείνον || ἐκείνην
 Α — τὸν διάλογον || om. τὸν Α 435 ΨΑ — ἐς μ. δι
 || . τε Ψ — κομικά || κομματικά Α — ἀθρόος || ἀθρόος
 Ψ — ἀπαντήσειεν || ἀπατήσειεν Ψ — ἐντὸς || ἐν τοῖς
 Α — φασὶ || φασίν Γ — μικρὰ || μακρὰ ΑΨ — ἐς ἐκ
 || εἰς Γ — ὑβρίζειν || ὑβρίζει Γ —
- c. 29. περὶ τῆς κακ. || om. τῆς Ω . παρὰ ΑΑ — καινῶν
 δε || καὶ καινῶν, om. δε ΩΓ — μόνην || νόμῳ Ψ — θεν-
 μάζουσι || . ν Γ — προστάταν || προστατεῖν Ω — μη-
 στευόντων || μνημονευόντων Ψ — οὐδ' οἴτω || οὐδέ
 οὔτω Γ — οἶδε || om. ΩΓ — παρ' αὐτοῦ λήψεσθαι
 || λ. παρ' αὐτοῦ Ψ — ἐπιτρέπετε || . πητε ΨΑ —
 ἐς τ. ἐμόν τ. || om. ἐς Α — ἀγνωμον | ἀγνωμον ΨΑ
 — τ. αὐτοῦ || τ. αὐτοῦ ΑΨΑ — οὕτως || οὗτος Ψ
 — τὸ σχῆμα || om. τὸ ΩΓ —
- c. 30. τοῦτο || τοῦτωί Ω — δικασταὶ || om. ΩΓ — αὐτὸ
 || αὐτὸς ΑΨ ταῦτα ΩΓ — παρ' ἐκείνης || παρ' ἐκείνους
 Ψ — αὐτὰ ἐπιλυσ. || αὐτὸς ἐπιλ. ΩΓ — ἐπαίδευσθαι
 || . σε ν Γ — ἐνέγραψε || ἔγραψε Ψ — συναπεδέμησε
 || σε ν κ. Γ — ἐς τ. Ἑλ. || εἰς Γ — καὶ . . ὑπολά-
 βητε || om. Ω — ψεύδεσθαι || ψεύσεσθαι Α — καὶ με
 . . ὑπολάβητε || om. Ω, habet Ψ
- c. 31. οὐδὲ μένουσαν || om. Α ἐμμένουσαν Ω — ἐς τὸ ἐτ. ||
 εἰς Γ — φέρει || φέροι Ψ — φνκίον || φνκίον ΑΓ —
 ἐντριβομένην || . . βωμένην Γ — ἐσβιάζ. || εἰς β. Γ
 — ἢ παρεικ. || om. ΩΓ — ὅποι || ὅπου Α — ἀπὸ
 τ. τέγονς ἀδόντων || om. ΑΨΑ — ἀκούουσα || ἀκούσαι
 Γ — θύρας || θυρίδας ΩΓ — ἐταιρικὰς || ἐρωτικὰς Γ
 — αὐτήν || πρὸς αὐτήν Α — λαυθάνειν || λαθεῖν Ω

32. *μεγάλα* || *μάλα* A — *ἔτη* || *ἔτει* Γ — *τυράνων* || *καὶ τ. ΩΓ* — *τοιούτο* || *τον* A — *ἐκφυγόντα* || *τι Ω* — *τούτῳ* || *ταύτῃ* Ψ — *τῶν . . . δεομένους* || *add. Γ²* — *διαλεγόμενους* || *συνδιαλ. . . Ψ* — *ῥήτωρ τις* || *om. τις Ψ*
33. *διπλασίονα* || *διπλάσιον* ΩΓ — *ἀποισόμενοι* || *οἰσόμενος* Ω *ποιησάμενος* A — *οὐκ ἂν ἐβουλόμην τ. λόγους* || *λόγους οὐκ ἂν ἐβουλόμην* Ψ *τοὺς λογ. οὐκ ἂν ἐβ. ΩΓ* — *εἶωθα . . ὅμως* || *om. Γ* — *πρὸς ἑμᾶς* || *om. ΑΨ* — *[ἐν τοῖς δικ. || om. τοῖς Γ]* — *ὅμως δὲ ὡς νόμος* || *ὥσπερ δὲ νόμος . om. ὅμως Ψ om. ὡς Γ* — *τοῦτο* || *τοῦτ' Ψ* — *ὅτι με* || *om. με ΑΨA* — *μ || ν (sic) Γ* — *θεῶν τε* || *om. τε ΨA* — *φέρεται* || *om. Ω φαίνεται A* — *νεφῶν* || *νεφελῶν* Ψ — *κατασπάσας . . ποτώμενον* || *om. Ω πετόμενον AΓ* — *ὑπὲρ τὰ νότα τ. οὐρ.* || *ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ* ΩΓ — *καὶ τὰ πτερὰ . . ἐποίησε* || *om. Ψ ἐποίησεν Γ* — *καὶ σατυρικὸν ἄλλο* || *ἄλλο καὶ σατυρ. Ω* — *σγκαθεῖρξε* || *. εν Γ* — *Ἀριστοφάνην* || *ἀριστοφάνη Ω* — *ἐπικερτομηῆσαι* || *ἐπὶ τὸ κέρτ. A* — *εἰσήγαγε* || *. ν Γ* — *ὀρθῶς* || *καλῶς* Ω — *λαθρίδιον* || *λαθροῖον* Ω *λαθρίδιον* Γ² — *ἐπὶ τοῦ οἰκείου σχημ. δι α μ ἐ ν ω ν* || *διακειόμενος, om. σχήματος* ΩΓ — *ἀλλὰ κομφοδῶν* || *ἀλλὰ καὶ κ. Ψ* — *μέτρων* || *μετεώρων* Ω *margin. m. 1 Γ* — *σύνθετόν τι* || *. . τινα Γ* — *φάσμα* || *φάντασμα* Ψ —
- c. 34. *ἦ τὸν διάλογον* || *om. ἦ Ω τὸν διάλογον ἦ Γ* — *τοῦτον τρ. || τοῦτ. τὸν τρόπον* Γ — *διὰ τοῦτο* || *ταύτην* Ω *om. διὰ Γ* — *οἱ τέως* || *οἱ τέως* || *ὥσπερ* Γ — *ἄπερ* || *ἄπερ* Γ — *αἰδέσιμον μὲν εἶναι* || *om. μὲν Ψ* — *πρῶτον μ. αὐτόν* || *om. αὐτόν Ω* — *εἶθισα . . τρόπον* || *ἔς τὸν ἀνθρώπινον εἶθισα τοῦτον τ. τρ. ΩΓ* — *παρέξενξα* || *κατέξενξα* Ψ — *τὰς ἀκάνθας . . τὰς ἐν αὐτῷ* || *om. Ω* — *οἶδ'* || *om. ΑΨ* — *λυπεῖ αὐτόν* || *λ. αὐτῷ* Ψ — *σμικρ. || om. σ Ψ* — *κατεσκευάζετο* || *εἰργάσατο* ΩΓ — *ἔς τ. κρ. || εἰς τ. κρ. Ω* — *τὰ πάντα* || *om. τὰ Ω* — *καὶ τὸ φροντ. || om. καὶ Ψ* — *π. τ. ἰδεῶν* || *. ἠδέων* Ψ — *ἄνω*

- βλέπει || om. sed suprascr. rec. manu ἀπο βλέπει Ω — αὐ-
τοῦ || αὐτ. sic A — εἰς αὐτὸν || εἰς. Ω — δευτέρου
ἐμοὶ || δ. ἦν Ω — ἐνέγκατε || ἀνενέγκατε Γ —
e. 35. τοῦτο || τοῦτο Ω 435 Ψ — ἐστὶ || ἐστὶν Γ — τὴν
τετραπλημένην || om. Ψ — οὕτως φέρειν || οὗτος φέρει
Ω 435 ΨΓ — μὴ || καὶ μὴ ΩΓ — παύσαιο || παύσαιο
A 435 Ψ — φθονῶν || τούτου φθ. A —

LUCIANI DE PARASITO.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω
Cod. Marc. 436 = Ψ.

- e. 1. ὅτι τέχνη || ἦτοι ὅτι . . Ω — αὐτοῖς || ἑαυτ. Ω — ὡ-
δὲ || σὺδ' Ψ — ἱατρικὴν || ῥητορικὴν Ψ — οὐδὲ ταύτην
|| οὐ' τί δὲ ἱατρικὴν; οὐδὲ ταύτην Ψ — τί δὲ; ῥητο-
ρικὴν; || om. Ψ — δόκει || δοκεῖν ΑΩΨ — ὥστε . . .
κακὸς εἶναι || om. Ψ sed in margine adposit. — χεῖρον
|| χεῖρον A — ταύτας || πάσας, suprascr. ταύτας Ω —
ἴσως τ. τ. || τ. τέχνη. ἴσως Ψ — τὰλλα || τᾶλλα ΑΩ —
οὐ γὰρ || οὐδὲ γὰρ Ψ — καὶ σοι || καὶ σὺ Ψ — ὅτι
. . ἐπ. || om. ὅτι Ψ — ὑπάρχει || ὑπάρχειν ΑΩ — ἦδη
σοι || ἦδησοι (sic) A — ἀκούσῃ || μαθήσῃ Ψ
e. 2. φαίην ἄν; . . . δόκει || φαίην ἄν ἔγωγε A — εἰ δὲ σοι
. . μαίνεσθαι δοκῶ . . . δοκεῖ || εἰ δὲ σοιμαίνεσθαι δο-
κῶ τοῦ μηδεμίαν ἄλλην τέχνην τὴν τέχνην αἰτίαν εἶναι
μοι τῆς μανίας δόκει Ψ εἰ δὲ σοι μαίνεσθαι δοκῶ
τοῦ μηδεμίαν ἄλλην ἐπίστασθαι τὴν τέχνην αἰτίαν εἶναι
μοι τὴν μανίαν δόκει Ω — τέχνην || τὴν τ. Ω — ἦδη
|| om. Ψ — φαίην ἄν || φαίην ἔγωγε A — Ἐγωγε || om.
h. l. A — παιδαγωγὸν || παῖδα ΑΩ — ἄρα || ἄρα A — τῷ
|| τῷ A — οὐδὲν ἦττον || οὐδὲν τι ἦττον Ψ — πάμπολυς
|| πολὺς A — εἴ γε καὶ || εἰ ξέσαι A εἰξέσαι Ω — καὶ
|| σε Ψ —
e. 3 Ἀλλὰ || ἀλλό (sic) A — χαιρεις || χαιροῖς Ψ — μέλι |

μέλλει Ψ — σκοπέει || σκοπεῖν ΑΩΨ — δὲ || om. Α —
 δὴ || δεῖ ΩΨ — ὅποια || ὅποια Α — αὐτῆ ἢ τέχνη ||
 om. ἢ ΩΨ — παντάπασιν || π. ὁμῶς ΑΩΨ — ἐπὶ τοῦτο
 || ἐπὶ τούτῳ ΑΩ — εἰ καὶ σμικρὰ λέγοις || εἰ κ. σμ. δέ
 τοι λ. Ψ — διοίσει || οὐδὲν διοίσει Ψ — τυγχάνει
 || τυγχάνοι Ψ — τῷ γένει || τὸ γένος sic Ψ — ποτὲ
 || τε Α — μετέχοιεν || μετέχοιμεν ΑΩΨ — ἢ τέχνη
 || om. ἢ Ω sed in ras. πάντως || πάνν ὡς ΑΨ ὡς
 Ω —

- c. 4. συγγεγυμνασμένων || ἐγγεγυμ . . . ΑΩ ἐκ corr. in γ Ψ —
 ἐκ καταλήψεων || ἐγκαταλήψεως Α — πρὸς τι || om. τι
 Ψ — ὀρθῶς ἐκείνου . . . ἀπεμνημόνευσας || ὀρθῶς
 ἐκεῖνό γε εἰπὼν οὕτως ἀπεμν. Α οὐκ ὀρθῶς ἐκεῖνός γε
 εἰπὼν οὕτως ἀπομν. Ω οὐκ ὀρθῶς οὗτός γε εἶπεν . . .
 ἀπημεμνημόνευσας Ψ — μετέχει || . . . οι Ψ — ἀπάντων
 || om. Α — ἄν εἴη || om. ἄν ΩΨ — ἔχει || . . . οι Ω
 suprascr. οι Ψ — τῆς τέχνης || om. τῆς Ω — ἀλλὰ μὴ ||
 om. . Α — σαθρόν || σαπρόν ΑΨ — εἶναι . . . ὅσπερ
 καὶ || om. Α — ἀποφθέγγηται || . . . γωνται Α — ἐκ κατα-
 λήψεως || ἐγκατ. Α — ὅτῳ || οὕτω ΑΩ — εἶπερ || ἦπερ
 Ψ — ἐπίσταιται || ἐπίσταιτο Ψ — τὰ τε κ. || τὰ γε κ.
 Α — νομισμάτων || π Ψ — τοὺς ἀγαθοὺς || om. τοὺς
 Ω — οὐκ ὅσπερ || om. οὐκ ΑΩ — νομισμάτων || π Ψ
 — φανερῶν || τοὺς ἀγαθοὺς φανερῶν Ψ — φανερῶν
 εὐθὺς || εὐθ. φαν. Α — μέντοι || μὲν Ψ — ταῦτα ||
 τοιαῦτα Ψ τοιαῦτὰ Ω αὐτὰ Α — δ' ὅτῳ || om. δ' ΩΨ
 — ὅτῳ || οὕτω Α — μείζω || μείζον Ψ — ἢ γε || om.
 γε Ω — ἀφανῆ || ἀφ. δὲ Ψ
- c. 5. τοὺς μὴ . . . κεκτημένους || om. μὴ Α — πρᾶττεσθαι
 || πλάττεσθαι Ψ — τὶ δέ || τὸ δ. Α
- c. 6. μὴν || μὴ Ψ — ἐκ καταλήψεως || ἐγκαταλ. Α — γεγυ-
 μνασμένης || . . . μένη Α — ἐνθένδε || ἐνθάδε Α — ἀπόλ-
 λυνται || ἀπόλλυνται Ψ — τοῖς κεκτημένοις || τοὺς κ. . . οὺς
 Ω (Ψ τοῖς . . . νοῖς) — ἀπολλάσιν || ἀπόλλυσιν ΑΩΨ —
 εἶεν || εἴη Ω — τὴν τέχνην || om. τὴν Ω

- c. 7. μὴ . . . ᾧ || εἴη ΑΩΨ — τοῦ πιεῖν || om. τοῦ Ω —
τούτου ἄνευ || (om. τούτου Ω) ἄνευ τοῦτου Ψ — ἐστὶ
|| ἐστὶν Ω
- c. 8. ἐστὶν π. || om. Ψ — ἐπιτρέψαι || ἐπιτρέψας ΨΩ — σω-
θείη || σωθείης Ω — τις ἐαυτῶ || σὺ σεαυτῶ Ω — οὐχ
οὔτως || οὐδ' οὔτος Ω — τί δὴ || τ. δὲ Ψ — ἦ || ἦν
Α — τῶ μὴ ἔχειν || τὸ . . Α — δυνήσεται || δυνη-
θήσεται Ψ — οὐκοῦν || οὐκοῦν ἄρα Α — τέχνη ἄρα
|| τέχνη οὖν ἄρα Α τ. δὲ ἄρα Ψ — καὶ μὴν || καὶ μὴν
καὶ Ψ — οἶδα ἐγὼ || om. ἐγὼ Ψ — σύστημα δὲ τι ||
om. τι Ψ — ἐκ καταλήψεων || καὶ ἐγκαταλ. Α — γε-
γυμασμένων || ἐγγεγυμν. Ψ — δῆλον ὅτι || δηλοῦσι
Α — ἡμῖν || καί? Α — τήμερον || σή . . ΑΨ
- c. 9. ἐκείνο || ἐκ. σκόπει Ψ — τινα || om. Ψ — σίγε || om.
Ψ — δοκεῖ || δοκεῖς Ω — ἂν || om. Α — λεκτέον ||
^ω
λεκτεον sic Ψ — περὶ τοῦ τέλους || om. περὶ Ψ
- c. 10. εἶναι || ἔμμεναι ἄλλο Α — τί || om. ΨΩ — φημι ||
φησὶ ΑΨ — τέλος || om. ΑΨ — καὶ χρ. || om. καὶ
Ψ — δ' ἐκ κρητῆρος || δὲ χρ. Ψ — μὲν ἐχθρ. || κ' ἐχθρ.
Α δεκάεσσι || δεκάεσι Ψ — τὴν αὐτοῦ γν. || τὴν
αὐτοῦ γν. Ψ — εὐδαιμον νομίζων || εὐδαιμονίζων
Α — καὶ μὴν || κ. οὐ μὴν Α — περιτέθεικε || om. περὶ
Ψ (habet Ω) — σοφωτάτῳ || φιλοσοφῳ. ΑΨ — Ἑλλή-
νων || λόγων ΑΩ δλων? Ψ — τὸ ἴλιον . . . ὅτι ||
om. Ψ (hab. Ω) — εἰς Τρ. || ἐς Ψ — τοῦτο τέλος
|| τοῦτο τὸ τέλος Ψ — τρυφᾶν || τρυφεῖν Α — βινεῖν
|| κ. . Α — τὰς λ. κινήσεις || τὰς τῆς λείας κ. Ψ
— τότε || ποτε Α — πάλιν γὰρ || om. γὰρ Α —
|| κ. — οἶον || οἶοντε Α — πολλάκις || μὴ πολ. ΑΨ
παρὰ δὲ || om. δὲ Ψ — πλήθωσι || πλήθουσι ΔΩ
πλήθουσαι Ψ
- c. 11. ἔγωγε || ἐγὼ Α — ταραχῆς || om. Ψ (hab. Ω) — περὶ
θεῶν || π. αὐτῶν (?) τοῦ λέγειν καὶ περὶ θεῶν Ψ (?) —
καὶ περὶ . . . τέλους || om. Ψ (h. Ω) — μὴ ἄλλως ||
οὐκ Ψ — πάντα || πάνυ Α — τοὺς πόδας καὶ τὰς

- χειρας || τας χ. και τούς πόδας Ψ — Σκερίας || σχε-
 δίας Α
- c. 12. ἔχει || ἔχοι Ψ — οὐχ || om. Ψ — ηδέως ζ. || ἡδ. οὐ ζ.
 ΑΨΩ — εἶτε || ἦτοι τὰ Ψ ἦτοι παρ' ἑαυτοῦ Ω — εἰ
 μὲν οὖν || ὡς μὲν οὖν Ψ — ἔχει || ἔχοι Ψ — οὐχ ὅς
 λέγει || ὡς ΑΨ — ἔχει || ἔχοι Ψ — πολλά τοι || π.
 ἄτοπα Ψ — ἀπάσας || πάσας Ψ — ἀναπληροῦν ||
 ἀνα
 ἀποπληροῦν Ψ — παρέχει || ἐπάρχει Ψ — ἐφίκοιτο
 ἐφικνοῖτο Α — μὴν || μὲν Α — ἀναλίσκοντα || ἀλίσ-
 κοντα Α — εἰ μὴ . . . μαχ. || om. Ψ (habet Ω) —
 ὑστεροῦντα || ὑστερεῖν Α — τὰ κατὰ τ. οἰκ. || om. τὰ
 Α — χαλεπήναι || χαλεπαίνει in ras., χαλεπήνῃ Ψ — οὔτε
 οἰκ. || ὅς γε? οἰκ. Ψ — ἀπολομένων || ἀπολογουμένων
 Α — ἔχει || ἔχοι Ψ — φάγοι πίνοι || φάγη πίνῃ Α —
 ἐκείνους || ἐκείνος Α — ἐστὶν || om. Ψ
- c. 13. ἱκανῶς || om. Ψ (hab. Ω) — προσάγειν || προάγειν Α
 — κλαίων || κλάων Ψ — διδασκαλείων || διδασκάλων
 ΑΨ — τὰ διδασκ. || om. τὰ Α — νῆ Δί' || Δία Ψ
 δῶτε || δότε Α — οὕτω || αὐτῷ ΩΨ (οὕτως Ω)
- c. 14. και τ. καρπ. || om. και Α — ἐς αὐτὰς || εἰς αὐτήν ΩΨ
 τῷ μανθ. || τὸ μ. Α — και μέντοι || αἰ μ. Α — γίγνε-
 ται || γίγνεται ΑΨ — ἔργον || ἔργ. μὲν Α
- c. 15. λέγ. τότε || om. τότε Ψ
- c. 16. οἱ νοσοῦντες || add. αὐτήν δὲ τὴν τέχνην Ψ — πολυ-
 σιτίαις || πολυποσίαις Ψ — δὲ || om. Ψ — πολυπο-
 σίαις || πολυσιτίαις Ψ — οὐκ ἐστὶν || om. Ψ (hab. Ω)
 — εὐφραινόμενον μανθάνειν || εὐφραινομένον μανθ. Ψ
- c. 17. οὐδαμ. τ. κεκτ. ὑπηρετεῖν || τ. κεκτ. οὐδαμ. ἱπ. Ψ —
 ἱππον || ἱππων Ψ — αὐτῇ || αὐτῇ Ω — ὄπλον || ὄπλων
 Ψ χρῆσθαι || χρᾶσθαι Α
- c. 19. κατὰ Σ. || κ. τὸν Σ. Ψ — τινι || om. Ψ
- c. 20. δὲ || δὲ Ψ — χρῆσθαι || μόνη χρῆσθαι Ψ — ταύτῃ ||
 αὐτῇ Α — και πλέοντι || om. και ΑΨ
- c. 21. δ. σοι || δ. μοι Ψ
- c. 22. και μὴν τῶν ἀλ. || κ. μ. και τ. ἀλ. Ψ — τῆς δὲ παρ.

- προελθεῖν || εἰσελθεῖν Ψ — ἐς τ. Β || εἰς ΔΨ — συμμί-
 ξαι || συμμιξαι Α — ἔφενγεν Ω — διήκουσας || om. δι
 Ψ — οὐδενός || παρ' οὐδ. Ψ —
- c. 43. ἡσκημένοι || ἡσκηκότες ΔΩΨ — τούτους || τούτοις Ψ
 — ἔχεις || om. Ω — ἐκείνους || ἐκείνοις Ψ add. ἔχεις
 Ω — οὗτοι || οὔτοι Ψ — περὶ ἀνδρείας || π. τῆς ἀνδ.
 Α περὶ ἀνδρίας Ω — δειλότεροι || δειλώτεροι Α —
 σκόπει δὲ || δὴ ΔΨΩ — οὐδὲ εἶδ. || οὔτε Ω — Κράτης
 || Σωκράτης Α — ἐπὶ Ἀηλιῶ μάχην || ἐν τῇ πόλει ΔΩΨ
 — [Πάρνηθος || Πάρνηδος Ψ] — δαρίζειν || ὠαρίζει
 Α — προβάλλειν || παραβάλλειν Ω — μὰ Δία | μ. τὸν
 Δ. Ψ — τί μοι || om. μοι Α — αὐτούς | αὐτοῖς Ω
- c. 44. τίς ἔστιν || om. ἔστιν Ψ — λέγε || καὶ λέγε ΔΨ — τις
 γενέσθαι || om. τις Ψ — οὕτως || om. ΑΩΨ — τυχῶ
 || τυχοῖ Ψ — ὅς οὐκ || ὅστις οὐκ Ω — ἀπέρρει | ἀποφ-
 ῥεῖ ΔΨ — καὶ δικαιοτάτος || om. ΩΨ — τοιοῦτος |
 τοιοῦτος Ψ — ὁ παρασ. || om. ὁ Α — οὔτος || om.
 h. l. Ψ — παρασιτος || add. οὔτος? Ψ — ἔγγονον | ἐγγ-
 suprascr. γ Ψ
- c. 45. γινώσκειν || γινώσκειν Α — τῶ || τοῦ Ψ — Ἀγαμέμ-
 νονι | . . . ρος Ψ (cod. Ω νι) — ὥσπερ || ὅσπερ καὶ
 Ψ — ἀνώγει || ἀνώγει ΔΨ — πλεῖον || πλεόν Ψ —
 αἰεὶ || αἰεὶ Ψ — εἰστήκει || ἐστήκει ΩΨ — καλουμένοις
 || πρὸς καλουμένοις? Ψ — φημι || φησι Ψ — ἐπὶ
 τοῦ Ἀγ. || om. τοῦ Ω — ἂν παύσασθαι || ἀναπαύ-
 σασθαι ΔΩΨ — ὁ παράσιτος || om. ὁ Ψ
- c. 46. οὐδ' αὐτοῦ . . . εἶναι || οὐδ' αὐτοῦ . . . χεῖρονα εἶναι (Ω)
 τοῦ Ἀχιλλέως λέγω sic Ψ (cetera omnia omissa) — ἐπιβ.
 αὐτῆς || ἐπ' αὐτοῖς Ψ — ἀπέκτεινεν || ἐφόνηεν Ψ —
 Ἀχιλλ. || τὸν Ἀχ. Ψ — τὸν παῖδα τοῦ Διὸς || τὸν τοῦ
 Διὸς υἱὸν Ψ — θεὸς καὶ δ. ἀνθρ. || δύοι καὶ δύο
 ἄνθρωποι? Ψ — ὁ γενναϊότατος . . . ὁ νεκρός || om. Α
 — καὶ προσπ. || om. καὶ Ψ
- c. 47. ἱκανῶς || ἱκανὸν ΔΩΨ — τιθήμεναι || τιθεμ. ΩΨ —
 ὅστε' Ἀχ. || Ἀχ. ὅστ' Ψ — ὑποβάς || ὑπερβ. Ψ — με
 δεξ. || νυν? με δεξ. Ψ — ἔτρεφεν ἐνδυκέως || ἔτρεφ'

- ἐνδ. Α — θεράποντ' || . . τα Ψ — τοὺς θεράποντας
 || om. τοὺς Ω — μήτε τ. φ. || εἰ μήτε τ. φ. Ψ —
 ἦ || εἰ Α ἦ Ψ — ὀνομάζει || add. οὕτω οἶμαι καλου-
 μένων τῶν τότε παρασίτων Ψ — ἀτάλαντον || . . ος
 ΨΩ — εἰς ἔλευθ. || ες Ψ — τ ο ι ο ἰ δ ε ὄντες || τοι-
 οῦτοι Α add. μάλα ἀγαθοὶ ΑΩΨ — οὔτοι μὲν δὴ ||
 om. δὴ ΩΨ
49. σὺ δὲ || . . δὲ δὴ ΩΨ — καὶ ὁ ὕδ. || om. καὶ Α —
 ἀλλ' ὃν ἐν πολέμῳ . . . ἐστιάσει || ἀλλ' ὃν (spir. in
 ras.) ΩΨ — ὑπὸ τ. σάκει || om. ὑπὸ Ω — εἰ καὶ εὐ-
 θὺς || om. εἰ ΩΨ — σκέπει || σκέπειν Ψ
50. βούλεται || add. αἰρεῖται Ψ — καὶ πέσοι || καταπέση
 Α — οὔτε λ. || ὁ λ. Ψ — σκέπει || σκέπειν Ψ —
 καλῶς || om. ΩΨ — ἄξιον || ἀνάξιον Ψ — οὕτως ||
 . . τω Ψ — τοσοῦτον || τοσοῦτων Ω — δοκεῖ διαφ.
 || δ. καὶ διαφ. Ω — ἐπιλῦσαι || . . λύ. Α — ἐν τῷ
 πολ. || om. τῷ ΩΨ
51. αὐτὴ ἢ εἶρ. || ἢ αὐτὴ Ψ — οὕκων || οὐ κᾶν Α οὐκᾶν
 Ω οὐκοῦν Ψ — πάρεισιν || . . εστιν Ψ — μάλλον
 τοῦ χωρίου || τοῦ χωρ. μάλλον Ω — τὰ γυμν. || om.
 τὰ Α — τούτων οὐδεὶς || om. τούτων Α — εἰς τὴν
 γῆν || om. τὴν Ω — εἰς συμπ. || om. εἰς Ω — ἐν συμπ.
 || om. ἐν Α — τοιοῦτον || . . τος Ψ — κύνων || om. Α
52. ἐκείνῳ || ἐκείνον ΩΨ — τοίνυν || om. Α — ἴδοι || ἴδη
 Ψ — μέλον || add. τί Α μέλλοντα τι αν? Ψ —
 ὦν || om. Ψ — περὶ αὐτοῦ || om. αὐτοῦ ΩΑ —
 ῥήτορας δὲ || περὶ ρ. δὲ Α — ἀσχίον || ἀσχίστον ΑΩ
 ὁ μὲν || ὁ μ. γὰρ Α ἰ γὰρ Ψ — ὁ δεινοτ. ἐστι ||
 om. Ψ — δικάζων δίκην || δίκην δικ. Ψ — ἐάλω ||
 ἄλλος
 sequuntur (ἀλλ' ὁ) μὲν μισθὸς σοφιστεῶν εἰσπραττεται
 τοὺς μαρθάνοντας Ψ — παρὰ βασ. || παρὰ τοῦ βασ.
 Ω — εἰ ἔτι πρ. || εἰ om. ΩΑ, εἰ τι Ψ — οὐδὲ αὐτὸ
 || αὐτὸς ΩΨ
53. ὁ λαμβάνει || οἷον ὅτι μισθὸς ὁ λαμβάνει Α — τούτων
 ἐστὶν ἅπαντ. || 2, 1, 3. Ψ — καὶ ἥμιστα || om. καὶ

- ΩΨ — ἀνάγκη || ἀν. ἐστι Α — τὸν ἔχ. αὐτά | αἰδ.
ἐπεὶ ταῦτα ἀπόλλυνται ΔΨ — τῆς τέχνης. | om. τῆς Ω
— πᾶσα ἀν. || πάντας? ἀνάγκη. ἐστι ΩΨ — φρενῶν
|| φρενὸς Ψ
- c. 54. ἄλλως γὰρ οὐδὲ || ἀλ. γε οὕτε ΑΩΨ — παρὰ. |
ὁ παρ. Ω — εἰ δὲ || εἰ δὲ μὴ ΔΨΩ — ὑπάρχει
|| ὑπάρχη Α ὑπάρχοι Ψ — οὐδέποτε || οὐδέπω Α —
ζητήσομεν || . . σώ . Ψ — οὕτ' ἐπὶ τούτῳ | οὐτ'
om. ΔΨ — οὕτ' ἐπ' ἄλλῳ || οὐκ ἐπ. Α οὐκ
ΨΩ
- c. 55. π. ὁ φ. || π. ὁμοῦ. φιλόσ. Ψ — ἐπ. αὐτοῖς || 2. 1 — δεδιό-
τας || δεδιότες Α — μάλα || μάλλον Ψ — γενομ. δὲ φοφ.
|| καὶ γεν. ψ. ΔΨ — προστιθησι || om. σ Ω — εἰς βελ.
|| ἐς Ψ — οὐδέν τι || οὐδέ τι Ω —
- c. 56. ἑαυτὸν || . . τῶ Α — τύχοι || τύχη Α — μεταλαβ. |
om. μετα Ψ — ὧς περ δὲ ὁ κακὸς οὐ τὸ ἀγαθὸς
|| τὸ οὐκ ἀγαθὸς Α — ἀλλὰ φαῦλος εἶναι λαμβάνει |
ἀλλὰ τὸ φαῦλος Ψ — λαμβάνει || ἀναλαμβάνει ΔΨ —
αὐτοὶ || αὐτοῖς ΑΩ
- c. 57. τῶν φιλοσ. || om. τῶν Ψ — πάνν μὲν οὖν || om. οὖν
Α — φαγόντος || . . τας Α — πiónτος || . . τας Α — ἀπί-
πησας || ἀποπήσας Α
- c. 58. διημίλληται || διημέληται Ψ — τῶν παρασίτων | τοῦ
παρασίτου ΩΨ — ἐμοὶ μὲν || om. μὲν Α — ἦλ. γι
σον || ἠλίθια γέ σοι Ψ — ἔχει || ἔχοι Ω — ἐνεργετοῦν-
τες || . . τοῦσι Α — ἀτιμότερος || ὠμότερος Ψ
- c. 59. τὸ παρασιτεῖν || om. τὸ Α — παρ. ἐκείνῳ || ἐκεῖνο Ψ
δῆλον ὅτι || δηλονότι Α — ὅπου || ὅπως Α — ὧς
κρείττονι || ὧς τινι κρ. Ψ — ὅπου || ὅπως ΨΩ —
τούτῳ λυσιτ. || τούτῳ Ψ — μετὰ τοῦ κόσμου. || τὸ ΔΩ
κοσμεῖσθαι || κοσμηθῆναι Ψ — τίς γὰρ ἄν || om. ἄν Α
οὕτω μὲν || αὐτε μὴν Α ὅτι μὲν Ω
- c. 60. ἀποθανεῖν || . . θανὼν Ψ — πάντα || ταῦτα Ω —
διεξελεθεῖν || διελεθεῖν Ψ — αὐτο || αὐτῷ ἐστι Ψ —
ὄνομα ἐστι || om. ἐστι Ψ — δοκῆ || δοκῶ Ψ — ᾗ ἀρίστα
οἶει || εἰ ΑΩΨ

- c. 61. ἢ τὸ παρατρ. || om. τὸ Α — τὸ παρατρέχειν || om. Α
 — ὁμοίως ἂν ἐθέλοις || om. ἂν Ω (habet Ψ) — ἀνάγκη
 || ἢ ἂν. Ψ — ἐθέλοις || θέλης Ψ ἐθελοιο Ω — καί
 σοι || om. καί — ἐφῶς || ἕως Ψ — με || μοι Ω —
 τῶν τέκνων || τέκνα Α

LUCIANI ANACHARSIS.

Cod. Marc. 434 = Ω c. 1—22. *Laurent.* 77 = Φ (*serioris manus*) c. 1—16. *In Cod. Gorlicensi non inest.*

- c. 1. νέοι || θνηπ τοί ? Φ — συναναφ. || συνανανα Φ —
 κυλιנד. || καλιנד. Φ — συννενευκ. || συννευκ. Ω —
 ἐκ τ. σκελ. || ἐς Ω — τὸν ἀθλ. || om. τὸν Ω — τοῦ
 ἐλαίου || om. τοῦ sed *supraser.* Ω — αἱ ἐγγέλυνες || οἱ
 — Ω
- c. 2. πάντουσι || ταράττουσι Ω —
- c. 3. ἀποπτύσειν || . . πτύσειν Φ
- c. 4. 5. τὸν ἀέρα . . εὔῃ legi vix possunt Φ
- c. 7. τῇ στήλῃ || om. Ω — ἀριστερεῖ || om. Ω
- c. 8. ἐκείνο || ἐκείνω ? Ω
- c. 9. εὐπορῆσαι || ἐπιθυμῆσαι Ω
- c. 10. τοσοῦτον || τοσοῦτο ? Φ
- c. 11. θαϊμάτια || θοιμάτια ΩΦ — ἐπ' ὀλίγων τῶν μαρτ.
 || om. τῶν Φ — τοῦτο τεργνόν || τὸ ΩΦ — παιο-
 μένους τε || γε Φ
- c. 12. ἄληκτον || ἄλεκτον ΩΦ
- c. 13. λαβόντες || λαμβάνοντες Ω — τότε || ποτὲ ΩΦ —
 περὶ αὐτὰς || πρὸς αὐτὰς Ω — πολιτείας τινὸς ||
 π. τίνα ? Φ — περὶ πολιτείας τε || . . τί ΩΦ
- c. 15. πατριῶν || παντοίων Ω
- c. 16. καταμάθοις || καταμάθης Ω — πεισθείην || πισθείην
 Ω — μηδ' ἐκείνων || μὴ ἐκ. Ω — ἐπὶ τ. θάκων || θώ-
 κων Ω

- c. 17. οἷς ἂν λέγω || om. ἂν Ω — αὐτήν | αὐτῆι Ω — ἢ ἐν πόλει || om. ἢ Ω
- c. 18. πόλιν δὲ . . . ἐωρακώς || om. Ω — μάλιστα σέ | om. σε — ὧς φασιν || om. hoc loco, add. post μάθημα Ω — εὐδαιμονήσειε || εὐδαιμονήσῃ Ω — εἰ τὰ μ. | ἦν Ω — ἐπιρρέοι || . ρύῃ Ω
- c. 19. διακόψεις || διακόψης Ω — ἀπεργάσαιτο | ἀπεργάσεται Ω — ἐπάγγη || . om. ἐπ Ω — κατεσιώπησεν | παρσιώπησεν Ω — ληρεῖν | . ἐρεῖν Ω — καὶ ἐκί τούτοις || om. καὶ Ω
- c. 20. εἶη || om. Ω — ἔκτοσθεν || ἔκτοθεν Ω — τοῦτο προνοοῦμεν || τούτου Ω — ἔδοξεν αὐτὸ | ἔδοξε τὰ (? τὸ) Ω — γίγνοντο | γίνοιτο Ω — περιέμνουσι || om. περι Ω
- c. 21. πλησιάζουσι || πλησιάζουσι . . Ω ἀποσιωπῶντας | om. ἀπο Ω
- c. 22. σπείδοιεν || σπεύδειν Ω
- c. 23. ἐπικείμενοι || περικείμενοι Ω — ἐπισυρόμενοι | περισυρόμενοι Ω

LUCIANI DE LUCTU.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Marc. 436 = Ψ

- c. 1. ἀφόρητα || ἀφόρητον A — γενόμενα || γιν. Ω — αὐθις || om. Ω — τὰ συμβαινόντα | καὶ τ. σ. A — καὶ ἐκείνοις || κ. αὐτοῖς ἐκείνοις A — οἷς ὀδύρονται || οὖς Ω — ἢ τούναντ. || εἶτε εἰ A . οὔτε Ω οὔτε εἰ Ψ — ἡδέα || ἡδίω Ω — τοῦ θαν. || om. τοῦ Ψ — οὔτω || καὶ οὔτω A — ἐπιτηδεύουσιν || . . ονται A ἐπιτηδεύομεν Ψ.
- c. 2. σοφοὶ || πολλοὶ A — τῇ γῆ || τὴν γῆν A — καὶ ζοφερόν || om. καὶ A — Ἰδην || ἄδην Ψ — ὑπειλήφασιν || σιν Ω — καὶ ζοφ. || om. καὶ Ψ — ζοφ. || φοβερόν

- Ω — καὶ καθορᾶν || om. καὶ ΔΨ (?) — τῇ προσηγορίᾳ || τὴν προσηγορίαν Δ — παρ' αὐτῶ || παραντων Ω παρ' αὐτῶ Ψ — αὐτὸν ἄρχ. || ἀρχ. αὐτὸν Δ — ὑφιέμενον || ἐφιέμενοι, suprascr. ν Δ — ὀλίγων || . . ον Δ
- c. 3. περιφρεῖσθαι || περιφ. Δ — κάκ || καὶ ἐκ ΔΩΨ — πρόκειται || προν (?) κ. Ω — ἢ παρελθεῖν || om. ἢ Ψ βαθεῖα || βαθεία Δ βαθ. τε ΩΨ
- c. 4. οὔση || om. Δ — ἑσαφικ. || ἀφικ. Ω
- c. 5. ἔσω || εἶσω ΔΩ — τοῖς || om. Ψ — ἐκεῖθεν ἀφ. || ἀφικ. ἐκ. Ψ — Ἄλλ. τε || om. τε Δ — Πρωτεσίλειως || . . λαος ΔΩ — ὁ τοῦ Ὀμ. || om. ὁ Ω
- c. 6. ὁ μὲν οὔν || γὰρ Δ — Φερσ. || Περ. Δ — Ἐριν. || Ἐριν. Δ
- c. 7. συναλισθῶσι || συναλ. Δ — ἐς || εἰς Δ
- c. 8. Ἐριν. || Ἐριν. Δ — πονηρ. || ἀσεβῶν Ω — παραδόντες || παραδιδόντες ΔΨ — ἐς τὸν || . τὸ ΔΩ — χῶρον || χωριον ΔΩ — ἐσπέμπουσι || ἐκπ. . . Δ om. ἐς Ψ — τί κακῶν || τί τῶν κ. Ω — καόμενοι || καὶ . . Δ — συμπεριφ. || om. περι ΔΨ — αὐός || αὐτὸς ΔΩ — ὑπὸ τοῦ δ. || ἀπὸ δ. Ψ
- c. 9. ἀφῆ || ἀφῆ Δ — ἄρα || om. Δ — ἡμῶν || ἡμῖν ΔΩΨ τῶν τάφων || τὸν τάφον Δ — καταλελειμμένος || . . λιμ. Ψ
- c. 10. ταῦτα || ταῦθ' Ψ — ἀποθάνη || . . θάνοι Ψ — ἐς τὸ στόμα κατέθηκαν αὐτῶ || μεθῆκαν εἰς τὸ στ. αὐτοῦ Δ — Αἰγν. ὀβ. || ὁ Αἰγ. Ψ — ὀβολός || om. Ω — ἦν || om. Ω ? — πορθμεῖα || μῖ Ψ ἀνακόμπιμοι || . . πέμπιμοι? Δ — ἐς τὸν β. || εἰς Δ —
- c. 11. ἀμφιέσαντες || ἀμφιάσαντες Δ — ῥιγῶεν || ῥιγοῖεν Ω — δῆλον ὅτι || δηλονότι ΔΩΨ — γυμνοῖ || om. Δ —
- c. 12. πάττεται || σσ Δ — πολλάκις . . . ἔδαφος || om. Ω (habet Ψ) — ὁ δὲ εὐσχήμων || δ' Ω — ἐς πομπ. || εἰς Ψ
- c. 13. τὸ ἐπ. αὐτ. || om. τὸ Ω — ἐπ' αὐτῶ || αὐτοῦ Δ — ἦ || om. ΩΨ — ἄλλοκ. || ἄλοκ. Ψ — ἀφίησι || ἀφιαῖσι

- A — φήσει || φησι A — οἴχῃ ||
 ἔτι A — εἰς γῆρ. || ἐς Ψ — κα
 οὐδὲ ἐρ. || δ' A — οὐδὲ ἐν || οἴ
 || . ω A ωι Ω
- c. 14. ἐπικατέσφαξαν || om. ἐπι A seq
 A — ἢ συγκατέρωνξαν || om. h.
 . . . συγκατέφλεξαν || om. Ω —
 om. A — sequitur καὶ ἐσθῆτα . . .
- c. 15. δ' οὖν || om. δ' Ω — οὐτωςί
 πάντα || π. τ. Ω — πάντα || ο
 κε Ω — τοῦ παιδός || om. τοῦ
 — γιγνωσκ. || γιν. AΨ — ἀπολ
 — αὐτὸν || . τοῦ A — ὄς || ἔ
- c. 16. Αἰδωνέα || ἄδ. Ω Αἰδονέα Ψ
 Ω — λουδορῆ || . . ρεῖς Ψ — ἔ
 ΑΩ — πίτους || πόρους A —
 ΑΩΨ — ἀπόλωμαι || ἀπολλ.
 ἐννοεῖς ΑΩ — δὲ || om. A —
 τοῦ ποιεῖν A πολὺ κάλλιον
 πιεῖν || om. A
- c. 17. διδάξομαι || διδάξομαι Ω — κακο
 A κακοδαιμον Ψ — οὐδὲ συν
 στρέψει || σε Ψ παραστρ. Ω —
 A ἐπι corr. in ἔτι Ψ — οὐδὲ
- c. 18. καὶ γελ. || om. καὶ A — ἀλλὰ
 μηδὲ A — κᾶτα δεδ. || κᾶτα Ω
- c. 19. τί δέ με ὁ κωκυτὸς ἑμῶν ὀνίν
 ὁ κωκυτὸς Ψ — αὐτῆ || αὐτῶν
 ἡμῖν A — καταστάξιν αὐτὸν ||
 τον || τὸ Ψ — ἐς ἡμῶν || π
 Αιδον || ἄδον ΑΩΨ — παρεσ
 μάτων Ω — ἐς τὸν οὐρ. || εἰς Α
 Ω — τὰ σιτία || . σιτεῖα Ψ
 || om. μετα Ω — ἐλέγετε || λέγε
 || . . χα A

- c. 20. πρὸς Δίος, ἐὰν λέγη || πρὸς Δίος δὲ, ἐὰν λ. Ψ' πρὸς Διός, ἄν λ. Ω — ἀνακλ. ἀν τὸ ν || αὐτὸν Δ — οἰώμεθα || οἰώμεθα Ψ' — συνειλοχότα || συνανεχότα Δ —
 συνειλιχότα Ψ' — ὀποῖ' || ὀποι Δ ὀπηι ΩΨ' — ἐξάραχη || om. A
- c. 21. ἀβελτερίας || ἀβελτηρίας Δ — δὲ ἀπὸ || δ' Ω — τούτον || τούτων ΔΩΨ' — διελόμενοι || νοι in ras. Δ — ὑάλω || ὑέλω ΔΨ' — οὕτος μὲν γε || μέντοι ΔΨ' — λέγω δ' ἐδ. || δὲ Δ — ξυνδ. || σ Δ — ξυμπότην || σ Δ — πολ. δὲ || om. δὲ Δ — ἐν καιρῷ γεν. || γεν. ἐν καιρῷ Ω
- c. 22. ἐπιγράμματα || add. καὶ ΔΩ
- c. 24. οὐκ ἀηδῶς || lac. Δ — οὐδ' αὐτ. || οὐδὲ Ψ' — ἀλλὰ || ἀλλ' Δ — ἀπνησθήκοντας || . . δα Δ — μέχρι . . τίνος || . . τίνος Ω — κλάειν κλαίειν Δ — αὐτοῦ γε || τε ΔΩ — διαρκέσης || sine ι subscr. Ω — τότε || om. Ω duplex τότε hab. Ψ' — ῥαψωδοῦνται πρὸς ἀπάντων || om. ΩΨ' πρὸς ἀπαντ. ῥαψωδ. Δ — οὐπω || οὐπω Ω — ἐστὶ || ἐστὶν Δ — νέκυν || νέκυσ Ψ' — τελευτήν τ. φιλιτάτων || τ. φιλιτ. τελ. Ψ' — εὔροι || εὔρη Δ — πένθεσι || πάθει Ψ'

LUCIANI RHETORUM PRAECEPTOR.

Cod. Gort. = A Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Marc. 436 = Ψ'
 Cod. Vindobon. 123 = B inde a. c. 6 med. Cod. Vat. 1324
 Cod. Mutinensis 77 = Mut. (lectiones selectae).

- c. 1. τοῦτο || τοῦτον 1324 — πάντιμον || πάνδημον Ω — σοφιστής || ὁ σ. ΔΨ' — αὐτὸς || om. ΔΩΨ' 1324 — δόξαις || δόξης ΩΨ' δόξεις 1324 — περιβάλοιο || . . βάλλοιο Ω — πρὸς ἀπάντων || περὶ πάντων Ψ' — ἐθέλεις || ἐθελήσεις A 1324 — ὀπόθεν || ὀθεν Ω — ἐκπορίσαιο || ἐκπορίσαιο ΔΨ' 1324 — καὶ σὺ || om. καὶ Ω — σὺ νῦν || ν. σ Ω add. τοῦτο — αἰτοίη || αἰτοίης

ΑΩ 1324 — τάχιστα || μάλιστα Ω — ἀκούσης || ἀκού-
σηι Ω — τερμα. || τέρμα, Α

- c. 2. τὸ μὲν οὖν θήραμα || om. ΑΨ 1324 — μικρόν || σμ.
Ω — γούν || οὖν Ψ — μηδέν || μηδέ Α
- c. 3. ὁμως δὲ || om. δὲ Ψ — προπονησαι || . . νήσειν Ω
— ὄρειον || ὄρθιον Ω — ἡμεῖς γε || ἡμ. σὲ Ψ om.
γε Ω — ὡς ἐπὶ τ. πολὺ || om. ὡς Ψ om. ἐπὶ Ω —
τό γε || om. Ω τί γε Α — ἐξαίρετον σοι || om. σοι
Ω — τοῦτ' ἐστ. || τοῦτο Ω — σὺν πολλῇ || συμπολλῇ
1324 — τῇ θυμ. || om. τῇ Α 1324 — ἀνίων || ἀνίων
1324 — ἀνιδρωτὶ || om. Α 1324 — αἰρήσεις || ἀγρεῖσεις
Ω — εὐωχῆση || εὐωχῆσεις ΑΨ 1324 — ἐκπνους || ἐκείνους
Ω — ἐνίστε || ἐσθ' ὅτε Ψ — ἐπισκοπῶν || ἐπισκοπ^ω 1324
- c. 4. φιλίον || add. διὸς ΑΨ 1324 — ἐνερθεν || ἐνερθε ΑΩΨ
1324 — τῆς ποιητικῆς || om. τῆς Ω — ἀδυνατὸν
καταστῆναι ἐν βρ. || ἐν βραχεὶ κ. ἀδ. Ω
- c. 5. ὡς ἔγωγε || ὡς ἔλεγε Α — Σιδ. τινὸς || τινὰ Ω —
Περσῶν Αλ. || Αλ. Π. Ω — γραμματοφόρους || τησο-
ρους Ω — κομίζοντας || κομίσοντας Ω — ἐς τ. Α. |
εἰς Ψ — ἐλθεῖν || ἀνελθεῖν Α — Ἀραβ. || Ἀρρ. Ψ —
ἐπελάσαντ. || ἐλασ. Ω — ποτὲ || add. μόλις Ω —
διανύσαντας || . . τα ΑΩ — τότε δὴ || δὲ Ω — ἐς Αἴγ.
|| εἰς Ω — ἐστὶν οὗτος || οὗτ. ἐστ. Ω — ἐμπορον ||
ἄνθρωπον Ψ
- c. 6. πάθης || πάθεις 1324 — τὸ αὐτὸ || om. τὸ ΑΨ 1324
ὄλης || ὄλας c. ras. in a Ω — πρῶτον || πρότερον Ψ
— Κέβης || Κίβης Α — . . . ἐστον || ἐστὶν Α —
καθῆσθω || καθῆστο Ψ — ἐπὶ θατέρω . . . ὄρᾶν || ἐν
θ. ΑΨ ἐπὶ θ. δέ μοι δόκει τὸν πλ. παρ. ὄρᾶν Ω —
μοι || om. Ψ — ὄλον || add. ὄντα Ω — ἰσχὺς || ἰσχύς
sic 1324 — παρέστωσαν || παρεστῶσαι Ψ — πολλοὶ
|| add. ἄν ΑΨ — Ἐρωσι || . ν 1324 — πολλοὶ || π.
ἄν ΑΨ — ἀπανταχόθεν || πανταχ. ΑΨ — ἐκπετόμενοι
|| προσπλεκόμενοι ΑΨ 1324 Vind. (B) — ἦπον || εἶπ.

- Ω ἦπ. A 1324 — εἰ δε ες Hinc init. Cod. Vindob.
123 B — ἵππου τοῦ ποτ. || ἵπποποτάμου Ω — περι
|| παρ' Ω — πῆχεις δὲ || om. δὲ Ω — καλοῦσι || . .
σιν 1324 — δὴ σὺ || σὺ δὴ Ψ δὲ σὺ Ω — δηλ. ὁ τ.
γεν. || γεν. δηλαδὴ ὅτι ταχ. Ψ — ἐλθὼν || ἀνελθὼν Ω
— καὶ πάντα || καὶ ἴνα π. Ω — νόμου || νόμοι Ψ
7. ἐπειδὴν || . δ' ἄν B — ἄνοδον || ὁδὸν Ψ — εἶναι σοι || σ.
εἶναι Ω — ὑπερπῆλαι || ὑπερπῆλαι 1324 — δεήσει || δεήσει
Ω Ψ c. ras. in η — ἔμοῦδ. || ἔπεμοῦ 1324 — καὶ ἔφθῃ || om.
καὶ 1324 — εὐδύδρος || ἔνυδρος Ψ 1324 — καὶ ἄνθ. || om.
καὶ Ω — μικροῦ πρ. || μικρὸν π. Ψ — ἴνα μὴ καὶ ταῦτά
. . . ἐπέχω || ἴνα μὴ πολλάκις τὰ αὐτὰ λέγων ἐπέχω, om.
καὶ Ω
8. ἀνάντης || ἐνάντης A — ὁμαλή || καλή Ψ — οἶα || οἶα
A — εὐμορία || om. 1324. εὐμορία B — αὐτήν || αὐτῶ
Ω — τάγαθὰ || τὰ ἀγαθὰ Ω — μειζόνων τ. π. ἀξ. || τ.
πολλοὺς μ. ἀξ. Ω — τῆς τῶν λόγων || om. τῆς A — ἐπι
δ' || ἐπεὶ δ' Ω — τὴν ἀρχ. || εἰς τ. α. Ω — οἶδ' ||
οἶδα Ω — ὀποτέραν || ποτέραν Ω — τραπητέον ||
τραπετέον Ω — ὁ οὖν || ὡς οὖν (?) π. Ω — εὐδαιμο-
νήσεις || . . νίσεις Ψ — αὐτὸν || ἑαυτὸν Ω — πάντα
φ. || φ. πάντα Ω
9. πρόσεισι || πρόσεισι σοι Ω πρόσεισι Ψ 1324 — κ. τις
ἀνὴρ || α. τ. Ψ — ὑπόκληρος || ἀπο. . . Ω — τῶ
σώματι || τοῦ σώματος Ω τὸ σώματι 1324 — δεικνύων
|| δεικνύς Ω — ὁδοῦ ἐκ. || ἐκ. ὁδ. ΔΩΨ 1324 — πρὸς
σὲ ὁ ματ. διεξιὼν || ὁ ματ. διεξ. πρὸς σὲ Ω — ἐπεσθαι
|| ἐπ. γὰρ Ω — οἱ παρακελ. || σοι οἱ π. ΩΨ 1324 —
μεγάλα || μέγα A 1324 — ἀσαφῆ || ἀσαφῆ 1324 — φήσει
|| φησιν ΔΩΨ — σε ἐσεσθαι || σε om. ΔΩ (B) — κατὰ
τούτων || α. κ. τοῦτον Ω — κάλων || κάλλων Ψ —
πατήσεαι || τῆς εὐθείας Ω — θάτερα || θούτερα
Ω — κλιθείης || κλη. . Ω? A — ῥοπή || βάσει Ω —
τῶν ἀμφι || τὸν A τὴν (?) Ψ — κειλέσει || κειλέει Ω
— Ἠγησίον || ἠσιήσι (sic) Ψ — Κριτίαν || Κροτίαν Ψ

Κρητίαν Α Κράτητα Ω — ἀποτεταμένα | ἀποτεταγμένα Ψ — λιπαρές || ἀλιπαρές Ω — ἀνιαρώτατον || . . τερον Ω ἀνιαρώτατον Ψ 1324 — ἐπογράφει || . . ψει Ψ — ἔτη || ἔτι ΔΨ — κατ' | κατὰ Ω — ὄλας || om. Ω — ὡς καὶ | om. καὶ Ω — ἀκούοντε || τὸν ἀκ. Ω — ἰ δὲ ἐπὶ || πρὸς δὲ Ω — τοῖτοις || τοῦτο Ψ — ἀπαιτεῖ || . . τεῖν Ω — τοσοῦτων | τοσοῦτων Ω — ἀλλ' || ἀλλὰ Ω — οὐδ' | οὐκ ΩΨ 1324 B. — λάβοι || λαβη. Α

- c. 10. ἐς μιμ. || εἰς Ω — προτιθεῖς || προτιθεσθαι Ω — ὦς τι || ὦς τε Ψ — τέως || ἕως Ω — χρήσιμα | τὰ χρ. Α — ὅποια || ὅποια ΔΨ 1324 — ταχεῖα || βραχεα ΔΨ 1324 B. — ἀπράγμων || ἀπράγμονα ΔΨ 1324 B. — ὁδός || ἡ ὁδ. ΔΨ 1324 B. — πείθεισθαι || πείσεισθαι Ω — μὴ σε || καὶ σε ΔΨ 1324 B. — ἐκτραχηλίση | ἐκτραχηλησει Ψ — πον || πονῶ Α — παραλαβῶν || . . βῶν Α — παρασκευάση || . . ἄσει Ω — ἀλλ' || ἀλλὰ Ω — ἴθι || ἴσθι Ω 1324 B? — πέρα || πέραν Ω — ἰδρ. πολλῶ || π. ἰδ. Ω — μακρὰ || μακρὰν 1324
- c. 11. σὺ δὲ πρὸς τ. || πρὸς δὲ om. σὺ Ω — πολλοὺς μὲν || om. μὲν Ω — τοῖτοις δὲ || τοῖς δὲ Ψ 1324, B. τοῖς om. δὲ Α — Σαρδαναπαλλον || . . λ. . ΑΩΨ 1324 — γνωρίζοις || . . ζεις Α — εἴποι || . πη Α — Ὑμνιον || Ὑμνιον 1324 — ἀφείη || ἀφίη ΑΩΨ ἀφίη 1324 — σεαντὸν || ἐαντὸν ΩΨ — ὀνομάζει || νομίζει Ψ ὀνομάζη Ω — ῥήτωρ || add. ἔση Ω — καταστηση || . . στησει Α
- c. 12. γελοῖον || γέλοιον 1324 — ἐπὲρ || om. Ψ — φαίη. . ἄν || om. ἄν Ω — ἐπισπασάμενος || . σπευ. Α — κόμης || . κώμης Ψ — τὸ γλαφ. || om. τὸ ΔΨ 1324 B — Αὐτοθαῖδα || αὐτὸς Θαῖδα ΔΨ 1324 B — Κωμικήν | ο Α — ἡ Μαλ. || καὶ Ψ — οὐ τοῦ ἄβ. || οὐ πρὸς ἄ. Ω
- c. 13. φήσει τοῖνον || φ. δ' οὖν Ω — ἐπὲρ αὐτοῦ || . αὐ — ὄγαθὲ || ὦ ἀγαθὲ ΩΨ 1324 — ἔπεμψεν ἐπ' || ἐπεμψε πρὸς ΩΨ — ἐμὲ || με Ω — ἔδειξεν || ἐδ. αὐτῶ Ω

- ὑπερεκπεπληγμένων || . . πεπλημένων 1324 ὑπερεκ-
 πληττομένων Ψ — προσδοκήσης || . . κήσεις ΑΩΨ 1324
 Β — τῶ δε ἢ τῷ δε || τόδῃ ἢ τὸδῃ Α — παραβαλεῖν
 || παραβάλλειν Ω — πολὺ || om. Ψ — ὑπερφωνοῦντα
 || c. ras. in τα — ὀπόσον || ὀπόσον ΑΩΒ — μελίττας
 || σσ Α 1324 — χωροὶ || χωροὶ 1324
- c. 14. παρ' ἄλλον || π. ἄλλων Ψ — μάθοις || θης Α —
 δεήσει || . . ση ΑΩ 1324 — ἀνίπτοις π. . . φησὶν
 || τοῖς π. Ω ἀνίπτοις φησὶν ἢ παροιμία ποσὶν Ψ —
 εἰδῆς || ἴδης Ω — ταῦτα || πάντα Ω
- c. 15. ὁ ῥήτωρ . . . ἔχοντα || om. Ω (in margine ταῦτα
 ὁ ῥήτ. λέξω δὲ . . . ἔχοντα Ω) — ἔπειτα καυτὸς || ἔπειτ'
 αὐτὸς Ψ — μέσα || τὰ μέσα Ψ — τελευταῖα || τὰ τ.
 Ψ — τῶν λεγ. || αὐτῶ? Ψ — ἐπιχειρούντων || ἐπ.
 ἔχων Ω — ἐπὶ τούτῳ || ἐ. τούτοις Ω — καὶ τόλμαν
 || om. καὶ Ω — αἰδῶ || . δῶ 1324 — ἢ ἐπιεικ. || καὶ
 ΑΨ 1324 Β — πᾶν ἀναγκαῖα || ἀν. πᾶν Ω πάντα ἀν.
 Ψ — μόνα καὶ ἔστιν ὅτε ἰκανά || καὶ μόνα ἔστιν ὅτε
 ἰκανά Ω — λευκή || καὶ ἡ λευκή 1324 ΩΨΒ — καὶ
 γυν. || om. καὶ ΑΨ 1324 — ὡς διαφαίνεσθαι
 lacuna in Β — ἔργον || ἔργα ΑΩΨ 1324 Β — ἡ ἢ ἐμβ.
 || om. ἡ ΩΨ 1324 — Σικωνία || . ο. Ψ
- c. 16. καὶ δῆ || om. δῆ Ω — σοὶ || σοὶ δὲ Ω — οὐδὲ ἀποστροφ.
 || οὐδὲν? Ψ — προσήσεται || προσίεται Ψ προσείσεται Α
 — καὶ σκορ. || οὐδὲ σκ. . . Ω — ἀτελεστον || ἀτε-
 μέστατον ΑΨ 1324 — ἀλλὰ || om. Ω — ἔπειτα δὲ ||
 om. δὲ Ω — πον || om. Α 1324 — ἢ οὐ || om. Ω —
 εἴκοσιν || . σι Ω — Ἀττικὰ || ἀττικῶν ΑΨ 1324 —
 καὶ ταῦτα || om. ΑΩΨ 1324 — πρόχειρα || ἄ πρ. Ω
 — εἰ ἀνόμοια || ἐὰν Ω — σιούρα || σιύρα 1324
- c. 17. καὶ σπαν. || om. καὶ Ω — εἰρ. ὑπὸ τ. πάλαι || ἔ. τ. π.
 εἰρημένα Ω — ξυμφερ. || σ Ω — προχειρίζομενος ||
 . χαρι. Α — πρὸς τ. ἡμιλ. || ἐς τ. προσομιλοῦντας Ω
 — οὕτω || οὕτως Ψ — ἀποστλεγγίσασθαι || γ Ψ — ἀποστ.
 μὲν τ. || om. μὲν ΑΩ — λέγοι τις || λέγοις Ω λέγει οἱ
 rec. m. — εἰληθερεῖσθαι || ἡληθερεῖσθαι Ψ — τ. ἄρρα δὲ ||

- om. Ω — προτόμιον || προτίμιον Ω — σφρότον || σοφόν Δ 1324 — ὄρχ. δὲ χειρόσοφον || om. δὲ Ω, χειρῶ. ΩΨ — εὐθὺς || εὐθοῖς 1324 — ποιητοῦ || ἦ π. Ω — ἀκρότατον || ἀκρωτ. Ψ — ἀναγίνωσκε || γιν ΩΨ 1324 — ἦ ὁ χαρίτων || μηδ' ΔΨ — ὀλίγον π. ἡμῶν || ὀλίγῳ Ψ πρὸ ἡμ. ὀλίγον Ω — ὡς ἔχης || ἔχεις Δ 1324 — καταχρησασθαι || καταχρησθαι Ω
- c. 18. ὑποβάλλωσι || ὑποβάλλωσι Δ 1324 ἀποβάλλωσι Ψ — τῶν λογ. || om. τῶν Ω — ἦ || om. Ψ — δυσχερῆ || δυσχερῆν 1324 — εὐχερῆ || om. ΔΩΨ 1324 — ὀλιγῶς || ἄλλως Ψ — ἐλομένων || om. ΔΩΨ 1324 — ἐλομένων || ἐλομένω Ψ — μηδὲν ἔτι μελλήσας || μ. ἐπιμέλλησας Δ μ. ἔτι μελλήσας Ψ μὴ μέλλησας, om. ἔτι Ω ἐπιμέλλησαι 1324 — μηδὲν . . . ἐπιμεληθεῖς || μηδὲ Ψ — ἐπ' ἀκαιρίμαν γλωτταν || ἐπὶ ῥῆμα γλ. Ψ ἐπιχερῆμα Δ ἐπὶ καιρήματι γλ. Ω ἐπὶ κε ῥῆμα 1324 — μηδὲν . . . ἐπιμεληθ. || μηδὲ Ψ — ὥσπερ || ὅπερ Ψ — τὸ τρίτον || om. τὸ Ψ — τὸ πρῶτον ἐμπ. . . λεγέσθω || τὸ ἐμπέσον πρῶτον λεγέσθω Ψ — κνήμη || κνημίδι Δ — καὶ Ἐκβ. || καὶ τὸ ἐν Ἐκβ. Ω — ἐπὶ πᾶσι δὲ || ἐπὶ δὲ π. Ψ — πεζενέσθω || παιζ. Ψ — Μηδικῶν || Περσικῶν Ω — ὁ Λεων. || om. ὁ Ω — ἐπὶ πᾶσι τὰ || τα ἐπίκαστα ΔΨ — τὰ ὀλ. || om. τὰ ΔΨ — ὀλ. ἐκ. || ἐκεῖνα ὀλίγα ΔΨ — συνεχὲς τὸ ἅττα || τὸ συνεχὲς ἅττα 1324 — ἐπανθείτω || συνανθείτω ΔΨ 1324
- c. 19. π. σοι ᾄδ. || om. σοι Ω — γιν. || γιν. Ω — λαρόγγιζε || κελάρυζε Ω — ἀγανάκτει || . . . ν ακτεῖ Α
- c. 20. ἀπὸ τῶν Δευκ. || τοῦ Ψ — καὶ μάλιστα || οἷ μ. Ω — ὑπ' εὐγ. || ὑπὸ Ω — δόξουσι || δόξωσι — τὸ σχ. || καὶ Ω — κ. βάδισμα || om. Ω — τεθήπασι || θαναμάσονται Ω — ἔχουσιν || ἔξουσιν Ω — ἀπιστήσουσι || . ν Ω — διαλείμμασι || . ν Ω — περὶ || ἐπὲρ Ω — σαντοῖ || αὐτοῦ ΩΨ — ὑπερεπαίνει || . . . παίνειν Δ — ὁ ἀγῶν || ὄλων ΔΨ 1324 Β
- c. 22. παραλέλοιπα || παρέλιπον Ω — ἦν μὲν || τῶν μ. ? Β εἴπη || εἶποι Ψ — οὐχ ἑαυτοῦ || οὐχὶ (Δ) οὐκ αὐτοῦ

(αὐτῶ?) Ω — δοκείτω || δόκει' τῶν δὲ ΑΨ 1324 Β — ἐνεχθῆ || ἐλέχθη Α ἐν ἔον' Ψ ἐνέχθη 1324 Β — εἰσιέναι || εἶσ . . Ψ 1324 — πολλάκις || om. ς 1324 — ναυτιᾶν || ναυτιᾶν Α — ἅπαντας || ἅπαντα Α — καὶ ἐπισείσ. || om. καὶ Ω — μηδὲ ἀν. || μηδ' Ω — γίνου || γίγνου Ω — μέμψεων || λέξεων Ψ — τὰ ὄτα || om. Ω — ἀναισχ. || ἡ ἀναισχ. Ω — ψενδ. || τὸ ψενσμα Ω — χεῖλεσι || . . ν 1324 — ἀποφανεῖ || ἀποφαίνει 1324 — τὰ φανερά || καὶ τ. φ.

- c. 23. ἡ || om. Ω — γε || τε Ω — ποιῆς || ποιῆς. Ω — γραμματία || . . τεῖα ΩΨ 1324 Β — ἐπιδεικνύειν || ὑποδεικνύειν — καλὸς || καλῶς Α 1324 (2 m. ὄς) — ἀνοήσουσιν || ἀνύσουσιν Ψ — διὰ || δι 1324 — διὰ τοῦτό σου || δ. τοῦ τόσου Β — εὐδοκιμοῦντος || . . τι Ω — τὸ δεῖνα || τὸν δ. Α — εἰ καὶ || κᾶν Ω — οἱ οἰκ. οἱ om. ΑΨ 1324 — καὶ . . τοιούτου || κᾶν τοῦτου Ψ — καὶ λοιδοροῦνται περιττῶς || λοιδ. περ ὡς καὶ 1324 Β — ὑπὲρ || ὑπὲρ ὡς ΑΩ — πάσχοις || πάσχεις ΩΨ add. καὶ ταυτὰ Ω — καὶ πιττοῦσθαι || ἐπιττοῦσθαι Α — ἅπαντα || ἅπαντας Ψ — ὁμοίως || ἡδέως Ω — ὅποσα || ὅσα Ψ — οὐ σολ. || οὐ μόνον σολοικίζειν Ψ — καὶ βαρβαρίζειν || οὐδὲ 1324 — διαρκέσης || διαρκέση ΑΨ κέσηι Β — αὐτῆ γε || . τε Ω — καὶ μηδὲν || om. καὶ Ω — ἀποστρεφ. . . οὐδὲν || om. Α — βαρὺ || δεινόν Ψ — ὅμοιον || om. Ψ — τάγαθὰ || τὰ ἀγαθὰ ΩΨ — ἐπ' ἀμφοδίων || ἐπαμφοδίτου 1324 — ἔξόν || ζοῖν Α ἔξοῖον Ψ — ἑμοῦν || ἑμοῖν Ψ ἑμόιν Α ἑμόιν 1324 Β — φιλῶ τῷ || om. τῷ Ω — διεκπαίσας || διεκπεράσας Ω διεκπαίσας om. ἐράσας? 1324 — τῷ ἄκρῳ || τὸ ἄκρον Ψ — ἀλλ' ἤδη || ἀλλὰ δὴ Ψ 1324 — πρὸς αὐτ. || παρ' Ψ — λοιποὺς || λοιπὸν Α 1324 Β — ὅλ. δεῖν || ὅλ. δὴ Ψ — κατέστην || κατέστιν 1324 — ἐπ' αὐτήν || ἐπ' αὐτῆ ΑΨΒ, in corr. αὐτῆι 1324 — c. 25. τότε || τοῦτο Ψ ποτε Α — οἱ φοιν. || καὶ οἱ φ. Ψ — τοῦτοῖς || τοῦτονς 1324 — εἶναι με || σε Ψ —

εἶναι μοι || ἐμοίγε Ω — νῆ . . . παραινέσας || om. h. l.
1324? — ἐπισπασάμενος || add. νῆ (μα ΔΨ 1324) . . .
παραινέσας Ω — ἐπισπασάμενος || ἐπιστάμενος αὐ-
τοῖς Ω

- c. 26. πεπαύσεται || πέπανται Ψ πεπανσαι (2 m. ται) 1324 —
οἰπερ || εἰπερ Ψ — τοῖς νόμοις || τῶ νόμῳ Ω — κο-
μικῶν || κο 1324 — καλλίστην || ον Δ — ἀγεννῆς || ἀγε-
νῆς Ψ — τῆς ὁδ. ὑμῖν || ὑμῖν τ. ὁδοῦ Ω — ἀσύμ-
βολος || βον 1324 — ἀκοντι || ἀκονητι Ψ — θαυμά-
ζεσθε || . σθαι Δ — πρηνῆ || . πρηνῆς Ψ

LUCIANI PHILOPSEUDES.

Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Vatic. 87 = Ψ (Graeven)

Cod. Laurent. = Φ Cod. Vatic. 90 = Γ Rohde Sbdt.

In Gorlicensi non inest.

- c. 1. ΤΥΧΙΑΔΗΣ || om. ΨΦ — ἄρα || ἄρ' Φ — τοῦτο ||
om. Φ — εἰς ἐπ. || ἐς Ψ — ψεύδεσθαι || ψεύδοις Ψ
— φασιν || om. Ψ (habet Ψ) — οὐδὲ π. || οὐ γὰρ Ψ
— συγγνώστοι γὰρ || συγγνώμης τοι γὰρ ΩΦΓ —
οὐτοί γε || οὐν, om. γε Ω γὰρ οὐν οὐτοί γε Φ —
μᾶλλον δὲ || om. δὲ ΩΦ — δεινοῖς || δειπνοῖς Ψ —
Ὀδυσσεῦς || ὁ Ὀδ. Ω — αὐτὸ || αὐτοί Ψ — περὶ πολλοῦ
πρὸ π. ΨΓ (suprasc. Γ) — οὐν || om. Ψ — ἐθ. εἰδέναι
|| εἰδέναι θ' ἐλω Ψ —
- c. 2. ΦΙΛΑ. || om. Ψ — Ἦπον || ἦ οὐ Ψ ἦ Γ m. I, corr. m. 2
— ΤΥΧ || Φιλοκ. Ψ — εἰσιν οἱ || om. Ω, om. εἰσιν
Φ — ΦΙΛΑ || om. Ψ — ἀληθῆ || τάληθῆ Ψ — εἶγε . . .
προαιρουῖνται || om. Ψ (habet Φ) — οὐδὲν τοῦτο || οὐδὲν
οὐδὲ τοῦτο ὧ Φιλόκλεις ΨΓ (habet Φ) — τοῦτω τῷ
κακῷ || τῷ τοιονότω, om. κακῷ Ψ — φιλοψευδεῖς —
φιλοψεῖς Ω — ὡς ἀνιᾶσθαι || om. ὡς Ψ (habet Φ) —
αὐτούς || αὐ. . Ψ — πρὸ ἐμοῦ || παρ' ἐμοῦ Ψ — σε
χρ. εἶδ. || εἶδ. σ. χρ. Ψ — καὶ τ. Ὀμ. || om. καὶ Ψ —

- ἐξαπατᾶν || . . παν. Γ — αὐτῶν || σφῶν Α — μέχοι
 || . . χροῖς ΩΑΦ — ἐπεισιν || παρίσταται ΑΓ — ὁ Ζεὺς
 || om. ὁ Α — καὶ ὡς || ἢ ὡς Α — ἐς ὄρν. || εἰς Α —
- c. 3. καίτοι τὰ || καὶ τοιαῦτα Α — πολλὰ || ὄλα Α — εἰ
 Κρ. || εἶγε Α — τοῦ Δ. τ. || τὸν ΩΜΓ' — δ. οὐκ αἰσχ.
 || οὐκ αἰσχ. δ. Α — δεικνύοντες || δεικνύντες ΦΓ' —
 ἐκ τῆς γῆς || om. (hab. Φ) Α — φασι || . . σιν Ω —
 ἀναφῦναι || ἀναδυσθῆναι Α — οὗτοι || οὔτοι γε Α —
 οἱ ἐξ ὄψεως || οἱ ἐκ σήψεως Α — ἀναβεβλ. . . ||
 ἐκ β. Α — οἶηται || οἶεται suprasc. η Ω — ἂν ἔξετ.
 om. ἂν Α — ταῦτα || αὐτὰ Α — κοροιβον || υ Γ —
 νομίζοι τὸ π. || νομίζει Α νομίζοιτο Φ νομίζειτο Γ
 — ἐπὶ ὄρ. || ὑπο δ. Α — ὑπὸ τοῦ βορ. || om. τοῦ Α —
 ἀναρπ. || ἂν ἀρπασθῆναι Α ἀρπασθῆναι ΩΑΦ — Ὁρει-
 θυϊαν || . . ναν Ω — οὔτος || οὔτός γε || . τε ΑΦ —
 αὐτοῖς || αὐτὸς Ω
- c. 4. συγγ. || ξ. Α — τυγχάνοιεν || τυγχάνειεν Ω εἰκότως
 τυγχάνοιεν Α — ἀποφαίνονται || . . ροντες ΩΓ — ἀφέλοι
 || ἀφέλοιτο Α — κωλύσαι || κωλύσει Γ κωλύσεις Α κω-
 λύση ΩΨΦ — περιγηγητὰς || πένητας Α — μηδὲ || μηδ'
 Α — τῶν ξεν. τάλ. || τάλ. τ. ξ. Α — ἐθελησάντων ||
 . . σόντων Α — τοιαῦτ. αἰτ. || αἰτ. τοιαντ. ΩΑΦ —
 λιμῶ || ἐλειμῶ? Φ —
- c. 5. ἐγὼ γὰρ παρὰ || ἐγὼ γε τοι παρ' Α — Ἑρινύες || . νν
 ΑΦ — διεξιόντος || . . τες ΩΦΓ — ὁ Εὐκρ. || τις ἰ
 Εὐκρ. Α — ἐστὶ || ἐστὶν Ω — καθειμένος || . . η . .
 in ras. Γ
 in ras. Φ — ξυνῶν || σ. Α — ὑπομείνειεν || . με. Ω
 — παρών || παρόν suprasc. ω Ω — ἀκοῦσαι || ἐπακ.
 Α — τι τολ. || om. τι Α — δὲ αὐτὰ || δ' Α — ὥστε
 με καὶ || om. ΩΑ — ἐς || ἐπ' Φ — εἰδέναι || ἐδεῖν Α
 — τῷ π. || om. Α
- c. 6. ἄγοιμι || . . μεν Α — συγγ. || ξ. . Α — ὡς οἶσθα ||
 add. Λέοντιχος Α — παρ' Εὐκ. || παρὰ τὸν Εὐκ. Α
 — συγγ. || ξ. Α — παραγίγνομαι || . γιν. om. ΑΦ —
 ἔφασκεν || . . κο ν ΑΦ — οἶσθα || εἰ οἶσθα Α — ἄνδρας

- σοί || σ. α. Α — προαιρέσεως || om. προ Α — αιδεσί-
 μους || σιμνοῦς Α — φοβ. || και φοβ. Α — ετι | ε.
 δε Α — ἤδη || om. Α — και ρ. || καιτοι φάδιον Α
 — συντρόφων || ξ. Α — καθέζεσθαι || καθιζ. . Α —
 ἐπὶ τ. κλ. ὁ Εν. || ὁ Εν. ἐπ. τ. κλ. Α — τῆς κλίτης
 || τῆ κλίτη ΩΓ — ἐπένευσεν || ἐκέλευεν ΩΓΦ — ἐς
 τὸ ἀσθ. || εἰς Α — εἰσιῶν || εἰσιῶν Α — τῶν ποδῶν
 αὐτοῦ || τοῖς ποδοῖν αὐτοῖν Α τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ Γ
 συνήθη || ξ Α — ἐκαθεζόμεν || add. οὖν Α —
- c. 7. οἱ μὲν || om. μὲν Α — δὴ || δὲ Α — ἤδη περὶ | οἶμαι
 ὑπὲρ Α — ἤδη προειρηκότες || ἤδη πολλὰ προειρη-
 κόντες Α — ετι δε || om. Α — και || om. Ω — χα-
 μόθεν || χαμάθεν? Γ — οὕτω || οὕτως Α — ἀποδαρέντος
 || ἀποδαρὲν Α — περιάψετε || περιφράψετε Α — εἰς
 λ. || ἐς Α — και ὁ λ. || ὁ δε Α — αἱ τρ. || om. αἱ Α
 αἱ in ras. Γ — μεγάλ' ἂν δύναντο || μεγάλα ἂν ΑΩ
 μεγάλα δύνανται Α μεγάλα δύναιτο ΓΦ — ἐπαγ-
 γέλλεται || δύνεται Α — ἢ δ' ὅς ἐ Κλ. || ὁ Κλ. ἢ δ'
 ὅς Α — ἐγίγνωσκον || γινω ΩΑΦ — χρ. τὸ δέμα
 εἶναι || χρ. διὰ τ. δ. ε. ΦΓ — σοφός || om. Α —
- c. 8. ἐποδαῖς || ἐπαοιδαῖς ΩΓ — ἐνδον διατρ. || διατρ. ἐνδ.
 Α — μον || om. Α — ἐπει || εἰ Α — ἂν οὐδεῖς || οὐδ.
 ἂν Α — φρονῶν || εὔ φρ. Α — οὐχί || οὐχ Α — οἶνον
 || om. Α — τε || και Α — λέγ. εφη || εφη λ. Α — ἐκ
 τῶν τ. || om. τῶν Α — γίγνεσθαι || γίνεσθαι Α — Ἐμοιγε
 . . . νοσήματα || om. Α — τὴν ρ. κορ. || κορ. τὴν
 ρ. ΩΑΓ — τό δ' || τί δ' Νεμείον || . . μέ. Α αυ
 in ras. Φ — ἐνδήση || . . εἰ Γ — τις || om. Α τις in
 ras. Γ — μυγ. δλ. || δλ. μυγ. Ω — τὸν λ. || om. τὸν
 ΩΑΦ — τῷ || om. Ω — αὐτοῦ || αὐτοῦ Α —
- c. 9. ὠφέλει || ὁμιλεῖν Ω ὁμιλεῖν Γ — και μοι || κάμοι ΩΦ
 — ὅπ. και || om. και Α — γραῖς || γραῖται Α — εἰ δε
 || δ' Α — γίγνεται || γιν. . Α — ἅπαντ' || πάντα Α
 — τί || ὅτι ΓΦ — οἴση || . . ι Γ — ταῦτα || ταῦτ'
 Α — γιν. || γιν Α — ξυμπεραίνη || sic in marg. m. 1
 Γ οὐ παραινεῖς ΓΦ — ἦν. μὴ π. || om. μὴ Α —

- προτ. ἐπαγ. || ἐπ. πρ. Α — τῷ λόγῳ || τὸν λόγον Α —
 γίνεσθαι || οὕτω γ. Α — τοῦ τε π. || οὕτω τε τοῦ πυρ.
 Φ οὕτω τε π. Γ — δεδιότες || δεδειότες Γ — ἐστι
 || ἐστὶν Ω
- c. 10. τὰ τοιαῦτα || om. τὰ Α — πάντοντες || . σσ . ΩΑΓ —
 καὶ μυγ. || οὐ μυγ. Α
- c. 11. μειράκιον || μεινάκιον Ω — ἐς τὰ ἄλλα || εἰς τᾶλλα Α
 — κατὰ τ. μ. || om. κατὰ Α — καὶ καταδ. || om. καὶ
 Α — φωλεόν || ο Γ — ἐωρῶμεν || om. ἐ Φ — ἀπηγγέλ-
 λετο || ἐπηγ. . Ω — προσκομιζόμενον || προ . . . Α —
 μυδῶντα τὴν ἐπιφάνειαν || μυθ. τε(?) πιφάνειαν
 Φ ἐπὶ πολλῆς ΑΓ — προσαναρτήσας || προσαρτήσας
 ΩΑ — τεθνηκίας || νεκρᾶς Α — ἐκκόφας || ἐκκολάφας
 Α — ἐκ. λίθος || λιθ. ἐκείνος Α
- c. 12. ὡς ἀληθῶς || om. ὡς Ω — θεσπέσια || θανμάσια Α —
 ἐς τὸν ἀγρὸν γὰρ || ἐς γὰρ τ. ἀγρὸν ΩΑ — ἐλθ. ἔωθεν
 ἔωθ. ἐλθ. Α — ιερατικά || ιερά Α — θείῳ || καὶ θείῳ
 Α — περιελθὼν ἐς τρίς || ἐς τρίς π. Α — ἐξήλασεν ||
 ἐξεκάλεσεν Α — ὄρων || ὄρων Φ — ἐλκόμενοι || . . a
 Α — ἀκοντίαι || om. Α — φροῦνόν τε || om. τε — μὴ
 δυνάμενος || οὐ δυνηθεὶς Α — ἅπαντας || πάντας Α
 — ἐπεμψεν || ἔπεμψεν Α — συνηλίσθησαν || συνηλι-
 σθησαν ΩΑ — αὐτὰ || αὐτοῖς Γ — ἡμεῖς δὲ || .
 δ' Α —
- c. 13. ὁ ὄφεις || ὁ ὄφεις δὲ Α — ἄρα || ἄρα Φ — ἐχειραγώγει
 || . . γη Γ — σκίπωνα || σκίμ . . Α — ἐπεστηρίζετο
 || . στε . . Ω — ἀπιστ. ὦν σοῦ || . . σοι Γ — δυνα-
 τὸν . . . πιστεῦσαι || δυνατῶι πιστεῦσαι αὐτὰ Φ (om.
 γινεσθαι ἂν) δυνατόν γίγν. ἂν αὐτὰ Α — καὶ σχολῇ
 || om. καὶ Α — ἦν . . εἶδες || εἶδες ἦν δ' ἐγὼ ΑΓΦ —
 ὑποδεσέμενον || . δὴ ΦΓ — σμικρὰ || δη σμ. ΑΓ —
 καὶ λέγ. || om. καὶ Φ — κατασπῶν || καθαιρῶν Α
- c. 14. ἐγὼ γοῦν || ἐ. γ. καὶ ΑΓ — γενομ. || γινόμενα Α γιγνομ.
 ΓΩ — Δημαινέτου θνηγατρός || δήμου γυναικὸς ΑΓ τῆς
 δημίον(ι) γυναικὸς Φ — εἶγε μὴ || om. γε Α — ἀπη-
 σχόλησεν || . . ἐσχ. . . ΦΩ — ὅς || ὡς Φ ὡς γε Γ —

ἀνέλνε || . ἔλυσε Α — μετεληλ
 εις τ. || ἐς τ. Α — ἀμηχ. δὲ ||
 ἐκ. Α — πρὸς || παρ' Α — τ
 παραντ. || om. τὸ Ω — πρὸς τ.
 || ἀύξανο . . . Α — ἐπὶ τὸ π.
 || ὑκαίθρω Α — περὶ μέσας
 νυκτὸς Φ suprascr. νύκτας —
 Φ — δὲ ὁμως || ὁμως δὲ Φ —
 ἄλλοτε || ἄλλοτ' Α — τι φαντ.
 || . . γι Φ — τέλ. σ' || om. Α
 Α — μίχ. δὲ || δ' Α — εἰσελθ
 ἐκ μ. Α — συνῆν || ξ. Α — ἦκ
 Α — φάσματα || φαντάσματα
 φως ΑΓ

- c. 15. ἐπίστενον || . . σα Α — εἰ μὴ
 δερκεῖν || . . κῆ Α — ἔχω || om
 δὲ om. Α — μαγ. τοῦ || τοῦ οἰ
 || ἡ γυν. τ. ἐπ. Α — θαναμάζω ἀντ
 ναί || ἐρᾶσθαι Α — πάνν σμικ
 λόγον Α — ἐργάζεται || ἀπεργ
- c. 16. καὶ τ. φ. || om. καὶ Α — τούτω
 λαβ. || κατα . . Α — καὶ τ. σ
 ἀφροῦ || καὶ om. Α — ἀρτίου
 τίους || ad. τὴν γνώμην ΩΑ —
 — ἐπιστῆ || ἐπιστάς ΩΑΦΓ —
 — εἰσεληλυθ. || εἰσεληλύθεισαν
 Α — ὁθεν || ὁπότε ΑΓ — ἐσῆ
 || εἰς Α — εἰ δὲ || δὴ Α — μι
 σθειη || ἀπειθοίη ΩΑ — καὶ
 χροῖαν || χροῖαν ΩΓΦ — αὶ ἔ
 ὄσα ΩΦ
- c. 17. οὐχὶ δὲ || οὐδὲ ΓΦ — ἐντετυχ
 — ἦδη || ἦδ. σχεδὸν Α — νῦν
 — καὶ νῦν || ν. om. ΩΑΦ — ἔ
 λνων. || πολλν. . . Φ — κάμοι
 || μαλ. καὶ Α — ἐλευθερίως || . .

- οί || σοι Ω — οἴκοι π. ἀντῶ || om. ΩΦΓ — ἐπ' ἐξου-
σίας | μετ' Α ἀπεξουσίας Ω
- c. 18. εἰσιῶν || εἰς . . . Α — ἐστηκ. || ἀνεστηκότα ΓΑΦ —
κατα τὶ σχ. || om. τὸ Α — ἀπεστραμμένον || ἐπ Α —
εἰς || ἐς Α — ξυναναστησομένῳ || α . . om. ας ΓΦ —
δισκοβόλος || δισκολόγος Α — τῇ ταινίᾳ || om. τῇ Α —
ἐργον || τὸ ἐρ. Ω — εἰσιόντων || εἰσιόντας Α — τ.
παγ. τ. τριχ. || τ. τ. τ. π. Α — ἐνίας || ἐνίοις Α — και
Νησιώτου || τοῦ Ν. Ω
- c. 19. Δί' || δια Α — εἰδόν τινα || om. Α — ἐπὶ τὰ δεξιὰ ||
ἐπιδεξιὰ Ω ἐπὶ δεξιὰ Α — ταινίας || ταινίοις Α —
κεχρυσῶμ. || καταχρ. Α — δέ, ὁ || om. ΑΓ' — ἐπὸ || ἀπὸ
Α — μ' ἰάσατο || με ἰασ. ΑΦ — Ἦν || ἦ ΑΓ' — Πελ.
Ἔστι; || πελ. ἐστ Α — και μὴ || om. και ΑΓ in ras. —
ἀνήρ || δαίμων Α(?) — ὁ Εὐκρ. || ω? Φ — ἦ οὐ
νομ. . . . ἀνδρίας || om. Α (habet Φ) — γελώμενος
|| γερόμενος Ω suprasr. Λω — οὕτως || οὔτως Α —
ἐφ' ἡ || . ἡς ΑΓ' — περιέειπεν || περιεῖ Α — ἐν νυκ.
|| om. ἐν Α — ἐντυγχάνουσιν || . . ομεν Α — τῆς νυκ-
τὸς || om. τῆς Ω — ἐπεποιήτο || om. ε ΑΓ' — και οὐ-
τος || om. Φ κ. οὔτως Γ
- c. 20. ἔφη || om. Ω — νουμην. ἐκάστην || ν. καθ' ἕκαστ. ΩΦ
— ὁ Ἴων ἔφη || ἔφη ὁ Ἴων Ω ὁ Ἴων om. Α — οὐν
|| δ' οὐν ΑΓ' — αὐτ. ἡμ. || ἡμ. αὐτ. Α — Sequitur ὁ
Ἴων εἶπεν ante ἄ Εὐκρ. Α — εἰ και || κἂν Α — ἀπιστή-
σει || . . ση Α — ἡδ' ὅς || ἡδη Α — ἐκ. ὀβολοί || . ὀβ.
ἐκ. Α — πρὸς τ. π. || πρὸ ΑΓ' — τοῖν ποδοῖν || τῶν
ποδῶν Α — ἀργυρᾶ || . . ρῶ Α — π. τ. μ. κ. || κηρῶ
πρὸς τ. μηρὸν ΑΓ' — τὸν μηρὸν || τῶ μηρῶ Φ —
ἐπεχείρησε || . . ρι Α — π. εκ. || ἐκεῖνα πάντα Α —
καταβεβηκότα || . . βεβλη . . Φ — ἡδη || οἶμαι Α —
ἐπανεληθὼν || παρεληθὼν Α — περισεσλημενος || om.
περ. Α — Πέλιχος || Πελλ. ΑΦ — ὁ ἀθλ. || om. ὁ Α
— γενομ. || γιν. ΩΑ — τῆς ἡμ. || om. τῆς Α — τ. μὲν
π. || om. μὲν Α — οὐκ ὀλ. ἔλ. || ἔλ. οὐκ ὀλ. Α — οὐ
πολὺν || οὐκ ὀλίγον Α — ἐ. τοῦ σώματος || ἐ τῶ σώ-

ματι ΑΓ — Πελ. || Πελλιχ. ΦΩΓ — Μίνως || Μίνω
om. Α — ὁ χ. μὲν χ. || χαλκ. μὲν ὁ χαλκ. Α — ἔστ'
ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκος || ἔστ' ἂν χαλκ. μὲν ὁ χ. ΦΓ
— ἔστ' ἂν χαλκός || om. ὁ χαλκὸς μὲν Ω — δε ἔργον
Δημητ. || δ' ἔργον δημητ. Α — ὁ Αλεπ. || om. ὁ Α —
εἰργασμένος || . . νον Α — οὐ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀν-
θρωποποιός ὢν || οὐδ' ὁποιός τις ἀλλ' ἀνθρωποποιός
μόνον οὔτε Α οὐ θεοποιός ὢν, om. ἀλλ' ἀνθρωπ. ὢν
sed rec. manu. adscr. Φ — ἀνθρωποποιός Ω ἀμφοτοποιός
— Πελίχον || Πελλίχον ΦΓ — πάνν || πάνν Φ — ἐθε-
δίεν || ἐδ. ἂν ΑΓ

- c. 21. ὅς || οὔτος Α — μόνον ἐπειδὴν || ἐπ. μον. Α — περιεῖσι
|| περιέρχεται Α — ἐν κύκλῳ || om. Α — θύραν || θύραν
Α — ἐπερβαλώμεθα || . . βαλλ. ΩΑ — κατὰ τὸ ἔτος
|| om. τὸ Α — Αξιῶ γὰρ || om. γὰρ Α — ἦδη ἰ ἱατρός
|| om. Ω om. ἦδη Φ — αὐτῶ || αὐ. . Α — ἐναγ. αὐτῶ
|| αὐτ. ἐναγ. Α — κεφαλὴν || στήλην Α
- c. 22. πέντε || ποτὲ Ω — τὸ ἔτος || τοῦ ἔτους ΩΑΦΓ — ὄν
|| ὢν Γ — τῆς ἡμ. || om. τῆς ΑΓ — εἰς || ἐς Α —
ἐγένετο || ἠκούστο μοι ΑΓ? — Μνάσωνα || . ο. ΦΓ —
εἰς || ἐς Α — λάσιον || λογεῖον Φ — σ' οὐκ || δε Α —
γενομένον || ἄμα γεν. ΑΓ — γυν. ὄρω προσ. || ὄρ. προσ.
γυν. Α — δᾶδα || δαδα (sic.) Φ — εικοσα πηχρ ||
σι . Α — ἐνερθεν || νέρθεν ΓΑ — ὄφιοπ. || ὄφιοπ. ΩΑΓ
ὄφες' πους (sic) Φ — τὰ δὲ ἄνω || δ' Α — τὸ βλ.
|| om. τὸ Α — περιέκειτο || καθεῖτο Α — ἐσπειραμένους
|| πεπειραμένους Α — ἐδ. ὁ Εὐν. || ὁ Ε. ἐδεικ. Α —
πᾶσι || δῆθεν Α
- c. 23. τὸν Κλεόδημον || ὁ Κλ . ος Α — ἀτενὲς || ἀτανὲς Α
— ἐγὼ δὲ ἐν . . || δ' Α — μεταξὺ || om. Α — ἐπὶ π.
|| ἐπὶ τῶν π. Α — εὐαγωγότεροι || εὐαγότεροι Ω
- c. 24. ἀνχμῶση || ἀχμῶση Ω — ἰδὼν ἔστην || ἔστ. ἰδ. Α — εἰς
τὸ || om. Α — δακτύλον || δακτυλιδίου Φ δεξιῶ? ΑΓ
— δρακοντείῳ || ι Φ — παμμέγεδες || μέγα Α — ταρ-
ταρειον || . . ριον ΑΓ — μέγεθος || βάθος Α — σκο-
τοδινιάσας || . . νήσας Φ — ἐκεῖνα || . . νον Α — τί

- δὲ || δαι Α — ὁ Ἴων ἐφη || ἔφη ὁ Ἴων Α — τί ἄλλο
 || τί δ' Α — φρήτρας || φρήτας Ω — τῶν φ. || om. τῶν
 Ω — οὐν || om. Ω — ἔτι || om. Α — οὐδὲ || καὶ οὐδὲ
 Α — ἀλλὰ εἰκάζων || ἀλλ' εἰκαζον Α — γοῦν ἐγωγε
 || δ' οὐν ἐγώ τε Α — ἅπαντα || om. Ω — ἀκριβῶς ||
 ἱκανῶς Α — ἐώρακα || . . κειν Α — χάσμα || sequitur
 ξυνήει καὶ ξυνέμνε Α — Πυρρίας || . . ρ. om. Α —
 Νῆ ΔΙ' || Δία Α — ὑλακ. δὲ || . γε Φ — ὑπολάμπειν ||
 ὑπέλαμπεν Α — ἐδόκει || δοκεῖν Α — ἐπιμετρησαντος
 || ἐπιμαρτυρήσαντος Φ —
25. οὐδὲ || οὐ Α — εἶδες || εἶπες Α — ἐπεσ. δέ με || om.
 με Α — Ἀντιγ. || ὁ Ἄν. Α — ἦν ἡμ. || ἡμ. ἦν
 Α — καίσωνος || om. ος Α — ἅπ. δὲ || δῆ ΩΓ —
 ἐπικλεισ. || ἀποκλεισ. Α — οὐτω || οὐτως ΩΦ — γὰρ
 || γ. αὐτὸς Α — εἰς ὑπ. || ἐς Α — τρέπεσθαι || τρα-
 πέσθαι ΑΓ — μοι || om. ΩΦ — ἐργηγορότι || ἐργεγο-
 ροῦντι ΩΦ — περιβεβλ. || ἀναβε . . Α — ἔγνωρ.
 || add. τὸν Ιξ. καὶ τὸν Α — καὶ Σισ. || καὶ τὸν Σ. Α
 — τὰ μὲν ἄλλα || om. μὲν Α — αἱ Ἑρ. || Ἑριαν Α, om.
 αἱ Ω — Πλούτων || ἄδης Α — τεθνηξομένων || τεθ-
 νημένων (lac.) Ω — συνέβαινε || ξ Α — νεανίσκος
 || νεανίας Α — ὁ δὲ Πλ. ἠγανάκτησε || καὶ ὁ βασιλεὺς
 ἠγαν. Α — τότε || τε ΩΑ — ἀγαγόντα || ἄγοντα Α —
 πεπλ. φησι || φ. π. Α — τὸ νῆμα αὐτ. || αὐτ. τ. ν. Α
 — δῆ || om. Α — Δημόλον || διμυλον Α — γὰρ τ. ἀτ.
 || τὸν ἀτρ. γὰρ Α — ἤδη || om. ΩΦ — ἀπήγγελλον
 || ἐπ. Α — δὲ ἅπ. || δ' Α — τεθνήξεται || . . . οἴτο
 Α — ἐν γειτόνων || ἐγγ. Α — νοσῶν τι || om. τι Α
 νοσῶντι Φ — ἀπήγγελλετο || ε . . Α
26. ἦ ἦ || om. ἦ Α, ἦς Ω pro ἦ ἦ — οὔτε ἐμ. || οὔτ' Φ —
 ὑπὸ λ. || ὑπο. λ. γε ΑΦ — τίνα γε || om. γε Α — ἐθε-
 ράπευσας || ἐθ. ευση? Α
27. ἐπεισῆλθον || ἐπηλθον Α — νιοί || νιεῖς Α — ἤδη || δῆ
 Φ — ὁ δὲ ἐτ. || δ' Α — τὰ πεντεκ. || om. τὰ Α —
 δὲ εἰσεκ. || δ' ἐσεκομ. Α — ὡς ἀλ. || om. ὡς Α — ὦ
 Τ. π. σε || πρὸς σε ὦ Τ. Α — ἀλλ' || ἀλλὰ — τὸ γε

|| om. γε Α — ἀνεγίνωσκον || . . γιν. ΩΑ — τοῦ Π.
 || om. τοῦ Α — καθίζεται || καθίξει Α — νῆν || om. Α
 — ὁ δὲ || δ' Α — ἦν || ὦν — ὁ Εὐκ. || om. ὁ Α —
 ἀλλὰ πάντα || πολλά Α — ἔφασκε || ἔφασκεν Α —
 ἔτι δὲ || δὲ om. Α — εὐρέθη || ἦν Γ — κατεκαίθη
 ἐκαύθη.

c. 28. ἔτι . . . τοῖτοις || sequitur ἔχεις Α — ἄξιον || om. ΑΦ
 — οὔσι || . ν Α — ἐπεὶ || ἐπὶ Φ(?)Γ — ἐς || εἰς Α —
 ὡσπερ || ὡς ΦΓ — ἄξιοι ἄν || om. ἄν Φ — καὶ || om.
 Α — ἀναισχυντοῦντες || ἀπιστοῦντες Φ

c. 29. ἐπὶ τῇ σ. || om. τῇ Α — ἐπονομαζόμενον || om. ἐπ. . Α
 — ὁ σοφ. || om. ὁ Α — ἐκαθέζετο || . ε . Α — ὑπὸ
 τ. Τεχ. || ἀπὸ Ω — ἐπισκκληθῆναι || ἐπισκληθῆναι
 sed c. lac. inter εἰς et κυκλ. ΑΦ — ὑπεκστ. || ὑπο Φ
 — πρῶτα μὲν || καὶ? Α — ἔχειν || . χοι Α — ἐφη ||
 seq. τὸ ΩΓ — πρὸς αὐτοὺς || αὐτοὺς Φ — εἰσίων
 || ἐς . Α — φιλοσοφεῖτε || ἐφιλοσ. ΩΑΦΓ — δοκεῖτε
 || ἔδοκ. Α — διατεθήσεσθαι || διατίθεσθαι Α — ἠγείσθε
 || om. Α — Ὅρα || ἄρα ΩΦ — φαντασματα || φάσματα
 Α — μον. ψυχ. || ψ. μ. Φ — εἴ τις || τις ἦ Φ εἰ τι
 Ω — ἄλλω || ἄλλως ΩΦ — ἦν λέγει || εἰ Γ — τφ τφ.
 || om. τω — φήσει || φησω Α — Δι' || δία Α — οἶται
 || οἶσθαι (sic) Ω

c. 30. τούτων || τοιούτων Α τοιούτο Γ² suprascr. — καὶ τ.
 || om. καὶ Α — Ἀπολελόγησθε || ἀπολογῆ (sic) Ω —
 εἰ δὲ ἔωρ. || δ' Α — ἐπίστενον ἄν || om. ἄν Α — ἀπολε-
 λόγησθε || ἀπολογῆ (sic) ΦΓ — Ἀλλά || ἀλ' Α — ἦν ποτε
 || εἴ ποτε Α — ἐς Α. || εἰς ΑΦ — ἐροῦ || ἐρον — Εὐά-
 νειον || . νι. Φ — ἐς ταύτην || ἐς αὐτήν Α — Τίβιον
 || Τίβιον Ω — ἐθέλοις || ἐθέλεις — δαίμονα || . μω. Α —
 ἀνοφύξας || ἀνοίξας Α — ἐποίησε || . . σεν ΩΦ

c. 31. ἐφενγε ν || ν om. Α — ἐκδιωχθεῖς || om. ἐκ Α —
 συνεπ. || ξ Α ὁ om. Φ — ὁ θαρρήσων || θαρρήσων ΩΦ
 om. ὁ — εἰς || ἐς ΑΦ — δὲ ἐπεὶ || δ' ἐπειδὴ Α —
 ταῦτα || ταῦτ' Α — εἰσί . ἦκον || om. Α — εἰσί || εἰσίν

Φ — περί πρ. ὑπν. || π. πρῶτ. ἦκον Α ἦκων suprascr.
 ἦκον Φ — εἰς π. || ἐς Α — θαρρήσων | . . σ. Γ —
 οἰκήματι || οἰκῶ Α — ἀνεγιγ. || γιν ΩΑΦ — ἦκειν ||
 εἶναι Α — δεδίξεσθαι || δεδειξεσθαι in ras. ΦΓ — και
 μελ. || om. και Φ — ἐπειρ. μον || om. μον Φ — εἰ
 ποθεν || εἰ ποτε Φ — κρατήσειε || . . ν Φ — προχει-
 ρισαμ. || . . η . . Α προχειρισόμενος(?) Γ — συνηλ.
 || ξ. Α — εἰς τ. || ἐς Α — σκοτεινοῦ || μικροῦ τινός Α
 — αὐτὸν || om. Α — δὲ πάντων || δ' ἀπάντων Α —
 πρόσκειμι || προσέρχομαι Α — εὐαγγελιζόμενος || εὖ ἀγ-
 γέλων Α — στι καθ. || om. Α — καθ. || καθ. αὐτοῦ
 ΩΓΦ — και παραβ. || om. και ΩΑΦ — παραλαβὸν
 || add. οὖν ΩΓΦ — εἰπ. γὰρ || om. γὰρ Ω — ἀγαγὼν ||
 ἀναγαγὼν ΑΓ — ἐπειδὴ || ἐπεὶ Α — ὡς ἐπ' ὄρ || ὅσον
 ΩΓΑΦ — κατορωρ. || . ω. Γ — μόνα || μόνον Α —
 μὲν οὖν || om. οὖν Α

32. ταῦτα || ταῦτ' Α — ἀπασιν αἰδέσιμος || ἀπασι θεσπέσιος
 εἶναι δοκῶν ΑΓ — κατεγιγν. || . . γιν. Α — ταῦτα
 || ταῦτ' Α — ἐγὼ δὲ || δ' Α — πέφηνας || πέφηνε Ω
 — λέγοντι || om. ΩΓΦ — περὶ τῶν τοιούτων || om.
 Α — Δι' || δια — μάλα || μάλιστα ΩΑΓ — ἐπέπειστο
 || ἐπεπίστευτο Α — ἐπειδὴ || ἐπεὶ Α — ἐς μ. || εἰς Α —
 γράφων || ξυγγράφων Α — συντάττων και || om. Α —
 ἐρεσχηλεῖν || ἐρεσχηλεῖν ΩΑΦ — βουλ. αὐτ. || αὐτ. β. ΩΓΑΦ
 — νεκρικῶς || νεκροῖς ἐμφερῶς Α — ὑπὸ πικρῆ || ὑπὸ
 τῆ π. Ω — ἐγίνωσκεν || ἀνεγίνωσκεν Α ἐγίνωσκεν Ω
33. Τ. γὰρ || om. γὰρ Α — ὃ Τ. ἀκ. || ἀκ. ὃ Τ. Α —
 προσβιβ. || προσβ. ΩΑ — τοῦ διηγήματος || τῆς διηγήσεως
 Α — ὁ πότε || ὅτε ΩΓ — ἀποσταλεις || om. ἀπο Α —
 τὸν ἥλιον || om. τὸν Α — οὖν || om. Ω — ἀνοίξας || ἀν.
 γε Α ἀν. τε Γ — αὐτὰ || και αὐτὰ Α
34. συμπλ. || ξ Α — ἱερογραμματέων || ἱερῶν γρ. ΩΑ ἱερῶν
 γραμματέων Γ — σοφίαν κ. τὴν π. || π. κ. τ. σοφ. Α
 — Αἰγυπτίων || Αἰγυπτίων ΩΑΦΓ — λέγ. ὁ Ἄριγ. || ὁ
 Ἄρ. λέγεις Α — ἱερὸν ἄνδρα || ἀ. ἰ. ΩΓΦ — ἐν ὄθο-
 νίοις . . . οὐ om. Α — ἀεὶ νοήμονα ΩΦ — πρόχειλον ||

- . . ρον Φ προχειλῷ ΩΓ —
 ἐπει δὲ ἥ ἐπειδ' Φ — ὀρμίσαιμ
 ἥ om. ΑΦ — ἐπὶ κροκ. ἥ ὑπὸ
 ὑποπιήσσορα ἥ . σ. Ω — τὰ
 | εἶναι ΩΓ — καὶ κατὰ μικ. ἥ
 ἥ οἰκ. μὲν Α — ἅπαντας ἥ κά
- c. 35. ἐπειδὴ ἥ ἐπειδὴν ΩΓΦ — ἔλθε
 εἷς τι καταγώγιον ἥ εἰς τινα κ
 ὁ ἀνήρ. τὸν μ ἥ λ. ἄν ἥ τὸν
 ἄν ἥ ρ τὸν μοχλὸν Φ λα
 τὸν μ. Γ — κόρηθρον ἥ . ρ
 om. ΩΓΦ — τὸ ὑπ. ἥ om. τὸ
- Ω — ἐπωδὴν ἥ ἐπαιδὴν ΩΦ
 Ω ἀπιόν Α — ἀπὴντλει ἥ ἐμπ
 ἥ . . ν Ω — εἰς π. ἥ om. ΩΓ
 ΓΦ — ἔχοι ἥ ἐχρῆ (sic) Ω
 ΩΓΦ — ἐποίει ἄν ἥ om. ἄν ΓΩ
 Α — ἐβ. γ. αὐτοῦ ἥ om. ΓΩ
 ἥ om. Α — ἐπωδῆς ἥ ἀοι. ΩΦ
- c. 36. ἐκέλευον ἥ ἐκέλευσα ΩΓ — ἐπει
 σάμενος ἥ . . von Α — ἔδατ
 ὑδ. Α — ἄχο. δὴ ἥ ἥδη Ω —
 δὲ ἀμ. ἥ δ' Α — ἐδεδίειν ἥ ἐδ
 — ἐκάτερον ἥ . . α ΩΦ —
 ΩΦ — ἀμφορέας ἥ s om. Α —
 ΓΩΑΦ — ὑδροφόροι ἥ οἱ διά
 ἥ ξ Α — γενομ. ἥ γιγνόμ. Α —
 — ὅποι ἥ ὅπη Α — Δι' ἥ δια
 τὸ ἀρχ. ἥ εἰς Α — ἄγειν ἥ ἀγα
- c. 37. ἀλλὰ ἥ om. Α — εἰ δὲ μὴ ἥ γε
 τ. μ. Α — ἔνεκα ἥ ἔνεκεν Α —
 Α — ὑπερβαλλεσθε ἥ . λ. Α
 — μυθολογημάτων ἥ μύθων Β
 ΩΑΦ — συνόντα ἥ συνέντα?
 ἥ σ. ε. ΑΦΓ — ἐμπικλάντα ἥ

38. λέγω δὴ || δὲ ΩΓ — προθεσπίζει || . . ν Ω om. προ
 Φ — καὶ δακτ. || om. καὶ Α — τινα ἱερὸν || ἱερ. τ.
 Α — ἐκτυπούσης τ. σφρ. || . . σαν τὴν σφραγίδα ΩΓΦ
 — οὗτος || οὕτως Φ οὗτος ὡς Γ — ἄπιστα || ἄπιστον
 ΩΓ'Φ — σοὶ ἄπιστα || μοὶ ἀπιστοῦντι Α — Δμφ. γε
 || . τε Α'Φ — Μαλλῶ || μάλω Α — ὑπ. διαλ. || ὑπερ-
 διαλεχθέντος Ω — ὑπαρ || ὑπὲρ ΑΦΓ' — ὑπὲρ τ. ἐ
 || περὶ Α — κ. ἦκ. || καὶ ἃ ἤκουσα Α — Μαλλῶ || μάλω
 Α — τοῦτο | om. Α — εἶναι κ. χρ. || om. εἶναι ΩΓ —
 εἰς || ἐς Α — τὸ || om. Α — ἂν ἔχειν || om. ἂν ΩΓΦ
 om. ἂν ἔχειν Α — καὶ τι || καὶ τοι Α — περὶ . . .
 ταῦτα ἔτι || om. Α — περὶ μελλόντων συμβουλευσασθαι
 τ. θεῶ || περὶ τῶν μελλόντων συμβουλευσασθαι ΦΓ —
39. ταῦτα || om. ΩΦ — περὶ μ. || om. π. Α — δοκεῖν
 οἰθεῖς δεῖν || δοκιμάσας ΑΦ — αὐτὸν || om. Α — δια-
 πλέοντα || add. τοῦτον Α — εἰς || ἐς τ. Μ. Α — Μάλλον
 || μάλον — συνίεν || ξυνήεν Α συνίην Ω — ἔφην |
 λέγω ΩΦ — ἐπιζητίσων || ἀναζητησων Α — αὐτῶ
 τι || τι αὐτ. Α — συγγ. χ. ξ. || . Α — ἐπεὶ || ἐπέπερ Α
 — ἠγείσθε || . . . αι ΩΑ — καλεῖτε || καλεῖται Ω —
 συνεπιληψ. || ξυλληφομένους Α — μυθολογονμένων ||
 μύθων Α — ἐλευθερίας || ἐξ ἐλ. Α — αὐτοὺς || αὐτους
 — παρὰ || παρ' Α — ἦκω || περιεμι? Φ — τὸν Δία
 || δ' Ω — τοῦ γλεῦκος || τὸ γλεῦκος Α — πίνοντες
 || πίνοντες Α — ἠδέως δ' ἂν || om. δ' Α — ποθεν ||
 ποτε Α — ἐπὶ πολλῶ || ἐπὶ πολλῶν Φ — ἐνοικοροῦσα
 || om. ἐν Α
40. τοιοῦτόν || om. ν Α — ἀπέλανσα || ἀπήλανσα Α — τῆς
 διηγῆσεως || τοῦ διηγῆματος ΩΓΦ — τὰ αὐτὰ || ταῦτα
 Α — Εὐκράτους || . του Φ — ΤΡΧ || om. Α — ἐπὶ
 πᾶσι || ἐ. πάντων Ω — οὐδὲν || μηδὲν Ω οὐ μὴ Α —
 κενῶν || κακῶν Α .

- c. 2. ποτὲ ἀντ. || ἀντ. ποτε ΨB — ἐπῆλθε || . . ν Γ
- c. 3. ἀμύπολν || πᾶνν πολὺ Ψ — οἱ σειραὶ || τὰ in ras. Ω
 lacuna in eod. — ὁμῶς || om. A — δρασμὸν || δρασμὸν τῶα
 Ψ — οὔτε ὄλ. || οὔθ' ὄλ. Ψ — τοῖς ποσὶ || om. Ψ —
 τὸ ἐναντίον || τούναντίον Ψ — καὶ γεγ. || καὶ om. A —
 ἀχθροσθησομένοις || ἀχθρη . . A — εἰπ. κ. τ. || κ. τοῦτο
 εἰπεῖν ΩΨΓB — ὄθεν || ὄτον Ψ — ἐξάψει || add. ταῖς
 σειραῖς AΨ ἐξάψει τ. σ. ΩΓ ἐξαπείηι τ. σ. B — ἐποίησε
 || . . ν ΨΓ — καὶ ἐπέστραπται δὲ || om. καὶ Ψ — ἐπ-
 στραπται δὲ om. καὶ ΓΩ ἐπέστραπται γε B — Inter δε-
 δεμένους et δεσμὰ lac. Ω
- c. 4. ὁ λόγος || om. A — ὕμιν ἀπ. || ὕμῶν Mut. — Νέστορος
 || . ω . Mut.
- c. 5. εἰς || ἐς Ψ — ὕβρις εἰς ἀντὸν || ὕβρισεις ἀντὸν B — λάλοι-
 σιν || λάλοις ΑΩΨΓ — ἰαμβείων || ἰάμβων Ψ ἰαμβίων ΩΓ
- c. 6. πτεροέντα . . . εἶναι || om. Ψ — ὑμεῖς || ἡμεῖς A
- c. 7. ἐχει || ἔχοι Ψ — κᾶτα || κᾶτα Ω Mut. κατα B — ἐπιπλήξει
 || ἐπιπλήξη Ψ Mut. — βόη | βέλη A — τολμῶν || ποιῶν Ψ
- c. 8. σώματος || τοῦ σ. Mut. — ἐσιδῶν || εἰς . A — ἐσιδῶν με
 ὃ Τῆτε ποιητά || ὃ T. π. ἐσιδῶν με Ψ — ἐσιδῶν με
 || om. ΩB εἰδ ΑΩΓ Mut. — χρυσοφαέννων || χρυσοφαίν-
 νων Ψ χρυσοφαεννῶν B — πτερ. ἀητ. || πτερ. ἡ ἀε-
 τοῖς ΑΩΓ Mut. — ἀήταις || ἀετῶν? Ψ — τῷ λόγῳ δὲ
 || τῷ δὲ λόγῳ A — καὶ ὁ ἀπ. || om. καὶ Mut. — μάλιστε
 || om. Ψ — ἀνηβ. || ἀνηβ. μάλιστα Ψ — καὶ ἀνθ. |
 καὶ om. Ψ — ὄσους ἄν || om. ἄν A — οὐδέν γε || om. γε
 Ψ οὐδέ γε A — ἴνα || ἴν' Ψ —

LUCIANI DE ELECTRO.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Marc. 436 = Ψ Cod. Vindob. 123 = B

- c. 1. ἐς τ. δ. || εἰς Ψ — ἔτι || om. Ψ — ὑπελθῶν || ἐπὶ
 Ψ — ὑποσέξασθαι || . δέξασθαι, ε in ras. Ω — ὀλίγα
 || οὐκ ὀλ. B in corr. Ω

- c. 2. δὲ ὁμῶς || δ' ὁμῶς Ψ — ἐς ἡλ. || εἰς A — ἐλθ. || ἀνελθ.
 A — παρὰ τ. π. || περὶ Ψ — φαιθόντος ||. θέν. Ω
 — τὸν δὲ δοῦναι || τὸν μὲν ὀδύναι Ψ τὸν μὲν δοῦναι
 A — ἴνα περ καὶ || om. καὶ A — ἐπὶ τ. H || ἐν ΩΨ —
- c. 3. ἔφασκον || ἔφασαν B — οὕτως || om. Ψ — ἐλπ. οὐ μ. || οὐ
 μ. ἐλ. Ψ
- c. 4. ἀληθῶς || ἀληθές ΩB — ἄδειν || ἄδειν Ω
- c. 5. τήμερον || σήμερον B — καὶ ἡδὺ || eras. Ω.
- c. 6. ἡμῶν || ἱμῶν Ψ — τῶν ὑποσχ. || om. τῶν Ψ — οὔτε
 ἑμεῖς || οὐθ' ἑμ. Ψ — λιγρωτέροις || λιγρωτέρος Ψ
 — ἀπλοῖκόν || add. τε Ψ ἀπλωϊκόν Ω — περι . . .
 ἐλπίσας || om. Ψ — ἀκούσειε ||. ν B — ἐντύχοις || ἐν-
 τύχηις B

LUCIANI ENCOM. MUSCAE.

Cod. Gorl. = A *Cod. Marc.* 434 = Ω *Cod. Marc.* 436 = Ψ
Cod. Vat. 87 = A *Cod. Vat.* 90 = Γ (*Graeven*)
Cod. Vind. 123 = B *Cod. Laurent.* = Φ (*manus rec.*)
Cod. Mut. 193 *lectiones electae.*

- c. 1 οὐ τὸ σμικρότακον || οὕτω ΩΨΑΦB — προῦχει || προῦ-
 χει B — παραβέλλειν || . . βάλλουσα Mut. — βλέπει
 || βλέπει Ψ — τὰ αὐτὰ || ταυτὰ A — ἐς αὐτ. || εἰς A
- c. 2. οὐδὲ ὡς || οὐδ' ὡς ΨA — μέρος ὄρμ. || ὄρμ. μ. ΩA —
 ἀπηνούς || ἀπηνῶς ΔΩAΓBΦ(?) Mut. — οἶα || οἶα AΓB
 Mut. — ἐνδεικνυμένη || . . η BΦ . . νης ΩAΓ
- c. 3. δὲ ἄλλο || δ' ΨA — προπαγείς || . . λεῖς BΦ — τοὺς
 σφ. || τὰς B — εἰοικε ||. κεν Φ Mut. — τοῖς ῥοσπίγιον
 || τὶ οὐροπ. ΔΩAΓB Mut. τὸ οὐροπ. ΓΦ — σφῆξ ||
 σφιγξ A — αὐτῇ ἐχ. || αὐτὴν A — εἰοικῆσαν ||. κνῖα
 ΩΨAΓB Mut. Φ — γάλακτος || τοῦ γ. Φ — ἡδὺ δὲ
 αὐτῇ || αὐτῇ A — τέτταροι ||. σσ . . AΓ — δυνίον || δυνί
 Ω — ὄσα καὶ || καὶ ὄσα ΩAΓ Mut. Φ — ταῖν || τοῖν B
 — ἀνθροπ. πάννυ || πάννυ A
- c. 4. ζῳών || ζῳών B — καὶ ἀποτίκτει || om. καὶ Mut. —

- θάνατος || τὸν Φ — πειῖν || om. ΨΒ ποιεῖ Φ, in ras. ||
 — αὐτῆς || αὐτῇ Ω αὐτῇ ΨΓ — ἐς στενὸν post συμ-
 μεμέτροντα Ψ
- e. 5. σύνεσιν δὲ || δ' Α — αὐτῶ || αὐτὸν suprascr. m. ree.
 ὦ Ψ — τὴν μὲν γὰρ || om. μὲν ΨΑ — τὸν ἄριστον
 || τ. γὰρ ἀρ. ΩΓΦ — τὸν ἄριστον τῶν ἡρώων || τῶν
 ἡρ. τὸν ἄριστον Α — ἦ παρ. || οὐ π. Α — πορδάλει
 || παρ. . . ΔΩΨΑ — ἐν ὀλίγοις || ἐν ὀλίγω Α — ἄρτι
 || καὶ ἄρτι Α — διέρχεται || προέρχεται Α — ἐμπόσει
 || ἐμπέσει ΨΑ — κηδ. κοιμωμ. || κοιμ. suprascr. κηδομένη
 Φ — τοῦ βρέφους || τὸ βρέφος Α
- e. 6. ἐς τὰς || εἰς τ. Ψ — ἐλέφαντα || τος Α — ἀμύσοσσα
 || ἀμύσοσσα Ω(Ψ) — αἰτῆς || αὐ . . ΑΨΓΦ — πολλῇ ||
 . . λῆν Δ — συμπέτονται || πεσόοντα Δ — ἐναίριον
 || om. ἔ Φ — ἀνίστα || ἀναζῆ κάλιον Φ)
- e. 7. ὁ δὲ || δῆ Ω — εἴ γε || ἡ γε sic Ψ — αὐτῆς λ. || αὐτοῦ
 Α — περὶ Ἐρ. || παρὰ Α — κλαζομενίον || . νοῖ Γ
- e. 8. οἱ ὄφοποιοί || om. οἱ ΩΨΑΓ Mut. Φ — καὶ τ. τρ. || om.
 καὶ Ω
- e. 9. νεοττιάν || νεοττειάν ΨΑ — καλιάν || λλ Β — τύχη
 || τύχοι Ψ — καὶ ἐστ. || om. καὶ Ψ — οὐ δὲ ἀξ. || οὔτε
 ΩΨΑΓΒ Mut. Φ — αίσχυνεῖ || . ὕνει ΑΨΒ
- e. 10. φησί || φησὶν ΓΦ — στομύλην || . λον Α — εἴτ' || εἶτα
 ΨΑ — συνεχὲς || συνεχῶς Ω — ἐρεσχηλοῦσα || ἐρεσχε
 . . ΑΨ — ἐπ' αὐτὸν || . . τῶ Ψ — τοῖς κοιμ. || om.
 τοῖς Ω — νέοις || ν. ἔτι Ψ
- e. 11. ἡ Μνῖα δ' || om. δ' ΔΩΑΒ — ἐταίρα || ἐτέρα Α — ἰ
 κωμικός || om. ὁ Γ — οὐδὲ ἦ || οὐδ' Α — τὸ τῆς μ
 || om. τῆς Α — πλησθῆ || πλησθη Β — δ' ὀπλα
 || δὲ ΓΒ
- e. 12. οἱ δὲ κ. || ἄλλοι δὲ κ. Α — εἰσι || . σιν Γ — δρωῶ
 || . . σιν Γ — βαίνοντες || καὶ β. ΑΨΑΓ

LUCIANI ADV. INDOCTUM.

Cod. Gorl. = Δ *Marc.* 434 = Ω *Marc.* 436 = Ψ
Cod. Vatic. 87 (*Graeven*) = Η *Cod. Vatic.* 90 = Γ
ex schedis Rohde *Cod Laur.* 21 sq. = Φ (*Vitelli*)
Cod. Mut. lect. selectae.

- c. 1. σπουδῆ || ἐν σπ. ΔΓ — γίνεται || γινν. Η — τοιαῦτα ||
τὰ τ. ΩΓ — παραλαμβανοῖς || . ρεις ΔΩΨΗΓ Mut. —
τοῦ ἀσφαλ. || om. τοῦ ΔΩΗΓ Mut.
- c. 2. κερικέναι || . . μίνα Γ Mut. — ἐς κάλλος || om. Ψ —
αἰοῖθιμος || . δη. Ψ — τὸ κάλλος || om. τὸ Ψ — θαν-
μάσιε || . . μαστὲ ΩΗΓ Mut. — χρησιμοποιήσας || . . σα .
ΔΗ Mut. — φθάνοντος || προλαμβάνοντος Η — και νή
Δ. || om. και Δ — παρακεκομμένα || . . κοσ . . Δ —
σύμπασι || . σιν Γ — ἐγγεγραμμένων || ἀναγινωσκο-
μένων Η — ἡ τάξις || corr. ex πραξις Γ
- c. 3. τι οὖν; φῆς || τί οὖν φῆς Δ τί οὖν; φῆς Γ — ἀνόσιον
|| . σία (extr. 2 litterae obscuratae) Ω — κατηξίωσαν ||
ἠξίωσαν ΩΗΓ — μυρική || μυρική ΔΓ — ἀπήλλαξαν
|| ἀπῆλασαν Ψ — τὸν τοιοῦτον || τῶν τοιοῦτων ΩΨΓ
Mut. τὸν τοιούτων Η — Ὀλμειὸν || ἀλφειὸν Ψ Ὀλμὸν
ΔΓ — τοῖ Ἰπκ. || om. τοῦ Ψ — καιτοι οὐδὲ || om.
οὐδὲ Ω — εἰ και πάνν || om. και Δ — ἡ ἐμέλλησε ||
om. ἡ Δ ἡ ἐμέλλησε Γ — ξυνεφοίτας || σ . . ΨΗ
- c. 4. νῦν || om. Ω — ἔχε . . . ἐκεῖνα || ἐκεῖνα . . ἔχε ΔΩΨΗΓ
— εἰς Ἰτ. || ἐς Δ — ὅσα ὁ Σ. || Σ. ὅσα, om. ὁ Η —
πλέον ἐκ τοῦτον || εἰς τ. πλ. Ω πλ. ἐκ τούτων Ψ —
κᾶν || ἐάν sic Ψ — ἐπικαθεύδης || om. ἐπι Η — περι-
βαλόμενος || . . λλ . . ΩΨΗΓ — ξυγκολλησας || . . λ.
Γ — ἀναγινώσκεις || ἀναγινωσκει (sic) Ω — οἶσθα ||
οἶδας Η — (κᾶν ὑπ. || ἐάν Ψ) — μόνων || . ρον Η —
τοῦς πεν. || τὸ και π. Η — εἰ ὥσπερ || ἡ ΩΓ — τίς
δὲ || . δη Δ — εἰ γε || . τε Ψ — ἐκείνων || om. ΩΔ
— και αἰσχροῶν || ἡ . Η

- c. 5. εἰ μὴ καὶ || εἰ καὶ μὴ ΩΓΥ Mut. — ἐπὶ τὰ ταλ. || ἐπὶ τ. Ψ — ἄρ' ἄν || δρ ἄν ΑΨΥ Mut. — τοῦ Ἡρ. τὸ τόξα || τ. τ. τοῦ Ἡρ. Ψ — ἐντείνασθαι || . τρεῖσαι Υ — ἐπίσκοπα || . . ποῦ ΩΓ' Mut. — καὶ οὗτος ||
^{ἀνένευσας}
 ἀν' τὸς Mut. — ἀνένευσας || ἀνανεύσεις ἄν ΥΓ —
 ναῦν || add. καλλίστην ΑΨΥΓ Mut. — κοππαφόρον
 || . . πο . Α καπποφ. Ω Mut. ^α κοππαφ. Ψ κοπτοφ
 ΥΓ κοπταφ. Γ — ἐπινεύεις || . . νεύσεις Ω — ἀπει-
 δευσίαν || sequitur πολλὰ Ψ — ἐκφέρει || . . . ροι
 ΑΨΓ
- c. 6. τ. ποδ. ἀμφοτ. || ἀμ. τ. π. Ω — ὑποδούμενος || . . δύο.
 Ψ — ἐμπεριπ. || om. ἐμ. Ψ — ἐπιστηριζόμενος ||
 ὑποστηριζόμενος Mut.
- c. 7. ἐπεὶ δὲ || . . δὲ καὶ ΑΓ Mut. ἐπειδὴ Ψ — δευτέραν
 || βῆτα Ψ — ὁ θεοσ. || om. ο Α — ὑπερπληθήσεται
 || . . σει Ω — αὐτοῦ τὸ ρ. || αὐτὸ ΑΥΓ — ἀποκτενεῖ
 || . κτείνει Ψ — μὴ δὲ φερ. || μὴ Ω — ὑπὸ τ. ἀσπ.
 || ἐπὶ Ψ — ἀνανεύσεις || . . ν Α — ἐκείνουσ || om.
^{ὄφθ.}
 ΩΓ — αὐτοῦ || αὐτοῦ Γ — ἐπαίρων || ἐπαιρωῶν Ψ
 — τὸν δεσπ. || om. τὸν — τὸ αὐτὸ δὴ || om. δὴ Ω
 — ἀναγινώσκης || . . νόσκεις — αὐτὸ βαρβαρίζων
 || αὐτοβαρβαρίζων Α — πορφυρῶν || om. Mut.
- c. 8. γοῦν || δὲ Ω — γυμνῆς || γυμνικῆς Mut. — ἀδύνατον
 || . . τα ΥΓ Mut. — ὑπὸ τῶν κατ. || om. τῶν ΑΨ Mut.
 — αὐτόν || ἀδ. ΑΥΓ Mut. — τοῖς τε ἀλ. || τὰ τε
 ἄλλα Ω — ἐς κ. || εἰς ΩΥΓ — ἐντετορευμένων || .
 τορνεν . . ΩΥ
- c. 9. ἐσερχ. || ἐπ. . Ψ εἰσερχ. ΩΥ Mut. — χροσίω || χροσῶι
 Ω — προεκπλ. || om. προ. suprascr. προ. Ω — ἀπαθ
 || . σιν Ω — καθαρίσαι || . . ρῆ. Ψ — ἐμπλήσας ||
 ἐκ . . Α — καθηματομένος || . η in rasura — Δεπ-
 τόν || χαλεπόν Ψ —
- c. 10. ἐσέρχεται || εἰς . . ΩΥΓ ἐπερχ. Ψ — εἰπεῖν γε || om.
 γε ΩΨ — μὴ δὲ ἐλ. || μὴ δ' Ω — καὶ περιτ. || om.

- $\Lambda\Omega\Psi$ — περι πόδα || παρὰ π. Ψ — ὤνησο || ὄν·
 . . . Γ — ἐπικειμένην || . . . νους \mathfrak{A}
- c. 11. δ' ἄν || γὰρ $\Lambda\mathfrak{M}\Gamma$ — καὶ Λεσβ. || om. καὶ Λ — τὴν
 κεφαλὴν τῆς Λύρας || τῆς κεφαλῆς τῆς Λύρας Ψ —
 Ὀρφεὺς ὡς λόγος || Ὀρφείῳ λόγῳ $\Lambda\Omega\Psi\mathfrak{M}\Gamma$ sup-
 rase. μόρῳ — ἀνελομένους || ἀνεμένους Ω — ἀνα-
 θεῖναι || θῆ Γ — ἐς τοῦ Ἀπ. || εἰς τὸ τ. Λ — τὸ
 ἱερ. || om. τὸ Ψ
- c. 12. καὶ θηρ. || om. καὶ $\Lambda\Psi\Gamma$ — Ὀρφείως || τοῦ Ὀρ. $\Omega\mathfrak{M}$
 — οὐκ ἄσφ. || οὐκ ἦν ἄσφ. Ψ — κόλπον || . που \mathfrak{A}
 — προχειρισ. || . ρη Λ — κληρονομήσαντα || . . . σας
 $\Lambda\Omega\Psi\Gamma$ Mut. — μακάριον || μακάριος $\Lambda\Omega\Psi$ — καὶ
 ἡ φῶς || om. καὶ Λ — τῶν ἄλλων || om. ἄλλων Ψ
 — βαρβίτων || in ras. Ψ
- c. 13. ἔτι ἐστὶν || ἐστὶν ἔτι Ψ — Ἀύχρον || . ι . Ψ — ἐπρίατο
 || . ετο Ψ — ἀναγιγνώσκου || . σκει Λ — ἐς τὸ π.
 || εἰς. $\Omega\mathfrak{M}$ — ἐπερηκόντισεν || . . σε Ψ — ὄρῳς || ὄρα
 $\Omega\Gamma$ — διαίκεσαι || . . ται $\Omega\mathfrak{M}\Gamma$ — λέγεται γὰρ || .
 δε Mut.
- c. 15. καὶ αὐτὸς || αὐτὸ, om. καὶ $\Lambda\Omega\Psi\Gamma$ Mut. — καὶ κά-
 τοχος || κατὰ τάχος — κάκεῖνο τό. Δωρίδιον ||
 || κ. τὸ δωρικόν $\Lambda\Omega\Psi\Gamma$ Mut. — οἶμοι || οἶμαι Ω
 — καὶ τὸ || om. τὸ $\Omega\Gamma$ Mut. — αὐτοῖς || αὐ. Λ —
 μάλα || μάλιστα $\Omega\Psi\Gamma$ — ἐς τὰ β. || εἰς $\Omega\Gamma$ — τῷ
 Διονυσίῳ || ἦ τ. Δ . Mut.
- c. 16. ἀνατυλίτεις || ἀνελλίτεις in ras. Ω — κρόφῳ || κρόνω
 Λ — ἐντιθῆς || . θεις Ω ἐντιθῆς Γ — ὡς δὴ τί || δὴ
 τι Λ — θίγγη lacuna μᾶλλον || sine lac. $\Lambda\Omega\Gamma(?)$ —
 καὶ τ. ἰχθ. || om. καὶ $\Omega\Gamma$ — ἄγριον . . . βιβλία
 || ὅν τοιν ὅταν Λ —
- c. 17. ἄττ' ἄν || ὅταν $\Lambda\Psi$ ἄτ' ἄν Γ — τις κτ. || κτ. τις Γ
 κτ. om. τις Mut.
- c. 18. ἔχεις || ^{οι}εἶχεις Ψ — εἴποις || . πης Ψ — εἶτα || om. Ω
 — ἐπαινοῖ || . νεῖ Λ — χανεῖν || ρειν Λ
- c. 19. Βάκχας || Βακχίδαί Ψ — αἰεῖ || αἰεῖ $\Lambda\Gamma$ Mut. — ἀπ'

- αὐτῶν || ἀπ' αὐτοῦ ΑΩΓ — σε
 — ἄν τις || τις ἄν Ψ — πρία
 || . νας ΑΩΨΓ — παλλακὴν ||
 Α — ἀπασιν || πᾶσιν ἀνθρώποι
 || ἐν ῥόντα — χρήσιμα || . . μον
 ΩΓ — προὔτιθεις || . . θης
- c. 20. ἐκεῖνο || ἐκείνω Ψ — πεπεισμέ
 Mut. — ἀλλὰ σοφὸς || ἀλ. καὶ
 — ὡς || ὡς εἰ Α — αὐτῶν || .
 || ῥ μ. κ. ΑΩΓ — ἦν μὴ || ἦ
 . . θεις Ω — τοὺς προπάτορ
 ΑΩΨΓ Mut.
- c. 21. ᾧ σεαυτὸν || ὡς σεαυτὸν Γ —
 στεύοντα Ψ — δις διὰ π
 om. δις ΑΩΨΓ — ἐς τ. II. ||
 om. ἄν Ψ — Λαρισση || . σ. Α
 ΑΩΓ — Κασάνδρον || . σσ . Ω
 Ψ — καὶ γὰρ || om. γὰρ ΩΓ
 ρισση || . σ. ΑΩ — αὐτῷ ταλ.
- c. 22. ᾧτινι || ὧτινι Φ — ἐρρωμένην
 || add. σοφὸς Ψ — οὔκουν ||
 || καὶ ΑΩΨ καὶ || τι τι Γ καὶ
 || τὰ τοιαῦτα βιβ. ΑΩΨΓ Mut.
 — παρ' αὐτοῦ || παραντοῦ
- c. 23. κατὰ πύγον || . γων ΩΨ καταπύ
 || μεθημέραν Φ — καθεύσεις ||
 . τως Φ — μηδ' || μὴ ἀποδ
 λ. || om. καὶ Ω — ἦν ἀποδύσι
 om. ἦν ΩΨ — νόμον || om. Ψ
 Φ — λεαίνεσθαι || μαίνεσθαι Α
 om. καὶ Ψ — εἴ γε μὴ || om. μ
 || add. ἴσα Ψ — ψιμυθ. || . μ
 ΓΦ
- c. 24. δλον || δλ' Ψ — παρὰ τ. β. || π
 || ἀν. ΓΦ — τοὺς βιβ. || om.

- οὐκ || om. ΩΦΓ Mut., add. Γ em — νεόκτιστον || .
κτητον ΩΓΦ Mut. — ἀποδ. δὲ || μὲν Α
25. ἐκεῖνο || . α Ψ κάκεινα ΑΩ — ὠνεῖσθαι || ὠνῆ in ras.
ΩΦ ὠνει ΑΓ — ὅπως || δ' ὁμως ΑΩΓΦ Mut. — οἷς
ἀκινδ. || οἷς οὐκ (add. m. 2) ἀκινδ. Γ — ἐπιλειπόντων
|| . λι. Ψ — δῆγματα || δειγματα ΩΦ — πάσχειν ||
σφάλλιν Ψ — μεταπέσειε || . εν ΓΦ — ἔχης || ἔχεις
ΑΩΦ — πόρονος || πονηρὸς Mut.
26. τὸ μηκ. || om. τὸ ΩΨΓΦ — μόνον οὐ καὶ || μόνον
ουκ ΩΨΓΦ — ἐπ' ἄκρον || ἐπάκρον Φ — καὶ ὄν.
χρ. || om. καὶ Φ — πάνσοφον || πᾶν σοφόν ΩΓ
27. Ἀρχιλόχον || Ἀντιλόχον ΑΨΦ — ἧ ἐκεῖνα || ἧ Α —
[τούτων] || τούτων ΦΓ — διὰ χειρὸς || διαχειρὸς Φ —
Εὐπόλιν || τὸν Ε ΨΓΦ — τάκει || τὰ ἐκεῖ Α — τίνα
ποτὲ ψυχὴν || τίνα ἀπὸ ψυχῆς ΩΨΓ τίνα (ras.) ψυχῆς
ἀπὸ Mut. — ἄπτει || ἄπη Ψ ἄπει Α, om. Ω — τοῦτο
ποιούντα || π. τ. Ω — ἐπιτεταμένος || ταγ ΑΩΨΦ —
μεθ' ἡμέραν || μεθημέραν Φ — πρὸς Κότυρος || πρὸ
σκότους ΑΩ(?)ΨΓΦ
28. καὶ ὑπὲρ || καὶ ταῦτα ὑπ. Ψ — φρίσσουσι || φράσουσι,
φρασ. corr. in φρίσσουσι Mut. — οἴκοι || οἶκον Ω —
μηδέποτε || μηδέπω Ω — ἀναγνῶς || . γνῶς ΑΩ —
29. τὸ αὐτὸ σοὶ π. || om. σοὶ Φ Mut. — σμίλας || . λλ
ΑΩ — ὀπόταν || ὅταν Ω — ἐς τ. μ. || εἰς Ω — ἴσασι
|| . σιν Γ — τᾶλλα || τᾶλλα Φ — τὰ σὰ εἰκ. || εἰκ. τὰ
σὰ Ψ — καὶ ὄψει || om. καὶ ΑΦ, ὄψεις, om. καὶ Mut.
— μαχαιρίδα || . δας ΑΩΨΓΦ — μαχαιρίδων || . . διων
ΩΑ Mut. — εὐθετίζουσι || . σιν Γ Mut.
30. αὐτὸς || ὁ αὐτὸς Α — καίτοι || καίγε Ψ — ἧ οὐτε || ἧ
Φ — οὐδ' τινὶ || οὐδενὶ Ω — ἄλλφ || ἀλλ sic Mut.

LUCIANI CALUMNIAE NON
CREDENDUM.

Cod. Gorlic. = A *Cod. Ma*
Cod. Vatic. Palat. 213 *ex schedis*

- c. 1. ἀνθρώποις || τοῖς ἀν. Ω — ἐπι
ζουσα ΑΩ Pal. — γούν || οἶν Α
μ. Α — τὸ δὲ || om. τὸ Α δ' Ε
καὶ Α Ρ. — καὶ παμ. || om. Ε
ἐκ. || ἀφ' ἐκ. Α — διεστηκος || διωσ
· δωδ. Α Ρ. — λέγω δὲ || . δὴ
— ὄν || ἀφ. Ω — οἴκοι || οἴκοι Mut.
Α Ρ. — πιθανότητος || . τατον
- c. 2. ἢ οἶν || ἢ τί οἶν Mut. — περιπίπτ
ἐργάζεται || ἐξεργ. ΑΩ Ρ. —
Ω Mut. — ἄρχεται || ἔρχεται Mut.
α. Α — καὶ Πηλ. || κ. τὴν Π. Α Ρ.
- c. 3. ὁ δὲ Πτολ. ὡς ἂν καὶ τᾶλλα
— ὄν || ὡς ἂν κάρτα καὶ τᾶλλα οὐ
— ὡς ἂν καὶ τᾶλλα οὐ κάρτα πάν
— τῆς π. || ὑπὸ . Mut. — μηδὲν ||
— τηλικ. || κ. τὴν τηλ. Α Ρ. — παρ
ΑΩ Pal. παροντινοῦν Mut. —
— καὶ συνωμοτ. || om. καὶ Α Ρ. —
Α Ρ. — ἀπετέμμητο || ἀπειτέμ
- c. 4. αἰσχυνθῆναι || μεταγνώναι Α Ρ. Μ
ραδεδ. ΑΩ Mut. — ἄγνοια || ἄνοι
— δια? Pal. οἶον δια Mut. — μαρτυ
— τοῖς . . . κατεσκ. || τῆς Α —
— τυροῦσαι om. παρ Ω Ρ. Mut. ὁ μ
— ἐμήνυσεν || ἠρμηνυσεν Α τις Ἐ
ΑΩ Ρ. Mut. — οἶμαι || καὶ Α Ρ.
|| . θη. Mut. — οὕτως || οὕτω Α
οἶν Ω
- c. 5. ἴπεστο. || ὑπ . . Ρ. — ἀπέβλεπ.
- c. 6. γένοιτο || γένηται ΑΩ Mut. — ε

- εἰκῶν || om. ἡ Δ P. — φανερώτερα || om. Α Ω P. Mut.
 τοῦ πρὸς ὄν || om. τοῦ Α Ω P. Mut. — γινομένη || .
 νω — τὸν κατηγορούμενον || τοῦ . . . νου Α
- c. 7. πρῶτον μὲν δὴ || μ. δ. om. Δ P. — λέγω δὲ || δὴ
 Δ P. — ἄνθρ. ἐστίν || ἐστὶ ἄνθρ. Δ P. — οὐδεὶς γ. ἄν
 || ὄν Δ P. Ω
- c. 8. αὐτοῦ τὰ ὄντα || om. αὐτοῦ Ω — προεμπεπλησμένα
 || πλι P. — οἶον ὁ Σ. || οἶον om. Δ P. οἶον εἰ Ω
 — καὶ αὐτοῦς || om. Δ P. — εἴπομεν || εἴπομεν Ω
 — θέλει || λοι Α P. — τὸ στόμα || τῷ στόματι Δ P.
 σιωπῶντος || σιωπῶντες Α — ὥστεοῦ || ὥστε καὶ Δ P.
 καὶ τὸ νομ. || καὶ κατὰ τὸ ν. P. — γίνεσθαι || γίνεσθαι
 P. ἐξ ἄπαντος || om. ἐξ Α
- c. 9. τοῦμφανές || τὸ ἐμφ. Α — οὐδεὶς ἄν || οὐδ. ἄν add.
 νικᾶν Δ P. — νικᾶν δυνάμενος || om. νικᾶν Δ P.
- c. 10. φιλίας || φιλοῖς Δ P. — δὲ ἵπον. || δ' Δ P. — διαβολῶν
 || διαβολιῶν P. — ἐλπίδες || om. Δ P. — αἰ ζηλο. || om.
 αἰ Δ P. — μυρίαὶ δὲ || δ' Α — πρὸ αὐτοῦ || αὐτοῦ Δ P.
 — ὑποοσπᾶ || ἀποοσπ. Α P. — ἐνθα ὁ μὲν || ἐνθα καὶ ὁ
 μὲν Δ P. — ὅτι τοι || om. τοι Α — μίσους ἐνέλπιδος
 || μισενέλπιδος (sic) Α
- c. 11. οὐδὲ || οὐδ' Δ P. — κατίσχυε || . σχυσε Α P. — παρε-
 σκείαστο || κατ. Α P.
- c. 12. ὑπολειπ. || ἀπολ. P. — τῷδ' || τόνδ' Δ P. — γίνεται
 || γίνεται Δ P. — ὑσπληγγοί || . γ. Α — καὶ τοῖς ποσὶ
 || καὶ ποσὶ P. καὶ τοῖς π. Α — ἐτράπετο || ἀνειτέτραπτο
 Α? P. — τούτων || om. Α P.
- c. 13. ἀλλ' ἐν τούτῳ || ὡς ἐν τ. Δ P. — τι || τί Α — ἡ καὶ
 || μηδὲ Α P. — προδοτικὸν || προδότην P.
- c. 14. ἀφορμὰς || διαφορὰς Δ P. — ἦν . . ζηλ. αὐτὸν . . ἴδωσι
 || αὐτὸν P. — φασὶ || φησί Α P. — ἐρωτικά τινες ||
 ἐρωτικὴ καὶ τινες Α P. — ὡς ἀθεος || om. ὡς Α P. —
 προκαλεσάσθαι || προεκκαλεσάσθαι P.
- c. 15. τρωτός || πρωτός Α P. — ἐκεῖνο || ἐκείνον Α — αὐτό
 || αὐτόν Α P. — ὥστε || ὡς P. — τῷ || τῆς P. Hue neque
 P. — προσίεσθαι || προσέσθαι Α

- c. 16. τὸ ὑπεραντίον || τῷ ὑπεραντίον
(sic) A — ἀλλ' || ἀλλὰ A —
- c. 17. οἰώμεθα || . ο. A — θειότητος
σίας || προίενται A
- c. 19. u. 20. ἀκούοντος || ἀποντος A
προσβολας || διὰ . . A
- c. 21. καὶ π. τ. λαθρηδὰ λεγ. || λαθρη
|| ἀκούοντας A
- c. 23. προσιέμενος || προαισθόμενος —
— ἀγεννέστερος || ν A — ἰπ
— ὁμως || ὁμοίως A — οὐδὲ
- c. 25. οἱ κᾶν μαθ. || ἄν A
- c. 26. ἐχοῦν || χοῦν A
- c. 27. μηδὲν ἄν || . αῦ A — χολῆν ||
|| om. ὁ A —
- c. 28. φαίνεται || φέρεται A
- c. 30. χρ. καὶ ποιεῖν || om. καὶ A —
- c. 31. μίσει || μίσους A — τὸν ἐλ.
ἤκιστα || om. A

LUCIANI DE DI

Cod. Gorl. = A Cod. M

Cod. Mut. c. 1—

- c. 2. ὡς οὐ φιλοκ. || om. ὡς ΩA (Mu
|| αὐτὸν A — ἀνακῦσαι || . κ
μεῖ. A — ἐνδιατρῆσαι || . τρι.
- c. 3. γένοιτο ἄν || γένοιτ' Mut.
- c. 4. κοσμήσασα || . μῆσαν ΑΩ —
Μυρρινονσία || . . ρ. Ω — συ
περι. ΑΩ — συνεισομένης ||
ό . Ω
- c. 5. Εἰλισσῶ || Ψ..ω — λέγης || λέγει
— ἐκπλαγῆσονται || . σων A
- c. 6. βλεπομένοις || λεγομένοις ΑΩ

- c. 7. τῆ δ. || τῆς . A — ἄφετον || ἄφατον A — πορφυρᾶν
|| πορφυρᾶν A — αὐτῆς || αὐτῆς A
- c. 9. Ὀμήρου || . μει. in ras. Ω — παρ' ὅσον μὲν || om. μὲν
Ω — ἐκεῖνα || ἐκ. μὲν Ω — βλεπομένων || βλέπων Ω
δρεπομένων A
- c. 10. ὄλον || ὀλίγον Ω — δράμοι || δραμη A
- c. 11. πρὸς ἕτερον || π. τὸ sic Ω ἕτερον
- c. 12. ἀποσπάσαι || . σπᾶ . A — διολισθαίνουσαν || . σθαι . Ω
- c. 17. καλλίων || καλλίω A
- c. 19. διδάξειεν || διδάξει A
- c. 20. μυθεῖται || μυθεύεται A
- c. 21. ἐκαινέσασθε || . ση. A — αὐτοῦ || . τὸν A — ἐπιδεί-
ξαντος || . τα A — διαπλασιάζαντος || . τα A
- c. 23. τεθνάναι || . θνᾶ A — παρελθόντε || λαθόντε A —
λαθόντε || παρελθόντε A
- c. 25. ἄνω τις ἀντίθυρος | . τῆς . . A
- c. 31. γελῶντε || γελῶντες A — ὀρῶντε || . τες A — εἰδότε
|| . τες A
- c. 32. καταγνῶτε || . νε? A — ἐγκαταλίπητε || . ται A

LUCIANI MACROBII.

Cod. Gori. = A

- c. 1. συν || om. A
- c. 2. τὴν γε || . τε A — ἱστορημένους || μένου A — εἰ
ἐπιγνοίης || ἦν . A — οὗτοι δὲ || om. δὲ A
- c. 3. γενέων || γενῶν A
- c. 4. ἱστόρηται || ἱστορεῖται A — Βραχυμᾶνες || Δ. A
- c. 5. μέχρι || καὶ μ. A — ἱστόρηται || ἱστορεῖται A
- c. 6. γῆν || αὐγῆν A — τῆ ἐπιτηδ. || om. τῆ A
- c. 7. κατὰ γε τὰ || κ. τε, om. τὰ A
- c. 8. ὑπὲρ τὰ || om. A — ἱστόρηται || ἱστορεῖται A — ταρ-
κύνιος || . κύν . A
- c. 9. κατὰ τὰ ἐπιτ. || καὶ A — καὶ τοὺς || om. καὶ A —
τὸν π. γ. || om. τὸν A — γῆρας ἀφικ. || om. A

- c. 10. νόσφ || . σῶν A — καλλ
 λῶν || . λευτῶν A
- c. 11. ὁ ἀντός || om. ὁ A — Ἰο
 ὄγ. || om. τὰ A
- c. 12. μὲν ἐβ. || om. μὲν A — τῆ
 φῶν || Δλεφῶν A — Περ
 Ρωμ. || om. τῶν A
- c. 13. τέσσαρα || τεσσεράκοντα —
- c. 14. ὄροι || ὄροι A — τὸ δέ τ
- c. 15. τὰ δελφοῦ || τοῦ ἀδ. A
 κλης A — Λευκουλλος ||
- c. 16. βασιλεὺς || . λεύσας A —
 σίτην || Ὑπα A
- c. 17. βασιλεύσας || χαρακος(?) A
 Μασσινιστᾶς || Μασσινιστᾶς
 A — Ὑμανῶν || Ὑμάνων
 λευσε A
- c. 18. ἀναγράψωμεν || . ψομεν
- c. 19. ἔτη || ἐτῶν A — ἑταίρων
- c. 20. χρυσίπ. ἐν κ. ὀγδ. || om.
 ἀπονέμει || ἀποέμενεν A
- c. 22. Σύριος || . ρος A — Λευκ
 || ἐγρόθεν A
- c. 23. ἄλλων || ἀλλήλων A
- c. 24. κρινόμενος || . να A
- c. 25. ἐπὶ τοῦ γελ. || om. τοῦ
- c. 29. καὶ τῶν || κατὰ A

LUCIANI PATR

Cod. Gorl. = A Cod

- c. 1. σεμνοτ. δέ τι || om. τι A
- c. 2. περιωμένω || . νων A 13
 ὄντων || ὄντων in ω corr

- c. 3. φαίνονται || om. A 1324 — post αὐτοῖς 1324 et A
rec. m. εἶναι δοκοῦσι — στερξα νέον || νέων 1324
- c. 4. καὶ οἰκειοτ. || om. καὶ A 1324 — προτιμήσαι || τι-
μήσαι 1324
- c. 5. πολλῶ μ. || πολὺ A 1324 — πατρίσι || . a ras. in i
re et 1324 — αὐτῶν || αὐτῶν 1324
- c. 7. χρήματα || κτήματα A — χρησιμωτέρ. || . o. 1324 —
οἶμαι || om. A — ἀλλ' εἰ || add. καὶ A — ἐπειδ. εὖ πάθῃ
|| πάθος A — εὐκίπαθῃ 1324
- c. 8. ἀνδρείας || ἀνδρίας 1324 — τὰ αὐτῶν || αὐ 1324
- c. 9. πλείων || πλείον 1324 — ὁ τῆς πατρ. || om. ὁ 1324
- c. 10. μάθοι τις ἄν || om. ἄν A 1324 — λεπτόγεων || λυπρό-
γεων 1324 — ῥαδίως || ῥαδίως? A — εἰδότες || ἰδόντες
A 1324 — τὴν κουροτρ. || καὶ κ. A
- c. 11. δύνηται || δύναται A 1324
- c. 12. θέλη || θέλει A 1324

LUCIANI DE DIPSADIBUS.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω (c. 1—5).

- c. 2. βατή || . τᾶ A — ἄνθρωποι || οἱ ἀνθ. Ω — ἄγριων
|| ἀγροίων A — θηράσοντες || . ρενοντ. Ω — χαμαι-
πετῶν || χαμαί? Ω
- c. 3. φιλοκαλοὶ || . καλλοὶ A — δι' δ || διὰ τοῦτο Ω —
σκορπίων || om. σ A — ταῖς ἀκρίσι || om. ταῖς A
- c. 4. ταχύς || παχ A — ἀλήκτους || . λεκ. A — ἐκκαίει τε
|| om. A — κατατροῦχον || τρε A
- c. 5. ἔπειτα δευόμενον || ἐπιδαφελεύμενον A — γίγνεσθαι
|| γενέσθαι A
- c. 6. τι ἦκ. || om. τι A — πίοι || . η A — δῆ || δῆθεν A
— περιεσπειράσθαι || . ρασθαι A — γεγράφθαι δὲ ||
om. δὲ A — κοσμηῆσαι || . μι A — καὶ Δ. κόρας || τὰς
A — τοῖον || τὸν A — ἀναπλήσαι || ἀντλήσαι A —
ἐδήχθη || ἐδείχθη A
- c. 7. γίγνονται || γι. A — ξερπίσασθαι || . σασαι A
- c. 9. καὶ π. φ. || om. καὶ A — οὐδ' || οὐδέ A — διειδέι
τε || . om. τε A

LUCIANI DISSERTATIO

Cod. Gorlic. = A Cod. Vat. 90 =
(Dr. Graeven)

διάλεξις || διαλογος Γ 73

- c. 1. ἔνθεα || ἐνθα^a rec. m. 73 —
v in η — γενέσεις || γένεσιν 73
καὶ 73 — παραινήσεις || αι ex ε
|| A — ἀρότου || ἀρότρον 73 —
θατέρων 73 — χρᾶν || χρῆν A
τῷ βίῳ || . . . αὐτῷ 73 . . .
προαγόρευσιν || προ||αγορευσιν
ἐξαπέφηνας Γ — τῆς ποιησ. ||
χαντα || Χάλκxαντα 73
- c. 2. ἐνέχεσθαι || ε ex α 73 — εὶ κα
in ἦ 73 — κόλπου || ου ex ω
A — ἀνεκαλέσαντο || ἀνα . . .
- c. 3. ὄωτῆρες || δο . . . A 73 —
- c. 4. ἀποκρίνασθαι || . . . ρεσθαι Γ 7
καὶ || οὐκ Γ — κ. ἐχρῆν || κ.
τῶν παραλελ. || om. τῶν Γ —
corr. in μὴ νέμειν 73 — οἴωντο
- c. 5. ἀκροβολογούμενους || . . . νος A
συλλαβὴν 73 — πάντως || παντ
ἄν τι 73 — παραρρυνὲν || . . . ρ
73 — οὐχ ὄρᾶς || οὐκ Γ —
δὲ A — τοῦ ἐμοῦ || om. 73 —
- c. 6. πρᾶττομένων || ταττο. . A —
AΓ — ὁμόσε || ὁμόσαι 73 —
τε ὄρθῶς || . γε . Γ — θησον
ωργούσι || . . σιν Γ — ἄν || ἐν
- c. 7. ΛΥΚ || om. 73 — ἐπίπνοϊαν || .
|| om. τὴν AΓ — τὸν στάχυν ||
|| πολλοὶ Γ — ἐπιλάβῃ || om.
|| χλ. ἔτι Γ 73 — καλίψαις || .
|| τῆς αὐτῆς A

8. προγιγνώσκειν || . γιν A 73 — ἔσται || ἔστιν AΓ —
 προμηνῶναι || . νύσεται 73 — τῷ δεκ. || τὸ δεκ. 73 —
 τὸ Ἴλιον || τὸν ἥλιον 73 — ἀνατιθείη || ἀναθείη A
 — λέγων || . γω 73 — περινοστῆ || . . νοστῆς —
 ἠπιάλος || ἡ πιαλὸς 73 — γελοῖον || γελοίων 73
9. παραδέξασθαι || . χεσθαι Γ 73 — ἐπεσχημένων || . ισχ.
 A — βέβαιος οὐσα || . οὔσαι Γ

LUCIANI NAVIGIUM.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Paris. (3011) = C Cod. Vat. 87 = Ξ (Graeven).

1. ἐγὼ λέγον || . 'λεγον AΩ — γῦπας || γί Ξ — Τιμό-
 λαον || add. ἄν Ξ — δέοι (|| δεη, η ex οι Ξ) — ἀπιέναι
 || ; A — δια τοῦτο; || del.; A — και π. || om. και AΩC
 — πέρα || πέραν Ω — μέτρον || μετρίον Ω — μίαν ||
 om. Ω — εἰς Ἰταλίαν || Ἰταλία om. εἰς Ω — και Σαμ.
 . . . ὄφομένους || om. A — κατ' || κατὰ Ω — Μυρρι-
 νούσιος || Μυρρινούσιος Ω Μυρριννούσιος Ξ — οἶδ'
 ὄπον || οἶδα ACΩΞ — μετὰ σὲ δὲ || om. δὲ Ω — παρὲ-
 πεμψε || . . πεμπε ΩΞ — ἀπὸ τούτου || ἀπὸ τούτου
 sic A ἀπὸ τοῦδε Ξ
2. Ἀδείμαντον || . . ς C — μακρὰ χ. || μακρὰν ACΩΞ —
 παρέστηκε || περιέστηκ. AΞ περι (sic) C — δακρῶσαι ||
 . κρύ. A — Ἀθήνησι || Ἰσθμηνησι C — πρόχειλος || πρό-
 χειρος Ω — ἐλεύθερον || . θέριον ACΩ
3. εὐγενείας || εὐγενὲς Ω — Αἰγυπτίας || . τίοις Ω —
 ἔστε πρὸς τὸ ἐφηβικὸν || ἔστε τὸ προεφηβικὸν AΩ
 — ἐφηβικὸν || προεφηβ. C ἔστε τὸ προεφηβικὸν ἐν
 παλλήνῃ Ξ — ἔμπαλιν ἢ || ἐν παλιν ἡνῆ? Ω (ἐν παλ-
 λήνῃ C) — ΣΑΜ || Δυκίνος Ξ — οἱ τότε || om. οἱ Ω —
 συναπφικίσθησαν || συναπόκισαν ACΩΞ — TIM || om. Ξ
4. τὰς ἐπιβ. || om. τὰς ΩΞ — ἐπιβολὰς || . βον. CΩΞ —
 ἄνω || om. Ω — ἐκείνον || om. Ω — ΣΑΜ || Τιμο Ξ

- *TIM.* || *Αυκίνος* *℣* — *ἐκείνον* || *om.* *Ω* — *ΑΡΚ* |
om. *℣*
- c. 5. *ἤ βαθ.* || *ἤ* *℣* — *παράσειον* || *παράσιον* *ΑCΩ* — *κατὲ*
τ. πρ. || *μετὰ* *ΑCΩ* — *τὴν πρύμναν* || . . *νην* *℣*
- c. 6. *ἐνιαύσιον* || *ἐναύσια* *ΑCΩ* — *ἔσωζεν* || *om.* *Ω* — *Ἦρον* |
ἦρων *Α℣* *ἦρος* *Ω* — *TIM.* || *om.* *℣*
- c. 7. *κατήγαγε* || *κατήγαγον* *ΑCΩ* — *ἐβδομαίους* || *ἐβδομαῖος*
Ω — *πλαγίους* || *πλαγιως* *in ras.* *ΑΩ* — *ἐκείθεν δὲ*
 || *τε* *℣* — *περιπεσ.* || *om.* *ΑCΩ℣*
- c. 8. *Χελιδονέας* || . . *νέα* *Ω* — *δ. τ. Αὐλῶνος* || *om.* *ΑCΩ*
ἐπιλάβη || *ἐπιβάλη* *ΑC℣* — *ἀπόξυροι* || . . *ξη.* *ΑΩ* —
παραθηγόμεναι || . . *θι.* *ΑCΩ℣* — *κυματωγὴν* || *κυμα-*
γωγίαν *Ω* *κυμαγωγὴν* *C* — *τῷ σκοπ.* || *αὐτῷ* *Ω*
- c. 9. *ζόφον* || *ζόβον* *A* — *ἀναδειξαι* || *add.* *λαμπρόν* *Ω*
ὡς γν. || *καὶ γ.* *CΩ℣* — *Διοσκούρων* || . . *ρω* *Ω* . .
ρον *C℣* *ω* *suprase.* — *τὸν ἕτερον* || *om.* *ΑCΩ℣* — *ἐπικα-*
θίσαι || *ἐπικαθήσαι* *Ω* — *κατενθῦναι* || *καταθ.* *Ω* —
ἐτησίας || *αι .* *Ω* — *ἐς* *Π.* || *εἰς* *Ω* — *ἀποσυρέντας* || .
ριν. *A* — *τὴν Μαλέαν* || *τὸν* *ΑCΩ* — *Ἦρωνα* || *ἦρω-*
να *Α℣*
- c. 10. *ἐμβοήσω* || *ἐκ.* *Α℣* — *δυεῖν* || *δυοῖν* *Ω* — *ἐπιτείνωμεν*
 || *ἐπιτείνω* *ΑΩ℣*
- c. 11. *σε λαβ.* || *σον* *Ω* — *ὑπακούσει* || *ὑπακούσεις* *ΑC℣* *σαις*
Ω — *ὑπελθοῦσα* . . . *λογισμῶ* || *om.* *Ω* — *ἀποβλέ-*
ποντα || *ὑπο.* *Ω* — *ὀκνήσης* || *ὀκνήσεις* *Ω* — *καὶ στίγειν*
 || *καὶ σὲ γ' ἄν* *ΑΩ℣* *σιγᾶν?* *C* — *πρ.* *ὑμᾶς* || . *ἡμᾶς* *Ω*
- c. 12. *καλοῦσι* || . . . *ν* *Α℣* — *φασί* || *φησι* *ΑΩ℣* — *ἀπε-*
λείφθη μὲν || *ἀπελείφθημεν* *℣* — *τρυφῆς* || *τῆς* *Ω* —
ἀπελείφθην || . . *θη* *C*
- c. 13. *τοῦλάχιστον* || *τοῦ . .* *A* — *τὸν Ἰλ.* || *τὴν* *Ω* — *ἀφείς*
 || *ἀφ' ἧς* *ΑCΩ℣* — *κατέδυσας* || . . *δυσε* *Ω* — *ἀνέτρε-*
ψας || *ἀνέστρεψας* *Ω* — *ἐπὶ τὸ πολὺ* || *om.* *τὸ* *C℣* —
ἐπιπλέων || . *ον* *℣*
- c. 14. *κ. ταῦτα* || *om.* *ταῦτα* — *ἀφείς* || *ἀφ' ἧς* *℣* — *ἀλλὰ*
ἀλλ' Ω — *παραμυθῆσομαι* || *μυθήσομαι* *Ω* — *σον*
σε *ΑCΩ℣* — *ἦδη* || *εἶδη?* *Ω* — *εἰ καὶ* || *om.* *εἰ* *ΑCΩ℣*

- ἡμεῖς δὲ || ἱμεῖς — τοὺς ἐξ *Αίγ.* || καὶ τ. ἐξ *Αίγ.*
Α — τὴν || om. (lacuna) *Ω*
- e. 15. *πριαμένω* || *προιαμένω* *Ω* — *ναυπηγησ.* || *ι* — *πρόην*
 || *πρωτον* *Ω* — καὶ ἐς || εἰς, om. καὶ *Ω* — *συνεμ-*
βησόμεθα || om. *εμ* *Ω* — *προεισελθών* || *προσελθών*
Α — οὐδὲ οἶσθα || οὐ γὰρ *Ω* — *Κανώπον* || *Κα-*
νώβον *Α* — εἰ δὲ || εἴ γε *Α*
- e. 16. *Τιμ.* || *Αδ.* *Α* — *Ante* *δραῖς* *Τιμο* *Α* — τὸ λοιπὸν || τῶν
 λοιπῶν *Α* — ἐστι || om. *Α* — *αἰτῶμεν* || *αἰτοῦμεν*
Ω — *εὐφρανούμεθα* || . *να* . . *Ω* — *ὑποκ. παρέξ.*
 || *παρέξ. ὑποκείσθ.* *Ω*
- e. 17. *ΣΑΜ.* || *Δυκῖνος* *Α* — *ΔΥΚ.* || om. *Α* — *πλουτῶμεν*
 || . . *τοῦ* . *Α* — *Δειμ.* || *τιμὸ* *Α* — *τίς δ' οὖν* || *τίς*
γούν *Α* — *πρὸ τοῦ* || *πρὸς τὸ* *Ω* — *τὸν παῖδα* ||
 om. *Ω* — *τὸν κομήτην* || τὸ *Ω* — *ὁ ἀριθμὸς* || om.
 ὁ *Α*
- e. 19. *τοῦτο* || om. *Ω* — *παρέλθῃ* || . . *θοι* *Α* — *ἡμέτερα* ||
ὑμέτερα *Α* — *προκομισθῆναι* || *προσκ.* *Ω* — *τὸν*
νεώνητον || om. *Ω* — *ἐπιμετρεις* || *περιμ.* *Α*
- e. 20. *ἔχοις* || *ἔχεις* *Α* — *ἀνορωρύχθω* || *ἀνωρύχθω* *Α* —
ὠνησάμην || *ὠνησάμην* (in ult. lit. corr.) *Ω* — *εἶπ.* *δὴ*
 || . *δὲ* *Α* — *Σικωνόνιον* || *σικιώνιον* *Ω* — *ἔστω*
 || *ἔσται* *Α*
- e. 21. *Σισύφειον* || *σισύφειον* *Ω* — *εὐχὴν* || *ἀρχὴν* *Ω* — *δια-*
κόνους || *δια* lac. *νους* (sic) *Ω* — *πλουτῶν* || *πλούτω*
Ω — *ἀπόλῃ* || *ἀπολῆ* *Ω* — *αἰτῆς* || *αὐτῆς?* *Α*
- e. 22. *ἄλονργις* || om. *Ω* — *προσέλθοῦσι* || . . . *θοῦσι* *Α* —
αὐτοῖς || *αὐτοῖ* *Α* — *προσαραξάτωσαν* || . *ρη.* *Α* —
δόξῃ προκίψας || om. *Ω*, om. *δόξῃ* *Α* — *ἐπιβλέ-*
ψομαι || . . *φοιμι* *Α* — *τις πένης* || om. *Ω* — *οἶος*
 || *οἷς* *Ω* — *ἄσον* || *ἄσους* *Ω*
- e. 23. *δειπνα* || . *προι* *Ω* — *ἐλαιον δὲ* || om. *δὲ* *Α*
- e. 24. *ἑκαστον* || *ἑκατὸν* *Ω* — *ἑκατόν* || *ῥ* *Ω* — *θανμά-*
σια || *δημόσια* *Α* — *ἐς καλ.* || *εἰς κ.* *Ω* — *ὄν* ||
οὖν *Α*

- c. 25. ἡμῖν | ἡμῖν ACΩ℥ — ἐς ἑπερβ. || δὲ ἑπερβ. Ω
- c. 26. ἀνήρηται || . . τίσται AC℥ — ἀπογεύσασθαι | ἐποφίσησθαι A — γυνὴ || om. Ω — ἐκπεσόντας | ἐκ lacuna Ω — τό γε ἕγ. | τότε ℥ — ἐχεγγυον | . . υιον ℥
- c. 27. ἀφῶ || om. Ω — ἐνίους | . . ας A — ἐντοσθιδίων | ἐντοσθιδίων ℥ — Φανομάχῳ || Φαι. . Ω — καὶ λῆσ. || ᾤ AΩ℥ — αἴτιος ὁ θησ. | ὁ θησ. αἴτ. Ω — σὺ μοι | μοὶ σί Ω — ὃ Ανκ. | om. ὃ Ω — οὐδὲ τ. χ. | ὅτι ℥ — ἔτι | ὅτι Ω — κατὰ . . . ἥδη || om. A
- c. 28. μοι || om. A℥ — ἦν γε | . . τε AΩ℥ — ἄλλος ἐπὶ | om. ἄλλος Ω — τριάκοντα | A C — παρὰ πατρὸς | π. τοῦ π. Ω — τριακόσιοι | τῶ A τω C τὲ ℥ — ἄλλος | ἄλλοι C? ℥ — ἄλλῳ | ἄλλους CΩ℥ — τὸ ὀκτακκόν || om. τὸ ACΩ℥
- c. 29. ἄριστος || om. Ω — μείζονα | μείζον AΩ℥ — ποιήσαντος | ποιήσαντος ℥ — Αδειμάντων || . . ος AC℥ — ἴδῃ | ἦδη A — δι' αὐτοῦ | . . αὐτοῦ A℥ — Περσεύ | . . παῖ A — οὐδὲν | οὐδὲ A — αὐτὸ || om. ACΩ℥ — ἡμῖν | om. ACΩ℥
- c. 30. εἰς τ. Π. || ἐς AΩ℥ — τιμῶν | τιμῶν AΩ℥ — διάστημα | . . στημα AC℥ — καὶ οὐδὲ || om. καὶ Ω — ἐρωμένων | ἐρωμ. C — ἐξενέγκῃ | . . κειν Ω — μέσον | μέσους Ω — ἐπίππιον | . . πειον ACΩ — μέλλω μενεῖν | μέλλων Ω μένειν AΩ — τε ἄνω καὶ | τε (sic) ἄνω καὶ ἕξεσθαι A ἄνω τε καὶ κάτω ἕξεσθαι Ω
- c. 31. τοσ. σε || om. σε Ω — τ. ἰκπέας || om. Ω — ἐχέτω || ἀρχέτω Ω — οὐτοσί || οὐτωσί Ω —
- c. 32. προῖομεν ACΩ℥ — Κερχρεαῖς | Κερχραῖς ℥ — τὰ ἄλλα | τὰλλα ℥ — διαβάλλωμεν | διαλάβωμεν ACΩ℥ — Ἰωνίαν | Ἰονίαν Ω — διὰ K. || om. διὰ Ω — Παμφυλίας | Παξυφολίας Ω — Πισιδῶν | Πισιδων ℥ — Πισιδῶνα Ω — ἄχρη | ἄχρη ACΩ℥
- c. 33. Ἐμέ || add. γὰρ Ω — ἐπὶ Ἄρ. || om. Ω — ἐς τὰ γυμνά ὀσῶ γυμνά Ω — ἢ B. | καὶ AΩ — σοι | σου A℥ —

- ἀποτετμησθαι || τετμησθαι Ω — ἀπίασι || ἀπιασι Ψ
— ἡμῖν || om. Ω — τοσούτω || τούτω ACΩΨ — ἐπι
πᾶσι δὲ || om. δὲ Ψ
- c. 34. παρήλθ. || om. Ω — ἰκ. τε || om. τε Ω — οἱ ἀπὸ Β. ||
om. οἱ AC — κατέλεξε || κατέαξε AΩΨ
- c. 35. ΔΕΙΜ || om. Ψ — ἐπὶ Κτ. || τοῦ AΩΨ — διαφυλά-
^{Ανκ.}
ξοντες || . . ξαν. Α — ΣΑΜ || Τιμόλαος AΨ — γενί-
μενος || ἀπαγόμενος ACΩΨ — σὺ δὲ τί || om. τί ACΩΨ
— ὦ Α || ὁ CΨ — ΛΥΚ. || om. Ψ — μεσημβ. γὰρ ||
om. γὰρ CΩΨ — ἀνατετραμμένης || . γεγραμ. ACΩΨ
— καθίσαντας || καθίσαντα AΨ — ἀναπαύσασθαι || ανα-
παύεσθαι Ω — τὸ λοιπ. || om. τὸ Ω — στρατιώταις
κάθησαι || κάθισαι στρ. Ω — Εὐγε || om. ACΩΨ —
οὐ || οἱ Α — παραποφανεῖσθαι || παρὰ τὸ φανεῖσθαι
AΨ — ΣΑΜ. || om. Ψ
- c. 36. Πρ. δὴ || δέ Ω — ἔσεσθε || ἔσεσθαι Ω — προδώσετε
|| προδοῦτε ACΩΨ — ἐπειδὴν || ὅταν Ω — ἀλαλάξαντες
ἀλλάξαντες Ω — μίξαι || μίξαι Α — λαμβάνωμεν || νο
AC — καθ' αὐτούς || αὐ. AΨ — ὄντας || om. Ω —
ἐπέλασιν || . λεν. AΨ
- c. 37. προκαλεῖται || προς . . AΨ ἀνασθῆναι || δύ Α — το
τρωθ. || om. τὸ ACΩΨ — ΣΑΜ. || Ανκ. Ψ — μοι ||
σοι AΩΨ
- c. 38. προσκυνεῖτωσαν || . νη. ACΨ — ὑμῶν || ἡμῖν AΨ —
κατὰ || κᾶτα Ω — καὶ καθ. || om. καὶ ACΩΨ —
καθαιρήσω || καθαρ. Ω — αἶ ἄν || οἱ ACΩΨ — ὄρων
|| ὄρων Ψ
- c. 39. ἐκστάδιος || ἐξστάδιος ACΨ ἑξαταδιος Ω — σοι || σε
Ω — ὅπερ ἄν || ἐὰν CΩΨ — ἐθέλη || om. ἐ C — καὶ
μίσος || om. Ω — χρυσῶ || om. Ω — καὶ δορυφ. . .
πολλή || [] Ψ — τῶν πολ. || om. τῶν ACΩ — τι || τοι
Ω — ἢ ἐπελαύνουσι || ἦν ἐπελαύνωσι Ω ἢ ἐπελαύνωσι
ΩΨ — τῶν ἔξω || om. ACΩΨ
- c. 41. ὁ πρσ. || om. ὁ ACΩΨ — ὁπότεν || τε ἄν AC ὁπότε
ἄν Ψ — εὐγραμμον || ἄγραμμον Ω — ἀνεπαίδητα ||

- ἀναπαίσθητα Ω — νεώ || νεώς ACΩM — παραμείνη
 || . μένη Ω
- c. 41. εὐθῦναι || θύ. A — οὐκ αἰτ. || om. ACΩM — τας ἐπιβ.
 || om. τὰς A — ἡδέος || ἡδέως CM — ἐν αὐτ. || om. ἐν M
- c. 42. καὶ τοιοῦτ. || om. καὶ ΩM — αἰεὶ ἐρρωσθαι || εἴ ἐρω.
 Ω — μόνον || om. ACM — τοῦτο || τούτω ACΩ —
 μοι || με Ω
- c. 43. ἔστω || ἔσται Ω — πᾶσιν || πᾶσι A — δήμοις || seq.
 καὶ ACM — καὶ ὄτω . . . στόμα || om. Ω — ὄτω ||
 εἴ τις AM — ἐπιμεμηνῆναι || ἐπιμεμηῆναι Ω — ἐπερο-
 ρήν || ἐπερορῶ Ω — Ὑλαν || λλ M
- c. 44. γιγνώμενον || γινομ. M — δεήσει με || om. με
 ACΩM — τὰ τῶν ἄλλων || om. τὰ ACΩ — τε τ. θ.
 || om. τε Ω — Ἰνδοῖς || Ἰνδοῖν Ω — ἐπιπετόμενος
 πετ. om. ἐπι ACΩM — ἐς κ. || εἰς ACM — ἀπάντων
 || ἅπαντα Ω — εἴ τινες || οἱ τινες Ω — τῆς γῆς || om.
 τῆς ΩCM — ἔργων ἂν || add. ἔργων AΩ — εἰ τύχοι
 || εἰ τύχοιμι ACΩM — τοῦς τε || om. τε Ω — ἐπιχέαντα
 || . χέοντα AM — οἶον δὲ || οἶον δὴ M — ἰβριστής
 πόρνος Ω — τῶν κρ. || om. τῶν Ω — ομιλεῖν ἂν ἐξῆ
 || ὄμ. ἂν ἐξῆ C ὁμιλοῖεν ἂν ἐξῆ ΩΔ — εἴκοσι || ΚC
 — ἀθέατον || ἀθέαντον C — κοιμίσαντα || κοιμήσα
 (sic) Ω — κάκεινο ἦν || κάκεινος, om. ἦν C — μόνον
 || μόνον A — τῷ βίῳ || om. τῷ C — οἶον δὲ || δὴ AC
 — ὑγείας || ὑγείας ACM
- c. 45 ὑπερέπτυς || . ἴπτης Ω — ἐπέραστον' || ἐπέρατον Ω
 — κ. τόδε || τάδε CM — τοσοῦτους || . . τοῖς A —
 δάκτυλον || δακτύλιον CM — ἀναγκαιοτάτου || ἀνα-
 γκαίου Ω — προσδεῖ δς περιθήμενον || πρὸς διὸ
 περιθήμενον ACΩM — σε παύσει || om. σε Ω
- c. 46. οἶα || om. Ω — ἐν Σ. || om. ἐν ACΩ — μετ' ὄλ.
 om. ACΩM — ἀνεγρόμενοι || ἀνεγειρόμενοι Ω — λι-
 μώττοντες || λιμώττονσι Ω — πρὸ ὀλίγου || πρὸ
 ὀλίγον Ω — τῆς οἰκίας || τὰς οἰκ. Ω — μ. σὺ || om.
 ACΩM — ἀντὶ π. || ἀπὸ π. ACΩM

ADNOTATIO CRITIC

LUCIANI BIS ACCUSATUS.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Marc. 436 = Ψ Cod. Vat. 87 = X (Graeven).

Cod. Vat. 90 = Γ

c. 1. ἀντίκα γε τοι ὁ μὲν Ἥλιος οὐτοσί ζευζάμενος τὸ ἄρμα. . ἀντίκα = ut exemplum adferam, velut Helios quam non semper vacabat nectari et ambrosiae sed strenue negotia sua procurabat . . a Luciano haud alienum ut Nigr. c. 21. πῶς γὰρ οὐ γελοῖοι οἱ πλοῦτουῦντες ἀντίκα, correctum a Scheibe pro αὐτοῖ; saepius apud Aristophanem Av. 786 ἀντιχ' ἑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος . . ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἡρίστησεν οἴκαδε. Nos similiter „gleich“. — οὐδ' ὅσον κνήσασθαι τὸ οὐς || κνήσασθαι cum cod. Ω ne tantillo quidem otio gaudebat, quantum ad titillandas aures opus est cf. c. 34. καθάπερ οἱ τὴν ψώραν ἡδέως κνώμενοι de calumnia c. 21. οἶδά τινας οὕτως ἡδέως γαργαλιζομένους τὰ ὄτα ὑπὸ τῶν διαβολῶν ὥσπερ τοὺς περοῖς κνωμένους — καὶ ὀλίγον || ,vel paulum' Ex Luciani seriorumque omnium scriptis tota patet vocis καὶ ἂν historia; est composita ex καὶ et ἂν potentiali cum indicativo vel optativo, ex καὶ et ἂν conditionali cum coniunctivo. In quo hoc tamen tenendum est, ubi καὶ in καὶ ἂν conditionali est copula, cui adiungitur enuntiatio non decurtata sed integra et sui iuris, scribendum esse separatim καὶ ἔν vel καὶ ἦν, non καὶ ἂν, quod in codicibus saepe neglectum non semel codicum ope firmatum est. Accedit καὶ ἂν sine verbo, quod prorsus in adverbii vim abiit. Denique abiecta omni originis memoria in usu est καὶ ἂν sequente εἰ cum enun-

tiatione conditionali. Cf. vol. I I Anach. c. 32. Navig. c. 26. Rh Pisc. c. 22. A. Baar in Zeitschr. p. 407. — ἐκκεκώφηται || ἐκκεκώφαις ἐς τὴν Κλάρον || ἐς τὴν I quod testibus Strabone, Pausania, oracula Clarium et Colophonium, — πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς γῆς βίον || ἕκαστος Cob.

- c. 2. ἦν γὰρ τι καὶ μικρὸν ἐπινύσσει τι καὶ μικρὸν ἐπινυστάσομεν θῦς ο Ἐπίκουρος || id est vere negare providos esse deos — ἀ Γ — εἰ πιστεύουσεν || πιστεύου . . . οἱ ναοὶ ἔσονται . . . ἀκν ἄσπονδοὶ δὲ [οἱ κρατῆρες ψυ] ὄλωσ ἄθνητα καὶ ἀκαλλ. || [οἱ κ om. Sbdt. quod abundant postq nominata sunt, reliqua quod sequ Cui emendationi patrocinator Cod desunt. — ἄσιτος || ἄθνητος Γ — om. ο Ψ — καὶ οἱ μὲν ἄλλοι || enim praeter gubernatorem omnes
- c. 3. ἐπότε . . . σχολάζειν . . . ἡμᾶς ἐπότε Ω — ὁπόσαι τὰς ἐπιστήμας ΩΓ ταῖς ἐπιστήμας καὶ τέχ σχολάζειν . . . τῷ νέκταρι = studiis, expressum fortasse ex Luciano observanda esse bene moni heit des Lucianischen Dialogs de Pa
- c. 4. τί οὖν δοκεῖ; προτιθέμεν ἢ θέλ || προτιθέναι ἢ θέλεις προ (Γ) a est solita apud Lucianum structur ἐμὲ δικάζεσθαι || ἐφίημι solemniscium provocatur cf. 12. 22
- c. 6. περινοστοῦσι || περιέρονται ΩΓ

- c. 7. προσποιεῖσθαι idem quod ὑποκρίνεσθαι in scaena partes alicuius suscipere, imitari. — κἂν ἐνίοις . . ἐντύχης || Cf. ad. c. 1.
- c. 8. καταπτοῖο || κατάπτοιο Cob. — εἰ μηδὲν ἄλλο, αἰδοῖ τοῦ σχήματος μετριώτερα διαμαρτάνουσιν. Esse hoc philosophorum σχῆμα (habitum) ex praecedentibus verbis intelligitur. Omnino σχῆμα nunquam absolute usurpatur, sed ita, ut quo referendum sit vel ex contextu ac sensu redundet vel attributo sive substantivo sive adiectivo accurate definiatur cf. c. 28. 29 κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ διαλόγου c. 30. — ἔτι γὰρ αἰτὸν μετέβαπτεν ἢ φιλοσοφία παραλαβοῦσα . ὁπόσοι μὲν οὖν ἐς κόρον ἔπιον τῆς βαφῆς, χρηστοὶ ἀκριβῶς ἀπετελέσθησαν . . . ἐτοιμότατοι ὄσοι δὲ . . . παραδαλωτοὶ τὴν χροάν || ἐπεὶ pro ἐπὶ in optimis libris ΩΓ, οὖν del. Sbd̄t.; pro puncto commate posito παραλαβοῦσα, ὁπόσοι . . et ὄσοι non interrupto sermone usque ad χροάν continuantur. Philosophia est tinctura qua homines magis minus loti philosophi fiunt. Est autem triplex genus, primum (ὁπόσοι) eorum, qui integram et plenam eam in se receperunt, χρηστοὶ ideo nominati, alterum (ὄσοι) qui meliores vulgo non satis tamen tincti sed semidocti vel semiphilosophi sunt, μιξόλενκοι vel παραδαλωτοὶ τὴν χροά, tertium, (εἰσὶ δ' οὖν) qui extrinsecus tantum attigerunt amphoram in qua condita est tinctura et summis tantum digitis uncti sunt, philosophi illi nomine non digni. In quo tertio genere restat aliquod mendum tollendum, si quidem mutata sede particulae καὶ legendum est ψάσαντες ἔκτοσθεν τ. λέβητος καὶ ἄκρω τῷ δακτύλῳ ἐπιχρισάμενοι, non ψάσαντες . . ἄκρω τῷ δακτύλῳ καὶ ἐπιχρισάμενοι . . .
- c. 11. μεγαλοφωνότεροι — θρασύτεροι . . ὕστεροι || μεγαλοφωνότατοι . . . τατοὶ . . . στατοὶ Cob. At quod fere bini inter se litigantes disputant, ferri possunt comparativi — ἀγκύλῳ τῷ δακτύλῳ ἀποξυόμενοι || ἀγκῶνι ἀποξ. Egregie Cob. qui ἀγκῶνι in ἀγκύλῳ depravatam, τῷ δακτύλῳ temere additum (cf. c. 8) iudicans, ἀγκῶνι ἀποξυέσθαι affine dicit esse ἀγκῶνι ἀπομύττεσθαι, cu-

- bito se emungere'* quod est hominum agrestium — κα
τι ἀγαθόν || και τί ἀγαθόν. Sbd̄t.
- c. 12. ἡ δὲ ἐφεις. Cf. c. 4.
- c. 13. οἶσθα ὃ δράσομεν. Sic omnes codices praeter Δ —
λειποταξίου || λιποταξίου Γ
- c. 14. διανύσωμεν || διαλύσωμεν (ΩΨ) διαλύσομεν Γ —
δεδικάσονται || ἐδικασθήσονται Cob. — εἰ και μὴ παλαι
όν || νεαρόν ΩΓ. Sunt quasi duae semitae per totum hum
dialogum, diversae, quarum cum vix dici possit utri
rectior sit, codices optimae notae et hic et alias Ω
sequendum esse duxi. — Ρητορικὴ κακώσεως τῶ Σύρω
|| πρὸς τὸν Σύρον Sbd̄t. quia ΩΓΨ habent τὸν Σύρον
idemque suprascriptum est in Δ, praeterea in Ψ est τῶ
Σύρων quod proxime abest a τὸν Σ. denique quod eadem
formula in c. 19. καθίστατε οἱ τῆ Στοῦ πρὸς τὴν Ἡδο
νήν λαχόντες.
- c. 15. καὶ ἐπὶ τριβόλω || De καὶ cf. ad. c. 1. — πλὴν ἐ
γνώμονά γε ταῦτα ἔοικεν ἀξιοῦν ut correxi Pisc. c. 11
ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα ὃ ἀνὴρ ἀξιοῦν.
- c. 16. μηδὲν αἰσχρὸν ὦν πράξειεν οἴομενοι || προστάξειεν
Ω et Γ (in ras.) — ψαλτρίας || ψάλτριαν ΩΓ
- c. 17. και τὴν ἀλητρίδα κατεσιώπα || σιώπα M. — οἱ... εἶδο
|| οἱ . . . ἰδόντες Γ — ἀφαιρεῖται || ἀφηρεῖτο
— ἡρυνθρία δὲ κατ' αἰδῶ τῶν δρωμένων || κα
αἰδοῖ τ. δ. Sbd̄t. cf. c. 8. αἰδοῖ τοῦ σχήματος. και (qu
Γ habet) et κατὰ in codicibus notum est persimilia es
signa. — κόσμον ἄνθρωπον || ἄνδρα ΩΓ; ἄνθρω
πος fere cum contemptu quodam usurpatur cf. Iup. tra
c. 44. Lucianus vol. II. P. II. pag. 187.
- c. 18. ἄγε δὴ || ἄγετε ΩΓ — ἀνάστητε || [] ΩΓ
- c. 19. ἡ κατάγραφος ἢ τὰ ποικίλα οὐ ἤδη λέγε || ἡ κατ
γραφος deleto ἢ τὰ ποικίλα. Sbd̄t. Permirum enī
ἢ τὰ ποικίλα tam diu aetatem tulisse. Nempe ἡ κατάγρ
φος est ipsa Stoa et ἢ τὰ ποικίλα nil nisi glossa ad
plicandum ἢ καταγρ. male addita. — ἐσκενασμένη || ἐ
σκενασμένη Cob.

20. ἐξετάζεται . . . πότερον χοίρων δίκην . . . ἡδομένους
 χρὴ βιοῦν || δεῖ ζῆν ΩΓ ἡδομένους abesse potest,
 idque delevit Madvig, sed propter alteram partem ἡγη-
 σομένους . . . φιλοσοφεῖν ut Lucianus est numerosae
 orationis observantissimus non est quod exterminemus.
 — οὐδὲν σεμνὸν οὐδὲ μεγαλόφρον ἐπινοοῦντας ||
 μηδὲν (ΩΓ) μέγα ἐννοοῦντας Sbdt. Promiscue videtur
 οὐδὲν et μηδὲν adhiberi ut adv. indoct. c. 5 ὁ κνβερῶν
 οὐκ εἰδὼς καὶ ἰκπεύειν μὴ μεμελητηκῶς. Constat autem
 non tam certis finibus οὐ et μὴ apud serioris temporis
 scriptores distineri sed motibus diversis animi tanquam
 fluere ac fluctuari. Idem cernitur in iis enuntiatis, in qui-
 bus particula ἄν dominatur. Nempe ut veteres constanter
 sequebantur in dicendo certam legem, ita sequiores magis
 magisque coeperant pro lege obnoxii esse libidini. —
 Pro μεγαλόφρον in Ψ est μέγα (cf. 28 μέγα φρονήσας)
 quod aptius est sequenti ἐννοοῦντας. ἐννοοῦντας scrip-
 si pro ἐπινοοῦντας satis noto quod inter utrumque in-
 tercedit discrimine, quo ἐπινοεῖν est aliquid (obiter)
 observare in aliqua re, ἐννοεῖν, penetrare, insinuare se
 in aliquam rem. (σεμνὸν οὐδὲ om. in ΩΓ) — ἤκουον ||
 ἀκούω ΩΓ Cob. Ddf. — πλὴν ἄλ. ἐκεῖνα || ἐκεῖνο Bk.
 Sbdt. τῶν ὄρων || τοῦ ὄρου
- c. 23. μάτην οὖν ἀνελθόντες ὄσι || Addere solet L. θέλεις, unde
 pendeat conjunctivus ὄσι. Nos: „Sollen sie . . . gekommen
 sein?“
- c. 25. ὁ Πύρων δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνελήλυθε καὶ ἐφάκει τοῦτο
 πράξειν. || Locus obscurissimus varie tentatus. Mihi illud
 ἐφάκει simili locutione verbi δοκῶ videtur illustrari cum
 futuro. Ut enim δοκῶ c. fut. veluti de domo c. 15. προσ-
 θήσειν μοι δοκῶ Pisc. c. 39. αὐτὸ ποιήσειν μοι δοκῶ
 accedit ad sententiam *volo aliquid facere*, sic ἐφάκει τοῦτο
 πράξειν significat *videbatur id facturus esse, addito οὐ*
quod h. l. necessarium est, non videbatur id facturus esse
i. e. nolebat, opinor, id facere) — καὶ ξένην || om
 ΩΓ, glossa praec. καινήν.

- c. 27. ὁ τι χρήσαιο ἐαυτῷ οὐκ εἰδὸτα quid de se faceret ignorans. Cf. ad, Imagines vol. I P. II p. XCVIII vol. I P. II pag. 169.
- c. 28. μέγα φρονήσας cf. c. 20. μηδὲν μέγα: ἐννοοῦντα. — αὐτοῦ δὲ . . . τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος τὸν Διάλογον φιλοσοφίας νῖδον εἶναι λεγόμενον ὑπεραγαπήσας . . . τοῦτῳ σύνεστι || τὸν γ. ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος Φιλοσοφίας νῖδον εἶναι λεγόμενον τὸν Διάλογον τοῦτῳ . . . σύνεστι. Non posse ferri τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος ex iis elucet, quae de hac voce supra (c. 5) exposui ideoque coniunxi τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος Φιλοσοφίας νῖδον εἶναι λεγόμενον. (propter philosophorum habitum). — κωμικὰ ἐρωτήματα || κομματικὰ ἐρ. Ω Id enim inter rhetoricam artem et philosophiae sermonem interesse dicit, ut philosophia continua oratione utatur, dialogus minuta tantum fragmina sermonis exhibeat. — βραχεῖς τινὰς λόγους ἀναπλέκων καὶ συλλαβίζων || ἀναπλέκων Sbd. Non agitur de plenis coronis sed de singulis foliis tanquam per syllabas (κόμματικα ἐρωτήματα) aegre collectis. Melius igitur quam ἀναπλέκων νῖδεται ἀναλέγων, quocum aptissime convenit συλλαβίζειν . . . cf. de electro c. 3. ἀναλέγοντας τῶν αἰγίρων τὰ δάκρυα. At Piscator c. 6 recte εἰ τις ἀναλέξαι καὶ ἀρμόσαι. — ἀλλοῖμαι καὶ εἰς ἐκεῖνον ἑβρίζειν || τὰ ὁμοία Fr. —
- c. 29. τοῦτο μὲν ἀπίθανον || ἀμήχανον. Vario modo hoc vocabulum sive activo sive passivo sensu nuncupatur. Hoc autem loco in ἀμήχανον est corrigendum, nam dialogus non potest esse nisi inter duos vel plures κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ διαλόγου, sicut docent quae sequuntur οὐ γὰρ οἷός μόνον αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι.
- c. 31. κοσμουμένην || κομμουμένην Cob. — φῶδ᾽ ἑταιρικός || ἐρωτικός Γ — τ. ἀνδρας τοὺς . . . || om. τοὺς Fr.
- c. 33. ποτώμενον || πετόμενον ΑΓ — κατασπάσας αὐτὸς || αὐτὸν Sbd. αὐτόθι Fr.

c. 34. ἄπερ μάλιστα λυπεῖ || ὄπερ Fr. Sbd. Ddf.

ο. 35. τούτῳ ἔθος ἐστὶ καὶ πᾶσι || del. καὶ Fr. Sbd.

[LUCIANI] DE PARASITO.

Optime de hoc dialogo meruit C. G. Cobet in oratione de arte interpretandi grammatices et critices fundamentis innixa primario philologi officio habita Lugduni Batavorum MDCCCXLVII.

- c. 1. μεταδῶης || μεταδοίης Cob. — ἔργῳ μὲν οὖν κατορθοῦν φημι ἤδη, εἰ δὲ καὶ σοὶ λόγῳ οὐκ ἔχω εἰπεῖν || om. σοὶ Sbd. Affirmat Tychiades — se ἔργῳ quidem artem suam sustinere (κατορθοῦν) posse, num etiam λόγῳ nescire se fatetur — αὐθις || εἰσαῦθις Cob. „alias“ — ἀλλ' οὐκ ἀνέξομαι || referendum ad εἰσαῦθις nolle se diutius expectare, sed statim audire. Iterum roganti Tych. sequitur alterum εἰσαῦθις cui denuo respondet μηδ' αὖτως· ἀλλ' ἤδη λέγε. Opposita sunt ἔργῳ et λόγῳ, non personae, quamobrem extinxi σοὶ.
- c. 2. προοῖσται || προῶσται Jacobs Df. quod Cob. improbavit, non emendavit. Legendum opinor προὐπίσται praevidi multum futurum esse risum — ἐπιγράφοιμεν || ἐπιγράψομεν Cob. ut infra c. 3. ἔγκαταλέξομεν.
- c. 4. ὄρθῳς ἐκείνου γε εἰπόντος οὕτως ἀπεμνημόνευσας || ὄρθ. ἐκεῖνός γε εἶπεν ὅστις ἦν, σὺ τε ἀπεμν. Cob. quem sequor, ita tamen, ut negem hanc esse lectionem optimi quem dicit codicis Marciani (436 Ψ) in quo non ὄρθῳς sed οὐκ ὄρθῳς ἐκείνο γε εἶπεν (οὗτος) σὺ τε ἀπεμνημόνευσας; neque magis video unde vir summus illa verba ὅστις ἦν, quae nisi fallor neque in optimo illo codice neque in eo inveniuntur, qui certe ab huius Cod. (Ψ) virtutibus proxime abest Marcianus 434 Ω — φέρε δὴ καθ' ἕκαστον τοῖς τῆς τέχνης

εἶδεσιν ἐφαρμόζοντες τὴν παρα
 πῶμεν, καὶ ὁ περὶ αὐτῆς λόγ
 αὶ πονηραὶ χύτραι μὴ σαθρὸν
 tus sine dubio hic locus. Sen
 Ad omnia artis genera accommo
 ratur num concinat eius ratio
 quemadmodum vitiosae testae co
 dore male dissonet. Quorum
 usque ad περὶ αὐτῆς λόγος perluce
 καὶ quae ferri non potest turba
 duae structurae confusae sunt,
 Cob.“ submota ἀλλὰ μὴ forma
 τίνα ἢ substituatur, non minus
 lendum auctore Cob. μὴ ante
 ἀποφθέγγεται mutanda in ἐπι
 monio Plutarchi mor. 94 σαθρὸν
 Restat igitur φέρε δὴ καθ' ἕκ
 εἶδεσιν ἐφαρμόζοντες τὴν παρα
 πῶμεν ἰ περὶ αὐτῆς λόγος, ἰ
 χύτραι διακρονόμεναι σαθρὸν

- c. 5. τί δὲ, τὸ ἐπίστασθαι τὰς ἀρε
 πολυπραγμοσύνην ἀτέχνου
 || πολυπραγμοσύνης . . Mad
 c. 6. ἐν γυμνασίῳ || γυμνασίᾳ ex
 nenda per totum hunc dialogum ;
 γυμνασία γυμνάσματα. (exerci
 σιν || ἀπόλλυσιν ΔΩΥ Cob. εἰ
 c. 7. οὐδὲν ἐνχο. ἐρίσκω ἐν τῷ βί
 Cob. Sbd. — c. 8. κατορθοῖ || C
 || οὐχ οὐτος Sbd. ex οὐδ' ο
 c. 8. καὶ μὴν κυβερν. || καὶ μὴν καὶ
 conjunctionum vim et momentum
 saepissime etiam numerus partic
 c. 9. ἀποδοῖς || ἀποδώσεις Cob.
 c. 10. μᾶλλον τὴν αὐτοῦ γνώμην τ
 Augetur vis comparativorum ad

superlativorum addito μάλιστα c. 39. μάλιστα χρησιμώτατοι.

- c. 11. τῆς Σχερίας || ἀπὸ τῆς Σχ. Cob.
- c. 12. παρασιτός ἐστι καὶ οὐχ ὅς λέγει || (†) οὐχ ὡς λέγει ΨA neutrum placet. — οὐχ ὅπως ἠδέως ζήσεται ἀλλ' οὐδὲ ζήσεται || non tantum non suaviter vivet, sed ne vivet quidem. Dudum constat quod sequentia docent de solemnium hoc usu, quo ut apud Latinos prius enuntiatum sine negatione et ipsum negativum est prout alterum. — πολλά τοι || πολλ' ἄτοπα Ψ — παρέχει || ὑπάρχει Cob. — λέγω δὲ || λ. δέ Sbd̄t, siquidem δὲ spectat ad peracta et praesentia, δέ ad futura. — πᾶσα ἀνάγκη || Non superfluum puto huius usus substantivorum sine verbo nonnulla exempla adferre: συγγνώμη, ἄκρα εὐδαιμονία, φθόνος οὐδείς, ἔλεγχος σαφής.
- c. 14. οὐχ ἕτερον μὲν τι διώκει || Cob. supplet οὐχ ἕτερον μὲν πράττει, ἕτερον δε διώκει; Sed non opus videtur, quod illorum quae addidit verborum sensus inest in sequentibus ἄλλο τὸ αὐτὸ . . . γίγνεται — οὐ ἔνεκα γίγνεται || τὸ οὐ ἔνεκα γ. Cob.
- c. 15. ἐκεῖνα || . νο — διατελοῦσι || ἐπι . . . Cob. Ddf.
- c. 16. κατορθοῦν || Cf. c. 1. recte constituere. Post νοσοῦντας Cob. et Ddf. inserunt ex Cod. Ψ ταύτην δὲ τὴν τέχνην.
- c. 17. ὑπάρχει || παρέχει Cob. Ddf. — μηδὲν ἔχοντι || τῷ μηδὲν ἔχοντι Ddf.
- c. 18. κατὰ Σωκρ. || κ. τὸν Σωκράτη Ψ Cob. Ddf.
- c. 22. οὐκ ἂν ἄλλο τι εὔροις ἢ ἀρχὴν παρασιτικῆς || οὐκ ἂν ἄλλοθι εὔροις Sbd̄t., deletis ἢ ἀρχὴν παρασιτικῆς, quoniam amicitia non solum initium artis parasiticae, sed tota parasitica amicitia nititur — ποταπὸς δὲ οὗτος ὁ φίλος || om. ὁ Cob. Ddf.
- c. 24. ἐκεῖνα || . ο. Sbd̄t.
- c. 25. ἀποφαίνῃ | . . νεις Cob. (ἀποφαίνει Ψ) — ἀντὶ τοῦτον ὅς εἰμι || ἀντὶ τοῦ Cob. Ddf.

- c. 26. φέρε δὲ || Recte, quamquam adversus ΩΨ Cob. Ddf. γ δὴ habent. Non enim peracta complectens ad novum aliquid transit, sed pergit de altera parte discrimine exponere — ὡς καὶ κατ' ἰδίαν || ἰδίᾳ, om. καὶ Ψ-ἐπειδὴν || add. γοῦν Ψ — ὁμολόγηται δὲ . . . ἀποφρονταί τινες * * * || lacuna quam supplet Bk. verbo φτεύειν. — οἱ αὐτοὶ || om. οἱ Ψ
- c. 27. γνώμης κρατεῖν mutata paululum significatione in eadem sententia manere, Herr seiner Meinung sein, dominari.
- c. 28. καὶ παρέλθοι τις || καὶ ΩΨ — φιλοσοφία || σοφία
- c. 29. ταῦτ' αὖ φάη τις ἄν || ταῦτα ΩΨ — οὐ μία κατὰ ληψις οὐκ ἔστι || om. μία Ψ
- c. 30. ἐμοίγε δοκεῖ ἢ παρασιτικὴ κινδυνεύειν . . . καὶ σοφία εἶναι || ἐμοίγε δοκεῖν . . . κινδυνεύειν Sbd.
- c. 31. καὶ σὺ γιγνώσκων || σὶ εὐ γιγ. om. καὶ — ἀποφροσύνας καὶ εὐρύς εἰπεῖν || καὶ εὐροῖς. Ψ Sbd. „εὐροῖς pro ἔχοις novum et inauditum Cob.“ — οἱ ἥμισυ οἶει || . σὺ οἶει Ψ —
- c. 32. ἐκάθητο παρασιτῶν Διονυσίῳ καὶ ταῖς Σωκράτους διατριβαῖς ἐρήσθαι φράσας || παρὰ τῷ Διονυσίῳ τῷ Λυκείῳ Ψ, om. καὶ Sbd.
- c. 35. καὶ αὐτὸς . . . Νηλέως ἦν || del. Cobet.
- c. 37. παρασιτικὰ σπουδάζοντας || [studere], recte neque mutandum ut Dindorfius vult in παρασιτεῖν, sed est huius verbi σπουδάζειν usus cum structura ex Latino, ut videtur expressus.
- c. 39. μάλιστα χρησιμώτατοι. Cfr. ad c. 10. Alio modo multiplicata est vis superlativi in c. 42. ὁ δὲ δὴ κορυφαίωτατος, in quo quae in nomine inest vis superlativi (Κορυφαίος) augetur etiam forma.
- c. 40. ὥσπερ ἐκείνους τινὸς δεομένους ἀναλήψεως || οἱ τινος Cob.
- c. 41. καλῶς δὲ καὶ εἰ ἀποθάνοι καλῶς || καλῶς om. Sbd. — λείψαντα || λιπόντα.
- c. 42. οὐχ ὅπως . . . ἀλλ' οὐδὲ cf. c. 12. ὅτι . . . εἶχε || οἱ

- quoniam a re proposita aliena sunt Cob. — εὐθύς τῇ καταγωγῆι τοῦ Φιλίππου πολέμου || om. Φιλίππου Sbd̄t. ὁ δὲ δὴ κορυφαϊότατος || Vide ad c. 39. — διήκουσας || ἤκουσας Ω
- c. 43. ἠσκημένοι || ἠσκηκότες ΑΩΨ — ἢ εἶπερ ἐστρατεύσαντο πάντες ἔφυγον || ἢ εἶπερ ἅρα πάντες ἔφυγον Cob.
- c. 44. οὐδείς ὃς || οὐδ. ὅστις ΩΨ — τὸ σῶμα γενναϊότατος καὶ δικαιοτάτος || Cob. expungit καὶ δικαιοτάτος. Fortasse ex prioribus restituendum est καὶ τὴν γνώμην (vel τὴν ψυχὴν) δικαιοτάτος Sbd̄t.
- c. 45. τῷ Ἀγαμέμνονι παρασίτοι || τοῦ Ἀγαμέμνονος παρασ. Ψ — οἱ τοσοῦ μὲν γενναῖος ὁ παράσιτος || οὗτος „ne Lucianus quidem οὕτωσι de absente dicere potuit“ Cobet om. ὁ Ψ
- c. 47. ὡς ἐτράφημεν || ὡς ἐτράφην περ Cob. c. 49. οὐ γὰρ ἀλλ' ὄν ἐν πολέμῳ μάχεσθαι φησιν ἐστίασει, εἰ καὶ εὐθύς ἅμα ἔφ' μάχεσθαι δεῖο || (+) ἄλλον pro ἄλλ' ὄν ΩΦ. Reliqua omnia sine medela iacent. — ἐν πρώτοις || ἐν τοῖς πρ. Bieler.
- c. 50. ὅσπερ ἐν συμποσίῳ καλῶ καλῶς κατακειμένῳ || [καλῶς] ΩΨ — οὐχί εἰς συμπόσιον || om. εἰς Ω Cob.
- c. 51. ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτὸν ὁ σῶς τὸν ὀδόντα θήγη || καὶ ἄν Sbd̄t. Cf. ad Bis acc. c. 1.
- c. 52. ὁ μὲν παρ. οὕτως ἔχει πρὸς ἀργύριον ὡς οὐκ ἄν τις οὐδὲ πρὸς τὰς ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδας ἀμελῶς ἔχοι. Sententia, qua Paras. dicitur non aliter contemnere argentum, quam qui calculos per littora sparsos despicit, est perspicua sed turbata, quod duae dictiones in unam confluerunt male inserto ἀμελῶς: Par. adeo flocci pendit argentum ut nemo non despicit calculos per littora sparsos. Brevissima et simplicissima haec igitur erit forma. ὁ μὲν π. οὕτως ἔχει πρὸς ἀργύριον ὡς ἄν τις πρὸς τὰς ἐν τ. αἰγ. ψηφίδας ἔχοι. Sbd̄t.
- c. 53. ἔξωθεν || ἔξω Cob.
- c. 55. τόξα ἐνεσκαασμένους || τὰ ξύλα Sbd̄t. quod firmatur sequentibus ξύλα μὲν γὰρ ἔχουσι καὶ ἐς βαλανεῖον

ἀπιόντες. Egregie autem adposi-
quod ξύλα quasi in habitu et
numerantur. Cf. Xenoph. Cyropae
δὲ καταπορησθέντας || καταπτιο
c. 60. εἰ μὴ αἴσχιον ταῦτὸ τὸ ὄνομα

LUCIANI ANACH

Cod. Marc. 434 = Ω Cod.

Cod. Mut. 1—22. In Cod. Gori

- c. 1. καίτοι correctivum, quo ad
κατ' ἀρχὰς ut ἐξ ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς
Lucianum. — ἦν ἰδοῦ = en
conjunctum (ἦν ἰδοῦ) — ἀράμε
ἀφῆκεν || om. ἐκ Cob.
- c. 2. ὑποβαλλόμενος || . . βάλ. . .
|| . . λεις Cob. — οὕτως αἵματος
τὸ στόμα, πῶς . . καταχθέντος
Cob. Praeterea Cob. expungit
mutat in καταχθεις quod no
καταχθέντος. Sed ferri tamen
in ablativo absoluto diversi casus
M. Seyffert — Tollo autem cum
num usum eiusmodi verborum
θαλμόν, ἐπλήγην τὸν ὤμον sive
ἀναπηδᾶσιν ὡσπερ θεοντες
ροντες. Non est certum quod
neque schema saltationis, sed s
ex eodem loco saltus singuli (quod
bulo nos dicimus *entrechats*.)
- c. 6. ἦν γοῦν ἐνδιατριψης . . τῆν
εἰς καὶ αὐτὸς ἔσῃ τῶν πεπηλα
intrusum ab iis, qui non mem
genitivos usurpari a Luciano, non
Cf. Luciana mea. — ἐμὲ . . εἰ τ

θείη || τοιοῦτό τι vel οὕτω διατιθέναι = *aliquem ita afficere*. Aliter c. 9. ἄξια τοῖς διαθεῖσιν αὐτά = *disponere*.

8. ἄλλα δὲ ἡμῖν ἐστὶ γυμνάσια τοιαῦτα πυγμαῖς καὶ δίσκου || γυμνάσματα τοιαῦτα ut supra τῶν γυμνασμάτων δὲ τούτων . . . πάλη. Cf. ad Paras. c. 6. Discernendum enim inter τὸ γυμνάσιον et singulas quales hoc loco nominantur exercitationes γυμνάσματα vel γυμνασίαι.
9. πάνσεμνα . . . κατέλεξας τὰ ἄθλα καὶ ἄξια τοῖς . . . διαθεῖσιν αὐτὰ φιλοτιμῆσθαι || Ab ἄξια pendet φιλοτιμῆσθαι, non τοῖς διαθεῖσιν αὐτά. — ὡς οὐκ ἐνόν = quasi non liceat Seyff. — τοῦτο φησὶ . . . ἔχοντες. Adposui signum interrogationis. — τοσοῦτον πλήθος || . . . το Φ — ἐπ' ὀλίγων || coram cf. c. 17. — ῥαινομένουσ || ῥεομένουσ Cob.
10. πολλὰ τὰ δυσχερῆ ἀνασχόμενον . . . τότε ἤδη . . . περιμένειν. Praecedente participio aoristi τότε, ut temporis vis augeatur. Eodem modo εἶτα similia cf. c. 35.
11. θαυμάτια || θοιμάτια ΩΦ — καὶ ἐπ' ὀλίγων τῶν μακρῶν πάθη τις || om. τῶν Φ De καὶ cf. Bis accus. c. 1. — De σχολάζουσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις cf. c. 9. ὑπερσπονδακέναι.
14. ὅπως ἂν τὰ κάλλιστα οἰκηθῆι πόλις || om. τὰ Cob. Idem error c. 30. ἐς πόλεμον τὰ ἄριστα παρεσκευασμένη. Recte c. 18. ὅπως ἂν ἄριστα πόλις οἰκοῖτο.
16. ἀπὸ γὰρ . . . γίγνεται. Add. punctum — μηδ' ἐκείνων ἔτι καταγελᾶν || μὴ Ω — εἰρήσεται γὰρ || de iis, quae quis veretur dicere; differt εἰρήσεται γὰρ τάλθηθες ut dicam, quod verum est. — ὡς μὴ μόνος ἐν ἡμῖν ξενίζοιμι τῷ σχήματι || μόνος del. Sbd. nam verisimile est, etiam alios in Graecia peregrinos alio cultu uti — γηραιὸς ἤδη ἄνθρωπος || add. ὦν cf. c. 39. ἐκπρόθεσμος ὦν. c. 17. σοφὸς δὲ ὦν μετεπαιδευσέ με — ἐγὼ μὲν ἡμῖν ἔγραψα τοῖς νόμοις οἷους ἂν ὄμην ὡφελ. ἔσεσθαι || eiciendum ἂν Sbd. Cob.

- c. 18. τὰ δ' ἄλλα . . . διδάξῃ με . . . ἑκάστον ἐν τῷ μέρει || ἐν τῷ
de personis, quae invicem aliquid faciunt, ἐν μέρει
rebus, quae invicem fiunt cf. c. 19. λέγονσιν ἐν τῷ μέρει
c. 40. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μέρει διεξέληθης — εἰ
μετὰ ταῦτα πολλὰ ἐπιρροῆοι || ἦν . . . ἐπιρροῆῃ Ω
- c. 19. οἰδὰ σοὶ καὶ ἐπὶ τούτοις || om. καὶ Ω — δεινώσιν *tem-
rem*, rarum hoc sensu vocabulum — ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐγ-
τοῦτο γὰρ ἔθρον με || τοῦτον Sbd. Areopagitam. Ne-
enim de nomine sed de munere agitur cf. *θεῖναι τὰ
ἀχμητήν* Hom. II. I. 196.
- c. 20. μαθήματα καὶ γυμνάσια || γυμνασίας exercitationibus
Sbd. cf. ad c. 8. paras. c. 6. — αὐτὸ μόνον γῆναι
τὸ μόνον γῆναι Ω Ddf.
- c. 21. πλησιάσωσι || . . . ἄσωσι Ω — ἀποσιωπώντας || σιωπώ-
τας Ω — γυμνάσια καὶ διαπονήσεις τῶν σωμάτων
γυμνασίας Sbd. Ita scribendum esse vel sequens doc-
subst. διαπονήσεις cf. c. 8.
- c. 24. ποικίλα τὰ γυμνάσια ἐπινοήσαντες || non dubium, quod
hoc quoque loco corrigendum sit ποικίλας τὰς γυ-
νασίας, ubi de singulis exercitationibus agitur Sbd.
- c. 29. ὥσπερ ἂν εἴ τις . . . ἐμβάλοι || ὥσπερ ἂν anacoluthum
abruptum et receptum infra mutata structura θάττον ἂν
ἀναφλεγείη; non est igitur cum Dindorfio ἂν exterminandum
- c. 28. ἐς τοὺς πολέμους καὶ χρήσιμα || om. καὶ Ddf. M. Sbd.
fert retinet καὶ latino more iudicans illud referendum esse
ad ἐς τοὺς πολέμους, *adversus hostes etiam*. Quod
quidem etsi nimis quaesitum h. l. est tamen omnino
valde commendandum in his serioribus scriptoribus
quid ex lingua latina translatum sit, investigare
c. 34.
- c. 30. οἰόμενος φύλακας ἡμῶν . . . γενέσθαι || γενήσεσθαι Ω
Ddf. τὰ ἄριστα παρεσκευασμένη || del. τὰ cf. c. 14.
- c. 32. καὶ ἦν προτεθῆ ὑμῶν ἔξοδος || καὶ ἦν Recte separatum
scriptum non ut pluribus locis falso coniunctum καὶν, c.
exemplo firmatur quam ego normam statuendam esse m

- persuasi, de καὶ ἄν, καὶ ἦν et κἄν — ad Bis Accus. c. 1.
— καὶ ἦν διώκητε || Sic in codicibus cf. ad bis accus. c. 1.
- c. 34. τό τε γὰρ ἐν ἀφράκτῳ οἰκεῖν ῥᾶδιον εἰς ἐπιβουλήν ||
Ex latino hanc esse structuram expressam ῥᾶδιον εἰς
ἐπιβουλήν facile est ad invadendum bene monstravit
M. Seyffert.
- c. 35. δέδιας . μὴ ὄσπερ . . . λάθῃ διαρρητῖσα . . . κἄτα .
οἴχηται || εἶτα sine copula post participium ad vim
temporis peracti gravius notandam cf. ad Anach. c. 10.
— ὄσπερ τις ἂν αὐτὴν ἐξαντλή τοῖς πόνοις, τοσῶδε
μᾶλλον ἐπιρρεῖ || Hic quoque deprehenditur latinae con-
structionis memoria, appositeque nuper admonitum est,
in lingua potissimum indicia ac vestigia originis librorum
latere.
- c. 36. ἀποδυσόμενοι || . . . σά. Sbd. — λεπτότερα γὰρ ἢ κατ' ἐμὲ
εἴρηκας || subtiliora quam quae ego intellegam. Comparat
M. Seyffert de structura atrocius quam pro numero.
- c. 37. ἢ γελάσῃ δῆλον ὅτι || ἦ Sbd. — ἐς φάλαγγα || ἐς φάλαγ-
γας Ddf. Bk.
- c. 38. τὸ γὰρ ἀπὸ τούτου εἰρήνη λοιπόν || om. λοιπόν Sbd.
quia abundat, nam idem est, quod τὸ ἀπὸ τούτου;
quod restat, est pax — οὐχ ὅπως . . . ἀλλὰ καὶ non
modo non sed — διατιθέντων || addendum οὕτως
διατ. Sbd. cf. c. 6. — καίτοι κἄν μὴ ὁ Ἀνκούργος
εἶπῃ || καὶ ἂν μὴ Sbd.

LUCIANI DE LUCTU.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Marc. 436 = Ψ Cod. Vat. 90 = Υ Cod. Mut. c. 1—5.

- c. 1. τὰ . . . ἀθῖς ἀν λεγόμενα || om. ἀθῖς Ω — οἷς ὀδέ-
ρονται || οὕς Ω — πρὸς τὸ καὶ καθορᾶν τῶν ἐνόντων
ἕκαστον || om. καὶ ΩΨ
- c. 3. καὶ μόνων τ. ὀνομάτων || ἐκ Sbd. (καὶ ἐκ ΑΩΨ) —
ἢ παρελθεῖν || om. Ψ

- c. 4. τὴν φρουρὰν ἐπιτετραμμένος Cf. Patriae enc. c. 12 οἱ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας.
- c. 5. ποτὸν μνήμης πολέμιον νίξ dubium quin hoc sit scholiastae additamentum.
- c. 8. τί κακῶν οὐ πάσχουσιν || τί τῶν κακῶν Ω — συμπεριφερόμενοι || περιφερόμενοι ΑΩΨ
- c. 9. ταῖς παρ' ἡμῶν χοαῖς || παρ' ἡμῖν ΑΩΨ
- c. 13. παρατείνων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων || quo lugubrior fiat vox.
- c. 16. ἦ διότι μὴ τοιοῦτοσι γέρων δ. γενόμεν || ἦ Ddf. Bk. Sbd. — τὸ μὴ ῥιγοῦν || ῥιγῶν Cob.
- c. 18. πολὺ ἀληθέστερα καὶ γελοιοτέρα || γερναϊότερα Sbd. — κατὰ δέδιαις . . . ἐν τῷ μνήματι || delendum hoc loco et transferendum in c. 19. post ἐστειγε-νάμενος auctore O. Spath *Analecta critica ad Lucianum* Freising 1896.
- c. 19. ἐς ἡμῶν || πρὸς ἡμᾶς ΑΩΨ Ddf. — ὀνήσαν || ὀνήσας Ω
- c. 20. οὐκ ἂν οἰώμεθα δικαιοτάτα . . . ἂν αὐτὸν εἰπεῖν | οἰώμεθα om. ἂν Ψ

LUCIANI RHETORUM PRAECEPTOR.

Cod. Gort. = A Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Marc. 436 = Ψ
Cod. Vat. 1324 Cod. Vindob. 123 = B inde a c. 6.

- c. 1. ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιτο καὶ τὸ σεμνότερον τοῦτο καὶ πάντιμον ὄνομα σοφιστῆς αὐτὸς εἶναι δόξαις || Sic omnes fere editiones et multi codices, quem locum sic interpretatus sum: *quomodo rhetor fias et summum illud nomen sophistae ipse (leibhaftig) esse videaris i. e. quod nomen nuncupat ipse esse videaris.* Sed quod in melioribus, quos ipse contuli libris ΑΩΨ 1324 αὐτὸς non inest, iam delendum esse ego censeo, praesertim cum omissio αὐτὸς sensui verborum non fiat fraus — οὐδεὶς φθόρος || sine verbo ut sexcenties apud Lucianum vel sola substantiva

- vel cum adiectivo cf. Hom. II. XIV. 80. οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν. — περαβάλοιο ἐν τοῖς λόγοις || om. ἐν Sbd̄t. καθάπερ καὶ σὺ || om. καὶ Ω
- c. 2. ἔστ' ἂν ἀφίκη πρὸς τὸ τέρμα c. 2. τὸ μὲν οὖν θήραμα || del. Sbd̄t. commate post πρὸς τὸ τέρμα posito ΛΨ 1324. — μηδὲν ὄντες ἐνδοξοὶ || τὸ μηδὲν Cob. — προπονήσαι οἰήθεις || . . προπονήσειν Ω
- c. 3. καὶ αἰρήσεις οὐ καμῶν || κ. αἰρήσεις τοὺς γάμους Sbd̄t. Quod videbatur deesse obiectum, pro οὐ καμῶν scripsi τοὺς γάμους. Nam primum quidem οὐ καμῶν superfluum est, quoniam pluribus iam locis hoc, de quo agitur, non sine magno labore fieri dictum est c. 2. οὐ μικρὸν οὐδ' ὀλίγη τῆς σπουδῆς δεόμενον ἀλλ' . . . ἄξιον. c. 3. ὡς οὐκ ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέφαι καμόντα. Deinde per totum hunc dialogum hoc est summum praemium omni studio propositum, ut Rhetorica in matrimonium duceretur (c. 6. πρόσσι δὴ ὁ ἐραστὴς ἐπιθυμῶν . . ὡς γαμήσειάς τε αὐτήν . . νόμος γὰρ ἅπαντα γίνεται τοῦ γεγαμηκότος c. 8. ὃ οὖν ποιήσας ἦδη ῥᾶστα . . . γαμήσεις c. 26. οὐδὲν σε καλύσει . . . γαμεῖν καλλίστην γυναῖκα τῆς ῥητορικῆν. Recte igitur mihi videor correxisse τὸ ὄς γάμους. Cf. Sommerbrodt Lucianea p. 92. Lips. 1872. — ἔκπνοους || ἐκείνοους Ω
- c. 4. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν . . ποιητὴς κατέστη, ῥήτορα δὲ . . ἀδύνατον ἐν βραχεὶ || ἦ γὰρ . . Sbd̄t. Cf. Hermot. c. 79. ἦ γὰρ ἄλλα ἐστὶν ἃ πράττετε. Latine an Cic. Tuscul. V. 32. 90. An Scythes potuit pro nihilo pecuniam facere, nostrates philosophi facere non poterunt, ita tamen ut latine alterum enuntiatum membrum juxta ponatur fere sine particula adversativa.
- c. 5. ἔμπορον || ἄνθρωπον Ψ
- c. 6. ἀλλὰ μὴ σύγε πάθῃς τὸ αὐτὸ || αὐτὸ, om. τὸ ΛΨ 1324 — δύο . . . αἶ || ᾧ Cob. — περιπλεκέσθωσαν ἐκπετόμενοι || προσπλεκόμενοι ΛΨ 1324 — ἦπου τὸν Νεῖλον εἶδες || ἦ που Certe Sbd̄t. A 1324 — ἴπου

- τοῦ ποταμίου || ἵπποποτάμον Sbdt.
 || μικρόν ἔμπροσθεν Sbdt.
 πρόσθεν Ψ) μικρὴν ἕστερον.
- c. 8. ὀποτέραν τραπητέον || τραπέζην
- c. 9. κἄν μακρόν τι Cf. ad Bis ac. c. 1.
 ἐργασίας ἐστὶν Ἠγησίου καὶ τῆς
 Νησιώτην || Ἠγίου — Κριτ
 esse docuit Bruns, Gesch. der griech.
 epigrammate statuæ Epicharmi
 Luciana p. 193 — ὁ δὲ ἐπὶ τῆς
 Ddf. — πόνον δὲ καὶ ἀγροπνία
 τὸ λιπαρὲς ἀναγκαῖα ταῦτα :
 τάλαιπωρίαν Sbdt. Quamquam
 τὸ λιπαρὲς simili modo conjunctum
 magis tamen nunc quam olim aptum
 recte videtur τὸ λιπαρὲς constantiam esse
 v. Lucian III²) c. 5. ea in aerumnis
 πον. ἀγρ. ὑδατοποσία numerari
 necessarium est quod omnia eius
 πνία ὑδατοποσία extremo loco
 complectatur. Cui coniecturae
 eadem ratio obstare videtur τάλαι
 ρες cf. Dipsades c. 2. τὰ τάλαι
 ρες
- c. 10. ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς ὁδοῦ
 cf. Hermot. c. 46. πείρα μαθῶν
 εὐδαιμονίας Nigr. 2. ἐστάλην μὲν
 ἴθι τῷ μὲν δασεῖ τούτῳ . . .
 ἀναβαίνειν αὐτὸν || μακρὰ χαίρ
 Sbdt. Non dubium quin omissum
 cendi. Nam si a λέγε suspensus
 pendet μακρὰ χαίρειν? Adde
 γραῖσας.
- c. 14. παρ' ἄλλων || παρ' ἄλλων Ψ
 νότατον, μηδὲ γράφειν τὰ γ
 dum καινότερον Sbdt. quod in
 quod usitatissimum est. — ἄλλο

- ὁ ῥήτωρ. παρὰ comparativi vim pro ἧ etiam Plat. legg. p. 729. ε ἄλλα λέγουσι παρὰ τὴν ἐαυτῶν δόξαν.
- c. 15. ταῦτα δὲ πᾶν ἀναγκαῖα μόνα καὶ ἔστιν ὅτε ἰκανά
 || ταῦτα δὴ (Sbdt.) ἀναγκαῖα καὶ μόνα ἔστιν ὅτε ἰκανά
 (Ω) interdum etiam sola sufficiunt. — καὶ ἡ ἐσθῆς δὲ
 ἔστω εὐανθῆς καὶ λευκὴ ἔργον τῆς Ταραντίτης ἐργασίας
 ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ
 καὶ γυναικεία τὸ πολυσχιδῆς, ἢ ἡ ἐμβὰς Σικωνία
 πῖλοις τ. λευκοῖς ἐπιπρέπουσα || καὶ ἡ ἐσθῆς δὲ
 ἔστω εὐανθῆς καὶ λευκὴ [ἔργον] τῆς Ταραντίνης ἐργασίας,
 ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ
 [καὶ γυναικεία] τῶν πολυσχιδῶν, ἢ ἐμβὰς Σικωνία
 Sbdt. Ne nunc quidem improbanda videntur quae
 olim consentientibus Fritsche et Dindorf correxi. ἔργον
 pro quo ΑΩΨ 1324 B habent ἔρνα, intrusum est ab iis,
 qui nesciebant usum genitivi partitivi sine τις unde pen-
 deat, de quo saepius iam expositum est. Eoque delevi ἔργον.
 Pro τὸ πολυσχιδῆς scripsi τῶν πολυσχιδῶν idque
 coniungendum cum κρηπὶς ita ut certum quoddam genus
 sandaliorum significetur leviorum, quibus per aestatem uti
 solebant secundum Athen. VI p. 25. c. ἐπεδέδεντο δὲ καὶ
 πολυσχιδῆ σαנדάλια τοῦ θέρους. γυναικεία glossema
 falsum eoque spernendum sec. Bekker anecdot. p. 273.
 Κρηπὶς εἶδος ὑποδήματος ἀνδρικοῦ. καὶ ante γυναικ.
 om. ΑΨ 1324, ἢ ante ἡ ἐμβὰς om. in ΩΨ 1324. Cf.
 Lucianea mea p. 91 sqq.
- c. 16. καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας || om. ταῦτα Sbdt.
 secundum ΑΩΨ 1324.
- c. 18. ὅποσα ἐν ἡ δυσχερῆ εὐχερῆ λεγέσθω || ψεγέσθω
 (εὐχερῆ om. in ΑΩΨ 1324) C. F. Hermann. — αὐτῶν ἐλο-
 μένων || [ἐλομένων] om. in ΑΩΨ 1324 — καὶ ἡν
 οὔτω τύχη || Recte codicum consensu. Cf. normam ad
 Bis Acc. c. 1. constitutam — καὶ ἡν περι ὑβριστοῦ τινας
 . . λέγης || καὶ ἡν Sbdt. Cf. Bis Accus. c. 1.
- c. 19. καὶν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος || καὶ ἡν Sbdt cf. ad
 Bis Accus. c. 1.

- c. 20. ὄρα μή ποτε γράψῃς ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς || γράψας Cob.
- c. 21. μελέτω σοι τὸν χρόνον ἔχειν οἰκείον || om. τὸν Sbd̄t. — καὶ ἦν τις ἐντύχη || Sic codices cf. ad Bis Accus. c. 1.
- c. 22. καὶ ἦν μὲν τις καλῶς εἶπη || Sic codicum consensu. — ἀλλότρια καὶ οὐχ ἑαυτοῦ δεικνύειν δοκεῖτω || οὐκ αὐτοῦ (Ω) δοκεῖτω, om. δεικνύειν Sbd̄t. — ἦν δὲ μετρίως ἐνεχθῆ || ἐνεχθῆ eiciendum Sbd̄t. quod verbum facile ex praeced. ἦν μὲν τις καλῶς εἶπη suppleri potest.
- c. 23. ἐπιδεικνύειν || ἐπιδεικνύναι B — εἰ καὶ . . δοκοῖς || καὶ . . δοκῆς Ω — ἐπὶ τῶ ἐτέρῳ || ἐταιρεῖν Bk. Ddf. — ἔστωσαν οἱ καὶ ἐπὶ τούτῳ συνόντες || om. ol AΥ 1324 — εἰ . . πάσχοις || πάσχεις Ω — τὸ στόμα πο. ἀπαντα . . κεληρέτω || ἀπαντας ΩΥ

LUCIANI PHILOPSEUDES.

Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Vat. 87 = A Graeven.

Cod. Laurent. (pars antiqua) = Φ Cod. Vat. 90 = Γ (Rohde)

In Gorlicensi = A non est.

- c. 1. συγγνωστοὶ γὰρ || συγγνωμῆς γὰρ ἄξιοι ΩΓΦ cf. c. 4. Etsi utrumque est probabile, tamen hanc praetuli lectionem et meliorum codicum auctoritate et prolixiore qualis est seriorum scriptorum dictione commendatam. Amant enim veteres brevitatem et simplicitatem, sequiores abundantiam et vel luxuriam. — τὴν τε αὐτοῦ ψυχὴν || αὐτοῦ Φ Fr. — οὐ αὐτὸ ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας τίθενται || αὐτοὶ A (ipsi non aliunde adducti, sua sponte) τὸ ψ. πρὸ πολλοῦ [τῆς ἀληθείας] τίθενται magni faciunt Sbd̄t. Delendum existimavi τῆς ἀληθείας, quod ex necessitate praecedentium veritati opponi mendacium satis redundat . . πρὸ πολλοῦ AΓ — τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιούσιν Sensu quidem idem

quod cui bono, structura diversum Cf. Anach. c. 5. ἐθέλω εἰδέναι τίνος ἀγαθοῦ ἂν εἴη ποιεῖν, ubi genitivi ratio magis perspicua est.

- c. 2. οὐδὲν τοῦτο || οἷδὲν οὐδὲ τοῦτο ΓΑ — οἷς ἔμφυτος ἔρωσ || ὁ ἔρωσ Spath — εἶσιν τοιοῦτοι pro εἶσιν οἱ τοιοῦτοι Fritzsche. — ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρ. = mendacibus scriptis. — ἐπεισιν || παρίσταται ΓΑ
- c. 3. δεικνύοντες || δεικνύντες ΓΦ — κοινῇ καὶ δημοσίᾳ || ἰδίᾳ κ. δ. Sbd. — ὅς δ' ἂν . . . μὴ οἴηται, ἀλλ' ἐμφρόνως ἂν . . . νομίζοι || νομίζῃ Bk. Fr. Sbd. — ἀναρπασθῆναι || ἀρπασθ. ΩΑΦ
- c. 4. ἀναφαίνονται || ἀναφαίνοντες Euerates eiusque amici c. 6. ΩΓ — οὐδὲν ἂν κωλύσαι || κωλύσειε Α
- c. 5. διεξιόντος || διεξιόντες ΩΓΦ — οὐχ ὅπως || nedum Cf. οὐχ ὅπως in priore membro
- c. 6. ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἔς τὸ ἀσθενικὸν || τὴν φωνὴν Fr.
- c. 7. χαμόθεν || χαμᾶθεν Cob. — καὶ ὁ λέων || ὁ δὲ λέων Α — ἔτι δὲ || om. Α — μεγαλ' ἂν δύναιντο || μεγάλα δύνανται Α — οὕτω . . . ἐγίνωσκον ἐλάφου χρῆναι τὸ δέρμα || ἐλάφου χρῆναι διὰ τοῦτο εἶναι Fr. (ex ΓΦ χρῆναι διὰ τὸ δέρμα εἶναι)
- c. 8. οὐδεὶς φρονῶν || οὐδ' εὖ φρ. Α
- c. 9. ξυμπαράινῃ || σὺν περαίνεις Fr. (σὺν παραινεῖς ΓΦ) πρότερον ἐπάγων τῷ λόγῳ || ἐπ. π. τὸν λόγον Α — καὶ αἱ γράῃς || om. καὶ Α — τῷ αὐτοῦ δέρματι | αὐτοῦ Α — διότι φύσιν ἔχει γίνεσθαι || ὅτι . . . ἔχει οὕτω γίνεσθαι Α — ἐκ τοῦ βουβῶνος || del. Spath.
- c. 10. λέοντας || λεοντᾶς Cob. — τὰ τοιαῦτα λέγων || om. τὰ Α
- c. 11. κατὰ τ. μέγαν δάκτυλον || om. κατὰ Α — τὸ μὲν φθάσαι καὶ καταδύναι || φθάσαι καταδύναι Cob. Ddf. Sbd. (καὶ om. Α)
- c. 14. ὥς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα || quam opinabantur (ὥς ἐρῶσα) amore ardentissimo flagrare, quod attico sermoni satis esset ad causam exhibendam; addito autem ἂν seriores scriptores peculiarem quendam colorem tribuebant orationi eamque aut amplificando aut minuendo temperabant.

- c. 15. *συγγνώμη* Cf. c. 1. — ὁ δὲ τεττάρων μινῶν πάντων συμ-
 κρολόγος ὢν Γλαυκίαν ἐπέραστον ἐργάζεται || τὸν
 μικρολόγον. Sic rectissime om. ὢν solus Cod. A. Est
 enim non Magus sed Glaucias homo ille sordidus, qui
 quattuor minas, Chryside adducta sedecim (εἰ τύχοι τῆς
 Χρύσιδος) promiserat (c. 14).
- c. 16. τὸν ἐπὶ τούτων σοφιστήν || ἐπὶ τούτῳ A — ἀπο-
 πέμπει ἀρτίους || add. Ω et A τὴν γνώμην, quod
 nisi haberent optimi codices glossema esse iudicaram, nunc
 accuratius ponderatum non reicio. — εἰ δὲ μὴ πεισθεῖη
 || ἀπειθοίη ΩA — ἐπειδὴν γὰρ ἐπιστῆν κειμένους καὶ
 ἐρηται || ἐπιστάς ΩAΓΦ, om. καὶ ΩA —
- c. 17. νῦν δὲ || add. ἤδη A — καὶ μάλιστα ἐλευθερίως τὰ
 δοκοῦντα οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ ἐπ' ἐξου-
 σίας || καὶ μ. τὰ δοκοῦντα οἱ λέγοντι μετ' ἐξουσίας
 Sbdt. οἴκοι π. αὐτῷ ut sunt omissa in ΩΦ, nihil
 faciunt ad rem, ἐλευθερίως ad explicandum ἐπ' (rectius
 μετ' A) ἐξουσίας adpositum videtur. Restant igitur
 τὰ δοκοῦντα οἱ λέγοντι μετ' ἐξουσίας.
- c. 18. τῶν M. ἔργον ἔν και τοῦτο || om. ἔν cf. 19. τῶν Δαι-
 δάλου τεχνημάτων sine ἔν — Πολυκλ. γ. τοῦτο ἔργον
 || τοῦτο τὸ ἔργον Ω — γαλαντίαν || ἀναγαλαντίαν
 „qua sola forma Lucianus utitur“. Fr.
- c. 19. ἐπὶ τὰ δεξιὰ || om. τὰ A — κερουσωμένον || καταχρ. A
 — λούεται || λοῦται Cob.
- c. 20. ἔστ' ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκός, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος
 . . . εἰργασμένος ἢ οὐ θεοποιός τις ἀλλ' ἀνθρω-
 ποποιός ὢν, οὐποτε φοβήσομαι τὸν ἀνδριάντα Περίχου,
 ὃν οὐδὲ ζῶντα . . . ἐδεδίειν || οὐ θεὸς ποιός τις ἀλλ'
 ἀνθρώπιον ὢν Sbdt. Si voces θεοποιός et ἀνθρω-
 ποποιός ad simulacra deorum et hominum referenda sunt
 non ad deos hominesque ipsos, Demetrius non minus recte
 θεοποιός quam ἀνθρωποποιός nominari poterat. Sin
 autem θεός et ἀνθρώπος ipsam veram deorum hominum-
 que naturam designat, artifex ille, qui Pelichi statuam
 fecit, non divina natura praeditus neque deos neque homi-

nes fecise potest. Immo vero quamdiu quod aes est erit aes tamdiu Demetrius artifex statuæ non deus sed misellus homo putandus est nec unquam ego statuam Pelichi timebo. Hanc sententiam ut efficiamus, levissima correctura videtur sic scribendum, ut supra posui: οὐ θεὸς ποιός τις ἀλλ' ἀνθρωπίσκος vel ἀνθρώπιον ὄν, quod vocabulum est in Nigrino c. 13. τοῖς δ' ἄρα δυστυχεῖν ἐδόκει τὸ ἀνθρώπιον.

- c. 21. ὑπερβαλώμεθα || . λλ ΩΑ — κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον || om. τὸ ΩΑ. Fortasse etiam ἕκαστον exterminandum, ut κατὰ τὸ ἔτος sit quotannis ut καθ' ἡμέραν cotidie. — ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος || τοῦ ἔτους ΩΑΓΦ —
- c. 22. τὰς ἐπὶ τοῦ πύχως τρίχας πᾶσιν ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου. Sic codices et editiones fere omnes. Neque praeferendum est, quod proposuit Solanus πάσας. Quod si ad singulos singulorum crines refertur non tam horridum quam ridiculum esset spectaculum. Mirum autem, quod optimus Cod. Α solus pro πᾶσιν praebebat δῆθεν „est ita profecto“ quae lectio ironica vi praedita, licet sit interpolatio codicis habenda, non potest tamen huic loco non esse aptissima Sbd̄t.
- c. 23. ὑπὸ πολλῶν || ὑπὸ τῶν πολλῶν Α
- c. 24. ἀντιλεγέτωσαν οὐν || νῦν Cob. — εἶδον ἀκριβῶς || ἱκανῶς Α
- c. 25. καύσωνος || καύσων Α
- c. 26. μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν ἢ ἡ ἑτάφη || ἢ ἑτάφη, om. ἢ Α
- c. 27. σανδαλίον || σανδαλίον Cob.
- c. 29. φιλοσοφεῖτε || ἐφιλοσοφεῖτε ΩΑΓΦ — διατεθήσεσθαι || διατίθεσθαι Α
- c. 30. ὡς εἰπεῖν || plenius ὡς ἔπος εἰπεῖν.
- c. 31. ἐπὶ τινὰ τῶν πολλῶν ἦκειν νομιζῶν || ἔτι (noθή einen) Sbd̄t. — ὡς ἐκ' ὀργάνων || ὄσον ΩΓΑΦ — μόνα τὰ ὄστα κατὰ σχῆμα συγκείμενος || κατὰ τὸ σχῆμα συγκ. ad suam (τὸ) naturalem corporis humani formam compositus.
- c. 32. ἄπασιν αἰδέσιμος || ἀπ. θεσπέσιος εἶναι δοκῶν.

Cum praeter Cod. A etiam summe ille probatus Cod. Γ habeat εἶναι δοκῶν non dubitavi hanc lectionem recipere Sbd̄t. — καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα ἢ μόνη ἑλπίς || τοιοῦτος ὅς ἦσθα. Sbd̄t. ὅς post τοιοῦτος facile excidere poterat. *Etiam tu talis vir, qui sola spes veritatis* — ἐρεσχηλεῖν || . ε. ΩΑΦ — στείλάμενοι νεκρικῶς || νεκροῖς ἐμφερωῶς A Cf. ad Bis Accus. c. 22. Γοργόνι ἐμφερῆς. Icarom. c. 29. ἐμφερεῖς . . τοῖς τραγικοῖς ἐκείνοις ὑποκριταῖς. Induti (στειλάμενοι) mortuorum instar veste nigra.

- c. 33. τάχα γὰρ ἄν. . . προσβιβασθείης || προ ΩΑ — ἕρῶν ἄνδρα, ἐξύρῳμένον, ἐν ὄθονοῖς, νοήμονα, οὐ καθαρῶς ἐλληνίζοντα || om. νοήμονα, quia omnia adjectiva externa signa continent, nullum ad ingenium spectat πρόχειλον || προχειλή ΩΓ
- c. 35. ἐπειδὴ ἐλθοῖμεν, λαβὼν ἄν . . ἐποίει βαδίζειν, ἐπιπέθῃ ἄλλίς ἐχοι ἐποίει ἄν de actione iterata.
- c. 36. σχηματίσας || Comma ponendum post ὁμοίως σχηματίσας. ὁμοίως sicut ante factum esse viderat.
- c. 37. οὐ πανέσθε || πείσεσθε Bk. Fr. καὶ τ. μειρακ. ἔνεκα. = saltem. Bis acc. c. 1. — εἰς ἄλλον καιρὸν || ἄλλον τινὰ A
- c. 38. λέγω δὴ || δὲ ΩΓ — ἢ δηλ. || ἢ δηλαδή ἀπιστήσεις, omisso signo interrogationis. — ἐγὼ δὲ ὅτι καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τῆς σφραγίδος || om. καὶ, ἱερὸν τινα. A cuius sigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat. Recte Reitz ita ut mutatione non indigeat hic locus neque ἐκτυποῦντα σφραγίδα Fr. neque ἐκτυποῦν τὴν σφραγίδα Sbd̄t. neque Cod. ΩΓΦ ἐκτυποῦσαν τὴν σφραγίδα.
- c. 40. καὶ ἄν . . ὁ δηχθεῖς· δάκη || καὶ ἄν Sbd̄t. Similis est Nigrini locus c. 38. [οἶσθα γὰρ ὅτι καὶ οἱ πρὸς τῶν κενῶν τῶν λυττώντων δηχθέντες οὐκ αὐτοὶ μόνον λυττώσῃ, ἀλλὰ καὶ ἄν τινες ἑτέρους ἐν τῇ μανίᾳ δάκωσι τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ αὐτοὶ ἔκφορες γίνονται.]

LUCIANI HIPPIAS.

Cod. Gorl. = A *Cod. Marc.* 434 = Ω

Cod. Marc. 436 = Ψ *Cod. Vindobon.* 123 B

- e. 1. τῶν κάτω. De tempore *seriore* opp. τῶν páλαι, ὁ καθ' ἡμᾶς c. 4. — πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; || τί δὴ Ω
- e. 2. οὐ γὰρ ἄλλως || ἄλλως *sine iusta causa, temere* — μνημόσυνα τῆς τέχνης καὶ τὰ πράγματα . . κατέλιπον || del. καὶ Ω Sbd. Coniungenda sunt μνημόσυνα πράγματα — σοφὸς καὶ ἐπινοῆσαι καὶ συνεῖναι πιθανώτατος || ἰταμώτατος Sbd. πιθανώτατος neque activo neque passivo sensu tolerabile. Hoc loco praestare puto, ἰταμώτατος = celerrimus, ad intellegendum promptissimus, ut σοφὸς ἐπινοῆσαι in observando prudens. Male sunt interpretati συνεῖναι, qui a σύνεμι derivant, cum a συνίημι sit derivandum.
- e. 3. ἀνδρὸς παρ' ὅντινα βούλει τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένον = *iuxta quemvis exercitatus i. e. non minus ac potius magis quam ceteri omnes exercitatus* — τὰ πρῶτα = princeps.
- e. 4. σύμμετρα καὶ . . ἄρμοδιώτατα || ἄρμονιώτατα. A poesi petiti sunt et numeri et modi cf. c. 3.
- e. 5. ὕψει δὲ ὑψηλότατος καὶ φωτὶ φαιδρότατος cf. de domo c. 1. Quasi superlativi superlativorum ad magnificentiam sermonis efferendam cf. de domo c. 2.

LUCIANI BACCHUS.

Cod. Gorl. = A *Cod. Paris* 3011 = C

- e. 1. ἀντιτάξαιτο || ἀντιτάξοιτο Cob. — κίττοποίητα καὶ ταῦτα || om. καὶ ταῦτα AC Sbd.
- e. 2. πάνν πιθανόν τινα συνταγματάρχην || Nominatur Silenus πιθανός, quod facile ei aliquid persuadetur, vel committitur i. e. facilis, non difficilis, ut fere

accedat ad notionem *placido animo*, quod quidem a Sileni moribus et ingenio, quale alias describitur, non alienum est, (guttmittig.) — νεβρίδας ἐνημμένοι || Cf. c. 4. — τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖσθαι αὐτῶν τὸν δεσπότην || τοῦτο om. ὄνομα ut saepe. — εἴπερ ἄρα elliptice si quando impetum facerent. — καὶ τοῦ κεραννοῦ || ἐκ Sbd̄t.

- c. 4. δράκοντας ὑπεξωσμένοι. Verba vestiendi cum accusativo constructa. Hercul. c. 1 τὴν διφθέραν ἐνήπται Adv. indoctum c. 10. χρυσὴν δάφνην περικείσασιν Bacch. c. 1. νεβρίδας ἐνημμένοι — ἐργῶ μαθόντες . . . στρατοπέδων || Fortasse a scholiasta, qui sibi placebat, additum. Utique pro ἐχρῆν scribendum in generali sententia χρῆν.
- c. 5. δοκοῦσι . . . ὁμοίον τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τοὺς καινοὺς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις οἶον καὶ πρὸς τοὺς ἐμούςς || Aut fallor aut extrema verba οἶον καὶ πρὸς ἐμούς non sunt ferenda Sbd̄t. Continent enim prorsus idem, quod modo ante dictum, *simile quid nobis accidit per declamationes, quod illis per Bacchum Indiae populo*. Abundant igitur et sunt exterminandi.
- c. 6. ἐλευθερον ἀκοή Cf. triste lupus. — εἰ . . . βλέπεις || βλέπεις AC Sbd̄t.

LUCIANI HERCULES.

Cod. Gorl. = A

Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Marc. 436 = Ψ

Cod. Vat. 90 = Γ (Graeven),

Cod. Vindob. 123 = B

Cod. Mut. usque ad c. 4.

- c. 1. γέρον . . . ἐς τὸ ἔσχατον || cf. κεκαυμένος ἐς τὸ μέλαντατον locutiones adverbiales pro adverbis. Prolixior (et neglegentior) sermo seniorum, brevior (et severior) antiquorum — τὴν διφθέραν ἐνήπται τὴν τοῦ λέοντος. Cf. Bacch. c. 4. add. τὸν γωρυντὸν παρήρηται. Adv. ind. c. 10. — ὄλος Ἡρακλῆς || ὄλος AΨΓB.

- c. 3. δρασμὸν βουλευόνουσι || δρ. τινα β. Ψ — οὔτε ὄλωσ ἀντιτείνουσιν || ἄλλως Sbd̄t. — ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδοντες || *excludenda haec si recte conieci ἄλλως, quod superflua sunt. Accedit quod in codice Ψ. sunt omissa, — εἰκότες ἀχθροσθησομένοις || ἀχθροσμένοις Cob. — ὅθεν ἐξάψει || ἐξάπειε ΩΓ Sbd̄t. — καὶ ἐπέστραπται δὲ || om. καὶ ΨΓ Mut.*
- c. 4. φιλόσοφοι . . . τὰ ἐπιχώρια || τῶν ἐπιχωρίων explicatur praecedentibus οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα Sbd̄t. — πάνν γὰρ ταραττομένω ἔοικας πρὸς αὐτήν. Animadvertendus hic usus praep. πρὸς (vis à vis?) quem recte significavit O. Spath. — λείρια . . . τὰ ἄνθη || [] Sbd̄t.
- c. 7. εἰ καλῶς ἔχει || ἔχοι Ψ — ἐπιπλήξει || ἐπιπλήξει Sbd̄t.
- c. 8. ὅσα σώματος ἀγαθὰ || τοῦ σώματος Mut. — καὶ ὁ ἔρωσ . . . παραπετέσθω || Duce Bekkero restitui hos versus.

LUCIANI DE ELECTRO.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Marc. 436 = Ψ Cod. Vindob. 123 = B

δάκρυον || δάκρυα.

- c. 1. ἀμῆλεϊ || *noli curare, mihi crede*, (traum) in nonnullis scriptis saepe usurpatum, in multis nunquam. Sunt haec vocabula, a quibusdam quasi in deliciis habita, ad dignoscendos singulos scriptores apta.
- c. 2. κατὰ τὸν Ἡρίδανον || ἀνὰ Cob. — πότε ἐπὶ τὰς αἰγείρους . . . ἀφιξόμεθα τὰς τὸ ἤλεκτρον || αἰγείροι αἰ τὸ ἤλεκτρον dicendi brevitatis ut ὁ τὸ ξύλον, ὁ τὸ διάδημα, — c. 3. ἀναλέγοντας τὰ δάκρυα. Cf. Bis accus. c. 28.
- c. 3. ὅς γε ἤδη ἀνέπλετον ὅσα καὶ οἷα χρῆσομαι αὐτῷ. || εἰς ὅσα καὶ οἷα χρῆσ. αὐτῷ Sbd̄t. *ad quot res et quales usurum essem.* Cf. Xenoph. Cyrop. 8, 8, 9. . . πρόσθεν

- μὲν ἦν ἀπὸ τοῖς μονοσιτεῖν νόμιμον, ὅπως ὄλη τῇ ἡμέρᾳ
 χρῶντο καὶ ἐς τὰς πράξεις καὶ ἐς τὸ διαπονεῖσθαι.
- c. 5. καταφενδόμενος || καταφενδῆσθαι = mendaciis perdere.
- c. 6. ἔστι accidit, ut in talibus rebus multi decipiantur qui
 fidem habent iis qui quidvis in maius auctum enarrant
 — λυγρωτέροις || . . . ος Ψ — μηδὲν μέγα προσδο-
 κήσῃ ἀνιμῆσθαι ἢ σαντὸν ἀνιάσῃ τῆς ἐλπιδος | μὴ
 μηδὲν . . . προσδοκήσῃ Sbd.

LUCIANI MUSCAE ENCOMIUM.

Cod. Gort. = A Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Marc. 436 = Ψ
 Cod. Vat. 87 = Η Cod. Vat. 90 = Γ (Graeven)
 Cod. Laurent. = Φ (manus antiqua). Cod. Mut. 193
 Vindob. 123 = Β

- c. 1. ἡ μυῖα ἔστι μὲν οὐ τὸ σμικρότατον τῶν ὀρνέων, ὅσον
 ἐμπύσι καὶ κώνωσι καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις παραβέλ-
 λειν || οὐτῶ ΩΨΗΦΒ recte, cum omnes fere editiones
 habeant οὐ τὸ. Dicit enim L., muscam, omnium volucricum
 (τῶν ὀρνέων) minutissimam esse, ita tamen (οὐτῶ) ut
 restringat quod modo dixit (ὅσον) addens excipiendos
 esse culices et omnes id genus minores bestiolas.
- c. 2. ἀπηνῶς || ἀπηνῶς ΑΩΗΓΒΦ Mut. — οἶα || οἶα ΗΓΒ Mut.
- c. 3. ὀφθαλμοὶ . . . προπαγεῖς || προπαλεῖς ΒΦ oculi pro-
 minentes (Cob. περιπετεῖς). — ζοικῶν || ζοικῶν ΑΨ
 ΗΓΒΦ Mut. — ὄσα καὶ || καὶ ὄσα ΩΗΓ Mut. Φ
 — θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν || del. πιεῖν Β (in
 ras. Η, ποιεῖ Φ) — καὶ μέντοι ὠκύμορος οὐσα ||
 [] Sbd. Neque re neque verbis haec cum anteceden-
 tibus cohaerent. Recte autem et bene conjuncta se ex-
 cipiunt θάνατος αὐτῇ τοῦτο sunt et πάνν γὰρ ἐς στενὸν
 ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται. Exterminanda sunt
 igitur καὶ μέντοι ὠκύμορος οὐσα quae idem significant,

quod in verbis *πάνν*. . . *συμμετρ*. inest, nihilque addunt nisi totius rei nomen *ὠκείμορος*.

- c. 5. οὐδὲ γὰρ θάρσος ἀλλὰ θράσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι || [] Sbd̄t. Cf. Homeri II. XVII. 570 καὶ οἱ μνίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἔθηκε. Unde patet sola ratione metrica Homerum θάρσος non θράσος tribuisse muscae. Non probabilis igitur apud Lucianum haec philologica quaedam distinctio.
- c. 8. ἡ μέλιττα οὐχ ἥμιστα μνίαις καὶ ἀνθράποις ἐργάζεται || [καὶ ἀνθρώποις] Hercher. — οἱ ὄποιοι || om. οἱ ΩΨϠΓΦ Mut.
- c. 9. πλάνητα τὴν πτῆσεν . . . ἐπανηρημένη || *errabundo volatu sursum elata*. Latet in his verbis figura etymologica πλάνητα πτῆσιν πετομένη quae ab hac descriptione poetica minime aliena est. — οὐδὲ ἡγείται τι αἰσχρόν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ δρώμενον αἰσχυρνεῖ αὐτῆν || αἰσχύνει AΨB. (†) Corruptus hic locus, cuius sanitati, quamvis leve videatur esse eius vulnus, neque codices neque editiones neque alius quisquam hucusque consulere recte potuerunt. Voluissem legi ἐξόν pro αἰσχρόν, ita ut laudetur musca, quod ne id quidem faciat quod facere liceat (ἐξόν) si id in luce factum dedecori est. At ἐξόν sic adiectivi vices implere ferri vix potest.
- c. 10. φησὶ . . . ὁ μῦθος . . . ἀνθρωπὸν τινα Μνίαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι . . . καὶ ἀντρασθῆναι γε τῇ Σελήνῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρως τοῦ Ἐνδομίωτος || καὶ κατὰ. Notum est καὶ et κατὰ in codicibus eodem fere siglo scribi.
- c. 11. 12. Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν . . . ποιεῖν || Offendimur duplici illa peroratione, quarum priori nonnulla et alia multa narrantur de singularibus quibusdam muscarum generibus, de Pythagora, de nuptiis, quae supra suo loco inserenda et tractanda fuerunt, hoc autem loco oratiunculae felicissime dispositae ordinem misere turbant. Altera vero peroratione πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντα ἐκ μνίας ποιεῖν suavissimae de musca disputationi lepsi-

dissimum finem faciunt. Spreta igitur priori usque ad τὸ κάλλος, retinenda est posterior peroratio.

LUCIANI ADVERSUS INDOCTUM.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω
 Cod. Marc. 436 = Ψ Cod. Vat. 87 = Ξ
 Cod. Vat. 90 = Γ (Rohde, Graeven, Sbdt.)
 Cod. Laurent. 123 = Φ a c. 21 (Vitelli)
 Cod. Mutinensis = Mut.

- c. 1. αὐτὸς εἶναι τις δόξειν. τις Ἔτῶσ opposit. πάντα ἐσεῖθαι νομίζειν c. 22. cf. Hipp. c. 1. — περὶ τὰ κάτω χωρεῖ || om. τὰ Cob. Similiter περὶ κάτω τρέπειν. Phot. περὶ κάτω τραπήσεται ἀντὶ τοῦ παρατραπήσεται κάτω συνήθως λέγονσι. — τοιαῦτα || τὰ τοιαῦτα ΩΓ — τεκμαίροιο || τεκμαίρει Cob. — παραλαμβάνοις || . νεις ΑΩΨΞΓ Mut.
- c. 2. ἐς κάλλος || om. Ψ — γράψαιεν || add. ἄν Sbdt. — οὐκ ἄν ὄκησαν || del. ἄν Sbdt. non sunt cunctati, de re acta. — πρὸς τῆς Λιβανίτιδος || Ἀνατίτιδος Cob. — ἄφες || ἔφες Cob. — κατηξίωσαν || ῥξίωσαν ΩΞΓ — μαλάχης φύλλοις || μαλάχῃ (del. φύλλοις) Sbdt.; non enim utebantur foliis malvarum sed arbore ipsa, ex qua baculi ad puniendos servos fiebant. Plin. nat. hist. XIX. c. 62. tradunt auctores in Arabia malvas septimo mense arborescere baculorum quoque usum praebentes. Cf. Luciani Fugit. c. 33. μαλάχῃ πρότερον μαστιγωθέντες. — ἀπήλλαξαν || ἤλασαν Ψ — εἰ καὶ πάντῃ || om. καὶ ΑΞΓ
- c. 4. ἔχε συλλαβῶν ἐκεῖνα || 2. 3. 1. ΑΩΨΞ — δὴ αὐτοῦ || δὴ αὐτοῦ Sbdt. — καλῶς || καὶ Νηλέως Madvig — ἅπαντα ἐκεῖνα || om. Sbdt. — κἄν χρούσεια ἔχῃ σίμβολα || κἄν χρυσᾶ ἔχῃ σάμβαλα Sauppe.
- c. 5. ἀνένευσας κ. τοῦτο || ἀνανεύσαις ἄν κ. τ. ΨΓ — ἐλέγχοντο ἄν . . ἐκάτερος οὐκ εἰδώς ὃ τι χηρῆσαιτο ἐκα-

- τέρω || [ἐκατέρω] Sbdt. — εἴτις . . . ὠνοϊτο || ὠνεῖται Sbdt. — ἐκφέρει || ἐκφέροι AΨΓ Mut.
- c. 6. οἱ πόδες δὴ || [] C. F. Herman.
- c. 7. μὴ ἐξετάζειν || ἐξέταζε Cob. — ὑπερηθῆσεται || . . . πηθῆσει Sbdt. — ἐπιθολώσει || ἐπιθολώσει Ψ Sbdt. — αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον || αὐτὸ AΨΓ — ἀποκτενεῖ || ἀποκτείνει Sbdt. (ἀποκτείνει Ψ)
- c. 8. τῶν οὐκ ἀφανῶν || Cf. — γυμνῆς || γυμνικῆς Mut. —
- c. 9. χρυσίω || χρυσῶ ΩΨΓ Mut.
- c. 10. ξυλίνους δὲ κόλλοπας ἐπικειμένην et σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περικεῖσαι. Structura verborum vestiendi cf. Bacch. c. 4. Hercules c. 7. — καὶ περιττήν τρυφήν || om. AΩΨΨΓ
- c. 11. ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ ὡς λόγος || ἐπὶ τ. Ὀρφείῳ λόγῳ (suprase. μόρῳ) AΩΨΨΓ — ἐς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν || ἐς τὸ τοῦ Ἄπ. ἱερόν ΨΨ
- c. 12. ὑπὸ κόλπον || ὑπὸ κόλπου ΩΨΓ Mut. — κληρονομήσαντα τῆς Ὀρφέως μουσικῆς || Tuenda haec lectio omnium fere editionum consensu, quamquam perboni codices ΨΨΓ Mut. habent κληρονομήσας — ὑφ' ὧν πάντας καταθέλλειν. Infinitivus in oratione obliqua ut Nigr. 27. παρήνει δὲ . . . ὅπερ τοὺς πολλοὺς ποιεῖν προθεσμίας ὀριζομένους, et post conjunctiones ὡς, ὅτε, ἐπεὶ, ἐπειδή.
- c. 13. ἐπιστήσεσθαι || ἐπικτηῖσεσθαι Roeper, aptum ad Epicteti nomen.
- c. 14. τοῦ Καλιδωνίου || add. ὑὸς Cob. — αὐτὸς δὲ || ἄλλος δὲ qui paulo post nominatur Dionysius. Sbdt. — καὶ αὐτὸν σὲ || om. καὶ AΩΨΓ Mut. — ὀρᾶς ὄπως κακοδαιμόνως διάκεισαι βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος || [] Sbdt. Est haec, opinor, indignabunda alicuius librarii exclamatio, quales passim in codicibus adscriptae. Pro διάκεισαι legendum cum ΩΨΓ διάκειται.
- c. 15. καὶ αὐτὸς ᾤετο ἔνθεος ἔσεσθαι || om. καὶ AΩΨΓ Mut. — Λωρίδιον ἦκεν || Λωρίς τέθνηκεν Hm.

- c. 17. τί ἄλλο ἢ . . . ὀνεῖται || Etiam latine *quid aliud quam emit, nihil aliud quam saltat* omisso prioris enuntiativi verbo. — πρῶως || ῥαδίως Cob.
- c. 19. τίνος ἕνεκα . . . ἐσπούδακας . . . ὄφελείας μιν ἢ χρείας τῶν ἀπ' αὐτῶν οὐδ' ἂν οἴηθείη τις || τῆς. Genitivi ὄφελείας, χρείας videntur esse sensu suspensi a praecedente ἕνεκα — καὶ ἐπ' ἐλάχιστον || καὶ Sbd̄t. cf. Bis accus. c. 1.
- c. 20. λοιπὸν . . . ἐκεῖνο πεπεισμένον . . . ὡς . . . ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία οὐ μόνον καλὸς εἰ . . . || λοιπὸν . . . ἐκεῖνο. (Sbd̄t.) πεπεισμένος (ΩΨΘ Mut.), ὡς . . . καλὸς ἀλλὰ καὶ σοφὸς (Υ) ὠνῆ τὰ βιβλία — εἰ τις ἄλλος τῶν ἐπὶ τὸ ψεῦδος τεταγμένων || ἐπὶ τῷ ψεῦδο τεταγμένων. Sbd̄t. Imagine a militia sumpta quasi *stipendia facere sub mendacio*. De structura quam correxi cf. Timon. c. 31. ὄχλος τῶν ἐπὶ τῷ λιμῷ ταττομένων. Fugit. 4, ἀξιοῦσι ἐπ' ἐμοὶ τάττεσθαι c. 6. πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται c. 16. ἐπὶ τῷ κεννί ταττομένων De ψευδο cf. Arist. Vesp. 77. οὐκ ἀλλὰ φιλο μὲν ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ Piscator c. 22. λέγω δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ φιλο τὴν ἀρχὴν ἔχουσαν.
- c. 21. καίτοι τὸ τῶν μουσικῶν τοῦτο, δις διὰ πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν || [τὸ πρᾶγμα ἦν] Sbd̄t. eicienda haec verba, quae prorsus languent, quoniam nihil adferunt ad rem promovendam quodque proverbiorum constat propriam esse brevissimam sententiae conformationem. Hoc autem proverbium res inter se diversissimas designat quemadmodum ultimus scalae in musica sonus longissime abest a primo. Sententia est igitur: *At aliter cecidit res. Nam utriusque viri facies diversae sunt, ut primus scalae sonus abest ab ultimo*. Eicienda igitur τὸ πρᾶγμα ἦν.
- c. 23. μᾶλλον δὲ μηδ' ἀποδύσῃ || μὴ, ΩΨΓΦ Mut. — τί οἶει φαίνεσθαι || φανεῖσθαι Cob.
- c. 24. τὴν νεόκτιστον ταύτην οἰκίαν || νεόκτιστον ΩΓΦ Mut.
- c. 25. καὶ γὰρ ἐκεῖνο || κάκεινα ΔΩΓΦ Mut.

- c. 26. *μόνον οὐ καὶ* || *μόνον οὐκ* ΩΨΓΦ
 c. 27. *πρὸς Κότυος* || *πρὸ σκότους* ΔΩ(?)ΨΓΦ

LUCIANI DE CALUMNIA.

Cod. Gorl. = A

Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Vat. Palat. 213 *ex schedis Rohde.* *Cod. Mut.*

- c. 1. *οὐ διαλείπομεν . . ὀλισθαίνοντες* || *Structura verborum παύεσθαι, διατελεῖν — τοιγάρτοι . . το τοιοῦτο παρέσχηται* || *Subjectum est τὸ τοιοῦτο — τὰ πλείστα τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαίνοντων* || *ἀναβαίνειν ab histrionibus ad ipsas tragoedias translatum. Docemur credo his verbis, de quibus adhuc lis est, histriones ad agendum in scaenam adscendisse editiore loco sitam. Quae studia scaenica his temporibus novo ardore excitata et promota, quemadmodum Dorpfeldi inprimis ingenio atque industria ad firmandam huius antiquitatis scientiam multa egregie detexerunt et illustraverunt sic eadem haud neglegendam admonuerunt venerandam artem nesciendi, ubi statuae tabulae aedificia cum litterarum documentis pugnant — οἱκοὶ συνεχέθησαν* || *ῥοκοὶ Cob.*
- c. 2. *ἤκουε . . τινα ὑπαρχον εἶναι τὰ κατὰ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον* || *τὴν Φοιν. ἐπιτετραμμένον* o m. *τὰ κατὰ* Sbdt. *cui demandata erat Phoeniciae cura* cf. Hom. II. II. 25, 61. *ᾧ οἱ λαοὶ τετράφεται.* Luc. Toxaris *ὁ τὴν Αἴγυπτον ἐπιτετραμμένος* cf. Patriae encomium c. 12. *οἱ πιστενόμενοι τὰς στρατηγίας — καὶ γὰρ καὶ οὐτος διαβληθείς.* Solent senioris graecitatis scriptores cumulare particularum numerum et formam, quo augeant earum vim, velut *γοῦν δήπον δήπουθεν, μέχρι περ, ἕναπερ, ὅτι περ, ὅτε περ, καὶ μὴν καὶ* aliae multae. — *ὡς εἴη κεκοινωνηκῶς τῶν ὄλων* || *τῶν ῥοκῶν* Sbdt. *conjunctionis.*
- c. 3. *ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν καὶ ἄλλα οὐ κάρτα φρενήρης*

τις ὧν || om. ἄν Sbdt. quod agitur de iudicio certo, non dubio ut ὡς μετεσχηκῶς c. 2. Etiam in ὡς [ἄν] πεφοτισμένων τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς ἀληθείας expellendum ἄν. — μικρότερος ἢ κατὰ ταύτην προδοσίαν ζωγράφος || ὁ ζωγρ. Sbdt. *minor quam qui tantū facinoris reus esse posset, tanto sceleri impar.* — παρ' ὄντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων || παρα ἰuxta quemlibet (sensu comparativo) tantū factus, quanti quisquam. Cf. ad Hipp. 3 ἄνδρα παρ' ὄντινα βούλει γεγυμνασμένον — ἔα δε μηνίειν || (†) ἔαδε vox desperata, quam corrigere voluit Cob. substituto verbo ἡδημόνει, *aegre ferebat.* Sed haec coniectura, opinor, non magis ad rem apta videtur, quam quod ego suspicatus sum δαιμονίως ἐμήνιε. Expediit autem hac occasione oblata recordari, sequiorum graecitatem maximam habuisse vocabulorum copiam (cf. Schmid d. Atticismus.) Utebantur enim et priseis et cotidianis, et recens inventis et novis. In quo hoc maxime notandum, usitata vel cotidiana non semel mutato ex veteresensu in usu fuisse. — παραπολελεύκει || ἀπολεύω fere de rebus secundis, h. l. de rebus adversis. — τὴν λύτταν || Λίτταν — ὄργην || ὕργην Cob.

- c. 7. οὐδείς γὰρ ἄν ἀγαθὸς κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον || οὐδείς γὰρ ὧν ἀγαθ. . . αἴτιος γένοιτ' ἄν τῷ πλησίον Sbdt. (ὧν ΑΩ Pal.)
- c. 8. εἰ . . . τὸ στόμα σιωπῶντος καταψηφιζοίμεθα || κατασιωπῶντες Madv.
- c. 10. κτανέοντα || κτενέοντα Cob.
- c. 12. τῷ πλησίον κακουργεῖ || τὸν Cob.
- c. 13. τὸν τυραννικὸν δὲ καὶ προδοτικὸν || προδότην Pal.
- c. 14. ὡς τὸ θεῖον παρωθούμενος || melius ac mollius παρωθούμενος, quam rusticum illud παρωθούμενος (Sbdt.) — ἴδωσι || εἰδῶσι Cob. — κἄν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι || καὶ ἄν Cf. ad c. Bis accus. 1.
- c. 17. εἰ ἔλοιτο || λέγοιτο Madv. — πόσους οἰώμεθα || οἰώμεθα Sbdt. Α — θειότητος || θεότητος Cob.
- c. 21. πρὸς τὰ παράδοξα . . . ἐπόμενον || ἔτοιμον Cob.

- c. 23. προσιέμενος || om. ι Ddf.
 c. 27. δίκαιος . . ὡς πρὸς τὸν ἄλλους || . *comparatus cum aliis* cf. de parasito c. 4. de calumnia c. 27.
 c. 28. ὁμαίμον || ὁμαίχμον Cob.
 c. 31. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερος, *quo quis facilius est ad credendum.*
 c. 32. Ἡράκλεις ὡς μειρακιῶδες Luciano frequens ad effe-
 rendam adjectivi vel adverbii vim. Cf. ad de domo c. 2.

LUCIANI DE DOMO.

Cod. Gorl. = A *Cod. Marc.* 434 = Ω *Cod. Mut.*

- c. 1. οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον καὶ κάλλει κάλ-
 λιστον καὶ φωτὶ φαιδρότατον καὶ χρυσῷ στιλπνότατον
 καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγοις
 ἐν αὐτῷ διαθέσθαι. Quasi quoddam grande superlati-
 vorum genus, quo citeriorum scriptorum graecitas diversa
 a veterum Atticorum simplicitate et brevitate maiorem
 auctoritatem et splendorem prae se ferre studet. — ἐνευ-
 δοκιμῆσαι et ἐλλαμπρύνεσθαι. — Rarae voces posterioris
 graecitatis, cuius magnus omnino est vocabulorum thesau-
 rus; cf. de Calumnia c. 3.
 c. 2. Ἡράκλεις ὡς οὐ φιλοκάλου . . τὸ ἔργον || Ἡρακλ. ὡς
 adverbialis dictio ad augendam vim adjectivi vel adverbii
 οὐ φιλοκάλου. Cf. Ἡρακλ. ὡς γέλοιον, Ἡρ. ὡς καταγέ-
 λαστον, Ἡρακλ. ὅσαι μυριάδες de hist. conscrib. c. 19.
 Ἡρακ. ὡς μειρακιῶδες de calumnia c. 32. — τοῦ μὴ
 ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τῶν βλεπομένων εἰπεῖν || Satis
 erat omisso ἂν scribere μὴ δυνηθῆναι, sed hoc quoque
 seriorum est, ut latius patente usu particulae ἂν, prout
 lubebat ad certos quosdam affectus animi exprimendos vel
 addatur vel omittatur particula ἂν.
 c. 3. πρὸς τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸν ἑλέφαντα καὶ τὸν
 χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν. Cf. de paras. c. 4.

- c. 4. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν . . . λόγον δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων || Latine an — in apodosi autem sine particula adversativa δέ. — ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον οὐκ ἄν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν || οὐκ οἰώμεθα Sbdt. Ω
- c. 5. οὐδ' ἐφρόντιζον εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταί, ἀλλ' ἔπος ἐκπλαγήσονται. Sic optimi codices.
- c. 13. ἀπὸ Ἰγγος || ὑπ' Cobet.
- c. 15. . . Ὅστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνον παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκᾷ me additurum esse puto = addere volo, qua dicendi forma non raro utitur L. Cf. ἔοικα c. fut. Bis accus. c. 25. ἐφίκει τοῦτ' οὐ πρόξειν = nolebat.
- c. 18. Ὅσπερ ἂν εἴ τις . . . ἐνδὺς ἔπειτα φεύγοι. Post particip. aor. ista iterata temporis significatio εἶτα vel ἔπειτα.
- c. 19. λίθινοι ἐγίνοντο ἀπὸ θαύματος || ὑπὸ Cob.
- c. 20. παραστήσομαι || παρασχίσομαι Cob. — πείσεσθε || πείθεσθε Cob.
- c. 23. τὼ νεανία τὼ ἐταίρω Πυλάδης τε ὁ Φ. καὶ Ὀρέστης δοκῶν ἤδη τεθνάναι παρελθόντε τὰ βασίλεια καὶ λαθόντε φονεύουσιν ἄμφω τ. Αἰγισθον || λαθόντε τὰ βασίλεια φονεύουσι ἄμφω Sbdt. Aut enim παρελθόντε aut λαθόντε expungendum erat, quod alterutrum abundat; omisi igitur παρελθόντε. — Ὅσπερ βοῶσιν || clamare videntur.
- c. 30. Ὀδυσσεὺς τὸ μετὰ τοῦτο δῆθεν (videlicet) μεμνηνὸς ὅτε στρατεύει . . μὴ θέλων || ἄτε στρατεύειν . . μὴ θέλων Sbdt. Cod.

LUCIANI MACROBII.

Cod. Gorl. = A

- c. 2 ἐς σύννοϊαν ἦλθον || ἔννοϊαν Cob. — οὕτοι δὲ || οὕτοι quo iteratur praecedens subiectum οἱ ποιησάμενοι, effertur addito δέ.

- c. 4. φιλοσοφία σχολάζοντες = *philosophiae vacare, operam dare.*
- c. 5. τὴν αἰτίαν . . . προσιθίνετες *adferentes*. Rectius προτιθίνετες *proferentes* i. e. *profitentes*.
- c. 6. κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν || del. τὴν Cob. ut paulo post κατὰ πάντα ἀέρα.
- c. 10. καλλατιανὸς || καλακτίνος Cob.
- c. 15. ἀπὸ Σαραυράκων Σκνθῶν καταχθεις || ὑπὸ Cob.
- c. 16. καταχθεις ἀπὸ Π. || ἑπὸ Cob.
- c. 17. ἱππομάχων || . . μαχῶν Cob. — πεζομάχων || πεζομαχῶν Cob.
- c. 18. ἐτῶν γερονῶς τε σάρων καὶ ἑκατὸν || ἔτη τετρα Cob.

LUCIANI PATRIAE ENCOMIUM.

Cod. Gorl. = A

Cod. Vat. 1324 (Graeven).

- c. 2. καὶ ὁ τοιοῦτος δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἄν || De ἄν cf. quae exposui de liberiore eius usu, *si forte aegre fert.*
- c. 6. οὐδὲ πόλεως ὄνομα μὴ . . μαθῶν || εἰ μὴ Sbd. — καὶ φωνῆς . . ἤρξατο ἐπιχώρια πρῶτα λαλεῖν μανθάνων || om. μανθ. Sbd.
- c. 9. πόθος ὁ τῆς πατρίδος || om. ὁ 1324
- c. 10. τοῖς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις || om. γνησίοις Cob. — καὶ ἄν ἀπορῶσι || καὶ ἄν ἀπορῶσι Sbd. καὶ ἄν ἰδῶσιν ἑτέρους σεμννομένους || καὶ ἄν ἰδῶσιν. Sbd. Cf. ad Bis accus. 1.
- c. 11. καὶ παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται || καὶ ἄν . . δύνηται Sbd.
- c. 12. οἱ πιστενόμενοι τὰς στρατηγίας. Cf. De Calumnia 2. τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον.

LUCIANI DE DIPSADIBUS.

- Cod. Gorl.* = A *Cod. Marc.* 434 = Ω (*serioris tp.*) c. 1—5.
- c. 2. ἀνέχεται ἐπὶ πολὺ ταλαιπωρούμενα || τὰ ταλαιπωρούμενα. Sbdt.
- c. 3. καὶ δι' ὃ φευκτέα || διὰ τοῦτο Ω μεγέθει δὲ μέγιστα Cf. de domo c. 1.
- c. 4. καὶ τὸ παραδοξότατον, ὄσπερ ἂν πίνωσι τοσοῦτ' μαῖλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ· || Plena structura esset ὄσπερ ἂν πλέον πίνωσιν, τοσοῦτ' μαῖλλον ὀρέγονται. Sed videtur de industria hoc ex latina lingua esse expressum, in qua non semel in comparativae enuntiationis alterutro membro deest comparativus cf. Tacit. Hist. I. 74 quanto incautius efferverat, paenitentis patiens tulit absolvi reum criminibus maiestatis. Hist. I. 68. sonus tubarum fulgor armorum quanto inopina tanto maiora offunduntur, Hist. II. 99. quantum hebes ad sustinendum laborem miles tanto ad discordiam promptior. Histor. II. 1; quo plus virium ac roboris e fiducia tarditas inerat. Cf. c. 9. Hanc ob rem mutandum esse nihil putavi. —
- c. 5. λέγουσιν . . . παχὺν τὴν ἰὼν ὄντα ἔπειτα δεινόμενον (ἐπιδαφιλευόμενον *Cod.*?) τῷ ποτῷ ὀξυκίνητον γίνεσθαι [ἰγρότερον, ὡς τὸ εἶκος καθιστάμενον] καὶ ἐπὶ πλεῖστον διαχεόμενον· (†) Expeditior futurus videtur hic locus omissis verbis ἰγρότερον . . . καθιστ.): Bibendo venenum liquefactum et celeriter motum maxime diffundi.
- c. 9. μηδὲ χυθεῖσαν τὴν σπονδὴν || ἐκχυθεῖσαν *Cob.*

LUCIANI DISSERTATIO C. HESIODO.

Cod. Gorl. = A *Cod. Vat.* 90 = Γ *Cod. Pal.* 73 (Graeven).

- c. 1. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν *ne initio quidem, omnino non* cf.
 c. 2. ἀνάγκη σοι sine verbo cf. — οὕτω δὲ || cf. ad οὔτοι
 δὲ Macrobiani c. 2.
 c. 4. ὅτι μηδὲν ἐστὶ ἐρραψωδῆμενων ἐπ' ἐμοῦ ἴδιον ἐμόν.
 Cf. quae de part. *μή, οὐ, ἄν* dixi Sbd. — τῶν παρα-
 λελειμμένων ἀπαιτεῖν || om. τῶν Γ
 c. 5. καὶ ἐν εἴ τι || καὶ ἄν τι λάθῃ 73 καὶ pro καὶ.
 c. 6. ἀμα καὶ προφητικῶς || om. 73.
 c. 7. ἔτι χλωρὸν || χλ. ἔτι 73 — ὅτι οὐ μεσοῦντος θέρους
 χρῆ ἀροῦν ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο εἰκῆ ἐκχυθέν-
 των τῶν σπερμάτων οὐδὲ ἀμᾶν ἔτι χλωρὸν τὸν σταχυν
 ἢ κενὸν εὐρεθίσεσθαι τὸν καρπὸν. Rara est haec enun-
 tiatorum conjunctio, nam quae esse solebat causalis facta
 est disjunctiva. — ἔν μὴ καλύψαις . . . ἐπιφοροῖση
 || καλύψης — ἐπιφοροῖ 73 Γ
 c. 9. παραδέξασθαι ἄξιον || om. παρα 73 Γ

LUCIANI NAVIGIUM.

Cod. Gorl. = A *Cod. Marc.* 434 = Ω

Cod. Paris. (3011) = C *Cod. Vat.* 87 = Η (Graeven)

- c. 1. διαλάθοι || ἄν διαλ. Sbd. Η — καὶ . . . δέοι || Cl. Op-
 tativus in oratione obliqua — καὶ . . . μίαν τῶν ἀπ'
 Αἰγύπτου . . . σιταγωγῶν || μίαν recte abest in
 Cod. Ω. Non enim agitur de numero, sed de genere.
 Genit. τῶν σιταγωγῶν est ex partitivis sine τις,
 ex quo suspensus sit, usus apud Lucianum frequen-
 tissimus.
 c. 2. μειράκιον τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδουκός
 || [ἐνδεδουκός] Dicendi brevitatis, ad significandum aliquid,

quod alicui vel personae vel rei praeter ceteros proprium est cf. Char. 9. ἀκρόπολιν τὴν τὸ τριπλοῦν τῆχος c. 14. ὁ τὸ διάδημα. Fugit. 29. ὁ τὴν κισθάραι Eis accus. c. 3. ὁ τὴν σύριγγα. quibus omnibus exemplis docemur ab hoc loco ἐνδευκός posse abesse — παρέπεμψε || παρέπεμπε ΩΜ — ἰποδεδεμένον *calceatum opp. ἀνυπόδητος* — ἀπηγμένην || [] videtur abundare post ἀναδεδεμένοι ἐς τοῦπίσω Sbdt. — πρόχειλός ἐστι || προχειλῆς Cob. — λεπτός . . . τοῖν σκελοῖν || λ. ἐκ τοῖν σκελοῖν Fr. comparato Timon. c. 26. βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν — ἐφθέγγετο ἐπισεσυρμένον τι . . . καὶ συνεχὲς καὶ ἐπίτροχον || Pugnans inter se ἐπισεσυρμένον et ἐπίτροχον. Nam quod celeriter per se currit, id non opus est trahi. Quam ob rem mutavi ἐπισεσυρμένον a σύρω in ἐπισεσυρισμένον a συρίτω, συρίζω i. e. loquebatur stridente voce (nos^c *lispein*) ita ut littera σ personaret. Perficere ausus sum hanc malse fidei coniecturam legendo συνεχὲς ἐπίτροχον — ἀναδεδεμένον ἐς τοῦπίσω τὴν κόμη. c. 3. τοῦτο μὲν εἰγερείας . . . σημειὸν ἐστὶν Αἰγυπτίας ἢ κόμη || Αἰγυπτίσις Sbdt. del. ἢ κόμη Ω, recte, nam etsi non pauca sunt exempla, quibus extremo enuntiati loco subiectum additur ant iteratur, hoc tamen loco eo minus necessarium est, quod κόμη paulo ante praecedat, ut sequens αὐτὴν facile eo referri possit.

- c. 4. τί οὖν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; παραδοκεῖν αὐτὸν ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὐθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον || signo interrogationis posito post ἡμᾶς sequitur ἐνταῦθα παραδοκεῖν αὐτὸν ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὐθις ἐπάνω quamquam praestare videtur om. ἐγὼ scribere ἐπανώμεν ut infra ἀλλὰ προίωμεν Sbdt.
- c. 5. τ. πρέμναν || πρέμνην Α
- c. 7. οἶα ἔπαθον πλείοντες ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοῖς ἔσωσεν || καὶ Sbdt.
- c. 8. καὶ φοβερωτάτην ποιῆ τ. κοματωγίη || om. καὶ Sbdt.

- c. 9. θαναμάσιον τ. φῆς κυβερνήτην τὸν Ἡρώνα ἢ τοῦ Νιρέως ἡλικιωτήν, ὃς τοσοῦτον ἀπεσφάλῃ τῆς ὁδοῦ || ο. m. ἢ Sbd. Optime Fritzsche vidit Heronem senem comparari cum Nereo deliro, sed vellem sustulisset idem particulam ἢ, quoniam non sunt duo, sed unus.
- c. 11. στέγειν μεμαθήκαμεν || σιγαῖν. Fr. Sbd. ex καὶ σέγ' ἄν ΑΩΨ Solanus.
- c. 13. οἶον ἄν ἄς εὐδαίμονα βίον ἐπεβίωσα || οἶον ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα. ο. m. ἄν Sbd. Non est enim apta huic loco irrealis forma apodosis. Minime enim dicit *si deus largiatur, vixissem vel viverem* sed *si deus largiatur vixi vel vivo* i. e. non ἄν ἐβίωσα sed ἐβίωσα. Flagitat igitur nova res novam formam, qua significatur factum iam esse, quod fieri posse dicendum erat. Per totum enim hunc dialogum omnino omnia, quae voto expetuntur, continuo data esse et re vera rata esse finguntur. Cui rei fidem facit ut ἐπεβίωσα, etiam ὠκοδομησάμην ἤδη sine ἄν, οἰκέτας ὠνούμεν sine ἄν.
- c. 14. κατ' ἔτος ἕκαστον || Satis est scribere Atticis κατ' ἔτος, *quotannis*, sed cum in codicibus fere additum sit ἕκ., ferenda sane est haec neglegentia vel abundantia.
- c. 15. κἄν τὰ Νειλῶα ταῦτα ταρίχη. κἄν his similibusque locis prorsus in adverbii vices abiit *certe*. Cf. ad Bis accus. 1.
- c. 16. κατὰ τοὺς ἐπιβάλλοντας ἕκαστος σταδίους || ἕξ ἕκ. Sbd. — οἱ θεοὶ πάντα ὑποκείσθωσαν παρέξοντες εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται *se subiciant ut obferant omnia, etiam si sunt contra naturam*.
- c. 17. ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον . . ἐπιλήψομαι || Cf. ἀκαριαῖον ὅσον —
- c. 18. καὶ ἄλλο εἴ τι ἡδιστον κτημάτων ἀπάντων || κ. εἴ τι ἄλλο ἡδιστον κτ. Sbd. — λέληθας σε αὐτὸν ἔχων ἐν τῇ νῆσ. || σὲ αὐτὸν separatim scribendum Sbd. quis αὐτὸς sit, sequentia monstrant τὸν παῖδα φῆς . . . τὴν κομήτην. Satis igitur ex uno vocabulo facere duo.
- c. 19. ἐπειδὴν ἐς σὲ παρ' ἐλθῆ ἢ εὐχῇ || περιέλθῆ „*Quidquid fit per vices, dicitur περιελθῆ*“. Cob.

c. 20. εὐθὺς οὖν . . . οἶκος . . . καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστρ πάντα ὠνησάμην ἤδη . . . ὀλκὴν. Locum impeditissimum sic conformare studui: εὐθὺς οὖν . . . οἶκος, ὡς ἂν ἐπισημότερα οἰκοίην καὶ τὰ παρὰ τὸ ἄστρ πάντα ὠνησάμην ἤδη [πλὴν ὅσα Ἰσθμοὶ καὶ Πυθοῖ] (itemque quod ex uno codice vult Bekker [πλὴν ὅσα θύμον καὶ λίθοι]) καὶ ἐν Ἐλευσίῃ ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ καὶ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα τῶν ἀγώνων ἔνεκα. εἴ ποτε δὲ pro δὴ (Sbdt.) ἐς τὰ (Fr.) Ἰσθμὰ ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίου, καὶ ὄλωσ ἐῖ που σννηρηφεὺς ἢ ἐνυδρον ἢ εὐκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι. Iudicavi enim, imprimis tenendum ac tuendum esse, quod Adimantus summe exoptaverat, domum splendidam opulentam in terra fertilissima, amoenissima, dulcissima, excludenda, quae huius vitae lautissimae delicias turbent saxosa et sterilia loca. Postremo πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντου ἔσται pro ἔστω scribendum est ACΩΩ. Aliis autem de causis exterminanda sunt Ἰσθμοὶ, quod male hoc priori loco insertum esse opinatur Fr., quippe quod paulo post nominetur περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα, non minus quam Πυθοῖ quod propter similem utriusque conditionem importune huc translatum videatur. Restat ut auctoritate ACΩΩ pro εἴποτε δὴ scribendum sit εἴποτε δὲ, quia quae sequuntur non ad praecedentia pertinent, sed ad sequentia. Complector iam quae servanda sunt: καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστρ πάντα ὠνησάμην ἤδη καὶ ἐν Ἐλευσίῃ ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ καὶ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα τῶν ἀγώνων ἔνεκα, εἴποτε δὲ ἐς τὰ Ἰσθμια ἐπιδημήσαιμι καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίου καὶ ὄλωσ ἐῖ που τι σννηρηφεὺς ἢ ἐνυδρον ἢ εὐκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντου ἔσται.

c. 21. μὴ μ' ἀνάλνε || μοι Fr.

c. 22. ἀλορυγίς || om. ΩΩ

c. 23. οὐ κατ' ἐμὲ || me indignum.

c. 24. ὑπῆρξεν ἄν || delevi ἄν his ACΩΩ — θανμάσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα || δημόσια [ἐς κάλλος] Sbdt. Nam

in hoc omnis inest vis, non in amplitudine ac pulchritudine theatri.

- c. 25. ἐκέλευσα [ἄν] cf. ad c. 20. ubi in omnibus codicibus omis-
sum ad ὀνησάμην.
- c. 26. ἐθέλεις ἀριθμήσομαι || . . σωμαί. — βιώσεις || βιώση
Ddf. Fr. — καὶ ἦν ἐκείνη ἀπολόγαγῃ, πάντα οἴχεται
|| Servata hoc loco in codicibus separata forma, καὶ ἦν
pro falso contracta καῖν. Cf. ad Bis accus. c. 1. —
- c. 27. καῖν μὴ εἴπης || Ex norma supra proposita de usu καῖν.
- c. 28. ὡς ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων || ἀνανευσόν-
των Cob. Statutum enim inter amicos illico per deos
fieri, quod ipsi expetant. Cf. c. 13. sqq.
- c. 29. ὡς τοῦτό γε αὐτὸ ἤδη μείζονα εἶναι τῶν ἄλλων
βασιλέων || ἡδὲ μείζω εἶναι ΑΩΩ Sbd. Idem post me
(61) vidit Madvig (72); Nam hoc ipsum dulce . . .
ὅσπερ ὅταν ἔδη τις || ἦ τις Sbd.
- c. 31. ἐναντιωθησόμενος || ἐναντία θησόμενος Cob.
- c. 32. διαβάλλωμεν τὸν Αἰγαῖον || διαλάβωμεν ΑCΩΩ —
ἄχοι || ἄχοις ΑCΩΩ
- c. 33. ἐπεισαχθέντες. Codicum lectionem defendit Fritzschius
contra Bekkeri et Cobeti coniecturam ἐπισταθέντες, ad-
lato ex poeta incerto ap. Diodorum Sic. XII. 11. v. 3.
ὁ παισὶν αὐτοῦ μητριὰν ἐπεισάγων et v. 5. ἐπεις-
ακτὸν κακόν. — ἐν τοσοῦτῳ || ἐν τούτῳ ΑCΩΩ
- c. 34. ἐκ τῶν πλησίον καὶ προαστείων || ἐκ τῶν πλη-
σίον [καὶ προαστείων] Sbd. Nempe glossa ad ex-
plicandum τῶν πλησίον addita
- c. 35. ἐπὶ τὰς ἐλαίας || ὑπὸ Bk. Ddf. Fr. Sbd. — ἐγὼ δὲ νήφειν
ᾧμην καὶ οὐ παροφανεῖσθαι τὴν γνώμην || ἔπαρ
(om. οὐ) ἀποφαινεσθαι τὴν γνώμην Hirschig
quod probat Cobet „recte mones, ego me sobrium esse
opinabar et vigilantem (non in somnis) sententiam dicere“.
ἀποφαινεσθαι τὴν γνώμην nihil aliud est quam λέγειν
τὰ ἔμοι δοκοῦντα.
- c. 36. ἐπιλαμβάνουσι invade Fr. — μηδὲ προδώσετε || προ-
δῶτε ΑCΩΩ Bk.

- c. 38. *δσας δέ και καθαιρήσω* || om. και ACΩΨ — *αἱ ἐν ὑβρίσωσί τι* || οἱ ἄν incolae urbium pro ipsis urbes ACΩΨ
- c. 39. *ἐκστάδιος* || *ἐκστάδιος* Sbd̄t. *ἑξαστάδιος* ACΩΨ cf. ad c. 16. — *προτεινόμενος* || non opus est mutare cum Cobeto in *προπίνων*; spectat enim ad eum potissimum luxum, quo quae protendebat pretiosissima pocula ad bibendum eadem obferebat dono convivis Cf. c. 23.
- c. 40. *κατ' ὀλίγον* || *μετ' ὀλίγον* Cob.
- c. 41. *ἃ εἰκότως διέβαλες* || ἃ male insertum eiecit Bk. — *οὐκ αἰτήσομαι* || om. ACΩΨ. Retinendum igitur solum: *τὰ δειμάτα . . . εἰκότως διέβαλες*.
- c. 44. *οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα* || *οὐδὲν γὰρ ἐνδεήσει μοι ταῦτα ἔχοντι* Sbd̄t. — *ἐπιπετόμενος* || om. ἐπι ACΩΨ — *πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἄν* || del. ἄν — *ἐώρων ἄν* recte de iis quae identidem at non semper fiunt. Eadem ratio sq. *ἔγνω ἄν*.

EMENDANDA.

- pag. 20. Bis accus. c. 33. Pro *πολοῖς* lege *πολλοῖς*.
- pag. 35. De parasito c. 35. Pro [και] lege [και]
- pag. 35. De parasito c. 40. Pro *ῥητ και ορας* lege *και ῥήτορας*.
- pag. 54. Anach. c. 19. Pro *νέ τοῖς λ.* lege *ἐν τ. λ.*
- pag. 103. Philops. c. 34. Pro [*ἐν ὀθονίοις, νοήμονα*] lege *ἐν ὀθονίοις* [*νοήμονα*].
- pag. 106. Hippias c. 2. Pro *μνημόσυνα . . . και πράγματα* lege *μνημόσυνα . . . πράγματα*, om. και.
- pag. 130. Adv. indoct. c. 20. Pro *ὑπὸ τὸ ψευδο* lege *ὑπὸ τῷ ψευδο*.
- pag. 139. De calumnia c. 10. *ἀρχὴν* lege *ἀρχήν*.
- Sicubi textus discrepat ab adnotatione critica rogo praeferatur adnotatio.

Stanford University Libraries

3 6105 013 382 411

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(650) 723-1493

grncirc@sulmail.stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

SEP 12 1999
JUL 10 1999

